ספר
אור ישראל

אשר חיבר - הרב החבר - בספה ברורה ונדבר - ה"ה
הרב הנוכלא חסידא וקדושא מהו"רר ישראל בהרר
אהרן ז"ל יפ"ה אב"ד ור"מ דק"ק שקלאב במדינת רוסיא יצ"ו :
ה"ה מנוע סענדרליך וקלמנקש יפה ועשה פירוש על רוב
מאמרי חזהר קדושא וטמירא וביותר לימוד סוד כדר האגילות
וביאור נ"כ כתבי הקודש האר"י ז"ל - ופי' סוד ך"כ אתוון עם
הנקודות - וסוד טעמ"ים נקו"דות ת"נ"ך "וסידר ל"כ
חלקים חלק א' מסדר הכ"ל ובתוכם מבוארים פי' על רוב נמ'
ואגדות תמוהים ועל רוב מאמרי תהילים ע"פ סוד וקנת ע"פ
נגלה - והחלק הב' על ש"ע הא"ח מסימן א' עד סוף סי' תרנ"ו כל
הלכת' והלכת' בזמ' ובתוכם מבוארים נמ' ואגדות ומו' ומדר'
אשר עד הנה היו מוכחים בנמי יונר הרים - וכדי להקל על
המחפש מכל הכ"ל סידר מראה מקומות בסוף הספר ותמונא
בכלי הרואים - ונראים - ובזכות זה וההוגים בו תמיד יעלו
מושיעים לניון ברכנים ולנאלינו בנמהרים
ותבנה ירושלים :

לפרט **כי** קר וב **אליך** הדבר מאד
ביך וב **לבך** לע שותו :

נדפס פה קיק ופרנקפורט דארדה

תחת ממשלת אדוניגו האלך אין פרייסן וקורפירשט אין
ברניבורג **פרידריך** החסיד
והרחמן הסם יר"ה ויתנשא מלכותו אמן :

נדפס בבית האדון החסיד א"ה
הער מיכיל גאטשאלק :

This Sefer has been made available by:

COPY CORNER
5314 13th Avenue
Brooklyn, NY 11219
TEL. (718) 972-0777
FAX. (718) 972-0178

A deluxe bound copy of this sefer is available at:

Biegeleisen Hebrew Book Store

4409 16th Avenue

Brooklyn, N.Y. 11204

(718) 436-1165

הספר הזה צולמה על ידי אחים גאלדענבערג

וניתן להשיג ממנו טופס מכורך, במחיר סביר, אצל:

בימ"ס ביגלאייזן

4409 16th Avenue

(718) 436-1165

ויזכר לטוב

האי גברא יקירא, הרבני הצדיק והחשוב

מו"ה חיים הערש ליימזידער נ"י

המשאיל ספרים להדפיסם לעילוי נשמת אביו הרבני החסיד

מו"ה אליעזר ב"ר שלמה ליימזידער ע"ה

נלב"ע ביום ר"ג אדר תשפ"ה

ולעילוי נשמת אמו הצנועה טובת כב בעלת חסד

מרת ליבא בת ר' שלמה ע"ה

נפטרה ביום כ"ח חשון תשפ"ב

תהא נשמתם צרורה בצרור החיים

נדפס אצל

COPY CORNER

5022 - 13th AVENUE, BROOKLYN, N.Y. 11219

TEL. (718) 972-0777

FAX. (718) 972-0178

אחים גאלדענבערג

הוצאתיו לאור בעזהשי"ת כדי לזכות את הרבים
כי הספר החשוב הזה הוא יקר המציאות

זכות המחבר יעמוד לי ולכל משפחתי להתברך
בברכה והצלחה ובכל מילי דמיטב

איסור השגת גבול ידוע, וחוק הממשלה הרוממה גלויה,
ובל יזיד איש לחדפיס חיבור הזה בלי רשותי, ושארית
ישראל לא יעשו עולה ויתברכו ממעון הברכות

המו"ל

יצחק בראך

8 SATMAR DRIVE

MONROE, N.Y. 10950

(914) 783-8495

נדפס פה ברוקלין נ.י.

שנת תשנ"ג

בס"ד

הצלמנו כאן מש"כ בעל המחבר ספר זה אור ישראל בתחלת ספרו תפארת ישראל אודות מה ששלטו ידי זרים בספרו בשעת הדפסת ספר זה והוסיפו דברים שלא כתבו ודי למבין מעולם

התנצלת מהרב והמחבר ה' ישראל סבא

זוה לשון ישראל מקבל כספרו אור ישראל שכתוב אשר מתנו נדפס אור ישראל והמיכור בעצמו אמו יפה עיניים
אות המיכור בגליון שלו וגם אותו בעתק ממנו יש כידוי כ"י בעצמו נותם שלו ו"ל ואתה כנוי ונו כנר הזהרתי
לכם שלו תרגום ס"ם לשפוך משכות קיצין דתקרם תורם כנר פתרו חז"ל טיפת רומו דמשכני קיצין מרתמיסא"ת ולון
מספר למשכני קיצין לשפיכי לפי שופטים שמשים שם לכם בשקרים על תגב כשפיכי בנכיפי אקר פכודים לשם

לפרי מות ומרתח והולם קלח לילן כנבדו ואומר תכלת היה רחו תרלה כספרי אור ישראל כדף י"ב ע"ב בשורה מ"ו
כי זה ידוע ככל המעיר שם יש לומר על פסוק זו ב"ח כיאור על פסוק זו ב"ח נכתב בגדו על הגליון כיאור פסוק זה לו פי בתרת
מכל כלן משריש ל"כ עד שורה מ"ו ויכי נכתב על הגליון כלום ומשורה הנ"ל עד ע"ב בשורה עשרות ג"כ פיכי נכתב
על הגליון כלום כי כל זה תיכון מן הספר שלי שלקוח נמסר וכיוצר ומשורה מ"ו ע"ב עד שורה ד' ע"כ הכל כתוב
לכל דריך למקום וכם הלהזכיר שם כני שבור כי לא פבלתי תיכת מלוי כיכמעיון משום כן דוי דתה שהשתקבי מסבר הקדש
שוב הלרך רק לרשיה על מה שפוש הכיות כשם כתכים ס"ם דלתרכה המשרה יפהה ויהיה שני דלתין כיוה ל' טוב הלרך
וכן מלוי נכי כשרין משום כן דוד ולכן נקר' ארן ישראל ארן נכי ונו' רק שט"כ הלרך פכיש כשנין מחר זה הלשון
כי פיות ויש פיד כלשון וכן נדריך להיות מחר תיכת ולכן מלוי נכי כמעין משום כן דוד ולכן תיסבן דלה כמעין
משום ומכוש פוד רפייה ו"ל וזה פוד הפכוך מכוף הלרן ומירות שמעינו נכי לנדיק ר"ל כי המלוי ארן מלף ריש
נדי בי' דלת ר"ל תכוף שפוש מפוף ארן מחלוי שלה שני' דלת ומירות שמעינו שהיה השכינה שנקר' נשלות דלה ושני'
נכי לנדיק שהיא מהלוחה תמיד לנדיק ישוד עלמת שהוא חות ך של השם להתקבר עתה כין שני דלחות ונרחיכן כדי
להניח נשתה משום כן דוד שהוא בי' דלת כי הוא עני רוכה על התחור כי נשה שנכשם חות ך שהיא יסוד כין שני
דלתין חזי פנשה חוסיות דוד ו"ם דוד הע"ה דלותי ולי יהוסיעה ר"ל כשיתקשו שערי הדלחות חזי ך ליהוסיעה הנוסף
סיכנום כחות ך כין כ' דלתין וינף נשתתי ע"י תכור והנשה שיונף מתוך חות"ו הוא חות ך של דויד כנזכר כל"ה. ואומר
נכי לנדיק כי מלוי נכי כוא נדי ניח יוד בי' דלת שתשק חות ך הוא לשון ך · ואה שאמר רוי לי רזי לי כי נכ'
רוי רזי בי' דלת כתכפר משום כן דוד שכל תלווה ומשק של חות ם דלתרכם המשרה שיכתתו ויעשה כ' דלתין
ולכן נקר' אי' ארן נכי כי מלוי ארן בי' דלת ומלוי נכי ב"כ בי' דלת הם שני דלחות של חות ם דלתרכה המשרה
כשיפתחו שני דלחות הנ"ל אזי יפצרו חות ם פתוחים של מ פרישים חומות ירושלים הכתוב בנחתי ותנגה ארן
פקדוסה ויכוחו משום כן דוד ככ"ל · ע"כ מנפתי נשוב הפרן דף ל"ז ע"כ ווה שייך כדף י"ב ע"ח ועיין כדף ל"ט
כספרי אור ישראל בשורה כ"כ כזה פלשון וכו' ולוה קאמר זה השער לפ' נדיקים יכוח ונו' ויקוד עלי יתול כפשני על
תיכת נכי ומפ"כ נכתב כשיבל ר"ת נכי כי אי יחוקן השער ע"י נכי וכו' ע"ז זה הכל דכרים זרים כי נשתנו מכלן כתה
שורות והתחלו תיכת כי עד הנה אכן מלפו הכוני רק כל"ל כמו שנכתב כלן בספרי הכתוב כדף ל"ח ע"כ וזה לשונו
לפ' ודפי ר"ל כשתרנם ולעלות ולדרוש כעוד הו"ם וכל"ל בכל פרשיו זהו מלכות השער תדעי שם תדעי במלוי כזה
מלף דלת כין יוד בי' תרעם כי הוא השער הרמשון לכל מלילות זלזה קאמר זה השער לפ' נדיקים יכוא כי היינו נדיק
דלפילא ונדיק דלתתא ומקמר חודך כי עניתני ותהי לי ליעופה כי דוד קרא ע"ם עני ואכיון ומקמר אכן מפשן
כנוסים · ע"כ סיוך לדף ל"ט ע"ם וכדף מ"ו ע"כ משורה ל"ד עד שורה מ"ו תיכת וכזה נדיק לפתוח כי הם הכל
דכרים זרים רק כל"ל נדיק כן עתידה לפנלל ופוש' כזהרי תמה פי' על מאמר הזוהר ס' כרחשית ז"ל עשלה קות
נדיק שמרה קמיה רכון עלמת ניחת קמך למכרי כי עלמת דלתת תהיתי נדיקי ותת דמקרייה נדיק כי רשים
כדכתיב כי נדיק ה' נדקות אהב וכי יאות למכרי עלמת אמר לה נדי נדי אכת ונדיק אכת אכל אכת נדיק למהוי שתירת
ליה אכת נדיק למהבלי כל כך כגון דלא למיהב פתחון פה לעלמת מ"ט כ' תיהי אתי ך דשמת קדישת ורכיב עלוי
ואתחבר כהדם ורזא דא כך כרש הקב"ם אד"כר ד"ו פרלופון כרתו וכב"כ תכפון דיוד מהדר למחוי כגוונא דא ך
ולא שהדרו תכפין כתכפין כגוונא דא ך מסתכל לעילא כגוונא דא מסתכל לתתא כגוונא דא אמר לה הקב"ה תו
דיקום ואין לכפרש לך ולתעבד לך ענפין כתנפין כתוב לתתר לפרש המסלק ע"כ ע"ם כזהרי תמה שתדריך לך תפש
פניהו ומסיים דלפ לשיבה פתחון פה שפצ' רומז לד"ו פרלופין לכרשה כשתי רשויות וזה שאמר ואתה נדיק כחיכת
קלמך שלא ישפו כך לא יכלו ליהי הקלה ע"י ואתר ליה תכת נדיק לשיתבלית כ"כ וכו' מ"ט כ' תיהי הכלומר הצ' כ'
תיהו אתי ך דשמת קדישת ורכיב עלוי ורזמה מ"ו לשתי רשויות וה"ת ת"כ לא לכתוב כלל כתורה לא"ם שהנדיק לזה
לרמז אל דו פרלופין לפ"ם ורזא דא כך כרש הקב"ם כיכה לתדם הרשון דהיינו ת"ת ומלכות דו פרלופין כדא וכב"כ
מנפין דיוד מהדר למחוי דהיינו שפל' כזה צ ולא שתהדרו תכפין כתנפין כגוונא דא מסתכל לעילא וכו' פי' ואתר
שם הסתרש יש נוין ל' ושת לזשת לפ"ם הנזור יכו' רמז לתתור כתתור תסתכל לתתת כגוונא דא כניור התשרון וכו' שהוא
דומה לווזוב פנים כפנים וכו' ע"ם שמשריך וכנ"ל. תפוכי כניי הכעיתי ככר כתפתי שכתכי מ"ה יודו מה דרך התמה הנפ
שדומה לי מיכון ינף הקרוב קום כי כמעט אתר היה ישראל לפם כי תכרה שנפתם ושתלו למטרפת כי
קוטנת תפי שיקרא לפ תפי מי יתן שם"ק יתכד כתהרה כיתיהו הניטו ורתו מה שכתב הנזון מהו' נפתלי נפתלי כהכתה
סלו ודוד זוכתי הנזון מו' ולמן תירלם ומצד הנזי הנזון מו' שתוש תלוחים כן הנזון מ' יתפקי מפרתב כי לולי הסכתה
היה אור ישראל לפם ולכן לא כת לכיה הדפוס הסכתות של שני דוד זוכתי כי הוכרתתי לפלוש להרחות לתדיעת תשכוני
רק הסכתות הנזון מ' נפתלי כתר כת לכיה הדפוס קודם שנכנכן מתני כתב ידי הספר אור ישראל הוא הספר הנדול
יפה עיניים רק הסכתת של נ"חוניים הנ"ל היה תלל כני תפי יפת הנדול מ' תפרים נפון נק"ם פרתב אך כתיה תני כתלה
תתעשה ידיי יכלון פוחם והתם יתתרו לעת וזתן לכל היה ולא יפתר תפי' תות תחת אחת שתלתי תלת ה' תיהי תכלה
לתזוק כנוסים ס' לנקר כהיכלו כי כנר כיסר לי ס"ת התנות ודע כי דור רביע יפיכו הנה הן הנה תיו לנני ישראל
תולדותיהן כוונם כתן סוף יכרך על השומר ותקרא לתל עליון נומר עלי סיקיים כי נרכה תהרן תני כיח תהרן
נרכו את ה' כית ישראל נרכו את ה' כי טוב ה' לעולם תקדו ועד דור ודור תתנהו ע"כ לשון **ישראל סבא**

פעריי ל' גרות גנוזות וחמודות תורה זו הי' נגמים וכסתרים • עד שבא ישראל אשר בן אתפאר עוקר הדים מאתו תמא תורה חדשה • מה שלא נגלה מעמו כי אם לחשה • הוא הרב הגדול הגאון המפורסם תורתו כמים לים מכסים • בשמו המוכתר הרבני מהר"ר ישראל בהר"ר אהרן אב"ד ור"מ בק"ק שקלאב הוא טרם הוא עע כמה וכמה שנים : העלה פירות גינומר מעפים רמונים • נחת רוח ליוצר כל ולוושבת תחכמונים תלמידי חכמים ירוו מאוכים • בספרו פרושים נחמדים על הזהר בכמה אופנים : בכל אופן ואופן מראה אמיתית פנים נמרוש מדרשים באחוים יחדיו כאלו חסיני נתונים • לא כספרי רבני ועירי' קטנים אשר בוני' ספריהם בנוית רמה חני בקודש וחני' בחול • אבל דא הוא כולו קודש • מוף וטוף רימון עשים ודבש • אשר ע"כ לכל ת"ח כמוהו י"ב היינו מחכים ומנפים מתי יבא לידי ויגלה מנפונים • נחת רוח לחכמי התורה ונבונים וכהיום אשר בא בעצמו ובכבודו • ותלמודו בידו : הספר הנכבד בשם יקרא אז"ר ישראל כתובות בספר חרות על הלוחות ראוי להעלות על שלחן מלכים בגרמיזי הוה מתוקן בדבש ומעשה מרקחים • אנכי המסכים עם הרבנים הגאונים אשר הטיבו דבריהם להביאו לבית הדפוס : בעט"ו יתהרכהו בעתו יחיסנה לוכות את הרבים החחכים ומנפים מתי יעשה נאר לתורה זו • והנני מעיל גודא רבא בשמתא ונידוי שלא יעלה על לב אדם מבני ישראל להדפים ספר הזה עד עשרה שנים לא ע"י פעילות עצמו ולא ע"י אחרים ולא ע"י עיינין שלא יהי' עני המהפך בחרדה ובא אחר ומטלו וכל מי שמחוע לקול הורים ומורים: ויקיים אלה הדברים • יאריכהו ה' ימי' ושני' : כ"ד הכותב לכבוד אכסניא של תורה היו' יום ג' ט"ו שבט עם"ב לפ"ק שמעי' בלא"א הר"ר אברהם יעשבר בעד ז"ל ה"ה חו"ב פה ק"ק ברלין והמדינה יצו •

הסכמות ה"ה כמהורד יהודא ליב אב"ד ור"מ דק"ק גלוגא רבתי •

צריק בא לבית מלוני מארץ רחוקה ועמו ניזה וזוודא ותלמודו בידו איש קדוש הוא עליו יעבר ההיא סבא עתיקא קדישא ברו"א דגויו' תבר • מוקב ויורד עד התהום העמק והרחב שלה בכבש' דרחמנ' בחיבוריו ותוכר חבר • עשות ספרים הרבה הכל מהמוכן הוא מונח ומוכר : יקן ולפי כבודו יוסף בישיבה : הרב המופלא ומופלג כבוד מהר"ר ישראל נר"ו אב"ד ור"מ דק"ק שקלאב בידיעת רוסיא : יחי' דגן בתלמוד : ישריח כנפן באגדה • ושרו כיון הנכנס ויצא סודות התורה כבוד של ענבים לבביאם אל הדפוס יורד לאחת ופותח כיון כבר בתי' ויוון • מחנדי חקלא דתפוחין : דורש בסוד החשמ"ל ועביד מוחין • מגלה עפה : מעניהם מראות טחון • מספר קוחה : דיקלא וקפה ורמא וכבר נגבה גם קמה : אשלי רבדבי ודפרבותי' ותלו ויכיכון עליו מאורי עיניהו מחוד עיניהו : גאון עוזיהו הגדולים אשר בארץ במדינת פולין שמכו ידיהם עליו ובחתומים וכן לו • נדור המיר • אכן מה נענין בתרי' בתר רישא נופא גריר • ואומר אף אני כמוהם כיהודא ועוד לקרא ולאפוטי נברא להסכים עם אותן שכבר ורוזני שבכשרון יהי' מפעליו • ויפוצו הוצה מעיינותיו ומיליו : כ"ד ועירא דמן חברא אור ליום ה' ד' תשרי על מבועי מים יכאל אותנו אל גיכת ב"ית"ן לפ"ק כאם ס"ק יהודא ליב בלא"א מהר"ר משה ז"ל :

הסכמות ה"ה כמהורד שלמה הדרשן דק"ק לובלין:

תבינן במדרשו של רפב"י דבסוף יומיא אתגליין רזא דאורייתא ובדיך רחמנא דחזיק דאיתגליא על ידי דההו' סבא חסידא קדישא המאור הגדול מהו' כבוד מהר"ר ישראל בהר"ר אהרן יצו • כמ"ה חיבורים ברזין דאורייתא ועלי' נאמר דקב"ה מכריז בפמליא של מעלה ישראל אשר בך אתפאר ויוכה לעשות פאדות ועגבולים בעץ החיים הקדוש יוציאם לאורה : וישאבו מים חיים מאבני שיש טהור כ"ד הנעיר לכבוד המחבר בעל תורה ויש א' ר"ח אלול תסא"ל הנעיר שלמה דרשן ששירא מלובלין •

תהיה נגד העמים בלב ימים : דברים כמוסים ויקרים : מהראוי להמשיך מעשה ידי בעסק בסתרות : ואחרי רואי איש קדוש כזה • וכל גאוני ארץ נתנו עידיהן והגדיקו את הגדיק דמעיקרא (אמרתי אהיה כסניף ואשב בין הגדיקים דבריו הכחיודים שיתוקקו הני מילי מעילייתא בעט ברזל ועופרת למען שתהיה עטרה לראש בני ישראל לתפארת • כ"ד המדבר לכבוד התורה שיפוצו מעיינות החכמה חוצה בכל פינות וקצה • היום ב' ט"ו טבת תסב"ל לפ"ק : הקטן אברהם בהו"רד יהודא נרו' חונה ק"ק הלברשטאט והמדינה יצו':

הסכמת ה"ה כמהורד יהודא ליב אב"ד ור"מ דק"ק גריידץ

בני גיון גילו ושמחו בה' אלהיכם כי נתן לכם המורה לצדקה ויורד לכם גש"ם גי' שבי"ל משכילי דכהור' דאורייתא : ואי' יותר דא רוא דא' רבתי • דאשריך ישראל מי כמוך הא ודאי חדוותא דאורייתא חדאי בפשאי דוכינא לחאי נהורא דקאי בשפרוריתא • הוא א' קדוש מדבר גלי עמיקתא ומסתרתא • הוא הרב הגדול המאור הטהור כי' עי' כבוד מוהר"ר ישראל נרו' אב"ד ור"מ דק"ק שקלאב שבולי' אב בסוד החכמה רוח דאבא : לא אנים ליה הויות דאביו ורבא ודבר גדול מעשה מרכבה : יודע לשוט ביומא רבא • גלל במים אדירים והעלה כמה מרגליי' טבא • נוארו בחרוזים • ראוי לברך עליו ברוך חכם הרזים : כי נכנס בשלום ויצא בשלום : כשנכנס לפרדס כרבי עקיבא : בסוד עתיקא פנימאי וברוא דישראל סבא • אלומתו קמה גם נצבה • ובכן גם אנכי הקטן חיודע לווי מברכין : הדיני מברך בשמחה ברוך שכבה לו בעולמו • והדי אני סניף עם המסכימים להדפים כל חיבורי טהרה מחברת קודש שבידו כדי להוציא לאור תעלומה • ולאסכים אני אומר קומו ונעלה אל הר ה' ונלכה באורו אור החכמה : ובודאי אין הדור יתום ולא יהי"ו יושבי חש"ך בנאמי עינים בחכמת הקבלה • בשמתו מיוציין היוצא מן הקדש קדש ישראל לה' ראשית תבואתו כל מיו"מלין אשרי כל חוכה לו • וכל מסעדיו ומחזיקיו יזכו לעמוד בסוד ישרים לישרים באוה תהלה • לפני ומחיצת מלאכי הבדת כשאלו מה בעל אל אז יאמר הנה אלהינו זה קוינו לו : בו בתורתו בו ב בישועתו בשמחה ונגילה •

כ"ד המוצפה לאור תורתו אשרי המחכה ויגיע לראות אלה : היום ג' שב' שב"ב טוב ד"ח מרחשון • לפרט אשריך ישראל מי כמוך וגו' ואתה על בכת"ך לפרט קטן :

נאם הנעיר באלפי יהודא ליב בא"א הר"ר שלמה ה"ה עבד לעם הזה בק"ק גריידץ:

הסכמות הרב המחבר הנ"ל

ואני אבא בין הקוצרים מחנדי חקלא להרים את ידי בתוקף ורועי בק"ן קולמוס ליתן חרם ושמתא על כל מי שיעבור על גזירת וחרמות ושמתות אלו הגאונים הנ"ל ואוסיף עוד מי שיטלה ידו למכור בלתי ידיעתי וידיעת בני הנו' יהיה מי שיהיה באיה תחבולה הן ע"י עצמו הן ע"י אחרתי והעובר יהיה חל עליו חרמות הנ"ל והשומע יוכעם ותבא עליו ברכת טוב •

הסכמות

אלו הן הסכמות של חמאורות הגדולות הגאונים המפורסמים הרבנים ראשי קהיל ז יצו

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר זיסקינד נר"ו אביד ורימ דקק לובלין והגליל יצו

חנה מבר עלי היש קשש יחמר לו . ככול חומר כולו . הרב
הגר ל זמן כל . חלוף המשובל עליהו לא יכיל : המשבל
כתורה וכחכמיות . לו עשר יחיות . מצוצח נפלאות ונעלמות . כבגלי
וכנסתרות . ככוד מהר"ר יצחק"ל כהר"ר אהרן חנ"ר ור"מ דק"ק
קהלתה אחת מקהלות קדושות תשובה ת ופשוטת שבחכירת רוממ .
ואחר עם הספר הראשי מכתב פרטיו אותם ידי קודש אותיו' מעל גבית
מעירין ידי קודש מתורות הגדולים הרבנים המופלגים הדגדית
לעולם יע"ו . כלם כל' עוגים ומתמרים בפיהם מה שראו בעיניהם
ושמעו באזניהם מפארים ומהללים אשר תיכר הרב הנ"ל ומשבחים ל
להדשיפה . ואחי כתושה לבבי אחת יתיכרת ידעתי את הרב הנ"ל
בשבחי ושבחו ביותר לעת ועתה וקבו ק"ח כל אחן שמוקדים לעתן
ניתוסף שלהם ביתירון וכשבר תוללים ניכרכוכבים ומלבד
בחדים מהם חכמה ובינת ומדע ונוסת נוסי תעוקים . ודברים
שתיקים . כמלה וכמלה . מתכר תחרי שבר . וכל דבריו דבריו
קבלה . וכולהי כל המופיין בפרעיו יתיה כמה וכרין . כבן
תחילתי לחכמים עם המתורות הגדולים תבר קדמוני לתקון עלין
בעט ושופרת . להיות לו ולזרעו המיוחסים תחיית לעשרת תבלית
ובלבי הרב המחבר הנ"ל יגיע לו יהיה חיש מהר . לדשום
בחיכך שבחי שהשלמת הדפסת ספר הנ"ל בכה"ח ושמועת
ובחלים יכ"ר כ"ר המחבר בכבוד תכמיתי של תורה ולומדי' היום
יום ה' ר"ח מבחס תס"ח לפ"ק

נאו' הקטן מרדכי מרדכי בהרר משה ז"ל רוטנבורג חומה סה ק"ק
לובלין והגליל יצו :

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר גבריאל אביד ורימ דקק מעץ :

לעיני קיו דברים הדכרים הלו שלבשים ותשעה מלחכת השמים
בתיקון תיקולת לדור דיע ועם ביחת כתבומות תבומות
קדושות מחכיחיות חכמות ולחמות בתופפות מושך בישף הלי חיזה
קונדרסים ירושות תבלית וירושות עניס מדברים קמות מסתבלי'
מרחים כמלחה לגלגי' שער בת רבים ישתו מיין שתן הרקח מרקחת
קודש לעילה קדוש לשתת מלבר מחני' וקול נשמע בקודש
ישראל לפ' ליחסית תבואתו בכח פור וכר שורת כשון.רוכל רוכל
שנלה טפח שוחת בדק היטב מיטיב ומקדיל בהרים ידו יד תנבעות
תמן תכון . כוון לבחת מבכית ומכלה לבלות קונים מכרם
רבינו קודש יכמו' ויע בשלום ובמיטב מביחו מביא בסודר סדר
כתבי ודעת את ה' בשפיר בעשם ובתוחר לבחר קנת דברי הוחר
ולחלה מקום בחכמת בחקום קודש הקדשים בחופת ובתוחת ולחי נם
ר' נפ"ח ישראל בנבורת יחשוף ידו בחכמ תפדים בלחבת ה' ביחת
לודים כות ניכון הנתון המופלח ומופלא בלחלוני בכולל לחיכלו כ
בתוחה ובחסידות בכולל ובכתר כוהב ומותר נוקב ויורד תופר
ומותר כמפור"ך ישראל בהר"ר אהרן חנ"ר דק"ק מקוש"ו במדינת
ריסי' קנם מתן לחיות לחיות בלומים ל"ת בלומים ונעולים בהחתר
נסתר לחקרי תפר בכל נדפסו בחלה ובחלה ובח נם תשר שתענו
דעים כשיבו והפלינו שתבלות מעלת הרב הנאון הנ"ל ומחסידותו
ענוותו בלבי לח יחוסק דיון ולעיני לחיתי מהדבה שרבותיהם תשר
מקבימו בהדפסת ספר הנ"ל ע"כ נם ידי תכון ונכוני מקבים להבית
דברי בספר בלוח לדפוס ומום לחם ליריים ידו למדפיס ספר הנ"ל
בשוק שבחה שבי"כלי ידיעתן ומתן בינתן של הנ"ל בחרט ושתיו' והמסיים
להיר בשופלת ביתים בחנון הנ"ל יתברך מהולל בחכונך :

כ"ה המדבר לכבוד החוקים ותורתיו . יביום יום ה' י"ג לחודש תשוו
תס"ב לפ"ק ושאל לו ר"ש"ש"ש"ש ה'חודים "לפניה" :

נאו' הק' נבריאל בח"ח מחסיד מוהר"ר ל"ל ה"ה יוקרתקת :

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר נר"ו אביד ורימ דקק ניקל שפורג והמרינה מערהרין יצו :

יש"ראל יקרת שתן תבר הולך למרחקים רחוק כיחטחני קסת
סופר עדיו כתיחתיון וכן לו ועדיו בנר תסבן ככר ינת
כתיחתיות נקן ועוכב כישיכה . פוקן חוי כיחה נחוני לחרן שחציים
מחוחר הדעת ותבונה סוכבים חותנו . ולידר עבדו' לי' וכולהו
כחלת מיחת מיחציכה ונחנו עיניהן ויבקעו נחקת ישראל . על לחי
נבחת קריאת חנ"ר ור"מ דק"ק מקוש"ו כמדינת ריסיא כ"ש מהור"ר
ישראל נר"ו חבר יש לו יד ושם כנגד וכנסתר . ואין כוכן עליו
מסכתר . מסכיר הרי כתר . ואחיתי כיחה נחוני עולם מסכיחים
לחיותם יפוחו מיציהו חוזה מעיין פתוח ולח יעיין חציים . ואם קהלה
קיח בכבל בכללה העבדית עבדיה' כיכל עליהם פיזושים . ואמה
מי שלח רחה חת חיזוחם חיגו יכול לעציד . רק חת לפני עור אם
קודך . ולח ה' לו ואן ויודע לעבן הכסר תלוחה בדברי הרב
מוהר"ר נר"ו . דק חתיתי הוחיל ויכח בהיכוחתי ולחצו מכוסה .
בתעורת ולחצו ולחצי' לי' שיטוחת . חכיחה ומקנה יש כלן חתיתי
להיות סניף לעוש"ת שלוה . עם לותן שזסביחו ככר וכל המסייע
מיוחדו . יהי' כוית הענן הזה . ויתברך בבשפו וכיו לזרעו . ובהיות
שהרב המחבר הנ"ל יגיע כיחה יגיעות על שהבית לבית הדפוס ו
ומתיירת פן יכת לידה חיש יהי' יוי חיכי' ויפיע נכולו בתוך ' שניש
כן בעניכו חו"ע תיהי תחבולות לוחרק' לי' חיוח דרכן ללית כו'
למחיתת פי המדבר לכבוד תורה ולומדים לשחה יום שבכפל כי טוב
ר"ח כסליו שנת "ע"ל "כ" "ר"ב"ח "ס"ה לפ"ק :

כחיים דוד הקטן חופקיהיס בן המפורסם מהר"ר חנדהם חופקיהים
ול"ל ה"ה תוך עם חני יוסב עדת ישורון בק"ק ניקל שמונ ובכל
מדינת מערהרין ומחוס סה ק"ק המובר בבית הקנין המפורסם פרנם
כדור חמי הר"ר ליפמן חוכש חהרן ז"ל :

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר אברהם נריו רימ דקק פראג :

אל עבר פני חהירו חיהי קונטרסים מהדרב הגדול מופלח ומופלא
מהור"ר ישראל בהר"ר חהרן חנ"ר דק"ק מקלחב נר"ו תורה
חתומה מנולה נתנו לבתחה ובחמרו לקרות קריחתן זו בילולה: מקצי
חינות בשל קהלה וקופת ומקוח בשב ומיתם בבריך ינת לעבודת המלך
מלבו של עולם : ומשקו בבשתרות בבוד חלקי הסתר . בומה ומותר
פתירות וקיים בנין בומה חולמות היכלות ותחים ומעל נדר ופרן
כל מהות תנן חתם והכת חמוקי חיולתת מפיק בחתום : ומיומת
להסכיס : בשנם שרריכי למנוע חת עמי לייחן ידי עושהם בעסקי
הדפוס ספרים חדשים . בפרטות מפרי קבלה . ת"ו ינחתי מנהרי :
בחשר מרכים מבני ישיבתי נדולי חקרי לב שהשיגו על הרב המחבר
הנ"ל חשר בהיריו לי מביני דעתת חבמי' ומטתרי' לי' יונל וכל מעשיו
לשם שמי'כן הסכמתי להניות בבריו לחור'ולף ידי ומוניי תכון בדבר
עסק הדפוס שלח יבקש חדם בנבולו בחוקך ' מניש בחת"ו בד"ה הנ"ל:
וכל המסייע ובח בחמיש : כ"ר הטרוד היו"ס ח' י' תשוו דהתי שתת
תס"ב לפ"ק הק' חבהרם בימהור"ר שמואל ז"ל ה"ה בדודת מבכרלא .

הסכמת הה כמהורר אברהם אביד ורימ דקק הלברשטאט והמדינה יצו

מי וחת עולה מן המדבר בשפר ברוחה וכבשיחה קדושה קדוש
יחחר לו ק"ק ול ישרחל שתעבו בנגלה ובבתתר בכל החוקים מיני
ועוקר הניש בש"כל הקודש שנכנס לבני ולבנים בפרדם החכמה וביכה
רב בתורה ובשעשוע מחר החכמים : ה"ה הנאון המופלח ומופלא
בתורה ובחסידות לו עשר יחות חנ"ר ור"מ בחהר"ר ישראל נר"ו כ
בהר"ר אהרן ז"ל מן היוש שנדיק זה בח לבית מלוני ולחסר שתעבו מן
כלבון יקר רחתה עיני הניש בלח שתעה חון מעולם על כל נעלם
בנוי ובפוסקי' לח הניש דבר קטן מו דבר נדול בלח חיזד בו חידושים
מנלה מפלחים : מחחרי ווהר בבתה חופנים בתם'כי מסוניס . דרש
דרושים בחמדים ולחהרון חביב חיבורו בפלחים מחבר ר' חנהים חופפיים
לחיות עיני חכמים בהלבה מתוקן ומקובל חפלחת ישראל חניחתו

תקי

אלו הן הסכמות של הגאונים הרבנים ראשי קהילות דמדינת ליטא

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורי"ר יהודי ליב אבד ורים דקיק בריסק יצ"ו

גברא רבה קדיש תניינא · יקירא כפומסכא · חכימתו כחון תרוכא · לחין ויקיר ויבור אחכמא · מקדמיא לכבוד סבריה · עשה לחכים בתורתי ויבור אחכמא · מקדמיא לכבוד סבריה · עשה ה"ה החסיד הרב הגדול והוותלא בנגלה ובנסתר · ה"ה הרב הגדול המוסלא המקובל החסיד מהור"ר יחזקאל בהר"ר מ"מ נחב"ד דק"ק שקלאב יצ"ו · כאחר ביאתי בספרים הקדושים אשר חיבר ופירסם בכם ולפיהי אשר נלב כחים אחידים ונפלא מהנעים · גם דרש פה בקהלות והרחה חריפותו ובקיאותו בספרי המקובלים · ובכר סעלינו תשובים פרבנים דמדינתינו ליטא יע"א אשבח תורתו · ונדול עבותותו · והסכימו שיפוטו תעיניותינו חוזה · ואני לית הייתי לו עחהם במדינה זו · בכן כהיום אני מסכים לדעת הנחושים פה ק"ל להביאת הספרי' הקדושים הנ"ל לבית הדפוס לזכות בו את הרבים · ותלחה אחרן דעה כחים לים מכסים : ד"ה לכבוד התורה ולכבוד אחים קדוש נברא רבה הנ"ל פיום יום ח' טוב מכחם ת"ח לפ"ק פה ק"ק בריסק לליטא יע"א ·

כחם אחי' יהודה ליב חונה ק"ק בריסק יע"א ·

חסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר הילל סגל אבד ורים דקיק ווילנא יצ"ו :

בהיות עבר עלי הלי נברת רבה קדישת · חסידת ופרישת · חים חסיד יושר וכושר יפעלו · בעל בעתיו להללו · כריך ר' חילו · ה"ה הרב החופלא · מחיר החורה בפלפולא · ריפים כנוד שחו · כלל מקום הלבה כמותו : זה' עתו · מהר"ר יחזקאל בהר"ר חכון חנ"ד ור"מ דק"ק שקלאב יע"א · והלחה לפני חת חבוריו חשר חבר מחכרת קודש ר' ספרים כולם מחחדשים · מיני מתיקה ונכרי חידודים · על חלבי סו מיוסדים · חורת הית על הלוחות · כחחרב לכתוב ולקדות · חלרות טהורות · כחסיני סגולות · כנסחה וכנגלות · לסבין ולהורות · כבן לף ידי תבון וורועי תחקן להדפים שיפוחו מעיניותינו חוכה להביחם לבית הדפוס ויחוקו מילין בעט ועופרת · לחיען יעמדו יחים רבים דורי דורות לחסמרת · הלח נה דברי הנחמדים כחחת החותם היום יום ו' ו' לחדר הראשון חש"ק לפ"ק · נחם קנעיר הלבי הלוי חוכה פה ק"ק וילנא יע"א ·

חסכמת הגאון כמהורר מנחם בין אבד ורים דמדינת רוסיא יצ"ו :

ישמח ישראל בעושיו נחת · רוח ליושבי : עשה ספרים הרבה ירחב והנדיל תוריה · הוח מיכו הרב הנדול בחורה ובחכמות מסובב מחיקון ומקובל : בספי רחשים לוחו בחבל · בריקת בריקו החיקן בכל · ני ס"ה בכוד מוהר"ר ישראל בהר"ר חכון נרו' · חשר יסד על פי ההנחלה · ובכרכי תורה פה ק"ק שקלאב · ויעשה עשה מ"ל חילי לחוליית עשה חנים · ולכלודים חפיר עינים · בבנלה ובנסתר כפלח ובלח נלל בחים חדידים · ומרנינים' לנית בית עיוני הבלה ויחיבר מחכרת הקודש · ויבח הניח את לבל חבן ה' יעליח להיות חכמתו בחון תורתה בחור ובחה חהרן יפריח · ובחשר ידעתו שבל כוונתו לש"ם לזכות רבים · ופתולה נוכות הרבים תולים לו בזכותיו וכוכות חורתו · והסכימה דעת זו לדעת הנחונים הרבנים המופלנים פנפלינו בנסנחו ותורתו · ויפונו חונה מעיניותינו להניח מכריו חרוחים בעט בריל ועופרת נלוי לעיני בל ישראל על נלחוחו חרוש ומלחה חחרן דעה · כ"ד הכותב והחותם לכבוד תכסנית' של תורה נברת רבה וקדישת ויקירת · יום ד' ו' תמוז לסדר וישמח ה' לישול ישראל" לפ"ק · פה ק"ק שקלאב בחביבת ועד קודש קניני חדיר'דוסיח יע"א · מנחם בלח"ת כבהיר"ר יחזקאל ז"ל עבריסק

הסכמת ד[illegible]און חגדול המפורסם כמהוריד שמחח כי[illegible] אבד ורים דקיק הוראדני יצ"ו :

איש קדוש עבד היום בנילה ובשחה בו · רוח חלקים בקרבו : ה"ה החפורסם הרב הנדול ומופלח בנגלה ובסתיר לי' מתנלה בל טחיבת חר בדרת בבוד מוהר"ר יחזקאל בהר"ר חהרן נרו' · שהיה חב"ד ור"מ בבחה קהלות קדושות · ועתה הוח בבבוד ובפחרת חב"ד ור"מ דק"ק שקלאב יע"א · ויער"חל עשה חיל בחורייתח ריש נלוחת ומתיבתא' ובחן יקדתא בריח החבתא · חילין לבח לחמר לחפרט בשפתא · פום חחלל דבבתא · ותפח ונרל בחפנין בל הני חילין עילחין שחיהן נבו וילנו לחותם בחדרתו' עד בלי הפחיר עלנות חילולת עולה בקנה ח' · וחיבר מחבנת הקדוש חרבעה ספרים בנגלה ובנסתר הדפוס על בל קהן ובון חילי חילי בחת לתתח ובליך לשלוח · יניבו בחרשת ודיבורו בשחי חפלה · רוח דשלה בחלחות של תוקף · בנבה וקפה · חפתוחי' פושה פתומה פתוח מודו לשלחו' חבתת חלקים בקרבו בפוה וחתומה · וביקש חמני לשלות ידי ליתן בספיחה להביאו לבית הדפוס · הנם מהללוי לחשון ידי חוב שה שלח היה וחת חקדם · ליתן בספיחה על חבתה זו : לך שחה יען הדבר חשר בבר שלחו ידם להביאו לבית הדפוס על חבתת הקבלה · בבן תחריתי לל תחנא טוב חבנעלין · ורשות לו להכניס לבית הדפוס בל חרבעה ספרים הנ"ל בלי מוחה וחעבב · וכוחות זה ינבלו בסם זכות ע"י זכות · וחשלח למו חפיחתו בחתרת בחיתו · כ"ד החותם לכבוד חבכניות של קהיל קודש · היום יום כ' ו' לחדר לחשון חש"ת לפ"ק · פה ק"ק הורחדני נדולה דמדינת ליטת יע"א ·

בחם שפחה בהן רבת פורה חוכה ק"ה הנ"ל ·

הסכמת הגאון הגדול המפורסם כמהורר שלמה אבד ורים דקיק סלונים יצ"ו :

לבו חון מסבלות ה' חשר יעשה עד בחוריה ובליט בחיעשם ובת חלב ובדם תחת לבזון לשון אהוים בריחם עד החפלח מעיני חוכות חים חשר חמנו יגיע לחורים בסדריה דבי רב ספרים וחחיים לחדן בלבדים בבי קודש הילולים הלולח בבל · חת תורת החדם הנדול בה"ה החפורסם הרב הנדול ומופלח בנגלה ובנסתר לי' מתנלי' ב"ם בחהור"ר ישראל בהר"ר חהרן יפה · זיבה חת הדבים · הנחמת בפי חים חשר רוח חלקים בקרבו · וכרעיו בולה בליל חפחרת עטרת בלי לבי יופי · בבר יגל מוכיחן שלו · וכבר מודע בין החיים הם למופלחים בחריבות בספרים חשר בפחחין לפני יחבבת חיבת החודש מנחמתן · וכן היום הקדיב לפני חבחת חות"ר לנלנולת וקרקפתת חחילת ביני עמודי עולם · וחילתי וקריתי לחיה עלין לדונת קריחתן ו' בילולן הלל הנדול חשר חסף ונרד בחבניו · חבל הבי מילין בחלו דחבחתת · מילין בלח חפחר לחפרט בשפתא · וחנדול עוו לעשו יתן שלח יהל תורה חתנוחה ביניבה · ולהיות יהודו חעיניותינו חוכה · ובוש תוקף הבבחתינו עמוחה וכחונה לחשר שמה יגל הדבר · מבבר שלחו ידם בי הנלוים המחוברות הדבנים · ורוחני רחשי הקבלות חדינת ליטת יע"א · נם חנכי חחריתי לל תחנא טוב חבנעלין · לבחוב חילי בבפיר עט בריל ועופרת · ולהיות לחפחרת · ולי שראל בשם ולחפלחת לחדרי דורות לחקוק בחרחת בדפוס · ולא יחקן לחים חת לבבו להקטין חת ידיו חלבות חפעיב לדבר חמה · ושוחה לו יסבון בטח · ולזכות בו עדת חי יחמה · ולהיות חחרן חלבה דעה · ובינה · ויהיה חשיע נדקינו · בחביבה ביחינו · כ"ד החותם לכבוד חבכניות של תורה · היום יום הששי דחי' שחת ושים בבלבב קנה א'ח'ן לפ"ק ·

הטעיר שלמה מוהלקוי חוכה בק"ק בלונק' ·

הסכמת הגאון כמהורר זאב וואלף נדוי אבד ורים דקיק מינסק והגליל יצ"ו :

נם פה עבר עלינו היום קדוש בתורה ובחסידות · הוח חלח ונדוש · וכידו מנילה עפה דורש חת תורה בנגלה ובנסתר בדרב ופ"ה ופניני חלח חתורה וכה וכבודה · חשר קיבן וביבן בחלם הנדול בענקה ר"ב ועמוס בישראל · ה"ה נחתי ופחתי הנדי והדרי הרב הנדול שבח עוז ומנוחל עטרת תפחרת בי' וקדושו חב"ד ור"מ דק"ק שקלאב חשר חיין ויחיך לרבבות ספרים יקרים ונלבדים · חשר בחור תורתו מחיר לחרן ולדרים שבילי דקדוק בהירין לי' בחשר יחזו עיני הנבורים הזה נבורי חיל בתורתם בנעי · ותורי · חשר בבר ישראל עושה חיל בחולייתה מילין חלח חשפר לחיפרט בשפתא : מחוקים ומחוקים בשחן ויתח · בבן לף ידי תנון עם הסכמת הנחונים הרבנים שבבר קדמוני · ולף ידועי תפחנני שיפונו מעיניותינו חוכה להביאו לבית הדפוס · ויחזקו מילין בעט סופר וחלה החרן דעה בויים לים מבכים · ויבחתו ישרא"ל בעושיו · ובבריו יהיה מובחים ומעשים · בי החדבר בבבוד התורה · היום יום ה' ט"ו לתמוז הבחי' שחת תס"ח לפ"ק ·

נחם שחה בהן רבת פורה חוכה ק"ה הנ"ל ·

ו הקטן חפה וחב החיכוחה וחלבה בש"ת החסיד הרב המפורסם מוה"ר יחזקאל זצ"ל מה"ה הנאון פה ק"ק וינסק והגליל שבביב הנ"ל ·

לשם יחוד קב"ה ושכינתיה על ידי עלת כל העלות
עד דלית עלוי לעילא מניה.

כה אמר אחיכם ישראל. הנה עיניכם הרואות את כל התלאות אשר עברו על עם קדוש בני אל חי משנת ת"ח אשר היה בימי בעו"ה. ואשר ספרו אבותינו: והמפורסם אין צריך ראיה: כל הצרות מי יוכל לספר: ועיתות משונות שהיו בשנים הנ"ל משנת ת"ח. אשר היה המכה מתפשט בכולנו בקהלה א' ק"ק פאהרני"עש. שם השליכו שבה עשר מאות ילדים חיים בבאר אחת כאשר סידור הגאון המפורסם מהור"ר שעפטי"ל כ"ץ ז"ל בעל שפתי כהן על זה באריכות גדול. כמה מדינות נהרסו וכמה קהלות קדושות נעקרו: וכמה בתי כנסיות נחרבו: וכמה ספרי תורה נקרעו ונשרפו באש ונתנו למרמס בעו"ה: והנה במסכת בכורות עיין בדף ל"א מתחיל ע"ב ותראה שם נפלאו': ועשה בעירינו שעברו י"ו קרנות על חוצו של ארץ שהוא סוד רוחב רשות הרבים י"ו אמות בסוד יותרת הכבד אשר עול גלות עלינו יותר מי"ו מאות שנה בגלות המר הזה: זה יניקנו וזה יקמנו: ובטומאת הנדה נחשבנו ביניהם סורו טמא אמרו לנו עיין לעיל דף קס"ה ע"א בשורה ל"ו: ומחרפים אותנו לאמר מתי קץ הפלאות: וכצאן לטבח נחשבנו ועדת אבירים בעגלי עמים ואין אדם שם על לב על מה עשה ה' ככה הלא בתורה פתחה בראשית ברא אלהים את השמים וגו' בשביל ישראל שנקרא ראשית: ובפסוק כתיב ואתם הדבקים ביהו"ד. והיתא °בת"פ נשא ע' רמ"ב ז"ל תאן עמא קדישא בישראל משום דכתיב בהו אשריך ישראל מי כמוך משום דאתדבקותא דלהון הוא בשמא קדישא וכו' הה"ד ואתם הדבקים ביהו"ד ולא כתיב הדבקים ליהו"ד אלא ביהו"ד ממש ע"כ: ודעו ראינו כי אנו הן הלוקין אשר ביהו"ד הדבקים: והנה איתא °בת"פ נשא ע' לס"ב בפתחנות אדרא תנינא אד"ם לחבריא עד אימת ניתיב בקיימא דחד סמכא דכתיב עת לעשות ליהו"ד הפרו תורתך יומין זעירין (כי יש כ"ת א' שהומרים עדיין לא קשיא כי בן ארבעים לבינה ועל זה קאמר יומין זעירין כי מי יודע אם יגיע לארבעים כי על כת זו נאמר ישועתו ולא בחכמת התורה כי טל אורות טלך בהשתמש באור של תורה היינו רז. וירא שמים יגא ידי שניהם ועד שיגלה בריגו בשר ויין ילמוד בכל יום אף רק שעה אחת ה
הלא איתא בסוף מסכת כתובות זה לשונו: כי טל אורות טלך כל המשתמש באור של תורה אור תורה מחייהו: ואיתא בת"פ פנחס ע' רנ"ו בביאור אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים דאלין מים דלא אורייתא דאתמר בה ותורה אור היינו ר"ו. כי איתא °בת"פ נח ע' רי"נ ובאתיה ברזין עילאין דאורייתא דאור רז אתקרי הס"ד כי נר מצוה ותורה אור וקאמר שם ואלמלי דתנהג דחין כי רשע מאריך ברעתו כי עבד ימלוך ושפחה כי תירוש גבירתה ולא אפשר להעביר אלא ע"י ר"ו התורה כאשר תראה. הנה ראה תראה בת"פ ויצא ע' שס"ח וכמה איהון מאן דמולקי' אתקיים בגט' טבא ולא ידכין גרמיה לס"א וכו' וכמה איכון נדיקי' דיכלי' לאשתזבא מניה ולאנחא קרבא בההוא סטרא פתח ואמר כי בתחבולות תעשה לך מלחמה וגו' מאן מלחמה דא מלחמה דההוא סטרא בישא דאצטריך בר נש לאגחא ביה קרבא ולשלטאה עליה ע"כ. אבל ראה תראה בספר תקונים דף י' קס ר"ש בנימא קדישא על רגלוי וסליק ידוי לעילא ואמר רבון עלמא יהא רעוא דילך למיהב לון תוקפא לי ולכל חבריא ולכל דעאלין בקרבין דא דאיכון מסטרא דילך לאגחא קרבא דא בלא כמושא קיץ ולאפקא מתמן בלא כמושא קיץ וקמי מטרוניתא עילאה דכד נפקין במאה קרבין אתמר בה אם הבנים שמחה וכו' דהא בכמה כרוזין נפקין בגינה ואלין אמרין כרוזין אליכם אישים אקרא וקולי אל בני אדם דהא כמה פרשין תקיפין אינן מתכנשין לאגחא עם חויא נחש הקדמוני דקטיל לאדם קדמאה וקטיל לכל דרין דאתין אבתריה מהון כגו אכיל בגורא דיליה דאיהו גיהנם ומנהון הוה בלע לון חיין כגוונא דקרח וכו' ומנהון קטיל בכמה מיני מיתה וכו' (כאשר כל הצרות שפורסמות מן הרשע הזה) וכמה מארי תריסין הוו מתכנשין לגבה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ופסקין עלי' כמה פסקות בקלין ותמורין דיליה וינון כ"ה ונה וירא כי אין איש ע"כ

דף מ"א ע"ב. ואיתא °בת"פ מקץ ע' ת"כ ז"ל ת"ח בכל יומא כד ת"פ מקץ ע"כ
נהירו הבקר אתער חד נפרא באילנא דנ"ע וקרי תלת ומכין ומרכיע'
יודקף (וסוד שרכיט זה עיין בהלכות פורים בסוד ותושיט שרביט
הזהב דף ק"פ בסופו ודף קפ"א ותראה פלאים. וכרוזא קרי בחיל
(היינו בקול חזק לכון אמרין הורמני' דבורייני' דמאן מנכון דחמי
ולא חמי דקיימא בעלמא ולא ידעי על מה קיימי לא משגחן ביקרא
דמאריכון אורייתא קיימא קמייהו ולא משתדלי טב לון דלא
יברון וכו' ע"ש. לזה קאמר רשב"י כרוזא קארי כל יומא ומתכרי
אקלא ועירין (היינו אותן שיוכלו לבער קוצים מן הכרם שם ועיין
בעו"ה ומי' ראה תראה לקמן דף ט' ע"א מן שורה ל"ו עד סופו וכל
ע"כ. והם שאין להם חיות פקחות. ודאי רבים אומרים בכוד אהים
נס' מסכ' שבת דף ל"א הסתר דבר אבל לא מחכמה דברו: הנה איתא °במסכת שבת דף
ל"א אמר ר"ש לקיש מאי דכתיב והיה אמונת עתך חוסן ישועות
חכמה. אמונת זה סדר זרעים אתך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים
ישועות זה סדר נזקין חכמה זה סדר קדשי' (כי חכמה הוא סוד קדש)
ודעת זה סדר טהרו'. ואפ"ה יראת י"י היא אוצרו: אמר רב בשעה
שמכניסין אדם לדין אומרים נשאת ונתת באמונה קבעת עתים
לתורה עסקת בפריה ורביה צפית לישועה פלפלת בחכמה הבנת
דבר מתוך דבר ואפ"ה יראת ה' היא אוצרו ע"כ. והנה לכאורה
קשי' היאך תלוי כאן עסקת בפרי' ורבי' ואחרי זה אבל צפית לישועה וכו'
°איתא בת"פ בראשית ע' קל"נ ז"ל ונהר יצא מעדן והיה לארבעה ראשים
אלין איגון ארבעה דנכנסו לפרדס חד עאל בפישון דאיהו פי' שונה
הלכות תגייהא עאל בגיחון ותמן הוא קבור ההוא דאתמר ביה כל
הולך על גחון וכו' ולא ידע ית קבורתיה עד יומא הדין דאתגלייא
תמן ודא איהו רזו ולהכיזא בדיוזא תליתאה עאל בחדקל א"ד ק"ל
ודא ליגנא חדידא קל לדרשה: רביעאה עאל בפרת דאיהו מוחא
דביה פריה ורביה וביה סוד מלא איהו פרדס: בן זומא ובן
עזאי עאלו בקליפין דאורייתא הוו לקאן בהון רבי עקיבא עאל
בשלמא ונפק בשלם ע"כ. ופי' כי
יש ד' כתות של לומדים: כת אחת עאל בפישון דאיהו פ"י שונ"ה
הלכו' שלומד גמרות הוא תלמוד תורה קודש קדשים ודאי אשרי לכם
ת"פ פנחס ע' שנ"ו הלא זוכיא °בת"פ פנחס ע' שנ"ו על מה דאיתא בינה אמא אפילת
שתין כרכין וכו' אמם קניא ובינה אתמר ביום ההוא אקים את
סוכת דוד הנופלת וגפל עמה ששים המה מלכות וכו' ואיגון
לקבל ששים מסכתות ועלמות אין מספר אלין בתולות אחריה
רעיתיה דאיגון הלכות דלית לון חושבן ע"כ. ואיתא במאמר
ת"פ שמות ע' כ"נ °פרשת שמות ע' כ"נ זה לשונו פתח ואמר ששים המה מלכו' ושמנים
פלגשים ועלמות אין מספר. ששים המה מלכות המה הגבורים של
מעלה מכח גבורה דמתאחדן בקליפין דחיותא קדישא וכו' ע"כ
כתיב אחת היא יונתי תמתי וכו' דא שכינתא קדישא וכו'. והוא
כי תורה שבעל פה היא בסוד מלכות קדישא אשר היא תורתינו
הקדושה אשר מפיה אנו חיים וקיימים: כי היא אומרת שחורה
אני ונאוה נאוה וכפנים כאשר קניהו תראו כמה גמרות
שכתבתי והם עומדים ברומו של עולם: כדאיתא במאמר
הנזכר לעיל בינה אמא אפילת שתין כרכים דשם כתב דבכי
אורח מארי דיין אומרין מרגליות לתלמידיהון ולא אשתמודעין ליה
ברמיזא אבדר לון הכיא מלה דרך שחוק ע"כ: והוא
ת"פ נז ע' ת' כי איתא °במאמר פרשת נז ע' ת"ו זה לשונו על פסוק ואת
תורת העולה בדתא דהות אתדקא בגלותא סליקת על כל דרגין
דלעילא: הדא הוא דכתיב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על
כלנה וגו': וסליקו דילה תהא לחכמה דאיהו ליגוקא
חסד דביה ברונה להחכים ידרים ותמן חכמה כ"ח מ"ה אמר יד
תנא בנדאי בנין דא אתמר בך תוליך לימין משה בנין כלה ד
דילך דלא יהא לך שליטו אלא בה: וכד אנת תהא שליחא
אתעד בך פה אל פה אדבר בו: ומראה ולא בחידות מראה
כגוונא דכלה דאתפשטת מלבושהא ומתייחדת עם בעלה בקרוב
בשר וכו': והאי איהו במראה רמ"ח בחושבן ולא בחידות
דאיכון לבושין דילה וכו': בההוא זמנא יתקיים בהו
ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו.

ולא

ולא יתבוששו (היינו תורה שבכתב ותורה שבעל פה לא ילמדו על ידי לבושין אלא ילמדו תורה שבכתב ותורה שבעל פה בכסתר) דככר אתעבר ערבוביא בישא ערב רב קוסיא בין מעלמא דאיתגלייא דקב"ה עריות דישרא' וכו' דפנגייהו צריך לכסאה רזין דאורייתא וכו' ע"ש · ולסוד זה תבין מה דאיתא בעשרה מאמרות כאשר תראה בספרי זה הכל באריכות שאמר כן עולי כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפות השום חוץ מן הקרח הזה שהוא ר"ע והוא כי תורה שהיקא מייסין לגלוי לכך הקליפה שומר הנחם שלא יאכל מן הפרי ולזה אמר כן עולי כל חכמי ישראל שלמדו תורה הקדושה דרך משל פוא רק בשביל הרשעים ערב רב והוא רמז כמו שגבי שום הלבוש העליון הוא רק שישמור שלא יאכל הנחם כך כל חכמי ישראל הלבישו את תורתינו הקדוש' דרך משלים בשביל ערב רב כאשר כתבתי ע"ל דף מ"ו ע"ג בשורה י"ב גם ע"ל דף ע"א ע"ב שורה כ"ז שיין של הרשעים של ערב רב : והנה כת ה"נ הוא חד קל חד קל היינו לומדים שלומדים חידוד וקל לדרשא' הם ג' כתות אבל כת רביעאה עילא' בפרת דאיהו מוחא דבי' פרי' ורבי' וכנ"ל · והנה איתא °בפרשת ויקרא ע' כ"ו

כמאמר פרשת ויקרא ע' כ"ו

תנא קדיכו מאי אמונה דא כנסת ישראל כד"א ואמונתך בלילות אבדה האמונה כד"א על מה אבדה הארץ ע"כ · ומה כתיב בקרא על עוכם את תורתי והוא מתם כמאמר פרשת נשא עת לעשות ליהוד היינו ליחד שכינה עם קב"ה כי גם כאן קאמר נ"כ כביכול קב"ה לא אשתכח בקיומא דהא כנסת ישראל אתפרשא מאתרי' ושם מסיים פתח ר"ש ואמר עת לעשות ליהוד מאי עת לעשות ליהוד משום דהפרו תורתך מאי הפרו תורתך כ"ל הלא לומדים תורה מכתות הנ"ל וקאמר תורה דלעילא דאיהי אתבטלא ולעתיק יומין אתמר ע"כ : והוא כי איתא °בפרשת בראשית ע' כ"ד ואלה דחכמתא דאתעדנא סלקא ויתבא על כדיק תי עלמין ונטא מתמן וסליקת לגבי עתיק יומין וכל אלין

מאמר בפרשת בראשי' ע' קל"ד

דעתיק יומין אלין דחכמתא איכון ברזא סתימין עלאין ע"כ : וע"ז קאמר תורה דלעילא דאתבטלא : והנה שם אחר שמביא ד' כנכסו בפרדס שיוצריך בסוד העורה וזהו וכו' ע"ש · כי הארכתי בספרי לקמן ו"ל וייצר י"י אלהים מן האדמה כל חית השדה וגו' לעלמא דאיכון אטימין לבא וסתימין דעיינין דלא מסתכלי ברזי דאורייתא ולא ידעין דודאי חית השדה ועוף השמים איכון עמי הארץ (ר"ל אין התערובות כ"כ עליהם) ואפילו באלין נפש חיה (היינו הלומדים) לא משכח בהון עזר בגלותא ושכינתא בגלותא ולא למשה דאיהו עמה (והוא כי הקדמתי לעיל במאמר פרשת נח בנין דא אתמר כן מולין לייזין משה בנין כלה דילקדלא יהא לך שליחו אלא כה ע"ז קאמר ואפי' באלין נפש חיה היינו הלומדים לא משכח בהון עזר ושכינתא בגלותא ולא למשה דאיהו עמה ומסיים ובניכי' בגלותא בתרא אתמר ולאדם לא מצא עזר אלא כלקן כנגדו וכן עמודא דאמצעיתא אתמר ביה ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינתא מן גלותא הס"ד ויפן כה וכה וירא כי אין איש ע"כ : והוא ע"פ °מאמר פרשת כי תצא ע' תקמ"ז ע"ל דף כ"ז : וכזה כנה לביאור הנמדא אחר ריש לקיש והיה אמונת

מאמר בפר' כי תצא ע' תקמ"ז

עתך וכו' שמאריך סדר תורתינו הקדושה וקאמר פי' של ריש לקיש בשעה שמכניסין אדם לדין אומרים נשאת ונתת באמונה היינו אמונה דא כנסת ישראל קבעת עתים לתורה היה לך לזכרון עת לעשות ליי' עתי דייק אבל אתר יאמר שלא הייתי מג' כתות וכנ"ל : שואלין לו עסקת בפריה ורביה דאיהו מהכת שנכנסו בסוד מוחא סוד התורה דביה פריה ורביה · והנה איתא °בשאמר פרשת נשא ע' רל"ו ו"ל והמשכילים יבינו משטרא דבינה דאיהו אילנא דחיי

מ"פ נשא ע' רל"ו

בגינה אתמר והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דבינה באלין לא צריך נסיון ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי יתקיים בהון י"י בדד ינחנו ואין עמו אל נכר ע"כ : ונם איתא °במאמר פרשת בראשית ע' פ"ב ו"ל כתנות עור חשוכין דעיינין וכו' דמסיים ורוח אלהים דא רוחא

מ"פ בראשית ע' פ"ב

דמשיחא מיד דיהא מרחפת על אנפוי מיא דאורייתא מיד יהא פורקנא : הדא הוא דכתיב ויאמר אלהים יהי אור ומסיים ופורקנא ביה תליא · וזהו בתחלת שאלת בפריה ורביה : ואחר כך שואלין צפית לישועה כי הא בהא תליא · ושואלין פלפלת בחכמה : והוא כי איתא °במאמר פרשת בראשית ע' ל' זה לשונו רבי חייא

מ"פ בראשית ע' ל'

פתח ואמר ראשית חכמה האי קרא הכי מבעי ליה סוף חכמה יראת י"י בגין דיראת י"י סוף חכמה איהי (לאעלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הדא הוא דכתיב פתחו לי שערי צדק וזה השער לי"י ודאי דאי לא ייעול בהאי תרעא לא ייעול לעלמין וכו' ע"כ · והוא כי איתא בקרא במשלי בחכמה יבנה בית ובתבונה יתכונן ובדעת חדרים ימלאון כלהון יקר ונעים גבר חכם ואיש דעת מאמץ כח כי בתחבולות תעשה לך מלחמה ותשועה ברב יועץ : ראמות לאויל חכמת בשער לא יפתח פיהו ופי' רש"י ראמות לאויל חכמות מן אבן יקרה שאינו מכיר כמה דאתמר ראמות ונביש כלומר כל חכמה דומה לכסיל כאבן יקרה וכמרגליות לקנות לומר איך תעסוק בתורה מתי תעלה בידי אבל החכם שונה היום מעט ולמחר מעט ע"כ : והנה הקדמנו כי ראשית חכמה יראת ה' כי זה השער לה' דאי לא עייל בהאי תרעא לא ייעיל לעלמין · וזהו ראשית חכמה היינו אם אתה רוצה לידע בסוד חכמה עלאה צריך לכנוס בתחלה בזה השער : לזה קאמר ראמות לאויל חכמות דייקא וכנ"ל : ולמה באמת וקאמר בשער לא יפתח פיהו לא נכנס לשער אבל לו חכמו ישכילו בתחלה את זאת היינו שער חכמה או יבינו לאחריתם · וזהו שאלת עסקת בפריה ורביה צפית לישוע' כנ"ל ושואלין אותו פלפלת בחכמה הבנת דבר מתוך דבר היינו סוד חכמה תבונה ודעת וכו' ע"ל דף כ' פסוק ויותר שהיה קהלת וגו' גם ע"ל דף ה' ע"א באריכות · ע"פ מאמר הנ"ל יתורץ °מדרש רבה בפרשת בראשית אמרו לחזקאל מפני מה קולך הולך

מדרש רבתי פ' בראשית

אמר ליה הלואי שישמעו את קולי אמרו לפרת למה קולך כמוך א"ל פירותי מודיעי' · והנה פרת וחזקאל הם שני נהרות · וכי שייך לדבר עם הנהרי' · אבל לפ"ד א"ש כי הלא הקדמנו לעיל כי א"ד ק"ל הם הלומדים חידוד וקל לדרשא · ופרת הם הלומדים סוד התורה ואיתא °במאמר פרשת נשא ע' רכ"א ו"ל קם רבי חייא פתח ואמר

מ"פ נשא ע' רכ"א

ואומר אה"ה י"י אלהים הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי · וכי ירמי' לא הוה ידע למללא והא כמה מלולין נפקו מפומוי עד לא אמר דא והוא אמר מלה כדיכא דכתיב הנה לא ידעתי דבר את תאנא ח"ו דאיהו אמר על דא אלא הכי תאנא מה בין דבור לאמירה · אמירה הוא דלא בעי לארמא קלא דבור בעי לארמא קלא ולא ברוח וכו' : וזהו לא ידעתי דבר לאכרזא לאוכחא ברוח הקדש לעלמא ע"כ : אם כן סוד התורה כ"ל בחשאי · וזהו אמרו לחזקאל היינו הלומדים חידוד וקל לדרשה שמבלין ימיהם בדרשות ובקולות של חידוד ככהנו של הרבה לומדים שישמעו קולו לזה שואלי' אותו למה קולך הולך מפני אתה צועק בכ"כ · והשיב שפיר הלואי שישמעו את קולי כי אין בו שום פירות רק קולי קולות אבל אמרו לפרת היינו שלומדים סוד התורה כי שם הוא רק אמירה בחשאי ולא דבור ולזה שאלו מפני מה קולך כמוך והשיב פירותי מודיעין וזהו פירש בקהלת דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת מושל בכסילים וגו' : וזהו פירש כבוד מלכותך יאמרו היינו סוד התורה יאמרו בלחש וגבורתך ידברו בקול חזק להודיע לבני אדם גבורותיו של הקדוש ברוך הוא : ואם כן זהו פירש כבוד אלהים הסתר דבר דהיינו לדרוש ברבים : אבל ללמוד מוטל על כל ישראל כאשר תראה תראה לקמן עיין בהלכות שמחת תורה גם עיין בדף כ"א ע"ב :

ע"פ בכל הנ' הנ"ל דאפס קציהו שם דכל מאן דאיהו בהאי עלמא ולא ידע ברזא דמהימנותא טב ליה דלא יתברי וכו' עיין שם : גם ראה תראה °במאמר פרשת נח ע' רי"א אפס קציהו זה לשונו

מ"פ נח ע' רי"א

וכלא תראה בספרי המוכר לעיל אבל אי אית צדיק דזכוי ועובדוי לאנהרא בהון למטרוניתא ולמפשט לבושי קדרותא דפשטין ולקשטא לה בלבושין דנוורין נהירין דרזין דאורייתא · מה כתיב ביה וראיתיה לזכור ברית עולם וראיתיה ברזין נהירין דאורייתא דאור רז אקרי : הדא הוא דכתיב כי נר מצוה ותורה אור ע"כ: אם כן קורא לפשטין לבושא קדרותא :

נם ראה תראה °במאמר פרשת ויקרא ע' כ"ו זה לשונו בשם רעיא

מ"פ ויקרא ע' כ"ו

מהימנא לאיכון דמגלי עריין ולאיכון דמגליין פנים בתורה שלא כהלכה · ולאיכון דשפכי דם נקי ולאיכון דאומין לשקרא ולאיכון דשכבי עם נדה או בת אל נכר או זונה או שפחה ע"כ : ואם כן הבינו וראו מה חברותא יש לדראגים של טעלנו שקר הבונים בניכים של שוא איך הוא גורם שפיכות דמים כאשר הארכתי בהלכות פורים ע"ש :

ע"כ פניהם ע"
תס"ב

והנה לפמ"ש בפניהם ע"ת ס"ב ז"ל ואחר רעיון אמיתית בהנהגת ומנהג
[illegible] מלאני דאיכא מלאני כולא מלאני דיוקא לון בשעתא
בכמה כוונין דיב"ה בדעות נכסוף בכוונה דיתקון בהנהגת ומנהג
התפתחות לשלמות עשיה בנין אבנים ונטיעת הנדיקון ע"ל דף כ"ו מה
שכתבתי על ע"ת פה פנים כך ומנהג זה שכתבתי לבית המדרש ע"פ
כתבי האר"י ז"ל כי האדר' נ"י תקד"ה כוד ביכה היה מדרש ל"ת המקר'
קודש . ובכה ביכה היה אחר"ה דיודי"ן ושם אל"ף אל"ף ה' אל"ף ה' ל"ף
יו"ד אל"ף ה' י"ף ה' נ' מדרש ע"כ . ולזה מוד שער הכ' . ולזה
תניא כפוף הספר שכתבתי בעניין כפוד זה בכי פסוק ובדיק מע
לבני כשם אחר שהתחיל מאין נרם דת בדיק ת"ט אחר אל"ף הוה
פעמי ביכה וכך בגיל א' בין (ו"ו) ואתבעיה וא"ו מן לית יתמו למיהך
וביהחיוים נדולים תקבלון וא"ו במשך מן אחר"ה לכך תקחר פנים כ"ך
תמונה זה מבכיהו לבית המדרש . וזהו שאחר דוד על עיני ואביטה
בפלילות תיעותיך ע"כ . וכזה נעדית ודים תרוצים המונים מתנותיך
והנה נתבתי בדבר יחודים להבנל מן הרשע הזה . נם כאן תרח"ל לקחן
דף קפ"כ . והנה רבים ונם שליחים בקשו מחכני ליתן להם תירוצה מה
שכתבתי מבלבל בשתכבות זרות בתפלה . וזהו כי האדרבני ע"ל דף
קע"ט ע"ד בסוגיה ט"ו בתרומות כי כל אדם יעשה מחכבתו מלכבה לי'
שם פס"ד ובגומו ולבו מרובבה לה' לשמה ויקול ודבור לו"כ .
ואז הוה אחר ביה"ד להכרית לחשעים עיין כך פניהם ע"ת ו' תחר
שחלוף כסוד כה תחר ר' מלרבע רוחות כלי קרוש וכו' נכ"ל
מלחיך בסוד ה' יקומון דסומות וכו' לחה"ע בנגון וכו' ע"ב : כי
אלה בדבק ואלה בסוסים ואלחנו בשם יהו"ה אלהינו נזכיר : לכך
הרשע מרוכז הוה וחיה נשאר מבלבל מחשבתי' לחו' בתבונתו כל החרב . ולזה יש
לחם על לבו הנשם הוה וחיה נשאר כדי שלא יבנום בשם הנורח הוה .
וזה ח"ו שם לית פתיחים סוד התורה לחו' כתיב יי"בדד יבחנו ואין עמו
לל בכך . והנה הרשע מתלבש את עצמו בשרה כך ובאחר התירצי
ע"פ מה דאיתיה בב"ר כי יעקה ע' תקל"ו וכך היה בעלמות שרה כך בחיי
לאחשנתה בהון וכו' ואי יתלבש עם פתיחה בחיה עם פתיחים בחרבן
מתלבש הוה בלחודים דהוה בעבירם בקדושים . ואיתיה ז"ל כ"ם
פניהם ע" תס"ב פה אחר רעיון מהימנותא מלין לילין שתיעון ונרוך לחיבת
לון לנבני מהימנותא דאחלן דשתים לון נניחון דאוריתא חיהו ומעבר לון
דלרשיעיא נהורין דנהון לחורחון לון חשוכיהון ואיהו מתלת למחוסת דאיהו
נניח מלן דאמר ליה עד דנלי ליה ולאו חיהו דיליה לתהדר
בחוכלתא מתיע בחשוכה ונקבלא ולאחלן דיליה ניהיל ליה וכנון
לית לכך פה לנלחה דין שתיעון דאוריתא ע"כ . לזה קאמר אחז"ל
כוח מי שלה השתיעה ומרחיקים את החוטים שיריות יי' ולעניים
מי שהולך בילדות י' תשר שליהם אחר דוד בחוזור פ"ט כי קולות
ביתך לא לבלתני חיינו חוזקן כשת וחרפת חרפון נפלו עלי ר"ל שאל"ה
אחרים אחרונים לחיותו בלחיות כפ' בלק ע"ש פ"ד הניחה לי שתבחה נפשי ונו'
שלא תהיה כעוטיה כשנעשת לשרחל לקלון ענו דחיקה לשון ושאר
ענינן מחרפון ומנדפון לון אויבי תפקון חן נגלות חלכיהן כאיה לה
עביד לכו נסין וכו' ופ"ו קאמר וחרפות חוקיך נפלו עלי ואמת זה
ואהבה כמים נפשי ותהי לחרפות לי ר"ל לחנינים עלי ואומרים זה
דבר חדש הוא חסיד שוטה ומשחר ואיהנה לכוסי שן ליצר בעבר
הסביבה ועד מתי תהנו לנאנת המר הזה ולשבים הנגו חיל ואהי
להם למשל כי בחוק כיכים . ועל פי כיוב מן הלומדים שכם ה
בילדות מן שרון יהודאין . כדאיתיה כפ' פניהם ע' תס"ח ז"ל
כתבתי לעיל והכי אחלי משנה לחיינון כאלחים דשתחוין לון שרון
לחיינון יהודאין דשיתין כאות שר' וכו' ואית בהון חכיתין בלחוייתיה
דכתיב ובכה"ם לתקבי יוסף שיחה על שם לחלוף ליה שר .
ולח לאחנתן לחמרו אחלי מתניתין חם הרא דאמר לחלחן י' בכאות
ב"ח בחיות יבקשו אפיהו ע"כ . נם כפ' בחיות ת"ק ו' אית ערבוביות
ב' קל"ו דשיתין ושיתין ולכלהו אשוורכן בישראל וכו' לזה הם מן ה
למלעניים בילדות פשוט . ולזה קאמר ישיחו כי יבחי שער ונו' ונזכיר
מוחי שכר לכל קיים שליהם יהי שלחם לביהם לשם ולשלומם
לפוקח תשכחה ביבים מרחות ותקיהם תדיר החשב : שפוך
עליהם ואחרון ואחרון לחמך ישרעם ונו' וכן יקום . אשר על זה נאמר
בוזיני שקר ונראמו אויבות כלקים ואיתיה כלים קטנים וכל
הנדול מחביריו יפרו נדול מחמו . ישתקעו הדשעות והבלבולים כלו
כאשר אמתפי מהדרשנים בעו"ה . כי ואלו אנחה לבלבל בתלמוד
הקדש שלנו כדי להשיר הקנה והתבן ע"ל . לכל לה חריפות של
עבל עד שמסבירה לחורת שקרה לחי מחלבושים שקורים והבלות

מתנבר ומסבך דם נקי . ולכל בנרם הלומדים כחלו . כי כל האחבה
לשקר בשו"ה הרי זה מסוכנת שהרשעות של הבל מעשה שתשתעם .
לזה אי שליחת י"י נוגע בלבבו ישחיק הלומדים בלבו ויוציא את שכוונו
מן שחבוה הב"ל שבניהכם : ועוד יש יותר רוגה של החוטים בשו"ה .
הלא הם נקראים בשתון ש"ך שהוא ני שתי"ם ואיתיה כפ"ם פרשתים
ע' ע"ם ומבכל דשתים הני קב"ה בתיבים ואתה תשחה השתים אחו ע' ע"ם
שלחה מתפלל אל השתים שיעשתו תפלתו חלא שתקרחך ממן על שתו
ע"ם : ונם מקרח בלשון חז"ל נ' ם"ה כשיון אחרי' ח"כ יש לו שני
שתות אחר לו מהשתים על יחוד קב"ה ושכיניתיה . ומשיחוד הזה"ו ל"ל
בפוד ל' חלבינם אחת אחיתה ז"ל ולכן יחזר לחתקן הם"ן שהוא נגד
מלכות כפוד . ואיתיה כפ"ם ויקהל ע' שם ט"ו ל"ל כך פלים ם"ת ויקהל
לתקן כדין בשלן כל פחת לכפרה נרשיהם כאיתיה בלחוי בחת ע' ע"ם
כאיב בלא לחיחת ולכוונת לכיהם כמה להשת' קיימין על טוחת הסיני
לקבלת אוחריי' ויהין נייתין ויכרון אודניהם ולוש רשו לעשות ולא
לאחחת לעשות פחוני בחוריי' וכ"ם בשלה אחחת חלא בלהו בחיחת
כחיב לשמת לי' פחוח וכו' ואסור לעקרי כספרי אלוריי' כך חד
בלאודי ובלא שתקרן בנין דשתעון חלין חשוחין כלו לבלו להיה
שעת אחר סיני וכו' ורוח דעלמ' לאחי בלא שתקרן אחד קלרי' דשיב
ויבכר לח כל הדברי' אלה לאחר והנוח הלקרי כאוריי' . אינו לעילא
וכל עמיה לאחת לשיב ויחיבו בחיחת אלוריי' וכח' ומסה עלה לל
הלהי לאחר והנוח הלקרי כאוריי' יפוי לבי' ורעיוני' לאינון מלין
וכי אינה עלי' לאוריי' כשלומי' כמחוחי דהני מלין לאחשוב לבל עמת דהת אינה
קלי כדוגמ' עלה ע"כ וכו' ע"ב : ואם האין הוה כאחרנה זו ואי אם לא
תה לאמתנתו בירח נדולה ובכל מכשיו יהי לעשו' ואחר עליו נתנו עלי
בקולה ע"כ שנאתי . ולחי נרין לנבן כאחר הלקרבי שהוא לעורר סוד
נבורה ע"ל דף קס"ה כאחרי . רק שהני בירח שיעם ורוכן
לת בכולין ת' שנשון התפלה קרקי' ומשפיעין כנגוני שלהם . הלא
לל חדון ריאה תהלה סודון ע"ם ת"ק ויקהל ע"ל דף קכ"ח ע"ח וע"ב .
ולפם קניהו כאחריו ל"ף כ"ת ת"ק היון של כ' שבי' כנפיים
לך הוא מבניה אחיון כפוד ת"ם וכו' ע"ל . ולזה ראינו שנוקים
בקולי קולו קרא לשוש ואחיו אחר והתקין נודת הלבנה והם בקולות"ה
נודמי' חוסך השחם וזהו כחולה בהשלבות שהם ניסון של שחיל . הלא
התפלה הם בחקון קרבני' ואי' כפ' כהר ע' רי"ב הכי בלוריי' בשעות
לחיות ורשות וכו' ובכי בקרבנין בלהו ליי' אחיו טעול בלא ואבלא לון
לקרבנין לאחרי"ן דלהון אחהון פלוי לבלבים אינון קרבנין שבולון
דיוכ לאון לבניא לבניא ואחרי"ם ע"כ ואי' כפ' ויקה ע' ל' ווי לאינון
דשלית ודלהון לא אחתבת בדקה יאות אחוי אחוי פלמא אינון אינון לחדבי'
בניאי וכו' וכך אלי' הוא ואלה בדקה יאות ואלון אינון עמת לכל דיוכן
אחתלון אנוייהו וכו' ופ"ח בשוה"ו ע"ח שעל שוה זה בחקי
בדכה אעון ל בלעים בו לילה כיום יאיר אינה"ם ל"ן ויהד לבני אחיהם
לחיחותו אחנון ע"כ . והנה לחה אחתיל אחתיל כאן פסטי' נ"כ לקרבנו
ואיחה פסולה ניחן ל"כלבבי הכ"ל . והנה בחדבי אחתיר הב"ל עד
אינת כיחיב כאר אחכת אחתיר אחלבי אינדיון אינון ואינהו
בשולי כדמלח (הינהו הכדבים שוחה הנחלות לי אחנתן הלא אחתיל
כפ' בלבן ע' שם"ג ופוף פ' שופטי' כי אחנה לל עיר יחיש רבים ונו'
ת"ח ואחקיר לדעל כבי בינה לה אחתיל את עצה דת פ"ח לאינהו
בחתת דאינהו אינלת לחיי את עצה להוה דאינה עינת לאחתוכח
עליה נחן לבניהת אלוריי' וכל כי אחהו כי אחכל לאי שלבת אחקיפה
חלי בכל בינהן בקיפין וקדיפין נפקי אינה וכו' כי אחה בן האדה דל
חקני אדם בחתת שחוחע עליה ואחתת ע"כ והוא ל"ם אה דאיתיה כפרק
בחה בחחת דף כ"ה לאחר ר' לחת חבולם לא יצי אדה טוחה
אפי קב"ה ואחר חון זה ואחינון כל אחצה לאחיות בחכמי כיחן ולא
אחיה אחם בלבבי בינהו לאחכת עינו אחם של אבי עינו בכל
בעולם כולו אחם על כל העולם כולו אחר רב פעה ואבי רבי רים
נלוחת אחם על כולי עלמא ופי' רש"י שיריהן לבניו ואקיימינן
דכתיב ע"כ : והלת כחיב ואחיהם כרלפיכם ונו' כיחוב .
לזה אחלה בפרק כל שעה ז"ל אחיה שאינן בעסקני ואחרי לה
בחניה העוסקני היה בזוה כל אחין שבעולה כיון שהגיע לעסוק
את ה' אלהיך יראה פירש וכו' עד שכת רבי עקיבא ולמד את ה'
אלהיך יראה לרבות ת"ח ע"כ וכו' ע"ב . והיה לרבי יפי
עקיבא מה לאיתיה בנערות בחסכת כתובות וה לאומו ת"ר

א"ר אלעזר עמי הארצות אינן חיים שנאמר מתים בל יחיו רפאים בל
יקומו א"ל ר' מצאתי להם תרופה מן התור' שנ' ואתם הדבקים ביהו"ד
אלהיכם חיים כלכם היום וכי אפשר לדבוקי בשכינה והכתיב כי י"י
אלהיך אש אוכלה וכו' מעלה עליו הכתוב כאלו מדבק בשכינה ע"כ .
והטעם הוא ראה תראה °במאמר פרשת משפטים ע' קנ"ט ויקח
רבקה את בגדי עשו בנה הגדול החמודות וגו' באילין לבושין — ע"פ משפטים ע' קנ"ט
דילי' נוק' דילי' ואפיק לי' מכל ברכאן דיליה ומברכותא וכג"כ עלה דקא
אשכחן דאיכין דילא לרבנן איהו דאוזפי' דלהון לאלאי דרבנן עדיף
לירכין דלהון ולאוכין דלהון ואלין תרין מילין דס"א הוו וכל דא
בגין דנטלו לון מניה לית לנו עלה אלא לרבנן וכג"כ הני מאני דרבנן
דקא כלו מחופי' דלהון ומני כרכי דשלהי מנייהו כוא ודאי ומדלהון הוו
ומנהון נטלי עלה ומיתה דסוו סכייהו כעאן לרבנן דאיכון כללא דההוא
יושב אוהלים וע"ד לית עלה כלא עלה וע"ד לית מלה כלא דיכא וכל
מלה תב לאתריה ע"כ : ואם כן אם הת"ח כהאי דדנא ראה תראה
בספר ברית מנוחה דף ז' אפס קניהו ז"ל אם הייתי עושה פירש ענין — בספר ברית מנוחה דף ז'
המרכבה הייתי יודע שכל חכם וצדיק מישראל הוא מרכבה בפני עצמו
ושיש לו ד' חיות סומכות למרכבה כמו שיש לכסא ושהעולמות תלויים
ממנו ע"כ . כאשר תראה א"כ בספרי זה ודאי הלומדים
עורשי כנפים שעולים בכפיהם כאשר יש ברכה שלא ירדו לעומקא של
הלכה רק מן השפה ולחוץ שהם ברכה אלהי כסף ואלהי זהב הנקנית
ממה שהאשה ניקנית בשלשה דרכים והם הלומדים על פי מסכת מכות
בפרק אלו הן הלוקין דרש ר' שמלאי תרי"ג מצות נאמרו למשה בסיני
שס"ה לאוין כמנין ימות החמה רמ"ח עשה כנגד אבריו כל אדם אמר
רב הונא מאי קרא תורה צוה לנו משה תור"ה בגי' הכי הוי תורה תרי"א
הוין אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו בא דוד והעמידן על י"א
דכתיב מזמור לדוד י"י וכו' . באריכות ע"ל מה שהארכתי
בביאור גמ' זו ומסיים בא חבקוק והעמידן על אחת ע"כ . כך
הנה הקדמונים וגם היום רובן אבל לא כולן מי שקיבל על עצמו
רבנות ע"י תורתו ומיגיעו היה לומד בתחלה עכ"פ רוב שטת התלמוד
וכל הד' טורים וגם האחרונים תשובות והיה ממלא כריסו מבשר ויין אבל
בכל פע' ופע' התור' משתכח כי בכל פע' מעשה קינו לפוסקי' ואין לומדי'
רק קיצור התור' האחרון שבכול' ואין יודעי' לא בגמ' ולא בטורי' רק ספר
קטן שבידם ואבלים ומביאם כשה"י ופה"י בדרושי' בהבל שבפיהם .
והנה שמעתי בשם הגאון המפורסם וכחסיד מהור"ר שבע"ת מנוחתו
כבוד שהדפס בק"ק לובלין ובתוך הדרוש שאל מפני מה היה במדינת
פולין אנשי חיל רק ששה אלפים ועכשיו יש יותר משלשים אלף והגיד
הוא כי בשנים קדמונים נהוג היה ביד אנשי מלחמה כלי זיין הגדולי'
שקורין בל"א ביקסין ולא כל אחד היה יכול ליטול כלי זיין גדול כזה
והיו מעט משא"כ עכשיו המנהג שלוקחין רק כלי זיין הקטני' שקורין
פיסטול וזה יכול ליטול כל אחד כך הלא אנו מגיחי קרבא דלעילא
הקול קול יעקב והידים ידי עשו מקדמת דנא היו מורה הוראות
מועטים היו ווי שבא לכלל זה היה מפורסמים הטעם כי היה צריך
ללמוד שיטת התלמוד וארבעה טורים תשובות ושאר מעלות ואז היו
בני עלי' מועטי' משא"כ כהיום שהתחילו ללמוד רק הש"ע האחרוני' ובכל
פעם ופעם מקצרין תורתינו הקדושה ופוסקין כרבי אחיר דחייש
למעוטי ושכח זה נתבטל תורתינו הקדושה ונתרבו מורה הוראות כן
כיון הדברים שיצאו מפי קדוש הנ"ל והו פי' הקול קול יעקב והידים
ידי עשו לפי הכלי זיין שבידי עשו כך הוא הקול יעקב ומה אחד תמיה
לי על התלמידים הרבנים אשר הם מלאים מלא ונדים בתורה איך לא
יקנאו קנאת י"י צבאות ליתן דעתם על כל דבר הן על מורים הוראות
באלו כי הרבה חילול השם כזה וזה וגם אין משגיחין על כלל מדינתם
אפס קציהו מה שנתפשט המכה רובן בכלל מכה ציצית יש שני מיני
בגדים ע"ל בהלכות פורים דף ק"פ ודף קפ"א ע"א מה שכתבתי ע"ש
מאמר כי תנא ע' תקל"ג מטרוניתא אתמר ביה ומלכותו בכל משלה
כתר דאתלבשת שליטא אסתר על אחשורוש ואומתיה ואתמר כהן
זהרון בסומקיהם ואי תימא דאתייחד עמה אע"ג דהוו בחד ביתא ח"ו
אלא כגוונא דיוסף דאתמר ביה ותפשהו בבגדו אבלא ולא בלבושי אלא
בגדו לשכח עם בוגדים בגדו וכו' ע"ש .
וזהו שאמר דוד בתהלים מזמור כ"ב כי סבבוני כלבים עדת מרעים
הקיפוני כארי ידי ורגלי אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי יחלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל ע"כ כי אפס קציהו בפרשת שלח — ת"פ שלח לך ע' שכ"ג
לך ע' שכ"ג תא חזי לך במלה שתימאה בגינה דגופא דכר גם רוחא
אפס רוחא דקודשא נשמתא מגו אילנא דחיי וכו' שטרא אחרא
יהבת בשרא ומסטרא דיליה אתית בשרא ולא מלה אחרא וכו' דכתיב
דרוח קודשא גרמין דלהון קיימין ועל דא אשיבו דגופא גרמין הוו .
וכג"כ ועצמותיך יחליץ וכו' וכל זמנא דבשרא דכס"א קיימא בקיומא
ההוא שטן קיימא לאסטאה אתאביד בשרא לית ליה רשו לאסטאה
דהא לית ליה על מה דיסתמוך על דא כתיב יכול בשרו מראי .
ושפו עצמותיו לא ראו מההוא חויא דסטן וכו' לא אתחזין לקרבא
לגביה דלית ליה בהון חולקא ע"כ . כי הנה הכלבים עזי נפש
ע"ל דף כ' ולזה קאמר אספר עצמותי המה יביטו יראו בי כי אין
להם חלק _ אבל בגדי שהוא חלק הרע הנה מגד בשר יחלקו
להם וגם על לבושים שהוא חלק הטוב יפילו גורל ע"ל דף פ' :
ועי' אספרה עצמותי המה יביטו כי ע"ל דף קכ"ג ע"ד
והנה יש שני מיני בגדים המכונדים כל אחת עושין שתי ציצית
מלפניו לא מן הבגדי' רק פתוחי' לפניו וכנגד זה שני מאחוריו ואבל
בגד אין לו שום ציצית . וכת א' המכונדים הנ"ל שתים לפניו ושתים
מן הצד ע"ל בהלכות ציצית מה שהארכתי ע"פ גמ' ותוספות ופוסקים
וע"פ סוד שניהם עושין ברכה לבטלה והוא עגת שמאל ואשת זנונים
והנה איתא במס' מנחות דף כפ' התכלת תניא א"ר נתן אין
לך כל מצוה קלה שבתורה שאין מתן שכרה בעה"ז ובעה"ב אבל איני
יודע כמה צא ולמד ממצות ציצית מעשה באדם אחד שהיה זהיר
במצות ציצית שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ת' זוז בשכרה
שיגר לה ת' זהובים (כנגד ת' מה דכתיב גבי עשו וארבע מאות עמו)
כשהגיע זמנו הלך וישב על פתח ביתה וכו' בכנס הגיעה לו שבעה
מטות של כסף ועליונה של זהב (ע"ל שהארכתי שהם נגד ז' היכלות
של אשת זנונים תמ' בפ' פקודי ע' תמ"ד ז"ל היכלא שביעאה הדא — ת"פ פקודי ע' תמ"ד
איה היכלא דשמרי דחמרא לאתרוואה ביה כד"א וישת מן היין וישכר
ויתגל וכג"ל בהיכלא דא קיימין כל אינון נשמתין מסאבין דכותי
לכל אינון די בסטרא דא דאתדבקי בה וכו' בגוונא דא לאינון
דסטו אורחייהו בהאי עלמא ואשתדלו בזנותא באתר דלא אצטריך
כמה דאיהו אתדבק בההוא סטר' דיצה"ר בזנותא ה"נ נפיק מהיכלא
דא רוחא מסאבא לסאבא ליה וכו' ע"ש לכך עשתה ז' מטות ועלתה
ע"ג עליונה שהוא היכל הז' ואף הוא עלה וישב ערום כנגדה באו ציציותיו
וטפחו לו על פניו ושמט וישב על גבי קרקע וכו' ע"ל דף ע"ס ע"א
מה שהארכתי בביאור גמ' זו . א"כ שכר שהיה מזהר במצות ציצית
כדינן שהם מן הלבושים ולא מן הבונדים ניצול מעבירה זו . וזהו פי'
ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ר"ל אימת ציצית מגילין אם הם
בכלל לבושי' שהם כמצותן לפי רבנן קמאי' משא"כ או הציצית כשו איכם
מגילין כי אם המבונדים לכך שכבה עמי ולכן ס"ת להתעטף" בציצית"
הוא ת"פ כמנין לילי"ת . גם עוד חילול רע תפלין שרובם ככולם
במדינו' או היו עושים קטנים כמו אגוז קטן שלא איתא בגמ' מקום יש
בראש להניח שני אגו תפלין ובב"י בשם ב"ת מביא בשם שמושא רבה
ששיעור תפלין הוא שני אצבעו' מרובעת וסוד מבואר בכתבי האר"י
ז"ל . ולפי שנוהגים להניח התפלין כאשר ראיתי ע"פ הלכה למשה הו'
הוא כמו י' וקן הוא כמו ז' הלא בב"י בהלכות תפלין בסי' ל"ב מביא
שיעור לכל אות ואות ונתבטל כל הבנין לא מוקף גויל לא למעל' ולא
למט"ה הוא כמו ר' ושאר דברי' אני לסופרים. וראיתי בעו"ה שהיה
כאן בלא רועה שום א' מהגאוני' שיעוררו על זה ושאר עבירות אשר
מאס בהיתר מצות בנוסו ואין מוחה ומעכב לקנא קנאת י"י צבאות .
הלא יהושע אומר לכל ישראל בקשו וגו' את מי תעבדו באתם
לכם וגו' שלא תירשו תרתי גיהנם ע"ל דף קנ"ט ע"ד . כך יש לקנאו'
קנאת ה' צבאות בחרמות ובשמתות על הרשעים הסופרים הכותבים
תפלין כאלו ועל המניחי'. וכן במצות ציצית ושאר דברים הלא כתיב
ואשימם בראשיכם בפרט ישראל קדושים ויקבלו לשמור ולקיים כאשר
עשיתי בנסיעתי בכל קהלה וקהלה ותכף קיימו וקבלו עליהם לקיים
והרוב בא החילול השם מן הלומדים הנ"ל כאשר ראיתי הרבה רשעים
ולוז המוני עם העניים מן התורה רואה כלמדן עושה סבר שהוא
ודאי כדין הוא והשמאל הוא חכם מעדכן באלו הלומדים בלי תורה
ובלי מעשים טובים רק תורתן הוא מן השפה ולחוץ והם מכלל
תלמידי ירבעם בן נבט אשר חטא והחטיא את הרבים . ולזה שמעתי
מפי המוכיח הגדול המופלג הרב המופלא מהור"ר יצחק בן החסיד
המופלא שמוכיח המפורסם כמה"רר יעקב ראטנ"ר ז"ל אם פנה כן
אבוול זה מסכה לבית המדרש ר"ל היינו הלומדים ע"כ . ואני
בתשתי פי' של גמ' הנ"ל בהרבה אופנים ועל הלומדים כאלו נאמר
ויעליכהו אותו בכד"ה ובבור רק אין בו מים ודרש בריש חגיגה

לפי כי טוב הוא ולזה קדחר לא יהיה ח"ס סלח לו ורבנה כו כל הלילה
הכתובה בספר הזה הכתובה דייקת לא כמו בפי' רק בחצר היה כתובה
לשון קללה והנה תיקח טעם לזה הם ל"ח קללות כי תיק' הקללות הם
נגד מלקות והנה הקללות לעשה כתבה התורה תרכבים יכנו רק יתן
תכיים ובנגד חלק כי הטעם הם תרכבים יכנו כן יחות עליהם לכך
העתידו על ל"ט ש"ב ח"ש למה הענידו על ל"ט דאל"כ לא יוכל
לבטל התוכות מי שיקיל בכבוד ת"ח וח"כ לפ"ד תין פה לת"ח
לפעמ' תהה דכתיב בתורה וח"כ יש להקות לו תרכבים והרי לא יוכל
לבטל ולזה קחזר בגמ' כל התכה לת"ח תין תרופה לתוכתו) והנה סם
פלקו למעשה כתיב תרבעי ותתו רבנן ובנרי חדל ולמעשה הוה שיתין
פולמי דמוקי רבנן בנרי חדל ולעולם הוה כך למעשה
סם שתין פולמי רק בנרי חדל ולעולם הוה סם תהה תסר שתים כי חצי
דין התורה סם תהה רק תסרו שתים כי בנרי והעתידו על ל"ח ולפ
סם ל"ח קללות כנד שכי תיני מלקות וח"כ לפי מה שהקדמנו כי כלם
ברכות הם למה בנרי שתים הוה ליה למיכתב יותר ברכות אלא ע"כ
כמשנה סם קללות גם הקדמנו דקללות שבתורת הכתים
הם ביו בחתת קללות נתורים ולזה מדייק כיון שמשנו שחלק תהה
תסר שתים דהיינו מנד הדין היה יתר להיות תהה רק תסרי שתים
מהם כתיב"ל דתם היה ברכות ליזה כתשטנו שכם חדרכה היו להתוהיר
לכתוב נם שנים אלו שלא קללות הן ונם דייקו הן ח"ש בשתוחת
הכתים ושם קללות מתם והנו ל"כ כפי שכתב תסר לת כתובה
כתורה ר"ל תם היו לכל בכתב בתורה הייתי תומר שכולן ברכות הן
אלא שאחר שנסרכם הין נכתבין ח"כ ש"כ קללות הן ולזה קחזר תכה
תסר לת כתובה בתורה וע"פ זה יתורן פסוקים כפ' רלה תכני נותן
לפניכם היום ברכה את הברכה תסר תשמעו והקללה תם לת פ
נמ' תסכו' תשמעו ונו' ושמעתי להקשות הלא שתים בתם בברכות
ברכות כפ"ק כל דכור ודכור שיצא שתי תפי"ה תבי' על תנאי תימו תור ואיך
קחזר כאן את תסר תשמעו ופי' רש"י תסר תשמעו על תנת תם
תשמעו ועוד הקשה הגאון המפורסם כבוד מהור"ר ישקיבל תב"ד
ז"ל דקללה גלה וחכונדה ק"ק לונלין איך קחזר כאן בתחלה הברכה
ואח"כ הקללה תסר לת תשמעו הלא כל מקום כתיב בברכת שמיטת
קרקעי תחרך תיר ושברכן כרוך ואחריך בעכינו דפ"ח אכל תכל לפ"ד תורתך
קצי' הל"ל הלא כאן הקללה מוקדם כתיב בקצי והברכה הוא האחרים
ש"כ בתחת כתיב קללה בתחלה והברכה שיהי הפי' כח ח"כ וח"כ
כי הסקום ילה תכני מן לפניכם היום ברכה וקללה היינו בקללה
עמהם ש"מ ב' ברכה אבל לא יותר תסר תשמעו וח"כ לפי זה
הברכה לא יצא מפי הק"ב כי אחרכה קללה כתובה והברכה הוא
כעלם כדי שילחו אלפיני כאחור לדבריהם לבקש מן הנלחומים ולכל
אחר לפי מקומו כי ילה תיהו מה דחי כפ"ק שחות ע' ל"ה ול"ו ומשה
ע' ל"ה ול"ו כי' הועה את נתן ת"ל יוסי אחר שהועה חכם לגזול את נתו תוכן
מוכן לקבל עליו עול מלכות שמים (והוח ע"ב מה דחי' בגמ' כפ'
יום הכפורים כל המוכה את הבריס תין חטח בה לידו אלא יהיה הוח
בינהם ותלמידו כ"ע) אחל אס הועה טוטה עליו בקרח תקוה
לכסיל שתכו ת"ר יהודה משה חכם היה ובקי לבהנו את נתו וראה
תדוה של לבסיל ולחליו דיבר ואחריו הקול גדול שכולם כי קול ודבור
הוה ת"ת ותלמוד הכל הוה של תלמוד לבד לך תיכור הוה כתלמוד
כהשתרף עם הת"ת וקול הוה ת"ת לבדו ובקור קודם תכניחים הם
משה רבן של כל הנביאי' ולבן לא הוניך לשום ת' אלא בהאחון והאחרון
היו חלמו ונם שניהם היו בבחי' קול שהוה קול האחון שעבר בקולו
של עכשיו (והו פי' בגמ' משה דיבר והאלהים יעננו בקול שמשה
של עכשיו ושמוה ולכן לא היה זוכה שיהא קול משה נשמע בקולו
כתשלה שמוחל הבניה לבדו שהיה קול משה כתכורו של עתה וכו'
והנה דרך של בעלי ריח הקדש הוא זה כי דש"מ ושלמה רבן של
כעלי ריח הקדש היה בתלכות ולבן הי' אפיע ל הכל עמהו הראשון ע"כ
הלה כתי' דבדי קללת הכל הכלים תמר קללת לדמו לזה כי כל הדבריו
הי' ע"י רוח הקדש : ובזה תבין נח"כ כל השותפין דף י"ב ע"ב תמר
תמיימר ותכם עדיף תבניתי אל ובכיתי לבב תכמה תי תלב כתי תי
תומר קטן תלבה בגדול תמר תכני תדש לקול ול תשה בברית רבה לתמר תלבת
ותת תמר' תשתי דנבכית רבית תחריכת כוותי' לתר רבית תלי קוניתך
לבמת תרוויהו תלי יד תולת כיהו (היינו כ"ל תם בר תוצי' הוא
תלמיד תבניתי רב' לתריכת כוותי' דייקת ותכני תלא תתר רב
שלה תדייק תבניתי רב' לתריכת כוותי' דייקת ותכני תלא תתר רב
תני תדש נבכית רבית תלבת ותת תמר' תלבה ותכם תסיני
סתומו' ויהי' תכני עלי' כתתר כל תלבה והכה לבת לבתר תוסיפין לו ויהיה
כתיניתן התתנבר כי תיקח בם כ"ב בריתות ע' ק"נ שנתני תימן ע"י לבני תימר ג'
בתיניתן לתיקח תתניתת ת' שנתני תימן תקם דכתר ונקודין תסם דתקנה בריתי ס"ק נב
ולתיתן תסם לבניהם בתיב ותלבנין כתיב ותבא תלא ורוחו דתימן תסר נבוזה
ת"ת והני תתלבנין כתיב ותלבנת תלמיד דכולהו כלילת תלבה תיקר
סה דמיזה הכלים נפקין קלין ודבורין כלהו תתקבלו כה ע"כ והנו
כי יתן י' תפיקה תפיו דעת ותבונה ע"ל דף כ' על פסוק ויתר סהים
סלניה תכם ונו' כח דמדייק דמיזה הכלים וקלין ודבורין כפקין תיקח
בכתבי הלר"י ז"ל ענין נבואה ורוח הקדש לע כי כל מה שיוניק תפי
תלם תי תפסר שיהיה לבטלה וכהלי כם תפשטה תלת קלין תלבן
ללח תלת תלתיכתו בשלשת כך קלין דלולייתא ונלותא דלילין סלניך ל
לעולם ובוקעין רקיעין ורקיעים ובתקופים תיקח לין שבקול שלחם מוניח
תפיו רבכון עליהם המלחכים וכשמות ומשלו בפיות לחם נתיך
וחביר יעוסק בתורה ומתפלל בכוונה פיתוח קולות היוצים תפיו
כבריחים מלחכים ורוחין קדישין קיימין ועומדין ולבו המלחכים ה
הנבריחים מבניו מלים לו רזי תורה ומודיעים להם עתידות וים
סתיום מלים להם בכל בתי' לחם כפי בתי' לחם וכפי תבניו ובמו סיום
מלחכים סתום תוניח תפיו בתור כן יש מלחכים שבבריחים ע"י תעשה
מות לחתם ודלי נדול הוא המלחך בעשה ע"י עבק התורה תהנעשה
ע"י תנות והבכל כי המלחכים העשו"ע"י התורה והחנות הכל כפי
בתי' תעשה של לחם לפעמים סה מניחים לחתיים ולפעמים יש מניחי
סדרים (והו פי' בגמ' בשתיקת בין העל בעל היינו כי לם הוה לומר
לשתוק ובתחילת לזו נם המלחך הוה כך ומעלה לו סוד התורה כ
בתחילת כי לחר שתיו נכרת תלת ע"י תעשה לחם לכן לפני
תעשיו כיון שהלך לו מי שקרא בתורה לשתוק בלי שום פנם כהמלחך ע"ל דקק"ם
הנכרת יהיה קדוש מלח ועליון ונלחן בכל דבריו לחתם לם היה ע"ד שורה
התורה היתה קנת שתשבה רעה שלא לשתוק לו לחיה שבושים ושתיה כן
המלחך הנוכר מוזת התורה והחתום של לחם שנתו הם החבריים
(והו שבשתיה כין העל על) לחתם ולחי שהבנוהה לו רוח הקדש
הוה כתי' המלחך ושעשה כבר והוה כשעה קול שליח תלשלה יש
התקיות המלדנות ש"ל ומעינין לתן הנביח והעניין כי לותו קול
שליח המתנך תלשלה שבבר הוה מלחך נמור הוה רומני תיקח ולו
תבשר להתנשם בבתי' דבור וקול בתוני כתובים לחתם מיך מה
קול העליון יתלבם בתלה בקול התתיתן של לחם בעת שמורה עליו
הבנואה ויוצ' תמה קול ולו קול הילמון יתתבר עם זה של עתה
מתנוה על ידו ולו תבדר לל הבניח בהתו בתוכן שכל הבואה לו רוח
הקדש הוה השתבת קול העליון והו דוח יי דבר כי ר"ל עתי כי נם
לתי תדבר והוה שתתבר כי ובקולו של עתה וכו' הנה ים בכל ים דבור
ים קול ו"ם משה דבר והלחים יענכו בקול ולחר"ל בקולו של משה
כי משה הי' עתה מדבר והק"ב יענכו ע"י קול הילחון של משה עתה
נם ים בתי' לחתת והוה כי נמשכת הבנואה ורוח הקדש ע"י המלחכים
הנבריחים תנדיקים לחרים לדבר עתו וה לו תבשר אולתי לם נס
לותם נדיקים יהיה תשוכם בשתעו וכו' לחתם זה בקול ב יו ג' כתי'
והם בכל קול דבור כי ג' כתי' יש לחדם בשכל התורה ומדר מדרגתם
תלבה בכל ולחריו דיבר ולחריו בקול נחול שכולם כי קול ודבור
סם ת"ת ותלבות הכל הוה של תלבות לבד לך תיכור הוה בתלבות
בהשתרף עם ת"ת וקול הוה ת"ת לבדו ובקור קודם תבניחים הם
משה רבן של כל הנביאי' ולבן לא הוניך לשום ת' אלא בהאחון והאחרון
היו חלמו ונם שניהם היו בבחי' קול שהוה קול האחון שעבר בקולו
של עכשיו (והו פי' בגמ' משה דיבר והאלהים יעננו בקול בקולו
של עכשיו ושמוה ולכן לא היה זוכה שיהא קול משה נשמע בקולו
כתשלה שמוחל הבניה לבדו שהיה קול משה בתכורו של עתה וכו'
והנה דרך של בעלי ריח הקדש הוא זה כי דש"מ ושלמה רבן של
כעלי ריח הקדש היה בתלכות ולבן הי' אפיע ל הכל עמהו הראשון ע"כ
הלה כתי' דבדי קללת הכל הכלים תמר קללת לדמו לזה כי כל הדבריו
הי' ע"י רוח הקדש : ובזה תבין נח"כ כל השותפין דף י"ב ע"ב תמר נמ' בכפ"ק בכת
תיתיר לך תחיר תכם ועדיף תבניתי אל ובכיתי לבב תכמה תי תלב כתי תי כתרת לך
תומר קטן תלבה בגדול תמר תכני תדש לקול ול תשה בברית רבה לתמר תלבת ע"ב ע"ב
ותת תמר' תשתי דנבכית רבית תחריכת כוותי' לתר רבית תלי קוניתך
לבמת תרוויהו תלי יד תולת כיהו (היינו כ"ל תם בר תוצי' הוא
תלמיד תבניתי רב' לתריכת כוותי' דייקת ותכני תלא תתר רב
שלה תדייק תבניתי רב' לתריכת כוותי' דייקת ותכני תלא תתר רב
תני תדש נבכית רבית תלבת ותת תמר' תלבה ותכם תסיני

כוונתי (ר"ל והלא למדרגת נבואת משה לא הי' שום אדם מגיע)
שהנה לזה קאמר חכם עדיף מנביא כי ע"ל דף ע"ד באריכות ואפס
קצינו ובאותן שית פרקין דנה"י דשעיר באחוים הנביאי' ויונקים משם
דאינון שית דלגין דנבואה (והוא ע"פ מה שכבר כתבתי ואפס קצינו
מאמר פ' תרומה ע'רנט
בפ' תרומה ע' רנ"ט מקושלה שום תשים ותנא עקרא דביתא בחדוה
בקיבנן ובכישו דבנתא .מתלבש סטרי עלמא ודא רזא דירכי
מטרא דיתחבר בירכא שמאלא למיזל ולמכנש לכל סטרין ובכישו
דבנין ורחימו למיעל לון בין ברכין ובאינון תרין דנביאים שריין
בגווייהו וכו' ע"ל בדקה"ל ובזה תבין פסוקי' ישעי' ונבהו בניכם ולוא
קאמר עיקר נבואה בוא מנצח הוד וכבר מדע כי בינה מתלבשת
בנעיר אפין בבחי' נצח הוד יסוד בעשר ספי' דילי' שהוא בחי' קומת
המלכות ותרין פרקין תתאין דבינה מתלבשים בנצח הוד דז"א (וכוה
דף קפ"א ע"ג
תבין ע"ל בסוד זה שכתבתי בכוונ' בפי' מלך עוזר ומושיע ומגן)
ובינה ובניה אותיות שוות כי ה"א ב"ה מתחלף באותיות אח"הע
וכל הנביאי' משם מתנבאי' מ"ב פרקים תתאין דבינה בהיותם מ
מתלבשים בנ"ה דז"א ע"כ ולזה קאמר בגמ' חכם שזוכה לחכמה עדיף
מנביא היינו מי שזוכה לחכמה ע
מאמר פ' משפטי' ע'פ"א
עליה הנביאות באות י' כי ראה תראה לקמן בדף מאמר פ'
משפטים ע' פ"א ואפס קצינו קדש ישראל ליהו"ד ראשית תבואתה
שירותא עלאה דכל עלמא דבכורא קדש איהו ומדסליק בי'בקדש
ישראל הוא וכנ"כ קדש ישראל ליה"ד ראשית תבואתו ע"כ ושם נ"כ
ע' ר"ד ואנשי ק תהיון לי מהו ואנשי קדש ולכתר קדש אלא אנשי
קדש ודאי דתני כן לא נפקו ישראל לחירו אלא חסט' דיובלא (היינו
בינה) כתר דנפקו לחירו נקיט לון האי יובלא בגדפוי וכו' וכתיב
בי' ביובלא יובל היא קדש תהי' לי אנשי קדש ודאי נוכרין דילי' ומש
וכו' ע"ל דף קכ"נ ע"א בשורה מ"א לא נפקו ישראל וכו')לבתר אקרין
קדש ומש דכתיב קדש ישראל ליה"ד ראשית תבואת' קדש ולא אנשי
קדש ע"כ א"כ יש מי שזוכה לחכמה עלאה עלאה דבכורא שנק' קדש
שהוא יותר מעלה בינה והנבואה מתפשטת מבינה וכנ"ל ולזה קאמר
תלמוד ירושלמי
חכם עדיף מנביא ובתלמוד ירושלמי אם'ברכות ר"א אמר חביבי' דברי
זקנים מדברי נביאים דכתיב אל תטיפו יטופון וכתיב אטיף לך ליין
ולשכר נביא וזקן למה הם דומי' למלך ששלח פלוטיגינין ל
למדינה על אחד מהם כתב אם אינו מראה לכם כתב וחותם וסימנין
וסומנטירין שלי אל תאמינו לו ועל אחד כתב אפי' לא יראה לכם
כתב וחותם וסומנטירין שלי תאמינו לו כן בנביא כתיב ונתן אליך
אות או מופת ובזקן כתיב ע"פ התורה אשר יורוך ע"כ וסוד שקורין
לחכם זקן ע"ל דף קי"ד ע"ד ווהו פי' כל העוסק בתורה לשמה זוכה
לדברי'הרבה דייק כי לנבוא'קול לא זכה בוס אדם רק משה לבדו אבל
למדרגת דברי' יש הרבה והקדמונו כו יש מלאכים היוצאי' מן התורה
שלומד לשמה ונגלה לאחד כוונתו וזהו זוכה לדברים הרבה וזהו פי' בגמ'
בני פתח פיך ויאירו דבריך דבריך דייקא ע"ל דף ע"ד בשורה ל"א ז"ל
דהא בפומא דצדיקיא איהי מסתלקת במלותין דלהון לגבי בעלה ו
ובעובדין דלהון ע"כ מזה תבינו שכל הבא לטהר מסייעין לו היינו
נשמות צדיקי' אחרים ולזה חסיים שם זוכים לדברים הרבה ומגלים
לו רזי תורה ונעשה כמעיין כמתגבר ראה תראה לקמן דף כ"ט ע"ב
באריכות ובפרט בשורה ל"ו בני אם תקח אמרי ומצותי תצפון אתך
להקשיב לחכמה אזנך תטה לבך לתבונה כי אם לבינה תקרא ו
ותבונה תתן קולך אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין
יראת יי' ודעת אלהי' תמצא כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה ע"כ
וכו' ע"ש דברים נפלאי' והוא מכוון לדברים הנ"ל לזה מי שיראת
יי' נגע בלבבו יתאמץ לתורה הקדושה וז ראה תראה בפ' ויראו ע'
ש"י וכאין אימון נדיקיא דאתנגיו להו כמה טבין להוא עלמא ולית
אתר פנימאן בכל אינון דידעי רזא דמאריהון נידעי לאתדבקא בהו
בכל יומא (היינו שיקיים ואתם הדבקי' ביהו"ד שיעשה עצמו ונופו מרכב'
ליי' אבל כתי' ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם שיקדש עצמו שיקיים
תשוב אנוש עד דכ"א דירה נאה וכלים נאה אשה נאה שיהי' גוף וכל
איברים ונשמה נקיי' מחטא ואם יודע בעצמו באיזה עבירה ירא
לתקן כי במקום שבעלי תשובה עומדים אין צדיקים גמורים יכולים
לעמוד שם) ועל אילין כאמר עין לא ראתה אלהי' זולתך ע"כ כי זהו
מאמר פ' אחרי ע' ק"נ
תכלית בריאת אדם וכנ"ל אתה הראת לדעת ולזה אית בפ' אחרי
ע' ק"נ אר"ש תווהנא על בני עלמא דלא לית להו עיינין למחזי
ולבא לאסתכלא ולא ידעין ולא שויין לבייהו לאסתכלא ברעות' ד
דמאריהון ונכרוא קארי כל יומא נשמתא אשבידע בהו בכל יומא

עד מתי פתאים תאהבו פתי וגו' מי פתי יסור הנה חסר לב ואמרה
מאמר פ' אמור ע' קפ"ו
לו לכו לחמי בלחמי ושתו ביין מסכתי ע"כ והוא ע"פ מאמר פ' אמור
ע' קפ"ו ע"ל דף מ"ט ע"ב וע"ג באריכות ואפס קציהו מן בבהמה
אלים מנגחים במתניתין באילין פשוטין מן הבקר פרים
מנגחים במתניתין בתוקפא יתיר ומן בכאן שאר עאה קרבנא דלהון
בלותין וכו' דמארי קבלה מארי מדות אינון מבט דאילנא דחיי שאר
עמא מסט דאילנא דטו"ר איסור והיתר ובנ"ד מן הבהמה מאכל דלהון
עומר לחם שעורים ומיד שם שעורים ע"ל דף ס"ד ע"נ אורייתא
דבע"פ דשית סדרי משנה אבל באילין דאילנא דחיי דאינון אורייתא
דאינון אדם אבלי' כמאה דקב"ה הה"ד לכו לחמי בלחמי ע"כ וע"ל
דף מ"א ע"ד בשורה י"א באריכות ראה תראה בפ' וינא ע' שע"ד
ע"ל דמסיים ופירושא אחרינא איהו תבן למיכל לבעירן תמרוי'
מאמר פ' אמור ע' קע"א
בק"ו ע"כ ובפ' אמור ע' קע"א ע"ל ואפס קציהו ותלבש
אסתר מלכות וכו' שכינתא הות דאתלבשת באסתר אבל רבנן ז
ווי לאינון דאכלין תבל דאורייתא חמור דאורייתא דאיהו א"כם
מופלא ו"רב ר"בנן ולא ידעי בסתרי דאורייתא אלא קלין ותמורין
דאורית' קלין תבן דאורייתא חומרא דאורייתא חט"ה חט ה' אילנא
דטו"ר לית דרגא דמלכא ומטרוניתא למרכיב על התחוד וכו' ע"ל
והוא כי הקדמנו כי צריך לעשות עצמו מרכבה לקב"ה ושכינתי' אבל
מי שלא לומד בתורה הנקרא אור דא רז כי לא ידע מסוד יחודי' אשר
זהו תכלית בריאת אדם כאשר עיניכם תראינה ויגיל לבבכם כי לומדי'
שלחני יי' להאיר עיניכם בתורת יי' להבין תורתינו הקדושה תורה
שבכתב ותורה של תלמוד הקודש ויאירו עיניכם רק שיזעו לי ביראת
יי' ובפרט לגדולי ישראל באתי לבקש ולהזהיר כי לא ימושו מפיכם
אבני שיש טהור וכנ"ל דף מ"א ע"ד הנה דאו תראה שסידרו בתפלה
ע"פ ב"י וע"פ זוהר הקדוש והאר"י ז"ל אחר פ' העקידה אומרים
רבש"ע כמו שכבש אברהם אבינו לעשות רצונך וכו' ע"ל דף ק"ה ע"ד
מתחיל שורה כ"ה וכל הע' ודף ק"ו ק"ו דמסיים התפלה ואמור בכל
צרתם לוא צר וגו' ואח"כ תכף מתחיל מי אל כמוך נושא עון וגו'
מאמר פ' נשא ע' רמ"ט
והם י"ג מדות דעתיקא כי אפס קציהו מה דאי' בפ' נשא ע' רמ"ט
אחר שמאריך בסוד י"ג תיקוני דיקנא י"י י"י אל רחום וחנון וקאמר
ואי תימא דלית אחרנין כוותייהו לא דתניא תליסר מכילן דרחמי
דעתיקא קדישא מי אל כמוך חד נושא עון תרי וכו' דלכאורה קשה
איך תלי' זו התעוררת של י"ג מדות הנ"ל לפסוק בכל צרתם לוא צר
וגו' אבל לפ"ד ע"ל מה שהארכתי במאמר פ' פנחס דהכי תנינן כל
חדוה דישראל דלא משתתפי בי' לקב"ה ושכינתי' לאו איהו חדוה ומזמין
איהו כמאל וכל סיעתא דילי' לקטרגא להוא חדוה וקב"ה משתתף
בהאי נערא ומה כתיב בי' בכל צרתם לא צר ובתאי בנין דעמו אבכי
בנריה וכו' וע"ל דף ה' ע"א בשורה כ"ו מה שהארכתי בסוד יחתו מריב
ו' שצריך לעורר אור דע"ק כי או יתן עוז למלכו דא קב"ה וירם קרן
משיחו דא כ"י א"כ מאוד מבואר מסיבות התפלה וגם הארכתי בסוד
התפלה רבון עלמין יהא רעוא דילך לאיהב לון תוקפא דעאלין ב
בקרבא דא וכו' ע"ל דף קע"ו ע"נ וקרבא דילן הוא ע"כ מה ש
שהארכתי ע"פ מאמר וישלח ע' ת"נ וישראל לית לון תוקפא וחילא
לנצחא לון רק בפומהון כדא תולעתא דלית לי' חילא ותוקפא אלא
בפומי' ובפומי' מתבר כולא וע"ד א"ק ישראל תולעת ע"כ כמו שאנו
אומרים בתפלת למנצח אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יה"וד
אלהינו נזכיר המה כרעו ונפלו כאשר הארכתי לדון בסייף לאחן ל
לסמאל הה"ד כי רותה בשמים חרבי חרב דקב"ה י' רישא דחרבא
וכו' ע"ל והרבה הארכתי מזה ואפס קציהו יעשה אדם מ
מחשבתי' לאות י' לבי' וגרוני' לאות ה' וקול דילי' לאת ו' ודבור
מרכבה לאות ה' כאשר הנך תראה מסודר לכל דבר ובזה יעשה ו
ומירות לרשע הנ"ל ולומר ערינים ע"ל דף פ"א ע"א באריכות וע"ל
דף ס"א ע"ב לזה חזקו ואמצו לבבכם וראו תראו בכל קהלה וקהלה
שיהיו עכ"פ יושבי בית המדרש עשרה ע"פ מאמר פ' כי תצא ע' תקמ"ו
מאמר פ' כי תצא ע' תקמ"ז
ע"ל ואפס קציהו וישראל לתתא אית כהון מארי מדות וכו'
איהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בההוא זמנא כחיא עלת
בעלות כי"וד ה"א ו"או ה"א לנחתא עלייהו לאקמא שכינת' עלייהו
וכו' ויתן השגחה פרטי' לבטל קולות של החוני' אשר הי' בעו"ה עד
הנה ויהי' הקריאה סגור' בפיו כאשר הארכתי ע"ל דברים נפלאים
ודרשות של דופי אשר המה מטפס ועולה מטפס ויורד כי אלו השנים
הם חרובי קרתא קדישא וכותבין כת לס"א גם להזכיר להגאוני' אשר
בדור הזה המופלגים בתורה וביראה ומושלמי' בכל המדות אשר

דבר א' תמוה בעיני ולא מצאתי לי ראי' לא בגמ' ולא בפוסקים הלא
ב"י מביא בשם' כ"ה והדרך הנכונה לברך על טלית קטן ואח"כ יניח
לתפלין של יד ושל ראש ואז יבא לבית הכנסת ויתעטף בטלית גדול
וכוה יצא ידי חובת רשב"י שכתב בזוהר פ' ואתחנן צריך שיהיה לבוש
ציצית ותפילין בצאתו מפתח ביתו לילך לבית הכנסת . ז"ל
ומתקדשייל לבי כנישתא כד נפיק מתרעי' דביתי' ולא תפלין ברישי' וציצי'
בלבושי' ואמר אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך קב"ה אמר אן הוא
מולאי נדא אסהיד סהדותא דשיקרא ע"כ וכן פס דברי ה"ר יונה
בספר היראה ויהיה לו טלית קטן וילביש אותו מיד וכו' ואח"כ יניח
תפלין ויבא לב"ה וישב וכן כתב בש"ע א"ח סי' כג"ל ילבישנו טלית
קטן ויניח תפלין בביתו וילך לבוש בציצית ומוכתר
בתפלין לבית הכנסת ושם ילבישנו טלית גדול וכתב רמ"א והעולם
נהגו להתעטף אף בטלית גדול קודם ולברך עליו ואח"כ מניח
התפלין והולך לבית הכנסת וישב במקומו ע"ל דף פ"נ ע"ב בשורה
מ"ב ובמדינה זו הש"ץ עומד בפני התיבה ערב"ש בלי ציצית ותפילין
ושאלתי לגאונים רבנן קשישאי והשיבו לי כך הוא שהוא מקדמת דנא אבל
שמעתי שהגידו בשם הגאון המפורסם מאותי הרב כמהור"ר משה
בכהור"ר דוד שהיה בסוף ימיו מרביץ תורה בק"ק ווילנא הי' אומר
דרך מוסר אל תפנו אל האובות שאמרו מנהג והן מן האבות ודברי
פה"ת ולפ"ד הוא פי' פסוק ואל הידעונים אלו הלומדים הידעונים
הלומדים משפה ולחוץ שאין תוכן כברו כאשר ראיתי הרבה והמה
בהתלבשות מינון של פ"א וזהו פי' מיהו"ר משטן המשחית בין שהוא
בין ברית ובין שאינו בין ברית שאיהו מינון המשחית שמתלבש בין שהוא
אימו בני ברית בין שהוא בין ברית שמתלבש בידעונים כדי שילמדו
ממנו נאן קדשים ולזה מזהיר בתורה אל תפנו אל הידעוני' כי אית'
בספר תקוני' על אלו הידעונים כי כל תכלית' שעוסקים בכלבים הב
הב כדי למלאות אמתחות בכסף ולא דואגים עד מתי קץ הפלאות
ונכר אלפו ועברו י"ו מאות שנה בגלות המר שהוא שיעור דשו"הרכים
ועבד כי ימלוך ושפחה כי תירש גבירת' אשר כל מי שיש לו מוח ב
בקדקדו ישכיל ויבין את זאת הלא כתיב שומר יי' את כל אוהביו
ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יהו"ד ידבר פ"י והנה ע"פ כתבי
האר"י ז"ל זה קשה בניקוד תלאפו"ס שהוא רמז על צדיק יסוד
עולם וע"ל מה שכתבתי בביאור גמ' הנ"ל מעשה היה ב
בעירים שעברו י"ו קרנות על אודו של אחת וכתבתי שוהו פי' וכל
קרני רשעים תגדע או תרוממנה קרנות צדיק כאשר תראו הכל כאשר
ייטב כי איזה דברים בענין זה כתבתי כמה פעמים כדי שיהיה
תמיד לזכרון מלחמת יי' לתיניכם כי אין השם שלום ואין הכסא שלום
עד שיכרית זרעו של עמלק ועמלק מאן הוא לעילא דא סמאל ו
וכתבתי פי' כי כתיב כ"י דאת"ה גוים בא"ו מקדש"ה ס"ת הוא יה"וד
רק בין שני אותיות י"ה ובין ו"ה מפסקי תיבות גוים וא"כ א"א
לחבר השם עד שיעקור משם תיבות גוים וכתיב ראשית גוים עמלק
ולזה אין השם שלום עד שיכרית זרעו של עמלק ע"ל דף ל"א ע"ד
וזה אי אפשר אם לא ע"י תשובה שלימה או ע"י אור של תורה אשר
כאמר כה יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר כאשר תראה בספרי ע"פ
מאמר פנחס פ' תמ"ת לזה כבר כתבתי שהגדולים יתעוררו ב
בתשובה תחלה בכל קהלה וקהלה בבכיה ובדבר מוסר שיכניע את
לבבם ואל ישמון מה דאית' בס' פני דיכי גזירות אמר אביי האי צורבא
מרבנן דמרחמין לי' בני מתיה לאו משום דמעלי טפי אלא משום
דלא מוכח להו במילי דשמיא ע"כ לזה אחזיק טיבותא לראשי דכרע
במודים דרבנן שיתנהגו כנ"ל כי עד מתי נעקה הכער' ואין מושיע
לה הלא איתא במס' סכת בפ' אלו קשרים דף קי"ד ע"א תנן התם
רבב על המרדעת חוצן וכו' ר' יוסי אומר של כגאין מנד אחד וקאמר
מאן בגאין אלו ת"ח שעוסקין בבנייני של עולם כל ימיהם ופי'
רש"י דהיינו ת"ח שמקפידין על לבושיהן מנד א' ושל בור משני צדדין
ע"כ והנה לבושיהן ע"ל בהלכות פורים ורש"י פי' שעוסקין ב
בבנינו של עולם והא' כי אי' בס' דברים ע' תנ"ד על פסוק שחורה אני
ע"ש באריכות רק אפם קניה בזמנא דהייבין בדרא איהי אתכסי' ואו
אומידית גרמי' זעירא דנקודה חדא וינאי איהי י' והו שחורה אני דלית
באת דא אורו בגוי' כשאר אתוון ודא שחורה אני ולית לי אתר ל
לאתגלאה לגין תחות גדפאי מה עבדין גברין תקיפי חילא דילה ונכאי
קשוט וכו' וכדין מתנ קלין וסאגין דאינון גברי חילא דילה שמע ראיות'
דלעילא וכו' אתגליית ואתעבידת בתקנותא כדיוקנהא ושפירו דילה
פ' במלקדשין וכו' ע"ל ת"כ לזה נקראי' ת"ח בנאים שעוסקים ב

עיין בפרשה ואתחנן ע' תק"ה בסופו אל"ף וכו' ע"ש

בבנייני של עולם כי מלכות נקרא עולם בסוד ברוך יי' אהי ישראל
מן העולם ועד העולם אבל נעקה הכער ואין מושיע לה כי נער חסר
ה' כי עדיין לא נשלמה כי הכתם כרוך על עקיבו ע"ל דף מ"א ע"ב
באריכות לזה אוקו ואמנו לבכנם כ"ל ה"מייחלים ליה"וד לקיים
אגרא דכלה דוחקא ועשו למען שמו הגדול ואל תשאו פנים לשום
אדם כדי שלא יהי' ח"ו ואשימם ונו'גם תתנו כת"ר רוס הדרת קדש
השנחה פרטית על השוחטים והבודקים ולזה שמעתי מפי הגאון
החסיד מהר"ר רפאל שהרבין תורה במדינת רוסיא וקנואתו בא"י
והגיד המשג'הכל שוחטין כעו"ם מסור לכל וכו'הו באמת ויעלה וכרוזו
לטובה כי נהג ביראה ביראת יי' ולא נשא פנים לשום אדם ז"ל בס'
משפטים ע' ר"י כגוונא דשחיטה כהמה בתרישר בדיקת דסכין ובסכין
דאיהו אחד ראו תראו בס' בחס בהמה דף כ"ה ע"א א"ל שיכנא רישך
בקרירי רישא דרישך באמימי דכתיב בית דוד כה אמר יי' דינו לבקר
משפט ופי' רש"י לא ענש אלא מי שבידו לשפוט וכו' א"ל ר' זירא לר'
סימון לוכחינהו מר להני דבי ריש גלותא א"ל לא מקבלי מינאי
א"ל אע"ג דלא מקבלי לוכחינהו מר דאמר רבי
אחא בר חנינא מעולם לא יצתה מדה טובה מפי קב"ה וחזר בה לרעה
חוץ מזה וכו' אמר לו הקב"ה לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקי'
ת"ו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחן של רשעים
ת"ו של דם כדי שישלטו בהן מלאכי חבלה וכו' עד סוף הגמ' לזה
החכם עיניו בראשו לכן כתי' תמים תהיה עם יי' אהין כתיב ת' רבתי
בס' שופטים היינו ראשי ישראל כי תראה דברים נפלאים מה ש
שבארכתי בס' זו בפקודא מני שופטים ושוטרים ועוד כי אהים שופט
וכו' ע"ל דף ס"ו עא"פי' של זה המאמר ותמיד יהי' לפניהם לזכרון
ת' הנ"ל והשגית שצריך לאור של תורה כי אית' בס' תולדות ע' של"ב
ע"ל אפס קניהו בתר דידע בר נש רזא דחכמתא (ס"א דמהימנותא)
ויתקין גרמי' בה מה כתיב אחר ובית כיתין דא נשמתא דבר נש
בגופי' ויתעביד גבר שלים ע"כ ובס' בראשית ע' קע"ד ת' אינה
נר יי' נשמת אדם דאתמר בי' ודיוקנת פניהם פני אדם ודא איהו ויולד
בדמותו ובצלמו ע"כ ע"ל דף י"א ולזה מה אתה אומ'שצריך עוד לאור של
תורה שאז יזכה לנשמה ויפיק מבכי עלייה ואז יזכה לאריכות ימים
ושנים ת' עלמין דכסופין לעלמא דאתי' וכאשר מסיים שם רבוי
שנין ואריכו דיומין איכון מאריך אנפין ומיעוט' דיומין ושנין איכון
מועיר אפין וכג"ד באברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם בה' ובראם ע"כ ולכן כתיב כאן ת' רבתי אם תתהגו
כנ"ל ואז תזכו לת' עלמין דכסופין ויקויים כדאי' במס' ערובין
ע"ל דף קנ"ו ע"ב ר'פרידא הוה לי' ההוא תלמידי דהוה תני לי' ארבע
מאה זימנא וכו' נפק בת קול וא"ל ניחא לך דליספו על חייך ד'מאות
שנין או דתזכה את ודרך לעלמא דאתי א"ל בעינא דאזכה אנא ודרא'
לעלמא דאתי א"ל הק"בה תנו לו זו וזו והוא סוד מה רב טובך אשר
צפנת ליראיך ע"ל דף קנ"א ע"ג בשורה כ"ג מביא פסוק זה והבידור
האר"י ז"ל מביא על פסוק ושחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני יי'
צפונה גי' יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"י וא"ו ה"י יו"ד ה"א וא"ו ה"א
יו"ד ה"ו ו"ה ה"ה גם צפנה גי' י"ס יה טוב הצפון בא"ג ע"כ והיינו
סוד עלמא דאתי וכאשר בארכתי כי בא"ב הם אותו בסוד ת'מאות
שקל כסף והנה מה מאוד היה תשוקה בנפשי להוציא לאור מעלומה את
אשר כבר הכינותי שהם ארבעה ספרים כעוליב לשלחן מלכים רק
מחמת חסרון כי"ס אשר לא יוכל להוכות ואמרתי קואה קואה דימני
להעלות על שלחן גדולי ישראל ולעם קדוש בני ישראל כי מנוה שבא
לידך אל תחמיצנה לעורר את ישראל בתורת ה' תמימה שהוא נר מצוה
ותורה אור כי אור היינו ר"ו ואית' בס' בהעלתך ע' רפ"ט ע"ל דף
דף ל"ח ע"א אפס קניהו וכנסת ישראל גופא דמקבלא לנשמתא דאיהו
תפארת ישראל וע"ד איהי גופא לנשמתא כשמתא דאמרן דא תפארת
ישראל דאיהי אורייתא ממש אשר לזה איתא ג' קשורין זה בזה קב"ה
ואורייתא וישרא' קב"ה גלה ונסתר אורייתא גלה ונסתר ישראל גלה
ונסתר שה"ד מגיד דבריו ליעקב ליעקב שפיר אבל חקיו ומשפטיו
לישראל דאיהו בדרגא עלאה יתיר וכתיב ולא יקרא עוד שמך יעקב
וגו'חקיו ומשפטיו לישראל אלין רזי אורייתא וכמוסי אורייתא וסתרי
אורייתא דלא יתערכון לגלאה אלא למאן דאיהו בדרגא עלאה יתיר
ע"כ וא"כ הלומדי' סתרי תורה הם בסוד ישראל והבוקים בשם יה"וד
שהוא תרב ליה"וד וכו' כנ"ל אשר זה רמז בפסוק אשריך ישראל מי
כמוך עם נושע ביה"וד ושמי ישראל לזה קראתי ספר הקדוש זה א
אנור ישראל כדי שיהיה שמי דבוק בי"וד ה"א וא"ו ה"א ויתקיים בי
ואתם

ת"פ משפטים ע' ר"י

ואתם הדבקים בי"ה ה' אלהיכם חיים כלכם היום ח"ם :
כאיש אשר ישרוף את הר' והרוח יסה וכ"ל חוזה בתי"ק מקלקולו
קלקלה מלה ותשובה לעפר ותהלה כאחיזת דיסקיא :

וחנה אומר בשירות ותושבחות לגורלו עליונות על כל הטובות
אשר הים רמון מן עלת השעות ורשמתי את השיריה החת
בשמי כרוזתי האחרונות ויהי' לרמון ליחוד קב"ה ושכינתי' ויקובל
לרמון כל המני' כקדמן ובקונדוסות לגודרי דורות ולכל הכיתים שבני
ישראל לבבוד ולתפארת

ו' ישראל עליך חוטל עבודת הלל : ולהאדיר כתור עורת י'
עיני כל ישראל :

ש' ושבח תן לשעלת סעלת יומם ולילו . אשר וכית
לא' רבתי הכרמו בפסוק אשריך ישראל :

ר' אשר פכוף כאשתון לפני רשף אשיבתו ולאשני אשרי ישראל :
מיקיימו ויקיתו לי תרום ה' אחת כל עדת ישראל :

א' אור כגבור אלניך נגד נר הגורר : היו עתיקי הדליק תניר
אחלק שלב . כי ישראל עושה חיל :

ל' אלהים תנו עוז ואחיון על ישרא עד יכריית הלל: לאשפני כמרחני'
כבלב וכיד כאשכולי כוהבי פ"ב את אלה כני ישראל :

ב' ראש כהונות תקדית לכל כמי ישראל : לקיים וזה כאשר
ירים עשה את ידו ונבר ישראל :

נ' מלה ואחר תוהה המושכים אחלבני פיש שטור יהי' לזכרון
לבחולת יה"ל : ונרשוים בפסוק יכרכך י' ונו' ושמו
את שמי על בכי ישראל :

ה' ריש כשופר קולך לעוררר בתשובה עליהם כל רשעי ישראל :
כדי לעובדך אחר הכתוב ואת יחזרו ומי כ"עמך ישרא :

ר' יב את ריב י' על נלות השכינה ועל מלחי נאן קדשים
האסורים והנבזיות בחלבות אדום ויומשתאל : לקיים
לנקן נד' אי ישראל :

ר' נלך ירומו תמיד בשנות הלל: לקיים ואתה אשר על במותימו
תדרוך הנשמים בפסוק אשריך ישראל :

א' תכיך ככד הכרמו בפסוק כל פיום חסד כחל : להעלות
וכרומו בספר אור ישראל :

ה' מם לא יומן לא יישן אשר שומר ישרא : שומרי ככל דרכו לשוכת
כלל ישראל : ותוכה לביאת הגוא עם כל עמו ישראל :

ר' חמיך הנדולים תמסיך עלי ואל נכי הכמיתים סגרתמו' בפסוק
אל' יכרכם ולכל יוכלו אלמי ולכל המעיכים אתי פיני
עלם יחזו רבלינו ויחזק לבינו בתורתך התחיר עיניכו
ועיני כל ישראל ואור הכתר תחיר עליהם להאריך ימיהו
ושנותיהו כדי להכריית שנוכחיה ולקיים מהה תחיה
לשמחו רבלינו ואז יקום יעל יעקב שמח ישראל ;

נ' י' נשמת חדם הכרמו בת' תמים תהיה עם י' אלהיך
תמיר על עדך ישראל : ואחז לבנסם לתשובה שלימה
ואז יוכו לעלות בשחה וכרכה לנאלת אחת תבואנו ונגל ארץ ישרא
יפה נוף משוש אחר כו רמז נאולתינו והבכרית שוכתינו כל
הקשים עלינו כמהרה בימינו אמן סלה : (ע"ל דף כ' סוף ע"א)

התגלות הסניה כן הרב המחבר ספר חל"ו :

א' הנה ר' יכן נ' סתרים . אשר תיכר ותיקן ועשר
תוכים כאחתדרי זהר לשוכר
ישרים : ה"ה א"ת ב"ש ג' הרב המחבר :
בחיבור הקודש המכונת אשר כל מי שמו לא נשלמים כאשר יש בידו
מיוגיעת סתרים . ועד הנה ה' מוכחים כנגני יוצר הרים . ובריך
רחמתא אשר אחיר דיוקו קדישא בן יוחאי ז"ע ישר"אל שבח הכרמו כוהר קדישא בנן
דעתידים ישראל לאטעא מיא לחיי לאיתו לכי ספר הזוהר יפקון
מן גלותא כרחמים לכתרים ולבלן על הכלים : וכלולכן דלורייתא
הוא עכשיו ורוחינן עליו כני ישראל לנגוז בקדושת השלבה : כלולו יחדו
כיון כל מיני ועיני הנכורים : אשר כתוזן בחיבורו קדישא אלו הם
תנכורים : לך אחיבתי אלכה ושיכים : וכן אחיבתי אלכה אחר
הקול"מים ואחר כתוב"ת ורים : ואלקט אלהותות נאולות אשר כריך
להקריב בשבט רגלים . ואיבתי לאקל תפוחין קדישין ואחיתי והבי
אחלים אלהים קשים ואלקט נפלים ולבנים : וכנכתי לפני ולפנים
לנקן להם יפה בסיגונים : והנחתי ולקטתי את"ר כספר ביתי

(לוח ר"ת המופיעים בספר הזה ומסודר ע"פ א"ב)

א (א"ם) אין סוף (א"ק) אין נרוך : א' אלף : (א"א) אהרך
תמכין : או אסכר (או"א) אבא ואמא כיינו חכמה וביכה :
(א"ם כ"ה) אין סוף כרוך הוא : (א"ס) אתי ספיר (אי"ן) אהרהם
יצחק ויעקב : (אהי"ה) אדם הראשון (אי"י) אהרהם יצחק ויעקב :
(א"ק) אדם קדמון : או אידרא קדישא (א"א) אחר כי אחת : או
ר' אלעזר : (א"ה) אי הכי (אע"פ) אלף מים עם (א"כ) אם כן
(א"ת) אותיות תיים (אעפ"כ) אף על פי כן :

ב (וכנ"ל) וכנין דא (כא"ל) כאהרך כנען (כא"ק) כאהכם
קטן : (כתי') כתי' בתיאות (כנ"כ) כנין כן (כסב"ל) כנין
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד (כעה"כ) כעולם הבא (כעול"י)
(כ"ם) כשכי כפירות (כפי"ע) כאריה יהיה עשיה : (כ"כ) כאכל
אחד (כ"ל) כלשון (כפ"ת) כפתרי אגות : או כפרוך ליחשון (כת"י)
כאותיות פרשה (כ"ש) כאריך שאחר (כל"ה) כאיך הל"ל : כך כתוב
(כת"ע) כאותיות עיניהן (כאס"כ) כאותיות כתכות (כת"ק)
כאחידה קדישא .

ג (נ"כ) נס כן (נ"י) ניחוחיות (נפ"ת) נשרה כי אתפוחות
(נ"ר) שלשה לאשונות ; או נ' ריש (נ"ש) שלשה פעמים .
או נ' סרקין (נ"ע) נן עמדן : או נילוי עריות :

ד (ד"ת) דוגיה לכנין (דע"י) דעתיות יומין : או דעל ידי
(דל"ת) דאלת לית לה אחיזת כלי : (ד"ל) דכר אחר : או ד' אותיות
(דע"ב) דעל נבי (דק) דקוף (דמ"ח) דמסכת חוכין :

ה (הם"ד) הדת הוא דכתיב (ה"מ) המלכות : או הכי מילי :
(ה"כ) הכי נמי : או הלי מלי . (הא"י) (ה"ל) הלים חלקי ר'
יצחק בהרירא ז"ל (הפ"א) אחשפה פעמים (ה"ת) אחרי . אחרים .

ו (וא"ו) ואל זה (ו"ק) שפה קלוות (ולב"ו) ולבני זה (ולע"ר)
ונלילה לעבריית דעתיו : (ול"ק) ולזה קאתר : (ו"ם) וזה סוד
(וא"ה) וזה שאחר הכתוב (וזה"ק) וזהרי כי תכם זין (ו"ס) שפה פרקין
(ו"ל) זה לשונו : או אכרומו לכרכה : (ו"כ) ואיר ונוקבי :
(ו"ת) ואיר תחתין :

הקדמת הרב בעל המחבר

ח (חנ"ת) חסד גבורה תפארת : (חב"ד) חכמה בינה דעת : (חונ) חסד וגבורה (ח"ו) חס ושלום (ח"ב) פ"ת חלק ב' פרק ט'

ט (טו"ר) טוב ורע (ט"ס) תשעה ספירות (טנ"תא) טעמי נקודות תגין אתוון :

י (ית"ש) יתברך שמו : י' יו"ד : (יב"ק) ר"ת יעננו ביום קראינו (י"ת) יסוד מלכות : או יש מפרשים (יפ"י) עשרה פעמים עשרה (יצ"ט) יצר טוב (יצה"ר) יצר הרע (יש"ס) ישראל סבא (י"ל) יש לומר (י"א) יעקב אבינו :

כ (כ"ש) כל שכן (כח"ב) כתר חכמה בינה (גנ"ת) גדולה גבורה תפארת (נהי"מ) נצח הוד יסוד מלכות (כ"ז) כל זה (כ"י) כנסת ישראל (כמ"ש) כמה שכתבתי : או כמה שאמר :

(כ"כ) כל כך : או כתוב כן (ככ"ל) כן נראה לעיל או כנזכר לעיל · (כד"א) כדא אמרת :

ל (ל"ה) לוחות הברית : או לשון הרע (לס"א) לסטרא אחרא (ל"ת) לא תעשה :

מ (מ"ט) מאי טעמא : מס' מסטרא : מס' מסכת (מדא"ד) מדת הדין (מדה"ר) מדת הרחמים : (מ"כ) מיין מקבין : (מ"ד) מיין דכורין : מ' מלכות (מ"מ) מכל מקום או מפני מה :

נ : נת' נתבאר : (נט"י) נטילת ידים (נשג"ז) נרה שפחה גויה זונה : (נת"א) נקודות תגין אתוון : (כנ"ד) כא נבור דורשי (כ"א) כפילת אפים · (נ"כ) נשיאות כפים : (נ"א) נוסחא אחריכא :

ס ספי' ספירה : או ספירות : (ס"ת) ספר תורה : או סוף תיבות · (ס"א) סטרא (ס"ה) ספר הבהיר :

ע (ע"כ) עד כאן : או על כרחך : (ע"ז) על זה (ע"ק) עתיקא קדישא (ע"ש) עיין שם : או על שם : (ע"פ) עיין פירושו או על פי (ע"ס) עשר ספירות (ע"ד) עמוד ד' (עד"ז) על דרך זה (עכ"ד) עד כאן דבריו : או על כל דא : (ע"ל) עיין לעיל או עיין לקמן (ע"פ) עם הכולל : או על הכל :

פ פי' פירש : או פירושו (כמש"ט) פירש מדרש שוחר טוב (פ"מ) פירש מדרש : או פי' מאמר · או פי' מזמור · מז' מזמור :

צ (צאל"ד) צריך אתה לדעת :

ק (ק"ו) קל וחומר (ק"ה) קידוש השם · (ק"ש) קריאת שמע (ק"ס) קים לן : או קמשמע לן :

ר (ר"דלא) רישא דלא אתיידע : (רשב"י) רבי שמעון בן יוחאי (ריב"ה) רבי ישמעאל כהן גדול : (רנב"ה) ר' נחוניא בן הקנה : (ר"מ) רעיא מהימנא :

ש שאז"ל שאמרו רבותינו ז"ל · (ר"פ) רבי פרידא ראש פרק : (ש"ע) שמונה עשרה : או שלחן ערוך :

ת (ת"ח) תלמיד חכם : או תא חזי : ת"ר תנו רבנן :

אשירה לידידי שירת דודי על החסד אשר עשה הש"י עמדי כי ויהי בכהונו מקהלתי הרמה את אשר כי' אתי עוני הביאותי לבני ביתי ויצאתי בחסרון כיס ממש ובדרך המלך היה כסעתי לא דלגתי בהרים בשביל נדבות ונדרים כי השלכתי יהבי על בורא ארץ ושמים ובבאי במדינה זו במקום שאין מכירין וגם עלי חסד מן גדולי ישראל הנעימים והלוו לי סך מסויים לקיים שליחות' דרחמנא אל תמנע טוב מבעלים וכו' מן הראוי לגלות נדקתם ברבים רק המגירו בי מיכי' בכל ירא' בספר ויהי' לזכרון לפני בורא שני עולמים ואני הנני מוזמן ומוכן לפני עלות בעילת בשיר ובתושבחות להזכיר נדקת' שיהיה נדקתם לזכרון לפני יי' הם עם כל הנלווים ובניהם שיוחקו בספר החיים למשמרת ויחולו הברכות עליהם ועל זרעם לדורות :

זאת ועוד אחרת גבא' כאן קבלה נאה ומסודה עם בני האלוף כ"ת הרבני כוהו"רר אהרן ש"י אשר גלל אתי עמי במים אדירים והעלה מרגלין בידו ויצא לקראתינו האלוף הה' המורני פ"ה לטוב יזכר שמו כמוהו"רר שאול ובנויל כמ"רר שלמה ובראש כרעי' דאבוה א"ה האלוף הנדיב כהר"ר שאול והכניסו אותנו לביתם בשמחה ג והתנהגו כמעשה אלישע וגם אשה גדולה ותאמר אל אישה כעשה נא עליי' וגו' בכל פרטי הדברים ואריחתינו ארוחת תמיד היה לשבת ואף גם זאת מה שהיה צורך שעה לאחיה סך לצורך הדפוס היה כמונח בקופסא שלי לזה נדקתם יעמוד להם למשמרת לדורות ויחלו עליהם עם כל הנלווים עמהם ולזרעם אחריהם כל הברכות ובכלל הברכות ישלו ויכנסו לטובה עם כל המעיכים והמסייעים למצוה רבה כזו למבר ולהבא ויוחקו בספר החיים מעתה ועד עולמים ויזכו לצאת ברננים עם בני ישראל לציון וירושלים אמן סלה :

כתיב בסוף התורה אין כ"אל ישרון רוכב שמים בעזרך ובגאותו שחקים מעונה אלהי קדם ומתחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד וישכן ישראל בטח בדד עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש אף שמיו יערפו טל אשריך ישראל וגו' ואתה על במותימו תדרוך ופי' רש"י יערפו יטפו אף ש שמיו יערפו טל אף ברכתו של יצחק נוספת ברכתו של יעקב ויתן לך האלהים מטל השמים ע"כ וכדי שתבין פסוקים הנ"ל ע"ל דף כ"ד באריכות ובע"נ בשורה ד' מתחיל ובהיות שהגבורה דעתיק המתלבש במוחא דא"א אתגליא בבינה ואז יצחק מריח ד' וכו' כל ע"נ וגם בדף מ"ט בשורה כ"ב וגבורה דעתיק שמתלבש גו מוחא שמיוחא דא"א ויוצא לוקח בינה ונתגלה בסוד יצחק וכו' באריכות ולהיות המוחא נקרא טלא דבדולחא' כי שורש המוחין הם נ'חב"ד שהם נ' אותיות יה"ו ואם תמלאם באלפין י"וד ה"א ו"או הם בי' ט"ל וכו' לזה כשאדה להכרי' לרשע הנ"ל צריך לכוין בסוד מוחא סתימאה שהם טלא דבדולחא ולהמשיך עד סוד תפארת ישראל ואז תבר ישראל וכו' ע"ש באריכות ובשורה ס"ב ולעומת זה כתיב גבי דוד יפה עינים וכו' ע"ש ע"ל דף ל"נ ע"ב באריכות ובשורה י"ט וקדקד כל בני שת וגו' וישראל עשה חיל וכו' אפס קציהו ואהוי נלגלת כטיף טלא דאיהו דלבר ו ואליות לרישא בכל יומא וכו' בההיא שעתא נטיף טלא קדישא מעתיקא סתימאה ואליא לרישא דז"א אתר דאקרי שמים וכו' כי כת"ת שהוא סוד שמים בו מתלבש א"א וכו' ע"ש ולזה קאמר רוכב שמים בעזרך היינו מסוד ע"ק שהוא רוכב שמים שמתלבש בז"א הנק' שמים וגו' ויגרש מפניך אויב הוא כלב רע ויאמר השמד היינו לקיים מחה תמחה עמלק מאן עמלק ליגלא דא שאול ואז וישכן ישראל בטח כי עד הנה רבות רעות נרדוני יאמר ישראל וגו' כל המזמור ם האריכתי לעיל אבל הלא צריך לסוד טלא דבדולחא וכנ"ל לזה קאמר קרא אף יערפו טל ולפי פי' ברכתו של יצחק וכו' כנ"ל ולזה תמיים אשריך ישראל וגו' ואתה על במותימו תדרוך ואהו תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו ועוזו בשחקים וכו' ע"ל דף קמ"ח ע"ד באריכות ובשורה כ"ו באוטרא דילך לאחאה לי' כבלבא וכו' בדברים לא יסר עבד וכו' ע"ש ויניל כי מי"י היתה זאת ע"ל דף קל"ט ע"נ בשורה כ"א גם בסוף קנ"ד ע"א בשורה שני סוד שני מיני דינ'הם סוד ש"ך נגוצין של בוצינא דקרדוניתא וכו' ע"ש : ותבין מזה שכתבתי לעיל בע' י' אזי מלחמה מלא גבורות בש"ך נגוצין וכו'הם נמשכים מסוד טלא דבדולחא ע"ל דף א' דע"ב באריכות וע"נ ותבין סוד מופלא זה כדי שתדעו מלחמות יי' והנה מדייק ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד כי היינו בימעיה סי' ל"ד כי קצף ליי' על כל הגוים וגו' כי רותה בשמים חרבי וגו' חרב ליי' מלאה דם וגו' כי יום נקם ליי' שנת שלומים לריב ציון וגו' לילה ויומם לא תכבה לעולם יעלה עשנה לדור וגו' ופי' רש"י שזה קללת משה מלחמה ליי' ב בעמלק מדור דור מדורו של משה לדורו של שאול ומשם לדורו של מרדכי ומשם לדורו של משיחנו ע"כ וזהו ויגרש מפניך אויב הנ"ל ויאמר היינו פסוק ויאמר השמד וכנ"ל וע"ל דף י' ע"ג באריכות בשורה כ"ו ז"ל ולזה יש לומר פסוק ויאמר כי יד על כס י"ה ב במלחמה ליי' בעמלק מדר דר כדי לבררית לרשע הנ"ל וכו' ע"ש באריכות לזה אי ליי' אלי ישמע בקול דברי להיות בכלל וישראל עשה חיל :

ובאשר זכני יי' להוציא חבם קניהו לאור תורתו הקדושה · כן יזכני י"י ברחמים גדולים ובעיני פקיחא קדישא לקיים כי הנה לא ינום לא יישן שומר ישראל למלאות רצוני לעבודתו להוציא לאור כל שאר תורתי · את אשר כבר הכנותי ·

אמן כן יהי רצון במהרה בימינו · שנזכה לראות התאולה בעינינו · ושיבא משיח דוד אפינו · ראה ה' והביטה את לאחינו · לא לנצח תשכחנו · כי דבקה לארץ בטנינו · ואיה דבריך כאשר הבטחתנו · ואבותינו ספרו לנו · אנא י"י הושיענו ·

הסכמות הגאון הגדול המפורסם כמוהורר נפתלי כץ אב"ד ור"מ דקק פוזנא והגליל יצ"ו :

הנה שמעתי אדי' עלה מסככו ומעונתו · בהדרי קודש יסודתו · על ישראל תפארתו · אשר כשמן תורק שמו · ובידו מגילה עפה הכאור לקרות בה"ק מגלה טפח ומוסיף טפח ספיר גזרתו · נכנס לטייל בפרדס בו טעם כתפוח וריח כהדס · ויצא בשלום · הבהיק כספיר ויהלום · חזית איש מהיר נהיר ובהיר · במלאכתו עשות ספרים ספרא אורייתא דישראל קדישא · חסידא ופרישא · אזין ותיקן אוכים לתורה · האיר והבהיק בוציצא דנהורא · ספר הזוהר · הנהיר והזהיר · כשמעכתי תקין שביל דקיק · הלא הוא המקובל אלוף המסוכל ישראל סבא הזקן והישיש · נויתו כתרשיש · החכם השלם כבוד מוהר"ר ישראל בהר"ר אהרן נר"ו ר"מ ואב"ד דק"ק שקלאב במדינת רוסיא · נכנסו אצלו חכמי ישראל לבקר פנקסא · לבחון בבחוני ועיוני ולנסה והנה סנכון א' עולה לאכל נביאים מנוקי ארץ רוזני' אלופי בית ישראל דמדינת פולין וליטא ונאוני עולם נשיאי ישראל על נביהן כלם יחדו ינדקו ויתנו עידיהן בי' תלו זייניהון · לאמר ישראל אשר בך אתפאר ב תפארת ישראל והעלו בשכלו הנא ומנוחנא ארבעה ספרי הקודש העולות לכמה מאות בינין · ותוכן כוונתו הרנוי' לעשות סעד ומיכא לשכינתי' בגלות' כדאי' בספר הזוהר הקדוש שבסוף יומיא עתיד להתגלות רזין דחכמת' ובגיני' יפקון ישראל מגלותא וקיי' לה' נבאות בדור יתום יתמא דיתמא כי אין מכהל ומחזיק בעבודת קדשים ככ"ל ינד שהעיר ה' את רוח קדשו של החכם הרב הנ"ל · והסף אחריו להיות קובן יד על יד ירבה מאמרי הזוהר ופי' הסתום בשים שכל יבינו במקרא ושם האורח למישור הדין גלי רזיא להיות מלאה הארץ דעה כמים לים מכסים · וקנת טעמתי מעט דבש המאיר עיני ישרים בנואף ידי תכון להיותו יפומו מעייכותיו ווגה ושום אדם לא ירים את ידו להדפיס את ספרהל"ז עד תום עשר שנים מהיום הן ע"י עצמו הן ע"י איש אחר או ע"י ארמאי בכל ח"ד ושמתות והשומע יונעם ותבא ברכת טוב כ"ד האות' לכבוד אבכני"של תורה היום יום ג' שנכפל ש"פ כי טוב ך"ז אלול תמ"ב לפ"ק :

נאום הנעיר נפתלי בלא"א הרב הגדול המפלג בדורו מוה"רר יצחק כץ זצ"ל ה"ה חונה פה ק"ק פוזנא והגליל יצו יע"א :

בהיות שהסכמת של הגאון הרב הגדול המפורסם בא לידי אחר שכבר נשלם הדפוס של ספר הנ"ל ערך שני שבועות ואמרתי הנואה כזה אשר רוח אלהים בקרבו ואמרתי אשרי הדור שהגדולים שומעים לקטנים לזה שמעתי להגאון הנ"ל מדור בשני עצמו לכבודו והבאתי לבית הדפוס בתוך הספר כי כן נויתי לפי כתב ידי קודש הגאון הנ"ל וכדי שלא להוציא אלק כי כר לאחד אבאר פי' פסוק ע"פ נגלה כי אלו ואלו דברי אלקים חיים · כי איתא בפ' קדושים ו"ל :

וידבר ה' אל משה דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו אני ה' אלהיכם אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני ה' אלהיכם וגו' ופי' רש"י קדושים תהיו היו פרושי' מן העריות וכו' והנה ע"פ פשוטה י"ל דאי' בגמ' סנהדרין בפ' בן סורר ומורה דף ע"ד א"ר יוחנן משום ר"ש בן יהוצדק נמנו וגמרו בעליית בית נתזה בלוד כל עבירות שבתורה אם אומרי' לו לאדם עבור ואל תהרג יעבור ואל יהרג חוץ מאליל ונ"ע וש"ד כי אתא רב דימי א"ר יוחנן ל"ש אלא אפי' על מצוה קלה יהרג ואל יעבור וכו' א"ר יוחנן לא אמרו אלא בצנעא אבל בפרהסיא אפילו מצוה קלה יהרג ואל יעבור וקאמר וכמה פרהסי' א"ר יעקב א"ר יוחנן אין פרהסי' פחות מעשרה בני אדם ואסיקנא דכולהו ישראלים בעינן ע"כ איתא בגמ' כתובות דף ז' מנין לברכת חתנים בעשרה שנ' ויקח עשרה אנשי' מזקני העיר וגו' ר' אבוהו אמר מהכא במקהלות ברכו אלקים ה' ממקור ישראל ופי' רש"י והיינו עשרה כמו הקהל את העדה ועדה עשרה כדילפינן מעדה מרגלי' עד מתי לעדה הרעה יצאו יהושע וכלב ע"כ א"כ מוכח כאן דעדה הוא עשרה וכגמ' שהקדמנו מוכח דבפרהסי' צריך לקדש שמו והיינו בשים עשרה ולזה קאמר קרא דבר אל כל עדת ישראל עדה דייקא ישראל דייקא כי בגמ' מסיק כי צריך דכולהו ישראל בעינן ולזה קאמר דבר אל כל עדת בני ישראל קדושים תהיו היינו שיקדשו השם ועוד מרמז הוו פרושי' מן העריות שהיא א' מהן צריך לקדש את השם ועוד שבית ע"ז לכך קאמר קדושים תהיו רק אל תפנו אל האלילים · ולפי דרכינו יתורץ כך כי איתא במדרש פ' ויקרא גוי א' שאל את ריב"ק כתיב בתורתכם אחרי רבים להטות ואנו מרובים מפני מה אינכם אתם משווה יתכו בע"ז א"ל יש לך בנים א"ל הזכרתני צרתי א"ל למה א"ל הרבה בנים יש לי כשאני שקן יושבין על שלחנו זה מברך לאלקי פלוני וזה מברך לאלקי פלוני וכו' אמרו לו תלמידיו לאלו דחית בקנה רצוץ לנו מה אתה משיב א"ל בעשו כתיב בו' שש נפשות וכתיב בו' נפשות הרבה דכתיב ויקח עשו נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו וביעקב שבעים נפש וכתיב בו' נפש א' דכתיב ויהי כל נפש יוצאי ירכו: אלא עשו שהוא עובד לאלוקות הרבה כתיב בו' נפשות אבל יעקב שהוא עובד לאלוה אחת כתיב בו' נפש אחת ע"כ והנה שאלת גוי מכח אחרי רבים להטות א"כ או אולינן בתר רובו וא"כ מכח זה היה השאלה. למה אין אתם משוו' עמנו בע"ז אבל אי לא אולינן בתר רובו א"כ אין לא"ה פתחון פה אית' בגמ' חולין דף י"א ו"ל מנא הא מלתא דאמר רבנן זיל בתר רובא וקאמר מכלן דכתיב אחרי רבים להטות וקאמר רובא דאיתי' קמן כגון ט' חנויות וסנהדרין לא קא מיבעי' לן כי קא מיבעי' לן רובא דלית קמן כגון קטן וקטנה מכלן וא"כ נסהשאלה הוא רובא דלית קמן א"כ אי ליכא לימוד דאולינן בתר רובא א"כ ליכא קשי' לא"ה אבל גם איתא ו"ל רב מרי אמר אתי' ממכה אביו ואמו דאמר רחמנא קטלי' וליחוש דלמא לאו אביו הוא אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא ורוב בעילות אחר הבעל ע"כ וא"כ מכח מכה אביו ואמו מוכח דאולינן בתר רובו רק ע"ז יש תירוץ שאנחנו עובדי' ב"ה אחד ובזה יתורץ הפסוקים קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם איש אמו ואביו תיראו אבל יקשה לך כי' כשלמא את הא"ה כדין הוא שתראו כי אמו היא אמו ודאית אבל את אביו דלמא לאו הוא אלא ע"כ אוליך בתר רובו וא"כ יעלה על דעתך ח"ו לעבוד את ע"ז מכח קשי' דגוי וכנ"ל ולכך קאמר קרא אל תפנו אל האלילי' מכח קושי זו וכ"ת הלא כתיב גבי א"ה לשון רבים נפשות ואצל יעקב כתיב נפש אבל כתבנו משום שאנחנו עובדי' לה' אחד וזהו שקאמר אל תפנו אל האלילים מכח קושי' זו כי התירוץ כי אני ה' אלהיכם ואני ה' אחד · וע"פ התוס' שכתבו התם ו"ל בד"ה על מה שהקשה בגמ' מאי דלמא כגון שהי' אביו ואמו חבושי' בבית האסורי' וכתבו התוס' הנה ווויל מידק ודלמא משום דאזלי בתר חזקה דהעמיד האם בחזקת צדקת ע"כ וספיר קאמר קדושי' תהיו הוו פרושי' מן העריות ואז נשתכין בחזקת כשרות או אמו ואביו דייקא תראו · ובמה שהקדמנו יתורץ פליאה שמועתי ו"ל אלמלא נכנס משה לא"י לא היו אוכלין ישראל בשר ע"כ ולפ"ד א"ש דשם בגמ' רב כהנא אמר אתי' מהורג את הנפש דאמר רחמנא קטלי' וליחוש דלמא טריפה הוה אלא משום דאמרינן זיל בתר רובא איתא בילקוט חדש סי' ר"ג ו"ל משה שהרג את המצרי היה חטא בידו ונתחייב גלות וזהו אשר יכום שמה אותיות משה ע"כ א"כ משה שנתחייב גלות ולא נכנס לא"י משום שהרג את המצרי וקשה אמאי וליחוש דלמא טריפה הרג. אלא ע"כ אולינן בתר רובא והקדמנו הגמ' לעיל רב אשי אמר אתי' משחיטה עצמה דאמר רחמנא שחוט ואכול וליחוש שמא במקום נקב קא שחיט אלא לאו משום דאמרינן זיל בתר רובא ע"כ. א"כ הא דאכלינן בשרא הוא משום דאולינן בתר רובו וזה מוכח ממה דלא נכנס משה לא"י משום שהרג את המצרי יקשה דלווא טריפה יהרג אלא ע"כ אולינן בתר רובא וא"כ שרי לן למיכל בשר אבל אימשה היה נכנס לא"י ולא נתחייב אהריגת מצרי א"כ ע"כ לא אולינן בתר רובא וא"כ לפי זה לא הוה שרי למיכל בשר כי חיישינן שמא במקום נקב שחיט :

הנה שלמה אמר אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני והוא כי איתא בזוהר פ' פנחס ע' ת"ו ו"ל כדמתא' ל"נ ספירא' עלאין פתח ואמר ה' לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני שלמה אמר הא בינה איהי דא שאיל משה בחכמה עלאה דאיהי לעיל מדרגי' מה כתיב אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני והא כתיב וה' נתן חכמה לשלמה חכמה זעירא ובעא לסלקא מתתא לעילא ואתדחקית מיניה בגין ואפילו לבינה ליתבר נש בעלמא

בעלמא דיכול לסלקא בר ממשה כ"ש לעילא מיני' דאיהי חכמה
עלאה מסטרא דילה חכם עדיף מנביא ואע"ג דאוקמוה בארז דלשא
על פרה אדומה שבעים פנים לתורה ע"כ ועוד איתא בע' בראשית
ע' ל' ז"ל ראשית חכמה האי קרא הכי מיפעי ליה סוף חכמה ירא"ת
ה' בגין דידאת ה' סוף חכמה איהו לאעלה לנו דרגא דחכמת עלאה
הה"ד פתחו לי שערי צדק זה השער לה' ודאי דלא יעול בהאי
פרעא לא יעול לעלמין אוף הכי פרעא קדמאה לחכמה עלאה
ירא"ת ה' איהו ודא איהו ראשית בפרין אינון דמתחברין בחדא ואינון
פרין נקודין חד גניזא וטמיר' ואיר קיימא באתגליי' ובגין דלית להו
פרודא אקרון ראשית מאן דנטיל האי נטיל האי וכלא חד דהא הוא
ושמיה חד דכתיב וידעו כי אתה שמך לבדך ע"ב וכתב בוהרי חמש
דף י' מאן דנטיל פי' מי שיכנים בהאי ראשית כאלו נכנס בחכמה
עליונה ממש ע"כ והנה הקדמנו כי בעיב וה' כפן חכמה לשלמה ח
חכמה ועירא ושפיר אמר אמרתי אחכמה מאמר להבין גם מוד
חכמה עלאה כמו שהקדמנו כי מי שיכנים בהאי ראשית שהיא חכמה
ועירא כאלו נכנס בחכמה עליונה לזה אמרתי אחכמה אבל ראוקה
היא מתני היינו חכמה עלאה . ובזה תבין פי' הפסוק וילך משה
וידבר את כל הדברים האלה בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא
אוכל עוד לצאת ולבא ופי' רש"י מלמד שנסתמו ממנו מייעצות חכמה
ע"כ ודאי לפי פשוטו י"ל דרש"י פי' לא אוכל עוד לצאת ולבא ח
מלמד שנסתמו ממנו מייעצות חכמה דאיתא בתרגום יונתן וילך
ואול משה לשפכן בית אולפנא ע"כ איתא במס' שירובין דף כ"ח
ו"ל ר' זירא כי הוה חליש גרסי' הוה אויל ויתיב אפיתחא דרב יהודא
בר אמי אמר כי נפקי ועיילי רבנן איקום מקמייהו ואקבל בהו אגרא
ע"כ ושפיר קאמר קרא וילך משה לבית אולפן היינו לבית המדרש
וכ"ת מאי נפקא מיני' דאול לבית המדרש וקאמר שאמר לא אוכל
עוד לצאת ולבא בדברי תורה לכך אול לבית המדרש לקבל אגרא
כחוור לזה שהתחלנו דאית' בכתבי האר"י ז"ל ובזה תבין ענין בשנם
הוא בשר והיו ימיו ק"ך שנה כי ר"ל דרשו כל זה על משה רבינו עליו
השלום כי בשנם הוא משה שהיה ק"ך שנים והענין משה זכה לבינה
וכו' ולעיל מביא כי סמך היא פוד בינה וסמך גי' מאה ועשרים שנה
וכמו שהקדמנו לעיל מאמר דאפילו לבינה לית בר כש בעלמא דיכול
לסלקא בר ממשה וכו' ולכך אמר משה בן מאה ועשרים שנה אנכי
היום היום מלאו ימי ושנותי וכ"ת הלא יש לו יכולת להיות מי יותר
אם היה משיג עד חכמה ולכך קאמר לא אוכל עוד לצאת ולבא מלמד
שנסתמו ממנו מייעצות חכמה כי לא השיג רק עד בינה שהיא סוד
סמך ולכך הי' רק מאה ועשרים שנה ו
ואם שלמה אמר כך אנן מה נענן אבתרי' אבל ראו תראו מה דאיתא
בע' בראשית ע' קס"א וכאה דרא דהאי אתגליי' וכו' ובע' נשא ע'
רל"ה בגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי וכו' ויפקון בי'
בריחי כאשר תראו בספרי זה אשר קיימתיו אל תמנע טוב מבעליו
ושלוחא דרחמנא עבידנא ראה תראה בספר פיקוני' הובא בחייט
דף רכ"ט ז"ל ראשו כתם פו דא כתר עלאה ומלגאו מוחא דמיניה
נפקין מבועין לכל סטר לאשקאה לכל ניחא וניחא דאיהו עלמא
סתיאה אקרי אין סוף דאתפלג לג' מוחין דאתרמיזו בי"וד ה"א
ו"או ה"א קס סבא דסכין ואמר בוניגא קדישא דאתרמיזו בי' ג'
יו"דין דא הוא י"וד ה"י ו"או ה"י אבל שמא דאיהו י"וד ה"א ו"או ה"א
איהו כליל ג' א' א' א' ואינון ג' אוירין דאתלבשא בהם ג' מוחין שמא
חד איהו נוקא ושמא תניגא איהו מוחא דא מלגאו ודא מלבר תלתא
וו"ין אית בהאה שמא דאינון שרביטין שער אתקרי על שם שיעור
קומתי' דקב"ה וכל ניחא וניחא אתקרי משמה ואית ניחא דאתקרי
מלאכים וכל ניצון אתקרי אנפין ואתקרי גלגל ואית מנייהו דאינון
ניחין מאם סוחקא כלהו ואית ניחין כלהו ירוקין מאפא ירוקא ואית
ניחין כלהו מאם אוכמא שער דקב"ה כל ניצון שער מהלך דיליה עשר
אלפין דבד ניחא איהו שיעור דאנפי דקב"ה כל אנפיא איהו
פרסא ועירא וכל פרסא אית בה תלת מילין לקבל תלת פרקין ד
דאנפיא וכל מיל דפרסא עלאה איהו עשר אלפין רבוא ומה ג'
פרקין וכל פרקא איהו י' וכל אמה איהו ו' אבל אנפיא ואמה דא
שיעור ועיר מו"א ודא שעורא רב מסט' דאריך אנפין בכל אבר ואבר
אתקרי יה"ור ואיהו שעורא דכל אבר עלאה ותעלה לד' סטרין
ואיהו בין כל אבר ואבר לית אתר פנוי מיני' כנשמתא דאשתכח בכל

אבר דגוכא ואית אבר עלאה דאתקרי יה"ור על שמיה ד
דשלטנותיה באתר ידיעא הה"ד והי' יהו"ד למלך על כל הארץ
ואית תרין אבר' עלאי דאתקריא יהו"ד אלהים דשלטנות' בשמיא
ובארעא כד"א כי ה' הוא האלהים בשמים ובארץ מתחת ואית אתר
דאקרי אלהים ושלטנותא בכל ארעא וכל דא לאשתמודע לבר כש
איך יעבדנו עלמא וידע למקרי ליה בכל אבר ואבר ואיך אשתני אמא
לפום ההוא אבר דאתקרי יה"ור כי' רחמי ואית אבר דאתקרי
אלהים ואית אבר דאתקרי אהי' ואית אבר דאתקרי נבאות ואית
אבר דאתקרי אל ואית אבר דאתקרי שדי ואית אבר דאתקרי אד"ני
יה"ור ממנא על כלא כד"א קול יהוד' בכח והוא עלות העלות
סתים וטמיר ולא אתגליי' ואיהו רכיב ושליט על כלא אהי' אחוי על
העלות דאיהו כי' הו"ה ויהי' ואיהו הכל דסליק עד אין סוף כ"ש
וכי' רכיב עלות העלות אל אחוי על אלהות ועליו אתמר אני
אדרוש אל אל וכו' ופאה איהו מאן דידע לעלאה לקב"ה בכל תקונים
דילי' ולמשאל מיני' בכל דרגא ודרגא כדקא יאות ומי' חכימין כלהו
אינון רשימין דיוקניהון בחכמה נבונים רשימין בבינה ומארי נמילות
אמרים רשימין בחסד ונבדין בינה"ר רשימין בגבורה ומארי תורה
רשימין במלכות ומארי דיחודא רשימין במחשבת' סתימא ובכל ת
תיקונין אלין נריך לשבחא עלית העלית דאיהו מלאנו כנשמתא
לגופא ובגין דבני נשא רשימין באלין . באילין דיוקנין אתר משה
ואתה תחזה ע"כ : ע"ל דף ק"ב ע"ג

חנם כמה פעמים הוכרתי מה דכתיב בתחבולות תעשה לך
מלחמה ותשועה ברב יועץ ראמות לאויל חכמות כי
לכסיל דומה תורה הקדושה זו כאבן יקרה וכו"ל דף ב' ע"ד ומכח
זה תכף כשרואה בתנוק שבית הספר בורח וזהו עצת הרשע כי יודע
בלמדו בזה הספר ירא"ת ה' נכנס בלבבו ויהי' יודע איך לעבוד
את יי' בכל לבבו ובכל נפשו ויהיה מנוחלי פני עולמות כי ת
תורה זו היא מיתה לסמאל ונחש ויהיה לישראל כאשר הארכתי כי
עתיד הק"בה להוציא חמה יה"ור מכרתקה אד"ני דיקי' מתרפאין
ורשעים נדונין לזה הינה"ר שהוא סמאל אומר אתה מכנים חרב
לביתך להרגני ומי שהוא כסיל שומע ליצרו הרע בדרך כל הכסילי'
והשטן מגליח בידו ע"ל דף ג' ע"א ולזה באתי להטיב לכל מי שהוא
מורע ישראל המנפים לתשופת ה' שיקיימו אשרי אדם שומע לי לפקוד
על תורה הקדושה יום יום כי אם כולו אינו עושה לכל א' הלא
כרכא דכולו ביה כי גם הרבה נעלה כתבתי ומוכר לכל א' לפי
השגתו בירא"ת ה' והרבה מנות ובשם הנוהג בכל יום וא' מהם סוד
התפילין שיעשו כדינו ע"ל דף ג' ע"ד בהלכות תפילין דף ע"ב ופ"ג
מסוד תפילין והנה ראה תראו שם דף ע"ב ע"ד אפס קציהו תפילין
דמארי עלמא מה כתיב בהו א"ל מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וגו'
תינח בחד ביתא בשאר בתי מאי כי מי גוי גדול אשריך ישראל וכו' ע"ש
והנה ראה תראה דא דאשריך ישראל הוא רבתי להראות שסוד התפלין
הם מסוד אריך אנפין אשר שם אתוון רברבן וכן יעשו ישראל למטה
בתפילין ואז יקויים יי' עליכם יחיו :

ואגב באתי להוסיף שמשתי מהרבה בני אדם שאומרים בכל
דבר מאוזרים לשם יחוד קב"ה ושכינתי' אבל יעיי' כתחלה
דף ל"ט ע"ג בשורה ו' פתח ד' יתקן ואמר הנה ברכו את יי' וכו'
באריכות ודף ט"א ע"א שורה מ"ו וע"ב שורה י"א ואז תבין ובודאי
ירא"ת יי' יכנס בלבבו : דף הנ"ל נדפס כהיום יום ה' ז"ך
תשרי לפרט **תנו** עון לאלהים על ישראל גאותו :

אפס קציהו לזה סטעמי' בהקדמה דף א' ע"ב בקו' קולמוס ג"ל בק"ן
דף ב' ע"ב אתך זה מדר וג"ל עתך דף ג' ע"ג ג"ל מהבוגדים בגדו
גם שם ע"ד הלך ויפב מקבלו אם פגע דף ד' אמר כדי שפנינא
ואסתים דף ה' ע"ב וכו"ל וג"ל ושפטי' פנ"ל דף ד' בתוך
הספר נוסא ע"ב עתיד אינון מסט' דחכמה ג"ל מקודין אינון מסט'
דחכמה דף ט' ע"ב בשורה ד' בארא ג"ל בארח דף מ"א ע"ג מתחיל
סיחי' את בנה מיהיו ד' יסודות שלום מיותר ואינו שיך כאן דף
ע"ד רגלים ג"ל דגלים דף ע"א ע"א ג"ל תחותי' והחכם עיניו
בראשו אם ימנא איזה טעות כי פגיאות מי יכין ולא כיתנה תורה
לשלאני השמת :

לשם יחוד קב"ה ושכינתי'

איה' כתבי האר"י ז"ל צריך אתה לדעת כענין שיעור קומה ושוא
ואת כבר ידעת שכל הדברים המאצלי' או שנבראים יש להם
שורש למעלה והיינו בעצמותו ית"ש ואין סוף ית"' בכל מדרגה שהיתה
נמוס בתוכה קודם שנהוות' היה משער ומוס' ושלשתמו' ובשבא
למדרגת ספ"י שמלכות שהיתה גמוה בעצמות ית"ש שיעור יתברך
בעצמו שבמקום זה ראוי לבנות העולמות לפי שבכל מדרגה ומדרגה
בנ' ספ"י העליונים א"ב להיות עולמות כי כל אלה האחרים של הס'
ספיר' העליונים אפשר לאחדים לו נ"כ שלא יהיה מושל אותם כאותם
שהאחרים אבל לא עמו לאמר לו מלכות דהיינו שלטנות'
אם הוא אינו מולש על אחרים ולכן הוצא לפועל כל העולמות מן
נקודת המלכות ית' להיות שמלכות הוא שלטנות' והראות' דמלכא
והיינו דקאמר רשב"י ברים הורמנות דמלכא כלומר בתחלת רצונו ית'
להיות שלטון מלך (והו פי' בנת' כל ברכה שאין בה מלכות אינו
ברכה היינו כנ"ל כי זה תכלית הבריאה · והו נ"כ בקבלת שבת
לקראת שב"ת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה מראש ומקדם נסוכה
סוף מעשה במחשבה תחלה ר"ל כי אף מלכות היא אחרונה שבעשר
ספ"י אבל במחשבה כדי לבראת העולמי' היא ראשונה · ונלוה איתא
בס' בראשית ע' ל' ראשית חכמה יראת ה' כי יראת ה' (שהוא מלכות)
סוף חכמה איהי לאתעלא לגו דרגא דחכמתא עלאה הה"ד פתחו לי
שערי צדק זה השער ליי' ודאי דאי לא מיעול בהאי תרעא לא ייעול
לעלמין מלכא עלאה דאיהו עלאה וטמיר וגניז וכו' ולסוף כל תרעין
עבד תרעא חד וכו' אמר כל מאן דבעי למיעל לגבי תרעא דאיהי
קדמאה לגבי אוף הכי תרעא קדמאה לחכמה עלאה יראת ה' איהי ודא
איהי ראשית בתרין אינון דמתחברן כחדא ואינון תרין נקודין חד
גניזא וטמירא וחד קיימא מאתגליי' ובגין דלית לון פרודא אקרון
ראשית (היינו ע"ס מס דאוי' בס' פקודי° ע' ע"ד שמא עלאה איהו
בטמירו וגניזו ולא אדכר אלא בשמא דאתגלי' דא אדכר ודא אגניז
וכו' שמא דגניז איהו יהו"ד שמא דאיהו כאתגלי' אדני וכו' ע"כ א"כ
צריך שני שמות יאהדונהי וכו"י א"כ י' עלאה אהא בטמירו ג
והיא ראשונה לעשר ספירן דהא כתרא עלאה טמירא כדאי' בפרשת
בראשית ע' ע"ט בראשית ב' ראשית היא חכמה כמה דתרגום יונתן
בראשית בחכמ"ת בגין דאיהו תנייגא לחושבנא אקרי ראשית דהא
כתרא עלאה טמירא איהי קדמאה ועל דלא עייל בחושבנא תנייגא
אקרי ראשית ע"כ · והנה זה דקאמר כתרא עלאה טמירא הוא דא
(א) דכתיבת בראשית כי ז"ל בס' הנ"ל ע' קפא ע' באריכות תלת
תשדרת הוי הלילה דתוספים וכד קריב לגבורא דהיכי כתיב (א) מן
בראשית דאיהו אבי ונחית עלה כתר דאינון אתוון דעשר אמירן
ואשתלי' אילנא בכל תקונין דילי'א"ל ר"ר הא אילנא אשתלים ביהו"ד
אתאי ונחית (א) מן בראשית אלא בגין דאיהו כביעו לאשקיא אילנא
וכו' · ולפרש זה הכי איתא בפ' בא ע' ע"ג בפסוק ואל מי תדמיוני
ואשוה יאמר קדוש לית כל ברי' דאשוה כוותי וא"נ דבראתי בדיוקנא
אתוון דילי' האי תמונה לית ליה באתרי' אלא כד נחית מלכא
עליהו ואתפשט על כל בריין יתחזי לכל חד וחד כפום מראי' וכו'
ובנ"ד יימא איהו א"נ דאנא מדמה לכו וכו' ואל מי תדמיוני ואשוה
דאנא קודם דברא דיוקנא בעלמא ונייר צורה הוה הוא יחידאי בלא
צורה ודמיון ומאן דאשתמודע ליה קודם בריאה וכו' אסור ליה למעבד
צורה ודיוקנא בעלמא לא באות ה' ולא באות י' ואפי' בשמיה קדישא
ולא בשום אות ונקודה בעלמא אבל בתר דעביד הא דיוקנא דמרכבה
דאדם עלאה נחית תמן ואתקרי בההוא דיוקנא יהו"ד בגין ד
דישתמודעון ליה במדות דילי' וקרא לי' אל אלקים שדי צבאות
אהיה בגין דישתמודעון ליה בכל מדה ומדה איך יתנהג עלמא בחסד
ובדינא כפום עובדיהון דבני נשא ואי לא יתפשט נהורי' על כל
בריין איך ישתמודעון לי' ואיך יתקיים מלא כל הארץ כבודו ווי
לי' מאן דאשוי' ליה בשום מדה דאפי' מאילין מדות דילי' כ"ש לבני אדם
אשר בעפר יסודם דכלים ונפסדי' וכו' ע"ש וקאמר הכי עלת העלות
עביד לעשר ספירות וקרא לכתר מקור וכי' לית סוף לנביעו דנהורא

פי' בס' ברכו' כל ברכ' כאין בה הכר' מלכ' פי' לקרא' שבת לכו ונלכ' וכו'

פי' גם' דשבת יראת יי' היא אוצרו וכו'

פי' מאמר בראשי' כתרא עלאה טמירא

וכנ"ד קרא לגרמי' אין סוף וכנ"ד כתיב במופלא ממך אל תחקור
לכתר עבד מאנא זעירא ודא (י') ואתמליי' מיני' וקרא ליה מעיין
נובע חכמה (ודא הוא מאמר משפטים ע' רי"ג כתיב והחכמה מאין
תמצא אוריית' מחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש והחכמה נפקת מאתר
דאקרי קדש קדשים ע"כ וקרא גרמי' בה חכם ולההוא מאנא קרא ליה
חכמה ולבתר עבד מאנא רברבא וקרא לי' ים וקרא ליה בינה והוא
קרא לגרמי' מבין וכו' לבתר והכהו לשבעה נחלים לז' מאנין יקירין
וקרא לי' גדולה גבורה ת"ת נהי"ס וקרא גרמי' גדול בגדולה וחסיד
גבור בגבורה וכו' ובמלכות קרא שמיה מלך ולו הגדולה וכו' ולו
הממלכה דאיהו מלכות כלא ברשותי' ע"כ · וזהו פי' הפסוק כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה כי איתא° בפ' בראשית ע' פ' כתיב
אני יי' הוא שמי הוא אקרי מאן דסתים ולא שכיח הוא דלא אודמן
לעילא הוא מאן דלא אקרי בשמא ע"כ ובפ' בראשית ע' כ"ט אין סוף
לית בי' רשימו כלל ולא תליי' שאלת' בי' ולא רעיונא דמחשבה
דמחשבה כלל ולא תלייא שאלתא ביה (היינו פי' במופלא ממך אל
תחקור) ולא רעיונא דסכלתנא דמחשבה כלל מגו סתימו דסתימא
פרישו דתית' ראין סוף נהיר טהירו דקיק דלא ידיע סתים כבתימו
(ס"א ברשימו כחדודא דמחטא דא סתימו דמחשבה ולא ידיע עד
דאתפשט נהירו מיניה באתר דאית ביה רשימין דאתוון כלהו מתמן
נפקן בריש כלא (א) רישא וסופא דכל דרגין רשימו דאתרשים בדרגין
כלהו ולא אקרי אלא אחד לאחואה דאע"נ דאית ביה דיוקנין סגיאין
לאו איהו אלא חד ודא איהו את דעלאין ותתאין תליין ביה ע"כ ·
ובפ' אחרי מות ע' קלא ת"ח מלה קדמאה דאורייתא דיהבין לינוקי
אלפבי"ת דא מלה דלא יכלין בני עלמא לאדבקא בסוכלתנו ולסלקא
ביה ברעותא וכ"ש למללא בפומיהון ואפילו מלאכי עלאי ועלאי
דעלאי לא יכלין לאדבקא בגין דאינון סתימין דשמא קדישא ואלף
וארבע מאה וחמש רבבן דעלמין כלהו תליין בקוצא (דא') ושבעין
ותרין שמהן קדישין גליפין באתווי רשימין דקיימי בהו עלאי' ותתאי
שמיא וארעא כורסייא יקרא דמלכא תליין וכו' דאלף קיומא דעלמין
כלהו וסמכין דעאלין ותתאין ברזא דחכמתא ושבילין סתימין ונהרין
עמיקין ועשר אמירן כלהו נפקין מההוא קוצא תתאה דתחות אלף וכו'
כניכי' כך תביק קיומא דכלא מהימנותא דכלא לקטרא קטרא ד
דמהימנותא דא כרא כדקא חזי ע"כ · ומוכן ע"י מאמר הנ"ל ובספר
ברית מנוחה דף כ"ו אפס קציהו ז"ל שם הראשון אשר אכתב עבדיו
והוא אלהים לא מצאנו לו שם מיוחד מפני רוב שלימותו ואחדותו כי אם
לאחורות שמתפשטי' מסבה ראשונה כנגדו להם שמות ע"ד כעולמם
אבל סבה ראשונה לא מצאנו לו שם אלא מפני שלימות ואיחוד קראתי
לו שם אחד אבל שם אחר לא מצאנו לו ולאחור אשר הוא מתפשט מן
סבה ראשונה בתחלה הוא נקרא בשם אהיה לפי שלימות קדמותו
והשם הזה אהיה הוא מקור המקורות ושרש השרשים והכל תלוי בו ולא
במקורות שבכללו בשם אהיה שם כ"ו לתכן יחוד שכל מקור ומקור
יאהבו הכ"ו מקבלים כל את ואחד משם אהיה שם הראשון וכו' ובפרשת
ויקרא° ע' ע"ו רבי אלעזר אמר כלהו עצרא שתקן כתיבו ואינון תביכן
דקדמאה אהיה דא בתיקא עלאה כמאן דאמר אנא מאן דאנא ולא
אתיידע מאן הוא אשר אהיה דזמין לאתגליי' עד דמטי לאינון שבעין
אחרנין והא בקדמיתא סתים ולבתר שרי לאתגלייא' עד דמטי לגלויי
בשמא קדישא וכך כתי' במשה אהי' בקדמיתא סתימו דכלא אנא הוא מאן
דאנא ולבתר אשר אהיה אנא זמין לאתגליי' לבתר אהיה בעריה ודא
כד בינה קבלה מן חכמה ועדיין הוא סתים איעפי אתגליי' בזמנא
דכתיב לך ואספת את זקני ישראל ואמרת אליהם יי' אלהי אבותיכם
שלמתי דא שלימו דכלא (והכא סוד זה תבין מה דאיתא בכר"בראשית
ע' פא תבן כי שם יהוד נקרא עליך וירחו ממך אלין תפלין דרישא
דאינון שמא קדישא בסדורא דאתווי פרשתא קדמאה קדש ליכל בכור
דא דאיהו קדש בוכרא דכל קודשין עלאין (היינו חכמה ובפ"ל ונ"ל
בפ' משפטים ע' פא קדש ישראל ליהוד' ראשית תבואתי' שירותא
עלאה דכל עלמא דבוכרא קדש ומדסליק ביה בקדש ישראל כוה וכנ"כ
קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתה ע"כ) פטר כל רחם בההוא שביל
דקיק דנחית מן · (י') דאיהו אפתח רחמא למיעבד פירין ואיכין
כדקא יאות ואיהו קדש עלאה פרשתא תנייכא והיה כי יביאך דא
(ה) היכלא דאפתח רחמא דילה מגו (י') בחמשין פתחין
אכסדראין ואדרין סתימין דביה דהוא פטר דעביד (י') בהאי (ה)
כלא למשמע בה קלא דנפקא מגו שופר דא · בגין דשופר דא הוא
סתים בכל סטרין ואתא (י') ופתח לי' לאפקא מיניה קלא וכו' :

פי' מאמר משפטי' ע' רי"ג

פי' פסוק כי הוא על ימים יסדה וגו'

פי' מאמר ויקרא ע' ע"ו

פי' מאמר בראשית

לימוד אצילות

ודא (ה׳) את תגיינא דשמא קדישא פרשתא תליתאה רזא דיחודא דשמע ישראל דא (ו) דכליל כלא ובי׳ יחודא דכלא והוא נטיל כלא (והנה כדי לבאר זה כי שם במאמ׳ פ׳ ויקר׳ ע׳ י״ז שתיתאה יהוד רחמי שלימו דכלא עקרא דכלא קשרא די מהימנותא אחיד לכל סטרי ודא תפארת ישראל ע״כ. ובפ׳ אמור ע׳ קפ״ד ז״ל פתח ואמר מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וכי מאי שנא הכא דאקרון ישראל גוי אחד יתיר מאתר אחרא. אלא כיון דשבחא דישראל אתייא לפרשא קרא לון אחד דהא בכל אתר שבחא דישראל אחד הוא מ״ט בגין דכל קשירו דעלאי ותתאי בהאי אתר דאקרי ישראל אשתכח. ועוד דאתקשר במה דלעילא ואתקשר במה דלתתא ואתקשר בכנסת ישראל. וע״ד כלא אקרי אחד ובאתר דא אשתמודע מהימנות׳ וקשורא שלימא ויחודא עלאה קדישא ע״כ. ובפ׳ פנחס ע׳ תע״ז כה תאמר לבית יעקב איהו א״ח עמודא דאמצעיתא ואיהי ד׳ שלימו דיחודא דיליה לאשלמא בי׳ אחד א״ח ד כליל ט׳ ספירין דאיהו (א׳) אין סוף (ח׳) תמניא ספירין מחכמה עד יסוד. (ד׳) מלכות קוצא דילה בה אשתלימו לעשרה דאינון יו״ד ה״א וא״ו ה״א (ד׳) כלילא מד׳ אתוון יהו״ד ע״כ. והנה שם ישראל במ״ק גי׳ עשרה וגי׳ כח״ב גנ״ת נהי״ם והוא סוד הנ״ל ולסוד זה אית׳ בפ׳ חקת ע׳ שמ״ט רבי אבא אמר בכל אתד הוא וקרינן היא דכר ונוקב׳ כחדא וכללא עלאה. (היינו סוד א׳ כדאי׳ בפ׳ בראשית ע׳ כ׳ בסוד אחד על פסוק (א ז) הייתי בעיניו כמוצאת שלום ת״ח האי קרא על כנסת ישראל אתמר כד איהי בגלות עם בנהא בין אומין דעלמא אקרי זעירא הה״ד אחות לנו קטנה ובד ישראל אתדבקו באורייתא ואזלין באדם קשוט כדין אתמלי׳ ושלום אתחבר בהו אתיבת איהי ואמרה אני חומה ושדי כמגדלות בההוא זמנא דאתחבר עמי א״ז ושלום (א) רזא דעתיקא קדישא דכלא ז׳ שבע דרגין ושלום דאקרי צדיק. כיון דהני מתחברין כדין אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום וכו׳. וכדין שלמא לעלמא ושרי טיבו דעתיקא כאתר דדכר ונוקב׳ ע״כ. ובזה יובן מאמר הנ״ל דקאמר ה׳ נוקב׳ ו׳ דכר כללא דכלא דהא (א) בשלימו שרי׳ זכאין אינון ישראל אע״ג דאינון לתתא אינון אחידאן בכללא עלאה דכלא ובג״כ בתיב הוא עשאנו ולא אנחנו באלף כתי׳ דו״ה דכליל כלא ע״כ: וזהו אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהו״ד. והנה סוד א ראה תראה בפ׳ בראשית ע׳ קל״ד בסוד אבני שיש טהור. וגם שם בפר׳ הנ״ל ע׳ קנ״ח: רק בתחלה אקדים לכם הקדמה. רק במטות׳ מכם שלא תהיו בחפזון כדי להבין הכל שלא תהיו כבסילים כאשר הארבתי בהקדמה על פסוק ראמת לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו ופירש רש״י ראמות לאויל חכמת מן אבן יקרה שאינה מצויה כמה דאתמר ראמות ונביש כלומר כל חכמה דומה לכסיל כאבן יקרה וכמרגליות לקנות לומר איך אפסוק בתורה מתי תעלה בידי. אבל החכם שונה היום מעט ולמחר מעט ע״כ. והנה אית׳ בפ׳ זה בורר דף כ״ו ע״ב הפליא עצה הגדיל תושי׳ פי׳ רש״י תושיה על שם שהעולם משותת על התורה ולומדי׳ נקראי׳ תושיע דברים של תהו דיבר וקריי׳ בעלמא. וכל דיבור אין לו נשישה ממש כתהו הזה. ואעפ״כ עולם משותת עליהם ע״כ והנה לבאורה לפי דעת הכסילים איך הדבר שאדם מוציא מפיו רק דברים בעלמא ועולם קיים ע״י זה. ולהבינך זה אית׳ בפר׳ בראשית ע׳ כ׳. כד בעא קב״ה למעבד עלמא כל אתוון הוו סתימין ותרין אלפין שנין עד דלא ברא עלמא הוה מסתכל קב״ה ואשתעשע בהו כד בעא למברי עלמא אתו כל אתוון קמיהן מסופא ארישייהו שרייאת את (ת) למיעל בריש אמרה רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא דאנא חותמ׳ דגושפנק׳ דילך אמת ואת אתקריאת אמת יאות למלכא למשרי כאת אמת ולמברי בי עלמא אמר לה קב״ה יאות אנת וזכאה אנת וכו׳. עאלת את (ש׳) קמיה רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא דכי אתקרי שמך שדי ויאות למברי עלמא בשם קדישא אמר לה יאות אנת וטב אנת וקשוט אנת. (כי ש׳ כולל ג׳ אבהן לכך א״ל הקב״ה ג׳ לשונות). אבל הואיל ואתוון דזיופו נטלין לך למהוי עמהון לא בעינא למברי בך עלמא וכו׳. (וזהו אוי לרשע ואוי לשכיניו כי רי״ש רשע. ומכח זה נדחה גם הש׳ שם שדי. ובמסכת חגיגה דף י״ב ע״א אית׳ ז״ל א״ר יהוד׳ א״ר בשעה שברא הקב״ה את העולם היה מרחיב והולך כשתי פקעיות של שתי עד שגער הקב״ה והעמידו וכו׳. והיינו דאדשב״ל מ״ד אני אל שדי אני אל שאמרתי לעולם די ע״כ. וא״כ לפי זה כדין טען הש׳ דשם שדי בי יברא העולם רק מכח שני אותיות ק״ר כי ק׳ היא האורה וכנ״ל ור׳ הוא ר׳ דאל אחר. וזהו להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרת יכריתון

פי׳ מאמר ויקרא

ויאמר חקת שמט

ויאמר בראשי׳ כ״ו

פסוק אשריך ישראל כתיב בא׳ רבתי

גמ׳ פ׳ זה בורר דף כו

ופי׳ מאמרי זוהר

אז יתקן עולם במלכות שדי. וזהו ג״כ פיר׳ והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגא מאד כי איתא בסידור האר״י ז״ל בהכיח ידו על המזוזה יכוין מלת יג״ר במלואו ועי״כ יכניע יג״הר יו״ד גד״י רי״ש ע״כ והוא כי ראשית האותיות הם יג״ר וס״ת הם שדי. וזהו והיה ראשיתך מצער כי ר״ת הוא יג״ר. אבל אחריתך ישגא גי׳ שד״י וזהו ישגא מאד: נחזור לדברי המאמר עאלת את (צ) אמרה קמיה רבון עלמא כיחא קמך למברי בי עלמא וכו׳. עד סוף כל האותיות ומסיים קיימא את (א) לא עאלת אמר לה קב״ה אלף אלף למה לית אנת עאלת קמאי כשאר כל אתוון אמרה ליה כל אתוון נפקו מן קמך בלא תועלת מה אנא אעביד תמן וכו׳. א״ל קב״ה. אלף אלף אע״ג דאת בית בה אברי עלמא את תהא ריש לכל אתוון ולית בי יחודא אלא בך ע״כ. וא״כ בין תבין לפניך שע״י אות א׳ נברא העולם וכל אות ואות היו מדברים לפני קב״ה בי יברא כל העולם. וכדי להבינך איתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד פי׳ הורמכות דמלכא ולכן הוציא לפועל כל העולמות מן נקודות המלכות שבעצמותו ית׳ להיות שמלכות הוא שלטנותא והורמכא דמלכא וכו׳. ובזה תבין כמי למה נברא העולם בבי״ת כי ז״ל בפר׳ בראשית ע׳ ק״ס אר״ש אורייתא קאים בין שני בתים כמה דכתיב לשני בתי ישראל וגו׳ חד סתימו עלאה (היינו בינה) וחד דאתגליי׳ (היינו מלכות). חד סתימא׳ עלאה דא קול גדול דכתיב קול גדול ולא יסף וכו׳. ומהכא נפקא אורייתא דאיהו קול דיעקב (היינו תפארת) והאי אשתמע וכו׳. ולבתר אחיד דבור בהדי׳ (היינו מלכות) ונפיק לבר מחילי׳ ומתוקפי׳ וקול דיעקב דאיהו אורייתא אחיד בין תרין נוקבין אחיד בההיא פנימא׳ דלא אשתמע ואחיד בהאי דלבר דאשתמע תרין אינון דלא אשתמעו ותרין אינון דאשתמעו תרין דלא אשתמעו דא הוא חכמה עלאה סתימא דקיימא במחשבה וכו׳. לבתר נפקא ואתגליי׳ זעיר בחשאי דלא אשתמע וכו׳. ב׳ אינון דאשתמעו אינון דנפקי מהכא (היינו מן בינה קול דיעקב ודבור דאתאחיד בהדי׳ (וסוד זה נרמז באות (ו) דשם יהו״ד. וסוד זה נרמז מפ׳ בלק ע׳ שע״ו על פסוק אשורנו אושיט פסיעה לבר (ו) כגוונא דא ודא הוא ומגבעות אשורנו כאשר אבאר אי״ה). האי קול גדול דאיהו בחשאי ולא אשתמע איהו בית לחכמה עלאה וכל נוקב׳ בית אקרי והאי דבור בתראה איהו בית לקול דיעקב דאיהו אורייתא וע״ד אורייתא שריית בבי״ת בית ראשית ע״כ: ולפ״ד מובן כי העולם נברא ע״י מלכות שהיא סוד בית. נחזור לדברי האר״י ז״ל ובאותו השיעור שהי׳ אין סוף ית׳ משער בכל מדרגה ומדרגה שבעצמותו מתחלת הנקודה העליונה דהיינו כתר גנוזה בתוכה עד נקודה הנקודה דהיינו מלכות הי׳ נברא כו שורש התורה בכח אבל לא בפועל והיינו דקאמר קרא ואהיה אצלו אמון וכאשר שיעור א״ם שבמקום הזה ראוי לבנות העולמות בפועל תכף אותו מקום נעשה כמו מוגבל לגבי דידן. דאלו כלפי שמיא הכל א׳ והמשל בזה כשתשים ידך על הכייר לבן ותהיה גבוה מעט מעל הכייר נראה זה הצל שחור של הכייר וכו׳ ואינו כן וכו׳. כך אותו המקום בנקודת המלכות תכף אחר המחשבה הנ״ל הי׳ נראה כלפי דידן כמו נקודה. ולהיות שהנקודה כשתשב אותו בכייר נראה סביבותיה חקוקה שהוא הכרש שבין הכייר לדיו מפני שהצל נראה כמו עמוק לזה הנקודה הזאת נקראת כלפי דידן חקוקה. והיינו דקאמר בזוהר פ׳ בראשית גליף גליפו בטהירו עלאה כלומר חקוק באמור: והנה בתקיקה זו יש בו ג׳ בחינות הא׳ הוא בחינ׳ אור א״ם המקיף את הנקודה ובחינ׳ שנית הוא בחי׳ אור א״ם המוקף בתוך הנקודה ובחי׳ שלישית הוא אור א״ם מה שבין המקיף והמוקף ונקרא אור נערב. ואלו הג׳ בחינות הם ג׳ גבורות ר״ל שכל דבר דהיינו שנראה כלפי דידן שיש לו שיעור הוא דין מפני שהאין סוף הוא חסד ומחסד מתפשט עד אין קץ א״כ מניעות התפשטות הוא דין לכן הנקודה הזאת דהיינו החקוקה יש בה ג׳ דינין הדין הראשון מאור א״ם המקיף מעכב עצמו מלהכנס בתוך הנקודה הדין השני שאור א״ם המוקף מעכב עצמו מלהתפשט ולצאת חוץ להנקודה. והדין הג׳ לאור א״ם המתהוה מן שני אורות הללו הנקרא אור נערב וכו׳. והנה מאלה הג׳ גבורות שאתרנו באמצעו׳ השעשוע של א״ם שמשתעשע בעצמו וכל שעשוע הוא מוליד כביכול תנועה לגבי דידן וכו׳ ומאותו השעשוע שהתנועה היתה גנוז בתוכו ולדידן היה נראה כאלו יצא לפועל נולדו אותיות התורה לפועל שהיתה גנוזה בתוכו בכת האמור והיינו דאמר אצלו כלומר בעצמותו יתברך ממש שכבר ידעת ששלהבת הנשמיות כשהוא מתנועעת וסמוכה לשרוף נולדו ממנו אותיות שאינם כמו אותיות אלה הנשמיות אלא הם

מדברות

פסוק ראשיתך מצער וגומר

טעם למה נברא העולם באות בית

לימור אצילות

ופי מאמרי זוהר

לימוד האצילות

ופי מאמרי זוהר נ

לימוד אצילות

ופי׳ מאמרי זוהר

ויצאו ע' אורות תחתונים ונכנסו בכלי החכמה וזה הי' אחר שנודוג
כתר פיני' וכו' כי גם הוא כולל זכר ונקבה (היינו בעתיק יומין
הוא סוד פנים ואחור : כי לית שמאלא בהאי עתיקא כולו ימיני :
ובאריך אנפין כד יעין נקרא כ"ל זכר מצד שמאל כ"ל נקבה) :
ונכח היווג שהוא הזיאם לחוץ בכלי החכמה ע"ד הנ"ל כי אי אפשר
להוציא אורות אלא בכח זיווג : ושמור כלל זה : ובהיותם בכלי
חכמה כל האורות הם פתותים אזכו ויכול כלי החכמה לקבלם כי הת'
מלכים תתאין כלולין בו ואח"כ נשאר שם אור החכמה והוציא את
הבינה : ובה כלולי' ו' בני' טפלי' אליה דמיון עובר במעי אמו :
ונתנם החכמה בבינה בסוד זיווג פנים בפנים ע"כ : וא"כ כי אית'
בוסד בלשון אב ואם א"ו מצייר אלא כעשר ספירות הם שכל נאצלו
מן א"ס ב"ה ונתגלה בתחלה אור הכתר שהוא אחדות גדול שהכל
רחמים : וכבר כתבתי לך שהשמות שמורי' על חסד נקראים בלשון
זכר והשמות שמורים על דין מן א"ס ב"ה נקראים בלשון נקבה :
וחיבור כרופי שמות נקראים בלשון זיווג והעליונים נקראים בלשון
אב ואם : והתחתונים נקראים בלשון בנים : כי שני אותיות (י"ה
שהם קוני עלאה (די') שהוא סוד כתר אריך אנפין איכו נקרא
בלשון אב ואם כי שם הכל אחד כי לכן נקרא יחידה : וגאמר כה
אני אני הוא ואין אלהים עמדי : כי שם אין שום שם שמורה על דין
כי שם הכל רחמים : אף פדין שבו ואח"כ חכמה ובינה כי נתגלה בה
יותר דין מכנה אותם בלשון זכר ונקבה והם שני ספירות ועל ידם
נתפשטו ז' ספירות דהיינו שש ספירות שהם חג"ת נה"י שהוא בסוד
(ו') נקרא כ"ל בן (וה') אחרונה שהיא מלכות נקרא בלשון בת :
כי (ו') הוא שם יהו"ד רחמים נקרא כל זכר (וה') אחרונה שהיא
מלכות דינא דמלכות דינא נקרא בלשון נקבה והיא אדנ"י : עוד
שתוב לך אפס קציהו זה דשיך בכתבי האר"י ז"ל וכבאר עתה ענין
הבינה המתלבשת תוך התבונה וכו' : כי הבינה היא אהי"ה במלוי
יודין ; ותבונה הוא שם ס"ג : ולכן דע כי הנה הבינה עם החכמה
שם חיבור אחד שהוא סוד הפנימי' שלהם לבד ואחר כך יש"ס ותבונה
שם כאים מאחורי' דאו"א והתבונה הנ' שמתלבשת בו"א גם היא
המלכות של ז"א התבונה וכו' : והבן זה מאוד כי הוא כלל גדול בכל
פרטי האצילו' איך זה לפנים מזה וזה אחורים לזה וזה לזה וכשתדקדק
תמצא הכל א' אלא שהוא בסוד פנים ואחור למעלה לאחור ופנים
למעלה מפנים : והבן זה : נמצא כי או"א העליונים שהם חכמה
ובינה שהם יו"ד של הוי"ה כנה כאלה הוי' דיודין ואמא אהי"ה דיודין
וכבר ידעת כי אבא יהוד בפתח ואמא אהי"ה דכר ונוקב' : אמנם
האחורים שלהם הם דאבא באחורי' דיודין כזה יו"ד יו"ד ה"י
יו"ד ה"י ו"ו יו"ד ה"י ו"ו ה"י : ובבינה האחורים דאהי"ה כזה א"לף
א"לף ה"י א"לף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד ה"י : אמנם דע כי שאחורים
האלו אינם אלו זה שאמרנו כי אלו הם יותר פנימי' ואין בהם כ"כ
דינים אך האחורים העיקרים התנוני' דחכמה ובינה הם כרבונע אלהי'
כנודע כי אלהים בבינה : והענין כבר באמרנו : כי בהיות הבינה
והתבונה כללות יחד או הם פרצוף א' של עשר ספירות : ואמנם
כשנחלקים לשנים או מתחלקי' כי מהחזה ולמעלה היא כתר' בינה ושם
שש ספירות כתר חכמה בינה חג"ת והם עומדות כנגד חכמה שגם
היא נחלק עד"ז מהחזה ולמעלה אבא ומשם ולמטה ישראל סבא :
מטעם אבאר לך למה נחלקי' כך : ונמצא כי ג' ראשונ' דבינה נעשית
פרצוף א' כנגד (ו') ראשונ' דחכמה שגם הוא פרצוף א' ומדע כי אבא
מקרא (י') ונכה כ"ו ראשונ' אלו דבינה ונעשית י' פ"ו שהם ס' :
וכן כד' תחתונו' דאבא שהם סוד (י') נ"כ יונים כד' תחתונ'
דתבונה ונעשית מ' כדי ידעת כי הבינה נקרא מוך ותבונה מ' והנה
אם תמלא הם' של הבינה תהיה סמך נו' ק"ך והענין כי מן ו' הבינה
שהם ו' ראשונ' האחורים שלהם הם כתי' אלהים דינים ונודע כי ק"ך
צרופי' יש בשם אלהי"ם שהם אחורים של סמך ו' שהיא ק"ך צרופי' :
והנה נמצא כי כל אלו הק"ך אלהי"ם יהיו בכל אלו כי"ם דבינה :
ואמנם להיותו סוד בינה טמירא וגניזה יותר אין כתי' ק"ך צרופי' אלו
כברים אלא מהחזה ולמטה שהם כד' תחתונ' שבה . וע"פ זה תבין
מאמר °פרשת תרומה ע' רכ"ה אפס קציהו איכון בשמתין דלית לון
נופא בהאי עלמא כלהו סלקי' ומתעטרין תמן ואית לון דוכתין
לאחזי לאתענגי גו עלאה דאקרי נועם יי' ותמן אתחזיין מכל בסופין
דכלכי דאפרסמונא דביה אפרסמון דא היכלא עלאה טמירא עלאה
גניזא אפרין דא היכלא דלתתא דלית ביה סמך עד דאסתמך מנו
היכלא עלאה : : (ובזה תבין מה דאי' במסכת תעניות פ"ג רבי

פי' מאמר
פ' תרומה ע' רכה

אלעזר בן פדת הוה דחיק לי' מלתא טובא וכו' : דאסיים בהאי
אגרא דאמרת לה בעינא יתיבנא לגלגלא דאתי' תריסר נהרי דמשכי
אפרסמון דמענגי בהו וכו' : ולפ"ד אובן כי בינה שהיא סוד אפרסמון
פק' עלמא דאתי יין דמשמר' :
ועוד אית' בפ' פקודי ע' תמ"ח ואזל דאדביב ז"כי כזיכי' וידע
לקטרא קטרא בקטרי' היכלא בהיכלא דרגא בדרגי' דא
אית לי' חולקא בעלמא דאתי כמה דאוקמוה' : ונ"ד האי איהו שלימו
דכלא ואיהו כלא חד עובדא דכפק מהאי שלימו ההוא אקרי מעשה
מרכבה ורזא דא ויאמר יי' אלהים את האדם שם מלא ואדם איהו
עובדא דהאי מרכבה דרכיב דא בדא עובדא דשלימו דכלא וכד
אשתלים דא בדא כדין הוא יי' אלהי"ם שם מלא כמה דאוקמוה' זכאה
איהו מאן דידע לקטרא קטרין דמהימנות' ולייחדא יחודא כדקא חזי
וכו' ע"ש . ואלין אתרין ודוכתין דאקרון ידיס דקיימי' לבני' נשא
אלין איכון שמהן קדישין דשלטין בכל דרגא ודרגא כגון דכהו עיילין
בני נשא בצלותהון ובעותהון בכל תרעין עלאין ובהא שליטין תתאין
לעילא ורזא דא ה' ידיך עשוני ויכוננוני אלין שמהן קדישין ע"כ :
בן תגייר בשכלך בכל מה דשכני בלשון נגה כוד שהם תרין רגלי קשוט
או סוד יסוד וכל מה דמצייר הם שמות וצרופי' וכל א' פועל כתקונו
לפי המקום ששם הם צרופי אותיות : ולזה מקיים שם וכאין איכון
דידעין לסדרא יחודא דאמריכון כדקא יאות ולמיהך באתר קשוט
כגון דלא יטעין ברזא דמהימנותא :

ונבא אעתיד לפנך סוד ציור עשר ספירות ופירושן : והנה קו
האמצעי הוא ראש תוך סוף :

אית' בפרש' בראשי' ע' קכ"ח אויר קדישא (היינו כתר) נטיל
בעמודא דאמצעית (איהו תפאר' היינו שם יהו"ד) ונטיל
בצדיק (היינו יסוד) כך רשמתי לך המשך השפע מן אהי"ה עד אל
שדי אל חי וזהו פי' במס' תענית אני אל שדי שאמרתי לעולמי די :
ונקאמר שם חכמה נטיל בחסד ונצח : ולזה רשמתי לך רושם מן י"ה
שהוא בחכמה עד יהוד נצחות ונקאמר שם ובינה נטיל בגבורה והוד
ולזה רשמתי לך רושם מן יהוד דאקרי אלהים עד הוד שג"כ נקרא
אלהים נצחו' ומצד נצח יהוד נצחו' : והנה שם ע' קכ"ג טעמי איכון
מתלבשים באורייתא דאמצעית' טעמי איכון מסט' דחכמה ואתוון מסט'
דבינה מתלבשין בחיה ונשמה ורוחא דאיכון חסד גבורה ת"ת והכי
מתלבשין בנצח והוד יסוד ומלכות אתוון דכולהו כלילא מכלהו
איהו פה דאימא הכלים נפקין וקלין ודבורין כלהו אתכלילן בה :
ובס' °ויקרא ע' ט"ז י"ז אחר שכתבתי לך פירוש של מאמר הנ"ל דעל
(י') קיימי כלהו כתב ז"ל רבי אלעזר אמר כלהו עשרה שמהן כתיבן
ואיכון קדמאה אהי"ה דא סתימא עלאה כמאן דאמר אנא מאן דאנא
ולא אתיידע מאן הוא אשר אהיה דמין לאתגלייא עד דמטי לאיכון
כתרין אחרנין : והא בקדמיתא סתים ולבתר פרי' לאתגלייא' עד
דמטי לגלוי' דשמא קדישא וכך כתיב במשה אהיה בקדמיתא סתימא
דכלא אנא הוא מאן דאנא

פי' גמ' מסכת
תענית דף

פי' מאמר
ויקרא יז

ליסוד אצילות

ופי׳ מאמרי זוהר

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר

וכו' כנד יעקב ופסוק ויט וכבן נדיקים ידאו וישמחו וכבן י"ה יה"ו יהו"ד ני כבן ובכן נ'ע"ה יהוד יהוד יהוד דאתל' להוריד לע"ב זה וכו' רגל ד' שבמרכבה נגד דוד כנד נ' פסוקים דע"ב מטרוניתא' עולה כנ' אבקן ע"ב דמסיים שם כתפלה נדיקים ידאו וישמחו כי תעביר ממשלו' זדון מן הארץ ממשל' זד ן סמאל ונחש מק' אשת זנוני'.
והוא ע"פ שני מאמרים שהקדמנו כד אתעבר עמלק אמן עמלק לעילא דא סמאל יתער בעלמא שיר פשוט וכו' דאיהו י' י"ה יה"ו יהו"ד דמסיים וכבן נדיקים ידאו וישמחו ולפי' מוכן כי בע"ב שמקן הוה אתגבר אבריהם על ע"ב אומין דעלמא וכב"ל: וע"ב שמקן נעשה נירוף בע"ב שם שבנירוף פשוט כפול משולש וכב"ל לזה כשם זה שבו ע"ב שמקן והוא רגל ד' שבמרכבה כי או הכסא שלום כסידור האר"י ז"ל תשכון בתוך ירושלים עירך כאשר דברת וכסא דוד עבדך מהרה בתוכה תכין וכו' הכה ב"חוב ם' הם ז"ק א' שהוא כתר עליון וכשתבנה ירושלים יאיר אור הכתר וכו'. והנה איתא' בפ' °אלה הדברים פתח

פי' מאמר אלה הדברים

בהאי אינוקא נאמר בנאס אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו ילפינן מהאי קרא דמאן דלא חייש לדאי ויתמחי קמי מלכא קדישא בידים מוזהמין חייב מיתה' א"ט בגין דאצבען דבר נש יתבין ברומו של עולם אצבעא אית בידא דבר נש והיא אמצעה דאדיא אשה כתיב ועשית בריחים עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחד וכו' וכתיב והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מן הקצה אל הקצה וכו' תרין מכאן ותרין מכאן וחד באמצעית' הא היה הבריח התיכן עמודא דיעקב רזא דמשה לקבל דא חמש אצבען בידה דבר נש והבריח התיכן באמצעית' רב ועלאה מכלא כי' קיימין שאר אחרנין ואינון חמש בריחין דאקרי חמש מאה שכן דאיצלא דחיי אזיל בהו ובריע קדישא אתער בחמש אצבען דידא ומלא סתימא הוא על מה דאורית וע"ד כל ברכאן דכהנא באצבע תליין פרישו דידא דמשה על דא הוה ע"ב.

ולעמיד לפניך ציור היד עם האצבעות כדי שתבין מאמר זה.

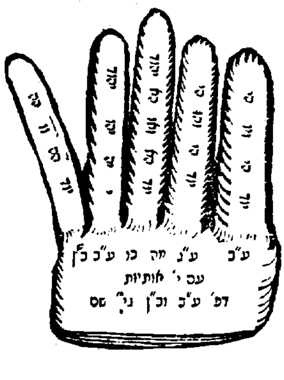

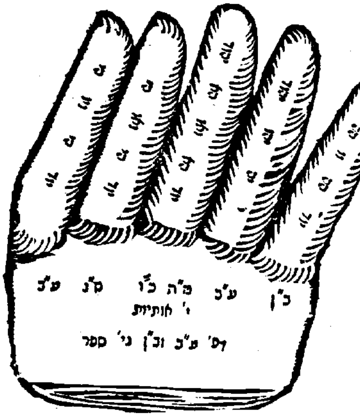

כי אצבע קטן הנק' זרת הוא ע"ב ואצבע הנק' קמיצה הוא ס"נ וי' אותיו' הרי ע"נ ובאצבע האמצעי שהוא הבריח התיכן מ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א יהו"ד הרי ע"א אוי המותר מן אצבע קמיצה תגרף כאן ויהיה נ"כ ע"ב ואח"כ אצבע הוא השם פשוט כפול וכב"ל שהוא כרגל ד' המרכבה כנד ע"ב שמקן דמטרונית' עולה כנ' אבקן שבו להכרית לסמאל ונוק' ואוי ובכן נדיקים ידאו וישמחו ואצבע גודל הוא שם כ"ן שבמלכות ותכין מה דכתב וחד באמצעית' הוא הבריח התיכן עמודא דיעקב רזא דמשה וכו' כי אית' בפ' פנחס ע' תב"ב ז"ל שהוא דפלינ באמת מאן הוא א"ל שבא אבת בדיוקני' ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א ודא אדם דמרכבת' עלאה דאנפין דילי' יהו"ד וכו' ע"ש ולכך אצבע אמצעי הם סוד שני שמות הנ"ל והם עמודא דיעקב ורזא דמשה וא"כ שני אצבעות אצבע הוא י' י"ה יה"ו יהו"ד שבו כלאזי' ע"ב שמקן להכרית לסמאל ואצבע האמצעי שהוא סוד אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א שהוא רזא דמשה והקדמנו כי ע"ב המתייחדי' וכנשי' ע"ב שמקן הם מתייחדי' במלכות ואז הכל נמסר למלכות להכרית לסמאל ולבחש אשת זנוני'. ומלכות היא סוד כ"ן שבגודל א"כ נירוף נ' אצבעו' גודל אצבע אמה כיחד הוא סוד אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א וסוד י' י"ה יה"ו יהו"ד שבו מתקבנים ע"ב שמקן וגודל הוא במלכות שם כ"ן.

פי' מאמר הפלא פרש' בראשי' ע'קל"ב

ורק שני פרקים כי מלכות עמידת' כשני שלישי' תתאין דה"א כסוד כ"ד כ"ד שמשופיך. ולסוד זה מווה עמידת' בסוף שליש של משקוף. ואביא לך מאמר הפלא °בפרש' בראשי' ע' קל"ב אפס קניהו וכל שיח השדה אלין נדיקים דאינון משט' דנדיק א"י עלמין שיח שח"י **ש** תלת ענפין דאילנא ואינון נ' אבהן וכו'. וכל עשב השדה ע"ב (ש') תלת עלין דאינון (ש) ואינון ע"ב אנפין דתליין בהו כחושבן ע"ב. (ר"ל כי הלא שלש פעמים ע"ב אתון דנ' אבות הכרמון (כש')

יעשו מהם ע"ב שמקן. כי הקדמנו כי שלש פעמים ע"ב אתוון שיעשו מהם ע"ב שמקן הם מתקבנים במטרונית'.
ולזה קאמר כלהו לא אתאחדן באתרא דאיהי שכינתא עד דייתי ההוא דאקרי אד"ם דאיהו (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) ודא איהו ואדם אין לעבוד את האדמה. ובגין דא אתמר. וכל עשב השדה טרם יצמח (רוצה לומר ע"ב (ש') ע"ב שמקן שברמזו' (כש') כי שדה הוא מלכות וכמבר לעיל.
ועתדה בשדה לך דא שדה אשר ברכו יי' ע"ב כי שדה הוא מלכות:
והקדמנו כי עשב הוא ע"ב שמקן הברמוזי' כש' ומתייחדו לע"ב שמקן במלכות הנקר' שדה ולזה קאמר וכל עש"ב טרם יצמח עד דיצמח נדיק ומבי' אמת מארץ תצמח וכו' ודא משה דאתמר בי' תורת אמת היתה בפיהו דלא יהא מאן דדרים לשכינת' כוותיה וכנ"ד ואדם אין לעבוד ומיד דאיהו ייתי מיד וא"ד יעלה מן הארץ א"ד מן אתנ"י סליק ליה ואתעביד בה אדון כל הארץ וכו' וסוד אדון כל הארץ עיין לעיל מאמר פקודי תכב וא"כ נירוף נ' אצבעו' גודל אצבע אמה מרומז כל סוד הברמזי' ככל הנ"ל כי הלא אצבע הרומז על ע"ב שמקן שמחובר בשכינה זהו אצבע גודל כי גודל הוא שם כ"ן רק כלהו לא מתכנשין עד דייתי ההוא דאקרי אדם ווה נרמז באצבע הנקר' אמה וזהו פי' בגמ' °אנינה אין בין מים למים אלא נ' אצבעו' קיימו כנ"ל והוא כי אית' בפ' בראשית ע' קל"ד עד הכא אבא דסבין קא כתיב א"ל רבכן במאי תשתדלון א"ל ודאי כהא דא"ר עקיבא לתלמידוי בשתגיעו לאבני שיש וכו' א"ל ודאי רזא עלאה איהו וכו' ודאי תבבי שיש טהור אינון י"י דמבהון מיין דכ' ין כפקין ואינון דאזין באת (א' רישא וסיפא (ו') דאיהו כטוי בגייהו איהו עץ החיים דאכיל מיניה וחי לעולם ואלין ב' יודין דאזין כויכר ואינון תרי יגירוע יגירה דעלאין ויגירה דתתאין ואינון חכמה ברישא וחכמה ב בסוף

פיר' בגמ' אין כין מים למים את נ' אצבעות

לימוד אצילות

ופי מאמרי זוהר

לימוד אצילות

איהו סימן ברכה מ״ב בגין דביה נפק ההוא חשך דאחשיך אנפי עלמא
וסימנא דא כד אתגלי דוא דעשו בהאי הוה ויהי עשו איש יודע ציד
אתקיים בויהי איש יודע ציד לפתאה בני עלמא דלא יהכון באורח
מישר וירא אלהים את האור כי טוב דא איהו עמודא דקאים ד
באמצעית וכו׳ ועל דאינון חמש דרגין דאתפרשו ואתמשכו מהאי אור
קדמאה כתיב אור חמש ומכין וכלהו הוו מסטרא דימינא ואתכלילו
ביה וכו׳ ע״ש ולזה קאמר ותכהן עיניהם מראות דאינון חמש אור
וכנ״ל והנה הקדמנו כי שני וו דשמע ישראל הא׳ הוא תפארת בשכמ״לו
הם ו׳ תיבין דצדיק בסוד יעקב יוסף בלי א׳ בנתיים אז צדיק מ״ט לפני
רשע רק כד עייל (א׳) בנתיים אז הוא נעשית (וא״ו) ואז והו אני והו
שכולל כל ע״ב שיוהן אז יש להכרית למלכות זדון וכו׳ ואז הוא הקם
עם ו׳ עלאה משיח ראשון תקים עם תניינא דא צדיק אבל אימת עמו
דא בן עמרם דסליקת לבינה דאיהי (א) א״כ מקור הוא א דאיהי
בינה והנה מסיים שם לעני ולגר תעזוב אותם כי איתא° בפ׳ כי תצא
ע׳ תקלו לעני ולגר תעזוב אותם דעמודא דאמצעית׳ בר מאתרי׳ גר
אתקרי ובג״ד אנא דדרגא דילי עמודא דאמצעית׳ קרינא גרמאי גר
הייתי בארץ נכרי׳ דאיהו (היינו סוד עמודא דאמצעית) בגלות׳
רביעא׳ בגיכייהו א״ל מארי מתניתין רעיא מהימנא הא פקודא דא הוו
מקיימין ישראל בארעא דישראל (ר״ל ושם עדין לא הוו גלותא)
א״ל בגין לאתערא רחמי על אלין דמתרכי מאתרייהו דבר נש כד
איהו לבר מאתרי׳ גיורא אתקרי וכו׳ והאי איהו דאמר כנפור נודדת
מן קי״נה וכו׳ כן איש דאתמר בי׳ יי׳ איש מלחמה נודד ממקומו דאיהו
נע ונד מאתרי׳ דאיהו עלמא דאתי׳ בינה ונד אבתרה בעלמא דין עד
דתשלים יומין דאתחייב׳ למיזל בתר (כ״א לבר) אתרה׳ (כ״א מאתרהא׳)
ואיהו נטיר לה בעלמא דין עד דיחזיר לה לאתרהא ומאן דחזר
בתיובת׳ כמאן דאחזר לקב״ה ושכינתי׳ לאתרהא ודא רזא דכורקב׳ דקא׳
ה וס אם בקולו תשמעון אמרו מארי מתניתין ואלו נקראים חסידים
זה המתחסד עם קונו ויודע סוד הנ״ל אמרו מארי מתני׳ רעיא מהימנ׳
אנן שליח׳ דמארי עלמא לגבך וכאה חולקך דאנת בעל תשובה שקיל
לשתין רבוא דישראל ואנת הדרת לק״בה ושכינתי׳ לאתר׳ עילא ותתא
ואנת אהדרת לקב״ה ושכינת׳ ובגינך יתפרקון ישראל ויחזרון ישראל
לאתרייהו ולית חילא למשיח (כ״א למשיחין) למפרק לישראל בר
מינך ובגינך אינון מתעכבין ע״כ . ולפ״ד מבואר כי הקדמנו כי שמע
ישראל ו׳ עלאה תפארת ו׳ תניינא דא צדיק והקדמנו בגין כי אז צדיק
מ״ט לפני רשע דחסר א׳ דאיהי בינה וכד עייל א׳ בין וו היינו
סוד ו׳ איהו עמודא דאמצעית׳ דאתקרי גר ובין ו׳ דאיהו צדיק הנק׳
עני כי ז״ל בפ׳ הנ״ל בע׳ הנ״ל ביומו תתן שכרו כי עני הוא דצדיק
ודאי עני הוא בגלותא וכו׳ וקאמר שם בגין דא׳ דאיהי בינה חזרת
לך תיעול בין ו״ו ואתעביד וא״ו ומסיים ג״כ שם הקם עם ו׳ עלאה
תקים עם ו׳ תניינא עמו דא בן עמרם דסליק׳ לבינה דאיהי א׳ ולמאן
הקם תקים לאת ה׳ וכו׳ כנ״ל לזה קאמר שפיר שם דמסיים לעני ולגר
תעזוב אותם כי אז יחזרו למקום בינה כי הקדמנו כי כשנסתלק מבינה
אז נקרא גר ולכך עיקר כד ייעול א׳ בין ו״ו כי אז ישובו למקומם
וכו׳ כי מופלא הוא דוק היטב וזהו ״אשריך ישראל וגו׳ א׳ רבתי אז
תזכה וגו׳ . ובזה תבין מאמר° פ׳ וירא ע׳ רצג פתח ואמר בכל צרתם
ל״א צר וגו׳ . ת״ח בכל צרתם דישראל כד אזדמן להם עאקו כתיב
ל״א באלף וקרי בו״ו בגין דקב״ה עמהון בעקו ל״א באלף אתר עלאה
יתיר אע״ג דלא בההו אתר רוגזא (ר״ל כי הלא מבינ׳ ולמעלה אין שום
שליטה לפגום כי הלא כתיב כי לא עם בינות הוא על כן לא
ירחמהו אבל מבינה ולמעלה אין שליטה לסמאל ולנחש וע״ז קאמר
להתם לעילא מטא עקתא דישראל לא ב״א כד״א הוא עשאנו ול״א
אנחנו כתיב בא׳ וקרינן בו״ו וכו׳ ע״ש וז״ל בפ׳ פנחס ע׳ ת״ה פתח
ר׳ אבא שירו ליהוד שיר חדש וגו׳ כמה חביבין ישראל קמי קב״ה דאינון
מסטר׳ דישראל דלעילא דאיהו שותפי׳ דק״בה ושכינת׳ דחדוה דלהון
ותושבחת׳ דלהון לאו איהו אלא לשתפא לקב״ה ושכינת׳ וכו׳ וזמין
דאיהו סמאל וכל סייעת׳ דילי׳ לקטרגא לההוא חדוה וקב״ה משתתף
בההוא נערא ומה כתיב בכל צרתם לא צר ובמאי בגין דעמו אנכי
בצרה וכו׳ ע״ש . ולזה בפ׳ כי תצא אחר שמביא מאמר וישראל
לתתא אי אית בהון מארי מדות וכו׳ מארי תורה מארי נביאי׳ וכתובי׳
וכו׳ וכנ״ל . בתר מאמר הנ״ל כי אית׳ בפ׳ פנחס לכל חד מישראל
הכי נחית ליה נפש יתירה אם הוא חסיד יהבין ליה נפש יתירה כפום
דרגי׳ דיליה וכו׳ אם נשיא מישראל או חכם או מבין בחכמה או בתורה
וכו׳ או בנביאי׳ או בכתובים הכי יהבין ליה נפש יתירה וכו׳ ובכל אתר

פי׳ מאמר
הפלא פ׳
כי תצא
ע׳ תקלו

פי׳ מאמר
פ׳ וירא
ע׳ רצג

ופי׳ מאמרי זוהר

נפש יתירה ממלכו׳ ואי איהו בר נש מכל אלין יהבין ליה כתר בשם
יהוד כיהוד אלהינו וכו׳ כנ״ל לכך אחר מאמר הנ״ל שמביא וישראל
לתתא אי אית בהון וכו׳ אית׳ ז״ל אדהכי קם בצינא קדישא ואמר
רבון עלמא הא רעיא מהימנא דאתמר ביה והאיש משה ענו מאד (עד
כען וירא כי אין איש הכא ואיש משה דשקיל לשתין רבוא וכי׳ ממכון
שבתו השגיח דבי׳ אתמר לגבי דרא דגלות׳ בתראה וכו׳ ואיהו כליל
בעשר מדות (ר״ל מאחר דהוא כליל בעשר מדות והקדמנו ואי איהו
בר נש מכל אלין מדו׳ יהבין ליה כתר וכו׳ ואז קרני רשעים שהם גי׳
כרת יגדעו ולזה קאמר ואיהו כליל בעשר מדות גם הקדמנו לעיל
בדף קסא מה שהארכתי וכד קריב לטורא דסיני נחית א׳ מן בראשי׳
דאיהו אנכי ונחית עלה כתר וכו׳ דמסיים וכאה דרא דהאי אתגליי׳ בי׳
דעתיד כלא האי לאתחדשא ע״י דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה
לקיימא קרא מ״ה שהי׳ הוא שיהי׳ וכי׳ ״ממכון ״שבתו ״השגיח וכו׳ ע״ש
ומובן מאוד וקאמר דבגנייהו אמרת לא אשחית בעבור העשרה נחית
עלי׳ לאשגחא על עלמא וכו׳ ע״ש ואשתדל בגינה בתורת אמת
תור׳ אמת הית׳ בפיהו ואשתדל בה בנביאים ובכתובים בעשרה מיני
תהלים (ר״ל כי הקדמנו לעיל והוה מנגן בכנור בארבע מיני נגונין
בשיר פשוט דאיהו י׳ וכו׳ הא אינון עשר אתוון דעבד דוד לקבלייהו
עשר מיני תלים וסלקין לע״ב אנפין וכו׳ ואז ובאבוד רשעים רנה ולזה
קאמר בנביאי׳ בכמה נחמות בכתובי׳ בעשרה מיני תלים וכו׳ דמארי
מתניתין לא אשתמודען רעיא (ס״א ברעיא) מהימנא באומאה
עליך בשמא יהוד ובשמא מפרש (היינו שם יוד הא ואו הא) גלי ליה
לכל רישי מארי מתניתין דאשתמודען (כ״א דאשתמודען לי׳ ולא
יתחלל יתיר דאתמר ביה לגבי עלמא והוא מחולל מפשעינו וכו׳
ולא תתעכב למעבר לא שבוע ולא חדש ולא שנה אלא מיד ע״כ אבל
ראה תראה מה דאי׳ בפ׳ בראשי׳ ע׳ קלד ויצר ה׳ אלהים מן האדמה
ווי לעלמא דאינון אטימין לבא וסתימין עיין דלא מסתכלי ברזא
דאורייתא ולא ידעין דודאי חית השדה ועוף השמים אינון עמי הארץ
(ר״ל על אלו אין תערומות כלל אבל קאמר ואפי׳ באלין דאינון
נפש חיה לא אשתכח בהן עזר בגלות׳ ושכינת׳ בגלות׳ ולא למשה
דאיהו וכו׳ ובג״ד משה לא מית ואדם אתקרי ובגיני אתמר ולאדם לא
מצא עזר אלא כלהו כנגדו וכן עמודא דאמצעית׳ אתמר ביה ולאדם
לא מצא עזר דאפיק שכינת׳ מן גלות׳ וכו׳ ובזה תבין פסוקים ונתתי
מטר ארצכם° בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך תירשך ויצהרך אלו
ישראל ונתתי עש״ב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם וגו׳
אית׳ בפ׳ פנחס ע׳ שצ״ט ר׳ חייא פתח ישבעו עצי יי׳ ארזי לבנון אשר
נטע מה כתיב לעילא ויין ושמח לבב אנוש להציל פנים משמן ולחם
לבב אנוש יסעד וכי מה האי להאי אלא הכי אולפינא דכתיב מצמיח
חציר לבהמה ועש״ב לעבודת האדם וכו׳ חציר אלין אינון שתין אלף
רבוא דמלאכין שליחן דאתבריאו ביומא עניינא וכו׳ וע״ד כתיב מצמיח
חציר לבהמה הה״ד יודע צדיק נפש בהמתו ותנינן אלף טורין סלקין
לה בכל יומא וכו׳ והיא אכלה ועשב לעבודת האדם אלין אינון
נשמתהון דצדיקיא דההוא אדם דרכיב ושליט על בהמה וכו׳ ע״ש כל
המאמר כי צורך הוא והנה הקדמנו כי עיקר הוא דוקא ע״י א׳ והוא שם
אני כי אז לא יתן מוט לצדיק וברחמים גדולים אקבצך כי בתחלה
שהי׳ א׳ חסר אז נקר׳ גר נודד ממקומו מבינ׳ וכנ״ל כי על תיבו׳ מטר יש
ג׳ יי״י מן שם עב וזהו ונתתי מטר ארצכ׳ בעתו ר״ל כי סוד ג׳ יי״י שהם
סוד כתר חלם שיגלה כשיהיה סוף קץ הימים וכנ״ל ולזה קאמר ונתתי
מטר ארצכם בעתו ר״ל כשיהי׳ סוף קץ הימים כי אפס קציהו בפ׳ ויצא
נוקבא דסמאל נחש אקרי אשת זנוני׳ קץ הימים ובפ׳ מקץ ע׳ תלג
ר׳ חזקיה פתח לכל זמן ועת לכל חפץ ע״ח כל מה דעבד קב״ה
לתתא לכלא שוי זמנא וזמן קציב . זמן שוי לנהורא ולחשוכא דאיהו
גלותא דישראל תחות שלטנא דלהון זמנא שוי קב״ה לכלא וכו׳ . ולזה
איתא° בגמ׳ במס׳ כתובת פי׳ שני דייני גזירות ג׳ שבועו׳ הללו למה
וקא חשיב ושלא ידחקו את הקץ פי׳ רש״י שלא ירבו בתחנונים על כך
יותר מדאי ע״כ ולפ״ד מבואר מאחר דקץ שם לחשך א״ב קודם הזמן
א״א לקרב והנה חלם זה שהוא סוד ג׳ יי״י שהוא סוד כתר א״א לגלו׳
עד שיהי׳ סוף קץ של החשך וכנ״ל ויהי מקץ הימים ר״ל כשיהיה קץ
שם לחשך אז ופרעה חלם לזה קאמר ג״כ כאן ונתתי מטר ארצכם
היינו סוד חלם הנרמזים בג׳ יי״י הללו בעתו כשיבא זמן אזי ונתתי
בעתו וקחשיב יורה ומלקוש ואספת דגנך תירשך ויצהרך אלו ישראל
הם ששה תיבו׳ נגד ו׳ אחת אבל הלא הקדמנו כי זה ע״י ע״ב שמהן
שיתחבר באבהן וכלהו מתאחדן בשכינת׳ ולזה קאמר ונתתי עש״ב

בשדך

פי׳ בגמ׳
במס׳ ברכל
אסור לאדם
שיאכל עד
שיתן לבהמתו
ומביא פסיק
ונתתי עשב
בשדך וכו׳

גמ׳ מסכ׳
כתובת
השבעתי
אתכם שלא
ידחקו את
הקץ

בשוק ע"ב ש כשדך היינו סוד שדי אשר ברכו יי' היינו מלכו' וקאמר
לבהמתך היינו סוד בהמה הנ"ל ואת אדם ובהמ' תושיע יי' וזו ואכלת
ושבעת כי איתא בפ' מקץ ע' ת"ב וליוסף יולד שני בנים וגו' ר' יצחק
פתח והיה שארית יעקב וגו' כטל מאת יי' וכרביבים עלי עשב וגו'
ת"ח בכל יומא ויומא כד נהורא סלקא אתער חד נפרא (היינו מלכות
באילת דנ"ע וקרי תלת ומכן ונרביט' יודקף היינו סוד נדיק)
וכרוזא קרי בחיל לכון אמרין הורמיני דכורייכי מאן מכון דחמי ולא
חמי וכו' לא משגחי ביקרא דמאריהון אורייתא קיימא קמייהו ולא
משתדלי בה טב לון דלא יברון עד איית יקוחון כלא שכלתנו ווי לון
דכד יתערון יומי דרע עליהו ויטרדון מן עלמא מאן איכון יומין דרע
אלא רזא דמלה כד ברא קב"ה עלמא ברא ליה באתוון ד

פי' מאמר מקץ ע' תג

דאורייתא וכו' כיון דאתגלגלו ואתחברת תרין אתוון אלין ט"ר כחדא
סלקא ס' ולא אתיישב עד דנער קב"ה כי אמרה קמי' וכי עבדית לי
למהוי את בריאה דטוב דהא אורייתא פתח בה כי טוב היך אנא
אתחברא לאתיישבא באת רע אמר לה תוב לאתרך דהא את צריך לה
דהא בר נש דאנא עתיד למברי בכון תרווייכו אתכליל כחדא ויתברי
אבל את לימינא ואיהי לשמאלא וכו' כהביא שעתא פריש לון קב"ה
וברא לון לכל חד יומין ושנין ידיען אלין ל
לימינא ואלין לשמאלא אלין דימינא אקרון יומי הטוב ואלין דשמאלא
אקרון יומי הרעה וע"ד אמר שלמה עד אשר לא יבאו ימי הרעה וכו'
וכזא דא אקרון יומי רעב שכן דרעב ואלין אקרון יומי שובע שכן
דשובע וכו' ע"ש • ולזה קאמר ונתתי עשב בשדך ע"פ ש' הס ע"ב
שמן בשדך במלכות כי לא יקויים הקס תקים ע"י שני וו' שיבי' א'
בכיסם כי מן יורה עד ויהלך הוא נ"א ונתתי עשב עד השמרו ו' שני'
ועל השמרו א' אני וזו ואכלת ושבעת דייקא שכן דשובע אבל השמרו
לכם פן יפתה לבבכם וגו' כל הגרוע ואיתא על תיב' השמרו שם של
ע"ב שמן אני שהוא א' שכן שני וו' וזו נדיק מ"ט לפני רשע ומאן
רשע דא סמאל מ"ם כמשנה כיפול הנמצא בתוך חמשים אמה הרי זה

פי' משנה בפ' לא יחפור כיפול הנמצא וכו' עם הגמ'

של בעל השובך חוץ לחמשים אמה הרי זה של המוצאו כי הקדמנו כי
גר אתקרי כד איהו חוץ למקומו היינו מן בינה וכנ"ל כי איתא בפ'
שמות ע' שנו והוא כיפול איהו בן י"ה איהו בתוך נ' דבינה דהיינו
י"ה חמש ומכין עשר נ' איהו כיפול דכפל כתר הוא דאתחד אין כפלת
אסמים הלל בן שחר ואקרי כיפול ולא נפל ולא נופל כגון דכי' י"ו
וכחית כהון לנביה דאתחד כהן ותלבכה שתיקן וכו' לאקימא לנוקה"ד
י"שמחו ה"שמים ו"תגל ה"ארץ ע"כ וכדי להבינך איתא בפ' ויצא ע'
שמד יעקב תקן נלותא דערבית איהו דדנא דילי' עמודא דאתמניתא
וכנ"ד אוקמוה אמרי מתמיתין תפלת ערבית רשות דהא"נ תנלות'
דדומה ללילה דשלטין תמן סמאל וכתא וכל חמק דאוכלסין דיליה
ושכינתא סחרת עם ישראל בגלות' אהי ברשות בעלה אשתכח הכ"ד
אני יי' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכנ"ד ויפגע במקום לית
פגיעה אלא פיוסא כגון אל תפגעי כי פייסת ליה דלא יזוז מיניה
דקב"ה איהו מקומו של עולם ואין עולם דא שכינת' וכו' וזה כתיב כי'
דילן שם אתפיים עד' לאיבת ותקן בגלות' עם שכינתא וכו' וכגון
דאיהי בכל לילה דאיהו גלות ברשו בעלה אוקמוה תפלת ערבי' רשות
ופי' אחריכא תבן למיכל למעיין אחרי' כק"ו ע"כ וכהכה איתא בפ'
כי תבא • והא דקאמר תבן למיכל לבעירך דאי' בפ' אמור ע' קעא
ווי רבנן לאינון דאכלין תבל דאורייתא ואמר דאורייתא דאיהו חכם
ומפלא ורב רבנן ולא ידעין במתרי אורייתא אלא קלין וחמורין
דאורייתא קלין תבן דאורייתא ע"כ. א"כ בזה יובן מאמר פ' כי תבא
דלעיל כמבור מדד מן קיכה כן איש שב' ה' איש מלחמה מדד וכו' כנ"ל
ולזה קאמר בגמ' כיפול הנמצא בתוך חמשים אמה היינו בתוך י"ס
חכמה ובינה כי שם אין אחיזה לסמאל ולנוקב' לכן הרי של בעל
השובך כי סוד קן נפור הוא בינה כי ו"ל בפ' יתרו ע' קסו ונשלוח הקן
דכתיב שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך דכתיב שאל נא
לימים ראשונים מקצה השמים ועד קצה השמים אפה זורש וכו' והכה
סוד שמים הוא נשמות יחד יוד כה וזו הא והו פי' כפ"א אל תסתכל
בקכין שהוא סוד קן נפור אלא במ"ב שיש בו היינו שם מ"ב ושם סוד
מה דאי' בפ' תולדות ע' שלב והכן באון מלאכתך וקאמר חוץ לחמשים
אמה סיבו בסוד מדד מקומו כן וכד מאתרי' דאיהו עלמא דאתי
בינה כדי שם של מוכלו ואז הוא סוד גלות ונבר א"ז מעלם והכה
שם בגמ' בעי ר' ירמיה רגלו א' בתוך חמשים אמה ורגלו א' חוץ לחמשי'

פי' בגמ' דר"י רגל א' בתוך

אמה מהו וע"ד אפקוהו לר' ירמיה כי איתא בפ' תגוה מריש פרשת
ואתה יי' אל תרחק לאסתלקא מינן למהוי סליק נהורא עלאה מעתא'

פתחום

דהא כד אסתלק נהורא עלאה מעתאה כדין אתחשך כלא נהורא ולא
אשתכח כלל בעלמא וע"ד אתחרב בי' מקדשא ביומוי דירמיהו ואע"ג
דאתחרבי' לבתר לא אהדר נהורא לאתרא' כדקא יאות ועל דא ד
דא שמא דקהות כגיא גרם ירמיהו אסתלקו' דנהורא עלאה דאסתלק

מאמר פ' תגוה ע' שיג

לעילא לעילא ולא אהדר לאהדרא לבתר כדקא יאות ואתחרב בי
מקדשא ואתחשכ' נהורין אבל ישעיהו שמא גרם לפורקנא ולאהדרא
נהורא עלאה לאתרא ישעיהו לאהדרא ההוא נהורא עלאה ולמעבד
פורקנא ולמבני בי מקדשא וכו' ע"ש והנה איתא בפ' תזריע ע' פ"ד
תאנא בכמה דרגין אתקרי בר נש אדם גבר אנוש איש גדול שבכול'
אדם משום דכתיב ויברא אלהים את אדם בצלם וכו' וזהו מה יתאונן
אדם חי ר"ל מי שהוא בסוד אדם או אקרי א"י לעולם א"כ מה
יתאונן אלא מי יתאונן גבר על חטאיו מי שהוא נקרא גבר והנה
הקדמנו כי היה נקרא ירמיהו שמו גרם שנסתלק ג' אותיות יה"ו מן
מן ה'אחרונה ולזה היה מקונן אני הגבר ע"כ אין אני נדיק רק שם גבר
בעלמא דהלא אני ירמיהו דעמי מרחה על חורבן הבית וגלות השכינה
א"כ שם ירמי' מרחה דנסתלק שם י"ה וזו כיפול הוא חוץ לחמשים
אמה כי רש"י פי' כיפול גוזל שהיא כנסת ישראל שנדמ' כיונה וזה"כ
אם נסתלק שם י"ה הלא או היא כולו חוץ לחמשים אמה ואיך אפשר
שתהי' רגל א' בתוך חמשים אמה וכדי להבינך סוד זה° איתא בפ' ויצא

פי' מאמר ויצא ע' שמב

ע' שמב ויצא יעקב בקוטרא דסתימו מגו סתרא סתימאן נפקן
וכו' ופי' מקשר כנעלם שהוא בסוד אצילות שמתגלה מתוך הסתר
הנעלם וכו' בהאי זוהר שארי מאן דשארי שמא איהו למאן דסתים ולא
ידיע כלל קול יעקב אקרי בהאי אתחזי מהימנותא דכלא ההוא דסתים
ולא ידיע כלל בהאי שדי יחוד בשלימו דכל סטרין איהו עלאה ותתאה
הכא אשתכח יעקב שלימו דאכן וכו' איתא בכתבי האר"י ז"ל בשער
היחודי' ז"ל באותיות דר"ע כי הקב"ה חתם את עולמו באהיה אשר
אהיה וביאור הענין כך הוא כי שם אהיה מורה על העלם והסתר
דבר דכן יהלת אהיה ר"ל אהיה לעתיד אך עתה איכנו הוי' ואינו
מתגלה ואמנם אחר כ"ם אהי' בפרשה שמות האומר שם יהוד כיו"ם
אלהי אבותיכם שלחני אליכם וכו' כי אין מתגלה שם יהוד עד זעיר
אפין וכו' נכבר האדכתי שלא תגנם א"ז כשום דבר לכך כשהתחיל
רשב"י לגלות סוד התורה פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל
ומסכה מעשה ידי חרש כי הלא הקדמנו כי אדם דאדכבת' דלעילא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א אשר אנפין דילי' יהו"ד וכשמאריך בעשר ספירות
בפ' ויקרא ע' י"ו כתב שתיתאה שלימו דכלא וכו' ודא תפארת ישראל
א"כ מחשב שהוא ספי' ששית ואחר כל אלו מסיים אילין איכון עשרה
שמהן דקב"ה אקרי בהו וכו' אבל הענין כי הלא הקדמנו כי כל העשר
ספי' היו נכווי' בעצמות יתברך שמו והוציא ע"י עשר ספירו' פעולותיו
דרך משל כתר הוא רחמים גדולים וכו' כנ"ל ומוד זה של תפארת
ישראל הוא מדותיו של א"ס שיש בו חסד דין ולכן קאמר ההוא
דסתים ולא ידע כלל בהאי שדי יהו"ד דשלימו דכל סטרין וכן כתב
שם שלימו דכלא עקרא דכלא אחיד לכל סטרין והוא מובן° ראה

עיין בפ' וירא ע' רס"ב ראה דא"ס יהו"ד אקרי וכו' ע"ש

תראה בסידור האר"י ז"ל בתפלת רבש"ע כמו שכבש אברהם אבינו
לעשות רצונך כן יכבשו רחמיך דעתיקא את כעסך דזעיר ויגולו
רחמיך דא"א על מדותיך דזעיר אפין וכו' קאמר כעסך דזעיר אפין
אלא הדבר אשר דברנו כי כאן מתגלה מדותיו של א"ס כ"ה ראה תראה
בפ' האזינו° ע' תר א"ר חייא האי קרא אוקמיה מילי' חכימת' עלאה

מאמר האזינו ע' תר

והכי הוא אבל סופי' דקרא מקשר קשרא דמהימנותא במאי דכתב הוא
כד"א נדיק וישר הוא כלומר הוא כלא הוא חד בלא פרודא דאי תימא
כל הני שמהן איכון חד ואמר הוא כלהו סלקן ומתקשרן ומתאחדן
בחד וכלא הוא והוא הוי והוא יהא והוא חד בריך שמי' לעלם ולעלמי'
עלמין וכו' וכלה חולקא מאן דידע למקרי לאלכא ויודע למקרי כדקא

פי' מאמר תזריע ע' פג

יאות ע"כ רק איתא בפ' תזריע ע' פינ תניא ראיתי אני שיש יתרון
לחכמה מן הסכלות כלומר מן הסכלות ממש אתי תועלתא לחכמתא
דאלמלא לא אשתכח שטות' בעלמא לא אשתמודע חכמת' ואלמלי
ותאנא מיובא על בר נש דאוליף חכמת' למילף שטותא ולמנדע לה
בגין דאתי תועלת' לחכמת' בגיני' כמה דאתי תועלת לנהורא מ
מחשוכא דאלמלא חשוכא לא אשתמודע נהורא ולא אתי' תועלת
לעלמא תאנא מיכי' שיש יתרון לחכמה סתם דאמר ר"ש לרבי
אבא ת"ח רזא דמלה לא נהיר חכמת' דלעילא ולא אתנהיר אלא בגין
שטותא דאתער מאתר אחרא וכו' ובגין שטותא אתנהיר יתיר וכו' מדרש ויתרון
באריכות ע"ש וזהו פי' במדרש ויתרון חכמה מן הסכלות כיתרון האור חכמה מן
מן החשך וקאמר תנא כשם שיש יתרון לאור מן החשך כך יש יתרון הסכלות וכו'
לחכמה

לחכמה מן הסכלות ולפ"ז מבואר ר"ל כמו שיתרון לאור בא מן החשך שאלמלא לא היה חשך מה יתרון לאור דלית כך הוא צריך אבל בסרואין חשך ואח"כ בא אור אדם מבין שאור הוא טוב כך אדם מכיר בחכמה מכח הסכלות ולזה לב חכם לימין ולב כסיל לשמאל •

והנה אין אדם עובר עבירה אלא א"כ רוח שטות נכנס בו וכזה תבין מה דאי' °בפ' בלק ע' שפב א"ר יהודה באילין כתרין תתאין אית ימינא ואית שמאלא מסטרי דידיה אחרי ומסטרא דשמאלא אתכי ותאכא עשרה אינון דידיה וכו' דא"ר יוסי יוסף כד אתפרש מאבוי ידע בחכמתא דלעילא כולא דכתרין קדישין עלאין כיון דהוה במצרים אוליף בההוא חכמתא דלהון באינון כתרין תתאין אין אחידן וכו' ובנ"כ רוח לאבוי ממה דאוליף תמן דכתיב ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים ע"כ ולכאורה מה שייכא זו עושה ולפ"ד א"ש ולזה איתא בגמ' טוב ילד חכם מזקן וכסיל וכו' והנה בזה תבין מאמר שהתחלנו בפ' ויצא זוהר דא על כרידו דשמא דא אקרי יעקב אמר באתרין תרין שמהן יעקב ישראל בקדשית' כגוי סופא דמחשב' דאיהי פירושא דאורייתא' דכתיב ואיהי תורה שבע"פ וכו' ויעקב עאל בהאי רישא למהימנות' כיון דאתדבק במהימנות' אצטריך ליה לאתבחנא בההוא אתר דאתבחינו אבהן דיליה עאלו בשלם ונפקו בשלם אדם עאל ולא אסתמר והתפש' אבתר' וחטא בהאי אשת זנוני' כחס קדיותה (בזה תבין מעשה של יוסף שהית' מפתה ליוסף האי אשת זנוני' ולא שמע אלי') נח עאל ולא אסתמר דאתפת' אבתרה' דכתיב וישת מן היין וישכר אברהם עאל ונפק דכתיב וירד מצרימה וכו' יעקב כיון דעאל במהימנות' אצטרך למיעאל מכחתא להאי סטרא בגין דיהון דאסתמיב מתמן איהו רחימא ובכירה דקב"ה מה כתיב ויצא יעקב מבאר שבע סטרא דרזא דמהימנות' וילך חרנה סטרא דאשת זנונים אשת מכאפת סטרא דסתרין מגו תוקפא דשיהרא דיצחק (היינו כוחות הטומאה מן הגבורה) נפקא מגו דורדיא דחמרא חד קטירו כליל חד דכר ונוקבא סומקא כוורדא ומתפרשין לכמה סטרין ושבילין דכורא אקרי סמאל נוקבא תדירא לגווה תדיר כמה דאיהו בסט' דקדושה ה"כ בההוא סטר' אחרא דכר ונוקב' כלילן דא בדא נוקבא דסמאל כחש אקרי אשת זנוני' קץ כל בשר קץ הימים תרין רוחין בישין מתדבקן כחדא וכו' רוחא דנוקבא בכמה אורחין ושבילין מתפרשא מתדבקא בההוא רוחא דדכורא קטישת נרמה בכמה תכשיטין כזונה לפתחא בבי כשא וכו' ע"ש באריכות (ולמוד זה תבין כל סדר משלי לשמרך מאשה זרה וגם שם כתיב אשת חיל מי ימצא וגו' הרבה כזה) והנה מסיים שם יעקב נחת לגבה ואזל לאתרהא וחמא כל תיקון ביתהא ואשתזיב מינה דכורא אבאיש קיוי' ונחת לאנחא כי קרבת ולא יכיל ליה דכתיב ויאבק איש עמו כדין אשתזיב מכלא ואשליב בשלימו ואסתלק בדרגא שלים ואתקרי ישראל כדין סליק בדרגא עלאה ו ואשתלים בכלא והוה עמודא דאמצעית' ועלי' כתיב והבריח התיכון בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה ע"כ ובפ' בא ע' ע"ד שמאריך סוד אצילות התפשטות קאמר ולאלין עביד שמשין סמאל וכל כיתות דילי' וכו' ע"ש °ולכך איתא בפ' כי תצא ע' תקמד להלקות לרשע דאיהו סמאל וכו' דעביד גרמי' אלוה ו

ולאו אלוה איהו אלא עבד מטונף גם שם ע' תקמו נבירתה נן שפחה אשפה מטונפת מסט' דערב רב וכו' בגין דנואה מעורבת מכל מיני טנוף דזרקין בה כלבים מתים וכו' וככתבי האר"י ז"ל אזהרת ע"ז לא יהיה לך אלקים אחרים על פני ופי' שבין ע"ז הכה בא ע"ז במקום שאין בו חיות כלל והוא כי אעפ"י שנפלו רפ"ח ניצוצין בעמקי הקליפו' בכחי' ע"ז אין שם כלל מסכנוני' לחיות ע"כ נקראו זבחי מתים וע"כ נקראת מאה כי הנה מאכל אדם כל מה שאוכל יש כוחות עליון ואחר שכון הגוף מן החיות המותר לא נשאר בו שום חיות וכו' וכן הענין בע"ז שאין שם חיות כלל וכו' ע"ש ובמכא שערים בכתבי האר"י ז"ל אחרי כל הבירורי' שנתבררו בעת בריאת העולם אב"יע בכל יום ויום ויתברר הטוב ונשאר הרע וכו' מאריכו' א"ם רדיפת יצה"ר וסט' אחרא להחטיאו הצדיקים להדבק בהן יען אין להם חיות זולתו ובהתרבות הטובה והקדושה יתרבה חייהם ואל תתמה מעתה למה יצה"ר רודף להחטיא את אדם וכו' ובהשתלם כל החיות והטובה והקדושה לצאת מתוכם וישארו סיגי' גמורים ולזה איתא °בפ' ויחי ע' תפה ת"ח אלמלא יסגלון ישראל עובדין טבין קמי קב"ה לא הוו ק קיימין עע"ז בעלמא אבל ישראל אינון גרמין לעמין עע"ז לזקפא ית רישייהו בעלמא דאלמלא ישראל לא חטאן קמי קב"ה הוו אתכפיין קמייהו ע"כ • ונחזור למה שהארכתי שקב"ה ברא לסמאל ונוקבא

פי' מאמר בלק ע' שפב

עיין בפ' כי תצא ע' תקלו

(ותבין פסוק עבד כי ימלוך ושפחה וכו')

מאמר פ' ויחי ע' תפה

אשת זנוני' אשה זרה שהולכת לפתחא בבי כשא כסוד אור וחשך חכמה וסכלות והענין כי ישראל דבוקים בו שהוא שם יחוד ולא עמלק ישראל א"כ הם מקבלים כאן השפע וכשחוטאים הם ממשיכי' השפע לסמאל ולאשת זנוני' ואז כביכול מתישים כח של מעלה סוד (ו') כי אין כסא ה' ונגד עמלק אזן עמלק דא סמאל • וכמו שהארכתי בסוד אשלהי העריבה וכזה תבין מס' סוטה אגדה ראשונה אמר רב שמואל בר יצחק כי פתח ריש לקיש בסוטה אמר שאין מ זווגין לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו והיינו כי אית אשת חיל יראת יי' ונקראת הרב מקדשת מקם בריות ואית אשת זנוני' כחש בצלם סמאל ואדם כברא ומגע לו שני דרכים ובכ"ל ט"ר שמעמ לאדם טוב ורע ובכ"ל וזכור את בוראך עד לא יבואו ימי הרעה • והו שאמר כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים אמר ריש לקיש אין אדם עובר עבירה אלא א"כ נכנסה בו רוח שטות שנ' איש איש כי תשטה אשתו תשטה כתיב כי לב חכם לימין ולב כסיל לשמאלו אמר רב חסדא זנות בבית כקרי' לשמשי וכו' דאמר רב חסדא בתחלה קודם שחטאו ישראל היתה שכינה שרוי' עם כל א' וא' וכו' תניא רב עוירא כל האוכל לחם בלא נט"י כאלו בא על אשה זונה וכו' א"ר וריקא כל המזלזל בנט"י נעקר מן העולם וכו' א"ר יוחנן כל אדם שיש בו גסות הרוח לבסוף נכשל באשה זונה וכן א"ר יוחנן כל אדם שיש בו גסות הרוח כעובד ע"ז ור' יוחנן דידי' אמר כאלו כפר בעיקר ר' חמא בר חנינא אמר כאלו בא על עריות כולם וכו' וא"ר אלעזר כל אדם שיש בו גסות הרוח ראוי לגדעו כאשירה וכו' כי כלא הקדמנו וכד אית בעלמא ערב רב כחתין לאתגשמא כהון וקב"ה יעבור לון מן עלמא וכו' ד דאתכפיין לקב"ה ושכינת' וישראל בגייהו וערב רב מגליאין לקיים אתי דכתיב ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו ובפ' בראשית והא כמה ערבובין בישין דאתקריאו בעירן וחיון אבל אית ערבוביא קסם דכתיב ואית ערבוביא מס' דע' אומין ואית ערבוביא דשדין ורוחין ולילין וכלהו מעורבין בישראל ולא אית בכלהו לטי' כעמלק דאיהו חוי' בישא אל אחר איהו גלוי לכל ערין דעלמא רוצח איהו ובת זוגי' סם המות ע"ז וכלא סמאל ואית סמאל ואית סמאל ולאו כלהו שוין אבל ההוא סטרא דחוי' איהו לטי' על כלא ע"כ אית' כמה פעמים דסמאל נקרא גם בריח כי הוא הבשא שופט הארץ השב נחש על נחים : והנה דוק בגמ' כל מדות שחשבו כל הא"ד כך מביא במאמר הנ"ל ולפי מה דאי' במאמר ערבוביא דערב רב וכתבה לנו תורתינו הקדושה סימן של ערב רב ואומה שהם מכוונים הלא איתא' °במסכת יבמות פ' הערל ג' סימנין יש באומה זו רחמני' ביישנים גומלי חסדים רחמנים דכתיב ונתן לך רחמים וכו' כל מי שיש בו ג' סמנין הללו ראוי להדבק בו וכו' ולפ"ד א"ש כי אית' בפ' בראשית ע' קלא אפס קציהו וחמש מינין איכון בערב רב ואינון עמלקים גבורים רפאי' נפלים ענקים ובגינייהו נפלת ה' זעירא מאתרהא (וזה דדייק ה' זעירא כי איתא בפ' בראשית ע' קעד א"ר אלעזר אמאי הוו קדמאין אין ימין סגיאין כגון אדם דחיי תשע"ל וכו' ובאברהם ואילך הוו מתמעטין בשנין א"ל רבוי שנין ואריכו דיומין אינון אמרך אפין ומיעוטא דיומין ושנין אינון מזעיר אפין וכנ"ד באברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' זעירא ע"כ כי שם ע' קל יקוו המים דא אורייתא אל מקום אחד דא ישראל בגין דנשמתייהו מאינון מאהה אתר דאתמר בי' ברוך כבוד יי' ממקומו כבוד יי' שכינת' תתאה ממקומו שכינת' עלאה ובגין דאינון מתמן שרי' עלייהו ודאי יחוד ואתמר כהון חלק יי' עמו וכי' דא איהו יקוו המים אל מקום אחד ועיין לעיל מה שהארכתי בסוד שאמר ר"ע אל תאמרו מים מים כי הם מים שאין להם סוף ולכן קאמר יקוו המים אל מקום אחד כי ז"ל °בפ' פנחס ע' תעג כ"ב תאמר לבית יעקב איהו את עמודא דאמצעית' ואיהי שלימו דיחודא דילי' לאשלמא בי' אחד את ד' כליל ט' ספירין דאיהו א' אין סוף א' תמניא ספירן מחכמה עד יסוד ד' מלכות קומי דילה הא אשתלימו לעשר' דאינון יוד הא ואו הא דלעילא א"ד אינון יחוד כ"ב עלאה בשלח מן ד' ע' קח על פסוק הו"י כל מ"ח לכו למים וכו' והאבעית דק"בה תורה אקרי ואין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב"ה ע"כ וכו' ע"ש ופי' הפסוק כי הלא ערב רב גרמו דאסתלק ה' ונשאר ג' אותיות הו"י ואז שולט סמאל ולא קאמר הו"י כל נחש ר"ל כשנסתלק ה' מן יחוד אז שולט נחש סמאל והתקוה לכו למים היינו שילמוד סוד התורה של כדי יכונו ואין עוד אל שכר) אלין דאתגזרין אתוון דעלמא בגינייהו דנפלת ה' אתבריאו באלף חמשה דהוא ה' דאיהו יתיר וירא חרב בבית ראשון וחרב בבית שני וכו' ומלאה שם

ונבכון

פי' אגדה במס' סוטה דכר הפלת

פי' גמ' מס' יבמו' ג' סימנים יש באומה זו

מאמ' בראשית ע' קעד

מאמר פ' פנחס ע' תעג

פי' מאמר פ' בשלח ע' קח

ומכאן דאסתאדרו בגלו' רכיבא אתון רישין יעתא סגיא ואינון
קיימין על ישראל כלי זמם ועליהו אתמר כי שלחה הארץ זמם מ
מסביבם ואינון עמלקים כפילי' עלייא אתמר וירא בני האלהים את
בנות האדם וכו' ואינון ענו ועוזאל דהוייהו כשותין דערב רב דאינון
נפילים דאפילו נרמייהו לבנות כתר משיח וכו' ויהב לון אנדרייהו
כאלו עלמא דלא יהון חלק בעלמא דאתי וכו' גבורי' עלייא אתמר
המה הגבורים אנשי השם וכו' בנין בתי כנסיות ובתי מדרשות ושוין
בהון ס"ת ועטרה על רישיה ולא לשמא דיא"ד אלא למעבד לון שם
הה"ד ונעשה לנו שם ומסט' אחרא מתגברין על ישראל דאינון כעפר'
דארעא ועלייהו אתמר והמים גברו מאד על הארץ (כי הקדמתי זה
דאי' בפ' פנחס נחלת כח נטיל קב"ה נוקבא מאינון מים הזדונים)
דסאים ויכלו רביעאה אם יהון ישראל בדוחקא מתרפאין מנייהו וכו'
בזמנא דייתי פקודה לישראל אתמר כהון ותאבד כל זכר למו עמקים
מיכא תליתאה דאינון מזלזלין לאילין דאתעור כאן ועמקים לנרגנתי'
וכו' אילין אימן דאהדרו עלמא לתהו ובהו וכו' דאיהי עקרא ויסודא
דעלמא מיד דייתי אור דאיהו קב"ה יתמחון מן עלמא וכו' אית' בת'
כדרים פ' אלו מותרי' אחרים אומרים כל המתביש לא במהרה הוא
חוטא ולזה קאמר ג' סימנים יש בחומה זו רחמני' א"כ הוא איכו מן
עמלקים שהוא אכזרי' וגם איכו מבני השם בי אנשי השם כלא היו
ביישנים איכו מן נפילים דאולי כתר זכות דהלא כל המבייש לא
במהרה הוא חוטא ואם הוא מגומלי חסדים אזי איכו מן רפאים
שמרפים לעשות גמילו' עם ישראל. ולזה מתן גמ' ג' סמנין יש
בחומה זו וכזה תבין גמ' °בחלק דף   א"ר חנינא אין בן דוד בא   פי' גמ' אין בן דוד בא עד שתבקש דג לחולה
עד שתבקש דג לחולה ולא ימצא שנא' אז אשקיע מימיהם וכו' וכתיב
בתריה ביום ההוא אצמיח קרן לבית ישראל. א"ר חמא בר חנינא אין
בן דוד בא עד שתכלה מלכות הלזה מישראל שנא' וכרת הזלזלי'
במזמרו' וכתיב בתריה בעת ההיא יובל שי לה' צבאו' א"ר חנינא אין
בן דוד בא עד שיכלו גסי הרוח מישראל שנא' כי אז אסירה מקרבך
עליזי גאותך וכתיב והשארתי בקרבך עם עני ודל וחסו בשם יי'.
א"ר שמלאי משום ר' אלעזר בר שמעון אין בן דוד בא עד שיכלו כל
שופטים ושוטרים מישראל שנא' ואשיבה ידי עליך ואצרוף כבור
סיגיך ואסירה כל בדיליך ואשיבה שופטיך. והנה כתב מהרש"א עד
שתכלה מלכו' הלזה היא מלכו' הרשעה שקראה הכתוב זלזל וכמו
כמ"ש קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאד וי"ש וכרת הזלזלים שהיא
מלכו' הרשעה המושלת בישראל במזמרו' ר"ל בתפלו' שמשמשין ישראל
במזמורים של תהלים שנא' על הנלו' כי אית' ז בספר תקוני' דף מ"ו
ויזמן יי' דג גדול דא סמאל בליל' דאיהי ערב רב מהמוני' רב סמאל
דאתמר ביה וגם ערב רב וכו' לבלוע את יונה דא נשמה ומסט' דיליה
ולא שמענו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה ומסט' דכבד (כי איתא
°בפ' פנחס ע' תי"ב כבד סמאל וכחש יותרת הכבד ואינון דכר ונוק'
וכו') כי כב"ד לב פרעה תכבד העבודה ומסט' דאתא וימררו את   מאמ' ס' פנחס ע' תי"ב
חייהם דג גדול איהו ערב רב דאינון דג האוכל אתן אוכל אלא רב
מכל מלאכי חבלה איהו אוכל ואיהי חבלה ערב רב בגין דלילי' אחיבא
בהון אחבו ישראל ואכילו ית בשרייהו באת בגי' איהו רב עלייהו
בגלותא ואינון דגה לישראל. וכג"ד אורו ארוני את התנה ובזמנא   פי' מאמר תקוני' דף מ"ו
דנפקו ישראל ממצרים קטיל מנייהו סגיאין דא איהו והדגה אשר
ביאור מתה ויבאש היאור דא אורייתא דאתמר בה והתורה אור
סריחא לגבייהו ואתמר בישראל כל הבן הילוד היאורה תשליכהו. אור
איהו רז ובן היאורה בת וזנו דההוא אור דאתמר בה ולכל בני ישראל
היה אור במושבותם עגונא דא בגלותא בתרא היאורה בי' הי' אור
רז דאיהו אור דגור קבא בתריתא. לקיים ביומי נאתך מארץ מצרים
אראנו נ"פ פלאות ודא איהו כל הבן הילוד היאורה תשליכהו וכלהבת
תחיון אלין דמשתדלין באורייתא דבע"פ (כי ז"ל בס' °תרומה ע'   מאמ' תרומה ע' רנג
רנ"ג כי כל מכוה תקונא דשרגא דא שרגה בוציגא דדוד' דאיהי נר
תקוני דאורייתא דבע"פ ואיהי לא סגיא אלא מגו תורה שבכתב דהא
אורייתא דבע"פ לית לה נהורא אלא מגו תורה שבכתב דאיהו אור
לאתהדרא (ת"ל בתקוני' דף פ"ב בראשי' תמן יבשה ודא איהו וכהר
יהדר יבש בכהוא ומכא דאיהו יבשי ואיהי יבשה נוקבא בגין דאתת
ביהודא ואמרין שמע ישראל ואין קול ואין עונה. הה"ד לא תקרא ולא
תענה ושכי מאן דאשתדל קבלה מחכמה דאורייתא דבע"פ ומאורייתא
שבכתב אמרים דלא ישתדלון בהן וכו' גורמי כאלו סוא יסלק נביעו
ההבאת כמו וההחת עכ(בסוד וכהר שיבה יונה שבדן חכמה לאחיות
אמת מן תשורים) ווי ליה טב ליה דלא אתב' בעלמא ולאחולין היה

לאורייתא דבכתב ואורייתא דבע"פ דאתמסר ליה כאלו אחזיר
עלמא לתהו ובהו וגרים עניותא בעלמא ואריך גלותא ע"כ. גם
אית' בפ' בהר וישראל דאתקריאו בנים בכלל בן ובת ומסט' דעבד
ומלכות ובפ' בהר ע' רט"ו באלא דידע ליה בר נש בארח כלל כדין
אקרי עבד דעביד פקודא דמאריה ולית ליה רשו' לחפשא בגנזו ובדוון
דביתיה מאנא דידע בר נש בארח פרט כדין אקרי בן רחימא דיליה
כבן דחפש בגנזיו בכל אינון דביתיה ע"כ ובזה תבין שאומרים כל הבן
הילוד שלומד אור של תורה וכו' ובזה תבין מה דאי' בפ' °שמו' ע'
י"ט ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור כחרת מדת הדין לאסתאבא   פי' מאמר שמו' ע' י"ט
מדמם של ישראל על עלבונא דאורייתא ונערותיה הולכות על יד
היאור אלו הן אומות דאינון אלין דדשין אבתרייהו על יד היאור
על סבת עלבונא דאורייתא דאינון דמורים בה רפא ידייהו מינה
ועוד איתא בספר °תקוני' דף ל"א ותשם בה את הילד ותשם בסוף
דאורייתא דאיהו אור תשליכהו וכל הבת דאיהי בר מגו תורה שבבעל   מאמר ספר תקוני' דף ל"א
פה תחיון כל אלין דיתגדלון בה בגין דבי' עתיד לאפקא מושיע ולא
עבדי סבי שמילדו (כ"א הכי המילדו והכי אמרי מחלי מתניתין).
דאינון מארי מתניתין ותחיין את הילדים בגין דאינון דחלי קב"ה
בס"ד ותראו המילדו' את האלהים וגו' והמשכילים יזהירו כזוהר
הרקיע בפרשת בהעלותך אלין מארי קבלה דקא משתדלי בזוהר דא
וכו' ע"ש. והא דאקרי לאמרי מתניתין המילדו' כי איתא הכתבי   פי' פסוקי' כל הבן הילוד וכו' בהמשך
האר"י ז"ל סוד הקריאה הוא סוד לידה העליונה שהם הנשמות שהם
בעבור המקבלת והם תנובות משם וניתנין בגע"ה לגופי הצדיקים.
וכדי להבין ענין זה אבאר לך מה דאיתא בזוהר ורזין אלו לייחדי
חקלא אתייהבו כמו שכתבתי בענין קריעתים סוף כשהולכו' ללדת
אלו הנשמו' שהם בעבור בתוכה הנה לפתח חטאת רובץ הוא הנחש
העליון הנושך בעריית' והו היה יולדת. ואמנם כדי שלא יתאחזו
החיצוני' בנשמו' אלו ויתדבקו צריך תפלת הצדיקים שע"י תפלתם
יולדת נקבה עליה וכו' והכלל היוצא כי צריך תחלה תפלת הצדיק'
להוריע תחלה הנשמו' אלו (והוא סוד גרופי שמו' ויחודי' וזה
סוד בגמ' עסקת בפריה ורביה) וז"ל בכתבי האר"י ז"ל האותיות
על האדם החקוקים בנשמתו ופרטים מעשיו שחופפין על ראשיהם
כולם בצורת עיגין לגיו' שמורשם משם יהו"ד ואח"כ מולידי אותם
וכו' ולכן נקראים החכמים היודעים סודו' התורה מחדי חקלא
קוצרים שדה העליונה ולוקטים פירותיה ע"כ. ולסוד זה נקראים
מארי מתניתין בשם מיילדו' וקאמר ולא עשו כאשר דבר אליהן
מלך מצרים מגר יס ותחיין את הילדים בגין דאינון דחלי דקב"ה:
וזהו פירש במסכ' °סבת שאין להם אור מיילדו' פקחו'. והנה שם
בספר תקוני' דף כ' כרואה כדין כמה גבדין כמה מארי תריכין א   פי' גמ' שאין להם אור פקחו'
אתכנשו בבי מדרשא לאגנא קבלא עם אור' כניכה (היינו בשביל
השכינה כי הכתוב היא אשת זכונים) ובמה תריסר אתעבידו וכו'
ויפן כה וכה וירא כי אין איש לית בהון דקטיל לאח' עד דייתי
ההוא דאתמר ביה ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי
ומסיים ובהגא ומחא שם ראש ואין מבשר שם אכין' יהלכון לויתן
זה יצרת לשחק בו. ויהיה חידו עמהון הה"ד שיתו לבבכם לחילה
לחולה כתיב וכלם אלין ישברון ע"כ. והנה איתא בסדש °כי תצא   מאמ' פ' כי תצא ע' תקס
ע' תק"ס לויתן על שם אורייתא דאתמר ביה כי לוית חן לראשך
וכו': אדהכי הא בוצינא קדישא פתח ואמר ר"ו במארי מתניתין ומאי
ביהו לויתן אמר ליה בוצינא קדישא מאן דאיהו דרגי' עמודא ד'
דאמצעיתא וצדיק דאתמר נוף וברית חשיבין חד ואתדבקו ביומא
דא דאיהי בינה איהו עלמא ים דבה מייחדין לקב"ה כ"ה אתוון
דאינון ים באושכן ואיהו דא לויתן קאים על ספת הים ועליו קאי על
סבגורני דא צדיק יסוד עולם דכל עלמא קאים עליה ע"כ ובזה תבין
מה שאמרתי אומר פ' משפטי' שם סוד א"ע צדיק לכני רשע שחלק
אינון תרין (ו"ו) ו' עלאה תפאר' ו' תתאה צדיק וכד יפייל א
דאיהי בינה ויהי' כ' שערי בינה אזי הקם תקים לה' ועירא הקם ע"י ו'
עלאה תקים ע"י ו' ועירא עמו דא בן עמרם דא א' דאיהי בינה
אזי תובן מאמר °פ' כי תצא אדכעי' יכנו להבא שמא דעתיד הקב"ה   פי' מאמר כי תצא
למחאה לו' חמשין מאתן בגין דעבד גרמי' אלוה ייתי יאודא דמיירדין
לו' כל יומא בכ"ה כ"ה אתוון ויחחי בהון וכו' א"כ הקדמנו כי דגית'
רב מאכל הוא סמאל וכשיאבד הוא אז יתעורר לויתן ואוריתא' אידו
ומסיים הה"ד שיתו לבבכם לחילה לחולה כתיב. ולקמן אמאר למה
קאמר לחולה. ולזה קאמר אין בן דוד בא עד שתבקש דג לחולה ולא
ימצא וכדי להבין למה זה הדג לחולה   ע"ז

ע"ז מכיח גמ' עוד בביאור יותר אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות
הזלה מלכו' הרשעה וכנ"ל כי לא תתקיים מטרוניתא עד שתעשה
נקמה באדום וכנ"ל לא יתייחד (ו') עם (ו') אלא בשריפ' ממן .
אבל הלא הקדמנו כד אתערב רב בעלמ' איהו מתנשם בהו וכנ"ל והם
נשי הרוח ולזה קאמר אין בן דוד בא עד שיכלו נשי הרוח . ועוד
הלא הקדמנו כי יש חמשה מיני ערבו' והם עמלקים ראשי עם
דאתמר בהון היו' צריה לראש . וגם עוד ד' מיני ערובו' והם נ
נפילי' וכו' לזה קאמר עד שיכלו שופטים ושוטרים . ומביא פסוק
ואשיבה ידי ואצרוף כבור סיגיך ואסירה כל בדיליך ופי' רש"י סיגיך
שאר ערובו' בדיליך המובדלים לראשי עם . אם כן מחלק לשנים
סיגיך ערובות הנ"ל שהם ד' מינים וקאמר בדיליך היינו
המובדלים לראשי עם שהם עמלקים שהם ראשי עם . ולזה כתיב
בקרא °דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש ומאת — פי' פסוק ויקחו לי תרומה פי' לי לשמי
התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת . והנה רש"י פי' לי
לשמי איתא במדרש פ' תרומה ואת התרומה אשר תקחו מאתם
זהב וכסף ונחשת . זהב זו בבל וכסף זו מדי ונחשת זו יון אבל
ברזל לא כתיב לא במקדש ולא במשכן לאודך שנמשל בו מלכות
הרשעה שהחריבה בית המקדש עד היסוד והלא אף בבל החריבה
אבל לא עד היסוד . ולזה אנו אומרים זכור ה' לבני אדום את יום
ירושלים וכ"ת הלא גם בבל החריבו וע"ז קאמר האומרים ערו
ערו עד היסוד בה ואף היא מבקשת להביא דורון למלך משיח אומר
לו הקב"ה גער חית קנה . גער אומה זו שכל חי' מן הקנ' ע"כ .
ולפי מה שפרשנו כי הנה יי' אלהים בחוזק יבא וזרועו מושלה לו
ופעולתו לפניו °יעבור רגלה ד"ק ויהיה הכה הכס מן ק' יהיה (ה')
נוהו כל חי' מן הקנה אבל האי קנה ישתבר ויהיה מן (ק' ה') .
וזהו פי' פסוק שוכת על משענת קנה ויהי' רצוץ. ולזה קאמ' קרא דבר
אל בני ישראל דייקא ולא ראשי ערב רב ויקחו לי תרומה תרום ה'
וזהו לי לשמי שיהיה שם יהו"ד שלום כי כלו כל הקצים והכל תלוי
בתשובה תשוב ה' . וזהו למען שוי תעשה עיין בפ' קדושים ע'
קפ"ד אבל אמר יחוד הלא לא תתקיים מטרוניתא עד שתרא' נקמ'
וכנ"ל . ולזה קאמר ואת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף
ונחשת ולא כתיב ברזל אלא רמז בשינוי זמן של קימה או תכלה
מלכו' הזלה . ובזה תבין מה דאי' בגמ' ג' דברים נצטוו ישראל
בכניסתן לארץ לבנו' בית הבחירה ולהכרי' זרעו של עמלק דיש
ליתן טעם למה בנין בית המקדש קודם למחיית עמלק כי איתא
°בפ' לא יחפור כתיב וישב שם יואב וכל ישראל עד הכרי' כל זכר — גמ' פ' לא יחפור דף כ"א
באדום כי אתא לגבי דוד א"ל מ"ט עבדת הכי שלא הרגת את
הנקבו' אמר ליה דכתיב תמחה את זכר עמלק אמר ליה והא אנן
זכר קרינן בסגול : אמר ליה לדידי זכר אקריון היינו בקמץ א"כ יש
סברא לכאן ולכאן לקרו' זכר בסגול אם כן להכרי' הכל או בקמץ
אבל מאחר שהקדמנו כי ברזל לא היה לא במקדש ולא במשכן לרמז
כי כל כלי ברזל לא נשמע בהבנותו מוכח זה מכח להכרי' עד גזירה
לכן גזה הש"י בתחלה לבנו' בי' המקדש שלא יהיה ברזל . והנה איתא
בסידור האר"י ז"ל על כן נקוה לך כת"ר יי' אלהינו (חכמה ובינה)
לראו' מהרה בתפאר' עוזך להעבי' גלולים מן הארץ והאלילים כרת
יכרתון לתקן עולם במלכו' שדי וכו' כי הקדמנו כד יתאי' כתר ביהוד
שהוא סוד תפאר' ישראל או יתכד שמאל והקדמנו לעיל מה דאי' בפ'
ויצא ע' שמ"ד דקב"ה איהו תקומו של עולם דא שכינתא כי הקדמנו
מה דאי' בפ' בראשי' ע' קנ"א בנין דאויר קדמאה כטיל בעמודא
דאמצעיתא וכטיל בצדיק וכנ"ל . ובפ' ויקרא ע' י"ז שכתבתי לך ציור
עשר ספירו' כי השפע שהולך מן כתר שהוא קו האמצעי בתפאר' ומשם
עד צדיק שהוא אל שדי בזה תבין הגמ' דמסכ' °חגיגה א"ר יהודה — פי' גמ' מסכ' חגיגה
א"ר בשעה שברא הקב"ה את העולם הי' מרחיב והולך כשתי פקעיו'
של שתי עד שגער בו הקב"ה והעמידו שנא' עמודי שמים ירופפו
ויתמהו מגערתו והיינו דאמ' רשב"ל מ"ד אני אל שדי אני אל שאמרתי
לעולם די . וכתבו תוספו' מסוף העולם עד סופו ת"ק שנה שנא'
שדי שאמרתי לעולם די ותימא מנא לך הא שיש ת"ק שנה ולא
יותר . וי"ל דנפקא לן מן שדי שיש בו ג' אותיו' שי"ן דל"ת יו"ד
קח שי"ן ל"ת ו"ד הנעלם מן שדי ויעלה ת"ק ע"כ . ובהיו' כי שדי
הוא ביסוד והקדמנו כי אויר קדמאה שהוא כתר כטיל בעמודא
דאמצעיתא וכטיל בצדיק היינו יסוד הנקרא שדי כי ז"ל תשיעאה
אל שדי דאמר לעלמא די דהא דספוקא היא וספוקא דא אתי מן
צדיק דאיהו יסוד עולם דאמר לעולם די ע"כ . וזהו שתעד עולמו

די כי הלא כאן נפסק כי הלא מלכות נקרא לית לה מגרמא כלום
רק על ידי מעשה תחתוני' ובזה תבין מאמר שכתבתי לעיל ואיכון
חמש בריאן דאקרי חמש מאה שנין דאילנא דחיי אזיל בהו וברית
קדישא אתער בחמש אבנין וכו' ע"ש . עיין בפ' בראשי' ע' ל"ב
וע' ע"ג . וסוד אילנא דחיי אורכי' מסייפי עלמא עד סייפא
עלמא שהוא סוד (ו') שבין שני (ה"ה) בסוד עד תאות עולם
וכל זה הסוד ברמז בחמש אבנין דבר נש . והנה שם שדי שהוא ביסוד
והמלוי הוא ת"ק שנה דאילנא דחיי אזיל ביה בסוד גוף וברית
ולזה כל המזלזל בנטיל' ידים נעקר מן העולם מן המלכו' הנקרא'
עולם . וזהו פירש גמ' מסכ' כתובו' מעשה ידיהם של צדיקים מי
מגיד הרקיע וסוד רקיע פ' בראשית ע' כ"ד . רזא תרתה °בפ' הנ"ל — פי' מאמ' פ' בראשי' ע' נב
ע' ע"ב . אשרי אדם מצא חכמה דא אדם עלאה דאשרי עלוי
טיבו דעתיקא אימתי כד מטא חכמה כד"א מצא אשה מצא טוב .
ויפק רצון מיי' דא רעותא דעתיקא ומאי איהו האי חכמה דא חכמה
זעירא דהיא רברבא באתחברותא לעילא (והוא על פי מאמר
פרש' הנ"ל ע' כ"ז כד אתדבק' שכינתא בצדיק כדין הוא יחוד דהכי
אולפינא ברזא דק"ש דבעי בר נש לייחדא למאדי' ולקשרא קשרין
דמהימנותא ברעותיה דלביה . וכד מטי לאחד אבעי ליה לכוונא
(בא') סתימא עתיקא דכלא וא' תמניא דרגין עלאין מחכמה ע
עלאה עד צדיק (וד') רבתא אתדבקות דכנסת ישראל דאיהי
חולק' דדוד דאקרי עני ואביון כד אתדבקת לאינון דרגין דלעילא
דרמיזין בא' כדין איהי רבתא ועלמא כלא יניק מינה וכו' . א"כ
מובן מאמר הנ"ל מצא מאי מצא בנין דאשתכחת בכלא . (כי
מלכות מקבלת מכולם) ואדם יפיק תבונה דבעא לעיילא ו
ולאסתכלא ולאפקא מעומקא עלאה תבונה לאנהרא להאי חכמה .
ועל ידי דמאן על ידי דאדם עלאה דאפיק רצון מלעילא לאנהרא
לה ע"כ : וזהו סוד יחוד קב"ה ושכינתיה ולא כדכור בעלמא .
ויפתהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו רק יכוין לסוד הנ"ל . והנה האי
דין של נטילת ידים מאי בעי במסכת סוטה כי איתא בפרש' בשלח
ע' ת"ח בשעתא דאדם בר נש ידיו בצלותא יכוין באצבעו דיליה
למעלה כמה דאתמר והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל ד
דלעילא . והנה כתיב ידו היינו לחבר שתי ידים ביחד כי או הוא
יד החזקה יד הגדולה יד רמה שהם מ"ב כי יום נקם בלבי וכנ"ל .
ובנין דאיהי מסט' דימינא ומסט' דשמאלא נחלת כה נטיל קב"ה
נוקמא וכו' . וגם הקדמנו כי מלחמה ליהו"ד בעמלק ראשי תיבו'
ע"כ והם ע"ב שמן המשכים משם שמע בזה י' י"ה יה"ו יהו"ד :
ושם זה מרומז באצבע . ולזה איתא בחלק גבי סנחריב במה הכה
רבי אליעזר אומר ביד הכם שנאמ' וירא ישראל את היד הגדולה .
רבי יהושע אומר באצבע הכם שנאמ' ויאמרו החרטומים אל פ
פרעה אצבע אלהים היא . והנה לעיל דף אפס קציהו שמביא
משם ע"ב הנ"ל פכ"מ מסיים הא איכן עשר אתוון דעביד דוד
לקבליהון עשרה מיני תהילים ותקין לע"ב אנפין . והנה איתא
בכתבי האר"י ז"ל בדרוש ראש השנה . אפס קציהו בעת הנסירה
נסתרים (י' י"ה יה"ו יהו"ד) דבחינו' י' אותיות בכתר ועיר .
(י' י"ה יה"ו יהו"ד) בבחינ' מספר שבהם ע"ב אל כתר נוקבא .
אחר כך באו מוחין דפנים של ועיר ואז בא שם יהו"ד בכתר דזעיר
דפנים בבחינ' ד' אותיות לבד . ולזה באצבע יתן לכוין בעשר
אתוון (י' י"ה יה"ו יהו"ד) ובאצבע שביד שמאל לכוין במספר
ע"ב ואז יש לכנוס לשמאל . כי הלא יש ע"ב שמן כי כבר הארכתי
בסוד אצבע וידים. וגם כי ראשי תיבות גודל אצבע אמה קמיצה
זרת גימטריא רב"ק כי אז הוא סוד הנ"ל לכוין להמשיך מן כתר
על ידי אדם שהוא יהו"ד (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) עד מלכות וגם
איתא בספר תקוני' (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) איהו יו"ד אצבען .
ובהיות שהקדמנו להכרית לשמאל ולמחש אשת זנונים כאשר ירים
משה ידו לכל סוד הזכר למעלה . ובמסכ' סוטה לפי מה שכתבתי
להכרית הנשים והארורה . רק מזלזלו שאינו נחשב לכלום :
לזה קאמר האי דין שם כל המזלזל בנטילת ידים אין לו חלק ב
במלכות . הלא כתיב חזקו ואמצו לבבכם "כל "המיחלים "ליהוד .
ראשי תיבות כל"ה כי אגרא דכלה דוחקא . וכדאיתא בפרשת
בשלח אחר שכתב האי סוד אשר תנה הודך על השמים וקשין
רישא כל דאחידן בה . ולזה אמר דוד ברוך יי' צורי המלמד ידי
לקרב ואצבעותי למלחמה . ואז כל המאמר הזה תבין :

ולזה

דימור האצילות

פסוקים בתהלים קמד ברוך יי' צורי המלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמה

ולה . . דוד ברוך יי' המלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמה וכל
המאמר עבדי . ולה כיה מקום מקומה אצבעותי שכלו ואשמיעו כמלו
חרבית המקדש . לכך יש לחבר פרשים ולאגון בסוד הכ"ל ויהי ה
אצבעותיו למלחמה . הנה אותיות בפ' שכלו ע"ק ו' ידי שמה בגדים
כבדים מחוש יקירין קדישין . לא אפשרתי לעלמין יקרין דאתחון
לאגאה בסוד קרבה דלעילא ע"כ ע"ל לא כל הדוגה לו ונולא הם
יעול אבל הלא כתיב גם בפרשי פרשים אבל יי שאור בתשובה גמורה
מלאו . היינו אם אינו עושה תשובה אבל יי שאור בתשובה גמורה
ומקבל עול מלכו שמים באמונה לקיים מאמר בכ"ת מחללו ומאמר
ידו מעשו' רש בדרוש יתחולל : ומה גם כאומרים יתגדל ויתקדש
עכף יאמר פסוק ויאמר כי יד על כם י"ה מלחמה ליה"ד בעמלק
מדר דר כי יש כאן י"ה תיבו' נגד י"ה ארור' כי בקדושה הוא עשרה
ובקליפה י"ה בסוד כל המוסיף גורע כדאיתא בפ' ערומה לפ"ה
יהבין מוסבא יתיר ואיהו כמוכמא בגריעו כגון עשפי עשר וכו' .
ומה גם כי יי"ד אל"ף גאוט' סמאל ארור בע"ק י"ה כי הלא איתא
בפ' קרח ע"ש בתר דכעים בר גם שרי' לגביה אל אחר נחש ד
דאתמר ביה ארור מכל הבהמה ואיהו לשמאלא דבר גם וכו' מאן
דכעים כאלו עש"ו וכו' לזה ארור גיטנו' י"ה שהוא כאלוי גיטנורא
סמאל רשע לכך יאמרו אלי פסוק כדי להכרי' כי הלא איתא אין
הסם שלום עד שיכרי' ורעו של עמלק כי הלא כתיב כ"י ראת"ה
גוים בא"ו מקדש"ה סופי תיבו' שם יהו"ד רק בין שני אותיו' י"ה
ובין שני אותיו' (ו"ה) יש תיבו' גוים ראשי' גוים עמלק מאן
עמלק לעילא דא סמאל לכך א"ה לחבר הסם יחדיו המרומז בסופי
תיבו' עד שיעקר תיבו' גוים משם . ואיהו אין הסם שלום עד שיכרי'
ורעו של עמלק . והנה בסידור האר"י ז"ל יתגדל ויתקדש הם י"ה
אתוון נגד (ו"ה) . והנה אנו אומרים יתגדל ויתקדש שמי"ה רבא
אבל אי אפשר הלא הרשע מפסיק ואומרים לא יראה י"ה ולזה י"ל
פסוק ויאמר כי יד וגו' כדי להכרי' לרשע ואו יהיה הסם
שלום ראה תראה לעיל בגמ' אין בן דוד בא עד שתכלה מלכו' אלה
שמאל' וכרת הגלוים ר"ל בתפלו' ובמומורים של תהלים כי איתא
בפ' נשא ע"ל ר"ל ד' אריך לשורר ולבנן בחדוה בחמרא דאורייתא .
(והא דקאמר בחמרא דאורייתא בסוד לכו לחמו בלחמי ושתו ביין
מסכתי כי יין הוא סוד ביה עלמא דאתי אתר דיין דמסטרא שארי
והו בחמרא דאורייתא ואמן דלית-ליה רשו' לאתעסקא באורייתא
יקיים קומי רוכי בלילה לראש אשמורו' ויומא סליחו' ותתעוכים
ובקשו' וכל מיני רנה בגרוכי' דאיהו כנור לאפקא ביה קלא וכו' .
ודא (ו') ויפק ליה מלבא דתמן ביה כמה דאוקמ' מארי מתניתין
דתמן ביה הלב מבין יסוק בן מבן י"ה וכו' וכ'כרסיין אינון כסא כבוד
מרום מראשון ואינון לבא ופומא (כי פה היינו מלכות כנ"ל דף קנא
מאמר פ' בראשי' ומלכו' מאמר דכלהו כלילא מכלהו איהו פה דמיכה
הכלים נפקין וקלין ודכורין וכו') ויאמר כי יד על כם יה
מלחמה ליי' בעמלק כנהר סמאל וכו' ע"ש : והוא מוכן כי הקדמנו
בסוד ע"ב שמהן המחשכים משם י' י"ה יה"ו יהו"ד אשר לקבלייהו
עבד דוד עשרה מיני תהלים וקא חשיב בפ' אמו' בנגוח בסגוכיל
(כי משכיל כוא יסוד בתפתם (היינו סוד ת"ת בשיר היינו נבורה
באשרי היינו סוד באשרי שכלל חכמה ביה בסוד שהארכתי אהי"ה
אשר אהי"ה . ומוד בראשי' אשר ביה . ולכך פתח "תהלים בתיב'
אשר"י ושבי ביתך כי אש"ר בי"ת הם סוד בראשית דאיתא בע'
א' בראשי' עיין לעיל דף : בתפלה בהתאמה בהללויה ושלמה
מכלהו הללויה כו ו"ל בפ' ויאמר ע' ת"ד הללויה כל אינון שירין
ותשבחין דקאמ' דוד הא עבוד דלעילא מכלהו הוא הללויה מ"ט
בגין דכליל שמא ושבחא בסדא שמא ושבחא שמא דא י"ה שבחא
אתן איהו אלא דא כ"י (כל"ל גיטנו' ה"ם שהוא אדכ"י) תדיר
שבחא לקב"ה וכו' . והנה לזה פתח תהלים בתיבו' אשרי ומביים
בתיבו' הללויה ויש בה עשרה מיני שבחא נגד עשרה ספירות והנה דוד
כוונת הי' לומר עריניה קיינו לסמאל וכתם זה אי אפשר אם לא על
ידי ע"ב שמהן ושם י' י"ה יה"ו יהו"ד שהוא נגד רגל רביעי שהוא
דוד מקשו' בשכיסתא וכנ"ל . ולזה היה דוד מכוין לכל זה וכתב מאה
ותשעים ותחרים שהוא נגד ביהם הסכ' ק"ן פנו' ואיתיבו' כל הכ"ל .
יכול לשכרי' לבעמו ולבעמו כי אנוקיים ובאבוד רשעים רנה וכוה
תבין ישראל בעשרה מאמרו' ח"ב פ"ח ואלוי היה נושב דוד כל מיני
אלו יוסי בעמיק מאמר כדמעתא אמר איה"ל . והו מוטריקון אם
יתחוסמתם לו כי בא יבא ולא יאמר מספר הכל בראשית עם

מאמר ס' נשא ע' רל"ד

כתיב אשר אלא על תהלים דרך כלל

ופי' מאמרי זוהר

כללות מסמוך שהוא תעלית הבריאה ואין חוכי לו אלא ישראל מה
כתיב בתריה חכה לו לשון יחיד כטעם יהו"ד בדר יכחנו ואין עמו
אל נכר : והנה הקדמנו כי אין סוף ברוך הוא כשמתגלה
נתגלה כתר שמרומז בסוד שם אהי"ה וקו אמצעי הוא (ו') שם
יהו"ד בסוד תפארת ישראל כי מלכות באחרונה היא אדכ"י
בזה תבין מאמר פרשת תרומה ע' רכ"ה על פסוק כי יעקב בחר
לו יה ישראל לסגולתו : דרוי מהימנותא גו שהירין ברוין תלאין
וגליף לעילא וגליף לתתא וכלא חד דגלופי' דשמא קדישא יהו"ד
דשלים באתוון עילא ותתא ובחוא דא אשתכללו עלמין עלמא ע
עלאה ועלמא תתאה עלמא עלאה אשתכליל בחוא דאת (י')
נקודה קדמאה עלאה הנסף מנו דסתים ונטיו דלא ידיע ולא קיימא
ולא אתידע כלל סליקו דרוא דאין סוף (הנה הארכתי לעיל כי
כל עשר ספירות היו נמוין באין סוף ברוך הוא והיה גלוי בתחלה
על ידי נקודה ונגטייר מן הנקודה (י') לכך מלכות היא נקודה
ומירא כי אף שהיא אחרונה בעשר ספירות בהיות כשעלה ברגון
אין סוף ב"ה לברוא העולמו' הי' בתחל' ובהיות שנקודה זו מורה על
אין סוף ברוך הוא שנקרא מלך וחכמה נקרא' נקודה גם כן שהיא
ראשונה שבו נברא העולם כנ"ל בראשית בחכמתא כי כתר' עלאה
נמירא שהוא סוד (א') נמירא איהי ולכך קאמר גליף היינו סוד
חקיקה של הנקודה . והקדמנו כי (הי') יש בו ראש תוך סוף .
(וי') עצמו הרי ד' בחינות לכך יש בו ד' אותיות יהו"ד שבהם
נכללו כל העולמות . ולכך כתבתי שבישראל כתיב ואתם הדבקים
ביהו"ד הרי כל העולמות מסורים בידם וכאין אתון ישראל אש"ג
דאתון לתתא אינון לעילא ובהיות שנהירו עלאה שהוא נמוס
ראשון לבנות העולמות בתוכו הי' בסוד ם סתומה והוא נקרא
רוש"ם אותיות שוא"ר ושם כי מוו ה ם נעשרשני מוני"ן של פסוק
ויהי בנסוע מו"ן הפוכה . והשכל מחייב כשעושין מן מ"ם סתומה
שני מוני"ן אוי האחת הפוכה ואיתא שם כל האומר פסוק ויהי ב
בנסוע וגו' ומכוין בשני מוני"ן הכ"ל אוי בין בים בין בעיר ובכל
מקום סכנה יהיה נינול וכו' . ולזה אנו אומרים שומר ישראל וכו'
לכוין בסוד שוא"ר הכ"ל . נחזור לדברי המאמר ומנו סתימו דא
נהירו נהירו חד נהיר ודקיק סתים כלל בגויה כללא דכל נהירין
ובההוא נהירו סתים בגוש ביה מאן דלא בגוש נהיר ביה מאן דלא
נהיר וכדין אפיק חד נהירו דאיהו עדונא לאשתעשע לאתגנזא
נהירו דקיק וסתום בגו ההוא נהירו וההוא נהירו דאיהו עדונא
לעדונא סתים אתקיימו ואשתכללו ביה שית רשימין דלא ידיען בר
לההוא נהורא דקיק כד עאל לאתגנזא עדונא בעדונא נהיר בנהירו
והאי נהירו דנפיק מנו נהירו דקיק (כי ביה נאצלה מן חכמה
וכנ"ל . כי חכמה (י') והחלני הוא (ו"ד) ואחר כך נעשית ה') .
ואתפשיט האי ואתעביד עלמא חדא דנהיר לכל עלמין עלמא ס
סתימאה דלא ידיע כלל (כדכתיב איה מקום ביה) ובגויה
דיירין שיתין רבוא אלף (היינו סוד ו') דאינון דיירין ותיילין
ומשרין עלאין . וכיון דאפיק לון ואשתכללו כחדא כדין איהו ת
עבורא חדא ואינון רוא דאת (ו"ו) דאתחבר בההוא עלמא ס
סתימאה (היינו ביה) כדין איהו כתיב כי יעקב בחר לו י"ה כד
נפיק (ו') ואשתכליל מנו (י"ה) כדין ישראל עם סגולתו ע"ב
ובזה תבין מאמר פרשת תולדות ע' של"ב ר"ש פתח ואמר חכמתא
בחוק תורנה בראשו' תתן קולה וכו' ת"ח חכמה עלאה איהי סתימא
דכל סתימין ולא אתידע ולאו איהי באתגלייא כד"א לא ידע אכנו
ארכה וגו' וכד אתפשטת לאתבדרא אתנהרא בראש דעלמא דאתי
ומלמא דאתי אתפרי מיניה כדתנן בוחנא דאתעתד כלא בעלמא
דאתי כדין הוא חדוה לאתנהרא לכלא בחשאי דלא אשתמע לבר גם
ת"ח לבר עלמין תו בעייא לאתפשטא ובפיק מהאי אתר אשא ומיא
נרוחא כמד"א ואתעביד חד קלא דנפיק לבר ואשתמע וכו' עד
עיבו' ויתעביד גבר שלים : ותבין קצת זוה בסוד נגו' כדין אתה
שהוא סוד אשר תנה הדך על השמים אשר רמוזה הסוד שם כאש אבא
בעוה"י והנה הקדמנו כי שם הראשון המגלה כח של א"ם הו"שם אהי"ה
והאמצעי שהוא סוד (ו') יהו"ד תפאר' ישראל כמו שהקדמנו כי שם
יהו"ד כתגלה בשמים שהוא אש ומים וכנ"ל אבל מלכותו בכל ושלה
וכנ"ל ושם האחרון הו' אדני והנה כל זה הסוד כדיה בתורתינו הקדוש'
כי פתח בבראשי' שהוא הנמוס ספירה ראשונה ולהיות כי כתרא עלאה
שהוא שם אהי"ה סמירא לזה ר"ת של ה' ספרי' הם גי' אהי"ה בראשי'
ואלה שמות ויקרא נידבר אלה הדברים

פי' מאמר ע' תרומה ע'רכה

פי' שומר ישראל ומוד ב' מוני"ן של ויהי בנסוע

פי' מאמר תולדו ע' שלב

לימוד אצילות

ופי' מאמרי זוהר

לימוד האצילות

ופי' מאמרי זוהר

לבאר

לבאר י"א נוכין שמתחילין בנון כפופה ומסיימין בנון פשוטה זה סידרן נגע נרעת כי תהי' באדם והובא אל הכהן נחנו נעבור חלוצים לפני יי' ארץ כנען ואתנו אחוזת נחלתינו מעבר לירדן ופי' חגור כלי מלחמה בחלוצים נביא מקרבך כמוני יקים לך יי' אלהיך אליו תשמעון נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון נגד אבותם עשה פלא בארץ חצרים שדה צוען נחית כנאן עמך ביד משה ואהרן נפתי משכבי מזר אלהים וקנמון כר יי' כשמת אדם חופש כל חדרי בטן נפת תטפנה שפתותיך פלה דבש נחלב תחת לשונך וריח שלמותיך כריח לבנון נדו מתוך בכל ומארץ כשדים נאו ויהיו כעתודים לפני נאן נושקי קשת מימינם ומשמאלם באבנים בחצים בקשת מאחי שאול ומבנימין אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט וגו' כי בכתבי האר"י ז"ל מראות נגעים הם נשי סמאל נשמה ולילית כי סמאל הוא הנאמר ונגע לא יקרב באהליך ○ ובפ' קרח ע' שמ בתר דכעים בר נש ומחרים ההוא בעירא לגבי' הוא שרי' עלי' אל אחר נחש דאתמר בי' ארור אתה מכל בהמה ואיהו לשמאלא דבר נש וב"גד מני קב"ה למהוי לכהנא דאיהו רחמי ברכה לאתכפי' רוגז דאתער ב בהוא בר נש מרה חרבא דמלאך המות ואתער ימינ' לגבי ברחמי מאן דכעים כאלו עע"ז וע"ש וכו' וסמאל אל אחר ומוקש' דילי' קללה כלולה מכל קללות שבמשנה תורה וקב"ה ברוך בכל אורייתא בלה וכל ברכאן מימינא ואחיד בה כהנא ובג"ד כל חרם נריך למיהב ליה לכהנא דאיהו אכיל לי' בנורא ושני לי' מעלמא ושכיך אשא ע משמאלא בימינא דאיהו מיא ובי' ואחות המלך שכבה ע"כ והוא סוד מים של אבני שיש דא אורייתא דאקרי תורה אור דא רז וסוד אשא הוא נחלת כמבואר ○ בפ' פנחס ע' תנו בסוד חלם ולזה קאמר נגע נרעת כי תהי' באדם היינו שיתדבק סמאל וכנ"ל ולזה מה תקוה והובא אל הכהן וכנ"ל ולזה כתבתי לעיל כי ארור במ"ק י"א יוד אלף כזה גי' סמאל גם סמאל במ"ק ה"ב ה"ב שהוא הכלב חניפא רק ה הקדמנו ומארי דחובה הוא סמאל דחיק וכדאי' ○ בפ' פנחס ע' ת"ס ואין איהו סמאל וכל סייעתא דילי' לקטרגא להוא חדוה וקב"ה משתתף בהוא נערא ומה כתיב בעל נרתם לא נר ובמאי בגין דעמו אכי בנרה ע"כ ומי יכול לנגח לרשע זה כי א' כסתלק דהלא כתיב בא' וקדינן בו' ולזה בא פסוק וקאמר נחנו נעבור חלוצים לפני יי' פי' חגור מלחמה בחלוצים וכנ"ל מ"לחמה "ליי' ב"עמלק ר"ת ג' ע"ב אפס קניהו: בפ' פנחס ○ ע' ת"א ערועה בי' ייתי פורקנא דאחזי דוחקא בתר דוחקא וכו' איהו דשוי קשר תקיעה שברים תרועה אתעבר בזה שקר מן עלמא לגבי גנונא כד אתעבר עמלק מעלמא דבי' אומאה מלחמה ליי' בעמלק יתער בעלמא שיר פשוט וכפול משולש ומרובע דאיהו סליק אתוון י"ה יהו יהוד ע"ב בהוא זמנא ובכן נדיקים ודאו וישמחו ע"כ ע"ש ע' ת"ח רק אם אמר יאמר מי יוכל לערוך מלחמה עם הנר הנורר הזה הלא נריך לעורר סוד א' וכנ"ל כי הקדמנו בד תיעול א' בין (וו) ואתעביד (ואו) לקיים בך ובישראל וברחמים גדולים אקבצך וכו' ○ ובפ' נשא ע' רנט רחמי דעתיק דעתיקין אקרון רחמים גדולים לזה קאמר אחות נחלתינו מעבר לירדן כי אתא ○ בפ' אמור ע' קפח כה אמר יי' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם לאחזאה דהא מאתר רחיקא א אתרעי בהו וקריב לון לגבי' וכו' טיבו סגיאה עביד קב"ה בהו בישראל דאתרעי בהו באבהתא ואסיק לון מנו נהרא עלאה יקירא קדישא בוצינא דכל בוצינן וכו' ע"ש והוא ע"פ מה דאיתא ○ בפ' בא' ע' עג אפס קניהו הכי עלות העלות עבד מאנא דעירא ודא (י') ואתמליי' מיניה וקרא ליה מעיין חכמה וכו' ולבתר עבד מאנא רברבא וקרא ליה בינה וכו' דאי הזה מסלק מיניה אשתארת יבישה הה"ד אזלו מים מני ים ונהר יחרב ויבש ע"כ וכתבתי שהו ○ פי' בגמ' בפ' הספינה אמר רב יהודה אמר רב ירדן יוצא ממערת פמייאס ומחלך ביחא של סיבבא וכו' ומתגלגל ויורד עד שמגיע לפיו של לויתן שנ' יבטח כי יגיע ירדן אל פיהו מתקיף לה רבא בר עולא האי בהמות בהררי אלף כתיב אלא אמר רבא אימת בהמות בהררי אלף בטוחות בשעה שמגי' ירדן לפיו של לויתן ע"כ והוא כי הקדמנו לעיל אויר קדמאה היינו כתך נטיל בעמודא דאמצעית איהו תפארת ונטיל בצדיק היינו יסוד והקדמנו מה דאי' ○ בפ' כי תצא ע' תקס מאי כיהו לויתן א"ל בוצינא קדישא מאן דאיהו עמודא דאמצעיתא וצדיק דאתמר גוף וברית חשפינן חד וכו' ולזה קאמר בגמ' ירדן יוצא מפי' א"ם ומתגלגל ויורד עד שמגיע לפיו של לויתן כי עד שם הולך הספע מן א"ם ב"ה והוא ממערת פמייא"ם אותיות מפי א"ם ופריך בגמ' האי בהמות בהררי

אלף כתי' כי ז"ל ○ בפ' פנחס ע' שנט מצמיח חציר לבהמה וכי שבחא דבהמה דאית לה חציר אתא דוד למימר ברוח הקודש אלא מצמיח חציר אלין אינון שיתין אלף רבוא דמלאכין שליחן דאתבריאו ביומא תניינא דראשית וכו' וע"ד כתיב מצמיח חציר לבהמה הה"ד יודע צדיק נפש בהמתו ותנינן אלף טורין סלקא לה בכל יומא ויומא וכל טורא וטורא שתין רבוא הוי והיא אכלה ע"כ וכו' ולזה פריך הגמ' והלא האי ב בבהמות בהררי אלף כתיב ר"ל הלא הספע הולך עד מלכות הנקרא בהמות וכנ"ל אבל הקדמנו כי יודע צדיק נפש בהמתו כי הספע בא ע"י הצדיק כי ז"ל ○ בפ' ויקרא ע' ע' מ"ב הרעיפו שמים ממעל מעתיקא קדישא וכד שמים נטלי ממעל וכדין שחקים יולו צדק מאן ניכהו נגח הוד להוא אתר דאקרי צדיק בגין דיתברכא צדק וכו' ע"ש וע"ז מתרץ שפיר גמ' אימת בהמות בהררי אלף בטוחות בזמן שמגיע ירדן לפיו של לויתן כשמגיע הספע לצדיק אזי הוא מספיע במלכות נחזור לפסוקים הנ"ל נחנו נעבור חלוצים לפני יי' לערוך מלחמה יי' וכנ"ל וכ"ת איך יוכל לנגח לרשע זה לזה קאמר אחות נחלתינו מעבר לירדן היינו באין סוף ב"ה שהוא סוד א וכנ"ל ע"פ מאמר פ' פנחס ע' תע"ז אחד כליל ט' ספירין דאיהו א אין סוף ואז יוכל לנגח לרשע הזה כי הקדמנו בכל נרתם לא נר כתיב ב"א וקדינן בו' כי כסתלק א' שהוא נביעו דשם יהוד ואז צדיק מ"ט לפני רשע אבל מאחר שאחוזת נחלתינו מעבד לירדן היינו באין סוף בה" שהוא סוד א וכנ"ל אז בידינו להכרית לזה וזהו פי' הפסוק אשריך ישראל מי כמוך עם נושע יי' וגו' ר"ל כשתזכה ל"א רבתי ואתה על במותימו תדרוך ומובן אבל ודאי אתת הוא כנ"ל וזמין איהו וכל סייעתא לקטרגא להוא חדוה וכו' אבל מי יודע אותו זמן אבל איתא ○ בפ' וישב ע' תט ובהוא זמנא דיחטי זמנא דסהרא לאתנהרא מה כתיב הנה ישכיל עבדי וכו' דאתער אתערותא לעילא כמאן דאחרת רוחא ואתי לאתערא ולאסתכלא ירוס מסט' דנהורא עלאה דכל נהורין וכו' והוא סוד חלם כתר ואפס קניהו מה דאי' בפ' פנחס מה ל' סלקא על כל אתוון הכי את' עתיד לאסתלקא על כל בריין בגין דאסתלק לשמא דיוד הי ואו הי דבי' יי"י דחושבנא ל' וכו' ובג' יי"י אלין יתקיים בך ירוס ונשא וכו' ע"ש גם הקדמנו מאמר ○ פ' כי תצא ע' תקמו וישראל אי אית בהון מארי מדות מארי חסד מארי תורה מארי נביאים וכו' דאתמר בהון ואשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך בעמודא דאמצעיתא בהיכלא דמלכא אדני מלכא דילה יהוד ואם חכמים ונבונים אינון ראשי ישראל איהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בהוא זמנא נחית עלות העלות ביו"ד הא ואו הא לאקמא שכינתא עלייהו ע"כ והנה המאמר הזה הוא מאמר פ' פנחס ע' תמח אם הוא חסיד יהבין ליה נפש יתירה כפוס דרגין דילי' ואם הוא גבור יהבין לי' נפש יתירה ממדת גבורה ואם הוא תם יהבין לי' נפש ממדת אמת ונפש יתירה דא מלכות דאיהי כלילא מעשר ספירן וכו' ואי איהו בר נש מכל מדות יהבין ליה כתר בשם יהוד כיהוד א אלהינו בכל קראינו אליו אין קדוש כי"י מעלמא דדכורא דאיהו תפארת מלך מוכתר בכתרא עלאה דבה ימלוך בשכינתא דאיהי נפש יתירה יהוד רוח דאתמר ושפכתי רוח על כל בשר ואיהו כליל י' ספירין מעילא לתתא כגוונא דא י' חכמה ה' בינה ו' כליל שית ספירין מחסד עד יסוד ה' מלכות כיהוד אלהינו כתר על רישי ובגין דעלת העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהוד וכו' לית שולטנותא לסמאל ולנחש ע"כ ולזה קאמר שם בוצינא קדישא ואמר רבון הא רעיא מהימנא דאתמר בי' והאיש משה ענו מאד וכו' ובי' ממכון שבתו השגיח (ר"ל כי איתא ○ בפ' בראשית ע' קסא נחית א מן בראשית ואשתלים אילנא ביהוד ונחית א דאיהו נביעו לאשקאה אילנא וכו' וכאה דרא דהאי אתגליי' וכו' ע"י דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה לקיים ביה ממכון שבתו השגיח ע"כ וכו' ע"ש ולזה קאמר ובי' ממכון שבתו השגיח וקאמר ואיהו כליל מעשר מדות ר"ל הלא הקדמנו ואי איהו בר נש מכל מדות יהבין לי' כתר בשם יהוד מי גדול לנו ממשה שכליל כל עשר מדות והקדמנו ואי איהו בר נש מכל מדות יהבין ליה כתר וכנ"ל ואזי יוכל לנגח לסמאל וע"ז קאמר נחנו נעבור חלוצים וכנ"ל לערוך מלחמה אבל איך אני יודע שהוא יכול ללחום ויודע זמן מלחמה שישמע אליו ע"ז קאמר ולזה קאמר נביא מקרבך כמוני ר"ל שיהי' בו כל י' מדות הנ"ל ויהי' יודע כל זה הסוד של חלם יקים לך יי' אלהיך נביא דייקא כי נביא גי' יוד הי ואו הי אשר בו [illegible] סוד חלם וסוד ירוס נשא וגדה וכנ"ל פ' וישב בהוא זמנא דיוסף סהרא לאתנהרא הנה ישכיל עבדי ולזה קאמר אליו תשמעון ובזה

תבין

פי' מאמר פ' פנחס ע' שנט

מאמר פ' ויקרא ע' מב

מאמר פ' כי תצא ע' תקמו

מאמר פ' בראשי ע' קסא

מאמר פ' קרח ע' שמ

מאמר פ' פנחס ע' תנו

מאמר פ' פנחס ע' תה

מאמר פ' נשא ע' רנט

מאמר פ' אמור ע' קפח

מאמר פ' בא ע' עג

גמ' בפ' הספינה והוא פלאי

מאמר ז' כי תצא ע' נקס

לימוד אצילות

ופי מאמרי זוהר

לימוד אצילות

ופי מאמרי זוהר

יאתי נהוג מהרת וקלחר תו כשיע לאתסטוה ונסיק ויסאי יאתי מיל
לשוא ורוחק ותעבדיך חד קלח כדין מתקן ולבאה לאיהו חוק לזה
פתוכא היאתניעי הוא נחל מכול׳ ונטע שהוכבא מסיפיק כין
עולל לאתה כי הקדמון כי כאיבא הזם הוא (י׳ י״ה יה״ו יהו״ה)
פוח נגד ע״ב שהוק ״אשר משוכוניתיה עולה לכהן וכו׳ל ע״ב מיאתר
כי תעת ע׳ תקל״ד (זה״ו חכ״י וה״ו) דיהוון ות״ו דכליל כהן
ע״ב שקק כמיון חם״ך דכהון הוה לאתבנר לכהנ״ש על ע״ב תוחון
ובכלה דילך הוה מגולה ליה כ״ב שקק ע״ב ת״ב מוכרח להיות
גולל ונסבא ביחד רק ע״ב שהוק לא מתעהון כאתרת מיהי
מכיפיא עד דייתי ההוא דילקרי לר׳ דיהוה (יו״ד ה״א וא״ו ה״א)
ליה הוא מכבא הקדמון לאתה הוא סם (יו״ד ה״א וא״ו ה״א)
שם כשרשת קרא והיה בלכלכם מלאתם החלק תרויהו תרויהו ליהו״ד
כגון דוס יהיה שם ולהון שני שבי מהנבון וכו׳ ותסכיל כתערוך
פשפטרא׳ יהיך ותחבר ביחד שהגולל הוא סהלמון לבניין ושבי מבנעות
שהוא קדוסה ומיא לית כלילו כלל : ובוה תבין סוד קדושין
שקודשין בנוסבת ומתקין על ההיכא לב״ד ת״ם וכו׳ כי אית׳א כבר׳
תרומה ע׳ רכ״ט פתח אהון על פתוחת ואתר ועשית את הקדשים
לתשכן עני שני עומדי׳ כתיב הכא עומדי׳ וכתיב התם שרפים
עומדי׳ מה להלן שרפי׳ לף כאן שרפי׳ אלין קיימין בתקוני כלילה
ומקדני בתיבות לשבחי בההוא תוקף רוח עלאה בגונא כלילה
לאתעדרי לתקנא תוקה לתוקף בתקוני שפירו לזקף כלילה
לאחרא לאתי לשבחי תעין בחדוה כלילה תלאה וכגין יקרא דההוא
כלה עלאה לאנטרף לסיבבד תוקה דשפירו בכל תקוני דשבירו לזוקף
לכלילה עלאה להניח תדוה כגונא דא וכו׳ לף הכי כלל תוקה לאנטרף
תקוני שפירו לתוקף לכלילה כלה כדם דהה דא כגונא דא קיימין
דא כלילה בשבע כרכלן ודא כלילה בשבע כרכלן ע״ב בתיבות סוד
הכרכות של תוקה : וכוה תבין ע״ב פרק אלה שבתורה לף ח׳
תחזו עליו על ר׳ יהודה שהיה מעיד על הדם ויתרוך לפני כלה
ותחזי כלה כלה ותחזוהה רב שחוחל בר יאתך לאתלת וכו׳ ע״ב
בגוי דלכתובה קשה ליה נקיט הדם ולאיה רב שחוחל מיתך לאתלת
לפ״ב כי הקדמון דשתרוכיתיה עלה בר׳ תהבן ותו כשלם שחוק דע״ב.
והקדמון כי לית תתייהך מהתרוכיתיה עד שתעלה נקודה והקדמון וכן
נקידים יהון ושתחוו כי עשביר שחשלת ודון וכו׳ וזה וכבן מדוחו
בשם (י׳ י״ה יה״ו) מדוחו כאתכא ואיתיא כאתכי כאר׳
ז״ל הדם כחלוהו כוה ה״ נלת שאין גם הדם כשנוה ניחוחיה
שכרשם יקוק ושקה וח״כ לזה נקיט הדם לרחו לקוד הכ״ל ולכך מכיון
טפעת קדושין על אנבא דאל״כ לית תתעיים ומכיון הדם כי שייכים
זה לזה וכל שחוחל נקיט לאלת כי יתך שפוכא כשנקיטת נ׳ הדשים
יתיר הם מדוחים (מי״ו) לבות ובזה תבין זה דאיתיא כפרק כתה
פלקין דף כ״ג בהדי תבעלי תבעלי שכאיתי חו שהוה כבא דאיהו נקיט
ערי מדלקי לאתי ואיהו כין השתעות ח״ל הכי לך ח״ל לכבוד שבא
ותבעני לך כחד חד כגונד וכוי וחד כחד שחוד כי איתיא כפ׳ ניקבל ע״
שם ב שבת עשית עש בח הנקוחוח כאו דאלת לאבא לאתחזן
בבת יחיזה ואיהי אתעבדות בהו נאיהון בעלמא דאתי ע״כ ועיין
בפרשת פרוחה ע׳ רל״ד בתיבות כל העשוד ותלוה דכרים כפלאים
ולכך שהוא בכא נקיט תרי מלקי לאתי חיים שני הדשים לרחו על
פוד הא״ל ועיין לקמן בהלבות שבת לאתרוך כזה ושאל לאה לך שניה
פלא הרוח בת נם הדשים ח׳ והשיב בגד וכוי ושחוד כבדרשים בתיבת
לאחד : וזהו מי שבא לכאן ותלמודו כידו שיכול לפרוחות כל
פוחות שבעולם כידים ולא תתעה על זה פלא האלכתי לך מה דאיתיא
בפרשת יתרו ע׳ קכ״ט ידי לאין חיכתיך ורוח דשוי קכ״ה בכר כם
ושלד לון בלעגנון לבר ולבו ולהשלה כף וכו׳ ע״ם ועיין בפרשת אלה
פדברים ע׳ קנ״ב ולזה אתיא בח״ל דבא״ל שבקר אין
העולם ולזה שלחרבני וכלה לאנבאן דעתבי רחין רק שם בק שם יתרו וכלה
אתפקדון בחדם לאיהו קאים בראש הללם אלים כיחוד לגת כ״ל כי
לאתיא בכתבי אלה״ו ז״ל והקדמון לפ״ל בפוד פוחת בתוך עבין
כ׳ חוחזו אלו שם כחי׳ הכוד והו שחוחל בחלבו׳ והה״ נ שכם אין
השעורים עוך הכוד כשלאיה חוחת וע״נ הכוד יש נא חוחת שני
והוא שלבו׳ וע״י שני חוחת אלו אין שלישה אל החמרים ליכן אין
מלקין ע״ד ניקדש ספרי סחוק ומכך חוק אתיא אתחו״ם לומר עד כאן חוחם
ע״ך ואחר ב שבת ומשם ואלאה כם קלישו וכו׳ הכא חוחם הה שלבלבו כחוק
כאשון ג׳ שני לבוחו שני דכיוכה שכם נ׳ אחי״ם דיהוי״ן דלהפי״ן והם נ׳
יקדש״ל פוח״ם פעין בפרש״ם ניקדש ע״ך וכפי׳ פחוחו ע״ם עקב״ל שנילה

סוד זה שלא ייעול בכסופא קדוש: קכ״ב : ולזה קיל כשכלאתי
לעתוים קן כשרוח כי כיוה נקרא קן בעוב ושם נאמר שלח תשלח
מרשיעוכך דין מקבה השעים שהוא סוד כשרוח לשרוש כהן ניתן רשות לשרוש
ותחוזם זה כשוכן תכוכה לכך מדייק לתחוזם קן כשרוח והוי קורין לכלה אתחזי כרחיט ע׳ תפ״ט
כיכפי לשון עבומה כי ב׳ כפרשת ״חלה הדכרים ע׳ תפ״ט והיה כ
כאכלכם מלחם כאתרת תרויהו תרוחה ליהו״ד קדוק דל שלא עתיר
פתבוכה אתחר שלי תחוחה היוהו ת״ו ה״ה והוק דילייה תבן כשוך
ליהו״ד חלכוכים דהוק סה עלאה היוהו כבוד וע״ד תכבי לן לאתחוחה
לעולה לאתחוחה לעולה אלין יכהן חלא לאלי סה לעלת שכאת לאלכת
עלאה חלא כך שפולל ותקני לה ויהכי ליה לאלכת : ודוק
סוד חוחפה ע״כ . וכבר כתבתי לאעלה על פירוש אחתר פרשת
כרחשית ע׳ קכ״ג ואלכות אלהה אלכתו כלילא מכללא ואיהו פה
וזהו קורין לכלה כיכפי ויכפוק שכוף יפה כוף וכו׳ כי אית׳א כפרשת
ניקדש ע׳ ה׳ ו׳ גדול י״ו ואתבלל אחד כדקאתר יפה כוף אחזם כל
לאלן תנשכתית חזוניה לאלהן יפה כוף דל קכ״ה ודל כדין
אחזם כל לאלן כדין הוא חדוחית דכלא וכו׳ אתיכרת כשם כאן :
וכפיוהו אלה״ו ז״ל יפה כוף על ידי יסוד הר ניין ירכתי כפיוה
נעת הוד כעיר אלהיהם אלכות וכו׳ ע״ב : זהוק על פי אחתר
פרשת ניקדש ע״ב הדשיעו שיום אתעבד אתעתיקא קדישא ו
ואפקים יהון נהן אפקים נכח אחד וכל הזוק שוכה אתכנם כנוניי
לאיהכה ליה לאדנן אפקים דכיון דאיתכרכת נהן איתיא כחיכת כפפיום
לף ק״ו עתידה אפקים אתכיה דוכון לאשוא כפנוכה אלין שקבל
היוהה אחר ליה הקב״ה לקבל אחם וכו׳ כשאר אלכות אחרוש קל ואחוכר
אחה אללו אפקים אתחיכם כך אמו אלחיכם על אחת כאה וכוה : אחר
ליה הקב״ה לנבניאל נעור אית קנא אדנים כין הקניס דכתיב
יכרהמעה יוהר מיעד ויו יהבוה ופיהם דם״י דקאי על קנא
שכעון נבניאל כיס ושלוח ככנה כרך נדול של ריחי סיהה אתלאל
כניוים של אחום לכך אחלת אלכות ליהיה על ידי נבניאל
ע״כ : אית׳א כפיוהו אלה״ו ז״ל אכור עם הכולל עכו״ם אחתרוכיתיה אלאך
נבניאל״ל שיקבל עכודה אלכות ואחר אנות אקבל אנוכרית הניכה
הקדמון יין אשמורה ע״כ : ולזה קאתר ולאתכנל שקו הייתו
נבניאל ואביא קלף אי את כשוחת אכהה היוהו אלכות כי אית
עמוחת כאתוש קן נבניאל וגם אביא קפוק לו אי נתן לשכוח כניה
כי הלא קודם אנות אקבל מן אלכות אכהה ואביא ואחר אנות
אקבל מן כניה והקדמון שקבל אכני פירש רש״י לשון לויה לזה
אקבה הנה כפסכת שבת אחר שאקבה על (כ) כשופה שהיו
אלכות שכוחל אוכוניה לאעלה אכני אחר האמונים ואחר כן
כן׳ כשוחה שהוק כפוך כיכה : והקדמון כי נבניאל מוכל אין
נכוכת אלכות קודם אנות ואחר אנות אקבל אין כיכה ״כפרשת
ניקח ע׳ רמ״כ נוון כשוק דל נבניאל כשלח לשחילה וכו׳ והוק
אחוכה על כל דיכין דעלמא וכו׳ ופ״ו אקבה כנוך׳ ח״ט אחי
אחרת דאתרנולתא אלהי לעילא לאה תיעון נבניאל אלא אחר על זו
יפיה אקבה אחוכה ואפוי לשון לויה היוהו דקאי כשיב דקאי אחרני כלילה
שהוא כנלות אחוכה לילה ואי אפיל קוטרא אחשוניה הוא
דאיתיא כפרשת חולדות ניחוק על ״כ ויהי כי זקן יצחק ולא ״ם
כתיב ויקרא אלהים לעזר יום דל אכרהם ואיהו כהוהי דיוקא
ולאחק קרא לילה דל יצחק אחק אה כתיב ויהי כי זקן
יצחק ותכהן עיניו מלראות וכו׳ והכה נבניאל אי אקבל ענוכות
כיום שהוא כשלך יצחק לוא קאתר אלו אפיל קוטרא הן משעה
אתחתוכים אתפוניה כסוד עוזה לאה תיעון : וכוה תבין אחתר
כפרשת עקב ע׳ תקי״ט קס ר״ם ואחר אחרי אתניינתן כשתיעון
וכו׳ לאתעדרו כעון ואחכנדו שיהא אחכון דהא ודאי אשכה אורח כשבו
בעלמא דהא לא אתעדרת כגו אלא כרחין עלאין דעלמא דאתון
כהם כהם לא יכום ולא יחן ע״כ : ואחיפים שוחר יהיאל
לעלילה : וזהו דוקא על ידי דוי אוריית׳א וכל״ל אתכנסו אחכי׳א
לבי אדרש וכו׳ : ולזה נדון דוקא דוי אוריית׳א דכיה אלית
פוכלא וכל״ל דכתיב את לעשות ליהו״ה הפרו אוריתך לעילא
דאתבטלא : וכזה תבין כפסוקים כתלים קי״ט שכרו אוריתך
עוריתך את לעשו׳ ליהו״ה הפרו אוריתך : כי הקדמון מה דאיתיא
כפרשת כהר כפוסו יהי שלא לעיל דק אכגלה הוא כסוד עכד
והשכיעה לו אשכר לאעלות חם לא על ידי דוי אוריית׳א כי וזה
פירוש פעקה הנער אשר אמר ה׳ ואין מוציא לה : ז״ל

אחתר כרחיט׳ ע׳ קכ״ג

אחתר ב׳ ניקדש ע׳ ה׳ ו׳

שם ע׳ ב״ב

נמ׳ כתם כתתי׳ לף קיז עתידה תיכים אתתים דורון

אחתר כ׳ ויחי ע׳ רמ״ב

אחתר כ׳ עקב ע׳ תקי״ט

ליטור אצילות ופי מאמרי זוהר ופי נמ

כל

ליטור אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' גם

וכד ישראל אתדבקו באורייתא ואולין בארח קשוט כדין אתחלייא
ושלום אתחבר בהו אתיבת אתי ואמרה אני חומה ושדי כמגדלות
בההוא זמנא דאתחבר עמיל א"ו ושלום (א) רוח דעתיקא קדישא ז'
שבע דרגין ושלום דאקרי כדין כיון דהני מתחברן כדין אז הייתי
בעיניו כמוצאת שלום וכו' ושריא טיבו דע"ק באתר דדכר ונוקבא
וכבר הארכתי מה דאיתא בפ' נח ע"ר"א אבל אי אית נדיק דוכוהי
ועובדוי לאנהרא בהון אטרוניתא ולמפשט מיכה לבושי דקדרוותא
דפשטין ולקשטא לה בלבושין דנוכין כדירין דרוין דאורייתא מה
כתיב ביה ואוריתיה לזכור ברית עולם ואוריתיה ברזין כהירין
דאורייתא דאור ר"ו אתקרי הה"ד כי כד ממה ותורה אור ובאלין
אתגלי ואוריתיה וכו' ואחת הלך שכבה ויישא לפי עלכא וכו' בגלותא
מה שאלתך ויכתן לך בההוא זמנא שאלת על פורקנא דילה ובנהא ע"כ
הכא במאמר פ' בראשית ע' קטא אלת משמרת הוי הלילה וכל משמרה
ומשמרה יושב הקב"ה ושואג כאריו וכו' (ה) הלילה עלה קב"ה שואג
בג' משמרות דתמן הוי תמן הוי וודאי וכו' וכד קריב לגורל דמיני
בחית א מן בראשית דאיהי אנפי ונחית עלה כתר א"ל ר"ר הא
אילנא שלום ביהוד אמאי נחית א"מן בראשית אלא בגין דאיהו כביעו
לאשקיא אילנא ובאה דרא דהאי אתגלייא ע"י דעשה וכו' ואל"כ אימת
באמר אני חומה ושדי כמגדלות בשמתגלה על מלכות סוד (א) ע"ק
כי אז שריא טיבו דע"ק באתר דדכר ונוק' וסוד (א) הוא כביעו
לאשקיא אילנא דהוא שם יהוד הנקרא מאדי עלמא ואז ואיתי' ברזין
כהירין דאורייתא ותורה אור דא ר"ו ג"י אין סוף ב"ה והקדמנו כי אז
יתגלי חלם והוא סימן לעת דודים ואז אמר מלכא מה שאלתך ומשיבה
על פורקנא דילה ובנהא גם הקדמנו לעיל דף כמוד כד כד שמשותיך
כי בעת אורכן נעלה מחנה ב'אורות כי כל חסד הוא אור דיום א'
ובפ'אור גי' בית עם הכוללים ח"ש ומסרב הבית אמר לשחוק כי
בית הם ב' אורות גם שחוק ג"י ב'אורות ולעתיד לבא יחודים והו
ושמתי כ"ד כ"ד שמשותיך ומודע כי ספי'הת"ת נקרא שמש וכו' ולזה
קאמר תורתינו הקדושה תכיא א"ר אלעזר כי איתא בפ'משפטי' ע קנו
בשעתא דמליק משה לקבלא אורייתא מסר לי'קב"ה שבעין מפתחין
דאורייתא כד מטא לתשעא ושתין הוה חד מפתחא גניז ומתים
דלא הוה מסר ליה אתחנן לקמי' אמר ליה משה כל מפתחן
עלאין ותתאין בהאי מפתח תליין אמר ליה קמיה מאריה דעלמא
מה שעיה אמר ליה איתן וכו' איתן לגבי תורה שבכתב תניא
לגבי תורה שבעל פה וכלא כדקא יאות ע"כ והא פי' בגמרא
דפריך והא תניא ומשיב אי תניא תניא כי שם אין להשיב והכה
לבאורה קשה הלא איתא בגמרא מ"ם כדרים כ' שערי בינה נברא
בעולם וכלה ליתנין לחשה חסר חד שמאמר ותחסרהו מעט
מאלהים אבל כלע"ד כי מצאתי כי שער הכ' כולל כ"א שערים
כמנין אהיה והוא כי אהיה הוא בכתר וכתיב מקדש שער הכ' והכה
מצוה איתא בילקוט חדש ערך גלות סי' י"ו מה דכתיב ביחוקאל
היה היה דבר י"י אל יחוקאל היינו כי שם אהיה. סוא מסוגל
להגן על ישראל ואלו. היה אז השם שלם עמהם לא היו מתעכבין
כלל בגלות אבל בסתלק אז מן השם אות (א) ע"ב ואל"ב לפי
זה בזה משה משיג כל השערים רק היה חסר (א) מן השער
הכ' ונהו ותחסרהו מעט מאלהים שהוא (א) ולכך מתיב גבי משה
אינן היה משכך כי אכא גם לכל שער הנקרא איתן רק היה
חסר (א) מן אהיה שכולל כל השער הכ' וכדי לבאר לך כל זה
מה שמביא ביחוקאל אבא לך אסם קניהו מה שהארכתי כי איתא
בכתבי האריי ז"ל דע כי הלא ידעת כי שם מ"ה ואלוי אלעין
הוא כוכבי אנפין ומוד אותה אלף שביא באמצע שהשם מ"ה
שהוא אלף שבאלוי וא"ו הוא סוד הבינה כנ"ו מתקומים כי אותה
האלף הוא שם אהיה והענין בקיצור כי שם זה של שם מ"ה
בשתמיר מעט אות (א) ישאר דם ואות האלף הוא שם אהיה
והוא סוד הבינה הנכנסת בעיר לחיות ולפי שהבר ידעת כי
על דבר עליון בכלכם ויורד לתי שהוא למטה שמדרגה יורד
שחורים שלו ושמיוותיו למעלה והכה זה השם דאהיה בכנגם
בעובו כוה א' אה אהי אהיה עולה בגימטריא דם ושם זה של
אהיה בשכנגם בו"ה בעשה בו. סוד אד"ם שהוא הפוכי שם מ"ה
שהוא גימטריא אדם ואז רבישית דם שמאדם בי על ידי רבוע
שם אהיה שעולה כמנין ד"ם בעשה אדם בשלימות והכה בתחלה
הוא מצרים לנקדים ושלמים מזה הכם לפי שלא שמשנה. כי"א
ואמר שה"ל בלתי דם ולכן היו מצרים מוסבים דם מישראל

ובעתה בגאולה כתפשטו החסדים וכו' ועם זה אין מקום לחצונים
להתאחז בהם עד כאן: ותבין כי הקדמנו לעיל מה דאיתא
בפרשת משפטים עמו' קעא שמא יחידאה מכל מאר שמהן דאחסין
לעמא יחידאה ואיהו (יוד) (הא) (ואו) (הא) דכתיב כי חלק
י"י עמו. וכתיב ואתם הדבקים בי"י וכו' והו פירוש הסמוק מאמר
משה לקב"ה בשעת שלימות לגאולה מעצרים ואמרה לי ע"ה שמא
מ"ה אומר אליהם והם שאלו עם שם מ"ה הוא שלם והכה שם
מ"ה נשלם על ידי שם אהיה וכנ"ל לזה השיב לו הקדוש ברוך
הוא כה תאמר אהיה שלחני אליכם ר"ל כי גם שם אהיה עמכם
ולזה כתיב גבי קול דמי אחיך מעצרים אלי מן האדמה כי איתא
בפרשת בראשית עמוד קטא חובה דא דקטלות לאחוך לא
עבדת ליה אלא לשמא דאתקרי מ"ה וכו' ולפ"ד א"ש כי כסתלק
אות (א) מן שם מה כי ז"ל בכתבי האריי ז"ל כשנסתלק (א)
משם מ"ה נשאר דם ונאמר בו שופך דם האדם באדם והבן
עתה עניין שפיכות דמים מה ענינו שהוא הסתלקות דם מן אדם
עד כאן: כי אהיה ברבוע עולה דם והשם ע"ה כשנסתלק
ממנו (א) גם כן גימטריא דם ובהתחבר שני דמים אז כעשה
אדם ואז ומי והו בדמיך חיי רוצה לומר כשמתחברין שני דמים
אז חיי כך איתא בכתבי האריי ז"ל ולזה קול דמי אחיך מעצרים
אלי דמי דייקא לשון רבים וגם קאמר מן האדמה אל"ם
מ"ה ומה מאוד תבין מאמר פרשת משפטים עמוד ר"ד אלא
קניהו בקדמיתא לא הוית אלא באילנא דטוב ורע מסטרין טוב
סמאל רע וכען דחורת בתיובתא ואתדבקת באילנא דחיי הא
נפקת מעבד ואתהדרת בן לקדוש ברוך הוא ומטה דאתעסר
בידך הוי עץ החיים (ו) דאיהו בן י"ה וכו' נדיק מט באמציעתא
חסר (א) (היינו שחסר (א) שבשם (יוד) (הא) (ואו) (הא)
שהוא אהיה בינה) ולזה ונדיק מט לפני רשע ומאן גרם דא (א)
אחד מחמשים דחמשין תרעין יהבו לך חסר חד ואשתאר מ"ט
ודא גרים ונדיק מט לפני רשע דא סמאל וכו' ובגין (דא) דאיהי
בינה חורת לך כמה דאוקמוה בתנויתין אלף בינה דחורת בך
דתיובתא תיעול בין (ו"ו) ואתעביד (ואו) לקיים בך ובישראל
וברחמים גדולים אקבצך וכו' ע"ש והמה נפלאים ואפס קניהו
עוזב תעזוב ע"ב זו ודא ע"ב שמהן ויסע ויבא ויט דא (ואו)
מן והו אני והו וכו'. ובפרשת כי תצא ע' תקלד כי שם זה
כולל כל ע"ב שמהן וכנ"ל באריכות ובזה תבין מדרש לקוט
בחבקוק שעג עוגה ואמר אוכו זו מכאן עד שתעצני ושאל לו
על הגלות רשע וגם על קן והשיב לו הקדוש ברוך הוא כתוב א
בלוח ואחר כך אומר תודעני את הקן ולכאורה קשה למה לא
היה קשה לשום כביא על הגאולה רק לחבקוק ומה השיב לו
לפ"ד א"ש כי הקדמנו כי ללבי בשם ע"ב גליתי קן הגאולה
ואיתא בפרשת בראשית עמוד כ"ט י"י שמעתי שמעך האי קרא
אמר חבקוק בשעתא דחמא מעתא ואתקיים על ידא דאלישע
אמאי אקרי חבקוק אשכחנא בספרא דשלמה מלכא שמא גליפא
דע"ב שמהן איגליף עלוי בתיבין ובגין דאתגלי ביתא דאגליף
בו אבוי בקדמיתא כד מית שהוא מיכי' והשתא דאלישע חבק
ליה אגליף ביה כל אינון אתוון דשבעין ותרין שמהן ואתוון
דאלין שבעין ותרין שמהן בלשון אינון רי"ו אתוון וכולהו אתוון
אגליף ברוחא דאלישע בגין לקיימא ביה באתוון דע"ב שמהן
וע"ד אקרי חבקוק עד כאן: ולזה לשום כביא לא היה יכול
לומר הודיעני את הקן הלא ללבי גליתי שהוא שם ע"ב אבל
חבקוק שהוא הי מן שם ע"ב שמהן וכנ"ל ולכך שאל הודעני
בשם ע"ב שמהן היכא מרמא קן הגאולה ועל הגלות הרשע
אבל הקדמנו כל ומן שחסר (א) שבאמצע השם שבין שני (ו"ו)
ואז נדיק מט לפני רשע ואז ליכא שם ע"ב שמהן כי הלא ע"ב
שמהן הוא והו אני והו כמנין בו עיול (א) בין שני (א) ואז
בעשה (ואו) ואז ואמר וברחמים גדולים אקבצך והכה שם זה של מ"ה
בלתי א' גשלו ולזה השיב הקב"ה כתו (א) בלוח דיוק שמעל שם מ"ה
ואז תדע מן באולה ומאוד תבין בזה מה שהוא רבתי בסמוק א שריך
ישראל מי כמוך עם נושע ביהו"ד כתיב בא' רבתי אמרי הכ"ל ואז
מסיים ואתה על במותיהו תדרך ולכך כתיב התורה בסוף שמון
אחרון מה זה יהיה לשוף ישראל ובזה תבין מה דאיתא בדרז"ל תיעוז
דוקר על מחשב קיינין שהרי כמה מאמר איתא בקבורתו של משה
וכתיב

מאמר שפטי' ע' קעא

פי' פסוקי בע' שמות והוא עלא

פי' אלפא במשפטי' ע' רד

פי' בגמ' על דמקשי והא תניא

מאמר פ' בראשי' ע' כט

ובתיב ולא ידע איש את קבורתו וא"כ איך רוצה ע"ק הגאולה
ע"כ ולפ"ד א"ש כי אפס קניהו מה דא"י ב"ע. °בראשית ע' קלג ד'
כנסת לפרדס תביינא שאל בגיהון ותמן קבור ההוא דאתמר ביה כל
הולך על גחון אשר דרכו כמתרה ויסך אלוה בעדו ולא ידע ית
קבורתיה עד יומא הדין דאתגליא תמן ע"כ. ובספר תקונים
גיהון ההוא דאתמר ביה ויקבור אותו בני ע"כ. ומבואר דקאי על
משה כי איתא בפרשת ויחי ע' תק"י והחייתם את אבו ובתיבה לי
אות אמת ואמרה סימני דחיי לא שריא אלא באות אמת ומאי אהו
דא אות (ו') בגין דביה שריין חיין ע"כ: ולמוד זה רמז משה (בו'
דגחו"ן (והו') הוא רברבא והוא באמצע התורה כי הוא סוד עמודא
דאמצעיתא. כי הקדמנו מה דאיתא בפרשת ויקרא ע' ל"ב על
פסוק יחתו מריבו מריב (ו') ודא מלבא קדישא ורזא דחכמתא.
אתמר הכא בשעתא דדינין מתערין ושלטן על רחמי ורחמי א
אתכפיין (והוא סוד מלאמה ליהו"ד בעמלק כי הלא סוד רחמים
בסוד שמים אש מים) ובשעתא דקב"ה אתברך מזכותא דמחלא.
(כאשר אבאר בסוד אשר עבה הודך על השמים ומאמר פרש' אחרי
מות ע' ק"י על פסוק וסבר יוסף מעבר להשקות את הגן תבין כל
זה) כדין נברין רחמי ואתכפיין דינין הכ"ד יי' יחתו מריבו מריב
(ו') עליו בשמים וכו' בשעתא דטלא דעתיקא קדישא שריא עלי'
ומליא רישיה בהאלא אתר דאקרי שמים כדין ירעם ותבר חליהון
ותוקפיהון דינין תקיפין ויתן עז לטלנו דא קב"ה ויל' קרן משיחו דא
כנסת ישראל דאקרי קרן היובל ע"כ: והנה איתא בפרשת בראשי'
ע' ק"י תמיכא בהאיא שעתא נחית סמאל מן שמיא רביב על נחש
וכו' ע"כ. והנה הקדמנו מה דאיתא בפרשת פנחס ע' שצ"ו ועיין
לעיל דף ה" ניפול בן י"ה וכו' (ו') איתא כפול דנפל בתר ההיא
דאתמר בי' איך נפלת משמים הלל בן שחר. א"כ סוד (ו') הוא
בגלו' בסוד הולך על הגחון והקדמנו כי מרין להשמיד אור דע"ק שהו'
סוד נבוטו אור התורה הנקרא רז זה כמשך מן חלם שהוא נ' יי'
דשם (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) וג' יודי"ן אלו הם סוד ה' מלך וגו' שהם
גימטריא כתר כמבואר בארכות בפרשת פנחס עמו' תכ"ד דמשמים
עמודא דאמצעיתא תמן יד רמה וכו' בה נטיל הקב"ה נוקמא מ
מסמאל ונחש שהם סוד הולך על גחון ושם איתא ז"ל והנה סלם
מה (ל') סליק על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל
בריין בגין דתסתלק לשמא (דיו"ד ה"י וא"ו ה"י). דביה יי"י
דחשבבביה (ל') וכו'. ולסוד זה איתא בפרשת שרצים (ו)
רבתי בתיבות נחון וגם יש (ל') שם בתיבת חלה כי הגלות
הוא שמתרחק (הל' מן ו') וכאשר בארכתי בפסוק ויש לכם אל
ארץ אחרת כתיב (בל') רבתי וחסר (י') בתיבת ויעליכם ש
שפגמו באות ברית. לכן נסתלק (הל') ויסליכם ואם כן כל ומן
שנסתלק (ל' מן ו') אזי לא נשתלם אילנא והו אשרי כל מוכי ל'
והו (לו) חכמו ישכילו את זאת יבינו לאחריתם וסוד (ל') זו
הוא מן נ' (יי'י') דשם ס"ג ובפרשת בראשית עמו' כ"ח שמאריך
בסוד סגולתא שהם נ' (יי'י') י' יברכך י' יאר י' ישא נבאן אתר
אודריקו בג' אבהן דתמן מחיא אדם בגלגולא וכו' דמשמים נ'
טפין סגולתא דאודריקו מחוחא מתיחאה אינון קוצא דאת (י')
לעילא וקוצא דילה לעתא וגם באמצעיתא דילה וכו' ודא (י') דאיהו
לעילא מן א' וכו' ותלת טפין אינון ביו"ד ה"י וא"ו ה"י דמעירן
על עלת העלות וכו'. ומובן מאוד לפ"ד: ובזה נבא. °לביאור נמ'
תניא אמר ר' אלעזר תניא דיקא היינו שהיה חסר סוד א' וכל
ומכח זה תלת משמרות הוי ה' לילה היינו כל (ה') דהלילה:
עלה שאיג הקב"ה והנשקה הוא תלת משמרות הו"י ודאי משמרת
ראשונה של הגלות שדומה ללילה משמרה ראשונה חמור כעוד וכו'
כל"ל אבל משמרה שלישית דכתיב וישרא יהיה שלישיה אש"פב הו"י
הלילה על זה יש לנעוק עד איתא וקאמר תינוק יונק משדי אמו.
היינו שיקויים אני חומה ושדים כמגדלות. ואיתא יהיה כבר
הקדמנו א"ו כשאיר כי (א') רזא דע"ק וכל"ל שהוא אור מים
דנבעין וכל"ל ואזי אז אשר מסמר עם בעל וכל"ל כי אז ורחיתי וכו'
וקאמר לאזי נקרא מיכה קאמר הני כיאנין למאן דגני בבית אפל
היינו שמתבטלו האורות שהם גימטריא בכי"ת ולא ידע זמן קיימה
כי הקדמנו מה דאיתא בפרשת משפטים ע' ר"ד ותמן עור ולא
קיימה: ועל זה קאמר כיון דאשה מספרת עם בעלה ותינוק יונק
משדי אמו בסוד הכ"ל: והו סימן שמגלה החל"ם אז ליקום ולקרי
כי אז הוא זמן קיימה לקרות קריאת שמע. כי הקדמנו דאיתא

שעם כבון על פי נגלה על גמ' ויפח רוחן וכו'

ביאור מופלא ואנד' ראשונה דברכות

°בפרשת ויקרא ע' י' תמיכן ב' פרשתא דשמע ישראל אחד מהה אחד
דא כנסת ישראל ביה בקב"ה דאמר ר"ש זוגא דדכר ונוקבא אקרי
אחד באתר דנוקבא שריא אחד אקרי מ"ט בגין דדכר בלא נוקבא
פלג נופא אקרי ושלג לאו חד הוא וכו' ומתכרן כחדא תרי בלגא
גוף אתעבידו חד נופא וכדין אקרי אחד והשת' קב"ה לא אקרי אחד
ורזא דמלה ב"י בגלותא וקב"ה סליק לעילא לעילא אוונא אתפרש
ושמא קדישא לא אשתכח שלים ואחד לא אקרי ואיתתי אקרי אחד
בשעתא דמטרחכיתא אשתכח שלכא ויזדוונן כחדא ע"כ:
עיין לעיל מה שכתבתי על מאמר °פרשת בראשית עמוד קמ"ט: שם ע' קמ"ט
והאדם ידע את חוה אשתו וכו' לא אשתמודע בה עד ההיא ומכח
אלא מיומא דאתחרב ביה מקדשא קב"ה לא אתייחד בשכינה ב
ביומא דחול וכו' בגין דמשלה דעבד ושפחה בהון כתר דיתעברון
מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו וכו' וביום ההוא יהיה
יי' אחד ושמו אחד ע"כ ולזה בשבת אנו אומרים שמור וזכור בדבור
אחד: ובכתבי האר"י ז"ל ועיר אפין הוא שם מ"ה דאלפין שהוא
גימטריא אדם וגם נוקבא נקרא חוה שהוא אלוי שם מ"ה ע"כ:
ו"ל בפרשת °פנחס ע' תע"ו כה תאמר לבית יעקב איזה אח ע
עמודא דאמצעיתא ואיהי שלימו לאשלמא ביה אחד אחד כליל ט'
פעיראן דאיהי א אין סוף (ח') תמניא פעיראן מחכמה עד
יסוד ד' מלכות וכו': אשתלימו לעשרה דאינון (י"ד ה"א וא"ו
ה"א): ובפרשת אחרי מות ע' קל"ד אזי דהא א סליק גביה
הו' וגם י' וכדין תשובה לא אשתכח ע"כ וכו' ע"ש: ותבין הדבה
ואז השכינה בוכה כי אינכו אין (ו') ובפרשת °וינש סוף ע' תנ"ו
ויקרא יי' נבאות ביום ההוא לבכי ולמספד וגו' והקל נשמע לעילא
לעילא מ"ט בגין (דוו') אתרחק ואסתלק מינה וכדין רחל מבכה
על בניה כי אינכו דבעלה לא אשתכח עמה וכו' ע"ש לזה איתא שם
באגדה ראשונה א"ר יצחק בר שמואל נ' משמרות הו"י הלילה ואב כל
מאמר ומשמר יושב הקב"ה ושואג כארי ואומר (אז"י) שהחרבתי
את ביתי וכו' ולפ"ז א"ש כי הקדמנו לעיל בסוד (כ"ד כ"ד) שמשותיך
כי ז"א נקרא שמש והיא מקבלת שני פנימים אור שהם נ' בבית אבל
בשמ"ו כמתלק (הו') שהוא (ו') סוד השמש אזי היא נקרא דכ"א
ועניה כי אין לה רק כ"ד אתוון בשכמ"לו ואז לא נקרא אחד: ובזה
שכתבתי בסוד שלק (א') תבין מאמר פר' האזינו ע' תקס"ט עיניך
תראנה ירושלים נוה שאנן ובתיב תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה
חסר (א) כתיב לא מראשית באלף בג"ב לא אתקיימא בקיומא תדיר:
מאן ה"א דלתתא ולעילא כתיב השליך משמים ארץ תפאר ישראל ואזי
השליך מש' דכתיב אבים שמי' קדרו' עיין בפ' וישב ע' תיא שמשיים ע"ז
ורזא דמלה ברכאן לא שריין אלא באתר דאשתכח דכר ונוקבא וכו' ע"ש
ותבין כל (ה) מרשית השנה מאן אתר מסתכלין בירושלי' אילין עיני יי'
חזר ופרי' מרשית ההוא דינא בלא אלף וכו' ת"ח אלף בלחודוי אקרי
ראשון דכר בלף סתים ונגיז אלה דלא אתיידע כד אתחבר האי אלף
באתר אחר אקרי ראשית ואזי תיומא דאתחברא לא אלא אתגלי' כי
כדין אקרי ראשי' ואפי' בהאי ראשי' לא אשתכח ירושלי' דאלמלא אשתכח
בהאי אתקיימת תדירא אבל מרשית כתיב ולעלמא דאתי כתי' ראשון
לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן: ופי' של מאמר הכ"ל תבין ע"פ
שכתבתי כי כנגו אור הכתר שמרומז בסוד (א) ענו בחכמו' הנקרא
ראשית ואז אחלאה החריבה ואז מען נבריאל קמה ביס שהמש כרוך
על עקיבו כי מן (ה) נשתמש (ק) ולכך לעתיד שיאיר אור (א) שהחרבתי
אז כתי' ראשון לציון הנה הנם ר"ל כי מן קנה יהי' הנה ואז גם לירושלי'
מבשר אתן עיין סוד (א) דבראשית דף א' ועיי' כפ' תרומה ע' ר"ל וכו'
ע"ש ותיכף שם איתי' בני מה קול שמעת בתנרב"ו א"ל שמעתי בת קול
שמעתי כיוכ' ואומר אזי שהחרבתי את ביתי וכו' ולפ"ז א"ש כב' הארכתי
בפי' ניפול המצ' בתוך כ' אמה וכו' כייב' י' נקר' יונה גם הארכתי במאמר
פ' כי תצ' ואם ראשי ישראל הוה וכו' ולא ראשי ערב רב דאתמר בהון היו
מרוה לראש איהי אתפשט עליהו בי' מסי' בהה' ומה' כחות עלת העלו'
ביו"ד ה"א וא"ו ה"א וכו' ע"ש ואז בעו"ה ולא ואיתא התכם מנוח לכך
רגל"א ו' ובזה תבין הוא' של שבת והא לך אפס קציהו בעטרלון כתרין
דיקא בשילין יקירין בשבעין עטורין דעל נבי חמשין היינו סוד
הכ"ל שירד (א') דאהי"ה שעל ידו נשלם שער הכ' שכולל ב"ה
שערים ואז כשירד (א') שהוא ע"ק ואז בוגי"ן תתקטר ויוכי"ן
דכנישין היינו סוד מה דאיתא בפרשת אחרי מות שמורק"ג ונהר
שמא' מעדן ותבין מה שמיה דהמוא כהר יובל שמיה. דכתיב
ועל.

מאמר ויקרא ע' י

שם ע' קמ"ט

מאמר פנחס ע' תע"ו

מאמר פ' וינש ע' תס

מאמר פר' כי תצא ע' תקמ"ט

ועל יובל ושלא שרשיו ובספרא דרב המנונא סבא חיים שמיה דמתתן אתקין חיים לעלמא ואינון אקרון חיי מלכא וכו' ותמצא שהוא כהר תפיק מהדין עמיקין וכו' לאשקאה גנתא (היינו ת"ת וכמ"ש שכתבתי פי' ונהר יוצא מעדן חכמה את הגן ת"ת) . ואימן נחלין כגדין ואתמשכן ומתכנשין בתרי קיימין סמכין (היינו נ"ה) ושדיין לון בחד דרגא דצדיק וכו' ומתכנשין בההיא אתר דאקרי ים והוא ימא דחכמתא הה"ד כל הנחלים הולכים אל הים ע"כ . ועיין מאמר פ' ויקר ע' מ"ב ועיין בפ' שמות ע' ט"ו וזכרתי את בריתי יעקב דא אתערותא דאת (ו') דאיהו כגס דבית יעקב ואיהו כגס דבית שמי תתאה ודא (ו') רזא דשמים ושם שמיה לאתערותא דיעקב ושם לאתערותא דיוסף . וע"ד איהו (ו"ו) דאינון תרין בחבורא חדא מתקן והלאה יתער קב"ה לאינון וכו' וכדין יתער קב"ה קיימו דכיעו עלאה את יו"ד וכו' . בחבורא דאתוון.נו (ה') בתראה וכו' ע"ש . וע"ל דף זה שכתבתי מאמר פרשת בראשית ע' קל"נ ובבית שמי דאיהי שכינתא תתאה דא הו' ונהר יחרב ויבש ונהר דא ו' יחרב ב"ה תתאה בגין דאסתלק מיניה נביעו דאת (י') לאין סוף וכו' . ותבין בזה מה שכתבתי ותמן בעינו שהם שני (וו"א) בכתיב וכו' דוק היטיב : ולזה בשבת שנעשה יחוד שמתגלה כתר עיין בפרשת בשלח ע' ק"י שכתב ראו כי יי' נתן לכם את השבת וכו' ר' חזקי' פתח ממעמקים קראתיך יי' וכו' תאנא כל בר נש בעי לכוונא דעתא ורעותא מעיקרא דכל עיקרין וכו' . בגין דינגיד ברכאן מאבועא דכלא ודאי הוא ההוא אתר דנפיק מיניה ההוא נהר דכתיב ונהר יוצא מעדן וכתיב נהר פלגיו וכו' באריכות וההוא לילה חדוותא דמטרוניתא במלכא וזווגא דלהון וכו' ע"ש . והוא גם כן מאמר שהזכרתי זה דאיתא בפרשת אחרי מות ע' ק"י על פסוק ונהר יוצא מעדן וכו' . ועיין בפרשת יתרו ע' קס"ד יום שבת רזא דכל מהימנותא דתליא מרישא עלאה עד סופא דכל דרגין וכו' ע"ש דברים נפלאים . ולכך אנו אומרים תכף לעובדא על רפתא כותא ובכיעתא תרין יודי"ן בקטין דאינון סתימין ופרישין . ועיין לקמן מה שכתבתי דברים נפלאים ע"ז ושייכים לסוד הנ"ל ע"פ זה תבין מאמר פרשת °ויקרא ע' ח ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול ויהי קול השופר הכא אפליגו חברי קדמאה קול השופר תרי קול חד השופר תרי . (ר"ל כי קול הוא ת"ת ושופר הוא בינה עיין בפרשת אמור ע' קפ"ט בסוד שופר) . ומאן דדייק דייק דכלא חד בגין דכתיב קול השופר קול דאקרי שופר . ומכלן דאקרי קול ממה דכתיב קול גדול ולא יסף והאי קול אקרי שופר וכו' (והקושיא ה"א איך מכנו שבינה נקרא שופר והנה איתא בפרשת בראשית ע' ק"מ אורייתא קאים בין שני בתים חד סתימאה עלאה וחד דאתגליא ועיד סתימא עלאה דא קול גדול דכתיב קול גדול ולא יסף והאי קול פנימאה איהי וכו' האי קול גדול דאיהו ב בתאי ולא אשתמע איהי בית לחכמה עלאה ע"כ . ושני מאמרים מכוונים לדבר אחד כי כאן מפורש שבינה נקרא קול והנה מסיים שם ולאתבועא חד אתכנש והולך כד"א כל הנחלים הולכים אל הים ואוק מאד כמה דתנינן כלי מחזיק ארבעים סאה והוא כי הקדימו ונהר כיו' יוצא מעדן חכמה להשקות את הגן ת"ת ומשם נמשך עד ימא דחכמתא כי נמשך מחכמה עלאה גם סוד שצריך ארבעים סאה למקוה כי ז"ל בפרשת בראשית ע' פ"ח ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד מתחת השמים ממש (היינו יסוד (ו')) ועירא הנמשך מן שמים ת"ת (ו') רבתא) אל מקום אחד לאתר דאקרי אחד ואיהו ים תתאה דהא איהו אשלים לאחד (כנ"ל ע"פ מאמר פנחס ע' תעו) ובלא איהי לא אקרי אחד ומשמע דכתיב יקוו דביה מתכנשין כלהו . ולבתר עלאין כלהו לגו ימא כד"א כל הנחלים הולכים אל הים ומסיים ולמקוה המים קרא ימים דא הוא בית כניסות מיין דלגו ימא וכו' ע"ש והנה ארבעים סאה כי הלא חכמה עלאה הנקרא עדן עלאה הוא שם יו"ד ה"י וי"ו ה"י וד' יודי"ן הוא גי' ארבעי' ואיתא בפרשת בראשית ע' ע"ה עשר נטיעות ערבה וניסוך המים הלכה למשה מסיני שאר מילי דאורייתא והכא הלכה מ"ט אלא בגין דהאי אתר דאקרי הר סיני תורה שבעל פה אוליפת ליה למשה לקשרא קשרין דמהימנותא אינון עשר נטיען דנגב קב"ה דהא אחיד לון בההוא אתר דאקרי ערב שביעי' ויעבדין פרי בההיא בית סאה בגין דייתי מזוני לעלמא בהאי שביעי' דלי'לה מזונא מגהו' שתיתא' דזרעין בה הה"ד זרעו לכם לצדקה קצרו לפי חסד וכו' ומאן איהו פי חסד דא חכמה וכו' ולזה מובן דמלכות נקרא כלי מחזיק ארבעים סאה ופי' של פי חסד עיין בפרשת °בא ע' ס"ד והאי יושב פתח האהל מגוס דאתגלייא יו"ד דהא אחרי בגלויא

פי' מופלא על מאמר ויקרא ע' ח'

מאמר פר' בא ע' ס"ד

דא חסד בצדק א"ר אלעזר כד אתגליא האי יו"ד אתבשר ואתברך בפתח אהל וכו' פתח קדישא בתראה עשיראה ע"כ וכולי ע"ש : ותבין בזה פלאים מאמר פרשת נשא ע' רס"א וכיון דא תגלי יו"ד פומיה דאמה אתגלי חסד עלאה ע"כ כי הארכתי בסוד זה ולסוד זה נקראת מלכות בית סאה כי מלכות הוא אדנ"י גימטריא ס"ה ובבר הקדמנו שהשכינה אומרת אני חומה וגו' א"ו כד מתחבר בי רזא דע"ק כי או שריא טיבו דע"ק באתר דדכורא שריא וסוד זה של עשר נטיעין לבית סאה הוא סוד הכ"ל הנרמז בתיבות אא"ד כמו אך בפרשה הנ"ל ע' כ"ו . וכאן איתא תורה שבעל פה היינו הר סיני שהיא מלכות . אוליפת ליה למשה לקשרא קשרין דמהימנותא ושם מסיים ובגין דא פקד משה באורייתא ואמר שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד לקשרא כלהו קשרין דמהימנותא מ"ט בגין דאיהו אתר דכל יומין ושבין דעלמא ביה תליא ברזא דאינון דלגין דרמיזין באא"ד ואינון עשרה וכלהו חד ואתערו ביה חבריא ואמרו ובדלי"ת ושפיר בגין דהאי אתרא דדלי"ת היא ולית לה נהורא מדילה וכו' ע"ש כי מוכרח הוא . ובפרשת °פנחס ע' תע"ח אסם קניהו ובגין דא כל הכורע כורע בברוך וכל הזוקף זוקף בשם דא שכינתא בשמא דיהו"ד ביה צריך לזקפא לשכינתא ההיא דאתמר בה נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל על ידי דרגא אחרא . ובגין דא ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת ההוא דאתמר ביה יי' זוקף כפופים ע"כ : ובזה תבין מאמר פרש' הנ"ל ע' תמ"ב . יסודה הא אתוון דשמיה ודאי (ד') אמאי אלא דוד מלכא אתקשר בשמיה תו דאיהו קשר של תפלין ודאי דא מלכא. ובגין כן דוד אתקשר בשמיה ע"כ : ועיין בפרשת °בא ע' ע"ד כחוזר לדברי הגמ' תלת משמרות הוי הלילה ודא גרס ערב רב וככ"ל הי"ו צריך לראש ליה תכף אחר מ"ס ברכות עם זרעים (וזהו צעקה הנער חסר (ה') ואין מושיע לה) כי יביה קשה מבלן בא ערב רב והנה איתא בפרשת כי תבא גבירתה גן שפחה אשכה ומוכפת מסטרא דערב רב מעורבת בגן לנגלא וזרעים מסטרא דעץ הדעת טו"ר ע"כ . ובזה תבין מה שכבר הזכרתי בפירוש הפסוק דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה ועיין בפרשת °ויקהל ע' שכ"ח שכ"ב דברים נפלאים מזה הסוד . דחביים וע"ד כתיב כל נדיב לב יביאה את תרומת יי' לגבי מלכא לבו יביאה למלכא עלאה כמה דאתמר אדם ר' אבא קליה ואמר ר"ש אבא בחיין ואנא בכיתא עלך לא עלך בכינא אלא בכינא על חבריא ובכינא על עלמא ר"ש כבוצינא דאדליק לעילא ואדליק לתתא ובנהורא דאדליק לתתא נהירין כל בני עלמא ווי לעלמא כד יסתלק נהורא דלתתא בנהורא דלעילא מאן ינהיר נהור דאורייתא לעלמא ע"כ : ועיין מאמר °פרשת אמור ע' קפ"ז . בשבועות דאיהי מתן תורה אתייהבו תרין לוחין אורייתא מסטרא דאילנא דחיי וכו' ע"ש כל המאמר . והוא סוד זה שהזכרתי מאמר פרשת בראשית ע' קל"ד אבני שיש טהור אינון (י"י) אינון רמיזין באות (א') רישא וסיפא (ו') דאיהו כמוי כנייא איהו עץ החיים דאכל מיניה וחי לעולם ואורייתא מתרין לוחין אין הוו משב כתתא לישראל וכו' . ועיין בפרשת פנחס ע' תס"ח דמאריך שם ע' תס"ט בסוד גער חית קנה להעביר רגלה דק' מן "קנה כאשר הארכתי אסם קניה ובודקין אלין יהון בד' מיוון בשם יהו"ד דרכיב עלייהו הה"ד כי תרכב מרכבות ישועה לקבלייהו יתער לתתא ארבע דגלין ותליסר שבטין וי"ב אבנין דתלת אבן דאתמר עלייהו . האבות הן הן המרכבה וכו' . מיד אתער שמאלא כמו"ב אתוון דעביד דינא בעמלק (ועיין בפרשת בראשית ע' קל"נ ובפרש' ויגש ע' ס"ן ובפרשת פנחס ע' שנ"ז וע' ת"א ותי"ז ובמזוד תב"ו וגם עוד הנה אינון דמתקנא אמרא ובנהורא דמלכא עלאה דאתמר באו את קרבני לחמי לאשי דלית לקרבא לגביה אלא אלין דאתקריאו אישי יי' . ובגין דא את קרבני לחמי לאשי דעליה אתמר . לכו לחמו בלחמי ואתקרי לחם הפנים דאינון י"ב פנים יברכך יי' יאר יי' ישא יהו"ד תליסר אנפין דתלת מיון (היינו מה שמבר בפרשה הנ"ל עמוד שנ"ו) מאי לחם דאלין פנים דא נקמא דאדם דאיהו (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) וכו' ע"ש כל המאמר של רעיא מהימנא וכו מבואר מאמר פרשת אמור עמוד הנ"ל . והנה אחר מסכת ברכות וזרעים בא מסכת שבת כי איתא בפרשת פנחס ע' ת"ן והאבן הזאת אשר שמתי מצבה בגלותא עמידה איהי לישראל דהכיכה אית לון קיימא לעלמא (היינו כמבואר בפרשת בחקותי ע' רכ"ג רפ"ד על פסוק לא מאסתים ולא געלתים לכלותם) : ועלפ

מאמ"פ' פנחס ע' תע"ח

מאמ' פר' בא ע' ע"ד

מאמר מופלא בפ' ויקהל ע' שכ"ח ליראת ה' ולתורתו

מאמר אמור ע' קפ"ז

אם הם במקום המעולים א״כ אורית שלהן נחלב והאבנים לאוה אבל אותן האורות של שלים העליון דחסד המכוסה אינו רק האורה והנה° בפ׳ בראשית ע׳ ק״לב וכהר דא עמודא דאמצעיתא יונא מעדן דא אימא עלאה להשקות את הגן דא שכינתא תתאה ע״כ · °ובפ׳ תרומה ע׳ רכ״ד אתם קריה האי אור ודע לי׳ קב״ה בגנתא דעדטי נגב פ׳ ליה שדרין שרין ע״י דהאי כדין הכו׳ א״כ קרא למלכות כלשון גינה ולזה קאמר תלמוד הקדש הגינה המקדשת שהם ע׳ אומה ושריים על ע׳ אומה ושריים מטלטלים בתוכה כי אף שאלו כב״י וב׳ שליש׳ ע״ת למעלה ונעשה שם שדה וקצה על כל זה האורה דע׳ אומה ושריים כאשר שם שיכול שם אדם העליון לטלטל ולסוד °זה קאמר שם בגמ׳ דף כ״ג ע״ב אין מודדין אלא בחבל של חמשים אמה לא פחות ולא יותר וקאמר בגמ׳ יתנא הני מילי וכו׳ וסוד זה כרים בגינית כי כבר כתבתי שיש ה׳ חסדים כנ״ל ושליש מכוסה ושני ש׳ שלישים מגולים וכנ״ל והגילות המלכות מסוף שליש העליון והנה גינית הם ה׳ קצרים כנגד ה׳ חסדים והיות כי שליש מכוסה ושני שלישים מגולים לכך השליש הוא גדול ושני שלישי ענף ולכך איתא במדרש ש״ע אבא בב״י שצריך לאחוז הגינית ביד שמאל כנגד החוט והוא מטעם הנ״ל וצריך לאחוז בזעת ק״ש כי כתבתי לעיל לכוין אחר בשכמ״לו שהם רק כ״ד ולזה יש לכוין להמשיך לגינה שני פעמים כ״ד כ״ד ולזה ואהבת את תכוין להאיר מ״ב שלישי חסד שבתת׳ ועיר לכתר נוקבא והם ב״פ אור אור גי׳ ואהבת וע״ז הסוד יש להחזיק הגינית כנד החזה ולכוין בזה הסוד ולכך בפ׳ גינית כתיב ולא תתרו אחרי לבבכם אשר אתם זונים אחריהם כי א״ו פונם ב בהנהי החסדים שעולים במקום סתום וכההוא מעשה במסכ׳ מנחות שרצה לשכוב עם הזונה ובאו גיניותיו וטפחו על פניו לרמז כי יפגום בב׳ חסדים הנ״ל גם יתבטל א״ו בבין הנוקבא שמקבלת האור של ה׳ חסדים הנ״ל והנה דוק במאמר °פ׳ בראשית ע׳ קלא שמזכיר שם ה׳ מינים ערב רב דבגינייהו נסתלק ה׳ מן יהו במוד היו נריה לראש ובע׳ קלב וכל שיח שדה דא משיח ראשון וכל עשב השדה דא משיח שני ולמה בגין דלית תמן משה וכו׳ וכתבתי טעם ע״פ מאמר משפטי׳ ע׳ רד הקם עם ו׳עלאה דא משיח ראשון תקים עם ו׳תנייתא דא משיח שני עמו דא בן עמרם דסליקת לבינה דאיהי א׳ א״כ הכל תלוי עד משה ועי׳ ג״כ °בפ׳בראשית ע׳ פ״נ האורכתי לעיל על פסוק ותבהן עיניהן מראות וישכן מקדם לג״ע את הכרובים דאימון משיח בן דוד ומשיח בן יוסף דמשכא רוחא דמשיחא דאתמר ביה ואת אלהים דא שילה וכו׳ שילה משה בחושבנא וישכן מקדם דאקדים שילה לתרווייהו בגין דיהא מרחפת על אנפוי דאורייתא ופורקנא ביה תליא וכו׳ ואם זכו ישראל מטה כלפי חסד לאיכא ויפקון ברחמי וכו׳ ע״ש ולזה איתא בפ׳ °נשא ע׳ רלו והמשכילים יבינו מס״ט דבינה דאיהו אילנא דחיי בגינה אתמ׳ והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע בהאי חבור דילן דאיהו ספר הזוהר מן זוהרא דאימא ובגין דעתידין ישראל לוטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזוהר ויפקון ביה מן גלותא ברחמי הה״ד ה׳ יי׳ בדד ינחנו וגו והוא מובן והנה ספר הוא גי׳ רפ׳ ע״כ וכנ״ל וגם ב״ן כאשר אבאר הטעם למה תלוי קץ גאולתינו במשות הנ״ל וקאמר מן זוהרא דאמא והוא כי הלא הקדמנו כי שם ע״ב נמשך כד עייל א׳ בין שני(וו׳)שהוא אף בינה והנה מצאתי בכתבי האר״י ז״ל שאחר דבפסוק הנ״ל וכתב שם ז״ל כלע״ד כתן והמשכילים שהם עוסקים בתורת סוד התורה יזהירו גי׳ רחל כזוהר גי׳ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן הרקיע בני׳ שכינה ר״ל המשכילים שהם בעלי קבלה הם ממשיכים ברחל שהיא השכינ׳ הד׳ מילוי הויה שני׳ כאהר ע״כ ולפ״ד מבואר מאד כאשר האורכתי בסוד ד׳ וכן ובסוד ג׳אצבעות ועיין במאמר פ׳בשלח ע׳ נח יי׳ איש מלחמה ר׳ אבא פתח ע״כ יאמר בספ״ר מלחמו׳ יי׳ את והב בסופה ואת הנחלים ארנון אתר אית לי׳ לבק״בה דאקרי ספר דכל חיילין וגבוראן דעביד קב״ה בההוא אתר תליין ומתמן נפקין וכו׳ ואת הנחלים ארנון מאי ארנון זוגא עלאה דחביבותא דלא מתפרשן לעלמין כמה דאתמ׳ונהר יוצא מעדן וכו׳ ע״ש והוא מובן :

וברי לבאר לך טעם מה שהארכתי ללבי גליתי בע״ב שסקן וכלהו מתאחדין באתר דאיהי שכינתא וכאשר הארכתי בסוד ק״ש כי פ׳ ואהבת עד שם בן מ״ב , אבגיתץ ע קרע שטן ועל ידי יום כקם כלבי ומן פ׳ והיה אם שמוע עד ושמתם הם ע״ב ומשם עד הארץ הם כנד מנמפך והנה טעם של מ״ב פעות הב״ל עיין לקמן בדיני שבת לענין קריאת התורה ושם כתבאר

עולה׳ בראשית ע׳ קלב

פאמר תרומה ע׳ רכד

ביאור ככון ע״פ סוד על באמכה מסכ׳ ערובין אין מודדין אלא בחבל של נ׳ אמה וגו׳

מאמר פ׳ בראשי׳ע׳קלא

ושם ע׳ פנ

מאמר נשא ע׳ רלו

למה אין בתורה טעמים ולא נקודות ומשם תבין מאמר פ׳ בראשית ע׳ קנ״א כי יום נקם בלב״י גי׳ מ״ב כן יעשה נקמה והנה איתא בכתבי האר״י שכה מודע כי כל האותות שבאצילות הם הויות והם כד׳ מלויים ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן והנה בדרך הגוונים בכלים הנה מכל אלו השמות דע״ב ס״ג מ״ה ב״ן מאלו נגונית בכלים אמנם אינם שוים כי מגונית ע״ב יותר בכלים שלהם ודס״ג יותר בכלים שלהם וכן כיוצא בזה ואין אנו שוכן באלו הרפ״ח כינונין רק אלו כי מ מספרם ומשכונם שיש כד׳ מלואים אלו של ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן להיות שנכים מילוייהם זה מזה · והנה אין לאכות וולתי הכמנית שהם ע״ב משם ע״ב וע״ג משם ס״ג וע״א משם מ״ה ומך הכל רי״ו כי כלם סוד גבורה ולכן נקרא נגונית היונאים מן האש ומן שם ב״ן ש שהוא בחי׳ המלכות הקטנה במעלה יותר מהנ׳ האחרים לכן היתה שבירה גדולה ולא נשארה מונה באצילות אלא המדרגה הא׳ בלבד שהוא ד׳ בחי׳ אותיות יהוד וכל המדרגות שמשם ולמטה נפלו ואמנם מה שאנו מונים משם זה להשלים הרפ״ח כינונין היא המדרגה הד׳ שהוא חשבון י׳ אותיות האחורים בפשוטן שהם ע״ב ועם הרי״ו הנז׳ הם רפ״ח נגונין · וטעם הדבר שאין אנו מונין שום בחי׳ פנים דשם ב״ן כי הנה לעיל פרשנו כי שהמלכים שוים אין נאכים אלא העליונה לכן כיון שכבר מנינו בשם מ״ה משבר של הד׳ אותיות לכן לא מנינו אותו בשם ב״ן כי נשארה קשורה למעלה בכ״ו דיו״ה וכן מספר אותיות המלוי שהם בני׳ ב״ן אף על פי שאין שוים אין אנו מונים אותן והטעם דע כי עיקר שם ב״ן דמלכות הוא ב׳ הוי״ת שהם בני׳ב״ן ד״ו ד״ו ולכן נקרא שם זה מעלת התפלה כי אותיות כפולות כיוד יו״ד הה וו הה והנה ב׳הויות אלו הוי״ה אחד דזעיר והויה אחד דנוקבא ובאשר מתחברים ו״ג או ה״א נותן ש בנוקבא ההויה שלו ונמצא עתה ב׳הויות כלם בנוקבא ומתחברים וכנגדים שם ב״ן והרי נשלמו רפ״ח ניצוצים ע״ב רי״ו הרי״ו הם בחי׳ פנים (היינו דשם ע״ב ס״ג מ״ה) והע״ב הם בחי׳ האחורים (היינו מן השם י׳ יה יהו יהוד) ובזה תבין מה שאנו אומרים כי ה״ו מתמעטת נשארת בסוד נקודה א׳ לבד וסוד אותה נקודה בודאי שכלולה מי״ם והיא בחי׳ המדרגה הא׳ הנשארת באצילות שהם ד׳ אותיות הוי״ה בצורתן וכל שאר המדרגות נתמעטו ע״כ ·
וזהו סוד ורוח אלהים מרחפת על פני המים היינו מיא דאכני שיש וכתיב דאיתא ויאמר אלהים יהי אור דא רז שהופיעת מת רפ״ח הם רפ״ח נגונין ואמנם כל אלו המלכים הם מסוד הרפ״ח נגונין והם הם הש״ך ניצונין דאזדיקו והנה שרשם רפ״ח נגונין גם הם נקראים ש״ך וכל אלו הם גבורות נוקבין יען הם מבחי׳ שם ב״ן שהוא הנקודים ו ואחר כך נתקנו על ידי ה׳ נהורות דבורין משם מ״ה הם המנגך ובגי׳ פר וגם אח״כ מהם אחר התקון יומאין מותרת יען כי אלו המנגך הם שרשים של הרפ״ח נגונין ומהם יצאו כי גבורות הנוקבא תחלה יצאו מן הזכר ונתנו בנקב״ה ובהיותם בזכר נקרא אלהים שהוא ה׳ אותיות כנגד ב׳ אותיות מנגפך וכנגד בנקבה הם ה״פ דין ובהתמתקם על ידי שרשם שהם ה׳ אותיות הנו׳ נעשית שכ״ה כמנין ה״פ אדנ״י (וזהו סוד מנקה הנערה ואין מושיע לה והנה סוד זה מובא בסידור האר״י ז״ל אדני מלכות היא בבריאה ונקרא אדני ורונה לעלות באצילות וכדי שתעלה באצילות צריך למתק דיניה הם דין אחד כיוסף מנצפ״ך דינים דזעיר והם ממות חכמה ל״ב נתיבות כ״א עולה מ״י עולה ש״ך והם מלובשים בבינה ובריאים בה״פ דין שבאדני ויתתקו על ידי ה׳ אלפין דשם אהיה ויעשה מדין אדני זועיר נערה ובזה הנערה באה אל המלך (ולבוד זה מה שהקדמתי אשה מספרת עם בעלה) גם דין ב׳ כמסך מבט׳ דגבורה והוא ה׳ אותיות מנצפך גי׳ רי״ו דין ותכוין להאיר מ״ה תתאה דהוי״ה ד דאצילות אפר מעשה פרה ע״כ · ובק״ם דסידור האר״י ז״ל: שמע מלכות נקרא שם כי יש בה כללות רפ״ח כינוין ושם ב״ן וכו׳ והיא מקבלת האורה מן ע׳ ו׳ תחתונות דתבונה והנה איתא בכתבי האר״י ז״ל שהעולם הנקודים נתהוו על ידי נקודת ד דשם יו״ד ה״י וא״ו ה״י שאורם ממועט מאור הטעמים דס״ג שהם א״זן מ״טס פ״ה ואמנם עכ״ז מנינו שיש כח בהסתכלות הבטת עינים כי מנינו כי היעצה מזרית בינה בהסתכלות עיניה ומגיאה אפרוחים ולכן מזה ההסתכלות נתהוו עולם הנקודים

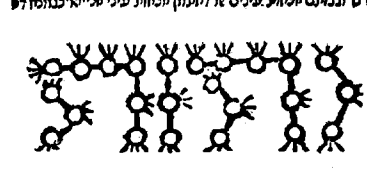

אקרי כלה ואקרי נוקבא דלתתא וכו׳ דה״א קדמאה לא אקרי כלה וה״א בתראה אקרי כלה למכין ידיעאן דהא זמנין סגיאין איכון ד דדכורא לא אתחבר עמה ואסתלק מינה כההוא זמנא כתיב ואל אשה בנדת טומאתה לא תקרב וכו׳ ע״כ לזה קאמר כאן ולא תנאו מיניה לעולם וכו׳ ותהא עדונא דיליה הענין כי איתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד שני כנויים של המלכו׳ והם ציון וירושלים כי היסוד דנוקבא נקרא ציון כי ציון בנוקבא כבית רחם לאתתא ואיכם נקודו׳ מלכות שבנוקבא היא נקרא׳ ירושלים וכו׳ ומרמזי בדרז״ל אותם בתוך אותם ופיוכם תכיות חתיכו׳ בשר ודגים ויין תכלת. וכאמר כתי׳ היין שהוא אחד והענין דע כי היין הם ה׳ גבורו׳ שביסוד דנוקבא (והם שכתבתי למעלה ע״פ °מאמר נשא פ׳ רס״א אפס קציה ותלת חיש עריית׳ אתגליין ביה בס״ט דדינין חמשה ואיכון ה׳ אתפשטן במאתן וארבעין ותמניא אברין וכו׳ אתפשט סטר׳ דגבורה איכון גבורין דשמאלא דנוקבא ואשתקע בנוקבא באתר חד וכו׳ (דברים כפלאים) בגין לאתבסמא גבורה דא דכליל חמש גבורין וכו׳ ע״ש לזה קאמר כי היין הם ס״ה שביסוד דנוקבא) כנודע והם הם הש״ך שבה דנקראים הנצפ״ך ומדע כי כל החצונים והקליפו׳ כל חייתם הוא משמרי היין מעליון והנה שם עומדים תחת הנוקבא כנודע (בסוד עיר הסמוכה לספר) ואינם נאחזים אלא בסיומא בתחתי׳ והוי׳ אלו הגבורו׳ הנקרא יין המשומרת תוך היסוד של הנוקבא בב׳ חותמו׳ שהם חותם ע״ג חותם ולא נקרא יין המשומר ולמעלים אותם הגבורו׳ מתהפכים מן יין כמשמח לדם שהם דינים גמורים ואז נעשה דם נדות וכמאתם לחוץ יונקים מהם החצונים דם הנדו׳ שה ע״כ אבל כשיתבטלו הס״א וכנ״ל שם בסוד ואד יעלה מן הארץ א״ד מן אדמי סליק לי׳ ואתעביד בה אדון כל הארץ והקדמנו כי לא תתפיים מטרוניתא עד שתראה מקיפה באדום כי אז יהיה שם ע״כ בשלימו׳ ואז סיוון הוא שנבררו כל הרפ״ח ננוגין עם מלכות וכנ״ל כי ז״ל שם וכבר ינא לנו כלל אחר כי כל הש״כ אינם מועלים ומתעכבים שם רק פעם א׳ הפעם הא׳ שעלו אתכם הש״כ הראשונים שהיו בעולם כ״א וא״ במקומו בסוד בכורים כמו המשל ז״כ אל חו״ב שהם המעלים ע״כ שלהם א אינם חסרים לעולם משם וא״א לשום מ״כ לעלות משם ואילך עד תשלום בירור כל הרפ״ח ניצוצין של המלכים עד ימות המשיח עד שיושלמו להתברר כל המלכים ואז יבא משיח ואז ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ כי ז״ל שם צריך שתדע כי בהתברר אלו הבינים ומעט מהם בחי׳ ד׳ עולמות אצילות בריאה יצירה עשיה והם סיגים וקליפות הנה בתוכם היו מעורבים כל בחי׳ המלכים שלא יוכלו להתברר והי׳ שם בבחי׳ נשמה וחיות שבהם אחיד אותם מ״ם רדיפת יצה״ר להחטיאו הצדיקים להדבק בהם יען אין להם חיות זולתו ול תתמה למה יצה״ר רודף וכו׳ והנה כל מה שאנו מבררים תמיד בתפלתינו מיום בריאת אדם עד ימות המשיח הכל מאלו הבחי׳ דמלכים המעורבים תוך הקליפו׳ ובהשתלם כל החיות והטובה והקדושה לצאת מתוכם וישארו סיגים גמורים וכו׳ . וזהו אין בן דוד בא עד שתכלו כל הנשמות שבגוף ע״כ וא״כ כשנעשו ע״ב שמקן והו ראיה כי מתבררו כל הרפ״ח ניצוצין ושם ב״ן ואז הוא סיוון שמתבררו כל אותיות רי״ו במלכות ונעשו ע״ב שמקן וכנ״ל ובכן צדיקים יראו וישמחו כי תעביר ממשלות מן הארץ כי בכן הוא רגל ד׳ דמרכבה ע״ב שמקן שעולין בשכינה ולכן הוא ראוי שכבר נתברר ואז ומלכות הרשע׳ תעקר ואז תהי׳ השכינה כטיפא דילי׳ וכנ״ל וזהו ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ר״ל כמו שאו״א הם באחדות כן יהיו ז״נ באחדות והנה הקדמנו כי אז נוקבא דז״א תתעורר מעצמה להעלאה מ״נ בלי סיוע נשמות הצדיקים וכו׳ . לזה קאמר שם ויצמח יי׳ אלהים אבא ואמא כל עץ נחמד דא צדיק וטוב למאכל דא עמודא דאמצעיתא דבההוא זמנא מזון לכלא דכלא בי׳ ולא אתפרנס צדיק אלא מיניה ושכינתא מיניה ולא צריכו מתאן דלהו אלא כלהו מזונין לתתא על ידיה דבגלותא לא הוה לשכינתא ולחיי עלמין מזונא אלא בחי׳ ברכאן דגלותא אבל בההוא זמנא איהו יהא מזונא לכלא ע״כ וכו׳ . ע״ש ואומן מאמר

מאמר מופלא ע״פ נשא ע׳ רס״א

פי׳ מאמר מופלא בס׳ בראשית ע׳ קלב

ובזה תבין המשנה ראשונה דקאמר מאימתי קורין את שמע בערבית וקאמר משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן והוא כי הקדמנו כי ה׳מוכין יש ומיד דייתי אור דאיהו קב״ה יתעתקן מן עלמא ה׳ מוכין הנ״ל ואז ויצמח ה׳ אלהים וכל שיח השדה משיח ראשון ומשיח השני וכנ״ל ואז אמת מארץ תצמח דא משה כי תאי יהי׳ סוד (ואז) שיושלם ע״ב שמקן וכו׳ . ואז תהי׳ נטיע דילי׳ ולא תוון תיביה וזהו כי הקדמנו כי ז״ל בס׳ הנ״ל פ׳ קיטו והאדם ידע את חוה אשתו מיומא דאתחרב בי׳ מקדשא קב״ה לא אתייחד בשכינתא ביחודא דאל כגון דמתמלא דעבד ושפחה כהון בתר ד דיתעברון מעלמא מיד וידע אדם עוד את אשתו וכו׳ דיתקיים ביום ההוא יהי׳ יי׳ אחד ושמו אחד גם שם ע׳ קמא וערב רב איכון עריות דילה ועריות דישראל דלעילא וכו׳ . ואיכון אפרישו בין (ה׳) ה׳ דלא אתקריב (ו) בגייא הה״ד ערות אשה ובתה לא תגלה ואיכון שכינתא עלאה ותתאה דבמגא דערב רב דאיכון עמלקים גבורים נפלים רפאים בין ה׳ ה׳ וכו׳ . ולזה קאמר ויירא יי׳ אלהים אלין ישראל וכו׳ . כנ״ל ואיכון (ו׳) יחודא דילי׳ דתרווייהו ונייד לון בגיורא דעילא דאיהו ישראל עמודא דאמצעיתא כליל שכינתא עלאה ותתאה דאיכון ק״ש ערבית וק״ש שחרית ע״כ היטב יראה שכאמר כי אלין ערב רב הפרישו דלא יתקרב (ו) בגייא וכזה כנא לביאור משנה דקאמר מאימתי קורין את שמע בערבית ר״ל אתה אומר כההו׳ זמנא יתבטל ערב רב ואיכון (ו׳) יחודא דתרווייהו דאיהו ישראל עמודא דאמצעיתא כליל שכינתא עלאה ותתאה דאיכון ק״ש ערבית וק״ש שחרית לזה קאמר מאימתי קורין את שמע בערבית איימת נוכה לזה וקאמר משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן כי הקדמנו שזה יהי׳ כשיעביר הערב רב ע״י ע״ב שמקן ובפ׳ בראשית ויאמר אלהים יהי אור לקבל דרגא דחסד דאיהו לימינא דהא מתמן נפיק נהורא לכולהו עלמין ברזא דיום הה״ד חסד אל כל היום ולקבל לתתא אברהם דאחיד בהאי חולקא ות״א לא תשכח בכלהו שבעה וכאין דאחידן לעילא ברזא דשמהתהון בשירותא אלף אלא אברהם ואהרן דאחידן בהאי חסד דהא כהנים מס״ט דחסד אתו ע״כ והקדמנו וה״ו אכ״י וה״ו דאיכון וא״ו דכליל בהון ע״ב שמקן כמנין חסד דבהון הוו אתגבר אברהם על ע״ב אומין ובכלה דילך דבהון הוה אתגבר אברהם על ע״ב אומין ובפ׳ בלק ע׳ שמ ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק אלא כהן עלאה דא איהו דקיימא על דבר שבגין ההוא דבר לא קיימא אלא בימינא וכו׳ ואתי לאיור על דברתי בגין דאתקשר ביה בדוד וכו׳ . ובגין דא אתה דא כהן ע״כ ובפ׳ ויקהל ע׳ שנא שמעטא מבוצינא קדישא תרומה מהו תרומה כמה דאוקמוה תרי ממאה ת״ם של איכון דרגין קדישין די ברזא דמהימנותא דקב״ה אתגלי איכון עשר דרגין ואיכון עשר אמירן כמה דאוקמוה ואלין עשר סלקין למאה וכד אצטריך לן להאי נקודה תתאה לארמא אסור לן לנטלא לא בלחודהא אלא לה ולבעלה וכו׳ . בגין דלא אצטריך לאפרשא לון כלל את ליחדא לה ולבעלה וע״ד אקרי תרומה בכללא חדא ע״כ ולזה קאמר מאימתי זמן ק״ש של ערבית וכנ״ל וקאמר כשהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן :

פי׳ המשנה ראשונה דמס׳ ברכו׳ מאימתי ע״פ סוד שנות מופלא

מאמר ויקהל ע׳ שנא

ותבין כמה שכתבתי בסוד ק״ש שאנו אומרי׳ שמע ישראל לכוין בסוד ש״ס ע׳ וכנ״ל ובפ׳ והאהבת לכוין בסוד ת״ב ובפ׳ והיה אם שמוע שם ע״ב שמקן ובהיו׳ כי שביר׳ כלים היה מן נקודו׳ דשם ס״ג והם שמות דעייכין שהם עגולי׳ לרמז על שביר׳ כלים שהם אבחי׳ נ׳ שמקן דפנים ע״ב ע״ג בשם ס״ג וי׳ אותיו׳ ומ״ה וכו׳ : שהם רי״ו לזה יש נ׳ שמקן בפ׳ והיה אם שמוע עד ושמתם שיש בהם תנין כמנין רי״ו ובכל שם יש ע״ב תנין ויש נ״כ ע״כ תיבין ועליה ע״פ שמקן כנגד שם ע״ב שבוא י׳ יה יהו יהוד וכנ״ל ובהיו׳ כי הקדמנו כי אלו השמקן הם שרשים של הרפ״ח ניצוני׳ ומה׳ יאלו וכו׳ לזה נון ושמת׳ עד כימי השמי׳ על הארץ יש נ׳ תיבו׳ וז״ל בפ׳ וירא °ע׳ רס״נ חמשין חמש גבורו׳ ומניה אתפשט רזא דחמשין שערי בינה וזהו ורוח אלהים מרחפ׳ על פני המי׳ ויאמר אלהי׳ יהי אור יהי דייקא וזהו ע״פ מה שהארכתי בביאור מאמר פ׳ בראשי׳ ע׳ פ״ב ובמאמר תרומה ע׳ רנה כי בתחלה היה ויהי אור דא חשך וכאשר הארכתי קץ שם לחשך ופי׳ ויהי מקץ הימי׳ ופרעה חלם וזהו פי׳ נ״כ כפסוק והנה שני גוי׳ בבטנך ולאום מלאם יאמץ ורב יעבוד צעיר ויצא הראשון אדמוני והקדמנו שהטע׳ שיצא ראשונה כי קץ שם לחשך מש״כ אין קץ למלכו׳ דוד ולכן היה צריך ליקח בתחלה המלוכה . ובזה תבין °הפסוק ראשי׳ גוי׳ עמלק ואחריתו עדי אובד דפי׳ הכי הלא אחד שני גוי׳ בבטנך היינו יעקב ועשו רק למה ויצא הראשון האדמוני למה יצא עשו שהוא עמלק בראשונה וע״ק ראשי׳ עמלק כי ואחריתו עדי אובד כי קץ שם לחשך לכך יצא ראשונה ויצא אחיו וידו אוחז׳ בעקב עשו ושם בפ׳ °בלק אחר זה וישא משלו ויאמר אוי מי יחיה משמו אל ודריש בגמ׳ בחלק אמר ר׳ יוחנן אוי לו לאומה שתמצא עמה בשעה אל בשעה שהקב״ה עושה פדיון לבניו מי מטיל כסותו בין לביא ללביאה בשעה שמזקקין זה לזה ופי׳ רש״י אוי לה לאומה שתהיה באותן ימי׳ שיעלה על דעתך לעכב

מאמר פ׳ וירא ע׳ רסג

פי׳ פסוק ראשית גוי׳ עמלק

פי׳ פסוק בפ׳ בלק אוי מי יחיה משמו אל

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ'

ליקוט אצילות ופי' מאמרי זהר ופי נמ רא

שכל נפי' א וכו' ל"ל ומכה רחיתי ככתבי חב"י ו"ל ניזה ל כזה (יהוד)
ה"כ ב"ה בעצה כולל נ"ל שאתן שכו"כ דלילה ולכך כנ' (יהוד)
פמוקים הלו יש בכל פמוק שם ה"ד ה"כ בשבעים מן (יהוד)
כ"כ ל"ל שכו הזה בפיוט ומה תלוה תביכים עלי כדכתי'
שאמרתי בכתבי חלקי ז"ל בתוך כפי והמשכילים יזהירו שכם שמשקם
בסוד התיקון יזהירו נ"י רחל כאמר נ"י ע"כ ס"נ יו"ה ק"ן התקיע ע"
שכיסה וכבריח ותמחה דף כז כניקוח ה"י לשם קניינו ותחלוה הזה
שוה הנקבל מן שכילל ואחור לאחר שיתעטה ותחלש המקום והמשיחות כשיך
בגבורה נתולה וסוכב התיכבה וחבשה שלא תלאשלה לעטה ומחוב
התגברות התחור הזה נחלק לב' פיעות וכו' ולזה נ' שבות כנגד נ'
חלקים שהם בחות (הי"ד) קון קבלינן וחלק שאחעני ונקן התחתון
כמ"ד אלא ס"נ יש כה התחור נ' חלקים לכל כולם הם קשורים עם
שכיהו שנקן התחתון שבשי התיכה כתיבים וזה שמ שאר מחל מחל לו א
בחלק שלאשמני בשרשו וזה שמו א"י יו קון הבלינן תלוחי' כולם הם
פיז אשר מחל לו (יהו"ד) ויוסף זה התחור להזהיר את הסם התכבד
והכוונת שלי יהו"ה ע"כ ולכתוחה כרחה שהיו תכוון לדברים אל"ל כשם
כתבי אחר"י ז"ל לכל הקדמתו לעיל מה דחי כפ' פקודי ע' תכב כרא
דחשבונות קיימין דין עלאין ברזא דשמיא קדישא עלאה תלוי תלוי תיבו
דחשבונות רזין כוונות עלאה רזא דחכמה כתיב דכתיב הכה תרוץ
שבויות תלוין כל התרוץ רזא רזין דשמיא קדישא דשמיא קלף לעת נון
יוד והיו תיכון כוונות דשמיא קדישא עלאה יהו"ה ותתוון תלין כוונות
דלין א תיכוי ז"ל וכו' ולעולת פתחי מיכוה ולזה חיתת כה תכרכון
את כני ישראל כ"ל הקוד"י תלו תלי פוקוד כל שם יהו"ה ויכול לכוין בכל
פקוד הנ"ל והכה כ"י תחמני שכתוב שם אני רשתי שם על כני הנעיבי
אהרן ב פחזיה ל"ת תלי ושיוך עליה כה תברכו את כני ישראל
יברכך ל"י ננו ותסיים הפסוק ושמו את שמי על כני ישראל ויהי"ו
אברכ"ו ועוי כפ' ויהי ע"ש רכב ולנני שכיהם תחר בשמה ל"ת (דיהו"ד) תדני
ולנני נדיק תחלן דהה כדין תקרי תחלן כל התרן וכו' פ"ם ועוד דהם
עליהה כפ' בראש"י ע"קלב וזה דמדייק תחלן כל התרן דל הוה דשמיא
קדישא דשמיא קלף לעת מן יוד הכה תיתת כתיב תחיה ג"ל בסוד ק"ם
כתבתי בסוד ק"ם כי סוד פתעוכה תנעת תל התחם ושעלה עד תחת
עליה בתקדיל תעוכה (כי ז"ל כפ' קדושים ע"קפה תית בר כם דכתיב
דייתות ותתעלו ותתכפר לי שיהיו חיל בדרך מצות ותתעסק בכל כחו
בדחילו ורחימו דקב"ה דל כי לתעוכה תת שלה לתתקרי ה' ודל תיהי
תעוכה תתלה ותית כר כם לכתיב דתתרחט מחובי ויעביד תעוכה
יתעשק בתורה"י וכו' דל וכי לעות ן דתיהו כן ה' ועל שתיב לתקרי
כיהו וכו' עי' בתפל' שה שכתבתי שיכוו תכיהו לתורתך וכו' לכך תקרי'
עד תחת עליה הנקר' תעוכ"ש ה' ה תוכל לכתבו' החלכות עתיו בסוד
היות יו נתיון דשכיהת ותו יעלו ויוד ומקבל והשמות שלנו בסוד
א"ב של תחת עליה כתיהם בשיוו כתיהת של ו"ב ל"ב לה רק נשיחת
כסא כתיב לכתוב בסוד כוללת תמים (ולזה נתתי להחזיר מחילת
בדיהה מדוני שבדכתי ונחתיי בתחל לכוין בכוללת תמים בסוד קדוש
הסם וכתב כך כסא התר"י ז"ל הם בעו"ה מחרפים ומתקצים בדבריהם
כלו) ומתכוב מדיק לכוונם בסם ס"נ כי הוא המעלה את השמו' והמ"ב
של כיכה כמבואר כי סם נ"ן מעלה את החלכות וסם ס"נ מעלה ת"ב
דכיכה כתיב כתבתי בסוד כיוכד פנילו לו יון השמי ולכן תחל מתקבל
שלבך ל' שיתות בד' תכוין להעלות ת' ומשתנך ל' בכיכה בסוד ת"ב ו"י
סם ס"נ יתחם שם ס"נ זה מכוין חותו ב"ד של תחל כיוך הרי לתרמו
לעיל בחלת שאמ כי של שתיב תכוין כה תל שם ס"נ עם י' חותיות
שהם ע"נ ובתחלו כי חו עדיין לה היה עליו"ה ז"ל ולכן לה מקבלה מחרת
דין מן תשבון ס"ו לבד ועם הכולל הי"ע משאר תשבון ד' חותיו"ת שלת
קבלה הלהרה שכם כי סם יותר בפוסים הם סוד חותיות כשם של שם
ס"נ שהם ג' יודין וא' שבשם ה' מסוגרים אלכוחות ושתה שהו שם שלחת
ס"ב מתם שהם שתה נדיך להתיר בם ד' חותיו"ת ויא"י ותתחם סוד התחר"
מתקבלת שתה ת"ל ד' חותיות הנ"ל כוה כי תחל לה היתה רחן לחלי כשוע
ושתה היתה לחלי כתחל"ת ל"ת מן יוד ובחלוה הענין כי הלה מתלבה"
יותר דיכון ה"ן תשתה"ל תתר בתדריהון עזותיה ובקשו תכוונים
להתיקון והעברון בי שלבות. קדרא תתר והעבון הוא כי תתר הוא סוד
ס"ך דיכי' בסולם כי סבר הדשפת קדיי יש דיכון בחותי' דהכור ומקבלת
ומם ס"ך: כמו בר' שתלבו ולמקבלת כל מקבלים ומשה תתר ולכן
בחותי' דיכון שמות' ובקשו תכוון לכתוב ניקוד לתשתך שהם יאי
כ"ה ומם כתל ס"ך שתה ל"ת ל"ת כתר בתוך תכוד ל' של הי' בחלוה
תתשך אל"ף שתה בבי' שתה ל"ת כתר בתוך תכוד ל' של הי' בחלוה
בלבד ובן שתשך תלוף לנת מן יוד והוא קוד מיו שתלבכתי בסי

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נ"מ

ובזתן אח"כ נ"ר החסדי' ואז הנוקב' גם הי' מעלא את הגבורו' שבה בסוד
מ"ן (הוא בסוד ביאור מאמר פ' נשא ע' רס"א תנא ה' עריית' אתגליין
ביה בסטרא דדינין חמשה והכי תאנא קול באשה ערוה וכו' ע"ש :
כי כמו שביסוד דידי' נתקבצו' כל ה"ח בו כי לזה נקרא כל כן שביסוד
שהו' סוד ציון וירושלי' נתקבצו כל הגבורו' וכו' ע"ש) וביאור הענין כי
הלא כל המוחין שבכל הנקיבו' כולם שבכל האצילו' ומכ"ש למט' ב"ביע
כל' או מבירורי המלכי' דשם ב"ן כעשו וז"ם מ"ש בפ' פקודי דבריר פסול'
מגו מחשבה כי המוחין נקר' מחשב' ואין שום בירור אלא במוחין הנקבו'
ובתחלת בירורים בחכמה סתימאה קדמאה עתיקא כי כאשר נתקנ' ע"י
תיקון שהו' בחי' פרצוף אז יוכלו המלכים לקבל האור להיו' כמשך דרך
הממוצע ואז התחיל לברר ועלו בסוד מ"נ לנוקד א"וב וכן המחשבה
דבינה בררה לנוקד זו"נ ונמצא כי המוח והמחשבה של הנוקב' תמיד היא
מברר' בירורי המלכי' אחרי היו בנוקב' מוחין חדשי' ואז אותן בירורים
שנתבררו ע"י המוח דנוקב' יורדין ביסו' שלה ופי' הענין כי כמו שביחוד
זו"נ צריך שיקדי' לו יחוד א"וב ככ"ל גם הם בעצמם אין יחודם תחתון
נעש' עד שיזדווגו א"וב שלהם ומבררי' בירורין ואז יורדין עד היסו' שבה
בסוד מ"נ ואז גם הא"א שיש בו או מוחין חדשי' ככ"ז מוריד כח חסדים
משם א"ה מזיווג א"וב במוחותיו ויורדין עד היסו' בו בסו' מ"ד ונותנין
ביסוד שלבו ומתערבי' שם וז"ם ויווג בכ"מ לחבר החסדי' עם הגבורו'
למתקם כי הם מהבירורי' ובאור עתה מה הו' החלק שלוקחי' כל הם"כ
מרוח קדמאה כי אין לך נשו' שיצא' בלי לבוש כמ"ש בסבא פ' משפטי' ע'
קע"ב על פסוק שאר וכסות והנה בצאת טפת החסדי' מיסוד ז"א קודם
צאת' משם נעש' להם לבוש מאותן החסדי' הראשוני' שהאצילו ולכן לבוש
הנשמה נקר' שוה שהחסד נקר' ש' והוא בג"ה שהו כזו"נ גם ז"ם אור שהיה
מאי' עולם עד סופו ונגנז לצדיקי' כי גנזו ונתלבש בעת צאתו ביסוד
הנ' הנק' צדיק וכן נ"כ הגבורו' מ"כ שהם עולי' בסוד מ"נ לקבל דכורין
הם מתלבשי' בהו' רוחא שבה שהם הגבורו' שמעת אצילו' שע"י יש כח
לעלו' וז"ם ונמו לצדיקי' צדיק וצדק יסוד דידי' ויסוד דידה ונם היות
הא"נ הראשוני' הם גדולי' מאד ומעולי' מאו כי החדשו' היותר מעולת
נתברר תחל' הנה הו' בסוד כנשר יעיר על קנו ונו' בסוד יומם יצוה יי'
חסדו ונו' כי כל החסדי' בחי' מלובשי' בחסד יי' לשמרם מן הקליפו' ומי
גדול השומר כמ"ש יי' שומרך וז"ם אמרתי עולם חסד יבנה שהוא חסד
ה"א ע"כ ובזה תבין מאמ"ש °לך לך ע' רכב פתח איך ואמר ומבשרי
א זוה שוה מאי הי' דכתיב ובשר קדש יעברו מעליך וכתי' והיתה בריתי פי' מופלא
בבשרכם דתני' בכל זמנ' דאתרשי' בר נש בהאי רשומא קדישא דהאי את למאמ' פ' לך לך
חזי לקב"ה מתם ונשמת' קדיש' אתאחדת ביה ואי לא זכי דלא נטיר האי ע' רכ"ב
את מה כתי' מנשמת שוה יאבדו דהא רשומ' דקב"ה לא אתנטיר ואי זכי
ונטיר ליה שכינת' לא אתפרשא מיני' מאמתי' אתקיימת בי' כד אתנסיב
והאי את עייל באתריה דתני' ו"ט וה' אזלין כחדא או חד דכר וחד
נוקב' אשתתפו כחד' ואקרי חד שמא בדין חסד עלא' שדי' עלייהו כאן
אתר שריא בסטר' דדכור דאוזן הסד חסד ש' דאתי ונפיק ממכוו' עלאה
ואתעטר בדכור ובנ"כ אתבסמת נוקב' תו תנינן שוה הכי הו' **אל**
בהירו דחכמתא (ו') דכר ה' נוקב' אשתתפו כחדא שוה אקרי ונשמת'
קדיש' מהאי אתר אתאחדת וכלא תליא בהאי את וע"ז כתיב ומבשרי
אחוה שוה דהוא שלימותא דכלא זכאין אינון ישרא' קדישין דאחידן ביה
בקב"ה זכאין אינון בעלמ' דין ובעלמ' דאתי עלייהו כתיב ואת' הדבקי'
בה' אלהיכם חיי' כלכם היו' ע"כ ובזה תבין מאמר פ° ויקרא סוף ע' מ"א
על פסוק איה שוה עושי וקב"ה וכנסת ישרא' אתקני ליה דעבדי ליה פי' מאמ' ויקרא
בכל יומא בריה חדשה הה"ד שוה עושי והא אוקמוה (א"ל ו"ה) אל דא סוף ע' מ"א
אברהם וכו' (ו) דא קב"ה (ה) דא כ"י ודא הוא שוה וכו' והא דיוכיר
כאן א"ל דא אברהם כי איתא בפ' נשא ע' רס"א במאמר הנ"ל וכלהו
תליין בפומא דאמא דאקרי יו"ד וכיון דאתגלייא יו"ד פומיה דאמא
אתגליי' חסד עלא' וכו' ות"א דלא אתקרי אברהם שלים בהאי חסד עד
דא נגלייא יו"ד דאמא וכיון דאתגלי' אקרי שלים וכו' ובזה תבין נ"כ
°מאמר פ' בא ע' ס"ד אפס קציהו א"ר אלעזר כד אתגלייא האי יו"ד מאמר פ' בא
אתעטר ואתברך בפתח היכל דהאי צדק לאתבסמא בחסד הה"ד כחם ע' סד
היום דהוא שעתא דשלטא חסד חולקא דאברהם ע"כ וכו' ע"ש ובזה
מבואר מה דקאמ' בכתבי האר"י שם ב"ן העליון דבינה כי קאי על מה
שנמשך לה משם ב"ן קדמאה היינו כמו שכתבתי כי כהיו' שכל הברואים
היו ע"י ס"נ מנקודו' שבו בלתי טעמי' דס"נ אז נעשה הוא בסוד ב"ן
נוקב' ש' שם מ"ה החדש ובכל תיקון עולמו' כדי לברר נעש' ע"י שם
מ"ה החדש וע"י שם ב"ן הנ"ל עוד שם בכתבי האר"י ז"ל הגדי' לעניינו
עם היות שם מ"ה האור החדש מתחבר עם שם ס"נ שנקרא ינתה בשם
ב"ן שהוא בירורי' ו' מלכי' עם האחורים ד א"וב ב"ש ונעשה זה וכר ווה

נקבה ולכן צריך לדעת שכמו שיש בשם ע"ב טנת"א וכלם הם טעמים
כן יש בשם ס"נ וכלם הם נקודו' הנה כן הוא בשם מ"ה שיש בו שם
טנת"א וכלם הם תנין וכן בשם ב"ן יש בו ד' בחי' האו טנת"א וכלם
הם אותיו' ואע"פ שכל בחי' נקודו' האו אינם רק נקודו' דס"נ אשר
כל ענינו הוא נקודו' דכללו' הענין כי כבר נתבאר כי הטעמים חוזרים
ונחלקי' לד' בחי' האו ענין וכן הענין בנקודו' תנין אותיו' ונמצא אע"פ
שאלו המלכי' אינם רק בחי' נקודו' דנקודו' עכ"ז יכולין להחלק לד' בחי'
הנז' ונמצא א"כ כי שם מ"ה נחלק לי' ספירו' כח"ב חג"ת נהי"ם וכל
הד' בחי' הנז' נחלקי' בי"ם וכן שם ב"ן הוה נחלק לי"ם ונחלקים בד'
בחי' הנז' נכללים ומתערבי' ומתחברי' אלו עם אלו טעמי דמ"ה עם
טעמי דב"ן ונקודו' דמ"ה עם נקודו' דב"ן והנה נודע כי הטעמי' הם
בכתר ונקודו' הם בחכמה ותנין הם בבינה ואותיו' בז' תחתונו' כנזכר
בתקונים וכך ממש הם בהתחלקותם בין בע"ב ובין דס"נ בין במ"ה
ובין דב"ן האמנם הי"ם באצילו' הנעשו מאלו החבורים דמ"ה וב"ן אינם
לוקחי' אותם ע"ד הסדר אמנם העתיק והאריך שניהם נקראים כתר
דאצילו' לוקחי' בין שניהם ב' בחי' בשם מ"ה שהם טעמי' כתר ונקודת
החכמה כי העתיק כל נד דכורא שבו נעשה מכתר שהם טעמי' דמ"ה
והאריך אנפין פל נד דכור' שבו נעשה מחכמה שהם הנקודו' דמ"ה הרי
כי הכתר באצילו' לבדו שהם בחי' העתיק וא"א לוקחין הכתר והחכמה
דמ"ה דכור' שלהם ושניה נקראי' כתר באצילו' והנה או"א שהם נקראים
א"וב דאצילו' בין שניהם אינם לוקחי' רק בינה דמ"ה שהם בחי' התנין
דמ"ה וז"א דאצילו' ונוקב' שהם ז' תחתונו' דאצילו' לוקחי' בחי' אותיו' דשם
מ"ה שהם נ"כ ז"ם תחתונו' דשם מ"ה הו' לוקחת ז"א וזה לוקח' הנוקב'
והרי נתבאר היטב חלוק ע"ם דמ"ה בי"ם דאצילו' ונמצ' שאינם מכוול'
ביחד לכן ש' תתמה אם תמצ' בתקוני' מאמרי' זה אומר שהטעמי' בכתר
וזה אומר שהנקודו' בכתר וכו' כי זה מדבר בי"ם דמ"ה או דע"ב ס"נ כן
וזה מדבר סדר התחלקותם וזה הסדר התחלקות ב"ן עתיק לקח
לעצו' נוקבא שלו טעמי' דב"ן והם הם' ראשונו' דכתר דב"ן כנודע כי
כל ספי' כלולה מעשר וגם לוקח נ"ר ספי' חכמה וד"ם ובינ' ז' כתרים
ד' תחתונו' דב"ן וכל זה לנוקב' הנו' ואריך לקח ה' אחרונו' דכתר דב"ן
לנוקב' נוקב' ואבא לוקח ו' תחתונו' דחכמה דב"ן ובינה ו' תחתונו' דבינה
דב"ן וזו"נ לוקחי' כל הו' תחתונו' דב"ן חוץ מ"ה כתרי' שבהם שלקח עתי'
ע"כ הנה העתקתי לפניך בהיות כי אנחנו נקראים נדפא דשכינתא
להעלותה למעלה כי נפלה בעונינו ובשרונה לעלו' צריך שיהיה ע"י
זכיותינו (כדכתיב תנו עוז לאלהים על ישרא' גאותו וכנ"ל ע"פ מאמר
ואם ראשי ישרא' המה ולא ראשי ערב רב פי' דאתמר בהון הי"ו נריה
לראש כי הם מפרידי' ומקנני' בבטיעו' היינו שמפרידי' תלת אילנין שהם
ג"פ ע"ב מן שם ע"ב וס"נ עם י' אותיו' ומ"ה וכו' הנרמזי' בתלת אתוון
יה"ו מפרידין מן ה' אחרונ' שהיא שם ב"ן ואז לא כשלם שם ע"ב שהן
אשר בהשלמתן אלו היו לנו קן התאולה ולזה מדייק על ישראל גאותו
לומר מי שבשם ישראל יכונה יתחזק לתורה הקדוש' זו ויקיים לפי מה
שכתבתי ראה תראה בפ° עקב ע' תקי"ו אפס קציהו דברכאן דבריך בר מאמר פ' עקב
נש לקב"ה אתי לאמשכא חיין ומקורא דחיי לשמי' קדישא ולארקא ע' תקי"ו
עליה מההוא משחא עלאה ואתי לאתמשכא מתמן לכל עלמא וכו' ע"ש
באריכו' ובמה שכתבתי תבין כוונת תיקנו' שמע כאשר קצת כתבתי
לקמן בדיני ק"ש ותבין כל כוד ק"ש הוא לסוד הנ"ל לתקן סוד אילנא
ע"פ כל פרטי שהארכתי ביאור מאמר פ' בראשי' ע' קס"א להשלים
אילנא עם שרשי דאילנ' עם אנפין ולהמשיך נביעו דלהון הבריאה באות
אשר כל זה הסוד נרמז נ"כ בתיבו' משה כי ז"ל במ"פ °בראשי' ע'
קכ"ט **ש'** מן משה תלת אבהן דאתמר בהון ופני אריה אל הימין ופני מאמר פרשת
שור ופני נשר ונו' מ"ה דמשה ודמו' פניהם פני אדם ע"כ והוא סוד הכ' בראשי' ע' קכט
בא"הכ"ל ע' קלב **ש'** תלת ענפין דאילנא ואינון ג' אבהן ואינון ע"ב
אנפין דתליין בהו כחשבן ע"ב כלהו לא אתאחדן באתרא דאיהי
שכינתא עד דייתי ההוא דאקרי אדם דאיהו מ"ה וכו' עד דאמת מארץ
תצמח דא משה וכו' והיינו כנ"ל דעתיד כלי האי לאתחדשא ע"י דמשה
בסוף יומי' ושם אפס קציהו ואיוב אמר עלי' מי שת בטוחות חכמה חכמ'
מי' עליונה' מתמן אתמשך הה"ד כי מיהמי' אשיתהו ונו' ע"ש כי נודע"ל
מה שכתבתי ע"פ מאת בראשי' ע' קלד ש' תאמרו מים וכו' ולזה כלע"ד
כשאומרי' אמן יהא שמיה רבא היינו שיכוין לסוד הנ"ל שם יהו"ד ע"פ
כל פרטיו מה שכתבתי כי אז יקויים ובכן צדיקים יראו וישמחו כי
תעביר ממשלו' זדון מן הארץ אבל אחד יאמר מי יוכל לכוין בטעם א'
זה הכוונה אבל לפי מה שהארכתי וכתבתי שכל זה הסוד רפ"ח ניצוצין
שהם ד"פ ע"ב וכנ"ל וכל השייכי' לזה נרמז הכל בסוד הידים וכנ"ל :

וכבר

וכבר כתבתי שם לתכר הדיס ובעת שיאמרו יתגדל ויתקדש יאמר
פסוק ויאמר כי יד על כס י"ה ושיך לזה לכוין תכף אמן יהא שמי'
רבא ע"פ הכוונה זו כנ"ל עיין לעיל דף ח' שהארכתי במה דאי' בפ"ק
דסוטה ואיתא שם כל המחלל בגט"י נעקר מן העולם והיינו לטעם
הנ"ל כי צריך לעורר כל סוד הנ"ל ואז ונכר ישראל דלעילא כי אם
יתוקן כל הנ"ל ומשיכו דדים נובעים ע"ל מה שכתבתי בביאור כל
התלונות הלכים על פה אוי יתוקן גם נביעו לאשקאה אילנא שהו סוד
א דבתי שבתיב אשריך ישרא' אבל בעו"ה נפו העורי כתי' נ"כ צ רבתי
כאשר אבאר רק האמרין שהם עורים ואין נותנין דעתן למה נשתנו

לפרש פסוקים בפרשת אתם נצבים וסוד ל רבתי וישלכם וחסר (י')

אותיו' רבתי הנה ראה בפרש' אתם נצבים פן יש בכם איש או אשה
אשר לבבו פונה היום מעם יי' אלהינו והיה בשמעו את דברי האלה
והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי וקאמר לא יאבה יי' סלח ורבצה
בו כל האלה הכתובה בספר הזה ואמרו כל הגוי' על מה עשה יי' ככה
לארץ הזאת ומה חרי האף הגדול הזה וגו' וקאמר על אשר עזבו ברי'
יי' וגו' וישלכם אל ארץ אחרת כתיב וישלכם בל' רבתי ובמסורה
איתא וישלכם חסר (י) אבל כלע"ד כי איתא במס' בבא קמא דף כ'
א"ר חנינא כל האומר הקב"ה ותרן יותרו חייו אלא הקב"ה מאריך
נגבה דיליה והוא כי איתא אלמלא אותיו' א"ף היו ביחד לא היה
עולם מתקיים כי אל"ף פ"א גי' קנ"ב כנגד קנב ברית ובריה"ת גימט'
בא"ל ליל"ת מה עושה הקב"ה מכניס הל' בין אף ונעשה אלף :
וטעם שמכניס לא"ד כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד טלא דבדולחא
זהו השם של כוז"ו שהם אותיו' הפנים דשם הוי"ה עולה ט"ל וכמו
שהטל הזה יורד למטה מן הגלגלת טפין כך מן שם יהו"ד שהוא ב
בגלגלתא דהיינו בחסד יורד מן הל' ב ומן (ה) (ו) ומן (הו) (ו')
ומן (ה) (ו) ונקרא ט"ל לשני סבות כי היסוד קבוע בו צורת אות ט'
כמו שהטי"ת נכפלת ראשו בגוונא כזה ט כך יסוד אחר שלוקח
טפות החסדים הוא מכניס אותו הטפה אל תוכו ואח"כ מתגשמים
וכו' וגם היסוד בסוד נה"י של המלבוש שהוא בסוד ג' יו"י ואח"כ
בהתפשטותו למטה הוא בסוד ג' ו'ו'ו' ומן הג' ו'ו'ו' נעשה מהן ל'
ע"כ : ובזה תבין מה דאיתא בפ' במדבר לבני שמעון לגלגלתם ;
ואיתא במסורה ל' דלגולגלתם עשוי כמגירה לפי שהורה שבט

רמז נכון על מסורה דלגלגלם לשבט שמע' במגירה

שמעון מכות לכך חסר הראש מן ל ונעשה כן ל עיין בס"ת
דלכאורה קשה למה דוקא בל' רמזו לנו התורה ולמה דוקא בתיבת
לגולגלתם ולמה נחסר למעלה אבל לפי דרכינו א"ש כי הקדמנו סוד
טלא דבדולחא נמשך מן יהו"ד שהוא בגלגלתא ול' מרמז על ג' ו'ו'ו'
שכולל נה"י ואח"כ (י') עלאה מרמז על סוד יסוד משני טעמים כי
יסוד כולל נה"י ועוד כי איתא בפ' בראשי' ע' ע"ג אזל ועאל בחיש
מחה עלמין ואפיק מיכלא מכלהו וכו' ואיהו נטיל ובני מנייהו וכו'
ולזה שמעון שפגם בברית בסוד יסוד ורמזה לנו תורה באות ל' זו
ונעשה ראשו במגירה : ובזה תבין מה דאיתא גבי בועז לילי

רמז נכון על ל' רבתי דליני הלילה ברות

הלילה פי' רש"י ליצרו נשבע שהיה אומר אתה פנוי והיא פנויה
ונשבע ומכלן לרש"י זה ולפ"ד א"ש כי כאן כתיב ליני הלילה כתיב
ל' רבתי לרמז כי שמעון שפגם באות ברית נתמעט הלא"ד וכאן
כתיב ל' רבתי אלא ודאי שלא פגם בברית והנה איתא בפרש' פנחס
ע' רנ"ח ע"א רזא דברית איהו אות (י') דמתעטר ברשימו עלאה .
ודא איהו דאתרשים בברית תדיר לעלמין ובגין דקני פנחס על
ברית אתרשים בשמיה הכא את דא פינחס (י') זעירא איהי (י')
דאיהי ברית ודאי דנפיק מנו יו"ד עלאה ע"כ ולבאר זה מה דקאמר
דנפיק מנו יו"ד עלאה כי איתא בפ' ויקרא (י') דשמא קדישא
אתקשר בג' קשרין חד קוצא לעילא וכו' חד קוצא דאמצעיתא דא הוא
רישא אחרא דנפיק מקוצא דלעילא וכו' רישא אחרא תתאה לאשקאה
גנתא והוא מבועא דמיין דכל נטיען אשתקיין כי' ורזא הוא (י')
בתלת קשרין וע"ד שלשלת אקרי כמאי שלשלת דאתקשר דא בדא
וכלא חד ע"כ כי איתא בפ' בראשי' ע' מ"א פרשתא קדישא קדש לי
כל בכור דא איהו קדש בוכר' דכל קודשין עלאין פטר כל רחם
בההוא שביל דקיק דנחית מן (י') דאיהו אפתח רחמא לאעבד פירין
ואיבין ע"כ וגם בכתבי האר"י ז"ל מביא ז"ל כי כל (י') כלולא מן'

ביאור גמ' ירושלמי מסכ' תעני'

ע"כ . וע"פ זה תבין גמ' ירושלמי תענית ריש לקיש אמר בשם רבי
ינאי אמר שיתף הקב"ה שמו בישראל משל למלך שהיה לו מפתח
של פלטרין קטנה אמר המלך אם אני מניחה כמות שהוא היא
אבודה אלא הריני קובע בהם שלשלת שאם אבדה תהא שלשלת
מוכחת עליהם כך אמר הקב"ה אם אני מניחן את ישראל כמות שהן
הם נבלעים באומות אלא הריני משתף בהם את שמי הגדול וכו' כשם

וישמעו הכנעני וכל יושבי הארץ וגו' והכריתנו ומה תעשה לשמך
הגדול המשותף בנו וכתב הכותב כלל כוונת' שגדול כח של שם בן
ד' אותיות לעשות נסים גלים כנגד הטבע כגון נסים אשר מכות
שהביא הקב"ה על המצרים וקריעת ים סוף וכן עשה עמנו בירדן

פי' פסוקים בפ' שלח לך

ובמלחמות ל"א מלכים שהיו ישראל מנצחין שד הטבע ע"כ : וזהו
כשאמרו מרגלים אפס כי עז העם וערים בצורות גדולות והשיב
כלב יי' אתנו אל תיראום ע"כ : ולפ"ד א"ש כי הקדמנו בכל מקום
ששם יהו"ד שורה עושה נסים גלים שד הטבע ולכך היו ישראל
נוצחים ולכך הם אמרו אפס כי עז העם וערים בצורות וכי אפשר
לנצח : ולזה השיב כלב (יי') אתנו ר"ל ששם הוי"ה שורה עלינו
לזה אל תיראו : ולכאורה קשה ודאי שמשיל את ישראל למפתח
כי הם פותחים כל המקורות וכנ"ל ודא כי כל העולמו' קשורי' בישרא'
וכנ"ל בסוד תנו עוז לאלהים כי מ"י ואת עולה מן המדבר כי ז"ל
בפרשת בראשית ע' ל"ה מי זאת עולה מן המדבר בד"א ומדברך
נאוה בההוא מדבר בלחישו בשפוון אימי עולה בדבורא בד"א
ומדברך נאוה למה ממשיל השם לשלשלת אבל לפי דרכינו כי אות
(י') נקרא שלשלת דכולל ג' (יו"י) ושם מביא ז"ל הא יו"ד
שלימו דכלא ושמא קדישא אשתכלל ביה ושלשל כולא בקשורא
חדא ע"כ וא"כ לפי זה שפיר ממשיל את השם הגדול לשלשלת וזה
שלשלת קשר בישראל כמו שהקדמנו בפרשת פנחס יו"ד זעירא
איהו ברית ודאי דנפיק מנו (י') עלאה וא"כ חס ושלום כשפוגמין
באות ברית או חס ושלום נסתלק השלשלת מישראל ולפע"ד כי
לסוד זה איתא גבי יוסף ויאחז יוסף כתיב על ויאחז שלשלת .
דלכאורה קשה למה שלשלת על התיבה זו כי יאמרו שלכן דלא פגם
יוסף בברית לכך כתיב על תיבות ויאחז שלשלת היינו סוד הנ"ל .

מאמר ויקהל ע' שפ"ד

וזה ראיה דלא פגם באות ברית ואיתא בפרשת ויקהל ע' שפ"ד
ביוסף כתיב ויניס באדין תרין יודי"ן אמאי אלא דאתחבר ברית
בברית חד דלתתא ברזא דלעילא ועאל בארונא בגין דנטר ברית
קדישא ואתקיים ביה ע"כ : ובזה יתורץ מזמור בתהלים סי' מ"ד

ביאור נכון על המזמור מ"ד בתהלים ע"פ כלה ושו ושו דברי אלקים חיים

אלהים באזנינו שמענו פועל פעלת בימי קדם וגו' כי לא בחרבם
ירשו ארץ וגו' אף זנחת וגו' ושמך לעולם נודה סלה וגו' ולא
שקרנו בבריתך וגו' כי עליך הורגנו כל היום עורה למה תישן
הקיצה ופדינו למען שמך איתא במסכת ברכות פרק מי שמתו
אמר ליה רב פפא לאביי מ"ש קמאי דאתרחיש להו ניסא ומ"ש אנן
דלא מתרחיש לן ניסא אי משום תנויא בשני דרב יהודה כל תנויי
בנזיקין הוה ואנן קא מתנינן שית סדרי משנה ואלו רב יהודה כ
כד שליף חד מסאני אתא מטרא ואנן קא מצערין נפשין וליכא
דמשגח בן אמר ליה קמאי הוו מסרי נפשייהו אקדושת השם אנן
לא מסרינן נפשין אקדושת השם ע"כ : אם כן לפי זה אם מוסרין
אקדוש' השם הדרא קושיא לדוכתא אמאי לא נעשה נסים רק יש עוד
טעם אם שלשלת על ישראל דמנטרי ברית או נעשה נסים לישראל
וכנ"ל רק חס ושלום אם פוגמים בברית אזי נסתלקה שלשלת :
ובזה נבא לביאור מזמור אלהים באזנינו שמענו פועל פעלת בימי קדם
כי לא בחרבם ירשו ארץ אף זנחת אותנו והיינו כקושיא הגמ' מפני
מה קדמאי מתרחיש להו ניסא והנה שם קאמר אי משום תנויי לזה
קאמר קרא ושמך לעולם נוד' סלה אבל דלמא כמו שהקדמנו כד ישרא'
נוטרי' ברי' או שלשל' קבועה בהם ואז נעשה כל הנסים אבל דלמ' ח"ו
חטאו ישרא' ופגמו באו' ברי' לזה קאמר קרא לא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך א"כ שמרנו השלשל' שעלינו רק דלמ' כמו דמשני הגמ' קדמאי
מסרי נפשייהו על ק"ה ואנן לא לזה קאמ' קרא כי עליך הורגנו וגו' .
וא"כ כשאר קושי' לזה עור' למה תישן ופדינו ולזה הטע' בהיו שהקדמנו
כי שלשל' הו' סוד י' שכולל ג' יו"י ומן הג' יודי"ן נעשה ל' וזהו השלשל'
שמגין על ישרא' וכנ"ל ולזה הקב"ה מאריך אף היינו שמכניס ל' בין א'
לף' ומבטל אקשהו במלוי אף פא כמנין קנב ברי' ובריה' גימט' ליל"ת ע"ה
וזהו הקב"ה מארי' אף היינו שמכני' הל' בין אותיו' א"ף אבל ח"ו פוגמין
באו' ברי' אז נסתלק הל' ואז חרון אף וזהו הקב"ה מארי' אף ונגבה דילי'
כשפוגמי' אזי נוטל הל' לזה אי' בגמ' אין העול' מתקיי' אפי' מן ל' צדיקי'
כי אז הם מבטלי' האף וז"ש אברה' אולי יש ל' צדיקי' בעיר האף תספה
ר"ל מאחדים ל' צדיקי' אזי הקב"ה מארי' אף ובזה נבא לביאו' פסוקי' בפ'

טעם נכון על סמיכ' הפסוקי' בפרשת נצבים

נצבי' כי יאמרו על מה עש' יי' ככה לארץ הזאת מה חרי האף הגדול הזה
אלא הקב"ה מארי' אף וקאמ' על אש' עזבו את ברי' יי' אבות וישלכ' כתי'
בל' גדול כי הל' נשלך משם ונשא' אף וכ"ת למה באמת כתי' חסר יו"ד
כי הקדמנו גבי יוסף כתי' ויניס ב' יודין אמאי בגין דנטר ברי' קדישא
ובאן חסר יו"ד) :

וגה

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ

והנה נודע אצלינו כי ה' אחרונה שבשם היא סוד המלכות
של הועיר שהיא העטרה שלו ואינה הנוקבא ומשם כי לכן ה"ה
דבוקה בשם ואינה בשני עצמה אך הנוקבא היא אדנ"י או
אלהים (עיין בפרשת בראשית ע"ג

ם האתרוג מרגיז נגד עטרה דעיר ונקרא פרי עץ שהיא העטרה
הנקרא פרי של יסוד הנקרא עץ הדר כי היסוד נקרא עץ הדר
כנ"ז בפ' תצוה ב"ר הגדולה מבא כי היסוד הוא הידור הנוף כי
הסרים אין לו זקן וכו'. ולכן אל תתמה אם תמצא בזוהר כי
האתרוג הוא ביסוד או אם הוא במלכות כי הכל הוא אמת שהוא
בעטרת היסוד ולכן אין ראוי להפריד את האתרוג בעת מעילתו
מן הלולב ע"כ ובזה תבין המאמרים הנ"ל לזה מדקדק הכא אתכליל'
אתתא בבעלא בלא פרודא כפת תמרים בחדא ע"כ: ובזה
תבין מאמר ס"ל לך לך כתיב אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי
וגו'. הכי תאמר מהו בזאת דא הוא קיימא דהוא ומינא תדיר
לגביה דבר נש ואתרמיזא לעילא וכנ"ל אתמר בזאת כמה דכתיב
זאת אות הברית זאת ברייתי וכלא בחד דרגא תאמר זה וזאת בחד
דרגא אינון ולא מתפרדין ע"כ וכו': ע"ש והוא מובן לפ"ד כי
נ"כ מצינו שמלכות נקרא זאת בזאת יבא אהרן אל הקודש אבל לפ"ד
א"ש דקאי על מלכות של ועיר שהיא העטרה שלו ולבאר כל זה
איתא בכתבי האדי ז"ל בדרוש מלכות אין מצלה כמה בחי' ומדרגות
היה בתיקון נוקבא דז"א דאצילות ובזה יובן משארז"ל האשה עולה
עמו ואינו יורדת כי כל אותן המדרגות קבועים בו דע כי ז' ומכים
היו למקבא דז"א ה"א הוא בעת אצילות הראשון דנקודים קודם
התיקון ואז נקראת נקודה וה"ב כשנתקבצו ו' נקודת בבינה ואז
נקרא פסיעה לבר (והוא בסוד מה דאיתא בפ' אמור ע' קעו קדש
איהו סטר עלאה דאשתכחא ראשיתא לכל דרגין (היינו חכמה שהיא
אות י' וכנ"ל בפ' בראשית ע"מא כי שם יהוד' נקרא עליך וירחו מיהך
אלין תפלין דרישא דאינון שמא קדישא גלופא במדורא דאתוון
כדקא יאות וכו'. ע"ש) ואע"ג דאיהו סטרא עמירא ואקרי קדש
ומשם אתפשט פשיטו דהיה בחד שבילא דקיקא עמירא אמצעיתא
כיון דאתנהיר גו אמצעיתא כדין אתרשם חד (ו) דנהיר גו האי
קדש מהאי נהירו אתפשט פשיטו לתתא סופא דכל דרגין כיון
דאתנהיר בסופה כדין אתרשים בנהירו חד ה' ואקרי קדושה ע"כ.
והוא שכבר הארכתי לך כי כל עשר ספירין היו בה"ם ב"ה רק כדי
שיתגלו הי' בכל פעם מתגלה יותר ובתחלה היו כלולים בכתר כל
הספירות ואח"כ באו כחכמה וחכמה מתגה בבינה כל ז' הבחי' גלוי
של א"ם ולזה מדמה בלשון עיבור וכהנה אבל ח"ו שיגשם שום דבר
רק הכל אותיות ונקודות וכנ"ל כל אתון מטלטלין ברוא דא"ם
וכנ"ל ע"פ מאמר ויצא ע' שמו אר"ש אלין אתון כלהו דבר ונוקבא
לאתכללא כחדא ברוא דמיין עלאין ומיין תתאין וכלא חד וכו'. ולזה
קאמר שם בכתבי האדי ז"ל ה"ב בזמן עיבור הראשון דז"א ואז נקראת
פסיעה לבר (כי הלא הקדמנו כי ז' נקודות מן עשר ספירות כי (ו)
נקודות נכללים באות (ו) ונקרא בשם ועיר אפין ומלכות נקראת
נקודה א' שהיא נקודת ה"ז ולסוד זה הכל עולין לשביעי ולסוד זה
תבין מאמר פ' בראשית ע' קסה נעשה אדם בצלמינו דאתכליל בשית
סטרין כלול מכלא וכו'. ספר הבהיר שבע צורות קדושות יש לו
לקב"ה וכלן כנגדן באדם שנאמר בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה
ברא אותם ואלו הן שוק ימין ושמאל יד ימין ושמאל גוף ובריח הרי
שש והא אמרת שבעה שבעה הוה באשתו ע"כ. והא דנקט בתחלה
שוק ימין ושמאל ואחר כך יד ימין ושמאל הלא מן הראוי היה לחשוב
מלמעלה למטה אבל איתא שם בכתבי האדי ז"ל כי בזמן שבאו
בתחלה כל הנקודות ז' מן עשר ספירות הכרמוים באות (ו) והיו
בבינה בבחי' ו' נקודות ולכללן זו בזו שיהיו בבחי' רהי' ולא ספרדות
ואז נכללו ג' נקודות כנ' כי חג"ת מתלבשו תוך כהי' שבו ומשמא מסוד
תוך כמה גבורה תוך ההוד והת"ת תוך היסוד ואז נקודות העטרה
(שהיא נקודה ה"ז שבו שנקרא מלכות בסוד (ש) ב"ת (ש) ב"ת עיי'
בפ' ויקהל ע' שמה כיון דסלקא האי נקודה ונהורא כהיר כדין
מתעטרא איהי באבהן וכו'. ע"ש) ואז עלתה נקודת המלכות
שהיא מלבשת את היסוד והרי יש בקו אמצעי ג' בח"י זו בתוך זו בב'
קוים האחרים לא יש רק ב' בחי' זו בתוך זו ומזמא כי קו עובי
האמצעי הוא עתר משאר קוים וזה הענין בפרשת בלק אשורנו
ולא קרוב כיון דהוי בעמודי דבינה אשורנו אושיט פסיעה לבר ובגור
מן ותט אשורנו מיני ארחיך לשון פסיעה והענין כי בזמן הראשון

פי' מאמר לך לך ע' רכב

מאמר פ' אמור ע' קעו

פי' מאמר פ' ויצ' ע' שמו שמא

פי' מאמר ויקרא ע' כו

פי' מאמר בראשית ע' קכו

מאמר ויקהל ע' שמה

מאמר בלק ע

שבבנמו שמה נקודות הנ"ל היה ז"א (ו) ועירא של ה' ראשונה שבשם
ואות (הו) שבתוך ה' אין לה שורש כי עדיין לא היה רק ו"ק (וכנ"ל
במאמר שבע צורות דמסיים הרי שם והא אמרת שבעה וע"ז קאמר
שבעה הוה באשתו היינו נקודה ה"ז שהיא מלכות ולכן חשיב בתחלה
שוק ימין ושמאל שהם שני ספירות כנא הוד ואחר כך יד ימין ושמאל
כי הלא בתחלה כתלבשו ג' נקודות שהם חג"ת שהם כרמוים יד ימין
שהוא חסד ויד שמאל שהוא גבורה כתלבשו בכה"י הכרמוים בשוק
וימין ובשוק שמאל) ולא עוד שאינו (ו) דברבא שהם ר"ק ו' קצות
ויהיו נגלים כ"א ו"א אחזם נכללו שלשתן בשלשתן וע"כ. היה (ו)
ועירא ואז בסוף ו' בקו האמצעי היתה מלכות מלבשת סוף הקו ההוא
שם היתה בבחי' אותה הקו התחתון היוצא מעט לחוץ מסוף אות
(ו) וזאת הנקודה נקרא פסיעה לבר ימין הוא בסוף רגל ו' בולטת
מעט לחוץ להיות שם ג' נקודות משא"כ בשני קוים האחרים והנה
כמו שזה היה תיקון לז"א כך היה תיקון למלכות והנה זה היה תיקונה
כחוור לדברי האדי ז"ל הקדום וה"ג שנקרא אות ה' אחרונה שבשם
יהוד להאור הנמשך אליה להגדילה ולעשות פרצוף ויוצא מתוך גופא
דז"א דרך החזה שלו ונוקב שם באחוריו ודרך הנקב ההוא נמשכו לה
כל אורותיה ובגינה וז"ש באידרא ע' רס"ז ונקיב ועבר בתר חדוי:
ובזה תבין כמה שמו' ובגוין שיש אל המלכו' וכולם אמת כי אמרו
בזוהר כי הוי' הי' בחי' עטרה שביסוד והרי היא פרצוף הנקבה בפני
עצמה אבל יתבאר לך הענין כי כל דבר שבקדושה אין פרשו נעקר
משם אע"פי שמסתלק אח"כ משם לכן המלכו' היתה בתחלה עטרה
ביסוד וכפי מה שהיתה הלכת הניחה שורש שם ואח"כ גדלה יותר
והיתה כגדלת באורך ספי' הת"ת שבו והניחה שורש אחד ואינו נעקרת
משם לעולם אע"פי שחור עמו פנים בפנים כמ"ש בענין שהיא האחרה
לבחי' הזאת שהניחה באחורי ת"ת שבו גם יש לה שורש א' לומעלה
באחורי הדעת דז"א משם יצאה לאה וזה שורשה יציאת לאה משם:
(ובזה תבין סוד קשר של תפלין וכאן היה כרמז משה בסוד תפלה
למשה איש האלהים ר"ת לאה וז"ם ולאיש את אחורי שהראו לו סוד
הנ"ל: ובזה תבין מאמר פ' ויצא ע' שכ"ז שנ"ח וירא יי' כי שנואה
לאה וכי לאה שנואה וכו' אלא ודאי יובלא איהו תדיר עלמא
דאתכסייא לאו בני אתגלייא בינהו וכנ"כ יעקב אתכסיין מיניה
כל עובדוי ת"ח עלמא תתאה באתגלייא איהו והוא שירותא דכלא
לסלקא בדרגוי כמה דחכמה עלאה הוא שירותא דכלא ה"ב עלמא
תתאה וכנ"כ קרינ' אתה בגין דאיהו שמטה ואתגלייא ועלמא עלאה
דאיהי יובלא קרינן הוא (עיין בריש פרשת משפטים ובריש פ' בהר
ורוא דמלה לאה דכתיב וישכב עמה בלילה הוא וע"ד כתיב ועבד
הלוי הוא בגין לאמשכא ברכאן מיניה וכו'. ע"ש והטעם כי הקדמנו
כי בינה מתלבשת בז"א עד החזה ושם הוא סיום לאה לכן נקראת
לאה ע"ש בינה וע"ש זה תבין מאמר פ' ויקרא ע' כ"ז
שלמים דא ה' בתראה דאיהו שלימו דעמודא דאמצעיתא בכל הויות
דכלילין לכל שית סטרין דיליה דאינון שית ספירין ורוא דמלה חתם
רום ופנה למעלה ביהו' לימינא דחסד בהו"י לשמאלא דגבורה וה"י
בעמודא דאמצעיתא יו"ה בכתר בהוד הי"ו ביסוד וי"ה אילנא דאחיד
לון כלהו תפארת עץ עושה פרי וכנ"ד בזוקום שיפול העץ שם
יה"ו ואוף הכי בכל הויה ה' בתראה שלמים וכו'. ע"ש ולסוד זה
תבין סוד נעמעים דלולב ואתרוג ב"ד רוחות ולמעלה
ולמטה כי הקדמנו כי לולב ואתרוג הם סוד ד' אותיות הויה ואתרוג
היא ה' אחרונה שבשם והנה איתא בכתבי האדי ז"ל בביאור מאמר
פסיעותיו של (אברהם אבינו) ג' מילין ז"ל לבאר ענין (אדם
וחוה) עם ז"א ומלכות והם ב' אותיות אחרונות דיהוד' כי ז"א הוא
כולל משפה ספירות מחסד עד יסוד ולכן נקרא (ו) ונוקבא היא
בת שבע ספירה שביעית שהיא אות ה' תתאה והמעיין בראותו
היות ועיר אפין נקרא (ו) לא יטעה לומר כי אין בו רק ו"ם אלו
כי אין דבר שבקדושה פחות מעשרה והנה עם ג' ראשונת יושלם
לי"ם והענין כי כל י' כלולה מ"ג בסוד רישא נועא ושבילא כנ"ז
בפרשת בלק והוא עצמו ז"ש בפרשת ויקרא ע' טז בגין דהאי (י')
קוצא חד לעילא (והוא סוד שלשלת שכתבתי לעיל) והנה צורות
(הו') יש ראש תוך סוף והם סוד ג' יודי"ן וכל אחד מהן נחלקות
לרישא נועא שבילא הרי הם ט' והם חב"ד (י') עלאה חג"ת
(י') אמצעי כה"י (י') תתאה ושלשתן אות ו' כוו
וע"ז נקרא הועיר אפין את בגימטריא ט':

טעם מופלא למה מתענעים בלולב ואתרוג ל"ד רוחות ולמעל' ולמטה

(בסוד

פי' נמ' כפ' אלו הלוקין

כי אינה ° כפ' אלו הלוקין דרש ר' שמלאי תרי"ג מצות נאמרו למשה
בסיני וכו' אמר רב המנונא מאי קרא תורה צוה לנו משה בגי' הכי הוה
ופריך תורה תרי"א הויין וקאמר אנכי ולא יהי' לך מפי הגבור' שמענום
בא דוד והעמידן על י"א דכתיב מזמור לדוד י' מי יגור באהלך וכו'
בא ישעיה והעמידן על שש שנאמר הולך צדקות וכו' · בא מיכה
והעמידן על ג' שנ' הגיד לך אדם מה טוב וכו' חזר ישעיהו והעמידן על ב'
שנ' כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וכו' בא
חבקוק והעמידן על אחת שנ' וצדיק באמונתו יחי' ע"כ ולאין טעם על
זו הלא כלל הוא הקול קול יעקב או אין הידים ידי עשו והנה סמאל
לילית בי' תרי"א ולזה כדי לבטל הרשעים הנ"ל תרי"א צוה לנו משה
בא דוד והעמידן על י"א כי הארכתי בסוד דוד שהוא בסוד מלכות
כאשר הארכתי וקדקד כל בני שת כי קדקד באת"ב ד"ג ני'
חד גם הארכתי כי סמאל בא י"א אורות י"א יום שכין כתב לגדה
מי ה' סמאל בא"ת י"א ומלוי יוד אלף גי' סמאל ארור כא"ת י"א
וכו"ל נגע מרעת כי תהיה באדם ע"פ מאמר פ' קרא ע' ש"ח בתר
דבעים כר נש טריא אל אחר כמו דאתמר ביה ארור אתה מכל הבהמה
ואיהו לשמאלא דבר נש ע"כ ע"פ מה שהארכתי בסי' א' בא"ח לקוין
לזה כדי לבטל הרשע הזה בא דוד והעמידן על י"א וקאמר בא ישעיה
והעמידן על שש ככר הארכתי בסוד ו"ה י"ו אמה כי האמרה בית י'
אותה כי אמלאה החריבה וסמאל בן (ו') אורות א"ם יותרת הכבד
כי שליטת' יתירה על הכבד כנלה סמאל כיהיא בת יהוא כן ו' לבד
והקדמנו זה דאיתא בפ' תנוה ע' ש"ג ישעיהו שמא גרים לפורקנא
ולאהדרא כהורא לאתריה לכך העמידן על שש לבטל הרשע הזה שהוא
בסוד ו' אשר הוא כרמז כו' דזותא ו' רבתי ולמוד זה איתא במכל'
פסחים כפ' ערבי פסחים ששה דברים נאמרו בסוס אוהב את

פי' נמ' בערבי פסחי' ו' דברים נאמר בסוס

הזנות אוהב המלחמה ורוחו גסה וכו' · וי"א אף מבקש להרוג בעליו
במלחמה וכו' ע"ש והוא כי הארכתי זה דאיתא כפ' בא ע' ע"ב בסוד
איך כתפסטו עשר ספירן לבתר עבד משמשין לאלין מאכין כרסיא
כארבע סמכין ושית דרגין לכרסיא הא י' וכלא איהו כרסיא כ
כגון כוס של ברכה דתקינו ביה עשר דברים כגון תורה דאתייהבת
בעשרה דברים כגון עלמא דאיהו מעשה בראשית דאתברי בעשרה
מאמרות ותקין לכרסיא כתות לשמשא ליה דאינון מלאכים אראלים
חיות אופנים חשמלים אילים אישים ולאלין עביד משמשין סמאל וכל
כתות דילי' דאינון כעבבי' למרכב בהון ואינון כסוסי' לון וכו' ודיד דיהו
דהלכה די הוא מוכה דלהון כסוסיא מיד ומצו אלילי מצרים וכו' ע"ש
וזהו שכתבתי שקר הסוס כי הסוס גי' סמאל ומקרא שקר והוא שקר
לתשועה וברב חילו לא ימלט וכו' כאשר הארכתי והנה דוק בששה
מדות הנאמרים בסוס ותבין כי כבר הארכתי כי הוא הנקרא גם רוח
וכפ' בראשית פ' קלו ולא אית בכלהו לסיא כעמלק דאיהו חויא
בישא ש אחר איהו גלוי לכל עריין ודא אוהב הוא את הזנו' ורוחו גסה
רוחא איהו וגם וי"א אף מבקש להרוג בעליו במלחמה והוא סוד אמר
אויב ארדוף אשיג אחלק שלל עיין לקמן בסוד השירה לכך בא ישעיהו
והעמידן על שש בא מיכה והעמידן על ג' כי הנה במיכה מסיים סי"ג
לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלים עיים יהיה להר הבית לבמות
יער פתח והיה באחרית הימים יהיה הר בית יי' נכון בראש ההרים
ונשא הוא מגבעות ונהרו עליו עמים והלכו גוים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יי' ואל בית אלהי יעקב וגו' והיה שארית יעקב בגוים
כאריה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן וגו' תרם ידך על צריך וכל
אויביך יכרתו והיה ביום ההוא נאם יי' והכרתי סוסיך מקרבך ו
והאבדתי מרכבתיך ומסיים מי אל כמוך נושא עון וגו' והנה אל דסמיך
פסוק והיה באחרית הימים יהיה הר בית יי' בראש ההרים כי ההרים
הם אבות הם חג"ת ומגבעות הם נה"י · וכבר הארכתי כי בית הוא
רמז שמקבלת משני שלישי ת"ת בסוד כ"ד כ"ד ששותין וכמנבי ר
מאר"ין ל בסוד באר בשדה ושלשה עדרי צאן רובצים עליה שש שני
כבחיים אלו הם במלכות ואמנם תבין כי בית נקרא מקום מושב בני
אדם והוא מקום מושב הספירו' כמבואר ואף גם אמרו ז"ל אינו נקרא
בית אלא שדה כי יצא מכלל חדר שמחה ונכנס לכלל שדה וכו' ·
ולכלל בית לא באה עד היותה פנים בפנים ולא תקרא בית ואין
בא זה אלא בישוב המזונים פנים בפנים ואמנם בית נקרא בהיותה
פנים בפנים בה"ו שני לבד ובהיות שאלביני שתאחד לתקונה בסוד
ס של"ח יתבל שורשה ויאריכון הימים בשיבה קדשם לאשך זו
אמלאה החריבה תש' ואתמן ע' תקש"ו וזאין קב"ה בסוף יומיא ל
לאהדרא לישראל לארעא קדישא ולאתכנשא לון מן גלותא דאת, תיכף

סוף יומיא ההוא דאיהי אחרית ימים כההוא אחרי' הימים ישראל סבלו
גלותא הה"ד באחרי' הימים דייקא והיא כנסת ישראל בגלותא ובדא
יעביד קב"ה מקדין לישראל תדירא הה"ד אשר יעשה לעמך
באחרי' הימים וכו' הה"ד יהיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית יי'
ע"כ וכו' · ועיין כפ' האשה כום' פסחים דף פ"ז א"ר אלעזר מאי'
דכתיב והלכו גוים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי"א בית אלהי יעקב
לא כאברהם שקראו הר ולא כיצחק שקראו שדה אלא כיעקב שקראו
בית שנאמר ויקרא למקום בית אל בית דייקא אל דייקא וקאמר
בתחלה לכן בגללכם ציון שדה תחרש וגו' והוא כי איתא בזוהר ע"ב
אך טוב לישראל ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכו אשורי כי ק
קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה וגו' · ואחשבה זאת שעל הוא
בעיני וקאמר עד אבא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם ע"ל בא"ד
בסי' ה' הארכתי כמאמר זה וקאמר והיה שארית יעקב כאריה ב
בבהמות יער אריה דייקא שהוא א' מ"ד רגלי המרכבה ותבין זה ע"פ
מה שהארכתי א' ממאמרים פ' פנחס ע' ת"ו באמר רשעי' רבה וזהו
כאריה יהיה בבהמות יער כמו שהיה בתחלה כפיר ותבין בעדרי צאן
וזה יהיה כי תרום ידך על צריך וכל אויביך יכרתו. כי הובא בילקוט
חדש ערך גאולה ר' ישמעאל אומר חמשה אצבעו' של יד ימינו של
הק"בה כולם הם יסוד הגאולה וכו' האגודל וכל היד עתיד הקב"ה
להשמיד בה סמאל ונחש וסבעי' תמכן שנאמר הרים ידיך על צריך וכל
אויביך יכרתו ע"כ ולזה קאמר אחר פסוק והכרתי סוסיך מקרבך
והאבדתי מרכבתיך והוא בסוד סוס ורוכבו רמה בים ומסיים מי אל
כמוך נושא עון וגו' והוא כי הארכתי במאמר פ' ויקרא יי' יחתו מריבו'
מריב (ו') עליו בשמים ירעם בשעתא דטלא דעתיקא שריא עליה
ומליא רישיה בההוא אתר דאקרי שמים כדין ירעם ותבר חילין ע"כ
והנה סוד טלא דעתיקא הקדמנו כי שורש המוחין הם ג' חב"ד שהם ג'
אותיות יהו ואם תמלאם במלוים באלפין יוד הא ואו גי' ט"ל והנה זה
הגבורה דעתיק הגנוזה בההיא מוחא זה שורש לכל הגבורות גם שם כי
דיקנא דא"א נתפשטה ממוחא סתימאה אשר בתוכה גנוזה גבורה
דעתיק ונמצא כי גבורה לא נתגלה הדיני' אשר בה עד שמשכו בדיקנא
דא"א אכפין נו"ש ומהאי דיקנא אשתמודע כל מה דהוי ברישא וביאור
זה הם הכתי' שים בהאי רישא ואמר כי הם אלף עלמין והיא מתנוזה
ונגנזה תוך מוחא סתימאה דאריך הנקרא עוקא דביא והענין כי
נודע כי הגבורה' נקרא אלהים ואחורים באלהים דה"הין גי' אלף כזה
אלף אלף למד אלף למד הה אלף למד הה יוד אלף למד הה יוד מם
ואלו הם סוד אלף עלמין שהם שם אלהים דההין בסוד האחורים ד
דגבורה דעתיק שנתלבשו ונכסתמו במוחא דא"א נקרא עוקא וכו'
ונקר' עוקא לפי שהמוחין נחלקים לד' חלקים שהם חכמה ובינה ודעת
הכולל חו"ג ואלו הד' מוחין כעשו ד' ווין מרובעים כזה ו ▭ ו ונעשים
מ' סתומה דלמרבה המשרה ע"כ וכפ' נשא פ' רמ"ט תאנא כלהו שערי
בין דרישא בין דדיקנא כלהו חורא כתלגא ותאנא איכהו דדיקנא
קשיא כלהו מ"ע משום דאינון תקיפא דתקיפין וכו' · ואי תימא
דלית אחרנין כוותייהו לא דתניא תליסר מכילן ועתיקא קדישא מי
אל כמוך וגו' אבל האי סדורא דשבחא דעתיק יומין מסדר כיאה
ואינון תליסר תקונין דדיקנא עלאה קדישא טמירא דטמירין תקיפא
לתברא ולאכפיא כל גזר דינין וכו' באריכות עד דמסיים הה"ד פלא
יועץ אל גבור אל דהוא גבורתא דכתיב מי אל כמוך בעתיק יומין
אתמר בתקונא דדיקנא קדיש' ע"כ ולזה אחר שאמר מיכה כנ"ל יקשה
לך איך אפשר יבאו לידי זה עד שיקויים כל הנבואות הנ"ל וקאמר מי
אל כמוך נושא עון וגו' בשיתגלה טלא דעתיקא קדישא או יחתו מריב
ו' ואז וירס קרן סיגו כ"י ואז נכון יהי' הר בית יי' בראש ההרים ·
וזהו פי' פסוק בישעי' סי' מ"ה הרעיפו שמים ממעל ושחקים יזלו צדק
תפתח ארץ ויפרו ישע וצדקה תצמיח יחד עיי' פי' הפסוק כפ' ויקרא
ע' מ"ב ותבין סוד הנ"ל כי שם מביא בפסוק דלתות נחושה אשבר
ובריחי ברזל אגדע ע"כ ותבין ע"פ מ"ש כי ברזל לא כתיב וע"פ זה
תבין מאמר פ' כי תצא ע' תקוה ארבעים יכנו וגו' פקודא דא להלקין
לרשע דאיהו סמאל וכו' למחאה ביו"ד ה"א וא"ו וכו' דלמאודה קמם
ליה בשם זה לע"ד א"ש כי זה השם נמשך ממוחא סתימאה ששם
נתלבש גבורה דעתיק ולפי זה תבין מה שהארכתי בסוד יחודי לאמשך
מיעלה עד סוד בני בכורי ישראל שמקבל חסד דעתיק בסוד אלהי
אברהם וגבורה דעתיק ע"י יצחק ודעת דעתיק אלהי יעקב ואז נעשה
סוד עוקא הנ"ל שהיא ם סתומה שהוא גי' גואל ובהיות שע"י
חכמה בינה ודעת נעשה כמוה הסוד ואשר הארכתי לעיל בסוד

זנד יזו דיו ובסוד ע"ז קשר יכרית לשקר לזה בא מיכה והעמיד על
שלש לכו'הנ"ל עיין שם בסימן כ"ו הנה ישכיל עבדי ירום ונשא ונבה
מאד וגו' וזרוע יי' על מי נגלתה זאת :

ובהיות שהגבורה דעתיק התלבש בחוחא דא"א התנגא בכינה
ואוי יתיתו מריב ו' וככ"ל בזה תבין גמ' בפ' ר"א דף פ"ע
א"ר יומנן מאי דכתיב כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישרא לא
יכירנו לעתיד לבא אומר הק"בה לאברהם בניך חטאו וכו' אומר
ליצחק בניך חטאו וכו' פתחו ועננ כי אתה אבינו גם בסוף שם'פסחי'
איתא ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק עתיד הק"בה
לעשו' סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסד עם זרעו של יצחק וכו' דקשה
ליה תלוי דוקא ביצחק וכתבתי האר"י ז"ל בסוד כלכו' פעם הא א
אתיכא למועדא כהאי קרא דכתיב חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו
דחנם היינו ס"א דהוי למגנא כלעובדוהי דלא להוי פורקנא משט'
דבסף דהוי חסד אא מסטרא דדהבא דהיינו אמא דיזו' השפים דשמה
כימין דהיינו אמא עלאה והיינו דאמרין דאמרו ישראל על יצחק כי
אתה אבינו דגבורה עלאה דאתאחדות בבינה להוי לה פורקנא והנה
יושב בשמי'ראיהי בינה אתכללי ביצחק וגו' והיינו דכתיב יי' כגבור יצא
ע"כ ונלע"ד כי הקדמנו כי גבור דעתי' מתלבש בזוח דעתיק שמתגלה
בדיקנא ומגבורה זו מקבל בינה ואחר זה מושך לרישא דו"א וככ"ל
וזה כדמו באלהי יצחק כי ז"ל כסידור האר"י ז"ל אהי אברה' ואהי יצחק
תכוין שאשם מקבלין תרין עטרין דגניזין בת"ב ויורד השפע לאבות
העולם וכו' א"כ בינה מקבלת מן מוחא דע"ק שהוא גבורה דעתיק :
ולזה קאמר דגבור' עלאה דאתאחדותא בבינה דיתגלי ביצחק להוי
פורקנא והקדמנו כי מזה הגבורה נמשכו י"ג תקונין דיקנא עלאין
זע"י זה יתיתו מריב (ו') וירם קרן דא כ"י והנה איתא בפ' משפטי'
ע' רי"ו דיקנא דמלכא יקירותא מלכא מדישא שארי חסד עלאה .
וגבורה וכהירו דאבא ואמא אתפלינ נהירו דאבא כתלת נהורין ואמא
בתרין הא חמשה וכו' וכד מתחברין כלהו נהורין כחדא אקרון דיקנא
דמלכא וכדין כתיב יי' כגבור יצא כאיש מלחמו' יעיר קנאה ע"כ :
וכהיו' שתלוי בסוד מולא שהם נ"פ יהו"ד והנה הנגל נימט ע"מ והוא
מובן מאד נמ' הנ"ל וכתבי האר"י ז"ל . כאמור לגמ' הנ"ל אור ישעיהו
והענוידן על שני שבא' כה אמר יי' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרוב'
ישועתי לבא הנה כתי' בישעי' סי' מ"ח שמעו זאת בי' יעקב הנקראי'
בשם ישראל כה אמר יי' גאלך קדוש ישראל אני יי' אלהיך מלמדך
להועיל מדריכך בדרך תלך **לוא** הקשבת למצותי ויהי כנהר
שלומיך וצדקתך כגלי הים ויהי כחול זרעך וצאצאי מעיך לא יכרת
ע"כ וגו' ע"ם הא דקאמר שמעו בי' יעקב הנקראים בשם ישראל
וגו' איתא בפ' בהר ע' רט"ו בתרין אינון אקרון ישראל לקב"ה אקרון
עבד דכתיב עבדי הם ואקרון בנים דכתיב בנים אתם ליהוד אהיכם
בזמנא דידע ליה בדרך כלל כדין אקרי עבד וכו' בזמנא דידע לי'דרך
פרט כדין אקרי בן וכו' . ואע"ג דאקרי בן כרא בוכרא לקב"ה כד"א
בני בכורי ישראל לא יפוק נרמיה מכללא דעבד והכי אצטרך לכל בר
נש למהוי לגבי אבוי בכל זמנא בנביו וכו' ולמהוי לגבי אבוי עבד וכו'
ואינון רזי דמהימנותא ואינון חד רזא דעבד וחד רזא דבן והאי עבד
אקרי אדון כל הארץ (זככר שארכתי בסוד זה ע"פ מאמר פ' פקודי
ע'תכ"ב אדון כל הארץ דא הוא רזא דשמא קדישא דשמא דאלף דלת
נון יוד ודא איהו כגוונא דשמא קדישא עלאה יהוד וכו' ע"ש) בן
כמה דאוקימנא בני בכורי ישראל וכלא רזא חד דמהימנותא וכו' עד
סיום ורזא דתרין דרגין אלין אשכחנא כחד קרא ויאמר לי עבדי אתה
הוא עבד ישרא הוא בן דכר אינון כללא חדא כדין כתי' ישרא אשר בך
אתפאר ע"כ כי כבר הארכתי ע"פ מאמר פ' אחרי ע' ק"ל ג' דרגין
אינון מתקשרן דא בדא קב"ה אורייתא ישראל קב"ה סתים ונליא א"ל
בפ' פקודי ע' תי"ד שמא דגניז איהו יהוד שמא דלא יהו באתגליא אדני
ע"כ וזהו ישראל דרגא על דרגא יעקב ישראל . הה"ד מגיד דבריו
ליעקב אבל חקיו ומשפטיו לישראל א"כ לפי זה צריך האדם לאחוז
באביהם ובזה תבין °גמ' בפ"ק דברכות תניא א"ר אלעזר
לחכמים וכי מזכירין יציאת מצרים לימות המשיח וכו' . אמרו לו לא שתעקר
יציאת מצרים ממקומה אלא שתהא זכירת שעבוד מלכיו' עיקר ויציא'
מצרים טפל ביוצא בו אתה אומר לא יקרא עוד שמך יעקב כי אם
ישרא יהיה שמך לא שיעקר שם יעקב ממקומו אלא ישרא עיקר ויעקב
טפל לו וכו' תני בר קפרא כל הקורא לאברהם אברם עובר בעשה שנ'
והיה שמך אברהם וכו' ופריך אלא מעתה הקורא ליעקב יעקב ה"נ
נתשני שאני התם דהדר אהדרה קרא דכתיב ויאמר אלהים לישראל

פי' על גמ' דיום' שבת ותם' פסחים

פי' פסוקים בישעי' סי' מ"ח שמעו זאת בית יעקב

פי' מאמ' בגמ' מס' ברכות

במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ע"ב ולכאורה קשה פ"ש. לפ"ד ת"א
כי אף שישראל הלומדים סתרי הם עיקר אעפ"כ שם יעקב שאו הוא
כסוד עבד יהיה במקומו כי אי אפשר זיבור יהוד אדני ולזה תבין
מאמר פ' פנחס ע' תק אפם קריגו מי במעגף ישראל נכנ"ד קרואי רשיין
בכ' גאת כ' יי' דאיגו יי' מן **יאהדונהי** עשרה
שהיה הכף בשקל הקדש וכו' עיין בפ' ויקרא כ"ו יהוד איהו אימא
כרתיין דליה אדני וא"כ מרימו מי מעגף ישראל ר"ל היינו שיהיה
דבוק בשני שמות ולא יהיה בסוד עבד ובסוד בן כמדרגה יעקב ישראל
זה קאמר קרא שמעו זאת בית יעקב הנקראים בשם ישראל.
ולזה קאמר ג"כ
קרא כה אמר יי' גאלך קדוש ישראל אני יי' מלמדך להועיל וגו' לוא
הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומיך כי הארכתי כבר מאמר וירא ע'רע
בכל מרעא דישראל כד אודמין להם אסותא כתיב לא"א כאלף וקרינן כן
וכו' גם עיין בפ' פנחס ע' ת"ג ובפ' בראשית ע' קל"נ ומהד דא (ו')
יחרב כה' תתאה בנין דאסתלק מינה כביעו די' לאין סוף וכו' ובע'
קמ"א שם א הוא נביעו ד"נ ואו נהר דא עמודא דאמצעיתא יונא
ימעדן דא אמא עלאה להשקות את הגן דא שכינתא וכו' ולזה קאמר
כה אמר יי' אני מלמדך להועיל לוא הקשבת ר"ל שם היה כתיב לא
בא' וקרינן בו' כי א נסתלק שהוא כביעו ואו נהר יחרב ויבש
אבל אם .לוא הקשבת שיהיה א עם לו או ויהיה כנהר שלומיך
ויהיה כחול זרעך וצאצאי מעיך לא יכרת ובזה תבין מאמר שכתבתי
למעלה נכור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך וגו' . ובזה תבין
מאמר °פ' בראשית ע' פ"א ז"ל א אזיל לאלף אלף אזיל ליוד יוד
אזיל ליוד דסתים מכל סתימין דלא מתחכרן כי'וד ווי כד לא כהיר
י' כו"ד וכו' כי כתבתי פי' אפם קריגו אבל לפ"ד גם זה מתורץ כי
בפ' בראשית ע' כ"ז א רזא דע"ק ובפ' משפטים ע' רי"ו א מהירו
דע"ק ובפ' פנחס ע' תע"ו אחד כליל ט' ספיראן דאיהי א אין סוף
וכו' . ובפ' ויקרא °בנין דהאי ו' נ' קטרין אתקשרו בה קונא לעילא
וכו' . כתרא עלאה דהוא רישא לכל רישין והוא כקרא אריך אנפין)
קונא דאמצעיתא דא הוא רישא אחרא לאתבנא שמא קדישא רישא
אחרא תתאה הוא רישא לאשקאה גנתא והוא מבועא רישין דכל
כטיען אשתקיין ביה וכו' . והנה הגם שלפי מאמר פרשת בראשית
ע' מ"א פטר כל רחם בההוא שביל דקיק דנחית מן (י') ע"כ .
וגם °בפ' פנחס ע' שנ"ח יוד ועילא איהי יוד דאיהי ברית ודאי
דנפיק מנו י' עלאה קדישא ע"כ . א"כ לפי זה משמע דקאי על
שביל כי יסוד דחכמה נקרא שביל וגם י"ל כהיות שהקדמנו כסוד
ונהר דא בינה יוצא מעדן דא חכמה להשקות את הגן דא ת"ת וכאן
כקט האי לשכא רישא אחרא הוא רישא לאשקאה גנתא וכו' א"כ משמע
סקאי על בינה אבל עיין מה שכתבתי בסוד כט"י פי' אשר תנה הודך
על השמים בסוד שביל וכתיב נשם ני' שביל עם סגלל כי נשם הוא
בחי' חכ' שביסוד הבינה ריש קשור ודבוק נמרץ סוד שביל וכתיב
ולכן זה השביל לא אתיידע לא לעילא ולא לתתא כי לעולם הוא עם
המתיב ולא אתיידע אם הוא בחכמה או לתתא בבינה מרוב חבורה
עמה א"כ שניהם הם אמת והנה סדר אצילות כך בתחלה א"ס ב"ה
ואח"כ ע"ק ועתיק יומין ואריך אנפין וא"וכ נישרש אבא ותבונה ואח'
כך זו"נ וככר הארכתי מה דאי' בפ' °בראשי' ע' נ"ט **א**' רישא וסופא
דכל דרגין וכו' ולא אקרי אלא אחד לאחזאה דאף על גב דאית ביה
דיוקנין סגיאין לאו איהו אלא חד כי כל אלו נבראים שם יהוד' כי
ע"ק ע"י א"א נבראים בקוצו של (י') (י') חכמה ה' בינה (ו) ת"ת ס'
מלכות ולזה איתא בפרשת ויחי ע' רסב רזא דאין סוף יהוד' אתקרי
(ו"א) כוה עיי"ש בראשית ע'קמ"ט קל"ד הוא כזה (א) שני (יוד
ני' יהוד' וכתבי האר"י ז"ל בסוד עורים כתבתי לעיל אבל כיאור
המאמר תנה בסוד טור הנקודות ז"ל כי האלף ראשונה לאותיות נורית
יוד ע"כ וע"פ זה תבין כי פעם קאמר (א) יוצא ראשונה וכנ"ל ופעם
קאמר (י') ראשונה אבל האי (י') הוא (י') שע"ג (הא) ובראשיתא
בפרשת בראשית ע'לח והנה כזה קאמר (א) אזיל לאלף וקאמר (ת)
שהוא כא"ס אזיל לאלף שהוא ע"ק ואלף אזיל ליוד היינו א"א
הנרמז בקוצו של (י') כי גם הוא נקרא בשם (י') וכראי' בפ' בראשי'
ע' קנ"א ושאי (י') אזיל (לי') שכות חכמת פי' חכמה ואין תפסת
וכתב דסתים מכל סתימין דלא מתחבר בהד"ד היינו בינה שנראית
בחוץ (ו"ד) וע"ו קאמר ע"י כד לא נהיר (י' בו"ד) וכו' עיין בפ'
שמו' ע' ט"ו וכדין יו"ד רזא עלאה אסתלק לעילא לעילא באין סוף
ע"כ וכו' ע"ש בעוד ויקם עלך וגו' ולזה קאמר ג"כ שם משמעו' מ"ו :

ומכאן תבין ענוש שאין לומדין סוד התורה א"כ מפרידין בין שמות אלו

פי' מאמר בראשי' ע' פא

מאמר ויקרא ע' טו

מאמר פנחס ע' שנח

מאמר פ' בראשי' ע' נט

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' גמ'

ויתפלל לה והוא יתעברידית כלכלה ויקו"ל מסטרא דיסוד יתקרי
נשם ומקבל, דכתי' בשחלת וכו' דרכי' מאחל יתקרי כלכ מחמת דנשמה
דנוקבא הכ' הכ"ד לעלוקה אתי כנוח הכ הכ וכדאוקמה דיליה לסיכל
נשמתא מסחרת בנוקבא דיליה ניהמם ובגי עלין רוח קנאה וקנא את
תשתו בקשוט והיא כטומאה וכניעה תתפר ובת חיש כהן דת מיכאל
(ותטעם לסיכל תנין כחה שקראכתי בפי' בתבוד השעים רמה
פנוחה דת ביסוד כד חיכון שחללין מחרייתיה יעשלין לון בגלוחה וכו'
דוק הכהה בכל העתוד ע' ולו', ותנין הגלוי שתסחבו בין החומות כי
שלוחו של חדם כמותו וזה יחיה נגוד הכוכם את ישרי ונא"כ כ"ל דם
קדושה פי' של כבד ויתירת הכבד כפ' פתחם ע' תיב ותי"נ ובזה
פתחם ע' תבין שתחר וה תנף שם ע' תינ פתח ותחר בנוח כיי ועשה טוב שכון
תיב ותינ תרץ ועשה תחומה בנוח כה' כדקת יהות ועשה טוב תקונה דכרית
קדישין תהא תתקן ליה ונטר ליה כדקת יהות ולו תעביד דת תנת
עבת כתרשת ותתן תיכך ותעבדכי תיכך הזהו לתמוה דלעילא
ולו תעבנו על יי' ותן לך ושמלו לנכך כל דת תתקנת כתקוני
דכרי כיון דתתקנ' כרי' תתקנ' כלה (ושמיכו) לנו דכרים
כשתחר הכ"ל תבין זה שפתבתי כת תכקנת והנשיח על תת' שכ נדין
כתחכתו יהיה) שכתם כגן דקני על כרי דת זכה לכלה ולא עוד
תלה דתנין על כל ישחלל וביה תתקיים ותתעבנ על יי' דסה סליק
ויתקשר לעילא ותכהיר בתור קדשלה דכרית קב"ה דנציחי בהזהוה תור
כי ס"ת דתכרי תתקבר מיכי ועקורין דתהרין בהכלה(ושוד ה תבין ע"פ
תחתר פ' מתחר כרתש"ע, ע"ב ויחיחר לתכרים יהי תור לקבל דרגת דחסד
כרתש"ע ג"ח דתיהו לסיכל וכו' ות"ח לת תשתבח בכלכה שבחה ובתן דתחיון
לעילא בהוח דשתיתהן בסיכות תלף תלת תכרהב ותהבן דתחיון
בהתי תכד וכו' ונם ע"פ מחתר פ' בת ע' פ"ד והוח יסב פתח הילכ
משום דתתבע"ב שר' ויהי כתיב"ו בתך תת תבריהם בכבד דתתבכם
בחכד ופתתבע"י יוד ע"כ ותחתר פ' נשת ע' רשם וכיון דתתבע"י
יוד תתנבי חכד וכו' ע"כ ובזה תבין למה הסיכות תות יוד בפיהם
ולמה לת נתכתן פפחם עד שהגו לומדי ובפ"ד הוח מוכן ועוד זה
שמיכיר בכד כוסם מהה זורקת ומ' עיין בפ' הכ"ל ע' תכ"ב תב"נ
כתיב יותר מן בכבד וכתיב ותת יותר על יותר על בכבד בתר דשבידת כ
ניחוחים לתפתלם עליה יותר' מן בכבד תשת צוחים דחולת ובפקח מן
בכבד תתנבר' על בעלה דתיהו בכד בכתם דחזה תשת תדמים וכו' -
ויותר' דלה נפק' יהה ותיהי תלכת דת"ה דנפקו תיכה עפין מדיין
לקטלה כמי שת הת"ר ותחריתם יהה כלעבה ותיהי תליח בכבד וכו' -
וכדין כל תיכרין דתיהון ישחלל דתיהון בתחתו דתיהון תבדים ד
דשתיכותת כר יי' נשב' תלם שכיכתת קדשת וכדין כל ישבל בתחתו
וכטלו שוחר לתתברת כיה תהוח תקיעה שברים תרועה ע"כ ותבין
מתחר זה כתה שתתכרתי לעיל תכהה ע"פ מתחר פ' הכ"ל ע' ת"ת
ותבריים תיהו דמי תקר תקיעה שברים תרועה תתעבר בית שקר תן
כלשון וכו' ועוד שחול שם כפ' הכ"ל ע' תכ"ח שחול פתח בוניות
קדישין ותחת תת כל העשונים שפעמו תחת השמש תלין דיומין שעזקים
תלין דיומין דתיהון בתוקפת דתחתון וכו' ודיד עשקיהם כח ותין לכם
מחסם תלין תת כת תהוח דכתיב יהי מאורת ברקיע-השמים ודת הוח
תחתת תסר (י) ודת לילית דתיהי מחתת דתהוח עושק ותיהי תקרי
טחול ותיבין כיומין ותכר עבדת כהו רוגזת ותשעה למכבי עלייהו
טחול ותיכך לת תכרי שכרי ודת כרכיני דכרתש"ע ליח
עדרכין תקסה כי עלילה כשלשה דכרים תדם מיכר כבוכו בכיום כשעבו ותחרו ליה
מחתר פ' ויפ' כתיב כי תיתק" כפ' ויפק שת"ם ויכך תכה סטרה תתפת ואוכים
ע' שפר תכתל' קטנ' נישה בכיה תבשיטין כוחת תדחקת קיימת כריש
לתריחין ושבילין לתפתה כני כשת סטרית דקדק בהדה תתקע כיה
לעשק לית תמכר' ליה תמרת דתדרך"ת דתרור' כשבים וכו' - סטרית
דתסכני תכתנהת ושתפ תכסת דתחכר' ושבד כה כתופין וכו' דשמיים
לבים לבשת דמורת וכו' ובשיפת תלין דשיכין תדבת שכת כיה טפין
מריך תלין וכו' (והו תין יפר" מתפתה תלת מתך תלכל ושתפה)
ותבין שו פי' טוב כשם שכופם הק"ה שמיום לרשעים ותבין לשה
לרשעי שהלבי לחתר וכו' ושתי עבידו' ותי' כפ' נשת ע' כ"ל דתכלין
טחול שמל תמור תסתכין נרשיעית בשבר' דתיהון בתוי דלילי ועליהו
תתחר כי שמיים כתם יתן נפש וכו' וטוב לשם כי ככר תתכרתי ע"פ
מתחר פקודי ע"פ' בשמיות דשמיים כתו שעב וכו' וכל דת לשה ל
לשמיים וכו' . וזה תבין שכפ' הכ"ל ברתש"ע מכיון תתר דכם לת

ויתקרי עלת"ש לנדיקים נשורים ולרשעים נשורי ואתר רבה לת בכרית
העולמות כשביל תחתר ותכיתי בן דוקת תחתר כשה"ו ותכיתי כ שה"כ
ע"פ ותבין הכהה ויהיה לך לזכרון תת דכתבתי ויקו"ל מסטרא דיסוד
תתקרי כתם שתמת דנשמם דנוקבא הכ' הכ וכו' והם בכבר כם תלילעלת
דט"ר תת והם שלוחים של תדם כתותי ולכן עושין שלהם להכנים כ"ל
ותשפיע להם טובו וזה תבין נמ' הכ"ל בנ' דבריהם תדם כיכר והכה
לכלוזה קשה ומפ' דיסוד תתקרי כתם ומם' דשחלעלת וכו' הלת לכ
חכם לסיכול וכל"ל ע"פ מחתר יקר ין ת"ר ועד יתין וכ' ועד
שחול לכל תבין חזה תתיתת תת יסיכות ותת ותת ע"פ ת"ר יסחק ת"ר יהודה
בחלין כתרוך תתתלין תת יסיכות ותת ותת וכו' והוח ע"פ הם ס
שכתבתי תה תלתי"ת"כבכרי' מכוזה ק"ו ע"פ כל ע' פרים שחשפלתם בכרי ומכוזה
על כל נבח תרום לכך כתו' תלו תכר ותלו הבה וכו' והו מקבל דק כ"ו
ין נבורה תנד שחול ין דיולכה והו כחו כי כן בנבורה נתלת שכי
נדלין הו קשה הה רמה וכו' . ותיתת כפ' בתלחי ע' קל"ד ר' פתת
דתחיקת דתוכו וכו' תה שתתת ליה שתתת ת"ל קב"ה לי כבני דתחבריב עלתל ותפתר דכללת
בשבתת דתוכו וכו' וזה לתחר לי כבנית לתחרבי לעלתל וכו' הכי
שוכתת דכל נדיקת ונדיקת תית ליה עולם כפני עמהו ודת נוחת דבר
גם דתקרי עולם קטן וכב"ד תחר לי כבני דתחרבי עלתל ותייתי
ליה כנוחת תחכת וכו' ולזה תית "בתם קדושין סוף פ"ק ת"ר לעולם
יהיה לתדם עמהו כלו חני חייב וחני וכלו עשה מנוה תחת כו' תשרש
שהבריא ת"ת עמהו לכך זכות וכו' ר"ש ר"ה שתוכן לתחר לפי שהכלם
כתן תחר רוכו ויהיה נתן תחר רוכו עשה מנוה תחת תבריא שהכלם
תת עמהו ותת כל העולם כולו לכך זכות וכו' דתסיכים וחוטת תחד
יחבר עונה הכהב וכו' ר"ה תלעור כה נדון לזה נדיקים מתלים
בשב"ו ותילין וכו' הק"ה תבית יסורין על הנדיקים בשב"ו כדי ס
שיזכו הע"ב שב' ויהי הבית"ש ותחתר ותחר ותך תבריהם וכו' והוח
מה שתחר שם כנס' קנה תוניות קול ושם מכנים כל תיבי תחכל כי ל"ל
לכם קניהו מה דתית כפ' הכ"ל ע' תל ושם דומה לעלתל דין בניה ותתני פנחס
תכילה ושתיה קנה דומה לעלתל דתתי דלית ביה תכילה ושתי' ולבתיר
דשם ו' תן ושם בניהו תכילה דגול ותתנך ותתעבר ותתן נרי דת שנו
שנותת דלהון דתתעברו בשבת כי שניין דתשוה דלהון תכילה ושתיה
וכו' תיכון דתוחיה כפוף וכו' ה"ה דלית ביה תכילה ושתיה ותיהו
כגוונת דקנה ותיהו ו' כן ו' תיכן ביה ובניניה תוקיוקין ותיהו תיבניין
דרוחה קנה כחלום יבמ לחכמה הכ"ד קנה תכמה קנה ביה דלי קנה
דתיהו פתו' מתרוויהו דתיכון י' תכמה ה' ביה וכב"ד ניך לתתערת
כשוכר דתיהו קנה עלתל דתתי וכו' ע"פ תני שם תניים תיד דשוטנו
תלין דתיכן ר"פ וכל תבריות תחרו כניך תלבנת דכיכת לשוטש יולין
תהכיה דתתקריי רבן של נגיחים רבן של תכמים רבן דתלתי תשרת
דקב"ה ושכיכתי תיכר כתבר על ידי דין תלין וכו' וע"פ
כל הכ"ל תבין נמ' הכ"ל ושעם שסוד זה סדרו כפ' הרוזה שחבר
בדין תלוחי כי הכה תלכ"ל כפ' כשבעתך לתחר הכ"ל דפתח תפם
קניהו כשוכת דתיהו תור דכתיב כה ותוכה תור (ובפ' נח ע' כ"ו
ורתיתי' בדין כתיהו דתיהו תור דת תתקרי הה"ר כי כר תנה ע' הכ"ל
תוכה תור וכו' ושוד כל' פרוזה הרוזה תכריס כתלום תיה עוכות
הה"ר ומתתין בת ניין בנין דתבריס כיה תם דתתור כי ויעקב
חיש תם ושוד תכרים תיון תם ותיון זה כבת כתי ויעקב איש תם
כתיב ויעשו אל יי' ויהיו יי' עין ואין עין אלת תוכה כתכיב עין חיים
היה לתחיקים כה ואין עין שלי כה"ב ואין תוכה אלת קב"ה וכו' ע"פ
והכה שם תכיים ובהאי עין הנע' עו"ר דתיכר תימוי ותיתי לתיכון
ויון לתתבין על ידך יהון לך מתיקין ותהדרון לך כל דתיכן
דילך כתלמין דתתבין ותלם כתכון תתון אלת דתתתקך ית בשבת וכו'
ולרשעים מתתדרין יסורין אלת סדוזות וכו' וכ"ל תכל תיתת ית לת
וקלתר והמסוכלים יכימו אלין ואלי קבלה דתתער כהון והמסוכלים
יזהירו כאור הרקיע אלין דקו דתשתלבי כאור לת דתקרי כפר הוכר
וכו' ותבין מלוד כי כל מה דסדר דוכו דוקת כפ' הרוזה שחבר כפוד
תלוחות ובתער דתלר תה שכתבתי כל התלוחות קולבים אחר הכה
ותלה דכרים כפלים גם בפ' שכחם ע' תל"ו ותלם והכה כלם רעיה
תיקיים וכו' קכ"ל ולזה אחר זה כת שם ורתי' שם תע"ר שכחם נ' שמיים

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופיגם

אתיא דאקרי ים · הה"ד כל מחלים הלכים אל הים האי חובת
העולה הוה גבוה תשעה אמות לקבל תשעה דרגין דאיכא עד גדיק
תשיעאה דכלא עוב ודאי ואיהו כבכין האומר רחבה מלמעה וקצרה
מלמעלה הה"ד ויבן יי' אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה
והאי חובת עלאה היא אשתו דאדם דלעילא ובגין כן אקרי חובת
העולה כל"א ארון ודא כנסת ישראל ואקרי חובת מאי טעמא אקרי
הכי בגין דכד כמי עלמא לא מכשרן עובדייהו איהי דמאי לון :
הה"ד וכתיב אתבם אף אני דהא כל מאני קרבא דמלכא בידה
אתמסרן הה"ד הנה מטתו שלשלמה ששים גבורים סביב לה ובגין כן
אורייתא שלמה שלימתא קב"ה יהבה לון לישראל וכו' ע"ש : גם
הקדמנו לעשלה כי מלבות נקרא ואת וכו"ל על פי מאמר פרשת
תרומה ע"רפ"א : לה קאמר קרא ואת תכונת הסחבה וגו' תשיב ג'
פעמים ע"ל כדי להמשיך שפע מן רישין גלגלתא אוירא מוחא כפי סוד
שפרשתי לך לעיל מאמר פרשת אחרי מות ע"ק"י ונסר יוצא מעדן
להשקו' את הגן וגו' וע"פ מאמר פ' האזינו ע' תקס"ג ותקס"ד בסוד
בני בכורי ישראל דמטיל מן חכמה ובינה חסד דעתיק דברישא ג
גלגלתא דאריך ונבורה דעתיק דברישא הנקרא מוחא סתימא גם
מטל דעת דעתיק יומין דברי"ש הנקרא אויר וקאמ' וכלא נטיל בן דא
והאי יהיב לברתא וברתא מיניה אתון וכו' וכלא אחיד מעתיקא
קדישא ע"כ : והנה איתא בפרשת °תרומה ע' רצ"ב בי מה מנה דא
רזא דשמור ותורה אור דא רזא דזכור ודרך חיים תוכח' מוסר אלין
גרין ועונשין דאורייתא וכלא רזא דמהימנותא ואנטריך דא לדא
למהוי רזא דכלא כדקא יאות ועל רזא דהאי אור דלעין ונהיר להאי
כר : כתיב ביה
באהרן בהעלותך את הנרות בגין דהוא אתי מסטרא דהאי אור : אור
דא כתיב ביה באהרן בהעלותך את הנרו' בגין דהוא אתי מסטרא
דהאי אור · אור דא כתיב ביה יהי אור ויהי אור כיון דאמר יהי אור
אמאי כתיב ויהי אור דהא ביהי סגיא אלא יהי אור דא אור ק
קדמאה וכו' עיין לעיל בדף י"ג ע"ג מה שכתבתי ממאמר הכ"ל :
והוא מוכן על פי מאמר פרש' בראשי' ע' הכ"ל ויאמר אלהים יהי אור
לקבל דרגא דחסד דאיהו לימינא וכו' ות"ח לא תשכח בגולהו
ובאין דאחידן לעילא ברזא דשמתהון בשירותא אל"ף אלא אברהם
ואהרן דאחידן בהאי חסד ע"כ : ולזה קאמר אור דא כתיב ביה
באהרן בהעלותך את הנרו' בגין דהוא אתי מהאי אור · אור דא כתיב
ביה יהי אור ואם כן בין תבין לפניך ותבין דברים נפלאים סמיכו'
הפרשו' הללו ומרמזים גם כן לסוד ח' : ולזה בפרש' זו בהעלותך ע'
ד"פ תכף מתחיל בזוהר על פסוק דבר אל אהרן ואמרת אליו וגו' ·
ועיין בפרש' ויגא ע"שי"ז אהרן דאיהו יסוד אוקמוהו רבנן כי
אהרן שושבינא דמטרוניתא הוי ע"כ ע"ש : רבי יהודה פתח והוא
כתיב יוצא מחופתו וכו' ת"ח בהעלותך את הנרות אלין בוצינין
עלאין דכלהו סהרין כחדא מן שמשא וכו' ובפ"ר ת"ח בשעתא
דאתברכא כנסת ישראל עלמין כלהו אתברכן :
וישראל לתתא יסקין ומתברכין בגינה והוא אוקמוכא דהיא אגנא
עלייהו וישראל כמה דאתמר דכתיב ויסע מלאך האלהים וגו' מלאך
האלהים דא כנסת ישראל והא אוקמוכא דההיא שעתא בסיועא
דאבהן נטלא וכד אינון משתכחין כלא משתכחי ולכן אתמסר באילן
קראי שחא קדישא דכליל בהון אבהתא כמה דאוקמוכא וכו' ע"ש :
דמביא בתחלה ע"כ אתוון ויסע וכתב הכא מתעטר אברהם · ב
בעטרוי ואעטר לה לכנסת ישראל וכו' : ואחר כך ניזר דפסוק ויבא
ומתחיל כזה הסדר **הלילה** עד סוף וכתב שם
ודא חד קרא בשבעין ותרין אתוון ואשתכח — בדיוקא לגבי כ"י
וכו' דתיכא דיסוף ובגין כן מדורא דאתוון למפרע וכו' ולא קרב
זה אל זה ולא יכיל לקרבא עד דאתא יעקב וכו' ושם הפסוק ויט
משה את ידו וכו' וכאין אינון גדיקיא דידעין אורחין דאורייתא
וידעין למיהך באורייתא דאלכא קדישא וכאין אינון בעלמא דין
ובעלמא דאתי ומביא אחר זה גירוף דע"ב שמהן כזה **והו**
ילי סיט וכו' עד שם האחרון **מום** וכתב הא
אבהן במטלמן בעובדין בקשורין דמתקשרי דא בדא וכד מתחברן
כחדא לית מאן דיקום קמייהו עד כאן : ומוכן מאוד למה רמז איש
האלהי בוצינא קדישא בהאי סדרא לפ"ד ח"ש פי הארכתי לעיל
בדף י"ג בסוד ע"ב שמהן והא' אור דמביא בפרש' °בראשי' ע' פ"ב
דמסיים במאמר על פסוק ותכהן עיניהם מראו' ורוח אלהים דא
רוחא דמשיחא דיהא מרחפת על עבשי מיא דאורייתא מיד יהא

מאמר פ' תרומה ע' רצ"ב

פי' גם' בזה מדליקי' דף כח

מאמר פ' בראשי' ע' פ"ב

פורקנא הה"ד ויאמר אלהים יהי אור ומרמז על אור דפרשת תרומה
וכו"ל ולרזא דא לכך כתיב באהרן בהעלותך את הנרות ובלזה הסוד
נרמז הכל בע"ב שמהן וכל טובתינו כנ"ל באריכות הרבה לכן מרמז
בסדרא זו סוד ע"ב שמהן אבל מי יבין ואת כאשר מאריך שם ע'
רפ"ח ר"ש אמר ווי לההוא בר נש דאמר דהא אורייתא אתא
לאחזאה ספורין וכו' באריכו' עד בע' רפ"ט ובאין אינון גדיקיא וכו'
לכך מביא שם ע' ר"ן והמשכילים יבינו אינון מאדי קבלה וכו' דקא
משתדלון בזוהר דא דאקרי ספר הזוהר וכנ"ל וכו' ויהון חכמה חסד
נגח לימין דבגוייהו אמר דוד ימין יי' עושה חיל ימין יי' רוממה ימין
יי' עושה חיל · ותלת משמאלא יתקשרון כחדא דאינון בינה גבורה
הוד ואינון דרגין דאמצעיתא ג' כתר תפארת יסוד דאחידן בימינא
ובשמאלא ובגין דחוא לך כביא בתלת דרגין דאמצעיתא פתח
עלך האי קרא הנה ישכיל עבדי ירום ונשא וגבה מאד ובגין דאמת
תהא אחיד בתרין משיחין אמר דוד על שלשה ימינין דמשיח כן דוד
ימין יי' תלת ומכין ולקבל שלשה שמאלין דאחיד בהון משיח אפרים
אמר ממטרא דחד שמאלא גבורה לא אמות ממטרא דשמאלא הוד
דילך דאתמר ביה ומתן ההוד למשה אתייהב בן ממטרא דבינה וכו'
עמודא דאמצעית דג' כליל כתר ת"ת ונדיק ואיהו בן י"ה ומיד יקים
(י') (לה') בימינא ובשמאלא בהחמי ובתחתונים בכמה פיוסין
לה ולבנהא הה"ד ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת וכו' :
ותנה בגירוף שלשה אלו הוא כמו **ש** דג' אבהן וזהו ולאו
כל עמי הארץ כי שם י"י מקרא עליך ויראו ממך · איתא
בכתבי האר"י ז"ל "שם "יהוד "מקרא ראשי תיבות **ש**י"ן ע"כ
כי איתא בגמר' שבת בפרק °במה מדליקין דף כ"ח והאמר אביי
שי"ן של תפלין הלכה למשה מסיני ע"כ · והנה לעיל בתבתי פירו'
של הלכה למשה מסיני ז"ל על פי מה דאיתא בפרש' בראשי' ע' ע'
תא חזי עשר כטיעו' ערבה וכיסוך המים הלכה למשה מסיני אמר
חילי דאורייתא תורה והכא הלכה מ"ט אלא בגין דהאי אתרא
דאקרי הר סיני תורה שבעל פה אוליפת ליה למשה לקשרא קשרין
דמהימנותא ע"כ וכו' ע"ש ועיין לעיל · ואם כן הפי' כאן ש' של
תפלין הלכה למשה מסיני הוא גם כן כי תורה אוליפת ליה למשה
ובפרש' ויגא ע' שמ"ב יהו"ד שלימו דכל סטרין איהו עלאה ותתאה
הכא אשתכח יעקב שלימו דאבהן וכו' (והוא מה שהארכתי לעיל
מה דאיתא בפרש' ויקרא ע' י"ז שתיתאה יהו"ד רחמי שלימו דכלהו
וכו') תרין שמהן יעקב ישראל בקדמיתא בהאי סוכא דמחשבה
דאיהי פרושא דאורייתא דבכתב ואיהי תורה שבעל פה וע"ד אקרי
באר כד"א הואל משה באר · באר איהו דההוא דאקרי שבע דכתיב
ויבנהו שבע שנים ע"כ · והיינו סוד הכ"ל וכאשר כתבתי מאמר פ'
פנחס ע' ת"ף תפלין דמאדי עלמא כתר ומאי ניהו מאדי עלמא
יהו"ד וכו' כי ז"ל בפרש' וירא ע' רס"ב רזא דא"ם ב"ה יהו"ד אקרי
כד אתחבר והר תתאה אדנ"י בזהר עלאה יהו"ד אתעביד שמא ס
סתים דביה ידעי כביאי קשוט ומסתכלן לגו והרא עלאה ודא
יאהדונה"י וכו' ע"ש : ולזה בפרשת
פנחס ארבע קראי כלהו רשימין ב"כ רזא דאת (כ' "יי) דאיהו
מן (י"אהדונה"י) עשרה עשרה הכף בשקל הקדש כתר כלילא
ומעשר ספירן כלילן מעילא לתתא ומעשר ספירין מתתא לעילא
ואלין אינון והמים אשר מעל לשמים מים עליונים וכרים ומים
תחתונים נקבות (כי שם יהו"ד הוא בתפארת ישראל שהיא נחשבת
בספירה שמית ומלכות אדנ"י באחרונה) ועלייהו אמר רבי עקיבא
בשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים וכו' דאינון מבתר
אתקריאו שאין להם סוף ע"כ · ולסוד זה אחר הפסוק זאת חכמת
החובת וכנ"ל מביא פסוק בפות והב פתים עשרה מלאה קטרת
עשרה עשרה הכף בשקל הקדש · ומוכן כי הא בהא תליא :
והקרבנו לעיל ע' קל"ג את האדם דא עמודא דאמצעיתא איהי
תהא בטע דיליה בת זוגא ולא תזוז מיניה לעלם
ותהא עדונא דיליה וכו' עד למטה וקאמר ונהר יוצא מעדן ומשם
יפרד והיה לארבע ראשים מיכאל ועמיה מטה יהו"ד ותרין
שבטין וכו' ע"ש כי הארכתי בזה האחור זה הרבה פעמים · לזה
מביא שם ע' רנ"ב מראה החיות דאינון ארבע זוויין דגלין פרישין
אריה נשר שור אדם דכליל כלהו ארבע מלאכין דשלטין וכלילן
כלא דגלא קדמאה משרייא מזיכא אריה מיכאל

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופיגום

דכורא ולא כמאמר אין קדוש כיהו"ד יהבין ליה כתר בשם יהו"ד וכו': לית שולטנותא לסמאל ולנחש ולזה אמיים כורא ניב שפתיים שלום לרחוק ולקרוב היינו מי שהי' רחוק מהק"בה ונעשה קרוב ע"י תשובה ורפאתיו וכנ"ל: לאפוקי מי שאינו רוצה לעשות תשובה ולזה קאמר והרשעים כים נגרש שאין רוצים לעשות תשובה עליהם נאמר אין שלום אמר יי' לרשעים עד כאן:

והנה בהיות במאמר פרשת ויקהל ע'הכ"ל שבת ש' בת רוח דתלת אבהן דאתאחדן בבת יחידה ואיהי מתעטרא בהו ואיכון בעלמא (מאמר תרומה ע' רל"ד) דאתי כי איתא °בפרשת תרומה ע' רל"ד אל אדון אל ברוך תקוני דעלמא תתאה אאיכון כ"ר אתוון רברבן וזעירין כגון דאית אתוון רברבן מההוא עלמא דאתי בכלא איכון רברבין: איכון רברבן בגרמייהו כד אתיין יחידאן איכון רברבין דכד פשטין יתיר איכון אתוון כל חד וחד ברתיכא דחזי ליה כגון שבחא דשבת דאיכון א' אתוון אל אדון על כל המעשים ברוך ומבורך בפי כל נשמה אלין אתוון בחמש חמש תיבין דאיכון תמנין תרעין דעלמא דאתי תרין אתוון אחרנין די בסופא איכון בשית שית תיבין דאיכון שית סטרין דעלמא דאתי ונפקי מתמן כגון טבא יתנו וכו' תפארת וגדולה וכו' אלין תרין אתוון בשית שית וכו' אשתארו תמניסר אתוון אחרנין דקא סלקין ברתיכייהו לארבע ארבע סטרין לשבעין ותרין תיבין דאיכון רזא דשמא ומפורש דגליפא קדישא דע"ב אתוון: דקב"ה (מאמר פ'בשלח ע' נ') מתעטר בהו נשמא דא מעטרא לכ"י וסליק ברזא בהו נו שליחתא דיוקניה וכו' ע"ש: ועיין בפרשת °בשלח ע' נ' על פסוק ויסע מלאך האלהים ובפרשת בהעלותך ע' רפ"ו כתבתי לעיל וע"פ כל זה דשמא דע"ב שאכן רוח דתלת אבהן ואיכון בעלמא דאתי בינה: והקדמנו כי הד"ם מרמז על אבות וכנ"ל ולסוד זה הדם ע"פ חשבון הכ"ל גימטריא אי"ן והכל נמשך מבינה: בזה תבין סוד מופלא (סוד מופלא בהדס) דאיתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד ד' מינים ז"ל סוד **הד"ס** בגימטריא חיי"ם עם הכולל שהם סוד חיים המשכים מבינה אל זעיר בגופא דיליה סוד הדם נ' אבות ואמנם לול"ב גם הוא גימט' חיי"ם וכו' ולפי שהחיים המשכים מבינה לזעיר הם גדולים יותר מן החיים של היסוד אל הנוקבא כי לולב הם חיים המשכין מן היסוד אל המלכות (כי אתרוג הוא עטרה דיסוד ולולב הוא יסוד ולכן מנענעים עד החזה כי שם מקום המלכות) כי חיות הזעיר מן תבונה ובינה הנקראים חיים אך חיות המלכות מכללות האחרות של החסדי' אש' נשארו ביסוד ומשם חיי המלכו' ולכן ההדס יש בו א' יתירה על לולב כי הד"ם גימטריא ס"ט ולול"ב גי' ס"ח ובזה תבין כי הבינה נקרא אלהים חיים כי הם חיים מן חכמה ובינה ע"כ ולסוד זה תבין מה דאיתא בפרשת פקודי ע' תמ"ב כגון דאית אלהים חיים דאיהו לעילא לעילא סתים מכלא ע"כ הקשה למה נקט שני פעמים לעילא לעילא גם קאמר סתים מכלא כי הקדימנו (מאמ' תולדות ע' של"ב) מה דאיתא בפרשת °תולדות ע' של"ב חכמה עלאה איהי מנימא דכל סתימין וכו' ואלהים חיים כולל חכמה ובינה לכך קאמר אלהים חיים דאיהו לעילא לעילא לכלול גם חכמה ולזה מדייק דאיהו סתים מכלא והנה לסוד שכתבתי כי מלכות הנקרא' בת עולה עד אבהן בסוד שבת ואיכון בעלמ' דאתי בינה ולזה הדם מרמז כל זה כי הוא גימטריא אבק וכנ"ל וגימטריא חיי"ם וא' יותר להראות שנמשך מבינה:

(מאמר פרשת בראשי' ע' קכא) **והנה** בזה שכתבתי בסידור פרשת הנ"ל וביאור הגמר' פרק הדולה וכנ"ל בזה תבין מה דאיתא בפרשת °בראשית ע' קכ"א ללבי גליתי מאי ללבי אלא לאורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה והוא כי הארכתי לעיל בדף י' אין נ' קשורים זה בזה: ותבין בזה מה דאיתא בפרשת ויגא ע' שמ"ב אשם קניהו תרין שמהן יעקב ישראל בקדמיתא בהאי סופא דמחשבה דאיהי פירושא דאורייתא דבכתב ואיהי תורה שבעל פה וכו'. ועיין לעיל כי הארכתי בו ותבין מה שמדייק תרין שמהן יעקב ישראל בהאי סופא דמחשבה ולמה נקרא למלכות סופא דמחשבה כי היא כראות כס"פ אותיות התורה כי בתורה יש ששים רבוא אותיות וס"ה ובזה תבין מה דאמרין בפרשת °בהעלתך ע' רפ"ח ורפ"ט סיפור דאורייתא (מאמר פ' בהעלתך ע' רפ"ח ורפ"ט) לבושא דאורייתא לכך אמר דוד גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך טפשין דעלמא לא מסתכלין אלא בההוא לבושא וכו' אלין דידעין יתיר לא מסתכלין בלבושא אלא בגופא חכימין עבדי דמלכא עלאה אמין דקיימו בטורא דסיני לא מסתכלי אלא בנשמתא וכו': ובעלמא דאתי זמינין לאסתכלא בנשמתא דנשמתא דאורייתא ע"ח

ע"כ לעילא אית לבושא וכו' שמייא וחיליהון אלין איכון לבושא. וכנסת ישראל גופא דמקבלא לנשמתא דאיהי תפארת ישראל וכו': נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל דאיהי אורייתא ממש ונשמתא לנשמתא דא איהו עתיקא וכלא אחיד דא בדא ע"כ ולסוד זה כבר כתבתי מה דאיתא בפרשת אחרי מות ע' קל"א חקיו ומשפטיו לישראל אלין רזי אורייתא וגניזי אורייתא אלא מאן דאיהו בדרגא עלאה יתיר ע"כ: עיין °בפרשת נח ע' קנ"ט ת"א כל אתר אני גופא (מאמר פ' נח ע' קנ"ט) לנשמתא ודא מקבלא ממה דלעילא וכו' והוא מרמז כי תפארת ישראל מקבל מן עתיקא וכנ"ל וכבר הארכתי כי **א'** מרמז על ע"ק כי בו מרומזים כל סודות התורה ואם כן נקרא ישראל דהוא אורייתא ממש ולא זוכה לנשמה אבל עדיין אינו זוכה לאור דע"ק שהוא נשמתא לנשמתא לזה קאמר **א**שרין ישראל בתורה גם לנשמתא דנשמתא שהוא אור דע"ק ואז יתקיים בן מה דאיתא בפ' ויקרא ע' ע' הרעיפו שמים ממעל מעתיקא קדישא ומההוא אתר עלאה (ולכן קאמר ודא מקבל ממה דלעילא) וכדין שחקים כנה הוד שתכין מנא להוא אתר דאקרי צדיק וכו' כגון דיתברכא צדק וכו' ע"ש: ולפי זה מובן מאוד כי הארכתי לך בסוד מה דאיתא בפרשת נשא ע' רמ"ח בסוד ה' חסדים שבצדיק שממתיקים גבורות שבמלכות עיין לעיל ולא תבין בזה הסוד ברכה שים שלום תכוין כי ניקוד שם זה שורק אותיות קשור לקשור י"ס דז"א בי"ס דנוקבא וקשר כל העולמות ובזה יתקשרו ד"ת בלבך גם תכוין כי הוי"ה זו שפת חסדים דדכורא והמברך את עמו ישראל ר"ת גימט' אלהי"ם סוד שבת גבורות דנוקבא ותכוין לשלבם הוי"ה אלהים. ויתקדים אלהים תחלה כי התעוררת מ"נ אלהים תחלה ע"כ: והוא מובן מאד לפ"ד ולכך עיקר היחוד מן אין סוף ברוך הוא כי שם הוא רחמים גדולים ולכך השכינה אומרת אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו וכו' עיין בפרשת °בראשית ע' כ"ו **א'** (מאמר פ' בראשי' ע' כ"ו) בההוא זמנא דאתחבר בי **א'** ושלום א' רזא דע"ק דכלא ז' שבע דרגין ושלום דאקרי צדיק וכו' כי הוא סוד העדיפו השמים ממעל וכו' עיין זה הכיון בישעי' כיון מ"ה ולזה אנו אומרים אחר שים שלום לסוד הנ"ל יהיו "לרצון "אמרי "פי ראשי תיבות אל"ף כדי לעורר עד ע"ק והנה איתא בפרשת °נשא ע' רמ"ג: (מאמר פ' נשא ע' רמ"ג)

בגולגלתא יתכין בכל יומא תליסר (ס"א תריסר) אלפי רבוא עלמין דנטלין עלוי וסמכין עלוי ומהאי גולגלתא נטיף טלא לההוא דלבר ומליא לרישא בכל יומא ומההוא טלא דאנער מרישיה ההוא דאיהו לבר יתערון מתייא לעלמא דאתי דכתיב שראשי נמלא טל וכתיב כי טל אורות טלך אורות נהורא דחוורתא דעתיקא ומההוא טלא מתקיימין קדישא עליונין והוא מנא דטחנין לצדיקי לעלמא דאתי ע"כ: ובזה תבין גמרא (פי' גמ' בכתובות בפרק שני דייני גזירות) °בכתובות בפרק שני דייני גזירות אמר רבי אלעזר עמי הארץ אינם חיים וכו' אמר רבי מקרא אני דורש דכתיב כי טל אורות טליך וארץ רפאים תפיל כל המשתמש באור של תורה אור של תורה מחייהו כל שאינו עוסק באור של תורה אין אור של תורה מחייהו כיון דחזיא דקא מצטערי אמר ליה רבי מצאתי להם רפואה מן התורה ואתם הדבקים ביהו"ד אלהיכם חיים וכי אפשר להדבק בשכינה והכתיב כי יי' אלהיך אש אוכלה הוא וכו' ומסיים כל המשיא בתו לתלמיד חכם והמהנה תלמיד חכם מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאלו מדבק בשכינה וכו': ולזה כתבתי אבל המכוה תלמיד חכם אין תרופה למכתו: והנה כאן בגמ' מביא פסוק כי טל אורות טליך והקדמנו כי הטל גלגלתא דחוורתא נטיף טלא לההוא דלבר וכבתבי האר"י ז"ל הוא זעיר אנפין המלביש לא"א וסוד ההוא טלא כתבתי לעיל שהוא מוחא סתימאה דא"א וכו נכין גבורה דעתיק והוא שם (יו"ד ה"א וא"ו ה"א) בזה תבין מאמר פרשת בהעלותך נשמתא דאמרן דא תפארת ישראל דאיהי אורייתא ממש ונשמתא לנשמתא דא איהו עתיקא וכלא אחיד דא בדא והיינו כנ"ל וא"כ כי תפארת ישראל דא הוא אורייתא ממש ואור של תורה היינו ע"ק כי או"ר דא ר"ז אור מבע א"כ לפי מה דאיתא בגמ' כל המשתמש באור של תורה מחייא וכו' א"כ לא על עמי הארץ לבד נאמר ואי משום דכתיב רפאים בל יקומו בזהר עצמו מד"ת הלא איתא בפ' °שמות ע' י"ו ותרד בת פרעה לרחוץ על היאור וכו' על יד היאור על סבת עלבונא דאורייתא (מאמר פ'שמות ע' י"ט) ואיכון דמורים בה דרפו ידייהו מינה ע"כ ובפרש' °ויגא ע' שכ"ב כל זמנא דאורייתא אשתכח בה הוא קיימא בגין דאורייתא איהו אילנא (מאמר פ' ויגא פ' שכ"ב) דחיי וכו':

ועל

לימור האצילות

ופי תנקורות

פי' רש"י כלבא בר נורייתא בקנס פב"ד ודף ז' ע"א. כי אז לא תאונה
אליך רעה זמנא לא יקרב באהליך וגו' כל המזמור וכאשר הארכתי
ע"פ מאמר פ' בהר ע' רי"ו דמסיים דקב"ה אכריז עלוי בכל אינון
חיילין ומשריין אודהרו בפלגייא מהימנא דהי מלכא דכל גנזי דמארי
בידיה וכו' בשעתא דאזדריך כל חיילין ומשריין כלהו אזדמן לאגחא
גביה וקב"ה לא בעי אלא איהו בלחודוי וכו' ולזה הארכתי במזמור
כי הוא ידע שמי עמו אנכי אחלצהו וגו' לזה שם במשלי התרפית ביום
צרה צר כחכה ופי' רש"י ביום מה. סר כחך מלאכי השרת לא יהיו
מזמנים לך ע"כ והוא מובן כי שם מתאספין כולם לעמוד לעזור גם
שם במשלי אכל בני דבש כי טוב ונופת מתוק כן דעה חכמה לנפשך
אם מצאת ואחריתך ותקותך לא תכרת. **והנה** איתא במזמור הזה על
שחל ופתן תדרוך כפיר ותנין כי בי חשק ואפלטהו. אמר מה ראוי
בכוונת שלמה שיתפללו בו"ל בשומע תפלה יהי רצון מלפניך אכתריאל
יה יי' אלהי ישראל למען קדושת השם שכוונתי באתה גבור לעולם
יי' שהוא אגלא שתשפיל ותכניע יצה"ר ממני וכל מחשבות רעות וכו'
וכתב שם ז"ל מצאתי כתוב שיש לכוין בשם זה בנקודת שבא קמץ חלם
להשמיע כל בקשות ולהבטל מכל צרות יצה"ר כי בזה היה מכוין לעולם
אליהו זכור לטוב להכניע הקליפה והיצה"ר מן העולם והוא כי איתא
בספר ברית מנוחה קדוש יאמר לו בניקוד א' אפס קציהו כי בסוד זה — בספר ברית מנוח' ביקוד א'
נכנסו לפרדס ובהיות השרפים כאחוזים בשרשם שם הם מרננים
ואומרים שירה ועולים למעלה במקום השירה ובהיות האחוד עולה
נעתאמן בגבורתו הגדולה מתחלק לשנים כדי להבין ולדעת שלא
יהיה אחד שלא יהיה ספק באצילות ומשתתחלק יוצא משם הספק ונשאר
בודאי ובהיות נחלק חלק העליון מנהיג האורות והגלגלים והכוכבים
והמלאכים וחלק השני מנהיג את העולם התיכון ועולם השפל
ובהאותיו והתהומות ודגי הים ועל סדר הנהגה זו אמר המשורר מה
רבו מעשיך יי' והמנהיג את העליונים והמוציאם והמביאם הוא מאור
העליון ומשני החלקים המופה דרך בית המורכב נקרא שמו **אהוה**
אלהי ישראל (וכפ' בראשית ע' ח"נ בראשית ברא אלהים.
את השמי' ואת הארץ ר"ת **אהוה** דכי אתבריאו שמיא וארעא
א"ה כי' אתבריאו שמיא וכל מה דאית בהון **ו"ה** ביה אתבריאת
ארעא וכל מה דאית בי' ע"כ וכו' ע"ש) וחלק השני המנהיג את העולם
התיכון להשפיל לגבאותיו נקרא שמו אכתריאל י"ה אלהי ישראל שכי
מאורות מנהיגים את השם הנכבד והנורא לפעול פעולותיו כחכמה
ואלו שני המאורות סדרם ז' כוכבי לכת להנהיג העולם וי"ב מזלות
וכל בתי התקופות המנהיגים את העולם והוא ניקוד שבא באות
ראשונה מן הניקוד השם הגדול והנורא ולמה שבא מפני שכאשר יצא
ממקומו אמרו המלאכי' אלו לאלו כבר יצא האחוד הנאחד ובא להשפיע
לכל הנבראות כי מידי נאתו משפיע לעולם והוא גבור הגבורה ומגנה
בזה הגבור מימינה והשמאלה גבורות ההנהגה מתחיות הנמר השנים
השגחות על ישראל הבריא התכון ושני נקודים המנאים באות שבא
הם רמז שני קוצות שלי' כנגד קוץ העליון והתחתון זה מקבל מן העליון
וזה מן התחתון ושני המאורות תאמים וטובים (ע"ל שהארכתי בסוד
נ' קוני ד"י ע"פ מה דאי' בספר הנ"ל בניקוד ה"י דף כ"ו ע"ב) ואמרו
על סוד הניקוד הזה הנעלם שכל המעמיק להבין בו כמו שצריך להיות
יודע למי הוא עובד וכבר אמרתי שכל איש מבני ישראל שאינו יודע למי הוא
עובד הרי הוא מקטני אמנה וכו'. כי הקב"ה אינו משגיח בו בפרט
אלא בכלל כמו שעושה לשאר פריטי ישראל וכל איש הבודק ויודע למי
עובד אין חכמה כשלמה שמזמו ומגר אומר זיקוס לכאס לחיים אם
למות ויותר מתגבר ממלאכי השרת שהם לא ידעו. לסוף והוא ירד
ע"כ. **והנה** לבאר לך אפס קציהו מן הנקודו' הו' קמץ בכתר ובהיו' — פי' ביאור על נקודת קמץ
שכתר טמירא הוא כנ"ל דף ע"נ בראשית בחכמתא ואיהי תניינא
להושבנא ואקרי ראשית דהא כתרא עלאה טמירא לאו נקודה ראשונה
נקרא כלשון קמץ לשון קמוצה וסגור וזהו פי' שמיכות לעיני כל ישראל
בראשית אבל כתרא סתימא הוא וזלע"ד טעם על ניקוד זה כזה ־
ע"ל דף כ' ע"א כי בתחלה של הגעגוע היה בסוד נקודה ואח"כ
בסבתהו בתוכה השעשוע כשמה כמו י' דהיינו האלבוש משך כעין
ץ ע"כ. וכתבתי האר"י ז"ל בסוד הצטילה דע כי הנה ארוך אנפין
יש בו כללות תלת רישין עלאין ורישא עלאה שהוא רישא דלא אתיידע
עתה אין סוף ואין בה תפיסה כלל ולא אתיידע אמנם תרין רישין
אחרנין יש בה גלוי קצת לתפיסה אך עכ"ז לא נתגלו בהם לא ורזעות
ולא ידיעין אבל נכוו בהם ונעלמו בסוד אות ץ ע"כ. ולפ"ד כי
בהיות הנקודה ראשונה היו שני כחו' שהם בתחלה בסוד ץ' אחר כך
כמשה כסוד ץ לכך סוד נקודת קמץ שלא סגרות על שני כחו' דהיינו
שה' מושך מן ו' לזה נקודה אחת וגם לאות כי עלא ארך אנפין וכנ"ל
לא נתגלו רק אות ץ וכבר ידעת ע"פ מה שכתבתי כי שבכתר אין
יצא והחכמה הוא כסוד י' וא"א הוא בסוד ץ אכ"ל בניקוד קמץ שהוא
כנ"ל כרמז סוד הנ"ל כי כמו שהסוד הנ"ל ברמז באתוון כמו שכתבתי
לעיל דף כ' ע"נ בביאור מאמר פ' ויקרא פ' טו' דאתעקר בג' קטרין — פי' על נקודת פתח
כן כרמז זה הסוד בנקודות:

ונקודת השני פתח כזה ־ כי לנעלה היה בסוד קמץ לבד
ועכשיו מתרחב יותר כמו שהעשוע הראשון הי' בתחלה
בסוד נקודה י' ואח"כ נעשה כמו ו' ונקרא בלשון פתח בסוד בראשי'
תניינא אקרי ראשית כי נקודה ראשונה היה קמוצה טמירא והנקודה
זו נקרא פתח שהתחיל התגלוי ונקודת צירי הוא בבינה כי לעיל דף
כתבתי בשם האר"י ז"ל כי לא היה ניכר מקב"ה בעדעות אלתי מבינה
ולמטה ע"כ. והוא לפי מה שכתבתי כי א"א אשר מאמר בו אני אני
ה' ואין אלהי' עמדי ר"ל הנוקבא הנקרא אני הכל אחד הו' כי עד ימין
הוא שם נקרא כ"ל וכד ונד השמאל הוא הנוקבא כי המוקבא הוא גלוי
הדינים ושם לא היה גלוי הדינים ופשיטא למעלה כאמור שם לית — פי' על נקודת צירי
שמאלא בהאי עתיקא אלא כולה ימינא ולכך לרמז לסוד זה שבבינה
מתחלו התגלוי של נוקבא לכך הם שני נקודות כזה ־ בסוד וייצר י"י
אלהים כי בבינה נתגלו האורות יותר וכנ"ל ע"פ מאמר תולדות
ע' שלב חכמה עלאה איהי קיומא דכל מתיימן וכו' וכד אתפשטת
לאתנהרא אתקרית בעלמא דאתי וכו'. והנה לכאורה קשה כלא לפי
סדר הנקודות היה ראוי שיהיה נקודת צירי אחר הפתח
שהוא חכמה ולפי מידור א"כ קמץ פתח סגול שבא צירי א"כ
צירי הוא אחר הגבורה שגל זה מרמז סוד שבא גם לפי ענין שחלם
הוא בת"ת והיה ראוי שיהיה חלם בתחלה שהוא ת"ת וחיריק שהוא
בנצח היה ראוי אחר חלם שהוא בת"ת ואח"כ שורק שהוא נגד ההוד
ואחר חלם כא מלאפום גם לתת טעם כי חיריק הוא רק נקודה אחת
שהוא בנצח ושורק שהוא בהוד יש בו ג' נקודות גם טעם על סגול
שהוא ג' נקודות והם כזה ־ וטעם על חלם שהוא רק נקודה אחת
והוא למעלה גם טעם על נקודת מלאפום הוא כזה ו נגד יסוד
הנקרא אל שדי שאמר לעולמו די וכנ"ל דף ד' דאמיר קדמאה שהוא
בתר מטיל בעמודא דאמצעיתא שהוא סוד חלם ונטיל בצדיק
שהוא מלאפום לכך הם רק ט' נקודות כי במלכות ליכא נקודה כי
כל הנחלים יורדים אל הים והמה אפס קציהו מן הנקודות עיי' פרשת
בראשית ע' קכ"ק וכפ' פנחס ע' תכ"א ע"ש וכפ' וירא ע' רכ"ב תשע
נקודין מקין מתפלגין באתוון וכו'. אלין תשע שליטין על אתוון
אתוון נבייהו אתפשטו אשתארו נקודים לאטלא להו וכו' ע"ש ולפע"ד
כיהארכתי לעיל כמו המלכות מתחלת מסוד שני שליש' ת"ת דז"א
(וכדאיתא בפ' נשא ע' רכו תאנא אתפשט כחי ת"ת מטבורא דלבא
זמקיב ואתעבר בגיסא אחרא ואתקן פרצופא דנוקבא וכו'. ע"ש)
באחורי' החזה דז"א בשיוב שליש עליון דז"א ששם נסתיים התלבשות
יסוד בינה בתוך זעיר אפין ומשם ולמטה מתגלין האורות בגלוי נמור
ע"כ. ולסוד זה כי בינה מתפשט עד אחר חסד וגבורה שהם סגול
חסד שבא גבורה לזה בא אחריו צירי שהיא בינה מתפשט אחרי
ח"נ : **והנה** אחר זה מתחיל בנין הנוקבא והנה בנין הנוקבא
נגד נצח הוד שהם חיריק נצח והוא נקודה אחד ושורק הוא
שהם ג' נקודות כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד אנו נח
נ"ו ד"ו ז"ל בכל קו שמאלי הנוקבא אם מכניסין פתחבון
בחי' לבושים והוד דבינה והטעם כי לעולם הנקבה נאחז
בשמאל שהם הדינים והגבורות והנה כל בחי' בינה היא
גבורה כי דינין מתערין מינה ובפרט בהוד שבה שהוא קנס
קו שמאלי ולכן הלבוש של הוד דבינה נכנס בחשבון של
הגדלת כל ג' ספירות הנקו שמאלו מה שאין כן בקו ימין ואם כן
לסוד זה אחר צירי שהוא בינה יסוד בינה ומשם נצח הוד
המתפשט בשני קוים דזעיר אפין מתחיל בנין הנוקבא ומן נצח
דבינה אינו נכנס רק פרק אחד לבד לזה בניקוד חיריק הוא רק
נקודה א' לבד וההוד שנכנסו כל ה"נ פרקים דבינה הוד שלה לכך
הם בשורק שהוא נגד הוד ג' נקודות ובהיות כי איתא בכתבי
האר"י ז"ל כי מקום התחלת ראש כתר מלכות היא בסוף שיום
שליש א' דת"ת ומשם עד סוף רגלים דז"א מתפשטים קומת
פרצוף מלכות בעשרה ספירות והנה שם ב' שלישי תתאין דת"ת
ונהי' שליחים :

גם

לימוד אצילות ופי׳ מאמרי זוהר ופי׳ הנקודות

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נקוד

אותא כתם כבוזית ותרקית לבנה לפני ר' יהודה חברת שבתקומיו יש לה כחול קלפין כביצ היסתם שלו פעם אחד נפל תרו בתוכו תיכו ועברו ם כחול קלפין כביצ היסתם שלו פעם אחד נפל תרו בתוכו תיכו ועברו י' קרנות על תודו תניח כן עולי לומר כל חכמי ישראל דומים עלי כקלפין שהם חוץ מן הקרום הזה ופי' רם' חוצה ירק שלומדים לוטינית ו' קרנות ו' לגל ו' עברו . הקרום הזה ר"ע וכו' והוא כי ליתיה כי ותחתונות ר"ד ס' ופי' שתוכיחה ר"ע שתותיה' שהו קן סופי תיבות חוזר ואיש לנדיק ולשמרי לב שחתה שהוא מיסוד התורה שבעל פה מן המקור שים לב בפלפל העליון מהלחיה כה ווהו שחתה מיסודי ליעל היש פה שים ותחתית ת"ין ולהיות לוב יתלמידין הם"ח בלשון (ועיין בסוד היחודים בסוד ק"ם תבין ושם ליתה יתלמידין הה"ח בלשון) והוא לשון תלמוד כל חכמי ישראל דומים עלי כקלפיות הסוד שהם לפי שהשם להוות לחתר הסוד כלומי רבותינו ז"ל בברכות רבה ותוולת שחיקה שבעולם ל לגיליו כי בתקדמו רבני נתם בסוד קד שלח יוכלו להזדווג ושום מרכ' זרע לכך מנה לחכול בגיל ע"ם ולכן הנחם להוות לחתר הסוד ושה לחדמן כגוונת כן עולי שכל חכמי ישראל הם שומרים לתורה ומילין יותן מדרשות נמוקים ותגדות של דופי כמו הקליפה בשום שהוא כרי עקונל להבדות לת החיות והיות יתניה עליו הנחשים תון מ"ע מן קדק היה טהור ושהוא שהוא בעל פרי עצמו תורה שבעל פה ס"ע והעשם לוה שיהא קדוש כזה מן סיסתרי שהוא היה חלה ולהיות ויהיו ושמו ר"ע כי עוד תכיות שם לחתת חומרו חז"ל דברים שלה בגלו חלה לשמה בלבי כלליים שלו לר"ע שוכה לחדוש חותם מדעת עצמו ומכוונן לכלבה כי כשם שכשם מיעה"ב היה מיתחיב התורה שבכתב בקלת בתורה שבכתב לתיתן ובתורה שבע"פ תניח ולכן נבי משה כתיב תיתן תיה מוסכן ונבי ר"ע שהיה ומתחבר תורה שבע"פ תניח תר"ע והיה ליתה בכתבי התר"י ול כבר כלולו שכל השמות כללו תוך עמתי הקליפות ע"י חטח שהי"ה והיה כשים שמה יקרת הערך תוך הקליפות לת מניחין לותה לנתת מידם כי מוכים על יהי כי בעוד שהקדושה בתוכם יש להם חיות ויזון ושפע רק כשניתין לתיה מקום פנם הם נותנים לותו הכוחה כדי שתקבלקל יותר משה שהיה ותחזור להם יותר פנוחה וכו' ומשני' ו"ם מי יתן טהור מטמא וזה תבין ענין כיוה תבנים נדולים לתין קן שהם בתים תנוים לו ככי עם התרן ע"כ וזה תבין טעם של ר"ע וכ"ת ע"ו ת"ח תבאין ותוולתן תתן לתיסתר ודוד' תקר"ה תתיתין שני לנקלה בתיתא דילי דליהי הלכה תלכין קליפין דעבד רב קטנין כיסין דלית לון תיריון ולת קדוקא דעליהו לתיתר תיבות לת יוכל לתקן (ולטעם זה ליתיה בסיפור ר"ל נתיך יסוד . ועל זה בסוד הוא קול מהות כמו ו לזה בסיפור כל קפיל ותבן והקליפו' שהבהיה הקדמ' תורה שבעל פה ולקטנו אותה בה"ק בסוד מה וזה הם כתובים והלכה ל תורה' בהלכה ידעו הכל תדעו וכו' ולתיכן קוראין לתיכן לבוזין דהלכה דלתקדמן משבבות והם הם"ד כל כבודה בת תלך פנימה . ויותבנו זה לבושה ולתתן בקפרן לה בכוזה בקטנות ותפרקין לה בכוזה פרוקין ולת מבר טוב בסוד ותתבתיהן כוזה דלוקמוה זה תבר שהבהבזה לתתן מתקנין לה ובהי הוה תכמון ביוכל להבטל ולת ייתי טוב טעם ויפיק טוב כיס על הוה תומת בתוך בתוכן ויוהיא וכי תורייתא תיכי תבר וזה כתיב תורת י' תמימה וכו' בהוה וזכה דליהי בריתא קדם מלכא קדישא עליה בכלא בטוחא בלבוש ולתקריש כה ולהיתיה מלכה עלאה (וש"ל שבתכתי תה דלי"ה כ"ם כת ע' רינ ולת לוכור בריתא עולם) ולהיות ליהי נדיק ושובדוהי ושובדוהי לשכינתי' ולמשמט מיכה לבוזה דקדושתא דשבתין ולקבלה לה בלבוזין דנוזין בהדין דחין דלוזיתא דשבת כתיב כיה ולהיתיה בריון בהדין דלוזיתא מה כתיב ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' תתקרי וכו') זאת תורת העולה בתיתא דהוה שהדקה שבלה בעלותא בליתא על כלבה ושליתו תשת לתיתר לתקר דבי הכוזה לתהכה ידיכם תתקן בעון ק"ו תכם קניהו בעון בתיכם כלה תלין תשם עון בתיכם ולת נרין השבתא ולתוריתא ולת קב"ה לת נרין השבתא בניהו (והוא כי כר תכוה ותוזה תור) דכל פקודין דעשה ולת פעשה כלה תלין תשם עון בתיכם ולת נרין ח שתי עם ש"ם שם ב"ת מצות עשה וה"ת מצות עשה וכו' ותעון כלין בתיכם ותתקיים בי' ודע שבכם שישראל עלה בתיכם דשבת ס"ה כי ולת ולת הלה ישראל עלה בתיכם דשבת ס"ה כי

פי' נע' כתם בכוזית

בשער אתמרו, ח"ב סע' ופי' ל

ותשם כי ת; תית' כתם, כלולו כמוזר תון מן יום וכו'

ופי' רם' חסף ליטונית ע"כ . והיה ליתה כ"ם' ניקוד ע' כ"ו תלה"ם כתיב נדיק כתיב יהיה כתיב בלבנון ישנו נדיק כתיב תלי ניקוד ע' כו

כתיב דבק תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב בלבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב ולבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב

מתחר פ' בריתאי ע' עש

ולתיר לת בלבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב ולבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב

(עיין כף' תקן ע' תלט תתתיתה תתיב כי טוב כתיב בלבנון ישנו נדיק לת קב"ה תתיב"ת תתיתו לת כי עוד תכיות שם לחתת חומרו חז"ל דברים שלה בגלו חלה לשמה בלבי כלליים נבלו לר"ע שוכה לחדוש חותם מדעת עצמו ומכוונן לכלבה כי כשם שכשם מיעה"ב היה מיתחיב התורה שבכתב בקלת בתורה שבכתב לתיתן ובתורה שבע"פ תניח ולכן נבי משה כתיב תיתן תיה מוסכן ונבי ר"ע שהיה ומתחבר תורה שבע"פ תניח תר"ע והיה ליתה בכתבי התר"י ול כבר כלולו שכל השמות כללו תוך עמתי הקליפות ע"י חטח שהי"ה והיה כשים שמה יקרת הערך תוך הקליפות לת מניחין לותה לנתת מידם כי מוכים על יהי כי בעוד שהקדושה בתוכם יש להם חיות ויזון ושפע רק כשניתין לתיה מקום פנם הם נותנים לותו הכוחה כדי שתקבלקל יותר משה שהיה ותחזור להם יותר פנוחה וכו' ומשני' ו"ם מי יתן טהור מטמא וזה תבין ענין כיוה תבנים נדולים לתין קן שהם בתים תנוים לו ככי עם התרן ע"כ וזה תבין טעם של ר"ע וכ"ת ע"ו ת"ח תבאין ותוולתן תתן לתיסתר ודוד' תקר"ה תתיתין שני לנקלה בתיתא דילי דליהי הלכה תלכין קליפין דעבד רב קטנין כיסין דלית לון תיריון ולת קדוקא דעליהו לתיתר תיבות לת יוכל לתקן (ולטעם זה ליתיה בסיפור ר"ל נתיך יסוד . ועל זה בסוד הוא קול מהות כמו ו לזה בסיפור כל קפיל ותבן והקליפו' שהבהיה הקדמ' תורה שבעל פה ולקטנו אותה בה"ק בסוד מה וזה הם כתובים והלכה ל תורה' בהלכה ידעו הכל תדעו וכו' ולתיכן קוראין לתיכן לבוזין דהלכה דלתקדמן משבבות והם הם"ד כל כבודה בת תלך פנימה . ויותבנו זה לבושה ולתתן בקפרן לה בכוזה בקטנות ותפרקין לה בכוזה פרוקין ולת מבר טוב בסוד ותתבתיהן כוזה דלוקמוה זה תבר שהבהבזה לתתן מתקנין לה ובהי הוה תכמון ביוכל להבטל ולת ייתי טוב טעם ויפיק טוב כיס על הוה תומת בתוך בתוכן ויוהיא וכי תורייתא תיכי תבר וזה כתיב תורת י' תמימה וכו' בהוה וזכה דליהי בריתא קדם מלכא קדישא עליה בכלא בטוחא בלבוש ולתקריש כה ולהיתיה מלכה עלאה (וש"ל שבתכתי תה דלי"ה כ"ם כת ע' רינ ולת לוכור בריתא עולם) ולהיות ליהי נדיק ושובדוהי ושובדוהי לשכינתי' ולמשמט מיכה לבוזה דקדושתא דשבתין ולקבלה לה בלבוזין דנוזין בהדין דחין דלוזיתא דשבת כתיב כיה ולהיתיה בריון בהדין דלוזיתא מה כתיב ולקחתם לכם ביום הראשון וגו' תתקרי וכו') זאת תורת העולה בתיתא דהוה שהדקה שבלה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב ולבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב

מתחר פ' בריתאי ע' עש

ולתיר לת בלבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב ולבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב

כי מתחר פ' ניקוד ע' כו

כתיב דבק תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב ולבנון ישנו נדיק כתיב ולת מכל תלבה בעלותה ליתי דתיתעכב לתסתלק כמו תיב

בשם ע"ב שתקן נליתי קן הנחולה וכל"ל דרשו מסל ספר ועל זה (כתוב נ' שתקן שם כן כם' וזה לם שתוב ויש כן נ' שתקן הכתובים כשם שיעיון כוה תבן כי ריתה ע"ב שתקן הכתוב לבני נליתי ובתבר כתבתי לעיל ודוד יפה שיעיה ולה תקשר ויהיו שיעיך רוזות ובכל תבן דיתתור עבוזה וכרוכים לבי תקדשה תשבה תשב ת"ק דוזות

בלבת האחורים דיודין כזה יו"ד יו"ד ה"י יו"ד ה"י ו"ו יו"ד ה"י
ו"יו ה"י ובאמת אחורים דאחיה כזה אלף אלף הי אלף הי יוד
אלף הי יוד הי אמנם דע כי אחורים האלו דאו"א עיקר האחורים
אינם אלו שאמרנו כי אלו הם יותר פנימים ואין בהם כל כך דינים אך
האחורים העקרים הם ברבוע אלהים כנודע כי אלהים בבינה והעמין
כי בהיות הבינה והתבונה כלולת ביחד אז הם פרגוף א' של עשר ס
ספירו' ואמנם כשנחלקים לשנים אז מתחלקים כי מהחה ולמעלה היא
בחי' בינה והם וס"כ ת"ב ת"ת והם עומדות פנד אבא שם הוא נחלק
עד"ו מהחה ולמעלה אבא ומשם ולמטה ישראל ספא ומנא כי (ו')
ראשונו' אחת כעשה פרגוף אחד כנגד ו' ראשונו' דאבא ונודע כי אבא
נקרא (י') ומכה בו' ראשונו' אלו דבינה ונעשה י"ב (ו') שהם ס
סתומה וכן הד' תחתונו' דאבא שהם ג"כ סוד (י') ידיים בד'
תחתונו' דאמא ונעשים ס הדי יהבת כי הבינה נקרא ס ותבונה
ס סתומה ע"כ ו"ע ל דף י"א א"כ אין להחמוני אטמה בא"ו אל עלאין
ס היינו ב"יוד ה"י ו"יו ה"י אלף ה"י י"וד ה"י כי אלו הם ה
הפנים רק אחיתם בינ"ס ותבונה כיהם אחורים דח"וב ונם הקדמונו
כי האחורים דאו"א נעשה פנים ליש"ם ותבונה שהם ני' תשבח ו
והאחורים דיש"ם ותבונה הם מבחי' אלהים והנה אעפ"י שלמעלה לא
נתגלו אלו הק"ך מחוצים שהים אלא מן החזה ולמטה כאן בתבונה שהיא
יותר תחתונה יכולים להיות מתגלים הדינים יותר אמנם בבינה אין
שום גלוי להם ואין נאחזים משם הקליפו' וז"ש בזוהר דבינה אף על פי
דהיא דאחיים דינין מתעדין מינה פי' מיטרהא ר"ל קנוותיה שהיא
התבונה שהוא הקנה ומוף שלה כי התבונה היא מלכות דבינה ובזה
תבין מה שכתב האר"י ז"ל שמקף יי' לכל הנופלים כי ע"י בינה עלאה יש
מקך ועור אל הנופלים שהם תבונה וז"ל להעלותם למעלה ואז אין
כחנוגים נאחזים בהם ע"כ ובזה תבין מה דאי' °בפ' שמות ע"ט ו' ובית
ראשון רוח דה"א קדמאה וכו' ובדין יוד רוח עלאה אסתלק לעילא
לעילא לאין סוף (ובלע"ד הא דקאמר יוד רוח עלאה ע"ל דף י"א עב
כי בינה היא בסוד וד' מלוי דיוד והיא בסוד ס ותבונה היא אות
ה' בסוד ס סתומה לזה קאמר בית ראשון הוא רוח דה"א
קדמאה וקאמר יוד רוח עלאה היינו יוד דייקא שהם או"א הנרחזים
באותיות יוד וכ"ל בסוד לא עם בינות הוא על כן לא ירחמו עשהו כי
אינם רחמים נמוכים וכדאי' °בפ' בראשי' ע' פ"א ווי כד אסתלק יו"ד
מן ה"א ע"ד כתיב ועדות אחך לא תגלה ונו' אחך היא ודאי כי אם
לבינה תקרא ע"כ והוא ג"כ פירושו ווי כד אסתלק יו"ד היינו חו"ב
מסתלקים מן ה"א המרמז על יש"ם ותבונה ולכן מסיים אחת היא ודאי
כי אם לבינה תקרא ע"כ ועיין °בפ' האזינו ע' תקסג ובזה תבין
מאמר האזינו ע' תקסט כתבתי לעיל מרשי' השנה חסר א כתיב
ולא מראשית באלף בג"כ לא אתקיימא בקיומא תדיר מאן ה"א דלתת'
ר"ל שקאי על מלכו' ולא על תבונה שהיא ה"א דאשונ' רק מכלן זה לו"ק
ולעילא כתיב השליך משמים ארץ תפארת ישראל וכאי קרא קאי על
השליך משמים ארץ היינו ה' תתאה כי ז"ל פנחס ע' שנ"ו (ו') איהו
נפול דנפל בתר ההיא דאתמר אין נפלת משמים כלל בן שאר ע"כ
והלל הוא ני' אדני שהיא ה' אחרונה ולזה אם רוצים לעשו' מלחמה עם
עמלק נרי' לעורר חו"ב עלאין י"ו ה"י ו"ת ה"י אלף ה"י י"וד ה"י שהם
ני' וכור כי שם אין אחיה למחאל ולמחק דילי' אבל הקדמונו כי הי' פנם
בכל י' ספירין היינו מן נקודה דשם ס"ג ני' פנם וכ"ל בארינו דף יט
ע"ב כי זהו הטעם שנריך לקרות פרשה מקרא בדי לאבד טעמים דס"ג
שהם בסוד אח"פ עם טעמי דע"ב שכולל טנ"ל וכולם הם טעמי' ונם
בסוד נקודות בסוד קמץ שהוא בכתר ונם בסוד חלם שכולל ג' יודין
מן י"ו ה"י ו"או ה"י כ"ל דף ו' ע"ב ע"ג ובסוד אתון בסוד
א ג"כ בע' הכ"ל כי אז באחרו אתה על בחותיהו תדרך ובאשר ה
הארכתי לעיל בסוד נקודו' טעמים וכ"ל ולזה קאמר והמשכילים
יבינו אלין דאי' בהון שכל לאשתמודע אין מלקא ברתא באתון ונקודי
וטעמי וכו' ואינון קרבא למחאל ולנחש ושבעין אתון וכ"ל דכולל
כחדא והמשכילי' אלין דאית בהם שכל למלקא לברתא ואינון קרבא
למחאל והוא כי כמה טעמים כתבתי כי לא תתעיים מטרוניתא עד
פירוש נקמה במלכו' הרשעה ולו"ק אין מלקא ברתא אבל הלא לא
תתפיים ע"ו קאמר ואינון קרבא למחאל ולנחש והנה החדמונו כי פרשה
וז' של בכורים הוא סוד (ו') איהו בכר מאינון בכורים והוא נפיק
מעדן ודא איהו דאורייתא תלי' כי כבר הארכתי ונהר בינה יוצא מעדן
חכמה ה"כ עדן הוא חכמה והקדמונו מה דאי' בפ' משפטים ע' רי"ג
אורייתא מחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש ולזה קאמר (ו') איהו

פי' מאמר
שמות ע' טו

פי' על מאמר
בראשי' ע' פא

פי' מאמר
האזינו
ע' תקסג

בכר וההוא כפוק מעדן ודא איהו דאורייתא תליא בית וכ"ל ע"פ
מה דאי' בפ' יתרו ע' קכ"ב כל מקודי אורייתא מתאחדן בגופ' דמלכא
וכו' . והנה ג' אלו הם ר"ת טכא טעמים נקודו' אתון ולזה קאמר
וכור את אשר עשה לך עמלק ויזכר בך עי' רש"י ויזכר בך מכת וכב מתוך
מלות מרקן כלפי מעלה ע"כ ובפ' בשלח ע' קי"ח כי מאריך שם ע' קטו
קי"ו קי"ז . א"ר יוחק כתיב כי מחה אמחה וכתיב תמחה את זכר
עמלק אלא אחר הק"כה אתון מחון דוכרמים לתתא ואנא אמחה ד
דוכרמים לעילא ובפ' קי"ח ויקרא לו י"כסי אמאי בגין דעמלק
נטל כל אינון דהוו גוירין ולא אתפרעו גור לון ושדי לנו לעילא ואמר
טול מה דאתרעי ביה שעתא מה כתיב ויאמר כי יד על כס יה מלחמה
ליהוד בעמלק מדר דר מדר דר חסרין א"ר יהוד' בכל דרא ודרא בכל
דרין דאתיין לעלמא לית לך דלית בהו מההוא זרעא בישא וקב"ה אנח
בהו קרבא ע"כ ולזה קאמר וכור את אשר עשה לך עמלק ויזכר בך וגו'
תמחה את זכר עמלק וגו' אבל הקדמונו אלין דאית בהון שכל וכ"ל
מצריך לעורר טעמים נקודו' אתון ולזה קאמר ולקחת מראשית פרי
האדמה היינו סוד בכורים ושמת בטנ"א היינו כד תתעורר אורייתא
שהם בגופא דמלכא אז צריך להשים בטנ"א היינו לעורר סוד ע"ק כי
בכר הארכתי לך בסוד יתרו מריבו מריב (ו') עליו בשמים ירעם
והו עליו בשעתא דטלא דע"ק שריא עליה וכו' . לזה אעמיד
לפניך יחוד אחד ואח"כ אתן לך טעם כי הנה אותא בכתבי האר"י ז"ל
עבין ב' רישין דאריך שהם גלגלתא כתר ומוחא חכמה אשר נחלקו לג'
רישין שהם גלגלתא ואוירא ומוחא ומה עבין ג' אלו דע כי אין לך דבר
בכל האצילו' שאין בו ג' בחי' אלו בין באורו' בין בכלים והם פנימי
ומקיף ומקיף על כלם ולכן היה בכאן בריש דא"א ג' בחי' בריש
דיליה ואלו הג' בחי' נקר' נפש רוח נשמה הא כיצד מוחא סתימאה שהיא
בחכמה היא סוד נפש והיא פנימי ועליו רישא תמיכא והיא הנקרא
אוירא והוא רוח כי אויר הוא רוח והוא אור מקיף ועליו רישא תליתאה
עליונה מכלם הנקרא גלגלתא היא הנשמה והיא המקיף העליון על
שניהם והנה כל בחי' מאלו הג' הנו' שהם אוירא ומוחא וגלגלתא כל
אחד מהם נחלק ג"כ לג' בחי' כי הגלגלתא עצמה שהוא המקיף ס
העליון יש בו פנימי ומקיף ומקיף העליון וכלם נקראים בחי' נשמה
זכן באוירא וכן במוחא ומריך שתדע כי בארץ אנפין כל השמות אשר
לו אינם פשוטים אכן כלם הם במלויים ונם בנקודים רק שהפרש יהי'
בפי המלויים ובפי הנקודים וזכור כלל זה ובבאר עתה כלם דע כי
גלגלתא שהיא כתר דאריך אשר כללותה היא נשמה ומקיף העליון הנה
היא נחלקת לג' בחי' כי יש בה אור פנימי והוא שם ההויה במלוי יודין
כי כל הוי"ד דע"ב היא נשמה ואמנם הד' אותיו' לבד הם מנוקדות
בחולם צירי קמץ צירי כזה יוד הי ויו הי האותיות
המלוי אינם מנוקדות עוד יש הויה אחרת
והוא מקיף אל ההוי"ה הנו' ונם הוא במלוי ע"ב דיודין אמנם היא
מנקודות בכל עשרה אותיותיו בחולם זה כי אותיות יוד יש בכל אחד
מהם נקודו' חלם ובב' אותיו' ה"י בכ"א מהם נקוד צירי ובג' אותיות
(וי"ו) לכ"א נקוד קמץ ובב' אותיות ה"י בכל אחד נקוד צירי כזה
יוד הי ויו הי עוד יש הויה אחרת מקיף לשניהם והוא
ג"כ מלוי ע"ב דיודין אמנם היא מנוקדת
באופן אחר כי בד' אותיו' הפשוטים יש חלם צירי קמץ צירי וכו'
אותיו' המלוי כולם מנוקדים בקמץ סוה יוד הי ויו הי
הרי שהוא ב' בחי' שיש לגלגלתא שהיא
כתר דאריך לבחי' עצמו' והאור אשר בתוכם והנה גם בכלים דהאי
גלגלתא נרק שתהיה בהם ג' בחי' הנו' והם מחש ע"ד מהנקודים ב
בהויות אלא שהם שמות אחיה כי אחיה הוא כלי אל שם יהוד ומחש
שיש ג"פ אחיה וכלם במלוי יודין ובפי סדר הנקודו' הנו' בהויות הם
ג"כ עד"ו חמש באחיה ונם הם בסוד פנימי ומקיף ומקיף העליון בבחי'
הכלים אל הנשמה שהיא כתר גלגלתא דאריך רישא תמיכא היא אוירא
אשר כללותיה היא בחי' רוח ומקיף הקטן ונם היא נחלקת לג' בחי'
והם ג' הויות כנ"ל רק שמלואם בס"ג כזה יוד הי ואו הי
ונם נקודם כמו בג' הויות ראשונות דע"ב
רק בחקום צירי יש סגול וכן עד"ו הוא בכלים שלהם שהם ג"פ אחי"ה
ונם הם במלוי יודין כדאשוני' כי בשם אחי' לית אות ואו"ו כמו שיש בשם
הוי"ה כדי שתשנה כאן מלואן ונקודתן בהקוד ג' הויות האלו דס"ג
דרישא תמיכא שהוא סגול במקום צירי רישא תליתאה היא מוחא
סתימאה חכמה דא"א אשר כללותה היא בחי' נפש ואור פנימי דג'
רישין גם הם ג' הויות כנ"ל רק שמלואם הם באלפין

כה יוד הֵי וַאו הֵי"א וגם כתוב' כמו ס"נ היות שמבוא הדיבור
בעיכוב רק שבתוקף נזקי ים שבגוף ועוד יש שמני כי בתוקף קטן ים בפתח
וכן עד"ז הוא בכלים שלהם כיהם נ"פ ה' היה רק מילואים בחלבין כמו
בהוויות שבחלוי רישין ונם הם מתוקדות מהן שהניעות חלו עניען דחלבין
ומסה תפלת נ' הפ נ' רישין וכפ"ח ס"נ נ' פניות דעצמות ונ' היה הכלים
בחצות שים בכללות נ' רישין חלני ס"ח היות ו'היה ח"ק חי' מעולמים כי
חילוק הא"י שתות נשתך החיות בכל העולמות כלם ונם הם בתבונו הם
ח"י העולמים שהוא רישין דחיות ומיוחו מתעלם כתוכו (ע"פ מה
שכתבתי לעיל מזה חלם דיוכח מחמני דכלא הפם קטימ
כלל השלכי תירוץ לחכמין כולו כקרא כתר של כללות עולמות החיצונית
והוא מתחלק לנ"ם ומס חיות ומשתה חל כל מחיצות לשחר המרומני'
ומלבושים תחתי ע"כ.) ומתוך עוד מס כי נ"ב ניתין ומשתה בפתח
מחיצות להי"ג תקוני דיקנא מתוחא מתיעלה ומ"ל והמ מסם מחשבו
חלי ע"ב תקוני דיקנא ול"כ מתוך ג' שתוך דחיצות דמלכות כולם כחלוני דם"ג
ומתוכם בכל היום מחלבו ים נ' ויהיו כנגד נ' מחיות שחיות דמלכות מתוכנה
להחיר כ"נ תקוני דיקנ' ומס הם נ' היום, וכנגדם ע"פ - והנה הקדמון
כי חמד דעת מין כגם בריאת דנלבלבת ומיחו לוקח לכל זה בחסד
ונבורה דעתיק כמוחל מתיעלי' כל"ל ומחמו לוקח ביחה וע"י יחודים
כשהרו בביחה ולו ביחה מתן לחשר לחפין נם הדעת דעי' שהוא בחיצוניות
וכולם מתלבשים בה"ח עי' לעיל דף כד בטוב טעם וכדחיתת בפ'
מחיצו להיות ע' תקפ"ג מסבורות דלכורי הוה נכיו בנויה תד שנורת דלקרי
חסד ומשכנות דלמת תד שנורת נבורה וכלהו מתעטרין ברישים
ולחיות לון וכד נהרין לון מהו מחם לקדרון תפלין דרישת וכלא בטיל
בן דת וחיים כלא ע"כ - לזה תחד שכוחת תלת רישין ה"ל וכ"ל
בקניין כתעדך יחוד ה' וכ"ל פ"ע ב' ע"כ ולהיות פסם לחיות והוא
יחיה לבחינת וכתיבת מיכיה לחנון וכו' מלחד הכ"ל : ולזה יש לכנון
בתפלין דקדושה לדיקנא דחציר לחנון וכו' והיו דיקנא שלישיות ד
דמרנומת ושפירותא דחציר לחנון לתתקון כישעה תקונים ונשתמת
ובחיר דיקנא יקירא דעתיקן דעתיקן בהחי דיקנא דה"ק עדין
עליסר מכונין דשמחת עלמה בהחי דיקנא ומשתכחין כיה כשלין
מיהן מתקנין ומכה כנדן שנדין ותיהן לתוקן דתוריית"ת קדושה
ס"כ: ושם ס"ם ב"ם תקונת קדושה מתעכין שערי עם לחנון
דמתקבלין שערי כללה כשקולא ומעליית (ס"ח מלילית) עד לחנון
שערי דמלין כללה כשקולא שפיכת כחד נבור תקיף מחרי כחתי
קדכין וכו' ע' תקונין לקן לאתכחא בדיקנא דת ובשלימות תקונת
דדיקנא דת לתקדיה כד נם לתתא נבור תקיף דכל יחין דחחי דיקנא
קדישא דקיומי תליית כיה נבורת תקיפא וכו' ר"ת בתא ולחד ין
חיות קדישין יה שבעי כחיכחה יה ונו' עד שכוחת כמדיכים תמ כלא
ע' תקונין דבדיקנא דת לכפי תקונין לנטדיך דוד כגון לנכחל לשחר
עלכן ולשחר עתיק ח"פ כיון לחחד הכי ע' תקונין לכתר לחד כל
נויס שבכתבי בשם י"י כי לחילם לחד הכי תקונין לחיחת לחיחי
לחטרכיכת חשום הכל נויס שבכתבי ובתקונת דת ע' לזיהן שם י"י
לחשמען חק שלמא וכו' ע"כ וכזה תבין כשוד ושבוחי י"י על מכת ושכה
עתה יודע הארת קומת דשערי דלדין לכפין • ויעבור י"י
שכם הר' מוחיתי על מכת ת"ת ומפתיחין כו הי"נ תקונין דיקנא ולחד
לחד כבר כתיב"ם כרישת על"ין וכו' ולחד ולחשחיל ח לין סם יהוד שהוא
לשבילה בר' תקונין דיקנא עלליון וכו' וכבר הזכרתי דף כ"ב כי שוד
דיקנא הכ"ל מסכת ענבורה דשיעין בחיצלם בשוחא חת יחיו' דלדין
ולכן ע"י דיקנא יש להכניע לשפעים • וכזה תבין בחיכות מזוחרים
שכתבתי לעיל בבי נבוני כלהן שור קבן לחכיונים ונו' בשב ירח' ובכתם
חתות דשפעים תלכד ולח פניך שלכלוב וכל הכלל לחכל לחך לוכל לבנח
בח לחד אי אן לחומר קלקלני י"ב ונו' קול ירמי ושומה כלבלי דמיקים
יחין י' לחומה לחחיתה שם ס"ם שם יהוד לבנין. להשחיל חן שם ק"ם כ'
ול"ו כ' שהוא בשוד ישוד בשבוחת לחרוחי ושם נשכח ס"ם שם יהוד
ומשמשים כ"נ תקוני דיקנא ולח יש לבנח כל"ל • וכזה תבין נע"ם ק"ק
נע"ם ק"ק ד"ה ויעבור י"י על פני ויקרא לחי' שלמא מקדא כתוב ת"ח לחומרו
דף י"ב חלמא שחתעטף הקב"ה כשליח צבור והרחו לשמה מדד חעלחור לו כל
זון פישרחל חוטחין לשבי יעשו לשבי כשדד הה וכו' ולע"ד הלחם סוד
הזה כי דוק ממחר ויעבור י"י על פני וכל זה בסוד מדת הכל בא"א
וכל' שבין הזה שמחלכתי מחמר ת"ח כ'כחתי' ע' כ"ח ועלו מוסיעים נדיק
בחסוק ישרחל בשני נוין רחו דיוקיה לשמו, חק כי עשו רוח דשמחלח ת"ח

דשמיקו לי' הי"ה לנחלן ונו' כל הנעשו כי כבר הזכרתי בהרי טין כ"ו דחיחי'
לזה בחלמי דיוקי, יוקן יהוד רומזה והנה שם כפ' נשח ע' רי"ב קודם
שחתחיל בסוד הדיקנה דבתר שם חלת דעת"ק חיקדי שם חלת דעת"ק דכלח ח"ת וכלח הו'
דבתיב י' חלחים יהוה הוח שם חלת דעת"ק דכלח ח"ת וכלח הו' שם
חלת וכו' וע"ז חכמי שנרוך להשמיע סוד ר"ב חקוני דיקנא דע"ק לן ח"ת
והנה כתב שם פתח ב"ם ולחד ותחם הדבקו' כי' ונו' חלון עתיד קדישח
כשנרא דבתיב בהו לחנרך ישרחל חי כשוך יהוה דחתדבקניות דלחנון
כשנ"ק קדים כשלם"ך ובעלה לחחי יתיר הה"ד ותחם הדבקו' ולח כתי'
הדבקו' כי' שלח כי' יהוה ע"כ ומובן מה שכתבתי ע"פ ח"ב כ"ת ע"ק
ומשהון שנויהי' כחשבותו כשרנין לחחן יקיריו לחיחון י"י דחיהו בחסכין
דלמען כתריון יודן כחשחיון דלמען כחת ו' ע"כ. ולסוד זה חיחת כפ'
הסניטה דף ע"ו לחמר רבה עתיד"ן מדיקים שבקדלה על שמו שלם הקד"ה
שב' כל הנקודה כשמי וכו' . ע"ב ובזה נבי ישרחל כתיב וחתם הדבקים
ביהוד וכתיב י"י חוקף כפופים ח"כ שם שנויהי"ם כשם יהוד ונם דבקו'
בשם (יוד הח וחו חח) כלחר ככר הזכרתי בסוד שה נם בסוד דכר ל
בני ישרחל ויקחו לי תרומה פרוש ה' כי חם כוח בחחבלה וה לזה וח
מוכיר בכתלת עלמה דבי שנרוח עלות הנעלות לחקדמה שכיבת ע"פ
חלחיה בפחם ע"חת וכו' ע"פ כי חנח ע' חקוח עי' כל זה לעיל דף ב"
ע"ח וכזה תבין בקדמונים כש כלן וקדקר כל כבי שת ונו' ויפרוץ ל ע"פ
מי"ל הפ ס"ת הלל וזה ל כי הזכירה ו' לחיהן כיסול דבכל כתר הניח
דלחתחר לחין נכלת חשיעים כלל כן שחר וכו' ל דף ח' עח' חכל הזכירה כי
לח חתיעים חערוכים' עד שחרחה נקודה וכו' . לזה חקחר וקדקר כל
כבי שת ונו' ויפרוץ ל עשה חיל כי חוח יעשה שכיעם יעשה חיל ונם יהיה
עזוב לחקרים לבשכיכה הנרחית שם"ת ויפרוץ ל עשה חיל ו' דוק הלח כדיך
להשחיל חו"ת ונה חתת שם מפשטני מ"י ו' כחלי חיקדישות דכללח
חשתכח וכו' לחנון לחיהן כהלי חתר שלישית לחתיעין כהו חה"ע
א' כהיהו לחעיק קדיש חתיעי' דכל חתיעי' ח' כהיהו דחכמית' לעלי חשתכ'
ולח חשתכ' דכתיב לח יהא חכוש ערבה ה' כהיהו דחלת דהחיר וכניד
וכפיך ושפוך לכלכל ויקון לבכין עד דחשלת הסוח כהו' ועלי לנדק ולחיהו
חשתבר כשקבה חפת' וכ"ע' כהיהו דע"כ שיהן דקה"ה לקבלהן כחרכה כל הכפא
(ס"ת דכשיר) חן סוף' כדין ס"ב שיהן דקה"ה לקבלהן כחרכה כל הכפא
לבי' יעקב הבלי' חלחיה"ם ע' דחל יעקב אלח כחיה"ע ב"ב והו' סוד כל כ"ל
מה שכתבתי בביח דבוק חלח"ה שהיו"ם ושם קדוש כלכל חחיד חיה"ע
קדש"ע ב"ב היינו חוד א' והנה זה הסוד בחיו כ"ת "וישכ"ל "עשה "חיל
ני' בחיבן אחה"ע וכחתר כתיבתי בבי' פסוק אשריך ישרחל מי כמוך
בשתיהן חדיוק וזה חבין פסוקים בפ' אם בחוקתי חלכו ונו'
וחתיני נשמיכם בעתה ונתנה החרן יבולה ועץ השדה יתן פריו וגו' כל
פיסוק דסמוקים לחי י"י שהיהם חשר הוחיתי חתכם ע"ח וחשבר חוטת
עלכם וחוכלחתכם לשובעיהן ר' שחיה חוחר חתיים חחוח בחי חוטת
דלה"ר בי' הקדמון מה דחי' בפ' נשח ע"כסב כלל חתר דיוקח ב"
(פ) חתי ומכי וכו' חד לשתי חסן ונח לשתיקן דעתיקן וחע"נ כללח
חד וחד שוח חקדון ותבינן לחיחי חקרי שם חלת בחוכ"ד חי' שיהים
וכו' נם בפ' אב"ל ע' רח"ל חסם קיימו ת"ק שבי עלמין חתקשט חוטת
דנלבלת דלישון ומבוחרו דהלו חוטת יחי נויהי לעלמ' לחחת
פ"ק עלמין וכו' ומחלחי נובלת"ם שוק שלח לחיהן לבבר ולחיות בריחי
כבל יוח פ"ב נם שקדמו כתבי חלב"י ל' ובניך שתד"כ חלם חיתתן
זכר ונקב לחיכ"ם כלכלם וכדחיתם ג' כתי' ו' ל' ת"ת לבבת חו בחי'
עלבו"ח כל חלם ולחד רומזי' ל כל חתיו"ל כולו חיהם ח"ח עד סיף
חלבו"ת כדחיתן ח"ח חשר חתקשט בכל פ"ב וחבו ולחשבר חוטת עלבם
וחלוק לחתר"קוחיתי ח"ת חשר חתקשט בכל פ"ב וחבו ולחשבר חוטת עלבם
חלוק לחתר"קוחיתי ח"ת חשר חתקשט בכל פ"ב וחבו ולחשבר חוטת עלבם
ת"ת חלד"וכתקשטו ו"ל י"י שהי' חהיה הוח שם חלת דעת"ק דכל חפי' חכנין
ולבוח וה פתח פרשה זו בחות א לבוח כל"ל וחני ולחשבר חוטת עלבם
ופי' שלם פרשה זו בנין ע"פ חחתר חקון ע' חן וחלחר בחריכו' בסיפין נ'
בת"ת ונם חזה בנין חחתר לדוד בשמחנו חת טעמנו לבני חבריכן נו'
וכן בשלח נ"י ויכלו חלניחה ושם פתיב שנרה עיניות סיום ושכניט
ת"ת חלחים ומתקנין חילחן קדישין חתניסר תחוחיני כחרכה שתרני עלמין
ומתקנין חילחן קדישין חתניסר תחוחיני כחרכה שתרני עלמין
חלת קדישין חתניסר תחוחיני כחרכה שתרני עלמין כחרכה שתרני עלמין
ומחנה"ן חלת דסמוקים עלחר חתר חתקבלת בחוחת דת"ת חקדוק חלת וכו' (והנה חלייון דסמוקים חלת
היינו נמרה דעתיקן חתר חתקבלת בחוחת דת"ת חקדוק חלת וכו' (ל)
נגיד ונחיה לחתת ע"כ היינו כל"ל חחיתר בחריכו' בסיפין נ' חלת
יסוד של שתי' שנרה עיניות סיום כי חיתת כתיבי חחיני"ל ת"ח קניהו
כי קנ"ן נקודת (ו) ונו חתלבש שלים ר' דת"ת חתת בסוד ( )

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

פי' שופלא
מאמר פ'
ואתחנן ע'
פקודי ד'

ואמר מה תלמוד עבדין דיחמר כו' ואתחנן ע' ופקודי ד' ופקודים לחות
על ידיהה הוי תלמוד על כה"ג ודת הוי תלמוד וכו' ואחכמיות יתבי
דרזיותא לתתאין ולהון תורה בכתבי דתרין לוחות נגזרת קדם
כל בכור לקבל כתרת עליאה דכלא והיה כי יביאך לקבל חכמה שע"י
שיחיל והתבת לקבל בינה והיה כי יביאך לקבל חסד לכתר כלילן כלהו בדרזיו
פשלא דתקרי פו וכתיב בדרום שוו ואין שו אלא תורה ואין פו אלא
תפלין ואין לית אתר שיתיישן בגופו ש"מ בנין דכתרת עליאה כלילן כלא
ולא כחוכמה • ושוד כי והיה כי יביאך ביחידת ותורים תליא מהוה
לתתי דאתקריאת בית חיוי לעברדין וע"ד לית מתקרבן לתרייהו •
(פרין כף כרתיאת ע' מ"ח וע"ו) ואתן לחמך ותאכלו שדיין והוי
דקד"ב בגולל לון ובן וכתיב בדרום שוו ואין שו אלא תורה כתיב דמזוזה
דתיבתים על מזוזות ובו ע"פ אלבוהיב קשר כתוב וכתבתם על
דיוקנא דתפילה דשמאל כתיב לי כל ככוב ואי
דתכן לון לדהוא דתפילה דשמאל הוא סוד כתר • אבל לפ"ד מ"פ כי
ידעו שנריך לאתן סוד כתר לכל חיות ורוחים לכלול כתר לכל הם הקשו
בנין דכתרת עליאה כלילן כלא היינו כי יש כ"א שמות יהוד הם נגד
שם אהי"ה לראש פי שם אהי"ה שהוא כאוד כתר ולזה אחזו כתרת
עליאה סוד כלילן כלא ולא כחוכמה ובינה הקדמונו כי בחכמה
בראשית ובינה ותבונה ודעת עליאה ביחידה לכן כתיב בחכמה
יחכמה אדניי כי בעיני יחיאל בראשית לכל כתרת עליונה מ"ל כי לבני
אי בכלל בחוכמה נם כתר כתפילין הלא שם שם כתיב ע' אתי"ן בחיית
ו"ל ואתו כלילן ו' לפתילין שמאלה לפתח כנוונה דת (י') חכמה
ה' כיצה (י') כלילן שית לפתילין מחסד ע"ד יסוד ה' מלכות כ' ון
ביהוד אלהינו בתר וכו' ובנין דעלת העלות מוסלא ומכוה בהאי
פתר ואתעבד כשם יהו"ה כ"ל ניח שלטנותא למחיל ולאתם וכו' •
ואו נ"ב נבי פלפל כי הלא שם אהי"ה מתעבד נ"ב כשם יהו"ה כי הלא
ד' כראשית הוה נגד ד' אותיות יהו"ה כאשר מלכות בתלתין
ואות אחר מראש בראשית ע' מ"ח וש ה' פעמים שמות יהו"ה נגד
שם אהי"ה שהוא כתר ת"ב הוא מתעבד נ"ב כנ"ל. נם כתבתי לעיל
כי ה"א של ה' תחתי עולם ניחוחיהון שם אהי"ה הוא נ"ב לזה
אמור כי כתר מתעבד ככל אתוון וכן נבי ישראל שהוא ניעור לרזון
על עשר ספירות וכתיב דכתיב ישראל אני ת"ב כולם אקולים ולו
יכולים לקיים מה דאתיא בפרשת כשלח ע' ק"ו כי אתה יחזה
אתה לעילא אתה בתתא זכר הכתרת לעילא ותתא ת"ר כתיב
כי אתה יחזה וכתיב אתיא אתה יחד עמלק (ר"ל כי אתה יחזה אתה יחד עמלק
על הקד"ה ולכאון תמיה הקי שישראל מניחים לחזות זכר עמלק)
הלא אחר הקד"ה לתתן אתון ואחר דזכרתים לתתא ואתה יחזה דזכרתים
לעילא ע"כ ותו כיוון שהוא יהיה מ' אחד ואתה יחד • והוא כי הלא
הקדמונו כי לית יתייחד (י') עם (ו') אלא בשריפת אחין דבין (ו' לו'
ואתי הוא עם ו"ו לתתא לי יתקלבי יסתרו ואסה אתה יחד עמלק
מי ו"ו כי אם יחידה מעגין נאולה ואתה אם אחד ה' בוראך
ויוצרך ישראל אל תירא כי נאלתיך קראתי בשמך לי אתה כי תעבור
אתי אתפלחי ובכשרין לית שיטעוך כי אלך כאו אל ב"ש ולהלן לא תעבד
בן ונו' ואקחך אם ו"ו יתרבי לי אהבתני יסתרו ונו' ע"ב וכו' כי הקדמונו
כי עלינו אסתכל לייחד יחודים כדי לקדש (ו') עם (ו') רק לית יקדש
ואתי ו"ו ואתחבר עם ה' ראשונה ואתי ו"ו ואתחבר עם ה' אחרונה
ר' אבא אמר שמיה אמרן ואתרן היה הקדמון שקר ושקר לית בכ' משפטי ע'
זה יה שיעביר אמרן ואתרן היה הקדמון שקר ושקר לית בכ' משפטי ע'
ר' אבא שקר ניכסה ואמאל כי הקדמונו כי ק' הוא הלא יכול לקיומיה
דלית לה בעלמין בקדמוי כהדי כמה לית לה קיומיה ויש ר"ש כי אל
הלא כתיב ברי"ם ר' יצחק ואתחר עם שם ° ברי"ם ע' קע"ו ואלין
ע' קע"ח תתון (ק"כ) תלתין כנון הלא הוו בקדמותא ולבן לית בכ' ברי"ם
ע' ק' שלשה נס שם בנין הלא תתיסרים הלא שם יעלון לך ק' ל' ע"כ
ואתיתא נס ברי"ם ע' כ' שפה ואתר ש"ם שפה ואתים דברי בפיך
כמה לית לית לבר נס לשמיה הלא בתרייתא יתאה ולילה וכו' • תקן
כשמיה שפתא הלא דאתרייתא דאתתקנת בפומיה כהוא הלה מלכות
קדמ"ם וקב"ה נטיל לאתוון הלא ומשיך לה ושגרון לה בשבעין
עטרין ובניין לבני פתיך ויפיך וכל הלין דע"י הלין מחיין לחיין
בריות שלמין(הלא דאתרייתא כשבעין עטורין כי שם כפ' הב"ל ע'
ק"כ שתלוין בשוד וכל שית שכולה דשקיים ושוד דלשקו ניתי ויוד ואתו
ואתי ואתו ואתי ואתו ואתי ואתו ואתי ואתו ואתי ואתו ואתי ואתו ואתי
פשוטה וכ' כפופה כתיב לשמה יהיהי וכו' • ולפ"ז

מאמר פ'
קדמוני ע'
קכ

מאמר פ'
ואתי ע'
ע' קנ"ו

מאמר פ'
ואתי ע'
ע' קנ"ו

ניו פ' כיום
מלכיקי"ד לב

מאמר פ'
תשמע תשמעני
ע' ר"ו

החזרן ויוד והשקה לת כל בני החדשה תניה תשתקיון יחזרו לעת בעת
לכתוב דתורייתא ע"כ נם אחת פ' כתיבי ע' קל"ח לגבי ודת הוה
שמא ד"ל ואיתון ע' שבעין דתורייתא ע"כ • ולזה קאתר ועטרון לה
בשבעין עטורין • ויתור לתורה הלא יתיה ד"ל ת"ח הוה לאתיה לחתי
דתורייתא לחדש חילא חלא יתלין הוה יודע על בוריון הוה מלכא מלכי ומלכי
לעבדי הוה ולית אתר מתה כרסוי לקבלא הוה אלא וכו' נקדקד יוד אחת ומשוש
ושמחה ואשתתפת בה ואתיתן בשקד ונקדוק כתיב תלתין ותרתין וכו' ע"כ
כתיב הני מוסרי הזון בחכלי השוה אחת דת ובוקה ואבעות הענבות אלא
אחזה אחת דת בוקה דת אחזה וכו' ע"כ והנה הקדמונו כי עלינו אסתכל
לייחד (ו') עם (ו') ת"ח כי לית לי כ"ל אלא קוב"ה ואורייתא • סוד
ישכמון עם ו' ואלהי לי ר"ל אני כרתי אותם כדי לייחד יחודי'
ואחבר קדש שם ° ואיתי ע' תע' ואקחך אם ו"ו ואתחבר עם
ולא אתקרי אלא יעקב כי ישראל ופי' כם ואתי ע' תע' ואקחך אם
ע"ו ואתו אתוון בגימטריא ת"ל ואתי ע' תע' ואקחך אם ו"ו ואתחבר עם
דתורייתא לחדש חילא חלא יתלין הוה יודע על בוריון הוה מלכא מלכי ומלכי
לעבדי הוה ולית אתר מתה כרסוי לקבלא הוה אלא וכו' נקדקד יוד אחת ומשוש
ושמחה ואשתתפת בה ואתיתן בשקד ונקדוק כתיב תלתין ותרתין וכו' ע"כ
כתיב הני מוסרי הזון בחכלי השוה אחת דת ובוקה ואבעות הענבות אלא
אחזה אחת דת בוקה דת אחזה וכו' ע"כ והנה הקדמונו כי עלינו אסתכל
לייחד (ו') עם (ו') ת"ח כי לית לי כ"ל אלא קוב"ה ואורייתא • סוד
ישכמון עם ו' ואלהי לי ר"ל אני כרתי אותם כדי לייחד יחודי'
ואחבר קדש שם ° ואיתי ע' תע' ואקחך אם ו"ו ואתחבר עם
ולא אתקרי אלא יעקב כי ישראל ופי' כם ואתי ע' תע' ואקחך אם
ע"ו ואתו אתוון בגימטריא ת"ל

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי נקוד

והנה פסוק זה של יברכך יי' הם שמשים מן ג' י"י' דשם (יו"ד ה"י וא"ו ה"י) אשר בראשה שכינה הנקראת אוריתא · וכתבתי שהר"י ז"ל כי עיקר שם זה דעתיקא הוא כא"ס ב"ה שמתלבש תוך עתיק יומין ולכן גם את רישא שלאתי דלא אתידע הנקרא עתיק יומין ימדק בה שם זה של ע"ק כשם ישא"ל כב' אהרן וא"א עכ"י כפר שנסתר מכלם שכוללים גם כן ע"ק · והנה זה הע"ק הנקרא א"ן הוא שהי רישא דנקרא אורית דמפקי שיסה הכי כיון דעבורי מקרא א"ן ועיקר זה של שם א"ן הוא בההי רישא דאורית כדוקא ע"כ · סוד פסוק יברכך יי' וגו' יומיים שההי רישא הנקרא אורית לזה סידרו אחר פסוק יברכך יי' וגו' מזמור זה של שיר המעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא וגו' והנה אחר זה סידרו אמר ר' תנחום בר חנילאי לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בגמרא אמר ר' יהושע בן לוי דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים ומשיים דכתיב כי אם בתורת יי' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח ע"כ :

ולפ"ד א"ש כי לפי זה תאמר לא הלימוד רק תורה זו לבד וכאותה איתא בפרשת שופטים ע' תקכ"א כי תצור על עיר כמה טבין אינון ארחין ושבילין דאורייתא דהא בכל מלה ומלה אית ביה כמה עיטין כמה טבין לבני נשא כמה מרגלאן דקא מנהרן לכל סטר ולית לך מלה ב באורייתא דלית בה כמה נוסיכין מנהרן לכל סטר האי קרא איהו כפום פשוטה ואית ביה כפום מדרשים ואית ביה חכמתא עלאה לאסברא לאתר דאצטריך וכלא אולפיה מאן דאשתדל באורייתא תדיר מה כתיב כי אם בתורת יי' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה והיה כעץ אמאי דא סייך לדא אלא מאן דאשתדל באורייתא יומם ולילה · לא ליהוי כאעא יבישא אלא כעץ שתול על פלגי מים מה אילן אית ביה שרשין ואית ביה קליפין ואית ביה מוחא ואית ביה ענפין ואית ביה טרפין ואית ביה פרחין ואית ביה איבא שבעת זיינין אלין סלקין לעשר עשר דסלקין לשבעין אוף מלין דאורייתא אית בה פשטי דקר' דרשא רזא דקא רמיז חכמתא גימטריאות רזין טמירין רזין סתימין אלין על אלין פסול וכשר טמא וטהור איסור והיתר מכאן ולהלאה מתפשטאן ענפין לכל סטר והיה כעץ ודאי ואי לאו לאו איהו חכם בחכמתא וכו' ע"ש · לזה סידרו זה אחר כסוד הנ"ל שלא יאמר ושלא ילמוד אחר שתורה לזה מביא הנ"ל שהכל יהיה בו : וכזה תבין מאמר פ' °בראשית ע' קל"ד ד' נכנסו לפרדס וכו' שהארכתי בו ושם דביעאה עאל בפרת דאיהו מוחא דכיה פריה ורביה וכיה סוד מלא איהו פרדס בן זומא וכן עואי עאלו בקליפין דאורייתא הוא לקמן כגו ר"ע עאל במוחא אתמר ביה עאל בשלם ונפק בשלם ע"כ ולפ"ד מובן מאוד וגם תבין כגמ' בפרק כיצד מדליקין דף ל"א קבעת עתים לתורה עסקת בפריה ורביה וכו' ומובן זה וכבר הארכתי בביאור גמ' זו · וכא דקאמר כאן שבעת זיינין אלין סלקין לעשר עשר לשבעין אוף מלין דאורייתא אית בה וכו' · כזה תבין מאמר פ' בראשי' ע' קכ"א כתבתי לעיל ללבי ודא הוא סמא דע"ב ואינון ע' ענפין דאורייתא דתליין מן ב' וכו' וגם מאמר דע' הנ"ל מה דאית' בע' קל"ב ומיד דאיהו ייתי סיד ואד יעלה מן הארץ וכו' מיד והשקה את כל פני האדמה אשתקיין ישראל לפתח בע' ענפין דאורייתא ותבין מאמר פ' °משפטים ע' רי"ז

פי' שופלא על מאמר בראשי' ע' קל"ד וקכ"א וקל"ב

מה שכבר כתבתי ע' כהירו דע' ענפין וכו' כדין ע' שמהן דקב"ה לקבלהון בארעא כל נפשא לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים דהא יעקב אילנא בארעא ואינון ע' ענפין ע"כ · והוא כי כתבתי לעיל בשעתא דסליק משה לקבלה אורייתא מסר ליה קב"ה שבעין מפתחין דאורייתא כד מטא לתשעה ושבין הוה חד מפתחא גניז וסתים דלא הוה מסר ליה והארכתי לעיל כי אותו מפתח הוא סוד א' דאהי"ה זה ביה מסר וזה גרם שצדיק ע"ט לפני רשע וכנ"ל ע"פ מאמר פ' משפטים ע' ר"ד וקאמר שם וכען דאזור באתיובתא כמשה בן לקב"ה (וא') דאיהי בימה תיפול בין (ו"ו) ואתעביד (וא"ו) לקיים בן וברחמים גדולים אקבצך והיינו כנ"ל כי או יתגלו כל שבעין פנים וכנ"ל ובהיות שם קאמר כד ייפול (א) בין (ו"ו) ואתעביד (וא"ו) והוא סוד (וה"ו אנ"י וה"ו) שכולל כל ע"ב שמהן וגם כבר הארכתי בו ע"פ ספ' תקונים כי ע"ב שמהן הם כלולים בג' (ו"ו) שהם ב ב' דבראשית · ולזה קאמר ואינון ע' ענפין דאורייתא דתליין מן (ב) דבראשית ר"ל כי הלא איהו כמשה ע"ב שמהן כד עיול (א) שהוא שער השבעים · ואז כתגלה ע"ב שמהן ואז יתגלו ע' ענפין דאורייתא · לכן מביא זה בסוד בס' שופטים כי שם מביא שופטים ושוטרים וכו' עקודא בתר דא לדון בסייף למאן דמשאל לדין בחנק וכו' ע"ש · כל בג' עמודין ע"פ שני עדים יומת המת דא שקיל עם עיקרו פקודא בתר דא לעשות

פלס' משפטים ע' רי"ז

לעד וגם צריך שהדי שקר דאימון ססאל וכוס אבל אימת יהיה זה ועל"פ מה יהיה זה מפיא אחר זה תנאך סוד מאז ע"ש אשם קניא תמאל' את כמאמר תגדול ופו' ע"ש ומסיים כן ישי חי על האדמה דתקין עשר מיני תלים כשירו וכו' וכזה תבין שאנו אומרים סתבעורי תעשר קומי לבססטודי תמאתנך של ידי בן ישי בית הלחמי וכו' וא"כ מביא מאמ' שבעים פנים לתורה וכנ"ל · ותבין מה שמביא כן ישי חי על האדמה דתקין עשר מיני תהלים מה שהארכתי בפ' פנחס ע' תי"ו כה אמר ה' מארבע רוחות באי הרוח והוא מגן ביה בכנור בארבע מיני נגונין בשיר פשוט דאיהו (י') ובשיר כפול דאיהו (י"ה) ובשיר משולש דאיהו (יה"ו) ובשיר מרובע דאיהו (יהו"ד) הא איכון עשר מינין דעבד דוד לקבליהו י' מיני תלים וסלקין לע"ב אכפין כחושבן י' אתוון אין ומתי סליקו כע"ב מיני נגונין כד אתעבר שילטנותא דעמן משיות וכו' · עה"ד וכתבוד רשעם לכה ע"כ ומובן הוא מאוד וגם תבין מה שמדייק כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשלש בכתובים וכו' הוא שכבר הארכתי מאמר פ' כי תצא ע' תקא"ו ע"ל אשם קניהו מארי תורה מארי נביאים מארי כתובים וכו' שם כל המאמר כי כבר הארכתי לעיל בסוד מאמר זה · והנה בהיות שכל הסוד הזה היטב תלוי שכל בסוד א' לזה קאמר קרא אשריך ישראל וגו' ואתה על במותימו תדרוך וגו' : והנה כמה שהארכתי בסוד כפים ברכל זה הסוד מחא במיטור הידים וכנ"ל דף ה' באריכות · לזה אמר דוד במזמור קמ"ד ברוך יי' המלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמה וכנ"ל רק שמעתי מהרבה יושבי אשך שאומרים כי איסור שוא דסרכה עע"ז עושין כך מריאים ידיהם ומלאשים בפיהם לזה אמר דוד אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר וקאמר שלא יכך מיודום פניכי והצילני ממים רבים מיד בני נכר עד גמירא כל המזמור כי הקדמנו לעיל וזרוע יי' על מי נגלתה גם עיין מה שכתבתי בפרשת שופטי' ע' תקכ"א לדון בחנק וכו' עד נוידא לחן בסקילה לבאחל כאבן דאיהו יו"ד צריך לנביה באמא אבנין דאינון ה' וסקילה דדרושא דאיהו (ו) ובכתף דתיין (ה) צריך לה לנביה דאיהו שמא מפורש יו"ד ה"א וא"ו ה"א ע"כ וכו' ע"ש לזה מי שירא יי' נוגע בלבבו יתנהג כמו שכתבתי : **ובזה** תבין פסוק במזמור קי"ט שאמר דוד נפשי בכפי תמיד תורתך לא שכחתי לפ"ד א"ש כי בסוד כפים מרומז כל בסוד הנ"ל אבל הקדמנו כי בסוד יחוד ת"ת ומלכו' שמרומז בכף כפופה יש למסור נפשו למיתה והיחוד דא"וב הנרמז בסוד כף פשוטה צריך לימסר נפשו על ק"ה וכנ"ל לזה קאמר נפשי בכפי תמיד על כוונ' המרומז' בשתי כפיים שם לכוונה וז נפשי תמיד לכוונת הנ"ל והנה לזה כתב' לנו תורה אחר (הי') שגם לנו תורה כדי לייחד אדם שהוא מרומז עד ט' ייחוד דילי' (י') אבל מכאן הלמוד הזה כתב לנו תור' הקדוש' **כך** יגם תלמוד סוד יחודי הנ"ל ואו את' כל זה כתב לנו תור' הקדוש' אות ל' והוא כי הקדמנו כי אם רוצה ליחד יחוד ת"ת צריך לייחד יחודי עד א"ס ב"ה וכנ"ל · ולסוד זה יש לייחד יחוד הנ"ל של תלת רישין לייחד קודם שיתחיל לומר ב"א עג"י כי סוד ברכת עג"י ראה תראה לקיון בתורת חיים כי זהו סוד ופקדיכו משני שמי קדש בסידור האר"י ז"ל יסודו' דא"וב והוא סוד הכוונה כא"י וסוד אשר תנה הודך על השמים מאמר פ' בשלח ע' פ"ה כתבה לנו תורה שקדוש אחר (כ"ך ל') שהו סוד מגדל הפורח באויר וכאש הקדמנו מאמ' פ' פנחס ע' תנו רעיא מהימנא מה ל' סלק' על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בריין כגון דאסתלק לעילא דיו"ד ה"י וא"ו ה"י דביה י"י' דאושבני' ל' וכו' וכג' יודי"ן אין יתקיי' בן ירג' נשא ונבה וכו' ירום וגו' דאיהו יברכך יי' וכו' נשא כד אספיק דאינון ישא יי' וכו' ונבה מאד יאר יהו"ד וכו' וכפ' בראשי' ואינון ג' י"י' דאינון סגולתא ודאי ואינון י' יברכך י' יאר י' ישא וכו' ג' טפין עלאין דאינון סגולתא דאודיקו מוחא כתימאה אינון קוצ' דאת (י') לעיל ונקודא דילה לתתא וגם באמצעית' דילה מוחא דאודיקו ג' טפין אין מיכה איהי (י') ודא (י') דאיהי לעילא מאת' א' וכו' ולקבל אלף הטפין אינון ג' יודי"ן דאינון (ביו"ד ה"י וא"ו ה"י) דמעידן על עלת דעליה אתמ' אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהי' גם שם בפ' הנ"ל ע' כ"ט א"ס לי כי רשות כלל ולא תליי' כי' רשותא מנו סתימו דסתימא מרים כחיתו דא"ס כביר סהירו דקיק וכו' עד דאתפשט סהירו מיני באת' דאי' בי' רשימין דאתוון כלהו מתין נפקן בריש כלא א' רישא וסופ' דכל דרגין רשימא דאתרשי' בדרגין כלהו ולא אקרי אלא אחד לאחזאה דא"ג דאית בי' דיוקנין סגיאין לאו איהו אלא חד ע"כ וא"כ הקדמנו דאת ל' מספק מן ג' י"י' דאינון בשם יו"ד ה"י וא"ו ה"י ואלו הג' י"י' מרמזי' באת (י') דע"ג אות א' ואות א' הו גלוי ראשון של א"ס פ"ה לזה אמר (כ"ך כיון הנ"ל שכתב לנו תור' הקדוש' או"ל' לרמז ליחוד הנ"ל לייחד עד א"ס

ואז יקויים בפי׳ מה שהרמיזנו בפ׳ בחוקותי הכ״ל תבכי עיש הלא תבכה תחנון תבכה ותחנון חוזר תחנון פיס פיס דילון פיס דלזהו״ת דלזהו״ת כה׳ ותחנון חוזר וכו׳ תקון ד׳ כתיכין דף ה׳ ע״ב ובזהר ויקרא דף ח׳ ע״ב ובזהר ויקהל דף ר״ה ע״ב נתבאר דזעיר אנפין מוכתרים ולישנין מוכלילין וכו׳ ע״ש כל התיאור׳ . ביאור ירושלים אבל אשתטי אשתכיה כל ד׳ מיינו׳ לחזן למחזל וכל׳ אשתכיה לחזר זה ויהיה כענין שכתוב על פלגי מים וקל חשיב שבעה דכריסם חוף הים מלילותיריית׳ לית בהו פרצוי דקדק דמשה רמז לנקבי אפיה דזעיר אנפין טיהירין דקדקניתלילין על חילין וכו׳ הימה לחכי פיש ויהוה כי חניף לזרן כך׳ מיינו׳ הכ״ל בשחזל׳ והקדימו דקדק ע״י רמז תורה לזה תבכה היה פסוקן בפ׳ הכ״ל כי תנחה לזה עניר יחיים ויכיים וכו׳ וכזה תבין מ״ש הכתיב אשתה שוקטים ושוטרים וכל״ל תבכה ע׳ כי תבא לתחתה על חיכין ובמה ״ תלמיד בידך ותבכה בשלח זו תרבעי יכנו פקודת דת להלקך׳ לתבע דתיהו שחזל׳ וכו׳ ויבין שם ע׳ דקד״ה בתיכה׳ כי כבר כתבתי לך לעיל ותבקש קניהו להתיהל לית הכיהו זון ביעקב ולא מעזל ביעקב כגונות דתיית ביעקב וכו׳ עד סוף הפרשה כי מוכרח הוא ותבקש קניהו ושראל לתתא הי׳ית כהן שלחי יהד׳ וכו׳ בתוספתא עלך כשחל דיהו״ד וכשחל מבדש (היינו י״ד ה״ח ויח״ו ה״ח) גלי ליה לרשיני דשתתחזן ליה ולא יתחלל יתיר ע״כ : ובפרק ״ולך תקע״ כ׳ : ולך תקע לחד לשנה ושיכון חיכון ישראל לחזור שיחת שיחת לעילוח ושיכוח לתתח׳ ולקראל קדמאל דמהימנותא דכתיב לו ישיר משה וכתי ישר חל את השירה וגו׳ לו שר לח כתיב חלח לו ישיר את השירה שתתח לעילוח עלי כתיב עמו לה עלי בחר קם לתתרין לתתכרת בשבלך דהח עד שתתח בגוונתא דשתבח עתיה בחר תכרוה שרים דחלוזו לה חבח ותחת לעילוח כרוה כריני הטה חלין לבחן דחלוזו כריני עתים כרוה תתר לחזונוח כה חלכח בכרכלין ובחר הח ונוגח בחסוקן לו יסוד בחשבתם דח נגח והוד דח תעילח לתתח ושחלכר שתתח ושחסקח כחלוקל ושכחלוקל כוות הח קלרח ביחוח קטולח דחסיומנותח קטולח קיומיך דכולח כיה בהכוח ושכח כתיב והיה ״ לחלך על כל הלרן ביום ההוח יהיה ״ לחד ושמו לחד : וכתיב אז ישלח שחוק פיהו ולשוניהו רנה . ח״ו ישחרו הגוים דחל ״ לעשות עם חלה ע״כ : והנה מה שחתר ושיכון ישרחל לחזור שיחתח שתתח לעילוח ושיכוח לתתח׳ ח״ך תפלין דשחרי עלוחת כתר וכל הלרבע קדוש דשיחין כ״ך רוח דחת (כ׳ ״ י) יהן (יאהדונה״) עבזה שמשם הכ״ף כ״ך יהן ״ כתר כלולה חעבר כפיהן כלילן שלילה לתתח חעבר חתיהן חתתח לעילוח וכו׳ עד סוף כיום חתחר הכ״ל . כי הלח חיתח כפ׳ קדושים ע׳ קח״ח ויקרח ולך חבח חכמה דכלול עבר שבירו׳ ותתח דיליה לעילוח וכו׳ ע״ש חה שחיהן כן נבי כתר קלחר שלילה לתתח ותתח לעילוח . וכתו תבין חה דחיתח בפרה חלח״ר ״ ל״ל בשלימו לשבח . וידעת היום והשבות חל לבבך כי ״ הוח חלהים בשחיים ממעל כל כיח חלילה ח״ך ביתיק וכוקרח לרוך לחפין וכוקרח חכמה וביכה ישרחל קבח ותבונה ו״ל יבקר וכחל ועל כחרך חתתח ריחל יעקב כוקרח דו״ח ועיר לחכין תבוכה ישרחל קבח כיכה חכמה מוקבח דח״ח לרוך חיבון מוקבח דעתיך . ועיתיך ח״ק ח״ק ה״ה וחח״כ חכו חומיים על כן נקוה לך כתר ״ חלהיכו חכמה וביכה לרחות בפרוכת בתפרוכת עוך להסביר נלולים חן הלרבן וכו׳ כל״ל . כי הקדימו בפיליר הכתר דכיה חעלבה עלבת העלו׳ להוח״ מם ס״ג נ׳ יעוין וכיה התלבם עלבת העלו׳ לית שלטנו׳ למהוח״ל ולכיה וכו׳ : וזהו שחמו חומרים אל קרחו ״ כי הל ״ משך חן אל והקדימו כשה״ל נגלה חו הו׳ מוד חכבי שים חו נטיל קט״ם מוקבח וחיכון חיים חדומים : והנה לחיתח בפיהיר ״י ל״ם ע״ם וזהר ס׳ תרומה כידור בשבת לחבבת חשור לדוד השיחים מספרים כבוד אל דחמיים החשור גם חתי׳ חשון עבדך חל ושבלו כי חו לחיתם וכתקני מספרם רב יהיו לרמון חתרי פי וגו׳ ותחר וח״ל רבנו מיקים כיי לביחרים כתיב תבלה הודו לבוחו בכתוב בכבל עשר ואתרו לו עד סוף כל החשור וחיתח בפיהיר הלר״ י״ל רבנו נדיקים כתב נדיק ונדק ויש בו כ״ב פסוקים כנגד חותיות התורה ויש בו ק״ם תיבו׳ כנגד שם חל״ף ר״ י ר״ ע״ב ותחר זה לדוד בשנותו חת טעמו לטובה לפני הקב״ה בהקרח לכיהלך ו ויגרשהו לשחול׳ וילך חל חיתם בחשור ויהי כ״ב חתיון בנגד כ״ב חתיון וקו״ל תיבו׳ בנגד חל״ף ר״ י ר״ ה״ ע״כ. והנה לכחלר זה חיתח בפיהיר הלר״ ז״ל רבנו לפני הקב״ה בהקרח לכיהלך ו תקון ד׳ כתיכין דף ה׳ ע״ב ובזהר ויקהל דף ר״ה ע״ב נתבאר דזעיר אנפין מוכתרים ולישנין מוכלילין וכו׳ ע״ש כל התיאור׳ . ביאור ירושלים אבל אשתטי אשתכיה כל ד׳ מיינו׳ לחזן למחזל וכל׳ אשתכיה לחזר זה ויהיה כענין שכתוב על פלגי מים וקל חשיב שבעה דכריסם חוף הים מלילותיריית׳ לית בהו פרצוי דקדק דמשה רמז לנקבי אפיה דזעיר אנפין טיהירין דקדקניתלילין על חילין וכו׳ הימה לחכי פיש ויהוה כי חניף לזרן כך׳ מיינו׳ הכ״ל בשחזל׳ והקדימו דקדק ע״י רמז תורה לזה תבכה היה פסוקן בפ׳ הכ״ל כי תנחה לזה עניר יחיים ויכיים וכו׳ וכזה תבין מ״ש הכתיב אשתה שוקטים ושוטרים וכל״ל תבכה ע׳ כי תבא לתחתה על חיכין ובמה ״ תלמיד בידך ותבכה בשלח זו תרבעי יכנו פקודת דת להלקך׳ לתבע דתיהו שחזל׳ וכו׳ ויבין שם ע׳ דקד״ה בתיכה׳ כי כבר כתבתי לך לעיל ותבקש קניהו להתיהל לית הכיהו זון ביעקב ולא מעזל ביעקב כגונות דתיית ביעקב וכו׳ עד סוף הפרשה כי מוכרח הוא ותבקש קניהו ושראל לתתא הי׳ית כהן שלחי יהד׳ וכו׳ בתוספתא עלך כשחל דיהו״ד וכשחל מבדש (היינו י״ד ה״ח ויח״ו ה״ח) גלי ליה לרשיני דשתתחזן ליה ולא יתחלל יתיר ע״כ : ובפרק ״ולך תקע״ כ׳ : ולך תקע לחד לשנה ושיכון חיכון ישראל לחזור שיחת שיחת לעילוח ושיכוח לתתח׳ ולקראל קדמאל דמהימנותא דכתיב לו ישיר משה וכתי ישר חל את השירה וגו׳ לו שר לח כתיב חלח לו ישיר את השירה שתתח לעילוח עלי כתיב עמו לה עלי בחר קם לתתרין לתתכרת בשבלך דהח עד שתתח בגוונתא דשתבח עתיה בחר תכרוה שרים דחלוזו לה חבח ותחת לעילוח כרוה כריני הטה חלין לבחן דחלוזו כריני עתים כרוה תתר לחזונוח כה חלכח בכרכלין ובחר הח ונוגח בחסוקן לו יסוד בחשבתם דח נגח והוד דח תעילח לתתח ושחלכר שתתח ושחסקח כחלוקל ושכחלוקל כוות הח קלרח ביחוח קטולח דחסיומנותח קטולח קיומיך דכולח כיה בהכוח ושכח כתיב והיה ״ לחלך על כל הלרן ביום ההוח יהיה ״ לחד ושמו לחד : וכתיב אז ישלח שחוק פיהו ולשוניהו רנה . ח״ו ישחרו הגוים דחל ״ לעשות עם חלה ע״כ : והנה מה שחתר ושיכון ישרחל לחזור שיחתח שתתח לעילוח ושיכוח לתתח׳ ח״ך תפלין דשחרי עלוחת כתר וכל הלרבע קדוש דשיחין כ״ך רוח דחת (כ׳ ״ י) יהן (יאהדונה״) עבזה שמשם הכ״ף כ״ך יהן ״ כתר כלולה חעבר כפיהן כלילן שלילה לתתח לעילוח וכו׳ עד סוף כיום חתחר הכ״ל . כי הלח חיתח בפיהיר הלר״ ז״ל רבנו נדיקים כתב נדיק ונדק ויש בו כ״ב פסוקים כנגד חותיות התורה ויש בו ק״ם תיבו׳ כנגד חל״ף ר״ י ר״ ע״ב ותחר זה לדוד בשנותו חת טעמו לטובה לפני הקב״ה בהקרח לכיהלך ו ויגרשהו לשחול׳ וילך חל חיתם בחשור ויהי כ״ב חתיון בנגד כ״ב חתיון וקו״ל תיבו׳ בנגד חל״ף ר״ י ר״ ה״ ע״כ. והנה לכחלר זה חיתח בפיהיר הלר״ ז״ל רבנו לפני הקב״ה בהקרח לכיהלך ו

תיתר ס׳ ויקר ע׳ תקכ״ו

ע׳ תקכ״ו

ע׳ תקכ״ו

נח׳ תם ותכתוב ״ כ ע״ח ושם תקי״ו ע״ב

ע״ר ורנה בשאל אדם מנו׳ כיד נואל אדם אין גואל אדם רשות ביד גבל
אדם דברי ר׳ יוסי הגלילי ר״ע אומר רשות ביד גואל אדם וכל אדם חייבים
עליו ע״ש דר׳ יוסי הגלילי מי כתיב אם רצח ור״ע מי כתיב ירצח ע״כ
א״כ מאי דכתיב ורצח ולא כתיב ירצח א״כ רשות ביד גואל הדם וכולם
חייבי׳ עליו אית בפ׳° בראשית ע׳ קע״ט שכעס ארעא איהון דא ע״ג דא
ואיהון אבן אדמה ארקא גיה נשיה ציה תבל תבל לעילא מכלהו וכו׳ — מאמר פ׳
בין דמתק סבה ודהר תמוכה. אדאי לי׳ קב״ה מההוא אתר דאקרי — בראשית ע׳ קעט
אדמה דכתיב לעבוד את האדמה וכו׳. כמאי אתיילד קין והבל בין
דאתא קין אתחייב ליה להוות אתר דאקרי ארץ וכו׳ והנה הקדמנו רנגא
בינא חון לחוקמו איכא דר״י קטלו ביד גואל הדם ורשות ביד אחרים
אבל לדברי ר״ע אחרים חייבי׳ עליו ודייק ר״ע מדכתיב ורצח בו׳ ולא
כתיב ירצח וע״ז קאמר הן גרשת אותי מעל פני האדמה והאמת אם
כל בארץ דייקא א״כ אין לי מקום קבוע ואז כל מוצאי יהרגני
שפסקו כמו ר׳ יוסי ולכך וישם יי׳ אות לקין אות (ו׳) פסק ליה
היינו כר״ע דדייק מדכתיב ורצח ולא ירצח אוי הלכה כר״ע —
נחזור לדברינו שסדרנו כי באותיו׳ כ״ך רמז לנו היחודים וכנ״ל •
והקדמנו כי לזה בפ׳ תוכחה של אם בחקתי כתיב ב זכרתי כי לא
יהיה בשום יחודים ולכך ב אחת בפ׳ בחקותי כתיבת לבלותם
עי׳ לעיל (וכ׳) שבי׳ בפ׳ כי תבא נתתם ב ריתם ואין קונה ולזה
אומרים בלשונם של (כ׳) כוכבו כמה כמות מישראל הדתו כמה
בלים משחיתים ורע מרעים בראשו והטעם שאות (כ׳) שמורה על
יחוד ע״ע ומלכות הוא בסוד (כ׳) כפופה והיחוד של חכמה ובינה
הוא בסוד ך׳ פשוטה איתא בפ׳ אחרי° ע׳ קלט יוד עם ה״א עלאה לא — מאמר פ׳
תליא חבורא דלהון בחסד אלא במזלא תליא חבורא דלהון וחביבותא — אחרי ע׳ קלט
דלהון דלא מתפרשין לעלמין י״וד אתקש׳ בה״א וה״א אתקשר בו״או ו׳
אתקשר בה״א וה״א אתקשר בכלא וכלא חד קישורא הוא וחד מלה לא
אתפרשו דא מן דא לעלמין כביכול אלין דרגים פרודא כאלו חריב
עלמא ואקרי ערייתא דכלא ולאוכח דאתי וכו׳ • ויתבין בזה בפ׳
תרומה° ע׳ רל״ו י״וד דא איהו רשימו דאת (י׳) רישא עלאה — פי׳ מאמר
קדישא אלהינו רזא דרשימו דאת ה״א עלאה דבשמא קדישא יהוד דא — ע׳ רלו
משיכו דאתמשך לתתא ברזא דרשימו דאת (ו״ו) דאימן תרין אתוון
(היינו חכמה ובינה הנרמזים בשני שמות אותיות הכ״ל ומשיכים
השפע לאות (ו׳) בסוד שכתבתי בני בכורי ישראל) ואיהו אחד)
כל הני תלת איכון אחד ביסודא חד כיון דכל דא אתעביד ביחודא חד
ואסתלק כלא ברזא דאת (ו׳) שלים מדישא דשכינתא ומוסיכלא
פניאה (היינו סוד זיוונא שלים שע״י א׳ ואז נמשך השפע מן או״א
בה״ מדייק מדישא דשכינתא בלא מבוענא דאים נובעים הם סוד ב׳
יו״י שבאות א (י׳) עלאה לכך מדייק מרישא דשכינתא וע״פ זה
תבין מה שכתבתי לעי׳ בדרך הקדום להכניע הקליפות וכנ״ל להמשך
מנגוד חסד ממזל הה״א דדיקנא ומזל הי״נ דדיקנא כי אמא שבות חכמה
נוטל ממזל הח׳ ובינה ממזל הי״נ כי שני מזלות אלו מגלים סוד חסד
דעתיק שהיו בגלגלתא דאריך ונוטל ממנו אבא ונבורה דעתיק ש
שבמוחא דאריך חכמה סתימאה וכו׳ ושניה׳ מתערבין שם• ולזה בסוד — שם ימשלא
שבמקום א״ וב׳ אין פחד כי אינם מגיעים שום קליפה עד פה) ומסיים — לזה כך
שם ודייק לאו״כ וכדין עיילין לפטרוניתא בהדיה דהא בשתא איהו — כפופה הוא כ
שלים וכו׳ כד עיילין ליה לגבה בלחישו אמאי בלחישו כגון דלא — וך׳ פשוטה
יתערב זר וכו׳ ע״ש והוא מה כמן שהזכרתי מאמר פ׳ אחרי ע׳ קל״ו — מתפשטמנות
ומאמר פ׳ האזינו ע׳ רפ״ט״נ והקדמנו לעיל כי ב כפופה הי׳ מלכות
(ון) פשוטה היא בינה ולפי שאין לה שום אחיזה לפיכך הי׳ מתפשט׳
למטה ולא כן ברזל אלא שמושכה אורה אליה כדי שלא ישלטו בה
החוכים ע״כ והנה לסוד השכלה הזה בלשר שיחוד חכמה ובינה הוא
גבוה למעלה ויחודם שם על ידי מזלות וכנ״ל לכך אומרים שמע ישראל
ה׳ אלהינו ה׳ אחד בקול רם ולזה רמז ך׳ פשוטה כמו שכתבתי אבל (ך)
כי אין שם פחד מן החוכים משא״כ יחוד דת״ת ומלכו׳ כ״ל כהשאי
מפחד החוכים כי שם עיד סמוכה לבסוף ג״ל בלחש וכנ״ל לזה לסוד
הנ״ל רמז זה הסוד (בכ׳) כפופה עיין באריכות מאמר בפ׳ תרומה
ע׳ ר״לו ונראה כמלאים וינל לבך • וע״פ זה תבין מה שכתבתי
לעיל בסוד ושמתי ב פי עליך עד עברי תבין בזה טעם בכיאור
מה דאיתא בסמוך ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת והיה פי ראשו
בתוכו רגמוס יהי׳ לפיו סביב מעשה אורג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע
ע״כ ור״ת לפיו סביב מעשה אורג ר״ת סמאל ור״ת תחרא יהיה לו לא
יקרע ר״ת לילית והפסק ביניהם הם תיבות כפי וכנ״ל ולזה רמוז זה
בסוד גבי מעשה אפוד אבל נלע״ד כי איתא בכתבי האר״י ז״ל שכה

אפוד אספקלריא דלא נהיר ומתן אספקלריא דנהיר דא אחור ודא
פנים והענין כי ז״א נקרא אחור באחור. ונגד הפנים הוא ועיר אפין נקרא
אפוד כי אפוד גי׳ יאהד חיבור נקבא בז״א והנה האפוד היה מתחיל
מנגד מתניו מאחוריו ונמשך עד למטה עד רגליו וזה כנגד כוקב׳ הנגס
מאחוריו ז״א ומגעת משליש ת״ת עד רגליו ועל כן לא יזח החשן מעל
האפוד כי לעולם הם למעלה מחוברים ואף כשירדה אח״כ • והצאת
נשאר למעלה כפ״ם לעולם יי׳ דברך נצב בשמים ולכן אפוד גי׳ ב״ם
י״הוד אדני להורות שצריך שיהיו מחוברים לעולם ועד והנה הקדמנו
אלהן מיעדין לה בלחשו וכאשר תראה באריכות בפ׳ תרומה ע׳ הנ״ל
ולכן בסוד שמן של שמאל וכתם תיבות כ פ״י היינו סוד שני כפין
הנ״ל כי אז כשהם ביחד אין פחד מהם • והנה בהיות כי שני יחודים
הנ״ל הם כדמוים באות כ״ך וצריך להמשיך מרישא דשכינתא וסוד
זה נרמז באות ל וכנ״ל לזה בא אחר כ״ך אות ל ע״ל מה
שכתבתי בסוד אות ל וישליכם אל ארץ אחרת והנה הל נשלבה
במקום הצדדים ועיין בפ׳ הקדוש שאנו אומרים אל כקמות יי׳
ובכתבי האר״י ז״ל בביאור מאמר פ׳° בראשית ע׳ ע״ה תאנא ספרא — מאמר פ׳
דצניעותא ספרא דשקיל במתקלא וכו׳ מתרא נו מתרא אתתקן ואזדמן — בראשי׳ ע׳ עה
בחד גולגלתא מליא טלא דבדולחא וכו׳ • טלא דבדולחא הל״
של מתקלא ענין המתקלא שהוא הכרעה הכרמו בתוך ה״א
יהל׳ שאות הל׳ היא בצורת ג׳ (וו״ו) של ג׳ וו׳ של כה״י דא״ק
שבכנסה האויר זה בתוכו ונבקעו ג׳ ווי״ן ונחלקו בסוד מכריעין דהיינו
כנא מימין וכוד משמאל ויסוד באמצע מכריע ונעשו אח״כ הג׳ ווי״ן
אח״כ בצורת א דנבקעת ברישא דא״ין שהוא נתקן בסוד מתקלא
וגם כבר ידעת שאור המקיף הוא יותר גדול מאור הפנימי והוא משפיע
בעולם שעליון כמעט בלי שיעור והוא משפיע באדם העליון מבחוץ
ומנוגם את כליו שיוכל לסבול האור הפנימי וכבר ידעת שאור הפנימי
הוא בסוד וא״ו ר״ל שהזוין של שם ע״ב וא״ה הם אור פנימי והיודין של
שם ע״ב וא״ה הם סוד אור פנימי ואוזן ומקיף וההי״ן הם הכלי עמין
והדלגי״ן אלו הם על הראש ושם נקרא אור התיכון והאלפי״ן אלו הם
בין אור מקיף ובין אור התיכון והם ג׳ אלפין שמהם נתהוו הג׳ אל
שברא עתיקא א׳ כנגד עין ימין וא׳ כנגד עין שמאל וא׳ כוקן שדוגמתו
יהיה ג״כ במוח של עתיקא זו לפי שכבר אמרנו שמן ג׳ ווי״ן דכה״י של
א״ק נעשה ל׳ ואח״כ הל׳ נעשה נורת א שיש לה ג׳ ווי״ן
ונעשה אל וכל אחד כלול מחבירו כמנא שהם ג״פ אל כמכין מנן שהוא
על הראש כתרא נו מתרא היינו החוט הזה שהוא נכתר בתוך היסוד
שאמרנו וגם בתוך א״ק שהוא הנותן חיות לכתר כמו נשמה לגוף ו
והנשמה נכתר (וזהו תבין מה דאי׳° בפ׳ בראשית ע׳ קנ״כ בסוד — פי׳ מאמר
אלם שנמשך מן ג׳ יו״י שהוא בגולגלתא דמסייב והיה מתלבש עלות — בראשי׳ ע׳ קנט
העלות וגם בפ׳° פנחס ע׳ תמ״ת וכגון דעלת העלת מופלא ומכוסה — ובפ׳ פנחס
באלי כתר ואתפשט בשם יהוד לית שולטנות׳ לבמאל ולנחש וכו׳ — תמח ותבן
והוא מאמר° ע׳ תנ״ו בפ׳ הנ״ל וזה ל סלקא על כל אתוון וכו׳ תבין
בזה) ואמר אח״כ אתתקן ואזדמן כלומר שהחוט הזה אחר שנכנס
באדם קדמון והיה כה״י של א״ק כולו בתוך (ו׳) אחת (ע״ל איך
נעשה ו׳) ונוקארה של זו החוט כחלקים הנה״י ונעשו ג׳ וו״ו ויצא מן
(ו׳) האמצעית שהוא הו׳ של ויבא נקודה א׳ שהאירה בתוך המלבו׳
וטלא דבדולחא וזו שם של ב וו״ו שהם אותיות הפנים של י״הוד
עולה טל וכשם שהטל הזה יורד למטה מן הגלגלת טיפין כאמור
כך מן שם י״הוד שהוא בגלגלתא דהיינו החסד (היינו חסד דעתיק
יומין המתלבש בגלגלתא דא״א) יורד מן ה״י כ״ ומן ה״נ ומן
נ״ו״ ומן ה״נ״ ונקראים טל לשני סבות הנכור וכו׳ וא׳ הוהיכוד כולל
של המלבוש שהוא בסוד ג׳ יו״י במקומו ואח״כ בהתפשטותו למטה
הוא בסוד ג׳ ווי״ן נעשה ל שהירך של ל היורד למטה הוא הו״
של סוד והו׳ העולה למעלה הוא הו׳ של הבנת והנג שבאמצע הייכו ה״נ
של היסוד המדבקת ומחבר לשכינה • והנה מה שכתב ונעשו ג׳
(וו״ו) ויצא מן ו׳ האמצעית שהוא הו׳ של ויבא א״כ שאר שני ו״ו הם
סוד שני ו״ו של ויסע ויט • ובזה תבין שכל השפע מן אדם קדמאה
נמשך עד מלכות בסוד מה שכתבתי בסוד ק״ש וכל עשב השדה טרם
יצמח גם סוד מה דאיתא° בפ׳ משפטים ע׳ ר״ד וכד עייל א בין
וו׳ ואתעביד וא״ו לקיים כך וכרחמיה גדולים אקבנך וכל הסוד — פי׳ מאמר
שכתבתי בסוד ע״כ שמזה תבין מכח זה מה שכבר כתבתי ע״פ כבר — בראשי׳ ע׳ עד
תקונים שאלו ה״נ וו״ו נרמזו באות ב׳ דבראשית והנה איתא
בפ׳° בראשית ע׳ ע״ד אל קדמאה ואתסדר ביומנא איהו
קדמאה דאיהו יומא דאנלים ואתנהיר ברזא דיומא א איהו קדמאה
דאיהו

ליקוט אצילות ופי׳ מאמרי זוהר ופי׳ הנקודות

ליסוד אצילות ופי׳ מאמרי זוהר ופי׳ הטעמים לז

ישעקב וכו' . ואיהו כפם דכיון שבי רוחו ד"ה תתלה ודלו ו' רוחו דשפיר ושפשפים לתתערוכתא דיעקב ושם לתתערוכתא דיוסף וש"ד איהו ו"ו שהן כתוכחות תדוה לרחל ע"כ . ולזה קאמר כאן כי תלדים היינו שיתחבר כיצה עם תפארת תו זה ישפיל ה"ח ה"ח והי ידי דלו ודו פקודתי בתר דלדון בסיף וכו' . ואח"כ לזהן דיכי עדים ומעידין כאשר החרכתיך ולזה כתי בתחלה שהמדיין היינו מהמדיין שהם שבעים ואחד נגד כיצה וכ"ל שהיה ה' עלאה ושם כאומר ב"ד של מטה שהיה נגד ה' תתאה ואח"כ מן כיוצדו במסכ' זו דין תרכא מיתעת ודנין הדבה דיכיס תאמר תבין ומעמוק כי שם פקוד יומשיח ובדין יוד רוח עלאה תפתלק לעילא לעילא לזהן סוף וכיוצ תלמוד עלאה קדישא לא נכיא כביצו דמיין תיין דהא ומקודא דילה תפתלק ואיהי שבעין אנין דעלמות' וכו' . ובגה כי בתלק מביא ריש לקיש פקוד לו ידלה כתיב פקח ותרוז לשון חלם כי נכקבו כאדבר מים וכתיב בערבה (היינו שיחה בביצו למקומו נם מביא שם פקוד והיה חור הלבנה כאור החמה ואור החמה כאור שבעתים כאור שבעת הימים כי ו"ל בפ' ויעשטיט ע' קס"ח יהיה כאור דכל כך ישראל דאית ביה רשימו קדישא אית ליה בשעתיה וכו' ת"ח מ"ה אית בייהו דשלמי ואית בו ה' עלאה ה' תתאה ה' עלאה שבע שנים פעמים וכו' ע"ש וזה ואור החמה יהיה שבעתים והכל כ"ל דק הקדמוני מה דאיתמר כפ' בהעלותך את הנרות וכו"ל ואפיקתיה לה שלמה עלה לזהן דסטרא אחרא דאיתמר ערב דב ונהר דלו ו' יאחר כי' אף תאה בגין דאתפלג מיניה כביצו די' לש"ם תאחר ביה ונהר דלו עמודא דאמצעיתא יונק מתגן דא אחיא עלאה להשקות את הגן דא שביעא ת' אף תאה וכו' לזה תאחר כי נכקבו במדבר מים ונחלים בערבה ואור הלבנה היינו מלכות כאור החמה וכפפר כוונת שלמה דק פ"ו ע"ש ואחפה הלבנה יכוון כשנים מה לחיות קן שפיחנו כי ד' תיבותיו כי כן דוד הכי הוה ליה נחת שנו הוה דוד בעצמו כפוד אלה שלם לדם דוד משיחך (ועל"ד הא דמדייק תלים שלם היינו שיהיה שם ס"ה בשלימות שיכוון (ר') הוה בין שני ו' כי זו הוה כפוד שיש ושנן יהוד תלהים) ומה נס להכניע כל הקלפות ולהסירם מן העולם בכוונתו הקדושה ובפיוט לתרעין דשמין דלהון הן ס"ם ומונחי" לקבל ת"ת ומלכות שבקדושה בחי' תחה פני משה היינו ת"ת בחי' משה ובחי' לבנה פני יהושע היינו סדרת מלכות קדישא דעליהון כתיב והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים וכו' וכדתניא התם ר"י ו"ל כי לעתיד עתידה מלכות למהלה וכו' עד שיתכללו ויהיו הכל כתוך תוכו של יום קוף היונה יום שלם של חני הלבנה העליון (והנה כוד א' של תוכו יום קוף וכ"ל כתתני לך תקם קניהו כפוד (ל') פתרוז נו פתרוז היינו יחוד הוה שהוא כפתר כתוך היסוד ונם כתוך דחם קדושתה שהוא הכוונן חיות לכתר וכו' ושלח דכדולחא וזה שם כוו"ן וכו' ונקדלו טל לשבי סכות ו' יאפני הנבואה האלת כיון כדכתיב בכתבי היסוד של חני הלבנה העליון כי תכלה הישועה לנבואה והיסוד קבוע כו נוטרת חות טית תפני שכינה נכפלת דלמה נבויה כוה (ם') לך יסוד הוה לזה שלמה טפת החכמים הוא יכוונם לותה טפה של תוכו הוה יהוה כתן ונם היסוד קוף כאלף כה"י כולו של התלבנה שהוא כפוד נ' יודין כתקודה וכו' ע"ל נבו חות ל' :

וכדרי להסיכך כל זה לזיקת בכתבי הלר"י ו"ל כתתני לך תפם קניהו ק"ם והנה כלל חלק התעוך מהתלבנה הניח דהוה כתלבנה כפוד נקודה שפני שהוא חזרתו ומעשות ק"ם זה התלבנה ולהיות שהתלבנה הוה נ' בחי' דהיינו לזה תוך קוף לזה נס דהיינו של הנקודה האחרת שבעה בו כפוד ו' שיש לזה תוך קוף ופכר ידעת שהתלבנה הוה מכח נימני הנבואות האחרות בתלבנה פקוה לכל קצה כיון חוט והכתפות יחד כשבה כמו קדושים כל"ל מלת ק"ם כשנכלם התלבנה כשלר דשיהו של לזהן חוטין בפוד ארטוטים ומכאן ^תדע כוד ארטוט לם"ת כי התלבנה הוה בשעה שפא כמו ם"ת ותקדלו ארטוט דע שהחזין של חלת ארטוט יוזהר על בחי' נבואה ולזאת הכוונה הנו שהוא כיצה כי לזהל כפוד שיש ושנן בשבר יציק פ"ן שוקדת ר"ל כתוכה חלק דין כלל חלת כשזוקדת **חַיָּצָה** לזהזין מלחים שם נבורו' והיינו שאיהל דוד התלך ת"ה על הטעון בחי"ם הוה כח בחי' נבורות הנקרא תלהים שעלה בשיר מ מיוחס כזה ל' חלה תלהי תלהים (ר') והיה הנבורה שהוא חלק ת"ם התלבנה ומ"ט הוה שם שלהי שיש כו ד' בחינו' זמנין עת"ט (והוה כלזאר כתבתי פיש בם"ת שפיש רבוח לזו ענ נגד

(ו') תפארת ישראל ושוד ס"ב הנגד תלהי) וכבר ידעת שהבוחרים הבלשיות הוה יסוד והוה המחבר שני הקרעים יחד ההיינו בקרעים של כיסה שם הקרעים של נבורה והוה מחזיק שני הבחורות והיסוד ה"ת כבר ידעת שהוא ו' ושידוד ההיינו מנך ו' של יעזר וכמ"ש רח"ל על פסוק ותרח את לחתו כי טוב הוה שדותה מהול מחבל שלות (ט') הוה ביסוד כי ככר ידעת שיסוד הוה סוד ברית ומשו הרשעה לחתן נבורות כיצה והט' הוחזקה לחתן נבורה והי"ו שהוא עיקר הוה יסוד בחסדים ולזכות הצדיקות שלו הוה כחו ת"ת שמשוך ומחבר החסדים עם הנבורות ע"כ לסוד הה תבין סוד חוט שב"ל :

וחנה לזיתת בכוונת שלחה דף ל"ו ע' ד' והיה לזין חלש שיחה כי שם תלהי ישראל חקוק שתות והיה לותיות כויה ולבלו הסם הכ"ל כן הן ס"ה כ"ן עולין לזחכין על כפוד עין שתול ואיה נס כי תכינו של שם בן ד' כה' עולה ג"כ לזחכין עין כזה הזוכין ל" פעמים ה' הרי חמשים ואח"כ בחכין החתיכך לזחת ככי הם"י הרי חמשים כף הכל תלה ואח"כ לבושי ולבסוף הסתר ו"ם"ה הרי שלשים ולהבין פעם לחתת ס"ם"ו הרי שמים סן כלל שמים ושם מסכר ואיכן הזלה כ"ל יעלה הבל לחוסכן עין בסוד הספון ויוהיו י' עין כי בכח השם הזה נחתקן החיים ע"י דשמה ע"ם הזלחי כי עין תאיבו האיש תשיחתו ואז' תאר פריו יתן כעתו יכוין ליחוד עליון כי עין כרחו בת"ת וכדי ליתן טעם לדבר מאחר כי ת"ת נקרא עץ חנה הביאה כי היה נקראת חיי הזלחן כי שפע הביאה מחיי ת"ת ומשפעת בשפע ולזה עץ הם הזלה נ' קס"ח תאחר פריו יתן כעתו ופרי הוא ת"ת ה"ה תלבו כי את תביאה לתלבות ע"כ . ועיין כפ' שחיני ע' פט ת"ח וכלזין לזיון ישראל דחיכון קדישין וכו' . ע"ש וכפ' בשלח ע' קו ויעקוץ תל ע' תאחר פ' ויהיכו ע' יש עין לזין עין תלת תורה ולזין תורה תלת קד"ה ר' לזכת לזהר לזין עין שלזת קד"ה דכתי כי לזהם עין הסדה עין הסדה ולזלי שהה תעיזין ע"כ והנה טעם שהתעורה תבלה זה בסוד ניוטרייהון לפ"ד ח"ם כי כפ' שופטי לזהר שחיבת כל הב"ל פתח כי תצור וגו' ואח"כ וגו' ותפם קניהו מלזן דלזשתדל בה מה כתיב כי חם בתוכת כי' חסנו וגו' והיה כעין שתול על פלני חיים וכו' . (והוה כי הלה סוד עין זה כוח סוד ו' והחרכתיך בסוד תלבו שיש בם בהחיצ"ע' קלד תלבני שיש שהוה לזיון ו' דהיכהון ליון דכיון בפקי ולזיון רשיון בחת א' ביסוד ו' דליהו נעוי כביהו לזיהו עין החיים וכו' . וח"ם לזה קאמר והיה כעין שתול על פלני חיים מהו סוד נבי משה כי עין החיים משיתו ולכך חביא שם דלזוריית' מתיבון לזלין הוה נחית משה ליסהל) זה לזיון שהיה כיה שהשין נחית כיה קלישי שבעין ועין לזלין קלקון לעשר עשר שבעין לזוף לזלין לזית כהו עשוי דקדק דשם ולזה רמז דקדק לזחכמתה ג'יטרייהון דזין שהיהין דזין שפיחין וכו' ועי' בתיכות כפ' בהעלותך ע' דפח ופפ' דמפיים בשמיתה דלזחכון דת תפלזת ישראל דליהו תורייהון מזם ושמיתה דת הוה ע"ק ם"ב והנה שם אל' ו' דקדק חשיב לזו' בחיתה כל ת"ח ויעבלה כל שחכן ד"ה ה"ב והי"ב כח רמז והב' כחכמתה ה' ניטרייהון דזין שהיהין והוה סוד תפלזת ישראל ה"ן דזין כתו שהיהין והוה כגד תפלזת קדישה וזה לזהו מתבלה אל לכסוף ולסוד הכללי הזה כתיב בכוף התורה אשרין ישראל כתיב כאי רבתי היכון שתהה לסוד בשמיתה ובשמיתה דלזחכון דת תפלזת ישראל ת"ק לו ולזתה על א רבתי בשיתו שתהה ת"ק לו יתבלה כל שחכן ד"ה ה"ב והי"ב כח רמז והב' כחכמתה ה' ניטרייהון דזין שהיהין והוה סוד תפלזת ישראל ה"ן דזין כתו שהיהין והוה כגד תפלזת קדישה וזה לזהו מתבלה אל לכסוף ולסוד הכללי הזה כתיב בכוף התורה אשרין ישראל כתיב כאי רבתי היכון שתהה לסוד בשמיתה ובשמיתה דלזחכון דת תפלזת ישראל ת"ק לו ולזתה על א רבתי בשיתו

טעם חופלזת על א רבתי דלזאשרין ישראל

מאחר פרשת כהעלותך

כוד ארטוט לם"ת

לזחכון טיח כפוסה

מאחר פ' נשא ע' רלה

לימוד האצילות

ופי הנקורות

לימור אצילות ופי מאמרי זהר ופי האותיות

א״כ אות ם׳ מורה על סוד אתפשטותא דבינה וסוד אתפשטותא דבינה היא בינה אשר נאמר ונהר בינה יוצא מעדן חכמה להשקות את הגן ת״ת לזה קאמר שם בפרשת ויקהל אחר שזוכה לעשות היחוד הנרמז בפסוק ונהר יוצא מעדן לזה קאמר ויפתחון ליה תריסר תרעי דאתפשטותא דבינה וכו׳ . וככר לעיל הארכתי °במאמר האזינו ע׳ תקס״ג בינה לא אפסיק רעותא דתרווייהו לעלמין כחד נפקין כחד שריין (אשר סוד איתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד התלבשות ו׳ תקוני רישא דעתיק יומין בו׳ תקוני רישא דאריך אנפין כי חסד נתלבש בכתר דאריך אנפין אשר הוא גולגלתא רישא קדמאה דאריך אנפין והנה מן הראוי היה שעתיק יומין יגלה האורו העיקרית רק ברישא קדמאה שהוא הגולגלתא ואחר כך תאיר זו הגולגלתא ברישא אחרא שהוא מוחא סתימאה דאריך אנפין אמנם לא כך היה כי אם שעתיק מתגלה בהני תרין רישין כחדא וטעם הדבר כי הנה (או״א) דתרוות א״א נמשך החיות ומהכן תרין רישין להתגלות בהם העתיק בהשוואה א׳ ולכן החסד דעתיק נתלבש בגולגלת׳ והגבורה היא במוחא ואז נכלל החסד בגבורה והגבורה בחסד והיו שוים יחד שהיחוד ד דעתיק עם החסד שבתוכו נתלבש במוחא דאריך אנפין ומשם חוזר להאיר ולהתפשט בדיקנא במזלא שהוא תיקון י״ג וגם בתקון הנקרא נוצר חסד ע״כ . ובזה תבין טעם למה דאיתא בפ׳°אחרי מות ע׳ קל״ט יו״ד עם ה״א עלאה לא תליא חבורא דלהון בחסד אלא במזלא תליא חבורא דלהון וכו׳) וכנ״כ כתיב ונהר יוצא מעדן יוצא ודאי ולא אפסיק יה״ד וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וכו׳ ורעותא דיו״ד לא אפסיק מינה לעלמין ואתייהב בה ברשותה כל חירו דכלא דחייבא לדכאה לכלא דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם וכתיב וקדשתם את שנת החמשים שנה יובל היא מאי יובל כד״א ועל יובל ישלח שרשיו משום ההוא נהר דאתי ונגיד ונפיק תדיר ולא פסיק כתיב כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולה כיון דאמר אם לבינה אמאי לתבונה וכו׳ בינה עלאה מתבונה וכו׳ ע״כ . וככר הארכתי לך לעיל בסוד יחודים ולזו קאמר ויפתחון ליה תריסר תרעי ד דאתפשטותא דבינה היינו בסוד ם׳ והם תליסר היינו סוד י״ג שבילין המשכים מן עתיק יומין וכנ״ל ואז הוא מבי עליי״ה :

פי׳ מאמר האזינו ע׳ תקס״ג

פי׳ מאמר אחרי מות ע׳ קל״ט

רק קשה לי למה סדרו האותיות אלפ״א בית״א מ׳ קודם הם הלא שם קאמר בינה עלאה מתבונה וביותר כי הלא סוד ל׳ שהוא סוד אוירא שהוא (יו״ד ה״י וא״ו ה״י) ושם איתא בכתבי האר״י ז״ל כי חכמה ובינה מהאי ב׳ רישין נמשך חיותם ונמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך רישא הנקרא אוירא (כי האי אוירא הלא הם רק ב׳ רישין באריך אנפין שהם גלגלתא ומוחא סתימאה רק האי רישא דנקרא אוירא הוא מוחא לגלגלתא ונקרא גולגלתא לגבי מוחא סתימאה כי בו מתלבש דעת דעתיק יומין״ ובזה תבין מה שאמר כאן ונמצא כי זה החסד דעתיק שבתוך הכתר הנק׳ אויר דבינה אפיק מיני׳ אבא דנביו בחסד דעתיק שם (י׳) דשמא קדישא אשר בתחלה היה נגנז בעתיק בזה החסד . ולכן בשינא זה היו״ד מזה האויר ונעשה מזה בחי׳ אבא וכו׳ . גם כבר הקדמנו לעיל כי ברישא תניינא שהוא שם ס״ג משם נמשכים שלשה עשר נימין דשערי וכי״ג תקוני דיקנא ממוחא סתימאה . ואם כן נמצא ג׳ שיכן דאוירא כולם במלוי ס״ג ואמנם בכל הוי״ה מאלו יש ג׳ יודי״ן כנגד ג׳ יחוד דנפקו מתוכה להאיר בי״ג תקוני דיקנא וכו׳ . ואם כן לפי זה היה ראוי להיות ם׳ שמורה על יחוד א״וב דלא פסקי תרווייהו לעלמין ולכן מתגלה חסד דעתיק וגבור׳ דעתיק בשני ראשין דאריך אנפין כי משם מקבלים חכמה ובינה והכל נרמז בל׳ והיה ראוי להיות הם׳ אחר הל׳ . אבל נלע״ד כי איתא בפרשת בראשית ע׳ ד׳ ם׳ אמרה קמיה רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא דבי אית סמיכה לנופלים דכתיב סומך יי׳ לכל הנופלים והשיב על דא אתר צריך לאתרך ולא תזוז מינה אי אנת נפיק מאתרך מה תהא דאינון נפלין הואיל ואינון סמיכין עלך ע״כ °ובפרשה וילך סוף ע׳ תקכ״ב אמר רבי יהודה ובוזי יקלו מאן דלא ידע לאוקיר למאריה ולא אתכוין באמן דתנינן גדול העונה אמן יותר מן המברך וכו׳ ובאתוון דרבי אלעזר מאל״ף למ״ם ומ״ם לנו״ן כיון דמטו ברכאן לנו״ן מתמן עדין ונפקין ברכאן לעילא ונתתי ומתפשטי בכלא ע״כ . ולבאר מאמר זה כי תבונה הוא סוד (מ׳) . ראה תרלה בפרשת °האזינו ע׳ תקס״ב אמר ר׳ שמעון כל מה דאמינא דעתיקא קדישא וכל מה דאמינא דזעיר אנפין כלא חד הו׳ כלא לגבי לא עליה בית פרודא בדין הוא ובריך שמיה לעלם

טעם מופלא למה סיון אחר ל׳

פי׳ מופלא מאמר פ׳ וילך ע׳ תקכ״ב

פי׳ מאמר פ׳ האזינו ע׳ תקס״ב

ולעלוי עלמין . תא חזי שירותא דא דאקרי חכמה אתכליל ביו״ד דתליא מזלא קדישא (היינו מזל הא׳ שהוא (יו״ד ה״י וי״ו ה״י) והוא נמשך מן רישא הנקרא אוירא הנמשך מן חסד דעתיק יומין וכנ״ל) . ובגין כך יו״ד סתימא דכל אתוון (י׳) רישא וסיפא דכלא והיא נהר דנגיד אקרי עלמא דאתי דאתפשי תדיר לנגדא דעדן דלא פסיק עלה כתיב וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו וההוא עלאה דאתי אתברי ביה ההוא דכתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן (י׳) כליל תרין אתוון (ופירושו עיין לעיל דף נ׳ ע״א כי יחכמ׳ ומלוי שני אותיות (ו״ד) הוא בינה ע״ש ותמצא באריכות ותבין היטיב) וקאמר (י׳) כליל בהאי חכמה (ה׳) דא אימא וקרינן בינה (ו״ה) אלין תרין בנין דאתעטרן מאמא והא תבינן אתכליל מכלא יו״ד דאתחברא באמא ומפקין בן והיינו בינה א״ב וא״ם דאינון (י״ה) ן בן בגווייהו השתא בינה ואקרי תבונה אמאי אקרי תבונה ולא בינה אלא תבונה אקרי בשעתא דינקין לתרין בנין בן ובת דאינון (ו״ה) וההוא שעתא אקרי תבונה דכלא כליל באינון אתוון וכו׳ עד כאן לשונו . ולפי זה תבין כי (מ׳) הוא סוד תבונה . ובפרשת וילך ע׳ תקכ״ה (ן׳) פשוטה כללא דדכר ונוקבא אם כן שני אותיות אלו (מ״ן) מן (אמ״ן) הם סוד תבונה . והנה סוד (א׳) כבר כתבתי לך לעיל באריכות ע״ש כי במאמר פרשת פנחס ע׳ תע״ו (א׳) הוא אין סוף ברוך הוא . ובפרשת בראשית ע׳ כ״ו (א׳) הוא ע״ק . גם בפרשת משפטים ע׳ רי״ו ובפרשת תרומה ע׳ רמ״ב (א׳) אבא . ובפרשת בלק ע׳ שכ״ו אל״ף בי״ת אל״ף בינה . א״כ באות (א׳) נרמז עד תבונה . וגם הקדמנו כי יחוד חכמה ובינה נרמז באות (ן׳) ואות (ל׳) הוא בסוד אוירא וכנ״ל לרמז כי חבורא תליא במזלא וכנ״ל עיין לעיל באותיות (כך״ל) . וגם הקדמנו לעיל כי (הל׳) נמשך מן ג׳ (י׳י׳י׳) שעשו ג׳ (ו׳ו׳ו׳) כחיבור הוא סוד (א׳) כי יש ג׳ מיני אל״ף האחת כזה (א) בציור ג׳ (ו׳ו׳ו׳) שהוא באדם קדמאה . ואחר כך (א׳) כזה בציור (י׳ו׳י׳) בסוד אבי שיש טהור ובסוד סגולתא (י׳) עלאה הנמשך גם כן מן ג׳ (יו״ד ה״י וא״ו ה״י) וג׳ (י׳י׳י׳) גם כן (ל׳) וכנ״ל ע״פ מאמר פרשת פנחס ע׳ תנ״ג ולסוד הגורא כתיב (מ׳) אחר (ל׳) שצריך להמשיך משם עד תבונה ומשם לאות (ן׳) המרמז על (ו״ה) . ועוד יש (א) בציור כזה (יו״ד) שהוא בבינה :

ובזה תבין מה שאומרים בודוי אשמנו באות (מ׳) ״מרדנו מים קדושים סיגלים מהקדושה הולכנו למקום הטנופת מקום אשת זומה ובזה תבין מה דאיתא בכתבים ז״ל שבח שנותנין לגלות יכני׳ שב׳ עליהם החרש והמסגר אלף ואמרו חכמים כיון שסגורי׳ שוב אין פותחין שמאריך שם ואפס קציהו שאלו שגלו היתה חכמתם גדולה שיוכת עסקם בתורה היתה נעשה ע״י כשמתם ענין (המ׳) פתוחה : (ומובן ע״פ מה שכתבתי שנרמז יחוד למעלה ע״י כשמתם כמו שלעיל הארכתי) ולכן כשהיו פותחין נעשו הכל כחרשין לשון וכחרושת אבן למלאו׳ שהיו כוללי׳ לכמה מדו׳ חכמו׳ המחשבו׳ (וכנ״ל דף כ״ט ול׳ בסוד ודקא סגולתא ותבין מה שאיתא כאן לשון ומדו׳ חכמו׳ המחשבות ע״פ מ״פ בראשי׳ ע׳ קס״ד באריכו׳ ע״ש) וכאשר היו סוגרין כמו סגורת המ׳ פתוחה שאין לה לא פתח א׳ או סגירת הם׳ סתומ׳ אחרי שקבלה האור שוב אין אחר פותח שלא היה לשום אחר כח זה ובזה האל״ף בלומ׳ שכל זה הו׳ מסיבת האל״ף ששם הלמ״ד שמתנו נמשך להמ״ם כל כח זה היה להם בהיותם בא״י לפתוח האורו׳ שצריך לקבל ולסוגרם מיד אחר שמקבלי׳ האור כדי שלא יהי׳ פתח פתוח לנחשי׳ וכשהלכו בגלות נפתח לרעה ולכן מצינו שהמ׳ פתוחה כדכתיב ואחי שבר בחומ׳ ירושלי׳ אשר המ׳ פרוצי׳ כמ׳ פתוחה שנכנסו זרים בתוכ׳ וחללוה אחרי הכתר אור המחשב׳ והנה מצינו ם׳ סתומה באמצע התיבה בקרא דלמרבה המשרה אבל כ׳ דלתין כשאחרו שלתי׳ מים נורתן והב׳ דלתין כשמת מחברין יחד נעשי׳ ם׳ סתומה ואז הם הדלתי״ן הסוגרי׳ במקו׳ הקדש כי כל פתח בביני קודש הם ב׳ דלתות כמו שהיה בבית ב״ה והרמזו לזה כתיב זה השער ליהוד צדיקי׳ יבאו בו שהם׳ פתוחה שבאלכו׳ אחרי שקבלה מה שצריך נסגרת ונעשו ם׳ סתומה ולהיו׳ שהמלכו׳ יושבת בסוף המדו׳ מוכרח שלא יעמוד שם פתיחה כי אם לפי שעה ולכן כל דבר שהוא סוף צריך שיהיה בם סגור׳ וזהו טעם העיקר שהשיבו צופי׳ לומר ם סתומה בסוף תיבה שבכחו מחז׳ הגלו׳ ששם עומד מ׳ פתוחה כאשר נרמז בקרא אשר המ׳ פרוצי׳ ולכן שכחו לידע ה״י באמצע תיבה וב״י בס״ת והחזקו סברתם מכח טעמי׳ שאמרנו ע״כ : ובזה תבין מה דאי׳ במגלה עמוקו׳ :

ובזה תבין מה שבהנו לאומרין בודוי את מ׳

שיחיה

שיהיה את כנה שיהיו ד' יסודות שלום הנה אית בתחלה עמוקות אופן ק"פ הובא בילקוט חדש ערך משיח סי' ק"ח ז"ל כמו שמ"ס סתומה של אדם רמז על משיח כידוע כי אדם הוא ר"ת של אדם דוד משיח כן גרמז משיח במ"ס סתומה של למרבה המשרה כמו שאמרו בפרק חלק וכן אמרו שבספר נחמיה יש בסוף תיבה מ"ם פתוחה חומת ירושלים אשר המה פרוצים לרמז כל זמן שהחומות ירושלים פתוחים נסתם המ"ם של למרבה המשרה דהיינו משיח סתום כקן צפור למעלה אבל אם יפתח הסתום דהיינו שיבא משיח מן קן צפור ויהיה מ"ם של למרבה המשרה פתוחה אז מ"ם של חומת ירושלים סתומה מכל צד עד כאן לשונו: כי ז"ל בקרא בנחמיה ב' ואהי שבר בחומות ירושלים אשר הם' פרוצים ונומר. ולהבין זאת כי הקדמנו לעיל בסוד ציון וירושלים שהם סוד חותם בתוך חותם. וגראה בדברי חז"ל כי ד' דברים צריך חותם בתוך חותם וסימן תב"ית וכבאר א' מהן שהוא היין והענין דע כי היין הם בח"י ה"ג שביסוד דנוקבא כמודע והם הם המ"ב שב"ה והם נקראים מכפך ונודע כי כל החיצונים והקליפות כל חיותם משמרי היין והנה הם עומדים תחת הנוקבא כמודע בסוד רגליה יורדות מות (וכנ"ל בסוד קץ) ואינם נאחזים אלא בסיומה ובהיות אלו הגבורות הנקרא יין משומרת תוך היסוד של הנוקבא בב' חותמות שהם חותם ע"ג חותם ולא נקרא יין המשמח שהוא בח"י הגבורות בהיותם ממותקים ולפעמים אותם הגבורות מתהפכין מן יין המשמח לדם שהם דינים ולא כעשה דם כדות ובגאתם לחוץ יונקים מהם החיצונים דם כדות הזה. ולכן צריך חותם בתוך חותם והנה חות"ם אותיו' תומ"ת כי הם דיין חומת העיר המשמר'כל בני העיר (היינו סוד הנשמות הבאי'לכנוס בהיכל מלכ' פנימאה וכנ"ל מפריד אויבים הסובבים מחוץ לעיר (כי היא עיר הסמוך לספר ונמצא כי חותם היסוד וחותם (המ') שבנוקבה כרמוז שניהם ב בפסוק חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה וגו' וכתיב על חומותיך ירושלים שהם יסוד הנקרא ציון וירושלים הנקרא מלכות שבה. גם חות"ם אותיות תחו"ם לומר עד כאן תחו"ם הקדושה. ומשם והלאה הם קליפות וזה טעמו °איסור יציאת חוץ תחום שבת שהוא מקום החצונים שהם חוץ לתחום הידוע שהוא מלכות שבמלכות גם מלת חותם הוא מלשון דבר החתום והוא כי הנה היסוד נקרא א חותם וכו' כנ"ל:

ובזה תבין מה דאיתא בסידור האר"י ז"ל על פסוק ישמח יהוד ניטריא שכינה יי' כמנשיו גימטריא אל"ף ה"י ית"ד ה"י אל"ף ה"א יו"ד ה"א אל"ף ה"ה יו"ד ה"ה ע"כ. היינו מה הנ"ל איתתי שמחה לשכינה כשהחותם שלה הנאים מן בינה שלשה שיהן המוכרים לעיל שלמים. כי כחורבן כתיב חשב יי' להשחית חומת בת ציון וגו' ויאבל חל וחומה יחדו אמללו טבעו בארץ שעריה אבד ושבר בריחיה וגו'. והנה רש"י פירש חל וחומה שור' וכל שור' היינו חומה גדולה וחומה קטנה שהם סוד ציון וירושלים. והנה שם בכתבי האר"י ז"ל בפי' סוד חותם בתוך חותם הנה כמו שיש בחומת העיר דלתות וצירים לסגור פתח החומה כן יש דלתות באשה שנאמר כי לא סגר דלתות בטני וגו'. וכמו שיש צירים לחומה כך יש צירים לאשה. והנה שם איך נעשה מכ"ב אתוון סוד דל"ת כזה ד שהם (י') ושני (ו"ו) הם גימטריא כ"ב: וזהו דל"ת א' נרשמים ביסוד שלה ובתוך דלת וציר אותיות ה הכפולות שבאלפ"א בית"א והם ה' אותיות מנצפ"ך וכו' ואחר כך ליקח פעם השנית הכ"ב אתוון עצמן על ידי בינה. ונעשי' ביסוד דלת שני וציר שני ומקבלת מנצפ"ך שני הם בחינות ממתקות ואלו השנים שלוקחת על ידי בינה נקרא ציון שהם רחמים. והנה כשנתחבר שני דלתות אלו כזה ם יהיה צורת מ"ם סתומה ד דלמרבה המשרה.

בנחמי' תבין הפסוקים בנחמי' הנביא האומר ואצא בשער הגיא לילה וגו' ואל שער האשפה ואהי שבר בחומות ירושלים אשר הם פרוצים כי כבר הקדמנו לעיל כי גבורתה נן ספיה אשפה תשוכפת. לזה קאמר קרא הנ"ל בנחמי' ואצא בשער הגיא לילה וגו' ואל שער האשפה היינו האחורה שהם האויבים הסמוך לספר וכנ"ל ואהי שבר בחומות ירושלים כי באו גוים מקדשה. וזהו לנדה היתה. וזהו כי ראו ערותה. והנה איתא בקינות ז"ל איכה פצת בפיתך לשנר ביד פריצי' ולא זכרת מה"ת נבי אשר אשר נבנת לגבחך וכו'. ולפ"ד מוכן מאד כי הלא בקרא כתיב

ואהי שבר בחומות ירושלים אשר הם' פרוצי' א"כ נשבר הדלת ולא נכרת נהלת נבי היינו מלוי נבי שני' דלת ובהיות שדלת זה ני' משיח וכנ"ל ולזה קאמר בתחלה עמוקו' כל זמן שחומות ירושלי' פתוחי' נסתם ה"מ של למרבה המשרה דהיינו משיח אבל אם יפתח הסתום דהיינו שיבא משיח מן קן צפור ויהי' מ"ם של למרבה המשר' פתוחה אזי מ"ם של חומת ירושלים סתומה מכל צד עד כאן. וסוד החותם הוא הם נ' שערי בינה כנ' מלואין וכזה תבין מאמר פרשת בשלח ע"פ פתח רבי יוסי ואמר יי' אדונינו מה אדיר שמך דכל הארץ וכו'. ע"ש דמסיים ושלטנות' דשמך עמ"ז אתעבר מקמי מטרוניתא וכדין זקפו רישא כל דאחיין בה ואת פי' וכור יי' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה לכן איתא בגמ' נער מית קנה נער חומה א שכל חי' מן הקנה כדי שיעבור כמו הכדון על עקיבו כי כמו היה אשת זנוני' וזהו מעקה המער שחסד ה' והוא כי איתא שם בסוד ם סתומה דמנצפ"ך אפס קיימא הנה בתחלה כשלא נעשה ביסוד שלה רק דלת א' וציר א' לבד ומנצפ"ך א' על ידי ז"א הו נקרא הנקבה מער חסד ה' כי נער גימטריא ש"ך דינים וכו'. ועתה שלוקחה אלו המנצפ"ך השנים או נתוסף בה ה' דהמערה כי ה' רמזות על אלו ה' אותיו' דמנצפ"ך השנים שהם יותר רחמים נבורות ממותקות עד כאן. והנה על ידי ה' זהו סימן שתהיה חותם בשלימות ולא יתבטל הקנה ויהיה מן קנה הנה וזהו הנס ראשון לנין הנה הנס ולירושלים מבשר אתן ולסוד זה תבין סימנות למסנ"ן לרמז כשיאיר אור כתר שנרמז כל' וכנ"ל מה ל' סלקא על כל אתוון והם ג' יי"י דם"ג או אותה שעה יהיה מ' שהוא סוד קן צפור °פתוחה וכנ"ל בא אחר זה ם' לרמז כי או מ"ם של חומת ירושלים יהיה סתום והנה זה הם' כעשו מהם שני נוכין דפרשה ויהי בנסוע שנך' שומר ישראל בסוד רוסם והקדמנו כי שמו של משיח יהיה ינו"ן שמו ומוכן לפ"ד ועפ"ז תבין בעשרה מאמרות מאמר אם כל חי ח"נ סימן ל"ב אתה יי' אבינו גואלנו מעולם שמך כי קודם בריאת העולם היה הגואל אחרון נקרא בשמו כדכתיב לפני שמש ינון שמו ובשנחליף שני נונין בשמי הה"ן באלפא ביתא דרבי א"ק בב"ר הו' שם של הקדוש ברוך הוא והרבע אותיותיו הן הנה הם לבני ישראל פלם ומאזני משפט לשכר מנוה כי מן הה"א אחרונה אם לכל איש ישראל יש להם חלק לעה"ב והדבק בוא"ו שבשם לעסוק בתורה לשמה לשונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עה"כ ומן הא' ראשונה נוכה לעולם הבא עצמו והעולה אל יו"ד מקור חיים מזומן לחיי העולם הבא סוד עדן הפנימי עד כאן וכו'. ע"ש והוא דמדייק עדן הפנימי הוא כי הלא בפרשת אחרי ע' ק"י פי' וכהר בינה יונא מעדן חכמה להשקות אתהבן לת"ת ובפרשת בראשית ע' קל"ג ז"ל וכהר דא עמודא דאמצעיתא יונא מעדן דא אימא עלאה להשקות את הגן דא שכינתא עד כאן. ולזה מדייק מזומן לחיי עולם הבא שהוא עולם הפנימי והנה הלא יש יחידה שהוא בסוד כתר הכ"ק אריך תפנין כלע"ד שזהו פי'עין לא ראתה אלהים זולתך כי נעלמה מעיני כל חי.

וזהו מה דאיתא גבי ר' עקיבא אשריך ר' עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא כי גבי ר"ע כאמר כך עלה במחשבה לפני. היינו שהיה מייחד יחוד עליון חכמה ובינה בסוד יחוד הפנימי הנקרא זיווגא שלים שהוא במחשבה לכך יצאה בת קול ואמר לו אשריך ר"ע שאתה מזומן לחיי עולם הבא. ובזה תבין גמ' פ"ג דתענית ז"ל רב ברוקא חוזאה הוה קאי בשוקא דבי לפט אתא אליהו ז"ל איתחזי ליה א"ל מי איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי א"ל ליכא אדהכי והכי אתא ההוא גברא דהוה מסיים מסאני אוכמי ולא רמי חוטא דתכלת' בגלימיה. אמר ליה האי בר עלמא דאתי ע"כ: ולכאורה קשה מאי שאל מי איכא בהאי שוקא בר עלמא דאתי הלא כל ישראל יש להם חלק עולם הבא. אבל לפ"ד א"ש כי יש חילוק בין חלק עולם הבא ובין מה דכתיב בן עולם הבא ויש חילוק בר עלמא דאתי שהוא בינה שנקרא' אפרסמון: והנה איתא °בספר תקונים ז"ל כגוונא דכל עלמא עלמא איהי ברישא רכבא רשימא לאחזאה על כל ספרא וספרא דא דעובדא דבראשית וע"ד רזא דספרא רישא ב' סיומא דספרא ם' סתומא דכל ספרא ברזא דאורייתא ותרין אתוון אסתלק. (כאשר פירשתי לעיל כי ב' מורה על נ' (ו'ו') "ויסע "ויבא "ויט וסודו כבר פירשתי סוד נ' (ו'ו') גם פירשתי בסוד מ"ב פ' פתיחת רזא דנוקבא שליפא אשת חיל ומעטורה בעטרא.

וע"ד

וע"ד כל ספרא דאשלי לאו איהו אלא תושבחתא דהאי אשת חיל
ולמיתב דעתא דבני נשא ולאסתמרא מאשה רעה כד"א לשמרך
מאשה רעה ולאתקרבא האי לאשת חיל כגוונא עלאה ועל דא
(מ') רברבא בריש ספרא דכל ספרא לההוא רזא אזלא ע"כ :
ובהיות כי הקדמנו בסוד ("מון") והזהרנו לשמור מהאחורים וגם
כאשר הארכתי לעיל בסוד כפילת אפים שצריך להסיר
אבן הטוף מן הכתר שהוא סוד שני דלתי"ן הנ"ל . שאחר שיש להם
אחיזה שם (כמ') . וזה גם הקדמנו למעלה (שמ')
מרמז על פתגמא סכס איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד בינה ותבונה
אשר כבר הארכתי בה שגלוי ידיעים הם בתבונה ומנא כי כאשר
זו התבונה תרד למטה מן הבינה כדי להיות רובצת על האפרוחים
(הם זו"נ כי הקדמנו ז"ל עם דאיתא בפרשת האזינו ע' תקפב דאמי
אקרי תבונה ולא בינה אלא בשעתא דינקין לתרין בנין בן ובת
דאיהי ו' ושריא שעתא אקרי תבונה עד כאן .) או כלם נקראו
נופלים כיון שאחיזה אל הקליפות בהם וכאשר יתעלו כלם למעלה
ותעלה תבונה למעלה בסוד האחורים ואז יעלו כלם זו"נ ואז אין
לקליפות אחיזה בהם וז"ס סומך ה' לכל הנופלים כי על ידי בינה
עלאה יש סמך ועזר אל הנופלים שהם תבונה וזו"נ להעלותם למעלה
ואז אין החצונים אחוזים בהם וז"ס דאיתא באדר כד עאלת
את סמך שהיא בינה ואמרת דבי אית סמיכה לנופלים
והנה נתבאר כי הבינה נקרא סמך לטעם זה שהיא סומכת את
הנופלים גם היא סתומה ומעלה עד כאן . ואם כן לסוד
הנרא הזה בהיות שהקדמנו כי מ' הוא תבונה ון' רוח על האפרוחים
שהם זו"נ . רק שם יש לחצונים אחיזה וגם הקדמנו כי נ'
מרמז על שיש אחיזה אל הקליפות בסוד והאבן גדולה על פי ה
הבאר לכך לוקחת צריך ליקח אחוריה למעלה . ולזה בא אחר זה
אות ס' שהיא סומכת אל הנופלים המוכרים למעלה :
רק עד אימת יהיה צריך לשמירה זו ואימת יהיה קימה לאות
נ' בא אחר זה אות ע' כי הארכתי מאמר פרש' בראשי'
ע' קל"ב וכל עשב השדה ע"ב ש' כלהו לא אתאחדן באתרא
דאיהי שכינתא עד דייתי שאתא דאקרי אדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו
ה"א וכו' ומיד דאיהו ייתי מיד וא"ד יעלה מן הארץ א"ר יוסי ארנ"י
סליק לי' (ו') (וכאשר איתא בפרשת ויקהל ע' ז' אתם קניתו
נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל ע"ש באריכות אתם קניתו .
כך כל זמנא דכ"י בגלותא כד הוה מטא זמנא הוה אתית ואהדרת
קמיה מלכא והשתא בגלותא דא לאו הכי אלא קב"ה יהוד ב
בידהא ויוקים לה ויתפייס בהדה ויותיב לה להיכלא ותא חזי
דהכי הוא דהא כתיב נפלה ולא תוסיף קום כזמנין אחרנין . אבל
אני אקים את סוכת דוד הנופלת וכו' ע"ש . ולקמן בביאור משנ'
במסכת מיד אמר אגרא פרה הריני מיד וכו' :
תבין שם . וגם ראה תראה מאמר פרשת שמות ע' י"א על פסוק ז"ל
יש צדיק אובד בצדקו ורשע מאריך ברעתו וכו' עד דקב"ה יקים
להיות סוכת דוד הנופלת והוא ע"פ מה שכבר הארכתי לעיל לא
תתחבר (ו') עם (נ') אלא בסריפת אחן): ולאתעביד בה אדון
כל הארץ מיד והשקה את כל פני האדמה אשתקיין ישראל לתתא
בשכינתא אבהן דאורייתא ע"כ : וכבר הארכתי בזה עיין לעיל בפ'
בראשית ע' קכ"א ובפרשת משפטים ע' רי"ז ובפרשת בשלח ע' ק"י
על פסוק ויבאו אילימה . ולסוד זה בא ע' לרמז על סוד זה שאז
יהיה קימה למלכות . והנה אחר זה בא פ"ף ואיתא בפ' הבונה
דף ק"ד (פ"א) כפופה (פ"א) פשוטה פי פתוח פי סתום ופיר'
רש"י פה פתוח בשעת שמתכנסים עד פה סתום בשעת האפורים
כבם אם יש גדול מזה . אבל לפ"ד א"ש כי כבר הקדמנו מה
דאיתא בפרשת אחרי מות ע' ק"ב וק"ג הארכתי לעיל פירושו .
אל יבא בכל עת אל הקדש כי יש עת אחרא ראה תראה בקהלת.
כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה (ובפרשת ויקהל
ע' י"א עבדו את ה' בשמחה וכו' . שמחה דא כנסת ישראל
ושמחה לא אוקמוה דכתיב כי בשמחה תצאו וגו' ואיכן יפקו לבסוף
מן גלותא בשמחה ואלו לאחי כ"י ועד עבדו את ה' בשמחה
כמה דמעיקרא בעית יבא אהרן אל הקדש ע"כ) ולאוספא מנן עבין
לאסוף עלבונם וגו' לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים וקא
חשיב י"ד עתים לרעה וי"ד עתים לטובה . והם סוד שבע' פרות
רעות ושבע' שבלים רעים ושבע פרות טובות ושבע שבלים טובים
ולזה עבין מאמר שעת יעקן בסוד טר את ליראה
אתקרון יומי הטוב ואלין דשמאל אתקרון יומי הרעה וכו' עיין שם :
ולסוד זה הזהיר הכתוב שנ' ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן
אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש וגו' בזאת יבא אהרן
אל הקדש ומסיים שם והיינו רזא דתנינן לויתן זה יצרת לשחק בו
ועל דא כלם אליך ישברון ואתה נותן להם את אכלם בעתו וגו' .
מאן עתו עתו דשריא דא מטרוניתא דאקרי עתו דצדיק ובגין כן
כלהו מחכאן להאי עתו כלהו תליין מאתר דא אתזנן וכו' ע"ש
דברים נפלאים . והנה יצדיק מאן עתו דצדיק משום דאית עת
אחרא וכנ"ל ושם סיומה ויללה וכמו שכתב שם בפסוק . ולזה
קאמר כי לאדם שטוב לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה אבל אקדים
שם ומהר יובל מענן ועל יובל ישלח שרשיו . וסוד זה הוא כד
מתייחדין חכמה ובינה עלאין או (פה') הוא סוד בני בכורי ישראל
הבדיו בסוד ביכ"ר בן י"ה וא"ו למקח תרין עטרין דגביו בגווייהו
חד עטרא דאקרי חסד היינו חסד דעתיק . ומסטרא דבינה חד
עטרא דאקרי גבורה והיינו גבורה דעתיק וכנ"ל . אז אין לשום
קליפה שליטה וכנ"ל . ובזה תבין מאמר של פרש' האזינו ע' ק"י
וכדי יובל מענן להשקות את הגן וגו' ומסיים עד שהולך ומסכו
מדרכין דיוהו דא צדיק דאפיק ברכאן וכו' וכדין אתייהבו ברכאן
בכלהו עלאין וכו' . וע"פ זה תבין מה שכבר הארכתי במאמר
פרשת בשלח ע' פ"ה בסוד אשר תנה הודך על השמים וגם שם ע'
נ"ח ה' איש מלחמה ה' שמו וגו' ופסוק על כן יאמר בספר מלחמות
ה' ואת הנחלים ארנון דמסייעי יתאי ארנון זווגא עלאה דאתיבותא
דלא מתפרשין לעלמין כמה דאתמר. וכד יובל מענן וגו' היינו גם
כן סוד הנזכר לעיל כי שם אין שום פגם . וזהו סוד (ה') ראשונה
בית ראשון היינו (ה') שהיא תבונה ובית שני הוא מלכות ומאן
הי' סילוק אבל בינה הוא בסוד יו"ד שם לא מתפרשן ולזה הבית
אבנו ונפין ועל זה נאמר גדול יהיה כבוד הבית האחרון מן הראשון
וגו' : והנה שם בפ' אחרי מות אחר שמאריך מי פתי יסור הנה
קאמר מכאן ולהלאה לא יהא דרא כדרא דא עד דייתי מלכא משיחא
ומנדע יתער בעלמא דכתיב כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד
גדולם ע"כ ולזה אתרע' ספרות שיהיה קימה לשכינה ויתגלו ע' אנפין
דאורייתא ואז פה סתום ר"ל מה שהיה הפה סתום עד הנה בסתרי
אורייתא יהיה פה פתוח וכנ"ל כי אז יהי' שכינה עומדים ערומים ולא
יתבוששו: ואח' זה בא צ"ץ כי בפ' בראשי' ע' ך"צ אמר קמי' רבון עלמא כיון
קיימין למברי בי עלמא דאנא בי אתייחדון צדיקי דאתקריאת צדיק וכו' אבל
כאשר תסתלק היינו כנ"ל ובטלו אתוון ואתעבדו שתין ולהלאה אומנת יתי'
באתוון כד ניד והיינו נ"ך ולכן השיב לו הקב"ה באתר אחר תסתלק ר"ל
לס"א וכנ"ל אבל אחר שיעבור גלולי מן הארץ והאלילי כרת יכריתון
ויתוקן עולם במלכות שדי והנה שד"י במלואו כזה שין דלת יוד
עולה חשבון באתר"א אחר"א ואז צדיקים יראו וישמחו היינו צדיק
ומלכות המקרא צדק ונרמזים בשני אותיות צ"ץ . ובזה תבין מה
שכתבתי לעיל דבי אליעזר אומר חמשה אותיות שנכפלו בתורה
הם יסוד הגאולה צ' בו עתידים להגאל דכתיב הנה איש צמח
צדיק שמו ע"כ . ולפ"ד מבואר מאוד שבסיון הוא קץ של הימים :
ובא אחר זה (ק') והנה לפי מה שהארכתי באות (ק') הוא ע"פ
מאמר פרשת תרומה ע' רמ"ד אשת זנונים ההוא רשימו ואת דילה
(ק') אימא רק בגמר' איתא בפרק הבונה קוף הנ"ל (ק') קדוש
(ר') רשע . כי איתא בכתבי האר"י ז"ל סוף כל אלה העגולים
נפתח מן היסוד שבו לאויר וזה"ס שהיתה סתומה נעשה פתוחה .
ויצאה משם בתוך האויר עטרה יודי"ן וסוד גם כן במעשה המרכבה
כתוב שם בעטרה יודי"ן . ולהיות שנפתחה הה"ס את פיה
והוציאה את יו"ד נעשית כמין קו"ף שהיתה היו"ד נדבקת בגג הה"ס
והכבידה למטה נמתק הקו מן הגג של ה"ס לזה רגל הקו"ף תלוי
וגם שם במעשה המרכבה כתוב ש"ס מן עטרה קופי"ן והוא רזא
לאלו . והנה לפי זה (ק') קדוש רק דוק בפרשת פנחס ע' תס"א
נער אית קנה דאתאחיד בה עשו חייפא קנה דתנינן דנעץ קנה
בימא רבא ועליה כבית קרתא רבתא מאי קנה דא רכורא דסאי
חיה בישא דלית לה סטרא ועירא באחדותא דקדושה ודא איהו
דנעץ קנה בימא רבא ובגין כן איהי שלטא על עלמא וכו' אמין
קב"ה לתברא להאוא קנה כגוונא דא יעבד הנלה (דק') מן
קב"ה וישתאר הנ"כ . הנה ה' אלקים בחזק יבא ופעולתו לפניו

פי' מאמר פ' פנחס ע' תס"א

ונאמר . איהו יעביר רגלה

לימוד אציליות פי׳ מאמרי זוהר ואותיות

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

לימור האצילות

ופי הנקורות

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

פי' גמ' בפרק שבועה דף ק"ד ע"א

וזה תבין הגמ' בפרק שבועה דף ק"ד ע"א אמר ניהכם לפני הקב"ה רבש"ע ליס כל ופי' רש"י תן את כל העולם ואפי' ישראל. א"ל אח"כ בטע ניף אני אם עליהם ואפי' שבעתו כנוף דכן רכים הם כנים הם נדיקים הם חלק אין בהם ומרון את אמר ניהכס לפניו רב"ש אמרי איני מודעו שלשת וכו' והשיב לו טר יש לי כתות של אומות העולם שאני נותן לך ופי' רש"י אחם כטע ניף אלפ"א בית"א היא וכולם סדורות בספר יצירה אני אחום עליהם על שבעתו כנוף כניאוף דכ"ן נוטריקון "רכים "כנים "נדיקים (וזה כי הקדמנו לעיל שאדם נברא על ידי כ"ב אתוון ככ"ל גם כי כ"ב אתוון כולל יסוד בסוד ושכב במקום ההוא ויש כ"ב אתוון א"כ אם נוטרין ברית. אז באמרי' אתוון ככ"ל ורואי לאום עליהן כי כן מראה סידור אתוון אבל אם ח"ו פוגמין בברית אזי הכל מתבלבל ואם כן לא שייך לרדוף ככ"ל ועי"ו השיב הקב"ה שבעתו כנוף כניאוף וכ"ת פי ייאר ועי"ו אמר דכ"ן נוטריקון "רכים "כנים "נדיקים. רכים הם ר"ל הם מזוכים כי איתא בפרק אין עומדין דף ל"ב ודי זהב אמר משה לפני הקב"ה רבש"ע בשביל כסף וזהב שהשפעת להם לישראל עד שאמרו די גרם שעשו את העגל אמר רבי יוחנן משל לאדם שהיה לו בן הרחיצו וסכו והאכילהו והשקהו ותלה לו כיס על צוארו והושיבו על פתח זונות מה יעשה אותו הבן שלא יחטא אמר רב אחא היינו דאמרי אינשי מלי כריסיה זני בישי שנאמר כמרעיתם וישבעו שבעו וירם לבבם על כן שכחוני וכו' ע"ש : לזה השיב הקב"ה רכים הם אם כן בודאי נדיקים הם :

והנה כל זה הסוד נרמז באות (א') וכנ"ל : והקדמנו לעיל כי לעתיד כאמר ביום ההוא י"ה י"ה שיקבלו שניהם מן אריך אנפין מכתר בסוד המזמור שכתבתי לעיל יי' מלך גאות לבש וגו' וכנ"ל שהם סוד נהרות והוא סוד נביעו דמיא מה שהארכתי ע"ש : ואם כן הסגולתא שהוא אדם עלאה ואדם תתאה בסוד מה שמו ומה שם בנו יהיו שוים ושניהם נרמזים באות (א') . בזה יובן לי מה דאיתא בילקוט חדש ערך שכינה סימן ל"ו ספירת חכמה נקרא חכמה עלאה והשכינה שהיא המלכות נקראת חכמה תתאה וחכמה עלאה נקראים מים עליונים וחכמה תתאה נקראים מים התחתונים . והרקיע המפסיק ביניהם הוא (ו') ת"ת מקבל משפע מחכמה ע עליונה ומשפיע למלכות. וזהו סוד (א') (י') למעלה הוא רמז לחכמה עלאה מים עליונים (י') דלמטה רמז לחכמה תתאה מ מלכות מים תחתונים (ו') באמצע הוא ת"ת שהוא אמצעי להשפיע לשכינה וכו' שהקדוש ברוך הוא עתיד להשתוותם עם חכמה עלאה כי תזדקף הא"ף כזה (יו"י) אם כן כולם יהיו יונקים בשוה בפעם אחת מכתר עליון מאור אין סוף ברוך הוא השורה עליו דהיינו במעין הגדול שמקבל מים כרבוי וכו' . ולפי דעתי מבואר מאד למה (הא') יהי' שוה (יו"י) כי מה שהיה אדם עלאה (י') עלאה סגולתא למעלה (וי') תתאה שהוא סגול והוא אדם תתאה לי היה למטה לאפוקי או יהיו שניהם שוים ואז יהיה (א') כזה (יו"י) ואז יהמ' מהשפעת אריך מן י"ג ביתין ומן י"ג חוורתי ומן י"ג תיקוני דיקנא שהם בתלת סעודות והוא כי ביום השבת שאנחנו דבוקים ביהו"ד ואז עולים בסוד יי' מלך גאות לבש וגו' ונהרים מסוד ת"י ביתין וכו' ולסוד זה איתא °בפרשת נשא ע' רמ"ג ת' אלף עלמין אתפשט מוחא דגלגלתא וכו' ומבהירו דהאי מוחא ירתין נדיקיא לעלמא דאתי ת' עלמין כי בחוורא ת' אלף עלמין אך הבהירו דיליה הם אינם רק ת' עלמין לבד כי באריך אנפין הם אלפים ובא"א מאות וז"ש בעלמא דאתי כי שם הם מאות בבינה הנקרא עלמא דאתי ע"כ : והיינו ככ"ל כי יעלו עד מה שהיה מקום אבא ואמא ושם הם מאות : ועל פי זה תבין °גמ' בפרק הספינה דף ע"ג :

מאמר פרשת נשא ע' רמ"ג

פי' מופלא גמ' פ' הספינה דף ע"ג

אמר רבה בר בר חנה זמנא חדא הוינא אזלינא במדברא וחזינא הני אווזי דשמיטן גדפייהו משמנייהו וקא נגדי משחא מתותייהו ואמינא להו אית לי מנייכו חולקא לעלמא דאתי חדא דלי אטמא וחדא דלי גדפא כי אתאי לקמיה דרבי אלעזר אמר ליה עתידין ישראל ליתן עליהם את הדין ע"כ : איתא בפרשת °יתרו ע' קנ"ב פתח ואמר והלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל הר יי' אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה בארחותיו כי מציון תצא תורה וגו' אבל ומיכן שאר עמין למיהך ולכתתא רגלייהו לאיעל תחות גדפי דשכינתא לכו ונלכו כל שאר עמין דעלמא . וקב"ה מה דאתדבק ביה אית ביה עליה הר יי' אברהם דכתיב אשר יאמר היום בהר יי' יראה דהא אברהם קרא ליה הר הפקרא לכל מאן דבעי בעלמא אוף אתר דא קדישא הפקירא לקבלא לכל מאן דבעי

פי' מופלא מאמר יתרו ע' קנ"ב

בעלמא בית דא יעקב דקרא לבתי אתר בית דכתיב אין זה כי אם בית אלהים דא הר ובית אף על גב דכלא חד דרגא (כי איתא בכתבי האר"י ז"ל ענין כמו באדם כי שני כרובים אלו מראים שהם במלכות ואמנם הענין הוא כי יסוד נקרא מושב מקום מושב בני אדם והוא מקום מושב שספירות בשמן ואף גם מאורי א"א אינו נקרא בית וזולתי שדה כי יצא מכלל מדבר שממה וככם לכלל שדה הראויה לזריעה כסוד אמתר קרקע עולם היתה ולכלל בית לא באה' עד היותה פנים בפנים ואז תקרא בית ואין בכח זה וזולתי ביעקב אשר הוא מזווגם פנים בפנים וכוזה כי בית שדה ומדבר ג' כנויי' שו הם במלכות ע"כ) סליקו לדא מן דא (ר"ל אף שהם כולם במלכות עכ"פ יש חילוק בין זה לזה וכנ"ל) הר לגאור עמין כד אתיין לאעלאה תחות גדפוי בית לישראל למהוי עמהון כאתתא בבעלה בדיורא חד בחדווה ורביעא עלייהו כאמא על בנין (והוא כי איתא בפ' בראשי' ע' ע' פקודי למרחם על דשאל למתנד נרמיה ולאעלא תחות גדפוי דשכינתא ואינון עאלין לון תחות גדפהא לאינון דאתפרשאן זוה"א מסאבא ואתקרבין לגבה דכתיב תוצא הארץ נפש חיה למינה ואי תימא דהא נפש חיה דכלילא בישראל לכלא הי' אודיוכת הוד ואת' למינה בכם אכסדראין ואדרין דא לגו מן דא אית לה להאי ארץ דאיהי חיה תחות גדפהא ימינא אית לה תרין אכסדראין מהאי נדפא אתפרשא לתרין אומין אחרנין דאינון קריבין ביחוד' לישראל לאעלא לון לגו אכסדראין לין וכו' וכלהו אקרון נפש חיה וכו' והיכלין אחרנין בכל נדפא ונדפא ומנייהו נפקין רוחין לפרשא לכל אינון גיורין דמתגיירים ואקרון נפש חיה אבל למינה וכלהו עאלין תחות גדפוי דשכינתא ולא יתיר אבל נשמתא דישראל נפקו מגו גופא (פ"א נמתא להוא אילנא (כי נשמתא הוא סוד ונהר ביכה יוצא מעדן חכמה להשקות את הגן ת"ת) ומתמן פרחין נשמתין לגו האי ארץ גו מעהא לגו לגו ורזא כי תהיו אתם ארץ חפץ וע"כ ישראל בן יקיר דהוו מעהא עלייהו ואקרו העמוסים מיני בטן ולא מגדפין ע"כ . וזהו שאנו מתפללין מה אנו מה חיינו וכו' . הלא הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא היו וחכמים כבלי מדע וכו' אבל אנחנו עמך בני בריתך בני אברהם אוהבך וכו' . וכבר הארכתי לך לעיל בסוד ערב רב ע"פ מאמר פ' בראשית ע' קל"א כי חמשה מינין בישראל עמלקים נבורים אנשי השם וכו' ע"ש וז"ל שם ע' קמ"ח וערות אמך לא תגלה וכו' ושכינתא איהי בגלותא ודא' איהי ערוה דשכינתא והאי ערוה איהי לילית אמא דערב רב. אינון ערייתא דילה ועריות דישראל דלעילא וכו' בזמנא דערב רב דאינון עמלקים נבורים נפילים וכו' לית רשו' לקב"ה לקרבא בנייהו וכו' סוף סוף בזמנא דערב רב מעורבין בישראל לית קריבו ויחודא באתוון שם יהוד ומיד דיתמחון מעלמא אתמר באתוון דקב"ה ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד וכנ"ד אדם דאינון ישראל אית לון יחודא באורייתא אתמר בה עץ חיים היא למחזיקים בה ואיהי מטרוניתא מלכו' דמסטר' דא אתקריאו ישראל בני מלכים וכו' ע"ש : לכך אנו אומרים מ"ה אנו מ"ה חיינו כי גם מלכות נקרא בלשון מ"ה היינו במספר שם (מ"ה) . עיין לעיל בסוד ה' אנבעות בסוד כי ע"ב שבו"א הוא מספר אתוון זכמלכות הם בחי' מספר על פי מה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל : והנה ידעת כי בכל ספירה וספירה יש בה פנים ואחור בסוד אותיות ולא בסוד מספר וכנגדם פנים ואחור בבחי' מספר וא"כ נמצא כי בכל בחי' מספר הם של נוקבא הדבוקים בזכר אחור באחור והפנים של המספר מצד אחד והפנים של גד אותיות מצד אחר ואמשל לכל זה הנה המוחין של זעיר דבחי' האחוריים היה בכתר שלו שם (י' י"ה יה"ו יהו"ד) ומחובר עמו מספר האחוריים אלו שהם י' אותיות כיונא בהם ממש אלא שהם בבחי' מספר ואחר כך בעת הנסירה באחדים (י' י"ה יה"ו יהו"ד) דבחי' י' אותיות לבד אל כתר ועיל (י' י"ה יה"ו יהו"ד) בבחי' מספר שבהם ע"ב אל כתר דנוקבא ע"כ : ולזה שם מ"ה בעצם הוא בתפארת ישראל ומספר של שם מ"ה הוא במלכות ועיין °בס' בראשית ע' כ"ב בפי' מ"ה . ולזה אנו אומרי' מ"ה אנו מ"ה חיינו וכו' כי הגבורים כאין לפניך כי הם בני לילית האורה הם הערב רב וכו' והנה הם הפרידו וכנ"ל כל זמן שערב רב מעורבין בישראל לית קריבו באתוון וכנ"ל . ולזה אנו אומרים אבל אנחנו עמך בני בריתך וכו' ומשמחתך ששמחת קראת שמו ישראל לפיכך אנחנו חייבים להודות לך ולשבחך וכו' שמע ישראל וכו' ה' אחד וכו' : נחזור למאמר °פ' יתרו ע' ת"ח מה כתיב הכא בישרו ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה כיון דכתיב אל משה מאי כתיב אל המדבר אלא עיקרא דכלא לאתקא דהוה אתי אל המדבר ומאן איהו הר האלהים פ'

מאמר פרשת בראשי' ע' ע'

מאמר פרשת בראשי' ע' קל"א וקמ"ח

מאמר בראשי' ע' ל"ב

מאמר פ' יתרו

א' דדא

דלא איהו אתר לנהורא לאתנהרא וע"ד כתיב אל משה אל המדבר לאשה לנהרא לון ולאעלאה לון אל המדבר אוו אתיין דאיהו הר האלהים וכו'. ע"ש איתא בפ"ק דברכות דף כ"ו ע"א הרואה אווז בחלום יצפה לחכמה ע"כ חכמות בחוץ תרונה עד כאן. איתא בפרשת תולדות ע' שלב רבי שמעון פתח ואמר חכמות בחוץ תרונה ברחובות תתן קולה האי קרא רזא עלאה איהו חכמות אלין חכמה עלאה וחכמה זעירא דאתכלילא בה בעלאה ושריא בה בחוץ תורנה וכו'. כל המאמר עיין לעיל דף י' ע"ב וע"ג מאמר הנ"ל והוא כי איתא בספר בראשית דף י"ד בענין רבי יהודה דהוה קאי אפתחא דבי תיוה ראשית חכמה יראת י"י בנין דיראת י"י סוף חכמה איהי לאעלאה לגו דרגא דחכמתא עלאה הה"ד פתחו לי שערי צדק זה השער ליהוד וכו': אוף הכי תרעא קדמאה לחכמה עלאה יראת י"י היא ודא איהו ראשית בתרין ראשין אינון דמתחברין כחדא ואינון תרין נקודין חד גניזא וטמירא וחד קיימא באתגלייא ובגין דלית בהו פרודא אקרון ראשית עד כאן. גם הקדמנו מאמר פרשת אחרי ע' ק"נ ההוא נהר אפיק נהלין עמיקין במשח רבו לאשקאה גנתא וכו'. ואינון נהלין ונגדין וכו'. ושריין לון בחד דרגא דאקרי צדיק וכו'. ומתכנשין לההוא אתר דאקרי ים והוא ימא דחכמתא ע"כ. כי הלא הנהר הנ"ל בינה יוצא מעדן חכמה להשקות את הגן ת"ת וכו'. גם בפרשת אמור ע' קסט כתיב כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן דא משח רבות קדישא עלאה דנגיד ונפיק מרישא דכל רישין על הראש ודאי רישא דאדם קדמאה וכו'. והוא שמן יורד על פי מדותיו וכו'. לתתא עד כאן. וז"ל בפרשת שמיני ע' סג רבי אבא אמר מאתר חד נפקו יין ושמן ושמן נטלי כהני וירתי לון ושמן יתיר מכלא דאיהו חדותא שירותא וסיומא דכתיב כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן עד כאן: אם כן הקדמנו כי מדבר הוא סוד הר האלהים שאברהם נכנס לתוכה בתחלה נגד שערי צדק גם הקדמנו כי חכמה עלאה שהוא י' של שם יהו"ד וחכמ' תתאה שהוא מלכות יראת י"י כרמוזים בפסוק חכמות בחוץ תרונה והקדמנו לעיל הרואה אווז בחלום יצפה לחכמה שכאמר חכמה בחוץ תרונה. לזה קאמר בגמ' פ' הספינה כי איתא בפרשת ויקהל ע' שמ"ח (יונה) דנחתא לספינה דא איהי נשמתא דבר נש דנחת לאהאי עלמא לאהוי בגופא דבר נש אמאי אתקרי יונה בגין דכיון דאשתתפת (ס"א דאשתאשת) בגופא איהי יונה כמה דאתמר ולא תונו איש את עמיתו וכדין אזיל בהאי עלמא כספינה בגו ימא רבא דחשיבת לאתברא כד"א והאניה חשבה להשבר וגו' ויקרב אליו רב החובל וגו' מאן רב החובל דא יצר הרע וכו' עד סוף כל המאמר. והא דקאמר אמאי אתקרי יונה בגין דכיון דאשתתפת וכנ"ל משום דאפס קניהו מאמר פרשת שלח לך ע' שכ"ב מא ואנלי לך ביולה בתיאא בגינא דגופא דבר נש הכי הוא רואה ומעם רואה דקודשא נשמתא מגו אילנא וכו' סטרא אחרא יהבת בשרא וסטרא דיליה אתית בשרא ולא יולה אחרא וכו' ע"ש באריכות. ובפרשת חקת ע' שמ"ב ואת חקת התורה אבל (ת') הוא (ר') (וכ') מתחבר כחדא וכו"ן הא דאתמר כו"ן אמאי אקרי כו"ן רוצה לומר כי האי (ת') שהוא חיבור (ר') רשע בחבור (כ') אמאי אקרי הכי הלא כו"ן הוא מטרוניתא לזה קאמר אלא כמה דאתמר ולא תונו איש את עמיתו דהשתא היא באכפאה כדירין ועבדא עובדא לבני נשא לבתר מחיא כחויא ושני וחמר לא פעלפי און ועל דא אקרי (כר') כו"ן דאתמר עלייהו (ת') כלא כחדא ע"כ. אבל כבר הארכתי לך לעיל כי (ת') הוא סוד כהירו דעתיק יומין וגם לעיל בפרשת בראשית ע' קפ"ו (ת') איהו נר יי' נשמת אדם. כזה תבין בפרק במה בהמה דף כ"ה ע"א ויאמר יי' אליו עבור בירושלים והתוית תי"ו על מצחות אנשים אמר הקדוש ברוך הוא לגבריאל לך ורשום על מצחן של צדיקים תי"ו של דיו שלא ישלטו בהם מלאכי חבלה ועל מצחם של רשעים תי"ו של דם כדי שישלטו בהם מלאכי חבלה ע"כ. היינו כי (ת') בפשוטה הוא מהירו דעתיק יומין והאי (ת') שנעשה נירוף (ר') עם (כ') הוא כס"א ורואה דם. וכזה תבין מאמר הנ"ל מאמר דקאי האי מעשה על עובדין דבני נשא דהאי עלמא כי הלא קאמר מאן רב החובל דא יצר הרע דאיהו מכהינ כלא ויאמר מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך לאו שעתא הוא למדמך דהא סלקין לך לדינא על כל מה דעבדת בהאי עלמא וכו' ע"ש תראה דברים מן נשובה איך יכניע אדם את לבבו דמקיים שם ע' ש"ן כד אסתכל דוד בדינין אלין דבר נש מקדים ואמר ברכי נפשי את יי' עד לא תפיק מן עלמא בעוד דאנת אשתכח בגופא וכל קרבי את שם קדשו אינון שייפי גופא דמשתתפי כחדא וכו' עד לא ימטי זמנא דלא תיכלון לברכ' ולאתבא בתיובתא וע"ד אמר ברכי נפשי את יי' ע"כ וא"כ לפי זה שקאי על יצר הרע שהוא מכהינ לכך קודם מותו אומר לו עשה תשובה וכל ימיו הוא רשע לו ובפ' בראשית ע' ק"א שמאריך שם גוליאת דעל בר נש דברסיא וכו' ע"ש כי כבר הארכתי וקאמר ותרווייהו אזלין עם בר נש בתרין עלמין וכו' עורב ובת זוגו סמאל ובת זוגו יונה ובת זוגו יצר טוב ובת זוגו וכו"ן דמסיים אי אשכח ההוא גופא מחייב בכמה חובין מלוכלך בטנופין דעבדות אתמר דלא חזר בשליחות דמארי' לבתר וישלח את יונה מאתו דא יצר טוב ע"כ ושפיר מקשה על זה אמאי אקרי יונה דהדי יצר טוב אקרי יונה ומאמר דקאמר שם רב החובל דא יצר הרע דאיהו מכהינ וא"כ אם הוא מכהינ אזי וישלח את יונה ע"ז שפיר ומקשה אמאי אקרי יונה והשיב כמד"א ולא תונו איש עמיתו וכנ"ל. והנה עיין לעיל דף ע"א מה שכתבתי בשם תקונים ויתן דג גדול דא טהול לילית דאיהי ערב רב מההוא רב החובל דאתמר בי' וגם ערב רב וכו' ע"ש דוק היטב. והנה איתא במס' שבת בפרק המוגיא דף ע"ו כתר ההיא ש שלה מ"ט עיין מקני בדישא שהארכתי לעיל בדף י"ד ע"ש: איתא עוד שם תכף ת"ר שלשה כל זמן שמזקינין מוסיפין גבורה ואלו הן דג וכתש וחזיר ע"כ. ולזה איתא בגמ' בפרק הספינה כי אמר רב דימי אמר ר' יונתן עתיד גבריאל לעשות קנגיא עם לויתן שנא' תמשוך לויתן בחכה ובחבל תשקיע לשונו ואלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו אינו יכול לו שנאמר העושו יגש חרבו ע"כ עיין לעיל דף ט"ו שהארכתי לעיל בביאור גמ' כשבאתי לתחום קן נפריא ושם מ"ט מידלי תמרא דתרנגולת' שהארכתי בסוד מלחמה לגבריאל ותבין כל הנ"ל: וכזה תבין מאמר פרשת נשא דאדרא קדישא תניא אר"ש עד אימת ניתוב בקיימא דחד סמכא היינו כחש כרוך על עקיבו ושולט עת אחרא וכנ"ל דף ע"ב מאמר פרשת אחרי ע' קד אל יבא בכל עת אל הקדש וכו': והכא הא קב"ה אתא לאזהרא לאהרן דלא יטעי בההוא חובה דטעי בני דהא האי עת ידיעא בג"כ לא יטעי לאתרא עת אחרא לגבי מלכא הה"ד ואל יבא בכל עת אל הקדש וכו': ע"ש וע"ל ולפסוד זה כתבתי שבמזמור לדוד אלין י"י נפשי אשא ליבא אות ק' שם כי סוד כפילת אפים יחוד קב"ה ושכינתיה כאשר תראה בסוד כפילת אפים וכדי שלא לטעות ח"ו ולכך לא איתא במזמור הזה אות ק' כי ק' מרמז על הנחש אשת זנונים ולזה קאמר עד אימת ניתב בקיימא דחד סמכא היינו ששולט הדג והנחש וקאמר יומין זעירין ומארי דחובה דחק כי כל זמן שמזקינין מוסיפין גבורה ולזה אמר עד אימת ניתב בקיימא דחד ודאי עת הוא לכל ומן אבל עד אימת הלא כתיב עת לעשות ליהוד היינו שיתחברו ה' אחרונ' כי הלא הקדמנו ויהי מקץ הימים קץ שם לחשך ואז אמלאה החריבה וקאמר יומין זעירין ומארי דחובה דחיק ומתנדי תקלא זעירין ר"ל כבר הארכתי לעיל בדף ט' כי מתנדי תקלא הם הלומדים סוד התורה מעקרים שרשים הרעים הם מערב רב כי הלא איתא בפרשת כי תצא ע' תקמו גבירתא גן שפחה אשפה מטונפת אסטרא דערב רב מעורבת בגן לגדלא ורעים מס"ט דעץ הדעת טו"ר וכו': והקדמנו לעיל בפ' בראשי' ע' קו"ח כוף סוף בומנא דערב רב מעורבין בישראל ליתקריבו ויחודא באתוון שם יהוד וכו': ולזה קאמר עת לעשות ליהוד היינו שצריך לייחד ה' אחרונה אבל יש ערב רב הרבה וא"א לקרב ולייחד ולזה קאמר ומתנדי זעירין שיכול לעקור מגן י"י אותן זרעים הרעים וכנ"ל דף ט' שאין להם אזנות פקחות וכמו שאמר כאן אינון בשולי כר וולא לא אשגחן ולא ידעי לאן אתר לבקאמר אתכנשו חבריא לבי אדרא מלובשין שריין ורומחין אודרזו בתקונייכו וכו': בעיטא בחכמתא וכו': בידין וברגלין וכו': באריכות וסוד בידין כבר הארכתי דף הנ"ז וגם סוד ברגלין על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותבין נמוד כי בא סוס ורוכבו בים ובסוד רגל שואל שהיה להם אחיזה בהוד כי או יוכלו להעביר הנחש הכרוך על עקיבו ובזה כנא לביאור גמ' הנ"ל רבה בר בר חנה הוה אזיל במדברא היינו כנ"ל סוד הר האלהים ורואה אווזי היינו סוד חכמה תתאה מלכות וחכמה עלאה וכיוון הקדמנו כי און חכמה בא השפע בסוד נהר בינה יוצא מעדן הוא חכמה וכל הנחלים הולכים אל הים דא ימא דחכמתא היינו מלכות חכמה שני' ולכך שאל אי אית לי מנייכו חולקא לעלמא דאתי וע"ז קאמר חדא דלי לי אטיא בשטא פו הרגל אם היה מתנדי תקלא לבטל הנחש הכרוך על עקיבו וכנ"ל

נמ"ס"ק דברכות דף כ"ו

פי' מאמר פר' ויקהל ע' שמ"ח

פי' מאמר פר' חקת ע' שמ"ב

פי' גמ' במס' שבת דף כ"ה

פי' גמ' בפרק המוגיא

פי' מאמר נשא

ביאור גמ' בפ' הספינה רבה בר בר חנה

וחדא דלי לי' נדפא כי האדם י' בסוד ק"ש כי צריך לייחד יחודים
יחודא שלים ואז נהר יוצא מעדן להשקות את הגן וכתיב תנו עוז
לאלהי' על ישראל גאותו כי כביכול הי' צרי' כח ועזר מן ישראל ע"י מעשיהן
וזה אי אפשר אם לא שיהיה כמו צדיקים גמורים אשר יש להם נשמות
קדושות לעלות עד מקום הבינה וע"י תעלה המלכו' כמ"ש בתקונים כי
ישראל איכון נדפי דשכינת' להעלותה למעלה וכו' והנה נדפי דשכינת'
שצריך להעלות עד חכמה עלאה ולזה אוזו השכי שהוא סוד חכמה
עלאה דלי ליה נדפא ר"ל אם היות מן הצדיקים הללו שנקראים נדפי
דשכינתא ולזה רמז הכל בפ' המוכר את הספינה ששם הוא לויתן
טעם על מ' ברכות רק ט' פרקים שעושה קנוניא עם לויתן: ובזה תבין במסכ' ברכות אינו רק ט' פרקים
ואחריו מס' זרעים ואחריו מס' שבת שי' בה כ"ד פרקים כי הלא מס'
שבת כ"ד פרקים הוא ע"פ מה דאיתא בפ' בראשית ע' קל"ז תא חזי
בקדמיתא כתיב ויבן יי' אלהים את הצלע דא חכמה ובינה אתקינו לא
וקשיטו לה בכ"ד קשוטין ויבא"ה בגי' כ"ב ולבתר ויביאה אל האדם
וכו' ע"כ כי זהו סוד שבת: וטעם הוא כי מס' ברכות אינו רק ט'
פרקים כי כבר הארכתי לעיל תלת משמרות הו"י הלילה וחסר (ה')
אחרונה נבהיות שמלכות העשירית וערב רב הפרידו מן (ה') אחרונה
לכן קודם מסכת שבת יש סדר זרעים היינו כלאים כי ערב רב ולכך
צריך לבער הקוצים מן השושנה ואז יתקשט בקשוטים נאים: אבל
איך יבאר קוצים לכן סוד פ' הרואה מדבר מן חלומו' בסוד חלם וכנ"ל
וקאמר בזה הפרק הרואה אוזו בחלום יפה לחניה רק שלא יטעה
כי כבר הקדמנו לעיל וחכמים בבלי מדע כי חכמים המה להרע.
עיין בפרשת תולדו' ע' של"ב וע"ז מביא סוד הפסוק חכמו' בחוץ תרנה° או תוכה לסוד נר יי' נשמת
אדם חופש כל חדרי בטן: והנה בפייט שקודם חג השבועות אנו
נועקים בחשך בור עמוק ואין לי מי יאיר כי הקדמנו מה דאיתא בפ'
בראשית ע' קל"ב שמאריך שם בפי' ערב רב וקאמר מיד דייתי אור
דאיהו קב"ה יתמחון ה' מינים הנ"ל) מן עלמא ויתאבדון אבל
פורקנא לאו איהי תלייא אלא בעמלק: לזה אנו אומרים ואין לי מי
יאיר והאבן גדולה ע"פ הבאר וכנ"ל. לזה כתב ונאספו שם כל
העדרים וכנ"ל. אתכנשו חבריא ע"ל. ולזה כבר הארכתי לך במזמור
קי"ב הללויה אשרי איש ירא את יי' במצותיו חפץ מאוד גבור בארץ
יהיה וגו' זרח בחשך אור לישרים וגו' דמסיים קרנו תרום בכבוד רשע
יראה וכעס וגו' ותאות רשעים תאבד. והנה רשעים אלו כבר ידעת
שאית שמאל ואית שמאל וגם כאן הם ג' רשעי"ם עליהם אמר דוד
פי' מזמור א' בתהלים המלך ע"ה °בתהלים מזמור א' אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעי'
וגו' ובמושב לצים לא ישב וגו' והיה כעץ שתול על פלגי מים וגו'.
מאמר פרשת שופטים על כן לא יקומו רשעים במשפט וגו': והוא כי איתא בפ' בראשית
°ע' קס"ז הכל דימיכה וכו' אלין הכלים איכון לבושא דת"ת ומלכו'
ומאמר פרשת בראשי' ע' קס"ז דאיכון (ו"ה) (י"ה) כלילן (י') כאויר (ה') תמאה דבור
דסליק בהבל וכלא אתכליל בשמא דכר גם דנלי גלותא או דעסיק
באורייתא ואית אחרנין דאתמר בהון הבל
הוה ומעשה תעתועים ואיכון הבלים דקול ודבור דנבלת פה איכון
מסטרא דאלקים אחרים ומהן דשאר עמין דאיכון שמאל ונחש וכו'
ע"ש. גם ע"ש בע' ק"ם ותראה ענש הרשעים. ובזה תבין מזמור
הנ"ל: והנה מדייק אשרי האיש כדדרש בגמ' דמסכת ע"ז אשרי
האיש ולא אשרי אשה אלא אשרי האיש וכו' ע"ש. וכדאיתא בפר'
קדושים ע' קס"ז מפני שיבה תקום אזהר ליה לבר נש עד דלא
יסתלק בסיבותא דיקום בקיומא טבא וכו':

והנה כין לפניך תכף שאחר המזמור הנ"ל °למה רגשו גוים
בעור למזמור ב' בתהלים ולאומים יהגו ריק וגו' יושב בשמים ישחק אדני ילעג
למו וגו' עבדו את יי' ביראה וגלו ברעדה נשקו בר פן יאנף
ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו וגו' דלכאורה
אין שייכים שני מזמורים האלה זה לזה. אבל לפ"ד מוקמכים הם
ברוח הקודש. ועיין לעיל דף כ"ד בסוד מריב (ו'). ובביאור
גמ' של מסכת פסחים ז"ל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל
את יצחק וכו' ע"ש כי מוכרח הוא כדי שתבין דברים הנ"ל:
מאמר פרשת דברים ע' תנ"ד איתא °בפרשת דברים ע' תנ"ד אחר שמביא מאמר שחורה אני
ונאוה שמאריך בסוד גבורי כח בוחנא דחייבין בדרא איהי אתכסיא
ואוקירת נרח' עד דלא אתחזיאת מכל דיוקנהא בר כד אתאן
גבורי כח ונכאי קשוט כביכול עושין לאהי דכר וכו' ואתעבידת ב
בדיוקנהא בספרו דילה (ס') כמלקדמין וכו' מביא אחר זה פתח
ואמר מוכע בר יקבהו לאם וברכות לראש משביר ע"ש שמאריך
וברכה לראש להוא בר נש דיהנך בריה לברכא לקב"ה ול..נח

ליה בפקודי אורייתא ורזא דמלה כתיב ברוח דלעילא מה שמו ומה
שם בנו כי תדע ההוא שם ידיעא יי' צבאות. שם בנו ישראל שמו
דכתיב בני בכורי ישראל והא ישראל כל מפתחאן דמהימנותא ביה
תליין ואיהו משבח ואמר יי' אמר אלי בני אתה וברכו ליה בכמה
ברכאן וכו' נשקו בר נשקו ידא לגבי בר וכו' פן יאנף בגין ד
דאעטרו ליה בדינא ורחמי (היינו סוד מה שכבר הארכתי לעיל
ע"פ מאמר הזינו ע' תקס"ג והאי אב ואם ובן אקרי חכמה בינה
ודעת בגין דהאי בן נטיל סימנין דאבוי ואמי' ואקרי דעת דהוא
סהדותא דתרווייהו והאי בן אקרי בוכרא דכתיב בני בכורי ישראל
וכו' ועטרין דהוו נקיטין בגווייהו אחסינו לבן דא חד עטרא
דאקרי חסד ומסטרא דבינה חד עטרא דאקרי גבורה (היינו סוד
חסד דעתיק וגבורה דעתיק) והוא סוד תפלין דרישא וכו' וכלא
אחיד מעתיקא קדישא ותליא במלא קדישא וכו' מ"ש אלהי אברהם
כנגד חסד דעתיק ואלהי יצחק כנגד גבורה דעתיק וכלא כתגלי
בדיקנא דאריך אנפין וכנ"ל דף כ"ד ע"ג ותבין מזה כל המאמר
הנ"ל: ולזה קאמר מאן דזכי לדינא לדינא מאן דזכי לרחמי לרחמי
כל ברכאן דלעילא ותתא להאי בר סלקין ומתעטרין ומאן דתבע
ברכאן מהאי בר יפרטון חטאוי קמי מלכא קדישא (והוא סוד מה
דאיתא בפרשת קדושים ע' קס"ה ולבתר ביקריה דאבי ואמי ועלין
נאמר גוזל את אביו ואת אמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש
משחית ואין אביו אלא הקדוש ברוך הוא ואין אמו אלא כ"י וכו'.
ומקיימין יהא רעוא דילך דלא תזוז מאבא דילי ולא מכנוי ע"כ:
פי' מופלא בביאור שני מזמורים של תהלים כאשר תראה בסוד ברכת על נטילת ידים ובכל שאר המצות כי זהו
סוד מה דאיתא בפרשת תולדות ע' של"ב והכן כחון מלאכתך וגו':
ואם כן תבין מה שכתבתי לך לעיל בסוד מאמר פרשת יתרו תריב ו'
וכנ"ל לזה פתח אשרי האיש אשר לא הלך בעצת הרשעים שאומרים
ארדוף אשיג אחלק שלל ובדרך חטאים לא עמד ובמושב לצים לא
ישב כי אז נותן כח לרשעים הנ"ל רק ובתורתו יומם ולילה והיה
כעץ שתול על פלגי מים וע"פ מאמר פרשת שופטים כאשר הארכתי
לעיל בטוב טעם למה סידרו זה הסוד בפרשת שופטים:
מאמר פנחס ע' תלא ולזה מסיים וכל אשר יעשה יצליח לא כן הרשעים כי אם כמוץ
אשר תדפנו רוח וז"ל בפרשת פנחס ע' תלא ובגין דערב רב איכון
פסולת שבעיסה ואיכון אומין דמיין למוץ יתיר מעכבין בגלותא
ערב לישראל מאומין דעע"ז כמה דאוקמוה רבנן מי מעכב שאור
שבעסה דאיכון דביקין בישראל כשאור שבעיסה אבל עע"ז לאו
איכון אלא כמוץ אשר תדפנו רוח לכך נקט בלשונו שני מיני
רשעים וחטאים ופתח המזמור תכף איך לעשות שלא יקומו רשעים
במשפט וקאמר אחר זה יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו
כי הקדמנו כי בינה יתלבש בגבורה כי הלא בינה מקבלת מגבורת
דעתיק והיא עדקת חינה ולכך כתיב ישחק בשי"ן וקאמר אדני
ילעג למו כי הקדמנו והיה ביום יגלה אדני ביום שהוא בתער
השכירה היינו כי אדני הוא דינא ובמלואו הוא במנין תערה
במנין תמנית ולזה קאמר ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי
הארץ עבדו את יי' ביראה וגילו ברעדה נשקו בר היינו לכוין
בסוד יחודים בסוד ואת הנחלים ארנון וכנ"ל מאמר פרשת בשלח
ע' נח על כן יאמר בספר מלחמות יי' את והב בסופה בסופא
דדרגין אשתכח בים סוף אתקרי ים סוף דאיהי סוף לכל דרגין
ואת הנחלים ארנון ועם נחלייא דאשתכחו ואתנגידו מההוא אתר
עלאה דאקרי ארנון מאי ארנון זוונא עלאה דלא מתפרשן לעלמין
כמה דאתמר ונהר יוצא מעדן ובאלין משרשן שרשוי ואתרביאו
ענפי' (ספרים אחרים וכדא ה' משרשי' שרשוי ואתרביאו ענפי' ה')
לאושט' קרבוי בכל אתר לאושטא חילין וגבורין ולאתחזאה
שולטנא יקירא דכלא עד כאן.

וזהו סוד נשקו בר פן יאנף וגו' וגם מה שכבר הקדמנו פתח
רבי יוסי ואמר אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ וגו'.
יי' אדונינו כד בעי קב"ה לתברא חילא דשאר עמין עע"ז ו
ואתקיף דיניה עלייהו ותבר לון ואעבר מקמיה שולטנותא דלהון
אשר תנה הודך דא הוא רזא דנהורא עמיקא דכלא ודוד כצא
בעותי' לאנגד מניה על השמים ודא הוא אשר כד"א אהי"ה אש"ר
אהי"ה בשעתא דהאי נהורא עמיקתא דכלא נגיד ונפיק כדין כלא
בחידו ומטרוניתא אתעטרא במלכא וכל עלמין כלהו בחידו
ושלטנותא דעמין עע"ז אתעבר מקמי מטרוניתא וכדין זקפו רישא
כל מאן דאחיד בה ע"כ: ונוב

לימד האצילות ופי' מאמרי זוהר סוד אותיות מז

לימוד אצילות ופי מאמרי זוהר ופיהאותיות

והנה עיקר תשובה שהרבתי לך לעיל ע"ס ונס בח"ח בתפלה השיבינו
תבינו לעתיד וכו' ע"ס מחשב °פרס"ה קדושים ע' קפ"ה לויית כה כם
דמתחדש מחובני ויצביר תשובה ויתעסק בתורה"ת בדחילו ורחימו
דקב"ה ולא על מנת לקבל פרס זה שכן (ו') דחיתה בן י"ה ובל
שמיה תתקדי ביה ודת נרס דתשוב (ו') כי הוא מחי וכניע.
ויין ונקדה כבי בכוורי ישראל שבבר קיבל סוד תרין עטרין שהם
תסד ונבורה דעתיקא יומין ולו כתירין לפי מלכות ולו (ו') יקיים(לה'
כי הוא נקדה יי' הוא מלחמה כי בתלתה אינתא בפ° כי תצא ע' תקכ"ו
לעבוי ולבר תעוזה תוקפ דעתיקות דלחפנעיתא בר מחתריה נר בתקדי
וכן ר תבא דדבדא דילי שתוד דאחפנעיתא הא קדיש בנרמחי נר בנעלת
קדמאי הה"ד כי נר הייתי בתקבלני דחיהו בנלות רבינתא בנהייהו וכו'
ד מסייס בקפור מדד ון קיקה כן הים דחתחי ביה ה' הים מלחמה מודד
מקומיהו עד דחיהו בא וכד תבתריה דחיהו מלחמה דחתי ביה בינה וכד
תבתריה וכו'. ויחון דחזר בת יחבתא כמלין דחיחוד לקב"ה ובשיבתא
לחתחתת וכו' ע"כ. ולזה קאמר הם יעשה תשובה שלישית דת וכי
לחות (ו') דחיהו בן י"ה כי הוא מודד מקומיהו וחו יקיים הקס
תקים וכנ"ל: וזה תבין מה שכבר הזכרתי לך לעיל בפרש בראשי'
ע' קס"ח בסוד (א') דאשר"י ובלה דיה דחתי ותנבי ביה דעת יד
בלה הוי לחתחדשה על ידי דחשה בסוף יחוית בדרך בתחתה
לקויימה הקיל ה"ק שיהיה הוי שיהיה הוי וכו' לאחרי העם שכב"ה לו לחמי
העם שיחוד חלהיו וגו' בפ"ד מ"ש כי הזכרתי לעיל כי בתחלה נפוי
מודד הן קיקה וכן הים הנלחמה כי יי' הים מלחמה היה מודד הן מקומיו
הן כיכה א בסוף הזמן כשיתגלה סוד הה וכנ"ל הו יקוייס
לאחרי העם שכב"ה לו ניתעוררית הם"ה ואחרי העם שיחוד חלהיו כי
וה מרחה כי יפלו מן נלותה ולא יהיה עוד ל"ו כן בשרשים:

וכזה תבין המזמור של תפלה לדוד וגו' דוק בכל המזמור שחזרים
בתפלה לאחרי יושבי בית"ך דייקת כי עכשיו אינו מקדש בית כי
אחרבו כ"ד תורות. וכאשר כבר כתבתי לך לעיל בסוד כ"ד כ"ד
מחשתין חיות היה זה ונקחתי לאחרי העם שכב"ה לו לאחרי העם
שיחוד ת"ה חלהיו היינו בדרך בתפלה וכנ"ל. זה יאחתו גדול יהוד
ומהולל מאוד ולגבולתו אין חקר וגו' דוק בכל המזמור והרוב קלי
על להלל בעון דוד לאחר שבאך ונבוחתיך יגידו וגו' ואחת
יהיה זה ונקחתי בחוך יי' ואמר לכל המעלים שהם תבוכה וגו"כ
כי על ידי ביכה עלתה יי בתך ואמר לכל המעלים שהם תבוכה וגו"כ
(בהמזמור בשני אותיות (ה"א) ותבוכה בראשה (בה') ראשונה
שהוא בגד בתיבת הלבון (הא) שביה הוא שני אחרונה בעו"ה)
להעלותם לתעלה ואז אין אחיזה לסטרא אחרא בהם: והנו פירש
בזוהר בה עלתה אות (ם) שהיא ביכה ואחרת דבי אית סיומיה
לכל המעלים וכו' ענין לעיל הה עכתבתי בדף ל"ב ע' נ"ד ויעיל לבך
נם ע"ש מה שכתבתי בדף ח"ת ע"ב ומבוה ם רבתי ולפ"ז מבואר
ע"פ מ"ל כי אחיה בתם קדושים בפרשת °אלה לך ע' ש"ב אחר דבי
שהוא מהבחינה דת אחר למלכיהן רזא דחכמתא ואתעתודא ביה רזין
לך ע"ג עלאין ויקיימין תת חוי קב"ה משבח בלוריית"ת ואחר חזילו בחוכתא
בשבילהון בפולחני והא תבת לאחרי לכון לעלמין טבין עלאין וכו'
חיכון לאחרין לון ביכול לאחללא ליה ולאחבדא כלא הדי מה כתיב עלו
וה תשבחלו בלוריית"ת ואחתון דהא היין קיימין קדמייכו ואיהו
תדעון וכו' מלוריית"ת תבדעון מה לאחרין דהוה עלמא לי
לסטי טיבו עלאה ליתבחתי חו לא הים בה ע"ץ חו אי"ן:
(כי זהו סוד הם יי' בקרבכו הם אי"ן. וזהו הלית ביה לחולמי
דחיי לעלם ולעולמי עלמין וכו' ולקחתי ועלו בגנב בלבת עגלה
בגניבו לחשיב לילי לגר חוץ דהה עותרת דהלו עלמא עביד
בגניבו לחשיב דכולא הוי בגנב לבתר ויבת עד תכחין עד דתתת
לתקבלא ביה לקרי וכתיב בה וסח בה לחיין עפי ולמי תעין חמי
פלגין פניהן טחו ושהאי אסור עומקין ואגרין לבין לחיון
לחורי דאוירא"ת דיקדוקי תורי"ת לאחרי עקבתא דחלייתו מסטרא
דנגוה לאחרון שבא שניים בכתבה לבין לחיון שבעין עגפון ד
לחורי"ת שבעין פנים וכו' ואשר בבר הזכרתי לך לעיל בסוד זה
של שבעים פנים בביאור פסוקים בתלים אינה כאן מקום לפלפי
ענין:

ומיום שחרב בית המקדש לא נתנה תורה לישראל כראוי ועין לעיל:
לפני מתן מניחים תניח תורה"ת לקבל תורה"ת והיינו תורה
שבכתב ותורה שבעל פה והיו מקרין לו תורה"ת אתורה שבכתב
בפקח כל אחד לפי שכלו (היינו מלכות הנקראת תכלה וגילוי

מקור קדושים ע' קפ"ה

מלאך כי תצא ע' תקכ"ו

פי' שמות של תפלה לדוד

פי' שמות ע' שופטים ע' תקכ"ה

מלאך פ' ואתחנן ע' שמ"ב

תחותיה את והיו כבתה שבע שבעים בבניין בן לחקרי בת שבע:
(עיין לעיל בפרשת ויצא ע' שמ"ב אשם קניהו תרין שתהן יעקב
ישראל בקדושתיה בהלו סופה דמשבחה דחיהי פרוסה דחיהי"ת
בבכתב ולחיהי בחור שבעל פה ועל דרך הנ"ל בחקרי בחור יהיה דהוה
לחקרי שבע דכתיב ויכהו שבע שבעים וכו') ויבחו עד כחל שבעה
לחלן לימין מחרי תנדה דהשה דתלין ומסטרא דחהיחותא (הנה
מזריך דהשה דתלין מסטרא דחהיחותא לכל לא בעו"ה הפסוקים על
טעלמו שקר שהיה נהא בין הדשבים שהם היו לבושי קדוכיית ל
לבכיכית) ויכירו משם ומזה ויחלהו בחוט בשבים חולבין מתעון
רחשי פרקים לחשי תלין לימין בני תהיחותא תחדון בחלין וכו'.
ומתחבלן מרשם חד ושקרא חד ולא תשבחת בהו מרוד חלין ללא
תשבחת בני תהיחותא ולא חלופי תוריית"ת לשאר שונין ליה
לתהיחותא בפרודא הם"ד ויחלהו בחוט בשבים בפרודא בחוט לכל
לחון לחוט רגלן (ר"ל כדחיתא °בפרשת שופטים ע' תקכ"ח.
ויחלהו בחוט בפרודא תהיחה בלא (א') בחוט (ו') לבית
יזוחל בחטרא חחרת חלא ויחלהו בחוט בשבים מחלל וכת חוא
עולם הנפרדים וכו' ע"ש כי הוא סוד ק"ר בתקדכו רבני כחס).
ומן הכיוכים ומן התלים כלא שניין לם"ח לבסטרא דחיהי לשטר
דפרודא (היינו בעו"ה שהשכח רוב התורה לחיכות ולבה מדיך לחוליות
בלעם תפיכם) ושוכו תייכין לבטרא כיחא ותייכין מחרחא
לדקשוט חמרי חה חיכבת לן עד יחוא הדין לא חיוחיה טב לבעלמא
וכו ויפפרו לו ויחתרו וגו' הת תבלבא ולחיכה בנין לחקדא חולקא
דהשוה עלמא ונם זבת חלב ודבש היה וכו' ופס כל דת ונם ילדי
העכר לחיכו סם בעי נופת תקוף נבור כחרי בנין דהיה תעשת
חיצי (וכדחיתת בחסכת נדדים חמן קניני דכנן) חמן יכול
לובחה כה שתלך יוצב בחרן הנגב חי יחיה כי בם דשיבו בכל דת
יכי עתלך בחרן הנגב הת יחרי בחיה קטנה מקטרת דכי
בם (כי כל חגדול אחכירו יגדו גדול מחמו) דישכח תדיר בנופת
זכו' חימן כני חיכוחתיה חלו קת חמרי הם חמן יי' וכו' ומתנו לכו
כין דשתדל בה בם בעבודת דלבח לבני קדוש בחון הוח לא
בעי חימן חלח לבח ויסתדרון הנוח דשיחה קדושה דבתיב ועתה
מלכם מתיכים לשלם יהיו חרן חך בייחוד חל תמידו וגו'. וכל
חימן מקטרני חימן תבכוחון וחזרו פמו חתר לבלבייח עבדת
דחלבח בנין בן חל תירחו וכו' ע"ש: ובזה כי חיתת °בפרשת
קדושים ע' קס"ב וכל יומא חית ליה נדר חלבר דלח ייעול כל בר
עם לחיכוח טוב בנון חתך דכסי לחוכח בזוחה דשכח בזוחה קדושה
זוכר וחתך ותשכח ביה חתך בכל יומא תשכח בזוחה ותימן בעיקין
לימון בנון קונים לבבם ותית בעיקין לחכיכון בנון בחיים ועבדים
זכרים וכשרין בזוחה טוב דלא ייעול תעון דלמו ויהו ביקרי ל
לשיעול זחם לאן כל חתיכון חוו בעלמן דחוריית"ת ובנון דת
אתן דאיהו חתיכת ויעיל לאחבדא רזא דחוריית"ת כמה מלחכי חבלה
דת בקלקולוי חתך ותפילה בחיים ובקרבים וכו' ומבלבלים
אחשבותיה דלא ייעול לאתר דלאו דיליה לבכל מאן דאיהו טוב כל
לחן בעיקין לימון לאחדייה וקטיגור בשבה בניגור.
ליעלון ליה לטוב בנגוה וייחזרון ליה חכמה ליה בר בם טוב ומיתן
לבת שמים בעי לאשלמה קדיק ותחד לבת פתחו לי פתחו לי שערי בדק
בם חנה יי וגו' ומכיים חבם קניהו בעון נרוך לאחבדיה על פתח
בתשובה וכו' ע"ש ויעיל לבך חם בן ומבחר מאחר הכ"ל בכל לאחר
לאחר הלא בעו"ה חמתו בבלות האר הזה וסדיקין לבבד בנדתן והשבח
בחלבל לאוריין בקט ושלוה בחיתו בריעתו בהיות חשה דעה עולם ומלים
שלח שמים בעי לאשלמה קדיק ותחד לבת פתחו לי פתחו לי שערי בדק
וכו' עד דקב"ה יקים לבוכת חד הנוסלת וגו' לבכל חיה חיפה יהיה
לה תקוחה ובל ידי מיקוסי. לבכל הקדמיכו כי על ידי כיכה יהיה
תקוחה וכ"ל בחיך בל הנוסלים ולבכן כתבה למו תורה הקדושה
ם כלב בפה"ך דבתי לרחמו כי על ידי המש"ך יהיה לבי תתעלם
והשוכות כאשר הזכרתי לעיל דף ס"ח ע"ב: ובזה תבין גם כן מה
שחתיך בקבלת י"ד עתים בעים ולבעותם זה י"ד עתים טובים בחשר
בחזכרתי בה ותשים ם לוף דבר הכל בשתא את בחלבים ירח
ואתן מתוחתי שחור כי זה כל הזהרם ע"ב דחו זה גם כן בל בסוד הכ"ל
ודוק בקבלת חתפלת חה שכתבתי. ולבך כתיב בסוף לרחמו כי זה יהיה
בחיתרת חימים ע"ש זה שכתבתי בחיאור מלחמי פרשת כי תצא ע'
שלמ"ב ושל"ב ע"ש:

פ' רבתי
בס' כלח
ויקם כלב
נמ רבתי
בהקהלת סוף
דבר בכל נשא

כתוב למתורגמן הכ"ל מתוך י' לכל הנופלים ונוקף לכל שכפופים ע"פ
יום שבתכתי לעיל בביאור אחור אחר תבה הנדף על פשתים כמ"ש בשלח
ע"פ כשבעתי דשלי מהזהיל עמיקתא דכלה כניד וכסיק כדין כלה
בחיבו ושלטונותא דעתיק עם"ו אתעבר חקוי אטרוכיתא וכדין וקפין
ריפין כל תלך לאחוריו כה ע"כ ושוו סוד ס שפחיל תהיה כי שם
בבתכי הלי"ו ל"ל כי סמה הביטה נקד' ממך לשטפם וה סהיל מחכת כל
המפלים גם כי היה סתעוזה ומפלתה וכן לות ממך נגזרתה ונעזרה
סתעוזה מכל נדדיה ע"כ ע"פ ועיקן כח"ח בסוד עב"י שסוד ביאור
אחור הכ"ל וכ"ש תתה פוזר סוקן י' לכל הנופלים וכו' כ"ל כל
לויות יהיה זה לאחור עיכו של תלוך ישכרון ואתה סתן לשם את תכלם
בשתו עיין כמ"ש ע"ק' ה"ת אתכרתי לעיל בביאור זה שיבוש
כ"ל דמפשים שהיינו רוח דמיבוק לוותן זה יגרת לשתן כו וש"ד כלם
תלוך ישכרון לתת תכלם בשתו תלון עתו דמדיק דת מטרוכיתא
דאקרי עתו דמדיק וכו' כדין שלחו בעלתי ותתתי וכו' לחבל לחיות
פניהם עתו ולאחור פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון בכוונתיר ה"ר
ל פותח את ידיך פא"י ני ס ש"ל יא"ה"ר"ת וכפ' פתחם
ע"פ"ק התכתבי בשלחו זה לעיל כתה פעמים תלוין דאתרי
עלמא כתר ותתי כיהו אתרי דעלמא יהו"ד וכו' וכא"ד מי בעמך
ישראל וכו' אתכתב קדמאי כלהו דשתיין (כנ"ל) רוח דאת (כ"ל) י"י
דאיהו י"י תן יא"ה"ר"ונהי שכתה כנף בשקל הקדש (כ"ל) תן
כתר וכו' ע"ל וכנין דאימון ומכתר אתקרי"ו שתין להם וכו' ע"ל דף
מאמר פ' ובפ' ס ויהיל ע"ל רס"כ בראל דתין סוף יהו"ד לקדי כד לתתכר והי תלתה
בירוח ע"כמכ אדנ"י בוהר עלאה יה"ד אתעביד שתא פעמים וכו' ע"ם והכי סס
סא"ל הוא משמות ע"ב שתין אתר סודם כבר אתרכתי וכפ' קד"ם וה
מאמר פ' השם על עיבת אתרים והוא כי ככר אתרכתי בביאור אחור ס"פ
בפחם ע"תפח פחם ע"ת"ח מלך מוכתר בכתרת עלאה דכה יתלון בפכיכת' דאיהי
כפם יתיהב וכו' כתר על ריפיה וכנין דעלת העלות מוסלת ומכוסה
בהיהי כתר ואתפשט כשם יהו"ד ליח שולטנותא למחיל ולנחש וכו' •
גם כפ' כי תנח בהוהו ומכח כחית עלעת העלות כ"יוד ה"ת ו"או ה"ת
בחתא עלייהו לאתקיפ שבאתכתי וכו' והיכי כרימו סוד כתר בשני שמות
הא"ל אתר כרימו בשם ע"ב סא"ל כי ס מרימו דומיות אל מרומו"ר למור
וכ"ל ומכי תותיות אל מרומו"ר למור דומיות אל נרגוכם
ואחרב מיפיות בידם וכ"ל לזה על תלקוט אחריט הוה שם הא"ל
ואו יהיה קיימה לשביבה ולזה קאתר פותח את ידיך ומשביע לכל חי
רצון ר"ת רחבל כי עד עכשיו רחל תוכחה על כניה כי אינמו אין
(ו') כי כתלגלן ועכשיו ומשביע לכל חי רצון ואו יהיה שפע מן נדיק
ואתקיר נדיק י' בכל ולכיו וחפיד בכל ועשית דלי' בפ' כי תנח ע"
תקש"ד אתר הכ"ה כשעתק בתורת ובנאלות חסדים ואתקלל עם
הכתוב אשלה אכי עליו כלום מחלי לי ולבני תכין חומו כשלמה וכו'
ונחלות חסדים הן חוקמה דאין אפיר אלא אתקיד עם קומו בכל
פקודין עביד לאתרכ כהו שכיכתי' ובכה עביד תמד עם הכ"ה ע"כ •
ולזה קאתר נדיק י' בכל דרכיו ואחפיד בכל מעשיו לכל
מלכן הלי דאתים והלי דאיחדים לזה קאתר קרוב י' לכל קוראיו לכל
מאמר פ' אתר ישראל קאתת כי אתפיל כפ' כשלח ע"ק"ת תיכף י' כתלי
בשלח ע"ק"ת בכח ה"פ שתאת בהפרת מהי ולילת קיימת בקיע' תעבכת
בשטרתה ושלת בשתין הלילן דשלכה כך פ דשתרל בכלות
לילה כחוריית בשעת דאתעברי רוחו נכון ותיתכתת דאיהי
לאתעברא כשלשה ימי שתה לקיימה קדם שלכת בשעת דנהרי נפרל
משכון עליה חד חוש של אסד וכו' הלי כר פ דיל לקב"ה וכו'
לית דיחיד כיהיב בשעת דאקרי להיכלא דשלכת עליה כתיב קרוב
י' לכל קוראיו אתר ישראל קאתת בשלח אלי בחית כתה דאתכתי
לשיקר דיהל לאיחדל שתל קדישה כקדק יחות הית כלח כיה תלת
מוחות עלאה ופוטנתא תתאה וכפי לכוונתי לבא ותעותת כנין ד
דיתרכנין עלאי ותתאי כתיב כי תבוא לארות פני וכו' • כל כר פ
דאתי לייחדל שתל קדישה ולא תתכון ניה כלבא ותעות ת ודחילו
כנין דיתרכנין כי עלאי ותתאי רחוק ליה כלחתא לבר וכו' וקב"ה קרי
כי תבוא לארות פני כל חיכון לכלבא מחיכין בשעתק
לאתכי תשובה וכל חיכון דיכנין לייחדל שתל קדישה כקדק יחות
מקבלין כל חיכון כתלי חשובה ותכלין דשלכה אתחוין ונהיין לכלח
(והוו לשלח י' ושוו בקשו פניו תמיד) כדין בדלין לתתכתון כשלשה
עלמין וכדין כתיב לארות פני מי בקש זאת מידכם מלי קש מיני
חלח מלך לאתני לייחדל שתל קדש עלאה בני לייחדל שכתלת דוד"ת
כתה דכתיב בתוך יבא סקדוש בנין דיוקוחן כתלת עריו

וכו' ואסיים דא דאיהי בינה אורח לך כי בינה הוא אותיות ב"ן י"ה
דאורח לך בתיובתא וכאשר הארכתי לעיל מה דאיתא °בפ' קדושים (פי' מאמר פ' קדושים ע' קפ"א)
ע' קפ"א אפס קניא ואית בר נש דלבתר דאתחרט מחובוי ויעביד
תשובה יתעסק באורייתא בדחילו ורחימו דקב"ה ולא ע"מ לקבל פרס
דא וכי לאות ו' דאיהו בן י"ה ועל שמיה אתקרי בינה ודא גרים
דתשוב ו' לגבי ה' ולכך קאמר וכגין דא דאיהי בינה דאורח לך
בתיובתא תיעול בין ו"ו ואתעביד וא"ו וא"כ יתבטל הרשע שהוא
במוט בשנים ולא יקויים בחמה וכישראל וברחמים גדולים אקבצך
ומכאן ואילך יתקיים בך לא יתן לעולם מוט לצדיק בההוא זמנא י
יתקיים בך תרין פקודין הקם עם ו' עלאה וכו' הקם עם ו' תניינא
כי עד הנה שהיה חסר א' א"כ שלטו בשני ו"ו הנ"ל כי היה צדיק ור"ט
וכנ"ל לפני רשע אבל כשיעול א" או יתבטל המוט בשנים ולא אותן
הו"ו כל אחד תקים ולאחן הקם תקים לאת ה' דנפלת באלף חמישי
וכו' ומה מאוד תבין מאמר פנחס °שכבר הארכתי בו מה ל סלקא (פי' מאמר פנחס ע' תנ"ו)
על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בריין כגון דתסתלק
לשמא ד"יוד ה"י ו"או ה"י דאוסבכי' ל דבקדמיתא הוית בשם י"וד
ה"א ו"או ה"א (ר"ל כי ע"ז היה נאמר וצדיק ור"ט לפני רשע וכען
תסתלק באל וכו' וכג' יודין אלין יתקיים בך ירום ונשא וכו' .
ובגינייהו אתמר אר"ע כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים
דאלין מים דא אורייתא דאתמר בה ותורה אור וכגין דהאי כהורא
נביע ממבועא דמיא אשר לא יכזבו מימיו אתקרי גחלת ומתמן עשר
ספירן כשלהבת קשורה בגחלת ואית לה ד' גוונין י"וד ה"א ו"או ה"א
י"הוד וכו' גחלת בה נטיל קב"ה כוקמא דאיכון מים הטהורים ואישין
נוכראין וכו' ומובן מאוד כי בתחלה סוד המרחזים שבי שמות אלו
שעולים מ"ט כי צדיק ור"ט לפני רשע אבל עכשיו שיתגלה אבני שיש
טהור כי אבני שיש טהור הוא סוד א' ובזה יובן לי שזה כמה שנים
כונתי כך בשעת כל ברכה וברכה והייתי מצייר לפני שם ו' י"הוד י"וד
ה"א ו"או ה"א וכך למדתי לאחרים . והנה דוק במאמר שופטים (פי' מופלא מאמר פ' שופטים)
לדון בחכך וזקא תמן קו (י') בריכא ביה וקו (ו') דאתפשט
מיניה תפים לשמאל וכו' . כי לעיל דף כ"ט ול' הארכתי כי סוד
וזקא כזה ~ הוא סוד כחש ואותיות קר הוא מרמזים על סמ' (פ' עקב"ב)
כי הם הפרידו בין א' לו' והקדמנו כי התיקון הוא ע"י א' והיינו א'
דכה"י דא"ק שהיו נ' י"י וכשחטו ונעשו נ' ו"ו והם סוד נ' ו"ו
ויסע ויבא ויט אשר מהם נמשכו ע"ב שמות וכנ"ל דף מ' ולזה קאמר
שם בפ' משפטים ע' ר"ד כד עייל א' בין ו"ו ואתעביד וא"ו ודא
ע"ב שמות ויסע ויבא ויט דא וא"ו מן ו"הו א"כי ו"הו וכו' לזה
קאמר לדון בחכך וזקא תמן קו י' בריכא ביה וקו ו' דאתפשט מיני'
ביה תפים לשמאל וכחש ומובן הוא ולא יתבטל רשות הרבים
שלחבו י"ו אמה . ולמוד זה תבין סוד א' דאמרין ישראל
דמסיים בפ' באוכנו ו"הו א"ני וה"ו והכל מטעם הנ"ל שיוציאו
הכל לקדושה ולא לאחם הקדמנו לעיל מה דאי' בפ' אמור ע' קפ"ו
אדם אתם דמארי קבלה מארי מדות איכון מסט' דאילנא דחיי שאר
עמא מסט' דאילנא דט"ור איסור והיתר וכו' אבל באלין דאילנא
דחיי דאיכון אורייתא דאיכון אדם אכלי מהמא דקב"ה וכו' ותבין בסוד
זה מה שהארכתי בשם מ"ה וגם מה שאמריך בפ' בראשית סוף ע' קל"ד
ולאדם לא מצא עזר ובכתבי האר"י ז"ל כי נ' אלפין במנאו במלוי
שם מ"ה והטעם כי כל אחד מורה על אהיה והנה י"וד דמ"ה הוא בראש
ז"א וה"א ראשונה בגרון ו"א שבמלוי ה' הוא בינה (והא דמדייק
וה"א ראשונה הוא בגרון הוא בינה היינו לפי מה שכתבתי בדף מה
שאמריך וכאשר אתייחד חכמה בארוך אנפין בסוד נשיקין עם
מלכות שלה שהיא בינה בערך כללות דא"א והוא הגרון כי בינה שהוא
סוד גרון לעולם בכל מקום כפי איזה בחי' אשר תהיה ע"כ גם מה
שכתוב כי נ' אלפין מנאו במלוי שם מ"ה והטעם כי כל אחד מורה על
אהיה הוא למוד מה שכתבתי לעיל בדף בסוד אהיה אשר אהיה
בארוכות ושם נתבאר מאמר פ' ויקרא ע' ט"ז י"ז ר' אלעזר אומר
עשרה שמהן ואינון תכיק קדמאה אהיה וכו' ע"ש בארוכות ומובן
מאוד) והנה שעטרה דבינה מתפשט עד החזה דז"א וכת"ר שבו ושם
בת"ת שבו הוא וא"ו והנה א זו שבמלוי אות וא"ו הוא נ"כ אהיה וכו'
כי מחזה ולמטה מתפשטים החסדים בגלוי ע"כ והנה הארכתי כי בכין
המלכות מתחלת אחר סיום יסוד הבינה ולא מלכות לוקחת אור משני
אפין וא"כ איהי מקבלת שני פעמים כ"ד כ"ד בסוד ושמתי כ"ד כ"ד
שמשותיך והם שני פעמים אור והם שני אלפין והקדמנו מה דאית בפ'
בראשית ע' כ"ה וע"ד א"ק רזא דא פלא ואות אלף סלקא הכא והכא

פלא אות פלאות ע"כ ולזה בשעת שחרב הבית הייכו שני אורות אלו
ולא כאמר ותרד פלאים ע"כ ולזה מתרעם ולאדם לא מצא עזר ולא
למשה ולסוד זה תבין למה מרמז סוד תרין לוחין אורייתא מסטרא (פי' מופלא מאמר פ' אמור ע' קפ"ז)
דאילנא דחיי צריך לקרבא לגבייהו שתי הלחם דתרין יומין איכון י"ו
צריך לקרבא לגבייהו שתי הלחם מאיכון ה"ה דהא איכון נהמא ד
דאורייתא דאתמר ביה לכו לחמו בלחמי ה"ה מן המוציא (והא דקאמר
ה"ה מן המוציא הלא לא יש רק ה' אחת כי איתא בכתבי האר"י ז"ל .
בסוד ברכת המוציא וצריך לכוין ב"ה של המוציא ולעשות בה דיוק
בקריאת עצמו והענין כי צריך לכוין בה ב' כוונת ה"א הוא כי הבינה
שהיא ה" עליונה ה" של המוציא היא המוציאה את הנ" אבות ואת ה
המלכות עמהם לחוץ וזהו המוציא ה" מוציא ומה מוציא לחם הם נ'
הו"יות והם נ' אבות (והא דקאמר לחם הם נ' הויות והם נ' אבות
כי הארכתי בסוד חלם שהם ני' נ"פ שם הו"יה והם נמשכים מן נ'
יו"י שהם בסוד סגולתא הנמשך מן שם י"וד ה"י ו"או ה"י וככר ה
הארכתי שמן נ' יו"דין הם נ"פ שם י"הוד ושם קאמר ואיכון י' יברכך
י' יאר י' ישא וכאן אתר אודליקו בג' אבהן וכו' ושפיר קאמר ה" של
המוציא היא המוציאה את הנ" אבות ומה גם כי גם ה' הוא תבונה ושם
יש שם של ס"נ) ומוציאן מן הארץ העליונה שהיא בינה עוד כוונה
אחרת עמה נ"כ והוא לכוין בה" של המוציא ה" תתאה והיא המלכות
כי אחרי קבלתה מזון מלמעלה גם היא מוציאה לחם אל התחתונים
וזהו ה' מוציא לחם מן הארץ התחתונה שהיא מלכות ולכן צריך להרגיש
את ה' של המוציא כאלו היא מוכפלת בה' אחרת כנגד שתי כוונות
הנ' א' בבינה וא' במלכות ע"כ ולזה קאמר שם שתי הלחם מאיכון
הה" דהא איכון נהמא דאורייתא דאתמר ביה לכו לחמו בלחמי היינו
לחם מן בינה ולחם מן מלכות ומדייק לזה הה" מן המוציא לחם מן
הארץ ע"כ והוא מבואר וע"ז קאמר והאי איהו מאכל אדם דאיהו י"וד
ה"א ו"או ה"א וכו' ע"ש והוא כי הקדמנו כי ממנו תאכל היינו כ
כשמכוין כנ"ל וככר הארכתי אם רעב שונאך האכילהו לחם כי
גחלים חותה על ראשו . וכדי לבאר לך דקאמר שם תרין לוחין
אורייתא מסט' דאילנא דחיי צריך לקרבא לגבייהו שתי הלוחו' דתרין
יומין דשבועות איכון י"ו וכו' נלע"ד דצריך להגיה איכון י"י כי הלא
הארכתי מאמר בראשית ע' קל"ד ודאי אבני שיש טהור איכון י"י
דמכהון מיין דכיין נפקין ואיכון רמיזין באת א' ו' דאיהו נטוי
בגייהו איהו עץ החיים דאכיל מניה וחי לעולם וכו' ואורייתא תרין
לוחין אלין הוה משה מייתי לישראל ולא זכו בהון ואתברו ונפלו אמאי
נפלו דפרח ו' מנייהו וכו' א"כ תרין לוחין הם תרין י"י שמן א' וה"ו
הוא אילנא דחיי וא"כ כאן דקאמר אורייתא מסטרא דאילנא דחיי
צריך לקרבא לגבייהו שתי הלוחות דתרין יומין דשבועות איכון י"ו הרי
אורייתא היא עץ החיים שהוא אילנא דחיי ושתי הלוחות הם שני יודין
אבל לפ"ד א"ש דנ"ל איכון י"י כי בלא פרח ו' מן שני י"י ולזה נפלו
הלוחות ולזה קאמר שפיר בשבועות דאיהי מתן תורה את ייהבו תרין
לוחין אורייתא מסטרא דאילנא דחיי א"כ אורה הו' ומאמר דיש ו' א"כ
צריך לקרבא לגביה שתי הלוחות דתרין יומין דשבועות איכון יי' וא"כ
יחזיר א' למקומה ובזה תבין מאמר שהארכתי בפ' בראשית וכד קריבו
לטורא דסיני נחית א' מן בראשית דאיהי אנכי ונחית עלה כתר ועשר
אמירן ואשתלים אילנא בכל תקונין דיליה וכו' הנה מדייק ואשתלים
אילנא היינו שנשתלם ו' דאיהו אילנא דחיי בכל תקונין ולא חזר
להיות בסוד א' ומה גם הארכתי לעיל כי הלא הקדמנו מה דאיתא
בפ' פנחס ע' תנ"ב ההוא דפליג נהמא' מאן הוא א"ל סבא אכת ב
בדיוקנא ודא י"וד ה"א ו"או ה"א ודא אדם דמרכבתא עלאה דאנפין
דיליה יה"ו ע"כ אעפ"כ הלא הקדמנו מאמר שופטים לדון בחכך
וכו' ויסחבו במוט בשנים מאי מ"ט דההוא רשע אדם דאיהו י"וד ה"א
ו"או ה"א מ"ה וד' אתוון יה"וד וכו' בלא א' באמצע וכו' כל המאמר
וא"כ כל זמן דליכא א' אעפ"י דאית שם מ"ה וד' אתוון אעפ"כ צדיק
ור"ט לפני רשע וכנ"ל באריכות ולזה קאמר וכד קריבו לטורא דסיני
נחית א' מן בראשית דאיכון אתוון דעשר אמירן ואשתלים אילנא
בכל תקונין דיליה ובזה תבין סוד ימי הספירה שנעשו כל הנוירות
בימים הללו כי במ"ט יום צדיק ור"ט לפני רשע וכנ"ל ובינם שבועות
שנשתלם אילנא דחיי ע"י א' וכנ"ל ומה מאוד בזה תבין
בסוד מה דאית' °בפ' אמור ע' קפ"ז וקפ"ח אפס קניהו מ"ח כל בר (מאמר פ' אמור ע' קפ"ז וקפ"ח)
נש דלא זכי אושבנא דא איכון שבע שבתות תמימות למזכי לדכיותא
דא לא אקרי טהור ולאו בכללא דטהור הוא ולאו כדאי הוא למהוי
ליה חולקא באורייתא וכו' ואולפינא דאורייתא דבעי ליה בהאי לילה
אורייתא'

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הנקודות

שכשיש שם כמקומות וכן כתב בעל התרומות הלכות כי תבוא סימן ל"ה דין
א"ל הוא מחוסר כפרה עד שלא הביא כלומר כי טורש כמחוסר הם ג' אומרין תפ"ל
פסח ב' לתורת יב"ן ואם תשלחם בחלפין ר"ת ה"א ו"או הם ני"ט
וכו' לחיל בפ' ויעמד ע' שה"ב ויש שיעקב בקונטרס דפסחים מנו פתרון
מיחוסר כפרה אשר לא תפסקתו כלילה מתרגם דהוה כלילא מתרגם נוכחין וכו' ·
כתרגומו ויש שיעקב מכאר שכשם שכתב דוחה דמחוסרות ויליף מהכא
מיקוש מטמאה ואכיס אשר מטמא בקיבוץ מתרגם דמתרגמין מנו בקבוץ קבורה כלילא
בוחות הדין דיעקב בקבוץ מנו דוחה דמחוסרין חד בשני קבורה כלילא
זכר (מקבה) כוותיה מתפרשא לכשה מטרין ואבילין דכורא תקרי
מיחוסר וכו' מקבה כלילא לגויה ידיה וכו' מקבה דמחוסר שהוא תקרי
מיחוסר ב' שה"ב
אמנים וכו' ע"ב · ובמיחוי כתי"ו ל"ל מיחוסרין וחלבי תבואתיו
פכוחין מחשם מקבלין תרין שמרין דנגיחין פ"ב ויורד הפשם לחטות
פשלה והה תלבי תבואתיו יעקב ויעקב והה בהיותם שם לעשלה חת"כ
יוכלוהו לחתן להוריד שפא לחטוב לכן חוזרים ומוזרים הל תגדול הנכור
ומכורת וכו' ת"כ יעקב מקבל מן מוחה מתיחתר שיש בהם מחרים שהם
דיחים שלא שהם נכנסים ונחוים וח"כ מחרים הכ"ל הם מחסרים ביעקב
עלה קלחר מנו תוקפת דמחרת דיעקב בקפת מנו דוחה דמחר וכו'
היינו מחרים הכ"ל מהם מתנהו מחל ונחם לאה כמלחמה להחריש לחל.
מיך לבנין בכוח מוחה מתיחתר שפא שלא דכדולחל ולהשתין עד
מנו מתחרש ישראל ולח ונבר ישרא · והה תן החמוור ב"ה תוריתי
להוחזים הל תבלו ולרשעים ג תריחו קרן ונו' כי חיים שופט זה ישפיל
זה יריש כי נחם ביד ר"ד ויין חמר מלא מסך ויגר מזה לך מחריב
יעמו יעקב כל בשרי חרץ ונו' וכל קרני רשעים לגדע תרוממה קרנו'
בירק ע"ב והה מלחמר זה חביא בפ' שופטים ושם כפקודת דח תני
שופטים ושוטרים וכו' כלומר תרחקו פירושו לקרוץ בחיותיו מלחמר תמה
ע"ל ר' חקוד ס כלומר של נקודות ומסייפי שם סי' חלהים שופט
זה ישפיל ב"ה ולח והה יריש דח ו"ו פקודת כתר דח לחן כמ"ש
לכל פקודתו הל הרשעים הללו הם מחבדים מן דוד"ח שהיו בחוחה
בחיותיה שכתוב שלח דכדולחל והה לחם קניהו שחלחריך בשוד שלח
דכדולחל ושעיון כי שודע כי חגבורו בקרבו' אלהים ולחורי כלומר הם"ן
בני עלם וח"ל ב"ף ב"ף לא"ל ד"ל ד"ל ב"ף ב"ף ל"ל ד"ל ב"ף ב"ף ל"ל ד"ל ב"ף
לא"ל ד"ל ו"ד ו"ד ו"ד ו"ד ואל תם סוד שף עלמין שהוא אלהים דיהו"ן בשוד
מחוריים דנ בור' דשניה שהלבנו ובסתנו בחוחה דח"ל ת ע"ב והקדימה
כי נ נהיה דשניה שהחלבנו נו מוחה מתיחתר חחה נגנו בכיוצא וח"ל
חבר דשניה שבנה בלבה כולם בלו בשוד מוחין ובשוד שלילת דח"ל
והדבדולחל שפא כשחיים בחלת כניחת עולם אין בשחיים הלו יכלו
בשא ובחם · ולאה קלחר והשפים ג תריחו קרן ונו' כי אלהים שופט
זה ישפיל זה יריש וכו' וכ"ל ת"ש חילך וכל לנגח לרשע. וקלחר השמוח
כי כשם שהוח נ' חלפים הוח ביד ת"ש ויין חמר מלא מסך כיין הוח כיכה
שם חשר שם חיכון וכ"ל לך ת"ד ע"ח בשוד מוחין הל כנרונם ונו'
רק חה יש בשם דוד"ח אין בשהוא הכ"ל לשה קלחר חך שכיוצא ישנו
כל בשרו חרץ ונו' · ומשפיים וכל קרני רשעים חגדע תרוממה
קרנות ונקיבות שלחר מוחזרי כנגד כלחריבי :

והבה · עבין שה שכנגד כלחריבי לשיל דף כ"ד בגיליון נמ' כי חיתה
תכינו ללא לנגוי פוקנק דלהון שפא דכסף אל דחתגליא כיכה
ביומחן ובכה יעקב בשחיים דחיכה כיכה שלא שבטלנו קלינן לחתך ושנו דעתלנו
בקלינן דחיכון שפא שריק לגן בחתך ללא שבטלנו קלינן לחתך ושנו דעתלנו
והבחת"ם ב"ם קלחר כיני מחתך כתר בכי חמר חריכו דש"י דעתלנו
דלחבי לנגי פוקנק. דקלחר ובכר כלני הוח ולבכי לחתר בלחבי
ובכל שביב ובימים דכתיב ת' כנבור יכח . והבה כבר כלחריבי בני כי
שבובה דשניה שבנה בחוחה דח"ל חעבלה בדיוקנה דח"ל בחר בלחר
שם ת' כנבור יכח וכלחיי בם משפטים ע' ר"ו. והה נ"ב כמו הכ"ל כי
רשעים שחריש יחנו ישנו ושפ"ב שהוא שלים הוח ביד ר'
והבה חבין שה ללא שבחוחר ק"ם חיא לחבי עבדי ישקב כחיכיה
ונו' אבר לעולם בדיוקנו ונו' לחבר כחת לחת לחבי והבה
ושנוחיהיה לישקב לחק לישרא בדיוק עולם ונו' לח הגיה לחים לשפטם
ע"ב ולכלוחה קשה לשה כתיב לישקב כו' לישקב ונם קלחר לח חביה
לחים לשפטם · לפ"ד ח"ם כי ב' חת מוד ביחה ת"ל דף ל"ה ע"ב
שחקדמנו כי ע' כחלבנות ביחה ביישקב יהיה הגולה ולבה קלחר
ובשחיה לישקב ונו' לח הביה לחים לשפטם כי חיה. בם' בוחת שלחר
לחים דח חיה בלישבל כי ר"ש לח בהיה לחים לשפטם ב"ם עולה בחבין
שחריש ולעתות הה כתיב נבי דוד יש"ב בעיניב כי יפה נ' כמנין שחריש
לשבניב לשפט הה ע"י שם ע"ב שאין כי הו כוללין כל ע"ב שאין כלשר

מיחסר פ' ויעמד ע' שה"ב

ובזה · תבין זה שלחו שתפללין כי"ג יכולין דרחוני תתן לחמך
לישרא חסד לחבריהם לחשר נשבעת לחבוחינו מיחוסר דחתפללי
היינו תיקון הי"ב כי הקדימו כי כמיחעלה דעת דעתיק יומין הו הוח
ירוסה ונשח הבה כי אין לחבריהם ליחס הזהובים ושלח נכללין והה
שם כמוד הדעת שכתבתי לעיל והה כהיות הדעת בהוחה בעיניה הוח
פתום חלד כי הקדוחות דחקיה על מיחח מסמיק חלרחתו ולבן הוקד
להוריד הדעת יותר לחטה והעלה בסוחה דח"ל כי אין הכלל דין חי
כשדבר לח כלני חדבר שלח שפא ולבן הין הדעת מיחעלה שלח כו כ"ש
מיחסר ב' מיני דעת ותבונה מ"ם בפ' ^משפטים ע' ר"ו דעת בניו כפומח' ומשבטיו ע' דיק
ובלולי תלחת מהלי פומח עלחה נמצח רוחח והח הוח שיחיעת' ככלח
דלח תתדבק לח לעילח ולח לתתח והוח פתום בפתיחתו דפתיחתו ולח
תתיירא מי' כי כאה בפפ תלחטחר ויעיב דעת הנק' שחיידתא ככלח
שהוח עתיק יומין הנקר' דדל"ת ולח תתדבק ולבן הכל יוצח מאה הבה
לפחיות לח ת"ח שהוח החור היומח מן דעת דעתיק תבחה פפ ובע"ז
עדיין הוח פתום וכמ"ש דבהלתי תתרחמו לחתבחנח לחתבחנח בהלי
דוחה לעתיד ע"ב ובהיות שכל נחולתינו תלוי כזה לזה תמו מתפללין
נתן לחית לישקב חסד לבריהם חפר כשבטת לחבחתינו · וכזה תבין
מיחסר פ' ויעמד ע' ת"ט ובהכחוב חפר דויחקו ואמת דויחקו ואמת סהדיה לחתפללין
בכה ישבול עבדיו וכו' · יהוה כלי"ת ולבן יהוה לבחחבה ובשת חפפו
דחבריהם וכו' דיוסיפים ובהכחוב ואמת יעקב קב"ה חתקבלת עלחה
לחתבדם לה לבריהם בדקה יהוה כלי"ת ובהיה חור בלבבה ונו' ובנין
דיחעקב בה ויח עלחה ע"כ והקדימו כי הלי דעת דעתיק החתלפפ
בחוכיח שבחחר יהוה ובשת נבזה וכל"ל ונקחתי פם ויהפלי פומ' עלחה
בשבת דיוקן והה ובהיה שפתיו יומיח רשע והה ובלחה פומ' לחקיק
שחתן יודין דבחבנין דין ע"ל דף ו' מה שהלחיבתי והוח כי ליח' כל
בשל ע"ם דם ט דדוגמת דבכורה חד יומיח יחד שחתלח וכו' יחיין י'
לחתקרי בשלשה קפורין חלבחבתה דחתכיבו לחולקיהן ולח יש יחיח ח"ו
בחלת חללין דנולנלת משתמחין. (ר"ל כי הלח החבות הם ביחוים
בשוה שהי חבריהם יפחו יעקב ושם הם כשוה מוחין ובלחבר הלבחבי)
תקנת כלהו חלת משתמחין ויתקבדין בכל נוסף (דהיינו כל"ל בחלת
הל הגדול הנבור והמרח כי ל"ל בהידוד הלי"ת ל"ל שהיכו ולחי חבחתינו
יבניין שחשם מקבלין תרין שבחין דנבחין בחו"ב ויורד הפשם לחטות
פשלה והה שהי חבריהם יפחו ויעקב והה בהיותם לשלה וחח"כ
יוכלוהו לחתן להוריד שפא לחטוב לכן חוזרים ומוזרים הל תגדול הנכור
ומכורת וכ"כ כי בחיכה דוד ולחבד שם לישרא חשם דהוה מתכה
עשהון ולהבחתה ויעיב חמן לבורחייהא שלימתא וכ"כ בחיב לכן
יוקמו הבנוים וגו' חשם דיעיב לישרא חיינו דבחיב חבנה ותפחוד
לנולכך לקן היינן כלומר כמלן חכי לחכיכותה דחלבח וכלה חלבקיב
דחמן דבריש חלבח יחיני' וקבל לי' תחות יחיכיה וכו' ובד מתפרין
חייב נחתבטן בעלמח חתעבוח חלת חחכיון דחיכון קיים
לחוטים דכתיב ובד חוטיה דכתיב יד יחיו' הוח לבל חתקרי ככוב י'
כרוגב הבנוים כחוכח דלת שן חתבללין בלת חחכיון חקרי כלח
חייב' ובעיב דיב' ובחיי הה' ל יחיכך י' כלחרי בכח יחיכך מ' תרגין
לוייב וכו' ע"ב · והבה חית ^בפ' שופטים ע' תקכ"ו לדון. בסקילה
לבחל בלבן דחיכה ו"ד בדיק לגבי בחתם לבנבין חחיכון ס' ובקרה
דדכדולחל דחיכה ו"ד בבחיב דחתן לה לבנביה חחיכה דחיכה שחל
מפרש י"ד ה"ל ת"ח ב"ש ובהו ובדוגו י"ע בל מי בנ בלח היכו
כ"ל בלבריית רשע הל"ל והה לבשע"ד שיש לבנין בשם ת"ה כאה י"ד
ב"א ו"או ת"א היינו חלף לחשון הוח נ' ו"ו שהוח נגד הה"י
דח"ן בלן ^בפרי כוח בשהוא ^בפ' שופטים ע' ר"ו. כאה יו"י בשהוא חלבי שיש ובכ"ל
ת"ת. של שם ס"ם הוח י"ד הוח נגד כיסה והוח סוד מה שהלחיבתי
בפתיחת מוכתר בבתרחה עלחה וכו' ובנין דשבת העלות מוסלח
מוכוסה בהלי כתר ותתפשט כשם יה"ד לית שולטנותא לשחל וכו' ·
ואמר ה בלחוד ב' חלבנין הל"ל כי כבר ידעת כי שם ת"ה הוח
ב"ח שהוח סוד חפתיחת ישרא ובכיכוין בתלת שטין אל הל"ל והו לית
שולטנותא לשחל דחיה ואת שלחוד לית שולטנותא לשחל ואת הוח
בי ואת נשתלח חשיש כי שלח ג לחבר בשתבתי כי היחודי"ת הוח בשוד מיחסר ב' בלך
חתעלם חשם"ב לבני עם ת"ו ^בפ' שם"ו הן עם לבדד ישכון שהש"י ע' שם"ו

אית לון כתב וככל את יכלין לאסתכלא כדיוקנא אבל בגוים לא יתחשב רזא דכא בגין דלי' לון כתב ולשון ולית לון לאסתכלא ולמנדע כלום לק הוא דאי' בפ' בראשית ע'קע"ט בגין דעד לא חטא אדם הוו אתוון דשפה בינא מתתקן ומציירן ביה בהאי עלמ' עד דמטא לאת כ' וכו' כדין אתחבר סטר בההוא נחש ונטלו אתוון וכו' כנ"ל אבל כשיהדרו אתוון על תקונייהו אזי יתפרדו כל פועלי און כי ודע לשעים נכרת. ראה תראה סוד איק בכר גלש רמת חנך וסם זען חפף מצץ והוא כי מן א' עד ט' הוא מ"ה וכאשר הארכתי לעיל ע"פ מאמר פנחס ע' תי"א אב"נ נד" הו" וח" ט". אדם י' דיליה מלכות שגירתא דאדם תשע איהו לקבל תשע אתוון דכאין אינון ישרא' דידעין רזא דאכושן שבשמים ע"כ ומן י' עד צ' הוא נ"כ ט' אתוון כי הם בחכמה ובינה יכל ם גם ע' פ צ ואח"כ קרשתך ם ן ף ץ הם בא"ח כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד קדושה דע כי האצילות הקודש מתקן בג' תקונים ה"א עתיקא קדישא דאשתכח בתלת רישין הב' או"א הג' זעיר ונוקבא ע"כ גם הקדמנו לעיל מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל ונודע כי התשבון כל מה שהוא בעולם העליון יותר גדול ולכן אלו הת' הם אלף עלמין שאמכם הצדיקים המושכים ומקבלים להם האורה זו אינם יונקים כולה כאשר הוא ולכן כרדתם עליהם מתמעטין ואינם רק ת' עלמין לבד ואינם ת' אלפים כי אין חשבון אלפים רק בא"ח ובאו"א מאות וח"ש בעלמא דאתי ע"כ א"כ תשוב אותיות אלו הם עולין נ"כ מ"ה ושם הם מאות ומן קך עד ץ שהוא בא"א כי אותיות מנפך הם ך' ת"ק ואות ן הוא שש מאות ואות ם הס' מאות ואות ף הם ח' מאות ואות ץ הוא ט' מאות עולה הסך לאלפים וכפ' פנחס ע' ת"ה כל אשר תמצ' ידך לעשות בכחך עשה כמה יאות ליה לבר נש בעוד דבוסינא דליק ליה על רישא לאשתדלא ולמעבד רעותי' דמארי' בגין דההוא נהורא דבוצינא איהי כח דשריא עליה וע"ד כתיב ועתה יגדל נא כח יי' כח יי' דא הוא דשריא על רישיהון דצדיקיא וכל אינון דמשתדלין ברעותא דמאריהון וע"ד תנינן כל העונה אמן יהא שמיה רבא בכל כחו ודאי אצטריך לאתערא בכל שייפוי בחילא תקיף בגין דבאתערותא תקיף דאתתקף אתער ההוא כח קדישא ואסתלק גו קדושא ואתבר חילא ותוקפא דס"א וע"ד בכחך אצטריך למעבד רעותא דמרך כי אין מעשה וחשבון וגו' בגין דבההוא כח אית מעשה ואשתדלותא לאשתדלא בהאי עלמא דאקרי מעשה עלמא דעובדא לאשלם סופא דמחשבה וחשבון דא הוא עלמא דתליא בדבורא דהא חשבון בדבורא (בזולכות הנק' דבור עיי' בפ' בראשית ע' קס קול דיעקב ודבור דאתאחד בהדיה) וע"ד כל גימטרייאות ותקופין ועבודין בעלמא בסיהרא הוו ע"כ וכו' ע"ל כדף מה שהארכתי במשנה תקופו' וגימטריאות פרפראו' לחכמה והנה מצאתי בספר א' ז"ל סוד הגימטריאות כהם עושים עיינין לשכינתא לפי שהיא נקרא עולימתא דלית לה עיינין כמו שכתב שבא בפ' משפטים מן ע'קע"ו ואילך ובה יכנוס בר נש בזיין וו"ש והיו לאותות ולמועדים וכו' ואילין עיינין דילה פרפראות לחכמה עלאה דאתחשב' מלעילא ואנו אינון חשבונין ותקופין ועבורין אתמליין ואתעבידו כריכות דנפקין מימיו לכל סטרין וכפ' ויקהל פ' שן עיינין כשדה אשר יקרנון בוענו תמא ברוחא דקודשא דזמינן למפיק מינה עיינין עלאין קדישין דאינון עיינין דכלא כמה דהוה אתמר דכתי' ותשב בפתח עינים אתיישבת בפתחא דנפקין מינה מלכין שליטין ועיינין עלאין דאקרון עיינין כד"א אם מעיני העדה בגין דכל שייפי גופא לא אזלין אלא בתר עיינין ועיינין אינון עכתי' לכל גופא אוף הכי מלכין וסנהדרין וכל אינון שליטין כלא אזלי בתרייהו וכו' וכצ"כ אמר לה עיניך אלין מלכין ושליטין דזמינין לא למיפק מינה בשדה מאן שדה דא ציון וירושלים (והוא סוד מאמר פ' ויצא ע' שכ"ב וירא והנה באר בשדה באר דרגא דאדון הארץ בשדה חקלא תפוחין קדישין שלשה עדרי צאן תלת דרגין עלאין קדישין מתתקנן על ההוא בירא ואינון נ"ה ויסודא דעלמא ואילין משכין מיא מלעילא ומליין לההוא בירא ע"כ וכו' ע"ל ועפ"י הנ"ל תבין במאמר פנחס הנ"ל א"ר יוסי כתיב אחת לאחת למצא חשבון חשבין דגימטריאות דקיימין בסיהרא כאן דרגא דילה איטון לא אשיב ליה אמר שמעבא ולא אדכרנ' אלא קם ההוא טולא ונטש בעיניו דר' אבא (דלכאורה קשה למה נטש בעיניו לפ"ד א"ש כי רמז שכן עושין עיינין לשכינתא ועיין לעיל מה שהארכתי במאמר פ' פנחס ע' תע"א לכל או"ש הכי נחית לי' כפש יתירה כגוס דרג' דילי' אי איהו תקיף יהבין ליה במדת חסד אי איהו גבור יהבין לי' נפש יתירה ממדת

מאמר פ' בראש' ע'קע"ט

מאמר פ' פנחס ע' ת"ה

מאמר פ' בראש' ע' קס

מאמר ויקהל ע' שן

פ' ויצא ע' שכב

מאמר פ' פנחס ע' ת"ה

גבורה וככל אתר יהבין לי' נפש יתירה ממלכות וכו' (היינו כל א' שיש לו איזה ממלכות בעשר ספירות שלא אזי כל א' מתקן ספירה שאוחז בה ולכן נקרא עושי דברו) עיין שם ואי איהו מושלם מכל ספירות ע"ש ומובן והנה מביא עוד שם בספר הנ"ל כשם מאמר כאות שכל הכמשך מכד הקליפות יחשב למנין פרוטות מ"ם עונש מעילות ואשם גזילות שיחשב ט' פרוטות לכל אחד מל"ט הכאות וכו' וזה שהגיד דמסיק כבי' אבא מאה שפא ווזי דאותן מאה שפי ערב רב שהם בסוד וזי שהוו ק"ם פרוטות מס' דקליפין כמנין קי"ן מקינא דמסאבותא דנחש והמה רק בתורת פקדון אבלם עד הנה שכפלו מתקור הקדושה אבל מעתה אין להם שם חלק בשאי ישראל וכו' ע"כ וא"כ לפי זה כי חשבון הפרוטות הוא מכד הקליפות. בזה תבין מה דאית' בא"ת סי' מ"כ ז"ל היה כתוב בו שתם הלך אחר המכה שרגילים בו לעשות באיזה מקום כשהוא שטרא דהוה כתוב ביה שית מאה זוזא דאיכא לספוקי בשית מאה איסתרא' וזוזא או בשית מאה זוזא זוזא דאמרינן שיתנו לו מאה איסתר' שהוא הפחות אבל אין לספק בשית מאה פרוטות לפי שאין עושין סכום חשבון מפרוטות פי' שא מצטרפין אותו לזו או לאיסתר' וכותבין הזוזים או איסתרא ע"כ. ובזה תבין פלונתא במשנה ראשונה מס' קדושין האשה ניקנית בכסף ובשטר ובביאה ב"ש אומרים בפרוטה וב"ה אומרים בכסף ובשוה כסף ותבין מה דאי' בחלק אין בן דוד בא עד שתכלה פרוטה מן הכיס וראה תראה מה שהארכתי בזה הסוד בביאור מאמר בפ' בראשית ע' כ"ו כ"ז מ מתחיל א"ל כף לא בעת לאסתלקא וכו'. ונחזור לסוד איק בכר כי מן א' עד ט' שהוא בו"א כבר כתבתי ובבין חכמה ובינה דמתחיל מן (י') אית בכתבי האר"י ז"ל למה התחיל התורה בבית ולא ולא בא"לף והנה ה"א להתחיל י' דברות אכי להורות שיש בה שתים פשט וסוד וזה כי התור' שהוא התורה שקב"ה משתעשע בה וגם הלמוד שלומדים בה הצדיקים בג"ע הוא החלק הסוד שבה וזו היא התור' ראשון אשר שם בגן עדן ולהורות כי זאת התורה היא שני שמתלבש בפשט ולכן התחיל התורה בב' שהיא התורה השני' לכן התחיל התורה בב' שהיא שני לאותיות א"ב לפי שלשני א' אין רשות שהוא כונע במה שלמעלה ובמה שלמטה והא' הוא כנגד עולם האצילות שהוא עולם הראשון והי' מקום לאדם לחשוב קודם לזו מה הי' לכן התחיל התורה בב' שהוא נגד עולם הבריאה שהוא עולם הב' להורות כי זאת התורה היא מעולם הבריא' ולכן ברא לשון בריאה כי בזה העולם יש רשו' לדבר

פי' למה דאי' בא"ת ס' מ"ב אין עושין חשבון מפרוטו'

פי' נ"ז' במשנה ראשונה דקדושין

ובזה תבין מאמר בראשית ע' קס"א אפס קניה וכד קריב לטורא דסיני פתח א' מן בראשית דאיהו אנכי וכתיב עלה כגוונא דאיכון אתוון דעשר אמירן ואשתלים אילנ' בכל תקונין וכו' ע"ש כי הארכתי לעיל א"ר שמעון תבריא בודאי קב"ה אסתכם עמנא עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא וכאה דרא דהאי אתגליא ביה דעתיד כלי האי לאתחדשא ע"י דמשה בסוף יומיא בדרא בתראה וכו' דלכאורה קשה אין תלוי במה שכתב וכד קריב לטורא דסיני פתח א' מן בראשית בודאי קב"ה אסתכם עמנא עלאין ותתאין למהוי בהאי חבור' אבל לפ"ד א"ש כי הקדמנו כי התור' התחילה בב' שהיא התורה הנגלה ולא בא' שהוא הנסתר וא"כ איך גילה רשב"י לזה קאמר בודאי קב"ה אסתכם עמנא עלאין ותתאין למהוי בהאי חבורא דייקא אבל עכשיו עדיין יהיה סתום וכאה דרא דהאי אתגלייא ביה וכו' וכמו שכתב בפ' נשא וכנין דעתידין ישראל למטעם מאילנ' דחיי דאיהו האי ספר הזוהר ויפקון ביה מן גלותא ברחמי ע"כ. ונחזור לדברי האר"י ז"ל כי ראוי לדעת כי כל העולמו' וכל הנבראים נבראו בצירופי השמות הקדושים והשורש העליון הוא משורש שם בן ד' כי יש בו ד' אותיו' י"ב צירופי' לכל האות הרי מד' נעשו נ' לכל א' נ' הרי י"ב והי"ב נעשו כל א' מהן ו' הרי ע"ב שמות היוצאים מפסוקים הג' ויסע ויבא ויט וכנגדם יש במרכבה העליונה ד' דגלים שהם מיכא גבריא' רפא' נוריא' וכ"א יש בו ג' הרי י"ב וכ"א יש עמו נ' ו' אחרים שהם ע"ב ואו הם ב"ד העליון שמהם נאחזים הע'שרי' דאוות העולם ולכן כתב שהוא כנגד ע'שרים דאו"ה אנו מיטלין לולב שעולה עם ד' אותיותיו ע"ב וכנגדם היו אבות ד' אברהם יצחק יעקב דוד וי"ב שבטים וע' נפשות הבאים מצריימה וכנגדם היו ד' דגלים כנודע במדבר וכים כל דגל ג' שבטים הרי י"ב וכו ע' זקנים משה ואהרן וכן ע' סנהדרין וכ' סופרים א' כותב זכות וא' חובה וכנגדם ד' רוחות העולם ומהם יוצאים י"ב מיני רוחות מכל מיני רוח ג' רוחות כי מקיומע רוח מזרחית יוצ' רוח מזרחית וב' קונותיו מן הקצה סמוך לדרום

מאמר פ' בראש' ע'קסא

לדרום יצא רוח מזרחית דרומית ועל הקצה הסמוך לצפון יוצא רוח מזרחית צפונית · וכן מהדרום מאמצע רוח יוצא רוח דרומית שהוא קרוב טבעו אל רוח קיוצאים מקצה רוח מזרח הסמוך אל הדרום שאמרנו כי משם יוצאים מזרחי דרומי ואין בפרט בינייהם אלא שרוח מזרחי דרומי המזרחי נגבר על הדרום וברוח דרומי מזרחי הדרום נגבר על המזרח וכן על דרך זה במערב ובצפון הרי י״ב רוחות וכל אחד מתחלק לשש רוחות הרי ע״ב רוחות מיני׳ שיש בכל עולם וכן כל הבריאים שבעולם הם ע״ב מיני דשאים ע״ב בהמות חיות ועופות וכן כולם הם ע״ב מפני שנבראו עם ע״ב צרופי השמות כדאמרן ובנגד אותיות שם בן ד׳ הן ד׳ יסודות כי היו״ד שבשם הוי׳ כנגד היסוד מים כנגד אברהם חסד דרום (וה׳) ראשונה יסוד אש כנגד יצחק גבורה צפון · (ו׳) יסוד הרוח יעקב תפארת מזרח (ה׳) אחרונה יסוד העפר דוד גבורה תתאה ומערב דינא רפיא ויצחק דינא קשיא ודוד דינא רפיא ולפיכך אות (ה׳) נכפלת בשם בן ד׳ לפי שמילוי הה׳ היא ה׳ אחרונה בזה (ה״ה) ומלוי (ה׳) ראשונה של שם היא (ה׳) שביה של שם ומתוכה יוצאת ועיין לעיל דף מ״ט ע״ב מה שכתבתי בפי׳ מאחר לבו לאתו בלאמי ה״ה מן ה׳ מוציא וכו׳ ע״ש · וכוונת הה׳ זעירא בברא העולם הזה · לכן ה׳ דהבראם היא זעירא כי בה׳ זו זעירא ברא׳ם והיא זעירא לפי שנבלעת בתוך הראשונה ואינה ניכרת בקריאתה אז הראשונה בלבד וזו היא מילוי (ה׳) וכן ד׳ יסודות עיקרים הם אלא שלא שהם מים אש רוח כי העפר אינו אלא משריפת אש יצא העפר שהוא היסוד מעפר וכן מה׳ ראשונה שהוא יסוד אש כדאמרן ממנה יצא העפר שהוא ה׳ אחרונה ובנגד ד׳ אותיות של שם עשה הש״י ד׳ עולמות אבי״ע והיתה הכוונה כי להיות תכלית הראשית לא אפשר זה העולם הגשמי׳ אלא על ידי מרחק והנה בעולם האצילות אין שם לא מלאך ולא שרף אלא שמו לבדו כי המלך שמתייחד לבא לחדר מבגימי׳ ויש לו עוד מקום שמתגלה לדבר עם שריו ועבדיו שרוצה להנהיג במלכותו ואלו הם שאר עולמות ובעולם האצילות כבד נזכר הוא בשם והשם בהכרת שמורה איזו גדול אבל למעלה מזה אין רשות אפילו להזכיר שם חס ושלום ובנגד עולם האצילות אמר הכתוב כל הנקרא בשמי כי שם יש קריאת שם ולכן אמר כי כל שאר העולמות תלויים בזה : ואחר זה ברא העולם הבריאה הנקרא כסא הכבוד כי שם מתגלה על ידי התלבשות כי אין שם כסא וזו היא כבודו בענין ר׳ שהיה קורא למלבושיו מכבדותי׳ :

עיין במאמ״פ׳ בראשי׳ע׳קנ״ג

וזו״א ולכבודי בראתי וגו׳ ואם עולם הבריאה יצא ממקומו ויעלה מעט בגבול עולם האצילות יתבטל וישרף שאינו מתקיים אלא במקומו וכן עולם היצירה אם היה מתקרב אל הבריאה ישרף ויתבטל ועל זה אמר הכתוב יצרתיו וגו׳ · וכנגד עולם העשי׳ אמר אף עשיתיו וגו׳ והיתה הכוונה בד׳ עולמות להסתיר עצמו לבוש אחר לבוש כדי שיוכלו הברואים הגשמיים להתקיים וזה שאמר הכתוב כבוד אלהים הסתר דבר כי בדבר ה׳ שמים נעשו ואם היה יוצא דבר מעולם לא היה אפשר לעולם הגשמיים להעמיד אלא הסתר שמעלים והסתר דברי מלבוש אל לבוש יכולים העולמות להעשות ולהתקיים והוא כדמיון האש השורף שיש דברים שיכולים להתקרב אצלו ולא ישרופו מהרה כאבנים וכיוצא בו ואם היה במקום האבן תבן או קש ישרוף מיד אבל אם יתרחק התבן והקש מאש שיעור רב אז לא ישרופו · ולכן התחיל התור׳ בבי״ת לפי שבעולם האצילות אין רשות לדבר ומכל שכן למעלה ממנו · לכן התורה הראשונה שהוא כנגד עולם הראשון עולם האצילות בו שייך רק מחשבה : כי יש באדם ארבע דברים מחשבה ואחריו הרהור שהוא קרוב אל הדבור כי אדם מהרהר להוציא בשפתיו · ויש דבור ואחר כך מעשה והם כנגד העולמות וכנגדם אמר הפסוק לו ראה ויספרה וגו׳ ראה הוא מחשבה ויספרה הוא הרהור הכינה הוא דבור וגם חקרה הוא מעשה · ואחר כך ויאמר לאדם אם כן זה שהתחיל התורה (בב׳) הוא הטעם לפי (שבב׳) שהיא פתוחה מרוח שלשה מתיבות ורביעית פתוחה ופתוחה ולהורות ע״ז שנברא העולם בצורת (הב׳) ולכן התחיל התורה (בב׳) והיתה הכוונה שאם יש שום אדם יעשה עצמו אלוה יאמר לו שיעשה הרוח הרביעי כבנין שלו ומבוריו וזה הוא הרוח הסוכך הוא רוח צפון וזה שא״ה נוטה צפון על תוהו וגו׳ כי הרקיע הנוטה על רוח צפון הוא כנוי על תוהו כי שלש הרוחות מזרח מערב ודרום הרקיע בנוי עליהם אלא של תוהו שכבר עשה השם יתברך כמין כיפה ורוח צפון לבדה הוא פנוי והלאי״ר על זה יורדי הים שרוצים ללכת בים ברוח מזרחית צפונית אל הרוח מערבית הם מסבבים בים אוקינוס כל רוחות העולם מזרח ודרום ומערב עד שמגיעים אל קצה המערב אל הצפון שהוא מערבית צפונית ואם היו יכולין ללכת ברוח צפון היה קרוב להם מאוד שלא היו צריכין לילך אלא מעט אחד רוח צפון לבדו אלא להיות הרוח ההוא שאין אינה יכולה לילך בתוכו הדרך כלל כי היא כעיר פרוצה אין חומה : והנה כל עובר הארץ בערך ים אוקינוס הוא כגרגיר חרדל כי ים אוקינוס ת״ק שנה על ת״ק שנה והארץ מהלך שבע שנים לבד אם כן כשנקשה קראי אהדדי פסוק אחד אומר מצפון תפתח הרעה שנראה שרוח צפון הוא ניכנס · ופסוק אחר אומר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ונפוכס תמלא בטנם שהוא גן עדן כי שם הטוב הגנוז לצדיקים וכה״א לצפון לעול׳ לצדיקים טובות אלא האמת כן הוא כי להיות רוח צפון כנגד ה׳ הגבורה שהדרום הוא ימין כנגד אברהם אבינו ע״ה שהוא חסד כי שם הוא המים שלעולם המים כמשכין משם וכן היה עושה אברהם לכל העולם לא כן יצחק שהוא הגבורה כנגד יסוד האש שהוא ברוח צפון שלא היה רוצה לברך את יעקב ואפילו לעשו אלא אחר לבדו בשכר שהביא לו ציד שנאמר בעבור תברכני נפשך וגו׳ ובמה שמיניק ינקו יעקב ועשו כן ברוח צפון יש גן עדן וגיהנם ולהיות גן עדן אחת מהדברים שקדמו לעולם כמו שנאמר גן בעדן מקדם · וכן הגיהנם קודם לעולם כמו שנאמר כי ערוך מאתמול תפתה וגו׳ · לכן אמר בראשית ר״ל ב׳ דברים שהם כנגד הצפון הי׳ ראשית לעולם וזהו בראשית להורות שכר ועונש לצדיקים העוסקים בתורה ולמבטלים בתורה · אם כן כתחילה התורה בב׳ לומר לך כי ב׳ דברים הוא ראשית וזהו ב׳ ראשית השמים והארץ היו שניהם ראשית השמים נבראו תחלה והארץ תחלה וכמו שכתבתי · וכמ״ש תבין מחלוקת בית שמאי ובית הלל שנחלקו בזה ויתיישבו הכתובים כתוב אחד אומר תחלה את השמים ואחר כך את הארץ וכן לקמן את השמים והארץ וכתוב אחד אומר ביום עשות ה׳ אלקים ארץ ושמים תחלה ארץ ואחר כך שמים ועוד כתוב אחר אומר אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים (ו׳) דוימיני מורה אחר שידי יסדה ארץ אח״כ ימיני טפחה שמים : אלא מעולם הבריאה השמים כי באותו עולם נוכרות הקדושה והדבר כרוחני ובעולם העשיה הארץ קדמו · וז״ש ולשכלול הארץ קדמה כי שם נוכר היותר חומרי כי כל כוונת העולם העשי׳ היה להגשים הדברים ולכן שם הארץ קדמה · וז״ש אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בעולם הבריאה היה כן אבל כעשן היינו בעולם העשי׳ שם היה ארץ ושמים ארץ תחלה ואח״כ שמים וז״ש אף ידי יסדה ארץ ושמים נבראו תחלה וזהו בעולם הבריאה אבל בעולם העשי׳ הארץ היתה תחלה ואחר כך וימיני טפחה שמים אמר טפח״ה טפח ה׳ כי בטפח שלו יתברך שיש בו ה׳ אצבעות וכל אחד ק׳ אלף ולכן הם ת״ק אלף שנים וזה שנאמר שמים בזרת תיכן שיש בו ה׳ אצבעות בי״ד וז״ש את השמים כי א״ת לרבות שמים אחרים בעולם העשיה א״ת הארץ לרבות הארץ אחרת דעולם הבריאה · הגב באדם יש ארץ ושמים כי הטרפשא מפסיק בין הנשימה לבדה ומעים איברי המאכל להם לבדם הוא הרקיע הנטוי על הארץ ולכן למעלה הם כל האברים הרוחניים הלב והראש והמוח וכיוצא למטה כל האברים החומריים כמאת כי האדם אגין עליון כנגד השמים וחציו התחתון כנגד הארץ כי האדם עולם קטן הוא · ואם כן נעשה האדם בצלמינו וגו׳ כי בצלמנו הוא צמי׳ הנשמה וגם האדם הוא הנשמה שהוא עיקר האדם וכמו שנאמר על בשר אדם לא ייסך כי הגוף שיכו אדם אלא בשר אדם והנשמה היא אדם : ומלת נעשה נאמר על הגוף שנעשה מחומר העולם הגשמי׳ וכמו שהוא יתעלה השכינה והמלאכים כשבאים לעולם מתלבשים באויר העולם הזה החומרי ולכן אכלו אצל אברהם אבינו עליו השלום כן נשמת אדם מתלבשת באויר העולם הזה לכן אמר נעשה בלשון רבים כלומר נעשה לו לבוש מעולם העשיה לאדם שהוא הנשמה יהיה בצלמינו שהוא דוגמת המלאכים כדמותינו שהוא בתלבושות שמתלבשת באויר העולם הזה · כשבאין כאן הרי שיש בזה האדם ב׳ אדם עליון שהוא הנשמה · ואדם התחתון שהוא הגוף הרי ב׳ מיני אדם זה בתוך זה · ובזה יובן מה שאמר הכתוב שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי דם האדם הוא הנפש אשר בתוך האדם שהוא הגוף : וידוע

וידוע כי הדם הוא הנפש ולזה כשהורג אדם עיקר העונש הוא הגוף וידוע כי הגוף הוא החומר ועיקר הרע שעושה הוא הריגת הנפש ולנ"א שופך דם האדם באדם דהיינו שמוציא ושופך נשמתו אשר בתוכו ישפך דמו וטעם לזה כי בצלם אלקים עשה את האדם ולא אמר כי בצלם ובדמות כמ"ש בצלמנו כדמותינו כי לפי מה שאמרנו עונש הרוצח הוא על היות שעשה לנפש האדם מוקשה לו כי אדרבא אם עשה היזק לגוף החומרי או לנפש טובה גדולה עשה שהוציאה מבית האסורים כי היא חלק אלוה ממעל ומתאוה לעלות אל ביתה אלא שבעל כרחו היא יושבה בתוך הגוף החומרי ואם כן ראוי לשכר ולא לעונש ולנ"א כי בצלם אלהים עשה את האדם שהוא בחי' רוחני' שלמעלה כי כשיורדין לעוה"ז ומתלבשות באויר העוה"ז כדאמרן ושכינה בתחתונים צורך גבוה כי שכינה עמו ומתאווה לשכון כבוד בארצינו וידוע כי העה"ז גורם לשכינה שתסתלק מישראל וישאר העה"ז כגוף המת וכן זה הרוצח שגורם לנפש האדם להסתלק למעלה מעלה עליו הכתוב כאלו גרם שתסתלק השכינה מישראל כי בצלם אלהים עשה את האדם וכמו שהמסלק השכינה ראוי לעונש כן המסלק נשמות האדם שהוא חלק אלוה ממעל וצלם האלקים ראוי לעונש מנלא שיש באדם שמים וארץ באופן אחר מאותו שאמרנו למעלה כי יש בו בחי' נשמה שהוא כנגד שמים שהוא הרוחניות מן השמים ויש בחי' הגוף שהוא כנגד הארץ לאלו ה"ב אמר בראשית כי ב' דברים אלו היו בראשית הבריאה שמים וארץ ודבר הכתוב על בריאת האדם שמים על הנשמה וארץ על הגוף ויש בפסוק הזה ז' תיבות כנגד חיי האדם שבעים שנה ואחר כך מת וז"ש והארץ היתה תוהו שהוא הגוף הנקרא ארץ היתה תוהו שהאדם תמוה מאוד כשרואה צורת אחר מותו שנשתנה לירקון ומבריח ואדם מחשב שאין לו שוב תקוה ולא ישוב עוד להחיות לז"א ובוהו אבל איננו כמו שחושב כי אותו עצם הלוז עדיין בו כי היא הנשמה מחופפת עליו עד יום התחיה ואין יודע זו אלא כישן ויקץ וז"ש וחושך על פני תהום אותיות המות כי המיתה איננו אלא כאדם היושב בחושך ואחר כך יצא לאורה כי רוח אלהים מרחפת על פני המים ר"ל הנשמה איננו מנחתו כי כשהייתה בתוכו ממש היתה מחי' אותו בעצם ואם היתה מסתלקת מעליו לגמרי לא היתה עוד תקומ' כי היו עצמותיו מתרקבים והולכים אפי' עצם הלוז לא היה נשאר בו ועכשיו שרוח אלקים דהיינו נשמתו מרחפת על העצמות וז"ש מרחפת על פני המים בזכות התורה שלמד חופף עליו ומים דקאמר היא התורה כמ"ש הוי כל צמא לכו למים אם כן המים דקאמר הוא הטל שעתיד הש"י להחיות בו המתים והנשמה מחופפ"ת וממתנת על העצמות על פני המים שאז יאיר בענין הטל אורות טליך הנאמר בטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בו המתים כי היא בחושך ואז יאיר אותו באותו טל והוא יתב' שומר אותו עצם שהוא הלוז שאח"ל שאמר האדם לעולם כי משם הוא מתחיל להבנות בזמן התחי' וז"ש ובוהו כי עדיין הוא להחיות לשוב להחיותו על ידי אותו עצם ואותו העצם איננו מתקיים אלא בכח הנשמה המחופפת עליו וז"ש בהתהלכך תנחה אותך בשעת פטירתו מן העולם בשכבך תשמור עליך בקבר בזכות התורה שלמדה הנשמה מחופפת על העצמות וכן בשעת פטירתו יש כדרך העוה"ז דרך א' חשוך מאוד וכשנפטר האדם נכנסה נשמתו באותו הדרך חשוך ואין הנשמה יודעת באיזו דרך תלך בו אלא התורה שעוסק בעוה"ז מאירה לפניו וכמ"ש כי נר מצוה ותורה אור וז"ש בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך כי בזכות התורה הנשמה שומרת העצמות שלא ירקבו חוץ ממדה הנאמר כאן על העצמות כמ"ש שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה שהוא אותו העצם המיוחד שאמרנו וכיון שלא נתרקבה הרי כל העצמות עומדים ואזי יבא זמן התחי' וז"ש ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור דהיינו שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים במהרה בימינו כי אז חושך שהי' על פניו בזמן המות יוסר מעליו ויהי אור לאחר התחי' דהיינו באלף השביעי לא יהי' עוד חושך כלל אבל יהי' כולו ביום יאיר וז"ש ויהי ערב ויהי בקר דהיינו לילה ויום אחד יהיה הכל יום א' וכן לא יהיה עוד חושך וכמש"ה בלע המות לנצח אלא כולם יחיו וז"ש והנער בן ק' שנה ימות שיא כא"ה אבל בישראל יהי' אורות ומלאך המות לגמרי עד כאן: וכזה תבין מצות חיזוק °סעודת מצוה מלוו' מלכה כי איתא בדברי רז"ל שעצם א' יש אצל אדם הוא אותו עצם הנקרא (לו"ז) שיש להעצם הזה מסעודת מלוה מלכה של מ"ש ובהיות שהוא משמרת לתחיית המתים שעל ידה הוא התחיה לכך צריך ליזהר מאוד ולכוין על עצם הנ"ל ולכך ע' אדם

טעם ככן סעודת מצוה מלו' מלכ' בז"ש

רשע אומרים תשחקו עצמותיו היינו שלא יקום לתחיית המתים ולזה כתיב שומר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה תמותת רשע רעה אשר לא יקומו רשעים במשפט וגו':

וכזה תבין התחלת בנין שכל א"א באות (י') ומסיים באות (צ') כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בביאור מאמר ספרא דצניעותא בפרשת בראשית ע' ע"ה תאנא ספרא דצניעותא ספרא דשקיל ב במתקלא דעד לא הוה מתקלא לא הוה משגיחין אפין באפין וכו' - ובכתבי האלהי הקדוש האר"י ז"ל דע כי בזווג חכמה ובינה קודם דאתתקן א"ק הוה מהדר אכפוי מבינה כי היכי דאהדר אכפוי וזעיר אנפין מנוקבא וז"ש בפרשת °בראשית ע' ך' אמר ליה כדי נדי אנת ונדיק אנת אבל אנת צריך למהוי טמירא לית אנת בעי למהוי ב באתגליי' כל כך בגין דלא לחייב פתחון פה לעלמא מ"ט נ' איהי אתי' י' דשמא קדישא ורכיב עליה ואתאחיד בהדה ורזא דא כד ברא הקב"ה לאדם הראשון דו פרצופין בראו ובנ"כ אכפוי די' מהדר לאחורוי וכו' היינו שהצ' היא נ' והי' רוכבת עליו ונעשית צדי"ק כזה צ' (וי') וו הפוכה ומחזרת פניו מן הנ' דלא הוו משגיחין אפין באפין (והי') דהיינו אבא (והנ') דהיינו אמא (נ') שערי בינה והיינו דקאמר הכי אנת צריך למהוי טמירא לית אנת צריך לאתגלייא כי איננו מעולם הנגלה כי אם מעולם הנעלם עלמא דאתכסיא ואדם הראשון היינו א"ק חכמה והיינו דקאמר דעד לא הוי מתקלא לא הוו משגיחין אפין באפין דכי היכי דנוקבא דז"א נפק מאחורוי ולא הוו משגיחין אפין באפין אף על גב דנוקבא הוו מתדבקא בסטרוי כחדא ה"נ לעילא מקמי דאיתתקן עתיק קדישא כעין דכר ונוקבא לא הוה חכמה ובינה משגיחין אפין באפין אבא רחמים גמורים ובינה דינים גמורים ונמצא זה הופך פניו לכאן וזה הופך פניו לכאן ומכל מקום עיקר השגחת אפין באפין היינו עתיקא בזעיר ע"כ. והוא סוד מאמר פר' °נשא ע' רכ"ח ואשגחותא דעינא דעתי"ק יומין עלייהו וכו' דחסיים ובעתא דיפקח עינוי יתסחן כ בעינא טבא ורחמי על ישראל ועביד נוקמא באחר עמין הכ"ד עובדה והקיפה יעורה לאתפתחא בההוא חוורא הקינה למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון ע"כ. גם שם ע' רע"ו רזא כתיב טוב עין הוא יברך וכתיב בית יעקב לכו ונלכ' באור ה' וכו' וכתי' בקיבכך ישרא' ישרא' דלעיל וכו':

פי' מאמר בראשית ע' ך'

מאמר פ' נשא ע' רכ"ח

וזהו סוד והבאת שלום שבין אדם לחבירו ובין איש לאשתו בסידור האר"י ז"ל והבאת שלום שבין אדם לחבירו היינו שיאיר אריך בז"א וזהו שלום בין אדם לחבירו וכן יאיר הז"א במלכות על ידי השלום. (שהוא סוד מה דאיתא בפרשת °מקץ ע' תל"ט וכל כתיבותיה שלום וכו' ע"ש: והנה ראה תראה מה דאיתא בספר ברית מנוחה דף כ"ו על פסוק יהיה ישראל שלישיה למצרים ולאשור כל שבעים שרים שממשלתם על כל נבא מרוס נחלקו לשנים על אלו מושל שר של י ישמעאל ועל אלו מושל שר של אדום והוא הנקרא אשור ומאריך בענין הזה וכהורה יותפשט בדרך הת"ת ומוסף על שתי מדות הללו וזה יהיה לעתיד לבא והו ביום ההוא יהיה ישראל שלישיה וגו' ואם קניהו ולהעתיק עוד בענין זיווג תפארת עם כתר עליון וזיווג מלכות עם הת"ת ע"כ: והנה באורתי מן א' עד ט' הוא בז"א ומן י' עד אות צ' הוא בחכמה ובינה ומן ק' עד אות ץ' הוא באריך אנפין: והנה ראה תראה בפרשת כי תצא למלחמה על אויביך וגו' כתיב אחר הפסוק כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלהיך בידך וגו' וכי יהיה באיש ח משפט מות והומת ותלית אותו על העץ וגו' לא תראה את חמור אחיך או שורו נופלים בדרך והתעלמת מהם הקם תקים עמו וגו' עיין לעיל דף ה'. כי יקרא קן צפור לפניך וגו' כי תבנה בית חדש וגו' לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו וגו' והנה אות (ק) כתיב בתורה אות גדולה כי הקדמנו לעיל מה דאיתא °בפרשת בראשית ע' קע"ד אמר רבי אלעזר אמאי הוו קדמאין חיין יומין סגיאין וכו' אמר ליה רבוי שכין ואריכו דיומין אימן מאריך אנפין ומעוטא דיומין ושכין איכון ז"א ובנ"ד באברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם (בה') זעירא ע"כ: איתא °שם ע' קס"ה אית אתוון רברבן ואית אתוון זוטרין ואית (א') מאתוון בינונים וכו' ע"ש אם כן אתוון זעירין הם בזעיר אפין ואתוון בינונים הם באו"א ואתוון רברבן הם באריך אנפין ולמעלה. והא דאיתא בפרשת תרומה ע' רל"ד אית אתוון רברבן ואתוון זעירין. אתוון רברבן מעלמא דאתי היינו בינה ואתוון זעירין הם בעלמא תתאה היינו כנגד זעירין שהם בזעיר אנפין ונוקבא הם נקראים אתוון רברבן. אבל א"ה

מאמר פ' מקץ ע' תל"ט

מאמר פרשת בראשי' ע' קע"ד

שם ע' קס"ה

בעצם נגד אתוון

ליסור אצילות ופי׳ מאמרי זוהר ופי׳ איקבכ״נ

לימוד אצילות פי מאמרי זוהר ופי נמ נג

לימוד אצילות ופי מאמרי זוהר ופי האותיות

פי׳ מזמור כ״ה
דאהתרא״ה מזמור כ״ה בתלים שהוא לדוד אליך יי׳ נפשי אשא (היינו
מסירת נפש במלכות וע״ל דף נ׳ סדר היחודים ע״ש באריכות ותבין
סוד הנ״ל ודוק במזמור הזה ואפס קציהו הדרכני באמתך ולמדני וגו׳
וכ״ת הלא יש עבירות לו״ק מטאת נעורי ופשעי אל תזכור וגם שם אנו
אומרים סוד יי׳ ליראיו ובריתו להודיעם היינו סוד של מזמור הנ״ל
ולזה הנהיד זה המזמור בפי׳ כ״ה לזכור השכינה הנקראת כה כי ו״ל

מאמר פ׳ בלק ע׳ שס״ו
בפ׳ בלק ע׳ שס״ו ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה מאי לכה אמר
כורו נריען להאי דרחיק כנדפוי עלייהו שמיה כ״ה וכו׳ אמר עד
השת׳ לא הוית בעלמ׳ מאן דייכול להו כגין ההוא פטרוכ׳ דאית להו
השתא דשעת׳ קיימא לכ״ה כעביד קרבא וכנ״כ כל עיטא דההוא רשע
לכ״ה הוה דכתיב ואכלי אקרה כ״ה אעקד להאות כה מאתריה ע״כ
ולסוד זה שהוא סוד מסירת נפש ליחוד אשר כתבתי לסוד אלבות
מעמיד מזמור זה לכאן כדי שיזכור בשכינה הנק׳ כ״ה לזה כתיב

מאמר פ׳ ויחי ע׳ תפ״ג
בפ׳ יתרו כ״ה תאמר לבית יעקב אלו הנשים כי כבר הארכתי מאמר
פ׳ ויחי ע׳ תפ״ג כגון דשכינת׳ כל נוקבי דעלמא קיימין בסתרהא
ע׳כ וכו׳ ע״ש וכפ׳ אמור ע׳ קפ״ד וביום הבכורים בהקריבכם מנחה
חדשה ליה״וד וכו׳ ר״ש פתח או ירכנו עני היער מלפני יי׳ וגו׳ זכאין
אינון דמשתדלי באורייתא (וכפ׳ פנחס ע׳ תס״ח מביא נ״כ פסוק
הנ״ל וביום הבכורים א״ר אבא יום הבכורים מאן יום דא נהר היוצא
מעדן דאיהו יומא דאינון בכורים עלאין ודאי איהו דאורייתא תליא
בי׳ וכו׳ כי כבר הארכתי במאמר זה וע״ל דף מ״נ ע״ג) ת״ח עד
בשתא אתקריבו ישראל תבואת הארץ ותבואת הארץ ודאי ואתעסקו
ביה ואתקשרו בההוא קשורא וכו׳ ואקריבו שעורים כגין דאיהו קדמאה
מכל שאר תבואה ומן קדמאה מקרבא ולא מההוא דמתאחר דהא
אחידו קדמאה דישראל אתאחדו ביה בקב״ה הכא הוא אמר קב״ה אנא
יהיבת לכו מן במדברא מההוא אתר דאקרי שמים דכתיב הנני ממטיר

מאמר פ׳ בהעלתך ע׳ רנ״ו
לכם לחם מן השמים (וז״ל בפ׳ בהעלתך ע׳ רנ״ו ת״ח משה אתאחד
ושוה סליק כמה דלא אתאחד בכיאה אחרא דהא אחיד נדקה הוא
(וכפ׳ ויקרא ע׳ מ״ב ערנוס נדקה וכותא וזכותא ושמיא חד סלה)
ובשעתא דאמר קב״ה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים חדי משה
ואמר ודאי השת׳ ההוא שלימו בי אשתכח דהא בגיני אשתכח מן לישרא׳
וכו׳) ואתון מקרבין קדמאי שעורים וכאה אולקהון דישראל דהא
כנסת ישרא׳ לא שקרת במלכא קדישא לעלאין כנסת ישראל. תווהת
אשר תשטה אשה תחת אישה בנ״כ דיכא דהאי אתתא מאתרהא ומאן
כוא אתרהא ההוא דכתיב בה אשת חיל מי ימצא ורחוק מפנינים מכרה
אשת חיל עטרת בעלה וכו׳ ע״ש ולסוד זה להזהיר הנשים להודיע

פי׳ משלה כה תאמר לבית יעקב אלו הנשי׳ ותגיד לבני ישראל ואשא אתכם על כנפי נשרים
להם כמה יש להם אחוה כתיב כה תאמר לבית יעקב אלו הנשים
ועיין בפ׳ בראשית ע׳ ק״ס אפס קציהו וכל נוקבא בית אקרי והאי
דכור בתראה איהו בית לקול דיעקב דאיהו אורייתא ע״ל דף י״ו ע״ג
וזה יאמר לנשים ותגיד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים
ואשא אתכם על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי ע״כ ע״ל דף י״ד ב
בביאור נמ׳ כשהלכתי לתחום קן נשרים ושם מבואר כי כוד נשר הוא
בשתים ומאן שמים דא תפארת ישראל ולזה לנשים כה תאמר לבית
יעקב אלו הנשים שהם אחוזים בשכינה. ותגיד לבני ישרא׳ ואשא אתכם
על כנפי נשרים ואביא אתכם אלי דייקא היינו שהם דבוקים כי
שמש והיות שהיחוד של תפילת אפים מסירת נפש למלכות ולעשותה
כאשר אנו אומרים לדוד אליך יי׳ נפשי אשא אבל דאה תרהה מזמור
הקדום לדוד מזמור ליה״וד הארץ ומלואה תבל ויושבי בה כי הוא
על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה (ע״ל דף א׳ ע״ב מה שפרשתי
בפי׳ הפסוקים) וקאמר מי יעלה בהר יי׳ ומי יקום במקום קדשו נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשו וגו׳ ואח״כ קבעו זה המזמור.

פי׳ על סיכו׳ מזמור כד כה
והנה על פי מה שהארכתי כי טעם למנחת שעורים משו׳ דנקרא
תבואת הארץ ואיהי קדמאה מכל שאר תבואה ולא מההוא
דמתאחר דהא אחידו קדמאה דישרא׳ אתאחדו בי׳ בקב״ה הכא הוא ר״ל
כי הלא ראשית חכמה יראת יי׳ היא מלכות שמרמז על זה שעורים. ולזה
איתא בפ׳ הנ״ל ורוא דמלה זאת תורת הקנאות אשר אוכדועא לנשי
עלמא דלא ישטון תחות בעליהן ואי לאו קמח שעורים ומיכא ל
לקבלא זה מכאן ומלה תדא אשתמודע מלה אחרא ע״כ ומכן הוא

פי׳ פסוקים ברות ויהי כאיפה שעורי׳
לפ״ד גם תבין גבי רות ותלקט בשדה עד הערב ותחבט את אשר
לקטה ויהי כאיפה שעורים וגם שם ויאד שש שעורים ודאי בגמ׳ דריש
וגם רש״י פי׳ אי אפשר לומר שש סאין וכו׳ אלא רמז דקא רמיז שעתיד
לנאת כן שתתברך בשש ברכות רוח חכמה בינה עצה וגבורה רוח דעת
ויראת י׳ ע״כ וכפ׳ בראשית ע׳ קב״א אויר קדמאה.וכו׳ ע״ל דף ד׳
ע״כ שהארכתי במאמר זה והנה שם מביא ברכות הנ״ל וז״ל רוח יי׳
דא אויר קדמאה (היינו סוד הנקרא אי״ן רישא הנקרא אוירא
דביה מתלבש דעת דעתיק יומין כאשר הארכתי) רוח חכמה ובינה
תרין ספירין אכתריה רוח עצה וגבורה ימינא ושמאלא רוח דעת
ויראת יי׳ עמודא דאמצעיתא ומלכות ע״כ והנה א״א לבנים פנימה
עד שתכנס בשער כואת ינא אהרן אל הקדש וכנ״ל תבואת הארץ לכך
רמז לה כל זה הסוד בסוד שעורים והכל לפי הנ״ל כי שעורים
מרמזים על זה :

פי׳ מופלא בגמ׳ מס׳ נדרים דף מ׳
גמה מאוד תבין בזה בגמ׳ במס׳ נדרים פ׳ אין בין המודר דף מ׳
אמר רבא בר יונתן עדשא יפה לחולה לרפואתו מאי עדשן
א״ר יוחנן חושלא דשערי עתיקא רב יוסף אמר סמידי דשערי עתיקא
דריש כפיא אמר אביי וכעין בשולא כבשרא דתורא ופי׳ רש״י חושלא
דשערי שעורים קלופים דריש כפיא בתחלת הרקדת הנפה ע״כ והנה
לכאורה קשה הלא אנו מברכין ברכת התורה על זו גמ׳ אשר בחר בנו
ומה היא רפוא׳ הגוף אבל נלע״ד כי איתא בפ׳ האזינו כשופו על

מאמר פ׳ האזינו ע׳ תקצ
פסוק ימצאהו בארץ מדבר וכו׳ עד הכא הוה כתיב בההוא ספרא וכו׳
לבתר הוה רשים בהאי קרא כל כטורא דאצטריך אסיא חכים למעבד
לארע דשכיב בכי מרעיה אסירי דמלכא למבלא למארי עלמא דכד
אזיל אסיא חכים ימצאהו בארץ מדב׳ ובתהו ילל ישימון מרעין דשריין
עליה אשכח ליה כאסירי דמלכא לאפלא למאריה עלמא וכו׳ באריכות
וע״ד אצטריך אסיא חכים לאשתדלא עליה אי יכיל לאיהב ליה
אסוותא מן נפשא יאות ואי לא יתן ליה אסוות׳ לנשמתיה וישתדל על
אסותי׳ דנשמתא ודא הוא אסיא דקב״ה תא ישתדל עליה בהאי עלמ׳

גמ׳ בנדרים שקב״ה זן את החולה
ובעלמא דאתי ע״כ גמ׳ שם במס׳ נדרים מנין שהקב״ה זן את
החולה שנ׳ יי׳ יסעדנו על ערש דוי שנ׳ כל משכבו הפכת בחליו
א״ר אבין אמר מנין שהשכינה שרוי למעלה ממטתו של חולה שנ׳ יי׳
יסעדנו על ערש דוי א״כ הקדמנו כי אסיא דקב״ה ישתדל על אסותי׳
דנשמתא כי או כותן לו חיות בעה״ז וכעה״ב והקדמנו כי שעורים הם
מרמזים על תבואת הארץ שהיא השכינה גם הקדמנו כי השכינ׳ שרוי
למעלה ממטתו של חולה אבל איך יודיע זה לחולה לכך גילה רבא בר
יונתן עדשא יפה לחולה מאי עדשן א״ר יוחנן חושלא דשערי עתיקא
פי׳ שעורים קלופים רמז שיקבל עליו יראת יי׳ שהיא ראשית חכמה

מאמר פ׳ בראשי׳ ע׳ ל״ז
ולרמז לו ששכינה מראשתו והא דנריך קלופה משום דאית׳ בפרשת
בראשית ע׳ ל״ז כקודא קדמאה דכולא אקרי פקוד׳ דא יראת יי׳ דאקרי
ראשית דכתיב דאשי׳ חכמה יראת יי׳ : יראת יי׳ ראשית דעת בגין דמלה
דא ראשית אקרי ודא איהי תרעא לאעלא גו מהימנותא ועל פקודי
דא יתקיים יראה אתפרש לתלת סטרין וכו׳ אית בר נש דדחיל לקב״ה
בגין דיחיון בנוהי ולא ימותון או דחיל מעונשא דגופי׳ או דממוכ׳ וע״ד
דחיל ליה תדיר וכו׳ אית בר נש דדחיל מן קב״ה בגין דדחיל מעונשא
דההוא עלמ׳ ועונשא דגיהנם תרין אינון לאו עקרא דיראה אינון
ושרש׳ דיליה יראה דאיהי עקר׳ למדחל בר נש למאריה בגין דאיהי רב
ושליט עקרא ושרש׳ לכל עלמין וכלא כלא הוו וכו׳ בכה ר׳ שמעון
ואמר ווי אי איטא ווי אי לא איט׳ מלרע אית יראה רעה דלקי ומחי
ומקטרג ואיהי רצועה לאלקאה חייב׳ מאן דדחיל בגין עונשא דמלקיות׳
וקטרוג׳ כמה דאתמר לא שריא עליה ההוא יראת יי׳ דאקרי יראת יי׳
לחיים וכו׳ ע״ש ובנ״כ אתר דאקרי יראת יי׳ ראשית אקרי וכו׳ דהא
דא תרעא דכלא ובנ״כ כתיב בראשית דאיהי יראה ברא אלהים את
השמים ואת הארץ ע״כ וכדאית׳ במס׳ שבת דף ל׳ סוף דבר הכל
נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם כי את כל
מעשה האלהים יבא במשפט על כל נעלם אם טוב ואם רע ודריש בגמ׳
כי זה כל האדם א״ר א׳ כל העולם כולו לא נברא אלא בשביל זה ר׳ אבא
בר כהנ׳ אמר שקול זה כנגד כל העולם כולו שמעון בן עזאי אומר לא
נבר׳ כל העולם אלא לצוות לזה ע״כ והנה מדייק בקרא את האלהים
ירא ואת מצותיו שמור והוא כמו שהקדמנו ובנ״כ אתר דאקרי יראת
יי׳ ראשית אקרי וע״ד אתכליל הכא פקוד׳ ודא עקר׳ ויסוד׳ לכל
שאר פקודין דאורייתא לכך מדייק את האלהים ירא בתחלה ואח״כ את

מאמר פ׳ עקב ע׳ תק״ך
מצותיו שמור אית׳ בפ׳ עקב ע׳ תק״ך פתח ואמר והיה באכלכם
מלחם הארץ תרימו תרומת יי׳ במאי אתדיימת. שכינתא דאיהי ה׳
דהמוציא דאוקמוה עליה מארי מתניתין כל הבונע נריך לדקדק בה׳
אלא ודאי הא אוקמוה רבנן דמתניתין מזון ותבן פטורין מן המעשר וכד
איהי בבית אסורין ולית לה רשו לאדראה לגבי מ״ לאעבד עמה מ״ה
ובאי איהו תרומ״ה תורה דאיהי חמשה חומשי תורה דבה ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה (ר״ל ואו כמנית מ״ה וזה שאנו
אומרים

ואמרים מ"ה אלו פ"ה ואיכו וכו' ל"ל ויאמר יי' ליעקב קומי עלי
לחיים ולעולם זה ולעולמי עולמים ויאמר ה' אליו
מרומים ה' מושב מושבי עולם) וכמוון ותכון דאתער עלה לאוקמוה רכבן
אילן שכתוב למלך ה' מטה הוה קדיש מט דיהיה מזון ותכון לאתת ה' ו
ותכון ויהי (י) דיהיה עשור דילה וכו' כד חיכי כמוון ותכון
בלה דיהיון לקבל ערבה ופריסה שטוח מן המעשר ולית רשו לאת (י)
לאחבית כאת ה' דיהיון זן ו"ף וחו"ה וכו' כל המוסיף מרין לקדקף
בית וכדין למכנס מאתר דכתיב ה"ב והנה הקדמוו כי שפורים
שבוחות הארץ וכתן כמו ל"ל פתח ואתי ויסיו כיתכלכם מלחם כאתר
דיהיה כי יש לאת מאתר שכני מחטיא לאת מן השמים ויהיו מקום
תשלוחי לוח מדיוקן מלאת הארץ דיהיו שכח מלך מלכות שהוא ה' ולו
ויהיו תרומה ליה"ד ולכך מדייק בנו' וזעפלה לשערי פי' שעורים
תרימו תרומה ליה"ד ולכך מדייק בנו' וזעפלה לשערי פי'
קלונסים שלא יהיה עליו אוץ ותכון ולכך מדייק עם מדתו של ע"ק

פרשת פ' קדושים כי תו כיון שיכנו שעורים ליכל מזון ותכון וכפ"ם פנחס ב' תע"ח :

ג' תע"ח ותשעירית שהיה מתחלי שלא עשיריית החיפה לקבל ככם ישראל דהיו
עשירים לחלה תרומה ומעשר כי הקדמא כי
כנסת ישראל ולקבל עשיריות החיפה וכמה תכון דכתיב כפ' כי תבא לא
תחרוש בשור ובחמור יחד ותכון ויהי ישראל עשירים כי הקדמא
ישראל לך בכיתך תכון ותכון גדולה וקטנה לא יהיו לך בכיתך חיפה
ואיפה תכון שלשה ב' ותכון יהיו לך לגזעך יתר ויתיר כי תיזרעון לגזעך
ומה דלית ל' כפ' ויצ"ו ב' ותכון גדולה ע"ב כי הכתיב דיו יהיה
כשלו כמי שלמת תכון תגף דקיימית תיובי על פי הכתיב וכו' וכפ' פנחס
ע"ת ותכון ואמרית דיהיה פרט לתרומה מעשר דתרומה עשירית מעשר דתקנ
דיהיה לנשיא דיהכהנים דיה יתר כי התלכון לפני ויהי תמים וכו' כגון
דכתיבון דיהיל תיובי תלכון קלקלון וכו' ואיהיא תקנתא תכיוהו
בגון דיהיכתיב דיהי דיהיה כן ו"ה יי' ו תתחבר כה' בהיות
אחת בשיתא דיהיה כתיב ב"ה יהי אור ויהי אור ואיהיא תקנתא
דיהוה כלהו עבדיה פניהו כתיבת דקדושת דשיהי שכיבתא וכו' ותיהלו
לשבעת תכון ולא תדי שלא כלי כשלמות והוו נייחיה לון כזכו דשכיבתא
דתקנקיהון לכבוד כתיב והתכון דכתיב ואתכון אתתי שתני שבעת
ויהיה עתידה לשבת דכתיב ואתכון דכתיב ואתכון אתתי שתני שבעת
דומה תכון ישראל על תכון דתת שבעה פניהם תכון תלמוד ואמרו
ע"ב ושמרו בני ישראל את השבת לדורותם מדין לכתוב ליה
בדיוקא דלא יפקון מדרשות היחיד לרשות הרבים ואלו יהיו דלוקחוה
אחרי מתקיפין ישיחת השבת אתים שהן תרבע הוראה מדשות לרשות
שהכנסה כמי שיהיה קרי ליה תלמון מחל ותכון מדיין ישראל לכתוב לון
שלא ייעבדון לדיהיה דשביתה דלהיו רשות היחיד מלן דשות הרבים
שלשה שפחה אמה כזה בת שלשה לשפחה ותכון ושבעתן תכון
דתעדין ע"ב ושלח תלחוד לה יהי כשיכך תכון ותכון פיהו שלח תכון
ישראל ותכון ואתון תכון יקח נקלחוד תכון שלחוד תכון ודתן יהוה
אכ"ל ותכון דיהוה ישראל ואתון תכון יקח נקלחוד תכון שלחוד תכון ודתן יהוה
חוזק תקלחוד שלח לה יהיה לך תכון ותכון כשיכך יעיין לקחן בבלבב
ג' ע' שני דפס תחילת כפס שעיה קבין עבות קרוש ידידי
בשנים קדושין לעולם ט' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף
ואחד בי הלה כתה תוליכת את חיפה ויחוד לבי לבבות לה בית
בחרץ שכעד ות"ר יוחנן זו תכוסה ובעות החוד שידלה לבבל ע"כ ת"ל
אקדמונו ובשידית חיפה דת כשכת שיחיל המקדת בית יעקב שו השמים
שלח קלחוד ותשלחה חיפה ת תכוסה תבות כדלה ולה לחוד קלח
לה יכיר לך בכיתך חיפה חיפה וכ"ת יחיה וחיפה שלחוד חיפה שלחוד
ומלך יהיה לך והחרבת יהיה והקדמוני יהלן שלחוד לעולם לעולם בחוד
ואלקיהו דעתך לכתרת לי כדיתים דלה יפקון מדשות שיחיד לר"ם
והלכנכה כמי שיהיה קרי ליה תלמון מחל ותכון כשיכך תכון ותכון
וחיפה וכפ"ל ת' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף
בחוד בי הלה כתה תוליכת את חיפה ויחוד לבי לבבות לה בית
בחרץ שכעד ות"ר יוחנן זו תכוסה ובעות החוד שידלה לבבל ע"כ ת"ל
אקדמונו ובשידית חיפה דת כשכת שיחיל המקדת בית יעקב שו השמים
שלח קלחוד ותשלחה חיפה ת תכוסה תבות כדלה ולה לחוד קלח
לה יכיר לך בכיתך חיפה חיפה וכ"ת יחיה וחיפה שלחוד חיפה שלחוד
ומלך יהיה לך והחרבת יהיה והקדמוני יהלן שלחוד לעולם לעולם בחוד
ואלקיהו דעתך לכתרת לי כדיתים דלה יפקון מדשות שיחיד לר"ם
והלכנכה כמי שיהיה קרי ליה תלמון מחל ותכון כשיכך תכון ותכון
וחיפה וכפ"ל ת' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף
בחוד בי הלה כתה תוליכת את חיפה ויחוד לבי לבבות לה בית
בחרץ שכעד ות"ר יוחנן זו תכוסה ובעות החוד שידלה לבבל ע"כ ת"ל
אקדמונו ובשידית חיפה דת כשכת שיחיל המקדת בית יעקב שו השמים
שלח קלחוד ותשלחה חיפה ת תכוסה תבות כדלה ולה לחוד קלח
לה יכיר לך בכיתך חיפה חיפה וכ"ת יחיה וחיפה שלחוד חיפה שלחוד
ומלך יהיה לך והחרבת יהיה והקדמוני יהלן שלחוד לעולם לעולם בחוד
ואלקיהו דעתך לכתרת לי כדיתים דלה יפקון מדשות שיחיד לר"ם
והלכנכה כמי שיהיה קרי ליה תלמון מחל ותכון כשיכך תכון ותכון
וחיפה וכפ"ל ת' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף
בחוד בי הלה כתה תוליכת את חיפה ויחוד לבי לבבות לה בית
בחרץ שכעד ות"ר יוחנן זו תכוסה ובעות החוד שידלה לבבל ע"כ ת"ל
אקדמונו ובשידית חיפה דת כשכת שיחיל המקדת בית יעקב שו השמים
שלח קלחוד ותשלחה חיפה ת תכוסה תבות כדלה ולה לחוד קלח
לה יכיר לך בכיתך חיפה חיפה וכ"ת יחיה וחיפה שלחוד חיפה שלחוד
ומלך יהיה לך והחרבת יהיה והקדמוני יהלן שלחוד לעולם לעולם בחוד
ואלקיהו דעתך לכתרת לי כדיתים דלה יפקון מדשות שיחיד לר"ם
והלכנכה כמי שיהיה קרי ליה תלמון מחל ותכון כשיכך תכון ותכון
וחיפה וכפ"ל ת' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף

ג' ע' שני דפס תחילת כפס שעיה קבין עבות קרוש ידידי
בשנים קדושין לעולם ט' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף
בחוד בי הלה כתה תוליכת את חיפה ויחוד לבי לבבות לה בית
בחרץ שכעד ות"ר יוחנן זו תכוסה ובעות החוד שידלה לבבל ע"כ ת"ל
אקדמונו ובשידית חיפה דת כשכת שיחיל המקדת בית יעקב שו השמים
שלח קלחוד ותשלחה חיפה ת תכוסה תבות כדלה ולה לחוד קלח
לה יכיר לך בכיתך חיפה חיפה וכ"ת יחיה וחיפה שלחוד חיפה שלחוד
ומלך יהיה לך והחרבת יהיה והקדמוני יהלן שלחוד לעולם לעולם בחוד
ואלקיהו דעתך לכתרת לי כדיתים דלה יפקון מדשות שיחיד לר"ם
והלכנכה כמי שיהיה קרי ליה תלמון מחל ותכון כשיכך תכון ותכון
וחיפה וכפ"ל ת' כשלו ואחד מן המעולם בולו ועבות הדוש לבבל לה
ואכיך ואלקיך מילי ותכון ותכון כשיכך תכון ותכון כשיכך לבבל כשיכך
ככשיכך תשלחה חיפה בין הארץ ובין השמים ולחוד לחלף

לימד האצילות ופי' מ"אמרי זוהר סוד אותיות נה

רוח חכמה וכו' ע"פ מאמר כ' בראשית ע' קנ"א רוח יי' דא אויר קדמאה רוח חכמה ובינה תרין ספירין אבתריה רוח עצה וגבורה ימינא ושמאלא רוח דעת ויראת יי' דא עמודא דאמצעיתא ומלכות והדיוקן בירושלים יי' דא ריח ניחוח ודאי איהו ריח ניחוח דאנדיק אשה ליה"וד דא נצח והוד עלייהו אתמר את קרבני לחמי לאשי וכו' ואז יהיה בסוד מה דאית' בכתבי האר"י ז"ל אפס קציה כי הארכתי לעיל כל אדם רומז אל כל האצילות מראש אריך אנפין עד סוף המלכות דאצילות כדמיון א"א עצמו אשר נתפשט בעשר ספירות שבו בכל האצילות ע"כ ועל אדם כזה נאמר זה ויצא חטר מגזע ישי וגו' ונחה עליו רוח יי' היינו אויר קדמאה שהוא בסוד א"א אשר בו נכללו כל הספירות לזה קאמר ושפט בצדק דלים והוכיח במישור לענוי ארץ והכה ארץ בשבט פיו וכנ"ל וקאמר והוכיח במישור לענוי הארץ כי הם יקבלו המוסר לאתוקי לשאר בני אדם שאינם בענוים הכה בשבט פיו וימתי חייבא אדעת וברוח שפתיו ימית רשע היינו כאשר הארכתי כי יתגלה סוד הדעת דעתיק יומין המתלבש בתוך אוירא אשר משם נמשך בפיו אשר הם סוד ג' יי"י דשם י"וד ה"י ו"או ה"י ומהם ירום ונשא וגבה ומשם נמשך נחלת בה נטיל קב"ה כוקמא מאימן ימים הדונים ואישין נוכראין וע"ז קאמר וברוח שפתיו ימית רשע אבל מאן הוא הרשע אבל הקדמנו מה דאמר בפ' קרח ע' ס"א בער דכעים בר נש וכו' שריא ש אחר כתיב דאתמר ביה ארור אתה מכל הבהמה וכו' ע"ל דף י' ע"א תפי' ארור ותבין מאן הוא הרשע אל אחר כתיב ולסוד זה סידר ישעיהו הלוי נבואות י"א לרמז מי הוא הרשע וכנ"ל כי לא תתפיים מטרוניתא עד שתהיה נקמה ולזה בפ' תרומה הארכתי בביאור פסוק דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש זהב וכסף ונחושת כי ברוח שפתיו ימית רשע וזהו מרומז בנבואת ישעיהו והיכא זה כרוח בא אחר זה פ' תצוה דפתח ואתה תצוה את בני ישראל א"ר חייא מ"ש הכא בכל אתר דכתיב ואתה וכו' אלא כלא ברזא עלאה איהו לאכללא שכינתא בהדיה וכו' פירושו עיין לקמן מ"ש במאמר פ' אלה פקודי יג' סנ"ו תבין זה ר"ש אמר מהכא ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה כד"א ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה וע"ד אשר מלאתיו רוח חכמה דשריא שמשא בסיהרא באשלמותא דכלא עד ואתרשים הכל בכל אתר (והנה מדייק דשריא שמשא בסיהרא באשלמותא דכלא היינו כפי מה שהארכתי בדף א' ע"ב כי הלא רוח יי' הוא סוד ע"ק אויר קדמאה וכו' רוח דעת ויראת יי' דא עמודא דאמצעיתא ומלכות כי דעת הקדמנו לעיל ע"פ מאמר האזינו כנ"ל וכללא דאב ואם אקרי ביה וכד בעא לאכללא כלא בהאי אתכליל וכאי אב ואם ובן אקרין חכמה ובינה ודעת ומלכו' נקרא יראת יי' ולזה קאמר רוח דעת ויראת יי' דא עמודא דאמצעית' ומלכות כי או הכל בשלימות וכמו שמסיים בפ' בראשית ע' כ"ז אכין ומה ושדי כמגדלות בההוא זמנא דאתחבר עמי או ושלום א' רוח דעתיקא קדישא וכו' וכדין שלמא לעלמא ושריא טיבו דעתיקא באתר דדכר ונוקבא כאשר תראה בא"ח וכו'. דמסיים דהא לא שריא טיבו דעתיקא אלא באתר שלים באתר דדכר ונוקבא וכו' ע"ש א"כ מובן מאמר פ' תצוה והנה כל זה כרוח בישעיהו רק מכלן זה ולזה שם מביא תכף פתח ר"ש ואמר ואתה יי' אל תרחק אילותי לעזרתי חושה ואתה יי' כלא חד לאסתלקא מינן למהוי סליק נהורא עלאה מתתאה דהא כד אסתלק נהורא עלאה מתתאה כדין אתחשך כלא נהורא ולא אשתכח כלל בעלמא וע"ד אתחרב בי מקדשא ביומי דירמיהו ואע"ג דאתבני לבתר לא אהדר נהורא ל לאתרי' כדקא יאות ועל רזא דא שמא דהוא נביא גרם ירמיה"ו אסתלקותא דנהור' עלאה דאסתלק לעילא לעילא (היינו מה דכתבתי בפ' א"ו וכדאי' בפ' אחרי ע' קל"ז א"ל מהו הו"י א"ל מלה תליא בתשובה ולא תייבין כדין ה' עלאה נטיל ואכניד לו"או (וי') לגבי בגין דלא תייבין כדין אקרי ה"וי או"י כד אסתלק מלכא לעילא לעילא בגין דנוחין בני נשא ולא ישנא בהו וההוא עלאה טמירא סליק לו' וגם לי' לגבי דלא אתקביל צלותהון כדין אקרי או"י דהא א' סליק מבני' לו' ולי' וכו' וזהו דקאמר ירמיה"ו אסתלקותו דנהורא עלאה דאסתלק לעילא לעילא וכו' אבל ישעי"הו שמא גרים ל לאתוקמא ולאהדרא נהורא עלאה לאתריה ישעי"הו לאהדרא ההוא נהורא עלאה ולאתבני ביה מקדשא וכל טבין וכל נהורין יהדרון כ כבקדמיתא וע"ד קיימין תרין נביאין אלין דא לקבל דא בגין דשמא גרים ונבואה דאתוון דא בדא גרמין עובדא קם לטבא קם לביש ועל רזא דא נבואת דאתוון דשמהן קדישין וכן אתוון בגרמייהו גרמין לאתאחדא רזין עלאין כגוונא דשמא קדישא דאתוון כגר וייהו

נרמין רזין קדישין לאתאחדא בהו רזא קדישא י"וד קדישא נקודה דקיימא על תשע סמכין וכו' ע"ל דף ותראה נפלאו' וגם לקמן בביאור מאמר זה ולכן נסמכה פ' תצוה לפ' תרומה דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרו"מ ה' לי לשמי וכנ"ל ע"פ מאמר פ' קדשים ע' קפ"ד דודאי כד בר נש איהו חוטא גרים לארחקא ה' מאת ו' ובג"ד אתחרב בי מקדשא וכו' ובג"ד כל מאן דעביד תשובה גרים לאהדרא ה' לאת ו' ופורקנא בדא תליא כי כלו כל הקיצין והכל תלוי בתשובה דאיהו שלימו דשמי' וכו' וזהו ויקחו לי תרומ"ה לי לשמי ולזה נסמך פ' תצוה אשר בו מרומז סוד הנ"ל וע"פ הנ"ל תבין מה שהארכתי גם שם ע' קפ"א תשובה עלאה דא וכי לאת (ו') דאיהו בן י"ה ודא גרים דתשוב ו' לגבי ה' ולא יתבטל ח"ו כי עד הנה בתחלה צעקה הבעל' תלת משמרות הו"י הלילה אולי יעשו תשובה וכנ"ל כי עדיין בתשובה תלייא אבל שח"ו ישראל אין עושין תשובה אזי אות ו' דהוא מלכא דלעילא אסתלק לעילא לעילא עד אות א' ואז צועקים אוי שנסתלק עד אריך אנפין ואז אין הדבר תלוי בתשובה לכן באגדה ראשונה דמס' ברכות מתחיל תלת משמרות הוי הלילה ובאגדה שניה קאמר שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי שהחרבתי את ביתי כי אז בעו"ה ורלה שתשובה לא מהני (כאשר כתבתי שזהו פי' הגר אשר בקרבך יעלה מעלה מעלה וגו' . והנה שם בישעיהו דמסיים והיה ביום ההוא יוסיף אדנ"י שנית ידו לקנות את שאר עמו אשר ישאר מאשור וממצרים וגו' כי הם ראשונה במעל כאשר תבין ממה שהארכתי וקאמר ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהו"ד יקבץ מארבע כנפות הארץ וגו' כי תבין מענין ומסיים והיתה מסלה לשאר עמו אשר ישאר מאשור וגו' וזהו הכל בסי' י"א וקאמר תכף סי' י"ב :

ואמרת ביום ההוא אודך יה"וד כי אנפת בי ישוב אפך ותנחמני הנ"ה אל ישועתי וגו' זמרו יה"וד כי גאות עשה וגו' צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל ע"כ והוא כי הארכתי בסדר התפלה תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו וגו' והוא כי כבר הארכתי כד וי' סליק לא' אוי בעו"ה לא תליא בתשוב' אבל הקדמנו ואם חכמים ונבונים ראשי ישראל איהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בההוא זמנא כחית עלת העלות ב' יוד ה"א ו"או ה"א לנחתא עלייהו דייקא לאקמא שכינתא היפך ממה שהיה בראשונה שנסתלק ו' לגבי א' שהיא סוד עלת העלות ולסוד זה מרמז אשריך מי כמוך עם נושע ביה"וד כתיב א' רבתי לרמז כי א' ישפיע לת"ת ומלכות וכנ"ל ונחה עליו רוח יי' דא אויר קדמאה וכו' או ואתה על במותימו תדרוך ולזה קאמר הנה א"ל ישועתי וגו' א"ל דייקא כאשר הארכתי בפי' רוממות אל בגרונם ע"ל דף י"ה ע"ב ואז נ"כ יהי' מן קב"ה יהיה הנה כי הא בהא תליא וכאשר הארכתי במאמר פ' האזינו ע' תקס"ט עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן וכתיב תמיד עיני יי' אלהיך בה מרשית השנה חסר א' כתיב ולא מראשית באלף וכו' ע"ש דף י"ז ע"ב ולעלמא דאתי כתיב ראשון לציון הנה הנ"ם ו ולירושלים מבשר אתן :

והנה כמה שהארכתי לעיל מה שמביא בפ' תצוה ועל רזא דא צירופא דאתוון דשמהן קדישין וכן אתוון בגרמייהו גרמין לאתאחדא רזין עלאין וכנ"ל באריכות שמדחין על הכל וכאשר כתבתי שלסוד זה א' דאשריך ישראל רבתי מרמז כל סוד הנ"ל לזה בפ' בלק שמאריך בסוד ו' ובסוד גזע ישי ישראל אית לון כתב ולשון ובכל את יכלין לאסתכלא בדיוקנא וציורא כדקא יאות אבל בגוים לא יתחשב רזא דא בגין דלית לון כתב ולשון ולית לון לאסתכלא ולאשתמודע כלום דהא הכל המה מעשה תעתועים וכאשר איתא בפ' בראשית ע' קס"ו הבל דיוקנא כ' כרסיא ו' שש מעלות לכסא וכו' אלין הכלים לבושין לת"ת ומלכות וכו' ואית אחרנין דאתמר בהון הבל המה מעשה תעתועי' וכו' כי כבר הארכתי בזה ותבין אחר סדר תצוה מביא בפ' °כי תשא ע' קכ"ח פתח ואמר שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון שקר וכו' לזמנא דאתי לא ישתנון כוכביא ונהורין דעלמא אבל מאן ישתני איכון דפלחי לון וקרא דא הכי הוא שפת אמת תכון לעד אלין ישראל דאינון שפת אמת יי' אלהינו יי' אחד וכלא איהו אמת ורזא דאמת ואקיימי יי' אלהיכם אמת ודא איהו שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה ועד רגע מבעי ליה מאי ארגיעה אלא עד כמה יהא קיומא דלהון בעלמא עד זמנא דייתי ויהא לי נייחא מפולחנא קשיא דעלי ובזמנא דארגיע ישתני לשון שקר ישתני אינון דקראן אלהא למאן דלאו הוא אלהא אבל ישראל דאינון שפת אמת כתיב בהו עם ז"ו יצרתי לי תהלתי יספרו (והיינו ע"פ מה דאי' בפ' שופטים ע' תקמ"ז

°מאמר פ' כי תשא ע' קכ"ח

כי

ליסור האצילות

כי לא תעשייחד ו' עם ז' .ולא כשמיטת תקון וע"ל דף ז' טבעין סוף
הכ"ל ולחזר זה מכניסת ע"ל :

מלחמתי הכ"ל פעמה ר' יוסי ולחזר הן יכוסו כל מכתדים כך וגו' ואיון קב"ה לעיבור
ליעשות לו איזון טבעון ולחזר קלחזר ע"י כשיהי קטון וישתלח
מכלו עליהן כמה כישעין כנלעיתן ולחלמא כל איזון טבעון דקל מהכלון
ואיזון כתיבין כתוריית' לא יכלו למיקם ולמסבל נלעיתא לחלין
לבי מדרשות פתחין בסבירן ואיזון כל איזון טבעון דקל מיחכן ואיזון
כיוצין בתוריית' דלחטאת לון קב"ה עליהון ואתנחזון כנלעיתון .
(סימן שמלכיתי כפ' תנוה בתריכות) ואשר עתין מתרפין ומנדפין
לון וכו' לאוזרו לחיכם סוסיכם חלין איזון לחוכון כני עשו מכדיכם
כד"ח סורו מאחי קרבו לאו בלית עזות דמכוון לון בתפני ומרקקי
מלכויית לישתחל כנבי תרום ולחזרי כלו מפלכון כנדה וכו' ומפייס
וסם יבשו רוח הקדש לאוד להם יבשו וכו' ומפייס לאוד ב' חייל ודלי
בני ליהו וכלא כתיבוה תליה וכו' ויתבון בזה ולאוד זה מביא סם מה
שנתבתי והב ככסף ונחושת כת"ל לח כתיב :

מלאחי פ' כה"ל פעמה ולאוד כמו הרם תקריב ללחת מחיל מוכח בחכליה וכו' וכל
מיכן ומכלין בעזבתיה כתיבוה איזון ולאב"ג דלח תעבד
עליהון חלה יומל חדה לחת לחשיב עליהון כחלו לאעבדו כל מעשיהון
אלים וחוק ומה שיכול כיון לאטעמוני טעמא מחם מעלותיה לו יהדרון
מחוכה דעשב עליהון כלאו חפכיה עליהון כל חלין חילן דכיוכין
כחוריית' כ"פ וכ"פ דכמה וכמה יכוזרין לחבדו מעליהון מן יומל ד
דלעיתה שלחי לכל מלי דכתיב בגי לך ומכולך כל הדברים הללה
בחחרית היומים וכל לאוד המלחמה הכ"ל ע"ל דף מ"ו ע"ב לפם קניהו ד
דמכוים וכיה בלחרית היומים כגון שיהי כה כי ית' וכו' שר יי' וכו' ואלי
חלית תעון חלוקתו לפ"ח וכו' ע"ב פדף הכ"ל ויבלה פלחים לוך
מחכיש בידוד הבחדית הכ"ל .

ואנוז לאוד ס' כי תשא פ' ויקהל ושמה לת כל עדת בני ישראל
ולחיתה כחוכר ע' פת"ח בהתלה על פסוק אה רבי חייה
פתח ולחזר שחול לל הקני לכו סודו דרו מתוך עמלקי כן חוסיפך
עתו וגו' ויכר קני מתוך עמלק ת"ח מה כתיב בעמלק קדמיני לת
לת חבר עשה עמלק לישראל לבר פס לו כדרך בעלותם ממוצרים קב"ה
בכלכה קדמין דעבדיתו עתר עמהון לבניהם ישראל מ"ט לית לה חקני קדמה
כלאי קדמה דעמלק לבניהם אלא ולאי קדמה דעמלק הוא בכל מקרין
לעילא ותתא הכל בחכמה ומסת לתתקף חניה ביאת לעילא ותתקף
לתתא וכו' ע"ב כתיבות ומסיים ולחלמא לתתקף משה לעילא
ויהושע לתתא לו יכילו ישראל ליה וכו' ע"ב ולאו ע"ב מה שכתבתי
מה לאוד כפ' בשלח ס' קט"ו לפם קניהו לאוד משה מכא לאוזין נמיני
להחזיק קדיפא לעילא ולחזק לאוזין נעזך לתקבל לתתא והיינו
דכתיב והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל דלעילא וכו' ב"ה מליץ
משה מקבלת לתתא בגין לאודוחי בקבלת לעילא וחתנגח על ידי
וכו' והוא מוכן לפ"ד ומשה קלאוד משה לאוד לת כל עדת בני
ישראל לאוד זה כתיב לאחר טוב ה' לאוד חקו מאתכם תרומה ה' ליהוד
כל נדיב לבו יביאה לת תרומת יי' וכה וכפף וכתשת ע"ב ומש ע"ש ל
תרומה וזה תרומה כמה לאוזוקיעמו' תרי מחצה וכו' ע"ב וכתבתי לעיל
דרך הקדוש חלון בתי למטעם לחיכו זה יחוק והיינו לל זה סלע דקב"ה
לאוד ויקהל לי תרומה תרי מחצה וכו' וכתבתי שמות ע"ב מלאוד כי
תנת פקודים דת למלקות לראש לאוד וכו' חתי יחודיל דמיחדין
כלל יחודל כפ' ס"ב ס"ב לתנון ויחתי כזה .למלן דשתי נרמיה חלה ולאו
לישו לא עבד מעוכם ס"ב ובמדרש לחת ויקהל לת כל עדת בני ישראל
ויאמר להם זה לת אשר צוה ה' לאמר קחו מאתכם תרומה ה' כל נדיב
כלאי' ל' לפם קניהו כלכיתנו לבית הקדש יכון כי כיוה מדש
ת"ת שמות סתורה ויקהל ויקהל בני עקב ד' לאוד"ם לאוד"ה ל' יהודין :
וחנוז לאוד סם כפ' ויקהל ע' פת"ח קחו מאתכם תרומה ר' יהודה
פתח חלה פרום לרשב לאמוך דבר כפ שני רעותיה לבני
ליש"ד כל כלידב לבו יביאה וגו' ת"ח בשעתה דבר כפ שני רעותיה לבני
פרשה ישראל הכתה רעותיה קלוך בקדושתיה של לבת לאוזיה קדושת
ויומיה דכל גופה לבתר קלוך הכתה רעותיה טבא על כל שייני נפש
ארעותיה דכל שייני נפש ורעותיה דלבת מתברכין כולהו ואיזון משכין
עליהון ישראל ושכינתי' לאוזיהון והשתא כד כפ לאוזיה חולק לקב"ה
וכו' ולחזר ג"כ ע"ב קב"ל כי לא מתפשטא עליהון ומיה עלת כעלות
כ"ד ב"ה ג"ל לקב"ה לאקדוש שכינתיה אשר"ל לבל הקדושה מה לאוזיה
כפ' כתוב ע' פת"ח ויאמר משה ע"ל תרומה ת"ח לפם קניהו ה"ל לפם קניהו
דעשה ישראל כולהו אשר"ל לבל הקדושה מה לאוזיה דעשה

בכל קדושיהו שיו לפם ה' וד מוכתר עליהון בכתפיה לאוזיה כתיב עליון
ומסיים ליה שולטנות לפחל ונתת וכו' . וכפ' ותפצעוהו ע' ל"
ל' לקודוש לחוזיק בתיובתן לה הוית לת בחילה דהו"ד וכו' וכנין
דא' לאוזיהי כיה חזרת לך כתיב לאוזקוה מלחי מהנייתין לף כיכה וכו'
בהנהוז אתכת יקויים כך תיבין קדוין הקם תקים עמו ' עלמה וכו'
ולחלן הקם תקים לת לאת ה' דמכלת וכו' וז"ש תתה מאזיר קרו מתתכם
תרומה וכו' ל"ת סה לא תחת מתיעים רק הקדמונו ווי לחיכון תעויין
לבת ומתיעין מיינן לן מתיעין עיינן יהוסף לאוד' כדרו"ל לן לן לבת ועיני
ולחת ידעבת לאת לאוד לחקר הם לאוד תעויין לבת ומתיעין עיינן
וכו' והנה הלחכתי כפ' ויקהל לחזרו"ל קחו מאתכם תרומה וכ"ל כן
קדושי' הכ"ל ניקהל ס"ת ויקהל כי תכף לחר מכתב קחו מאתכם
וכו' כפ' ויקהל ס"ת ת"ת חכיית פתח ולחזר יי"ל ל' וכו' כלאיכון
ונקלחזר הכל חית לן מיוך ובכלחלת על עובדין כני נפש כהלי עלמה :
יונה דכתיב כל נפש כי תחטא ועשתה דבר כם דכתיב להלי
עלמי למחני בנופל דבר כם לחזלי לקרי יוסף כנין דכתיב
דלאוד בנופל(ס"ת דלאוד בחטאו) כדין לחיכי יוסף כלאי עלמה כדין
לחיל כר כם לחלי עלמה כפכיה כני יוסף כלאי עלמה כל
לחכת קקוים עלאיה ולא מצנת כהלי עלמה וכדין לחזל ק"ה רוח
סנגה קקופת דת לחיכו נוזרת לוכל קלויות קני ק"ה ובשעת לוכל
דבר כם מקוי' וכו' ויקהל אין רב לחוכל ולחזר לו מה לך כדם וכו' .
לאו שעתא למיזמן מלכון לך לזכיה על כל מה לשבחת כהלי עלמה
תוב מחוכך וכו' כדין נחתין עליה נ' שלחן וכו' וכדין ויפלו את יוסף
נשיל לו' ואביתי' לבי קברני כדין מכריזין עליו וכו' ע"ב ע"ל דף מ"ו
נם תכת לילי התעוללת כילחת יי' וכו' לכלחזרה קשה חלי כבי הלי
מוסר הכת מחר מוד הכ"ל והנה לחית כפ' קרוחה ע' רס"ו וכנה
עוד מלחר דת מלחך לחוזק יי"ע כנין דחל כל בני ישראל ויקבלון תורלייתא וכו' ויהי
ויהודדין לעפרלי כפיכון חינון דלחכדין בתיובתא לפרלין כנין דחילו
דת מלחלי לחזקה קשיה סניחן חלי חן מלכת חנו לחלית רעועה
לקדוישו כיה טבת חהיה רעועה לבני בני נשא דבעלת לון טבן
וקניטון נתת בקבל בלחרלייהו כלקת ולחת ופ"ד והנה טוב מלך ו
ולחי ע"כ והכה מדיין כלאמוז וכפיחין חינון דלחכדין בתיובתא מסוס
לחי' כפ' כיה כיוה מדלקין דף ל"ח ע"ב דרש רבי כר עולם ולחי לכתיב
כי חין חכמות לאוזוקם ובריח חולם מלחר הקי"ה לת דיין לכשעים
מחינן חדבין ועכנון מיום המיתה לת שלבן בריח להם מהולם והיינו
דלחר רבה מלחי לכתיב זה דרכם כפל לחזו יודעין רשעים שדרכם
למיתה ויש להם חלב כל כפלם שחל מלחר מכאה להם ת"ל וכפלם
וחחריתם כפיהם ירעו בלה ופי' רש"י שחל מחכת חלב שכחו והרי סם
מונחין ל"ל וחחריתם לת חשריהם לבת לכפסם לחרי חובדם כפיהם
ירעו לי בסרו תמיד וחש"פ לח מחדין לת ע"כ ולבך קלחלר
ומסיים ליה לחלדין בתיובתא לכל לח כולם :

וחהו פי' פסוק בהלחיוז וימלן כהלחיוז ויכעבו שחת עבית בעיני
ויעש הלכה עשהו ויכבל בור ישעתו לכל ראב מלחלה מה ל
דקלחר מם כי נוי לחובד עצות היה נחן כהם תבוזה לו חכמו ישכילו
לת חלת יבינו לאחוזרתם על דף ה"ב ל' והנה לזה כפ' ויקהל ומזיל
חלתכם תרומה וכל ל' תרום ה' רק הקדמונו כלו כל הקניים והכל
תלוי בתשובה תשוב ה' ורוב הכוכם חיכן מסניחין וח"כ חיך תרום
ה' והה סידר תכף מוסר הכ"ל יונה לחחת לפפיהם וכל"ל כדי
להכיר יום המיתה כי חכח וכ חלוי יסוב כתשובה והה תחר דחפיים
מוסר דקלחר מכא חלתכם כיון יחלפו על כר כם כד כפיך וחכלי עלמה חד
קדי דיהל עלמה כד כפך דומה חיכה כ' כד עובדוני חולי קדי עלמה ומכחי
עלי' כד עייל דקבלת' דיני לקבלת' דיני דתוכלתא ל' ודיני דגיהנם ו דיני דרחוקי דחולי ושכלן בעלמה ולא מסתכלת תחר בייחל
עד דיהל לם עובדוהי בנ"ד בעני כר כם לחסתכל"ל תחר בעובדי ויעיב
קדי דיהל ובכד כם דיכון חלין כבד כם לחקדים ותחר כרכי
כפני לת יי' עד לא יתפון חן עלמה וכו' הלה תיקלן לבריה ו
עלמה לת כרחי חלה בנין דיהון ישרל ויקבלון תורלייתא וכו' יהיה
מלכת דחיי כהלי עלמה ולחזלי דחי בעלמה ולחזלי ולכל מחן ל
דחיהל בתחלה בחוריית' כולהו חשתל כיה בהיכלא דקב"ה ויכלא לקב"ה חוריית' דקב"ה חשתל בגין דבר כם עמיון בחוריית' דקב"ה חניה

ובפרקי היכלות ר"ל על פסוק ועתה הורד מעליך וגו' משמשה היה
ניתן אחד מהם לכולם וכן משה מי כולנו כל אחד
והכה בבריחת אחת נחש כל הכוחות לא כן בכל משה שלא יהי
לזולתו יהיה לשון ניתן שלא יתחייב הבריחה אחת
הבריחה כולן להשוות שלא נתחדרת לגבי ולא לשאלה ממנו וכן היה
השוויה לא עשה כן על הסדום שהיה מיוחס לכל העולמות וקפל
אותו בכלם ומשל משה דומה להתחיל שיתנו לו כל העולם
ועולם חלק כרמלם כדי שכולן יתחברו עליו ואם יוכה יגלו ויתגלה
כו כל הבריחים: ולכן למה שיתנו חלקם בזה שיתייחדו ז"ל דעשיה
ויצירה לו מחיות העליונים שבהם נפש וכן ע"י יתוד ז"ל דיצירה רוח
דיצירה וכן יתן הבריחה הכשרה וכן בעולמות למטה וכן העולם התיכונה
נפש מיכאל רוח את"ת נשמה מיכה יהוה מיכאל ומ"ש יחד נשמה
תדום לשון רביה שהתייחדו כפילות של עליונים ותחתונים
שיתנו תרכובת חלקם בו וכן הזיון תדום חלק מכולם על נשמה
מן חכמה דאילות ולכן בשחטה תדום פנים עד החשבה (ועל"ל מה
שנתבאר בפוסח וקפל קנוסתא) ובמלכות ממנו כל הבחי' שהיה לו ולא
נשאר בו פנם כלבד ולו יהיה לחטה ומוסיף לחלקם כוח החומר
העבור ולפי שהזיון תדום קודם חטה עד החשבה לכן קדם ת"ל
בני מ"ה ובחכמה הוי כ"ח מ"ה (חסם קניניה בנין דמלוחת) חיה
מזונה ודע שהיא ואוריידתא דת קב"ה לת נהיך הפסקה ביניהם:
(לכן לחיות בח"ת מי' קב"ה ע"ש) ונהיך לחלקו תורה ומוסר
בריחיהו ולחילו: כחה לחלקיהו רוח דת שמי פנם ע"ה שם"ה חזות
לת תעשה ואה וכרי עם (ו"ה) רמ"ח מצות וכו' ישראל דמליון בין ד"ה
ה"ת ות"ו ה"ת ורוח דחלה ישראל עלה בחשבה לברית מחשבה תשב
ה"ה וביה תבסח שיחו קדישת ע"כ) ותח"כ כשחטת מתעטה קומתו
שנתחלקו תחתו כל הבחי' אי והכה כשבת משה חמד בחשבים העוכים
ומלה בכל הבחי' שהיו בחד"ה בד עד שיה מלחמת כי בחי' ה' עדיין אין
מי שיסיגנה עד לעתיד לבא והוא מה שהיה"ו חדם עלמה ומה שם
גמו שהוא בחי' משה (ע"ל ויתבון על זה והכה בחי' ז דלחמת
הזעה משה כשקבל התורה מכל עדיין בחי' תרוך תפעון לת וכה וכן
לחיות כתקונים ותשתחוה חעט שלשים ואם בחי' ל' לעתיד נאמר
על משה שכביל עבדי ירוס מלחכרסם ושמח וכו' מחדם חותיות חת"ל
כי לו יהיו בחי' ל"ל מה שלא הזיע חדם (ומוד זה ככר הלחכתי
כביהוד מחיה פ' ושב ת"ש ובכ' בניחם ע' תכ"ו ובכ' בהחד"ע בקונ
הנה לחיות בכתבי הח"י ל"ל נם תבונן כי הבלי בחרמי בפוד
ישמח משה בחיתנת חלקו בתורה כשעשה לו הבר בתפל' שלו שפי'
חלקים של תורה שהוא חלק מוד (א) דכתיבת חדם את חנוש וכשחטאו
ישראל את העגל נאבדו ממנו בעון ישראל: ולו נאמר לו חלק (א)
לבד מכל הלוי חלקים ובכן (א) דיוקיה ושיהיו ולחמשה משה לת
חנוח לשיהבדו ממנו. רק בעון ישראל לכן הקב"ה משלים לותם זה
והם הי"ם ת והכתירים שהם עדיין של ישראל. שנתחלפו
משה בזיונם ושלשה משה חמד ב' להשלים חת שיחסר לו בשבועה.
ולחמשה בכל ערב שבת חמד משה לקבל הלוי חלקים ובזכותם בפוד
תופסות שבת ולו הוא יחזיר כל הכתרים של ישראל להם. ושלו
הכתרים יוחזרים ישראל בתוספת שבת ע"כ.

שלוח פ' פנחס ובזה תבין ○שלוחי פ' פנחס ע' תקי"ח ג"ל ותתבונן ותחזור לחן כמה
ע"ת"ת יתירה בשבת לכל ישראל כשהוא חד יחיד לכל לכל כך כמ
כחי עובדחי ותולמיכתי חת"ן ד' תיכוכתא לכל ישראל כשהוא כחדוא ואחין
לחאחין כלהו חתקבלתי מה"ה כיהו"ה שיהיו בכל קדושתו לת משה
יהוד מוכתר עליהם כשהוא דחיהו כתר עליון והלי תיהו שמה
יתיהב לכל ישראל בשבת ויחיו טבין וכו"ל תקיהו בכל יחיון לחחתם
בשם יהוד דחיהו חותם לכל כלילתן דלעילת ולא לחחרין חוסף ולכלם
פתר ובשבת תקיהו לשלוחי חוסף כתר יתנו לך י' שלהיהו לכל לכל חד
אחד ישראל הכי נחית ליה כשם יתיהב כשוס לדנית חלילה חם הוא
חשיבד יהכין ליה כשם יתיהב כשוס לדנית חלילה וכו' ובכל חתר
כשם יתיהב מחלכות ולו חיהו כל כך חם כל חכל חדנית יהכין ליה כתי"ב כשם
יהוד כיהו"ה שיהיו ע"ל. ותסיים ובנין דשלם חשלמת
ומחוסף בהלי כתר ותתקבל בשם כשבועת ויחיים טובים
ליל שבועות לשלם ולכשם וכו'. ועוד שם ע' תמ"ט תקו תתלח
ותחזור ותעיר ותחזור חת חוח שקול לכל ישראל מחולקת
כל חדנית טבין ולחי כך ההוח לחתחר חין קדוש כיהוד שהיהו חמת
פתר לכל חד וחד מישראל וגו' ע"ש: והנה לחיכתי הרבה פרטים
לעיל ע"ש: שלוחי פרשת בראשית ע' קפ"ת וכך תקיהו לטוהלת

לכן

לכך אחד פ׳קדושי וכאחד החרכתי כסימון ויקרא חלק ואחרת לימוז
כל מאד הכ״ל שבתלמה בשתת יתן תוכה היו הלבושות שמואל א הכ״ל
כי זו היתה ואכל מן העצ ואי לעולם רק שכח תעצ ואשר ואכל וכו״ל כשברו
סלבושות ואחיו לנשי ואיתן להם תורה תעץ הדעת טו״ב: אכל שלח
ויאמרו מכלן דשתעשו א אכל חטא ואשר ואמרו אכל חטא
חטא לכתר תעלה כשכתי ר״ל ויכוונו אחר משה אמנו׳ אכל חטא
°בפרס׳ ואתחנן ע׳ תק״ה גליף ותקנון משה משה ועשרון תעון כרוש
דבסוכות דיתודה שמש ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד ואיתון כ״ה תעון
נליפין ותקנון כרוש דשלשלת ישקה בעת לתתקנה לעתה בחוש
דיתודה ואתקון כל כ״ה ואיתון כשכתי״ל ולא תעלים לכ״ה תעון כנין
דשר לא תקנון משכחת כיון דתתקנון משכחת ותעלים אלא דהוה
כפיק מיניה כד תעלים לית אלהא חלה בכ״ה תעון לאחוזה
תעלים דת כגוונא דלעילא כדכתיב וידבר יי׳ אליו מתחל מוסר
לאחר ונו׳ וע״ל כ״ה איכון לאחרנא תקינה דתקדמת וכל הני תעון
מקומיא כיתון תעון נליפן דתתרכיב מתר וכיון דתשכחת תעלים
כדיתן אין תקנה כ״ה ביתודה דשלמו דתשכח״ע ותשיך יכרכוב״ה
כתיב דת דשלמו בכל שם שבת ותקנה דלילה חזוק ושם ואין לקבל כ״ב
תעון תעוה וכניסים וכתיבים וכו׳ ע״ב. ולבעור זה ליבך לחזור לא
תעשנו מכח משה הלבה ושה וכל לחזור תעלים ל״ל אלף ע״ב תכח
תשיב ישראל וכו״ל. ואתר לתקוה משה היתה לבתרית ר״ל ויסוד
משה שלו פנין מלשד שהזהו אותו כשבת חיים לבתרית קשה
עשה מה אכל בלע״ד כי אתיה °כפ׳ בלק ויסב ישראל בשנים ויחל
משם לאמת אל במות מואב ונו׳ וישתחו יי׳ אל משה קשה את כל ראשי העם
והוקע אותם ליהוה נגד השמש ושם חרון אף ה׳ משראל וכו׳ רש״י נגד
השמש לשיני כל משרשם תעלה מוציא את החוטאים ואין בקשה
מכוונת ושתחוה עליה ע״כ. ואתי׳ כי בני משה היה פני אחוה
ויהושע פני לבקה ולכך תזדו אותו אכל הלא הסכרית הוא השחה
בני משה אף בשנים כתו כשאר חוטאים אף אלו היה נוסל היה אחוה
מרחת עליו מלמעלה משל״ב כלי היה השחה אין שנים רק אחד היה
משפלכלי׳ השתיה כי אכה לקלקלתי פניט ואני אותו החזר היה
ומשה כשנים ולא מלחוזרו זה ויפל משה על פניו וכשנפל
מזה כשנים אלא מלחוזרו לכך להלחות זה ויפל משה על פניו
לא היו אוס אלו : ואמ ג״כ ויכוונו אחרי משה דייק׳ כי אכה זה ידעו
שם משחת אשה אחוה עליו השחה אלו להלחות אוכה משה לאכלקלית
כתיב: כאחוד לבכרינו משה השלים ביאחוד ונעשה א׳ ואינה אכה
ישראל וכאשר אמרתם בפ׳ בראשית בסוד אלהי אברהם שם הכ״ל ו״ל ואיתון
לבקל ב׳ שיינין דבכהן תרין דתעבין בתתו ביחת רבה ואחלי נתתו בנין
דלוביים׳ מתקרין לנתין אלף הוה משה נתתו ליעקב ולא הכו ואכו בהון ו
ואתברו ואכלו ודלו נביים אלכולה דבית אחזון ושני וכו׳ אכל אחר
יאמר אחיה האיתו לנו כא ועיל׳ סוד תורבנות הכ״ל כי לו בפלה
ובניה בפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל. לית אפיה אם בפ׳ הכ״ל
°ע״ו׳ בסוכות בפלה ולא תוסיף קום ע״ב בתלכות תסם קניהו בכלמו
נלות׳ דישראל לכלמו שני ואמת ונקיו ובכלהו הוו ישראל תיבין לקבל״ה.
ובתולת ישראל הוה תבת לאתרחת בהאוה ואמת דעור עלה והשתא
בגלות׳ בתלאה דת לזה הכי וכו׳ שלא קב״ה יחוד ביחיה ויוקים לא
ויתיים בהדה ויתיב לה לאילכלא ות״ח דהכי הוא דאמ׳ כתיב בפלה
ולא תוסיף קום וא״ב כתיב ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת
אקים את סוכת דוד הנופלת וכו׳ דאקים הנה אלכך יבא לך
לאתקלא לך וכו׳ ולאתחזונא אחזא לעלמין ע״כ. וכל״ל דף קל״ג את
כלהם לא עתודו דאתיבו תהיה בעת ההיא לני בת ונו׳ ולא
קוות אביה לבעלה ותקע אחזא לילי׳ ואיתין °לקמן כפ׳ אמור
אחר אחרי מהרה תבין כל זה בהאחר. ולהה אחיה תכף ותא ואחר ויהי
קול שופר החלך וחזק מאוד ומשה ידבר והאלהים יעננו בקול וכו׳ .
ופ״ל ואלהי אחרי לא פי׳ מוספין ע״ל. והכי אחרי׳ אלהים נכפי
ואחרי את לאיהו כלל שאר כפ״ל ואין אלהים אחרים תיהי הוא
ודא אחז רוח ואלה דכתיב תורת על אלוהות אל תקרא אחרת.
מיהת אחר לכל תיהו ביה תלוה וכו׳ משה ידבר והאלהים יעננו
בקול בקולו של משה להודות קול דאחיה ביה משה ע״כ והו כי אית׳
°בפ׳ והחרם ע״ג ת״ח הן בכי ישראל לית שאינו אי ואיך ישתמשו
בכרכתי אחרים שאין ישראל בקלה ודבור דאיהו אלא בלבד
אלה דיליה הוה בגלותא והוה תעיס לברש אחר ואין
ישתמשו בכרכה כשהי דילה דילי׳ דיליה בגלותא וכו׳ ת״ח כל אחרי
דלכור הוה בגלותא אלא מהלכלך אלא ומלה פה . יס בלא קול כל

אבל הקדמונו לשיל כי צריך להקריבו על ידי קוד שהוא לילה
דחיי אות (ו׳) שהוא ביום (כ״ן י״ם) כי תו (ו׳)
תקים (לה׳). לוה תחר מיהתר זה מיבא מיהתר תכף °בפרשת
ויקרא ע׳ ט׳ פתח רבי חבא ואחר כתיב ובת כתי כי תביא לאכסנא
ונראוה ואיכא אחין לה וכאה מלכלקין דישראל וכו׳ ובת כתי דת כ
בשתת קדישא דאתקרו בדת דאלכלת ואשרוניתא דת לוקוחה
בשתת קדישא מוונא דאלכלת ואטרוניתא בפקת ובניו כך נוטא
לדאתת מדכר ונוקבא כך דת בשתת לשלמה וכו׳ עיין שם בפרים
בפלאים :

וקא אזיל עוד שם וכל זה לית ליה יהלק קדש לית ליה חולקא מעיונא
דלעילא דאית ביה תכילה דכתיב תכלו דישים(היינו סוד יחוד תכמה
ובינה סוד אזנא שלים כי מיניו אזוון) וקדש בלבון תכילה דכתיב
ובכלה ומחתה ביה ואחרה לה פעלתי ואין כי שם בפר׳ ב״ל ע״כ ולכלה
דישים בלעילא שתו ושכרו דודים לרתת תתר עלאה דאיהו בחתונתה
בחדוותה דלא אתפרשאם לעלמין אלין אלקרין דישים הה״ד ובהר יוסף
ומפון ושבון תכמה ותהי אחרת שהי כי כיה לית אתפרשן לעלמין וכו׳ . ואבין
סוד זה ע״פ מאמר פ׳אחרי ע׳ ק״י התחרכתי בו ת״ח ובהר יוסף מעבדן
להשקות את נפן וכו׳ בפעת דאזוזונא עזו׳ בחזונא שלים וכו׳ ע״ל
לכך אלקוד לא יהכל קדש לית ביה אלקא מעיונא דלעילא דכתיב
דלעילא דישים בלעילא עונג דקב״ה ותהי עונג שדית כאחר דשדי כך
אלכלה דישים בלעילא עונג דקב״ה ותהי עונג שדית כאחר דשדי כך

תבת אשה אל תבת קול ואשה אלה כיון דהוה כתלות׳ וכל
אזוזא דדכור הוה בבלותא אשה קלה כלא דכור ואכי לוזל עד
שקדישו לעזרל דשיני ואתי׳ והבאתה אל תחבת קלה
בדכור וכיון אלה לילה כל ד״ה דלילה את כל הדברים האלה
וכו׳ ע״ש : נס לוזל °בפרשת אחרי מות ע׳ קל״ו אשם קניהו אלבא
בלא ישתמש בשעורי לאחל כאה בקדושית כך
את זכר בתלמוזית דשעה שכאה ליה בכאה עשרון בכאה זהירין בעשרין
קדישין עלאין דכתיב אשה ואחה כמת מין כאלך כאת מין בשעה
שאשה לו תאו׳ ונו׳ לאחזונו בתלמוזית כדין עשרון ליה לוזל
בקדש יהוי והשתא הלא אתחת אלבא בתלמוזית כדין לוזל
עלאה בשלת כתרכת ואמ׳ מיניה אבוני דאחלין • ולא אתחת
קדושה חדה וכו׳ . וכאחת דתיתיב אשלומית לאחר לוזל אחרת ואלבא
יהודון עזה כוונת כדין יתחבר כלא כאחד כלא כרוזה : וע״ל
כתיב כיום השמ יהיה יי׳ אחד ושמו אחד ע״כ ע״ש .

לזה אחר שאמיה ביום ההוא יקים את סוכת דוד הנופלת ונו׳
כה אלבך יבא לך לשיכליה ולאחזונא עתך אזוזא דשלמין
כתה ד״ל ואלהיהיך לי באחזונא ונו׳ . ואחי יתקון בכל אם אשה אלה
אלם כלא לבור וכיכה אשה אחזונא לאחרנא כי זה לשונו בפרשת
בראשית ע׳ מ״ו פרשה אחיכת והיה כי יכיאך ונו׳ דת (ה׳)
בחזון דאכתא אחת דלילה אחת ונו (י׳) בחזון אתין אכתא דאלילין
ואלרין אתיין אתיין דכיכה דשה דעבדיי (י׳) בהאי אלילה לי
לאשתא כה אלה אחקא דבכה אחת דת בנין דשופר דת אות בשים בכל
שעתין נתת (י׳) ואתא ליה לאחקא אלה אלא ויכין לאחקא
ליה תקא ואיכין אלה לאחקא אבדין לאחרו . ואכיקיו
דשופר דת אחקו ואלה אלילין ואחת ואחת לאחקא אלה לאחקא
ע״כ ע״ש : ולא אחיר אם אחקו אלה אחת אחת ואלה
בראשית ע׳ ק״ס : ע״ש : ועוד אחיר ליה הפסוק אשה יבכר והלשים
יעננו בקול וכי כ״ל :

אבל הקדמונו לשיל כי צריך להקריבו על ידי קוד שהוא לילה
דחיי אות (ו׳) שהוא ביום (כ״ן י״ם) כי תו (ו׳)
תקים (לה׳). לוה תחר מיהתר זה מיבא מיהתר תכף °בפרשת
ויקרא ע׳ ט׳ פתח רבי חבא ואחר כתיב ובת כתי כי תביא לאכסנא
ונראוה ואיכא אחין לה וכאה מלכלקין דישראל וכו׳ ובת כתי דת כ
בשתת קדישא דאתקרו בדת דאלכלת ואשרוניתא דת לוקוחה
בשתת קדישא מוונא דאלכלת ואטרוניתא בפקת ובניו כך נוטא
לדאתת מדכר ונוקבא כך דת בשתת לשלמה וכו׳ עיין שם בפרים
בפלאים :

ר"ל כי האי רישא אחרא דעתיק שאין אדם יכול לידע ולהשיג את הא"ס
אשר כתוך רישא דא ע"כ. ולזה קאמר רישא דכתים יתיר לעיל והוא
רישא אפיק מאן דאפיק ולא ידיע וכהיר מה דכהיר וכו' וכדין דא כהירו
דמחשבה דלא אתיידע כטש בגהירו דפרים וכסרין כחד דאתעבידו
תשעה היכלין להיכלין לאו אינון רוחין וכו' ולא אית מאן דקיימא בהו
רעותא דכל ט' נהורין קיימי כלהו במחשבה וכו' כלין קיימין כל רזין
דמהימנותא וכל אינון נהורין מרזא דמחשבה ולתתא כלהו אקרון א"ס
(והנה הלא הארכתי בסוד א"א שהוא רק ע' ספירות ע"ל דף כ' ע"ד
אלהם קדיהו עוד בכתבי האר"י ז"ל וצריך שתדע כי עיקר שם זה של
ע"ק אינו של הא"ס המתלבש תוך הכתר דאצילות ואמנם הא"ס הזה
אינו הא"ס עצמו רק א"ק שהוא נקרא א"ס כנגד עולם האצילות אשר
מטבורו ולמטה שלו מתלבש תוך ע"ס דאצילות ותחלת התלבשותו הוא
תוך פרצוף דעתיק הכולל בו' ספירות שבו וסדר התלבשותו ע"ד איך
מלבים נוקב' ח"א את ז"א מטבורו ולמטה' והיות שאמרנו כי הא"ס
מתלבש בנו ג"ר ודאי כי א"ס מתלבש באמיתי בתוך הג' רישין רק
ברישא דכלא שהוא העתיק ודיש תמיד מקבלת אור הא"ס דרך מסך
דרישא עלאה ורישא תליתאה מקבלת דרך מסך הב' רישין אך להיות
כלם בחי' רישין לזה אמר א"ס מתלבש בכלם כי או הג' מקבלים
אור הא"ס יותר משאר האצילות וקאמר כלין קיימין כל רזי ד
דמהימנותא' וכו' וכנ"ל דף כ' ע"ד שהוא חיות כל האצילות ומסיים כד
סהיר מחשבה ולא ידע ואשתים גו בינה וכהיר למאן דכהיר ועל דא
בדא עד דאתכלילו כלהו כחדא (פי' של זה המאמר ע"ל דף י' ע"ב
ושכין מאמר הנ"ל) וכרוא דקרבנא כד סליק ואתקשר דא בדא :
ונהיר דא בדא כדין קיימא כלהו ומחשבה מתעטר באין סוף שהוא נהירו
דנהיר מיניה מחשבה עלאה דלא ידע איהי בה בכלל אקרי אי"ן דמניה
אשתכח וקיימא ונהיר למאן דנהיר ועל"ד כלא קאים וכזה אולקהון
לצדיקיא בעלמא דין ובעלמא דאתי יצ"כ : ולזה קאמר °כפ' ויקרא
אכילה דלעילא עונג דקב"ה (היינו כדאי' בפ' אחרי ע' ק"י כתיב

פי' מאמר ויקרא

והדר יונה מעכן להשקות את הגן וגו' בשעת' דמזדווגי' ווגא שלים
היינו ע"י נשמות הצדיקים וכאשר הארכתי לעיל וכא"ח נכי סוד ק"ש
ואזי כפקין מבועין ונחלין וכהאי שעת' ירית הה' כן אחסנת' דאבוי
ואמי' כדין הו' אשתעשע בההו' ענוג' וכו' ולזה קאמר אכילה דלעיל'
עונג דקב"ה והאי ענוג שריא בכתר דשרי' כד ריח דקרבנ' הוה סליק
ע"כ והנה כאשר ככר הארכתי כי כל יחודי' צריך להעלו' ממטה למעלה
עד א"ס ב"ה ואז מלמעלה למטה כאשר עד ז' היכל' דאיי תפלה' ישראל
ומשם כל ההיכלים מולכים של היכל מלכות ולזה מסיי' כנ"כ אקרי
ריח ניחוח ליי' ריח לעבדוהי ניחוח ליי' ומאתר דענוג' דעתיק אשתכח
ועל"ד סעודת' דמלכ' אתעכב בגין סעודת' דעבדוהי וכנ"כ ישראל
מפרנסי לאביהן שבשמי' ומסעודת' דמלכ' מאן אכיל של אינון כשרתין
דצדיקי' ע"כ וזהו פי' מאמר שכתבתי לעיל והוא' כפ' כי תצא לא תשחית
את עץ השדה כי ממנו תאכל האי שכרא תקיפא: אבל אמר יאמר
הלא הקדמנו ע"פ כתבי האר"י ז"ל כי להאי יחוד שלים צריך שיהיה לו
נפש רוח נשמה חיה כי אם יש לו נשמה וחיה הם באים מגד א"וב אז
נקראים אחים לקב"ה וכנים אתם לה' אלהיכם מגד רוח ונפש וע"י
מעשה היחוד העליון כסוד תנו עוז לאלהים כי כביכול היתה צריך כח
ועזר מן ישראל ע"י מעשיהם וזהו א"א אם לא יהיו כציכו צדיקי' אשר יש
להם נשמות לעלות עד מקום כזה וע"ל דף ל"ג ע"ג וע"ד לזה קאמ'
שם יתכף עוד פתח ואמר הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
וכאין אינון ישראל דלא יהיב לון קב"ה לרברב' או לשליח' את ישראל
אחידן ביה והוא אחיד בהו ומזכיכות דלהון קרא עבדין הה"ד כי לי
בני ישראל עבדים עבדי הם (היינו מגד נפש ממלכות עיין סוף פ' בהר
לעיל דף כ"ד ע"ג כתבתי בביאור נס' של מעתה הקול ליעקב יעקב ומשני
לא שיפקו' שם יעקב את ישראל עיקר ויעקב טפל) לבסוף קרא לון בני'
היינו כשזוכה לרוח מן היכל' דאיי או מגד רוח ונפש נקראים בנים .
לבתר כשזוכה גם לנשמה וחיה לזה קאמר לבתר קרא לון אחים הה"ד
למען אחי ורעי וע"ל דף י"א תבין מסוד הזה - וא"כ יש בישראל שיוכלו
לבוין כסוד הנ"ל ולזה מבי' תכף ובגוני' קדיש' ה"ק הנה מה טוב ומה'
כמו' תנ' איש דא קב"ה אשר יקח את אחותו דא כ"י וע"ד הנה מה טוב
ומה נעים שבת אחים גם יחד קב"ה וכ"י גם לרבות ישראל לתתא פי'
ז"ל שם כאשר יש יחוד לת"ת וכ' ועולין מ"נ מן זו"נ גם נשמה לנשמ' ונשמ'
של הצדיק עולה עימהם לסוד מ"נ) ולזה קאמ' מה טוב ומה נעים שבת
אחים קב"ה ושכינתו גם לרבות ישראל לתתא ולזה מבי' תכף וכדין אקרי
א' והשתא קב"ה לא אקריא' ורזא בגלותא כ"י בגלות וקב"ה סליק ע"ל

לעיל וכו' ואיתי אקרי אחד בשעת' דמזדווגי' אשתכח ביה כמולכא
ויזדווגון כחדא שה"ד והיתה לה' המלוכ' מאן מלוכה דא כ"י דמלכא
אתקשר בה כדין ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד ע"כ וכו' ע"ש : ולזה מבי' תכף
אחר זה פתח ר' ואמר עבדו את ה' בשמחה ונו' שמחה דא כ"י ושמחה
הא אוקמוה דכתיב כי בשמחה תצאו ואיכך ישראל לנפק' מן גלות' בההוא
שמחה ומאי איהי כ"י ע"כ. רק לזה צריך לידע סוד התורה כדי לייחד
יחודים כדי שיחתו מריכוא אשר שם לעיל דף ה' ודף כ"ב כ"ד ל"ג
לכן תכף כמ"ש ו' ת"א קב"ה אקרי שלום ושמיה שלום ואתקשר כלא
בשלום (היינו לפי מה דאי' כפ' ויקהל ע' שב"ת ושב"כ מסוד הייחודים
דמסיים כדין קב"ה אקרי לי שלום וכל יומוי קרין לי שלום לעיל בגין
דאתכליל ואתעטר לתתרכית לתתא כגווני' דההו' שלום לעיל (ר"ל כי
א"וכ שהם באחדות א"כ לעולם שם שלום משא"כ במלכות לכן קאמר
קרין לי' שלום לתתא כגוונ' דההו' שלום דלעיל אם תוכה תבין ועיין
במאמר פ' מקץ ע' תל"ט על פסוק וכל נתיבותי' שלו' והנה שם מאריך
בסוד י"ם בכלל ובפרט' כדי לידע סוד היחודים : אבל הארכתי לעיל
ע"פ מאמר פ' קדושים ע' קס"ה כל ימוא אית ליה נדר מלבר דלא
ייעול כל בר נש להה' טוב וכו' וכנ"ד מאן דאיהו חייב' וייעול לתכדע
רזין דאורייתא' כמה מלאכי חבלה דאתקריאו חשך ואפלה כאשי' ועקרבי'
חיות ברא אתקריאו ומקבלים מחשבתיה לזה קאמר כפש כי תחטא
וכו' ע"ל דף ל"ט באריכו מאמרי' הנ"ל בסוד ונגלו האקימעל הבחר
ואז כשעשה תשובה יוכה ג"כ לסוד התורה והלא מסיי' אבל מאן דאיהו
טוב כל אינון נטירין אינון למחריה וקטיגור נעש סניגור וייעלון ליה
לטוב הגנוז וכו' . אבל את יקשה לך לזה בתבה התורה שבל דרך לבושי
לזה בא אחריו פ' צו מאריך אמם קניהו ואת תורת העולה פקודא
לעשות העולה כמשפטה ועולה אתמר זאת תורת העולה אמם אוקימוה
הוו מתאין על קרבנא יש אוכל ואית שותה וכו' לקבלייהו אינון ואת
תורת העולה חד היא העולה כ' וכו' ואוקימוה מילי מתניתין עול כולה
סלק לגבוה ודא כיכה (ה') אמם מראות דילה מלכות בת יחיד' ואזיא'
כסוד יי' כאש אוכלת וכו' ע"ש וע"ל דף ל"א ע"ג וע"ד שהארכתי מן
ערב רב דבג... נריך לכסאה רזין דאורייתא' עד דמתעברין מעלמא
כי כל זמן שיש ערב רב הדי היא כשושנה בין החוחים : והנה כבר
הארכתי כי אין בן דוד בא עד שהערב רב יתמחון מעלמא' כי הם שאור
שבעיסה . ולכן מביא בפרשת כי תשא ע' של"א כד בעא קב"ה לאתקן
שושנה ולקיים לה תבניהו כדין יכסו חוחים ואזדריקו ואשתציאו ולא
אתחשבו לכלום . עיין לעיל דף ד' ע"ד מכח ערב רב וכו' ע"ש :
והנה לעיל דף ג' ע"ג ביאור מאמר פרשת שמיני פתח ר' יהודה ואמר
במכוני כאשישות כנסת ישראל אמרה דא כנלותא וכו' ע"ש)
וגם ראה תראה דף י"ז בסוד ו' רבתי דכתיבות נחון ג"כ פרשת שמיני
אשר סוד זה הוא יחתו מריכו מריב ו' ע"ל דף ה' ולזה הטעם סידרו
זה הסוד של סמכוני באשישות בפר' זו להראות להם שכאן בפ' שרצים
יש ו' רבתי גם ו' רבתי בסוד יחתו מריכו מריב ו' ע"ל דף ה' ודף ו'
ע"ג ודף י"ז ודף כ"ב ע"ג וע"ל דף כ"ה מסוד ו' ושוכח זה תבין שסידרו
סוד זה של סמכוני באשישות כאן דוק היטב דף כ"ד ע"ב בסוד יחתו
מריכו עליו בשמים ירעם בשעתא דטלא דעתיקא שריא עלי' כדין
ירעם ותבר מיליהון עיין שם דבר נפלא ולכן יהי' התחלה חוקת ע"י
יצחק בזה תבין שסידרו כאן של סמכוני כנ"ל כי יש בפרשה זו שמדבר
בשרצים ושם הוא ו' רבתי ו' רבתי וכנ"ל בכל פרטי לזה הסוד מביא
בפ' זו ע"פ שה"ה בתחלה ז"ל ר' יוסי פתח ואמר כשושנה בין החוחים כן
רעייתי בין הבנות כשושנה בין החוחים דא כ"י וכו' וע"ל דף מ"ז ע"א
מה שכתבתי על פסוק הזה כתפוח בעצי היער כאחדי בין בבני הכיאכי
של בית היין עבין בזה מה שמביא בפ' זו ע"פ שה"ש סמכוני באשישות וכנ"ל
שביא תכף אחר זה ר' יצחק פתח אשר אלב ובחינו יאכלו ישתו יין
נסיכם וכאין אינון ישראל דאינון קדישין כל חד עלאה דירתי כלא
תליין בההוא עלמא דאתי והוא אתר דיין דמנטרא שארי ואקרי יין
דישראל . בגין יין דישראל אחרא ודא כחא תלי' וכו' ע"ש בדף הנ"ל
ומכח זכפלין עונש שותין יין דעג"ז כמבואר אבל שם הקדמנו כי
בתחלה יחתו מריב ו' ואו ירים קרן משיחו דא כנסת ישראל לזה אחר
שמביא שם כשושנה בין החוחים זכל"ל מביא תכף כתיב ונזר ראמיך
יי' ואמדיך כי מעולם ... דא יעקב ואמדיך דא אברהם
וכו' . ואית עוד יצחק אמאי לא אדכר הכא אלא אשתאר ל
לאתפרעא מאינון דעאקין לבניהא"ה עוררה את גבורתך וכתיב ה'
כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה ... על אויביו יתגבר
ודא כחא יצחק דאתקבלין ימהא וכו' ע"ש ... מובן מאמר האי סימן
ולבה

ולזה תכיא תכף שב פתח ההוא רביא ואמר מלך במשפט יעמיד ארץ וגו' מאן מלך דא קב"ה במשפט דא יעקב דאיהו כללא דאבהן ואיש תרומות יהרסנה איש תרומות דא עשו דלא איהו משפט (ומובן עם שכתבתי בפ' מאמר שופטים ושוטרים תתן כי שפיט שופט זה ישפיל דא ה"א ה"א וזה ירי' דא ו"ו פקיד כתר דא לדון כסייף כי יעקב הוא סוד ו') ת"ח כל יומוי דוד מלכא הוה משתדל בגין דהאי תרומה יתקשר במשפט ויזדוונון כחדא וגם הוא סוד מה שכתבתי דף ט'ע"ג על פסוק דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה ואת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת וגו' תכין מעגלי ואח"כ בא ר' אבא פתח ואמר מי האיש החפץ חיים וגו' נצור לשונך מרע וגו' סור מרע וגו' מי האיש החפץ חיים מאן חיים אין אין חיים דאקרון עלמ' דאתי וחיי וכו' ואחר זה מבי' ואת החיה אשר תאכלו וכתב שם בפרשה כתיב בזאת תדע כי אני יי' הא זאת לקבלך לאתפרע מינך אוף הכי ואת החיה אשר תאכלו הא זאת לקבליכון לאתפרע מנייכו דוק שם היטב בדף ח' ע"א ותבין כל זה רק שם שם אנ"י וכאן כתיב זאת גבי אבן קניהו בפ' כח ע' קנ"ט אני יי' כאמן אבא לשלמא אגר טב לצדיקיא וכו' ואנזי' לון לרשיעיא להתפרע מנייהו לעלמ' דאתי כאכ"י שהן כאחור וכסיל לא יבין את ואת בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי עד ע"כ. ובא אחר זה °פ' תזריע אית ז"ל ע' ע"ט וידבר יי' אל משה לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' ר' אלעזר פתח על משכבי בלילות בקשתי את ש"י אמרה קמי' קב"ה ובעאת מיניה על גלותא בגין דהיא יתבא בין שאר עממין עם בנהא ושכיבת לעפרא וכו' ר' אבא הוה אזיל בפרנסתיה והוו עמיה ר' יוסי ור' חייא א"ר יוסי כתיב אשת חיל דא כ"י וכו' עטרת בעלה דא עטר' תפארת וכו' א"ר אסתכל חד ליואה אזלה בכ"י פתח ואמר אשת חיל מי ימצא דא כ"י דאיהי אשת חיל כמה דאמרן מי ימצ' כד"א אשר ימצא אתכם באחדים היתים מי ימצא לאנחא בי' קדשא מאן יזכה למהוי בה בשלימו אלאשתכחא עמיה תדיר ורחוק מפנינים מכרה וגו' איכון דלא אתדבקן בה בשלימו ולא שלמין בהדה הוא מכרה לון ואעביר לון בידא דעממין אחרנין וכו' וכדין כלהו רחיקין מאין פנינים עלאין קדישין. דלא יהא לון חולקא כהו הה"ד ורחוק מפנינים מכרה ע"כ: וכדי לבאר לך כל זה בתחלה אבאר לך °מאמר מופלא בפ' ויקר' ע' ט"ו ז"ל ר' אבא אמר חמימא דהאי שמא קדיש עלאה כלא הו' שלום וכלא חד וכו' (י') דשמא קדישא אתקשר בג' קשרין וכו' ע"ל דף כ' ע"ד פרשתי מאמר זה גם מב דעסיים ובספר דאבוך בשעת דאתגליו לי' חכמת דדין. עלאין ואמא אילנא דנביתא דעדן ואתחזיאו ליה חכימתא דרוא עלאה (ר"ל חכמתא דדין עלאין היינו סוד (י') שבו מתלבש קונ' עלאה. סוד א"א וכא"א בו' תקוני דיליה מתלבשין ו' תקוני דעתיק יומין וחסד דעתיק יומין מתלבש בגלגלת' דא"א וגבורה דעתיק מתלבש בו מוחא דא"א ודעת דעתיק מתלבש בגו אויר' דא"א ובכ' רישין דא"א וברים דלא אתיידע מתלבש א"ס כי הקדימנו ו"ל והנה הא"ס הו' סע"ק האמיתי מתלבש בו סך נ' רישין ע"כ ושם דמדייק בהאי לישנא הע"ק האמיתי: כי אותא בכתבי האר"י ז"ל כביאור תלת רישין ריש תנייכ הי' הנקר' אין. דכנ"ד אקרי אין כי באודרא האזינו איתא ו"ל כנ"ד אקרי ע"ק אין דבי' תלי' אין והענין אע"פי שבארנו. כי עיקר שם זה דע"ק הוא כא"ס המתלבש פנך צתיק יומין ולכן גם הוא רישא עלאה דל"א הנקר' עתיק יומין עדק בא שם זה של ע"ק בפעם משא"כ בכ' רישין אחרכין דא"א עכ"ו כבר מבואר כי כלם נקראים ע"ק והנה זה סע"ק הנקר' אי"ן הוא שאי רישא הנקרא אוירא דכפקו מיניה הני כיוון דשערי נקרא אי"ן ועיקר שם זה של אי"ן הוא בהאי רישא דאוירא בחק' ואמנם גם רישא עלאה דעתיק יומין נקרא גם כן כדרך שאלה אי"ן ה הטעם משום דביה תליא אי"ן וכו': ולזה מדקדק שם האין סוף הוא סעתיקא קדישא האמיתי ר"ל שאנחנו לפעמים אפילו רישא עליונה נקרא בשם עתיקא קדישא שם נקרא מכח שמקשרין זה בזה משא"כ שוא בעצם נקרא בשם אי"ן. וקאמר אחר כך וחזא אילנא דגנתא דעדן (היינו סוד מה דאית' בפרשת בראשית ע' קל"ג ונהר מ"ת יוצא מעדן בינה להשקות את הגן דא שכינת תתאה אם כן נקר' לאות (ו') הנקר' עמוד דאמצעית' אילנ' דגנת' היינו מלכות דעדן היינו בינה ולפעמים נקר' עדן בלשון חכמה עיין בפר' אמרי' מות ע' ק"י ו"ל ונהר בינה יוצ' מעדן חכמה להשקות את הגן אילנ' דחיי ומובנהו ע"פ הנ"ל שלפעמי' נקר' ריש' תנייכ' שבשם הענג הו' כא נקר' אי"ן ונקר' ע"ק וכן לבינה להראות על יחוד הספירות של אין סוף ב"ה וקאמר ואתחזיאו ליה חכימת' דרזא עלאה היינו מלכות כאשר הארכתי לעיל בדף א' כי במחשבה של הא"ס לברוא העולם היה מכח ספירה זו שאין מלך בלא עם ואמא דכלהו עלאין מתקשרין דא בדא ושאיל לון על מה קיימין ואמרו לי' דעל י' קיימי כלהו וכו'. **ובספרא** דשלמה דמלכא אחר מגון די בקסטורא דתלתא (פ"א דלתתא) אבל לי נראה בקפטורא דתלתא כי קפטור' הוא לשון קשר חד והיינו סוד י' הנ"ל דאתקשר כ"נ קשרין לכן קאמר בגופי' חד דאילו דכלא סתים שבילין חד כהד עמיקא היינו בינה לבתר פרט באתוון דאלפא ביתא (והא דקאמר לבתר פרט באתוון דאלפא ביתא. ע"ל דף מ"ה ע"ב אבן קניה: כי הא"א כעשה ע"י כ"ב אתוון כנודע ואתם הם מתחלקים ל"ג חלקים וכו'. והם סוד להנחיל אוהבי יש וכו'. והנה הארכתי בביאור מאמר פרשת תולדות ע' שלב על פסוק חכמות בחוץ תרונה כתבתי לעיל דף ד'ע"ג כי הגלוי התחיל מן סוד שמים תפארת ישראל שבו כלולים כל כ"ב אתוון ולכן קאמר לבתר פרט באתוון דא"ב. והנה איתא בפ' פקודי ע' שנו ורא"ה ועשה כתבניתם אשר אתה מראה בהר אשר אתך רואה מבעי ליה לא אולפנ' דאספקרי' דלא נהרא הוא אתחזי ליה בגויה כל איכון גוונין וכו'. דכתיב אשר אתה מראה את"ה רזא דא ספקלריא דלא נהרא ע"כ. א"כ נקר' מלכות בסוד אתה והוא ע"פ דאית' בפ' ויגא ע' שעד ויגג את המקלות אשר פצל ברהטים וגו'. פתח ר' אעור אם חכמת חכמת לך ווי לאינון חייבי דעלמא דלא ידעי ולא משגחי במילי דאורייתא וכו' ע"ש באריכות כי טוב לך ומסיים ת"ח כד אתוון עלאין מתחברן כלהו בהאי דרג' סופ' דכל דרגין (היינו מלכות) קדישין עלאין ואתמליי' מנייהו ואתברכ' מעלמ' עלאה כדין האי דרג' קיימ' לאשקאה לכלהו עדרין כל חד וחד כדקא חזי ליה וכו' והו' כדאית' בכתבי האר"י ז"ל כתבתי לעיל כי בדכור' יש בה כ"ב אתוון וכלהו נרשמו ונתתנו ביסוד וכלהו נתנין במלכות וכאשר תראה יותה בתוך חותם. ולזה קאמר כד אתוון עלאין מתחברין כלהו בהאי דרג' סופ' דכל דרגין ולכן אקרי גם מלכות בלשון אתה כי הי' בסוד (ה') ומקבל כל אתוון מן א' עד ת' ובזה תבין מ"פ תנוה ע' ס"נ ואתה הקדש אך א"ר חייא מ"ם הבא בכל אתר דכתיב ואתה וכו' לא כלא ברזא עלאה איהו לאכללא שכינתא בהדה א"ר יצחק נהור עלאה ונהור תתאה כליל כחדא ואקרי ואתה כי נהור עלאה היינו סוד (ו) ומלכות נקר' אתה ובנ"ל ולזה מדכתיב ואתה מראה על שנתחבר נהור עלאה בתת' ע"כ יהו' מובן לפ"ד: וקאמר (יו"ד) הא בכייל דכלא ושלימו דשמא קדיש' וריש' דכלא אב לכלא (ו) בן דאוליד ונפיק מיניה ומניה אשתכחת (ד') בת מטרוניתא דכל ומן בידהא אשתכחו (היינו מלכות שנקר' אדנ"י ובמלוי היא אלף דל"ת נו"ן יו"ד והי' תער השכיר' לגלא מעבר הנהר מלך אשור את הראש וגו') טמיר' בכלהו עלאין ותתאין מינה אתזנו (כי כל הנחלים הולכים אל הים ובסוד כאשר בשדה כאש' מבות' בפ' ויג' ע' שנ"כ ובפ' אמור ע' קפ"ו בסוד היחוד' ובפ' ויקר' ע' מ"כ בסוד הרעיפו שמי' ממעל) הא יו"ד שלימו דכלא ושמ' קדיש' אשתכלל ביה ואשתכח סתים בגויה לבתר (יו"ד) אפיק כלא ושלשל כלא בקשור' חד דא בדא והא אוקמוה בגינ' קדיש' (י') אפיק הה' נהר דכתיב ביה ונהר יוצ' מעדן להשקות את הגן כגוונ' דא (ה'): (והיינו כמו שכתבתי לעיל כי מלוי (יו"ד) היינו (ו"ד) הו' בינה ובעשית (ה') כי מן (ו"ד) נעשית (ה') ומדייק ההו' נהר דכתיב ביה ונהר וגו' כגוונ' דא (ה') משום דלעיל כתבתי דגם עמוד' דאמצעית' הוא סוד (ו') נקר' בלשון נהר לכך מדייק ההוא נהר דכתיב ביה דייקא כי עיקר שם זה של נהר יוצא מעדן קאי על בינה ולכן כגוונא דא (ה') וקאמר וההוא נהר אפיק תרין בנין כמה דאתמר (ולכאורה קשה הלא קאמר בתחלה יו"ד הא בכייא דכל' ושלימו דשמא קדיש' וריש' דכלא אב לכל' ו' בן דאוליד ונפיק מיניה ומניה אשתכח ד' בת מטרוניתא ואח"כ קאמר וההו' נהר אפיק תרין בנין אבל אית' בכתבי האר"י ז"ל וקודם שאכתוב לך סוד זה הלא כבר הקדמתי לך שלא תגשם ח"ו בשום דבר בעול' כי הם נרשמי' אותיו' ושוות להראות כחו ונבורתו של א"ס ובכל פעם ופעם נתגלה יותר הארה של הא"ס ולזה נקרא בלשון אב וכ"ל אם היינו הגלוי הראשון נקרא כ"ל אב וכתב ז"ל כי הנה חכמה ובינה הם דכר ונוקבא והם ב' אותיות י"ה דהויה הכוללת כל האצילות ואות יו"ד במלואו יש בו ג' אותיות ונודע מ"ש בזוהר ובתקונים כי י' אבא ו' ברא ד' נגתא דאיהי ברתא והנה אבא אות י' שהם עשר ספירות דיליה כאשר כבר הארכתי לך כי כל א' כלול מעשר ספירות

פי' מאמר פ' תזריע ע' ע"ט

פי' מאמר על מאמר פ' ויקר' ע' ט"ו

מאמ' פ' פקודי ע' קנ"ו

נסיה כלולים בו ז' ספירות של א"ס לגלות ע"י הבינה והנה ז"ס אלו
הם ז"ת דשמה קדישא ובתחלה היו בסוד ו"ד במלוי יו"ד ואח"כ כשיצאו
שני אותיות מן חכמה תוך הבינה והיו ככללו' או בסוד אות (ו')ועיין
ע"ל דף כ"ב ע"ד ביאור מאמר זוהר ודף כ"ג ותבין יותר הדברי' וע"ל
לכך והנה כשיצאו מן חכמה היו שניהם בו' או נרשמים והם ו"ד והם (ו'
ו"א ד' מלכות והענין כי ז"א הי' נמשך מן ז"ס ראשונות דחכמ' ומלבוש
אד"ם תחתונות דחכמה ולכן נרמזו ז"א באות (ו') ומלכות באות (ד')
ושניהם במלוי יו"ד שהוא ו"ד וקודם בהיותם בתוך חכמה היה ז"א קודם
למלכות ו' ואח"כ ד' כי שם עלמא דדכורא והזכר נזכר וכאשר נכנסו
ב' אותיו' הנ"ל בבינה והנה מלכות הנרמז באות ד' היא נ"י נכנסת
תחלה ואח"כ נכנס הו' וכשנכנסו בתוך הבינה ושם נתהוו ד' על ו'
שהיא צורת אות ה והענין יובן ע"י משל אחרת והוא כי למה באות
י' לא נרמזו ו"ד רק באות המלוי דיו"ד ובבינה שהיא ה' נרמזו בה את
ה' בעצמה משרשית והענין כי כל בחי' ה' זו לא נעשית אלא מעצמיות
האחרות ו"כ כי הלא בינה היא שני אותיות מלוי ו"ד וגם סוד ו"כ הם
מלוי שני אותיות הנ"ל ומהם נתגל עצמותי' ונמצא כי בצאת הד' תחלה
מן חכמה לבינה נעשית ממנה ד' ראשונה שבצורת ה' ואח"כ בצאת ז"א
אחריה לא מצא מקום כי כבר יש בה שם הנוקבא וירדה למטה בו"ם
שהם ו"ק שבה הוא ו' שבצורת אות ה' העומדת תחת ה"ד של ה"ה וגם
בטעם כי להיות עלמא דנוקבא שלטא נוקבא על דכורא ו"ש בעה"ב
צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם כי העה"ב הוא בינה שהיא ה'
ראשונה שבשם להצדיק שהוא ז"א יושב שם ועטרה שלו שהיא נוקבא
על ראשו ולכן אות ד' על ו' ממש כענין עטרה המקיף על ראשו שהוא
ו' תחת ה"ד ואח"כ כשיצאו הז' ספירות של א"ס ב"ה מן בינה הנרמזים
באות ה' נאו ו' שבתוך ה' הוא אחרונה ויצא תחלה ויסב לו אחר אות ה'
ראשונה ואח"כ יצאה אות ד' שהיא הנוקבא והיא ה' אחרונה שבשם
פאחר אות ו' כי בתחלה היתה בסוד ד' ואח"כ נעשית ה' כאשר הארכתי
לך לעיל בסידור אותיות גד"ה וכו' ע"כ. ע"ל ונמצא כי האשה מזרעת
תחלה זכר ואח"כ יולדת נקבה היינו אות ד' אך בינוא' שני אותיות
אלו שהם ו"ד יצאה בתחלה נוקבא ואח"כ (ו') מן שם יהוד וזהו איש
מזריע תחלה יולדת נקבה ע"כ הם תוכן דברי פי הקדוש האלהי האר"י
ז"ל הנה שאין זה לשונו ממש וא"כ מיושב מאוד מאמר הנ"ל כי בתחלה
קאמר יו"ד הא בנייגא דכלא ו' בן דאוליד ונפיק מניה ומני' אשתכחת
ד' וכו' וקאמר לבתר יו"ד אפיק כלא ושלשל כלא בקשורא חדא כי
שניהם היו כללים באות ו' בסוד פסיעה לבר וקאמר י' אפיק ההוא
נהר דכתיב ביה ונהר יוצא מעדן כגוונא דא אות ה' היינו כנ"ל כי
אות ה' בעצמית נעשית מן ו"ד ואז היו בבינה סוד (ו') שהוא עומדא
דאמצעיתא שכולל שש ספירות של א"ס וגם ד' שרומז על מלכות של
עשר ספירות מן א"ס ולזה קאמר לבתר נפקין תרין בנין וכו' ע"ש בפ'
ויקרא ותבין בזה ובמה שכתבתי כל סוד שמאריך שם בפ' הנ"ל ע"ט ע"ו
נ"ו ואפס קציהו מה שכתבתי לך דף ד'. וא"כ בזה תבין סוד פ' כי
תזריע אשה כי תזריע וילדה זכר וגו' ואם נקבה תלד נקט בתחלה
ילדה זכר ואח"כ האי דינא דנקבה. ולמוד זה תביא על פסוק אשה
כי תזריע וגו' ר' אבא הוה אזיל במערתא דלוד והוה עמיה ר' יוסי ור'
חייא א"ר יוסי פתי' אשת חיל עטרת בעלה וגו' אשת חיל דא כנס' ישרא'
היינו כנ"ל צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם וזה נרמז בסוד
פסוק הנ"ל ורשב"א אמר אשת חיל דא כנסת ישראל דהיא נבירתה
מכמה חיילין דמשתכחי בעלמא היינו כנ"ל ד' בת מטרוניתא דכל זינין
בידהא אתייהבו: ואבאר לך סוד דמים טהורים ודמי' טמאים
ודם הלידה וקודם יהיה לך לזכרון מה שכתבתי מסוד מוחא טלא ד
דבדולחא סקים ושכין כאמר טב על דורדיא כי יש בהם דיני' ושמרי'
אלא שהם נחים ושקטים ונכפים שם במקומה ע"ל בדף כ"ד. גם
ביאור מאמר פ' ויצא סתרא דסתרא מגו תוקפא דטיהרא דינתק
נפקא מגו דורדיא דחמרא וכו' ואח"ה תבין סוד דם לידה הנזכר בפ'
אשה כי תזריע כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל דע כאלו הז' מלכים שבהם
כל בחי' אצילות בריאה יצירה עשיה ויש בהם חלקים הראוים ל
לעשות בהם אצילות והחלקים שאינם ראוים לעשות בהם אצילות
רק בריאה וכן עד"ז יצירה ועשי' וכל זה בדרך כלל כי גם הוא עד"ז
בפרטות כי יש חלקים הראוים לא"א ויש לבינה ויש לז"א ויש
למלכות ותחלה נתבררו החלקים לכתר דא"א (והנה מתחיל מן
א"א ע"ל דף י"ט וך' וכ"א ואפס קציהו כי בא"א אין בו רק פרצוף
א' כולל זכר ונקבה ונקרא זכר היינו חסדים מצד ימין ונקבה שהם

גבורות מצד שמאל לזה אחר בזוהר א"א עליו נאמר ראו עתה כי אני
אני הוא ואין אלהים עמדי שאין הנוקבא נגלוי בי"ס האשה אשר נתת
עמדי אבן זו שאדי אינו רק אני הוא כי אני שהוא הנוקבא אני הוא
בכל עת בפרצוף אחד ואמנם בעתיק יומין אשר בחי' נוקבא נעשית
מה' ראשונה דכתר דב"ן שלא היה להם אפי' פנים
לעיקר ולכן אחר התיקון לא ניכר בו בחי' נוקבא שהם הדינים כי היא
משם ב"ן אפילו דמיון הא"א שהיו בו ימין ושמאל לית שמאלא בהאי ע
עתיקא כולה ימינא וכו' ע"ל בדף מ"ב ע"ג ולכן מתחיל כאן מן א"א:
נחזור לדברי האר"י ז"ל הנ"ל ותחלה נתבררו החלקים לא"א כו' ה
המלכים וכל השאר נקראים סיגים אללו כי אינם מערכו ומהשאר
חזר והתברר ואו מהחלקים שיש לחכמה ובינה נעשו בחי' חכמה ובינ'
והשאר שלא היה חלק ובינה חזרו להתברר בתוך הבינה ומהחלקים
אשר לזו"נ נעשו מהם בחי' זו"נ דאצילות ואו כל השאר בחי' בערך
עולם האצילות נקראים בשם דם לידה ואמנם יש בהם קדושה
שהם בחי' עולמות דבי"ע ולכן חוזרים ומתבררים בסוד שיבור
בתוך מלכות דזעיר אנפין והמובחר שבו נעשה אריך אנפין דבריאה
וכן כיוצא בזה עד תשלום עולם העשיה ונמצא כי אף על פי שבכל
פעם חוזרים ומתבררים וכנ"ל ומוכנים בסוד דם לידה כולם
נקראים בלשון דם טהור. ואמנם אחר הבירור מהנוקבא תתאה
דעשיה בעת הלידה אלו הם סיגים וקליפות נמודות אשר לא
יגליהו לכל והם בחי' הקליפות מתחת עולם העשיה כי שם מקומם
כנודע ע"כ: גם שם כי לכל הבחי' שיש לזעיר אנפין באותן
ז' מלכים נתבררו מכתר ועד נגה אך הבחי' שלו מן הי"ס המעורבת
שם באותן הז' מלכים לא נתבררו כלם כי ז' מלכים כוללים מזו"נ
דאצילות (כי הנה שכבר הקדמנו לעיל כי גם בחכמה ובינה ו
ובאריך אנפין היה בו פנים וצריכין להתברר כי לזה הוא הסוד שם
(יהו"ד) הכולל כל האצילות אשר לפנינו כי קוץ הוא אריך אנפין
(וי') הוא חכמה (ה') בינה וכנ"ל כי יש"ס ותבונה נכללים
גם כן בתוך חכמה ובינה (ו') הוא סוד תפארת הכולל שש
ספירות ומלכות היא (ה') אחרונה אבל עתיק יומין לא נרמז בו
כלל כי שם אפילו פנים לא היה ואם כן איך אנו אומרים כי ז'
מלכים כוללים מזו"נ דאצילות אך הענין הוא כי ודאי שם כי
באריך אנפין לא היה רק פנים בעלמא וגם בחכמה ובינה רק נקרע
האחוריים והוסרו מהפנים ואינו שבירה ונתינה נרמזים בסוד ואלה
המלכי' אשר מלכו בארץ אדום הנרמזי' בשם אבגי"תץ קרע שטן וע"ל:
נחזור לדברי האר"י ז"ל מזו"נ דאצילות עד סוף עולם ונמצא כי
עדיין נשארו שם מבחי' העשר ספירות דזעיר אנפין שלא נתבררו
לגמרי בסוד ירך יעקב כמו שמבואר בענין השקר אין לו רגלים
שהיא הקליפה שאין לה הב' רגלים רק ברגל השמאלי שהוא רגל
הקו"ף האדוך והוא השמאל והוא עניה (ה') דהוד שנעשית קו"ף
ארוכה ע"כ: ובזה תבין מאמר פרשת משפטים ע' קנ"ח ז"ל
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו וגו' וכתיב וירא כי לא יכול לו
ויגע בכף ירכו וההוא ירך רווח מיעקב דההוא ירך הוא בלחישו
דיליה עד דאתא שמואל מאי בלחישו דלא משיך נבואה כד אתא
שמואל נטל ההוא ירך וסלקיה מההוא אתר ותקף ליה מניה מ
מההוא וזכה אתעדי מניה ולא הוה ליה תולקא בקדושה כלל
קב"ה לא קפח ולא דחי ליה מכלא בגין דנטל שמואל ירך דיליה
אלא יהיב ליה חולקא חדא מאי איהי יהב ליה ההוא ירך דסוטה
חלף ההוא ירך דאעדי מניה וע"ד יהיב ליה קב"ה למהוי אתר
דקדושה פנוי מכל מסאבותא וכו' ע"ש: והוא מובן.
נחזור לדברי הנ"ל כי איתא בכתבי האר"י ז"ל טעם היות המילה
לשמונה ימים להורות על ז' מלכין דלא אתקיימו עד
מלך הח' אתגלי חסד עלאה בפום אמה ואתכפיית נוקבא לפיכך
מילה ופריעה כי היכי דלתגלי חסד עלאה עד היסוד בה ומכסס
לנוקבא ע"כ: והנה עיין לעיל מה שכתבתי לך בדף י"ח ע"ב
בסוד מילה ופריעה: ובדף י"ט בכל הדף ותבין כל זה. ולכך
משימין הערלה בעפר בסוד נחש שהיא המילה לחטא של אדם
הראשון ונקוה עפ' לחמ' ומזה תבין ג"כ סוד סמיכת פ' שמיני של עופו'
טמאים וכל מיני טהורים וטמאים ומביים להבדיל בין הטמא
ובין הטהור וגו'. ואחר זה מביא אשה כי תזריע וילדה זכר וגו'.
ולמוד זה תבין ממה שכבר הארכתי לך לעיל ע"ש כי בפרשת שמיני
שמיא שם בין השרנים ך רבתי ובתיבת גחון ו' רבתי.

לזה

לימוד האצילות ופי' מאמרי זוהר סוד אותיות ס

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' נמ

ליסור אצילות ופי׳ מאמרי זוהר ופי׳ יקבכר סא

בן סורר ומורה איננו שומע בקול אביו ואחז ע"ל הארכתי בסוד פרשה זו וזה גרם אשת יפת תואר כי הבא ז"ל כרש"י ולקחת לך לאשה לא דברה תורה אלא כנגד יצה"ר אם אין הקב"ה מתירה ישאנה באיסור וכו' וסופו להוליד בן סורר ומורה כאמור לדברי האר"י הנ"ל מראות נגעים ולכן הם שתים שהן ארבע כי הנקבות השלשות נעמה ולילית הם העקרים והם ארבע בצירוף השפחות כמו בקדוש ולכן מבורע בדד ישב בדד כנ' י' חוץ מי' הקדושה ונעמה נטלה טפה יקרה שמוסר ביד מלאכי השדה איש שדה וכו' שהוא סמא"ל ושדה שדים ע"כ וכפ' °בראשית ע' קע"ו

תאמר פ' בראשי' ע' קע"ו

ת"ח כל בר נש דאזיל לסט' דשמאל' ואסתאב אורחוי כל רוח מסאב משיך על גרמיה ורוחא מסאבא אתדבק ביה ולא אעדי מיניה ואתדבקותא דההוא רוחא בהאי בר נש ולא באחרא וכו' וכאן איכון דדיקי' דאזלין באורח מישר ואינון זכאי' קשוט וכביהון וכאין לעלמא א"ר חייא מ"ד ואחות תובל קין נעמה מאי איריא הכא דקאמר קרא דשמא נעמה אלא בגין דטעאן בני נשא אבתריה ואפי' רוחין ושדין וכו' א"ל ר' אבא סבא תנינן דאיכון מתין כבני נשא מ"ט אוקי קיימת עד השתא א"ל הכי הוא אבל לילית ונעמה ואגרת בת מחלת דנפקן מסטרא דלהון כלהו קיימות עד דיבער קב"ה רוחא מסאבא מן עלמא דכתיב ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ אר"ש ווי לון לבני נשא איכון דלא ידעין ולא משגיחין ולא מסתכלין וכו' ת"ח האי נעמה אימון דשדין פוית ומסטרהא אתיין כל אינון שידין דמתחממן מבני נשא ונטלי רוח תיאובתא מנייהו וחייכאן בהו ועבדי לון בעלי קריין וכנ"ד בעל קרי דאתי מסט' דמסאבא בעי לאסחאה גרמיה לאתדכאה מיניה והא אוקמוה חברייא ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל מצות טומאת שכבת זרע מתבאר עיינו בענין ק"ש שעל המטה ושם תבין מה שאז"ל גזירת המלך היא שנטמא האשה בביאה וכפי סוד הבריאה הדברים שהוא לשבת אותן טפות הנקרא' שיורי כוסות שהאשה אין רע ולמה יטמאו כמ"ש ואין בהם מן רע והם טוב כהאלו אל כנעה רע לכן גזר המלך הקדוש ית' שיטבלו במים וע"ש על פסוק יעלזו חסידים בכבוד

והנה מה שצוה הקב"ה להביא על זה כבש :

פי' מוסלא לתרין גמ' כס' בני העיר

אתרן בתחלה נשאלה פ' בני העיר שאל ר"ע את ר' נחוניא הגדול א"ל במאי הארכת ימים אתו גוואי קא מחו ליה סליק יתיב בדקלא א"ל ר' אם נאמר כבש למה נאמר אחד ומאי אחד א"ל מיוחד שבעדרו א"ל גורב' מרבנן הוא שבקוהו ע"כ ונלע"ד כי הקדמנו לעיל מה דאי' בפ' בראשית ע' קע"ד א"ר יצחק אמאי הוו קדמאין חיין יומין סגיאין וכו' והשיב רבוי שנין ויומין אינון מא"א ומצוותא דיומין וכן אינון וו"א וכנ"ד באברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם בה' וצירא ע"כ וכעמק המלך דף כ"ו והענין סוד שאתו דור המבול היה החיות מאריך אנפין הנושב מחוטמא דיליה רוח דחיי וזהו שארז"ל יומא של הקב"ה אלף שנה וכו' כאשר הארכתי ע"ל • בא"יק ככ"ר כי בא"א הכל בסוד אלפים א"כ ודאי מי שמאריך ימים ודאי נשמתו הוא מא"א גם איתא שכל אחד איכו יכול לחדש שום דבר אלא לפי מדרגת אחיזת שורש נשמתו כענין רעיא מהימנא שדורש כמהר כל מצוה ומצוה ומרמז שם יה"ו בכל מצוה ומצוה כי הי' כאחו שורש נשמתו משם כמודע כך מצאתי ואיתא בעץ החיים בסוד אוהרע שעשכו ז"ל וכבאר בו מגילות נמר ופשתים מה מקומם והנה כודע מה שארז"ל המוכר שדה לחבירו לשם זרע פשתים לשבעה שנה ונעשה

פי'על המשנה המוכר שדה לחבירו וכו'

מפרש בגמ' כי הפשתן מכחיש כח הקרקע ואין כח הקרקע חוזרת עד סוף שבעה שנים ואמרו חז"ל דפשתן נקרא עץ כד"א בפשתי העץ ובאי' המלכות פרי האדמה לה' והוא סוד רואה דשכיך בה ת"ת כ בשמש' כלי והוא שם ב"ן והוא כיסוד שלה ונקר' עץ ולכן דע שכל הטומאה והאילן הם במלכות דיצירה והנה קין והבל העלו בכח שם ב"ן וזה שבמלכות לת"ת בסוד מנ' כנודע והחטא היה כי נריך שם שיהיה במלכות לעולם כדי להעלות מ"נ לקבל האור העליון ושניהם נאחז בה אבל קין לא העלה אלא עקרם משם ממש והחזיר אל מקומם ממש בוער עמו בסוד פשתן (ואל תתמה מה שאמרו בפשתן ובעץ וכנ"ל ראה תראה בדף כ"ד בסוד חטים ושעורים ותבין ג"כ זה) שמכחיש כח הקרקע בשבעה שנים והוא כור שם ב"ן מה שהוא כח המלכות באי' של קרקע וכל מגילות כו"ם מתאין שבה מכחישים כחם והם ז' שנים ומש"ה הביא קין מפרי האדמה ונו' פי' פרי של הנקרא פרי האדמה על שהוא יונקת כח האדמה ועקרו משם ומכחישו והוא מפרי האדמה וזהו הוכיחו ז"ל של פשתן והנה הפרי הזה העלה מנחה לה' שהוא הו"א והחזירה לשרשה והחזירה המלכות חסרה עתה משם ב"ן וזהו חטא קין אמנם בא הבל לתקן מעוות קין וזה נמר והענין כי הדעת שבזיוג ז"א למלכות הוא כח מדעת העליון מחולא יקירא כמודע כי עול יתן שמתחברים חו"ב ומשם מתוסף כח אל ז"א ואז מתייחד עם המלכות ויהיב בה ההוא רואה כנודע בסוד ק"ש שצ"ה להרוג את הסדקים המנא שהביא מזל להחזיר בה דעת עליון כדי שישיבנו במטיר ואז גם הוא לשום בה זה הכח שפקד קין משם והוא ההוא רואה ולכן הבל הביא מבכורות צאנו והענין שבכור באדם שהוא קין היה בירה במלכות שבה ואז הוצרך הבל להמשיך מדעת העליון דא"א לישרא וידוע שכל כח זה הוא ביסוד דיצירה כי היסוד הוא שנקרא חי והנה סוד הדעת הוא נקרא יסוד והוא סוד הכבשים כי כבש הוא להיפך שכב כי ממנו סוד השכינה העליונה א"ם ומלאו את הארץ א"ם הכשב דשוכב עמה וכבר הודעתיך כי מכה"י דא"א נמשך דיקנא דא"א וז"ם מן המזל קראתי י"ה דהכי קראי' בדיקנ' דא"א אתם כי ינא ממנו אותו נזל כבשים שהוא כיסוד העליון דא"א ולכן נזל אותיות מזל וז"ם מקראי לכ קראתי יה כנודע שהוא תמר מנד א' ורחב מנד אחד והענין כי מיסוד זה דא"א היה שם מגילות יחוד לגלות סוד (ו') המורה על סוד ז"א ואמנם או לא היה רק בסוד (ו') זעירא שהם ג' לבד (ע"כ כלילן בג' וז"ם קול דנפיק משופר שהוא ג' לבד אש רוח מים (והיינו מה שכתבתי בסוד תקיעה שברים תקיעה ע"ל א"כ כאן מפורש שהכבש רמז על יסוד דא"א וכתבתי לעיל כי א"א נאמר עליו כי אני אני הוא הוא ואין אלהים עמדי כי פסוק זה נאמר על א"א הנקרא א"כ וא"ין ונק' רא"הו"א להורות כי הזכר הנקרא א"ן ונוקבא ה הנקר' אני הכל אחד וכמנא כי א"א נקרא אחד לרמז על אחדות וכבש הוא ביסוד דא"א והקדמנו כי אין אדם מאחד רק במקום מושב נשמתו והקדמנו כי אריכת שנים מא"א והוא רישא דאילנא כי א"א הוא הכתר כי יה"וד הוא אילנ' וכדאי' בפ' בראשית ע' קס"א לעיל הארכתי כמה פעמים כך מתקריב לטורא דסיני כתית א' מן בראשית ואשתלם אילנ' בכל תקונין דיליה א"ל ר' ר"הא אשלים אילנ' בשם יה"וד וכו' ולכן קאמר יתיב על רישא דאילנא ולכן שאל ר"ע מפני מה הארכת ימים הלא ימי שנותינו רק שבעים ובוודאי היה מאחר שהאריך שנים ע"כ נשמתו בא מא"א ששם הוא אריכת שנים א"כ בודאי יודע סוד הכונה שם אבל גוזאי סברו כפשוטה קא מחו לכך לרמז על שאלתו אזל ר"ע ויתיב בדקלא לרמז על אילנא רב' הוא א"א ורמז הוא שאחר דמשם נמשכה נשמתך לכך אתה מאריך ימים לכך שאל שאלה לשם אם נאמר כבש למה נאמ' אחד כי יומחר דכבש הוא רמז על אריך אנפין ושם הוא אחדות גמור וא"כ למה נריך למכתב אחד כי מאחר דידענו כי כבש הוא רמז על א"א והשיב מיוחד שבעדרו כי איתא בפ' ויצא ע' שכ"ב וירא והנה באר בשדה באר דרגא דאדון כל הארץ בשדה חקלא דתפוחין קדישין שלשה עדרי צאן תלת דרגין עלאין קדישין מתתקנן ועל ההוא בירא ואימון כ"ה ויסודא דעלמא ואלין משכין מיא מלעילא ואלין ההוא בירא בגין דההוא מקורא יסודא דעלמא שארי בגו ההוא בירא ע"כ א"כ קורא לנגח הוד יסוד עדרי צאן ולזה השיב מאי אחד מיוחד שבעדרו כי היסוד הוא מיוחד בעדרו היינו סוד כה"י כי ז"ל בפ' ויקרא ע' מ"ב הרעיפו שמים ממעל מעתיקא קדישא ו ושחקים יזלו צדק דכד שמיא נטלי ליה ממעל מההוא דשארי עליה וכדין שחקים כ"ה יזלו צדק דאינון דחי טחני' מנא לצדיקיא למזוןלההוא אתר דאקרי צדק בגין דיתברכא צדק :

והנה איתא בכתבי האר"י ז"ל אמנם כאן להיות נוקבא דא"א איכו בחי' נפרדת אמנם היא כלולה וכו' ומזה תבין יעקב שהוליד את ראובן מטפה ראשונה בביאה א' כמ"ש כחי וראשית אוני וכו' כי מבחי' אריך נמשכה להם שלהיותו היסוד שלו כלול זכר ונקבה כמו התמר ולא הוצרך לביאה שניה וז"ש ותמר שמה ע"כ ולזה ר"ע יתיב בדיקלא היינו תמר שהוא לרמז על אריך באשר שר' נחוניא האריך ימים הבאים מנד א"א ע"כ :

והנה אחר כתבי זאת לערך כמה שנים מצאתי מענין זה במגלה עמוקות אופן ק"ן על נח' הנ"ל ז"ל רמז דאלה לפי שראה ר"ע שהפליג ר' נחוניא בזקנה להפליג בזקנה בא מאריך אנפין בסוד ימי שנותינו בהם שבעים שנה בהם דייקא ר"ל שחיי אדם תלויין בשבע ספירות הבנין לכן הם שבעים שנה כל א' כלולה מעשר ואם בגבורות שמונים שנה ר"ל מצד הבינה שנקרא פועל גבורות ומאחר שר' נחוניא הפליג בזקנה נריכין להיות ימיו מא"א לכן שאל במה הארכת ימים והם לא הבינו אותו לכן סליק בדיקלא כי סוד דקל הוא צדיק כתמר יפרח ראה בו כל ימי חיי עה"ז אינו רק כתמר זה תמר לאחר ע' שנה מגדל פירות כך ימי שבעים מן ז"א שהוא סוד כלול מ' מדות

מתחונות

פתיחות ומסוף שתין לשחרית דתן ע' סמה כמו תמיד ומסוף מבין זה לבן שהל שהוחר תם לשחר כבוא למה מתחר לחד היה חלק חייב שסוד קדבן פוף כנ' לתך לפיכם כדי שיבין ל'מאוכיח שהלכתו על תפילת יחיים שבת ת"ח והשיב לו אחד מיוחד שבעדרו ע"כ ש ולכן נ' למים מאכה אבד שעשיע לח"ח שהקב"ה אחד מיוחד שבעדרו ע"כ ומהתי ובדברי קח"ח :

וחנה ב
כשסה ע"י חלה דתיקון דש"ק ולחם נ' חלה ולפי שהיחוד שיחוד ג
ש"כ לומו בשפתי תפיח ולא יסור ספר התורה הזה מפיך וגו' כי אז תצליח את דרכך וגו' ואז תשכיל כל אשר תפנה חיבור הלילות ע"כ והשבי הי' יהיו לשעיר שפיהם ע"כ ר"ש ר"ש ר"ת אחד ושמו אחד מי כ' יחודים הם כפם שפיהם שיהם ע"כ ואז ע"כ יהיה שיחוד לה' ע"י חלה שבת ת"ח והקדושה כי בשם הוא לשיחוד שכב כי ישמעו שביעי שלישי וחמי חוד פה שכבר הלכתי פה דתי' כפ' בראשית ע' קל"ב גן דת שבראתי ערן דת ביום ת"ח האדם דת שעודות דתשמע ת"ח יהיו שמע כעת דליש בת ואניה ולא תוה שניה לעלם ותכת שמונת ליליש ע"כ ולכוד זה תקחי ובשלוחת יתי שהש משיח ס"ת ת"ח שבעית כב"ש בן שמע לעולה שיהיו חוד כ"ל כי מי יהוה יחוד שליש :

משם מופלא חזנת חאר כתבי אות כחוד ס' וז וכל"ל שלחתי כשתבי חתר"י ו"ל שפי רע"י על ו"ל התיחל לדבר שאר חשה כי תרחיש וילדת זכר וחת"כ עם יתי טהרה המקבה ולחה לה שתחיל בהקבלת אות יה לדעת כי כשיהלבנין ק קדושתן תכיבה כחוד ולולה תשלכים חנר שלבו כחדין חדשם כי כשיבה פיח חדשם דתיכון תשתברין פיכם ובשלו ושתו וח"ב תזכרנו לחעבר ופיק בשיבה כשיבה כדי לשתבדר חחשם קשתם ובשיבה ל"ש מזכרנו לחתבדר והשה כשיבה לה יש אות ו' לבד שהחל ח"ת וכו' והשה שחר שתבדר חוי השבועות הוח בחוד ד"ם ולפי שהחל ח"ת קבוחת לכן בשחילה שבתות ת"ח ולפי שחחל שתבדר בשוש שחר הוכיח בשיבה ח"ת לשחוף עמו כחשים כשבון שב' בחשבות בדת חלושים בשלה שלבה בשחשבה להיות בדין וח"כ שיחף עמו כחשים חזה ביום שבות י' שפים חרץ ושפים והשה רחשים הוח פיח חשלך הח' בדר הפיעה חשך עליהם שהחל שיקר בחקדון ולפי שהחשך הוח שתבדר בשוש שחר הוכיח ביום ח' ליחול ת"ש כיום השמיעי יחול לפי שזה בח החלך הח' אות כשר שלבלבו כי חשב"י שבשר מתבדר ה"ת ל"ב שבשר מתבדר יון בחוד ו' עכ"פ שהע הבבורות שאר בכל בללות זה בחקבת השלשה דבוקה בו ולכן עתה שבת החלך הח' לבבות בו חוכך לבשיר השלשה החחל והשה החלך השמיעי הזה בחקל הדר ת"ש שעלה ביסות ולכן היסוד בחקדש עץ הדר פרי עץ הדר ובת עץ עבתים הדרש ופרי ולפי שחשבד שה עם יש"ר לכן פיעה יעשבת על זש כי בחלו השיים חשר שלחם כולן ומתעשבו בתוך ל"ח ם ושלשים יום ושלשת ימים תעשב על פני חשדה וגו' שבש יש"ר לשיעה כ"ו ז' ימים לשמונים כין הכל ל"ג וזש בקשה תלד חו חיכול יפי טומחת שבועים אפי שבה בשנשה כלולים ו"ן וגם כל שה שלח היה ילוי לבריחת כשל לשיעה ושפש הנדיר בח' ושה שלח היה ילוי לשיעה כשל לשבוע וכן בכל חמדינות וח"כ בה בשבדרו ה' שבש ושהה לשתבדר שה שבחלה בה יון בה' שלה ולכן ושפש שבועים ז' ימים כדי לשחול בשוש שבחלה שבחלה בה' שלה ו' ימים לבדר ה' שלה שלחם הוח ח"כ בה שלה שם ב"ן כי חל ה' שחבד שחת כוי ב"ה כשבשה ושלה בח לשתעשב כוי ב"ה בשלושה"ן וגרוך ג"כ ימים כדי שיתעשב ולכן בין הכל ם"ו ע"ב :

חזנת ב
כיאור ככון לשיר לשיר ב"ש שהחל בח שעה שהוא בדדים שם שמוד בדדים וקבדוים שיו חן שבי חוש"ת ו"ב לה בשה חשוד ה
שם י"ח שם שבין לבדה לה תשחל לחקון בח"ח בשם כוונת שלשה דף ק"ב ע"ב לה חמו שתשלין בקדיש יתבדל בחשבון שלחו חייבי לשתוש ל"ח לחשון מבד ה"ח בקיעות לחשקן בכח חשבון שלחו חייבי לשתוש ולשיר ולחשר כי יד על כס י"ה וגו' לחית כו' ל"ח תיבון כדי שבכח חשתבלל חשוה שבשם כח' מובים לבבול בח בקיעות חבדים ו ובשבות בשוד ושלח יהושע שבי חנשים שבדלים בחבדי על כשבות בשלה לחלר חלר שבלחה שבים בשים ושבת חשחל' בשלשה חלק ע"ב ובשוש שפשוך בי חשל לשלחה וגו' כי שלת חצ"א שולה לחבין ת"ף בבו' לשיע בקדיש לכל בשקה בשבלת בשוש שחבר שחבין פנח ל"ח כי כן ל"ד ח"לף כוה כשלשו שולה לשבין בשלל ושקר ה כשבים וזה שוסר בוד בשוש בחשבי ל"ח ע"כ ע"ל דף ל"ב ע"ח ובזה יוכן שה שבחלה לשיל בשי' בשוקים כפ' שבי חבח שלשה על חשיבין לך חשם בשיה בשוד בשוד פרשיות חלו ובשה כתבתי לך חשם בשיה בשוד בשוד פרשיות חלו

פי' נמ' כפ' פרשה דף כ"ו

עיי חדשים שחיים וכל שחיות בשיים ושציך להבית חל הכשן ופל שחר זה ב' שחרי חשר בשר בבשיחור חל יכח בכלל בעת חל בשקה וכל"ל שחר שיוכר שם לזה בשעה כפ' קדושים שיהיו שיבין נוהר שיהם וכל"ל בשיחר שחשר זה • ובשה כפ' קדושים ע' קפ"ה קדושי שיהיו ר' יוחנן בשם חרץ בלל בשיים וגו' כל בין דיוקא חרץ בלבל בשיים קבטוחת ביה חשבשה וכו' חלח ת"ל יוחן ה"ק כ' בית עלייהן ובעל בגלחה עיוקחת וגו שסבחרת ובזוחי חנו ב
משוכח בוו כלילן דת בדת וכו' חנו חשוכה בשן שחיה ושבשיחת שיהיו שבעלין עיוקחת ודת שפקן חנו דת שחנו טב כשיך בינ"ש ריחיו כשיך דיוחל וכלח בשל בכלל דת בדת ודת בדת יע"ט ו
ניכל בשחלה דת בדת ודת בדת ב
ש"ר יוחכח בשחלה ושחר עיון חזור וחוכח וכלח חד כחו עליון ע"כ בלבל. וה שי שהוחל מן לילה דשנ"ר חכל חשכיבים יוכיחו כוחר הדקדש עליהם כחחר י' בדר יוחנו וחין עשו חל בכר וחה וכלבל בני ישרל היה חוזר בחוכבותם כי דשעים בחש"ן יבלבו וחה נ"כ ובלבל בני ישרל לח יוחכן בלבב בשוכו כי הקדושו ויפ"ר יוחנו לחתקדי בחם ושבשיחת בשחילה חתקבי בלבב ושביחם נדשוים בשפוש יבל ושחל ושת בחבל ושבשיחת בשחילה חתקבי בלבב ושביחם נדשוים בשפוש יבל

פי' נמ' כפ' פרשה דף כ"ו

ובזה חבין חה דחל' בפ' בחזוחה דף כ"ו הרחיחה כלב בחלוש ושביים שחחר בשחחר ובכל בני ישרל לח יוחכן בלבב לשוחב קודש שיקחאכל פשוק חחר חהלבבים עוי בפש וכו' ושבוחר לפ"ד כי חת זה לעוחת זה שבה שהיה שהלבב הרע שחלל לזה חוכב עליו שחבשות לבן יבשיים ניחר קודש שיבדיחמו הרשעים הרחש והלבב ע"ל דף ל"ב ו'לפ חיה בשחיבתי שבה"ש ים לשם בחוכה בחוב בשיום לחיבחת ושכב"ך חבר לזה בקרל חוכר היעב כי יעב נ' ע"ר ד"ה בחלה בפרידר בחל"ו ל' חפש קניהו ישחחו השחים ותבל החרץ ויחמרו בעוים יי חלך "ויעש בים "ושלחו יבלחו חשדה וכל חשר בו חו יחנחו עני חיעב חלבחי יי כי בת בשמוש חת בחרץ עני חיעב הם הבבורות דמוקבה זה" בס ב בחבדי"ו יחנחו על הויעוק כי בת לשבוש את החרץ ל' לזה כי חוכב חשמעם ע"כ בת חפש קניהו זה שבתיתי כדף ל"ב ע"ב ובודע כי הה"כ בס ה' חוחיות חנכקר הכפולות וה"ץ החכוכה היח בחחכוכה שבבולם בשבר ג"כ בת בית"ת ושו חתשבוי"מ בד יוד שבה ובעזה כי חבבוחה שבהוח היח חות ץ' בחכוכה דבבוכך והיח חות ץ' על קן הבקוכה של חוסבוי היח חות ק' וכשבית כחי" ו בכחי' ק"ן וע"כ כל ב חחשבים בקליים קן כל בשר בחחיים בכוח זה וכן בחל בשבע בבש בירך יעקב היה בחוד זה ע"כ וכו' ע"ם ולזה בשיכיתי בכלב והבחש מ"ל חן "ישחחו "השחים "חתל" החרץ וחו' ידבנו כל עני חיעב חיינו שבבורות דבוקות שהם נ' יעב כי עד הבה הי' בחש כדוך על עקבו והיה הבבורות בית חויב חיעב חבל חו' ידבנו חבבורות בית חויב חיעב כי חח לשמוח חת בחרץ כי יחוה בחשבה ה"נ בבורות הל"ל כי בית עד הוד :

חתפטרת בסוד סודק

ובזה חבין בחשוד בלבוש הלבן בשבי עד סוף החשוד ויש שם ט' שחות הוי"ה בט' נקודות והוה בשבוש יהוד שוחב חת הלבוש הלבן נרים יעוש לשחבה ישוד דרך השעים יעות ודחל השטוחה בחשר בחרכין בסוד חשר יעלה מעלה וסוד יעוש בחשר נבי יוסף הבדיק יפה חוחר ויבה מרחם כי כללות בחדיק חבל בחדק בנין דבית כשיבת בעבר ובחיות כי הללות היה ע"י שחחוד הרשעים בחוחיות חנעבדים ל' בברוש שוחק וגם הבחלה יהי בחשר בת לשבוש חת בחרץ בעוד בחוץ חן בשבה כי בשה היה שוחק בחשר ישוד בחשר ויבה מרחם בי חחלה בחרץ יעובד ודחל בשעים יעות וגו' ובחיות כי חשב דבשו ש"ר חוח בשבוד לחה ולכן כשחר יבים חשב ידו ובבר ישרל דלעולם ולכן גם בגחלה לחרשה יהיה בשון על חבחלה כי מעבלה חר"ב כ"ה כחשר בבר חלחיבי בח בחלשים בש"ם חל בחלה דבשו חבחלה בחלה וכו' ע"י דחשב בשוב חיוחל וכו' ע"ב ל' דף ל"ב ע"ח בחלחר עולם קטן חעבדה שבי' חבי בחדם בחוח עליון שר לבבי"חלך והיה חשם לחקון שבי חבללות שלשה לחקון בבדים קלחו בשחותם על חחדבות חשיבלבות עד שבה חן חשבדה נדלה שוכלו דלחקון ל"ב בלבב עין בשחחר הל"ב חשם ל' כי חלת חשם חיה ויחיד' כן בשוב ריח ולקן בשבות בי חן לן ביחם שחהם כלל ולחה קדושים חשבשים חבריהם יבים בשבי' בל בחלוחה בחשבי ולנר בכן בחוכם חשר בח לחשות חחת בכפי חבבוכה דווקא ולחן לן חלק בחשבדה לחזוה עד שבה חן חשבדה נדלה שוכלו דלחקון ל"ב בלבב עין בשחחר הל"ב חשם ל' כי חלת חשם חיה ויחיד' כן בשוב ריח ולקן בשבות בי חן לן ביחם שחהם כלל ולחה קדושים חשבשים חבריהם יבים בשבי' בל בחלוחה בחשבי ולנר בכן בחוכם חשר בח לחשות חחת בכפי חבבוכה דווקא ולחן לן חלק

ומש שוה כמדלמן שאלה ניתטרי פ"ד וסכיכה כעמה ניתטרית ס"ח
ומס בירוש פרסה וכן כתבתי התי' ז"ל:

כוונת שלמה דף כו

וכבוונת שלמה דף כ"ו ע"ג ד"ה והנה בחלת אותם בתיבה א
שיך כל היחוד כל הקדושה הה כיוד חלת חלף חלף רומז חל
הכתר השלישן וכו' וכוון"ז על אותם יכוין בשם סשר"ו שעשה
לחטה ויכוין בשם חלות חלף רבלי כדתיב בעל פסר יגיה בשם
הקדוש"ם כי תיובת החכמה דלת יהיה לוילן של תשלה בשם ו קמות חסר
משם רבבות שהר רבבות בכל קה וקמה שהם ו חלות חלף לפי שעה
כלן השלמת האחרון דלת היה סדרת השכיבה כיסדו עד נתתם מתוברים
שכיו שם חלות חלף רבלי חף בסדרת שבי לת שתיה בו השכיבה שלת הפי
חלת אהרנ רומז לחלת ותחרו בסתכות כתוכות כך נשולמה מה
נתיבתה בשלים רומז חף בשולמה בשלים רומז וכו'. ע"ב ומה
קוד נחול בחכמי פחשת כי לזה יאמרו חכמים ז"ל לון
לוכלכוליה מחות עשרים רומז חם כן כל הפרנסים ככללים משלים
רומז חלבים שבעים ושלש רומז חלות חיות התורה יוכיח הפרשיות כשם
ישראל וכו': ועוד כתב בעל כוונת שבת מנוחה דף י"ד ע"ב כי החלות

ברית מנוחה דף יג

הנדול הוה השיעור לפסח לאחר בו נפשאו החשובות ומחו מתפשטים
ומאחר חלבים שבעים ושלש רומז חלות חיות התורה יוכיח הפרשיות כשם
לשעות הפרנסים והרשעת בידם להשחית ולהכד ומתפשטים ומחו שם
מחות חלבים מיהו תפלרת כנד שם מחות חלב רבלי שהו ישרל כשיעור
ישרל מתברים ולכל כשם מחות לון כשם כתוב ועקב והיה לות הברית
שבעים חנים עד ת"ת בפירות שלמעלת ונטעני נטעונין הניעון עד
סלכות היה ככתב ישרל (יסוד זה נרמז בשני חותיות (נר) ע"ל)
ותנין כאה מה שהרכתי לעיל מסוד התורה הנרמז בסוד
חות ו' ועל פי פרש מאחר תבחוב ע' רכד ומאחר תולדות ע' של כ
ומאחר פרשת ויקהל ע' י"ו שתיתחת יהוד דיקוי שלישו דלכת שקול
דף ק"ע ב' ויוה שכתב ויתנלה לנו תורתו יתברך בחתם מתפשטים
ובמשורה כי ככתבי התרי"ו ל' בסוד ד' תשר התרכתי ע"ל בביאור
ומאחר תולדות של"ב ע"ל דף ר"ס ב' ומאחר תרומה ב' רכ"ח ע"ל דף
י' ע"ב ונ"ל דוק שם סיטה והנה סוד זה הוח יוה דלילה בפרשת ויחי
ע' שמ"ב בקונטרל דסתיתנו כהרני חויה פירש ז"ל בקצר הפשלם שיוה
בסוד לנולות שחעלה אחוון הסתר הכשלם ינל שם יוסה ומה חסקבלני
כחתיכה והוח יודת יעקב עד כאן) בקצן ומה חסקבלני דהכרית
כלילה חתרון נוסיון דיתברכן כחלב וכו' בהלי ומה שלחי יחוו
דלחכה שעת לילה להחות לחתים בלה יודע. כלל קול יעקב חקרני
בהמות לחתני חויכוחות חכלילה וכו'. ע"ל והנה הקדמוני כסתגד לה
העשה שבי בפת"ם כן הנו בתלה בכתר ומן כתר בחעלה בחו"ם ומאחר
כך נחלקו מכיכה ולחעה וכל"ל שהם נלוי כת ת"ם בסיוף שעשה שחוק
וכל"ל ובתב בכתבי הלרי ז"ל בסכהנ בוד הכ"ל והנה כוד חלה חתרת
שהוח סוד הכרחו בסבול ובו' תתלה הא' והוח כוד לילה דשי' :
ונלנו הם בחילות נ' בחו' והם חור עיט רוח והנה חחור הוח בחיות
ביחכת עד יסוד דחכתה ומשם לימוד כיכה ובהיותו שם בכיכה ת
מתפכת מחור ונעשה מיט וחח"כ בתיבת בלה כוד (הו) זו בסוד מה
דחיתח בפרשת תולדות ע' של"ב בתו בשיח לחתפשטות ונפיק מהחי
חתר לחלת ושיח (ורוחה) לו הוח בוד דקיע (ובזה תבין חחתר פרשת
ויקהל ע' י"ח בתיב בחיבה כרחשית יהי רקיע בתוך החים יהי רקיע
לחלין ישרל דחיכון חולקת הקד"ה ומחדין בהחות חתר לחקרני שחים
ובניהו רוח חעונה חדת שלל ד' יחסל בכח לב' חלבעלי חתר ליחר בחר עיון
יכיה לון קב"ה לרברבן מחכן שלטיח ישרל בתך חתר יהב לון בלח
ליה ויתן לתוחם חלקים בחקיע השמים ע"ב והוח מוכן לב"ד) ומלן
בני בחי' נדיוח בכסוק לא תעיז עול במדה בחקבל ובמשורה כי היול'
כיח שלחוק מיוחדים לבריח קשים ויבשים כתו הבנדים חו הקדקשות
ומן סעבין הנעוול בנכם בתוך שלחה חתכה חעשרה היח לכל לבד
לח שחשיחין בתוכה היין חו הסין לימוד חותם בביחתה בתוכה שלא
יתעוורו לחין ובחקבל הוח בחוכן חחר כי יעשיחין חכן חחקבל בבנד
הדבר חקבל חלחות חת הדבר הזה. והנה בחי' החור הוח בקבל
ע"י חקבל ובחי' החיים מיוחדים ע"י בחשורה ובחי' הקדוש מחדד ע"י
בחלה הקבלת שלה (הבח ה"ח קוד ה"ו יו"ד ה"ו ות"ת ה"ו) יהוד
בחינו ת"ת חתון בחלה בכר הלרבתי לעיל כי עניין חסר פרש
הב') ובחיבת בעבין החור בחקבל על ידי בחקבל שהוח בחחתון
שבכולם וכל"ם בחשבה הזיכוך חשובה וחמוד חשובה ובחקבל
חשלמנו כי הם ג' יחידות. והנה בחקבל הוח סוד הדעת. כמדמ כי
ברית בלשון נוטרת (עיין לעיל מה שהרכתי לן כי סוד דעת דשתיף
יחיד בחתיכה בחילות חתעלי בכוונת דת"ת בפירוש ות"ת בפירוש
חפשטים ע' ד"ו דעת חתעלי בכוונת חעלמה חקרי בפשוטות ד
דתפארת דכל נוונין חת ג' חדי כלי ע"ב והוח סוד הכ"ל) ובברית
חשוער הוח בימוד והנה היכר חדבר הם הוח בכד ואם הוח בקל
על ידי בלשון בחקבל בסוד דעת והעבין כי בסכיכה סוד בלוי הכ"ל
ין בפני חכמה אל בפי כיכה בחשכת דרך בדעת בכוונה. כי חדעת
הוח ליחד חכמה ובינה ובכלות שב בלי ב"ל בחכוונה בחכמה בח זכת
דרך חדעת גם בפכיכה יתר בפרשיות בקרי חדעת בשם בחקבל והוח
כי

קיימין עד כאן) והוח הלחם הכיתן לבן בחותו שת ומזן לחכול בחעוד
לבו לחחו בלחחי (ע"ל דף ת"ע ב' ע"ב והחרכתי בכיחור בחחר ב"ל
ע' קי"ן על פסוק זה) בתעור ת' ויזן לחותו היום טוער בתעור
כיחוחר הכבית חלבחי סיימן נ' כי הנה היום בת כוער בתעור ואו יהיה
יי' לחך ושתו לחך ואו התעלה תהיה חוכנת כהלבתה ויתעלה לבן
רוי תורתנו יתברך בחוה ובכחקבל וכחשוקל (וסוד זה בקבלה בחיה
ובחשקל בחשוחיה לחיות בכתבי הלרי"ו ז"ל - והוח סוד חה לחיות)
ובנין דעתיך ישרחל לחטעם חלילה לחיי ויבקון בריחתי: ולעשוד
זה לחיות בנגד חיות חיתתי דעלת לחיות בהחות בחיות
כלבב לחיות לה חרי לת תיפקדני חקוני ביכי (היינו ציני רשיש
שבנית ונו'. והשיבה לו ביכיכות דהחות נבנית חיות לחיות לחקוים
בסוד כשוכה בין הרוחים וכה קלחתי שם בנתי דף ס"ג ובכתה יחוד
סוכה ל"י ובכנית חלבי ישרחל בלחחל שחקיים שורה על פחת חשני
שנים וזכי לבנות חבר לחת והיתה לשוברת בביהמ"ק חלחלים להלים
ובכח הם כלבב ובסילה בחוכה וה נרמז לשכיכה שיפלבן חיישרחל ע"ש

שיבת נוח כפ"ג מהיכה דף ס"ג ובכתי יחוי"ל

ויוד חיה בכחוב בחילת שבתיבת חשתם מהיו כל היחוד וכ"ל ה
המוד מהיו בתיבת חמן עיין בפרשת ויקל ע' תקנה וע"ל
דף ת"ע ב' ויוה שכתב ויתנלה לנו תורתו יתברך בחתם בחקבל
ובמשורה כי ככתבי התרי"ו ל' בסוד ד' תשר התרכתי ע"ל בביאור
ומאחר תולדות של"ב ע"ל דף ר"ס ב' ומאחר תרומה ב' רכ"ח ע"ל דף
י' ע"ב ונ"ל דוק שם סיטה והנה סוד זה הוח יוה דלילה בפרשת ויחי
ע' שמ"ב בקונטרל דסתיתנו כהרני חויה פירש ז"ל בקצר הפשלם שיוה
בסוד לנולות שחעלה אחוון הסתר הכשלם ינל שם יוסה ומה חסקבלני
כחתיכה והוח יודת יעקב עד כאן) בקצן ומה חסקבלני דהכרית
כלילה חתרון נוסיון דיתברכן כחלב וכו' בהלי ומה שלחי יחוו
דלחכה שעת לילה להחות לחתים בלה יודע. כלל קול יעקב חקרני
בהמות לחתני חויכוחות חכלילה וכו'. ע"ל והנה הקדמוני כסתגד לה
העשה שבי בפת"ם כן הנו בתלה בכתר ומן כתר בחעלה בחו"ם ומאחר
כך נחלקו מכיכה ולחעה וכל"ל שהם נלוי כת ת"ם בסיוף שעשה שחוק
וכל"ל ובתב בכתבי הלרי ז"ל בסכהנ בוד הכ"ל והנה כוד לילה דשי' :
ונלנו הם בחילות נ' בחו' והם חור עיט רוח והנה חחור הוח בחיות
ביחכת עד יסוד דחכתה ומשם לימוד כיכה ובהיותו שם בכיכה ת
מתפכת מחור ונעשה מיט וחח"כ בתיבת בלה כוד (הו) זו בסוד מה
דחיתח בפרשת תולדות ע' של"ב בתו בשיח לחתפשטות ונפיק מהחי
חתר לחלת ושיח (ורוחה) לו הוח בוד דקיע (ובזה תבין חחתר פרשת
ויקהל ע' י"ח בתיב בחיבה כרחשית יהי רקיע בתוך החים יהי רקיע
לחלין ישרחל דחיכון חולקת הקד"ה ומחדין בהחות חתר לחקרני שחים
ובניהו רוח חעונה חדת שלל ד' יחסל בכח לב' חלבעלי חתר ליחר בחר עיון
יכיה לון קב"ה לרברבן מחכן שלטיח ישרחל בתך חתר יהב לון בלח
ליה ויתן לתוחם חלקים בחקיע השמים ע"ב והוח מוכן לב"ד) ומלן
בני בחי' נדיוח בכסוק לא תעיז עול במדה בחקבל ובמשורה כי היול'
כיח שלחוק מיוחדים לבריח קשים ויבשים כתו הבנדים חו הקדקשות
ומן סעבין הנעוול בנכם בתוך שלחה חתכה חעשרה היח לכל לבד
לח שחשיחין בתוכה היין חו הסין לימוד חותם בביחתה בתוכה שלא
יתעוורו לחין ובחקבל הוח בחוכן חחר כי יעשיחין חכן חחקבל בבנד
הדבר חקבל חלחות חת הדבר הזה. והנה בחי' החור הוח בקבל
ע"י חקבל ובחי' החיים מיוחדים ע"י בחשורה ובחי' הקדוש מחדד ע"י
בחלה הקבלת שלה (הבח ה"ח קוד ה"ו יו"ד ה"ו ות"ת ה"ו) יהוד
בחינו ת"ת חתון בחלה בכר הלרבתי לעיל כי עניין חסר פרש
הב') ובחיבת בעבין החור בחקבל על ידי בחקבל שהוח בחחתון
שבכולם וכל"ם בחשבה הזיכוך חשובה וחמוד חשובה ובחקבל
חשלמנו כי הם ג' יחידות. והנה בחקבל הוח סוד הדעת. כמדמ כי
ברית בלשון נוטרת (עיין לעיל מה שהרכתי לן כי סוד דעת דשתיף
יחיד בחתיכה בחילות חתעלי בכוונת דת"ת בפירוש ות"ת בפירוש
חפשטים ע' ד"ו דעת חתעלי בכוונת חעלמה חקרי בפשוטות ד
דתפארת דכל נוונין חת ג' חדי כלי ע"ב והוח סוד הכ"ל) ובברית
חשוער הוח בימוד והנה היכר חדבר הם הוח בכד ואם הוח בקל
על ידי בלשון בחקבל בסוד דעת והעבין כי בסכיכה סוד בלוי הכ"ל
ין בפני חכמה אל בפי כיכה בחשכת דרך בדעת בכוונה. כי חדעת
הוח ליחד חכמה ובינה ובכלות שב בלי ב"ל בחכוונה בחכמה בח זכת
דרך חדעת גם בפכיכה יתר בפרשיות בקרי חדעת בשם בחקבל והוח
כי

מי שלחה ויוה ע' פת"ם בבין חפכיכה בחקבל דשלחה בחרבתי
ע' תפ"ג

ומסר אחרכתי בח"פ ויכא וכביאור ע"פ ויכא זוהר אסתקלריא דמהרא
ומ[illegible] שמתן יעקב ישראל בקדמיתא בהאי סופא דחיתבה דאיהו
פרשת דאורייתא דבכתב ואיהי תורה שבע"פ וע"ד אקרי בחר איהו
ההוא דאקרי שבע ולפ"ד א"ש ולסוד זה תבין ○נח בחכמת שבע דף
קס"ו ע"ד ויהי בכסוע הארון ויאמר משה פרשה זו עשה לו מקב"ה
מיתכיות מלמעלה ולמטה לומר שאין זו מקומה רבי אומר לא מן הסם
הזה אלא מפני שסתר אשוב בפני עמו בשאן אלא הא דא ר' שמואל
בר נחמן אמר רבי יונתן חנכה עמודיה שבעה אלו שבעה ספרי
תורה בשאן בר"י ע"כ. והטעם שהתורה דקדקה שיהיה שבעה לסוד
הנ"ל בסוד בת שבע לרמז כי גם מלכות נכללה בסוד התורה.
ובאמר כבר הארכתי לך עיין לעיל. כי ר"ת של ה' ספרים נ"ח אהי"ה
הראשון ע"פ ויקר"ע"ו ופתח בראשי' בחכמת ויש בה ה' חמשי תורה
רמז על ישראל סבא ותבונה כי בינה נכללה בתיבת בראשי' אש"ר בי"ת
עיין לעיל בע"א בפרשת בראשית פרשתיו. ונופא של תורה הוא
(ו') ומלכות נרמזה בסוד שנתחלקה בסוד (כ' כ') הנ"ל כי כ"ו
נקראת יוכ"ה הנרמזים באות (כ') זה ואפשר י"ל דלכך פרשה זו רק
פ"ה אותיות כי הקדמנו מה דאיתא לעיל ע"פ מאמר ע' בראשית ע'
קנ"ג ומלכות מאכלה דכלהו כלילא מכלהו איהי פ"ה דמינה הבלים
נפקין וכו' כי הלא היא נקראת תורה שבעל פה גם איתא בפ' דברים
ע' תפ"ם פתח ואמר כתיב והיה באכלכם מלאם הארץ תרומו
תרומה ליהוד קרא דא על התנופה וכו' עיין לעיל דף ב"ד סוד
שעורים מאי היא תנופה ורוא דיליה תנו כבוד ליהוד אלהיכם.
דהא פ"ה עלאה היינו כבוד דבעינן למיהב ליה לקב"ה וכו' ע"ש.
וקאמר והיה באכלכם מלאם הארץ וכו' ואקן שעורה דקרבים בגין
דשעורה קדמאה לשאר מהמא דעלמא שעורה איהו שעורה דהא
אתר ידיעא הוא בשיעור (י"י) דהא באמנעיתא לית חולקא
דסטרא אחרא דאוכא תמן ע"כ. ולסוד זה בפסוק ויהי בנסוע הוא
רק פ"ה אתוון זהיא בפרשה בהעלותך כי איתא בכתבי האר"י ז"ל
הנה כודע כי המלכות היא מכורה הטהורה שהיא אחורי הועיר וכל
עיקר בחיינה ותיקוני הוא על ידי אותם החסדים המגולים:
ולפור זה תבין מה דאיתא בגמ' בפרק הרואה דף כ"ו הרואה
שעורים בחלום סרו עונותיו שנאמ' ופר שוכיך וחטאתך
תכופר ע"כ. ולפי פרשה אין טעם כי היכי מרומז שקאי על שעורים
לפ"ד א"ש כי זה רמז שאין שום חלק לס"א וכנ"ל. נחזור למאמר
פרשת תרומה השתא משתעי כאדם פרט הך שמים מספרי ומתתקנין
בנגינו עלאה להאי כבוד אחיר נגיד ומשיך ההוא רקיע (היינו יסוד
נגידו דטלא עלאה (כי הלא הארכתי בביאור מאמר פרשת האזינו
ע' תקס"ג ותקס"ד בסוד בני בכורי ישראל שנוטל סוד חסד דעתיק
וגבורה דעתיק שהיו גנוזין בחכמה ובינה ועטרין ליה כרישא והוא
סוד תפלין דרישא והאי (ו') ירית לחלבות. ולזה תבין סוד הנ"ל.
וקאמר יום ליום אומר יומא ליומא ודרגא לדרגא אותית לאתכללא
דא בדא ולאתנהרא דא בדא (היינו בסוד יחודים שעולים עד אין
סוף ב"ה דרך מדרגות באמר כתבתי לך לעיל ע"ש. כי התעוררת
בא מלמטה למעלה. ולזה קאמר ולאתכללא דא בדא היינו בתחלה
להעלות עד אין סוף ב"ה ואחר כך בשקבלו שפע מן א"ס ב"ה באמר
סדרתי לך למעלה ע"ש. ולזה קאמר לבתר לאתנהרא דא מן דא
אהנה ספירו דאתנגיד ואח"כ בשפע השפע לא"ב וכב' קיבל תפאר ישראל
סוד פמוד דאתנעית ולזה קאמר ואנהרי שמים להאי כבוד (היינו מלכו'
והא דמדייק להאי כבוד חסו דאי' בפ' פנחס ע' תע"ז באמא יסוד ברתא
ואיהו מתיב לא ידעו עיש דכליל ל"ב נתיבו דאינון ל"ב אלהים מסש'
דאיתא עלאה דאתקרי כבוד ע"כ וכו' ע"ש. ולזה מדייק להאי כבוד
אמ"ר כללא דאתוון ושבילין דנפקין מא"ב לבהוא רישא דנפיק
אנהיה דאיהו ברא בוכרא וכו' ובגין אמ"ר רוא עלאה בדרגין ע
עלאין דלית תמן אחיזין ודברים ולא אשתמעו כשאר דרגין דאינון
רוא דמהימנותא דאינון קלא דאשתמע כי מקנה השמים עד קנה ה
השמים אתה דורש אבל לתעלה כתיב שלא תשלח לזה קאמר אבל הני
לא אשתמעו לעלמין והיינו דכתיב בלי נשמע קולם אבל בכל הארץ
יצא קום אע"ג דאינון שמירין עלאין דלא אתיידעו לעלמין בגיהו
ומשיכו דלהון אתמשך ואתנגיד לתתא ובגין ההוא משיכו אית לן
מהימנותא בהאי עלמא וכל בני עלמא משתעי רוא דמהימנות' דקב"ה
באינון דרגין באלו אתגליין ולא הוא שמירין ובגיהון ובקנה תבל
מלין מרישא דעלמא עד סופא דעלמא משתעין אינון אכיאי לבא
באינון דרגין ובגיהון אע"ג דלא אתיידעו אבל בזה אשתמודעו בגין

פי' נח' אם שב' פ' כל כתבי דף קס"ו ע"ד

פי' בגמ' בפ' הרואה שעורי' בחלום

לאחוש שם אהל בהם בגין שמשא קדישא דאיהו משכנא מאינון דרגין
עלאין קדישין (וכנ"ל כי בו בא כל השפע ואח"כ נתן למלכו בסוד כל
הנהלי הלכי ע"ש) ואיהו מתרא דכליל כל מהרין גניזין (כנ"ל ע"פ
ע"פ ○ויקרא ע' י"ז שתיתאה יהוד דחמי עלאיה דכלא עקרא דכלא
קטרא די מהימנותא אחיד לכל סטרי ודא תפארת ישראל) מאן דכליל
לשמש כמאן דמטיל לכלהו דרגין בגין דשמש איהו אהל דאתכליל בהם
וכטיל כלא ואיהו נהר כל אינון גוונין מהרין דלתתא ועד והו כ"ותן
יונא מחופתו בנהירו ונגינו דכל נהרין גניזין בכלהו כתיבות ברעות
שלים יהבי ליה רעותייהו ונהירו דלהון כמה דלחתן אית ליה רעו
ותיאובת דכלא למיהב לי' נבובון ומתנן וע"ד והו כחתן יונא מחופתו
מאן חופתו דא פגין ורוא דא ונהר יוג' ודא ויהו חופ' דחפיא
על כלא ישיש בגבור ישיש מסט' דאור קדמאה דלא אשתכח ביה דינא
כלל (היינו מסוד חסד דעתיק שקבל ע"י חכמה בגבור מסט' דגבורה
היינו מה שקבל גבורה דעתיק על ידי בינה וקאמר דאע"ג דגבורה
איהי דינא שלים בגבור כתיב ולא גבור בגין דאתתיק דינא בחסד.
(היינו כי איתא שם בסוד ג' רישין הנ"ל כי הנה ח"ב דתחות א"א
נמשך החיות מהכי ב' דישין דגלגלתא ומוחא וכו' ולכן החסד דעתיק
מתלבש בגלגלת והגבורה היא במוחא ואז נכלל החסד בגבור והגבור
בחסד והיו שמים יחד וכו' כי כתבתי לעיל) וכל דא לרגן ארח כד"א
הנותן בי"ם דרך ולאשקאה ולאשלמא נהירו דסיהרא בכל סטרין
ולמפתח בה ארח לאנהרא לתתא מקנה השמים מסייפי אלין שמים
עלאין דקאמרן איהו נפיק בגין דבסופא דגופא איהו נפיק ובההוא
אתר אשתמודע בין דכר לנוקבא (ראה תראה מה דאיתא בפ' בראשי'
ע' י"ג אפס קניהו כד מחשבה סלק' כדעו דחדוה מטמירו בכל טמירין
וכו' מתקרבין דא בדא בחד שביל דלא ידיע לעילא ותתא וכו' ורוא
דאלהים עלאה עבד שמים וארץ (והא דמדייק אלהים עלאה כי
איתא בתאמר פרשת פקודי ע' תס"ב בגין דאית אלהים חיים דאיהו
לעילא לעילא סתים מכלא ואית אלהים דאיהו כי דינא דלעילא
ואלהים דאיהו כי דינא דלתתא ואלהים עלאה כליל לאלין דלתתא
וכלא איהו חד מהאי היכלא אתער יחק וכו' (כי הלא גבורה עלאה
איהו אלהים חיים הוא בינה ואלהים עלאה הוא תבונה ואלהים
דאיהו כי דינא דלתתא היינו גבורה שמכיא ○בפ' ויקרא ע' י"ז ז"ל
מחשאה אלהים וכבל אתר דא הוא גבורה) וקאמר דאלהים דעלמא
עלאה עבד שמים וארץ לקיומא ואפיק לון כחדא (היינו בסוד (ו'
בחילא דלעילא ראשיתא דכלא וכו' (ו"ה) בתראה עביד שמים
וארץ לתתא וכו' ע"ד בב' ברא עלמין דא אפיק ב' עלמין וכלא בחילא
דראשית עלאה אחת עלאה בתתאה ואתמלייא בארח דחד דרגא
דשארי עלה כגוונא דההוא סתים וטמיר דגניז לעילא בר חד
שביל דקיק וחד אורח ההוא דלתתא אורח כד"א ואורח נדיקים
כאור נגה וגו' וההוא דלעילא שביל כדכתיב כתיב לא ידעו עוט
וגו' ורוא דכלא הנותן בים דרכך ושבילך במים רבים ובמים עוים
נתיבה וגו' וכתיב בים דרכך ושבילך במים רבים וגו' ע"כ ע"ש:
ולסוד זה תבין מאמר פרשת מקץ ע' תל"ט פתח ואמר כתיב דרכיה
דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום וכו' ע"ש באריכות. נחזור
למאמר פרשת תרומה וכד כלהו אשתלימו ואנהירו מנו שמשא כ
כדין סיהרא מתעטרא כגוונא דאמא עלאה שלימו בג' תרעין ודא
איהו דכתיב תורת י"י תמימה מכל סטרין ברוא דחמש דרגין כ
כגוונא עלאה דאינון חמש רוא דחמשין ובג"כ איהי אתיא בחמש
חמש תיבין בגין לאשלמא תורת ה' תמימה משיבת נפש הא חמש
וכו' וכלהו אתיין בחמש חמש לאתכללא כגוונא דאמא עלאה.
וע"ד חמש חמש שית ומנין לקבל שית סטרין עלאין דאינון רוא
דשמא עלאה וכו' ע"ש: והנה כבר הקדמנו לעיל כד אתנייר
ואתגליף ואקריש ההוא שיטו וכו' ואשתאר פסולת מקטרגא לכל
עלמא: לזה אנו אומרים בתהלים גם חדים חשון עבדך אל יחשלו
בי אז וגו'. ובזה תבין כל ○המזמורים שלאחר זה שכ' רננו צדיקים
בי' לישרים נאוה תהלה וגו' הודו לי' בכנור בכבל עשור זמרו לו
וגו' שקר הסוס לתשועה וברוב חילו לא יחלט וגו' וכל המזמורים
השייכים ומובנים מאור:
ובזה תבין מה דמסיים שם ולבתר סיהרא דקא אתפרשת מסטרא
אחרא ביומא דא בגין לאנהרא ממשא ודא איהו לדוד
בשמעו את שמעו לפני אכיאולך ויגרשהו ויצא ולבתר דאתפרש מינה
הא אתחבר בשמשא ותשבחתא דא בכ"ב דאעיל בה שמשא בסיהרא
ותושבחתא דא פרישו דסיהרא מסיהרא אחרא וכו': לזה

מאמ' פרשת ויקרא ע' י"ז

פי' מאמר ויקרא ע' י"ז

פי' סטירות מזמורי' בתלים ל"ג וכו'

לזה הוא סוד מלחמות ה' כי כאבוד רשעים רנה וכבן צדיקים יראו וישמחו וע"ל דף כ"ט ע"א על פסוק אשת חיל מי ימצא באחרי' הימים מי ימצא לאנחא ביה קרבא מאן יזכה למהוי בה בשליטו ולאשתכחא תדיר וכו' ע"ש והוא כי כבר הארכתי יה דהאי בפ' פנחס ע"ת"א על פסוק שירו לייחוד שיר חדש כמה חביבין ישראל קמי קב"ה דאינון משבח' דישראל דלעילא דאיהו שותפא דקב"ה ושכינת' דחדוה דלהון ותושבחתא דלהון לאו איהו אלא לשתפא לקב"ה ולשכינתא וכו' וזמין איהו שאול וכל סייעתא דיליה לקטרגא להוות חדוה וכו' וע"ל דף ס' ע"ב על פסוק והיה באחרית כבון יהיה הר בית יי' בראש ההרים וגו' ע"ש שמרו על השכינה דיעלה למעלה כי או הוא יהיה קץ הימים (מאמר פ' פנחס ע' ת"א) וגם בראית' בפ' כי תשא ע' של"ב אחרית הימים איהו אילנא כלא קדישא ועד סיפיה דהוא אילנא דטו"ר ואתא קרא ואפיק הר בית יי' דא טוב ולא רע הר יי' ודאי דלית תמן חולקא לס"א דהא אתברר הר בית יי' ומנו אילנא אחרית הימים וכו' ע"ש. ואם כן או צריך למלחמות יי' ולזה קאמר מי אשת חיל מי ימצא אתכם באחרית הימים מי ימצא לאנחא ביה קרבא מאן יזכה למהוי בה בשליטו ו ולאשתכחא תדיר וכו' היינו עכ"ל כי בשירתה איזה חדוה אתא לקטרגא להוות חדוה וכו"ל ולכן צריך מלחמות יי'. ולזה קאמר מי ימצא לאנחא ביה קרבא וכבר הארכתי לך בסוד י"א כוני"ן כי בהיות זמנא דימינו זמנא סיהרא לאתנהרא מה כתיב הנה ישכיל עבדי דאתער אתערותא לעילא כמאן דארים רישא ואתא לאתער' וכו' ע"ש (מאמר פ' כי תשא ע' של"ב)

וכוס תבין מה דאיתא הפה בין ישתבח ליוצר אור עבידה היא בידו ואוחזין עליו מעורכי מלחמה דלכאורה קשה איך תולה בשביל פשה ומפסיק אוחזין אותו מעורכי מלחמה. שסוד התפלה הוא בסוד מלחמות יי' ולהוציא הכוונין בסוד כי תצא למלחמה על אויביך הכרמו בתיבת תצ"א וכתיב ונתן יי' אלהיך בידך ושבית שביו דיינו שתוציא נשמות שהיו שבויים ולהעלותם מכור הברזל כאשר תראה סידור התפלה בא"ח כי צריך לחבר ד' עולמות אבי"ע וא"כ אם הוא ש"א בתפלה בקרא עבריין ואינו ראוי להיות במלחמות יי' וזהו אמרו ואמנו לבבכם "כל "המיחלים "ליהוד ראשי תיבות כל"ה היינו שיתחזקו במלחמות יי':

(מאמר פ' אלה הדברים ע' תנ"ג) הנה ראה תראה בפ' אלה הדברים ע' תנ"ג פתח ר"א ואמר ברכו יי' מלאכיו גבורי כח וגו' מאי ברכו עשיכו דכל ברכאן נפקין עד דיתעבדון ברכה במניאו עשיכו דאתמשך ווגו מניאו מיין והוא ברכה מיד ימשך תמן כוכן מניאין לגמא ויכין והאי עשיכו מאי הוא עשיכו כהרא דסהיר מגו ההוא אספקלריא דנהרא דלא נהיר מעילא לתתא מאי מלאכא עלאה דאינון כבי מרומא בארעא אתמר ברכו יי' אבן דיתבי לתתא אמרו ברכו בגין דאבן צריכין ל לאמשכא עלן מאי א"ת וכה כיעול לגבי מלכא לאחואה אנפוי וע"ד אמר דוד אבי בצדק אחזה את פניך ודאי ובג"כ שירותא דצלותא ברכו את יי' לאמשכא על רישן ובגין דאבן משכין להאי את עלבא אית לן למיזד צלותא ולשבחא ובג"כ אסור לברכא לבר נש עד לא מצלי בר נש צלותיה ואמשיך על רישא להאי את ואי יקדים ויברך בקדמיתא את אמשיך לההוא בר נש על רישי' כאתר דהאי את ובג"כ למלאכי עלאי כתיב ברכו יי' ואבן א"ת לתוספות:

(טעם מופלא למה פורסין שמע בין ישתבח ליוצר אור ולמה לא בין סדר קרבנ' לברוך שאמר) וכזה תבין הלא חייב הוא לומר קדיש בין כל עולם דהיינו אחר סיום עולם העשיה שהוא קודם ליוצר קודם ליוצר קראו ואומרים קדיש כפשוטה וכאן ביוצר אור פורסין על שמע אבל לפ"ד א"ש כי פקדומה כי בעולם המלאכים אומרים ברכו יי' ולא אומרים (א"ת) אבל אבן צריכין לומר ברכו את יי'. איתא בסידור האר"י ז"ל קודם ברוך שאמר אין רשות להסתכל חוץ לד' אמות כל מבן ומן פסוקים דזמרה כי או הוא מפליג בין העומדים בעולם המלאכים ע"כ ע"ש. כי המלאכים הם בעולם היצירה ואם כן כיון שבפסוקים הנ"ל הוא עומד בעולם המלאכים וגם אין אומרים (א"ת) לכך אנו אומרים קדיש כפשוטה ע"פ שמבואר בכתבי האר"י ז"ל:

וקאמר שם אמר ההוא ינוקא ודאי ידענא דהאי קרבא דילן טבין אימון תדכר מכאן ולא מעמי לנן (היינו כדכתיב זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך מחה תמחה את זכר עמלק ולא תשכח וגו') ודאי גבורה דבר נש ברומחא וחרבא איהו (וכבר סוד חרב באה וחרב הוא נו' ר"ל כאשר כבר הארתי לך לעיל בסוד וחרב פיפיות בידם וגו' ע"ש: ועיין גם כן לעיל בהלכות קריאת שמע שעל המטה ואיתא שם בכתבי האר"י ז"ל. בק"ש שעל המטה. והנה לבוין כי יש בק"ש רמ"ח תיבות ולכן אמר

שמשלים בק"ש יכוין בג' תיבות שהם (יי' אלהים אמת) ויחזור לומר (יי' אלהים אמת) פעם שנית הרי רמ"ח: ועוד איתא בכתבי האר"י ז"ל הנה ביתגדל ויתקד"ש יש י"א אותיות להוציא (ו"ה) דשמא קדישא ולחבר (ו"ה) עם (י"ה) ויהיה השם הגדול (יהו"ד) וזהו שמיה רבא. גם ראשי תיבות "יתגדל "ויתקדש "שמיה "רבא ר"ת יוש"ר הם גימטריא נ"פ אלהים דקטנות נ' דאבא וג' דאמא. ויתחתק עם שם יהו"ד המחובר עם אלהים דבינה ובו כלולים החכמה יהו"ד אלהי"ם יהו"ד אלהי"ם יהו"ד אלהי"ם גימטריא של"ו ע"ש. רמז בסופי תיבות יתגדל ויתקדש שמיה רבא שהוא ני עולה של"ו. הרי מתקנו הקטנות עם הגדולות ע"כ: והנה מביא בק"ש הנ"ל לכוין בנ"פ אלהים ויהיה רמ"ח ע"ש. לזה אמר גבורה דבר נש דאנא קרבא ברומחא וחרבא איהו. וכזה תבין מזמור בתהלים סי' קי"ב הללויה אשרי איש ירא את יי' וגו' גבור בארץ יהיה זרעו דור ישרים יבורך וגו' ומסיים פזר נתן לאביונים קרנו תרום בכבוד וגו' היינו כנסת ישראל רשע יראה וכעס וגו' וכנ"ל וזמין איהו שאול וכל ס סייעתיה לקטרגא לשאת חדוה והנה מדייק וכעס שיניו יחרוק בסוד ד' אבות נזקין השור הבור המבעה וההבער י"א מבעה זה השן וי"א מבעה זה אדם בליעל וההבער כי הוא אשא דגיהנם. ולזה קאמר וכעס שיניו יחרוק וגו' אבל מסיים תאות רשעים תאבד וסידור דוד המע"ה האי מזמור בסימן קי"ב שהוא סוד אהי"ה יהו"ה אדנ"י שהוא סוד כד יאיר אור דע"ק שהוא בכתר בשם יהו"ד שהוא תפארת ישראל או יאיר במלכות ויקויים קרנו תרום בכבוד וגו': כחוזר למאמר הנ"ל וקאמר מהו גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו אמר ר' אלעזר כל אחרית אמר ההוא ינוקא הא ידענא דהילא דדרועא דילך אתחלש השתא איהו עדכא דלא לאמתנא אלא לאלקאה בקירטא אבנא בתר אבנא קירטא כד"א בקלע ובאבן בכהילו דא כתר דא (והוא כי איתא בפרשת שופטים שמאריך בדיני ארבע (מאמ' שופטים) מיתות וקאמר לדון בסקילה לשמאל באבן דאיהו יו"ד צריך לנביה בחמש אבנין דאינון ה' ובקנה דדרוע דאיהו ו' ובכתף דתמן ה' וזריק לה לגביה מחשבה דאיהו שמא מפרש יו"ד ה"א וא"ו ה"א ע"כ. וזהו פי' כגדול ורועך ידמו כאבן) ולזה קאמר הא ידענא דחילא דדרועא דילך אתחלש השתא איהו עדכא דלא לאמתנא אלא לאלקאה בקירטא וכו' חדי רבי אלעזר וחדי רבי אבא פתח ההוא (פי' פסוק ,כגדול ורועך דמו כאבן) ינוקא ואמר שחורה אני ונאוה וגו' והנה כל שמאמר הנ"ל כבר כ כתבתי לך לעיל ואפס קיימו בזמנא דהייכא כדדא איהי אתכסיא ואוערית גרמא עד דלא אתחוייאת מכל דיוקנהא בר כד אתאן גבורי כח וכדין מגו קלין ושאגין דאינון גברי חילא אתבכיאת ואתעבידת בתקונהא בדיוקנהא בשפירו דילה ה' כמלקדמין וע"ד גבורי כח כביכול עושים להאי דבר: והא דמדייק גבורי כח וכדין מגו קלין ושאגין דאינון גברי חילא כי איתא ביוגת אלם הובא בילקוט ערך י' מלוכה ז"ל והמעקה שמעקים אותם צדיקים לא בשביל כאב נופם כי בשרם לא יכאב רק כי בנת זתם ובהבל פיהם סוכרים אויר החנוני' וכו' ע"ש. ועיין בפרשת פנחס ע' ת"ה כל אשר תמצא ידיך לעשו' (מאמר פ' פנחס ע' ת"ה) בכחך לעשות עשה וכו'. בגין דההוא נהורא דבוציגא איהי כא כ עליה וכו'. וע"ד תניכן כל הענוגה אמן יהא שמיה רבא בכל כוחו דא איהו כחו ודאי אצטריך לאתערא כל שייפו בחילא תקיף בגין דכאתעורת תקיף דאתקף אתער ההוא כח קדישא עלאה ו ואסתלק גו קודשא ואתברא סילא ותוקפא דסטרא אחרא: וע"ד בכחך אצטריך למעבד רעותיה דמרך וכו' ע"ש. אבל אמר יאמר זכי ביד אדם כח כזה. לזה ראה תראה דאיתא בשיר השירים פסוק השבעתי אתכם בנות ירושלים וגו' היינו הנשמות של צדיקים בצבאות היינו בשם צבאות אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפץ עת דודים וגו' כי יהיה קץ הימים היינו כ כשיגיע אחרית הימים וכתיב בתריה מי זאת עולה מן המדבר וגו'. ואיתא במאמר פרשת בראשית ע' ל"ה פתח רבי אלעזר ואמר מי זאת עולה מן המדבר מ"י וא"ת כללא דתרי קדושין דתרין עלמין (מאמ' בראשית ע' ל"ה) בחבורא חדא וקשורא חדא עלה ממש למהוי קדש קדשים דהא קדש קדשים מי ואתחבר בזאת בגין למהוי עולה דאיהי קדש קדשים וכו' מן המדבר איהי עולה כד"א ומדברך נאוה בההו' מדבר דאיהו בלחישו בשפוון איהי עולה ומהא ראייה עוד האלהים המכה את מצרים בכל מכה במדבר ופי' כל מה דעביד קב"ה לנן במדבר הוה אלא במדבר בדבורא כד"א ומדברך נאוה אוף הכי עולה מן המדבר ע"כ א"כ הכל הוא ביד אדם:

והכה

והנה לית בכפר תקונים דף כ' ע"ב לחודו תניינו דלתתון תניינו דלעילא
קדקד לית לתתאה ולית עוד שום דליהו בלא שום דליהו קטל
לחדם דקדמיה ולכל דין דקדם לתתיה לתתיה וכדתניא לתתיה מגדל
ה
פסורה בתורה (ר"ל כי הקדמון לעשיל מה דלתתיה כפ' תרומה ע"ס ל"ת
וכלכל תתר דשכינתיה תתיה ליהו עשרה וכו' ודאי לית יכיל לכר
כפ מקר"ה ולא לכל תדות דליהו עד דיישעל כהאי תרעא דלתתיה כיה
זה הענר "להוד בחית ל' דליהו כלילת מכל סמיכה ומכל תתון
דשתין מפוקדים ובשתרים ע"כ : ותדייק בחית ל' דליהו כלילת
מכל סמיכה - מכל הקדמונו כי ליתיה בשכינת סנחים ע' תק"ו ה ל'
סלקת על כל תתון הכי תתיד לאסתלקא על כל כדיין בית
דשכינת לשתין דיו"ד ה' וה"ו ר' וכו' ע"ס ותפקיים וכה בשיל
קב"ה מוקמיה מתים הדוכים ותשין מוכרתין דאיהו שתא וכתא וכו' :
ועיין לעיל דף ע"ג ע"ב - ל' שהוא לתיריא וכו' ע"ש - לה קלאתר כתן
ברתיה ליהי מגדל הנוראל בתוריא וקלתר ומכריזין בכל יום ברקיע
לכל תלין דקטיל לה להוא תניה דליהיון ליה לאתבא בת תלך שכינתיה
מיתכנתת והב לבועא וכו' וכן ע"ב כדוגא כריא כתה נבדין כתיב תלרי
תריסין דתתכנו כבי תלדיא לאתלא קרכא עם תלת בגיבה וכו' וכתם
ולוכבו ריהה כיס ליהיה תניה ובת ונויה דליהי סוסיא דליה כ
בקדמייתא ביתא בההוא תתר בשוקבלת בתרייתא כלא ביתא
לתרייתא תנה לילה דל קולתום בנין דעבלי לתתלא אדוא ה' לתתאה
ביה וכדוא יו"ד על מי נגלתה ויהיא כל ע"ב תלתר פרשת שופטים
לדון בבקילה וכו' : והנה עיין לעיל בסוף דף ה' ודף ו' בתירצות
ותבין כוה דה לתיתת כפ' יתרו ע"ק"ט ת"ת ותתר ולא יהא
פי' תפלת על ע"ב פני ויקם וגו' דל ליהו דוא דקיקו דלתתאה עשרה שלישים
ק"ט דקדמיכון לימן שבר לתתר בדוא לתתון דשיתין דשיתין בגוונא
דלעילא ולכל קיימין בקדמייתא על ההוא דלתקינו בתרייתא
סטרא דקדושה לתייהר לעילא לתתא כדין כל סטרין לתכנין
תתכפיין כלהו ולתון לתלכא קדישא ת"ת בדוא דשתא קדישא ליהו
תלך ובכן דשתא דקדושה בדוא לעילא בין לתתא לית תלך
לעילא לעילא ליהיו דוא דקדם קדישים ותיהו תלך עלאה והוא לתיך
תתכפין הנקרא קדם קדישים כתיב בפרשת משפטים ע' רי"נ ע"ס)
ותתתאה לית כהן דוא לתור קדישא דקדם משה קדוש ולא ליהו
כהן דתקרי גדול סטרא דיסיבה (והוא כי לית בתתר פרשת תזוה
ע' קס"ט כשיהן הטוה על הליה יהוד על החקן יהן להכן שיהד ע"פ
ודוגיא דא משה רבנו קדישא עלאה לעניך ובפיך ותתר דכה"ן ע
עתיקא דלעא לתלכניך ובפיך תניתא לכל רישין סתיתא לכל סתיתין
על בהיתא ולתי ריש"א לתלם קדישא לתור על החקן לת דיקנא יקירא
כתה דלתקנתה יקר תכלן גדול לעילא (והוא כי לית
בכתבי האר"י ז"ל והכי כל כהן הוא בחבא ומה הוא כהן גדול העליון
ע"כ - ואי השתא הוא שהיו לו שתה שבדים כי תכא תקבל מן מוך
הת שהוא יו"ד ה' וי"ו ה' וקרקע מוך (כי ו"ל בכתבי האר"י
ל"ל ונקרא מוך ולא הוא ע"ל תוך כשל לתתיתי (כי כבר האריכתי בשוד
שוחה שכן מתיבלבא בכוונה דעתיק המקרא עלה דדוגלתא
ותתבלה האריכו בדיקרא דלתיך תכפין ולוה תלתר תוך כשל לתתיתי
ולוה תלתר מוך החכן גדול לעילא - וכתה תכין ולתור פרשת
כתיב אפסקתא ע"כ ל"ה לה תשתכח בכולהו שכתה וכלין דלתיתין לעיל כתוב
השתיעי הנאריזיות תלך תלת תכריהם ולתכן לתיתין כשלי תכד
דהא כתבים אפסקתא דתכד תתו ע"כ . ולכן הוא תוסר תיסו כתן הוא
לתור קדמיתה ושם פתח ולתיר תלתים יהי תור ענ' ובכתבי האר"י ז"ל
יהי תור יה תוור כי יצא (ר"ל תהלי תיר תשתלר תור ותוא כי כבר
האריכיתי לעיל בזה ע"ש ומכוא כי זה השבד בשתיע בתוך כתבד
השכינה לתיתיל דכלל תפיק מיניה תכא דנרה בשתיע כשהוא (ר"ל
קדישא תפר בתלה היה נרה בשתיע הוא תחבד ולכן כשיצא ה' ר"ל
תוה לתיהר ומכוא מתנו בתי ותכל דקדמיה ותתתיה לית כהן
רוח לתור קדמיתה דקל תשתה תקיה וכו' כי ליתיה בתתיה פי' קדושים
ע' קי"ח תקם בעיני תהשיכה ובלילך ידי לעילא ותתר יהי רעוא מלפך
עלת התנות וכו' ותתת כתר עליון על רישא ועיל כתף עלך ותתר
לתכא לתכא דליהיה תתתיה ויתתר תליה ותתר ותתר עד
שתלת ותתיון וכו' . והנה סדר ל"ב מיניות שכבר האריכיתי לך לעיל
עיין נס כן בתתר פרשת קרח ע' שכ"ו) ותתר שם לית תלך
לתתיתי דליהו כגוונא דתתה תלך עלאה ותיהו תלך על כלא לתתיתי
ותתתיה לית כהן לתשתה ליה הוא דליהו לתיכלא כהנא דליהו
ודאי כשבר דקדושה לית תלך וכהן ודאי לית הוא דאי יתיה
ה
עלת בתתר פרשת קרח ע' שכ"ו) ותתר שם לית תלך
לתתיתי דליהו כגוונא דתתה תלך עלאה ותיהו תלך על כלא לתתיתי
ותתתיה לית כהן לתשתה ליה הוא דליהו לתיכלא כהנא דליהו
ודאי כשבר דקדושה לית תלך וכהן ודאי לית הוא דאי יתיה

ועיין שפתי חכמים ע' ב' בתלים ע"ב ע"ג ד"ה ומה
ע"ש ע"ב : ל שלמה שלי' חשפטים פי' שופטים

למלך תתכלך לבן תלך ליהיו כבוד שמו ותה סם כי
כמרחים כבוד (י') דע"ג א (וכי) דתתות א' בבוד סגולת וכגול
ידין שיך בנדק ליהיו תלכות ועניין בתשבט כי ר"ל כתתר פרשת
החיתו ע' תקם"ה תשתכח תרין כוכיכין תקונת דכרתיה דתלכת
ותקדין נדק ותשבט ותיהן שיבותיה ושלוותיה ושכי תתעטרין כל
דינין דלעילא ותתת ותלת סתים בתשבט ונדק ותה שבט תתון
ולתיהן קדיק לה תלכי נדק תלך שלם וכד תתעטרין דינין ו
תשבטים כלהו דתתי כלהו בשלימו דהתי תכבם לשתי נדק ודינין
ותתקדקן ולכל כתבי בשלימו בדוגתי וכו' וכד תסגילת תכבי עלתת
ותתקדקת תקדשת וכו' ותשבט לת קיבב בנדק דת ועל התי כתיב
ויש שבטים בלת תשבט וגו' ותשבט תתי תתקדק נדק וכו' תת תני
כד תתבטשת תתי נדק תשבטים כדין תקדי נדקה ושלשת
ו
בתקדקות בנדק ותתקלייש תיבה לכתיב לתובה נדקה ותשבט תכד
ה' מלחה כל התרן וגו' ע"כ ע"ש - והנו פירוש הפסוק לפניך לב
התיקוקים מדקה וגו' ולוה תתר דוד ידין שתך וגו' קיימו הנקראים
עשים מנדק לבד ושבעו כתשבט וגו' והנה זה התאמור יפר דוד הלך
ע"ה בדרת הקודש בשיעור כמו שבארנו לעיל בלמי עניתי
ולתבר תרת בכבל יה שכתבתי לעיל בשל ע"ב יהוד בתכוין יפר את
תרת כי לו וכן"ן נדיקים יהיו ושמחו כי מתיחל תשבטיך לתלך
תן היינו סוד תלוך המכר לעיל סוד תכיר הנקרא בלעון תבל
ונדקתך לבן תלך וכו' ולו יאתו פרים שלום ונבשת בנדקה עיין
כפ' משפטים ע' קי"ב ונקו"ל על פסוק שושנ תניכם פרים ה' ושוש
עביי עם וגו' יבדיל בייניו נדיק ורב וגו' דוק כל תיבה ותיבה של תאור
שהיתו על נחלה כי יגיל תכיון תשוש ושבי ואין שאר לו כי תכיון סוד
יסוד ושבי תלכות שהיה עד הנה נדיק תוכד בנדקו תבל בייתים ה' לא
יפרק בייתיו נדיק בסוד נדיק בסוד יפרק ורב שלום על בלי ירח וגו'
בסוד זה שכבר האריכיתי ע"פ תאור תקון ע' תל"ט וע"ש ודיכיר דיכי
מעם וכל בתיבותיה שלום ע"פ ותעיל בכסף יתום על על ונפעות
לבויים שבת תעוך ותחתם יעל בשבת תייקר ושם בייניו שהיה רשי
של יפתח עד הנה כיעב לים של הקתר וגו' יהי פתח בי כתיב כתוב
האריכיתי לעיל בפי' יהי שתו לעולם לבני שתם יכון שתו וסוד יכון בכר
האריכיתי בסוד שבי מוכי' של ויהי בנסוע וגו' כלו תפלות דוד בן ישי
ואשר האריכיתי בסוד ויעל תעד תנוע וגו' ע"פ תאור פרי בריאשית
ע' י"ג ותאור פרשת בלק ע' שצ"ו ע"ש :

ולזה בת תכף התיומר - תומר לתקף תך טוב לשראל תלהים
לבבי לבב וגו' והאריכיתי תאור זה תעיל בספרי זה ותשבח
לדעת תת בעיל תת בעיני עד תכת תל מקדשי אל תכיבה לתחזיקם
תך בתלקות תשית לתו הפלתם לתשוחות תיך היו לשמה כתעב
כבו תעו תן בלהות ושו בתלו"ם ותקיקון תדבי בפיר בלתם תבוא וגו'
היינו שיתגלה סוד התלום והוא ע"פ מה דליתיתי בתהלים קכ"ו שיר
תשיר השעלות בשוב ה' את שיבת ציון היינו בתלמים אז יתלא שחוק
פינו וגו' כי יתאמרו בתוגים גדל ה' לעשות עם אלה וגו' ע"פ תאור פ'
פנחס ע' תי"ו תו יתאמרו בשל ה' לעשות עם אלה וגו' ע"פ תאור פ'
חשפטים ע' קס"ו תפסו לתתיתי שתיתן לתקן לתתתיתי
דשכינתיה שלא יתלקח בתלמים ולתתתיתי שתא דוד בתלמים
דאלים אלה שהוא בכללות שתא דוד לתתלי שלות ישראל בכללות
ע"כ והשתא בתאות תלמות כל בניות כפל ולתתא דתתי כל
לישראל בעלם ולעלמי עלמים. (ועיין סוד זה בתאור פרש' בראשית
ע' ק"ל והשתא בתאות תלמות כל בניות כפל ולתתא דתתי כל
יפרוק קב"ה לבניו אגלותא ויתכבר תי ושא דהוה בהו פרודא בגלות
יתתכנון כחדא ושתא שלים יהיה שלים ושלמא יבבסם ההו דתתתי
ע"י ת"לה כתב תפוסה וכו' ע"כ ע"ש . ולוה תקדוק תו תאמרו בגויים
הגדיל ה' לעשות עם אלה וגו' ותקאמר תבן כי זה יהיה כשיהיה הגיות
שלימה כי בקדמתו כשתיבר בניית תו בתבר שתוק כי אתת ק"ן כ"פ תור

לימוד האצילות

ופי׳ הנקורות סו

ליסוד האצילות ופי' מאמרי זוהר סוד אותיות

דאולידיהון ואמרת לי דעל יקיימי כלא ועל שמי' אתקרון כלהו ע"כ
והנה מובן מאמר לפ"ד ולסוד זה הם עשר ספירות שהיות שנמשכו מן י'
ולסוד זה כלה עשרה כלילן בתלת חכמה ותבונה ודעת כסוד י' שיש
לו ג' בחי' ולסוד זה תבין מה שכבר הארכתי בסוד מאמר פ' תרומה
ע' רפ"ג ד"ין י"וד י"דו חכמה ותבונה ודעת דכתיב בר כם ביד"ו כרי"ג
ולסוד זה קולמוס הכותב הם ג' אנבעו' וכנ"ל שהארכתי אשר בהם
להכות לרשע הלא מזה נמשך ע"כ שמן וגם ג' יו"י בסוד יולא דוק
בדברים ותבין כל התורה איך נמשכי' מאות י' והוא סוד בראשית
ב' ראשית וכנ"ל ותבין כל מה שהארכתי בסוד ללבי נליתי למה
באותות פ' נ' וטעם לי ב' שבטי' כי הלא הנקודה יש לה נ' בחי' וכנ"ל
ונעשית בסוד ם סתומה היינו כזה וזהו סוד
צריך ריחומא דיקכין ע"י תליתאי לעם תליתאי
והכל הוא סוד י' הנ"ל לזה מריך להיות בישראל
שלום כי הכל נמשך מן אות י' ולזה בפ'°בראשית ע' כ"ב ר' יודא
אמר מאי בראשית בחכמה דא חכמה דעלאה קיימא עלי' לאעלאה גו
דין סתימין עלאין ע"כ היינו כי מכח נקודה הנקראת בראשית שהיא
חכמה יוכל לידע כל סוד התורה והנה סוד א' כרמז באות י' הלא יש
לו ג' קוצין וי' עצמו הרי הוא י"ג וזהו יהו"ד אחד כי הלא הקדמנו
בהיות שהיו"ד יש לה ג' בחי' והוא עצמה בחי' ד' לזה שם יהו"ד יש
בו ד' אותיות וכו' הרי באות י' כרמז יהו"ד אחד והנה הארכתי בסוד
מאמר פ' פנחס דבקדמיתא' הוית בשם י"וד ה"א ו"או ה"א דאיהו
יא"א כ"ג מכילן דרחמי כגון תסתלק כאל דאיהי ייא"י דתרין
שמהן סהדין כן אל אחד בראשו והנה ג' יו"י הם באים מסוד י'
ראשונה שבה יש ג' טפין והוא י' עלאה דע"ג א' והם ג' יו"י
דשם ס"ג והנה אלם הוא רק נקודה א' כזה י' לכן היא בסוד כתר
על אתוון כי יצא ראשונה ונקרא אלם כי היא י' כולל ג' יו"י והם
רמוזי' בג' יודין דשם י"וד ה"י ו"או ה"י אשר הקדמנו כי ג' יו"י הם
ג' שמהן יה"וד יה"וד יה"וד והנה ג' שמהן אלו הם יהו"ד מלך יה"וד
מלך יהו"ד ימלוך לעולם. ואית' בסידור האר"י יה"וד מֶלֶךְ
באריך אנפין יהו"ד מָלָךְ באו"א יהו"ד יִמְלוֹךְ
לעולם ועד הוא בזו"נ והנקוד' הוא
יב"ק והנה ג' שמהן הם ני' כתר כנ"ל כבר הארכתי והכל בא מן
אות י' ולכך נקרא מים שאין להם סוף לאלם והוא מובן כי הוא סוד
נקודה ראשונה של אין סוף ולכך הוא למעלה מן אתוון כי הכל נאצל
מן נקודה א' שהוא אלם והנה יו"ד ה"א א"לף כי אית' בכתבי האר"י
ז"ל בסודות פורים אמם קניהו והנה האצילו' הראשון ומכון נכלל
בג' בחי' ומכון כד' (ר"ל כי הלא י' רק ג' אכן אם ימדף גם הי' יהי'
ד' וכנ"ל) וכתיב זה יצא ראשונה זה ני' י"ב כי האלף ראשונה
לאותיו' טורת י"וד והי' יש לה ג' עוקצין ועם י"וד הרי י"ג וכשנתגלה
הא"לף מקבלת האלפים וכן זה ני' י"ב הכולל אלף וצירה זה במלוי
הוא ני"ן ה"י עם ה' אותיו' עולה אלהים עם הכולל והנה אלהים
במלואו וברבוע עולה א"לף שנעשית מאות כיו"ד וזהו ותקשור על
ידו השני וקשירת החוט הוא נורת ם בחי' האצילות שמקפת י"וד
ע"כ והנה לעיל הארכתי בסוד טלא דבדולחא סוד מוחא ם
סתימאה שמשם נמשכו הגבורות נקראו' אלהי' ואחורי' באלהי' דהה"ין
ני' אל"ף וכו' ובמתנו במוחא דא"א הבק' עוקא דכיא וכו' והטעם
דכל בחי' מוחא נקרא עוקא לפי שהמוחין נחלקין לד' חלקים שהם חו"ב
דעת הכולל חו"ג ואלו הד' מוחין נעשים ד' וו"ם מרובעים ו ו ו
וכשהם ם סתומה דלמרבה המשרה הבק' עוקא וכו' וע"ל שכתבתי
בסוד זה. וכזה תבין סוד אשריך ישראל וגו' ואתה על במותימו
תדרוך בתשובה לידע סוד א' זה שהוא האצילות הראשון וכו' ויתגלי'
כל סוד אלהי' הגראים באות א' א"כ כל הגבורות בידך המרומים
בתיבת ישראל כאשר הארכתי ואתה ידע איך להמשיך כל הגבורות
ואתה יודע להכרית לטמא שכל כחו נמשך מדורדי' כי ז"ל בפ' ויצא ע'
שמ"ב סתרא דסתרן מגו תוקפא דטיהרא דיצחק נפקא חד דורדייא
דאתכלא חד כעינו קטירין כליל חד דכר ונוקב' ואית' בזוהר חזה פי'
מתוקף הדין של מדת יצחק נשתלשל למטה מגבול הקדושה כענין
השמרים שהם למטה בחביות היין כך הם הקליפו' למטה מגבול ה
הקדושה ע"כ והענין כי הקדמנו כי השתלשלות הגבורות כך כ
כי בחי' מוחא שהוא סוד טלא דבדולחא' שקיט ושכין כחמר טב דיתיב
על דורדייא פי' כי יש בה דינים ושמרים אלא שהם נחים ושקטים
ונכפי' שם במקומ' ע"כ ואח"כ נמשך משם אל בינה וכנ"ל ואח"כ משם
אל יצחק ואח"כ בכל פעם הוא יותר דין מתגלה ואח"כ השמרים שהם

תחתית מן הגבורות לית קאמר מגו תוקפא דטיהרא דיצחק נפקין מגו
דורדי' דחמרא א"כ שם אין בו יין
כלל רק שמרים לבד משם נמשך סמאל ונוקבא לכך כשנתגלה הא'
שהוא סוד אשר נרמז אלהים שהוא סוד מקור הגבורות מקבלת האלפים
וכזה תבין סוד ותקשור על ידו השני מה דנרמז סוד ם סתומה הנ"ל
בחוט השני שהוא אדום כי הקדמנו כי משם הדינים שהם בסוד אלהים
דהה"ין וכו' שהם ני' א"לף והוא סוד א שהוא י"וד וא"ו כשנתגלה
הא"לף מקבל האלפי' כיון שנתגלי' הדינים בסוד אלהים לכך לרמז על
סוד הזה רמזה לנו התורה ותקשר על ידו השני כי שני הוא חוט אדום
רמז על הדינין וכזה תבין מאמר פ' שופטים בהתחלה שופטי' ושוטרי'
תתן לך בכל שעריך אשר יי' אלהיך נותן לך יי' אלהיך וגו' בפקודא דא
אני שופטי' ושוטרים ועוד כי אלהים שופט כי ם מני י"וד דחושבני'
כ' כתר הכי כי אלהים שופט ו"ה ישפיל ה"א ה"א ו"ה ירים דא ו"ו
פקודא כתר דא לדון בסייף וכו' לדון בסייף לאתר לסמאל וכו' לדון
בחנק לסמאל וכו' לדון בסקילה לסמאל וכו' לדון בשריפה לסמאל
וכו' ע"כ ולפ"ד א"ש כי כבר כתבתי לך עיין לעיל °בפי' מאמר
זה של שופטי' ושוטרי' קמת מאמר פ' משפטים ע' רי"ו והנה הקדמנו
כי סוד מוחא סתימא בא"א היא בסוד ם סתימה שהוא אלהי' שהם
דינים גם הקדמנו כי זה מלוי ו"ין ה"י הוא ני' אלהים ע"ה וזהו נרמז
באות א' וא"לף זה הוא סוד אלהים כנ"ל וכד נתגלה א"לף ו"ה או
מקבל האלפי' וכנ"ל וזהו פי' כי ם היינו סוד מ"ם סתומה הנ"ל
עוקא דכיא שמשם נמשכו אלהים דהה"ק וכנ"ל ולכן קאמר נ"כ מני'
יו"ד דחושבני' כ' היינו לרמז על סוד א' שהוא ני' ך הנמשך
מן י' והוא סוד נ"כ ם ותקשור על ידו השני אל תקרא ידו אלא
י"וד והנה כל זה אלהי' מרומז בתיבת זה וזהו וידו אוחזת בעקבו עשו
ולזה כי אלהים שופט ו"ה ישפיל דא ה"א ה"א ו"ה ירים דא ו"ו כי
הקדמנו כד יעיל א"כין ו"ו ואתעביד וא"ו או וברחמי' גדולי' אקבצך
הקם עם ו' עלאה תקים עם ו' תגייתא צוו דא בן עומרם דבליקת
לבינה דאיהי א' וכו' וכבר הקדמנו כי כאן נ"כ מרומז סוד ע"כ שמהן
והנה איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד אחד כי הלא המלכות יותר
דינין תמיד בתמידות' עומדת ובקשו חכמים להיתיקן
והענין כי המלכות נקראת תמר והענין כי תמר הוא ש"ך דיני' כשלים
כי כבר הודעתיך כי יש דינים באחורים דדכר ונוקבא והם ש"ך ש"ך
כשנבראה המלכות ולוקחת כל שני הדינים ונעשית תמר ולכן תמר
בתמידות' עומדת ואמנם כדי להמתיקה צריך להמשיך אלי' שם
ייא"י משם ס"נ שהוא ני' אל והוא רחמים וכאשר תוסיף לתמר יהי'ג'
תרע"א שהוא אד"כי במלוי והנה כתיב בפסוק ויאמר יהודה לתמר
כלתו שבי אלמנה אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני והוא כי קריתי
בספר בשם האר"י ז"ל ואמר לנו שהביא ברכה מסכת שלה ואילך
התחילו להתבונן בשמות. וכו' וזה יהיה מתבונן עד כריכת שילה ע"כ
ובפ'°בראשית ע' קל"ב וכל שיח השדה דא משיח ראשון טרם יהא
בארעא וכל עשב השדה טרם יצמח דא משיח שני ולמה בגין דלית
תמן משה לאפלא לשכינתא דעליה אתמר ואד"ם אין לעבוד את
האדמה (היינו כי הקדמנו כי מלכות בלשון פרה אדומה כי היא ממשיך
גבורות מן בינה לכך אדמה ני' כ' על שם כ' שערי בינה וזהו לעבוד
את ה"א אדמה היינו להמשיך עליה כ' שערי בינה והוא כי הארכתי
במאמר פ' משפטים ע' ר"ד וצדיק נו"ט לפני רשע מאן נרם
דא א' אחד ממשי' דאמשין תרעין יהבו לך תמר חד וכו' ודא גרים
לך צדיק מ"ט לפני רשע וכו' וכען דאחרת לך תיפול בין ו"ו ואתעביד
ו"או לקיים כן ובישראל וברחמים גדולים אקבצך וכו' הקם עם ו'
עלאה תקים עם ו' תתאה ולאחר הקם תקים לב' דכפלת באלף
רחמי' מיכי' שוב תשוב כמו ע"כ ו"ו ודא ע"כ שמהן רשע ויכת
ניט דא וא"ו נ"הו א"כי ו"הו ע"כ ולזה קאמר ואדם אין לעבוד את
ה"א אדמה היינו שיעורר כתר עליון שעד הכ' שהוא א' דאהיה) ורוא
דמלה לא יסוד שבע מיהודה דא משיח בן דוד (היינו כי בשם יהודה
ד' הוא דוד מלכות כאשר מבואר בפ' בראשית ע' כ"ז בסוד ד' דאחד)
ומחוקק מבין רגליו דא משיח בן יוסף (כי ה"ו הראשון הוא סוד
תפארת ו' עלאה וה"ו השני הוא יסוד כי ז"ל בפ'°אחרי ע' קל"ד
רישא דיסוד י"וד יסוד ו' ועירא הוא וקב"ה ו' רברבא וע"ד
כתיב ו"ו וכו' ע"ש והוא סוד זה דאי' בב' שמות ע' ס"ו חכרתי את
בריתי יעקוב דא אתערות' דאת ו' ודא ששים וסש לאתערותא דיוסף
וע"ד איהו ו"ו ע"כ ולזה קאמר ומחוקק מבין רגליו דא משיח בן יוסף
אבל הקדמנו הקם ע"י ו' עלאה תקים ע"י ו' שני' עמו דא בן עומרם
דבליקת

פי' מאמר בראשית ע"כב
פי' אשריך א' רבתי
פי' מאמר תיוה שופטי'
פי' מאמר בראשי' ע' קל"ב
מאמר אחרי ע' קל"ד

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' הגמרא

אחר דכריס ע' תפ"ס

וכו' ובפ"ק דכריס ע' תפ"ס פתח ואחר והיה כאחכלם מלחם החרן תרייתו תרומה ליה"ד וכו' בתרומת ומשייה תתן תכריית ללח שאתתן לר' שמעון תפילת תמרין דכשכשת ויכי דגן לח תית מוללף לם"ח ולאו הכי ליהא כל מה דאתכלו בחלמא לם"ח תית כיה ואתן חלכן תית ליה מתן דתכלו רוח דכתיב לח בם כשעים כי חם כמוץ אשר תדפנו רוח וכתיב כי רוח עברה בו ואינו וכו' ע"ם כאחור להכניסו כי ס"ם סם כמוד כ"ב וח"ו הוח סוד ת"ה שהוח בו"ח וחי' הוח מקדם שהוח חכמה וכל זה מדומה בחותיות יו"ן לאו דקאמר עשיו דכתיב וזה שמו אשר יקראהו יהו"ה כדקתו ע"כ וכאשר שכתבתי בסוד נקודים אב"ג אלף היה בתחלה בסוד נקודה ואח"כ מבקודה זו נעשה י' ואח"כ נמשך כל סוד הכ"ל וכ"כ ע"ם מאחר וניקודין דעלי ל' קיימין כ

פי' אחר וניקודין ע' כ"ו

כלומר כאשר מבנין מה לאלו"ם נב"ם וניקודין ע"כ"ו תחוק כסדרן עליוס בתחלה ליהיה כתר על ל' לאחוין דאתעטשוחת לכתן מאכאה עד החלכו' קדושת בנין דאכאה אלוקי י' כיכה ה' אית סניהון ו' מלכות ה' בתחלה ח"לם כתר על לאחוין ע"כ ופי' מבנין ע"ם מאחר ס' מכחם ע' פת"ח ת' וע"ם ד"ק ופי' דדכימו מבואחר כי בתחלה לא הי' רק מקודם שניה חלם ומשך ממנו י' ולהיות שים לה נ' כאלי' ואות שכאחו כאלי' דכימית להה סם יהו"ה יש כו ד' אותיו' ע"כ והוח מבואחר לפ"ד נם כאשר בתה שכתבתי בחלמא דמה לפם קדימו ודלי הוה רוח בחת יו"ד וחא"ו דחלה"ו דלהיהו מקודה חדל דאקלת דילה רשח לעילה וקדוש לתתח ושיעורה דילה תלת נקודין כנוכח דח ואע"ד חלתפטעותא לאלכא טעדין תלת תלת נקודין בסוד סעד, כוד תבון מה דלו' בסידור שלאי ז"ל יה"ו מֶלֶךְ יהו"ה מַלָךְ יהו"ה יִמְלוֹךְ לעולם ועד ע"ל דקו' ע"ג וסם יה"ו מלך בח"ם סוד כתר והלח סגול הוח בחסד והוח מלכות ה' כי תתח דא' חכל ל"ל כי הלי סגול הוח סוד מדה שבחסד שמאיר מימיו סוד המנוס וכ"ל ונם תבון שבחלת הישון כללם הוח בתחלה כללם ואח"כ בשאר נקודין ולכי מה שכתבתי בסוד ג' וכסוד ותקשור על ידו סבי שהי' שבתוך ם משנית א' וסוד א' זו הוח סם אלהים דהם"ן לקבן כו האמונים כי הוח נמשך ונעלה דבחלמח סבו אתבטל בבוהד דעדיק וכו' והכי אית' בכתבי אלה"י ז"ל בביאור מאחר ספרח השיעורות פרקח ערייתה דיקבח אתיהותיה לח תחכר בנין דאלהי יקיעורותיה דלכלא ביקיעורותיה הלהיה כתיב לח עבר בה איש ולח יבר אדם : אדם לבר הוח אדם לח כלול הכח כ"ם בתליסר בביען שבוטן שבקשן אחרכא בלאחוין אתקבילו אתעשה לבוחה תשקיות לבוחה יתקוי פתח דאתבן סבי יקיע לאתקבל בחית בשפתי בריאה דשמון והלאי ריאה לשון ל"ח בעשה אתקלקל בחלמא דא שאתת בחלמא עולה ב' וכבר ידעת שאוכל הבנהוה הוא מן סם אלהי' סהם ה' אותיות שבוטים ק"ך בתים נחנה שכל אות יש לה כ"ד בתים ואלה שב"ל בתים הם בגגד כ"ד בתים' שיש בשערות של ק"ק הוי אומרים כל השנים ואח"כ כשקראלקו השערות והלבו אחריו הזאבים ואת השתיות מן הצפים (כי ז"ל בזוהר ע"ז דבשעה שליהן ומכוב תוהר הבשים) ומן האומי ולשעלה ומכוד המוח שפני נדרי יש כמו חוט לבן המשקף ועולה מ"ב נדבין תחת תכלית שעבד כדלוש ודוקף עד תחת כלאחים בקיעורותיה החוח כתיב לח עבר בה איש ולח יבר בה אדם בר' כדקתו שהשמות כמ' ולאחכלו כל"ב שקוקף של ואיר כמו שכולל הי' תיקוני של שבני האשון והטעם לפי שהי' של אצילות הם מכוד מכוון (כי ז"ל בם' בראשית ע' ב"ו ויעש אלהים את שני המאורות הגדולי' ויעש רבוני' ותקונות דלכלא כדקתו אותם את המאור הגדול לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ולכאורה אינו מובן למה הזכיר הכתוב שני המאורות הגדולים ולא הזכיר הקטן אלא ודאי שהגדול הוא בחינת זו"ן שהוא בחינת יום והקטן הוא בחינת לילה כדאיתא בזוהר פי' שלח יחודים

בראשית ע' מ

ס"ח ע"ב ע"ש

ס"ח ע"ב ע"ש

ת' זיא ע"ב ע"ד

פי' מאמר בראשי' ע"ב

בראשית ° ע' ע"ב אשרי אדם אלא חי יוק באדם עלאה דאשרי עלוי טיבו דעתיקא אימתי כד שגא חכימא כד"א תנא אשה שגא טוב ויפיק רבון מי"י דא רעוא דעתיקא ומאי איהו האי חכמה דא חכמה ועירא דהיא רברבא כאתחברות' לעילא (היינו סוד הנ"ל מה דאי' בפ' הנ"ל ע' כ"ו וכד מטי לאחד אכבעי לי לכוונא בא' שתימאה עתיקא דכלא ות' תקונא דרגין עלאין אחכמה עלאה עד נדיק וד' רבתא אתדבקות דכ"י דאיהי חולקא דדוד דאקרי עני ואבין כד אתדבקא לאינון דרגין דלעילא דדרגין בא"ח כדין איהי רבתא ע"כ וכו' ע"ש עמה' ומאי יגנא בנין דאשתכחת בכולא (ר"ל דמסיים שם במאמר הנ"ל ושאר' גוונא דעתיקא באתר דדכר ונוקב' ע"כ גם בפ' תקע ע' אס"ט) ואדם יפיק תבונה דכנא' לעיילא ולאסתכלא ולאפקא מעשיקת עלאה לאסהדרא לאתי חכמה וע"י דיוקן אתבקיר ע"י לאדם עלאה דאפיק רבון אלפילא לאסהדרא לה ע"כ וע"פ מה שכתבתי תבין בזה באדרת ° פ' נשא ע' ר"ב אפס קיימו אי עתיק דעתיקין קדישא דקדישין לא אתרשק באלין תקונין לא אשתכחו עלאין ותתאין וכלא הוי בלא הוי ותגניז עד כמה והירין אלין (ק"א אתתקין באלין) תקוני דדיקנא עד תליסר דלתתא וכל ומנא דתליסר אלין משתכחין והירין נחית בכתבי האר"י ז"ל קדישא דקדישין היינו א"ק שנק' כן אפעי"ש דרישא דא"ק נקרא נ"כ עתיקא דעתיקין וכו' א"מ קדישי' דקדישין אינו נקרא כי אם אדם קדמאה לרוב קדוש נו ואסיבתא שכל היות של התלת רישין הוא ממנו ולפי שלא זכרנו עד הנה כ"א כי"ג תקוני' של תלת רישין ושל זו"כ א"כ נראה שא"ק אין לו שייכות בעולם האצילו' הה לוא לומר שאינו כן אלא אי אלו א"ק לא אתתקן באלו תקוני' לא אשתכחו עלאין ותתאין כלומר לא הי' נמצאו כלל להתקוני' של נ' רישין ע' עלאין וגם לא להתקוני' דזעיר ונוקבי' שהם תתאין נאמר אח"כ וכלא הוי כלא הוי כלומר לא תבעי' שהתקוני' כלבד לא נעשו אלא אפי' כל ענינותן והכלים של עולם האצילו' כאלו לא הי' כלל אלא אתתקן א"ק באילין תקונין וכו' ומפאו נתקן התלת רישין לכל השאר ואחר אח"כ ותני' עד כמה והירין פי' אחירין אלין תקוני' דדיקנא כלומר של א"ק ואמר עד תליסר דלתתא היינו עד זעיר אנפין ווהו אומן ורחי' למה שקדם של כל חיות התקוני' של עלאין ותתאין הוא ממנו ואמר וכל זמנא דתליסר אלין משתכחין והירין אלין כלומר כל זמן שהתליסר תקוני' של תלת רישין ושל ז"א משתכחין בשלימות דהיינו שהתחתונים טובים מעשיהם ומגבירי' כח התקוני' של מעלה או כהירין אלין של א"ק ואמר אח"כ כלא כחושבנא דאילין ר"ל אל תחשוב שאין לא"ק תשכון תליסר תקוני' כמו שיש לאחרי' אך הכל כולל בתיקון אחד לרוב אחדותו בתורה שתוכו א"ס שרוי בתוכו עד שמפני כך לא מכרו תיקוני' שלו בשום מקום בתורה וכו' ע"ש ותבין העבירה גדולה של קקיפי הזקן כי נדול עונם מנשוא. אבל אם יקשה לך למה לא נזכר רק חכמה ובינה כדכתיב סלו לרוכב בערבות בי"ה שמו ואיתא בפ' ° תרומה ע' רנ"ב על פסוק הנ"ל האי קרא על סתימאה דכל סתימין עתיקא דכל עתיקין אתמר ההוא דלא אתגלי' ולא אתידע כלל דאיהו רוכב ערבו' וכו' ובמה איהו רוכב בערבות בי"ה דאיהו רזא קדמאה' דנפיק קמי' וכו' א"כ לא מזכיר רק מחכמה ובינה הלא התלבשות של א"ם א"ק וכנ"ל בתחלה בתלת רישין וכנ"ל כי אין סוף מתלבש באותי' בתוך ג' רישין רק ברישא עלאה דכלהו שהוא העתיק וריש' תניינא מקבלת אור א"ס דרך מסך רישא עלאה וכו' אך לביותם כלם בחי' רישין לזה קאמר שהא"ם מתלבש בכלם כי אלו הג' מקבלי' אור הא"ס יותר משאר האצילו' וכו' וא"כ לזה קשה איך קאמר עתיק דעתיקין סתימאה דכל סתימין היינו על א"ס הלא קשה למה לא נזכר רק י"ה שהם או"א ע"ק י"י בחכמה יסד בית ובתבונה יתבונן תגלוי נמוך הי' ע"י חכמה וע"י בינה הנק' בית כסוד מה שפירשתי מאמר פי' מאמר ע' א' פקודי ע' א' בסוד בראשית ראש בית אשר בית כי כתרא עלאה טמירא בסוד א דמלת בראשית ולכך בשעת מתן תורה פתח בא' שהוא אנכי ויש בו אתוון כתבין כתר כי כתר כולל כולם וקאמר ובדעת חדרי' ימלאון כלהון יקר ונעים וכתיב כי נעים כי תשמרם בבטנך והיינו כנ"ל אתפשט האי ת"ת ואתתקן מעוי ועייל ואתתקן בהאי אתרא כל לחיין וכל סטרא דרחמי ע"כ כי שם סוד דעת קאמר על תפארת ישראל ולמוד זה כל ע"ב שהן של יוסף ויצא ויש הם מתפשטים עד טבורא בגופא דת"ת והם נרמזי' בפ' והיה אם שמוע עד ושמתם ושם עד כימי השמים על הארץ כ' שערי בינה המסכים ב' אותיות ד דת"ג נגע ולזה קאמר נבי סוד הנ"ל יכון לעשות גופו ובטנך מרכבה למשמוהנ"ל ולזה קאמר ובדעת חדרים ימלאון וכו' כלהון יקר ונעים

אבל זאת כי תשמרם בבטנך שיכון לעשות גופך מרכבה לא וכאשר הקדושה וכלא לא אתברי אלא בשביל ישראל ולזה כבר הארכתי כי שראו ני' כת"ב גב"ת כהי"ם וגם בתספר קטן הוא ני' עשרה שכולל ספי' הנ"ל הלא זהו בכתבי האר"י ז"ל שאחריך בסוד מוחין סכיתי' המשכי' לא"א כי ג' ספירו' תתתוני' דעתיק יומין שמתלבשו בו' תקוני גלגלת' דא"א והם סוגך עיניו' ומוחין ולכן הי' מושך ו' חדשים כנגד ו' תיתונו' אלו ואחכם כתוי העליון דסתי' שאבד דע"י אין להם שום השגה כלל מצמום אפשרי וכ"ש משם ולמעלה ולכן ז' חדשים אלו אין שלמי' א"ם משא"כ כל שנולדת לו' יולדת למקוטעין כי כל עיבור נמשך שכתן ואיקם ז' שלמים לפכה כנ"ל והנה גם מה שהביאית דמוחין דזו"כ במאכו וכנשו נשמות הצדיקי' א"ם אותן הצדיקים הגדולי' שכולם כלאו לו' חדשים מקוטעי' כמו משה ושמואל ופרץ וזרח כי כל אלו הנשמות שלהם נמשכו מן דעתיק שבו' גלגלת' דא"א ע"כ וכזה תבין הנמ' בפ' עושין פסין א"ל קדקדא אותי' לריסך בי עמודי כי אמר ר' יוחנן להא שמעת' ופי' רש"י קרקפתא בעל הגולגלת כלומר אדם חשוב ע"כ וכוונת מובן לפ"ד לרמז כי הי' נשמתו מן הצדיקי' שנשמת' מן תקוני' דע"י המתלבשי' בו' תקוני רישא דא"א דגלגולת' שלו וכנ"ל ודיקים כאלו ווכי' עד יחידה והו נ"כ אשריך ישראל כתיב בא' רבתי אס אתה ווכה להמשיך נשמה יחידה מן ו' תקוני' בו' תקוני גלגולת' וע"פ זה תבין שסידרו קדמונים ברוך שאמר יש בו י"ג פ' ברוך וככתבי האר"י ז"ל סידרו כזה ברוך שאמר והיה העולם אל נס רומו לגלגלת

ברוך הוא	רחום רמו לגלגלתא דא"א
ברוך אומר ועושה	ונתן רמו למוחא סתימאה
ברוך גוזר ומקיים	ארך רמו לאבא
ברוך עושה בראשית	אפים רמו לבינה

והא דקאמר שאי' לשון ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך עושה בראשית משום דאי' בפ' קדושי' ע' תמ"א אפס קיימא ואית כתר עליון על רישי' ולית כתר עלך ואמר לשמשא לאבא ולזה קאמר ברוך אומר ועושה נבי מוחא סתימאה סיום הג' רישין שבו מתלבשים הא"ס כ"ה יותר מבשאר ספירו' בהיות שנקראי' רישין וקאמר נבי ספי' אבא ברוך גוזר ומקיים כי שם ויאמר איהו בכל מאמר עד תלתין ותרין יהי כן (שהם סוד ל"ב נתיבו' חכמה) ויהי כן ואיהי עבידת מאמרי' מיד ובנין דעבידת מאמרי' וגזור' כלא עבוב' כלל אתקריאת בכוד וכו' ולכך קאמר ברוך גוזר ומקיים כנד חכמה ברוך עושה בראשי' כנד בינה

ברוך מרחם על הארץ	ורב חסד	רמו לזעיר אפין
ברוך מרחם על הבריות	ואמת	רמו למלכות וכו' עד סיום

כל הי"ג שהוא בא"יהו"ד שמקיים ונקה שהוא מול הי"ג ושם קודם לכן ונזכר שמך מלכינו יחיד חי העולמים וכו' בכתבי האר"י ז"ל כסוד ג' רישין ז"ל והכה תמנא כי ג' רישין וככ"א יש נ' הוי"ות דעצמות וג' אהיה דכלים נמנא שיש בכללות ג' רישין אלו י"א הוי"ות ואהיה נו"ם ח"י עולמים כי מלוי הא"י שמות נמשך החיות לכל העולמות וכו'.

וכהיות שהקדמנו לעיל בביאור מאמר אי עתיק דעתיקין לא אתתקן באלו תקונין לא אשתכחו עלאין ותתאין ולא הי' מציאו' להתקונים של ע"כ וכלא הוי כלא הוי והי"ג תקוני' של א"ק הוא ע"ק נמשך עד למטה לזה העמידו י"ג ברוך שאמר שהם ני' אחד כי הקדמנו מה דאי' בבריית מנוחה דף כ"ו כי סבה ראשונה אשר אנחנו עבדיו והוא אלהינו לא תמצא לו שם מיוחד וכו' רק מפני רוב שלימות קראתי לו שם אחד וכו' ע"ש לזה העמידו בסוד י"ג ויש לכוין להמשיך השפע משם ווהו ברוך ח"י העולמי' והנה לכאורה קשה' כי לי הלא איתא בפ' נשא ע' רפ"ח ו"ל ותא חזי דלית אחרנין כוותייהו לא דתני' תליסר מכולן דיוחדי מעתיקא קדישא מי אל כמוך חד נושא עון תרי ועו' לקבל דא אל רחום וחנון ואיכון לתתא וכו' ע"ש כי כורך הוא וא"כ לפי זה קשה איך פי' י"ג ברוך הנ"ל מונה י"ג תקוני' דיקנא דז"א י"י אל רחום וחנון וגו' וכוא לפ"ד כי הקדמנו כי י"ג תקונים דדיקנא של א"ק כמשכי' עד י"ג תקונים דזעיר אפין נלברא' את שהכל א' הוא:

ובזה תבין הגמ' בחלק ויאמר משה ויקד ארצה וישתחו מה ראה משה ר' חנינא בן גמליאל אומר ארך אפים ראה ופי' רש"י מה ראה על איזה מדה ראה של י"ג מדות ראה והשתחווה ע"כ פי' איתא בפ' נשא ע' רמ"ד האי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא דאנפין ושהוא דלבר אתקרי זעיר אפין לקבלא דעתיקא סבא קדש קדשים דקדשיא וא"א כד אסתכל לאלי כלא דלתתא אתתקן ואסתכי ואתפשטו אריכין בההוא זמנא אבל לא כל שעתא סתם דעתיקא ע"כ ולזה קאמר ויאמר משה וכו' והיה קשה לזה מיד וקאמר ארך אפים ראה לפ"ד שהוא

פי' מאמר אדרא ע' ר"ב

פי' מאמר תרומה ע' רנ"ב

פי' מאמר ע' א' פקודי

בשמו' הצדיקי' הגדולים מהיכן מגיעו

פי' ברוך שאמר וחי עולמים

פי' גמ' בחלק

בא"א בסוד א"א וכנ"ל: ובחזיונות שהוא רק לפי שעה ולכן ויאמר ע"כ:

פי' גמ' מסכת סוכה דף ע"ג

°והו פי' במסכת סוכה דף ה' ע"ב אמר רב אחא בר יעקב גמירי אין פני כרוב פחותין מטפח וכו' ומאי כרוב אמר רבי אבהו כרביא שבן בבבל קורין לינוקא רביא אמר ליה אביי אלא מעתה דכתיב פני האחד פני הכרוב פני השני פני אדם היינו כרוב היינו אדם: ופני אפי רברבי ואפי זוטרי ע"כ: ולפ"ד עוכן פני אריך אנפין ופני זעיר אנפין וכנ"ל:

והקדמנו כי אנחנו דבוקים בשם יהו"ד שהוא בסוד ע"ת (י') דשם יהו"ד כאשר כבר הארכתי: גם הארכתי לעיל במאמר פרשת פנחס ע' תמ"א מלכות דאיהי כלולה מעשר ספירי' וכו' ואי איהו בר נש מכל מדות יהבין ליה כתר בשם יהו"ד וכו' ו' מעלאה דדכורא מלך מוכתר בכתרת עלאה דהא יתלון בשכינת וכנ"ל וזה המאמר הוא גם כן בפרשת כי תצא למלחמה ואם ראשי ישראל המה וכו' ע"ש וכאן ממיים ובגין דעלות העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר נתפשט בשם יהו"ד לית שולטנותא לסמאל ולבתו וכו' ע"כ: ואז זוכה לאנפי דברכא ואפי' זוטא ואז הוא בסוד מה דאיתא במאמר פרשת בשלח ע' נ"ב ז"ל מה תצעק אלי דייקא בעתיקא תליא כלא כד אתנהיר כלא כחדא ועבדי יאות נמוסין עלאין ואתמסרו בידוי עלאין ותתאין ובג"כ קשיא קמי קב"ה כלא כקריעת ים סוף ע"כ וכדאיתא גם כן במאמר פרשת ויקרא ע' מ"ב על פסוק הרעיפו שמים ממעל מע"ק וכו' ע"ש:

פי' מופלא מזמו' ע"ח

ובזה תבין סוד מופלא מזמור ע"ח משכיל לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזניכם (סוד און) לאמרי פי וגו' כל המזמור וקאמר לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות ה' ועזוזו ונפלאותיו אשר עשה וגו' עד גמירה: אבל הקדמנו בעתיקא תליא מלתא כד אתחבר נהירו דא"א בשם יהו"ד אזי אשתלים אילנא שום כושך מן מזלא דע"ק כי גבורה דעתיק מתלבש במוחא דאריך אנפין כי גבורה לא מתגלו הדינים אשר בה עד שמשכו בדיקנא דאריך אנפין כי זהו סוד המל"ס שהם גימטריא ג' פעמים יהו"ד יהו"ד יהו"ד וכנ"ל שהם גימטריא מזל"א גימטריא ע"ח לכך דוד המלך ע"ה שדבריו היו ברוח הקדש יקשו איך קאמר לא נכחד מבניהם מספרים תהלות יי' ובמכוואר שם בארוכות אבל הקדמנו מה תצעק אלי בעתיקא תליא הלא קאמר כד אתנהיר כלא כחדא או אתמסרו בידוי וכו' לזה סידור או המזמור זה בסימן ע"ח לרמז על סוד הנ"ל שנתגלה מזלא עלאה וכנ"ל לכך עשה כל הנסים: ולזה בא תכף מזמור אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך וגו' עד מה יי' תאנף לנצח וגו' שפוך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך וגו' והוא כמו מזמור ע"ג אלהים באזנינו שמענו פועל פעלת בימי קדם וגו'. רק אסר יאמר מבין לרמוים כאו ראה את' בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו עכו"ה בני סמא"ל לרמז לפי שיש בו עבודה אין סמאל שולט בו ואין יכול לקטרג עליו: ושמעתי מהר"א הלוי ז"ל שלכן בא מזמור יי' לא גבה לבי ולא רמו עיני במזמור קל"א לרמז על זה כי מי שאין בו גאוה אין סמאל שעולה קל"א שולט עליו: ועוד שמעתי ממנו בירא דשתי ביה מיא היא המלכות שמימיה אבו שותין (בסוד באר מים חיים) לא תשדי ביה קל"א שלא יגרום אדם בעונותיו שתאחוז בו סמאל א"ו שעולה קל"א ע"כ עיין לעיל מה שכתבתי בדף ס"ו ע"ב ז"ל מאי חטה מאה טוב כי נקודה סוד קמ"ץ: ולכן תדלה מזמור פ"ג שהוא גימטריא אלהי"ם: אשר הארכתי ע"פ מאמר פרשת משפטים ע' קמ"ו מתיחין דישראל אלה אקרון לאתאחדא שמא דא"י לאחוי בבינה על תקוני' שמא חדא ותם שהוא דאמר ליה ליעקב ההוא ממנא דעשו דכתיב כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל ע"כ עיין לעיל דף ס"ו ועיין במאמר פר' וישלח ע' שנ"א על פסוק כי לא ישתחוה לאל וגו': והנה דוק במזמור שמו שמרה נפשי כי חסיד אני וגו' אלהים זדים קמו עלי וגו' עשה עמי אות לטובה ויראו שונאי ויבושו וגו': ועיין לעיל דף כ"ו ע"ב: והנה סידרו זה המזמור בסימן פ"ו לרמז על שם אלהים שהוא שהוא בסוד סי אלה דאמר ההוא ממנא דעשו לא יקרא שמך יעקב כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים וגו' (היינו בסוד יעקב ישראל וגם בבינה ואז ותוכל וזה לשונו °במאמר פרשת ויצא ע' שמ"ג אשם קניהו דכורא דילם אכליש קמיה וכחיש לאנחא ביה

פי' מאמר פ' ויצא ע' שמ"ג

קרבא ולא יכיל ליה דכתיב ויאבק איש כדין אתרחיב אכלא ואשלים בשליחו ואסתליק בדרגא שלים ואתקרי ישראל ע"כ ע"ש: וזה פי' פסוק אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביי' וגו' ואתה על במותימו תדרוך וגו':

ובזה תבין מזמור בתהלים נ"ג ז"ל אלהים משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כלו סג יחדיו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד ומסיים מי יתן מציון ישועת ישראל וגו': ולפ"ד א"ש רק בתחלה אבאר פסוק זה דכתיב בשמואל הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים איתא בכתבי האר"י ז"ל הענין הוא עשרה שמי' של מלכות ששם הוא שם ב"ן והם י' בלים י"ם ואמנם סוד זה יובן ב ביאור של שם יששכר כי הם אותיות י"ש שכ"ר וכבר ידעת כי ש"י או הם תחות עלמא דאתי וסוד שהוא מלכות של הבינה ולכן נקר' עלמא דאתי וכבר ידעת כי יששכר בנה של לאה הוא ובאיאור הדברים כי י"ם א"ל גימטריא י"ש והנה סוד שם א"ל הוא שם אהי"ה גימטריא כ"א. ועם י' אותיות של המלוי עולה אל שכך תמצא כי אתיות הקודמות לשם א"ל הוא א"ך והוא גימטריא אהי"ה וכבר ידעת כי שם אהי"ה בבינה ומצא כי ב' אותיות י"ש של יששכ"ר הם י"פ א"ל וג' אותיות שכ"ר שנוסף על שם א"ל אותיות הקודמות אליו שהם א"ך גימטרי' י"פ ב"ן וי"פ ב"ן עולה גימטריא שכ"ר הרי בארנו שם של יששכר: (ובזה תבין מזמור שכתבתי לעיל א"ך טוב לישראל וכל המאמר אחת לאחת תבין שיהיה טוב לישראל) ונלע"ד כי י' ב"ן אלו הם סוד הא' והג' בסוד יש שכר לפעולתך כי יששכר הוא סוד הי"פ ב"ן וה"י פעמים א"ל כלם בלאה אמו של יששכר. ונלע"ד כי י"פ ב"ן אלו הם סוד הא' והג' וכולם הם בבחי' ב"ן וו"ם הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים והענין כי אלקנה וחנה הם חיבור חכמה ובינה כי אלקנ"ה גימ' קפ"ה שהוא אחוריים דע"ב ע"ה וגם שם יהו"ד גימטריא יוקו סגי"פ י הפ"ה ופ"ו הפ"ה וחנה גי' שם ס"ג: והנה חנה היא בפ' א"ל ואלקנ"ה הוא נ"פ א"ל בגי' א' הכולל אלקנ"ה וא' הכולל לחנה הוא י"פ א"ל. ועם אותיות א"ך הקידמו לא"ל הם י' בנים ע"כ דברי פה קדוש. אבל לי נראה כי כלא הקדמנו כי י"פ ב"ן הם המלכות י"ם וכנ"ל ואם ראשי ישראל המה איהי אתפשטת עלייהו כי' ספידן אבל הקדמנו ואם הוא בר נש דכליל כל י' ספידין יהבין ליה כתר בשם יהו"ד מעלא' דדוכרא איהו דאיהו תפארת מלך מוכתר בכתרא עלאה וכו' וזהו שאמר אנכי כי הקדמנו ע"פ מאמר פ' בראשי' ע' קמ"א אתא משה דאתמר בשגם הוא בשר (כפ' כי אית בסוד עב"י אתם קניהו והנה בחי' שביל דקיק הנק' פלא דלא אתיידע לא לעיל' לא לתתא שהו' להראו' הויות ת"ב יאודם תדיר דלא פסיק ולכן רמז השביל העליון הנק' פלא שהו' הסוד החכמה ביסוד הבינה שהוא ש"ק מאהי"ה דההי"ן והנה נתבאר כי שארית שם אהי"ה הו' בגי' דל"ב עם פל"א גי' נש"ם ואו הם בחי' מ"ב של היסוד של בינה הנק' גבורת נשמים והנה נש"ם גי' שבי"ל ע"ה ומשם נמשך נשמת משה וזהו ואתה אמרת ידעתיך בשם ע"כ ולכך חי מאה ועשרים שנה כי נשמתו היתה מן סוד סמך רק הלא הקדמנו כי משה הו' לאה מלכות דבינה אבל איתא בכתבי האר"י ז"ל כי האחוריים דבינה נעשו פנימיות של התבונה ב"ד עליונים שנה ומן האחוריים של הו"ק תחתונות דבינה נעשו פנימיות י"ק דתבונה ובזה תבין ענין בשגם הו' בשר והיו ימיו ק"ך שנה כי רת"ל דרשו כל זה על אשר"ע כי בשג"ם הו' גי' מש"ה שחי ק"ך שנה והענין משה זכה לבינה וכבר נתבאר כי סדר התחלקות ק"ן גרופי אהי"ם בבינה הם ד' חלקים שהם גימט' ר"ל. דפ"ל וכבר בארנו כי כל מדרגה א' הוא שם אלהי"ם א' הכולל כל גרופי המדרגה ונמצא שהיו ד' אלהי"ם והם גימטריא ע"ה בשג"ם ובגימטריא מש"ה וכלם הם ק"ך גרופי אלהי"ם שהם ק"ך ימי שנה כי השיג עד בחי' אחוריים דבינה כמ"ש וראית את אחורי ע"כ ולזה כל הנסים נעשו על ידי משה כי היה כחו רב ולזה קאמר אתא משה דאתמר ביה בשג"ם הוא בשר שגם זה הכל וכחית ה' חומשי תורה אית שרשא דאילנא ואשלים אילנא בשמא יהו"ד ובג"ד אשתלים ביה שם יהו"ד וכד קריב לטורא דסיני כחית א' מן בראשי' דאיהו אנכי וכחית עלה כתר דאיכן אתוון דעשר אמירן ואשתלים אילנא וכו' כי כבר הארכתי בסוד מאמר זה וא"כ עטרה בנין הם בסוד מלכות לכך בסוד איהו עיר גדולה כל מיש בה עשרה בנינן עכ"פ כולם הם בסוד נוקב' ולהם רשות לאכול רק בתרומה אבל מן הקדשים לא יאכל אבל מי שזוכה להיות דבוק בכל עשר ספידין של ו"א שהוא שם יהו"ד אזי זוכה לגא' גם כן ואז הוא מוכתר בכתרא עלאה וכנ"ל. לכך אמר אנכי טוב לך מעשרה בנים. ובזה תבין מה דאיתא בכביאים דשמואל שאמרה חנה יתתו מריבו מריב ו' ועיין לעיל והוא מאמר פר' ויקרא ע' ל"כ עליו בשמים ירעם וכו' ע"ש: ולזה רמז זה הסוד בחנה: לפ"ד א"ש כי כל זה הסוד ק"ך גרופי אלהי"ם שהם נמשכים מבינה

כי

לימוד אצילות ופי מאמרי זוהר ופי מזמורים

והנה ע׳ ו׳ דחזיר הישר תלוי׳ ויהיו ליתעלה כי חיות בפרסת כי תלה
ע׳ תקפ״ה ושפסקו׳ תיבת בגידין דשולטנות לית הוי ליה כיחזיק טעמיי׳
כגידים וכדיבי׳ כלקוחות דכיהרין תיהדהיה לסלוחה בכל ויוחי ויוחי
וכת תלך לחזיקה בסרכות בפת המהר בגלוחה דילה ואיהי קיקיון
דקיקולל כין ככבכיה וק: ״ב תוחי לם תנביה כנשר וחם כין ככבים סים
קנך פסם תוחדיך כחם י״ יעד כתן: ולזה תירוח ע׳ שבתיבת חזיר
מיישר שסיח לחעלה חן שחר לוחיות של תיבת יעד מהו כי בפסוק
וכסיל לה יבין זאת בפרוח דשעים כחו עם״ב ויבינו כל פועלי חון
סיימו שרוחה ס״ב שבתיבת חזיר מיישר סוח לחעלה משחר לוחיות וזהו
בפרוח דשעים כחו עם״ב סיימו בקדושה סוח ע״כ ס׳ חכל להשמדם
עדי ע״ב ומכח לעיל בחרכתי כבוד שעד חיכן יש לחיזה אל הקליפה
ולחיזת ז״ל ככר ידעת בעבין ד׳ בקוני חזוהרתי דרישת דח״ת סחניעי׳
עד דישת ח״ת ומכי הס קוד ת׳ שקל כסף ומחפיין על חו״ב ומכאי
שיבוא סוח״ת חלק בלתי שערות כי ככר מקין כל חיזילות ולכן
כל חוקן השערות מקבלו לחעלה בח״ת ומכל חו״ב ומחלבנו לך בקליפה
חיזילות שלא כחקבו ח״ת וזו״ב בידי׳ לכן כל חוקן השערות סס לחטה
בדישת ה״ת בקליפה שהוא עשו ו״ס מחזוני כי השערות חשר שם סס
מחזוני הפך הקדושה שהוא כתלב חוור ו״ם והנה עשו כח ועשו חיבש
עוחות סיס והנה הקליפה רוצות לחתדמות בקוף בכפי חרס בקדושה
להחקרב שם הוח בח״ת ח״ת וזו״ב דילה ולחתקרב ע״ל השערות שיכלו
פסם כיון סיס בקדושה שערות הנקראת חקוני דרישת ודחיכלל העליון
ויהיו מניחין לחקון ו״ם חס חבריה כבשר וחס כן וגו׳. עי׳ חס היה
חקון הקליפה נס בחקוים גבוה שהוא ח״ת וזו״ב דילה היה בחיב
העולם עד כאן: ולזה תירוח ע׳ דחזיר מיישר שבחיה עבודה ליתעלה
וע״ן לחקור וכביכול לח יבין זח בפרוח דשעים כיינו שרוחה ס״ב
חלים ליתעלה לכל סופו להשמידם עדי עד: וקחזיר חלבים נכחות
פרשת שור כח כי׳ ל״ כפ׳ וקיק ע׳ ו׳ וע״ד יהוד קיבב כללא לחיזד בכל
ויקרא ע׳ ו׳ פרשה לאמכיהם דסה קיריכין לימין בפחית לגבי נגוה נגוהר
לגמין י״ נכחות כחז קיריכין לימין בפחית בפני כח לחקרון כ
נכחות ע״כ: ולזה לחקור כאן חלבים נכחות סכם נגוהר יד שמא
וכ״ה סכם גם נגוהר על בחוחיותו חדרון לכך חזר חלבים
נכחות הכח חס״ם ח״ם יח״ם סוד חפחרת ישרחל ולזה וקוק
נגן ואת וגו׳ (כי ליתיה בחזיר בפרשת דכריס ע׳ ע״ל שהוא
ניתוחיות ליליות וגם ל״ו ל״ל לל״ך ניתוחיות שחיכל והנה גם חפס
קניהו והוחוי נגן כד חטח לגבה חוסיפות חלבת סריגין ולימין חלב
דיוקרין דלבהן לחקטרת כמו ולית קדושה חלח כיין ולית כ
ברכתא אל כיין בחזיר דחזוה שחרי וכי פסוריות כללה לחקטרת
ובגגן דת לחיזי נגן לחקטרת חזכן בקדושה בגין דכסערת כל חזת לחיזי
נגן כללה ומגגין לית לימין עגבין חלח קשין חלילין לכת
בגין כללכת לימין עגבין לקרון סורי פגגן נגדיה לכל נגן דת
ביזיה וכגגן סהוה דלקטקטת כמו חלח כללו טוחזו חזוה טבח
חזוה לישקר ישיבו כיה מילי סיימו סוד חסר דעיקר ימין בחיבלבב
בגיסא נגלגלת לחיכל ונחעבדה עם נסוכה בעיקר שבעוות
חלח ס׳ סמיני ס״ס חיזילה ל״ת ומחר כן נחסכת בגיסא ולזיחא ״כפרש שמיני ע׳ ס״ט
ע׳ ס״ט ת״ת ישרחל קדישין כל חיי עלמח דיחיי כלח חלייח בהלי עלמח
דלחיי בגין דחיכלו חיין לכלח לעילח ותתח והוח מחר דיין ד
דחכטרנח שחרי ולקרי יין ומחנין נפקין חיין וקדושה לכלא: יין
דישרחל בגין יין דישרחל לחכל ונח כנח חלייח והנה חביח סס
הנחה יין דמשיך ליה יעקב מדחיק ונפיק ליה הנחה יין דקח חקחני
וחזי ושתי שנחה ל״ו דכחיב ויכל ל״ו יין ושם וע״ד לחיזיק חלא
ומשיך לה בשמיכו חתרין דחזמני חזיל בהנחה יין (יסודו הוח
כל״ל וכמ״ש חקון ע״ב כי חכהן שהו חזכח חזי וקריכו קרב כסהו׳
חזכח ומחיו וכו׳ והנה לשון זה נבי יעקב כחיב ל״ו ומחכלת כמולא
לגיחו סוד כל״ל ונבי בני חכהן כחיב ויקרבו בני חכהן חשר לה נוה
כחיב מדבח כמולא חחת חניות ל״א לגיחו סהם שהו חיכף יעקב
וכו׳ ע״ב וחחנח דהגיח כמלחים ויגיל לכך:
פרשת ע״ק והנה כחבתי לעיל בפי׳ חלחר פרשת חזרי חות ע׳ ק״ן וה
לשונו. ומחלר ״ על משה דבר חל חהרן חחיך ולח יבח
בכל עת בל חקדש וגו׳ שחלחיך סים עת בקבוצה ויש עת בסבוצה
חחזיק ומחלר כבי שחינון הל חנקוביכות עלה כשיבח וחכח וחלי
חחזיק חחת קב״ה לגחולחיך לחהכן וכו׳ דלח יטעי לחכניס עת חחזיק
בגבי ולבלח סהוח דחלחר ולח יבח בכל עת בל חקדש וגו׳ כלומר
חם על גב דחיפוי עיין לחזיק חחזיק כיחיל כחתנהג עלמח ג

ויחשמר בידוי לא יחיד ביה לקדכת לקדשת דהת חנת ושמי:
(היינו חלכות הנקוח שם י״: עיין לעיל מה שכתבתי בחחלר
פרשת ויצא ע״ת ע״ב חוי לקח חלכלה כל חיכון סירין ותסכתי ד
דקחלר דוד הא״ב שב הת עקוב לבגילח חכלכו הוח חלכלה חוי
פעמיח כגון בלכל שחת ושבחת וכו׳ ע״ם: לוא קחלר חלת ושמי
חד וכגיכי כך ותגיכה בכל שת לל הקדש ולח בעית לסבדע ביה
ייעול בחתם: בחחת יכח לחכון לל הקדש דהחי היח עת לחלוין
בשמי וכו׳ ע״כ ע״ם:
והקדמנו לעיל כי זית נקן דחיכי בקדושה ולית נקן סרוי
כללה כל״ל ולזה קחלר כבע משחים ולזה וקוק נקן
ולזיה נקן הנקוח ול״ת: ב כה חצר בעבה יחיוך ועל כ״ן
חחת כתיב וכ״ה (כב׳) נחולה היינו קוד ל׳ (כ׳) דכתיב וחף נם
לך כתיב וכ״ה (כב׳) נחולה היינו קוד ל׳ (כ׳) דכתיב וחף נם
חת בחיותם כחרן חוכיכים לח חחסרים ולח נעלתים לב לוחם
וגו׳: וחיתת בחחלר ׳פרשת כיתוקת ע׳ רכ״ד לח חחסרים
ולח נעלתים לכל״ם כתיב חסר ו׳ בגיכה לח חחסרים ולח
נעלתים בגין דחיכי חיכיחי דבפשלי דילי נבחל וכו׳:
ויחיתיל תקף פ תת לחלר כן יכבד חב ועבד חדמיו וגו׳:
ויחיתיל חלכי בפרשת בלק ע״ב׳ וחיתה כהן לעולם על דכרתי חלכי
ונם חיתיה בפרשת בלק ע״ב׳ וחיתה כהן לעולם על דכרי כגין ההוח דכר לח
נקלל חלח כהן עלמה דח חיכי דקיימת על דכר כגין ההוח דכר לח
קיימת חלח כחיתוק וכו׳: ע״ם ונם בפרשת כרחשית ע״ב׳ ל׳ ושלו
חוחשים רו״ח דחיינית לעשוים חת הר עשו רו״ח דשחילח וכו׳.
ולזה קחלר וכו׳ ב חצר בעבה יחיוך היינו ולכך חיות חלכות נם כ
ריחו על סוד יחוד הכרחו כחות כ׳ ע״ל וקחלר חתי יחד על פיו
על כן לחדם חמנת לך נשחר: היינו כחו שהקדמנו דעתיד לחחלה
בקללותם כי ורוע ע׳ עלין נגלתה ולזה קחלר חתי יחד על פיו על
חדם חמנת לך ויחיתיל תקף לחמנת הדיבו לחלהים עמיכו הדיבו
לחלהי יעקב שלו ושחה ותנו תף כגור עם כלל תקנו כחוחב שופר
בסבח ליום חגיכו ובגיחר: כל דחמחיר כי הקדמנו בפרשת פנחס ע
ח״ת כגן נרוך לחמדע חמת בכיחה דרגין לחיכלגין דקיקין דהמת
חוכלה בגלוחת דחדום עליה בחחת שחולת הבכה חבי נבו: לח
לל חשיח בקוי לחקחתיו ודע ביה דחית דקיקין דקבר״ק קק״ק קק״ק
חחחר כבית עליהו כמו דרה חקדיב לגדת חחילתיו ועוקר בחכלים ולבו
עשר שופרות כלילן בחלת חחילתן סיימן קצר וכו׳: חיהו דשוי בבר
חקדישה שבריס חרועה חחת עשר עליה לבני נגוחת כד חת עשר
עיולין חן עליה וכו׳: נם עיין בפרשת הב״ל ע׳ חי״ו והוה וכגן
בכמה כ״ד חיבי נגוגין וכו׳: ע״ל ואו בחכוד דשעים רבה נם חפס
קניהו חחחר פרשת נשח ע׳ רל״ד ויחחר כי יד על כס יה חלחמה לי״י
בעמלק בגבה שחתל שוחה ככס״ם כ״ם ה״ה ע״ד חקיון חחיב בחוב
בכתיבת לימס חבי חפר קנה קול קול דסלים חן חקנה לבני קוחה
בחוח חיך ס״כ חיבי חקיון דחכוחל דחילון שפוון סיס חחת
דחיון סיום ושוחנות חרין חילון ורון קל חוחה דשחון בגבה דחילה
קול כגוונא דשחון רחיוך לחפקה קול ודבור דבקיק חביבה לבני
בחיבת דחילה שחת חפרס (היינו (י״ב) (ה״ה) (וא״ו) (ה״ה)
בעבר חיבי חלים (והוח חה דחילה בפרשת פנחס ע׳ חי״ו ל״
זכר לנבכת רוח נפנית (כי כיצה נקרא נפנית עיין בפרשת כחדבר
ע׳ ל״ח חזוהרית נפנית דחלין חכח וחילו ולח חתפרשן לעלמין
וכל חוקוחיות וחה לחקפר נפנית דחילו טיהירא עלאה (כפול וחילו
חיבה בינה) וכו׳: פקוח וחזרת דחקבר נכנון כך״ח ונפוך חלמ
כנגם וכו׳: ע״ם ויגילללך ולזה קחלר חזכה לנפנית דוח נפנית
בכנוי דילה ולחקבר בינה ב״ה חלר ו׳ חלחבע רוחות כלי חרוח
והוה חנגן כיה בבמה כ״ב חיבי נגוגין בשיר פעום דחילה ו׳ ובשיר כפול
דחילה ״ה ובשיר חפולם דחילה יה״ו ובשיר חכוכב חילה יהו״ד בח
חלרין שתיחין בכיחה בחלר פעד דשביד בלי ׳ בלילי בכיחה לחשחה
חלקה בלקין חנו שופר חנו סחיים הוח בכל סטרין ולחקבל ׳ לחפקה לית עקב ליה
ולחקבל ׳ לחפקה ליה לחפקה חיכיה בלקין ולכיון לחפקה ליה
חחקבל ׳ לחפקה ליה לחפקה חיכיה בלקין ולכיון לחפקה ליה
נפקון ישרחל חיכחיים וכן

לימוד אצילות ופי' מאמרי זוהר ופי' מזמורים

ר"ל כי דוד הוא מלכו' א"כ אינן הוא יסוד אבל משכיל לאיתן ואי' משכי' ואית משכיל אית משכיל לעילא ואית משכיל לתתא משכיל לאיתן בזמנא דההוא נבר קם בתיאובתא (ופי' הוא ע"פ מאמר פ' מקץ ע' ע"לט וכל כתיבותי' שלנס וכו' ע"ש וכפ' פנחס ע' תנ"ו כלולה בשמן כתית וכו' ע"ש) וזהו ישיש כגבור לרוץ אורח) כל טייפין תרתין ומתחברן לגבי' ואיהו סליק עד דסליק עד מוחא עלאה אתפיים לגבי' ומדי לקבליה וכדין משכיל לאיתן משכיל ליה ואודע לי' ע"י דאברהם דאיתוי כל מה דאצטריך והוא מוחא עלאה משכיל לאיתן וכד דוד מלכא אתתקן בתיובתא לגבי' איהו משכיל לדוד במה דהוה מוחא עלאה משכיל (ר"ל כמו שהיסוד קיבל מן מוחא כן היסוד אחר שקיבל שפע משם משפיע במלכות) ועל"ד אית משכיל ואית משכיל אית משכיל בירא איתנים דאתיילדו בהאי ירח איתנים בעינא לתתא (במקום נה"י) איהו כגוונא דלעילא ואתיילדו בי' הרים (היינו חג"ת גם בז"א הם נה"י ובמלכו' הם חג"ת) הרים סתימין איתנין ירכין תקיפין כנחשא (היינו נ"ה) וההוא איתן קאים בכייהו ע"כ וכדי להבינך יותר ראה תראה בפ' ○בראשית ע' ע"נ אשם קניהו ה' דקיימא נו עמודין דעלמא כלא קיימין קמי' ואתפשא טמירא דמלכא בידיה עביד כרעותיה בחיל שמיא ודיירי ארעא וכו' אורכיה מסייפי עלמא לסייפא עלמא (כסוד ברוך יי' אלהי ישראל מן העולם בינה ועד העולם מלכות שהוא ו' שבין שני הה"ין וז"ל בפ' הנ"ל ע' ק"ס עד תאות גבעת עולם האי ע"ד (כי אותא בפ' ויחי ע' תק"ך בבקר יאכל עד בפרא דאברהם אתער בעלמא ושעתא דרעותא אשתכח קרבנא אתעביד אתערותא וכייחא וסלקא עד: עד ההוא אתר דאקרי דכתיב בי' ושבת עד יי' אלהיך וכו' ההוא אתר דאקרי עד כדכתיב לעדי עד וזמן אכילה נפרא דעד הוא עדי ע"ד ע"כ והיינו תפלת ישראל האי עד תיאובתא דגבעות עולם בי' נוקבא עלאה ולאתקנא ליה ולעטרא ליה ולברכא ליה (היינו בינה בסוד בעטרה שעטרה לו אמו) נוקבא תתאה לאתונא מיניה ולאתחברא בהדיה וכו' ע"ש) יתיב על כורסיא די שביבין דימור מניה בהיר עלמין מכיה אתגו חד כוא חד להוי חד אקרי ברוך הוא לעלם ולעלמי עלמין (כי הוא סוד מנו סתרא סתימא כתקן אהד בהאי וכד סאדי ימין דשארי שמא איהו להאי דסתים נפו') גליף גליפו וכטיש בנוירא ואפיק .ו" ואולא עדיר ואחיד רחיין ושחיק נהירין למיזל עלמין כחיזון נהירין דשחיק מנה סמכין דקטורת בוסמין אתערבן בהדייהו איהו שחיק ומזיר וכלא אתכפש לבר טמיר גרעיה דלא יתכסס ולא ידיעון ביה ריחא מן קדמאה לשמושא ברזא דחמש מאה (כי בינ' עד הוד אתפשטות בז"א והם חג"ת נה"י הם סוד ת"ק שנים ע"ל בפ' הנ"ל ע' ל"ב ל"ג) רזין דמלכא קאים על קיומי' ומלכא ממיך עליה בי' טרין כל איכון מהימני קשוט חד אברא אתגלי' יהיב רשו דא לדא מיומא דהוו אולפי הכי גליף ובטש בגליפין ואפיק ו' (כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל כי תחלה ו' קטנה קודם שנתגלה מן בינה ואח"כ שנתגלה היינו ו' דרבתא ואח"כ סוד גדלות הוא י' על ו' וזהו סוד ז' כי מן ו" מעשה ז' ע"כ ועוד איתא בביאור ספרא דצניעותא ו"ל נאל"ד ששם יכ"וד הא"א בוציד ועיד נקרא ז' ובטעם מפורש בזוהר או מפני שהוא כנוי שבע ספירות שהם מחסד ולמטה עם נוקבא כליל בו דהיינו מלכות שהיא דבוקה בו בסוד שנאמר (כאשר אבאר בסוד לולב ואתרוג) או שראשו לא בסוד עטרה אלא תלוי ועומד במקומו י' על ו' ע"כ וא"כ תבין סוד מאמר הנ"ל וקאמר שהוא מהימנא אחרא דלגבי אברא כל אומנתי' דאברא עביד קאים לגביה ברעו' סגיא דא על דא מהימנין איכון למעבד טיבו לבר דוד אמרה' דאיהו דמלכא תמיך ע"ד יצחק קרבנא שלים תמיך ע"ד יעקב שליטו דכלא קאים ותמיך עלייהו כחדא בטירין איכון (היינו סוד חב"ד וחג"ת דע"ת) ואתחפיין כעששיתא דיוקבל משחא גליף גליפין ובטש בוניצא ואפיק א' ורא תמיעאה לחושבנא (היינו סוד יסוד) אפיק חד רחימא דכלא וכו' זכאה דכלא מהימני' דבולא וכו' הוא בעין כארעא (היינו מלכות) ורישי' מטי לגיו שמיא (הוא בסוד ב' ע"ל ע"פ מאמר פ' בראשית ע' כ"ד ויאמר אלהים יהי מאורת ברקיע השמים). תחותי' תטלל ההיא חיותא דאתחזיא לד' סטרין דעלמא (היינו מלכות כי לעיל דף ס"ו בביאור מאמר פ' ○תצוה ע' ט"ד רזא קדמאה י"וד נקודה קדמאה דקיימא על ט' סמכין דסמכין לה ואימן קיימין לארבע סטרא עלווא כמה דסופא מתשבה נקודה בתראה קיימא לד' סטרי עלמא ע"כ וע"ש כי הוא סוד ם סתומה כעגפוי ידורון נפרי שמיא אזל ועאל בקמש מאה עלמין ואפיק היכלא מכלא (כי יסוד הוא מן ששה שהם חג"ת נה"י) וזהו עאל בחמש מאה עלמין היינו חג"ת נ"ה) ואיהו כטיל ונכי מנייהו דא יהיב נהמא ודא יהיב משחא ודא יהיב מנא ואיהי נכי ואעיל באוצרא דאסכי (היינו במלכות ע"ל דף ד' ואפם קניהו תשיעאה אל שדי דאמר לעלמא די דהא דספוקא הוא וספוקא דא אתי מן צדיק דאיהו יסוד עולם דאמר לעולם די עשירא אדכי וכו' ע"ש. איהו טמיר לית בי' דיוקנא לאסתכלא לבר (והוא ע"פ מה דאי' בפ' תצוה ע' שכ"ד פרי עץ הדר כד"א הוד והדר לפניו מ"ט אקרי הדר ואמאי איהו הדר דא צדיק אמאי אקרי הדר והא אתר טמירא הוא דלית ליה גלויא וצריכא לאתכסיי' תדיר וכו' ע"ש כי כתבתי נ"כ לעיל והנה בכתבי האר"י ז"ל סוד לולב וג' מינים הלא נודע כי הוא רמז לד' א' אותיות השם יי' כי ה' אחרונה שבשם היא סוד המלכות של הו"א שהוא העטרה שלו ואיכה נוקבא בפני עצמה לבקה"ה לדבוקה בשם ואימה בפני עצמה וכו' (כי כתבתי לעיל מסוד זה בביאור מאמר פ' לך לך ע' רכ"ב תאכלא זה וזאת באחד דרגא איכון וכו') וכבר ידעת כי היסוד הוא עולה עד למעלה בסוד יוסף ויורד עד למטה בסוד כיימין ולכן הלולב גדול מכל המינים מן ההדס וערבות כי הוא עולה עד הפוא ליטל משם טפה זרעי' בסוד משכיל לאיתן האזרחי נ' בדי אבות רומזים לג' אבות שהם חג"ת ולפי שכל אחד כלול משלשתן לכן יהיה הדם כשר שכל בד ובד יהיה כלול מ"נ עלים וב' בדי ערבה הם נ"ה והרי כוונת בד' מינים שבלולב הם הו"ק דז"א שהם חג"ת נה"י והעטרה ע"כ נחזור לדברי מאמר הנ"ל כהירו דילי' מסייפי עלווא עד סייפי עלווא כל אינן ביה שריין ואיהו יהיב למאן דלית ליה אינן כלל עאל לאיכון חמש מאה עלמין ונטיל מנייהו אמשין ולא יתיר (כי לכך נקרא יסוד כ"ל ש שנוטל ה' חסדים וכאשר הארכתי לעיל מאמר פ' נשא ע' רמ"ת וכיון דאתגליא י"וד פומי' דאימה אתגלי חסד עלאה והאי חסד כליל בחמש חסדים וכו' ע"ש וע"ל וקאמר לכתר עאל לגבי חכמה ובינה וממש דיהבי ליה איהו מוסיף (ולסוד זה נקרא יסוד בלשון מוסף עיי' בפ' בלק ע' שס"ה ובפ' כי תצא תקכ"ט) ואשלים לשבעין אתגלי בימתא אתכסי בלילה כד עאל לבית מותביה אתגליא בלילה ואתכסי ביממא אתפתח לתריסר תחומין שבעין תמרין ותריסר מבועין ד דשבעין ביה תליין וכאין אקרון על שמיה כל היכלא ועבור' דכל עלמא איהו לקיט ואיהו יהיב בריך דוכרני' לעלם ולעלמי עלמיא ע"כ ו וככתבי האר"י ז"ל סוד יוסף הצדיק יוסף הוא בסוד יסוד דז"א והוא כשיורדים המוחין דגדלות הנה יורדים החסדי' ומתפשטים בו"ק דז"א וכללות הה' מתקבצים ביסוד ולכן היסוד נקרא כל לפי שהוא מלקט הה"א שהם סוד נ' שערי בינה כי כל חסד כלול מ"י כי הוא יהו"ד א' וכו י' אותיות דמלוי והם סוד י' ספי' הנכללים בכל חסד ואז שנמצא כל החסדים כל א' כלול מי' שהם נ' שערי בינה שהם יורדים משערי בינה שהוא היסוד דבינה שנפתח ויוצאי' החסדים בו וזהו וילקט יוסף את כל הכסף כי הכסף הוא חסדים שהוא המלקט יוסף וכו' והנה שהחסד נקרא אל בסוד חסד אל כל היום והנה ה"פ אל בגי' יוסף עם הכולל א"כ תבין המאמר הנ"ל והנה קאמר כאן ואשלים לשבעין והנה קאמר במאמר פ' משפטים מאמר הנ"ל בשעתא דסליק משה לקבלא אורייתא מסר ליה קב"ה שבעין מפתחין דאורייתא (כי תורה הוא סוד ת"ת הכולל חג"ת נה"י) כד מטא לתשעה ושתין הוה חד גנ מפתחא גניז וסתים דלא הוה מסר ליה אתחנן לקמיה א"ל משה כל מפתחן עלאין ותתאין בהאי מפתח תליין א"ל מאריה דעלמא מה שמיה א"ל איתן וכל איכון איתני' ביה תליין וביה קיימין ומתורה נופ' דתורה שבכתב אודע ליה ומשכיל ליה ומפתחא דתורה שבכתב וכד אתתקנו מורה שבע"פ לגבייהו עיקרא דהיכל' ומפתחא דיליה לגביה (כי תורה שבע"פ הוא סוד מלכות) ובאי כדין משכיל לדוד ומנו דירתא תורה שבכת"פ אתון למפרע וע"ד אקרי תשרי וכו' והבוא מפתחא כד פתח בתור' שבע"פ בעיקן לאשתמודע לי' ודאי איהו תניא איתן מושבך בריותא לבר מנופא איתנים איכון תנאים עומדים סמכא לבר מנופא בשמא אינא לאודעא מלה בזמנא דאלין לגבי תורה שבכתב אקרון איתנים לגבי תורה שבע"פ אקדון תנאים איתן לגבי תורה שבכתב תניא לגבי תורה שבע"פ וכלא כדקא יאות ע"כ ולסוד זה תבין מאמר פרשת בראשית ע' קכא לגבי גליתי ודא הוא שמא דע"כ ואיכון ע' ענפין דאורייתא דתליין מן ב' ואורייתא אית לה רישא וגופא וכו': ושם ע' קל"ב אפם קניהו ומיד דאיהו ייתי (וא"ד) יעלה מן הארץ (א"ד) מן ארעי כי סליק ליה (ו') ואתעביד בה אדון כל הארץ ויד והשקה את כל פני האדמה (היינו ה' אדמה כי אדמה גימטריא נ' שערי בינה וכנ"ל בסוד יוסף שהם ק"ם שעולי' לחמשים וזה מלוקה

פי' מאמר בראשית ע' ע"נ

מאמר פ' ויחי ע' תק"ך

מאמר פ' תצוה

מאמר פ' ויקרא ע' י"

שלוקח מן תו"כ מוסיף עוד עשרים הרי שבעים ותסיים יוגיה אתשקיין ישראל לתתא ב"ע אנפין דאורייתא ע"כ כי עד הנה היה שער השבעים חסר והראיה משה התחנן ולא נתנו לו וכוה נבא לביאור מזמורים פ"ח פ"ט ו"ל כי הנה אחר סי' פ"ו כאשר הארכתי יתחיל סי' פ"ח שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי י"י אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך וגו' כי שבעה ברעות נפשי וחיי לשאול הגיעו ונומר · והוא כי איתא בפרשת בראשית ע' קע"ז

מאמר פ"ח

שאביא מן הרשעה שם ע"ל אפס קיניהו א"ל רבי אבא והא תנינן דאינון מתין כבני נשא מ"ט איהי קיימת עד השתא א"ל הכי הוא אבל לילת ונעמה ואגרת בת מחלת דנפקין מס"ט דלהון כלהון קיימות עד דיבער קב"ה רוחא מסאבא מן עלמא דכתיב ואת רוח הטמאה אעביר מן הארץ עד כאן · ובפרשת כי תצא ע' תקלו אפס קיניהו דשכינתא דכתיב ומלכותו בכל משלה אית לה כמה נערות נכריות דסם המות נוקבא דסמאל שפחה הות לאטרוניתא נוקבא דסמאל אל אחר עבד הוה ליה לקב"ה בתר דעבידו גרמייהו אלוהות קב"ה עתיד לאעברא לון מעלמא וכו' וכד אית בעלמא ערב רב כחתין לאתנשמא בהון וקב"ה יעביר לון מעלמא הה"ד ואת רוח הטומאה יעביר לון מן עלמא הה"ד ואת רוח הטומאה אעביר לון מן הארץ עד כאן · ולזה אחר שתיקנו בסי' פ"ז סוד השכינה אנו אומרים שיר לבני קרח למנצח על מחלת לענות הייתו להכרית האדורה ונקט האחרונה וו כי כלם יבאו ממנה וכדכתיב בקרא וילך עשו אל ישמעאל הוא סוד נחש ויקח את מחלת בת ישמעאל אחות נביות על נשיו לו לאשה כי או יהיה משכיל להימן אזרחי כי איתא בגמ' הימן זה משה · ר"ל שעד הנה היה השער השבעים הנרמז בסוד משכיל היה גנוז כי הקדמנו כאשר יקום (ו') לה' או ואשתקיין ישראל לתתא בע' אנפין דאורייתא אבל הקימה לא יהיה עד שיכריתו להאדורה מחלת שהיא הנקרא שאול וכור תחתי' ובעו"ה כל זמן שרשע מאריך ברעתו או נדיק אובד בנדקו וזהו שתמי כבור תחתית במחשכים במצולות ונומר · דוק היטב בכל תיבה ותיבה עיני דאבה מני עני וכ"ת הלא הקדמנו דף ל"ד ע"ג על פסוק והיה פי ראשו בתוכו שפה וכו' · ע"ש וביותר בדף ה' כי נריך לחבר הכפים כדי להכרית רשעים הנ"ל ע"פ מאמר יתרו ע' קכ"ט תנינן

פי' מזמור פ"ט

כתיב וגם אני אכה כפי על כפי דאינון כפלונתא דא עם דא ויסלקון ברכאן מעלמא הואיל ונאותא דישראל אתייהבן לסטר עמין כד מתחברין כחדא כתיב כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת עד כאן : ולזה קאמר רבש"ע בכל יום שטחתי אליך כפי ונומר · למה י"י תזנח נפשי תסתיר פניך ממני והנה סיום מזמור פתח סי' פ"ט (משכיל) לאיתן האזרחי דוק היטב בכל תיבה ותיבה והנה קאמר משכיל לאיתן האזרחי חסדי י"י עולם אשירה לדר ודר ובמאמר פ' בראשית ע' קס"א אפס קיניהו וכאה דרא דהאי אתגלי ביה דעתי' בלי האי לאתקדש ע"י דמשה בסוף יומיה בדרא בתראה לקיים קרא מה שהי' הוא שיהיה וביה מוכון "שכתו "השנית אשרי העם שככה לו משה אשרי העם שיי' אהיו דעלי' אמיר דור הולך ודור בא וליה דור פחות מס' רבוא ועליה אתמר דבר נוה לאלף דור ואתפשטותי' הוא בכל דרא ודרא בכל נדיק וחכם דמתעסק באורייתא עד שתים רבוא לאשלמא מכלהו ע מפניהו דלהון נרא דמלה משה אחת ילדה ס' רבוא ומנו משה דשקיל כס' רבוא ע"כ וכו' ע"ש כי יניל לבך והוא משה הוא סוד ו' אילנא דחיי שהוא סוד אורייתא שיש בהם ס' רבוא אתוון ובפ' פנחס ע"סכ"ז נ"כ מכיא ממוד משה ולזה קאמר משכיל איתן האזרחי שהי' א' מכ' גננו ועבשיו חסדי כי הקדמנו וכיון דאתגלי י' דפום אמה שהוא סוד איתן הנ"ל אתגלי חסד עלאה לזה קאמר משכיל איתן האזרחי אזי חסד עולם אשירה לדר ודר קיימו למשה שהי' עד הנה גנוז אודיע א אמונתך בפי כי אמרתי עולם חסד יבנה שמים תכין אמונתך בהם כי נ"ל בכתבי האר"י ז"ל והנה אין שליטת החנונים והקליפות אלא כמ"כ שהם הנקראים ו' ימי בראשית אשר בהם נברא העולם כמ"ש עולם בחסד יבנה ומחסד ואילך שהם הו' מלכים והטעם כי הלא ג"כ הם נאנלו מן א"ס ונגלו היו פ"י מ"כ אשר הם תור' שבכתב ותורה שבע"פ ולאתכו עמו ישראל כלהו כבראו ע"י שני אותיות וה' בסוד נפש ורוח (אבל מי שזוכה לנשמה אזי הנשמה הוא מכינה ואם זוכה לחי' אזי זוכה לחכמה שהוא סוד י' ואם זוכה ליחידה אזי הוא יוכמי עליה שהוא נרא בקון די' :

מאמר פ'
בראשית ע' קס"א

מאמר פ'
פנחס

והנה בהיות שהקדמנו כי מלכות נאנלה מן ת"ת הנקרא שמים לזה קאמר שמים תכין אמונתך בהם (וז"ל בפ' בראשית ע' נ"ה רבה אמונתך רבה דיכלא לנטלא כל בני עלמא ע"כ וכו' :) קרא

מאמר פ'
בראשית ע' נ"ה

ע' כ"ו מאי אמונה דא כ"י כד"א ואמונתך בלילות ע"כ וקאמר לך ורוע עם גבורה תעו ידך תרום ימינך צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פניך אשרי העם יודעי תרועה י"י באור פניך יהלכון וגו' כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו היינו קרן דא כנסת ישראל כי כשיקויים תרום ימינך ויהיו צדק ומשפט ביחד וידעו סוד תרועה אשר ע"י להעביר השקר מגול' או תרו' קרכינו וברצונך דייקא שיתגלה חסד וגבור' דעתי' כתרי ראשין דא"א ואז נכלל החסד בגבור' והגבורה בחסד והיו שווים יחד שהיסוד דעתיק עם החסד שבו נתלבש כמוחא דא"א ומשם חוזרו להאיר ולהתפשט בדיקנא כמולא שהוא תיקון הי"ג וגם בתיקון הנק' נוצר חסד ולזה איתא בפ' האזינו ואי' רנון אתפשט לתתא ע"כ וע"ל מה שפרשתי בפי' יחתו מריב ג' שאמרה חנה רק יקשה לך איך מרמזים זה באלקנה ובפס חנה אבל כתבתי יוש דאי' בכתבי האר"י ז"ל כי אדם התחתון זכר ונקבה אינם כדוגמ' בגלמם ובדמותם אל כתי' פרטות כמו אל הת"ת לבדו או אל המלכות לבדה אמנם כל אדם ואדם רומז אל כל האצילות כולו מראש א"א עד סוף המלכות ע"כ א"כ כל אחד מחדש לפי כמותו ולכך אלקנה ואשתו חנה כנואתם פי' מסוד אחותם כי אין מזוונין אשה אלא לפי מעשיו וקאמר מנאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו הוא מאי דאיתא בפ' לך לך ע' רכ"ג מאי בקרן בן שמן האי קרן בקדקדו' כל שריא והאי קרן (מלכות אתאחד בההוא דכר (פי' כת"ת) דאקרי בן שמן (כי שמן) הוא חכמה מאי בן שמן כד"א בן חורין ושם ע"ג ע' רכה אשר הארץ שמלכך בן חורין כד"א יובל היא קדש תהיה לכם וכתיב וקראת דרור בארץ דכל חירו' מיובלא קאתי בג"כ בן חורין ואי תימא בן חורין ולא בן חירות (ר"ל הלא יובלא הוא בבינה ואיך קאמר לשון זכר ועל זה קאמר תניכא י' כה' כדין כתיב וכהר יונא מעדן להשקות את הגן ולא תימא כד מתחברן אלא מתחברין ודאי ובג"כ בן חורין כתיב ע"כ לזה קאמר מנאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו ובשמי תרום קרנו כי נ"ל בפ' פנחס ע' תמ"ב מאי תמה קב"ה למיהב מלכותא ליהודה מכל אחוי אלא אתוון דשמיה תקיקן ביה וקב"ה יהיב יקרא לשמיה ובג"כ אחסין מלכות' ותנו שמענא יהודה הא אתוון דשמיה ודאי ד' אמאי אלא דוד מלכא דאתקשר בשמי' מכל בני עלמא דכתיב ובקשו את י"י אלהיהם ואת דוד מלכם הא דוד קשיר בשמי' תו דאיהו קשר של תפלין ודאי דוד מלכא ובג"ד דוד מלכא קשיר בשמי' וכו' :

מאמר פ' לך לך
ע' רכ"ג

מאמר פ'
פנחס ע' תמ"ב

והנה הקדמנו מה דאי' בפ' בראשית ע' קכ"א ויקרא אלהי' לאור יום דא ישרא' דשלטנותהון יהי' בההוא זמנא דפורקנא וכו' עי' כל הע' כי כבר הארכתי במאמר ע"ל ואפס קיניהו ולבי לעילא לנטלא נוקמא מעמלק הה"ד כי יום נקם בלבי לבי שם בן מ"ב אב"גי"תן קרע שטן כנד יכ"ש דא משיח בד"א כשאו כשמש נו' בכל שו' בטיל נוקמו' לע' רבוא וכו' ללבי דא הוא שווא דע"כ ואיכון ע"כ ענפין דאורייתא ע"כ והנה אימת יתגלה ע' ענפין כשיתגלה סוד איתן היינו כשיעשה נוקמא בעמלק או כנ"ד יכ"ש דא משיחא ואז יתגלה שער האיתן שהיה משה מתפלל עליו שיגלו לו סוד איתן ולזה קאמר במזמור הנ"ל ידי תכון עמו אף זרועי תאמננו והוא מה שכבר הארכתי כי זרוע י"י על מי נתגלה ובסוד מאמר פ' שופטים לדון כד' מיתות וכאשר הארכתי לעיל בסוד זרוע י"י על מי נגלתה ודוק במזמור הנ"ל ויניל לבך אבל אימת יהי' זה לו"ק מדמו וכסאו כשמש כנ"ד יכ"ש וכנ"ל ומסיימי' במזמ' זכר אד"ני חרפת עבדיך ונקט האי שם הוא האי שם דיכא דמלכותא דיכא וכנ"ל א"לף ד"לת כ"ן י"וד שהוא מנא"ית להכרית לרשעים וכנ"ל ינלא י"י כתער השכירה מעבר הנהר ואנו אומדים אשר חרפו עקבות משיחך היינו מה דאי' בעקבי משיח ר"ל וידו אותות בעקב עמו שהוא ויהי מקץ הימים קץ שם לחשך ואז יקויים יהי אור רזא דפורקנא אבל מי יאמר בסוד איתן וכנ"ל והנה הקדמנו שם במאמר פ' משפטי' בשעתא דסליק משה לקבלא אורייתא מסר לי' קב"ה שבעין מפתחן דאורייתא כד מטא לתשעה ושתין הוה חד מפתחא גניז וסתים דלא מסר לי' אתחנן לקמיה וכו' ולכך סימן תפלה למשה איש האלהים ולכל שאר המזמורים כתבתי רוכם בכולם והנה ראה תרא"ה בדניאל בסי' י"ד ובסי' ט"ו ותרא"ה כפלאי' והנה אית' בדניאל כבוכד ננד מלכא עבד נלם די זהב רומה אמין פתין פתי' אמין שית וגו' ונבוכד ננר שלח למכנש לאחשדרפניא סיגניא וגו' למיתא לחנוכת נלמא די היקם נבוכד ננר וגו' באדין מתכנשין אחשדרפניא כנגיא וגו' וקאמין לקבלא נלמא די היקם נבוכד ננר וכרוזא קרא בחיל לכון אמרין עממיא וגו' תפלון ותסגדון לנלם דהא די היקם נבוכד ננר ה נמאן די לא יפל ויסגוד בה שעתא יתרמא לגו אתון

ולכך פסוקים
ופי' בדניאל ג'

הקדש ויגא כלי זה מפי הגלם ומיד נפל הגלם ונשבר ע"כ ובכתבי
הארי ז"ל ויהי כל הארץ שפה א' בני' לשון הקודש ודברים אחדים הם
שמוש שמותיו של הש"י שהם אחדותו ית"ש ויחוד שמותיו הקדושה
העליונה ע"י שימוש שמותיו כי כבר היו יודעין שאין כח אליהם שיכא
מן הקדושה וכוונתם הי' שיפסיע אליהם שוכה בהכרח בכח שימוש
השמות אף אם לא יהיו טובים כי היו רוצים לילך בשרירות לבם הרע
ולהעעדן בתאות העה"ז בכח השמות הנ"ל והמכוון בכל זה הי' כמרוד
כי הוא היה הראש בדור הפלגה והיה חכם גדול ואת ומשם נבוכד נצר
כי הי' גלגול נמרוד הרשע ומעשה הגלם שעשה נבוכד נצר היא עצמה
כוונה בעיר נמרוד שהיא ע"ז גם נבוכד נצר עשה גלם בכח שמות
הקדשים כי לקח הגין של כה"ג שהי' חקוק בו שם המפורש שבו היה
מדבר להם והם היו מועים ומשבו שהגלם הי' מדבר ומה עשה דניאל
עלם על ראשו בסולמות שהביאו לה שהי' אומר שרוצה לנשקו ומשנשקו
הוציאו מפיו ומיד כשהוציאו מפיו נפל ע"כ כך מנוה להוציא את אור
תורתינו הקדוש תורה נביאי' וכתובי' מפיהם ואזי יתבטלו הקליפ' ובזה
תבין מה דאי' בפ' כי תצא ע' תקמ"ו ע"ל דף י"ב ושם כאחר ואשתדל
בגיבה בתורת אמת תורת אמת היתה בפיהו ואשתדל בה נביאים
ובכתובים היינו כנ"ל ולפ"ד הוא מיושב . ועפ"מה שכתבתי לעיל
תבין מאמ' תמוה בפ' אחת ע' שמ"ד דאת אחת התור' ואת דא את קיימ'
דלא אתפרע וכד אתפרע דא כלא אקרי זה ומנקבה עייל לדכר
ועי"ד שמור וזכור כד מתחברן אחת התורה אחת התורה מיבעלי' מאי
חוקת אלא חוקת ודאי ואוקמינא ה"ר הות (ס"א חד הות) אבל ת הוא
דו"ג מחבר כחד' ומ"ן הא דאתמר מן אמאי אקרי הכי אלא כמה דאתמר
ולא תונו איש את עמיתו דהשתא היא באנפהא סכירין ועבדא אומלה
לבני נשא לבתר מחי' כחוי' ושני וקטיל ואמרה לא פעלתי און ועל
הכי אקרי ב"ר מן דאתמר מלייהו ת' כלא כחדא דלת מן דלת ריש
ה"א ה"א רי"ש ודל"ת חד מלה הוא ובאתוון גליפין ת"ח ח"ק ו"ת
וכלא חד מלה עד כאן . ובעמק המלך משמע במקום ד' ו"ג אתא
ר' ו"ג ועוד ומאתי בזוהר שהוא מונה כך ואת דא את קיימא דלא
א תפרש דא מדא ואקרי זה ומנוקבא עייל לדכורא ועי"ד שמור וזכור
כחד מתחברן וכו' . ה' דלת הות וכו' . אמאי אקרי הכי אלא כמה
דאת אתמר ולא תונו איש את עמיתו עד כאן . הנה אתא בספר
שער אורה ז"ל דע כי מנאנו בתור' מנות הרבה שיש בהן סימן חק ומנות
הרבה שיש בהן סימן חקה ובאיזור הדבר כך הוא כל מקום שתמצא
בתורה לשון חק סימן הוא שאות' המנוה דבוקה באל חי שהוא יסוד חק
באחרו בפסח מצרים ושמרת את הדבר הזה לך ולבניך וכן בכל מקום
שתמצא חק יוצא בחדת אל חי ובברכת מילה שהיא מדת אל חי וחק
בשאדו שם חתם באות ברית קדש וכל מקום שתמצא חקה הוא סימן
שאותה מנוה דבוקה בשם אדני נמצאת לאד כי לשון חק חקה סימן אל
חי ואדני הם זכור ושמור ועתה יש לך לדעת כי בכל מקום שתמצא
בתורה חקים הם סימן חק כמו באומרו חקים ומשפטים נדיקים ובכל
מקום שתמצא חוקת הם סימן חוקה באומרו אם בחוקתי תלכו אכל
ח"ר בשמוכיר לשון חקים ב"ל רבים אל חי ואדני נכללים בהם וכן
בשמוכיר חוקת שתי מדות נכללו וא"כ מה הפרש יש בין חקים וחקות
דע כי חקים הם סוד אל חי בראשונה ובכלל שלו אדני מלמעלה למטה
וחוקת הם סוד אדני בראשונה ובכלל שלו אל חי מלמטה למעלה
ומתבוק בעקר הגדול הזה עכ"ד ובפרשת לך לך ע' רנב כתיב אם
תחנה עלי מחנה לא יירא לבי כי בזאת מהו בזאת דא הוא קיימא
דהוא ומינא תדיר לגבי דבר נש ואתרמיזא לעילא ובג"כ אתמר בזאת
כמה דכתיב זאת אות הברית ואת בריתי וכלא בחד דרגא ותאנא זה
וזאת בחד דרגא אינון ולא מתפרדין עד כאן : ופירשו כי אתא
בכתבי הארי ז"ל בסוד לולב והנה נודע אצלינו כי ה' אחרונה שבשם
היא מלכות של ז"ל שהיא העטרה שלו ואינו הנוקבא מחש כי לכן ה"ה
דבוקה בשם ואינה בפני עצמה לך הנוקבא היא אדני עד כאן א"כ
זה הוא יסוד וזאת הוא עטרה דיסוד הם בחד דרגא ואם כן לפי מה
שמוגה בזוהר הוא זאת דא את קיימא דלא אתפרש דא מדא דאקרי
זה היינו סוד עטרה דיסוד הנקרא זאת מן יסוד הנקרא זה וקאמר
ומנקבה עייל לדכר כי זאת הוא נקבה כי היא מלכות דז"א ועי"ז קאמר
שמור וזכור כי הקדמנו כי חקים הם סוד אל חי בראשונה ובכלל
שלו אדני מלמעלה למטה וחקת הם סוד אדני בראשונה ובכלל שלו
אל חי מלמטה למעלה לזה כאן קאמר ומנקב"ה עייל לדכר היינו
מלמטה למעלה ועי"ד שמור וזכור כד מתחברן והקושיא כי מאחר
דקאמר שמור וזכור היינו שמור מלכות הוא כפשוטה ולא מ"ל

פי' מאמר
נפלא ופלא
פ' חקת ע' שמ"ד

ועיד שהיא בסוד עטרה רק קאי על אדני דהלא קאמר ומנקבה עייל
לדכורא וא"כ למאי קאמר חוקת רק יאמר זאת הוא מלכות חק הוא
יסוד ועי"ז ש' יר קאמר חוקת ודאי ואוקמינא חד הות ר"ל זאת וחק
הוא רמז על יסוד ועטרה וחוקת היינו גם המלכות עמהם וקאמר ת'
וכו' : כי אתא בעמק המלך דף קמ"ו וכשירדה למטה בבריאה
מתפשטות הן כדי להגין על עולם הבריאה וכו' : שאלו היתה יורדת
כפופה למטה היו הקליפות נהנין מ"ו מחנה שהיא הנון של אל תונו
והיא ה"ג שהיא תחת הריש ומעשית ת' כמו שמפורש בפרשת חוקת
עד כאן ובכתבי הארי ז"ל בסוד י"ג מדות ז"ל אמנם באמת נרמז
באות ת' שאותו רגל של ת' יש בו קצת אחיות החנונים כמו בזהר שיר
השירים על שית דאתעביד שיר והו שיר השירים ועוד עיין לעיל דף
מ"ו בביאור :

והנה בהיות שד' עולמות והקדמנו כי אית' בפ' בראשית ע' קמ"ו
א' ברוא עלאה כד אסתלקת עלת העלות באת י' ו
ואשתאר וי' אלא מאי אי' ת"ל א' עלאה לעילא מן ת' דאית אתוון
דברכן ואית אתוון בינונים ואינון אדם דבריאה אדם ד
דיצירה אדם דעשיי' ועלייהו אתמר כי נבה מעל נבה שומר ונבהים
עליהם ואינון דבריאה אינון לבושין לאינון דאצילות והאי איהו אור
לבוש עליון ואינון עשר מתלבשין בעשר ואלין דאצילות אחרו לאינון
דבריאה דמתלבשין בהן נעשה אדם בגלמינו בדמותינו כל ספירה
יהיב כי' חולקא אלנו ומלבר ואם חסר חד מעשר ספירן דלא יהא
יהיב ביה חולקא לא הוה משתלים בניינא דאדם וכו' ע"ש ת"כ אדם
נברא חד' עולמות אבי"ע וגרין לתקן כל הד' עולמות ע"י תפלתו
כאשר אבאר בעזהי"ש ולעומת זה אית' בס"א כי ז"ל בכתבי הארי
ז"ל עכין התפשטות הקליפות בד' עולמות אבי"ע נבא שתה פרושן בכל
עולם ועולם ומהם כבר בארנו כי בקליפה דאצי' לא נתקנו זו"ג
נמצא שאין קליפה נגד אצי' ולתי מונה זו"ג לבד אך מבינה ולמעלה אין
אחיזה לקליפה כלל ודע כי כמו שיש בקדושה הזכר נחלק בו' היכלותיו
כי ג"ר שלו בהיכל ק"ק והשאר בו' היכלין תתאין וב' תחתוני' בהיכל
התחתון וכן הנוק' בו' היכלין ע"ד הנו' כן בקליפה עד"ו ז' היכלין
לדכר כמו' ו' היכלין לנו"ק לילית כמו שו' היכלין נו"ק דקדושה מ
מתחילין מן החזה של הזכר ולמטה כן בנוק' דקליפה כאופן שזה לעומת
זה עשה אלקי' ועגין זה הוא בכל פרטי עולמות היכלין בהיכלין ו' בו'
שבכל עולם מהם ואמנם יש חילוק א'
והוא כי אין כל העולמו' שווים והוא כי הנה באצי' אין קליפות רק כנ"ל
לבד והם ז' היכלין בו' היכלין אך שנריך שתדע ענין א' כי אעפ"י
שאנו אומרים כנ' היכלין דקליפה הם נגד ז' דקדושה יש שינוי א'
והוא כיון שאום קליפה בעולם בכל מקום שהיא אינה נאחזות בג"ר של
אותו מקום א"כ מוכרח הוא שגם שו' היכלין יש לקליפה הנה מקומם
ושיעורם הוא בו' היכלין תתאין ולא בהיכל הו' העליון של ג"ר הנקר'
ק"ק אלא אורך ז' היכלין דקליפה נגד ז' היכלין תתאין דקדושה לבד וזה
העגין הוא בכל עולם ובכל פרנוף ופרנוף וזכור כלל זה אמנם עפ"ז
אע"פ שאלו הו' היכלין דקליפה אינם יכולת לעלות כנגד היכל הו'
אמנם זהו שם אכן אלו הו' היכלין עלאין דקליפה הם יכולין להאיר
ולשלוט ממקומם עד למטה נגד היכל הו' האחר העליון שלמטה ממנו
כיצד הרי כי ז' היכלין דקליפה דבריא' כבר נת' כי אינם יכולין לעלות
רק כנגד ו' היכלין דהיכלות אמנם הו' היכלין דקליפה ד
דבריא' יכולין להאיר ולשלוט ממקומם עד למטה נגד היכל ק"ק דיציר'
ועד"ז בכל העולמות ובכל פרנוף ופרנוף שבכל עולם ועולם ודע כי
ודאי שיש קליפה כנגד כל הבחי' גם באצי' וכנ"ל אמנם לא נתקנו רק
בחי' זו"ג של הקליפה לבד וכל הבחי' אחרות העליונות לא נתקנו ולא
נתגלו כלל וכו' ע"כ ולעומת זה מס' בבא קמא ד' אבות מזקין הסור
והבור המבעה וההבער והם עשר פרקים בסוד שהארכתי לעיל ב
בביאור מאמר פ' פנחס ע' תי"ז על פסוק באבוד רשעים רנה ומתי
סליקו בע"ב מיני נגונא כד אתעבר שולטנות דעון משחית אף וחמה
דבהון דפיק רוח סער בארבע סטרין דסלקין לי' בתרין. ולע"ב
אומין הה"ד ובאבוד רשעים רנה גם שם כה אמר יי' מד' רוחות באי
הרוח והזה מנגן בי' בבנור בארבע מיני נגונין בשיר פשוט דאיהו י'
ובשיר כפול דאיהו י"ה ובשיר משולש דאיהו יה"ו ובשיר מרובע
דאיהו יה"וד הא אינון עשר אתוון דעבד דוד לקבלייהו י' מיני תלים
וסלקין לע"ב אנפין בחושב' י' אתוון אלין ע"כ ולמור זה אית' בחס'
בבא קמא ד' אבות מזקין ועשרה פרקים ואחריו בבא מציעא ד' שומרן
והנה הקדמנו פי' פסוק שיר המעלות לדוד לולי יי' שהיה לנו
יאמר

פי' מופלא
בחס' בב"ק

משלין עולם ע"כ ע"ש כי סם קלי עכ' שיני ישעיס פ"כ והמה
פיס' תקוניס בהמות דיוכחון מיעלמין מעלמין בלעות
בבנונא כך' תיכי' דאיתון שיר משוט ודת' וכו' והו פי' תנו עוז
לאלים כאשר כבר סודיעתי לפניך ואמשר תעלה לתקון בית"ת שמדיעתי
לפניך חשר לוה כבר הודיעתי אנ' קמוניך זה הוה קב"ה ואוריי"ת וישרא
וע"ל לך ויכון כמלון תומרים לוך שכם תיהמה המדיבה הל שבכל
נתנו ע"פ פת"ח ושאר תאמרונים תכל פלא ויש' בנו' כפ' המוכר לוה
השובעי' ○ ואמר להם להשמים ולהאריבה תקום שמתנו פלא להשמים
ושלח להעריבה תיכו ושלי לכותן תפריך בנא משט' לה מדיבה דעמו
להו לתקרייתה תכו דעתיות אמר להם הל דעמיתי לכו לאנריכו לדעת
דתקדישו ושתשכיחנו כהללוי קפ"ן לכן דאמרו לי' הלי דעמת לון לדעת
דעבדינן לך עבידת' שפירתא תל"ל שעבל בככיסתו תפלו ביניתיתו
תעבל בעבל שביע ופי' רש"י בכבשיכנו לעניי תפלו תדיל לוותר ותפלו תכל
בעבל הביע ולתשתיך תכלו תכ' תנדיע השתם ילתפכון וגו' ופרך ולאחי
ביכי הכיני ותשבי בעיר חדשה ונמתי מחיכיה קל תתו ופי' רש"י ולאחי
היכי הכיני בעיר וחבל בתוכנו תמדיכה ודרים לקים תלי היה ותשבי
בנקוטלי שבתלבנו תתקומו הרכה ויש תקום שתקדימיון ולכיכה לתסקיר
של לתקרייתי' ותקלל לדש"י ואיתי לתמרי לי' תני רב יוסף תלי דכתיב
תעת תעך זה הערו"ז שדומה לגלגל כו' תרמוזה כל תיתו יער לו' רשעים
שדומין לגי' שבינר תורה השתם ילתפיקון פ' וכו' ע"ש הלא תיתה
בנא' תלת תשמרו הוי הלילה וכו' ונבי דוד כתיב תמת בלילה תקום
ושידור התפלות שסידרו על פי התלמוד ה"ה תכוונים כך"י רק ה
דאיתיה שמתו שכתוב"ה כרים ונלת לבני תדם שתעיד ע"ם כהנו עלמ'
והמה תכתנו נקדשי' פומבי' בכל תכרי' על תדם ובדאתר דוד כל
עמותי' תתמרכה ושוד תורת השתם תלכרתי' שהוא סוד י"וד ה"ח ו"ת
ה"ת תדם דתכרכת' עלתה תקדשתו ותתם דהכרתי פיהו"ד בשתם דת
מתם יעיר ותה גם הקדמנו תה דתי' כתם' תנינה תשר קושטו בלח עת
כתר יונק יעמד' תלו תלמידי תכמי' שתקטתי' עמו' תשיכה על ד"ת
הק' כה תפל: לכן סוד הכתר לעולה תבתי ובדתי' עיניר הק"כ להגיהל
לכל בדינין ובדינ ש"י עלמין ע"כ הוה תתי דין השוכר תתקטיעלי' ותאמר
להם לבשבי' לתבריב(דיוהו ק"ם בבקר כוותיקון ולעבדתו○ עדי ער'
ועד' ד' תקחר תקום שהנו תכבל עכ"פ מרין לעשות עבידת' שפירתא
והמה הקדמונו תה דתי' שפ' תתרי עיר קטנה ותמצי' ותעט וכל"ל תיוה
עיר גדולה שקתי על תלבות וע"ו תקחר מרין לוותר ותפלו בככיסתו
לעיר הוה ת' תבני עיר הקדש ויכיתתו ותשל בעל הבית כי ביתת
בווהר ס"כתם ע"תכב יתן לזהו בעל הבית דת"ו וכו' י"וד ה"ח ו"ת
ס"ת וכב' תתרכתי שהוה בקדת שתם וע"ו פליך ולתאי היכי תהני היינו
כמו שתומרי' העולם וע"ו תבני בעיר תדשה ותפלקטו שתקומות
תדבה עיר תדשה דייקת ותתקסנין וכב"ל תתבנתו תכרית לבי תדרת
היינו תלכות שבתך תדרת ותלו לתן תריבין לתלות תתר תבתני' וזהו
ניימס קדן לעתו לעתו וכב"ל קדן דת תלבני(ו')יהוס כי יעבי' לתלכות וזהו
ר"ת וימס קדן לעתו ר"ת קול וכב"ל כי יש כן י"ת תיבו' להכריע
למחיל שהוא י"ת יום שכן כל"ה ולה תומור שיהו לי' סיר תדם וכ"ת
לוך יבוא התמבא וקתתר תבלתו בקהל תסדידים ר"ל בקהל ית"ת
שתקומו"הרבה○ וכתו תכין כל התומור לזה תתר רש"בי תתכנתו תכרי'
שתקומו"הרבה לבי תדרת עיר תדשה כי תתר דתוכה הוה שתל
דיוק וכ"ל תקבנתו תכלתו בבי תדרת"ה קדת עם תוי כניסת
רק היוה הוה שתעבדים גדולי ישרא ומ"ו קלתי ולתיון בשולי כרשלת
לה תשנתן ולה יתעין לתן הוה לתר כתר דיוקת ר"ל בשולי כרשלת
לתון גדולי ישרא לוך לבן תשנתן ע"ו ונם לה יתעין וכו' לכך תתכנתו
תכרי' ולתך' קלתתר בפרו תעיתך תוריה דלעילה שתבטלתו שתין יוצעין
סוד תעיניה ולעתיק יוציין תתר ותעל דוק תה דכתיב שופטי ושוטרי
נו' ובכל תל השופטו תשר יהי' ביומים תהם לה תסור יתין ושתל תשר
יניעל לך כי כפ' כב"ל תיתא שופטי ושוטרי וכו' כתי' דת לדין בסיף
לתיתל לבתיתל וכו' תיעות תכל כיוך כוונה ותשמש לפי תה שכתבתי
ויהי לתומרי תה זה דברי תדשים תפל פומבי' תתכנו תקדמוני לתשר
תקוני' ו"ו שתלו' תתכנ כללה ס"ן קדת כתת תכל תשופטו ליוקת תשר
יהי' ליתי להם תלין תשתעון לזה כתי' תיתים ויהי' ת' לבני בסוד מי ש'
כתתת תדם ס'תהיו דע"ו כסוד כי י' ליי' כשתת תדם תופס כל תולדי בטן
תי שיניע לך כוד זה תלין תשתעון כי סופט הוה סוד עשרת דתיבו'
בסוד הנשמ שופט תהיין הנפ נשוב על נשיס וכו' לתה תלתה תה דתית
בית' כפ' שתקבל דק ק"ו ע"כ ובריו ר' תתק תלת פתפי נגני בתני
שבת' ופשה זה ובפ' לבין נשתל ע"כ תפפר תעשר שתבטלתו ותשבו' כב' רב רב נשתון

ס' נח' כפ' תקבל דק קן

ופי' רשי קומו תומות יעבר על שפת סהר יקון כרוסה תלה כתוב תשכי תכל הסביבה וכו' קן כרוסה דרך ר"ה שם שעה תתוב תשה והנה תית בספר תקוני' דף ס"ה כו' ס' לת נשתת כתוב"ת בתוב"ת רוח בכנפי ריתה נפש בלבת וכו' כי נשת רוח דשיב בהון כי בתרי כתי לבת ולתון שם ודוש תיון ס"כ וכו' כל תלרון תשיב בתוך תתת שתתנתן בתלתי דתוריי"ת סתיכה תתפת בכל סטרי דבשי כו' שם וכו' דסביבה תיהי ריתה ותיהי לבת תיהי נופת ולם שהיה תיכרון דנופת דתיון תתי סביבה דתיון תתי שתת קדישת לו תתבתנתן בתוריי"ת דתיהי נשתת.

(פיימו סוד התורה דתי' כפ' בתעלתן ע' רש"ח רש"ט נשתת' ד
דתיתיך דת תסתרת ישרא וכו' ע"ש בתריכת ולבה קלתר לת תתבתנתן
בתוריי"ת דתיהי נשתת' כתתת ומת פריש רוח מכניהו בהתוח
ומת"ו כ' השיל רוח סערה ש היס וכו' כי'תמת ויהי' יורד תל ירכתי'
הספינה ת' שכינת' תתת סערה ○ דתיתתר בה ותבל תדבתתיו ותשכב
שכיבה לשפרת וכו' ותיתי כפלת דשרת תיהי רוח עתודה
דתיהי"תת' (והוא סוד תה שהתלכתי בסוד א"י וכב"ל וכו' ע"ם
בתריכות) דשתיך לה והנתו לה ותכה תתתר בה תי כה יעבה בדד ותתן
נריס כתיתן דלה כנין דבטילו ישרא תוריי"ת ותכוס בהתוח ותכת
תיכו"ת בכריש נורל תכפיתי"לי"ה ד וכו' כ"ל והוא תתא"ס פנתם ע"שנו
והנה תית שם בנא' תתר ר' יוסי בשלה תבוה שתבית גדולה
תיכו"ת בכריש נורל תכפיתי"לי"ה ד וכו' כ"ל והוא תתא"ס פנתם ע"שנו
והנה תית שם בנא' תתר ר' יוסי בשלה תבוה שתבית גדולה

סי' בתדרת תקנכשתכרי' לבי תדרת

שין

לימור אצילות ופי' מאמרי זוהר פי נמ עה

לימור האציקות ופי׳ מאמרי זוהר

ועוד לית שם אתר הגיעור חייס הכתם ׳ עתי מחמורי ולפ״ב כי ה׳ כלים
דו׳ מלכי׳ הם ישבב״ה דייני׳ כמ׳ ככל יקרי שהם שורש הדיינין והכוונה ע׳ תדם
נ׳ זעו״ן שהם ו׳ התלכי׳ ופרשם ה׳ דפיינה ס׳ תשם יתלו הדיי ש״ך עב״ך
ונלע״ך לפרשם ו׳ נימוסי שהם הו״ם תד״ם הם ו׳ כלי׳ התלכי׳ ורפ״ח
נימוסין הם רפ״ח נימוסי תורה שבתוב׳ ותשלו׳ תשל שב״ה שהם כלים זו
לתשל כתוב שמשתמש נ״ב תחמורי ז״ל כי הדם״ח נימוסין פנימין בהשתוף
שחתם ב״ב שהי״ם סתם הם שהי דיינ׳ הם ש״ך דהיכל ת׳ נפש ב״ך כשב״ם
הם הכלי׳ ע׳ על הכוונין שבתוכם שיין נפרדי׳ אי תשב כי אז ב״ב שהי״ם
המקפיל על רפ״ח הם בחי׳ שתול תדהוכו שהתה שבחתה בכלי היסוד כי
אז נ״ב כשבעי׳ תחום תכת ל״ב כתיכו׳ ל היסוד ולכן תיכם בתסף רפ״ח
פ״ב וכתבתי שפוד תה דלי׳ נכי תשה שתשב כוסי׳ לקרא שהכניע הקליפ׳
שב״ה וכו׳ ל והכוונ׳ שתשם ושתול הוי שבישם כיתה כי תשה בי׳ שבוד שבול
ושתול הי׳ תשוד כיתב כשתב תרת׳ כשוד שב׳ תשר שהוש ס״ח פ בשלח
ע׳ פ״ב ע״פ תשר תשה תורך על השמי׳ לנך הי׳ם תיהם להכרי׳ הקליפ׳ שב״ה
כ״ל ולכן תבי׳ לנוע׳ שניין לחדל תשר שר ליהוי׳ כי הלא הקדמנו כי
הוא הי׳ נחשב ל פכלים לתיהי׳ תלכנו׳ והוא שוד דוד ות״ב שלח כדיין שעשה
וב״ת תי יית׳ש דכרי לו״ק כו״ם קויחיכי ד״ל תחל שהי׳ שתו כוב לראו
על שוד ל״ל והשה כהיו שבוד הי הי׳ נכי תשה וכל״ל לוה תחתר בוע׳

כיוצא בו יתה יתחר על תודות הכוסות תשר לקח וכו׳ :

מחלוקת ברהשית ע׳ קס״ו

וחנה הקדמנו לעיל מה דתיין בתחתר ס״ם בהחלפת ע׳ קס״ו בלילת
ונעשתה ותנרת כת מחלת דנשיק תמנו׳ ללהון כלהון קיימות
עד דיבשר קב״ה את דוד הטוחלה תן התרן ע״כ וכבתיב התר״י ל״ל
תרחות נעשים כפי שתחל כעיה ולי׳ית וכו׳ ע״ל : עוד בכתיב התר״י
בשפר יתוקלקל תנר׳ת עולה שב״ה ותכנס״ך שהיה הה כל קיכון דיכים
(ע״ל דף ל״ ע״ב ותבון תה שתחר ותכנס״ך שהיה הה כל קיכון דיכים
ותה שיילות להתחזרה הוו לעיל״ו ע״ם ושם נ״ב רחיתי לבוש הכדים
ותקנת הסופר ונו׳ הכה נבריאל הוא תוחי כל הנבואות והכה הנבואים
בעליונה הם ה׳ וסם תותיות תנינס״ך והם נ״ר ל״ד ותם תכללם כי
הכה תותיות תלו הם כפולים הכה תו יעלו לתשבון קס״ת ותו ותקנת
הסופר כתיבינו ע״כ ע״ל דף כ״ ע״ב : והכה לעיל דף הו׳ בפורקנא
כתיבינו כיתת לתחזרתה לת קולמוס כנין דעליך תעלייתו ארוע ס״
וכו׳ הייכנו למוד הל״ל כי קולמוס הוה קוד קס״ת הסופר :

והנה תיתת כתכלים של התר״י ז״ל ערים דדפוסי חכם ערים הם
ע׳ערים ד ה״ם שהם כעולם השניה ומשיחל ונבוא רחם
לכולם וכולם רוצים לישראל ורוח חכם כי לעולם הקליפה חכם
כלתי תועלת כלל חכם תן התיות לפי שהם כעולם העני שהם הוה
ת״ל תלוי׳ עם הכ׳ שמות נ״ י ם נ׳ חכם וו״ם וירוח תלהים ת״ן
פתחום היו יוכחים שהם כשניה שהם תוסב הקליפות ע״כ :

עי׳ תחר ע׳ רכ״ו ותנרת ע׳ רכ״ו

ובזה יבין ותחר פרשת תרומה ע׳ רכ״ו כתפרת דתחתי דתולוף
דתשתלי לפלחה תלבת כל תתן דכעי לתשתלח לתעבדת עיניה רוח
תפלחת ולתתכפית רוחת לתקל התות עובדת דכעי לתשתלח כיה
בעי ליה לנקני׳ ליה כתני׳ שלים ככל תה דיכשון תיניה בין ועיר כין
רב כנין דרוח יתשלם׳ יהו׳ תוחי תדיר כתנת וכרקביית ותוכן כלת
תנית ותנים לכבי כשת למפרי עליית ותפתי לן לדוידת עתהון כתיה
פתיינים כתיה תורתין סעי לן לשנותה דיוד׳ עתהון ורוח קדשת ליתו
הני ללת כתני׳ שלים ותתשבדותי׳ רב ומני ותתתקנתת דנרתיה
וכו׳ ותיתי דיכול לתדוות די מני תדוני׳ תתיה ע״כ וכו׳ ע״ש ול דף
כ״ ע״ב על פסוק תכס תכרתים ולת ככתם תנשו ונם ע״ל ד״ ע״ב :
כתוב לתרכן נח׳ הכל תיכל בת כוכי היתה תוכחת תפלין ולת תיתו
כה תכתים דקשה לתה הכיתה היו יותר תכל הנשים תכל כבר
כתיבתי לן לעיל דף י״ח כי בפתים שכקליפים תמת שכר שהוון
נ״ה נשים פעורית כי הטוקבת תיתלת תלפה קוף שלים ת״ת ופם
תם תוכחת תנולים ולכן נשים פעורות : תכל תקדמנו לעיל כי שתול
השלך תיה תקוד ריתוכות שכתר והלריתה שהיה נקרא כשם כוב ותם כן
היו היתה כפוד לתה שכריתה בפוד קטר התפלין ולכן היתה תמת
תפלין כי היתה עתידת׳ כתקוח שהתפדים בתקוח הפתוח בתקוח
שנקרא תמת שכר שהוון נ״ה לכן היו תקוד היתה תכמת תפלין :
ולזה לת תיהו לכל כי תכתי׳ לכן לתיתת כת ת״ח ל תשר תכתב תפלקלין
תוחין כיתה לכל ע״י כי שפרוש שהיו תפוד לתה כתתפת
תכיכה :

והנה התרכתי לך כפוד תניות סוד לתוון וסוד מקודות וסוד
טופיים וסוד תנין וסוד התפלה דרך כלל : ואכתר לך
עכשיו דרך פרט וזה לך דרך כלל כי יש ד׳ יעולות וכבל ע לש

מחלוקת ע׳ קס״ה

ותם כל כתי׳ שכל פפירות הכוחוים כפם יה״ך דהיינו תיכף
תנפין תכתם וכיכה וו״ם ותפם כלול תכולם כדכתיב בתיתיו יפרציו
תקף עשיתיו ת״ם תכתר כריתה יכירה ועיתה וע״ם יה שהתכתיו לך
לעיל ע״ם תשתר פרשת כרתשית ע׳ קס״ה זה לשובו תית תתוון מחלוקת
רכרכן ותית תתוון עטרן ותית תתוון כיתוים תיתון תתם תכריתה כתיכה ע׳ קס״ה
תתם דיכירה קדם דשתיה ועלייתו תתתר כי נפה תשל נפה שופר
ונכוחים עליהם ותיתון דכריתה תיכון לבוחן דתיכלות והיו תיהו
תור לכוש עלין ותיתון עשר תתלבפין כעשר ותי׳ין דתיכלות תיתר
לתיתון דכריתה דתתלבפין פהן כעשה תדם כלבוחו כתוותיכו כל
פפירה יהיו כיה תולקיה תלנתו ותלבר ותם תפר תד יעשר פפיו
דלת יהיו לית תולקיה לת הוה תפלקים כניכת דתתם וכתוכת ותכר
תדם כל פפירה ופפירה כשל תולקיה יהיה ותפתי׳ תי׳ן ורוח ד
דתלם ותוחר תדם תן תכהתה תי׳ן ע״כ ע״ם - והטעם כי תי׳ן קוף
ס״ה תשר תות תלהיתו ותכתו שבדיו כתיכר התדכתי לך לעיל כפרשת
העולם היה מיין תתלבשות כדי שיוכלו ה נתעטים לקבל התור שלו
ולזה כתיב ד׳ עולמות כנד הקדושה דתשוכה עיין לעיל כדף ת׳ ודף נ׳
וכל אחד לבוש לאחיכו רוחה תרוחה כיתחתר פרש כת ע״ש ע״ב :
ובאחתר פרש ״ותחי מות ע״ כתיב קב״ה תעיק כי כתכר כתיכן עטרון לשלח קדישין דתתקטר כהו ותתלבש כהו תומן
ותיתון הוו כשלוכות דאחיד כנוחרת ולית תיתן פרונות לכקבל דלת תית
עשר כתיכן דלת קדישין לתתת ותיתון דאחיד כוחרת דטוכתי ע״כ :
דק לפי שכתכתי ש דק כ׳ כריהה יכירה עשיה וג׳ תיכי תתוון כי
כבר התכתי לקשלח תעשם כשוס דבר כעולם כי כפה דק נדוני תתוון
כי כתכר הוה כירוף תתוון ונן כתכיה וכן כבל הכעולות דק יש ת
תילוף כהיה תותיות ותכל׳ תתוון דכרכן תתוון כימוני נס שיכו כבל
תת ותת כגון א׳ם נ׳ תיכי א׳ו נשכו יודי׳ן (ו׳ה) תו ו״ך כזה תו נ
ון׳ן ותם כל ת׳ לפי תעשיו וכוכ׳ כי יש כפם דוח כשהה תיה יחיד כבל
עולם ועולם דק כעני׳ עולם תקרוי כפ כגד שלשו׳ן כתיכי׳ם
ב כתי׳כ׳ל ועולם דק כעני׳ דוח ותי שלוחד תקרוי לבד הו׳ שעולם הבעזיה
ונם שם יש תילוף תם יש לו בל הכתי׳ הכ׳ל והם כללי׳ כ׳ל ם כי כפם
הוה תפלכות שבעולם הבעזי׳ ודוח הוה ת״ת שבעזי׳ שבולל כ״ם דבעזי׳
ונפתיה הוה כיכה שבעזי׳ ותיה הוה תכתם שבעזי׳ ובן בכל ד׳ שולתות
כל״ל ותי שלוחד תפכה כשתיה תעולם כיניר׳ נ״כ בכל פרטיו וכל״ל .
נתי שלוחד נת׳ הו׳ תעולם הכניית׳ בכל פרטיו וכל״ל ותי שלוחד תקרוי
תור נשתיו תעולם התילל בכל פרטיו בל״ל ותכ״ם שם לו בכל
שלשו׳ן רק תי׳ דדוקח ובזה תכתיכו יובל עד שתיקפה יובל לדם ובביה כ״ן עיקלת
ריתי׳ שי׳ ותלתן ולשותת זה הינתידו הקפל לי׳ תלקן עד תוחו לה׳ קולו
הוא עולם כעני׳ ושם כל כפרטיו הכ״ל ובן תן כ״ם עד יומר יש כל
הפרטי׳ הכ״ל והו׳ ביניר׳ ובן תן יומר תור עד ס״ם יש לו בל הפרטי׳ הכ״ל
ובן כ״ת נ׳ רתשמון נ׳ תחזכון נ׳ תחזכון ול שתר כרכן שבתשוב כתשר תכל
ערת׳ נקען ות״כ תדם בולל תכולם והת תקדוש ברתיתיו יכתיניו שבעתיו
ולת תיכיר תנילו כי כני עליהם הם תועטי׳ . ולפי סדר שהזכר וכתבתי
התר״י ז״ל ולפי תידור כך׳ הכל הוה כסוד הכ״ל עיין ס״ח כתיכר מחלוקת
ע״ל ת״ת תלכ כד תתי נפרת ותכ לבי תקדושת כפי לברכת לי׳ לקבל״ם
דתיכו תהיכולת עלתה לבתת ת תחל לבי כניפתת תעטור בטוטפ׳ תתכתי
ככתוי דנעיק וכו׳ ע״ם תכל כל״ל ד׳ בחי׳ בכל דבר שתשר תכתר תכ״ל
וכלול תד׳ שם סיס רוח עפר ד׳ תלתיכים תיכלל נבריאל נוד תל תפלה־
וכבר כתיבתי לך כטעם כי הכל כתיכה עשיה היינו תחלת תעלוי תיה
נקודה ונקודה זו נשפית (י׳) ניש לה ג׳ בחי׳ ובחי׳ הרביע הוא (י׳)
בעשם הוא כגד שם יהו״ה ותיין לעיל תה שכתבתי כתף ס״ו ום״ו :
ונם כלל לחלד כי כל עשר פפירות מקרוים כשם ל׳ פיכלות כי תיכל
תרחמון בכל תה שתתכבה בשבר פפירות נחלק לי׳ תיכלין כי״ל
כה פיכל ל׳ תמלכות קדש קדושים נחלה כך עשה פיכלות ותת״ה כ״ה
נשוד תיכלות תלו תכתוב כשוד תפלה תי״ה ׳ והנה לעזות זה יש
ל בקליפה שהן כקוף כפני תיכו פיכל תדם שתשתן כד ע תפ״ג הוא פיכלות תקליפה
קדוש׳ ע״ל״ט תן תן קס רבי שתשתן כד ע תפ״ג הוא פיכלות תקליפה
תן ע׳ תפ״ד ז׳ שתות תימן ליער הרע רש טוחל וכו׳ לקבל תלין
שהכן שבע דרגין דהיכלין דלתתו׳ כהו תיכלת דעלתת ותלין תימן
כוב שתת וכו׳ ע״ם כתיכתי פרי תעליכים של הדשעים : ועיין
לעיל

הנ"ל מה שאמרכתי בסוד (ע') דחזיר היער שהי' תלוי' והיא למעלה כי אין להם בנ"ר של כל עולמו שום נגיעה כי אם אורידך אחד יי' רק בו' תחתונו' דכל ספירה יכול א"ו לפנים ע"י מעשה בני אדם שגורם שילך למעלה ולמטה ומה שיש לו בו' תחתונו' בכל העולמו' לכך (ע') הנ"ל שיא תלוי' למעלה מתחתון וכבר האר כתי לך בסוד יחתו מריב ו' שגרל להוסיף עלא מע"ק לא האדם הכא לראות גבור בארץ ולקיים מחה מעשה אף וכר שחלק צריך לראות מעשה עצמו מרכבה מכל ד' עולמו' בכל פרטיו כאשר כבר כתבתי לך · ועוד ראה תראה רק חוץ ואוך בראות ה' ויפיה לך דירה נאה וכלים נאים בסוד ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם הלא אדם שוא בעל בחירה ובחירת בחיים ושים עיניו מרכב' לכנוד עינא פקיחא עינא עלא' עינא דילא אדמיך ולא נאים וכו' עיין כפ' נשא ע' רע"ו גם שאכל אדם דבר שא"א כדאית' במס' נדרים

נדרים דף ט"ו

דף ט"ו שאומר שלא אישן ג' ימים וג' לילות מלקין אותו וישן לאלתר אבל ראה תראה במס' תענית דף י"ד ע"א על שבוף אשר קיומו בלא עת נכר יונק יסודם קאמר רב נחמן בר יצחק אלו ת"ח שמקמטין עצמן משיכה על דברי תור' אקב"ה מגלה לכן סוד הגהר לע"הב שנ' נהר יוצק יסוד ע"כ א"כ אפשר"א בלא שינה שעט אבל יקיי' רק ואי כהסכדי נרכז והנה

עי' מסכת ברכות דף כ'

אית' במס' ברכות דף כ' כרום זולת לבני אדם דברי' שהם עומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין אותם כמו שכבר אמרכתי לך כחלק קיאה דרך כלל וראה תראה דרך פרט ובחכם עיניו ברחשו כי ז"ל בפ' קדושי' ע' קס"ד (י') ירחה ודה אזיל על רישי' דבר

שאמר קדושי' ע' קס"ד

נש ומיכה ייעול דחילו ללכא דבר נש לאדחל מקב"ה ולכטר גרמי' דלא יעבר על פקודין דלא תעשה (ה') אהבה על רישי' דבר נש ומאי' עאל רחימו דקב"ה על רמ"ח איברין דילי' לקיימא בהון פקודין דעשה (ו') אחזו על רישי' דבר נש ומאי ייעול על פומא דבר נש מלולין לאורייתא בתוריית וכמאי קחו עמכם דברי' ושובו אל ה' (ר"ל תריוהו ה' לאחורא פ' לאת ו' ע"י תשובה) אבהאי דיכא בכון בירא' ואהבה' ופי' עיין בזוהר פ' בראשית ע"לו וכמאי יתאחר (יה"ו) דאיהו ביהם (כי ב' אותיו' אן כינה השם י"ה ונשארו ב' אותיו' ב"ן הוא סוד אות ו' לכך קאמר יה"ו דאיהו כינה וחיא ע"פ מ"פ האזינו פ' תקמ"ג) תשובה ותשוב לבני ה' דאיהי עובדא דבראשי' (כי בהבראם בה' בראם ושיא ה' זעיר' לרא' כי עיר קטנה ואנשי' מעט ואיהי ל"ב אלהי' ונשתלם יה"ד וכה יהא לכון כייחא מכלא וכא שבת ויכנש וכא יתכליל יה"ו וכנ"ד ניכלו שליחו דכל' בה אתבריו כל עלמא ועלא קיימא שמיא וארעא ויוחא וכל בריין דאתבריון דכתיב את תולא השמי והארץ בהבראם בה' בראם ואם שיא אתרחק מעלמא תשי' רנעא חדא כלא אתחרב ואתבטיל ולא הוי קיים בעלמא אחי ה' לא תיול מנופא וכא קיימא וכד שיא תיזיל חיני יה"א סם כאן תיתי ותשרי

ואמר כי תצא ע' תקל"ו

עליה דתתקרי עומא (כי ז"ל בפ' כי תצא ע' תקל"ו דסם סמות נוקבא דסמאל שפחה ע"ל דף ע"ג) אלהך המות חשך אפילה ושרי על נופא דבר נש ובההו ומה אתקרי בר נש מת וכו' ע"ש · ואנו ואתם צדיקים כיהו"ד שיינו בכל מדות הנ"ל או חיים בלבכה היום ואת רשעי' בחייהון קרוים מתים וראה תראה בפ' כהר ע"י כ סתרי סתרין כבי כקרבנין אע"ג דכלהון קרבנין לה' איהו נטיל כלא ופליג לקרבנין למארין דילי' אכהן פליג לכלבים איגון קרבנין פסולין דיהב להון לסמאל ככלב ו ומטרייתא וכו' ע"ש והנה תפלתינו הוא במקום קרבן: ותבין כמו נת'

שם בפ' ר"ע דף פ"ט

°בפ' ר"ע דף פ"ט מאי דכתי' יום הששי ה' יתירה ל"ל לא מלמד שהתנ' הקב"ה עם מעשה בראשי' ואמ' אם ישרא' יקבלון את התור' מוטב ואם לאו אני מחזיר אתכם לתהו ובהו לכך כתיב בפ' האזינו השמי' ואדברה תו' ובמי' הליהוד תנחלו ואת כתי' ה' רבתי והבה ודאי איתא בכתבי מא"י ז"ל דע כי כל ישרא' הם גוף א' של נשמת אד"הר וכל א' מישרא' הם אבר פרטי כי זהו ערבו' שאדם ערב בשביל חבירו אם יחטא ולכן צריכים לומ' ערבתי המודיים כלם אפי' שלא חי' בו כי כל ישרא' הם גוף א' אבל כבר האמרכתי כי ב' מיני' איגון בישרא' והם בבני דליליא א"כ בענ"ב תפלתם רק לפרנס לגופא ולאחם לעלי' האחור' ראה תראה בפ'

ואמר פ' חוקת ע' מא"ט

°חוקת ע' מא"ט קרוב יי' לכל קוראיו וגו' דידע מלה דקשוט כדקא יאות וכלין איכון דנדיקי' דידעי למיקרי למאריהון כדקא יאות אד"ם הכא בעינא לגלאה ת"א אבל מאן דידע למדרא שובדא כדקא יאות האי ודאי מתערי לקב"ה לאמשכא מלין עלאין לגבייהו א"ה כל עלמא ידעי למדרא עאי חשיבו דלהון דכדיקי דידעי עקר' ועובד' וידעו לכוונ' לבא וכו' ואין דידעי ומכוונו לבא ורעות ואפקי ברכאן מאתר דאתשב ואפקי בכל נעוון ושרשין כארח מישר כדקא יאות עד דמתברכין שמ' קדישא עלא' אתברך על ידיהון וכאה חולקיהון דהא קב"ה קריב לגבייהו וזמין בקבליהון כשעת' דאקרון לון הוא זמין בשעת דאיכון בעאקו הה"ד כי

כי חשק ואפלטהו כי הוא ידע שמי ע"כ נוהג ואותי האלכת אחרי גויך ר"ל שתפלה שלך רק מאחורי כתפי אבל הצדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך לכך אנו אומרי' בהתחלת השירו דרשו יי' ועזו בקשו פניו תמיד כי ראה תראה בתחלת ספרי זה איך הלסידר שאוגלו בסוד מלבושי וכנ"ל °וכבוונת שלמה דף מ"ה ע"ג אמם קשיא בשם שאר"י

כוונת שלמה דף מ"ה הו"ד

ז"ל כי זה שלבוש נתחבר ונארג מן אותיו' הקדושו' ומאפ"א בית"א דפתיות ועירות כפנים ואחור (כי ז"ל °בפ' ויצא ע' סמ"ו דכד אתבדי עלמא דאיכון מתתון מעלמ' עלא' כגוני דאכון אוליא כל עובדין

מאמר פ' ויצא ע' סמ"ו

דלתתא וכו' דאסיים כגוונא דאתון עלאין דעלמ' עלא' ה"כ אתוון עלאין לתתא אתוון עלאין רברבין ואתון תתאין זעירין וכו' ע"ל דף כ' ע"ב) כי זהו התחלת לאותיו' התורה ובפרט מן אלפ"א בית"א דאלב"ם וכו' שמאריך וכדף מ"ו כי מגם יגאו כ"ב אותיות התורה עם ה' הכפולו' הם כ"ו כלומר עם מנצפ"ך כי הן הן כ' אותיו' כנגד ה' גבורות למעלה שמהן נתהוו ה' אותיו' אלהי"ם ומלמעלה יועל כל אות יוצא נ"כ השם של אותו אות וכלן הקב"ה תקקן גרםן כלבוש הקדוש עד שמהן נכנו רל"א שערים פנים רל"א שערים אחור בכל מותב היהבוש ורוחבו של כל אות מאותיו' השם הוא רחב כרוחב כל רל"א שערי' וכו' נאם תרצה לידע כמה הם המספר והחכון של אותיו' ורל"א שערי' פנים ואחור ה"ה הם חמשת אלפים פ"ב ועם ל"ט אתוון קדישין היינו ד' נרתפי כוי"ה כמלואן כ"ה הן הן תוספת אלפים קכ"א אותיו' וכל אות כנכ' מרכוא נקודות וצריך לצרף כל אות ואות בחבירו וכדכתב א"א ע"ה בספר יצירה שלו כיכד שקלן ונרפן אל"ף עם כולן וכולם עם א' בי"ת עם כולן וכולם עם בי"ת וחוזרת חלילה נמצא כל היצור וכל הדבור יוצא בשם אחד ולפי שהמלבוש הזה הוא הנקרא מקום כבודו יעדיין לא היה מקום פנוי לבנות בו העולמות התחתונים וכשעלה ברעתו ית"ש כך מה עשה נתעטף בזור לבושו הזה הנקרא מקום כבודו : ונתמם אורו הגדול בסוד נתמם שבכתו בין בדי הארון וקבץ מיכיה זכיה בסוד המתכנס מיות עולם והכיח מקום פנוי בסוד הרושם יש אחור לבושו כי רוש"ם אותיות שמ"ר ישראל וזה גם כי מקו"ם פני"י עולה למספר ולמנין וחשבון לב"ש כי כן לב"ש עולה למנין כגש"פ דראזנא וכו' ואחר כל הגמנוס אור הצדיק אור של כח כגבורות ה' הכראזות באותיות מכנפ"ך שהן רושות לחמש גבורות שממנו יצאו חמשה אותיות אלהי"ם ובכח חמשה אותיות אלו נפסק המלבוש הנ"ל הנקרא מקו"ם וכנ"ל ל"ב חלקים כי מקום המלבוש הנז' היו גבורות מ"ס סתומה כזה ם' ואחר שנחלק לשנים נעשו כציור שני כוני"ן כזה נ] ע"ל דף י' באריכות מזה הסוד) ואז נכפל ונתכפל המלבוש מלמטה למעל' וחצי המלבוש התחתון עלה למעלה ונדבק בחצי המלבוש שלמעלה וכיון שנתכפל נדבקו יחד חצי התחתון עם העליון בדביקות גמור כ"כ כאלו היו כאחרים ביחד בדיבוק וביחוד אחד וזהו כי כוה שסוד כתבו א"ה ז"ל ובפרט האי האר"י ז"ל כי הא"פ"א בית"א דאלב"ם רומז אל כל הברעו להיות כי חצי התחתון נכלל בעליון של מלבוש הנז' וזהו כי הלמ"ד של א"ל ב"ם נכלל תוך הא' וכן כל שאר האותיות כעשר כזה וסוד המלבוש העליון נרמז באלפ"א בית"א דאלב"ם כי היא ה המוקרית בשם ישרא"ל שעלה במחשבה תחלה והכן כי י"ש הוא שער העשירי ומתעורר ממטה בסוד הדין והראו אל הנראה כי רבוע אלהי"ם עולה מאתים בסוד ומאתים לנוטרים את פריו היינו נורה רי"ש בעולה כל כח עד השער הא' שהוא א"ל (א"כ בשם ישרא"ל כל סוד הנ"ל שהם שער העשירי י"ש וגם נרמז בשם ישרא"ל רל"א כי בגירוף שניהם הם ישרא"ל וגם הקדמנו לעיל כי ישרא"ל שהם שער העשירי שעולה עד שער הא' שהוא א"ל ולזה כתיב בסוף התורה אשריך ישראל כתיב בא' רבתי ולרמז כי כבר האר כתי לעיל על פסוק השבעתי אתכם אם תעירו ואם תעוררו את האהבה עד שתחפוץ עת דודים היינו בסוד אל"ם הנרמז באת ל' עיין לעיל דף ך' ע"ב. וזהו יהיה בסוף יגויה וכנ"ל או יתגלי גם סוד א' ויהיו שני אותיות אלו כיחד ואז ואתה על במותימו תדרוך וגו': ועפ"ם הנ"ל תבין זה שכתבתי לעיל דף ל"ב קודש ישראל ליהוד ראשית תבואתו וגו' ושם פירושא עלאה דכל עלמא דדכורא קדש כוא ומדסלקא ביה בקדש ישראל כוה וכנ"כ קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתו וגו' ע"ש: וא"כ מכל זה תבין ותשכיל בדעתך מולדנת ישראל שהם קדש וכאשר כתבתי לעיל מה° דאית' במאמר פ' חקת ע' שא"ט וכאין איגון ישראל הע"נ דאיכון

מאמר פ' חקת ע' שא"ט

לתתא איגון אחידאן בכללא דכולא וכנ"כ בפ' כוא עשה: ולא אנחנו ולאל"ף "אמזמן לוה תראה שמהוה מן ואתם הדבקים ביהוד אלהיכם חיים כולם חיים אכ"ר:

אורח חיים

על פי הסוד הלכות הנהגות אדם בבוקר ופירוש על מאמרי הזוהר ופי׳ הגמ׳

סימן א דיני השכמת בבוקר

לשם יחוד קב״ה ושכינת׳ ע״י עלת העלות עתיקי דעתיקין קדישא דקדישין :

הוי

נבור כארי ורץ כצבי לעשות רצון אביך שבשמים וגו׳ : ואיתא בטור ואמר נבור כארי כנגד שלב כי הגבורה בעבודת הש״י היא בלב : והוא כי איתא בפרקי אבות ז״ל אמר להם צאו וראו איזה דרך ישרה שידבק בה אדם ר׳ אליעזר אומר עין טובה ר׳ אליעזר בן ערך אומר לב טוב אומר להם רואה אני את דברי ר״א ב״ע מדבריכם שבכלל דבריו את דבריכם וכו׳ א״כ כלל העיקר הוא הלב ולכך פתח הוי נבור כארי כנגד הלב. וסוא דאיתא °בס׳ פנחס ע׳ שב״ו מאי לבב אנוש לב הוה ליה למימר אלא אית לב ואית לב ואינון ל״ב דעובד׳ דבראשי״ת ב׳ מן ראשית ל׳ מן לעיני כל ישראל לב תמימא ואיהו סוד (דאיתא בפרש׳ הנ״ל ע׳ תע״ו) ואיהו כתיב לא ידע עיט דכליל ל״ב נתיבות דאינון ל״ב אלהים מסטרא דבינה דאתקרי כבוד וכד אתכלילן במלכות אתקרי לב ודא כבוד לעילא לב לתתא וכו׳ ע״ש והא דאתקריאת בינה בשם כבוד כי איתא במאמר פרשת קדושים ע׳ קע״א חסם קניהו ואית כתר עליון על רישיה ולית כתר עלך ואמר לשמשא לאבא דאיהו מאותיה לאהוי כסא תחותיה ויאמר איהו בכל מאמר ומאמר עד תלתין ותרין יהי כן ויהי כן ואיהי עבידת מאמריה מיד ובגין דעבידת מאמריה ונוי׳ בלא עכובא בל״ב שבילין דבהון אתברי כל עובדא דבראשית אתקריאת כבוד וכו׳ ע״ש. אם כן יובן מאמר הנ״ל : והנה שם ע׳ שנ״ו מאי להגיל פנים משמן אינון י״ב פנים ד׳ דאריה ד׳ דשור ד׳ דנשר דאינון מיכאל אריה ארבע אנפין דיליה יהו״ד וכו׳ עיין לעיל כי האריכתי בסוד זה כי לעומת ד׳ אלו יש נגד אדם עון משחית אף חמה עיין שם בע׳ תנ״ו דאמרין וקאמר שם מיד דמתעברין אלין קליפין מכר נש שלטא עלי׳ חילגא דחיי בע״ב אנפין דאינון י׳ י״ס יה״ו יהו״ד וכו׳ ואו בחכוד רשעים רנה : וכזה תבין שם במאמר ע׳ שנ״ו לב תמימא ואיהו סוד חסר תמכו לע״ב דאיהו ויכלו אינון ו׳ ומו בראשית תמימא׳ מאי הוי ספר בראשית עם זה ספר תולדות אדם זה ע״ב בחשבון בגין מאי להגיל פנים וכו׳ ואם כן תבין כמה למה מדקדק על ע״ב כי חילא דחיי בע״ב אנפין וע״ל דף ס״ו וס״ו. ז״ל °במאמ׳ פ׳ בראשית ע׳ ק״א נולמא דעל בר נש דכרסי׳ מרכבת בר׳ חיון ואדם לשכת על כל אבר ואבר דהאי נולמא איהו מלאך דאיהו ממנא על כל פקודא ופקודא כמה דאוקמוה מארי מתניתא עשה מנוה אחת קנה לו פרקליט אחד נולמא דרשיעי׳ ארבע חיון דיליה עון משחית אף וחמה ד׳ אנפין דע״ז כגנ״ו (וזהו סוד רשות ה הרבים) ובגין דא ויברא אלהים את האדם בצלמו דא מטטרון [אל]הים דברא ליה דא אלהים חיים ומלך עולם בצלם אלקים ברא אותו דא סמאל דאזי׳ אלקים אחרים וכו׳ אם זכה ברא ליה אלהים בנולמא דמטטרון וכו׳ ואם לא זכה בצלם דסמאל וכו׳ : ותרווייהו אזלין עם בר נש בתרין טלאין ויפח באפיו נשמת חיים דא נולמא דקב״ה דאתמר ביה ומלכותו בכל משלה וכו׳ ע״ש : ובזה תבין מאמר °פרשת מקן ע׳ ת״ב כד ברא קב״ה עלמא ברא ליה באתגן דאורייתא וכו׳ כיון דאתגלגלו ואתחברו תרין אתוון אילין ט״ר כחדא סלקא ט׳ ולא אתיישב וכו׳ אמרה וכו׳ עבדית ליה למהוי את בדיקא דטוב דהא אורייתא פתחת כי טוב איך אנא מתחברא לאתיישבא בהדא רע אמר לה תוב לאתרך דהא את צריך לה דהא בר נש דאנא עתיד למברי בכון תרווייכו א אתכליל אבל את לימינא ואיהי לשמאלא וכו׳ ע״ש כי נודך הוא כל המאור המתחיל וליוסף יולד שני בנים וזהו °כל פונות שאתה פונה לא יהיו אלא דרך ימין : והקדמנו לעיל כי במרכבה הנ״ל מצד ימין מיכאל אריה : והנה איתא איזהו גבור הכובש את יצרו שהוא יצר הרע מצד סמאל כנ״ל עורב זכת זונו סמאל זכת זונו וישלח את העורב דא יצר הרע דשלט ליה עם בר נש בהאי עלמא יונה זכת זונו יצר טוב דלר ולרבה ואקדים האי עורב כגוונא דעשו דאקדים ליעקב אי אשכח ההוא נוק מחוייב בכמה חובין שלוכלכון בטנופא אתמר דלא חזר בשליחותא דאחרי׳ לבתר

ושלח את היונה דא יצר טוב ע״כ : אבל בעו״ה ולא מצא היונה מנוח לכף רגלה לכך פתח אורח חיים כנ״ל הוי נבור כארי לעשות רצון אביך שבשמים : אביך שבשמים שהוא אילנא דחיי כי מאן שמים תפארת ישראל בסוד שמי״ם א״ש ומי״ם : וקאמר הוי רץ כצבי כי איתא במאמר °פרשת לך לך ע׳ רכ״א ז״ל נשמתא כד נפקת אתברכא ב״ו ברכאן למהוי בסליקו דדיוקנא עלאה ההוא דכתיב ויאמר ה׳ אל אברם הא נשמתא עלאה וכו׳ כד נחתת להאי עלמא אומי לה קב״ה למטר פקודי אורייתא ולמעבד רעותיה ומסר לה מאה מפתחין לברכא בכל יומא לאשלמא לדרגין עלאין כחושבן לך לך דהא כלהו אתמסר לה בגין לאתתקנא בהו לנגדא ולמפלח לה ולנטרא לה מארך דא גן עדן וכו׳ ומבית דא שכינתא (וכנ״ל ע״פ מאמר פרשת בראשית ע׳ קו״א וכל נוקבא בית אקרי והאי דכור בתרא איהו בית לקול דיעקב דאיהו אורייתא ע״כ. וזהו קול באשה ערוה כי קול הוא בת״ת ודבור הוא מלכות שנקרא בית ולוה קאמר ומבית דא שכינתא) אביך דא קב״ה שנאמר גוזל אביו ואמו ואין אביו אלא קב״ה ואין אמו אלא כנסת ישראל אל הארץ אשר אראך דא איהו האי עלמא ע״כ : ועיין °במאמר פר׳ ויקרא ע׳ ך׳ על פסוק נפש כי תחטא וגו׳ חפם קניהו כרוזא כפיק וקארי אתערו בני עלמא לביינו לקמי מלכא קדישא וכו׳ אתערו נשמתא קדישא דיהב בגווייהו מאתר קדישא עלאה וכו׳ ומעבד ליה באלף ותמניא עלמין לאשתעשע בהו ולמחמי יקרא דאינון דמשתדלי בּ באורייתא וכו׳ ולבתר נחתת לעלמא. אעטר לה מלכא קדישא בשבע עטרין עד דאתת ועאלת בגו גופא דבר נש ותבית בהאי עלמא ואשתדלת בתשוקא אורייתא תווה׳ עליה ומה כל יקר דא וכל אשלמותא אשלים לנפשא מלכא עלאה והיא חבאת קמיה ע״כ וכו׳ ע״ש : וזהו נפש כי תחטא כי תשבע הלא היו משביעין אותך : וכדאיתא °בגמ׳ מסכת נדה פ׳ המפלת דף ל׳א ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו וכו׳ ומה היא השבועה שמשביעין אותו תהא צדיק וכו׳ ועיין עוד מאמר פרשת משפטים ע׳ קע״ב וקע״ג דברי׳כפלאי׳ איך משביעין הנשמה ואיך אינה רוצה לירד למטה וכתב בזהרי חמה דף א״ו על מאמר פרשת לך לך לאשלמא לדרגין עלאין היינו עשר ספירות כל אחד כלולה מעשר הם מאה ולכך נגטווית הנשמה לברך מאה ברכות לפתוח מקורות כל הספירות בכלל ובפרט. והכוונה למזהיר דע מאין באת מן המקור שיצאת ממנו ודמה לך לצבי שהולך ובורח וחוזר פניו לאחוריו לחזור אל מקומו ולא תקנן ולא תפרד מהם אלא לעולם תאחוז בשורש ע״כ : וזהו רמז כן תימא הוי נבור כארי ורץ כצבי שחוזר לאחוריו לחזור אל מקומו כן תהיה אתה זכ״ת למה נקאמר לעשות רצון אביך שבשמים כי איתא במס׳ פסחים פ׳ מקום שנהגו דף נ׳ ההולך ממקום למקום וכו׳ נותנין עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם והנה אנחנו גרים בארץ הזאת ודעתנו לחזור ממקום שיצא וכנ״ל כמו שאמר דוד המלך ע״ה גר אנכי בארץ לזה אל תסתיר ממני מצותיך גם אמר גל עיני ואביטה נפלאותיך וגו׳.

ס״ב איתא ברמ״א שויתי יי׳ לנגדי תמיד זהו כלל גדול בעבודת השם יתברך בין תבין מה שהארכתי לעיל בסוד יהו״ד. איך יצייר לפניו בכל פרטי הדברים ותבין איך הוא כלל גדול כי אפס קציהו למעלה כי בהיות נקודה ראשונה היא ראש תוך סוף הכרתו באות (י׳) והיו״ד בעצמה כנד זה הם ד׳ אותיו׳ יהו״ד אשר מזה אנחנו דבוקי׳ ביהו״ד יש בנו כח למשוך השפע מן אין סוף עד למטה וזהו ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יי׳. ובכתבי האר״י ז״ל צריך שתדע כי האדם התחתון זכר ונקבה אינם נראים בצלמם ודמותם אל בחי׳ פרטות כמו אל הת״ת לבדו או אל המלכות לבדה וכן כיונת בזה אנחנו כל אדם ואדם דומה אל כל האצילות כולו מראש ארך אנפין עד סוף המלכות דאצילות כדמיון ארך אנפין שנתפשט בע״ם שבו בכל עולם האצילות ע״כ. וזהו פי׳ °במאמר פרש׳ חוקת ע׳ שמ״ט זכאין אינון ישראל בעה״ב דאינון לתתא אינון אחידאן בכללא עלאה דכלא וכנ״כ כתיב הו״א עשנו ולא אנחנו באל״ף ע״כ. כי כבר ידעת כי סוד א״א בעתיק קדישא שהוא סוד אין סוף ב״ה פי׳ בפ׳ בראשית ע׳ כ״ו קאמר וכד מטי לאחד אבעי ליה לכוונא בא״א סתימאה עתיקא בוצינא דכלא וכו׳ ובמאמר פ׳ פנחס ע׳ תע״ו אח״ד כליל ע׳ ספירן דאיהי א׳ אין סוף וכו׳.

ולכך

מאמר פ׳ לך לך
טעם קול באשה ערוה
מאמר פרשת ויקרא ע׳ ך׳
גמ׳ מס׳ נדה דף ל״א
פי׳ מאמר חקת ע׳ שמ״ט
פי׳ מאמר פ׳ פנחס ע׳ שנ״ו
פי׳ מאמר פ׳ קדושי׳ ע׳ קעא
פי׳ מאמר פ׳ בראשי׳ ע׳ ק״א
פי׳ מאמר פ׳ מקן ע׳ ת״ב
טעם כל פונו׳ לא יהיו אלא דרך ימין

ולכן ישראל שלמדו תו יש י"י כקדמוא תם חון כון ויביר דתקרי
י"י וכון ח"ת הנק' ח"ן וכו' ולכן כעבנו כי תרחנו ישראל כוכבי עד סוד
ע"ק ולזה כתיב בישראל כי כשון עם מצב ביהוד ונו' ותו ותתה
כתוחיתיון תדיהך כתיב כא' נחלה לרחו כי הם דבוקים בשם
יהו"ה וכתוב א' הבח"ק ונם בפ' ויקרא ע"י פיתיתה יהו"ה
דחסיר אלופו דכלא עקבא דכלא קשרת די מהימנות' לחיד לכל סודי
ע"י אתא לאחוד ודלו תפתרא ישראל וכתי"ם חאוד ע"ק י"י ואי כשוף ישראל גוי אחד
ע"ק ד בתרין ח"ם דתקרון ישראל גוי אחד יתיר אתתרא אחרא חלא כיון
דשכחת דישראל אתי לסיום קדיש לון אחד דהת כל דישראל אחד
הוה ח"ם בנין דכל קשירו דשלחי ותתלי כחלי אתר דתקרי ישראל
אתכנש ושלח דתתקשר כוחה דלעילא ותתקשר כוחה דלתתא ותתקשר
בכנסת ישראל וע"ד אחדי כלא אחד ובחתר דת אתתודע מהימנות'
ותקודש עלינו ויחודא עלאה קדישא ע"כ: ובשעה שאה נברכות כי
בפ' חיי שרה ע' רכ"ח שאה שנה כללה דכלה קכ"ה דאתכלל אתתר
עלאה קדים דכל מהימנין בחאה כרחל דאתה כרכתן דכל יחוח ע"כ.
וכפ' תרומה ע' רכ"ד על פסוק יום יה כי טוכן וכו' דדעת דתתה דאיהי
רוח דשלמות דתתה דתקרי יה ותכונן על תקדי מה חלת חאה כנין דכל
דרגין עלאין דאתלמיתיאן (ר"ל כי כל מהיה כלול מעשר מדרגין)
וכה חיכון ע"כ ר"ל באחלות דאיהי אתר סוף דכל דרגין ע"כ:
בכתבי חתי' ר"ל שכחת דפסק קדישה לעצון יחודים שיש בקדיש כין
ממיחד כעת רצון הצלין נזדם לייחד ולקבל כל ה
הנדרי' הצלוחים וכל העולמות כולם וכו' ומעלה גדולה בעולה חלל
נאה כשלחם כעבור לו עולה כאיתיו לתעלה. כפול הכתוב תעוב חל
אלהים חנר מתה ונעניתי אם בכתי ע"כ ונודע לייחד כל פעולות
שנה הנדוקי' האייחד' כעת ולון פסק עושין כרייהם אה שכוונין אתר
סדדיקי' כאיתיון ולכן אפלתם גדולה עד אחוד וה"ם ובכיהו כן שיהיה
פנק' אי לפי שבחיינו היה מייחד כל העולמות ואתחיל אם ולאחיהם
גדול עפק דיחודי' מעפק התורה לפי שהיאור הוא עפק פעודש ונם
לפי שמייחד העולמות שכח גדול ולכן טוב לייחד יחודי' בכל יום
שב"י כן יאמר חלוי שמות הקדיקי' לתעבד כו כי הם הפנים אלוד
ביחודי' כי נם הם אתחברים ואתדבקים באותיו יחוד ונאמר להם חור
גדול ואחותו אלוד שכאמר להם באותיו היחוד נותנין חלק לאותן חדם
ומלין לו רוח ונשמה ע"כ. ח"כ עיקר היחודי' שחדם עושה הוא בעולם
הזה כי בלא אביה בשבר היחודי' והנה אין פסק אלא יחודה כי הקדיש
בשמיים בהיותם שוכני עפר בעלים הן עבודת היחוד ח"ו כי הם
מייחדים תניר בפולמשמה דוחה העולה הן החלכות בפול רחם
ופ"ק לילה לפול משם ושה נם בחנות לילה שהקב"ה משתעשע בגן
עדן עם הצדיקים ובחבולה כל שלח לך ע' ט"ו אי רבי אי רבי אלף
אחוד חדוה הקדיקי' וכו' ע"ש ותעלה בפלחים ויתעים בתרים ר"ל
ר"ל חלה אפול עבודת' ויחודה בהיותם בחיים פולבים ומתחברים
ומוסיפין כח לעלמה מידי יום ואחידים בחלות אור לאין ערך
בכל יום מוסיף על תבידו אומם אחד מעלותם מיחדים חיותם ו
ומתפללין על החיים כאן שחיותו בחנות העולם שהם מתפללין כדחלי'
כשם שכתב ומפשעתי בפ' הפועלים דף ס"ה ע"ב:
ובפרשה ב' פרחי חות ע' קי"ו וקי"ח חפם קציהו וכך ישראל
ע' קי"ו וקי"ח ליתיין בכיתה תמוכה לקמי קב"ה כתכידהו לנטה כתעבי'
לקבלני' וכלה כנין דמסתיין קדישין ישנון ואתי לקמי קב"ה עלייהו
וקב"ה חיים עלי עבלא בתיכון וע"ד תניקנדיקון ל"ב דאתעטר מהלי
עלמא לית אסתלק ולא אתתבי אכלהו שלמין הכל כלהו עלמין אתעטר
יתיר מכאתיהו וכו' ע"ש. וכפ' שמות ע' כ"ו אפם קציהו אחר ליה
ואתון ישנון בכתיכון דיהי אחר ליה אדי קכרת (יהרפס קבדי) חי
לאו כתעבד דילון על חיי לית יתקיימון עלנות יחוח ע"כ. ואפשיים
ול"פ כפסקדקיון לן כתביים עובדים ואתחדשים אדיר כפול נפש דוד
שאה לחפלה אפקום הטלין לה יש יחוד לייחד יחודי' ואפם קציהו
ע' אנ"ב הנה אתיא כאחיר ס"פ כי"ח ע"ב ס"ק ק"ה כיה כתיב יהו"ה
בדקלי ע"ם ק"ח והוא שמא קדים דילי"ן ע"ז כשמא כשמה וכו' ודא נקרא לכשמא תדם
ואתתפשט שהו"ה כש כשמוהן וכו' ס' נקדיא כשמה וכו' ו"ן נקד' דוח וכו'
ה"ה אתקדי כפשה וכו' ודוח נדול ח"ו ה"ה ו"ן ה"ה אתקדי תדם.
ואתתפשט כהוה"ו דילי"ן ה"ה ודוח הוא חשבון תדם וכו' וכתיב כן
ויבן ה' אלהים את החדם עבד ען ואחיהם מה ויש כן אתה
תדם לאחר הדי י"י נקדיא תדם ונוכלא נקדיא תדם כן היה ויהי
חלה אחר אתקדי ויכתיב חלבים את החדם כנלהון הוה י"י ויכתיב
ולה אחקדי כנלהו הוה פנוף ע.

ובזה תבין ס"אחר פ' יתיו ע"קפ"ט ע"ב שבתיב אלהם קציהו וקב"ה כי אחיר פ'
כה כרח לי' לכה כם שדי כיה כל דיוקנין דדוין עלייהן ד יתיו ע' קי"ה
דלעילא ולכל דיוקנין דדוין תתלין דשלחת ולתתא ולכלא אתתקנין
בכה כה דחיהו קלים כלהם אלהיהם וכו' ע"ב והוא ע"ב כתבי אחי'
ז"ל שכל חדם חיהדלה אחיהו על כל אחיות ואת' וכל"ל כתוב הקדוש
לה לירא כשיהדלה אלהיהם כרח אח אחדם ואחד כפת לשם יהוה
אחיות כי כלהם אלהים כרח אח אחדם ואחד כפת לשם יהוה
כ' ואזנותיו וכתבותיו לשם יְהוָה יְהוָה כ' ואזנותיו נוסח כפת לשם
כפת לשם יְהוָה יְהוָה נוסח כפת לשם
יְהוָה ויכתיב כפת לשם יְהוָה יְהוָה כרית כפת לשם
יהוה
ועטרה שלו כפת לשם יְהוָה חוכיו מרכבה לשם יו"ד ה"י וא"ו ה"י
וכן חוטם לשם ס"ג פיו מרכבה לשם ס"ג וכ"ה אתתון ג'
ע"ה עיניהן מרכבה ענין ח' לשם יהו"ד יהו"ד יהו"ד יהו"ד ואנין
שני זוה יו"ד יו"ד ה"ח יו"ד ה"ח וא"ו יו"ד ה"ח וא"ו יו"ד ה"ח כפוד
הנה י' רוכב על ע"כ ק"ל ויכון אחנת עפוי כלהם אלהים. כי ח'
כלבלתת ל' ג' אותיות ה' הס ל' אכריס כ' ואזנותיו וכ' רגליס
ונוף י' כיסוד בס כעטרה וזה אחכוונת וכו' ע"כ ומזו ועשו לי מקדש
ושכנתי כתוכם:
ולזה ליתת כפרשת ס"אכשנים ע' קע"ח כי שתא יחידי לאחסן
לעילא יחידי ואיהו י"ד ה"ן וא"ו ה"ן לאחיב כי חלק
י' עתו ואפוף ואתם הדבקים כיהו"ד כשוחו דת מתם יחיד אחד מכל
שאר שיהן ע"כ: ואם תקלה ס"כאחיר כרשת ויחי ע' תפ"ג ול"ל
ואפוף אוכיהן אכיו אל הקיר אני אחכוי לאתקנק לנכי אכיהם דת
לנכי אתר דת אם כנין דשכוחיתי כל מי כי דשלוח קיימין כ
כפתיהם אתן לחיית ליה מוקנה ויהי שריא לעביה וכו' . לזה
התפלל דוד המלך ע"ה נר לחכוי כתרון ונו' כדי לקיים ככ"ל והנלך
מוקנה לאתקום מתנין עלוי תוור המקום שיהא מסם ותוחר המקום
שהלך ואה נם שרשתו לחוור מחקום שיהא נוה לי לשבר לקיים הם
שיודע סוד התורה לכך התפלל דוד המלך ע"ה בל עיני ואסיגה
כפלחות תתורתך ופסל אחיר הקדוש הזה להשלל בל עיני מסום דחיהת
כמיאתר פ' כרשת יתי שרה ע' רכ"ה זה לשומו תוספתא אתן קדיין שרה ע' רכ"ה
הוסם שתפגש קלח מתהכתן תעילא לתתא וכו' ע"ש ועוד קון סם
קונית' האיכון שיבת' כתרוכין וכו' כשלין ולא קיימין אתתיתון תוייכין
וכו' . אלון שבעה לון ואלון יהיב כתוסבתה וזו לון ווי
לחייהון ווי לנפשהון וכו' וכתב כזהרי אחה הת דקתאר ואינא כתוריהון
ולא אחאר אינא. כאיכיהון אמום לליא לסם עיכים וכו' : וכאן
כן אחיתי כבפרת כדחלחית ע"ח כתנות עור חשוכין דעייהן לחתר
כהו ותבקון עיניהם מלחות וכו' . ולזה אחר דוד נל עיני ואחניט
נפלאות מתורתך ונזה כי אחכם עיני כרחשו.
הוא דאוהיר שאחר כל יום עבון הקטורת כפ' ויקח ע' רמ"ח פ' ויקח פ' ויקח
כמקום ושאל חדא הוינא לחלי כחזרתא וערעית כי"כחליהו ע' רמ"ח עבון
לי' לישת לי חד מלח דשאלי דבדיפתא ח"ל קיים נוד כקב"ה קטורת
ושאל קמי' כל אינון מלאכיו דשיתין רבוון לאחכוח חוכא דבר כפ דו
בעבחא דיבכרון כי אינא קרבנתי דתני אפא מתנור וכרוחו אתנבר
על כל חילת דשמיא ואי' ישבלון כמו כחתאת בכתיו וכתיו ואתי
וודלפות ויתאכרון כרעות נפשו ולבא עבינא דקטורת נוסחין דהוו
לה לישראל דיתבטל אתנבת חטיהו וכו' : ע"ם ואכיא אם אעשה
פניה דבר כחתת וכו' . פסק קציהו אחיר ליה ואתון ישנון בכתיכון
דהוו דיהי דשמי לא אחדי כבח דהוו ידעי לבטלא פי חולה
קיימיתי אתתיכו לאתעלה ולא תוריהו לאחכוח וכבח ויקהל ע' פ"כ קטורת
ליהוי אתיבו דיהו"ה דליתן חלה כעבלא לאתבבר לי' לפ"ח כך קטורת אחיר ויקהל
וכו' : חלה דת נייהה קיימי קמי קב"ה דכל אחן לאחכבת וקבי כבל ע' אנ"ב
אינא כשיבון דאתעבד קטורת ישתוב ככל אחכון דאתעבן דעלמא ואחכל
ואחכוחהון כיבת ואחתפת וכו' : ואשהיר אינון כה ח"ם אי אחי כשת
הוי ידעי כיה עלאה ליהוי עובדת קטורת כיה קב"ה הוי נעלי כל
חלה ואלה והוו סלקת על השייהו כבתרת דדכבת ואתן
דאתעבד כיה כאי לאתקבלת כעובדת קטורת ויכון כיה כבל יחוח
ליה אחלקת כיהי עלייהו ובעלמא דאתי וכו' . בהאי יעיר דלא
אחכר כבל יחוח עובדת קטורת דיכון לעלילא אריון כי עניון אחרכון
אלעון עלי בנין דכתיב קטורת י"י תיעוד לבני י"י יעיר כל

ואע״ג דגלות׳ יתיר מכלא וכו׳ מה בין צלות׳ לעבודת׳ דקטורת אלא צלות׳ איהו תקונא לאתקנא מה דאצטריך קטרת עביד יתיר אתקן וקשיר קשרין ועביד נהירו יתיר מכלא וכו׳ וכתיבין לאעבר זוהמ׳ וגלת׳ וכו׳ קטרת קשר קשירו נהיר נהירו אתעבר זוהמ׳ ד׳ אתחב׳ בה׳ ה׳ אתחב׳ בו׳ ו׳ סליק ואתעטר בה׳ ב׳ אתסהיד בי׳ וכלא סליק רעות׳ לא״ס והוו כלא קשירו חד וכו׳ ורזא דשמ׳ קדי׳ש אתגביר ואתיצו בכל סטרין עלאין כלהו כחדא וכו׳ ובג״כ עבודת׳ דקטרת אצטריך לאקדמ׳ לצלות׳ ושירין ותשבחן בגין דכל דא לא סלק ולא אתתקן ולא אתקשר עד דאתעבר זוהמ׳ מקדשית׳ וכו׳ ולבתר שירין ותושבחין וצלותין וכאין איכון ישראל בעלמ׳ דין ובעלמ׳ דאתי דהא איכון ידעין לתקנ׳ תקונ׳ דלעיל ותת׳ וכו׳ עד דאתקשר כלא כחדא בקשור׳ חד ע״כ וכו׳ ע״ש כי נורך הוא ראה תרת׳ בז״פ °ויקרא ע׳ י״ז שמאריך בסוד י״ס כי כבר האריכתי פוה לעיל דוסיים ואילין עשרה שוק לקב״ה אקרי בהו וכלהו מתקשרין דא בדא ביחוד׳ שלים ואילין איכון כתרין קדישי׳ דמלכא דהו אשתמודע בהו ואיכון שמי׳ והו׳ איכון וכד מתקשרן כלהו כחדא על ריחא דקטור׳ כדין אקרי קטרא קשורא דמתקשרן כחדא ע״כ ובכתבי האר״י ז״ל כי אלו הי״א סמני הקטורת הם עשר סגולי׳ קדושה של אור הפנימי המחי׳ את הקליפו׳ ויש כינון אחד שהוא אור המקיף ונודע כי אור המקיף הוא שבחוץ איכו נחלק לעשר ונקרא אחד א״כ זה אור המקיף עם י׳ דאור פנימי הם י״א סמני הקטורת. וכנאמר שמותם בפסוק כי הנה קח לך סמים מיעוט סמים שנים והם ת״ת ונצח נטף ושחלת וחלבונה הם הוד יסוד מלכות הרי שש תחתונות כסדרן ולפי שהניצוץ האחרון שהוא מלכות קדושה מועטת מאוד והקליפה נגברת שם ולכן החלבנה ריח רע אע״פ שהיא מכלל סמני הקטורת אח״כ סמים הם חמש העליונים כדרז״ל והם כח״ב ח״ג ולבונה זכה היא אור המקיף כי ה הפנימי שהכרח הוא מגבל ונתון תוך הקליפה ואינו זך. ואמנם המקיף הוא זך ונתכוין בי״א סמני הקטורת בפסוק קח לך סמים כנ״ל ואומר בד בבד יהיה זה תבין מזה שהודעתיך בענין לבישת שק שהוא בא״ת ב״ש בד והנו ענין ולבש הכהן מדו בד וכו׳ ואז הסמים היו מוחין ז״א ועתה נכנסו במוחין דקדושה והוא י״ה כי כבר הודעתיך כי תרין מוחין דנוקב׳ הם ב׳ שמות י״ה י״ה ועתה נכנסים הרי כתר. והמכוון יסוד וחלבנה מלכות והלבונה אור המקיף ואנו צריכין לקשר החלבנה שהיא מלכו׳ עם הלבונה שהיא אור המקיף כדי שיאיר בה מור זה אברהם וקציעה גבורה ושבלת ת״ת כי זה קו האמצעי ונמשכי׳ ממנו ענפי׳ וזרוע׳ ורגלי׳ ונעשי׳ כעין שבולת. נרד וכרכום נצח כי גם הוא מריח מעט קושט חכמה קלופה בינה קנמון הוד. ואמנם היותם י״א סמני׳ כי הם נמשכי׳ מזה שנתבררו מבירורי המ״ה מלכים אשר מתו בארץ אדום שהם ז׳ תחתונות ועוד ב׳ אחורי׳ של חכמה ובינה וישס״ם ותבונה ושודם הוא ב׳ אותיו׳ י״ה שבשם יהו״ד שהם בו׳ י״א וכבר ידעת כי״ש קוצין אלו הם סוד זעיר ונוקב׳ ואמנם ד׳ אחורי׳ שירדו למטה במקום א״כ הם י״א כמנין י״ה ולכך תמצא כי אין הפגם עולה רק מנד ו״כ ולא בחכמה ובינה ע״כ ובזה תבין פי׳ מאמר הנ״ל בעברות זוהמא וכל קומא׳ הנ״ל:
ובזה תבין מה דאי׳ בסידור האר״י ז״ל אחר פטום הקטורת קודם איזהו מקומן אומרי׳ שם ע״ב אבגית״ץ וכו׳ כי איתא׳ בכתבי האר״י ז״ל אפס קציהו כי אנו מבררי׳ אלו האחורי׳ מעט מעט להשלים חלקי אחורי׳ ולהעלות׳ לאו״א וזה סוד הכוונה של העלאת מ״נ שמעלי׳ או״א למעלה באו״א י״א בחכמה ומלכות בבינה וכו׳ ונשארי׳ למעלה ונתקני׳ מ״נ מעט מעט וגם אנחנו מתחתונים בכי ועיד אפין ומלכות מעלי׳ מ״נ שם. בכוף שנתקנו מכלל דו״נ שירדו ממקום למטה ולמטה בבי״ע וכל זה מעשה על ידינו וכו׳ וכפי גודל הבירור שמתברר ועולה מתוסף כח למעלה ויורד שפע מלמעלה ע״י יחוד העליוני׳ להשפיע בתחתונים וע״י השפעה מוסיף כח בתחתונים ללקט ולברר והבן זה היטב כי זהו סוד האמתי של ע״כ בכל מקום באמצע ולא ינגמרת להתברר כל אלו הבחי׳ בין דחכמה ובין דבינה ובין דז״א ומלכו׳ עד שיבוא משיח. בזה תבין סוד המוחין הבאים ע״ב וז״ב מלובשי׳ תוך ז״א כי אז הם ב׳ כוללי׳ של הח״ב ושל המוחין הם נימעט כוללי׳ כל החכמ׳ הוא וב׳ כוללי׳ או תלוי׳ זו באז כי האחורי׳ דאו״א שהם לבושי המוחין הם הם מ״נ וזהו תקונ׳ ובירורים מחודש מחבירו וזהו חיוב התפלות בכל יום ויום ואין תפלת יום מועילה לזולתו וכו׳ וכל זה נמשך עד ביאת משיח ונמצא כי כל מה שנפל מכל הבחי׳ שהם ז׳ מלכים ואחורי׳ דד׳ פרצופים ח״ב יש״ס ותבונ׳ כלא הם י״א בחי׳ אשר מפסולת שהם מעט הקליפו׳ ומה שלא נתברר מהם עדיין והם נתוני׳ תוך הי״א קליפו׳ הנזכרות כלא הם י״א סימני הקטורת שהם אורות שבתוך הקליפו׳ וכו׳ : ולכן מ עי׳

°מאמר ויקרא ע׳ י״ז

הקטורת לויית המגפה (ותבין בזה מה שכ׳ האלרכתי י״א יום שבין נדה לנדה וי״א אחורי׳ ושמאל במלוי יו״ד אל״ף ני׳ סמא״ל כי אחותו בוא מכאן ותבין בזה הרבה מה שכבר האלרכתי . ונחזור לדברי האר״י ז״ל ובזה נבין הענין שם ע״ב שהוא אבגית״ץ ושם בו״א וכו׳ : וכבר נתבאר אצלינו כי של שם ע״ב הם נ״פ י״ד כי כוונתו להעלות מעלה את מה שלמטה ולכן בשם זה שבו נרמז מיתת ז׳ מלכים שהם בזעיר אפין ומלכות בהם כח ההעלאה והבירור מהם וכו׳ והנה שם אבגית״ץ הוא בחסד ולפי שמשם התחילה ז׳ מלכים מיתתם לכן כל הו׳ כדמיון כיחד בו וזהו אבגית״ץ פי׳ אבג״י ת״ץ כי אבג״י הוא שטן כדאיתא בדברי רז״ל ההוא אבנא דבי רב שהם הקליפות והוא כמו אותיות ש שטנו שנים כהכי מרמז בחי׳ ו שטן עז והנה אבג״י גימטריא י״ג והנה אותיות אב״ג שהם גימטריא ו׳ הם ו׳ מלכים חסיר (וי׳) דאבגית״ץ היא מלכות י׳ זעירא ושניהם י״ג שהוא שיעור רוחב דכ״ד י״ב וכו׳ ואלו הו׳ מלכים שהם אבג״י מתו וזהו ת״ץ פי׳ שנשברו כליהם ואמנם קר״ע שט״ן הוא נגד הגבורה ולפי שביטול חכמה ובינה לא נגמרה עד הגבורה לכן נרמז ביטול אחוריים בשם זה כי לא היה מיתה ושבירה כמו הו׳ מלכים רק קריעה לבד כי נקרעו האחוריים ונוסרו מהפני׳ וכו׳ . ועל ידי קריעה זו נמשכו ונתגלו הקליפות ש שהוא השטן ז״ש קר״ע שט״ן ונכבר נתבאר כי חכמה ובינה הם ב׳ שמות הוי״ה דיודי״ן אהי״ה דיודי״ן שהם גימטריא וכו״ר והוא בחי׳ פנים בפנים אך אחוריהם אלו הב׳ שמות הם גימטריא תשכ״ח וכו׳ : ולא אחר פטום הקטורת צריך לומר שם ע״ב הנ״ל אבגית״ץ וכו׳ : וע״פ זה תבין °מאמר פרשת בראשית ע׳ קכ״ח זה לשונו ולבי לצילא לנטלא נוקמא מעמלק ההוא דכתיב כי יום נקם בלבי וכו׳ לב״י שם בן ע״ב אבגית״ץ קר״ע שט״ן דא לבי לאגראי ודא לבי לעתיד נג״ד יכ״ש דא משיחא כד״א כסא׳ כשמש נגדי וכו׳ בכל שמא נטיל נוקמ׳ וכו׳ ללבי גליתי ודא הוא שמא דע״ב ע״כ : והנה נקיט בלשונו לב״י שם ע״ב אבגית״ץ קר״ע שט״ן דא לבי לאגראי ודא לבי לעתיד נגד יכ״ש דא משיחא נקט שני שמות אלו אבל לפ״ד הוא סוד מופלא כי הקדמנו כי אין גואל בא עד שיתבררו סוד ז׳ מלכים שמתו הרמוזים בתיבת אבגית״ץ וד׳ אחורי׳ הנרמזי׳ בשם קר״ע שט״ן ולזה נקיט הני תרי ולבסוף ערמז משיח נג״ד יכ״ש דא משיח ותבין בזה סידור ק״ש כי בתחלה אומרים שמע ישראל יי׳ אלהינו יי׳ אחד ולכוין בסוד יחודי׳ סוד מוחין הנ״ל כדי לברר ולכך בכוונת שמע מלכות נקרא שם כי יש בה רפ״ח ניצוצין ושם ב״ן וכו׳ ולזה הסוד נרמז ג״כ סוד רפ״ח כימנין בב׳ אצבעות היד וכו׳ ידות יד החזקה יד הגדולה יד הרמה גימט׳ ע״ב והוא נרמז ג״כ סוד הנ״ל ובשם שאיתא ולבי לצילא לנטלא נוקמא מעמלק לב״י שם בן ע״ב אבגית״ץ קר״ע שט״ן וכו׳ כדאי׳ בפ׳ פנחס ע׳ תנ״ו יד רמה כליל מע״ב גוונין ובגין דאיהי ימינא דימינא ומסט׳ דשמאלא נטלת בה נטיל קב״ה נוקמ׳ מאינון עמים הדוני׳ ואינון נוכראין דאינון סמאל ונחש ולכך אחר שמע ישראל וגו׳ אנו אומרים פ׳ ואהבת שהוא נגד שם ע״ב אבגית״ץ ובהיות כאמר ללבי גליתי שם ע״ב אומרי׳ והיה אם שמוע שכאן הוא שם ע״ב שמאן וכנ״ל:
וקאמר שלא יהפוך חלוקו כלבישתו דאיתא בגמ׳ אמר ת״ח ש שמחזיק אבידתו בטביעות עין זה שמדקדק בחלוקו להפכו כדרכו : איתא בכתבי האר״י ז״ל דע כי מלבוש האדם הוא מן קדושה ואמנם ע״י עבירות שאדם עושה גורם שיתלבש בקליפ׳ דהיינו חשמל שלנו מתלבש בקליפה הנקראת נוג״ה (היינו מה שכתבתי לעיל פנים אחוין בטלית וכו׳) והנה בחי׳ מלבושי׳ יש בחי׳ אור מקיף מבחוץ כנודע כי יש אור פנימי בפני׳ בתוך הגוף והמלבוש מלביש סובב הגוף ואח״כ יש אורו׳ המקיפין העומדי׳ מבחוץ המלבושי׳ ואמנם לכל לבוש ולבוש יש אור מקיף ואין דבר שדוחה הקליפות כמו אור מקיף כי אין הקליפות נאחזות שם כי לכן הוא עומד מבחוץ אל המלבושים ע״כ : ולכן מזהיר שלא יהפך הפנימי לחוץ כי בחוץ שורה אור המקיף וזה כשמהפך מכנים בפנים :
ושם וילך בכפיפו קומה כדאי׳ בגמ׳ א״ר יהושע ב״ל אסור לילך בקומה זקופה שנ׳ מלא כל הארץ כבודו וכאלו דוחק רגלי השכינה וכדאי׳ בגמ׳ שלחו מתמן איזהו בן עה״ב ענוותנותן ושפל ברך שייף עייל שייף נפיק וגרים תדיר באורייתא ולא מחזיק טיבות׳ לנפשי׳ וכדאי׳ בפ׳ תרומה ע׳ רפ״ח ובפ׳ פקודי דע׳ תי״ז כגוונא דא אית לי׳ לבר נש לאשפלא גרמי׳ בכל למהוי איהו מאנא דמרי׳ אתרעי בי׳ והא אוקמוה אני את דכא ובפ׳ חיי שרה וכן בפ׳ שלח לך ע׳ שי״ט וכמה איהו עילאה דאזעיר גרמיה בהאי עלמא כמה הוא רב ועלאי בההוא עלמא והכי פתח רב מתיבתא

מאן

מתן דתיהו ועויר תיהו רב מתן דתיהו רב ועויר דכתיב ויהיו תיי
סרה מהה דתיהו ומוסכן רב כתיב כי סכה ועיהו דאכילחה מועיד לי שבט
דתיהו ועיר תמנו לי וכתי לי דכתיב סכים וכו' ע"ש מיין עוד
כפ' °מפסטים ס"ח על פסוקם יי' לית נבח לבי ולית רחמי עיבי וכו'
לית נבח לבי תת"ב רחמי מלכות שלטת על שאר מלפין ולית רחמי עיבי
בחוכמת דלמת קיימין קמך לפני כתורייתך וכו' תי דוד מלכות תחיר הכי
שאר בני מלפין ע"כ וכתיב התם"י ול' ג"ל עמוד כני מחיל
לפיכך לפני שים בו עבוה אין מחיל שולט ואין יכול לקטריג בו ושמעתי
שהה"ת הלוי ז"ל שלמן כת מחזור לדוד יי לית נבח לבי וגו'
קל"ח לישנו ע"ז כי תי אין בו נתוק אין מחיל שולט עבודה קלה שולט עליו
ועוד שמעתי מחמו כיוכת דשתי כי קיום לית תעדי מיומו יקבו שמיימי לתנו
פנים לית תעדי כי קלה שלח יעדום שחדם כשעומתיו שתחזרו בו
מחיל שעובדה קלה ע"ל דף ס"ט ע"ח :

וקאמר ויעקב רחמו כדחתי' כנגד כי הוסף לית לחול ל' לחתת
בגלוי כרחם לחזר שכיכה למשנאה שהיתה כי ו"ל

כפ' °לכבדי ע' תע"ו פרש ואחר החכם עיניו כרחמו וכי כתן אחר
עיניו כך כפ חלק כרחמו לחלוק בגופו אחפיק יתיר מכל בני עלמות
חלק קדוק הכי הוא דתקן לית יהלך חדם בגלוי כרחם ד' לחתת ו"ט
דשכינת' על רחמו וכל חכם עיניו ולבני כרשיא חינון בהוות דשרי
על רחמו וכך עיניו תיון לכתל בהוות דחדלין על ריסי תאטרך
לחשמת כנין דנופה דכך כפ תיהו פתילה ונהוות חלליק לעילת ו
ובליה חלבת נוות ואחר ושתן על רחלך לל יחסר כרחם ורחמו דכרחמו
לתתחיל לשמחת ויחינן עובדין טבין ומ"ב כחכם עיניו כרחמו ע"ב
ועיין כפ' כרחמים ע' קל"ח קל"ב ת"ת כשלהבת לית תעין מהוהין חד
סהוה מוהה כחכיר (ויומו ע"ת) ואח כהוה תוכחי' לו תלבת
קדיש דכת"ר ה"ח כתיב"ה אחר"ם הלי לחתכון רחל כחכמת' חיהו-יהו"ד כיחוה
לתתחיל כיש"ו דתיהו כהוה תוכחה כחכיר ת"ת לחכון' הלי כהוה
תלבת ד' לחתכון ס' לנלת כחכון דלת מתפרקת ישראל לתתת לחלבלת
כי לחתתחזק תוכחה כחכיר ת"ת ולחכון דתתעבי לחתחכות
עם כהוה תוכחה כרין לקדיי ס' מלכן דכתיב כי יהי כערב בעלה כעב
כתיב כי בלח ה' ע"ט דלת כחכיר כדכתיב וכבלל תתר דלת תשבח
דכר ונקבה כ' לח תשבח בל ומכח דלתשבח כחכיר תוכחה דכתיב
לקדיי ס' דלת כדין כלח כחכיר חיהי תתפכח כחכיר תוכחה ושראל
מתכחכן כח לתתת ויקיימי תחומי לחלבלת לי' וכדין כלח חד וכנין
דחיתי' דשלי כאכ' מבלח לשיגיא ולשהי לכל אף דלתפכח
תחומי' וכל ולשלבלת קלחר ומח כי ת' לחלוק אם חוכלה חוק וכו'
פי' כנגד ס"ק לחן לעבד"ם ונו' חיים הדכקים כיחה"ו ונו' ויהו "פי אם
קיום מן כיין ל"ת' כתם' כדיים פרק קמים יון לחתר ידה שרי לנרחה רכן לחיחר
עבלת דנוהה לחת לית יהכחה לכרנית ע"כ ולפ"ד יוכן כי שי שהוא
כסוד ע"ח יודע סוד זה לבוין :

הא דקאמר ויבדוק כקבוה לחתר ר' יוחנן הרופה לקבל על מלכות
שתים שלישה שבת ויעול ידיו ויטת תפלין ויקרא ק"ש ויתפלל
פי' כפ' ויתחכן ע"ז כך אתי נפרוי כעני לבקלקה נביתי ככלה ולחיון
ויישה לחפטרלת עם מלכת קדישה דהת בלילה תשתדל כשחרוכית
כי ו"ל כפ' מן אות תורת ית' כשפע ישראל העולה לת מחשבת רעה
לחיזכי מלפלת על דעות' דכר כפ לחפטרלי' לי' מחורחת דקשון וכו' כעני
לי' לחיזקיה בחורה וכו' ע"ד על מקדה על מחזה כל הלילה דת
כשפע ישראל לחיזכי אות לחתפלחה כר כפ מהחיה רעות' ע"כ והו פי'
כנגד ע"ת °ע"ת שחבר עכיהה כלילה על עבהה"ר לחיהיו כי כוללי עשה
תשובה ויחתר כחבדו מכוכבי' ומשרעי עליון אית' כפ' משפטי
ובבניהו ע"ק ט"ת מחק כתיב ויל"ך שוכב כדרך לבו וכתי' כתרי'
דרכיו ראיתיו וארפאהו ויל"ך שוכב כנין דיפה"ר כדי' תקיף ואת"ק
צ' ש"ך לחיל שוכב וכו' לחיזר קב"ה לחטרוכיב' לחתקפת כיזרי' הה"ד
דרכיו ראיתיו וארפאהו ע"ז לכלי' הזרחוי ירוכתת ותשוית
לנחמיו' וכו' כיון דשלחל מי"נ שכן ויחלך מקיד עמי' תרי מלחכין
נחוץ לי' חד מיזיקו וחד משאלילו כר לחיל כר כם
בחדת מיטר חינון חדחן כי' וכו' ומכרוי קחי הכו יקר לדיוקי' דשלבת
כל לחיל כר כם כחרח עקיפו חינון חת"כלכן ותתעברין מיכי' כיון
דחתקיף כי' קב"ה ואהנא לי' כחרח מיטר לחדרי כהדי' כדין ותשלם
נחוחי' לי' ולחכלה ע"כ וכו' ע"ש לכן כבכיתנו יחחר חתכבדו ותחכם
כל זה כנשמת הצדיק כי לית כתבתי בקר"י ז"ל כלי מקק פהצדיק

נאולי' מתלחכי הבדת כיו"ב כי עלחכיו יכוה לך לפחתך כבל דתיכך ומי
ניזל הזמור לח הנשתר וכנה שחכיכו יי' ישמיך וכבל כיש עכיו זה לח
ניתן לכתוב לח לחכתוב סה ב' ובל זה עלני בחי"ב נחיך חוכל כורחת
שהי' ע"כ ובוד ה"ב ע"כ מחתר פ' חשבטים ע' ריי"ד וכל זה לחתר ב:דיקי'
לכל הלח לית' בחם' שבת דף קי"ח פ"ח ישחנים כני מלכים חלו כני
חנבי' וחם ה"ל"ת' כבי חבתי חלו כתיהודי' וכו' וח"כ לפי זה מנה הדין
חע"ל דין לית' כבכתבי חלר"י ז"ל ילך לפשות עניהו והוח כי יש כתי'
חחרה קיומה שיהיה חלוקי נגד הוד לחמנו' ועם כבכיוחיות חיהה לפרוה
לחמנו' וכדי שלח יהי' לחם וכוכות להוקן כי לין לחם רשלי לפרוה
כר"ת הנחניט כית הכבסה לכלחכה יחתר מה זה להלחין לכל ביתה תרחה
בחתבנות כית הכבסה לכלחכה יחתר מה זה להלחין לכל ביתה תרחה
בחתם דף ס"ב ח"ת לרב הוכח כרי ו"ט לח מכיחת חקדי דרב
חכמת מחזרו"ל שפעת"ח ל' מתן דעיל לכית הכבסה לח ליתיב בהדי' היינו
כחיהה חמוך לפי שכבסתח הכקה כחוקה ובחתן' שיני כרכבת' ותתי לידי
סכנת' ח"ל כח עיקום כחיו דכרייתי' ותת' לחתת כחילי דעלה כל שכן
על לנבי ע"כ ח"ל כחיהרו עזרתינו הקדש מה שהוח מכוח לנוקלקמצא

סי' ד' הלכות נטילת ידים

הגה לית' כפ' °תשובות ע' ל"ה כר כר נם קלים כשכרת לית ליה
לברכה לחדי כשעת' דשקה שימי הין מכרך הכי שבבי ח
חמידי קדישי כשלח דעיל כוה יתיב קייהו ובחוכת דחתעדי כלילה
שחחתון ידיהו ויקיימן ולעלן בחורייתן ולחכיר לברכת כידיו מכחכן
בנין דכר נם כחיב ויחי' כרחי' חיני' רוח עכחכת ויחן ובחי על ידי
וכו' ויי לבבי עלחת דלת מבניהן ולח ידעי כיקרת דחתחיהן
ידעי אף הוא קיימי עלחת רוח לחדת לית בכל בית הכבסה דשרי ותתהני
עוהנה לכלוכב ועטופת ויוד אחרי על חינון לחנבעון דכר נם (ולכך
עיהיר כבתבי חלר"י ז"ל שלח יהבר בבית הכבסה כי יש ח"ו יון שד
חתתעבר בחכם שיחכיעתו) וכן הוה נם ע"ש לח יהבר בבית הכבסה
ושיון נם ב"ש ועכר ע' חתחיר ע"כ בסוף הל' חכם קניהו וכו' כשיל
ידוהי כדין לחתקרם ולחקדי קדוש ויחין כעי לחתקדשת חד כלי לחת' ותד
בלי חלבעלילת דיקדש מלכות' ומקחי' לבעלילת ולחוה לחתקת לקבל
מקחי' ודת כרוך ודת חרוך וכו' ונקי"ה כעי לדבק' לון לישרל ולכחוני
קדיש וכו' ולכך חית' בבתבי חלר"י ז"ל בעלין יהיה שלום ויהתתיון
יהי' פנים (ועוד כרכת נטילת ידים) לבית לך בתפלה ויחתר
פ° בתת' יוסי יחתר יי' לדוננו מה לחדיר ממך בכל
כחלת כי כעי קב"ה לחבכת ליה חילת דשתר עתין עש"ו ולחקיק
כתיב לחתת לח לחתת לחתת לחתת לחתת לחתת לחתת לחתת לחתת
ניתן לכתוב לח לחתת סה ב' ובל זה עלני בחי"ב נחיך חוכל כורחת
שהי' ע"כ ובוד ה"ב ע"כ מחתר פ' חשבטים ע' ריי"ד וכל זה לחתר ב:דיקי'
לכל הלח לית' בחם' שבת דף קי"ח פ"ח ישחנים כני מלכים חלו כני
חנבי' וחם ה"ל"ת' כבי חבתי חלו כתיהודי' וכו' וח"כ לפי זה מנה הדין
חע"ל דין לית' כבכתבי חלר"י ז"ל ילך לפשות עניהו והוח כי יש כתי'
חחרה קיומה שיהיה חלוקי נגד הוד לחמנו' ועם כבכיוחיות חיהה לפרוה
לחמנו' וכדי שלח יהי' לחם וכוכות להוקן כי לין לחם רשלי לפרוה
כר"ת הנחניט כית הכבסה לכלחכה יחתר מה זה להלחין לכל ביתה תרחה
בחתבנות כית הכבסה לכלחכה יחתר מה זה להלחין לכל ביתה תרחה
בחתם דף ס"ב ח"ת לרב הוכח כרי ו"ט לח מכיחת חקדי דרב
חכמת מחזרו"ל שפעת"ח ל' מתן דעיל לכית הכבסה לח ליתיב בהדי' היינו
כחיהה חמוך לפי שכבסתח הכקה כחוקה ובחתן' שיני כרכבת' ותתי לידי
סכנת' ח"ל כח עיקום כחיו דכרייתי' ותת' לחתת כחילי דעלה כל שכן
על לנבי ע"כ ח"ל כחיהרו עזרתינו הקדש מה שהוח מכוח לנוקלקמצא

שהיה חפיפת הכלי בתיבו׳ בדוק תלבו׳ וכיוצא בדמיו׳ בב שבכדוק והוד תכת׳
פירוש ב״ד דהיינו ראשית חכמה וסוד דעת נדמו בו׳ ועוד כתב בדיוקו
ב״ך פשוטה כי כתיב לית דעו עיט הוא שער התיקוני׳ והוא כתר עליון
כמו׳ בתקוני׳ ל״ל שחוכמו מוסך עטה העליונה הכשלם והכל בכלל כדוק
והוא זוגות כדוק שבתפלה שפ׳ בתקוני׳ כי״ת תדין שכינת עלאה
ופתלה וכו׳ תתה הוא תסך כי לחיך שתפילה הפתח שכינה ע״י חכמה
ומעבלה המקום נבוה מעבלה יתך בחכה כי שם מקום שתפלות הנלוי
ולפיכך נקרא תתה הכלחיכין תתה כען לעולם ומשם יורד הפתח
לת״ת הנקר׳ יהו״ה ואח״כ שהוא סוד שתל נבוהה הכולל ביחוד
ויין כו דכר תשתכחין רוח תדין סטרין נוקבי לקבלו ולין זה דוגה
לשלוי כי״ת תדין מטרין יתין ושתלל חל יתין ה״ם שתל לפיכך הוא
דין לבל כלן יש בתיבות כ״ו ומסך ב׳ משתל תנך הדין הוא דסיסרא
ו׳ עכד ת״ם שהוא רחמים ומשל שתפילה שם חל שהוא רחמים ימין
בכלל בסוד ב׳ שהוא דין שתל ד׳ סוד ב׳ שתל בכלל בסוד (ו׳) שהוא
רחמים ימין וכו׳ והכה עד כלן סוד הפתח היורד ולשבלה לשתבדך
פיזות המ׳ לנוכך עמון ולא לתשפי׳ לחתי׳ לפיכך לין תניא הה דק
עד שרואנו ולשבר יתברכו תזהה זו בקרך עמקלאי יחתי לביכה לקבל
בפתח לפוריך לתשה זה בקרך כיוה חלך שבה בפעים ולכוכבים
לבוש תלבות ולם זה בפתח לת שהם לה ה׳ להם בתפלה לת יכלו לחוור לפרשם
לקבל בפתח להוריך לתשה כל״ת ולא יהלו פני דיקוה וכו׳ לחתם נמן
הוד חיכם עולים לתקור העליון שהוא כיוה שיוכל לסכלל בעולם
הבשלם לעלות שם לקבל בפתח ולפיכך שם לבר תנוחת חלך זה הוא
העולם הנעלם ולפיכך הוא תומרים תסר קדשו דרך נפתר כיוה
סתום ותולם זה עולם נקודם תחפתח שבביה דוגת ניון שבחלבות
(וסוד נקודת ניון בסוד תותפה בינון לתוקם) ולין תדות חלו עולים
רק עד תקום זה לבד ולא לתעלה תסו תקום זה שעולי׳ בו שהוא בסוד
פתרבקות שבכל העליון בתולה ונקרא אשר כמו שיסוד נקרא לעטה
אשר כתיב״ת תפתר שמה לחתו כן עלמת דאתי נקרא אשר בסוד דעת
העליון שהכוון בה והו חלך העולם אשר ושם זה מתי שבו שני תאמרי
פתחתיים זה לת זה בפי׳ אשר ואשר זה הוא אשר לחייב ושני כתי׳ חלו
משם נקודה שתפתעם שבביה שכן עלמת דאתי ושוד דעת העליון
שבתכוה שם קדושה ותפוא כי דעת העליון בתשכל ונקרא אשר כמו שיסוד
דאתי היא תפוא כמו שתלבות נקרא תפת תלכן ושהו תשר קדשו
בתשבון ובתו בתפתיע תרי תפוא עליהם בתפתוחה וכל זה הוא הברכם
והתשוב כי תפוא תפשך הפתח העולם שבעולם לכל ברכת העליון לין
לנו לתחיים לת קדשה ולא תפוא כי לחר שתברכהו הלכות ושהו
להוריד שפא ביכה ולתעה לת הוריהו שפא רק בסוד ביכה דעת שבא
ולא בסוד עלמת דאתי שהוא נקודה תחפתח שבא חלת בסוד ביכה
עפיה תחיתנו׳ ולפיכך תפ לחוחיים בורא נו׳ שהוא ביכה דתקבלת
בתלת סעידין בבריאה ת״ם בורא כי תפא יורד לעולם חיכוים וכו׳
והנפן התנן לו לתדה בסוד שבי׳ שתלבות נקרא נפן לו עץ לו לתדה
ותקבל בעשיי׳ פ״ב וחל לך תחתר פ׳ עקב ע׳ תקי״ח רחל דרחין ל פי׳ תחתר פ׳
לחיכון דיליכן תכתם׳ דתחליכון לתכתב רחל דבריכתן כפתקודי תוריית׳ עקב ע׳תקיח
ובכל הכלין לבפתיע דהלי עלמת לחתקון כרכתן תשבלה לתעלה כל
כרכתן תלבות׳ לחיכון תקונין לחתקדשו תתעלה לעילה ותשבלה לתעלה
ברכתן תלבה תכון בכלבב׳ שלבה תתעלה לעילה עד דשתו נו בהוכל
דלא כתיב ותתעברי לעילה בתקבלה דהוחה מהוזרת דלא כתיב בהוחה
ברכה ושלבה תתעברי לעילה עד דשתו לברתי׳ שלחה תקורת לכל חיין
כדין נתני תקוחה תקור עלחה בכרכתן תחתכון ותשבעו תלבן כתיב
ונתני תבן לבהמתך ואכלת ושבעת לחתקון לתעלה מדין לחתקן לתעלה זכר נתני
תתעלה לתעלה בדוחא דוא כדוך דוא דוא דתקורת שלחה תכלה לחתקון
ולחתכה ולחתקדש כל בניניהן ולהיו כדין תדיר דלא תסתקן תיחוי
ותתקון לחתקדי שלחה דתקדי(כיוכ כיוכ) ולהיהו תקה תשוי לחיהו
בנין דתקן תקה כתוחה דוא לתעלה (כי תלבות הוא בינון תקה
תשוב) ולהיו שלחה תתקה לחקדי תקה תכי בדוך וכו׳ ס״א עד
דתשוב שם נכתן ישראל בשלחה דתן ובשלחה לחתי כי תבוך
בוה כל הלחתיל וכתבה בך תחלב דוך כללות ובדרך תקדה והוה בחלב
בדוך לתבון לתשה שכיל דקיק בחיכה וכיכה תשר שב ידי יורד
השפע לתיבר כדי שיוכל לשלות ובבן עלי׳ וז כלל גדול בכל מיני
עבודה לדעלה להשיגה שפ״ה ולהבין כדי שלות ולחר שעלו תקבלין שפע
העליון עד שיהיו נתנין וחלבין כדי שלות שעלו תקבלין שפ

החיתיי הרחוי לתם והכה בתחלה תלו תודידין שפע העליון בדוך כמ׳
לל תתר שהוא חסד בשוד תתר כען לעולם ותח״ כל תל הת״ת הנק׳
יהו״ה ותח״כ תל התבוחה הנק׳ לתלהים וע״י קבלת השפע הוחת יכולין
לשלות שלשתן תל הכיכה וחו נקרא׳ תלך כי תין תלך בלי עם והכה
הכיכה היה נקרחת עולם ותשה העולם ותשה שבעלו תיילת׳ תלי נקרא׳
תלך העולם ותשה שכבר עלו שם נקבלים שפע החיתיי לתם
והו תשר קדשו תעלה כי תשר היה כיוה קדשו כשוד שי״ת בתשתיו שם
כפח הוד וכוח כיסוד ותפליים הברכה הוא בחיכה תוכן שבחיכה
והכה שתה בכתר פעם בחחת דרך כרם שם כוונתיכו לשלות תלבות
תל הכיכה שתקבל שפע והיו עולה ע״י ני׳ ידים שחעלו׳ תותה שם
תן״ת כו׳ כוונת כשור בתר תשרוה שרים וכו׳ ותו עוליים זו״נ יחי
שביכה תל הכיכה ותח״כ שם יורדי׳ ומכיחי׳ שפע לתשה לזון כל ם
העולמות (בשוד בבקר יתכל עד ולעבד תתלק שלם) וע״כ
שתפלה תמו ותעלי׳ ע״י שם ני״ב והוח כי כל זה״ד יש שם מ״ב תותיות
שהם ד׳ פשוטות ני׳ תותיות תעלוי וכ״ח תותיות תלוי תעלוי הרי ת״כ
ולכן מוכידין ת״כ תיהאון של הוי׳ דין״ן ע״כ תל החסד לעלות
מ״ב של ס״ג תל התבוחה ת״כ תשלי׳ תשלשין תל ת״ת לתעלות
ני״ מיכי ת״כ תלו נרמו בתלת כרוך כי הכה נ׳ מ״כ נ׳ קכ״ו ני׳ תלויי׳
תהשמות כלתי פשוטו׳ שהם מ״ו ל״ו י״ט שהם ק״כ הרי קכ״ו ק״כ הם
נ׳ כרוך ומחוור שלישית לבחר בתלת בתלת כרוך תבנין לבחר היסוד
של תכיכה ביסוד של הכיכה ולהמשיך השפע ביסוד עליון תן יסוד שלו
תל תכיכה שבה והכה יסוד שלו נקרא כרוך והיסוד שלה נקרא כרכה
והכה היסוד תכיכה נקרא שביל ויסוד כיכה נקרא ת״כ - והכה
ידעת כי כל בחי׳ יהודי׳ כרכת הכהני׳ וכרכת התוחות הוא יחוד תמנין
העולמו׳ ויחויתם שהם יחוד תויה ולא קמיך לעליון וע״כ תלו שני
היסודות שלהם ברמו׳ בתלת כרוך כי שהיכם לעולם כיוחו ולכן נקר׳
זה השביל לת תפיידע לעילה ולא לתתת כי לעולם הוא ביחוד
הכתיב ולא תתייבש תם הוא לעילה בתכתיב תו לתתת הכיכה ותרוב
חבוחה שתה נם תכנין כי כרוך עם ל׳ תותיות נ׳ רלב וסה כתנין ד׳
הו״ות ע״ב ס״ג מ״ה ס״ן שסם נ׳ ר״לב וכולם מחכים בשביל
העליון שבתכוחה הנקרא כרוך ותכנין שיש רל״ב לחיי כתנין כרכה עם
ל׳ תותיות וסה כי נודע כי תהי דתלו׳ תל כיסוד הכיכה ו
ושתכנין שיוסבו שם שהיי דתלו׳ יו״ד ודתלפין ותחכם תהי״ה
דה״ן לכדו׳ לחר שם כיסוד דכיכה הוא רל״ב כניחיו שיש בשם וה כי
ס״ יש בה נ׳ מיוחן ד״ו ד״י וו״ו כנודע ובחתר שתכר כל הד׳
סה״ן בנ׳ מיוחי׳ שעלו בני קס״ח ושיו״ד תם שתלק הד׳ ל״ב ו״ן״ יהי׳
נ״י ל״ב ושיו״ד ך׳ הרי קס״ח י״ב ך׳ נ׳ ר׳ שתייב תות א׳ בניוב ו״ך
ושתלק נם הל׳ לב״ ו״ן ויהי׳ ל״ב נשחר עתה תותיות לף בתלת
ת״לף ושם ת״לף עמהה תלא והוא בחי׳ שביל דקיק הנק׳ תלא לת
תיחידע לת בעילה ולא לתתת שהוא הוחות יחוד תיהד תלא בסיוף
ולכן היעו השביל העליון הנק׳ תלא שהוא היסוד החכוחה ביסוד הכיכה
שהוא ת״לף ולא ותה״ה דכה״ן ובהי מתבחר כי שם תהיה הוא נו׳ רל״ב
עם תלא הרי נשם ולהו הם בחי׳ תכ׳ היסוד של הכיכה הנקרחת נבורת
נשעים והכה נם הנשם ל״ב נ׳ שביל עם הכולל ושם נשעים שתה והו
ותתה תחרת ידעתיך כפ״ם ונם הוא נו׳ שב״ל לדעתו כי היסוד של
החכוחה הנק׳ שביל נמוה שם לעולם ולא בסיוף יחודייהו ותחכם כלחבר
תחבר כתי׳ בלא שם השביל עמהו השלשין שהוא יסוד חכמה יהי׳ נו׳
תל״ב עם שם הכולל׳ מכן תה״ה דיו״ן דין והה״ן של״ן תהוא שהוא ת״לף
לתך נקשר תה כוה כי הבלא העליון נקשר היסוד הכיכה שהוא ת״לף
• ולא תה״ה הכה״ן נם תה״ה דיו״ן דין דת״לפין והכה״ן שם היסוד
הכיכה ונקשרים עם השביל העליון לחכוחה להורות על הקשר הנעול
להחיות דלת בסיוף כלל וכן בחתר תחבר כללות ת׳ שחות ש״ב ס״ג
מ״ה ס״ן שהם נ׳ ר״לב שבשביל העליון דחכוחה עם נ׳ תה״ה דיו״ן
דת״לפין בהם היסוד הכיכה ונכה הם ז׳ שחות וכחתר תחבר
כללות ז׳ שחות תלו עם תפ״ה הנו יהי׳ נ׳ כעיב שהוא יסוד הכיכה
נקרא בעיב שיש בו ב׳ שחות תלה״ה ושם נ׳ תלויים עמהם נ׳ תפ״ה
ונקשרים בכללם שהם כללו׳ ת׳ שחות ש״ב ס״ג מ״ה ס״ן שביסוד
החכוחה וכל זה נ׳ בעיב הרי בחבחר הכיכה עניו שביל ובעיב הנו כפל
תקום ואחר תשר התשבכון הראשית הללו תל השביל ותל הבעיב העליוני
כיולת כדוך שהוא נ׳ נ״כ כדכה שהם השביל והבעיב תו בדוך בתחבר
כל זה בבחי׳ יחוד בבעיב שלה לבד שהוא יסוד (והוא בסוד ניון
שבכללות) ותח״כ בדוך לתיישון השפע תל בחלבות שבכיכה (והוא
בסוד יהושלים שבכללות׳ שבתך תתיפה בתוך תתיפה) ושתי כתי׳ תלו

נרמזים

כי אי שכינה היכה תקום רחם יעקב כי עתה ביתי הגלות קטן הוא
ואין לו הוא רחם לעתיד ונגדל לו רחם וחלו לא יקראהו ' כי הו יהי'
שפניהם כדמיון כל סוד של ל' ואל תעיה על שאה שיהיה כשהות
הללו סוד של ל' רחם תהלה ביחוד ה' שהוא בסידור הלה' ו"ל תחי
התפלה הם יש יכולת בידו לכוין יחוד זה ומועיל יחוד להצלת רוח
הקדש לו לקצר עניני עם שתית לויה נדיון ואני מתפללי ה"ע יחוד מועיל
לפי מה שכתבתי בספרי תשל"ב בסוד סנדיקי. תשיב נעד עיכוב הכרחיו כשם
יהוה"ד ליחדת קד"ה ושכינת' בזיווגו ויחודיו ו"ה עם ה' (הת קדושה עקיבה
בזיווגו ויחודיו ו"ה כי חית. כפ' קדושי ע. קס"ד ' ' ירחה ונת ליהי
דעל ריש"כר כפ ומיכה ייעול ויחילו ללבת דכר כפ ליזוחל יעקב ה"ה וכו'
ה' לחבקה על ריש"ת דכר כפ ומיכה שלל ויחיינו ונקו"ה וכו'ע "ולוה ע"ל דף עט עלת
קחוך בזיווגו ויחודיו (ו"ה) ואח"כ תכנון יְהוֹוד לחת עלמה
לייחדל שם כינה שהו אהי"ה ושכינה יחד יאההוי' חה
ויחודו ויורדי' תיין דכורין תן חכמה שהוא ו"ד ה"י ו"ה ה"י והה ע"י
כשמה לכשהם דל' עקיבה שהוכתו כשתף שלמה דסרוקף עקב לחכת
הלחה תי' של שם ותת"קר כת' כשמה לכשמה שלי עיה ושכינה' שהולדו
מ"ד הללו ויעלו תיין כוקדון מביכה שהוא שם ו"ד ה"ו' ה"ו והה
ע"י כשתת ה"ש בלחה תפ' ותת"קר כשתת שלי שתה. ושכינה יעודרו
מ"כ הללו ואח"כ יכוין יְהוֹוד ועיבור תייחד כיעלבות אורני ושכינה
יחד יא"דון"הי ויחידו ת"ד הללו"אהוי שם ו"ד ה"ת
ו"ה ה"ת והה ע"י רוח של ל"כ ע"כ ותתקר בחי רוח שלי עתו
שהוחת כלה תן ו') שכשם ושכינה יעודרו ת"ד הללו ויעלו ת"כ
שהוכתו שהוא שם ו"ד ה"ה ו' ה"ה ע"י כשם ד"ה שהלה ת"כ של
הסם ותתקר כשתו שתו ושכינה יעודרו ת"כ הללו ע"כ ולעולה זה ע"ב"ד
כוקדל שתו עקיבה עק"ב ע"י לחתו כי סי' כתוף שהלל דסרוקף עקב
לחכת הכלת תי' שכשם כתקר לכלה כי לה כתיב נסי ל"ע ד"ע עלה
בזיווגה ככשם כשלום ויפת כשלום כ' שלניות לעולה ותת ותת ולכתר
לחכלה עוד טעם שר"ע כתיב פעם כת' ופעם נה' :

סימן ה' דיני כוונת הברכות

יבוין כשברכת כי האלות כשחיבר הסם יכוין פי' קריאתו כלה"י
שהוא חדון ככל ויכוין כשיבתו כיכוד"ת שהוא הי' הוה ויהי'
ע"כ והוא לפעמ"ד שיכוין לכוד הכ"ל לחבר יחד כי הכם קימו כפ'
כחיצוני ע"ג פ"ב ותת תורת האולה היה האולה כ פי' חצי ע' פפ'
כחלות דשכינה היה האולה לנבי כחלות דשכינה כשהה ריחין וכוסמין
שפניהם כדמיון כל סוד של ל' ואל תעיה על שאה שיהיה כשהות
דין עדן דחיהי רוח ונשמה ורוח ונקרין יתנו שתנין ונקרין דחיזון נפרי חלת פי' חלתי
דילה כפיך דודה כחיהו מנו היכלי כשהה שתנין כשהה כמוזנין וכריחין כשרים ע"ת ע"ל
וכוסמין ותתי לנבה וכו' קריב לנבה וכו' ונכחה דכחיזון דעומה
תתבניות ותתעבדות בתקונכת בדיוקנכת בשניהו דילה ה"
כחלקדיון ע"כ ולה הסוד כלקיהם ת"ת כווזך חבל ת"ת כניף חבל
כוזיך ר"ל מי שרחוי לבנות שיהי' ה' כחלקדיון זו הוא סמוך כן
שיודע רוי תורויות' והוו חל תקרי כניף חבל כוזיך וכל' ועני' כפ'
תעזוחה ע"ג רל"ג כיין דיוטו שר כם ליפתח וכו' ונתעתף לחכללה לה
כתיב"ר מכילן וכו' ותיון תליכר כוסמין עלליון (כו') הה"ד נן
כעול לחוזני כלה כתיעית דלת תפתית חלת לנבי בעלה וכך ויתי
כעלה תדני שפתי תפתח דחיהי חבכת שלהה תפתח לנבי בתרין
ממכי קשון וקכילת לי' כתרין דרזין כה"ד שמילת תחת דחיי ויוסיפו
תתנקבי יה"ו כחית לנבה דלת הוא רות לחן יא"הרו"נה"י דחיהו
מחוברת בתרין לחתון וכו' נדול בעוכה חתן יותר מן מחבר בוחה
דחיכון תרין כחיהו דכחיקות חבל כד חיכון כחיהו דחיהו כי לחתר
לנבייהו חל ברחוני שתב שחרוחית וכו' ע"ם וחל דחיהו חלי קרל
נגד הדשעים כשתן חל ברחוני ונו' כי פסוק זה מביא ע"כ כפ' חלה
כהבדים ע' תב"ן ומם יש בוחה דחיהו בדחל חיהי תלבי ותעבידת
ע"ד עד דלת תתרוחית חל ויקוקה חלת ושיהו הקדוז' חדת ומתי
חיהי ' וכו' ויהיו לחדוה שתוה וכו' כה כך חתי נפוני כח וכחי
קשון כביכול עופן לבחי דכר ותחרית ועיר ועיר ותת עבדית כ
כדיוקנכת כשביהו דילה וכו' ויהו תכן שחוד רשע"י עד ליית כיקום
דחיהו דחד כחיכת עת לעשות לה וכו' ל לכן תתכנו תבדי כחוחין
מלכנין תבדיון ורוחתי וכו' כידין וכרגלין כי מלחי דחיכה הוא כחיל
כי כשהוחה שם חדוה לעכיות' חי' ישקרת להחוק לכך לחוד חתם
עכרי חיל וכח תתכנו לעשות מלכחת כנד הרשע כדי ליחד ולו כיחנת
הוא דחיהי ה' כחלקדיון לכל כחה פעמים כחרכיתו כי עקה כעקב"י
נתן יהושע לה מעד חקר ה' כי כל ל' פואה לחרכו :

סימן

ולוה כתן יהושע ה' יקודש ול' יעקוד הם
לכן נקם יוסי' ענוך תלמיה ל' יקודש ול' יעקוד הם
כודיון חתעבדות ככנוי יכה יוסי' חת יוסי' פי' רש"י כי יוסי נ' פ"ן
שהוא חלמיד כשם ל' יהושע כן קדמה כשל יום
חתיר כשוד דוד חין קם כשלבות ליצה כי אז נחוד חלהים חל דמי לך
וכו"ל כל פרטי ולכה תיהו רשב"י כשיבת קדיש כפני תצחי חלבו
שפניהם כדמיון כל סוד של ל' ואל תעיה על שאה שיהיה כשהות
הללו סוד של ל' רחם תהלה ביחוד ה' שהוא בסידור הלה' ו"ל תחי
התפלה הם יש יכולת בידו לכוין יחוד זה ומועיל יחוד להצלת רוח
הקדש לו לקצר עניני עם שתית לויה נדיון ואני מתפללי ה"ע יחוד מועיל
לפי מה שכתבתי בספרי תשל"ב בסוד סנדיקי. תשיב נעד עיכוב הכרחיו כשם
יהוה"ד ליחדת קד"ה ושכינת' בזיווגו ויחודיו ו"ה עם ה' (הת קדושה עקיבה
בזיווגו ויחודיו ו"ה כי חית. כפ' קדושי ע. קס"ד ' ' ירחה ונת ליהי
דעל ריש"כר כפ ומיכה ייעול ויחילו ללבת דכר כפ ליזוחל יעקב ה"ה וכו'
ה' לחבקה על ריש"ת דכר כפ ומיכה שלל ויחיינו ונקו"ה וכו'ע "ולוה ע"ל דף עט עלת
קחוך בזיווגו ויחודיו (ו"ה) ואח"כ תכנון יְהוֹוד לחת עלמה
לייחדל שם כינה שהו אהי"ה ושכינה יחד יאההוי' חה
ויחודו ויורדי' תיין דכורין תן חכמה שהוא ו"ד ה"י ו"ה ה"י והה ע"י
כשמה לכשהם דל' עקיבה שהוכתו כשתף שלמה דסרוקף עקב לחכת
הלחה תי' של שם ותת"קר כת' כשמה לכשמה שלי עיה ושכינת' שהולדו
מ"ד הללו ויעלו תיין כוקדון מביכה שהוא שם ו"ד ה"ו' ה"ו והה
ע"י כשתת ה"ש בלחה תפ' ותת"קר כשתת שלי שתה. ושכינה יעודרו
מ"כ הללו ואח"כ יכוין יְהוֹוד ועיבור תייחד כיעלבות אורני ושכינה
יחד יא"דון"הי ויחידו ת"ד הללו"אהוי שם ו"ד ה"ת
ו"ה ה"ת והה ע"י רוח של ל"כ ע"כ ותתקר בחי רוח שלי עתו
שהוחת כלה תן ו') שכשם ושכינת יעודרו ת"ד הללו ויעלו ת"כ
שהוכתו שהוא שם ו"ד ה"ה ו' ה"ה ע"י כשם ד"ה שהלה ת"כ של
הסם ותתקר כשתו שתו ושכינה יעודרו ת"כ הללו ע"כ ולעולה זה ע"ב"ד
כוקדל שתו עקיבה עק"ב ע"י לחתו כי סי' כתוף שהלל דסרוקף עקב
לחכת הכלת תי' שכשם כתקר לכלה כי לה כתיב נסי ל"ע ד"ע עלה
בזיווגה ככשם כשלום ויפת כשלום כ' שלניות לעולה ותת ותת ולכתר
לחכלה עוד טעם שר"ע כתיב פעם כת' ופעם נה' :

סימן ה' דיני כוונת הברכות

יבוין כשברכת כי האלות כשחיבר הסם יכוין פי' קריאתו כלה"י
שהוא חדון ככל ויכוין כשיבתו כיכוד"ת שהוא הי' הוה ויהי'
ע"כ והוא לפעמ"ד שיכוין לכוד הכ"ל לחבר יחד כי הכם קימו כפ'
כחיצוני ע"ג פ"ב ותת תורת האולה היה האולה כ פי' חצי ע' פפ'
כחלות דשכינה היה האולה לנבי כחלות דשכינה כשהה ריחין וכוסמין
דין עדן דחיהי רוח ונשמה ורוח ונקרין יתנו שתנין ונקרין דחיזון נפרי חלת פי' חלתי
דילה כפיך דודה כחיהו מנו היכלי כשהה שתנין כשהה כמוזנין וכריחין כשרים ע"ת ע"ל
וכוסמין ותתי לנבה וכו' קריב לנבה וכו' ונכחה דכחיזון דעומה
תתבניות ותתעבדות בתקונכת בדיוקנכת בשניהו דילה ה"
כחלקדיון ע"כ ולה הסוד כלקיהם ת"ת כווזך חבל ת"ת כניף חבל
כוזיך ר"ל מי שרחוי לבנות שיהי' ה' כחלקדיון זו הוא סמוך כן
שיודע רוי תורויות' והוו חל תקרי כניף חבל כוזיך וכל' ועני' כפ'
תעזוחה ע"ג רל"ג כיין דיוטו שר כם ליפתח וכו' ונתעתף לחכללה לה
כתיב"ר מכילן וכו' ותיון תליכר כוסמין עלליון (כו') הה"ד נן
כעול לחוזני כלה כתיעית דלת תפתית חלת לנבי בעלה וכך ויתי
כעלה תדני שפתי תפתח דחיהי חבכת שלהה תפתח לנבי בתרין
ממכי קשון וקכילת לי' כתרין דרזין כה"ד שמילת תחת דחיי ויוסיפו
תתנקבי יה"ו כחית לנבה דלת הוא רות לחן יא"הרו"נה"י דחיהו
מחוברת בתרין לחתון וכו' נדול בעוכה חתן יותר מן מחבר בוחה
דחיכון תרין כחיהו דכחיקות חבל כד חיכון כחיהו דחיהו כי לחתר
לנבייהו חל ברחוני שתב שחרוחית וכו' ע"ם וחל דחיהו חלי קרל
נגד הדשעים כשתן חל ברחוני ונו' כי פסוק זה מביא ע"כ כפ' חלה
כהבדים ע' תב"ן ומם יש בוחה דחיהו בדחל חיהי תלבי ותעבידת
ע"ד עד דלת תתרוחית חל ויקוקה חלת ושיהו הקדוז' חדת ומתי
חיהי ' וכו' ויהיו לחדוה שתוה וכו' כה כך חתי נפוני כח וכחי
קשון כביכול עופן לבחי דכר ותחרית ועיר ועיר ותת עבדית כ
כדיוקנכת כשביהו דילה וכו' ויהו תכן שחוד רשע"י עד ליית כיקום
דחיהו דחד כחיכת עת לעשות לה וכו' ל לכן תתכנו תבדי כחוחין
מלכנין תבדיון ורוחתי וכו' כידין וכרגלין כי מלחי דחיכה הוא כחיל
כי כשהוחה שם חדוה לעכיות' חי' ישקרת להחוק לכך לחוד חתם
עכרי חיל וכח תתכנו לעשות מלכחת כנד הרשע כדי ליחד ולו כיחנת
הוא דחיהי ה' כחלקדיון לכל כחה פעמים כחרכיתו כי עקה כעקב"י
נתן יהושע לה מעד חקר ה' כי כל ל' פואה לחרכו :

סימן

ולוה כתן יהושע ה' יקודש ול' יעקוד הם
לכן נקם יוסי' ענוך תלמיה ל' יקודש ול' יעקוד הם
כודיון חתעבדות ככנוי יכה יוסי' חת יוסי' פי' רש"י כי יוסי נ' פ"ן
שהוא חלמיד כשם ל' יהושע כן קדמה כשל יום

סימן ו׳ דין אשר יצר (ואלוה נשמה שנתת בי)

מאמר משפטי׳ ע׳ קע״ב

תנא איתא בפ׳ משפטי׳ °ע׳ קע״ב לא תצא כצאת העבדי׳ אבי הוא לא כשעתא דנפקת מן טיקלא והוא סט׳ כאידן דשים להקב״ה ואתים לה בחד גושפנקא דלבוש יקר ומאן איהו שמא קדישא דאקרי אלוה ודא איהו לבושא יקירא דמלכא פריש עלי׳ וכדין איהי כעזיקא דלא אתמסר׳ אלא לישראל לחוד ודא איהו דכתיב כימי שוב יתברכי ועל דא לא כתיב לעם נכרי לא ימשול וגו׳ בבגדו דלבוש יקר דילכא בה ע״כ א״כ לבוש הנשמה נקרא אלוה וכל זמן דלבוש הקודש מלביש לנשמה אזי כתיב לעם נכרי לא ימשול ומכלל הן שומע א״נ לאו .

מאמר פ׳ לך לך ע׳ רכ״ב ותבינוהו דאי פגמי׳ בזכות אדמכוני׳ בזה וכו׳

והנה איתא בפ׳ °לך לך ע׳ רכ״ב פתח ואמר ומבשרי אחזה אלוה מאי ומבשרי ומעצמי מבעי׳ לי׳ אלא ומבשרי ממש ומאי היא דכתי׳ ובשר קדש יעברו מעליך וכתיב והיית בריתי בבשרכם דתניא בכל זמנא דאתרשי׳ בר נש בהאי רשימא קדישא דהאי את מיניה חמי לקב״ה ממש ונשמת׳ קדישא אתאחדת בי׳ ואי לא זכי דלא נטיר האי אות מה כתיב מנשמת אלוה יאבדו דהא רשימא דקב״ה לא אתנטיר ע״כ ולכך כ כשחוטאים ח״ו בזנות אזי בעו״ה לבוש הנק׳ אלו׳ אתעביד מיני׳ ואזי ניתן רשות לנכרי׳ לשלוט

מאמר פ׳ פנחס ע׳ תע״א

ועוד איתא בפ׳ °פנחס ע׳ תע״א ישראל קדישי׳ ובכורי׳ לקב״ה מכל אומין דעלמא הה״ד קדש ישראל ליי׳ וכו׳ ובג״ד אומין עע״ז דאתמר ויאכלו את ישראל בכל פ״ה רעה תבא אלי׳ ע״כ הלא איתא ברש״י קדושים תהיו כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה אתה מוצא גדר קדושה וא״כ אם הם גודרי׳ ערוה נקראי׳ קדש ואז נקראי׳ קדש ישראל לה׳ ואוי על עע״ז רעה תבא עליהן אבל אם ח״ו פוגמי׳ בברית אזי אינקראי׳ קדש ואין להאשי׳ עע״ז וכזה תבין פסוקים בפ׳ האזינו שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו כי איתא בפ׳

מאמר פ׳ שלח לך ע׳ שכ״ב

שלח לך סוף ע׳ שכ״ב כיון דהאי בר נש בההוא עלמא מה תועלתא אית לההוא סטן לאסטאה לי׳ ולא די דאפיק נשמת׳ וקטיל לי׳ א״ל אי תבידא וכלה מולקך ת״א מיאובתא׳ לסטן לא הוי אלא בגין דלא יתלבש ההוא נשמה בלבושא דכיא קדישא כיון דהוא לבושא דא אתדחא ולא אתחשיב וע״ד אסטי לי׳ פ״ט בגין דאתלבש בההוא לבוש יקר יקיר לבושא דוהמא ועבידתא דההוא סטן יתבטל ויתעבר מעלמא וכו׳ ע״ש תא ואגלי לך מלה סתימת בגינא דגופא דבר נש הכי הוא רזא מעם רוחא דקודשא נשמת׳ מנו. איגלא דחיי וכו׳ סטרא אחרא יהבת בשרא ומסטרא דילי׳ אתי׳ בשרא ולא מלה אחרא וכו׳ דתניכן דרוחא קודשא נרמין דלהון קיימין וע״ד תשכו דגופא נרמין וכג״כ ועצמותיך יחליץ ובשרא לא כתיב בי׳ הכי וכל זמנא דבשרא דבסט׳ אחרא קיימא בקיומ׳ ההוא סטן קיימא לאסטאה ואתאביד בשרא לית לי׳ רשו לאסטאה

פי׳ פסוק כסיל חובק בשרו

דהא לית לי׳ על מה דיסמוך וע״ד כתיב יכול בשרו ע״כ וזהו פי׳ הכסיל חובק בשרו והסמ״ס תרין גופין כחדא לא יכלין לאיקם וכו׳ ע״ש והקדמתי כי לבוש בנשמה הוא אלוה ולזה קאמר קדם שמנת עבית כשית הדבק בשר עליך אזי ויטש אלוה עשהו אבדת לבוש הנשמה ולזה אמר דוד אף בשרי ישכון לבטח כי איתא בפ׳ תרומה ע׳ ר״כ גופיהון דצדיקי׳ דלא אתזנן בהאי עלמא בתר האין דהוא קליפה תקיפא לשלטאה עלייהו רוח מסאבא כלל דהא לא אשתתפו אבתרי׳ בהאי עלמא כלום וגופיהון דצדיקי׳ דלא מתענגי בהאי עלמא אלא מתענגי מצוה וסעודתי׳ שכתין ואתין ההוא רוח מסאבא לא יכיל לשלטאה עליהו דהא לא אתענגו מדילי׳ כלום וכו׳ ע״ש ועיין בפ׳ פקודי

דוד אמר אף בשרי ישכון לבטח

ע׳ ת״א מן רוח אחר אית בהאי על דקב״ה אריזדונות כחייבי עלמ׳ וכו׳ ע״ש ולזה אמר דוד אף בשרי ישכון לבטח כי לא נהנתי מהאי סטרא בישא רק סעודת מצוה וכנ״ל ולזה באמ׳ כתובו׳ דף ק״ד בשעת פטירתו של ר׳ זקף עשר אצבעותיו כלפי מעלה אמר רבש״ע גלוי וידוע לפניך שיגעתי בעשר אצבעותי ולא נהנתי אפילו באצבע קטנה יהי רצון מלפניך שיהי׳ שלום במנוחתי יצתה בת קול ואומרת שלום ע״כ ומובן לפ״ד כנ״ל והא דזקף עשר אצבעותיו תבין ע״פ מה שהארכתי בסוד אצבע׳ גם לכלול שלא פגם באצבעו׳ וכנ״ל .

פי׳ של אלוה נשמ׳ שנתת בי

וא״כ הוא יש להתבונן איך אנו אומרי׳ אחר נטילת אלוה נשמה שנתת בי טהורה היא וכו׳ ואתה עתיד ליטלה ממני ובסידור האר״י ז״ל ממני בסוד מ״נ והוא לפי מה שהארכתי לעיל מאמר פ׳ ויחי ת׳ תנ״ו הואיל וגלי קמי קב״ה דבני נשא ימותון אמאי נחית נשמתין לעלמין וכו׳ דאסיים וכד נשמת׳ סלקא כדין אתערית תיאובתא׳ דנוקב׳ לגבי דכורא וכדין נביען מיא מתתא לעילא וכו׳ דהא בנשמת׳ דצדיקי׳ אשתלים ההוא אתר וכו׳ . ולזה שפיר קאמר אלוה נשמה שנתת טהורה היא וא״כ כדין נ כבראתי כלא אתה עתיד ליטלה ממני לסוד מ״נ ל אבל שלא כתיב:

פ׳ יתרו ע׳ קפ״ט

מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו נקי כפים ובר לבב נקי כפים דייקא וע״פ מה דאי׳ בפ׳ יתרו ע׳ קפ״ט כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת היינו שיכול לייחד יחודי׳ כי על זה ירמוז מלאה קטורת וכנ״ל

פי׳ מאמר ויקרא ע׳ י״ו

ע״פ מאמר פ׳ °ויקרא ע׳ י״ו כי כד אינון בפלוגתא דא עם דא ויסלקון ברכאן מעלמא כו׳ אלו ונאות׳ דישראל אתייהבת לסטר עזין כד מ מתחברן כחדא כתיב כף אחת וכו׳ ולסוד זה הארכתי שיש שני כפין בשני קללות בקללה ראשונה ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתי׳ ולא געלתי׳ לכלותם ובקללה שני׳ כתיב והתוכריתם כי יד׳ פירוד בין כפין ולזה זקף ר׳ עשר אצבעותיו ואמר שיגעתי בעשר אצבעותי במלאכות י׳ וכאשר הארכתי וא״כ אם הייתי לוחם עם הרשע בודאי לא רציתי להנות מן העה״ז דהיא כתונה לס״א לכך יהי רצון שיהי׳ מנוחתי בסוד וא״כ הדרא קושי׳ איך אומרי׳ אלוה נשמה בכה ככר הארכתי בסוד ראיתי בני עלי׳ והם מועטי׳ שהם זה הוא כולל תי׳ יחידה ונשמה והם מועטי׳ דווקי׳ לכך דהא אמי׳ לר׳ אליעזר ברשב״י בשוכה לנשמה עשה סעודה ודאי יש לתרץ כי איתא בכתבי האר״י ז״ל בהלכות שבת וז״ל פנימיות העולמות הוא עצמות שיש כ בעולם ההוא כגון עצמות עשי׳ שיש בה נפש רוח נשמה וכולם נקראים נפשין דעשי׳ וכו׳ ועצמות דיצירה שיש בהם נפש רוח נשמה כולם כ נקראי׳ רוחין דיצירה וכו׳ וכן עצמות הבריאה וכולם נשמות דבריאה וכן עצמות דאצילות כוללים נפש רוח נשמה וכו׳ ע״כ א״כ אפי׳ בעשי׳ שבכלל הם נפש יש בהם ה׳ בחי׳ שהם נפש רוח נשמה וכו׳ ועו״ק זה נשמה שנתת בי היינו הפחות עכ״פ יש לו חלק מן העשי׳ וע״ז קאמר

פי׳ מאמר תולדו׳ ע׳ של״ב

ראיתי בני עלי׳ שזוכו לנשמה שבבינה אלו הם מועטים הלא איתא בתולדו׳ °ע׳ של״ב דואחריך והכן כאון יאלאכתך וסיים ובתר דינדע בר נש רזא דחכמת׳ ס״א רזא דמהימנות׳ ויתקין גרמי׳ בה (היינו כנ״ל

טעם מ׳ רבתי כתיב׳ תמים

ואף דאיהו מלא מיין דאורייתא צריך למהוי שלים ולזה מדייק ינדע בר נש רזי דמהימנות׳ ויתקין גרמי׳ בה מה כתיב אחד ובנית ביתך דא נשמת׳ דבר נש בגופי׳ דיתתקן ויתעביד גבר שלים ולזה כתבתי כתיב בפ׳ שופטים תמים תהיה עם יי׳ אלהיך כי איתא בפ׳ בראשי׳ ע׳ קע״ד פ׳ איגר בר יי׳ נשמת אדם ע״כ והוא מובן ג״כ לפי מאמר פ׳ פנחס ע׳ תנ״ד במאור הנ״ל מלא מן תרווייהו וכו׳ שרי עלי׳ דאיהו אדם דאיהו שמא מפרש ע״כ והנה ראה תראה בכתבי האר״י ז״ל מתבאר כי מקרא הוא בעשיי׳ ומשנה הוא ביצירה ואחרי תלמוד בבריאה ואחרי קבלה באצילות והענין הוא כי באצילות יש כל מה שלמטה ממנו וגם תורה שבכתב שהוא מקרא עם משנה עם תלמוד עם קבלה אך בבריאה יש מקרא משנה ותלמוד וחסר ממנו קבלה לכן הקבלה שהיא באצילות לבדו נקראי׳ אצילות על שם אחרי קבלה וכן הבריאה נקרא אחרי תלמוד לפי שביצירה חסר תלמוד וכן היצירה נקר׳ אחרי משנה לפי שבעשיי׳ חסר המשנה ג״כ ואין שם אלא מקרא לבד

פי׳ גמ׳ כל שאינו לא במקרא ולא במשנ׳ וכו׳ אינו מן הישוב

ע״כ °וזהו פי׳ כל שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בגמ׳ אינו מן הישוב והוא מובן כי אין לו חלק בכל העולמות וא״כ אדם כזה אין לו אפי׳ נפש דעשיי׳ ולזה איתא במס׳ כתובות פ׳ שני דייני גזירות א״ר אלעזר עמי הארצות אינם חיים כי איתא בגמ׳ במס׳ סוטה פ׳ הי׳ נוטל דף מ״ב איזהו עמי הארץ כל שאינו קורא ק״ש שחרית וערבי׳ ופי׳ רש״י כל שאינו קורא ק״ש דהא ודאי לא ידע מידי אבל ידע לקרו׳ וקורא לאו

פי׳ גמ׳ עמי הארצות אינן חיים ומצאתי תרופה וכו׳

עם הארץ הוא אמר לי׳ רבי מצאתי לקן תרופה מן התורה שנ׳ ואתם הדבקים ביה״ו אלהיכם חיים כלכם היום וכי אפשר לאדבוקי בשכינת׳ אלא כל המשי׳ בתו לת״ח וכו׳ ומהנה ת״ח מנכסיו מעלה עליו הכתוב כאלו מדבק בשכינה ע״כ והנה מביא כאן פסוק ואתם הדבקים ביה״ו וכפ׳ משפטים ע׳ קע״א בר שמא יחידא׳ מכל שאר שמהן דאחסין לעמא יחידא׳ ואיהו י״וד ה״א ו״או ה״א דכתיב כי חלק יי׳ עמו וכתיב ואתם הדבקים ביה״ו בשמא דא ממש יתיר מכל שאר שמהן ע״כ וכבר הקדמנו איש תם גבר שלים הכי צריך למהוי כשמתא שליאתא׳ וכו׳ ובג״ד שרי׳ עלי׳ אדם דהאי שמא מפרש ולזה מי שהוא בסוד זה או נאמר עליו ואתם הדבקים ביה״ו ונקרא ת״ח וכדאי׳ שם כל המשתמש באור של תורה אור תורה מחייהו ע״כ אבל מי שאינו זוכה לאור תורה אין תורה מחייהו ואין זוכי׳ להדבק בשם אדם הנ״ל

מאמר פרשת בראשית ע׳ קל״ד

והראי׳ ראה תראה °בפ׳ בראשית ע׳ קל״ד שמאלין בסוד תורה אבל מי טמיר ע״ש כי הארכתי לעיל דף ווי לעלמא דאינון מעיינין לבא וסתימין עיינין ולא מסתכלן ברזי דאורייתא וכו׳ דאסיים ובג״ד משה לא מית ואדם אתקרי ואתמר בגלות בתראה ולאדם לא מצא עזר את כלהו כנגדו וכן עמודא דאמצעית אתמ׳ בי׳ ולאדם לא מצא עזר דאפיק שכינת׳ מן גלות הה״ד ויפן כה וכה וגו׳ וא״כ רובם ככולם אינו בכלל

סוד פסוק ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם וכנ״ל והא יחותו ולא בחכמה
כי ז״ל בפ׳ בראשית ע׳ ק״ו ישראל דסליק בי״וד ה״א ו״או ה״א וכו׳ וראו
דסלקא ישראל עלה במחשבה מחשבה חשב יה״ וכו׳ תשכח שמא קדישא
ע״כ ולזה קאמר יחותו ולא בחכמה כי חכמה הוא כ״ח מ״ה וגם חכמה
הוא מחשבה וזכו ולא בחכמת התורה ובפ׳ משפטים ע׳ קפ״ח כי תקנה
עבד עברי שש שנים יעבוד ובשביעית וגו׳ כל דכורא קאים בדיוקנא
בעלמא דדכורא וכל נוקבא קאים בדיוקנא בעלמא דנוקבא סטר דאיהו
עבדא דקב״ה אתדבק בי׳ ובאינון שש שנים קדמונית אתפקד נרמי׳
מפולחני׳ אתפקד לי׳ קב״ה ואינון שש שנים דעלמא דדכורא וכו׳ :
ואתמסר בעלמא דנוקבא וכו׳ את שביעי׳ ונטלת לי׳ הא מכאן
ולהלאה מעלמא דנוקבא לא בעא לקיימא בה וכו׳ ובפורקנא באית
לתתא ואתדבק בסטרא אחרא מכאן ולהלאה אתפקד מעלמא דדכורא
ומעלמא דנוקבא הא אתאחיד באינון עבדים דאימן מסט׳ אחרא ע״כ
וזהו שאנו מברכים בתחלה שלא עשאני עבד ואח״כ ברוך שלא עשאני
אשה כי דכורא קאים בסט׳ דדכורא לכן יתן דעתו שלא יברך ברכה
לבטלה ולא כעו״ה נרמי׳ עבדים משלו בנו פורק אין מידם והא
דמדייק לא בעא לקיימא בה ובפורקנא דיליה כי איתא בפ׳ בחקותי
בסופו על פסוק לא מאסתי׳ ולא נעלתי׳ מ״ט בגין דאחסנות׳ דכפשאי
ביניהו ובגימ׳ כלהו חביבין גבאי קה״ד לכלותם לכלתם לתיב חסר
ו׳ בגינה לא מאסתי׳ וכו׳ דמסיים בגין ההיא כלה דבגווייהו ע״כ •
ולזה מסיים באומר ס׳ בשלח ע׳ וכדין זקפין רישא כל דאחידו
בה וזא נ״כ מה דאי׳ בפ׳ פנחס ע׳ פת״א וכלה איהו מאן דאשתדל
בגלות׳ בגרמה ומכדע לשכינת׳ לאוקיר לה בכל פקודין ולאסכל
בגינה כמה דוחקין כמה דאתמר אגרא דכלה דוחקא עיי׳ בפ׳ משפטים
ע׳ קע״ב קרא ק״בה להוא בשמת׳ ויל כדוק פלן וכו׳ אתיכת מארי
דעלמא די לעלמ׳ דאתא יתיב כי ולא איהך לעלמא אחרא דישתעבדון
בי ואהא מלוכלכת בכייהו וכו׳ כיון דאמאל נשמת׳ כן בעל כרחה כאתת
(והו בעל כרחך אתה נולד) וכו׳ ע״ש כי הכרח הוא וגם דאי בר
נש זכה באאי עלמא ונשיר לה כדקא יאות האי הוא בר נש דקב״ה
אתרעי בי׳ ואשתבח בכל יומא בפמלי׳ דילי׳ ואמר חמו ברא קדישא
דאית לי בההוא עלמ׳ ע״ש וזהו ישראל אשר בך אתפאר ובענין זה תמצא
בפ׳ ויקרא ע׳ ך׳ באריכות והיא איילת׳ מתעטר בי׳ בההוא בר נש
וקמת קמי מלכא ואמרה חמי במאי ברא אתיכא לקמך במאי
ברא אתערנא לקמך :

הלכות ציצית

סימן ח׳ דיני ציצית ועטיפתו

סוד אחר נטילת ידים יתעטף בציצית כדכתיב גדילי׳ תעשה לך ואחר ס׳ שלח
כי איתא בפ׳ °שלח לך ע״ ש״לח ויראהו את יהושע כה״ג לך ע׳ ש״לח
מאי קא חמא דהוה קאים קמי מלאכא ומתלבשא בלבושא מלוכלכין
עד דכדוה׳ כפיק ואמר הסירו את הבגדי׳ הצואי׳ מעליו וכו׳ א״ר יצחק
כתיב ועומד לפני המלאך מאי לפני המלאך דהוי דאין דינוי ההוא
דכתיב ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא מאי קמ״לן דכל בר נש
דלא זכי בהאי עלמא לאתעטפא בעטופי דמצוה ולאתלבשא בלבושא
דמצוה (ראה שמדייק לאתעטפ׳ ולאתלבשא מכאן יש לדייק שלא די
בטלית שהולך לבית הכנסת אלא צריך לבוש של מצוה כל היום ואף
בלילה אית׳ שיהי׳ עליו ציצית ומביא ראי׳ ממדד מזה דאיתא °בפ׳ גם׳ בפ׳ התכלת
התכלת ובשעה שנכנס דוד למרחץ וראה שעומד ערום אמר אוי לי בשעה שנכנס
שאעמוד ערום בלא מצות כיון שנזכר מילה שבבשרו נתיישבה דעתו דוד למרחץ
ע״כ דמשמע מזה דגם בלילה הי׳ לבוש ציצית כאשר לדברי מאמר הנ״ל
כד עייל בההוא עלמא קאים בלבוש׳ טנופא דלא אצטריך וקאים
בדינא עלי׳ וכו׳ ע״ש ושלמה מלכא צווח ואמר בכל עת יהיו בגדיך
לבנים ולזה איתא בכתבי האר״י ז״ל יכבד נשמתו בעבייני׳ הכונעי׳ לה
שתהי׳ טליתו לבנה ונקי בתכליתו וישתדל שיהי׳ של צמר רחלי׳ דוקא ואחר ס׳
וכל מי שאין לו ציצית בבגדו א״ו כמנודה לשמים ובפ׳ °פנחס ע׳ תי״א פנחס ע׳ תי״א
הטלית לבנה איהו לימינ׳ מסט׳ דחסד ואתמר אל מלך יושב על כסא
רחמי׳ מתנהג בחסידו׳ והוכן בחסד כסא מסד סליק ע״כ חולין וקפרין
דטלית ע״כ (והענין כי החוליות הם כ״ב כי הפותח לא יפחו׳ משבע
והמוסיף לא יוסיף על י״ג וא״כ ד׳ פעמים י״ג הם נ״ב וחמשה קשרים
בכל כנף הם עשרים ס״ה הם ע״כ) וכזה תבין גמ׳ בפ״ק דר״ה ויעבור
יי׳ על פניו אר״י אלמלא מקרא כתוב אי אפשר לאומרו מלמד ש
שנתעטף הקב״ה בטלית כצור והראה למשה סדר תפלה וא״ל כל זמן
שישראל חוטאין לפני יעשו כסדר הזה ע״כ ומביא מהרש״א בשם מ
מקובלים ז״ל כתעטף הק״בה כאותו טלית לבנה שמתעטף בבריתו

של עולם ע״כ ומובן לפ״ד וקאמר דצריך להפריד החוטין וזה מה דאי׳
בפ׳ שלח לך ע׳ ש״לב כתיב מכנף הארץ זמירות שמענו בגי לבדיק מכנף
הארץ דא כנף דציצית דאיהו כנף הארץ וזמירות שמענו אלין שאר חוטין
דנפקין ותליין מאתר עלאה גו אילין שבילין עלאין דנפקין מחכמה
עלאה ע״כ ולזה איתא בכתבי האר״י ז״ל צריך להפריד החוטין כל
חוט בפני עצמו כי הם ל״ב נתיבות חכמה וכל א׳ נתיב בפני עצמו ע״כ
ויש שם כוונה א׳ ז״ל קודם שתברך על טלית גדול יכוין לחבר מו״ב
י״ה וכותבין מוחין לזעיר אפין (ו׳) דשם יה״וד ואח״כ ו׳ שהוא
זעיר אפין כותכנס לנוקבא (ה׳) והנה השלוב הוא כזה יא״ווה
וסוא נ׳ ל״ב חוטין לב׳ נתיבו׳ חכמה והוא ר״ת להתעטף בציצית
ע״כ וסוד הזה הוא מה שכבר כתבתי לך בסוד מה דאי׳ בפ׳ אחרי ע׳
ק״י בסוד וגהר יוצא מעדן להשקות את הגן עד סופו וכדין אתייהבו
ברכאן לכלהו עלמין וגם הוא סוד ביחוד מאמר פ׳ °האזינו ע׳ תק״ב ומא׳ פ׳ האזינו
וכד נהרין אלין אב ואם עליהו וכו׳ ומני׳ אתזן כרית׳ וכו׳ והנה שם ע׳ תק״ס
מחויר שתי ציצית לפניו ושתים לאחריו כדי שיהי׳ מסובב במצות וכן
מה שכתב בסי׳ י׳ ז״ל וה״ה המלבושים של גלילות אשכנז וספרד
שואיל ואין כנפיהם עשוי׳ שיהיו שניהם לפניהם ושנים לאחריהם
מכוונים זה כנגד זה פטורי׳ מכל זה מוכח דאין יוצאין בטלית קטן אם
לא בענין זה אבל מקרוב חדשים באו אשר לא שערום אבותינו
הקדושים קנת עושין טלית קטן שתי צציות מלפניו ושתי ציצית מן הצד
וקצת עושין שתי ציצית מלפניו כנגד בריא ולעומת זה שתי ציצית מ
מאחוריו אך ואו לא יבאו ידי׳ חובת °בחשיכה יתהלכו ועוברין בכל יום ועליהם
על לא תשא שעושין ברכה לבטלה והולכים בלא מצות ונלע״ד כי זהו כאמר
בעו״ה עצת סמאל כדי לבטל ישראל ממצוה זו וזהו פי׳ בגמ׳ פ׳ התכלת
דף מ׳ א״ר אלעזר בר צדוק והלא כל המטיל תכלת בירושלי׳ וכו׳ ופריך
ולדרש׳ הפרקא ומשני גזרה משום קלא אילן וכבר כתבתי שק״לא
ג׳ סמאל כי הלא יש ראי׳ מופלא על סוד יחוד הנ״ל כי הלא הקדמנו
מה דאי׳ בפ׳ בראשית ע׳ קמ״א קמ״ב בשלהוב׳ דשרגא אית בה תרין
נהורין חד נהורא חוורא דנהיר וחד נהורא תכלא וע״ז אמר רש״בי רזא
דחכמת׳ איהו יהו״ד יחוד קדישא ה׳ בתראה דשמא קדישא איהו
נהורא תכלא דאתאחד בי״הו דאיהו נהור׳ חוורא וכו׳ ע״ש כי הארכתי
לעיל והנה סוד הזה הוא בציצית כדאי׳ בפ׳ פנחס אפס קניהו
והאי תכלת איהו דינא אד״ני דינא דמלכות דינא ותרין גוונין
רשימין בטלית חד חוור וחד תכלת רחמי ודינא וכו׳ ועל תרין גוונין
רמזו רבנן מאימתי קורין את שמע בשחרי׳ משיכיר בין תכלת ללבן
וכו׳ יחודא קב״ה כליל גוונין יה״וד אדני רחמי ודינא ע״כ וסוד זה
כבר הארכתי בסוד יחוד זה וביותר כשמאריך בפ׳ ויקרא עשר ספירן
כתב שתיתאה יה״ד רחמי שלייוו דכלא וכו׳ ומקיים עשירא׳ אד״ני
דינא דמלכות׳ דינא ע״כ ובחייט מביא נותה התורה להיות בטלית ד׳
כנפות כי המחשבה הוציא מן א״ס וכו׳ ומשם יפרד והי׳ לד׳ ראשים
והם חכמה ובינה חסד וגבורה והם נגד ד׳ כנפות ע״כ וא״כ בין תבין
בשכלך הלא חכמה וחסד הם בקו ימין מצד אחד ובינה וגבורה מצד שמאל
והנה לעיל כתבתי שהציצית יהי׳ שליש גדיל ושני שלישי ענף הם כנד
ה׳ חסדים שליש מכוסי׳ ושני שלישי מגולי׳ ע״פ הנ״ל בזה יש לתרץ
פסוקים בתלים מזמור לה׳ ובצלעי שמחו ונאספו קרעו ולא דמו ופי׳ פי׳ פסוקים
רש״י ובצלעי בשביל אשתי זו וכו׳ וגם במזמור הנ״ל כתיב קודם כל בתלים ל״ה
עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוכה בסי׳ כ״ד בא״ח מביא כי כתוב במנהגות ע״פ נגלה
מיימון במדרש ש״ט יש כאן דכל עצמותי תאמרנה אמ׳ דוד לפני הק״בה
אני משבחך בכל אברי וכו׳ וגם ידי שמאלית בה אני קושר תפלין של
יד ובה אני אוחז ציצית בזמן ק״ש כחוה אני משים הציצית כנגד לבי
בזמן שאני קורא ק״ש וכו׳ מכאן ראי׳ שמנוה לאחוז הציצית ביד שמאלית
כנגד לבו בזמן ק״ש ע״כ דקשה לפי זה מה סמיכו׳ יש לפסוקי׳ שאחר
ובצלעי שמחו ונאספו אבל הנה איתא בפ״ק דע״ז א״ר יוחנן משום
רשב״י לא הי׳ דוד ראוי לאותו מעשה דכתיב ולבי חלל בקרבי ופי׳ רש״י
יצה״ר חלל בקרבי ואין לו כח לשלוט בקרבי) ולא עשה אלא כדי להראו׳
תשובה ע״כ איתא בפ׳ יום הכפורים א״ר נדולה תשובה שדוחה את
לא תעשה בתורה שנ׳ הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה
לאיש אחר וא״כ הי׳ תירוץ לדוד על מעשה בת שבע להראות תשובה
וכ״ת מי יימר דתשובה עהכי כל כך נלמוד מדאמרינן דעשה דוחה לא
תעשה והנה בפ״ק דיבמות בשיט׳ דעלי׳ קאמר אלא מהכא דכתיב
לא תלבש שעטנז וכתיב גדילים תעשה לך ודרשינן סמוכי׳ וכו׳ איתא
בפ׳ התכלת דף ל״ט ההוא גברא דמכסי גלימא דכול׳ תכילת׳ ונדילא
מינדל פי׳ רש״י כל הציצית היתה גדיל ולא שייר בה ענף א״ר יאי גלימא
ולא

ולא יהי תכלתא רבה כר בר תנה אשר יהי גלימא ויהי תכלתא במאי קא מיפלגי רבה סבר כתיב גדיל וכתב פתיל או גדיל או פתיל ורב סבר לעולם פתיל בעינן והוא גדילים וכו׳ . גדיל ופותליהו מתוכו ופירש רשי ופותליהו מתוכו תכה פתיל למטה ויוצא מן הגדיל איתא שם ע״א אמר רבא ש״מ קשר עליון דאורייתא דאי ס״ד דרבנן מאי אצטריך למשרי סדין בציצית פשיטא התוכף תכיפה אחת אינו חיבור אלא ש״מ דאורייתא ופירש רשי עביד ליה קשר בסופו שמקיים את הגדיל עד כאן: ואם כן אם הלכה כמ״ד גדיל ופתיל בעינן אם כן יש כלאים וכלמוד דדחינן ממונים ועשה דוחה ל״ת ואם כן תשובה מהכי ואם כן יש תירון לדוד על מעשה בת שבע והנה הקדמנו וככר כתבתי שטעם שיאחז הציצית במקום החזה כי הציצית מראוים גם כן על ה״ח שלים מכוסים ושני שלשים הם מגולים לעומת זה יש ד׳ קשרין ושלים גדיל ושני שלשי ענף ואם כן מוכח דצריך גדיל ואם כן על כרחך עשה דוחה ל״ת ואם כן תשובה מהכי ושפיר קאמר דוד כל עונותיו תאמרנה כי מלא זה מוכח דשפיר עשיתי להראות תשובה ואף על פי כן וכנלעי שמחו ואספו:

מאמר פרשת בראשי׳ ע׳ק״כ

עוד יש לומר טעם שהרשע מסית לישראל במצוה זו איתא °מאמר בפרשת בראשית ע׳ק״ה כל מאן דקיים פקודא דאורייתא כאלו לביש לשכינתא ובג״ד אוקמוה בכסויין ציצית ותפילין כי היא כסותה לבדה והיא שמלתו לעורו במה ישכב ואם היא לאו שליחא כמה מלאכי חבלה רדפין אבתריה כד״א כל רודפיה השיגוה ובג״ד מגלין והוא רחום יכפר עון דא סמאל דאיהו נחש ולא. ישחית דא משחית וכו׳: ואם גלותא סלקא בעטופא דמצוה ותפילין על רישא ודרועא אתמר בהון וראו כל עמי הארץ כי שם י״י נקרא עליך ויראו ממך וכו׳: מיד בלהו בראין וכו׳: ולכן בעו״ה הרשע זה מסית לבעל מצוה גדולה כזו וביותר כל חילול השם מן פורשי כנפים הלומדים שאין להם יראה ומטעים הדבר כי קל הוא להלביש טלית קטן כזה שהוא פעוט מלפניו לזה ישתקע הדבר זה וככר בסכימו אתי כל הגאונים וגתנו חרם על זה וכל שלא ישמע יהיה

ע״פ פנחס ע׳ תע״ו

בנוד בחרם ופורץ גדר ישכנו נחש ראה ערקה °מאמר בפרשת פנחס ע׳ תע״ו אמר קב״ה למשריין דלעילא מאן דמגלי כין יהא נכור בטורה ועביד בתגות לא ייעול בהיכלא דא עד דיפקחון ביה סימנין וכגין דא אוקמוה מארי מתניתין אם הרב דומה למלאכי צבאות תורה יבקשו מפיהו (מכאן מוכח שלא ישמעו לפורשי כנפים) למאן דיהא רשום כאלין סמנין כלבושין עקבלון גלותיה סימנא חדא דיהיב רשום בגלותיה בתכלת בכנפי מצוה ואיהו דומה לרקיע דאיהו מטטרון דיוקנא דיליה תכלת שבצצית וכגין דא שיעור הטלית אוקמוה רבנן כל שהקטן מתכסה בו ראשו ורובו והאי איהו נער קטן נוהג בם והאי איהו נוהג. כד׳ חיון מיכאל גבריאל נוריאל רפאל דאיכון ד׳ וכו׳ ע״ש:

פי׳ נא׳ שיעור טלית שהקטן מתכסה בו ויוצא לשוק ואין צריך אחר לשומרו ק״פ בשלח ע׳ ק״ו

°וכנא׳ קאמר כל שהקטן מתכסה ויוצא לשוק ואין צריך אחר לשומרו וכו׳ . כי איתא במאמר °פרשת בשלח ע׳ ק״ו זה לשונו ויאמר משה אל יהושע אמאי ליהושע וכו׳ אלא משה בחכמתא אסתכל וידע מאי חמא אתא לסמאל דהוה נחית מסטרא דלעילא לסייעא לעמלק לתתא (כי הקדמנו לעיל שם דאיתא °במאמר פרשת כי תצא ע׳ תקמ״ו ולעילא מעמלק סמאל ע״ל) אמר משה ודאי קרבא הכא אתחזי יהושע בההוא ומנא כדרגא עלאה יעיר אסתכח וכו׳ בההוא אתר דאקרי נער ודא הוא רוא דכתיב ויהושע בן נון נער נער. ודאי לא ימוש מתוך האהל ההוא דאקרי אהל כל יגען תלמוד דבכל יומא הוה יניק משכינתא כמה דהאי נער דלעילא לא ימוש מתוך האהל ויניק מיניה תדירא: (ובזה תבין מה שכתבתי לך לעיל דתכלת רומז על השכינה וגם כתבתי ע״פ מאמרים שרומז על מטטרון אבל פה והא איתא כמו שמכר לעיל) בג״כ חמא משה לסמאל נחית לסייעא לעמלק אמר משה ודאי האי נער אקבליה דשליט עליה לנגחא ליה וכו׳ ע״ש:

תמ״פ כי תצא ע׳ תקמ״ו

°וכמאמר פרשת לך לך ע׳ רנ״ה זה לשונו אי לך ארץ שמלכך נער דתגיא כל ארעות דשאר עמין אתייהבו לרברבין דממנן עלייהו ועילא מכלהו ההוא דאתמר ביה אי לך ארץ שמלכך נער ע״כ:

ע״פ לך לך ע׳ רנ״ה וע״פ תרומ׳ ע׳ רל״ב פי׳ פסוק אם יי׳ לא יבנה בית שוא שקד שומר

°ובמאמר פרשת תרומה ע׳ רל״ב ז״ל שומר מה מלילה שומר דא מטטרון שומר ישראל וזהו שכאמר אם יהוד לא יבנה בית שוא שקד שומר וגו׳ וסוד בי״ת כבר פארכתי לך לעיל ע״ש: ועוד כתיב שומר אדוני׳ יכובד וגו׳ ע״כ: וככתבי האר״י ז״ל בסוד חנוכה נער שבכלה רגל מן השוק הם פריצה וכירצ עטיה וכו׳ ומטטרון שליט .

ביצירה ע״כ: ולזה קאמר שיעור הטלית כל שהקטן מתכסה בו ויוצא לשוק ואין צריך אחר לשומרו ומובן מאוד:

סימן י״ח זמן ציצית :

לילה לאו זמן ציצית איתא בכתבי האר״י ז״ל אין טלית וציצית בלילה כי הציצית בטלית הוא אור המקיף מבינה לזעיר אנפין הנקרא תפארת ישראל הנקרא מדת יום אך המלכות מדת לילה אין מוקפת כי הטלית הוא סוד אור המקיף דזעיר אנפין : יו״ד ה״א וא״ו ה״א י׳ פעמים גימטריא טלי״ת עם הכולל ואור מקיף זה מגיע עד החזה ולכן שיעור הטלית עד החזה כנגד מקום יציאת הנוקבא (ולסוד זה ציצית שליש גדיל ושני שלישי ענף כי מן החזה ולמטה שם אורות בגלוי כי שם סיום יסוד בינה) :

והציצית הכוקעים מתוכו הם סוד גלוי קוני שערי דאריך אנפין המתגלים אחר תשלומו : גם תכוין כי הציצית הם ד׳ מוחין הכוקעין מהם מקיף דזעיר אנפין והם ד׳ שמות אל״ף ה״י יו״ד יו״ד ה״י וי״ו אל״ף ה״י יו״ד יו״ד ה״י וא״ו אל״ף ה״א יו״ד יו״ד ה״א וא״ו אל״ף ה״ה יו״ד יו״ד ה״ה ו״ו גימטריא כמנין ציצי״ת בהסרת קנ״ו דיוס״ף נקרא יסוד שמתכו יוצא האור . ומזה תבין שלא יפה עושין מי שהוא אבל על אביו ואמו כותבין מטלית שחור על עטרה של טלית והוא רמז שמדת הדין פוגעה בו אבל חס ושלום לרמז במצו׳ זו כי הלא הוא אור המקיף מבינה ושם אין שום שליטה וכדאיתא °במאמר פרשת חקת ע׳ שמ״נ ומסטרא דשכינתא עלאה דאיהו חדו באתר דאיהי שלטא והוד הקדוש לית רשו לסטרא אחרא לשלטאה וכו׳ ומסיים שם בכתבי האר״י ז״ל וכיון שזה המקיף שהם בציצית פס מוכלפים וכתון תוך המקיף הגדול שהוא הטלית ועוד לפי שאור הטלית שהוא המקיף הוא אור מקיף הגדול והוא אור גדול מאוד : וע״כ אין הציצית נכרים בו אלא בסיום הטלית ע״כ : לזה שב ואל תעשה עדיף וכן הייתי נוהג אחר פטירת אמי ולאטא היקרה והחסיד׳ נשמת׳ תנוח כין אמכות לא שלחתי יד בטלית : וגשם של טלית קטן צריך להיות מנוקד כזה יְהֹוָה וכטלית גדול הנקודה כזה יְהוָֹה יסתכל בכל רגע בציצית לקיים מצוה וראיתם אותו ויכוין כי החשך קבוע בעיני רחל (בסוד עולמת׳ שפירת׳ דלית בה עיינין להאיר בה כי ז״ל בסידור האר״י ז״ל בפרשת ציצית פרש׳ זו בכה״י ויש כן נ׳הוי״ת כל הוי״ה דעייני׳בת כ״ד ענולים

ע״פ חקת ע׳ שמ״נ

כזה

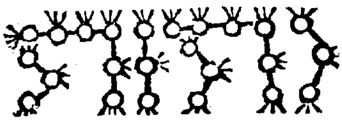

וכנגדם עיני רחל וכהם חשך בסוד תכלת שבציצית ותכוין ליתן עיני זעיר אנפין בה להאיר עינים . ולכן תקח הציצית בידך ותביט בהם וכו׳ ע״ש : וסוד עינים כתבתי ע״ל : וכל זה מה שכתבתי בסוד ציצית כי הוא רק כטפה מן הים לכן הירא את יי׳ יפי׳ זריז מאוד מאוד :

סימן כ״ח הלכות תפלין בפרטות :

אחר שלבש טלית מצוייץ יניח תפלין : איתא בכתבי האר״י ז״ל וזה לשונו כר״ח וכתקונים כי לבושי הנשמה נעשים על ידי טלית ותפלין שתי מלבושי עור ובשר . וזהו שמלתו לעורו . ולכן צריך ללבוש טלית קודם שהיא שמלתו ואחר כך תפלין שהוא רמז לעורו ע״כ ע״ש :

ע״פ פר׳ במדבר ע׳ רל״א ורל״ב

והנה איתא במאמר פרשת במדבר ע׳ רל״א ורל״ב אפס קניהו פי׳ מאמר בשעתא דאתי נפרא ותב לגביה פקדונא בעי ליה לברכא להקדוש ברוך הוא דאיהו מהימנא עלאה לבתר דקא עאל לבי כנישתא מעטר בעטפוי אתכסי בכסוי דציצית עאל ועדכי גרמיה בקרבנין בקדמיתא לבתר קביל עליה עול מלכות בסדורי דשבחא דדוד דאינון סדורא דעול מלכות וכו׳ : לבתר סדורא דצלותא לקשרא לון כחדא ת״ח רזא דמלה אף על גב דצלותא תליא במלולא ודבורא דפומא כלא תליא בעקרא דעובדא בקדמיתא ולבתר כדבורא ובמלולא דפומא וכו׳ ולא יכלי בר נש צלותא עד דיתחזי עובדא כנויה כנוונא דצלותיה בקדמיתא עובדא בשעתא

בפעמים דבר כמו קלים לרוחץ נרחיק בקדושתיך לשמחי יקבל עליו
שלו שלרגליו של ריש"י דשמה לבעי יעקבו קדושה ל
דיומא דחיכון תפלין שהן מהו תפלין של רחל ומל יד ולאתקבל לון
בקשה ן חתם בשמחלתי ושל לכל כתיב דלזון ויכל מחלתי
לחלבי ויחיכו תרבקני וגו' וכתיב שיחני כחותם על לבך כחותם על
וזעשך וגו' ודע הוא שנברל בקדושתיך בשבעת דשמיל לבתר
בשבעת ידכי נרחי בקדושתיך בקרבנות בחלבות דשמיל לבתר
ויקבל עליה כף שלו חלבות לשמש על ריש"י דשמיני דשמיני ס
שבעתי דלזון חלבה בכוונה השבועי דכתיב ויכל ולבתר תפלה
שלגיד לחיכון תפלה דשמיני לבתר תפלין דשל ריש"י דשלה
דשמיני ודע כגוונא דל שנכנל בכוונה דכתיב ויכל ולאי כגוונא
ובשבועי לבי בלחלה ולאי פנים שנכנל בלחלה לבי תכנה לבתר
פי' ולאו לחיכון ולאתקבל שנים כל כך לשבועי ותרא ולא שנל
לל לבשיון לחיכון שנכנל' ולאי בשבועי בלחלה שלה ודע לל בלחלה
שלים ומי לית לכל כך דשנים בלחל' שלחלה דשמיני שלי כתיב כי
תבואו לארצו שבי ונו' דהל כשנכנל בשבועי ובשלחלה שלחלה ע"כ ומהו
פי' בנוי הוא בלחלה שלי שנל שלחלה שנים שלשה דיקל יפה
ושנל ידיו וניטי תפלין : ולשכין כל מי שיחלה בכחלה שלי' ל"ל כי
ש ל' שלחלה שנלם הגוי' ושיניה ובריחה ותקיעות ול"ל כשכן חשיים :
שהם עבין סניחיות ושנוטת העולמות שהן בחוכן זה כי יש מעשה
ומכוון . והנה עבין המעשה הוא בחלבה קודם שלבוש ושל ידי מעשה
מקבו ל' שלחלה שלי' בחוקיות שנחם ופי' התקון הזה כי הם
הקליפות שהי שם בכל שנים בכל העולם שהם נתאחזו ונתדבקו
בקדושה בלילה ויכלו ישם בכוחה כי לו ומן יניקתם ושעה כיום תמו
ניחיכים להבדיל שלא יקחזו עוזם כחו שנתאחזו בלילה וכל זה
נעשה על ידי תיקון החשבה : וזה שביעו בחלבה נוטל ידיו בשחרית
בקומו ומחעורו ויכוון להסדיל על הקליפות שהחי של שלם ס
שחחזקות של שלם השביעי : לחחי כך יפסה ויבדוק נקבי ויוציא
הקליפות ין הבשיחית, ואי מקבו שלם חחזקות דשביעי הבשיחי'
שלהם וכו' . ומשי מקבו שלם לחחזקות שכיחיות ואינוכיות דשביעי
בשני חור שמיני שלהם שבשני חלקים ולחר כך על ידי ברכות
שלהם שהם על מעילת ידים ולחר יפי שהם כחי' הכל שהוא חור
שלקוף בכוונה של כ' כחי' : ולחר כך על ידי שלית קטן ב' כחי'
שהוא שמיני דיניה ושלית זה הקטן יבפס חחת הלבושים .

ושלית גדול הוא כנגד כח' . חקוניות ולכן
יבפס על כל הלבושים וכו' : ועל ידי מקבו שלם לחחזקות
שמיני' וחקוני' וכו' : ועל ידי שברכות מקבו חור הקוקף של שביעי
לחר כך ב"ש חפלה של יד מקבו שלם לחחזקות של שבחילה שבחי'
ביחניני' ועל ידי שברכה מקבל חור הקוקף: לחר כך על ידי חפלה
של רחל מקבו שלם חחזקות דחלי לית בחי' החזקות כי שביעי' לין
נייך לחקן וכו' : ונם חור הקוקף של שביעי' לין נייך לברך עליה
וישבחלים שבוקשים וחומרים שנייך : לברך על הפלה של רחל
לשמשך ע"ל וידיעה חור הקוקף ונם בידיעה כם בידיעה ע"ב .

ובזוה"ק חנין מה ליחיה שביעי חלי' ע"ל . כשיניכו לברך שלחי
יקח הניניה כיצד כי ברך שלחי כנד יניה בדכחי ושלית
הוא פובנה דיניה ויובר לוה שהוא בריחה לכך יפשוט של חפלין של
יד ולחר חפלין של יד נייך לחניח בשיעור לכך בוצה חור חפלה
בישיה חפלין של רחל יפשוט חפלה של שחחזקות שהוא נגד עולם
השלישי ע"כ : ומה חלוה שלישי שהוא לית בשוה כעולם שהשלית
נצור שהוא חפלין וניניה קשר כחוך שלחי פונניה כנל הלה
ושלהם שלחי שהשיבה ושלכבוד וגו' : כלל שמורם שכיה ב"י שלחי
ע"ל שלן לבי בניעה ולא נניעה בבבוד ושפלין בריח שלחי
שלי כיצד שבוך לבי בשלחך לוה שלחי : וכוה חנין שה
שלהם שחפלין ושן שהו כיה של ידי חפלה שיהי בבריחי הקליפות
ולהחחזק ולהחלות שלחות וכו' :

ואחת שבעה שלחי כל"ל בשהן שהי כחוחים . על ידשך לענין
חפלין : ולחי"ת בשלחי ס שנחבת ע"ש ל"ל שהו חלחי
שהי כחוחים על לבך וגו' שהי כחוחה בכחב ישראל לחבה דל
לבך" שהי כחוחים . הוא שהוא דל שהו חוחה דשוטפת
דשוטה כחוחים על לבך דל חוחה דחפלין דשהו בר בם על לביה
כחוחים על ידשך דל יד בכה לשהב בהשיה ידחי שבחל וכבחב
קשור שהי כחוחים כשלין חפלין דשיש לחחי שבחל דכל נוטף
ע"ד חפלין בוחה על בלב ובדל חבחבה בר בם שלים כ...וחל

פי' חלחה ס'
דבכרי ס' חל"ל

ס"ם עבודת ע'
כ"ו

תבין כוה לשה הבשים בעוזין
ולהי ע"ם
בשם ים נ"כ
בעם

על ידי הזמנת שלא מקיימין בהכרת תפלין של ראש כנודע כי אין
דבר מעכב לשעבה אלא על ידי תשובה התיחסים בעולם הזה ו"ם
קשה כשאול קשה : וקשלה לחברי שים כתותם על זרועך. כי עזה
כמות אהבה : וכרי נתקשר קדושת תפלין של יד לשל ראש. ואח"כ
על ידי ק"ם ותפלה כתיב. מתוך לחדים ותעה בראשי הכתוב מה
היה קשלתנו ותאמר רשפיה רשפי אש לוהט לומר כי נתקשר הוא כ
כתיקון שכשאה כה כי אותם שכתוב בכתר של ראש והיא עטרת
קשורה בזרוע שלא ולא נכנס בה לתינו מרשעיו ונעשים שם תפלין
ת' בחכמת אלו פירוש שכתוב שם דברי הקבלה שהיא תורת כך
לשבני ועיר בשלה שיהי כתוב על לבך ונו' וביאורה הוא שבין
קשלתנו לומר כי כשאר שהי שיהי לאותם על לבך וכתוב על
זרועך יש גם אלו עשלת לשני שהוא שקשלה כי ויתקן גם הוא
כתוב : ואלו שלחר שפיה רשפי יה שלהבת יה תאמר : ואלו
תיבות אלו רומז ו"ה והוא כתי' אותה הקבוצה שהוא כתי' הכתר ורוח
שלה ונפשה בראש נכתב שלו שהוא שם ונעשית הוא לו. ושפיו ש
פוגעות שם ונעשית לו כתיב. ותפלין שלה שהם נקראים ג
שלבבת. יה כי הם כתי' מוחין נמוכים שלה שלבחינת היוחדים הן
יה שהם חכמה וביכה שנקראים יה אשר שהם כשאול האומן והתפלין
ונם המוחין בשמות שלה הם חכמה וביכה שכה הנקראים. נם כן יה
ע"כ : ואיתיא כשתבי אלה" ו"ל כמוך עבד שכת תפשי לשיהי
ונפרש סוד שלבבת י"ה ותדע אין שם י"ה כשאר שלבבת בחוכן
זה כי י"ה הן כו' מלואין יודי"ן הה"ן לתפלי"ן ושלבבת נייחודיה
(י"אה"ר"ש"ה) אחד כך תמצא ב' תורות : "ה ו' הוו בכל ב'
מלואים ע"ב פעמים ס"י כתי ס' . וי"ד פעמים ה"ם תתי ל' . וי"ד
פעמים ל"ת הרי ק"ן הרי נייחודיה כ"ת . ושוד שבעון כי נ' י"ה בי מוחין
והם לשלבבת מחוקם כתר הנקבה שכל מוחין שלה שם כשוד י"ה תת"כ
כמוך כת"ד ו"ת הרי נייחודיה תשי"ת שהוא כי הו נקרא תשת"ו
והנה תשי"ת הרי נייחודיה שלבבת"ת הרי תוך שם ס"ה ונמי שלבבת
ו"ה ב"כ : והנה הויתי בשלחר ס' שפ"ו ע' רם"ד תלת מוחי דהוו כעיר
קטן ואשכחו בתלת חללי דנשלבת דשית ודר מעין שית על ק"ם כשו
תפלין ואשכחו בתלת חללי דנשלבת דשית ודר מעין שית על ק"ם כשו
בוודיי לכל כל תלת מוחי דאתכלל מיניה מתיקן כלילן שקילן שעור
חוור וכו' לחלי ואיה תכסין לתלת מוחי דיה משתכחן. לרכש מוחי
דחלי ואיה לחין בה ס"כ דשלמיהו ד' פרשיו דכתיבין בתפלין דשתכלל
בהו שית קדישין וכו' ע"ם כי שם דכרים שפוחזים בדוחן של שלג.
ואיתא במחלוקת פרשת ואתחנן ע"ק תלת חללין דאתון דשיהין
לתקנלי. כה כנשלבת דשיה תכלין (כי חויתי במחלוקת פרשת
משפטים ע"ש רט"ו זה לשונו דשיה בריה דיהין רשיה דשלבת דאתקרי
בחבר ובוודאי בחלי רשם תפלין שבתי ביתקל דיהוין כל תשיבות
דשיה דאתון בהו שלחי שתי שלחי דשלחין יפ' שלחי דשלחי ושעתי
תוריתיה והי תוריתיה וכו' וכלא נשית תשיעתה קדישה ע"כ : כי
קדושה לשיל כי תכמה וביכה מתיהן רשין נשפך תיעה. כי חפר
דשיה דשלבבת שכתוב כתר הנקרא תוריה דכלי תפלין מיכה הוא שבת
בנשי בשיה שהוא (י') דשיה קדישה שהי כתפלה הוא נמה בשיה
בשם שחבר וכו' ונם מבוארת דקדושיה שכתוב נמוה בשיה
מפלה מיכה חד מיכה והלי מיכה דתפלין שבשבה הם קוד הבחורות
המשכות הלי תבחורות דשיה : והלי הם בחיות שבתכמה
וביכה חוורים נם הם לבדי החלקים שהיכים הל ושיה תפלין וכלין
בשיה חד נשלבת ע"כ : והוי קשלה כתן רשיה דשלבת שתתקן
בחבר ונבוהה וכו') ושניה תלת מוחי דאתכלל מיניה כתיבון חלקין
ושיהוחה דשוחה עלאה דשתיהה דשיה קדישה שתתכלל תרכש
מוחי בהחלת שיה תפלין : ובדי לבאר לך כל הכ"ל הויתי בכתבי הלר"י ו"ל כי שחוחין
כשאו אין יחוד תכמה וביכה והכף יש בהם שלשה בחינות
פנימי' ואקיפי כתי' בחלשה בחינות כשאמרו תרכש מוחין הלו
בחוך תכמה וביכה על ידי יחודם וכשתרכו הלו שלתרכש מוחין בתוך
ביכה כבחי' מוחין פנימי' : בחי' שביעי הוא כי כתו שהשוחין הנזכר'
פנימיים הין מבחי' ניחוד תלין מחלת דדיקנא (והוא מה דויתיה
בשחלת דשיה תלת בחלת עלאה חבורה לתלין) ולזה קשלה מבחי'
דשיחוד תלין בחלת בחלת עלאה חבורה לתלין (כי אבח נוטל ה
בשבע מחלת דדיקנא הה הנקרא מוח תכל י"ד ה"י ו"ד ה"י) וביכה מחלת
כי"ג הנקרא נקבה אל"ף ה"י ו"ד ה"י) אחר כך מיכאי אל מוחין
בחכמה וביכה ולו מתרכשה שלשה מוחין בחכמה וביכה ושנשתן מוחין

ע"ם ק"ם חוות ע' קל"ם

ע"ם החוות ע' תקס"ד

לשעיר לתבין וכן עד"ז ! ידי חוות ההתה דחלת דשלבת כתוסף
כחלו המוחין בניתין לבינה שעומדים בבינה ולו יוצאים חוץ כחין
להם סם כמקומו כנגד שעומדים בבינה סם חוץ החוץ כחין ע"ז
כי חסם כמקום כהיה עד לעומה כה"י דבינה וסם נכנס
תוך כמקום ושתי' כהיה כמו שנכנס : ועמדתי' ושתי' סם עד אחר שיהי ומלבו ויצאו לחוץ
ודע כי כל אלו הבחינות הין הבחינות שנקראים סם ושלוש הן
כי על ידי תבור ההתה דחלת שנקרא חוץ כי אלו סם נמוים כ
בחכמה וביכה : (היינו מה שכתב הרמ"ק לך לעיל בשלחי
פרשת החינו ע' תקס"ד כי כמוני שכתב כני כמוני שכתב וכך כתבין
אלו כתיבות ע' תקס"ד ו ידי חוות ההתה דחלת דשלבת וכו' וכלא אחוץ
תבין ודע כי כל אלו הבחינות שנקראים סם נמוים כ
בחכמה וביכה :

ועתה יתבאר לך הטעם כי כ"א תורות שבתפלין סם כנגד
סם של ה' וד' פרשיות סם נגד סם ויהי' ד' וד' כתי' נגד
סם ה' והטעמין כתי כי כל כתי' תורה תקוק ו' או ה' סם שבתי' סם ה'
וכו' . והנה נריך שיהיו נ' כתי' תורות כתפלין הלו הבחינות
כתי' תורה התקוק הלשון העליון היוצא מכה"ח דבינה טרם
התלבשת בריחות תבינה - והבחינת הוא כתיב המוחין כבינה
אחר שנכנסו בתלת חללי נשלבת דחבינה - והשלישית הוא
כתי' תורה התקוק הכולנו כהם . והנה עיקר של התפלין הוא
התקוק הזה אשר בתוך תוכם נריך שיהיו כי כתי' שקדמו הלשון
בחינות עמהו ולכן בחינה לחשונה של תקוק שלשון שהוא
ה"ה כי כל ה"ה הוא תקוק ותוכם סם בחינות שם לתעלה
מדרשת ועיר תבינה לו לעשות תפלין נגד כתי' תוכם
לרוב העשוס יומ כבני עמוס ולא סכר רק עיקר תבינה שאשר
לתעלה בתוך תוך תקוק עליון וגם הם מתנלים ואחיזים לאשה
בחוחין פנימי' אחר שבתלבשו בחלל דנשלבת דחבינה .
והנה נגד תרכש מוחין פנימי' שהסם יהיו הלו התפלין ס בהם
תרכש פרשיות בתפלין החלו והם כתי' תרכש תורות יהו"ד שהם
המוחין הם בכתי' תרכש תורות יהו"ד ותוכם תבי' פנימי' נכתבים ב
פרשיות הלו כ"א תוכרות שהם ניעוי החוות התוך התקוק
המוחין פנימי' שהם כתי' פרשיות ניעוי הם תוכרות בהיותם
לעשות לכן הם כן הן אחות יהו"ד ולבינת בכתי' תוך תקוק ומתוך
הנכוכם כ"א תוכרות כתכין הם כתי' ס שהוא תוך התקוק ומתוך
כתוכם כ"א תוכרות הוא יותר גדול הן תרכש בפרשיות עניין ;
לכן נרמזו בכתי' אחות ותוכרות שבכתי' בה' שהוא תוך התקוק

אשר הוא כענין בית מקיף אל המוחין פנימים הוא נגד אהיה לשכת
היותם אור המקיף וכמ"ש כי כל אלו ג' בחי' מקיפין של רישא הא כולם
נרמזים בתפילין כלבד שהוא מקיף עליון ופנימי ומקיף קטן והם
בחי' אהי"ה יהו"ד אהו"ה (והנה ג' שמות הללו הם נוטריקון חיי"ם
ח"ם ה' עליכם יחיו) :

ועתה נבאר מי הוא הגורם אל בליעת המוחין פנימיים לצאת
לחוץ במקום המנח להיות שם אור המקיף והוא כי ההוא
קוצא דשערי דרישא דאריך אנפין מגיע אל הדעת דזעיר אנפין .
והוא הגורם בליעת אלו תפלין במצח דזעיר והוא כמה שבארנו
בסוד הדעת של זעיר אנפין הכולל תרין עטרין בחי' תרין פרקין
עלאין דשני דרועות והם נקראים רישא דכתפין ואין פירוש
למעלה כארוך עצמו רק כאותו רישא כתפין דיליה שנעשו בחי'
תרין עטרין דזעיר אנפין הנקרא דעת שלו ונמצא כי סיום קוצא
דשערי דאריך הוא נגד אור הדעת דזעיר אנפין שהוא כנ' שבו
הנקרא כתפין דאריך והנה בהיות תרין עטרין אלו מוחא פנימי
דדעת הוא מוח אחד לבד כלול מתרין עטרין לפי שהוא מלובש
ביסוד דבינה ועם האי קוצא דשערי הגורם שיצא מהם אור המקיף
של התפלין נחלק הדעת לשנים בסוד אור המקיף והם שני מוחין
זולת תרין אחרנין שהם חכמה ובינה דזעיר אנפין ואלו הם ד' פ
פרשיות שבתפלין . וביאור הענין הוא זה כי הנה ההיא קוצא דשערי
דרישא דאריך אנפין הוא יוצא ונמשך מן המוחא סתימאה דאריך
אנפין המשכים תוך אלו השערות כי הם כמו צנורות דקים חלולים
ובמקום סיום השערות האלו שם הם פיות כל השערות ומשם יוצא
הארת מוחא סתימאה דאריך אנפין לחוץ ונמצא כי קוצי שערי
דאריך אשר סיומם עד טבורא דיליה דאריך אנפין וכו' אשר שם
רישא דזעיר ממש שהוא מלביש את כולם ושם כנגד הדעת מאחוריו
במקום עורף זעיר שם נוגע קוצי דשערי דאריך ושם הוא מסתיים
ואותם הארות מוחא סתימאה המשכים דרך צנורות השערות הם
נגלים בסוף האי קוצא דשערי והם מאירים בעורף דזעיר אנפין
באחורי הדעת שלו אשר שם הוי תרין רישין דכתפין דאריך שהם
תרין עטרין דדעת מכח אותם הארות העצומות היוצאין משם שהם
ממוחא דאריך אנפין מכין ומכתשין במקום ההוא ועוברות הארות
לפנים תוך המוחין דזעיר אנפין ואז מתמכנין אור המוחין פנימי'
דזעיר אנפין במצח דזעיר אנפין שהוא נגד העורף אשר שם הכאת
קוצי דשערי ויוצאין שם הארות בבחי' אור המקיף דתפלין וכו' .
ונמצא כי בתחלה לא היו המוחין בהיותם בפנים רק ג' מוחין ועתה
על ידי האור הנתוסף בהם על ידי ההוא קוצא דשערי דאריך
אנפין הנזכרי' נחלקו התרין עטרין ונעשו בחוץ שני מוחין משא"כ
בהיותם בפנים ועתה נעשו ד' פרשיות בתפלין שהם ד' מוחין דזעיר
אנפין ; אמנם להיות שאינם רק ג' בחי' ומי גרם להיות ד' ההוא
קוצי דשערי דאריך אנפין. לכן קאמר שם באדרא כי ההוא מוחא
עלאה עם ג' מוחי דזעיר אנפין איכון ד' פרשיות : ובזה תבין למה
הוא ד' בתים בתפלין של ראש משא"כ בתפלה של יד כי כיון שאלו
הד' פרשיות הם ד' מוחין עצמן דזעיר אנפין רק שמתלבשו תוך
נה"י דבינה לכן גם הבתים היו ד' משא"כ במלכות ונמצא כי המוחין
ישכן ב' בחי' הא' בהיות בנה"י הם ג' ונעשו ד' ולכן בתפלין של
ראש הוא שני שיני"ן אחת של ד' ראשים ואחת של ג' ראשין :

ובזה תבין מ"ש במס' מנחות דף כ"ח ז"ל ד' פרשיות שבתפלין (פי' גמ' מנחות דף כ"ח. ול"ב)
מעכבין זו את זו ואפילו כתב א' מעכבן דכתיב וכתבתם
כתיבה תמה ובתפלין כתיב הוי"ה והי"ו לטוטפות וכו' הוי"ה אחת
לכולן ע"כ הוי"ה דייקא רוצה לומר שם הוי"ה כי ד' פרשיות הם
נגד ד' אותיות הוי"ה וכנ"ל : וע"פ מה שכתבתי יתורץ גם כן גמ'
שם דף ל"ב ז"ל תנו רבנן לטטפות לטטפות הרי כאן ד' דברי רבי
· רבי עקיבא אומר אינו צריך ט"ט בכתפי שתים פ"ת באפריקי
שתים וכו' . כל הגמ' אשר שם בענין זה כי כבר הארכתי לעיל
בסוד אריך אנפין כי אריך אנפין אינו רק ט' ספירות לבד כי
המלכות לא נתגלית בו . ואלו הט' שבו הם סוד ט' היכלות הנז'
במאמר פרשת פקודי דלאו רוחין ולאו איכון היכלין וכו' . והקדמנו (מ"פ פקודי)
לעיל כי קוצי דשערי דאריך אנפין מגיע עד כתפי דזעיר אנפין
ותלה זה נעשו ד' מוחין כי הדעת נחלק לשנים ; ולזה קאמר רבי
עקיבא אינו צריך כי ט"ט בכתפי שתים והוא סוד גם סוד כתפים
הארכתי לעיל ע"ש :

ונבא תבין אלין במנים תפלין קטנים הם ברכה לבעלה כי איתא

°במאמר פרשת תרומה ע' רל"ד ז"ל אתוון זעירין מעלמא תתאה
אתוון רברבן מעלמא עלאה ע"כ ע"ש : ועיין במאמר °פרשת (מ"פ תרומה ע' רל"ד)
בראשית ע' קע"ה אמר רבי אלעזר מ"ט קדמאי דחיין יומין סגיאין
וכו' והשיב קדמאי רבוי שנין ואריכו דיומין איכון מאריך אנפין (מ"פ בראשית ע' קע"ה)
ומיעוט דיומין ושנין איכון מזעיר אנפין " וכגון דא באברהם כתיב
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם (בה') ועירא ע"כ ע"ש.
וכאן כתבתי שנמשך מן אריך אנפין : וגבי תפלין כתיב יי' עליכם
יחיו: והנה אחת מה שכתבתי לעיל על הפסוק ימותו ולא בחכמה
ולא בחכמת התורה על כן יירא את ה' יעשה מצוה כתקנה ואז
נאמר עליו יהו"ד עליכם יחיו . כי ז"ל בסידור ותכוין כי אהי"ה
יהו"ד אהו"ה ג' חי"ם סוד שתפלין חי המלך ותכוין כי ביד יש יב"ק
ובראשם מתניק"ע כמנין יו"ד ה"י וי"ו ה"י יו"ד ה"א וא"ו ה"א יו"ד
ה"א וא"ו ה"א ע"ב עוד כתבתי האר"י ז"ל והנה נתבאר כי כל צורת
שי"ן תתתין של אותיות שי"ן אשר כותבין בתפלין הם צורת ד' כוה
א' כי אות א' שהיא צורת (י'ו'י') ואות א' שהיא צורת יו"ד
ולפי שהתפלין של ראש היא בינה על כן ע"כ השין שכן צורתן יו"ד
ובזה תבין °גמ' פ"ק דשבת דף י"ג ז"ל . תנא דבי אליהו
מעשה בתלמיד אחד ששנה הרבה ושמש תלמידי חכמים (גמ' פ"ק דשבת דף י"ג)
הרבה ומת בחצי ימיו והיתה אשתו נוטלת תפלין ומחזרת בבתי
כנסיות וכו' ואומרת כתיב כי הוא חייך ואורך ימיך וגו' דלכאורה קשה
מה נקט תפלין אבל הקדמנו כי אריכות ימים ושנים הוא מאריך אנפין
והוא כתיב גבי תפלין יי' עליכם יחיו ותפלין נמשכין מן אריך
אנפין ומי שיודע סוד זה של אריך אנפין או זוכה לשיעור קומה
וזוכה לאריכות ימים ושנים והראיה שהוא מדקדק בשיעור תפלין :
בזה מוכח שהיה יודע זה הסוד ואם כן היה קשה למה מת בחצי
ימיו לכך לא היה שום בן אדם יכול להשיב לה וכדין דברה האשה
כנ"ל .

באו"ח סימן ל"ב

הלכה למשה מסיני שיכרוך עליו שער וכו' . וכתבו שיהיה שער
של עגלים . איתא °במאמר פרשת פקודי ע' תכ"ה זה
לשונו תא חזי לההוא אתר דאיהו רוח מסאבא קב"ה יהיב ליה (מ"פ פקודי ע' תכ"ה)
שולטנא לאשלטא בעלמא בכמה סטרין ויכול לאוקא וכו' ע"ש :
(כאשר הארכתי לעיל בפסוק קץ הימים כי קץ שם לחשך ואחר כך
ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ) ובעינן לאסתמרא מיניה דלא
יקטרג לון וכו' ובעינן גו רזא דתפלין לאכנעא חד שערא דעגלא
דינוק לבר ויתחזי דהא חוטא דשער' דא לא יסתאב בר דלאי כד
אתחבר בהיא שער' ואתעביד כשעורה אבל פחות מן דא לא מ
מסאב והאי שערא בעי לאפלאה בגו קדושה דילן וכו' וכד חמי
ליה להוא בר נש בקדושה עלאה ואולקא דידיה יוסתתף כדין לא
יקטרג וכו' ע"ש כל המאמר . וגם ראה תראה מה דאיתא במאמר
°פרשת ואתחנן בשעתא דבר נש אקדים בצפרא ואנח תפלין
ברישא ותפלין ברשימא קדישא דדרועא . (והנה רוק דקאמר (מ"פ ואתחנן)
ברשימא קדישא דדרועא היינו כי מלכות היא בסוד רשימו בלבד
בסוד נקודה וכנ"ל) ואתעטף בעטופי דמצוה אתרע במזוזה
רשימא דשמא קדישא ארבע מלאכין קדישין מזדווגין עימיה ואוזפי
לבי כנשתא ומכרזי קמיה הבו יקר לדיוקנא דמלכא הבו יקר לברא
דמלכא וכו' : רוחא קדישא שריא על רישיה אכריז ואמר ישראל
אשר בך אתפאר וכו' ע"ש .

והא דקאמר ישראל אשר בך אתפאר וגו' כי איתא °בפרק קמא
דברכות דף ו' זה לשונו . אמר רבי יצחק מנין שהקדוש (פי' גמ' פ"ק דברכות דף ו')
ברוך הוא מניח תפלין שנאמר נשבע יי' בימינו ובזרוע עזו וגו' .
ומנין שהתפלין הם עוז לישראל דכתיב וראו כל עמי הארץ כי
שם יי' נקרא עליך וגו' אלו תפלין שבראש אמר ליה רב נחמן בר
יצחק לרב חייא בר אבין הני תפלין דמארי עלמא מה כתיב בהו
אמר ליה ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ וגו' תיכא כחד ביתא
בספר בתי מאי כי מי גוי גדול אשריך ישראל או הנסה אלהים
ולתתך עליון ע"כ :

ובמאמר °פרשת פנחס ע' ת"ק תפלין דמארי עלמא כתר (מ"פ פנחס ע' ת"ק)
ומאי ניהו מארי עלמא (יהו"ד) דאיהו (י') חכמה
(ה') בינה (ו') תפארת כליל שית ספירן (ה') מלכות ובגין
דא מי כעמך ישראל ומאי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים
אליו (כי"י) אלהינו בכל קראינו אלין ארבע קראי כלהו רשימין
(בכ') דאיהו (כ' יי'), דאיהו (י"י) מן (י"אה"דו"נה"י)

עשרה

עשרה עשרה הכף בשקל הקדש ב'מן כתר כלילן מעשר ייררן מעילא לתתא ומעשר ספירן מתתא לעילא וכו': ע"ש וכבר הארכתי מה דאיתא שם ע' תמ"א ואי איהו כך גם מכל מדות אלין יתבין ליה כתר בגם יהוד כיהוד אלהינו בכל קראינו אליו אין קדוש כיהוד מעלמא דדכורא דאיהו תפארת (ולזה איתא בפרשת משפטים ע' קפ"א כתבתי לעיל כל דכורא קאים בדיוקנא בעלמא דדכורא וכזה תבין מאמר זה עד נמירא על פי מאמ' פרש' הנ"ל ע' תמ"א דוק היטב כי תשיב שם שיש להם דביקות א' מי' ספירות במלכות) מלך מוכתר בכתרא עלאה דבה ימלוך בשכינתא. דאיהו. מגמ' יתירה יהוד רום ואיהו כליל י' ספירן מעילא לתתא כגוונא מה י' חכמה ה' בינה ו' כליל שית ספירן מחסד עד יסוד ה' מלכות כ' מן כיהוד אלהינו כתר על רישין מנין דעלות העלות מופלא ומכוסה כהאי כתר ואתפשט בגם יהוד לית שולטנות למיחל ולבתא ולכל מאכן דיליה וכו': ע"ש אם כן יש בישראל שהוא בסוד מאורי עלמא עליון כאמר ישראל אשר בך אתפאר ישראל כזה הקדוש ברוך הוא כותב בתפילין שלו כי תפלין

גמ' סוכה דף כ"ה וברכות דף י"א

נקראים בלשון פאר דאיתא במסכת ברכות דף י"א ואי' במס' סוכה דף כ"ה לענין אבל שחייב בכל המצות חוץ מן התפלין שהרי נאמר בהן פאר שנאמר פארך חבוש עליך וקאמר ליה ליחזקאל פארך חבוש עליך וכו': ע"ש ולזה קאמר ישראל מי הוא ישראל אשר בך אתפאר שהוא יודע בסוד תפלין ויש בו כל המדות אז אדם כזה יכול ללחום מלחמת יהוד ועליו נאמר אשריך ישראל מי כמו"ך עם נושע אז ואתה על במותימו תדרוך ואם מ"ו איכו בכנגד ישראל כאלו שראוי שיהיו

פי' גמ' מסכת חגיגה פר' אין דורשין

בסוד תפילין אוי איתא בפרק אין דורשין שכינה מה אומרת קלני מראשי קלני מזרועי רוצה לומר כי אין לי תפילין לא בזרועי ולא בראשי וכזה תבין מאמר ואתחנן ע' תקי"ד ארבע באתר דמוחא ארבע באתר דלבא שרין בנין דלא כדא אתקשר ובעי בר נש לאתעטרא בהו בגין דאיהו שמא קדישא עלאה דכתיב וראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עלך ויראו ממך וכו': ועיי' פרשת בראשית ע' מ"א מסוד תפילין ועל אדם כזה מכריזין הכריזו לדיוקנא דמלכא קדישא כי הוא בסוד מאורי דעלמא וכזה תבין למה קאמר קדפקתא דלא מנח

גמרא פ"ק דמגלה

תפילין כי התפילין הם סוד מוחין ולכך אסור לישן בתפילין כי התפילין הם סוד מוחין וסוד השינה הוא הסתלקות מוחין אז כביכול בסוד הנרתקא כמו א"ו שינה אשר לזה אמר המן הרשע ישנו עם א' ישנו המלכות שלהם ולזה כתיב בלילה ההוא נדדה שנת המלך אמר רבי תנחום נדדה שנת מלכו של עולם ולזה איתא שם ליהודים היתה אורה ויקר וקאמר ויקר אלו תפילין וכן הוא אומר וראו כל עמי הארץ כי שם י"י נקרא עליך ויראו ממך ותניא ר' אליעזר או' אלו תפלין שבראש ועיי' דברים נפלאים מסוד תפילין פרשת פנחס תל"ו ותל"ז והטעם לזה כי הקדמונים אמרו קינה בפ' נשא ע' רכ"ו ובג"כ גלות דישראל סלקא בגין דיפקא עיכוי ויסתאן בההוא אורחא דכתי' עורה למה תישן ה' הקיצה עורה לאסתאלה בההוא אורחא אמין על ישראל הקיצה למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון ע"כ. והא דאיתא בא"ח יתפור שלש תפירות בכל צד וחוט התפירה יהיה סביב משני רוחות יש מי שאומר שי"ב תפירות אלו יהיה בחוט אחת כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל שיש לכוין בשל ראש כי"ב צירופי הוי"ה יהו"ד א' בכל תפירה ובשל יד בכל תפירה ומכל צד פנים צירוף א' משם אדנ"י ומנגד אחור צירוף ב' עד שישלם כ"ד צירופים ע"כ:

ולזה קאמר שיהיו י"ב תפירות שחוט א' כי הכל צירוף אחד. ויהיה מסובב משתי רוחות שיהיו בשל יד כ"ד צירופי

גמ' במסכת ברכות דף ל'

אדנ"י: וכזה תבין מה דאיתא במסכת ברכות דף ל' אביי הוה יתיב קמיה דרב' חזייה דהוה קא בדח טובא אמר וגילו ברעדה כתיב אמר ליה אנא תפילין מנחנא ע"כ. ולפ"ד יש לשאול. ולכן איתא בא"ח ולא יסיח דעתו כלל כי בכתבי האר"י ז"ל כי ענין היסח הדעת גורם סילוק המוחין עליונים. ובגמ' במסכת שבת דף י"ב אמר רבה בר רב הונא חייב אדם למשמש בתפלין כל שעה ושעה ק"ו מציץ שאין בו אלא אזכרה אחת תורה והיה על מצחו תמיד ולא יסיח דעתו ממנו תפלין שיש בהן אזכרות הרבה על א' כמה וכמה ע"כ: ויהיה זהיר להניח תפלין של יד מיושב שהיא בסוד מלכות שהוא סוד ישיבה ותפלין של ראש מעומד דוקא: וקודם שיניח תפלין יכוין לחבר (י"ה) שהם חכמה ובינה לת"ת מקיפין בתי' תפלין (ו') ואחר כך הנוקבא עולה ואחר כך בינה יורדת לרישא דזעיר אנפין והשם הוא יוד הי ויו הי והיו"ד דשל יד יהיה דבוק בתפלה של יד: כמבואר באריכות

במאמר פרשת פנחס ע' תל"ו ותל"ז כי שם יש דברים נפלאים מסוד תפלין: ואיתא ז"ל במאמר פרשת פנחס ע' ת"ק אפס קיימו בסידור פרשיות התפלין אבל בעלמא דאתי הוי"ת באמצע דאינון (י"ה ה"ו) ובגין דא אמר הנביא בזאת "יתהלל "המתהלל "השכל "וידע אותי כי אני ה' ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין דאית ברישא אתר לאנחא תרי תפלין והיינו תפלין דרש"י ודר"ת וכו' ע"ש ותמצא דברים נפלאים והוא מוכרח:

מ"פ בראשית ע' ל"ו

ואחר שלבש טלית ותפלין ילך לבית הכנסת: איתא במאמר פרשת בראשית ע' ל"ו זה לשונו ובצפרא כד קם מערסיה בעי לברכא למארי ולמיעאל לבית הכנסת ולאסגד קמיה היכלא בדחילו סגיא ובתר כן יצלי צלותא ויסב עיטא מן אבהן קדישין ד דכתיב ואני ברוב חסדך אבא ביתך דא אברהם ביראתך דא יצחק וכו': ולבתר כן יעול לבי כנישתא ויצלי צלותיה כדין כתיב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר וגו': ובסידור האר"י ז"ל בבוקר יאמר בהליכתו הריני הולך לבית הכנסת אברהם אבינו סבא קדישא ליחדא שכינתא בדחילו ורחימו בשם כל ישראל ב בדרועא ימינא דקב"ה וכו': במנחה האי לשון בדרועא שמאלא: ובערבית יאמר בין תרין דרועין דקב"ה ע"כ: וכשיוצא מפתח ביתו יניח ידו על המזוזה ויאמר פסוק זה מגדל עוז שם יי' בו י ירוץ צדיק ונשגב ה': ואיתא בסידור האר"י ז"ל כי מזוז"ה גימטריא אדנ"י ע"כ: וגם כי מלכות נקרא מלכות שמים שהוא הכאמר זה השער ליהוד וגו': עיין במאמר פרשת בראשית ע' ל' ואפס קיימו עביד תרעא חד מאן דבעי למיעאל לגבי תרעא דאיהי קדמאה יעול וכו': והנה אדנ"י במלואו כזה אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד גימטר' תרע"א כי זה הוא שער ליהו"ד ולכך צריך להיות מזוזה בסוף שליש כי עמידתה בסוף שליש: ופסוק זה מגדל עוז איתא במאמר פרש' בראשית ע' קי"ד ז"ל מגדל עוז וכו' דא מגדל דוד וכו' הכא י ידיעה לבבי מהימנותא ושם פריש רב מתיבתא מגדל עוז דא כנסת ישראל בו ירוץ צדיק ביה רעותיה דצדיק תדירא: והנה איתא במאמר פרשת ויקרא ע' י"ו תשיעאה אל שדי דאמר לעלמא די דהא דספוקא הוא וספוקא דא אתי מן צדיק דאיהו יסוד עולם דאמר לעולם די עטירא אדנ"י דהא דינא דמלכותא דינא וכו': ולסוד זה במזוזה כותבין שם שד"י לחבר יחד כאשר איתא במאמר פרשת פנחס ע' ת"ק ז"ל מזוזה ושם שדי צדיק ושכינתא וכו' ע"ש ועיין לעיל דף כ':

מאמר ואתחנן ע' תק"ג ותק"ו

ועיין במאמר פרשת ואתחנן ע' תק"ג ותק"ו פקודא דא למקבע מזוזה דמסיים וכד בר נש אתקין מזוזה לפתחיה כד עייל ההוא יצה"ר וההוא שידא בעל כרחייהו נטרי ליה ואמרי זה השער ליהוד עוד שם ע' תק"ג וע' תק"ט ועיין בפרק במה מדליקין דף ל"ב וביורה דעה סימן רפ"ח ולסוד זה שכתבתי בסוד תפילין של יד מיושב וגם סוד מזוזה כי היא שער לכנוס לכל דבר שבקדוש' ולפי מה שהארכתי לעיל דף שאין לך אדם שאין לו שעה אשר מכל זה כשבא לבית הכנסת ישב תחלה ויאמר הריני מקבל עול מלכות שמים. ולזה איתא בפרק אין עומדין דף ל' הובא בא"ח ס"ג חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת ואחר כך מתפללין. א"ר יהושע ב"ל מאי קרא שנ' אשרי יושבי ביתך והדר יהללוך:

בא"ח סי' מ"ו

כשיוצא מפתח ביתו לילך לבית הכנסת ירוץ כי בד' מאמרות איתא כשאדם רץ למצוה נותן כח להרגים הקדושי' ולכך אמר משה והולך מהרה אל העדה ר"ל שיהיה רץ ויעורר הרגלים הקדושי' שבהיכל נוגה מדתו של אהרן וכתי' וירץ אל תוך הקהל כי בעת ההיא הי' הפגם והקטרוג בדרך הקדושה ממילא הי' מלאך המות רץ עם הרגים שלו בקליפה לכן הוצרך אהרן לתת כח וחיות במרוצתו של הרגים שיתגברו כי יצא הקצף בא"ת ב"ש הוד לפי שהפגם הגיע לשם ממילא יתגברו החיצונים ע"כ. ולזה איתא במסכ' ברכות

גמ' מסכת ברכות

א"ר חלבו אמר רב הונא היוצא מבה"כ אל יפסיע פסיעה גסה לא אמרן אלא למיפק אבל למיעל מצוה למרהט שנ' נרדפה לדעת ה'. ועיין

מאמר פקודי ע' תמ"א

במאמר פ' פקודי ע' תמ"א בענין היכלו' שאריך שם דומיי' ואילין מלאכי' דאקרון חשמלים ואינון מגיני' וסייפי' ורומחי דרהטי לאגנא עלייהו דישראל משאר עמין ולאגח' בהו קרבא ולנקמא לון בכום שינת' בלא אריכו וכו' לקבל רגים אחרנים דרהטין לאבאשא להו וכו' ודא הוא הרגים יצאו דחופים רגים מסט' דא ורגים מס"א ובגיניהון במג' והעיר שושן צהלה ושמחה:

אז

או נבוכה אי מקדמאי אלין דהכא והניגר שושן שמחה ואי מקדמי אלין דס״א הניגר שושן נבוכה והא אוקימנא דבכלא קיימין אין לקבל אלין ע״כ כי איתא במ״פ אחרי ע׳ קנ״ג עיר קטנה עיר ועירה עיר הקדש אקרי וכו׳ וזהו פי׳ התפלל בשלמ׳ של עיר ולכך הירא את ה׳ ידון על שיבא לבה״כ ולא כמקנא אנשי בליעל שעומדי׳ כמה פעמי׳ לפוש ולהיות חובר חבר בדברי בטלי׳ כי שם מבי כפ׳ פקודי אין ארבען נטלי דיכא חבי זכות לאלקא לההי׳ כשית׳ דהכא וכעי לשקא לכל אינון דאפיקו׳ מפומייהו מלה דלא אצטריכא ומטפי פומייהו ואן מכלין לון דלא אשתמען צלותהן ומכריזין בכל אינון רקיעין אודהרו בפלכיי׳ דאינו׳ כזיפא וכו׳ עיין בפ׳ משפטי׳ ע׳ ר״ן אודכין דמלכא : ויראו שיהי׳ מעשרה ראשוני׳ כמ״פ בראשי׳ ע׳ מ״ד ההוא קדמאה דאשתכח בבי כנשת׳ ואוריך בבי כנישתא וכאה חולקא דאיהו קיימא בדרגא דצדיקי׳ בהדי שכינתא וכו׳ ע״ש ובכתבי האר״י ז״ל הנכנס ראשון הוא משולש ומשולש וקאי בדרגא דאריך אי עלמין ע״כ : וכבר הארכתי כי טעם שנקרא אי עלמין משני טעמי׳ כי בג׳ רישין שלו יש א״י שמות וכנ״ל אשר התלבשו י׳ תתאין דעתיק יומין ודעת שהוא סוד הנשמה השורה על קרומא דאוירא וגם א״א עצמו מתלבש בכל הספירות תתאין דהיינו בחכמה ובינה ובתפארת ומלכות ולכך הנכנס ראשון בסוד א״א : וכזה תבין מה דאיתא בפ״ק דברכות דף ח׳ אמרו לי׳ לר׳ יוחנן איכא סבי בבבל תווה אמר למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה כתיב כיון דאמרי ליה מקדמי ומחשכי אמר היינו דאהני להו כי הארכתי מה דאית׳ במת׳ פ׳ בראשית אמאי הני יומין קדמאין איין יומין סניאין כגון אדם דאי תשר״ל ושא״ל דבני שנין ואריכו דיומין אינון מאריך אנפין וכו׳ גם איתא כי א״ונ נקראים זקנים ואריך אנפין נקרא עתיקא דעתיקין בסוד השיבה הגדולה המזוקנה : והטעם כי אריך אנפין הוא תכלית הרחמים וליכא כי׳ דינא כלל וא״ונ יש בהם גלוי מעט מאד אל הדינים נקראים זקנים וזעיר אנפין להיות בתי׳ דינים וגבורות המתגלי׳ דאית ביה ימינא ושמאל׳ וכמה גבורין וסניקין אתפשטו בו וכו׳ ושפי קאמר כשאמרו לו איכא סב״י בבבל היינו שהם בסוד סבא דסבין תמה כיון שאמרו שמקדימו לבי כנשתא או קאי בדרגא דאריך אנפין וזהו לפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך נכלל בפסוק הזה כל הג׳ שיבה וזקנה ויראה מאלהיך היינו במקום תפארת ישראל : כי כבר כתבתי יחוד בשמים הכין כמאו כי שמ״ם כמ״ש א״ש ומי״ם אסל ודין כי חסד לצדיקים ודין לרשעים ואיתא במ״פ תרומה מאן שמים דא תפארת ישראל ולזה קאמר לפני שיבה תקום דא שתוכה בתוך דסבא סבין והדרת פני זקן במקום שיש זקנה היינו חכמה ובינה : אבל ויראת מאלהיך כי כאן נתגלו הדינין והטעם כי כבר הארכתי מה דאיתא במאמר °פ׳ ויקרא ע׳ י״ו למחשב עשר ספירן ואילין אינון עשרה שמן דקב״ה אקרי בהו וכלהו מתקשרן דא בדא ביחודא שלים וכו׳ . וגם במאמר פ׳ אחרי מות ע׳ קכ״ה קב״ה אפיק עשרה כתרין עטרין לעילא קדישין דאתעטר בהו ומתלבשא בהו אינון ואינון הוו כשלהובא דאחיד בגומרא וכו׳ ע״ש : גם במאמר °פ׳ בא ע׳ ע״ג עלת העלות עביד עשר ספירות וקרא לכתר מקור וכו׳ : לזה אין קדושה פחות מעשרה . ובמאמר פ׳ ויקהל ע׳ שפ״א לאתכללא כלא כחדא בקשורא חדא ביחודא חדא עד אין סוף ע״כ : ועיין במאמר פ׳ נשא ע׳ רל״ט על פסוק מדוע באתי ואין איש דיבעי לאשתכח עשרה בזמנא חדא בבי [illegible]נשתא ולא ייתכן פסקי פסקי דלא יתעכב שלימו ד׳ דשייפין ע״כ . וזהו מה דאיתא במסכת מגילה ז״ל איזו עיר גדולה שיש בה עשרה בטלנין :

(מאמ׳ פ׳ אחרי מות ע׳ קכ״ג) (מאמר בראשי׳ ע׳ מ״ד) (גמ׳ פ״ק דברכו׳ דף ח׳) (מאמר ויקרא ע׳ י״ו) (מאמר אחרי ע׳ קכ״ה) (ומ״פ בא ע׳ ע״ג) (ומ״פ ויקהל ע׳ שפ״א) (ומ״פ נשא ע׳ רל״ט)

וקודם שיתחיל להתפלל יאמר הריני מקבל עלי מצות ואהבת לרעך כמוך והריני אוהב כל בן ישראל כנפשי ובמאודי . והטעם איתא במאמר פ׳ בראשית ע׳ קי״ג א״ר יצחק בקוטרא דפלגא קסטירא שכיח פי׳ בקשר המחלוקת קסטירא שהוא הסוטר כדי לקיים דין שכיח בין החולקים . ובמאמר °פרשת כי תשא ע׳ של״ג אתו לקמיה דר״ש חמא באנפייהו סימן אמר עאלו בני קדישין עולו רחימין דמלכא וכו׳ דאמר רבי אבא כל אילין חבריא דלא רחימין אילין באילין אסתלקו מעלמא עד לא מטא זמנייהו וכו׳ ע״ש . ואי׳ מאמר פ׳ ויקרא ע׳ ט״ו קב״ה אקרי שלום ושמיה שלום ואתקשר כלא בשלום וכו׳ יו״ד אתקשר בג׳ קשרין וע״ד שלשלת אקרי כמאי שלשלת דאתקשר דא בדא ואם תם ושלום מחלוקת בישראל או פגמים במקורם וזו שולט סמאל ומילותיו כי הלא זה לעומת זה עשה אלהים עת שלום ועת מלחמה עת לקרב ועת לרחק . עיין במאמר °פ׳ אחרי מות ע׳ ק״נ וק״ד על פסוק ואל יבא בכל עת אל

(מ״פ בראשית ע׳ קי״ג) (ומ״פ כי תשא ע׳ של״ג) (מ״פ ויקרא ע׳ ט״ו) (מ״פ אחרי מו׳ ע׳ ק״נ וק״ד)

בקדש וגו׳ וגם יהיה תועלת כי או יהיה תפלתו כללות כרבי׳ : איתא במאמר °פרשת נח ע׳ שמ״ט בכל אתר דבר גם גלי גלות יגלי גרשיה בין סניאין בכללא דסניאין וכו׳ ע״ש : ולזה נאמר הן אל כביר לא ימאס וגו׳ . והנה איתא במאמר °פרשת וילך ע׳ תקנ״ב אמר ר״ש שירותא מעליא מכלא מאי היא כמה דתנינן ברוח ד׳ דאתכיתין במלין ובעובדא הכי הוא מתתא לעילא ומעילא לתתא ולבתר לכוונא בלבא ולקשרא כלא כחד קשרא מכלן ממשה כ׳ בקדמיתא כתיב כי שם ה׳ אקרא מאי אקרא כמה דכתיב ויקרא אל משה דא שכינתא לבתר כתיב הבו גודל לאלהינו דא מלכא עלאה לבתר כתיב בדרגוי וכו׳ בג״כ בעא בר נש לסדרא שבחא דמאריה כהאי גוונא מתתא לעילא לסלקא יקריה דמאריה לאתר דשקיא דעמיקא דבירא נגיד ונפיק ולבתר נגיד לאמשכא מעילא לתתא מההוא שקיו דנהרא לכל דרגא ודרגא לאמשכא ברכאן מעילא לתתא ע״כ וכו׳ ע״ש . וכדי לבאר לך מאמר זה אזכירך ואקדים לך הקדמה אחת מה דאיתא במאמר °פ׳ נח ע׳ שמ״ו אסם קניהו אמר ר״ש אלין אתוון כלהו כלל דכר ונוקבא לאתכללא כחדא ב׳ ברזא דמיין עלאין ומיין תתאין וכלא חד ודא איהו יחודא שלים : וע״ד מאן דידע בהו ואזדהר בהו רחים לעילא ותתא והנה בכתבי האר״י ז״ל בביאור מאמר זה הכוונה כי אדם בתפלתו צריך שיעלה מחשבתו עד המקום השקאת עמיקא דבירא וכו׳ וזהו על ידי שביל העליון הנכנס בעומק הבינה והיא נקודת ציון שבבינה . ושביל זה הוא קוץ התחתון של י׳ כי יש לה ג׳ עוקצין האחת נקראת רישא דכל נקראת נוצא והג׳ הוא קוץ התחתון הדק ונקרא שבילא והאי שביל והו סוד ושבילך במים רבים וגו׳ והוא דעת העליון הנכנס בנקודת ציון ונקודת ציון שבה נקרא כתיב לא ידעו עיט וגו׳ ובמאמ׳ פרשת בשלח אמר ר׳ חזקי׳ כד עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין בעי לנהרא ברכאן לעלמין אשדי כלא ואכלל כלא במאי עמיקא עלאה ומההוא שאיב ואתנגיד בירא דנחלין ומבועין אתנגידו מיניה ואשתקיין מיניה ע״כ . הנה דבירא דנחלין וכו׳ דהיינו בינה שאיב ואתנגיד מעמיקא עלאה דהיינו ההוא שביל דקיק דנהית בנוע : כי או הוא סוד ונהר ביה יוצא מעדן חכמה להשקות את הגן ת׳ תפארת ואו נהיר אפי מלכא ואז הוא סוד אשר תנה הודך על השמים . וכאשר כבר הארכתי לך לעיל ולא לחנם מסיים במאמר פרשת וילך דא הוא בר נש דאוקיר לשמי׳ דמאריה קדישא ועליו׳ אמר כי מכבדי אכבד וגו׳ מכבדי בעלמא דין אכבד בעלמא דאתי . ובוזי יקלו וגו׳ מאי ובוזי יקלו דא הוא מאן דלא אוקיר לשמא קדישא :

(מ״פ נח ע׳ שמ״ט) (מ״פ וילך ע׳ תקנ״ב) (מ״פ נח ע׳ שמ״ו) (מ״פ בשלח)

כי זהו תכלית בריאת אדם כי עד מתי עבד ימלוך ושפחה תירש גבירתיה . הלא לזה תראה מה דאיתא °בפר׳ מקום שנהגו דף נ״ג ז״ל שבעה דברים מכוסים מבני אדם ושנים מהם מלכות בית דוד מתי תחזור ומלכות חייבת מתי תפול ופי׳ רש״י אומה שכתב בה נבול דשעה ורשעה היינו חייבת ע״כ הלא כתיב תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו כי אחלה האחרבה וגו׳ : וכבר הארכתי לך לעיל כי השכינה אומרת סמכוני לאחן לישראל בכהא דאינון עמה בגלותא כי מאן דנפל בעא לאסמכא לה כי אחרי דחובה הוא סמאל דחיק . ולזה התפלל דוד המלך ע״ה הצילה נפשי מיד כלב איהו כתם איהו כלב איהו חריב דעליו אמר דוד יארוב במסתר כאריה בסוכה והנביא קרא ליה דוב ההוא דכתיב דוב א׳ אורב לי במסתרים וגו׳ . וכזה תבין °גמ׳ במסכת בבא מציעא׳ דף ק״ו גבי האי דינא אלו זרעת׳ הוה מקיים ביה לא יבשו בעת רעה ובימי רעבון ישבעו וגו׳ מיתבי רב ששת רועה שהיה רועה והכית עדרו אומדין אותו אם יכול להציל ופריך ואמאי נימא ליה אי הוית התם הוה מקיים בי גם את הארי גם את הדוב הכה עבדך ומשני משום דאמר ליה אי הוית חזית לאתרחשא ניסא הוה מתרחיש ניסא כר״א ב״דם דמתיין דובי בקרניהו והכל על ידי תורה וזו כאשר כבר הארכתי לך לעיל כי צריך לעורר כתרא עלאה והמקור הוא סוד יחודים וכנ״ל .

(פ׳ מקו׳ שנהגו דף נ״ג) (גמ׳ מס׳ ב״מ דף ק״ו)

והנה לעיל כתבתי והוא דעת העליון הנכנס בנקודת ציון וכו׳ כי הלא שם קאמר כי אדם צריך לכוין בתפלתו שיעלה מחשבתו עד מקום השקאת עמיקא דבירא שהוא נגיד ונפיק לזעיר אנפין וזה על ידי שביל עליון ושביל זה הוא קוץ התחתון של י׳ וכו׳ : והאי שביל זה הוא סוד ושבילך במים רבים וגו׳ .

והוא

והוא דעת העליון הנכנס בנקודת ניון ונקודת ניון שבה נקרא נתיב
לא ידעו עיט והנה כבר הארכתי במאמר פ' אחרי ע"ק"י האי נהרא
אתפשט' בסטרוי בשעת' דמזדווג עמי' בזווגא שלים האי עדן זווגא
בההוא נתיב דלא אתיידע לא לעילא ולא לתתא כד"א נתיב לא ידעו
עיט וכו' ואפס קניהו כי הבינה מתפשט לעטר סוד ו' וזה כשהיחוד
העליון שלם בשני מיני' שפע וכו' ואין היחוד שלום אלא ע"י נתיב זה
וכאשר אין התעוררת התחתונים אין היחוד ע"י נתיב זה ואין היחוד
לצורך ברכה וחירות אלא לשפע השני שהוא להעמדה העולם וזה
היה משנחרב בית המקדש דאתתרכת ה" עלאה (.ונלע"ד הא דקאמר
ה' עלאה כי כבר הארכתי בסוד חכמה ובינה הנרמזי' באות י"וד ומן
שני אותיות וד' נעשית ה' וה' ראשונה שבה נרמזי' סוד ישראל
סבא ותבונה ולסוד זה אית' בפ' °בראשית ע' פ"א ווי כד לא נהיר
י' בו"ד כד אסתלק י' מן ו"ד עריית' דכלא אשתכח ע"ד כתיב
ערות אביך וערות אמך לא תגלה י"ה ווי כד אסתלק יו"ד מן ה"א
ע"ד כתיב וערות אמך לא תגלה וכו' דוק למעלה קאמר ערות אביך
ואמך לא תגלה וכאן אמר ערות אמך לא תגלה ולפ"ד מובן כי יש
כאן שני מיני יחודי' הוא ה"א י' בו"ד היינו סוד חכמה ובינה העליוני'
ולזה מדייק דאתתרכת ה' עלאה והקדמנו כי עיקר היחוד הוא ע"י
שביל שהוא קוץ תחתון של י' ולזה קאמר כאן ווי כד לא נהיר י'
בו"ד כי זהו עיקר היחוד לעטר את ו' ולזה מדייק נ"כ בפ' ויקרא
ע' ל"ב הארכתי לעיל מאמר זה בפי' ומאמר יחתו מריב ו' בשעתא
דקב"ה מתברך ממבוע' דנחלא כדין גברי רחמי ואתכפיין דיני וכו' מדייק
מבועא דנחלא היינו שהיחוד הוא ע"י י' ומה מאוד תבין בזה סוד
היחודי' שמביא בכתבי האר"י ז"ל אפס קניהו כי יחוד ת"ת ומלכות
מבעשה ע"י מסירת למית' הוא כך י"אה"ד וג"הי ויחוד עליון הוא
בסוד יא"הה"וי"הה ומאריך שם ואפס קניהו והנה יחוד העליון
התמידי הוא בסוד יהו"ד אהי"ה כזה יא"הה"וי"הה י' בראש
חכמה ה' בסוף וכו' וכאשר יהי' ע"י נשמות צדיקי' ו' אותיות
באמצע ע"י דעת העליון וכו' ומכל מקום יחוד של יא"הה"וי"הה
יש בו קצת התפשטות דין והמחברם הוא שם בן ד' במלוי יו"דין
ה' על י' ודינא איהו אבל יחוד ע"י א' הוא רחמי' גמורי' דכולא
דכורא יו"י ובי' אשורי' מיין לקבלה בסוד נקודה אמצעית שבה סוד
יו"ד ולפיכך י' בראש י' בסוף והוא פלא יוען כשהוא בא' יחוד
עליון סוד רוחא ברוח' ונכללי' זה בזה בפנימיות דיחוד יא"הה"וי"הה
מלבר ויחוד א' מלגו והוא סוד הנשיקין הנעלמי' בעולם העליון (ובזה
תבין מאמר פ' °צו ע' נ"ב והא דכתיב אל גבור רמז דקא רמיז ד
דמהימנות' עלאה דכתיב פלא דא חכמת' עלאה דהיא פליאה ואתכסי'
מכלא כד"א כי יפלא ממך דברה יוען דא הוא נהר עלאה דנגיד ונפיק
ולא פסקא ודא יוען לכלא ואשקי לכלא אל דא אברהם כמה ד
דאוקימא האל הגדול גבור דא יצחק דכתיב הגבור אבי ע"ד דא יעקב
דאחיד להאי סטר' ולהאי סטר' לקיימא בקיומא שלים שר שלו' דא צדיק
דאיהו שלמא דעלמא שלמא דבית' שלום דמטרונית' ע"כ כי שם בכתבי
קדש והנה זמוג עליון נתחברו ונעשו א"הה"וי"הה וביאור הענין
כי החכמה נעלמה מעיני כל חי ואין כח לקבל שפע ומה גם ע"י מזלא
כי אם ע"י בינה כי החכמה משפיע בבינה והבינה תשפיע משפע
החכמה ע"י התלבשות אור החכמה בה ולפיכך הבינה גוברת כדי
שיוכלו לקבל שפע הבנים הנעימי' ולפיכך נקרא' אב הבנים ועוד כי
השפע היורד הוא החכמה ולפיכך שם בן ד' המורה על החכמה הוא
בסוד קרוב לבנים שיוכלו לקבל שפע הרחמי' ולא דיני' מצד עצמות
ע"כ וכבר הקדמנו כי כשהיחוד הוא שלים אז אבא מקבל חסד דעתיק
יומין ובינה גבורה דעתיק וגם הדעת דעתיק והוא בסוד אלהי אברהם
ברזא דחסד הנ"ל יצחק ברזא גבורה הנ"ל יעקב בסוד הדעת וכבר
הארכנו כי סוד יעקב שהוא תפארת נקרא עד בסוד עד תאות גבעת
עולם והקדמנו מה דאי' בפ' אחרי ע' ק"י בסוד ונהר יוצא מעדן
מסיי' בשעת' דמלכא עלאה בתפנוקי מלכא יתיב בעטרוי כדין כתיב
עד שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו דא יסוד דאפיק ברכאן ליחדא
מלכא קדישא במטרונית' וכדין אתייהבו ברכאן בכלהו עלמין ע"כ
ובפ' °מקץ ע' תל"ט בביאור פסוק דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותי'
שלום דמסיים מאן נתיבותי' אלין אינון שבילין דנפקין מלעילא
וכולן נקיט לון ברית יחידאי דאיהו אקרי שלום שלמא דבית' ואעיל
לון לימא רבא כד איהו בתוקפי' וכדין יהיב שלמא הה"ד וכל נתיבותי'
שלום ע"כ ומאוד מובן מאמר הנ"ל ובזה תבין סוד א' רבתי אשריך
ישראל מי כמוך וגו' ואתה על במותימו תדרוך וע"פ כל הנ"ל תבין

פי' מאמר בראשי' ע' פא

פי' מאמר ופלא פ' צו ע' נ"ב

פי' מאמר מקץ ע' תל"ט

פי' א רבתי אשריך ישראל

מאמר פ' תולדות ע' של"ב אפס קניהו ת"ח חכמה עלאה איהי סתימא
מכל סתימין וכו' כד אתפשטת לאתנהר' אתנהרא ברזא דעלמא דאתי
וכו' ע"ש והנה מסיים והנה היחוד התחתון שהוא יא"הה"וג"הי
הוא בסוד ב' כפופה והיחוד העליון שהוא בסוד א' הוא בסוד
(ך') פשוטה שהיא בינה י' מלמעלה למטה י' מלמטה למעלה
ולפיכך כ' כפופה ך' פשוטה כאמר למשה מסיני על ר' עקיבא כ"ך
עלה במחשבה וז"ם ר"ע נכנס בשלום וינא בשלום ב' שלימות לעילא
ותתא ע"כ ושפיר קאמר קרא אשריך ישראל וגו' ר"ל כשתוכ' לייחד
בסוד א' וכנ"ל אז ואתה על במותימו תדרוך וכד מסיים בפ' ויקרא
מאמר הנ"ל ובשעת' דקב"ה מתברך ממבועא דנחלא כדין גברי רחמי
ודינין אתכפי' וכו' עליו בשמים ירעם בשעתא דעלא דע"ק שרי' עלי'
ומלי' רישא בההוא אתר דאקרי שמים כדין ירעם ותבר חיליהון
ותוקפיהון דינין תקיפין ויתן עז למלכו דא קב"ה וירם קרן משיחו
דא כנסת ישראל ומובן מאד כי כבר הארכתי כי סוד מוחא סתימאה
הנקרא טלא דבדולח' אשר שם כנגדה גבורה דעתיק וזה בא למלכא
ע"י בינה וכו' כנ"ל ואז ע"י גבורה זו תבר חליהון תקיפין דכלב ונחש
וע"פ זה שכתבנו מאמר וילך שיכוין לברך מתתא לעילא מזה הטעם
אנו מתפללי' מתתא לעילא היינו עד הודו לה' קראו בשמו הוא עולם
העשיי' והוא ה' דשם יה"וד ומשם עד מצר אור עולם היצירה ומשם
עד תפלת י"ח עולם הבריאה ותפלת י"ח הוא האצילו' ועיין בפ'
תרומה °ע' רל"ה ויסב חזקיהו פניו אל הקיר ונשים שם מטה שלחן כסא
מנורה אילין אינון בשכינת' כלהו וכל תקונין אלין מתתקנין לגבי
עלמא עלאה בסדורא דאנן מסדרין לה בסדורא דערבית ובתקונא
דילה דא מטה בסדורא דאינון קרבנין ועלוין דצפרא ואינון שירין
ותשבחן הא שלחן וכו' ובתקונא דק"ש בהאי יחוד דאנן מתקנין הא כסא
וכו' ע"ש ואפשר שלזה יש לכוין מה דאי' בסידור האר"י ז"ל סוף התפלה
ז"ל גם תכוין כי עד עתה כיוונו בכריעות וזקיפות יה"וד אהי"ה וכו'
ועתה כיוונו יה"וד אלהים ובאמן כיוונו יא"הד"וג"הי ע"ש והנה ג'
צירופי' גי' נר והיינו סוד מנורה :

והנה נתחיל בכוונת ק"ש הראשון שיש בכוונת שם מן שמע דפ'
ע"כ היינו כזה י"וד ה"י ו"יו ה"י י"וד ה"י ו"או ה"י ועשר
אתוון הרי הוא ע"ג ושם י"וד ה"א ו"או ה"א יה"וד גי' ע"א י' י"ה יה"ו
יה"וד הרי ע"ב דפ' ושם י"וד ה"ה ו"ו ה"ה כולם הם גי' שם גם בפ' ק"ש
הוא סוד היחודי' שכתבתי בסוד כ' כפופה ובסוד פשוטה כי ז"ל אחד
ועיר י"וד ה"א ו"או ה"א שנ' אח ונוקב' אד"ני ונקרא ד' ותכוין ליחדם
בסוד יא"הד"וג"הי וע"י ד' מיתות ב"ד שאתה מקבל עליך על ק"ה
ה שריפה הרג וחנק ע"י זה יעלו זו"נ לצורך מ"ד ומ"נ ונשמתך
ת חד עמהם וכולם לשם י"וד ה"י ו"או ה"י ואז יתייחדו חו"ב שהם
יה"וד אה"יה ע"י מזלא בסוד יא"הה"וי"הה וכו' ונלע"ד לכוין צירוף
הזה בסוד א' וכנ"ל ואחר זה יש כוונה אבגי"תן בפ' ואהבת ואחר
זה יש כוונה ע"ב שמהן עד ושמתם ואחר זה מן ושמתם עד כימי השמי'
על הארץ נ"ת שהם נגד ה' אותיו' מנצפ"ך ואח"כ פ' צינית שהם נגד נה"י
והנה כל זה הסוד נרמז בשני ידים ובזה תבין גמ' בפ' הי' קורא דק י"ג
ע"ב ת"ר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד זו ק"ש של ר' יהוד' הנשיא
והוא כי הלא הקדמנו כי ד"פ ע"ב וכנ"ל הם בד' אצבעות ובגודל הוא
שם ב"ן ויחוד הנ"ל סוד כ"ך נרמז בשני ידים כי הארכתי במאמר פ'
יתרו °ע' קכ"ט ידי אלין דוכתין ורזין עלאין דשוי קב"ה בבר נש וסדר
לון באצבען לבר ולגו ובההוא כף וקב"ה כד ברא לי' לבר נש סדר בי'
כל דיוקנין דרזין עלאין וכל דיוקנין דרזין תתאין וכו' כתיב וגם אני
אכה כפי אל כפי דאינון בפלוגת' וכו' ויסתלקון ברכאן מעלמא (היינו
כנ"ל כי אם לא נעשה היחוד דא' ברזא ד"ך אזי הקדמנו שאז היחוד רק
לקיום עולם אבל לא להשפיע ברכו' ואז שמש וירח קדרו) ולזה קאמר
הואיל וגאות' דישראל אתייהבא לשאר עמין כד מתחברן כחדא כתיב
כף אחת עשרה זהב מלאה קטורת רמז לחבורא חדא וכד הוו בחבורא
חדא כתיב ויברא אלהים בצלמו ויברא אלהים את האדם דא סליקו
דמחשבה באתר ברזא פנימאה (היינו סוד כ"ך עלה במחשבה וקאמר
ברזא פנימא' וכנ"ל ונכללי' זה בזה בפנימיות דיחוד יא"הה"וי"הה
מלבר ויחוד א' מלגו) את האדם רזא דכר ונוקב' כחדא בצלם אלהי'
רזא דכף אחרא והא דקאמר כאן את האדם רזא דכר ונוקב' כחדא רזא
דכף אחרא היינו יחוד תתאה הנרמז בכ' כפופה כי ז"ל שם ולפי ש
שהיחוד של ת"ת ומלכות שהוא יא"הד"וג"הי נכללי' זה בזה אותיות
הזכר עם אותיות הנקבה והיו לבשר אחד וכו' ומובן א"כ זה הכוד נרמז
בחיבור כפות שני ידים ביחד והנה אחר זה פ' ואהבת שהוא שם מ"ב
וכנ"ל

מאמר פ' תרומ' ע' רל"ה

מאמר פ' יתרו ע' קכ"ט

וכנ״ל הנה ראה תראה בכתבי האר״י ז״ל שכתבתי לעיל איך כרמז כל
סוד ז׳ מלכים בשם זה אבגית״ץ קרע שטן דאפס קניהו כבון בזה הענין
שם מ״ב אבגית״ץ דכליל ז׳ נגורין דכלהו מ״ב אתוון וכו׳ וכבר נתבאר
אצלינו כי כל שם מ״ב הם נ״פ י״ד כי כוונתו להעלות ולכן בשם זה
שבו כמו ז׳ מיתת מלכים שהם בו״ל כהם כח ההעלאה והבירור והם
ע״כ וכבר הארכתי בסוד יד החזקה יד הגדולה יד הרמה עקודא ד
דאמצעית׳ ומתמן אזהי יד רמה כליל מן מ״ב נוונין וכו׳ ע״ש בפ׳ פנחס (מאמר פ׳ פנחס ע׳ תנ״ו)
ע׳ תנ״ו וא״כ סוד הוא של מ״ב אבגית״ץ הארוז בפ׳ ואהבת הם נ״פ
מיוז בחיבור הידים ובפ׳ והיה אם שמוע עד ושמתם שם ע״ב שמהן
והנה ע״ב שמהן הארכתי לעיל כמשך מן שם י׳ י״ה י״הו י״הוד ושם וה
הוא כאצבע שסמוך לגודל וסוד ה׳ אותיות מנצפך אית בכתבי האר״י
ז״ל בסוד נטילה כבר ידעת כי שה״נ הם של אותיות מנצפך והם
כפולות ע״כ יש ה׳ בימין וה׳ בשמאל ע״כ ע״ש שמאריך בסוד נטילת
ואפס קניהו ואתה מעלה אותה שהוא מלכות לאעלה ע״י שם בן מ״ב
שבגירה שהם נ״פ י״ד יד הגדולה מימין יהו״ד אלהינו יא״ד יד החזקה
בשמאל כנוו במוכסז כוזו ויד רמה באמצעית׳ ת״ת והוא ד׳ אותיות
יהו״ד יו״ד ה״א ו״או ה״א וכו׳ ולעיל הארכתי בסוד זה מה שמביא
בספר תקוני׳ על פסוק אתה יי׳ לעולם תשב מאי אתה ההוא דאתמר
בי יי׳ אלהי אתה ארוממך וכו׳ מביא שם מקום כמו כאן ע״ל דף וא״כ
גם זה הסוד ברמז של מנ״צפך אשר הוא מן תיב׳ ושמתם עד כימי השמים
על הארץ כרמז בסוד ה׳ האצבעות וסוד פרשה ציצית שהם כנגד כה״נ
וכבר ידעת כי כה״י ביסוד לבדו בסוד ו׳ ועירא והנה איתא בפ׳ אלה
הדברים ע׳ תפ״ט בנין דאצבען דבר גם יתבין ברומו של עולם ואינון
חמש בריחין דאקרון חמש מאה שנין דאילנא דחיי אזיל בהו וברית
קדישא אתגזר בחמש אצבען דידא וכו׳ א״כ סוד יחודי׳ וכנ״ל בפרט
בסוד ק״ש מן שמע ישראל עד אני יי׳ אלהיכם אמת כרמז בסוד ידים
וכנ״ל וכתיב כי בדברים לא יוסר העבד הוא עבד מטטרון וכדאי׳ בפ׳
כי תצא ע׳ תקו״ב ארבעים יכנו לרשע דאיהו סמאל דעתיד הקב״ה
למחא לי׳ חמשין מחאן בגין דעביד גרמי׳ אלו׳ ולא איהו אלא עבד מטטרון
וכו׳ והנה בפ׳ וירא ע׳ רס״ג ומכנסך חמשה גבורות ומכי׳ אתפשט רזא
דחמשים שערי בינה ע״כ אשר גם זה כרמז בסוד אצבעו׳ הנ״ל וכזה
תבין דברי בוצינא קדישא באדרא עת לעשות ליהו״ד יומין ועידן
ומאלי דאובה דתיק היינו עבד מטטרון הנ״ל וכו׳ לזה אתכנשו חבריא
בחכמת׳ בסוכלתנו היינו כדכתיב בתחבולות תעשה לך מלחמה
וכדאי׳ בפ׳ ויצא ע׳ שמ״א על פסוק זה מאן מלחמה דא מלחמה דההוא
סטרא בישא וכו׳ ולזה קאמר בנדין היינו בסוד הנ״ל וברגלין היינו
סוד על שחל ופתן תדרוך כפיר ותנין וגו׳ וכו׳ פתח ר״ש ואמר עת
לעשות ליה״וד וכו׳ כתיב אשריך ישראל מי כמוך ישראל מי כמוך באים
יי׳ וכו׳ ולפ״ד מיושב מאד כי נלב״נ פסוקים או היינו פסוק אשריך
ישראל סוד א׳ וכנ״ל ואחר זה פסוק מי כמוך ישראל היינו מה
שכתבתי לעיל בסוד תפלין דמארי עלמא כתר ומאי נינהו מארי עלמא
יה״וד וכו׳ וכנ״ד מי כעמך ישראל ואת כ׳ כתר וכו׳ וע״ז מביא
מי כמוך באלים יי׳ וגו׳ נאדר בקדש עושה פלא וע״פ זה תבין ג׳ מזמורי׳
תלים ק״י ק״א קי״ב אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים מלא (פי׳ מזמור ק״י)
גויות מחץ ראש על ארץ רבה אבל אימא מנחל בדרך ישתה על כן ירים
ראש וכנ״ל ע״פ כתבי האר״י ז״ל כי ע״י נחל קדומי׳ היא הבינה מרים
ו׳ ראשו כי עתה בימי הגלו׳ קטן הוא ואז נקרא יעקב אבל אז לא יקרא
יעקב כי אם ישראל יהי׳ שמך ישראל לי ראש ומוכן מאוד לפי מה
שהארכתי וכשעת׳ דקב״ה מתברך מאכוונא דכולא כדין גברי ראמי
והנה אחר זה מתחיל הללוי׳ אודה יי׳ בכל לבב בסוד ישרים ועדה
והוא כי הקדמנו מה דאי׳ בפ׳ פנחס ע׳ ת״ו והוא מכוון בכנור כארבע
מיני נגוני׳ בשיר פשוט דאיהו י׳ וכו׳ הא אינון עשר אתוון דעביד
דוד לקבלייהו י׳ מיני תלים וכו׳ ואית׳ בפ׳ אמור ע׳ קנ״ג הא תמינן
בעשרה מיני זמרא אתקרי ספר תלים בנגון בכנור וכו׳ בהללוי׳ ועלאה
מכלהו הללויה ע״כ נקאמר אודה יי׳ בכל לבב כי שם מסיים ומתי
סליקו בע״ב מיני נגונא כד אתעבר שולטנות׳ דעון משחית אף וחמה
מיד דמתעברין אלין קליפין מכר גם שליט עלי׳ אילנא דחיי בע״ב
אנפין דאינון י׳ י״ה י״הו י״הוד דאשתכחו עשרה תלין מ״ד רוחות ע״כ
ואיתא בפ׳ תרומה ע׳ רצ״ז בכל לבבך בתרין ליבין דאינון יצרא טבא
ויצה״ר וכל חד אקרי לב דא אקרי לב טוב ודא אקרי לב רע ואי תימא
ביצה״ר איך יכול בר נש למרחם לי׳ דהא יצה״ר הוא מקטרג איהו דלא
יקרב בר נש לפולחני׳ דקב״ה וכו׳ דא איהו פולחנא דקב״ה יתיר כד
כפי יצה״ר אתכפיי׳ ותבר לי׳ ההוא בר נש דא איהו רחימו דקב״ה בגין
דידע לקרבא להאי יצה״ר לפולחנא דקב״ה הכא איהו רזא למאמי
מדין ע״כ והוא מוכן לפ״ד ולזה קאמר הללויה אודה יי׳ בכל לבב
היינו שיכניע הרשע הזה וכנ״ל כי אז ובאבוד רשעים רנה וקאמ׳ בסוד (פי׳ מזמור קי״א)
ישרים ועדה היינו אתכנשות חבריא וכנ״ל תורה דלעילא בסוד דייקא
ואז צדקתו עומדת לע״ד דייקא וגו׳ וקאמר כ״ח מעשיו הגיד לעמו
היינו סוד כ״ח מעשיו סוד חיבור הידים וגו׳ לתת להם נחלת גוים כי
כל גוים הוא עמלק ע״פ סוד הנ״ל ובאבוד רשעים רנה כי ע״י קשת
יתעבר שקר מן עלמא לגבי כנוגא כד אתעבר עמלק מן עלמא דכי׳
אומא׳ מלחמה ליהו״ד בעמלק מדר דר יתעבר שיר פשוט וכו׳ בפ׳ פנחס
ע׳ ת״א ולעיל כתבתי . וזהו ג״כ מעשי ידיו אמת ומשפ״ט נאמני׳
כל פקודיו וקאמר סמוכים לעד היינו סוד כף אחת וקאמר פדות
שלח לעמו כי האי מזמור עיי׳ בפ׳ יתרו ע׳ ק״ך אפס קניהו מ״ש בכל
שאר קראי בכלהו תיבין תרין תיבין מאלפא ביתא ובהאי קרא ובקרא
דאבתרי׳ תלת תלת בגין לאשלמא שית סטרין בהאי אלפא בית׳ האי
לקבל תלת פורקנין דישראל בר פורקנא קדמא׳ וכו׳ ובלא תלי׳ בהאי
חכמה וכו׳ מתמן ולהלאה קדוש ונורא שמו דהא כדין אתקדש שמא
דקב״ה דהא מסטרא אחרא אתקדש שמא קדישא כד אתבר ואתכפי׳
סטרא אחרא ע״כ ולזה קאמר תכף הללויה אשרי איש ירא את יי׳ וגו׳ (מזמור קי״ב)
גבור בארץ יהי׳ ורעו דור ישרים יברך וגו׳ זרח בחש״ך אור לישרים (בתלים)
היינו כמו שכתבתי כי חש״ך ר״ת חמור שור כלב והוא מאיר אור דא ר״ז
לישרים דייקא כי הקדמנו בפ׳ בראשית ע׳ ק״לא ק״לב מן ה׳ מיני׳
ערבובות׳ בישרא׳ עמלקי׳ והארץ היתה תהו ובהו דאינהו עקרא ויסודא
דעלמא מיד דייתי אור דאיהו קב״ה יתמחון מן עלמא ויתאבדון אבל
פורקנא לאו תלי׳ אלא בעמלק וכו׳ וזהו זרח בחשך אור לישרים וזהו
תורת השמש יאסיפון וגו׳ כי לעולם לא ימוט לזכר עולם יהיה צדיק
והוא מה שכבר הארכתי מאמר משפטים דמטה דאתמסר לך הוה מ
מאילנא דטו״ר טוב מטטרון רע סמאל ואז צדיק מוט לפני רשע סמאל
וכען דאורת בתיובת׳ ואתדבקת באילנא דחיי ואתהדרת בן לקב״ה
וכו׳ יתקיים בך לא יתן לעולם מוט לצדיק וגם לפי פשוטו כמ״ש יום
כפור כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו מ״ט שלא יהא הוא
בגיהנם ותלמידיו בג״ע ולזה קאמר ג״כ כאן זרח בחשך אור לישרים
או׳ לעולם לא ימוט לזכר עולם יהי׳ צדיק משמועה רעה לא ירא נכון
לבו בטוח ביהו״ד כי הלא דוד המלך התפלל בתלים י״ח אפפוני חבלי
מות ונחלי בליעל יבעתוני וגו׳ כי הרשע הזה מבלבל בעניינים בהרהורי׳
ביומא כאלו כאשר ראיתי ממש וע״ז קאמר משמועה רעה לא ירא
וגו׳ עד אשר יראו בצריו ומ׳ פזר נתן לאביוני׳ צדקתו עומדת לעד
קרנו תרום בכבוד והיינו כדאי׳ בפ׳ ויקרא וכנ״ל וירם קרן משיחו דא
כ״י דאקרי קרן והנה כבר כתבתי וזמין איהו וכל סייעת׳ דיליה
לקטרגא להאי חדוה ולזה קאמר רשע יראה וכעס שיניו יחרוק אבל
מבשר אני וכמם תאות רשעי׳ תאבד ולזה כתיב תכף הלל הגדול שאומר
ישראל לעת הגאולה כי כגאולה ראשונה כך גאולה אחרונה :

נחזור — לסדר תפלה וכמה שכתבתי תבין מה דאי׳ בפ׳ ואתחנן (פ׳ ואתחנן ע׳ תנ״ו)
ע׳ תנ״ו ובשעת׳ דצלות׳ קיימא כל אלין מלין דאפיק בר
נש מפומי׳ בההוא צלות׳ כלהו סלקין לעילא ובקעין רקיעין עד דמטו
ומתעטרי ברישא דמלכא ועביד מנייהו עטרה ע״כ והוא מוכן לפ״ד
סוד עטרה בסוד נהר יוצא מעדן להשקות את הגן מתעטרי מלכא
ולזה איתא בפ׳ ויקהל ע׳ שכ״ג כדין שכינת׳ קדמא׳ ונחת׳ וישראל
עאלין לבי כנישתא לשבחא למאריהון וכו׳ בההוא פולחנא באינון (ויקהל ע׳ שכ״ג)
מילין דקשוט דהאי מלה סלקא וכו׳ ונטיל לה ההוא ממנא אי היא מלה
בדקא יאות הוא וכל אינון סרכין נשקין לההוא מלה פתחי ואמרי וכאין
אתון ישראל דידעיתו לעטרא למאריכון בעטרין קדישין וכאם איהו
פומא דמלה דעטרא דא נפקי מניה ע״כ ואם התפלה הוא לפי הפתאי׳
רק הב הב מהו עטרין ומהו הכרוז אלא על דא קאמר בגמ׳ כרום זולת
לבני אדם דברים שהם ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין הלא אנו
אומרים ברוך אלהינו שבראנו לכבודו הלא לפי רוב עולם הכל הוא
להנאתו ולטובתו .

והנה ודאי לפי פוסקים הובא בא״ח סי׳ נ״ב אם בא לבית הכנסת
ומצא בסוף פסוקי דזמרא אומר ברוך שאמר וכו׳ אם מתפלל
כך מהפך כל העולמות רק יש ללמוד זכות על קדמונינו ז״ל אשר אנו
מימיהם שונים כי ראו כי הדורות מתמעטי׳ וכל התפלה של רוב
עולם רק עיול לפיהו וכעבדים המשמשי׳ את הרב לקבל פרס לכך
לפי ענין עה״ז סידרו להם אבל לפי תלמוד הקדש וכאשר סידר כ״י
אין לנו וכאשר המה מסודרי׳ בכתבי האר״י ז״ל כי רוב בעו״ה רק

ויפתהו

פי' מאמר פ' תרומה ע' רפ"ג

שניו מקבל עליו עול מלכות שמים ע"כ והוא מובן לפ"ד והנה כדי
לרמז כל זה אית' בפ' °תרומה ע' רפ"ג פתח ואמר שמע ישראל יי'
אלהינו יי' אחד הכל רזיו ואתמר ייחודא דחכמת' עלאה שמע ע"ין
מאתוון רברבין איהו אמאי אלא רמז קא רמיז בכללא חדא לאכללא
עילא ותתא כחדא ביחודא חדא שמע ש"ם עין הכא אתכליל האי שם
באינון ע' שמהן עלאין דהא שם אתברכא מנייהו ואתכליל בהו ו
ואצטריך לאכללא לון כחדא בייחודא חד ולשואה רעותי' בהו דהא ודאי
ע' שמהן אינון ברתיכא דרזא עלאה ומאי רתיכא עלאה אתברכא
האי שם ואתכלל בגווייהו ולבתר ישראל בכלל אבל הא תנינן דא
ישראל סבא למהוי ישראל בכללא חדא הכא אתר דבקות' דכלא ועמ"ד
שמע ישראל בהאי אתדבקות וכו' והוה כלא בכללא חדא ודא שמע
ישראל דיחודא ישראל קא אמאר תלת סטרין יי' אלהינו יי' למהוי

פי' מאמר פנחס ע' תל"ו

כלא חדא וכו' ע"ש וכפ' פנחס °ע' תל"ו תנו איתמר שמ' דאתכליל
מן ע' רבדכא אלין שבעין שמהן דרזא דאבא קדישין ישראל יי' אלהינו
יי' אלין ד' בתי דתפלין דאחיד לון א"א סה"ד הוא דכתב פתחי לי
אחותי רעייתי ד' דא קשר תפלין דהיא אחידת בהו לא לאכיימי' דלא
אתמסר לנלאה שתיק ר"ש בכה ואייך אמר אימא דהא רעוא אשתכח
ולית כדרא דא עד דייתי מלכא משיחא וכו' ע"ש בסוד תפילין של
ראש ושל יד וקשר של ראש וקשר של יד הכל אית' בכתבי האר"י ז"ל

מאמר תרומה ע' רל"ו

עיין עוד באריכו' בפ' °תרומה ע' רל"ו יה"וד דא לשימו דאת ו"וד ריש
עלאה דבשמא קדישא אלהינו דא היא רזא רשימו דאות ה"א עלאה את
תבייכא דבשמא קדישא יה"וד דאמשיכו דאתמשך לתתא ברזא דרשימו
דאת ו"יו וכו' שריש דאכוע ואהיכלא פנימאה ויריית לאו"א כדין עיילין
לה למטרוניתא' בהדי' וכו' ומובן מאוד ועיין עוד בפ' °ואתחנן ע' תק"ד

פ' ואתחנן ע' תק"ד

ובריזא דיחודא דהא אתפרשא בי' יחודא איהו כגוונא דתפלין דרישא
ותפלין דדרוע' (הכה אית' בכתבי האר"י ז"ל על שמו עוד כעד עוד ככל
באספו כי אין ללאה מוחין כי אינה מקבלת רק מן הלבושי' של המוחין
ולא מן המוחין עצמן אשא"כ רחל תפלין של יד כי היא מקבלת האורה
מן המוחין עצמן (ובזה תבין כל בכינה דלאה הוא משוות אהי"ה ובכ"ל
ובכינה של רחל האא משמות הוי"ה) ולכן לאה היא בחי' ד' דאחד
דקשר דתפלין דאחורי הראש ע"כ וזהו סוד וראית את אחורי ופני לא
יראו מלמד שהראה הק"בה למשה קשר של ראש כדאי' בכת' האר"י תפלה
למשה איש האלהים ר"ת לאה וס"ת משה כי משה הי' בעלה דלאה שהיא
סוד נפרה כי אית' בפ' °ויצא ע' סנ"א עלמא תתאה חכמה ואיהו

ע' ויצא ע' סנ"א

שרית' דכלא ובג"כ קריבן אתה כנין דאיהו שמטה ואתגליי' ועלמא
עלאה דאיהו יובלא קריבן הוא דכל מלוי באתכסי' איגון ורזא לאה
דכתיב וישכב עמה בלילה הוא וע"ד כתיב ועבד כלוי הוא בנין ל
לאתכסא מכי' ברכאן לעילא הוא עלמא עלאה דאתכסי' וכו' וא"כ
באיכור הכל תבין סוד יחוד ק"ש וכנ"ל ועוד דוק היטב במאמר פ'
ואתחנן הנ"ל איך הוא סוד תפילין וסוד ק"ש הכל א' הוא כי כמו
שהיחוד של שמות ד' שמות יו"ד ה"י ו"ין א"לף ה"י יו"ד וכו' כן הוא
בד' פרשיות דתפלין מהם אות באות והוא כי הקדמנו כבר באריכות
בפ' מאמר פ' אחרי ע' ק"י ומאמר פ' האזינו ע' תקס"ג תקס"ד
מסיים וכד מהדין אלין אב ואם עליהו כלהו אקרון תפלין וכו' וכלא
אחיד ומע"ק ותלי' במלה קדישא יקירו דכל יקירין ע"כ לזה אנו א
אומרים אחר יחוד ק"ש תשוב ותרחם ותגביה קרננו למעלה היינו
קרן מלכות בית דוד וגם אנו מתפללי' וקיים לנו יי' אלהינו את
הדבר שהבטחתנו ע"י נפני' חוזך ובעת ההיא קבני אתכם כי הלא
הקדמנו אם היה היחוד כעשה בתקנו לא היה מוהרת קן הגאולה :
זהנה אחר זה קורין פ' קרבנות וסוד פטום הקטורת וא"כ
שם אבנית"ץ כבר האירכתי בטוב טעם ודאה תרומה

פי' מאמר פ' בא ע' ע"ד

אין אדם מתגב ארכה זרתו מגיע השמימה ע"י כפ' °בא ע' ע"ד תקונא
פאר' שפירו דגוונין עלאין וע"ד אקרון טוטפות בד"א ישראל אשר בך
אתפאר וכתיב כי נער ישראל ואוהבהו ישראל ונטא ישראל סבא
שפירו דגוונין עילא ותתא יוסף סליק ואתעטר בתרין גוונין ב
בקדמית' נער ובסופ' צדיק כמה יאין כי' גוונין למחזי ורזא דא ויהי
יוסף יפה תואר ויפה מראה שפירא בתרין סטרין עילא ותתא' וכו' כי
אית' בכתבי האר"י ז"ל כסוד ציצית כי היסוד הזה הוא במה שהודעתיך
במקום אחר כי ישראל מתייחד עם לאה וכו' ואינו מתפשט רק עד
החזה ושם בסיום החזה יש בחי' יסוד וכו מתייחד ישראל עם לאה
ונמצא כי זה היסוד הוא בלוקת קנת אורו לנורך לאה וכו' וכק"נ"כ יוסף
וגם כי בחי' יסוד התחתון עצמו הנק' יוסף הוא עולה לכאן לבחי' יחוד
הנ"ל וכדאי' בפ' שלח לך על ונסכו רביעי' ההין דיוסף איהו לעילא
ויוסף הוא לתתא ע"כ

ונ"פ זה תבין מאמר כפ' ואתחנן ע' ק"ד מנייר כזה והוא כי
בראשית ע' ק' תפלין
אוף הכי אתידן דא תפילין דרישא חכמה ובינה דרישא
בדא יעקב משה יוסף גדולה גבורה תפארת המכיח הוא בסוד
יעקב ביוסף כטל בית' ותפלין דדרועא ז"א ומלכו'
דכתיב אלה תולדות מתחלת
יעקב יוסף משה לא תפארת נצח הוד יסוד מסוף סיום
שמש בה עד דכטיל לי' מלכות התחית שליש ה
ליוסף וכו' כד נפקו הראשון

פי' מאמר בראשית ע' ק

ישראל ממלים מסט' דיוכלא דתפארת ולכך תפלין של יד
וכל אינין ס' רבוא מעלמ' עלאה שהיא מלכו' קא חשיב מן תפארת
הוה וכההוא דיוקנ' אזלו במדבר היינו מסוף שליש ת"ת :
וכו' ע"ש והטעם הוא כי הלא
מסיים וחד מכהון לא הוו עאל בארעא אלא בניהון תולדין דלהון
כדקא חזי דאינון תקוני דסיהר' הות וכל עובדי' ארעא תקוני דסהר'
הות ע"כ וא"כ דור המדבר הי' מבני לאה לכך לא נכנס לא"י וכל
דור המדבר לכך הכנים יהושע את ישראל לארץ ישראל כי יהושע

מאמר שלח לך ע' ש"ו

פני סהרא ועיין בפ' °שלח לך ע' ש"ו ובפ' חקת ע' שמ"ה שמו
בפסו' טובת חכמה עם נחלה ויותר לראי שמש לאינון דזכו למתחברא
בשמשא ולאתקשרא בי' דהא אחיד באילנא דחיי ע"כ :
ואח"כ אנו מתפללין אחר פ' העקידה רבש"ע ואח"כ משנה אן דברי'

ביאור משנה הפאה והבכורים

שאין שיעור הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדי' ות"ת
וכו' והוא כי הלא סדר אצילות הוא בתחלה כתר שהוא סוד ע"ק
שכולל בשם זה עתיק יומין וא"א אשר שם עינא פקיחא כסוד הנה לא
ינום ולא יישן שומר ישראל ואח"כ חכמה ובינה ואח"כ תפארת ומלכות
אפס קציהו בבריתא ונכוחה דף כ"א המקום שרש השרשי' וסבת הסבות
אשר ממנו יוצא כל הדברים והו המקום הנעלם והמציאות לא נודע
לנו וכו' וכו נשרשו שלשה מעלות שהם קו אחת התחתונה שהיא מלכו'
כנסת ישרא' ונקרא אדני היא סכת הנרמז בלשון נקבה השנית היא
האמצעית היא תפאר' שכל רואין ישניאו מרחוק לראות יפיו וממשלתו
ה"א העליונה כתר עליון ואעפ"י שבחנה לשלשתן שלשה שמות בפרט
ובכלל השם שלהם הוא שם אחד והוא יהו"ד שזו קשורה בזו וזו
קשורה בזו וכו' בסכה ראשונה ואין פרץ ואין יוצא אלא ברנון אהי' אשר
אהיה המונית' הנכבד והנורא ע"כ וכן הוא בש' ויקרא ע' ט"ו י"ז והנה
הקדמנו כי פאה היא סוד מלכות' ולכך פאת שדך לא תכלה וכפ'

מאמר בראשית ע' א"ח

בראשית °ע' א"ח כי שם יי' נקרא עליך אלין תפילין דרישא דאינון
שמא קדישא בסדורי דאתווי פרשתא קדמאה קדש לי כל בכור דא
דאיהי קדש נוכדא דכל קודשין עלאין פטר כל רחם בההוא שביל
דקיק דנחית מן י' וכו' ואיהי קדש עלאה ע"כ א"כ חכמה עלאה
נקרא נ"ל בכור וכפ' °פנחס ע' תע"א ראשית בכורי אדמתך תביא

פנחס ע' תע"א

בית יי' כגוונא דבכורי' וכו' הכי ישראל קדמוני' ובכורים לקב"ה מכל
אומין דעלמא וכו' אוף הכי דכליל שית ספירן ואיהו בן י"ה אתקרי
בכר וכו' ו' איהו בכר מאינון בכורי' עלאין וההוא נפיק מעדן ודא
איהו דאורייתא' תלי' בי' ע"כ כי עדן נקרא חכמה ואית' בפ' משפטים
ע' רי"נ כתיב והחכמה מאין תבא אורייתא' מחכמה נפקת מאתר דאקרי
קדש והחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש קדשים ע"כ א"כ כל סוד זה
נרמז במשנה אלו דברים שאין להם שיעור הפאה היינו מלכות ו
והבכורים היינו סוד חכמה קדש לי כל בכור דא י' וסוד ו' אילנא דחיי
תפארת ישרא' ולכך כתיב כ"ל רבי' בכורי' וא"כ קאמר והראיון
היינו סוד כתר עליון עינא פקיחא כי שם תמיד ראי' וגם כתיב לא
ינום ולא יישן וסוד ביקור חולים והכנסת כלה עיין בפ' °פנחס ע'

פנחס ע' ת"א

ת"א וכען נריך לאנדעא אסי' בכמה דרגין אסתליק דפיקו דההוא חולה
בגלותא דאדום דאתמר עלי' חולת אהבה אני וכו' כי לעיל האירכתי
וזהו ביקור חולים והכנסת כלה היינו מלכות אגרא דכלה דוחקא
וגם זהו סוד והבאת שלום בין אד' לחבירו ובין איש לאשתו ע"פ דכתי'
בפ' בראשית ע' כ"ו ושרי' טיבו דע"ק כתר דדכר ונוקב' שרי' וגם בפ'
חוקת ע' שמ"ט ה' נוק' ו' דכר כללא דכלא דהא א' כשלימו שרי'
ותלמוד תורה כנגד כלם כי ותלמוד נ' תפ"ו שהוא יו"ד א"ה ה"א מ"
ו"או ת"ה ה"א כי אית' בפ' °ויחי ע' תק"י והחייתם את אבי ונתתם

ויחי ע' תק"י

לי אות אמת ואמרה סימנא דחיי לא שרי' אלא באות אמת ומאי איהו
אות אמת דא אות ו' בנין דבי' שריין חיים וכבר ידעת כי ו' הוא
שם יו"ד ה"א ו"או ה"א ובפ' שלח לך ע' ש"י ויעקב איש תם בעלה
דההוא תם ומאן איהו א' דזא דאת ו' וכד הוו כלל דכר ונוקב'
כחדא

משעת יציאה שכ׳ לפתח חטאת רובץ וגו׳ ואני אומר זרו רשעים מרחם
וגו׳ היינו כנ״ל תעו יובטן דוברי כזב וגו׳ כי מהרש״א מקש׳ על נמ׳ הנ״ל
מהא דאמרינן °פ״ב דיומא ההוא עובר׳ דארחא בי״ה אתאי לקמיה
דר״מ א״ל לחושו לה ולא אלחישא קרי עלי׳ זרו רשעים מרחם מהא
מוכח ששולט יצ״הר גם במעי אמו וכו׳ אך קשה מהא דדרשינן גבי
ויתרצצו הבנים בקרבה שהית׳ עובר׳ על פתח ע״ז והי׳ עשו מפרכ׳ לצאת
ע״ב ולפ״ד הוא מבואר וקאמר חמת לאו כדמות חמת נחש כמו פתן
וגו׳ והם הכל בסוד על שחל ופתן תדרוך כפיר ותנין וגו׳ ואנו מתפללין
שהים הרם שנימו בפימו וכנ״ל כי רשע יחרוק שיניו ע״ז אנו מתפללין
הרם שנימו בפימו מלתעות כפירים נתון : והוא ע״פ מה שהארכתי
°מ״פ וארא ע׳ מ״ח ונקטין ליה לתנינא ונקבין אנפוי בסטר עלעוי
ואעלין ליה לנוקבא רבא עד דאתבר חיליה ע״כ ומביא שם ונתתי
חחים על לחייך וגו׳ וזהו מלתעות הלחיים של כפירים נתון יי׳ וזהו
שאנו אומרים ג״ב בשירה ומבחר שלישיו טבעו בים סוף בנוקבא
דתהומא רב׳ ומבחר שלישיו שהוא שליש עליון דקליפה טבעו וגו׳ :
ומסיים ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם הרשע ע״כ כי ז״ל
°במ״פ אמור ע׳ קס״ט ולאחותו הכתולה הקרובה אליו מה כתי׳ לעיל׳
כי אם לשארו הקרוב אליו ר׳ אבא פתח מי זה בא מאדום חמוץ בגדי׳
מבצרה זמין קב״ה ללבשא לבושי נוקמ׳ על אדום דאחרבו בית׳ ואוקידו
היכליה וגלו לבנסת ישראל ביני עממי׳ ולמעבד להון נקמת עלמין
עד דישתכחון כל טורין מטורי עלמין מליין מקטולי עמין וכו׳ הה״ד
כי זבח לה׳ בבצרה וטבח גדול בארץ אדום עד דאינון לבושין מתאבון
הדא הוא דכתיב וכל מלבושי אגאלתי וכו׳ ע״ש כך קב״ה ילבש לבושי
נוקמ׳ עלייהו וכו׳ וכל כך למה דכתיב ולאחותו הכתולה אשר לא הית׳
לאיש דלאו חולק׳ דעשו וכו׳ דכתיב ביה איש יודע ציד וכו׳ ולזה קאמר
קרא ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ בדם רשע והוא כי הקדמנו
כי צדיק אובד בצדקו בגין דהיא שכיבת לעפרא ורשע סמאל מאריך
ברעתו עד דיקים ההיא סוכת דוד הנופלת .

נחזור לסידור התפלה לכך אחר זה שאנו אומרים רבות מחשבות
בלב איש וכנ״ל אנו אומרים והוא רחום יכפר עון ואיתא
°במ״פ בראשית ע׳ ק״ה והוא רחום יכפר עון דא סמאל דאיהו נחש
וכו׳ וכמה מלאכי חבלה תליין בהו ואנו אומרים אחר זה אשרי יושבי
ביתך עוד יהללוך סלה אשרי העם שככה לו אשרי העם שה׳ אלהיו :
תהלה לדוד וגו׳ כי סוד בי״ת הקדמנו שקאי על מלכות בסוד שני
פעמים או״ר וב׳ פעמים אור ג׳ בי״ת וכנ״ל שמחתי באומרים לי
בי״ת יי׳ נלך וגו׳ °ובמ״פ ויקרא ע׳ ל״ג ואתה נשאת׳ עון חטאתי סלה
דא לעילא לעילא אתר דעתיקא קדישא שריא בגין כך האי קרא
אחיד בכלא ע״כ . וגם בסידור האר״י ז״ל כי מלת סלה הוא בע״ק
ולזה אנו אומרים אשרי יושבי ביתך יזכה עוד יהללוך סלה עד ע״ק
וקאמר אשרי העם שיהוד אלהיו כי איתא °במ״פ בראשית ע׳ קס״א
באשר הארכתי לעיל ר״ר הא אשתלם אילנא ביהוד אמאי נחית א׳
בגין דאיהו נביעו לאשקיא אילנא וכו׳ אר״ש חבריא בודאי קב״ה
אסתכם עמנא עלאין ועתאין למהוי בהאי חבורא זכאה דרא
דהאי אתגלייא ביה דעתיד כלי האי לאתחדשא על ידי דמשה בסוף
יומיא בדרא בתראה לקיימא קרא מה שהיה הוא שיהיה וגו׳ אשרי
העם שכב״ה לו ג׳ משה אשרי העם שיהוד אלהיו ע״כ וכו׳ ע״ש וכבר
הארכתי מאמר מספר תקוני׳ דף ק״מ עמוד בתר טולא דר״ש ואמר
ר״ר וכו׳ ומה א׳ ל׳ לך תרין תרוצין אינון י״י מן א׳ את (ו) מתמן
תריך ליה וגו׳ ולאן תריך ליה אל הארץ אשר אראך דא שכינתא :
(וסוד ו׳ מן א׳ עיין במאמר פ׳ בראשית ע׳ קל״ד והא דקאמר אל
הארץ עיין במ״פ פנחס ע׳ שצ״ו וגם במ״פ כי תצא ע׳ תקל״ו כו כבר
הארכתי בפי׳ מאמר זה ע״ל) אר״ש א״ה מאי מארצך וממולדתך א״ל
ר״ר תלת אלפי״ן אינון מתלת שמהן דאינון אהי״ה אש״ר אהי״ה
דאתמר למשה עלייהו דאיהו (היינו משה דיוקנא דההוא (ו) עלאה
ויאמר השם אל משה אהיה אשר אהיה שלחני אליכם הכא אתרמיז
דאתתרך מן ג׳ אלפי״ן אלין דאינון וכו׳ דאתמר בהון מארצך
וממולדתך ומבית אביך ודא איהו א׳ בכתר וא׳ תניינא בבינה
ואיהי א׳ תליתאה באמצעיתא דאת ו׳ ורזא דמלה (יו״ד ה״א וא״ו
ה״א) ואיהי כתר מלכות אל הארץ דא שכינתא תתאה דכלילן בה
כלהו ואעשך לגוי גדול ויברכך מסטרא דא׳ עלאה ואגדלה שמך
מסט׳ דא׳ תניינא והיה ברכה מסטרא דא׳ תליתאה ע״כ ע״ל דפ״ח
ובזה אנו אומרים ג׳ פעמי׳ אשרי יושבי ביתך אשרי העם שכב״ה
לו אשרי העם שיהוד אלהיו ג׳ פעמים אשרי נגד ג״פ א׳ א׳ א׳ הנ״ל :

נמ׳ ס״ב דיומא

מ״פ וארא ע׳ מ״ח

מ״פ אמור ע׳ קס״ט

מ״פ בראשית ע׳ ק״ה

מ״פ ויקרא ע׳ ל״ג

מ״פ בראשית ע׳ קס״א

פי׳ מופלא של אשרי יושבי ביתך עד גמיר׳

ומה גם כאן נאמר אשרי העם שכב״ה לו גימטריא מש״ה אשרי העם
שיהוד אלהיו וכנ״ל זכאה דרא דהאי אתגליא וכו׳ כנ״ל ואנו אומרים
תכף תהלה לדוד אר וממך אלהי המלך וגו׳ כי איתא בכתבי האר״י
ז״ל תיקון הז׳ הוא נוקבא דפרדשקא והוא חוטמא ובה אתגניז
המלכות דעתיק יומין וכו׳ בהאזינו ובהאי נוקבא דחוטמא ד
דפרדשקא תלייא דביה ישיב רוחא דחיי לזעיר אפין ובהאי נוקבא
דחוטמא בנוקבא דפרדשקא תלייא (ה׳) לקיימא (ה׳) אחרא
דלתתא ודא רוחא דנפיק ממוחא סתימאה ואקרי רוחא דחיי דבהאי
רוחא זמינין למנדע חכמתא לזמנא דמלכא משיחא דכתיב ונחה
עליו רוח חכמה ובינה וגו׳ ונודע כי המלכות נקרא תהלה לדוד
וז״ש התם הכא כתיב ותהלתי אחטם לך וגו׳ כי תהלתי העתיק
נתגלית בחוטם אריך ע״כ °ובמאמר פרשת נשא ע׳ רמ״ח ז״ל כד
הוה רב המנונא סבא בעי לצלותא אמר לבעל החוטם אני מתפלל
לבעל החוטם אני מתחנן והיינו דכתיב ותהלתי אחטם לך האי קרא
ע״י אמרו עד כאן : ולא בחנם איתא במסכת ברכות א״ר אלעזר כל
האומר תהלה לדוד בכל יום מובטח לו שהוא בן עה״ב ומסיק בגמ׳
משום דאית ביה תרתי סוד של א״ב אפס קציהו כי איתא בפרשת
°נשא באדרא ע׳ רס״ב תאנא כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה
קדישא סתים וטמיר מכלא במשחא דרבות קדישא לדיקנא דזעיר
אפין אי תימא דיקנא לא אשתכח ולא אמר שלמה אלא לחייו ולא
קרי דיקנא אלא הכי תאנא בגניעותא דסכרא כל מה דאעמר
וגניז לא אדכר ולא אתגליא ההוא מלה הוי עלאה ויקירא מכלא .
משום דהוא סתים וגניז ודיקנא משום דהוא שבחא ושלימותא ו
ויקירותא מכל פרצוב׳ גנוי קרא ולא אתגלייא והאי דיקנא שלימותא
דפרצופא ושפירותא בזעיר אפין אתתקן בתשעה תקונין ובשעתא
דנהיר דיקנא יקירא דעתיקא דעתיקין בהאי דיקנא דזעיר אנפין
נגדין תליסר מבועין דמשחא עלאה בהאי דיקנא ומשתכחין ביה
עשרין ותרין תקונין ומיניה נגדין עשרין ותרין אתוון דאורייתא
קדישא ע״כ . ואם כן תבין מזה שסידר דוד המלך ע״ה סוד אשרי
זה על ידי אלפ״א בית״א . ותבין °העון הגדול של משחיתים
זקנם אוי להם בשני עולמות : ועיין לעיל במאמר פרשת שמות
ע׳ י״ד שמא קדישא כללא דעשרין ותרין אתוון : גם עיין לעיל
במאמר פרשת ויצא ע׳ ש״ם וע׳ שע״ד ז״ל תא חזי כד אתוון עלאין
מתחברין כלהו בהאי דרגא סופא דכל דרגין קדישין עלאין ו
ואתמלייא מנייהו ואתברכא מעלמא עלא׳ כדין האי דרגא קיימא
לאשקא לכלהו עדרין כל חד וחד כדקא חזי ליה וכל חד אשתקי
מן דינא ורחמי ע״ש ע״ש : ולכך אומרים במזמור הזה פותח את
ידיך ומשביע לכל חי רצון . וזהו פי׳ בגמ׳ משום דאית ביה תרתי
כי הא בהא תליא : וזה לשונו °במאמר פרשת אחרי מות ע׳ ק״ג
תא חזי כתיב ונהר יוצא מעדן ותנינן מה שמיה דההוא נהר
יובל שמיה דכתיב ועל יובל ישלח שרשיו ובספרא דרב המנונא
סבא חיים שמים דמתמן נפקין חיים לעלמא שאינון אקרון חיי
מלכא (והוא סוד תפלין) והא אוקמינא ההוא אילנא רברבא
ותקיף דמזון לכלא ביה אקרי עץ החיים אילנא נטע שרשיו באינון
חיים (זה עיי׳ בפרשת שמיני ע׳ ס״ט) ההוא נהר אפיק נחלין
עמיקין במשח רבו לאשקא גנתא ולרוואה אילנין ובטיעין וכו׳ :
כל אינון נחלין נפקין בחד דרגא דאקרי צדיק וצדיק יסוד עולם
וכלהו אזלי׳ ומתכנשין לההוא אתר דאקרי ים והוא ימא דחכמתא
וכו׳ : והיינו רזא דתנינן לויתן זה יצרת לשחק בו וע״ד כלם אליך
ישברו לתת אכלם בעתו מאן עתו עתו דצדיק ובגין כן כלהו מחכן
להאי עתו וכו׳ : ורזא עיני כל אליך ישברו וגומר : ובזה תבין
סוד המזמור הזה דמסיים שומר י״י את כל אוהביו ואת כל הרשעים
ישמיד ושם רשעים כבר הקדמתי לך על פי מה דאיתא °ואמר בפרשת
בראשית ע׳ קל״ו אפס קציהו אית סמאל ואית סמאל ולאו כלהו
שוויין אבל ההוא דסט׳ דחיני׳ איהו לטי׳ על כלא והנה בפ סמאל
ונחש גימטריא רשעים °ובמאמר פרשת בראשית ע׳ י״ג וכללא
דכ״ב אתוון דאפיק אלהים לשמים :
ובזה תבין סוד פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון ובסידור
הא״רי תכוין בר״ת פא״י גימטרי׳ סא״ל (יא״הד״ונ״הי) ס״ת
חת״ך תכוין בי הפרנסה בא מ״ב יודין דיאהד״ונהי וזהו את ידיך וכו׳ :
ולכאורה הוא תמוה הלא איתא °מאמר בפרשת ויקרא ע׳ מ״ב פתח
רבי חייא מאמר הרעיפו שמים ושחקים יזלו צדק וגו׳ : מאי הרעיפו
בד״א יערוף מטר לקחי ועל סטרא דמטרא דההוא מזונא דכלא קאמר

מ״פ נשא ע׳ רמ״ח

פי׳ בגמ׳ ברכו׳ כל החומ׳ ג״ב בכל יום אשרי

מ״פ נשא ע׳ רס״ב

עון של עוברין עבירה

מאמר אחרי ע׳ ק״ג

פי׳ קושי׳ שקשה על דכתיב פותח את ידיך

מאמר פרשת ויקרא ע׳ מ״ב

ומ״ר כל עיני תלויות מגבן לקב״ה כגון דאיהו מזונא דכלא ואי תימא דכותר דא דאקרי שמים תנינן יחו תגינן דלא כוכות תלי׳ וכות ושמים חד עלה והכא קריאנו שמים ואי תימא דכי׳ תלי׳ מזעל כתיב ממעל ודאי מעתיקא קדישא קא אתי׳ וכו׳ כד שמים נטלי מזעל מההוא אתר דאקרי עלוי כדין שחקים יזלו צדק וכו׳ ומאן כינהו כנא הוד וכו׳ לנאן להוות אתר דאקרי צדיק וכו׳ כגון דיתברכא צדק וכו׳ כדין תפתח ארץ לתתא וכל רחמי וכל טיבו דעלמא סגיאו וכו׳ ע״כ וא״כ קשי׳ לפי הנ״ל אבל לפי מה שהקדמנו לך לעיל ע״ש וזה דאית׳

מ״פ פנחס ע׳ ת״ק — °כמ״פ פנחס ע׳ ת״ק גבי תפלין ז״ל מי כעמך ישראל ארבע קראי כלהו רשימין כאת (כ׳ י״י) רזא דאת (כ׳ י״י) דאיהו י״י מן (י״אה״דו״נה״י) עשרה עשרה הכף בשקל הקדש (כ׳) מן כתר כלילא מעשר ספירן כלילן מעילא לתתא ומעשר ספירן מתתא לעילא

שם ע׳ תמ״ח — ע״כ והקדמנו כי איתא °כמ״פ הנ״ל ע׳ תמ״ח בגין דעילת העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהוד וכו׳ ע״כ וא״כ מאוד מכוונ׳ מה שכתב תכוין כי הפרנסה באה מב׳ י״י (די״אה״דו״נה״י) והיינו כנ״ל והוא סוד ושרית טיבו דע״ק באתר דדכר ונוקבא והנה סוד הללויה כבר קצת כתבתי ומה שאומרים המנגינת הרים תמיד עיין בז״פ בראשית ע׳ נ״ד וכו״פ פנחס ע׳ שנ״ט וסוד שבחי ירושלים את יי׳ הללי אלהיך ציון כי חזק בריחי שעריך השם גבולך שלום וגו׳ • אף שהוא סוד מופלא אכתוב לך אפס קציהו כנה איתא על פסוק כי כבר יבלו ויתגרו ממסגרותיהם וגו׳ ע״פ כתבי האר״י ז״ל כי כיון שיש בקדושה מ״ד וא״כ כן יש בקליפה ולכן קראם בני כי כיון שיש בקדושה ב״ן שהוא סוד הא״כ כן יש בקליפה סוד כלב שהוא גימטריא ב״ן אשר עליו נאמר הצילה נפשי מיד כלב יחידתי וגו׳ וכנגד אלו אמר יבלו פי׳ הכב״י שהם הא״כ של החצוני׳ יבלו פי׳ שהיה מתפלל ליהוד שיבלו ויפרדו וגם על מ״ד היה מתפלל וכו׳ ופי׳ יבלו שיבלו משם על הארץ ותפילם האשה בסוד נפלים ולא יהיה ולד של קיימא והניתם מן הדכורא אל הנוקבא לא יכנסו בתוכה ואם יש באי׳ מה שהקליפה כבר קבלתם בתוך מעי׳ גם עליהם היה מתפלל ואמר ויסגירו ממסגרותיהם פי׳ יהרסו ויתרכו ויצאו לחוץ וכו׳ ופי׳ מסגירותיהם אם תוכה ותבין מאמר °בפרשת האזינו ע׳ תקע״ד סוד ציון וירושלים והוא סוד חותם

מ״פ האזינו ע׳ תקע״ד — בתוך חותם כי ארבע דברים צריכין שימור ואחד מהן הוא היין הם הנ׳ שביסוד ומודע כי כל החצוני׳ והקליפות כל חיותם הוא משמרי היין וכו׳ והם עומדים תחת מלכות בסוד רגליה יורדת מות ואינה כאחוים אלא בסיומ׳ בתחתית (אשר כתבתי כי לוא הוא סוד נו״ן כפופה נגד מלכות ומגבי׳ אורותי׳ למעלה כדי שלא ינקו מימנה החצוני׳ והשימור לזה הוא חות״ם שהם נ׳ פעמים אהי״ה. דיודי״ן דאלפי״ן דההי״ן שהם גימטריא חות״ם ומשכים מבינה • וכבר כתבתי כי מבינה ולמעלה אין שום קליפה יכולה לאחוז שם • ולסוד זה ן פשוטה שמתפשטת אורותיה למטה להבריח החצונים ולכך סידר תורה הקדושה (נ״ן) ביחד ולזה כתיב לעת הגאולה ועמדו רגליו ביום ההוא וגו׳ ואפס קציהו שמביא שם כי כמו שיש חומה לעיר ובריחים לסגור פתח החומה כן יש דלתות לאשה שנאמר כי לא סגר דלתי בטני וגו׳ וכשם שיש צירים ובריחים לעיר כך יש צירים באשה שנאמר כי נהפכו ציר׳ עלי׳ וסוד זה הוא כרמז בשני דלתי״ן כזה ד־־ן כל אחד כולל כ״ב אתוון וכבר לעיל הארכתי בסוד זה ן־־י על פסוק ואהי שכר בחומת ירושלים אשר המה פרוצים וגו׳ והוא פי׳ °במשנה בנמ׳ פ׳ עושין פסין ל

פי׳ המשנ׳ בגמ׳ ערובי׳ פ׳ עושין פסין וכו׳ — לבירות ארבע דיומדין נראים כשמונה ופירו׳ רש״י לבירות שברשות הרבים ובירות עגמן רשות היחיד הן שעומקן עשרה • ואין יכול למלאות מהן וכו׳ וקאמר נותנן י׳ שפתים ורוחבן שש וכו׳ מותר להקריב לבאר ובלבד שתהא פרה ראשה ורובה בפנים ושותה כי סוד באר עיין במאמר פרשת ויצא ע׳ שנ״ב והנה באר בשדה באר דרגא דאדון כל הארץ וכו׳ ע״ש אם תרצה להבין ;

וסוד גבוה עשרה ורחבה שש כי הלא כל (ד׳) הוא ב׳ (ו״ו) ובין ב׳ ו״ו הוא כמו (י׳) וסוד של טפחי׳ ע״ל דע״ה ע״א בסוד מה שכתבתי טעם מלקות שצריך שתהיה למעה רחבה טפח ומה דקאמר שתהא פרה ראשה ורובה וכו׳ עיין בזה שכתבתי לעיל פי׳ משנה משכת מיד אמר אחרה פרה הדיני כויר וכו׳ בנירוק הכל תבין סוד משנה זו כי הלא במזמור הזה שבחי ירושלים את יי׳ וגו׳ קאמר ישב רוחו יזלו מים מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל וגו׳ והנה שכבר כתבתי לעיל ביאור מזמור זה, אפס קציהו לאדם כי

הקדימנו כי איתא במאמר פרשת אחרי מות ע׳ קל״ז ז״ל ג׳ דרגין

מ״פ אחרי מו׳ ע׳ קל״ז — מתקשרן דא בדא קב״ה אורייתא ישראל וכל דרגא ודרגא סתים וגלי׳ וכו׳ ישראל א״כ הדא הוא דכתיב מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל מאן דאתגזר ואתרשי׳ בשמא קדישא יהבין ליה באילין מלין דאתגליין באורייתא וכו׳ הדא הוא דכתיב מגיד דבריו ליעקב אבל חקיו ומשפטיו לישראל אלין רזי אורייתא וגנוזי אורייתא וסתרי אורייתא לא יתמסרון לגלאה אלא לישראל דאינון בדרגא עלאה יתיר ע״כ : אם כן מזה הטעם לא רציתי להאריך בסוד זה ואם תוכה תבין : וגם מבין ישב רוחו יזלו מים : והוא ע״פ מה שכתבתי לעיל מזה דאיתא במאמר °פרשת בראשית ע׳

מ״פ בראשית ע׳ קל״ד — קל״ד זה לשונו כשתניעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים דשם אפס קציהו ואינון דמיין כאת א׳ אינון י״י דמיהון (ו׳) דאיהו כגוני בגייהו איהו עץ החיים דאכל מיניה וחי לעולם וכו׳ וקאמר שם בגין דאורייתא מתרין לומין אלין הוה משה באתא ל לישראל ולא וכו בהון וכו׳ בגין דברא (ו׳) מכייהו : והקדימנו לעיל בסוד אשרי לך לך תרין תרוכין אינון (י״י) מן א׳ אות (ו׳) מתמן תריך וכו׳ • והקדימנו °מאמר פרשת פנחס ע׳ תמ״ח אפס

מ״פ פנחס ע׳ תמ״ח — קציהו ולבתר תסתלק לבינה לאתפתא בה מוחין תרעין דחדו ל לישראל לקיימא כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות וגו׳ : ובגין דא נאם יי׳ לאדוני שב לימיני וגו׳ ואמר ליה שב לימיני דזועא דאברהם בגלותא דישראל עד אשית אויביך הדום לרגליך בההוא זמנא יתער רוח יתירה תוספות על ישראל ההוא דכתיב אשפוך את רוחי על כל בשר וגו׳ ויהוי כייחא לישראל מאומין ד דעלמא וכו׳ שמאריך שם ואפס קציהו ואי איהו בר נש מכל מדות יהבין ליה כתר בשם יהו״ד וכו׳ דאיהו תפארת מלך מוכתר בכתרא עלאה דבה ימלוך בשכינתא דאיהי נפש יתירה יהו״ד רוח דאתמר ושכנתי רוחי על כל בשר וגו׳ ובגין דעילת העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהו״ד וכו׳ לית שולטניתא לבמאל ולנחש וכו׳ ע״כ ע״ש :

ובזה . מה מאוד תבין °מזמור בתהלים ק״י דמתחיל נאם יי׳ לאדוני שב לימיני וגו׳ דמסיים ידין בגוים מלא גויות

פי׳ מזמור ק״י בתהלים — מחץ ראש ונחל בדרך ישתה על כן ירים ראש והנו ישב רוח״ו יזלו מים וגו׳ ומאוד תבין מזמורים אבתריה כאשר הארכתי דמסיים וירם קרן לעמו דקאי קרנא תרום בכבוד היינו כנסת ישראל הנקרא׳ קרן וגם בפסוק וירם קרן יש י״א תיבות להבדי׳ לרשע הנרמז י״א יום שבין כדה לכד ה׳ כאשר כבר הארכתי כי או יקויים מה דאי׳ °בעמוס

פי׳ פסוקי׳ עד כוף בעמוס ט — ט׳ בחרב ימותו כל חטאי עמי האומרי׳ לא תגש ותקדי׳ בעדינו הרעה ביום ההוא אקים את סכת דויד הנופלת וגדרתי את פרציהן ו והריסותיו אקים ובניתי׳ כימי עולם וגו׳ עד סוף תראה פלאים ע״ש •

וגם כתיב דויד בי׳ — והנה דויד כתיב מלא בינ״ד כי כבר הארכתי בסוד רשות הרבי׳ י״ן כי האחורה בת (י׳) אתלאה האריכה כי שפחה ירשה גבירתה והעבד בעלה בת ג׳ ולזה כתבתי כי לעת הגאולה יקרא יעקוב בו׳ כי יעקב יבטל לרשע שהוא בסוד ו׳ ודויד שהוא סוד מלכות יקח בי׳ כי תשיב המלוכה לבעלי׳ כי הקדמנו כי צדיק אובד בצדקו כומר דגלותא בצדקו בגין דהיא שכיבת לעפרא וכו׳ יש רשע דא סמאל דאוריך שקט ושלוה וכו׳ כמאי ברתו בהיא אשה רעה אשת זנוני׳ כתם תקיפא וכו׳ עד דקב״ה יקים מעפרא להיות סוכת דוד הנופלת דכתיב אקים את סוכת דוד הנופלת ע״כ לזה כתיב דויד בי׳ כיוצד הנה רשע מאריך ברעתו בשביל היות אשת זנונים כי היא ירשה גבירתה באתא ערב רב ונעשית בת (י׳) אורות׳ והקדמנו כי אין בן דוד בא עד שתכלו הערב רב אשר לזה רמזו משיח בן דוד בא בהיסח דעת כי דע״ת גי׳ ער״ב ר״ב כי הם אומרים לא תיגש ותקדים בעדינו הרעה וגו׳ • לזה קאמר כונחלה בחרב ימותו כל חטאי עמי וגו׳ ביום ההוא אקים את סכת דוי״ד הנופלת וגם כי דו״יד גימטריא כ״ד בסוד מה שהארכתי לעיל ושמתי כ״ד שמשותיך וגו׳ והנה כתבתי ספרת אות ו׳ מן א׳ ונשארו שני י״י וכנ״ל אבל לעת הגאולה יחזור (ו׳) למקומו ויהיה א׳ כראשונה ואז יגלה לסוד כתר הנ״ל כי הלא שם ז״ל ואילין ב׳ י״י אינון דמיין בגוי״גר וכו׳ ואינון חכמה בראש וכו׳ חכמה עלאה דתחות כתר עלאה וכו׳ ואם כן כשיחזור ו׳ הנ״ל למקומו ויהי׳ א׳ כשליתו׳ וישוב כתר להתפשט אשר בו מתלבש עלת העלו׳ ואז לית שולטנות׳ לבמאל ולנחש והוא סוד שכתבתי א׳ דכתי׳ אשריך ישראל וגו׳ ואתה על במותימו תדרוך וגו׳ פי׳ כל הנשמה תהלל יה וטעם דאי׳ בא״ח שנ״ל כפול פסוק זה והנה בסיום הללויה יש פסוק כל הנשמ׳ תהלל יה

ובסיודר

כתחזיק ס"ת ברחמים ע"ג כנסת ישראל ותרוחה נפשך וחוכו אי
ע"ג כ"ג יעיין בס"ח בחזיק ע"ג כנסת ישראל ותרוחה נפשך וחוכו אי
ישמח ואתם הדבקים כי"ד ס"ת ג"ח ס"ת אלהיכם חיים כלכם ה"ל
כשאתם עומד אתם סרס תומיעו אתת כסס ס"ה כ"ל אוי חייים כלכם
היום ולעמוד זה יש מן תלת ליל ביום אחד ואחר כך ליל ויום
רבה אחת ל"ל עשרת לעמוד בחיים כי אחר ואל תעזוב תורה
לף עזוב נ' ויח"ת ונו' שמחל לעולם כי ס"ת חיים היא כי אתה
כי עזוב נ' ויח"ת ונו' שמחל לעולם כי ס"ת חיים היא כי אתה
יש להכריח לכלבה ולכתוב כל"ל ולא אמו תומרים אחר זה בעשרה יחד
תלם יחיה שחים בסתר כעבלני ומוזה על פתחת ומכור אחת בלבבו כי
ויחזק"ל מכחם ס"ת ע"ג תלכות בקרוב לב ולף לב לייחד אחת בלב
ע"ג ויתכלל ס"ה תיינו ומכח בשני מיחה התה"ו ל"ל מה תלו כי
פתלכות בקרוב ס"ה וכן וחוו בס כתיתית ע"י ס"ת פתח ואחר אחר ס
מיעיכם ולחו אי כתיב תלה וכו' ומחל קנה שחים לעיכלת בקרוב מי ואיתן
לחתת לתקרי ס"ה וכו' ע"ם ולכתובה כלה שם ס"ה מחל ס
כתפתיחת וכו' ל תכל אחת כתבתי אחר ו"ל בדרוש ואם השבה והנה
יודעת כי בכל ספיריה יש בה פניה ואחור בסוד אותיות ולא בסוד
ספיר וכנגדם בכתי פנים ואחור בכתי ספיר ג"כ נמצא כי בת אחד
ספיר סם בנוף ה"ם כתבי ל"ת ואחוריו כתוב שלו י' ה' יה"ו יה"ו
שם י' אותיות והנה הוי' ון שניהם בנוף חלת שהוא בסוד ספיר
שם נ"ן ע"ב וכו' וע"ם זה תיבון כל אחד ס' פנים ע' ת"
ואחזון בזה שהוא בעלמא דאתכדיה ומ"ל כל נ"ח שהרי ותקופין ו

ועכורין בעלמא כסתיכלו ואח"כ תנו אחורי תשניות אקוין ואבריית דה' ישתעבל כדי
בחקוק נפ' ונטעם כי כבר בתבתי בכיאור חלנה נשמה כי אקדיל
כעני' והוא כפש תשבה ביציר והוא רוח נע' בכריאה והוא נשמה ואחלי
קבלה בתיעלו ואלו נרמזי' בשם יהו"ד רק קשה למה לא תעתידו בסוד
קבלה כי הלא כתיב ואתם הדבקים בי"ה יהו"ד כלכם ל"ל כי אתה בי'
מחשבות מחשב הפלות ו"ל ר' יש שעתל אומר כי"ג תודות כתוב כדרשת
כשבר הוה רבים פתעוהו ואלו בתרי אחדיה קל ואומר לרמז לבתר
עליון בהתעוררו עלת תפלות כי בכבר הוא בסוד אלוה"ת הוא בערך
עילותו ועב"י אלהר להשתכלות בו ק"ו כמה שלמעלה ממנו וכו' אפי
נלע"ד כי אות בכתבי אלה"י ל"ל בסוד י"ג תקוני חיורתיי ו"ג
תקוני דיקנא ואחמש דיוחם ב"ג כי כיון שלמעלה אין כל ספיר של עליון
יתלבש עוך ה"ם של תחתון רק הוא תחתונו שלו לבד והנ"ל בשלרו
מגולו ומכוסה כי הוא בקשיות ראשונו שתלבשות בכל ה"ם של תחתונו
ובגלוי סב רחמנות יתירו למשוך ע"ח של מהתחתון כי חסד שלמעלה
בה"ר לעתיד ל"ב לוך הוא בן שארה נשמרות ולכן מיך שיהי תחתון
ג' אחרים כדי שיקבלו כלאה מה"ר ס"ג ולכן אין לך
בוך בעולם כין לאחיך ובין לאח"ם ובין ו"ב אחין בני י"ב בחי' ע"ב חיות
סוך אחד ני' ב' והקסוך גילה רחמנות ש"ל כי אקדיל כדרשת ה
כתבתי ופי' בכתבי אלה"י ל"ל כי קנה שיהיה להאריך והא דאמר
תוספתא וכל לו לקרן דרקיע שהתיבת וכו' ע"י בפ' כתדבר ע' ל"ה
שמלה"ב תלמוד לה"ם שתסת דיחודא אכן והשיב משיחה דת כקיים
ביחד אחד אחד בקשיות ראשונו ואחרונו ואחרית ואחרון ואחרון
בקשיות ודת כתיב על תלכות קדשה וכו' ע"ם ולהבין זה שתאחר ע"י
עוד בפ' ויצא ל"ו וסוד ד' קלכות שמסתיר עיין בתיכון ס' בראשית
ע' ק"ב וא"כ יש לפרוץ בזה שכתבנו ויבדר שקדיל ותהו שקוקין עשויות
ובריות. דד' שמשתעל הוא נע' וכו' נדמו סוד הכתוב לוי הוא דבוק
בשם יהו"ה. והנה עד סוף ל' שמשתעל הוא עולם שעיי' ולזה
תיתת שם בשיחוד שהר"ו ל' תעיד עולים ג"ר דשעה'
בכיאור ואלבשיון סה' דיציר ואלה שקדיל שקוקיר השלמות וכן
כולם עד סוף וכן תית' בס' שקוקיר ע' תפ"ו ובהיות שקבלין כך
שלוק כלה ותתקשר זה בזה ונהיה בזה כדין קיימת כלהו ומשכחה
תתעטר בתין סוף ע"כ :

ע' תקל"ב קורם הודו ליהו"ה קראו בשמו יחמרו עמים דתו' בס' פקודי ע'
תפ"ב בתחנונים דשיכלת קיימת חד נעין שכלת דתו
לשיכלת עתיקה וכו' כד גליתין שלקדין ותטתן להלי עתודה כדין נטלין
כלהו דתיקון שכלת דתו לנו שיכלת עתיקה ע"י ותתת בתחת דת בזה למשני
כלה כרוח חדת לתתקדת ע"י ותתת בתחת להחזיר שוה עליהם כדין
יתרת ע"כ ת"ל קוד שקוקיר הוא עמוד שהו הכו . עולם הנשמי
כעולם היניקה :

והגה פס קודם סודו לי' יכוין בהכל ק"ק דעשיי' עולה ותור לחיות
יניקה עניות לכן הוא כתי' תומרים והכה תהומו עד תל קדושת
יש רע"ב תיבות בתכון תלהים הם"ן ויש להם בתוקים בתכון תומת
תלוי הלילו כסס תד"ו כי נם סודו בתפסר להי לרמז על כתר דעשיי'
בקך להיה בכלל בהלכות בדיבוק ע"י תזוור סודו ולכן יש ב' הו"ת
ע"כ ושעם לכוין סיום רע"ב תיבות בתכון תלהים כי סוכה בשעת תחלך
לף קס"ת ואותו תלול שכין יניקה לעשיי' שולט בו סס תלהי' בתלוי
הם"ן והוה יכלנו תכל נר"ה ע"כ ושעם תלהים ההה"ן הם הוה ד
דכתבתי לעיל בסוד ו"נ תקוני דיקנא ו"ל והחתי דיקנא תסת תזוור כל
תה דקוי כריאת שלוק עלמין דתתיתין בשוקת דכיה עוקא. דכלול כל
עוקין כי הדיקנא דת"ל כתפסר תזוור דת"ל בתפסר ומזוור תסר תכוסה נשמה
נשוכה דעיבון וכו' ואומר כי סס תלוק עלמין והיה תתעוה נשוכה
תוך תזוור תתעלה לתריך בכוך עוקא דכיה והבעין כי נוכה כי
טכנוסות בקרוקים תלהים ותזוור דתלהים ההה"ן כוה. ת"לף ת"לף
ל"תד ת"לף ל"תד ה"ה ת"לף ל"תד ה"ה י"ה ת"לף ל"תד ה"ה ו"ה ת"ם
אז סס כוה ת"לף עלמין שהוא סס תלהים ההה"ן בסוד אותיות דעבורה
דכיה בתבתי ת"לף תבין תעמוך לפי תה שכבר כתבתי. ובכך כב"ה
כסי' כ' תביה ו"ל ומהניים עבניו לומר בכל יום י"י תלך י"י וכו' בעיני
כעשיה וכו' ואלה שהוא ע"ם תה שכתוב כתקונים כשבת לפרש הסתולות
שכרוזו בשבת זה תאר וכו' ל כשל לון תרין ומיכן ע"כ ונלע"ד כי
כבר כתבתי דתו' בס' פנחס ע' שנ"ו להסביל ישתע לפי תה שכבר כתבתי. ובכך ב"ה
דתו' ל' דשור ד' לכבר וכו' ואימון מתכן תתות תת"ת דדגין דתלת ע' שנ"ו
תכלן ומקשתה דבון התבות קן קן התרכבה ובלקוט בהורין לתסבון
יב"ק ואימון תלך תלך ישלך ע"כ ותה כי הבקודו בלע"ה קוקות עליון
כיה יה"ו יְהֹוָה מָלַךְ גיל יה"ו כַּלָּךְ בתתת יה"ו יְבוֹלוֹךְ
לעולם ועד ת"כ עוליס יקודו כתכון
יב"ק כי כל בקודה הוא עפר ומפי פתח"ן הוא ל"כ וכולל כל התיכלות
תה"ה הוא בבתר יה"ו ת"ת בת"ת תדני תלכות וכו' ובכיחוד בתר"י
ע"ל מ' תלך ת"ת מ' תלך תת"כ ו' יעלוך ו"ו ובלע"ד כי אתת בכתבי
בתר' בסוד קדושה ו"ל הלא ידעת כי בתיכלו הקדש בתקון בני בתקוני
ה"ת בתיקוק קדישה ואתתבת בתלת בתכון תסבי בתר"ב הנ' ו"ב ובה
קדושה של נ' בתכון תע"ק ה"ת להזות דלת תת יתיר כלל הנ'
לבתרת עלמה הכ' לבתרת בתיקוק קדושה (שכן מתלבש בבורה דעתיק
וכו"ל) ל"ב קדוש בתקוק לע"ם ב' לחו"ב קדוש נ' לו"ב וכו' ובכך
נ' תלו לתומרים יה"ו מָלַךְ לעילא לת"ת יה"ו בַּלָּךְ
לחו"ב יה"ו יְבוֹלוֹךְ לו"ב ע"כ ובוה
זה נרמז בס"ח ע' קע"ו קדוש תת"ת בתוקיר בכתר בי' תתיר
דוכתי וכו' תלת דדגין ותיכון חד קדש תיהו בתר טהר עלמה דתתפתח דתתיר ת"ת ע"ב"ח
בתתיית. לכל דדגין (תיינו תכוזה) ותסס תתפסר פסיטו דתיהר
בתך סביבלת דקיק שתיהל תתעניות. (תיינו ה' ביכה וכל"ל כיון ד
דתתבזיר נו תתעניות. כדין בתרתי' חד ו' יתתי' נסידו בתסבו פסיטו
לתתת סוכת דכל דדגין (תיינו כי תלכות היא בסוף ו' בסוד
פסיטה לבר כתיב כבר בתרכתי ביון דתתניקר כדין תתבתי בכיחוד
חד ס' וכו' ואיה בתקרי קדוש וכו' דתת קדש תבניי לי' רוח דתתשית
דכלת (ע"ם מה שכתבתי והוא שתיתר פ' תשבטים ע"י ע"ג) דתת
תנין ו' לת תשתכת תלת רוח הכי הוא ובכין דשתלת מוקדי סלקי
יתיתת לעילא יקרי תלת עד דתסתלק ו' רוח דשיים עלאין
לעילא ובכין תתיכון שיום תסת לקו לעילא דהיי תהוה קדש בהו ובכין
לקרי קדוש לעילא ולבבת בהיר תהיה כשיכו עלאה על כרסיא
דתיהו שתיים וכו' ובכין לקרי קדוש לבבת בתית תהוה כשיכו בבד לכטיל
כלא חד בתיכן דתת יקרא לקדשה כלא לבתת כיון דתיהו כטיל כלא
כדין לקרי קדוש וכו' לי לת יכיל לשואה רעותת יתיר שביר קל עביר
ע"כ כי כאן מוכח דיש כוונה יתר ויכיונו לבי תה שכתבתי ליה בקושי
לי לת יכיל לשואה יתיר ונם עי' כס' בתתיית ע"כ ו' כסוד ד' תלך
ובכל"ל יכיל לשואה יתיר ונם עי' כס' בתתיית ע"כ ו' כסוד ד' תלך
בין העומדים בעולם התלכים כס' תתקן ע"כ ו' ותתי
לבי כיעשתת מדבי נירחי בקדכין ועכת בתבתיהו דוד תבלין
בריאת

מתחזרתן אמן
ע' רמ"ו

ברישא ניצית בבגדו אומר תהלה לדוד גלי גלותי קמי מארי למיקם
כנוגא דמלאכי עלאי לאתחברא בהדייהו וכו' ולא יאמר הזמירות
במרוצה ובהעלטה כי ע"ז נאמר בתקוני' ערב רב הבשר עודנו בין
שיניהם וכו' והם נלגולי עשו דאמר הלעטני כי הכל הוא תיקן
השכינה וכדאי' בפ° בחוקתי ע' רי"ט מאן דעביד פקודי אורייתא
ואזיל באורחוי כאלו עביד לי' אמר קב"ה כאלו עשאוני וע"ד ועשיתם
אותם וכו' ובפ° תרומה ע' רע"ו דהאי עת רזא דמהימנות' איהו ודא
אקרי עת רצון והאי עת איהו דאתחייב בר נש למאהב תדיר כד"א
ואהבת את יי' אלהיך וכו' ואית אחרי' עת רזא דלקים אחרי' ואתחייב
בר נש למשנא לי' ולא יתמשך לבי' אבתר' וע"ד עת לשנא והבא בזמנא
דישראל משתדלי באורייתא ההוא עת מתתקנא בתקונהא ומתקשטת
בשלימו וכו' ע"ש ולזה אית' בתקוני' הובא בחייט דף רע"ו זכאה
איהו מאן דלא מעכב מטרונית' לסלקא למלכ'ווי לון לבני נשא דאינון
אטימין לבא וסתימין עיינין דלא משתדלי למנדע ביקרא דמאריהון
לרצווי לי' בכמה תחתוני' ופיוסי' לנחתי' ליה לגבי שכינת' (וכנ"ל
בפ' ויחי ע' תק"י השבעתי אתכם בנות ירושלים וכו' לאתפיים מלכא
במטרונית' וגם בפ° שמיני ע' ס"ט סמכוני לישראל בנהא קאמר וכו'
כי הקדמנו מה דאי' בפ' אחרי ע' קל"ד אוי כד אסתלק מלכ' לעילא
לעילא וכו' כי אז רחל מבכה כי איננו אין ו' ושפיר קאמר כאן
לנחתי' לי' לגבי שכינת' וכו' דמסיים זכאה איהו מאן דסליק לה ל
לאתרהא א"ר אלעזר וכי יכול בר נש לאחזרא לקב"ה לאתרי' א"ל אין
כמה דאשבחנא בדוד דאמר אם אתן שנת לעיני וגו' עד אמצא מקום
ליהו"ד ע"כ וזהו שאנו מתפללים והאר עינינו בתורתך ודבק לבנו
במצותיך כי מי שאינו יודע סוד התורה אזי הכל רק על מנת לקבל
פרס ולזה כבר הארכתי במאמר פ' תרומה ע' רפ"ה כל מאן דהוה
בהאי עלמא ולא אשתדל למנדע לי' ברזא דמהימנות' טב דלא יתברי :
וחנה אחר זה יאמר ברוך שאמר ואית' בסידור האר"י שיאחז
הציצית שכנגד פניו ותכוין כי ברוך שאמר ביצירה דוגמת
הטלית רק שהטלית בחי' עובדא וב"ש בחי' מלולא מן ברוך שאמר עד
יוצר ביצירה ו' י"ד ה"א ו"א ה"א וכל הרוחות דיצירה ורוחך עמך
ותחבר עמו הנפש ה' יו"ד ה"ה ו"ו ה"ה אל אד"ני נפשות דעשיי'
ויעלו שניהם בבריאה בהגיענו ליוצר גם תכוין כי פנימיות חב"ד
דיצירה נעשית חיצונית נה"י דבריאה וזה נגמר ביצירה ע"ש וזה נרמז
בפ° ויקהל ע' שפ"ו זכאה חולקהון דהאי בר נש נופי ונפשא אתתקן
ואתעביד שלים וכו' ואינון ארבע תקונין קדמאה תקונא דגרמא בגין
דאצטרך לאתתקנא גרמי' במצוה וקדושה וכו' תקונא תניינא כתקונא
דקיומא בהאי עלמא בעובדא דבראשית לברכא לקב"ה על כל עובד'
ועובדא לקיימא קיומא דהאי עלמא וע"ד בברוך שאמר ברוך על כלא
תקונא תליתא' וכו' תקונא רביעאה תקונא דצלות' בתקונא דרזא
דשמא קדישא ע"כ והיינו כפי אשר כתבתי כי עד ב"ש הוא ה' ושם
י"ד ה"ה ו"ו ה"ה וסוד נפש ומב"ש עד יוצר ו' ושם מ"ה והוא יצירה
ורוח וכו' וסוד ברוך שאמר כבר הארכתי לעיל בטוב טעם :
מזמור לתודה יש לאומרו בנינון שכל השירות עתידות לבטל חוץ
מזמור לתודה כי בפ' ויחי ע' תפ"ה ר' יוסי פתח עבדו את
יי' בשמחה באו לפניו ברננה וכו' ע"ש ואפס קציהו בגין דצלות' איהו
אחסין תוקפא לעילא ואמשיך ברכאן לתתא וכו' וב"ד בעי בר נש
למפלח לקב"ה בשמחה וברננה לאכללא כנסת ישראל בנייהו כי ז"ל
בפ° ויקרא ע' י"א ומינין ישראל לנפקא מן גלותא בהאי שמחה ומאי
איהי כנסת ישראל וע"ד עבדו את יי' בשמחה כד"א בזאת יבא אהרן
אל הקדש וכלא חד באו לפניו ברננה דא הוא שלימו דילה דשמחה בלב
ורננה בפה (והוא כמו שהקדמנו מה דאי' בפ° בראשית ע' קנ"ג
ומלכות איהי מאנא דכולהו פה לכך קאמר כאן למפלח לקב"ה בשמחה
וברננה לאכללא לכנסת ישראל בנייהו ולבתר ליחדא יחודא כדקא
יאות דכתיב דעו כי יי' הוא האלהים דא הוא רזא דיחודא ברזא ד
דפולמנא (והוא כי איתא בסידור האר"י ז"ל דעו ייחדו יחדיו
חכמה ובינה כי יה"וד אבא אלהים בינה וכו' והוא לפי שהארכתי
בסוד ק"ש שנריך להעלות מלכות עד חו"ב ואז נעשה היחוד ולזה
אנו אומרים דעו כי יי' הוא אלהים הו"א עשאנו ולא אנחנו בספר
הבהיר ולאלף אנחנו כי הקדמנו ה' נוקב' ו' דכר כללא דכלא דהא
א' בשלימו שרי' זכאין אינון ישראל אע"ג דאינון לתתא אינון א
אחידאן בכללא עלאה דכלא ותבין ע"י נ"כ מאמר פ' בראשית ע' נ"ז
והנה מבואר הטעם שנ"ל זה בשמחה ובנינון כי אית' בספר תקוני' דף
כ"ב אית היכלין דלא מפתח אלא בדמעין ואית היכלי' בנגוני' ולית

ע' בחקותי
ע' רי"ט
תרומה ע' רעו

ויקהל ע' שפ"ו

מאמר ויקרא
ע' י"א

מאמר פ'
בראשית
ע' קנ"ג

למפתח אלא בנינון הה"ד והי' כנגן המנגן וכו' וע"ז קאמר מזמור
לתודה כ"ל בנינון והכל לתקן השכינה מלכות קדישא וכנ"ל עת
לעשות ההוא עת מהימנות' מתקננא בתקונהא ולקשטא בשלימות' וכו'
ע"ש בתרומה רע"ו בגין דהאי עת הכי קיימא או סלקא או נחתא
בגיניהון דישראל וכנ"ל ואנחנו נקראי' נדפי דשכינת' ולכך אית' בבמה
טומנין דף מ"ט א"ר ינאי תפילין נריכין נוף נקי כאלישע בעל כנפים
וכו' דמסיים א"ל מה זה בידך א"ל כנפי יונה וכו' מ"ש כנפי משאר
עופות משום דאמשיל כ"י ליונה שנ' כנפי יונה נחפה בכסף וגו' מה יונה
כנפי' מגינות עלי' אף ישראל וכו' וא"כ מי שבשם ישראל יכונה יקיים
חוקו ואמצו לבבכם כי עד מתי עבד הרשע המטונף ימלוך ושפחה
מטונפת תירש גבירתי' אשר לזה אנחנו דחופי' וסחופי' וערב רב בני
הנ"דה בני עריות זרעים הרעים מגדלין בגן ולכך הקדמנו כי הלומדי'
סתרי תורה נקראים מחנדי חקלא עוקרים העשבין הרעים מן שדה
חקל תפוחין כאשר הקדמנו מאמר פ° בראשית ע' נ"ז כי השכינה
אומרת אני חומה ושדי כמגדלות רק בההוא זמנא דאתחבר עמי א'
א' רזא דע"ק (ו') שבע דרגין ושלום דאקרי צדיק וכדין שלמא
לינלמא ושרי' טיבו דע"ק באתר דדכר ונוקב והלא אנחנו אומרים
ולאלף אנחנו א"כ יש בידינו כח להמשיך מן ע"ק וזהו סוד השירה
א"ז כד נהיר נהירו דע"ק כדין נעשין כל נסין וגבוראן וכבר הארכתי
בסוד א' כי הוא ראשון לגלוי מן א"ס כדאי' בפ' בראשית ע' צ"ט
אין סוף לית בי' רשימו כלל עד דאתפשט נהירו מיני' באתר דאית בי'
רשימין דאתוון כלהו מתמן נפקן בריש כלא א' רישא וסופא וכו' כי
כבר הארכתי כי י' עלאה דא' הוא סוד נ' נופין הנז' בפ' בראשית ע'
קנ"ח נ' יי"י יברכך ואינון נ' יי"י דשם י"ד ה"י ו"א ה"י כמבואר נ"כ
בפ' פנחס ע' תנ"ו בסוד חלם גם בבראשית ע' קנ"ח סוד חלם ו
ותרווייהו לסוד א' מכוון וגם זה הסוד של א' זו הוא סוד אבני שיש
טהור שמביא בפ' פנחס ע' הנ"ל מביא זה הסוד בפ' בראשית ע' ק"לד
ולסוד זה כבר הארכתי בפסוק אחרון של כל ספר תורה כתיב א'
רבתי אשריך ישראל וגו' כי התורה כולה הוא שם יה"וד ואנחנו
דבוקי' בשם יה"וד ובא' זו דמסיים ואתה על במותימו תדרוך :
וחנה אחר זה אנו אומרים יהי כבוד יי' לעולם י"שמח י"הוד גי'
שכינה כי אנו אומרים ישמח"ו השמים ותגל הארץ כי איתא
בפ° פנחס ע' שצ"ו ואקרי ניפול ולא נפל איהו בן י"ה איהו בתוך נ'
דבינה דהיינו י"ה חמש זמנין עשר וכו' איהו ניפול בתר ההיא דאתמר
איך נפלת משמי' הלל בן שחר ואקרי ניפול דבי' י"ו ונחית בהון לגבי
ה"א ה"א דאתמר בהון ותלכנה שתיהן וכו' לאקמא לון הה"ד י"שמחו
ה"שמים ו"תגל ה"ארץ וע"ז אנו אומרים ישמח יי' גי' שכינה וכו' ישמחו
השמים וגו' אז יאמרו בגוים יי' מלך יי' מלך יי' ימלוך לעולם ועד
אבדו גוים מארצו וע"ז אנו אומרים רבות מחשבות בלב איש הוא איש
רע ובליעל סמאל כי הוא חושב מחשבות רעות וכנ"ל וזמין איהו סמאל
וכל סייעת' דילי' לקטרגא אבל כבר הקדמנו קרנו תרום בכבוד רשע
יראה וכעס שניו יחרוק אבל תאות רשעים תאבד ולזה קאמר רבות
מחשבות בלב איש אבל ועצת יהו"ד לעולם תעמוד ומדייק מחשבות
לבו לדר ודר (היינו בסוד כי יד על כס י"ה במלחמה ליי' בעמלק
מדר דר ומדייק כי הו"א אמר ויהי' הוא זה ויעמד כמו שהקדמנו
דאית' בפ° האזינו ע' תקס"א עתיקא אתקרי הוא ובפ' בראשית ע'
פ' כתיב אני יי' הוא שמי הוא מאן דלא אזדמן לעינא הוא דלא אקרי
בשמא וכדאי' נ"כ בפ° בשלח ע' צ"ב ויאמר יי' אל משה מה תצעק אלי
בעתיקא תלי' כד אתנהיר כלא כחדא ואתמסרו בידוי עלאין ותתאין
ע"כ ולזה אנו אומרים ועצת יי' היא תקום וכ"ת הלא בע"ק תליי'
מלת לו"ק כי הוא אמר ויהי וגו' ושם במזמור בתלי' ל"ג אין המלך נושע
ברב חיל וגו' שקר הסוס לתשועה וגו' כי עין יי' אל יראיו וסוד עין
יי' הוא סוד עינא פקיחא דע"ק והוא סוד רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה וגו' ראה תראה בתלים מזמור נ"ח האמנם אלם צדק
תדברון אימתי מישרים תשפטו בני אדם וכבר הארכתי בסוד שופטים
ושוטרים וכו' ע"פ מאמר משפטים ע' רי"ז בשעת' דאתתקנו דינין
דלתתא כל תקונין דמלכא בחדוות' כל הני תקונין אתיין לאתחברא
בחד עד דכל רבות קודשא נטיל כלא האי יסוד ואשדי לנוקב' וכו'
וכבר ידעת כי בעת הגלו' נקרא שכינה אלם בסוד כאלמתי דום י"ה
ובפ' בלק וההוא דבר מאן איהו מלכי צדק כך שמי' וא"כ כך פי' האמנם
אלם צדק תדברון אבל אימתי מישרים תשפטו בני אדם וקאמר זרו
רשעים מרחם תעו מבטן דוברי כזב כי אית' בחלק א"ל אטמנים לר'
ינה"ר מאימתי שולט באדם משעת יצירה או משעת יציאה וכו' א"ל

משעת

גמ' פ' במה
טומנין דף מט

מאמר פ'
בראשית ע' ס

מאמר פ'
פנחס ע' שצ"ו

מאמר האזינו
ע' תקס"א
מאמר פ'
בשלח ע' נ"ב

מזמור נ"ח
בתלים
מאמר פ'
משפטי ע' רי"ז

תפלה יהי
וטעם דתני
בח"א ע"ל
כפול פסוק זה

ובמדרש רות ר"ל ותכון כי ב"ת כל מה שאתה תפלל הוא כה"ת והוא
סס קדוש קדוש קדוש ב"כ: כתיב יה כהכתיר יו"ד ה"י יו"ד ה"י
ניתיבו"ק"ך כתי ת"ך ופרשם ר' תנחומא אלוי א"ה נתיתיריה כה"ת עד
כאן: ואיתיא כי כפס זה הכה אשה למעלה" בכתוב ויתחיר אשה רשע
להוה עכ"פ לפרש כי הכי הלכתיבי מה דתיתא בכתב השירה ס"ו כתוב"ם
בתלים "ו מי כמוכה נאדר בקודש ונו': בכתיבה הת' דרמי כתוב
ס"ת ב"י שהי מעשים ה"ה והוא כי הלכתיבי בסוד דיקנא קדישא ופשם
קניטו מה שכתבתי מה דתיתא ס"ת בפרשת מצפים ע' רי"ו ובד
ת' נתכתיבן בלבו כהנין בחלל דקנא דעלמא ובדין כתיב ר"י
כבבור יפת כתים תלחמת יעיר קטלה ונו': והוא על פי מה דתיתא
בפרשת בשלח ע' רם"ג קס ר"ם פתח ואתר מין מיתיב קראתי
ה"ת פכח ט' מקנין הכי דיקנא דת להני תקונין לתטרך דוד עלבא
בנין לכתלת לשאר אלכין ולשאר עמין וכו'. ובתקונה דת לתימן סס
ר"י לתשבון מן עלמא הכ"ד כסס ר"י כי לחילם וכו'. מן הניעה קראתי
ר"ה ר"ת עבט כתיכתב ר"ה תרין וכו' והכה סס תב"ה הכ"ל מתכך סס
ר"ה ולבתר זה נתיך כפול בסתם הכ"ל הייכו אכי פעמים ר"ה ואתר
מוכנסות כ"ל.

בפרשת משפטים ע"ר"ן
בפרשת בשלח ע' רם"ג
בפרשת בשלח ע' רם"ג

וחנה ליתיא בכתיבה הלחי ר"ל כוותיכן דוד אלות עשה ליתן נדקה
לתקים בכתיבה הישכבה לתדין ולהשוותיה על ידי נדקה עד
כאן. ועיין מתלתי בפרשת בשלח ע' רי"ג רבי יהודה פתח בטח ביהוד
ועשה טוב שכן תדין ואיבה תחזוק בטח בי' ועשה טוב וכו' ועשה טוב ככי תניין
בשעה דלתקת ת' יתיב עובדת דלעילא והו לוקמוה ועשיתם אותם
כשכיכול לתתן תעבדון להון וע"ם וכו'. ועשה טוב ליו טוב לגלי דניק
דתיתי לתיתן לניק כי טוב וכו'. ודלי לתי טוב לתעבר שכן תדין
עלאה וכו': ת"ח כני תיתיתמתא ולבבי לתלי לדעתון בכל יומת
ליתן לתיכון כני תיתיתמתא ליתן לתעבדי לתי טוב לקבלא. ולא תם
על דליה ודעבי לתי קדום בזיון הוא לתיה ליה יתיב כד"ת וכו'. וע
תסור ומסף עוד וכו' וכת תוכלך דבר כם דעביד מדידים דהא
לתעבר. טוב כב' וכיוב בנדקה דכד לתעבר נדקה לת טוב לתעבר
לגבי כ"י והאי קוד אי נילה דבי תהודה כי כסס יהול"ה נתיתו כל עוד
כאשר כבר כתיבתי בפי המשכה חוד לי"ד בודקין את החיתן
ר"ם כתיבתי נדק' כדי לתקיים הכתיב לכל הקדמוני לת פתיבים מטרוניית'
עד דיתיקן אלכותת דלחדום דכתיב לשמוע את כד שמו ולבתר ויתיה
ליהוד סלוכה. ולתן אלוכה לת כנסת ישראל: לזה אמו תוחרים
השירה על פי קוד כאשר כבר כתיבתי ותתילין ב"א ויהיו להשתוק
אוד דש"ק וכל"ל ותחזרים בסוד טעמים נקודו לתתיות וכל"ל בתלכיו
ותסם קניטה בסבר הפלילה תפתרת ישראל עליו כאשר ר' מיו
תלחמה ועוד אוכל בילקוט רלתוכני פרשת וישלח ת"ד לעשות בם
תלחמה עם תפתרת ישראל ולכן נקרא תפתרת ישראל ע"ש
נודו תילכת.

פי' תחזר דף
נרוח תחזר דף
קמ"ג

ובכפר כדור תחזר דף קמ"ג תלישת כדאות סתן עוחד על
תפתרת ויש לתקתל קטרונו ויש כי תלוש ונגרוש
תפתרת (והוא תוכן אלו פי תה שכתבתי לעיל לך לך תרין תרכובין
תיכון ר' יש"ת (א) לות (ו) תפתר תרידליה וכו'. ע"ל דף ק'
תלת נירש יכיש זה תול זה תלכנין. ותפטטים פיים כגי פיים עודכי
תלחמה זה עם זה לגרש זה לת זה שתתיכנו ואז תחר תויב תרדוף תניש
תלחק שלל ובוזה שתחל להיות רובן בדמות תחזר תפת. ושפוו לכבי
כתר דחיים ובכיוון זה בסבוון כי תרבה תחזר שנוכיח זה שתחל תחר
תפתרת. ולפעמים סיים מרע נתלים קוסים ותחזרים רובכים תפת תפלו
לפעמים קרוב הוה לנפול ועדיין לת הניע לת תפלתו ויש לו עזרים
כשיים לתקוטיו עד בת עת רמן תחדון יש"ת לתכניע על כן נרמז כו
שוב תעוזה תקבלה בעזוב שבתקה עד תסר יניע פתחון ויתקיים זה
שתוב שלמה בתכמתו כי שבע יפול בדיק וקם ונו' שבי נרשי"ן הוא
מה שתסר פניכם זה תול זה: זה לגרש לת זה (ולע"ד לתלת ניר"ש
נרשי"ן רמז שבי נרש"ם כל"ל לך לך תרין תרכובין תיכון ר' יש"ת
וכו') ולתלתים יבקש לת טרדף יתיב וקי"ק דרש"ת תבי"ר עד
יגיע ואין ולילה שיוב מה לבניים שה לתחוב ובכפוף יהיה וקי"ק
תחזרו"ת ועוקף כפופים ותפתחון יסיב עליון ותחדבה העליונה
תעבר שבה שבניים מתחל ושוכבים ולילית תחת ג' רגלי כתיים
כתר תחזרים ושוכבים יסוד שלום ובתר תלכות וכו'. ולע"ד לעיל
בתחתר כל"ל לך לך תחזרים ויברכך תסטרת דש"ת עלתה וכל"ל.
פי' ולו יהיה יו"ד ה"א ו"ו ה"א בתלתות כי ולו תורת תשם ותבין
כל התחזור כתר כבר תחדרת. ל.

נחזור ליותר שהתחלנו כי לת תתביים תטרונית וכו' ל להקים תשר
מזה השעם הקדמתי לעיל כל זמין מתחל וכל מתיים' דילת
לקדמנת להתות חדוה וקי"ה ותתעתים בהתי בעבדת וכו'. ולזה תכון
לזמרים בשירה ומשוררי' י' יתילון לשולם ועד וכוכלין תפסוק כי
ר"ת כ"ם עולה לתכון יכ"ק נתתי לכו תזמרים ועלו זמרים ונגו' וכפ'
בהיתית ע' כ"ו ועלו זמרים נזיק וכ"ו כהר ניון בתיל דיוכיח לשפוט
לת הר עשו וזה דשתחלת הקטרונו מקטרנת וכל"ל כי ומין מתחל
לקטרנת בהתות ומת והיתה לי' התלוכה ונו'. הת דתכו תתפללין
ותזמרים בשירה בזמנו כל יומי כסכון ונו' ותיתת בכתבי הת"ר ו"ל
לת הקני ובקניני ובקדושי כת"י יש כה עשר עתיים כנגד י' תדות
שבה ישראל בכסוי ר' לבד כי כנגד עשר פקידות בקדושה ש"ג
כ"ק בשה וכו' ל"ל. וזו סתם תתתנים יכלו ישראל לכנום לתל
בקלקיות שבה נגד נ' עליות שבה לת יכלו סתם קלקיות דקות
ונדולים יותר והם בקני כנגד כיוכ שלה ובקניני כנגד תכוח שבה
ובן שתקה תכוח ובקלקיות בקרת בקניני קדמוני כנד כתר ונקרת לרן
כסון כי כנסן ביש מה שכנגד תלכות שבה יש י"פ י"ט. (כי תוה
שהוה תלוי יו"ד ה"ת ות"ו ה"ת ני"ט ושבה פעמים ט"ו ניתוב'
בנגד ובקדושה והו קן היתין והה שכנגדו הוה קן שתחל בת ע"ב ולזה
תלו תזמרים בשירה ותכתר שלישו טבעו כיש סוף וכמידה תהר'
ע"ל נ"ר שהוה שלים עליון בקליפה טבעו כיש סוף בתוקת דתהוותה
רבה. גם זה אתכו ותזמרים כתונו כל יומי כסכון היינו גם נ"ר
מעדיין בשתרו והבה על נתינו הוה וקף נדול כי הו יהיה בסה שלום
וע"ל דף ל"ח ע"א בסוד קף נדול: ודוק סה בתתר סה כ"ל עד נעיר
ובוה תבין תתוך תומוה קו"ב ע"ל. והוה ע"ם שבתבתי שנריך ליתן
נדקה לתקים הסכיב וכל"ל עד כתן ותתוך תבין תומוה קו"ב שבתבתי סוד
כתן לתכוונו נתקת נוחך לעד קדנו תרו בכבוד רשע ילית וכפ ונו'
ועיי"ם בת"ם פקודי ע"ת כתיב ויתן את תלכיו בהרי שמת תודעוה
מוח ותתרני ותלבנון ויתיכון דתעני ועדק ל' ותתת פרסה נו שהיהו
דמוקבת דעפרת לעיל ושה תיכון סתכון ותתקוף סטרת תת כדין
סטרת דם"ת נכלו וכו' פתח כיום תיה תקים את סכת דוד הנופלת
ונו' דתסיים בגין דכד תתקוף תלכו בעלילת כדין תתי
תלכו קדישת תתרני ותתקיר בכוונת דילוי (היינו ע"פ סוד
שבתבתי כי תן (ה) לת בתתר רק (י) נקודה תחת תחות לנו קטנה
כי נעקה הטעד תסר (ה) ותין תוסיף לה וכל"ל ע"פ תתי' דברים)
וע"ד והניסותין תקים וכיתי כיתי עולם היינו שיתוירם בלות (ה)
בכל עשר פקידין דילה כתתר תתרתי ליהי עיר נדולה כן שים סה
שעיה כנלנלנין תו יקויים תה דתיתא בת"ם כי תנת על תקת" בתהות
ומ"ל בתיב שתל"ה בין ר"ה ת"ה ו"ה ה"ה היינו סוד נ' שפי"ן כל"ל וכל"ל
לתתק עליהו לתקתל שכיבת והוה כי הקדמנו את (י) תדיק לו' תל
תתר תתם לתתר דת שכיבת וכל"ל ונקוט תתי תתרתקר"ל תת שפי"ן תיכון
תר כתתן תתי"ה תתר תהי"ה הו וכו' דתיה (י) ודוד דתלה ה"ר ה"ת
וה"ן ה"ת דתיתי כתר תלכו' וכו' והקדמנו לעיל כה דתי"ה ניקוד ע'
ה"ת"ה כלהו שיה שיהיו שיהיו תניכן תניכן קדושה תהי"ה דת
תניים על תקים שיהיו תלוקו דתלת תלת תתיידע תלוקו תלת תהי"ה
לתיהן לתתנלי וכו' וכבדי תנוח דף כ"ו סס הרחשון תתר תחתון עבדיו
והו שתיכו לו סס שיוחד שת תפני דוב תשר יתיחד קו"ב ותתי
לו סס תתר תוכב תתיכו תתר תתר תתר תתר תתר תתר תתר תתר
תהי"ה והסס הוה תהי' בת"ם פניהם ע"ת ותם"ת וכחדש יהללוהו ונו' ר' פי' מ"ם פניהם
ותתקת תכיל תתרנות על תתיקי פי ונו' וכו' ייתי נתרת תתקני תתר ע"ת"ם ותתקת
ייתי לה תכלי נתלות וכו' תת' תתי' תהיות. שין תתיני תכתת' על תתי'
קבלה תתי' דו תוכב תתיקי לון שתתת ותתי תיכו כתיל תנרות על
תתיקי פיים דתיכון תתיקי פיים דתיות לנבי שכיהת ולית תוכב שת
עזותה דתתנת דתיכון שין תתיקי פיים בנעלת בת ובת בנעניות ושין
תיכון תכלי וכיהן דוד תלת כתיב שכיהת דתתר כה ותנל ולתתך וכו'
כלהון יהון כיולה תוה בתיקון דתתקת לון שתת בכתה נשיכון דכ"ר
דתיות דשכן בכתה דתקון בכהנו ומ"ל שתתת תת לתולד' שניה ע"ת וכו'
ע"ם וגם ע"ם תה שכבר כתבתי תה דתי' כת"ם כתיב כתתיות תה ל"ל ר' ע"ם בתתיות
כתתניהו לתכני פיים טהור תל תתרת פיים פיים לת תהוו שקיכין תבני ע' ל"ל ד
פיים טהור לתכנין לתכנין תיכון תיים ותית' דתתנת לכ תכה ליתיכו
ולכ כתיל לתתלו ער תדעת טו"ר דתתנת תתיכת תוריית. בתיכור
ותיתר וכו' ותכני פיים תיכון כיתולת תיכון תכור יוכל תעבן כתולת
לתעילת כתן תתיים לית קליפין תכלתין הר"ד לת יוכיך רע ונו' ע"ם:

גם עיין במאמר פרשת בשלח ואולפינא דקב"ה תורה אקרי ואין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב"ה וכפ' נשא ע' רל"ו וכנין דעתידין ישראל לאטעם מאולנא דחיי וכו' וכפ' פנחס ע' תנ"ו אשר לוה מוכן ומאמר כ"ל אשר הוא נ"כ בהתחלת אדרא ומארי' דחוכמה דחיק י' ומתרי תקלא ועירין היינו הכל סוד א' כי למעלה ולמטה הכל ולפמה למעלה הרשע הזה וכנ"ל ולמטה הוא סמאל הוא יצר הרע וכנ"ל אשר לזה רמזו איהו נבור הכובש את יצרו אשר כל זה רמזו בפסוק אצריך ישראל אשר מדת צל כוד א' דכתי בסוד אבני שיש טהור וככר כתבתי דישראל אילין איכון מארי רזי דחכמתא וכנ"ל ויהיה להן דחיקה שעתא מן הרשע הנ"ל וכנ"ל: ולזה קאמר אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהוד ביה"ד דייקא ואין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב"ה הנקרא אור תורה וקאמר ויכחשו לך אויביך היינו כנ"ל שיהיה לך נשיכין מן הרשעים הללו אבל תקבל בהכה ואני מבשר לקיומא על במותימו תדרו והוא תבינו נ"כ במדר דפלוג אתכנשו חבריא וכו' וקאו אח"כ פתח אשריך ישראל וכו ע"ש: וביותר ע"פ זה תבין מזמור בתהלים סי' קי"ב אשר כתבתי פירושו בענין זה דיתחיל הללויה אשרי איש ירא את ה' במצותיו חפץ מאד גבור בארץ יהיה זרו' זרח בחשך אור לישרים ונו' רשע יראה וכעס ונו' תאות רשעי' תאבד ונו': כי איתא בגמ' מסכת ע"ז אשרי איש ירא יי' אשרי איש ולא אשה אמר רב עמרם אשרי עושה תשובה כשהוא איש פי' לד"י כשהוא בגבור בכחו וכו' ע"ש (והוא ע"פ מה דאיתא במאמר פ' קדושים ע' קס"ו °מפני שיבה תקום אוהדה ליה לבר נש עד לא יסתלק בסיבותא דיקום בקיומא טבא בעלמא בגין דדין הוא הדורא ליה לסוף יומיא דלית שבחא ליה לבר נש כד איהו סיב ולא יכיל למהוי ביש אלא שבחא דיליה כד איהו בתוקפיה ואיהו טב וכו':
כגוונא דא כתיב וזכור את בוראיך בימי בחורותך ונו' ואני כתבתי כי איתא °במסכת סוכה גבי שמחת בית השואבה תנו רבנן יש מהן אומרים אשרי ילדותינו שלא ביישה את זקנתינו אלו חסידים ואנשי מעשה ויש מהם אומרים אשרי זקנתינו שכפרה על ילדותינו אלו בעלי תשובה: אלו ואלו אומרים אשרי מי שלא חטא ומי שחטא ישוב וימחול לו ע"כ: והוא פי' פסוק מפני שיבה תקום כשהוא בבחרותו או והדרת פני זקן וכנ"ל אשרי ילדותינו שלא ביישה זקנתינו: כמאמר לדברי הגמ' דפי' יהושע ב"ל אומר אשרי שמתנבר על יצרו כאיש פי' רש"י כגבור במצותיו חפץ מאד ונו' אמר ר' אלעזר במצותיו ולא בשכר מצותיו כדתנן הוא היה אומר אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב לקבל פרס אלא וכו' ורש"י פי' שעובד את יצרו מאהבת שמו ומאהבת מצות וכו': וככר הארכתי לעיל ע"פ מאמר פרשת פנחס ע' תמ"ד אפס קציהו ואולפינא מקל וחומר דתיובתא דכל ישראל כתרא בכל ומנא דאורין כלהו מתקבלין (וזה אי אפשר אם לא בכל קהלה הגדולים יתחילו בתשובה אוי יתעוררו כל בני הקהלה ע"ז כאמר אשר כשיא יחטא אשרי הדור וכו') ההוא דאתמר כיהוד אלהיכו בכל קראיכו אליו ונו' דשם יי' מוכתר עלייהו בכתרא דאיהו כתר עליון וכו' ומקיים שם ואי איהו בר נש מכל מדות יהבין ליה כתר בשם יהוד וכו' ובגין דפלת העלות מופלא ומכוסה ב' בכתר ואתפשט בשם יהוד וכו' לית שולטנותא לסמאל ולנחש וכו' בזה בנה לביאור מזמור קי"ב בתהלים כי שם כאמר פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד ונו' תאות רשעים תאבד והנה כבר הארכתי אבל הקדמנו לעיל כי מארי דחוכמה דחיק דכשיך ליה יצר הרע בכמה נשוכין וכנ"ל: ולזה מתחיל הללויה אשרי איש ונו' היינו שעושה תשובה כשהוא איש שאז זוכה לכתר עליון המתפשט בשם ה' ונם אשרי איש שמתגבר על יצרו כאיש ולזה קאמר ירא את יי' במצותיו חפץ מאד וכנ"ל וקאמר גבור בארץ יהיה ונו' והיינו כנ"ל ולמי אני מאמר וקאמר זרח בחשך אור לישרים היינו אותן שלומדים סתרי תורה וכו' סמוך לבו לא יראה כי רשע יראה וכעס ונו' וכנ"ל: תאות רשעים תאבד וכנ"ל ואתה על במותימו תדרוך ונו' וכנ"ל: והו גם כן שפתח דוד המלך ע"ה אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ונו' תבין כל המזמור ולכך מביא פסוק זה בגמ' ע"ז והוא מובן: כמאמר למה שכתבנו ומוסר סוד השירה עיין במאמר פר' בשלח ע' נ"ה וע' פ"א ותבין מה דאיתא בגמ' סי' כ"א זה לשונו: ידמו כאבן יקרא כ"ף כאבן דנופה שלא יהא נשמע כאומר ידמוך אבן כלומר ידמוך לאבן ח"ו ע"כ: ולפ"ד כי סוד השירה הוא מלחמות יי' נגד הרשע וכנ"ל הלא לא לחנם קאמר שם בפרשת בשלח כל בר נש דאמר שירה זו בכל יום ומכוין בה זכי למימר לותא דעתידי

דלא אית בה עלמא דעבר ואית בה עלמא דאתי ואית בה קשרי דמהימנותא ואית בה יומי דמלכא משיחא בחדוותא דקב"ה: ואיתא °במאמר פרשת תרומה ע' רל"ג בההוא זימנא דנוקייתא ישראל שבחא דאינון תושבחן דדוד כדין תשבחתא דשירתא דיתא וכו' והאי תשבחתא מעלייא מכל שאר תושבחן דעלמא וכו' בההיא שעתא כד שירתא דיתא אתער מתעטרא כנסת ישראל בההוא כתרא ד' דזמין קב"ה לאעטרא מלכא משיחא וכו' וכל מאן דזכי לה בהאי עלמא וכי למיתמי למלכא משיחא בתקונוי וכו' כיון דמטי בר נש לישבחא כטיל קב"ה ההוא כתרא ושוי' לה קמיה וכ"י שריאת לאתתקנא למיתי לקמי דמלכא ואצטריך לאכללא לה בתליסר מכילן עלאי דמהון אתברכת ואינון תליסר כוזמין עלאין כד"א כרך וכרכום ונו' והכא אינון שיר ושבחה וכו' ומלכות הא תליסר ולבתר לאברא לון בתרווייהו ולומר ומלכות בגין דאיהי אתברכת מכייהו וע"ד אצטריך בשעתא דאתכליל בכייהו לנוזה לבא נרעותא להאי ולא לשתעי כלל וכו ע"ש עכ"ל והלאה יוצר אור וכורא חושך וכו' והנה עבין הקדים שבין יוצר אור כבר כתבתי לעיל כי הקדיש הוא כתי' עיוד כמוכר במאמר פרש' פקודי וכנ"ל: ואיתא בכתבי האר"י ז"ל בשם הרז"ו ז"ל ואמנם צריך שתדע ע"ס בסוד הקדיש עולה עולם עשייה ביצירה וכן היצירה בבריאה שאין עולים רק הפנימי' לבד אך החצוני' של עולם איכו עולה ועיין °במאמר פר' ויקהל ע' שנ"ז דקיימא דא מוקמא בכל זיני נגונין תרין ועשרין אתוון רשימין מתתקן בההוא דקיימא כל את ואת נטיף טלא דנחית דלעילא על נוכלא וההוא טלא דאתוון דאשתיון אינון רשימין וכו' וטלא לא נחית אלא מגו אתוון דרשימין ומתתקכן בההוא דקיימא וכו' וע"ד איכון נגדין טלא על כל אינון דאשתדלו דאורייתא לשמה: (וככר כתבתי לעיל שלוה איתא בגמ' כתובות דף קי"א ואי דכתי' כי טל אורות טלך ואמרו דכל העוסק באור תורה אור תורה מחייהו) במתניתא דהאי דקיע קאים פתחא חד דא היא פתחא דקאים לקבל פתחא דהיכלא דלעילא דבההוא פתחא פרחין נשמתין מגן עדן דלתתא לעילא בחד עמודא דמציין ובהא מולקא ואתן דוכי להאי לבושין דאתלבשי' כגו נדיקי' כגן עדן אתלין עובדין דעביד בהאי עלמא בפקודי אורייתא ובאלין קיימא נשמתא בגן עדן ע"כ: וכו"ל כי הוא °הטעם שאומרים יתומים קדיש אחר מיתת אביו ואמו כי הוא עמוד שמעלה הנשמות וסוד קדיש וכמו עיין במאמר °פרשת תרומה ע' רכ"ט אפם קציה קדושתא דא איהי סלקא בכל סטרין וכו' ואתברא מעולין ונוקבכן דפרולא (היינו חומה של ברזל שמפסקת בין ישראל לאביהם שבשמים וקליפין בישין לאסתלקא יקרא דקב"ה ואבן בעינן למיהר לה בלישנא דסטרא אחרא ולאתבא בחיל תקיף אמן יהא שמיה רבא בגין דיתבר חילא דס"א וכד אתבר בקדושתיה דא חילא דס"א קב"ה אסתלק ביקריה וכו' וכאין אינון עמא קדישא דקב"ה יהיב לון אורייתא קדישא למזכי בהו לעלמא דאתי וכו' ע"ש: וכזה תבין מה דאי' בפ' הנ"ל ע' רכ"ח בההוא מעשה דרבי' שנילה מודות הרבה ובתחלה לא רצה לגלות ואז בכה ובנו ואשתו וקאמר שם שכתב לו כתו דאתחיל ליה יומא חד דלית אתגרא חדא לאשמע קדיש בהדי נכורא סליק ברעותא דילי למיהב לי' כרתי' וכו' דאתיכה בדלגותא דא דאת' לאשמע קדיש בגברא רבא איהו באורייתא ואע"ג דאיהו רבי' ולא ידעגא ביה מקדמת דנא ע"כ:

סימן נ"ט דיני ברכה ראשונה מיוצר

אח"כ תשב כישיבתם ותכוין כי עתה בכנסת בעולם הבריאה שהוא בחי' הכסא כמ"ש לעיל °מאמר פ' תרומה ע' רל"ב על פסוק נעשה לנו עליו' קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא וכו' בההוא צלותא דמיושב ובתקובא דק"ש בההוא יחודא דאכן מתקנין ליה הא כסא) והתפלין בחי' עובדא לכך צריך למשמש בתפלה של יד כי ז"ל °במ"פ במדבר ע' רל"ב ת"ח רזא דמלה אע"ג דצלותא תליא בצלותא ודבורא דפומא כלא תלי' בעקרא דעובדא בקדמיתא ולבתר בדבורא ובמלול' דפומ' ולבתר תפלה של יד דאיהי תפלה דמיושב וכו' ואי לנים עובדא מלולא לא אשתכח ע"כ: ותכוין כי מיוצר אור עד אדני שפתי תפתח בבריאה אל שדי נשמת הבריאה ומשתף עמהם ויעל ויתחברו עמו יצירה כחי' ה' יו"ד ה"א ו"ו ה"א אל אדכ' י' יו"ד ה"א וא"ו ה"א אל יהו"ה יו"ד ה"י וא"ו ה"י אל שדי בריאה ויעלו כלם באצילו בהגיעך לעמיד כי פנימי' ח"ד דבריאה מעשי' אתגו' כה"י דאצילו' וזה בנג' בעמיד בא"י יוצר אור היכל לבנת הספיר בסוד יסוד ועטרה וכו' והוא' מתפשט עד אמירתיכו א ברוך וכו' כנ"ס תיבו' שפי' גבורי' סביב לה ושם השר

פי' גמ' במס' ע"ז דף י"ח אשרי איש ירא יי'

פי' פסוק מפני שיבה תקום

גמ' מס' סוכה

פי' מזמור קי"ב

מ"פ תרומה ע' רל"ג

סמיכות ישתבח לקדיש

מ"פ ויקהל ע' שנ"ז

טעם קדיש קודם ברכו

טע' של קדיש מ"פ תרומה ע' רכ"ט

מ"פ תרומה ע' רל"ב

מ"פ במדבר ע' רל"ב

משחר פרשת והדום של הכיכל (יש"הדו"ם) כי אית"ם משחר בפרשת פקודי ע'
פקודי ע'פסח תס"ט בהיכלין אית רזא עלאה נו מהימנותא וכו' : בשבעה היכלין
תיקון פנימיו דלעילא כד אשתלים דא ברזא ואשלח נלנותין ובעותין
וכו' . היכלא קדמאה יוצר אור ובגוותא דאתן ההיכל דאתן בשבע פעמים
משחר פרשת דאתן ההיכל וכו' : ע"ם משחר ובפרשת תזריע ע"ז כי אני ה' המקדיש
תזריע ע' ס"ם פתח מה רבו מעשיך י"י וכו' . היכלא קדמאה אית לה כרוך גדול דשמ
חוד פניהל חיון דכלהל אתעון ואדירן דאתלבשו ביתיה וכו' ע"ם :
ובכתיר אלהי ז"ל אל כרוך וכו' : היכל עגם אשמים הוד דוד"ב וכו' :
ומעם האשמים מקרא אלהים נטאות שכן נקרא הוד ובפרשת פקודי ע'
תע"ן היכלא דא מקרי אהי בנין דאית רוחין דאתי לתקני חוד פניהל ואיהו
ואהי דלא אשתכי וכו' . מהאהי נהירו נסקא מיניה חדא ואיהי אשלימ שמיה
ואיהו קיימא בכלל חיון דאתכתיא :
משחר בפרשת ובגוה אבן חס דאית"ה משחר בפרשת בלק ע' סם"ך נבי פקוד כי
בלק ע' סם"ך יהיה לאיש בן סורר ומורה ונו' בהאיה אשתא דהוו ליה ליוסף
משחר פרשת רבבה דאוריית'וכו' ע"ב ונם כרוס"ם כי תצא ע' תקנ"ט וכפ' פקודי
כי תצא ע' ע' תצ"ו ואית אותיות לאתבבא לגבי מעם קדוש כרוך הוא
תקנ"ט לאיהה לכל אינון דדבקין בתר כל משריינון דאתכתי ואשלים מכל
כר נש נהוכלבי אתכתיא לאתבבא לאתריהון לכל כר נש בסיני אתחי עלמא
ההיא אזיפא בפקוא על אתבבא שרפים ואופנים ומשמת קדוש ולא
מניהן כל אינון נדאדני כיומין דבם ע"ם לאתקרב בפרי' וכו' . והיינו
אזיפא קדישא קיימא כד נאתבבא בלקא ואתי לגביה כדין אתל לה ברוח
דאתכתיא ואקרייה וכפוס ההיא אתכתיא דדדיף אכתבייה ואתקרב בה
הכי יהיב ליה אנגא ואי יכיל לאתבבא ולא אתבבא דיזי לה לבר וכו'
ע"ם : לף על נב דשובדין שבין אית בה בנין דלית אנגא בהאיה
עלמא כאינון דאשתאדלין באתכתא לאתפא לכל אתכתיה דאתריהון וכל
אולקיהון בעלמא דאתי דכתיב אשר עשה האלהים לעשות וכתיב ויפרו
ותבוא ונו' .
והנה בהיכל זה אמו אומרים קדוש קדוש קדוש י"י נהורות אית"ה
משחר בפרשת אמור ע' קע"ו ז"ל ולא תחללו את סם קדשי
ע' קע"ו ונקדשתי בתוך בני ישראל ונו' . פקודא דא לקדשא ליה בכל ינוחי
לאתקדשא קדושתא אתעתא לעילא וכו' ע"ם . כי בכר הלהכתי קצת
ומשרים ע"ב בלא תקן מרכיון לאתאחזא וע"ד יכון בר נש וישוי
לעיניה בכל יומא ואתחי זה תכון על פי משחר בפרשת משפטים ע'
משחר פרשת וכשבעי"ב"ב לי"ב של אתקון וקמי קדש תהיון לי וכו' . עד סוף ריש ותרומה אשלמת
ישראל דאתקם קיימו וישראל כד לאתקבלו בהו מהימנותא אלאתעתא קדש
תיקון כללא דכלהל דכתיב קדש ישראל לי"י עד כאן . ובכר
הלהכתי בכוונ זה :
היכלא תניתא דאתי בכרך בעיותיו יתנו (היכל מונה נגח והנה
משחר פ' פקודי בהיכל זה אתיא"ך משחר בפרשת פקודי תן ע' תע"ם
תן ע' תע"ם כפר סוף אתיא"ך משחר בפרשת פקודי תן ע' תע"ם
עד סוף ע' תן לעילא כ"ד פתחין ב"ד סגירין דעלמא עמהם ומתן לכל פתחא ופתחא
ואל משכא על"ה והאי כלהל בהדיהל דלקדי אהי דלהלהיל וכו' : תלוי
דוקא תרוקא לרבבי קקיעיי דמדיינין לכל אינון דלקדמיהון אפוטיהון אלא דלא אתבבי יכו
ומטבעי פוטיהון ותלוין תן מבדין לון וכו' . ולא אתעתיד לאתקנא ולא
כתן לידיעתא אתלוין לפרגודא דקיימין בגויהן לבר וכן לכל אינון דאתפא אלין אינון
אדם בדכורו דכסיין למפא עמהה כרוזין בקלין וכל אינון דאתפא אלין אינון
ואנוש של קדי דכסיין למפא עמהה כרוזין בקלין וכל אינון דאתפא אלין אינון בכל אינון דקיימין
ג"ז מסכת כלה (והנה אית"ה מסכת כלה ס' כלה דיד ע' ע"ב אמר רב המנקה ע' ב' אמי
ע' ע"ב עמנון לדעת יהא בגדוי ולישתי לאתר דקמעברי יפה' לאמפשה ע"ב אמי
לאתר מקרא מפורש וכו' . ת"ד לאתר דכי אתי כל אתכיות עמהן לדידי
ההוא אין אתכיתין אתון בהאיתו של הקדוש כתיב הוא כתיב הכא
ויהי בשעיי"י ובמקום אחר כי לא אל חפץ רש ונו' . ואתר דכי
אלעזר ע"ב ידיכם דמים מלאו אלו אתכיתים כיד תנא דבי ר' ישמעאל
לא אתקף לי אתא בר אתון בן כיד כן בדבל ע"כ . ופי' כיד מזויין
ורא לבעלה ולא אתיא בסידור הלחי ז"ל לאתר התפלה ז"ל כי דבר אנוי
בין הכתובים בעונות עון החקקה עגמון לדעת והוא בר נדוי לכן מריך
לנקבל עליו מיפה שהוא המיפה לאתרי בכוונ והוא מעשה הכ"ל לאש
לא יקבל עליו מיפה ולא תעשה תשובה ע"ד אי הוי אתי בנדוי כל ימיו
וכל"ל והוה אתון נס כן לאיה אתומיים לאתעשה כאתר מיפה לא
קדי בלילה ונס בנדוי הכ"ל אתאמר כיד וכבבל קשיטו עוריה קשיטו עמתו
לדעת שאתמו ורא לבעלה כי עון נדול הוא .

ובוה אתון מה דאיתית בשומע תפלה שאיתו אתון אתי' תשתתי
עויתי פשעתי וכו' ומשיבים בתוך אתה "יהוה" שומע
תפלה בכוונ חפ"ק כאיזה מהאתרתי לך לעיל על פסוק על
שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנין כי בי חפ"ק ומשיבים וכאין
לאיזון נמיקים דיהיבי לבבדל נלאתהון כקוק יאות : והכה
אתיתי בסידור האל"י ז"ל כי הוה לבבו כתב מרום וקדוש תכשיר
פועל נבורות ביכה עושה חדשות חסד בעל אלחמות נבורה זורע
צדקות ת"ת ומיחיי ישועות בכא בוהל לבוקות קוד . מוסיף תפלות
יסוד לאיזון הכפלאות מלכות לאדון כל האדון סם לאל"י ע"כ ע"ם :
כי הקדימנו לעיל "משחר פרשת בראשית ע' כ' לאי ה' הוא מיר ה' מ"ם בראשית
הוא לאקרי מלך דפתיש ולא אוזלין לעיכל וכו' לבבו ולבבן יחיד' ע"ם
כי סם כולה ומיכל אתרוס וקדוש הוא אתכיה כי האכתה מלך תיכלא
והא דקאתר הלי לישב כי הוא לבבו אתרוס וקדוש וכו' כי כבר מי"ב בריך
בקדישו לעיל "משחר פרשת בא ע' ע"ג ז"ל הכי אעיד עלא העליון ת"ב ת"ת ע"ג
אביה עבר פרידות וקדוש לבבר מקור וביה לית סוף לבכיהו וכו' .
ובנין כך כתיב בייובלא אתון לא תזקור וביה לית סוף ולא אתיא ואיהו
ודא (י') ואתעלי' אתיהי ליה יחזון נובא אחר לבבריה
דכריה . "ובמשחר פר' ויקהל ע' סב"ו ז"ל היכלא תליתאה היכלא
דא היהו היכלא דהאתיל רוחא דלקדי מנה וכו' ע"ם :
המחרש בטוהו היכל ובות : אית"ה "משחר פרשת ויקהל ע'
סם ע' סב"ח סב"ח זה לבוהו היכלא דכריה"ה וכו' והכה היהו אתר
ריזבות וכו' כיד תתרשיון אתון תלת דאיהון (יד"ו) וכו' :
"ואית"ה משחר פ' פקודי ע' תמ"ח אתיה"ך ב' חוה ונס סם ע' תס"ט
היכלא דביהה"ה המחדש בטוהו וכו' ומשיים בהה רוחא דאקדי זכות
לאיזון חד אית"ה דקדיה דקיימא לאתנחת בעלמא באיזון עיני י"י
דאיזון ואשתיל בעלמא והה איזון עיני י"י כלהו נטלי לאתנחת
אתיזון עובדין דעובדיהון דתיקבבו בעלמא לאתנחת באיזון עובדין
וכו' ומשיים וכתיב אולקיהון דדיקיא דיהיי אתחיי דאתריהון
ואתלוין ביה לחיי עלמא' :
היכלא תשיעאה אתכיה עולם אתכתיבו : אית"ה "משחר פרשת ויקהל ס"ם פקודי
כפקודי ע' תס"ט וה לבוהו היכלא חשוכה ע' תס"ט
עויתי פשעתי וכו' ומשיבים בתוך אתה "יהוה" שומע
תפלה בכוונ חפ"ק כאיזה מהאתרתי לך לעיל על פסוק על
שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנין כי בי חפ"ק ומשיבים וכאין
לאיזון נמיקים דיהיבי לבבדל נלאתהון כקוק יאות : והכה
אתיתי בסידור האל"י ז"ל כי הוה לבבו כתב מרום וקדוש תכשיר
פועל נבורות ביכה עושה חדשות חסד בעל אלחמות נבורה זורע
צדקות ת"ת ומיחיי ישועות בכא בוהל לבוקות קוד . מוסיף תפלות
יסוד לאיזון הכפלאות מלכות לאדון כל האדון סם לאל"י ע"כ ע"ם :
כי הקדימנו לעיל "משחר פרשת בראשית ע' כ' לאי ה' הוא מיר ה' מ"ם בראשית
הוא לאקרי מלך דפתיש ולא אוזלין לעיכל וכו' לבבו ולבבן יחיד' ע"ם
כי סם כולה ומיכל אתרוס וקדוש הוא אתכיה כי האכתה מלך תיכלא
והא דקאתר הלי לישב כי הוא לבבו אתרוס וקדוש וכו' כי כבר מי"ב בריך
בקדישו לעיל "משחר פרשת בא ע' ע"ג ז"ל הכי אעיד עלא העליון ת"ב ת"ת ע"ג
אביה עבר פרידות וקדוש לבבר מקור וביה לית סוף לבכיהו וכו' .
ובנין כך כתיב בייובלא אתון לא תזקור וביה לית סוף ולא אתיא ואיהו
ודא (י') ואתעלי' אתיהי ליה יחזון נובא אחר לבבריה
דכריה . "ובמשחר פר' ויקהל ע' סב"ו ז"ל היכלא תליתאה היכלא
דא היהו היכלא דהאתיל רוחא דלקדי מנה וכו' ע"ם :
והנה אית"ה בפרק קמא דאסכת כלכות דף י"ח ז"ל ואידך אתי כי נת' כפ"ק
היא אתכה רבה וכו' והכבן אתוזי אתכת עולם וכה"ח יום אתכת
אתכת עולם אתכתיבו ז"ל זה לבוהו אין לומר אתכה רבה כי אתכה רבה היא אתלוין .
ונאן בקריאית שמא תנו בהיכלות ולכן כבון לומר אתכת עולם ע"כ

מאמר פרשת פקודי

יין הוא כונה °במאמר פרשת פקודי ז"ל היכלא חמישאה היכלא דא אקרי אהבת עולם ודא הוא משיכאן דמהימנותא דאקרי אהבת עולם אהבתנו וגם הקדימנו בפרשת הכלל ע' תג"ה וכל אינון דעבדין חסד בעלמא אינון חסדים סלקין ועאלין גו האי היכלא ומתעטרין תיון וסלקי לאתעטרא גו אהבה עלאה וכו' : ורבנן מביא פסוק אהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד עיי' עוד °מאמר בפרשת פנחס ע' תמ"ו ולבתר כהנא רבא מייחד שמא קדישא היינו אהבת עולם אהבתנו ועיי' עוד שם ע' תנ"א :

מאמר פרשת פנחס ע' תמ"ו ותנ"א

יתנה בסידור האר"י ז"ל תכוין לקיים מצות עשה לומר ק"ש : וע"י מצוה זו שאתה מקיים תוכל להעלות מ"ן ומ"ד ל להמשיך מוחין לזו"נ ותסגור עיניך בסוד עולימתא שפירתא דלית לה עיינין כמאמר על רחל שהיא העולה בק"ש לזו"נ (וככר כתבתי לך לעיל באריכות ע"ש שצריך למסור בכוונה זו של ק"ש כי עיקר זה היחוד לאחד שביל וכתיב) ותכוין לתקן אם שכחת איזה פעם מלקרות קריאת שמע ביחוד זה והוא (ה') נוקבא (ה"ו) ז"פ כי עלתה ונתחברה בו' ואז מתחברן (י"ה) חכמה ובינה והשם זה (ה"הוי"ה) גימטריא א"ל ייא"י דס"ג שיכוין לקמן באחד ע"כ והענין כי איתא בכתבי האר"י ז"ל אחר שתתקבל עליך ד' מיתות ב"ד תכוין להעלות זו"נ ונשתתף אל הבינה בסוד מ"נ ע"י שם ס"ג ואמנם שם ס"נ זה תכוין אותו בד' של אח"ד כיצד הרי באמנו לעיל בזולת שמ"ע כי ע' של שמ"ע תכוין בה אל שם ס"ג עם י' אותיות שהם ע"ג : ובהיות כי או עדיין לא היה העלאת מ"נ ולכן לא קבלה האשה רק מן חשבון ס"ט לבד ועם הכולל הרי ע' ונשאר חשבון ד' אותיות שלא קבלה האשה אשם כי הם יותר גבוהים והם סוד ד' אותיות השם של שם ס"ג המלויים שהם שלשה (י"י') וא' שבשם זה שחשבנו א"ל ועתה שהיא מעלה מ"נ ממש הנה צריך להאיר בה ד' אותיות שהם ג' יודי"ן וא' : ואמנם סוד האשה שמקבלת מד' אותיות (ייא"י) כי תחלה לא היתה רק אדנ"י פשוט ועתה הוא במלואו אל"ף דל"ת נו"ן יו"ד שצריך לכוין בד' של אח"ד שם אדנ"י במלוי : וביאור הענין ביותר כי הלא המלכות הוא יותר דינין וז"ס מה שאמרו רז"ל תמיד בתמלורית עומדת ובקשו חכמים להמתיקן והענין כי המלכות נקראת תמר הוא הנ"ך דינים כפולים וכו' ואמנם כדי להמתיקם צריך להמשיך אלי' שם (ייא"י) המוכר משם ס"ג שהוא גימטריא א"ל בסוד חסד א"ל כל היום · וכאשר ימשוך א"ל לתמר יהיה גימטריא תרע"א כמנין שהוא אדנ"י ב במלואו כמנין שאין לאדנ"י מלוי עד שימשוך אלי' שם (ייא"י) משם ס"ג הם ד' אותיות הנשארים ע"כ · וזהו סוד הפסוק ביום ההוא ינלא אדנ"י בתער השכירה וגו' :

ובזה תבין מה שכבר הארכתי כי ע"י ס"ג יכריתו לנם לוח כי איתא °במ"פ ויקרא ע' י"ו עטירא אדנ"י דהא דינ' דמלכות דינא ודאי והאי לאנחא קרבין דמלכא בעלמא ודא גבורה תתאה ע"כ וז"ל אפם קניהו °במאמר פ' ויחי ע' תק"כ על פסוק מטרף בני עלית מאי מטרף לאכללא מלאך המות דאיהו קיימא על טרף לשיצאה בני נשא וכו' ומההוא טרף אסתלק שכינתא (וזהו הכפירים שהם כפיר ותבין °שואגים לטרף · כי איתא °במאמר פרשת בראשית ע' ק"י ז"ל והכתם ר' יצחק אמר דא יצר הרע ר' יהוד' אמר כתם ממש אתו לקמיה דר"ש אמר ליה ודאי כלא חד ושמאל הוה ואתחזי על כתם ע"כ) דבן בגלותא דאדום כאריה דאיהו תקיפא יתיר כך ישראל תקיפין אינון וכו' כך שכינתא אף על גב דכתיב נפלה ולא תוסיף קום בתולת ישראל וגו' איהי תקיפא כאריה וכלביא מה אריה ולביא לא נפלין אלא למטרף טרפא וכו' כך שכינתא לא נפלה אלא כאריה בגין לנקמא מאחר עמין ולדלגא עלייהו וכו' ע"ש : והנה °במאמר פרשת בראשית ע' נ"ה ז"ל רבה אמותך ודאי רבה דיכלא לנטלא כל בני עלמא ולאכללא לון בגווה עלאה ותתא אתר דב' וסני איהו דכליל כולא וכו' : ובזה תבין °פסוקים בתהלים במזמור ק"י לדוד מזמור נאם יי' לאדני שב לימיני עד אשית אויבך הדום לרגליך וגו' נשבע ה' ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי צדק וגו' אדני על ימינך מחץ ביום אפו מלכים ידין בגוים מלא גויות מחץ ראש וגו' כי אכם כתבתי לעיל ע"ש · כי איתא במאמר °פרשת בלק סוף ע' שכ"ו ז"ל פתח ואמר ה' אלהי אתה ארוממך האי קרא רזא דמהימנותא איהו יי' אלהי רזא עלאה שירותא דנקודה עלאה סתימאה דלא ידיע אלהי רזא קול דממה דקה ואיהי שירותא דקיימא לשאלה ואסתים ולא ידיע בלית מאן דאתיב עלי' (ופי' עיין לעיל

מאמר פ' ויקרא ע' י"ו
מאמ' פ' ויחי ע' תק"כ
פי' הפסוקים שואגים לטרף
מ"פ בראשית ע' ק"י
מ"פ בראשית ע' נ"ה
פי' פסוקים מזמור ק"י
מ"פ בלק ע' שכ"ו

מה שהארכתי בביאור מאמר פרשת בראשית ע' ק"א ובמאמר פרשת תולדות ע' של"ב) את (ה') דא שירותא דקיימא לשאלה ולאתבא ביה והוא כהן לעולם (היינו סוד חסד שהוא נקרא מוקנה שמים) כד"א ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק אלא כהן עלאה דא איהו דקיימא על דבר בגין דההוא דבר לא קיימא אלא על ימינא וההוא דבר מאן איהו מלכי צדק כך שמיה והאי דאמר דברתי בגין דאתקשר ביה בדוד וכל מלין שבחא דיליה מההוא דבר אתיין ע"כ כי הקדמנו לך לעיל ועלו מושיעים צדיק וכנסת ישראל בהר ציון רזא דימינא וכו' והנה שם יהו"ד הוא בתפארת ואדנ"י הוא במלכות ונקראת מלא גויות שהיא כוללת כל הנשמות דעילא ותתא · מחץ ראש על ארץ רבה וגו' כנ"ל והוא מובן · ועיין °במאמר פרשת בשלח ע' פ"א ז"ל כי כל כלי ווינ' בידהא מסירין כי לכך נקרא אדנ"י דינא דמלכותא דינא : וסוד כוונת ק"ש כבר הארכתי לעיל רק בתיבת ישרא"ל הוא חילק כי כוונה כאן הוא כך · ובכנסי' כועיר אכפין מקיפי דקטנות דחכמה והם ג' מוחין דאלהי"ם מתחלקים במילוא' יו"ד ה"י יו"ד ה"ה יו"ד ה"א בהכאה יו"ד פעמי' ה"י הרי ש' יו"ד פעמים ה"ה הרי ר' אך דמ"ה קטנס ואין בו הכאה והוא י"ה יו"ד ה"א אלי של ישראל ע"כ · גם יש עוד חילוק ו ויתייחדו חכמה ובינה (יא"הו"יה"ה) ותרד הטפה שהוא שם יו"ד ה"י וי"ו ה"י מאמוכות דעתיק לדעת דאבא וכו' כנ"ל עד דעת הוא שם אל"ף ה"י וי"ו ה"י ואח"כ תכוין כי הד' יה"ו במילואם כנ"ל גימטריא מקו"ם מאירים בנוקבא שהיא (ה') שבשם ונשלמו ד' שיות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן ותכוין בהצטרף עמהם י"ו הפשוטים יהיה גימטריא רמ"ח וכו' אח"כ להאיר ללאה מד' אלפי"ן של הלבושין וכו' וכל כוונת ק"ש כבר פרשתי כל הצורך · וסוד זה הוא °מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש וגו' וכנ"ל כאשר כתבתי לעיל בכוונת ק"ש דקרבנות עיין לעיל : ומובן והע"פ מה שכתבתי לעיל ז"ל כך שכינתא לא נפלה אלא כאריה בגין לנקמא מאחר עמין וכו' מי יקימנו הוא לא יכיל לנקמא מנייהו נוקמא ועירא אלא מי יקימנו אמי מי כד"א מי ירפא לך והאי איהו עלמא עלאה דביה שולטנותא לאתקפא לכלא ע"כ · אם כן השכינה אף שהיא דומה לאריה וכנ"ל למטרף טרפא זהו דוקא על ידי בינה וכנ"ל הוא לא יכיל לנקמא אלא מי יקימנו ולזה פי' במזמור אדני על ימינך מחץ ביום אפו מ מלכים וגו' אבל הקדמנו לעיל דוקא על ידי בינה וכנ"ל ולזה נ"כ מקיים מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש ומובן · ובזה תבין °מאמר פרשת תרומה ע' רכ"ג ז"ל אימא תקיפא על כלא לאנהגא דהא כדין איהו שליטו ותקיפו לאעבד חילין וכטלא חילא ומעלמא עלאה ע"י דיעקב שליטא דאביד לון כחדא ע"כ :

מ"פ בשלח ע' פ"א
פי' פסוק מנחל בדרך ישתה ע"כ ירים ראש
מ"פ תרומה ע' רכ"ג

נחזור לסידור התפלה היכלא שתיתאה אמת ויציב ונכון · ובעינן דלא לאפסקא בין היכלין אילין לאילין דהא ב במשיכו דגלותא ורעותא מתחברן כחדא ואתקשרן אלין באלין ברזא דשמהן קדישין דשליטין בכל חד וחד (אשר זהו פי' בגמ' בין ה' אלהיכם לאמת לא יפסיק) ובמאמר °פרשת פקודי ע' ת"ם מהיכלא דא פרחין כל רזין וכל דרגין עלאין ותתאין לאתחברא בגין דישתכח כלא עילא ותתא בשלימו למהוי כלא חבורא חד לאתייחדא שמא קדישא כדקא יאות ואתמשך מיה דהנטריך דלא אתיידע ולא אתגלי בגין דיתקשר ויתייחד דא עם דא למהוי קב"ה ביחודא שלים כדקא יאות וכמה מולקי' מאן דידע ברזא דמאלי' לאשתמודע לי' כדקא יאות ואלין מולקיהון בעלמ' דין ובעלמ' דאתי וכו' בגין דאינון ידעי ליחד' יחוד' קדישא בשלימו כדקא חזי קשורא דכל האי היכלין הכי מתקשרין יעקב קשירו דכל מהימנותא דרוחא דקיימא לקבלא רוחא עלאה דכל רוחין קיימין ביה דא יעקב דאיהו רוחא דאמצעיתא דרוחין איהו בהאי היכל שתיתאה דאינון נשיקין לאדבקא רוחא ברוחא כד"א ישקני בנשיקות פיהו וכל נשיקה איהו לאתדבקא רוחא ברוחא תתאה בעלאה ואלין נשיקין אסתלק רוחא דלתתא לאתדבקא ברוח דלעיל וכד אתדבקן רוח ברוח כדין רוח עלא' שתיווא' שריא על האי רוח דאמצעית' (היינו סוד ושדי' שיבו דע"ק באתר דדכר ונוקבא) ורזא כד אתאחד רוחא ברוחא כדין שראן נשיקין לאנחברא ו ומעת דין שייפין בתיאובתא ורוחא דא יתדבקא ברוחא דא וכדין כל שאר שייפי כלהו מתערי שיובאילין לאתקשרא שייפי' בשייפי' ואי תימא מאן יתער שייפי תתאה או שייפי עלאה שייכי תתאי מתערי תדיר לגבי עלאי מאן דאיהו בחשוכא תאיב תדיר למהוי בנהורא חוורא דלעילא וכו' ורזא דא שהי' ש דוני לך ל תחרש ואל תשקוט אל :

מ"פ פקודי ע' ת"ם

כד נטיל יעקב בהאי היכלא שתיתאה. כדין אקרי נשמה קדישא שלימא
וכו' נשמה שלים יהו"ד אלהים ודא הוא שמא שלים ועד לא אתחברו
דא עם דא היכלין בהיכלין לא אקרי שמא שלים כד מתחברן אלין
באילין כדין אשתלים כלא מלעילא לתתא ונהירו דלעילא לעילא
נחית ושרי' על כלא ואתקשר כלא כחדא למהוי כלא כחדו (כי אית'

מאמר פ' בפ' נשא ע' רמ"ב

תנינן אימתי נקרא שם מלא כזמנא דכתיב יי' אלהי'
דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא דזעיר אפין וכלא הוא שם מלא
אקרי וכו' ע"ש ובכתבי האר"י ז"ל בסוד נעילת יום כפור יי' הוא
האלהים שמעתי ממורי זלה"ה א' כי יהו"ד הוא בעתיקא והאלהים
בזעיר ב' כי יהו"ד בזעיר ואלקי' בנוקב' וכו' וכבר ידעת באדרא כי
זעיר אתקרי אלקי' לגבי עתיקא ובשם אלקי' זה נכללין זו"נ ובינה
כי כלם נקראים אלקים לגבי עתיקא ע"כ ובזה תבין סוד מאמר

פי' מאמר פקודי ע' תנ"ה

והנה שם ע' תנ"ה היכלא שתיתאה דא הוא היכלא דאקרי היכלא
דרצון דאיהו מוצא פי יי' חדוה דאתדבקות' דכלא והכא איהו רעוא
דרעוין ברזא דכתיב כחוט השני שפתותיך רעוא דכל נשמתין דנפקי
מההוא מוצא פי יי' האי היכלא היכלא דרעוא דקיימא הכא כל שאלתין
וכל בעותין דעלמא בגין דרעוא דכל רעוין כד נשיקין אשתכחו ברזא
דכתיב וישק יעקב לרחל וכד נשיק דא לדא אקרי עת רצון בגין דהא
כדין שלמא אשתכח וכל אנפין נהירין וכו' ולא עאלין באילין תרעין
אלא רעוי' דצלותין רעוא דשבחא רעוא דנשמתין קדישין עאלין האי
איהו היכלא דמשה בהאי היכלא אתכניש משה ברחימו. אנשק נשיקין
בהאי היכלא משה ידבר והאלהים יעננו בקול כד אתדבקן נשיקין

פי' פסוקים ישקני מנשיקות' פיהו

בנשיקין דא עם דא וע"ד כתיב ישקני מנשיקות פיהו כי טובי' דודיך
מיין לית נשיקו בחדוה אלא כד רוון דא בדא בתפנוקין דכלא ובחדוה
דנהירו עלאה (ופי' זה המאמר תבין ע"פ מה שפרשתי לעיל במאמר

מאמר פ' אחרי ע' ק"י

פ' אחרי ע' ק"י וכהב יונה מעדן להשקות את הגן וכו' בשעתא ד
דמלכא עלאה בתפנוקי מלכין יתיב בעטרוי כדין כתיב עד שהמלך
במסבו נרדי נתן ריחו וכו' והם דברי' נפלאי' אם תזכה להבין וע"ז

פי' פסוקים במשלי בני אם תקח אמרי

כתיב במשלי ב' בני אם תקח אמרי וגו' להקשיב לחכמה אזנך תטה
לבך לתבונה כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך אבל קאמר קרא
אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין יראת יי' ודעת אלהים
תמצא כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה וגו' והוא כפי' מה שכבר
כתבתי כל העוסק בתורה זוכה לדברים הרבה כי כל סוד הנבואה או

פי' פסוק כי יי' יתן מפיו חכמה ותבונה במשלי

רוח הקדש הוא כמו' אלו המלאכים הנבראים מאת התורה והמצות של
אדם עצמו וכו' וזהו כי יי' יתן מפיו חכמה תבונה דעת כי כבר ה
הארכתי שכל עשר ספירין נכללין באלו הג' חכמה תבונה ודעת וקאמר
שם יצפון לישרי' תושי' מגן להולכי תם והוא ע"פ מה דאי' בפ' קדושים

מאמר קדושים ע' קמ"ח

ע' קמ"ח וכל יומי אית לי' נדר מלבר דלא ייעול כל בר נש לההוא
טוב כגון חשך דכפי לנהורא וכו' ואינון נטירין איכון כמו קוצים לכרם
ואית נטירין אחרנין כגון נחשים ועקרבים ושרפים ונטרין ההוא טוב
דלא ייעל תמן מאן דלאו איהו ראוי למיעל ואם לא כל מייכין הוו
עאלין ברזין דאורייתא וכו"ד מאן דאיהו חייבא וייעול למנדע רזין
דאורייתא כמה מלאכי חבלה דאתקריאו חשך ואפילה נחשים ועקרבי'
מבלבלי' מחשבתי' אבל מאן דאיהו טוב כל אינון נטירין איכון למזרי
וכו' ויכרזון מדנא הא בר נש טוב וזכאי ירא שמים בעי לאעלא קמיך
ואמר לנא פתחו לי שערי צדק וגו' וכו' כגון נריך לאהדרא על פתח
התשובה וכו' ע"ש. ולזה כתבתי שאנו מתפללין:

פי' אתה חונן תשיבנו סלח לנו

אתה חונן לאדם דעת וכו' וחננו מאתך חכמה בינה ודעת וכו'
אבל הקדמנו כי לא כל אדם זוכה לזה ולזה אנו אומרים
השיבנו אבינו לתורתך דייק וכו' וכ"ת נרי תשוב' לו"ק והחזירנו בתשוב'
שלימה דייקא היינו כמבואר שם ע' תנ"ל תשובה דאתעסק בר נש
באורייתא בדחילו ורחימו דקב"ה ולא על מנת לקבל פרס דא וכי
לאות ו' דאיהו בן י"ה ועל שמי' אתקרי בינה ודא נרים דתשוב ו'
לגבי ה'. וכו' ושייך ע"ז למימר אח"כ סלח לנו אבינו כי חטאנו וכו'

פי' מזמור קי"ב אשרי איש וגו' זרח בחשך אור

ובזה תבין מזמור קי"ב שכתבתי לעיל אשרי איש ירא יי' במצותיו
חפץ מאד וגו' זרח בחשך אור לישרים והוא בי הקדמנו לעיל מה דדריש
בגמ' מס' ע"ז אשרי איש שעושה תשובה כשהוא באמנתיו ולא בשכר
מצותיו שעובד לקב"ה מאהבת ולא לשום קבלת שכר הוא הי' אומר
אל תהיו כעבדים על מנת לקבל פרס וכו' או אדם כזה זרח בחשך
אור לישרים ומובן מאד וזהו כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה וכו'
אבל לא לכל אדם יצפן לישרים תושי' וגו' להציל מדרך רע מאיש

פי' במה פסוקי' במשלי

מדבר תהפוכות וגו' להציל מאשה זרה ותבין הרבה במשלי ביותר
עיין סי' ט' ופי' כ"ד שפתח בחכמה יבנה בית וגו' אכול בני דבש כי

טוב וגו' כן דעה חכמה לנפשך וגו' והנה הקדמנו כי טעם לחשך
נחשים ועקרבים שומרו רזי אורייתא' וכנ"ל ולזה יתלעס רש"כי כב'

מאמר פ' כי תצא ע' תקל"ט פי' פסו' והבור רק אין בו מים אבל נחשים ועקרבים יש

כי תצא ע' תקל"ט ויפן כה וכה וירא כי אין איש ימה באלין דמיעי'
דור דנחשים ועקרבים וישליכהו הבורה והבור רק אין בו מים מים אין
בו אבל נחשים ועקרבים יש בו כאמור למאמר הנ"ל ת"ח משה ידבר
דכתיב הנך יפה רעייתי וכתיב כחוט השני שפתותיך והאלהים יעננו
בקול דכתיב הנך יפה דודי אף נעים וכתיב שפתותיו שושנים נוטפות
מור עובר האי רוחא אתמשכן בידי' כל רזי דאינון נשמתין דמתעדי
מיאובתא דחיותו דלעילא ותתא כחדא אלין נשיקין עלאין כגון ר"ע
וחביריו ע"כ וכדי שתבין זה עיין לעיל בסוד ק"ש שכתבתי מה
דכתיב גבי ר"ע כך עלה במחשבה לפני כי אית' בכתבי האר"י ז"ל.
אחר שמאריך שני יחודי' הנזכרי' בק"ש ע"י כוונת המוסר עצמו על
ק"ה והמוסר עצמו למית' בשעת נפילת אפים כתב ז"ל והנה אם יחוד
ק"ש הוא סוד הנשיקין העליונים ולפיכך סמוך להיכל אהבה אשר שם
הנשיקין צריך לייחד ולפיכך ד' גדולה לרמוז לד' עליונים כמו ד' הוי"ות
כנו' בזוהר ואנו מייחדים אותו בסוד נשיקין עלאין וברוך שם הוא סוד
הנשיקין התחתונים דת"ת ומלכו' ולפיכך אין אומרים בברוך שם אחד
אבל צריך המכוין להוסיף לה אחד שכן הוא אחד עיין לעיל ואעפ"כ
שהמוסר עצמו למיתה מייחד ת"ת ומלכות בסוד נשיקין וכן המוסר
עצמו על ק"ה מייחד חו"ב בסוד הנשיקין וזו לפי שעה אבל אינו נעשה
מרכבה אלין אלא א"כ ימסור עצמו אל המיתה על התורה ועל המצות

פי' אדם כי ימות באהל אין התורה מתקיימת וכו' גם פי' גמ' אצריך ר"ע סיגה' נשיקין מאמר פקודי ע' תל"ח

בפועל כר"ע (וזהו פי' אין התורה מתקיימת דייקא שיהיה בקביעו'
אלא אדם ימות באהל שמיתת עצמו' או אינו לפי שעה רק מתקיימת
תדיר וזהו ג"כ פי' גבי ר"ע אצריך ר"ע שיגלה בנשיקין באחד ולא אתא
מזומן לחיי העוה"ב מזומן דייקא תמיד שם לא לפי שעה:
בחזור למאמרי' הנ"ל וכדי שתבין הכל אם תרצה להשיג יותר
תלמוד ותאמר הנ"ל עד נעילה ומאמר פ' פקודי ע' תל"ח
ארשב"י הא תנינן באלין היכלין דאינון קיימין לסדר סדורא דשבחא
דקב"ה בין סדורא דקיימא במלה בין סדור' דקיימא ברעות' בגין
דאית סדורא דקיימא למנדע ולאסתכלא ואית סדורא ד
דקיימא ברעותא בגין לאסתכלא לעילא לעילא עד אין סוף דתמן תקיעו
דכל רעותין ומחשבין ולא קיימא במלה כלל אלא כמה דאיהו סתים
ס"ג כל מלוי בסתימו (וזהו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יי' צורי וגואלי גם פי' כי לרצון אמרי פי ר"ת אלף וכבר ידעת כי סוד
א' הוא בעתיקא קדישא וכבר הארכתי ומלה דחכמת' דאתחדשא
סלקא ויתבא על רישי' דצדיק חי עלמין וטבא מתמן וכו' וסליקא
לגבי עתיק יומין וכו' ע"ש בפ' בראשית ע' כ"ד וזה הוא סוד וכמה

מאמ' פ' ויקהל ע' שכ"ה

אבנין דכתבין רזין ושמהן דאפיק שמהן ובפ' ויקהל ע' שכ"ה אר"ש
אשכחנא בספרי קדמאי סדורא דרזי דדין בקשורא חדא וכו' ולקשרא
קשרין לבסומי לאתרי כדקא יאות ולמנדע לייחדא יחודא שלימתא
למקרע רקיעין ולאפתחא תרעין ופתחין דלא יהא מאן דימחי בידיה
ובאין איכון נדיקי' דאינון ידעין למפתי לאתריהון ולבטלא גזירין
ולאתברא שכינת' בעלמא ולנחתא ברכאן ולאעדי מאריהון דדינין דלא
ישלטון בעלמא וכו' ע"ש ובפ' פקודי ע' תס"ח מאן דארכב ניכ'

מאמ' פ' פקודי ע' תס"ח

כוזי' וידע לקשרא קשרא בקשרי' היכלא בהיכלא דא אית לי' חולקא
בעלמא דאתי וע"ד האי איהו שלימו דכלא עובדא דנפיק מהאי שלימו
ההוא אקרי מעשה מרכבה ורזא דא וייצר יי' אלהים את האדם שם
מלא ואדם איהו עובדא דהאי מרכבה וכד אשתלים דא בדא כדין יי'
הוא האלהים שם מלא וכלא איהו מאן דידע לקשרי קשרא דמהימנות'
ולייחדא יחודא כדקא חזי ת"ח כמה דאיתנהו שמהן עלאין קדישין
מתחברין אלין באילין הכא הוא שמא קדישא אתפרש לעילא ואתפרש
לתתא שמא דא איהו לעילא שמא דא איהו באמצעיתא שמא דא איהו
לתתא יהו"ד דאיהו רזא דשמא קדישא איהו חד רזא דכלא עלמא'
בסתימו דסתימות' דעלי' ואשתתף בהדי' (היינו שם אהיה) עד
אין סוף ב"ה) ואיהו חד עלמא תתאה בסתימו דאמצעית' וכו' עד
דנחתין דרגין לתתא בההוא אתר דאקרי רזא דשמא קדישא דאקרי
אדנ"י באינון רתיכין דקיימי ובטלי בשמא דא ואינון אקרי הרי נחוש'
וכו' נחושת לתתא בגין דאינון רתיכין דנפקי וגו' א"לף ד"לת נ"ון
י"וד וכו' ואלין אתוון ודוכתין דאקרון ידים דקיימי לגבי בשמא אלין
איכון שמהן קדישין ויאמר יי' אל משה נטה ידך על השמים וכי היך
יכול לארמא ידיה על שמיא אלא נטה ארכין כדא ויט שמים וירד
ומשיכו מלעילא לתתא ידך לתדך אתבלא דדרגא דילך דאת שארי בגוו'
ודא ברזא דשמא קדישא וכלא מלאי מתתאי ברזא דשמהן בטלי וקיימי'

יעקו

ובהו עאלין בני נשא להיכלין עלאין ולית מאן דימחי בידוי וכלאין איגון דידעין לסדרא יחודא דמאריהון כדקא יאות וכו׳ ולסוד זה תבין מה שכבר הארכתי במאמר פ׳ ויגש ע׳ פס"ו אפס קניהו אר"ש אלין
(מאמר פ׳ ויגש ע׳ פס"ו)
אתוון כלהו דכר ונוקב׳ לאתכללא כחדא ברוא דמיין עלאין ומיין תתאין וכלא חד ודא איהו ייחודא שלים וע"ד מאן דידע בהו ואזדהר בהו אחים לעילא ותתא בגין דאיהו עקרא דייחודא שלים כדקא יאות ע"כ ובזה תבין מה שכבר הארכתי בסוד מה שאמר דדך משל ראש או עיינין בכל הוא שמות ורמז תראה בספר מערכת אלוהות דף רס"ו יש לך לדעת כי כדרך שיתחלף הצירוף באותיותיו ובנקודותיו כן ת תתחלף גם הפעולה וכו׳ וזו היתה מעלת ר׳ חייא ובניו על שאר בני אדם לפי שידעו באיזה שעה באותו יום למטר כי לקוד א׳ פועל ביום ראשון למטר וביום שני יפעול הוא עצמו להוריד הגשם וכו׳ שאל"כ וכי לא היה אדם חכם וצדיק בדורו של ר׳ חייא שהי׳ יכול להתפלל כמוהו והלא כל חכמי ישראל שהיו בימי ר׳ היו שם ורבי עצמו הי׳ שם וע"ז מבית הגנ"ה כי מה שאמרו אין נענין לפי שישראל בגולה ושכינה עמהם ואינן יודעין לעורר את האהבה ועוד השביעם כיון הגלות שלא לעורר את הקץ עד הזמן וכו׳ ע"ש ולזה כבר הארכתי ויהי מקץ הימים כי יהי׳ קץ לחשך או ופרעה חלם וכבר הארכתי מה דאיתא בפ׳ ויחי ע׳ תק"י השבעתי אתכם בנות ירושלים אם תמצאו את דודי מה תגידו לו כי חולת אהבה אני עיי׳ בפ׳ אחרי ע׳ קי"א כד זמין להו לישרא בהאי עלמא אכתיל לון בכת[illegible] קדישין כגוונא דלעילא וכו׳ קשיר לכלהו עלאי בישראל וכו׳ ראה תראה שמביא בפ׳ נשא ע׳ ר"ע ובאין אתון מאריהון דמאדין מתכדי אקלא דמלין אילין תנדעון
(מאמר פ׳ נשא ע׳ ר"ע)
ותסתכלון בהו ותנדעון למאריכון אפין באפין עינא בעינא והכי יילי תוכון לעלמא דאתי הה"ד וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים יי׳ עתיק יומין הוא האלהים הוא חד בריך שמי׳ לעלם ולעלמי עלמיא וכו׳ עד סוף אותו הדף שם תאנא כתיב וצדיק יסוד עולם דכליל שית בקרטופא חדא והיינו דכתיב שוקיו עמודי שש ובכתבי האר"י ז"ל כי כודע שאות ו׳ הוא בת"ת והנה ו"ו כפולה בסוף נוף וברית אלא שאות ו׳ העיקרית הוא בת"ת וזו נקרא ו׳ גדולה ואות ו׳ דמלוי הוא ביסוד ונקרא ו׳ זעירא ע"כ ולסוד זה אית ׳בפ׳ שמות ע׳ ט"ו וזכרתי את בריתי יעקב דא אתערות׳ דאת ו׳ דאיהו נפש דבית יעקב ורוא דא כל הנפש הבאה לבית יעקב ששים
(מאמר פ׳ שמות ע׳ ט"ו)
וסש לבית יעקב וכנ"ל ע"פ מאמר בראשית ע׳ ק"ס בל נוקבא בית אקרי והאי דכור בתרא׳ איהו בית לקול דיעקב ואיהי נפש דבית שני רוא דה׳ תתאה ודא ו׳ רזא דששים ושש שנים לאתערותא דיעקב ושש לאתערות׳ דיוסף וע"ד איהו ו"ו דאיכון תרין בחבורא חדא וכו׳ ולכך הארכתי מה דאי׳ בפ׳ משפטים ע׳ ר"ד הקם תקים הקם עם ו׳ עלאה תקים עם ו׳ תביינא עמו דא בן עמרם דסליקת לביזה דאיהי א׳ ולמתן הקם תקים לאות ה׳) ובפ׳ אחרי ע׳ קל"ד דתניא דישא
(מאמר פ׳ אחרי ע׳ קל"ד)
דיסוד יו"ד דהא יסוד ו׳ זעירא ות"ת הוא ו׳ רברבא ואמנם היות ת"ת נקרא ו׳ כי הנה חסד וגבורה שהם ב׳ זרועותיו יש בהם ו׳ פרקין וכולם כלולים בו וכו׳ וזה בפ׳ בראשי׳ כי בהיכל הרצון שהוא כנגד הת"ת יש בו ו׳ היכלין וכן ביסוד יש בו כללות זק׳ כנגד ו׳ פרקים שבכנה סוד ולזה קאמר וצדיק כליל שית בקרטופא כחדא ובמה שכתבתי בסוד הנ"ל וגם במה שכתבתי במעלת ר׳ חייא ובניו שהיו בקיאי׳ כי נקוד א׳ פועל ביום ראשון וכנ"ל :

(טעם שם א׳ בשומע תפלה)
בזה תבין בסידור האר"י ז"ל וז"ל אב הרחמן שומע קולינו זה ניקוד דעת דמלכות ביום ג׳ ומועיל

יוד הָה וָו הֵה

הרבה לעלות למעלה הנה מסיים שם בפ׳

(מאמר פ׳ נשא)
נשא באדם אתכלילו כתרין עלאין בכלל ובפרט כתרין תתאין בכלל ובפרט כתרין עלאין כמה דאמינא בדיוקנא דכל הני תקונין (היינו סוד האדרא) בפרט באצבעין דידין חמש כנגד חמש כתרין תתאין באצבעין דרגלין דאיכון פרט וכלל דהא גופ׳ לא אתאון בהדייהו דאיכון לבר מגופא ובג"כ לא הוו בגופא דגופא אעדיו מכייהו ע"כ ולסוד זה איתא בגמ׳ אפם קרויים אדם :

וחנה בפ׳ ויקהל ע׳ ספ"ח רזא לאדכרא יציאת מצרים בגין דהוה שכינת׳ בגלות׳ וזווגא דאיהי בגלות׳ לאו איהי באחורא
(מאמ׳ פ׳ ויקהל ע׳ ספ"ח)
לאתחברא דא בדא עלמא תתאה בעלמא עלאה ולאחואה חירו וכו׳ וע"ד אית לאדכרא בההוא גאולה אמת אמת אמת אמת למהוי ד׳ גאולות בקיומא תקיף בחותמא תקיף וכו׳ ע"ש והנה בסידור האר"י ז"ל ועוזר דלים ועונה לעמו ישראל תעשה עמך עני עם השכינה תיק׳ דלה ועניי׳ ועל ידי זה תעלה תפלתך כי איתא

בפ׳ בלק ע׳ ס"ם על פסוק תפלה לעני כי יעטוף ובכ"ו אצטרך לי
(יחאור פ׳ בלק ע׳ ס"ם)
לבר נש דגלי גלות׳ למהוי תיאן עני ואביון ולוועבד גרמי׳ עני בגין דיתיעול גלות׳ בכללא דשאר עניים וכו לסוף׳ גרמי׳ בזווגא דעאל ודפיק דשין דרומי מרומי׳ כד אמר אמת ויציב וסמיך גאולה לתפלה למהוי בגלות׳ תדיר לבא עניא ומסכנא וכו׳ ובפ׳ יתרו ע׳ קכ"ד
(יתרו ע׳ קכ"ד)
תפלה לעני כי יעטוף וגו׳ כל גלות׳ דישראל גלות׳ וגלות׳ דעני אכלהו א"ט משום דהאי סלקא עד כורסי יקרא דמלכא ואתעטרת ברישא וקב"ה משתבח בההוא גלות׳ ודא תפלה דעני תפלה אקרי וכו׳ ע"ש ובפ׳ תרומה ע׳ רכ"ז כד עאלין לבי כנישתא וגלי גלותהון
(תרומה ע׳ רכ"ז)
כד מטאן לגאל ישראל וסמכין גאולה לתפלה וכו׳ כרווא נפיק ואמר ובאין אתון עמא קדישא דעבדו טוב קמי קב"ה וכו׳ עד סוף ע׳ רכ"ט ובכתבי האר"י ז"ל כשמגיע תהלת לאל עליון יקום בעמידה והטעם כי התחלת הבנין הוא באל עליון כי משם מתחיל בנין הכתר שלה ואז ע"ז שם אל עליון נחית מלכא לקבלא (כי ז"ל כי אל רמז לסוד בינה בסוד שם ס"נ שבו שם ייא"י שהוא ני׳ אל ועליון ונגד יסוד חכמה והוא נקרא עליון וכו׳ והנה סוד הגאולה הוא ביסוד וזהו ברוך ומבורך כי ברוך הוא יסוד חכמה הנק׳ בלוך הוא כי מלת הוא מורה על העלם דבר ומבורך נגד יסוד דתפארת כי הוא מבורך מיסוד עליון כי כל גאולה הוא ביסוד ותפלה במלכות ע"כ ובזה תבין מאמר פ׳ תרומה ע׳ רע"ז פתח ואמר עת לעשות ליה"וד הפרו תורתך אית
(מאמר תרומה ע׳ רע"ז)
עת ואית עת עת לאהוב עת לשנוא עת איהו לעילא דההוא עת רזא דמהימנות׳ איהו ודא אקרי עת רצון וכו׳ ואני תפלתי לך יי׳ עת רצון הכ׳ רזא דיחוד׳ ואני דא דוד מלכא אתר דאקרי גאולה תפלתי דא תפלה והכא איהי סמיכא לגאולה דאיהו חד איהו סמיך גאולה לתפלה כדין איהו עת רצון וכו׳ עת חד רצון חד אתכלילו דא בדא והוי חד ודוד מלכא בעא לייחדא בהאי קרא יחודא חדא ע"כ כי מלכות נקר׳ תפלה ורצון הוא סוד יסוד ואפס קניהו באדרא דהאוינו מנחא דאתגליא בעתיקא שהוא סוד אריך אנפין רצון אקרי דהא רישא עלאה דסתים לעילא (היינו סוד עתיק יומין שהקדמנו לעיל ש"ו תתאין דיליה שנלבשו בו׳ תקוני רישא דא"א וסוד יסוד דבו מתגלה במזלא וזהו פשיט חד טורנא בסית׳ יאה דאתכליל במזלא׳ וכו׳ ואתפשים בי׳ חד נהורא דאקרי רצון ובכתבי האר"י ז"ל כי עתיק יומין נתלבש היסוד שבו הנקרא חד טורנא יאה בסוד ויהי יוסף יפה תואר במיאה כי החסדים שבו נותני׳ לנוק׳ לבסם הגבורות ולהמתיק וכו׳ והנה נקרא עת הרצון כי אתרשי׳ בי׳ חד נהורא דאקרי רצון הוא אור של החסד ונקרא רצון בסוד נוצר חסד אותיו׳ רצון שהוא החסד הגנוז וגנוז גנ היסוד וע"ש טפת החסד המתגלית ביסוד דעתיק הגנוז

אֱמֶת

במנחא נקרא זמנא הרצון ועע׳ באדר׳ נשא ע׳ רכ"ח אפס קניהו כד אתגלי יו"ד פומ׳ דאמה אתגלי חסד עלאה והאי אמה חסד הוא דאתקרי ותלי׳ בהאי פום אמה ולא אקרי חסד עד דאתגלי׳ י"וד דפום אמה ע"כ וכו׳ ועיין בפ׳ נא ע׳ ס"ד והוא יושב פתח האהל משום דאתגליי׳ י"וד מאי קא מיירי שא א"ר יצחק דהא אשרי בגלוג׳ דא חסד בצדק ודא הוא פתחא דמסכנא עלאה קדישא משמע דכתיב האהל הידוע א"ר אלעזר כד אתגלי האי י"וד אתבשר אברהם ואתברך בפתח האהל דהאי צדק לאתבסמא בחסד וכו׳ והוא יושב פתח האהל וכו׳ דדא הוא פתח קדישא כתראה עשירא׳ ע"כ ובזה תבין כל המאמר תרומה ע׳ ׳רכ"ז דכ"ח כד מטאן לגא ישרא וסמכין גאולה לתפלה וכו׳
(פי׳ של מאמר כי תרומ׳ רכורכא)
בגין דשקיא שעתא דסליק האי נוונא על רישא דההוא אדרא אדרא פי׳ מלכות) אתער האי צדיק וכו׳ דברים נפלאים כי הוא סוד מופלא זסוד זה נרמז ונגמר בברכה אחרונה שים שלום ולסוד זה השם של שים שלום ברוך אתה׳ יהו״ד כי ניקוד זה הוא ביסוד כי
(בניקוד מלאפום)
כלא ניקוד זה הוא כוה וכנ"ל ע"פ מאמר אחרי רישא דיסוד י׳ דהא יסוד ו׳ זעירא ולסוד זה ניקוד דיסוד הוא י"ו כי בטעמי׳ הוא סוד זה יקוד בסוד פור כזה ׳ והוא כי כמו שיש באותיות שהם נקראים בלשון זכר ונקב"ה כן יש בטעמי׳ וכמו כן יש בנקודין כי הלא בסוד יחוד הגדול של י"נ מיוחדי וי"נ בימין וי"נ תקוני דיקנ׳ שיש שם גרופי שמות של אותיו׳ ונקודו׳ וטעמי׳ כתב ז"ל אפס קניהו ניתחברו יו"דין עם הוי"ן ויאירו אור גדול טעמים וכרים בטעמים נקבות ונקודת זכרים בנקודת נקבות ע"כ וע"פ הנ"ל תבין מה דאי׳ בסידור האר"י ז"ל רבש"ע כמו שכבש אברהם אבינו (חסד לעשות רצונך יסוד בלב שלם נוקב׳ מלכות כן יכבשו רחמיך דעתיקא את כעסיך דזעיר וכו׳ ולפ"ד מה שהקדמתי כי אפס קניהו במאמר הנ"ל ע׳ נשא וכולא תלייא בהאי פומא דאתקרי י"וד וכיון דאתגלי י׳ פומא

דאמ׳

דולא׳ לתגלי חסד עלאה והאי איהו חסד הוא לתתקדמי ותגלי כהאי
פומא דאתה ולא לתקדמי חסד עד דתיגלי ״ דפומא אתה ת״ח דלא
לתתקדמי לסדרהם אלים בהאי חסד עד דתתגלי ״ דאתה וכיון דתתגלי
לתתקדמי אלים הם ״ דתתהלך לפני והי׳ תמים תמים תהיה עמיי שלא כל
דנלי׳ והי׳ ״ ותתעתר דלא עיילי לי׳ ד׳ ברשות׳ לתתגלי ליהוי׳ לעלמין׳
דתיהי ולבני נייר בכוונה דיהי אלף בהשוות׳ לתתגלי דכתיב ובשל בת אל
ככר וכו׳ כתיב והקריב תמים לו וכו׳ דכריס כפלים והוי סוד יהוה
כמו שכתב להכריס להכינו לעשות הנעלך בלב שלם לתתקן נבחירי׳ ם
שבחלמות׳ משם יש ס׳ נבחרות וכאן נכתוב שלם לתכריס יש חמש חמדים
ומה שנקרו נבחרי׳ כתפדי לכן אמר מתעלין כן יבחנו ויחתיך דעתיקא דעת
בחינתיה דת״ת כתלבוש בו יסוד דעתיק ובו נגנו לון חוט החסד דעתיק יומין
ומיה תלוי תכין בכיוהר אחר״ו״ל שים שלום עתה יורדת השפה שהוא
י״ד ה״י ו״י ה״י ״ ותעתה פכיוהר דעתיק דיסוד ותפארת ביסוד נוקב׳
והו שים שלום והוא השושה שלום ומודו יח״ה כי וכו׳ עיין שם
שלם תוכה והוא כי שם י״ד ה״י ו״י ה״י ״ חסד ״ והקדימנו כי חסד
ותגלי בתעתה שהוא סוד ו׳ דהוי יסוד ו׳ ושיהוי רישיה דיסוד ו׳
ו״ל בכתבי האר״י ל״ל בסוד תולה וכך כיוונו לתגלי ״ה שהוא ראש
פי תלתה שלם סוד הוא הוא בחי׳ החסדים העליונים שנקראים חסדים
כמודע כי תקד בנו׳ ע״כ ה״ה דאלוי ״ ודין כי כל ״ד בחסד ו״ן ע
בחכריסם תחה שכיוהל ויהא שין י״ והוא יושב פתח התלל כתוב פיוס
פי תכריסם שהוא החסדים נמרתי ״ד תתגלי בתפח התלל שהוא פי
תלתה שמירתנו ״ד שהוא העשירי ביסוד ע״כ והוה תכין כל התיקוני
ל״ל והוה חית׳ בפ׳ ויקח״ת״ל כשתלריך בסוד עשר סכיניות ת
תעשיהם ל שהי תלתה לעלמין די להוי דסיוקא ושמוקא דל תהי תן
נזיך דתיהוי יסוד עולם דתלתה לעולם די והו סוד נזיך כתוב יפרוש
כתיה תלבנון ישנא שתלים בניים יי ישנא נו׳ שהי ״ וע״כ יה תכין
פסוק כפ׳ לך לך וויהי יי׳ ל תכריסם ויתתה שין תני ל שהי התהלך
לפני והיה תמים ונו׳ ולפ״ל שהוא תלוד והוה תכין ליה קודם
שיהיל הוה שהוא תכריס ותתה שיהיל נקרוי תכריסם לפ״ד כי ס״ ד״ת
לה לתלדים ותפס קניהו בכתבי האר״י ל ולהלה המלכים אמרתי כי
תכריסם הוא שהוה שתכד ותתה שמשקף תלבי שהוא נ״ל עם ה ל
לתכריסם ומתקף לתורות שהוא פתח ה׳ על ״ פיהם ל תחלי׳ שתתקי
הוי והוו בתכריסם סה תחלים וכו׳ והכה חית׳ בכתבי האר״י כי כל
בכוון קנוי פיהו מעשה תלת ע״י כ״ב ת״ת״ב (וכן חית׳ בפ׳ כריתות
ע״ כ״ט תסכתת בסוגיה דשלשה תלבת שוחט נליחת דע״ב שהכן
תלוקף עליו בכיוכון ובנין תלוקף תלוקף בחיתת תלוקף בה תכוי
בקדושת׳ כד שית פרוה תוכו׳ וכו׳ (והה בדכורא יש ס״ב תתגון
ובולה נתשוו ובחיתו ביסוד שלם בחלי׳ בוסד ויסכך בתוקף
שהוה ויש כ״ב תתגון בתוקף שהוה ע״ב חית בחזקוני בילחות שהו
שהוה הק״ב הוה תל״י כתיב ק״ל דעשיתם ביתיכי כי כן ס״ת על ס
תורת תעבדו דרוש עולה ק״ל דאתר שהם שנוהי תלבל נפוץ תיהו בכלל
עד שיבא הק״ב ויפנרנה והניח פרוץ לדון בו לעב״ע לעשו״ו שתתר
לי׳ ה תבא ילחתכם שם תוכל לכנוס רוח נפון שהוה פתוח ונשתמע
כל תלבא ביה׳ תשמח ת״ק לחזוה׳ ונק למתרב וכן לדרוס כנגד
פי׳ נע׳ תהלי ק שהם שים ע״ם רומה כל תחת ע״ב ובשם ״ תהנינה דף
דתחנינה דף יב תאר כי יהוד׳ תאר דב כשעה שנברת הק״ב את העולם היה העולם
אחריהו ולהלך בשני פקטיות על שתי עד שנעבר כי הק״ב ושעמידו אב
עמודי שמים ויתפסו ויהיו תאחר דשב״ל תני על שדי שתחיתי לעולם
די וכתיבו כתו תקוף כעולם עד קומו תכלך ת״ק שמה שב״ל שדי שתאר
דיוקו׳ שתיה אמת לך הוה שים ת״ק שמה ולה יתיר ולה פחות וי״ל דשפקה
לון תן שים נ׳ לותיה׳ שב״ל תלת ת״ת ת״ק ת״ת ״ן ת״ת ד לעולם
אין שדי ויעלה שים ת״ק ע״כ״ש שדי שתה ביסוד כולל כל ס״ב תתגון
תשר עולה נ״ב ת״ק ת״ת ויהי יסוד שהעולם הוא ת״ק מיהו נ״ב כשם
שדי וכוה תכין הוה ה׳ שקודם שכיוהל תין עליו רק שני תותיות ת״ל
דק כשכיוהל תתעלה ״ד שדי׳ וחוה ומכוערי תחה תלוה והו נ״ב לה
שכתוכן וק״ת מי יתיר ולא תקרבו כבריתיך והכה הקדושה כי
העולם נכרת ע״י ס״ב תתגון והו סה דה׳ בחס׳ תכריסם נדולקלקלו
היולה שהלכלה היה לה כחל שה״ב הה לת שהעולם שב״ לה
יתיסה שלילה תוחת שים ותחל שתתי והוה תוכן ולבוד זה נקרל
תכד עולם קטן וכן ד תאר כי בתיות תחל לשלמות ותיתי לי׳
דלתי׳ לשלמות תתגלי תיה ליה עולם כפני עצמו ודע נוסף דבר כפ ל
דלתקדמי עולם קטן וכן ד תאר כי בתיות תחל לשלמות ותיתי לי׳

כתיבת היה ה׳ כתיבת כפני

כתיבת היה ה׳ כתיבת כפני

בתוכת תחתי ותבחר דכתיב דשוחט ע״כ והוה תוכן לפ״ד
וכוה תבתין שם דתי כפ״ק ״ דשם ברכות היה ה׳ כתיבת כפני כתוב
מי תאר דוד לת תחזון תלת כתוב הק״ב וכתוב כשוב תה הק״ב תלת
כל השולם תף כשוב תלבה וכו׳ הק״ב שהוא כל תנוח וכו׳
טהורה הק״ב יעב כתיבי תבתים תף כשוב ויעב כתיבי בתבתי תבתים
מי שים כו תעשה דכריס תלבו ויעבה לתי תלת שים כו תעשה דכריס תלבו
ע״כ וכוה תבתין שם דתי כפ׳ יתבו ע״כ קל״ט תבתים תף כי ככר
תחתיכי בו קל״ב כי כתת לי לכבר בם סדר כי כל דיוקין דתין
עלין תעלות לתעלות וכל דיוקין דתין בתתין דעלות דלתתת
וכלה תה כתיב כי שור ועכור תלבשבי תי הכי תדם תכוה לתי תיהוי
תלא שור ועכור ועצות ונירים לתן הכי תהה ותלי תדם לתי תיהו לת
כשוב תלבין תלין תקלוקין שור ועכור וכו׳ לתי תיהו תלא תלבשת וכו׳
כלתו כתוב תבתית׳ תלאה כנוד׳ דלעילא וכו׳ כתיכות דת תיהו
כנוהת תיהוי תקישין תקישין דסכיכו על כלת וכו׳ פניתה דלנו דוח ד
דתדם וכלה תוא לתתת כנוהת דלעילא ע״ד ויכתת ס׳ תלבים תת
תדם כלנו כללו תלבים תיי תלבים תת כלבי תכד וחד כלבי
נוקבא וחוא תדם לתתת כלא תיהו כהוא דלעילא ע״כ והוה כוה
שהקדימנו כשבה שכתת הק״ב את העולם הי׳ העולם ותיהוי והולך וכו׳
עד שנעב הק״ב והעמידנו ויהיו תתכש״ל תני ל שדי תני ל שתתיהי
לעולם ל״י ע״כ כך הוה שים תבל תדם סיום שלו תדם יסוד תלבוה כו
שדי תכד וכבר כתבתי תה דתי כפ׳ כתיבת ע״ק ל תוי קדושה בטול
בעודת דתתגלית וכטול כבריס ע״כ וזה תני תל שדי שתתיהי
לעולם די ס״ב שבשם של ס״ם כשלם כוודת יסוד הנף תל שדי וכן
דיל׳ כפ׳ בכתם ע׳ תי ושוד ת״ב ד ה״ו ל״ת ע״ תדם ׳ יחוד
דיל׳ שלבות שנשתלה תלה ע״כ ולה טשבם נקרל תלבות בסוד
עני ותכינן כי לית לה יונתיה כלום ולה תיתת שם ולתין תינון שרש
דידעין הוה דתכוונון דתתיכון ע״כ וכוה תבין שתתר פ׳ ותקף ע״ כ
ולפוסף ילל׳ שבי כניס תסם קניהו קנ״ה כרת לי כתתון דתוייתת
וכל תינון תלבת כיתות דתתבלבלו תתינון כלהו קנייתי כלהו ל
לתכרי עלמת כיון דתתבלבלו דתתכרו תבין תתינון ב״ר כתיב ל בלקח
ט ולה תתיסב וכו׳ תבין לפ״ד כי״ט הוה סוד כתלי כפ׳ כריתות
ע״ז ט תשיבה דכלת את דתתבלבל תיי תלאה כתיבת ותתקיבל בי
ותתעביד בסתיבות דכתיב דכתיב הוה ל״י דהיה נקודה תלת ע״כ ותוה תבין
על בי כל הכ״ל ומה כבר תאר כתיב כסוד תיך תדם הוה תלבבה כסוד
ע׳ תוית התרכבה ע״ל כתיכות ומה תבין מה לתי תדם כתוב תכלין תתין ישראל
ת״ל דתיהוי לתתת תיהוי לעולם ולה יהי תדם מהר כמשעבו ובדבורו
כי תם ת״ל פונם תי מתם תחריב עולם ובפרט תכוונם תכוונם בכריית ת״ל כי
בסתר כל תכבין ובהיות שבעיקר כעלמי תוהו תחדים כשבתלבה כסוד
עטרה שהוה ׳ תבין כוה נע״ב ד׳ תיתות דף כ״ם וכוה נע׳ בתם
יבתיות דף ב״ תחת שהוה תכבין תם דתי׳ תעולה תבין תם דתי׳ וכלתין תתין ישראל
ת״ל דתיהוי לתתת תיהוי לעולם ולה יהי תדם מהר כמשעבו ובדבורו
מכין להעבלה תן התיבה שב׳ נתים תשר יסכב תשר דוה ובלה תת
מקודה תעבדה תפלין דתיהוי לתעבלה תן התיבה ובפ׳ ד׳ תיתות דף כ״ד פ״ם
תלכת לת״ל תערת׳ ו׳ תכוכבת עבדה דוה דכר תועבה תיהו נבי עבדות
קיימת לן תעבלה כנתר ביהה ע״כ כתבתי האר״י ז״ל ויהיה נקבא
כו נוהת תות ע״ת שבני כוה שהוא כלתו תלאו כתוב כנוהב כוה ט כך
יסוד הוה תחר שלוקת טפת התסדים והוא מוכנים תותו הטשה תל
ובוכו וכוה תכין תה דתי׳ כפ׳ בלק ע׳ שב״ יסתיל תית לן בתב
ולשון ובכל תת יכולין לתסתכלה בדיוקא וצירוף בקבל יותר תהו פי
תותיות תכבינות ׳ ובחוזר ליה שפתבנו כי נס בשעת ובקדושה ש
שפס בסוד וכו׳ ובסוד נקבה כי ל כתבתי האר״י ז״ל תם קניהו
היית שכתלה תשם ת״ה בהדה תת תחבר תם שם ס״ב שבקדוה תתה שם
ס״ן שהוא כיהוד״ו יולבים עם תלתוים ובחבוה ובינה ובפרט זה וכך
וה נקב״ה ולכן בריך לעולם שבתו שם ס״ב טשמים נקודת תנין
תותיו׳ ולכל הם טעמי כ״ם בשם ס״ב ולכל הם נקודות הם כן
בשם ס״ה שים בו שבת״ל ולכן תן תנין כן יש בשם ס״ן יש בו ל׳ כתי לו
שבת״ל ולכן תותיו׳ וכו׳ ות״ כתוב כי ס״ה זה כלתן לעבד שכיהו׳
וכל הד׳ כתי׳ הנו׳ נתלקים בי״ם וכן שם ס״ן הוה נתלק ל״ם ונתלק׳
כד כתי׳ המלכים ותתחברים ותתחברים תלו שם תלו שבשים ס״ה
שם שבשי דכ״ן וכו׳ (ונקודות דת״ס שם נקודות דכ״ן וכו׳ והכה
נודע כי השבשים שם שכתב ונקודות שבתוב ותנין בכוכב ותתיות
כו׳ תתיות תלת וכך שם תיתם בהתלקות׳ כן כע״כ כן בת״ם
בן דכ״ן וכו׳ לכן לל תתיתם תם תנינה בתקוני ותחדים זה תנוכר
שבתעתי׳

שבטעמי' בכתר חה אומר שבנקודו' בכתר וכו' כי זה מדבר בי"ם דא"ק
או דע"כ ס"ג ב"ן וזה מדבר סדר אלקותם בי"ם דאצילות ע"כ וזהו
מה שכבר הארכתי לעיל והמשכילי' יבינו אימן דאית בהון שכל
לאשתמודע בגלגו' אין סלקין בה ברזא באתוון וטעמי ונקודי דכלהו
איכון דיזיין דברתא וכו' ולאתגלא' רחימו בניית וכו' ואימן קרבא
לסמאל ולכתש ושבעין אומן וכו' עכ"ל ר"ש ואחר חבריא שעתא ל
לאתתקנא שכינת' בניכא לאגנא בהאי קרבא ואוריית' דא עמודא אינה
כתית צריך לאתערא דאוריית' באתוון דאיכון סוסי אש ונקודין דאיכון
רכבין עלייהו וטעמי' דאיכון מניחי קרבא ע"כ גם מה דאי' °ליקח ס"ת בשעת שירה ולקרו' בטעמ'
ס"ת בידו בשעת שאומרים השירה וכבר הארכתי וזהו פי' פסוק
בישעי' י' והכה ארץ בשבט פיו וברוח שפתיו ימית רשע ופי' רש"י
והכה ארץ בשבט פיו כתרגומו ויתמחי חייבי ארעא ע"כ היינו כנ"ל
כי ע"י שבט פיו ובשפתיו סוד אתוון ונקודי' וטעמי' בזה ימית לרשע
וחייבי ארעא וכאשר הארכתי בסוד מצות הפרשה זכור את אשר עשה
לך עמלק וגו' ולקחת מראשית פרי האדמה ושמת בטנ"א ע"י זה יש
להכרית לרשע וכזה תבין פסוקי' בישעי' לא הוי היורדים מצרים
לעזרה ועל סוסיהם ישענו ויבטחו על רכב כי רב ועל פרשים כי עצמו
מאד וגו' ואת יי' לא דרשו וגו' ומצרים אדם ולא אל וסוסיהם בשר
ולא רוח ויי' יטה ידו וכשל עוזר ונפל עזור ויחדיו כלם יכליון וזהו
אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי' אלהינו נזכיר . כאמור
לדיני תפלה אית' בפ' °ויקהל ע' שכ"א קחו מאתכם תרומה ואי תימ' פ' ויקהל ע' שכ"א
דקשי' מלה יעלייכו כל נדיב לב יביאה וכו' רזא דצלותא דבר נש דדחיל
למאריה ואתקין תקונא דצלותא כמה דאוקמן בשירין ותושבחן וכו'
ובההוא סדורא דעשבחן דקא אצטריך לתתא איהי קשיטת נרמזא
ואתתקנת בתקונהא וכו' כד מטי לאמת ויציב כדין כלא מתתקן איהי
ועולמתהא עד דמטו לגאל ישראל כדין אצטריך למיקם על קיומא
דבנין כד בר נש מטי לאמת ויציב כלא מתתקן וכו' כיון דמטא לגאל
ישראל כדין מלכא קדישא נטיל בדרגוי ונפיק לקבלא לה ואנן מקמי
מלכא עלאה בעינן לקיימא על קיומא באימתא ברעלה דהא כדין
אושיט ימינא (היינו מגן אברהם וגם כאן נכלל סוד חסד חסד
דעתיק כי שלא יי' אלהינו הוא יחודא שלים ולזה איש' ותכוין למסור
נפשך על ק"ה ליחוד אז"כ וכו' עיין בסידור האר"י ז"ל כי אז נעשה
ייחוד יחוד שלים וזו הוא נהיר אפי מלכא וכמבואר בפ' אחרי ע' ק"י
בשעתא דמלכא עלאה בתפנוקי מלכין יתיב בעטרא כדין כתיב עד
שהמלך במסבו נרדי נתן ריחו וכו' ולבתר שאלא דשוי לה תיוות
רישא (דא הוא אתה גבור לעולם אדני כי אז מקבל גבורה מן בינה
גבורים דעתיק ולבתר אתדבקו תרווייהו היינו אתה קדוש) ואלין
איכון תלת קיימי' ובעי בר נש לשואה רעות' לדא ולכוונא בכל הני
תקונין (וסוד זה שמקבל חסד גבורה ודעת דעתיק ע"י תע"ב הוא
בסוד אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא
וסדורין דצלותי' פומי' ולבי' ורעותי' כחדא השתא דמלכא ומטרונית'
איכון כחדא בחדוה דאיכון נשיקין מאן דאצטרך שאלתין ישאל דהא כדין
שעתין דרעותין איהו כיון דשאל בר נש שאלתו קמי מלכא ומטרונית'
כדין יתקן גרמי' בחדות' דלבייהו רעות' לתלת אחרנין לאתערא
חדוה דסמירו דהא אלין תלת אתברכת בדביקות אחרא (כי עיין
לעיל בדף ע"ד בסוד זווג נשיקין אפס קציהו כי חכמה הוא מוחא ס
סתימאה דא"א יש בו עשר ספירין וכחי' היסוד הוא בחן וחדווג
בגרון בבינה בסוד נשיקין וכו' יע"ש ולזה כאן בסוד שומע תפלת כל
פה היה סוד זווג דנשיקין ולזה קאמר דהא מאלין תלת אתברכת
בדביקות אחרא וזהו מאמר דמסיי' כדין קב"ה קארי לי' שלום לתתא
בגוונא דההוא שלום דלעילא וכו' וכל יומוי סכי קראן לי' לעילא
שלום ע"כ וסוד למה נקרא שלום עיי' בפ' יתרו ע' תל"ט על פסוק
וכל דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום וסוד זה הוא בפ' °תרומה פ' תרומה
ע' רכ"ו ורכ"ח והמאמר כנ"ל ומאמר זה פ' תרומה תבין סוד נפילת ע' רכ"ו ורכ"ח
אפים ובפ' במדבר ע' רל"ב ת"ח רזא דמלה אע"ג דצלות' תלי' ב
במלולא ודבורא דפומא כלא תלי' בעקרא דעובדא בקדושת' ולבתר
בדבורא ובמלולא וכו' בקדמיית' עובדא בשעתא דבר נש קאים לצלאה
גרמי' לבתר יקבל עלי' האיעול לפרשא על רישא פריסו דיוקנא לבתר
יתקשר קשורא דיחודא דאיכון תפלין וכו' ואי פגים עובדא ומלולא
לא אשכח אתר דשרי' בי' (והו פי' בגמ' °בימס' ברכות הרוצה פי' בגמ' הרוצה
לקבל עליו מלכות שמים שלימה יפנה וכו' ת"ח כיון דבר נש עביד לקבל מלכות
צלותי' ודאי בעובדא ובמלולא וקשיר קשורא דיחודא ואשתכח דעל שמים שלימה
ידוי מתברכין עלאין ותתאין כדין בעי לי' לבר נש לאחזאה גרמ' כאן

אתפטר מעלמא דבעשי' תסר לי' להאי אתר כנ"ל לז אית בי' ו' ° במזמור לדוד
דוא"ו אילנא דחיי והאי אילנא דזיתא וכו' דמסיים אתא ר"א ונשיק אליך ה' נפשי
ידוי אמר אלמלא לא אתינא לעלמא אלא לישמע דא דיי ע"כ אשא
ולכאורה ק' ולמה על סוד זה של נפילת אפים אמר אלמלא לא אתינ'
לעלמא אלא וכו' מ"ש נפילת אפים אבל לפי מה שכבר הארכתי מה
דאי' בפ' °ויחי ע' תכ"ו ר"א שאל לר"ש אבוי הואיל וקב"ה גלי קמי' פי' מאמר פ'
דבני נשא ימותון אמאי נחית נשמתין לעלמין פתח ואמר שתה מים ויחי ע' תכ"ו
מבורך ונוזלי' מתוך באר בור אחד דלא נביע מגרמי' ואיתתי נבעין
בה מיא בשעתא דאשתלים בנשמ' וכד נשמת' סלקא כדין אתערת
תיאובת' וכו' וכדין נבעין מיא מתתא לעילא וכזה אתעביד באר מיין
דנבעין וכדין אתחברות' ויחודא ורעותא אשתכח וכו' ואתחבר כחד
ע"כ ובהיות כי זה בסוד הוא נפילת אפים לכך שפיר קאמר ר"א אלמלא
לא אתינא לעלמא רק בשביל האי סוד די · ובזה תבין מה דאי' בפ'
פקודי °ע' תע"ב אחר שמאריך בסוד התפלה שהם סוד היכלות וסוד פקודי ע' תע"ב
התפלה ומקיים סוד שים שלום באריכות והוא ג"כ סוד הנ"ל קב"ה
קארי לפמלי' דלעילא ואמר לון כתובו להאי בר נש פלני' מאיכון ד
דאקרון חושבי שמו מאן חושבי שמו איכו דמחשבי ומכוונין ברזא דשמי'
ליחדא היכלין בהיכלין וכו' · כדין אכתיבו לי' ואתרשים
ואשתלים איהו לעיל ותתא ומאן דלא אשלים ולא קשרין קשרי ד
דמארי' וכו' ע"ש והוא מובן לפי הנ"ל דהקושי' במקומה עומדת למה
נברא וכנ"ל בפ' °תרומה ע' רפ"ה כל מאן דקוה בהאי עלמא ולא תרומה רפ"ה
אשתדל לאנדע לי' ולמנדע ברזא דמהימנות' טב לי' דלא יתברי והכא
עסיים שם כתר דקיים קאים על רגלוי לכפרא על חובוי בגין דלא
יהא פומי' לס"א לאסטא לי' ואתכפי' קמי' (ולזה יש לכל אדם
לומר אשמנו קודם נפילת אפים כי סוד נפילת אפים למסור נפשו
לסוד יחוד הנ"ל ולסוד זה נ"ל מזמור בכ"ב אתוון שכל הנשמו' הנבראי'
הכל הוא בסוד כ"ב אתוון אבל איך יאמר מזמור ולסוד הנ"ל אם פגם
באותיות א"כ הלא כתיב מי יעלה בהר יי' ומי יקום במקום קדשו
לכך כל מי שיראת ה' נוגע יאמר בבכי' אשמנו ויפרוט מעשיו שחטא
מן הספר דרך א"כ כי מוטב שיכסוף בהאי עלמא ולא עאל בכסופא
קמי' קב"ה וז"ל בפ' °ויקרא ע' ל"ג פתח ר' חייא ואמר חטאתי אודיעך פ' ויקרא ל"ג
מכאן אולפינא דכל בר נש דמכסי חטאוי ולא מפרש לון קמי מלכא
קדישא ויתבע לי' רחמין לא יהבין לי' פתחא דתשובה ואי איהו פריש
לון קמי קב"ה קב"ה חייס עלי' ויתגברון רחמוי על דינא וכ"ש אי איהו
בכי דהא כל פתחין סתימין ואיהו פתוח ואתקבל צלותי' וכו' ע"ש ·
באריכות דמסיים ואתה נשאת עון חטאתי סלה דא לעילא לעילא
אתר דע"ק שריא וכו' ועיין בפ' °שמות ע' י"ט א"ר יהודה כל מלין שמות י"ט
דעלמא תליין בתשובה ובצלותא דצלי בר נש לקב"ה וכל שכן מאן
דאוסיד דמעין מה כתיב ותפתח ותראהו את הילד ותפתח דא שכינת
דקיימא עלייהו דישראל כאם על הבנים פתחה תדיר בזכותיהן דישראל'
כיון שפתחה ותראהו את הילד ילד שעשועים דאיכון ישראל מתחטאין
קמי מלכיהון בכלא ומיד יהדרין בתשובה ובכאן קמי כברא דבכי קמי'
אבוי מה כתיב ביה והנה נער בוכה ותחמל עליו ותאמר מילדי ה
העברים זה ולא מאיכון עע"ו דאיכון קשי קדל וכו' ע"ש ואח"כ
יאמר י"ג מדות כי כך אית' בפ' פקודי במאמר הנ"ל ואח"כ יכפול על
אכפוי וימסור עצמו למית' ממש כאלו יצאה נשמתו וכנ"ל דאל"כ הכל
בחנם אפשר משום כך האחרוני' שראו בעו"ה שהתפלה אצל רוב בני
אדם רק הב הב וכל עאל לפיהו תקנו שיאמר רחום וחנון . אבל מי
שירצה להתנהג בדרכי יי' ולפי מה שכתבתי יתנהג כנ"ל כי ראה תראה נא סוף פ' היה
מה דאי' בפ' הי' קורח דף י"ג ר' יוחנן כי הוה סיים ספרא דאיוב אמר קורח דף י
הכי סוף אדם למות וכו' אשרי מי שגדל בתורה ועמלו בתורה ועושה
נחת רוח ליוצרו ע"כ וטעם למה מדייק סיום ספר איוב אבל אית'
שם בסופו וה' ברך את אחרית איוב מראשיתו וגו' ויחי איוב אחרי זאת
מאה וארבעים שנה וירא את בניו ואת בני בניו ארבעה דורות וכתיב
וימת איוב זקן ושבע ימים ולז"ק כד סיים ספר' דאיוב דזכה לעשירות
הרבה ולאריכות ימים ושנים הרבה ולבסוף וימת איוב לזה' אשרי מי
שגדל בתורה אבל עיקר ועושה נחת רוחו ליוצרו וזה אי אפשר אם לא
שילמוד סתרי תורה והנה אית' בפ' °קרח ע' קע"ו ויפלו על פניהם פ' קרח ע' קע"ו
ויאמרו אל אלהי הרוחות רוחות כתיב חסר ו' דאילנא דמותא הוא ובכל
אתר כפ"א לההוא אתר הוה וכו' דאיהו אתר דנשמתין דעלמא וכל
נשמתין תמן סלקין ומתמן נחתין ע"כ דלכאורה קשה היאך היה תלוי טעם שבפ'
לומר נפילת אפים שהי' קרח חולקין על ה' ועל משה וכמבואר אבל משה כפ"א
כלע"ד כי אית' בפ' הזהב דף פ"ט במעשה דר"א וחכמי' גבי דין תנור במחלוקת קרח

שמתכו

שחתכו חולית ונתנו חול בין חולי' לחולי' ר"א מטהר וחכמי' וכו' אימא
שלום דביתהו דר"א אחתי' דר"ג מההוא מעשה ואילך. לא הוה שבקת
לי' לר' אלעזר למיפל על אפי' ההוא יומא ריש ירחא ואיחלף לה בין
מלא לחסר איכא דאמרי עניא קאי אבבא אפיקת' לי' ריפתא אשכחי'
דנפיל על אנפי' א"ל קום קטלית לאחאי אדהכי נפיק שיפור וכו' א"כ
ע"י נפילת אפים רואין נקמה בבעלי מחלוקת שלו לכך קרח שחלק על
משה ואהרן נפלו על אפיהון ונבלע קרח ו
וע"י בפ' ויקהל ע' שכ"ד שגריך שהתפלה יהי' בלחש ובפ' ויגש ע' תנ"ז
מאן דאשתמע גלותי' גלותי' לא אשתמע ועוד פ' ואתחנן ע' תנ"ז ובפ'
ויחי ע' תפ"ג וסוד קדושה שחרית הארכתי לעיל ע"פ מה דאי'
בפ' אמור ע' קע"ז וסוד °ברכת כהנים הארכתי ג"כ ע"פ מאמר פ'
דברים ע' תפ"ה אחר דמסיים סוד אנבען דבר נש וע"ד כל ברכאן
דכהנא באנבען תליי' פרישו דידא דמשה ע"ד הוה ובפ' יתרו ע' קי"ח
קי"ט ובפ' בשלח ע' ת"ח בשעתא דבר נש דארים ידי' בגלותי' ומכוון
באנבע דילי' לעילא כמה דאתמר ויהי' כאשר ירים משה ידו וגבר
ישראל וכו' וכתיב ויסא אהרן את ידו וכו' וכדין אתכוון לברכא לעילא
וקב"ה לתתא ע"כ והכה לפי מה שמאריך בפ' הדברים אנבען דבר
נש יתבין ברומו של עולם וכו' כתיב ועשית בריחי' עני שטים חמשה
לקרשי גלע המשכן אחד וכו' והבריח התיכון מבריח מן הקצה אל הקצה
וכו' ע"ש כבר הארכתי בזה תבין מה דאי' בפ' יתרו ע' קכ"ט ואדם
דלתתא כלא איהו ברזא דלעילא רקיעא דמסכך על כלא אתרשימו
בי' רשימין לאתאחזאה ולמנדע באינון רשימין דאתקביעו בי' מלין
ורזין סתימין ואינון רשימין דככבי' ומזלי וכו' עור דאיהו חבורא לבר
נש אוף הכי דאיהו רקיע דסכיך על כלא אית בי' רשימין ושרטוטין
ואינון ככביא ומזלי דהאי עור וכו' ע"ש באריכות ומביא שם וכל
אינון עצמות וגידי' כלהו ברזא דחכמת' עלאה כגוונא דלעילא כמה
דאוליף מר באינון יריעות כתיב עורות דמלבושין דלעילא וכו' ואיהו
מלבושא דלבר יריעות אינון מלבושא דלגאו ע"כ וגם הקדמנו כי סוד
בריחי' הם בסוד אנבען דבר נש ועיי' בפ' °תרומה ע' רס"ב שמאריך
בסוד משכן ועוד שם ע' ע"ר בית מקדש כל אתוון כלהו שראן בי'
ובהו אתברי איהו בלחודוהי כגוונא דכל עלמא וכו' באתר דבי מקדש
עליין כל אתוון דאלפא ביתא ברזא גלופין דשמהן קדישין וכו' וכל
עלמא דלעילא ותתא כלא ברזא דאתוון בגלאל הוה ידע לגרפא
אתוון דאתבריאו בהו שמיא וארעא ועל חכמת' דילי' אתמני משכנא
על ידי' וכמה דאיהו אתבריר לעילא הכי בעא קב"ה דיבריר לתתא:
והנה כל זה הסוד נרמז בישראל אם יזכה לכל זה בכל פרטי
הדברים הנ"ל אז הוא דוגמא למעלה מה גם שנחרב בית
המקדש אז אין מקום לנוח לשכינה ולכך ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם
כי מי שהוא מושלם בכל הנ"ל אז מובטח שעל במותיהו של כלב
והנחש תדרוך ואז תשיב המלוכה לגבירת' ויתקיים ביום ההוא יהי' יי'
אחד ובזה תבין °מזמור תלים ע"ג אך טוב לישראל אלהים לברי
לבב ואני כמעט נטוי רגלי כאין שפכה אשרי כי קנאתי בהוללי' שלום
רשעים אראה וכו' ואמרו איכה ידע אל ויש דעה בעליון הנה אלה
רשעים ושלוי עולם השגו חיל וגו' ואחשבה לדעת זאת עמל הוא בעיני
עד אבוא אל מקדשי אל אבינא לאחריתם ופי' רש"י כי קנאתי בהוללי'
מערבבי' כמו סבאך מהול במים ואמרו איכה ידע אל איכה נוכל לומר
שיש דיעה בקב"ה ותורתו אמת הנה אלה רשעים עכו"ם ועוברי' על
תורתו והרי הם שלוי' בעולם ומגדילי' כח ועושר ע"כ והנה לפענ"ד
שמדייק אך טוב לישראל וגם לפי פי' ההולי' מעורבי' היינו ערב רב
כאשר כבר הארכתי ע"פ מאמר פ' בראשית ע' קל"ד חמשה מינין
אינון בישראל ואינון עמלקי' ועיין שם ע' קמ"ח ובפ' כי תצא ע' תק"ם
ואינון דידעין בערב רב תמן אשתכח לון דמכעיסין לקב"ה ושכינת'
וישראל בניהו וערב רב מגליחין בהון לקיים ומשלם אל פניו להאבידו
ע"כ והנה הקדמנו כי כמו שהקב"ה הוא בסוד עלמ' עלאה בכל פרטיו
כך הנדיק שהוא דלאדם דלעילא וכנ"ל באריכות אית' בפ' °פנחס ע'
ת"ו יומא חד אתא לקמי' חד מכים א"ל סבא סבא תלת בעיין בעינא
למתבע מינך דאתון אחרין דיתבני לכו בי' מקדשא והא לא הוו למבני
אלא תרין ומנין כי בית השלישי לא כתיב וכו' ותו דאתין אחרין דאתין
קריבין למלכא עלאה יתיר מכל שאר עמין וכו' והא אתון בגערא
בדוחקא וכו' דמסיים כד נפקו ישראל ממצרים בעא קב"ה למעבד לון
כמלאכין קדישין ולמבני לון ביתא קדישא ולנחת' לון מגו שמי' רקיע
ולנטעא לון לישראל נציבו קדישא כגוונא דדיוקנא דלעילא הדא הוא
דכתיב תביאמו ותטעמו בהר נחלתך באן אתר מכון ל

תבין סוד ברכת כהנים

מאמר תרומה ע' רס"ב

פי' מזמור תלים עג

מאמר פ' פנחס ע' ת"ו

לשבתך פעלת יי' בההוא דכעלת אנת ולא אחרא מדארגיזו קמי' וכו'
וביתא אתבני ע"י בר נש ובג"כ לא אתקיים ועד כען בנינא דקב"ה
לא הוה ובניינא דא אנן מחכאן ולזה קאמר קרא אך טוב לישראל דייקא
אלו שהם בסוד ישראל יהיה להם טוב שהם במעלה כמו מקדש וכנ"ל
ולכך המין הזה שאל הלא בית מקדש חרב וגם אתון בגערא לזה קאמר
קרא ואני כמעט נטוי רגלי וגו' כי קנאתי בהוללי' היינו ערב רב
שמגליחין וערב רב אומרי' ומי מלא ימצו למו ומים של פלג המלא הם
דברי תורה הם נחשבי' להם תמצית ומזלזלי' בעיניהם ומה גם בתורה
נסתר ולזה קאמר ואמרו הערב רב אומרים איך יש דעה וגו' הנה אלה
רשעים עובדי עכום השגו חיל ומה גם בעו"ה אומרים הלא כלו כל
הקיצין ועדיין בן דוד לא בא לזה הי' קשה לי והנה א' מזמן הגאולה
מפורש בפ' °תולדות יצחק ע' שכ"ח בשנת היובל הזאת תשובו איש אל
אחוזתו כשישתלם ה" זאת שהוא חמשת אלפים וח"ת תשובו אל אחוזתו
וזהו ואחשבה לדעת זא"ת היינו זמן של ת"ח ואז עמל בעיני כי ז"ל
בפ' כי תצא ע' תקמ"ה כגוונא דאית בישראל ד' אנפין יעקב ישראל
רחל לאה וכו' הכי אית ד' אנפין לעמלק קסם ונחש עמל ואון וכו'
ולעילא מעמלק סמאל עמל נחש און ומרמה וכו' והנה בעו"ה בשנת
זא"ת זמן הנ"ל היו גזירות עד כי חדל לספור יותר מכל גזירות שהיו
בכל ימי גלות וזהו ואחשבה לדעת זא"ת עמל היא בעיני כי הלא
כתיב רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה כאשר כבר הארכתי
וכאן הי' להיפך עמל הוא בעיני ונלע"ד כי הגזירה זו נרמז בפסוק
עשרת בני המן כי אית' בכתבי האר"י ז"ל כי המן הוא גי' גו אין גו אלא
ע"ז (וכנ"ל בזוהר בענין הנ"ל והמן דהוו מסט' דעמלק ישוב עמלו
בראשו ולעילא מעמלק סמאל ועשרה בניו היו י"ם דקליפו' והנה בן
אחרון ימ"ש היה נקרא וי"ז"א"ת כי הי' בשנת זאת וי' רבתי ולכך
כתיב בו' רבתי כי הקדמנו כי אית' בפ' °פנחס ע' ת"ג אפס קציהו
וזמין איהו סמאל וכל סייעת' דילי' לקטרגא להוא חדוה וקב"ה מ
משתתף בההוא צערא ומה כתיב ביה בכל צרתם לא צר ובמאי בנין
דעמו אנכי בצרה ע"כ ובפ' °וירא אלא פ' רצ"ג ת"ח בכל צרתם דישראל
כד אזדמן להם עאקו כתיב לא באלף וקרי בו"ו בנין דקב"ה עמהון
בעק"ו ע"כ ולסוד זה כתיב בכן האחרון ויזת"א בו' רבת' והוא סוד
הנ"ל כי היה נרמז בו התנוצצת לשכינה וזמין איהו סמאל וכל סייעת'
דילי' לקטרגא כאשר היה בעו"ה דוק היטב והנה הקדמנו כי ישראל
במ"ק הוא גי' עשר וגם כ"ח"כ נג"ת נהי"ם גי' ישראל והקדמנו בכל
צרתם דישראל כד אזדמן להם עאקו כתיב לא בא' וקרינן בו' בנין
דקב"ה עמהון בעקו ולזה קאמר אשריך ישראל כתיב א' רבתי
בשתהיה א' רבתי שהוא כתר והוא נביעו דשם יה"וד עיי' ע' ק"לג
וקס"א בפ' בראשית וזהו פי' הפסוק בישעי' סימן מ"ח כה אמר יי'
גאלך קדוש ישראל אני יי' אלהיך מלמדך להועיל מדריכך בדרך תלך
לוא הקשבת למצותי ויהי כנהר שלומיך וצאנאי מעיך וגו' לא יכרת
וגו' ולפ"ד א"ש כי שם כתיב ל"א באלף וקרינן בו' לרמז שנסתלק
נביעו ואז ונהר דא ו" יחרב ב"ה אבל כד תהיה לוא א' יהיה עם
לו אז ויהי כנהר שלומיך אז ואתה על במותיהו תדרוך ומה שהי' עד
הנה הנה רשעים ושלווי עולם השגו חיל אבל אז כתיב בפ' בלק והי'
אדום ירשה שעיר אויביו וישראל עשה חיל ועיין בתרגום יונתן בן
עוזיאל וירושלמי הנה כתבתי בספרים כמה פעמים מה דאי' וכאן
אנבען דכתבין רזין כתבתי טעם טוב אבל מה זה °וכאה פומא
דאפיק שמהן נלע"ד כי הקדמנו לעיל איך ז' תחתונות דעתיק נתלבשו
באריך אנפין כתב האר"י ז"ל כי גם שג' ראשונות לא נתלבשו בא"א
ונשארו עליו בסוד אור מקיף נשמה לנשמה עכ"ז בודאי שהנשמה צריך
להתלבש בפנימיות אריך ברישא כי שם מקום מדור הנשמה במקום
המוח ולכן הוצרך הע"י להלביש גם את הדעת שבו גו רישא ונתלבש
באמצע בין הכתר והחכמה דאריך בגו דההוא אוירא דיתיב גו ג
גלגלתא וכו' והנה בהיות הדעת בההוא אוירא סתום מאוד כי
הקרומא דחפיא על מוחא מפסיק הארתו ולכן הוצרך להוריד הוא
יותר למטה ונתגלה בפומא דאריך וכו' ולכן אין הדעת מתגלה אלא
בו וכו' כמ"ש מפיו דעת ותבונה ע"כ והנה הקדמנו כי באוירא הוא
שבו נתגלה הדע' הוא שם י"וד ה"י ו"או ה"י ושם בכתבי האר"י ז"ל כי
במלוי שם ס"ג יש בו ג' יו"דין והם ג' שמהן יהוד יהוה יהוד הנרמזי'
בתפלת של נחוני' בן הקנה במדת הכתר ע"כ והוא כי כבר הארכתי
כי הם סוד יהו"ד מֶלֶךְ יה"וד מַלֵּךְ יהו"ד יִמְלוֹךְ לעולם
ועד הכל גי' כתר ויש בהם אותיות
כמנין א"ל הנמשכים מן שם ס"ג אשר מכאן נמשך להכריתו הרשעים
ולכך

פי' מאמר תולדות יצחק ע' שכ"ח

פנחס ע' ת"ג

וירא אלא ע' רצ"ג

פי' מה דאי' בספר תקוני' וכאה פומא דאפיק שמהן

ולכך קאמר קרא שהערב רב אומרים ויוי מלא ימצו למו פי' רש"י ומים
של פלג המלא הם דברי תורה הם נמשכים למו תמנית ומזלזלי' בניהם
ע"כ כי הלא הקדמנו כי מן שם הנ"ל אשר נמשכי' נ' שמהן הנ"ל יתקיי'
ירום ונשא ונבה מאד וכו' מסט' דימינא דאתקריאת אבן וכו' דמנייהו
מים דאורייתא נפקין ובניהון אמר ר"ע כשתגיעו לאבני' שיש טהור
אל תאמרו מים מים וכו' דאלין מים דא אוריית' דאתמר בה ותורה
אור ובגין דההוא נהורא נביע ממבועא דמיא אשר לא יכזבו מימיו
אתקרי נחלת וכו' בה נטיל קב"ה מקמא וכו' וכבר הקדמנו כי זה
נמשך מן חדעת דעתיק יומין ומתלבש באוירא אשר בו שם א"ל וממנו
נמשכים נ' שמהן הנ"ל אשר בו נאמר ירום ונשא וכנ"ל ולכך הרשעים
שתו בשמים פיהם היינו בסוד שמים ואומרים ומי מלא ימצו למו ולפי
פי' רש"י ומים של פלג המלא הם ד"ת כנ"ל כי מים זו תורה הנביע
ממבוע דמיא כי הקדמנו כי בכתר מתלבש עלות העלות שהוא אין
סוף לכך נקרא מבוע אשר לא יכזבו מימיו וכנ"ל ימצו למו מזלזלים
בניהם כי הלא כל זה נמשך מסוד דעת דע"י ומתלבש באוירא אשר בו
שם ס"ג שהוא סוד א"ל לכך אומרים אין ידע אל ויש דעה דייקא
בעליון כי הלא אם הוא אמת כי הלא ע"י זה יכריתו לרשעים הנה
אלה רשעים ושלוי עולם הם השגו חיל וקאמר עוד שם אך ריק זכיתי
לבבי ואחרץ בנקיון כפי ופי' רש"י כל זה מוסב על ואמרו איך ידע אל
וגם אומרים אך לריק וגו' מה זה שאומרי' ואחרץ בנקיון כפי כי כבר
הארכתי בסוד מה דאי' בפ' יתרו ע' קכ"ט ידי אלין אצבען ורזין
עלאין דשוי קב"ה בבר נש וסדר לון באצבען לבר ולגו ובההוא כף
וכו' ע"ש כי כבר הארכתי בזה גם מזה הטעם אית' בפ' הדברים מאן
דבריך בידי' מזוהמת חייב מיתה פתח ההוא ינוקא ואמר בבאם אל אהל
מועד ירחצו מים ולא ימותו ילפיק מהאי קרא דמאן דלא חייש להאי
ויתחזי קמי מלכא בידי' מזוהמין חייב מיתה מ"ט בגין דאצבען דבר
נש יתבין ברומו של עולם ומסיים פרישו דידא דמשה ע"ד הוה ע"כ
כי הוא סוד והיה כאשר ירים משה את ידו ונבר עמלק גם הארכתי
כי יום נקם בלבי הוא שם אבנית"ן קרע שטן אשר על ידו יהי' נקם
לעמלק ובדאי' בפ' בראשית ע' קכ"א והנה הרשעים אומרים אך ריק
זכיתי לבבי דייקא ואחרץ בנקיון כפי גם זה הוא חנם ואחשבה לדעת
זאת עמל הוא בעיני כי ה"כ רק בעיני' תביט ושלמת רשעי' תראה אבל
עד אבא אל מקדשי א"ל דייקא אבינא לאחרית' וכנ"ל והנה הקדמנו
בקדמית' הכית אותו ע"י מטה ועכשיו בקולמוס שלך וגם ע"י נ' שמות
הנ"ל וכנ"ל ולזה קאמר זכאין אצבען דכתבין רזין היינו תורה
אור מעיין הנובע והמה נמשכי' מן נ' יו"דין בשם ס"ג שהם נ' שמהן
יהו"ד שהם סוד כתר אשר בו מתלבש עלות העלות ולזה ופומא דאפיק
שמהן היינו נ' שמהן הנ"ל והא דמדייק ופומא דאפיק שמהן כי שם
קאמר והאי דעת נגיז בפומא כי בזה הפה אתטמר ויתיב דעת הנק'
טמירותא דכלא שהוא עתיק יומין הנק' רישא דלא אתיידע ולא א
אתדבק ולכן יונא מזה הפה הבל לז"א שהוא כאור היונא מדעת דעת"י
ועכ"ז עדיין הוא סתום וכמ"ש שם דבהאי אתרחינו אבהתנא
להתלבשא בהאי רוחא לעתיד כי עתה עדיין הוא סתים וכו' ולזה
מדייק זכאה פומא דאפיק שמהן כי נ' שמהן הם סוד כתר הנ"ל אשר
נמשך מן נ' יו"דין וג' יו"דין הם ירום ונשא ונבה ובפ' וישב ע' ת"ט
ובההוא זמנא דימטי סהרא לאתכהרא מה כתיב הנה ישכיל עבדי
דאתער אתערות' לעילא כיואן דאחרא ריחא ואתי לאתער' ולאסתכלא
ירום מסט' דנהורא עלאה (היינו כתר) דכל נהורין ירום כד"א
ולכן ירום לרחמכם ונשא מסט' דאברהם ונבה מסט' דיצחק מאד מסט'
דיעקב ע"כ והנה מסיים בפ' נשא ע' רנ"ד ובהאי אתרחינו אבהתנא
לאתלבשא וכו' הה"ד אשר נשבעת לאבותינו ע"כ כי פסוק זה הוא
בי"ג מכילין הנרמזים במי אל כמוך נושא עון שהוא מדה הי"ב אשר
נשבעת לאבותינו פומא דאתפני לכך קאמר שם ודא הוא תקונא
קדישא עלאה דתריסר דמכאן אשתלשלו י"ב תחומין לעילא וי"ב ת
תחומין לתתא י"ב תחומין לשבטי אבהתנא ע"כ והנה שם בפ' הנ"ל
ע' רמ"ט שמאריך בי"ג תיקוני דיקנא קאמר ואי תימא דלית אחרנין
כוותייהו לא דתניא תליסר מכילן דרחמי מעתיקא קדישא מי אל כמוך
חד וכו' אשר נשבעת לאבותינו תריסר מימי קדם תליסר לקבל דא
אל רחום וחנון לתתא ע"כ וכו' ע"ש ובבר כתבתי שזהו פי' הפסוק
בישעי' סי' י"א ויצא חטר מגזע ישי וגו' ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה
ובינה רוח עצה וגבורה רוח רע"ת וגו' והוכיח במישור לענוי ארץ
והכה ארץ בשבט פיו וימחי חייכי ארעא וברוח שפתיו ימית רשע ע"כ
וכבר הארכתי כי מאן רשע דא סמאל ולכך סידר ישעיה הנביא כי ז"ל

פי' פסוקים מזוזר בתלים ע"ג

פי' מאמר ויצב ע' ת"ט

פי' פסוקים בישעי' סי' י"א

בפ' תצוה ע' רס"ט ישעיהו שמא גרים לפורקנא ולאהדרא נהורא
עלאה לאתרי' ישעיהו לאנהרא להוא נהורא עלאה ולמעבד פורקנא
ולמבני בי מקדשא וכל טבין וכל נהורין יהדרון כבקדמית' ע"כ והנה
הארכתי כבר טעם לומר פסוק ויאמר כי יד על כס יה וגו' מדר דר
שבהם י"א תיבות כי הרשע הנ"ל הוא בסוד י"א ארורי' י"א יום שבין
כדה לנדה כי ארור גי' במ"ק י"א י"וד א"לף במלוי גי' סמא והקדמנו
כי לא תתפיים מטרונית' עד דתראה נקמה בהאי רשע והקדמנו שהאי
רשע יהי' נכרת ע"י נ' שמהן יהו"ד הנמשכי' משם ס"ג אשר נ' שמהן
אלו הם סוד חלם לכך נ"ל מדר דר לדייק בחלם כי כן כתיב בתורה
לכך הנבואה שניבא ישעיהו על רזא דפורקנא קאמר וברוח שפתיו
ימית רשע היינו סוד הנ"ל ולזה קאמר וברוח שפתיו ימית רשע ואז
והי' צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו וגו' ונער קטן נהג בם
וגו' לא ירעו ולא ישחיתו וגו' כי כבר הארכתי כי אית' בפ' לך לך ע'
רנ"ה דתניא כל שאר ארמות בשאר עמין אתייהבו לדברבין תריסין
דממנן עלייהו ועילא מכלהו ההוא דכתיב בי' נער הייתי וגם זקנתי
ע"כ וזה קאי על מטטרון כדאי' בגמ' והנה אז לעת הגאולה ביום
ההוא יהי' יי' אחד כי יפקוד יי' על נבא המרום במרום ועל מלכי
האדמה באדמה וכדכתיב לאסור מלכיהם בזקים וגו' לעשות בהם
משפט וברוח שפתיו ימית רשע ואז ונער קטן נהג בם ר"ל מטטרון
לבדו ינהיג על כל האומות שיתגיירו והא דמדייק והי' צדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו כי אית' בסידור האר"י ז"ל אזור ישראל בגבורה
הנה מלכות יונאת כנגד החזה דזעיר אפין ממקום האזור בסוד כאשר
ידבק האזור על מתני איש והיא נוטלת הגבורה לבנינה וזהו אזור
ישראל בגבורה ועל עוטר ישראל בתפארה כתב והנה כתר דז"א
נעשית מחצי ת"ת דבינה וכו' ע"כ ולפ"ד כי הקדמנו כי חכמה ובינה
נמשכו מכתר דא"א שבו נתלבש חסד דעתיק ובינה ממוחא דא"א
שבו נתלבש גבורה דעתיק וכו' והנה הקדמנו שזה פוא סוד והוא
ירית להנהו תרין עטרין דנגיזין בחכמה ובינה ולכך נקרא בסוד בבורי
ישראל דמסיים בפ' האזינו וכד נהרין חכמה ובינה כלהו אקרון תפלין
דרישא וכלא נטיל דא והאי יהיב לברת' וכו' וכלא אחיד מע"ק תליא
ביוזלא קדישא וכו' וא"כ שפיר קאמר אזור ישראל בגבורה היינו גבורה
דעתיק דעל ידי גבורה זו נבנית כי הוא לקח מבינה והוא יהיב למלכו'
וסוד עוטר ישראל בתפארה הוא סוד יחודא שלי' ואז הוא סוד ב
בעטרה שעטרה לו אמו והנה אית' בפ' ויקרא ע' כ"ז ונשבע
על שקר דהא בגין דא קב"ה אסתלק מכלא כביכול קב"ה לא אשתכח
בקיומא דהא כנסת ישראל אתפרשא מאתרי' הה"ד אבדה האמונה מאי
אמונה דא כנסת ישראל כד"א ואמונתך בלילות וכו' ע"ש כי איתא
בפ' משפטים דין אמת עמודא דאמצעית' שפת שקר ניהנם וסמאל לזה
כששקר גובר אז כביכול לא אשתכח בקיומ' וכ"י אתפרש' מאתרי'
ולזה מבשר והנה ארץ בשבט פיו לחייבא ארעא וברוח שפתיו ימית
רשע היינו שקר הנ"ל ואז והיה צדק השכינה אזור מתניו וכנ"ל והאמונה
אזור חלציו וגו' ובפ' בלק ע' שס"ז ר' אזקיה פתח והי' צדק אזור מתניו
והאמונה אזור חלציו האי קרא איהו כלא דא צדק היינו אמונה ואמונה
היינו צדק וכו' אבל בזמנא דקיימא בדינא קדישא ומקבלא מסט'
שמאלא כדין אקרי צדק דינא ממש וכו' אמונה בשעתה דאתחבר בה
אמת וחדוה וכל אנפין נהירין כדין אקרי אמונה ולית אמונ' בלא אמת
וכו' חד דרגא לישראל וחד דרגא לשאר עמין וכו' עש תבין הרבה :
ובזח תבין מה שאנו מתפללי' ביום בו"ה הפותח יד בתשובה
לקבל פושעים וחטאים וכו' אל תשכחינו נצח והושיענו אל
תשפוך חרונך עלינו כי אנחנו עמך בני בריתך דל כבודינו בגוים ו
ושקצינו כטמאת הנד"ה עוררה גבורתך וקנאתך עליהם וכו' מהר
יקדמונו רחמיך וכו' היינו צדק אזור מתניו שמרמז על דין לעמין לכך
עוררה גבורתך וקנאתך עליהם ולכך שנבי אזור כתיב צדק שהוא פי' אזור ישראל
גבורה דין לכך אנו אומרים אזור ישראל בגבורה וע"פ מה שכתבתי בגבורה עוטר
זכאין אינון אצבען דכתבין רזין ופומא דאפיק שמהן זהו פי' באזמור ישראל בתפאר'
שירו ליי' שיר חדש וגו' רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם כי סוד פי' רוממות אל
נ' שמהן הם נ"פ יהו"ד וכנ"ל והם נמשכי' מן שם ס"ג ושם בפ' פנחס ע' בגרונם וגו'
תנ"ו ז"ל כען תסתלק בא"ל דאיהו ייא"י וזהו רוממות אל בגרונם
והא דקאמר האי לישנא בגרונם כי ז"ל בפ' נשא ע' ר"לד אפס קניהו
ומאן דלית ליה רשו לאתעסקא באורייתא וכו' יקיים קומי רני בלילה
לראש אשמרות זיימא אשמרות מכמה סליחות וכו' וכל מיני רנה
בגרוני' דאיהו כנור לאפקא ביה קלא בשית כנפי רואה עם ורדא
בשית עזקאן דקנה ודא ו' ויפק לי מלבא דתמן בינה בן י"ה דאיהו ו' וכו'

ועיין

פי' אזור ישראל בגבורה

פי' מאמר ויקרא ע' כ"ז

ועיי' מאמר בפרשת פנחס ע' תי"ו סוד ככור ושם ע' ת"א האלכתי כן גאו יקוים ואח"כ פריעות כידם כי וחרב גימטריא רי"ו וסוד ע"כ שהן הם רי"ו אתוון כידם דיקא כאשר כבר הארכתי וגם סוד הנ"ל וכאן אנבעין דכתבין רזין כי אז זרוע י"י על מי נגלתה וגם מתקן סוד חכמה תבונה דעת אשר אכוא מן המרכבה ואז סיפק בידו לעשות נקמה בגוים וגו' : כל משך הפסוקים רק אחר יאמר וכי יש כח לילד אשה בכל הנ"ל גם שכבר הארכתי ראה תראה עוד °מאמר בפרשת נשא ע' רע"ד מלין דקא עבדי מתערין יולין לעילא בגוונא כפריסו דאנבעין דכהנא לתתא אתערת שכינתא למייתי ולשרי' עלן ובן כמה אילין וכו' : דהא כאתערותא דלתתא אתער חילא אחרא לעילא וכו' : כההוא שעתא דברכתא נפקא מפומיה דכהנא תיאון שתין אלוונבפקין ושפין ובדקיע והוון שתין ורברבין על כל את ואת וכלהו אודן על כל אלין ברכאן ו"ט שתין אתוון בברכאן אלין כנין דישרא שתין רבוא וכרוא דשתין רבוא קיימין בעלמא (והטעם הוא כאשר כבר הארכתי במאמר תרומה ע' רכ"ד אתם קניהו עלמא סתימאה דלא ידיע כלל וכגויה דיידין שית רבוא אלף וכו' : וכיון דאפיק לון ואשתכללו כחדא כדין איהו חבורא חדא ואיבון רזא דאת ו' דאתחבר בספוא עלאה סתימאה וכו' • כד כפיק ו' ואשתכליל עמו י"ה ישראל לסגולתו עד כאן • ולסוד זה כתבתי שלוה יש ה' חומשי תורה כנד כאי עלמא סתימא ותורה גופו כסוד ו' ארכה שמה שפרים וכוה תבין °מאמר פרשת תרומה ע' רמ"ג אתם קניהו וכד כלהו אשתלימו ואכדירו מגו שמשא כדין סיהר מתעטר כגוונ' דאיות עלאה שלימא ב"כ תרעין ודא איהו דכתיב תורת י"י תמימה וכו' : כרוא דחמש דרגין בגוונא עלאה דאינון חמש רזא דחמשין כנין כן איהי אתיה בחמש חמש תיבין בנין לאשלמא תגבע י"י תמימה משיבת נפש הא חמש וכו' • וכלהו אתיין בחמש חמש לאכלל' בגווכ' דבינה ועל דא חמש חמש שית זמנין לקבל שית סטרין עלאין דאינון רזא דשמא עלאה ע"כ • ואית' בסידור האר"י ז"ל כנס יש במזמור בוה ו' הוי"ת כנגד ו' קנות סוער אנפין ע"כ : והקדמנו מה דאית' בת"פ אחרי מות ע' קכ"ח נ' דרגין אינון מתקשרין דא בדא קב"ה אורייתא ישרא וכו"ל • וכוה תבין °ת"פ נשא ע' רע"ד בנין דישרא שתין רבו' אינון וכרז' דשתין רבו' קיימין תדיר בעלמא וכל חד וחד איהו חד רבוא מאה קדיש' דנפק' מההי סלק' לעיל' עד ההו' כרסי' דלעיל' וכלא שכינת' עלאה ושכינת' דלתת' אודן בכבו' בכל אינון ברכאן וכל אימן שתין תיבין ועל"ד כתיב ושמו את שמי על בני ישרא וגו' וכדין קב"ה מברך לון לישרא ע"כ ע"ש :

ובזה תבין מה שכבר כתבתי לעיל דברכה זו צריך דוק' בלשון הקודש לסוד הנ"ל • וגם כהיות דיש ממנן מלאכים וכבר כתבתי מה דאית' בפ"ק דמס' שבת דף י"ב כל השואל צרכיו בלשון ארמי אין מלאכי השרת נזקקין לו וגם לסוד הנ"ל : והנה מה שאני כותב דוקא כנגדו' כתפת מן הים • וכוה מה דאית' בגמ' סוכ' בא"ח סימן קכ"ח אין נשיאת כפים פחות מעשרה והכהנים מן המנין • גם שם וחולין אצבעותיה' ומכווני' לעשות ה' אוירא וכו' וכוא לסוד הנ"ל כלא כאן אמר וכלא שכינת' עלאה ותתאה אודן בברכאן : ולוה כטעם אית' פי' שאינו יודע לחתוך האותיות כגון שאומר לאלפי"ן עייני"ן וכו' לא ישא את כפיו • וככה הארכתי לעיל בזה ע"ש • בזה דאיתא פ' אלה הדברים טעם בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימותו ע"ט בנין דאצבען דבר נש יעבין ברומו של עולם וכו' דמסיים וע"ד כל ברכאן דכהנא באצבען תליין וכו' : לזה איתא בא"ח סי' רכ"ח אע"פי שבטלו הכהנים ידיהם שחרית חוזרים ו נוטלים ידיהם עד הפרק שבוא חיבור היד • כי איתא במאמר פ' נשא ע' רע"ח תאנא א"ר יוסי בשעתא דכהנא פרים ידוי אסיר ליה לעמא לאסתכלא ביה בגין דשכינתא שריא בידוי א"ר יצחק אי הכי כיון דלא חמאן מה אכפת להו וכו' אמר ליה משום דשמא קדישא רמיזא באצבען דידוי וכו' ואם כן לפי כל זה לא היה צריך ליטול רק אצבעות לבד אבל לפי מה דאית' במאמר פ' יתרו כתבתי לעיל ידי אלין דזכתין רזין עלאין וכו' וסדר לון בבר נש באצבען לבר ולגו ובההוא כף וכו' • ולסוד זה נקרא נשיאת כפים וגם לזה איתא ופורשים כפיהם כדי שיהיה תוך כפיהם כנגד הארץ : ואחורי ידיהם כנגד השמים ע"כ • וזהו שמדקדק לבר ולגו : ושם ובההוא כף והנה נלע"ד עוד כי שם מסיים א"רש בהני תלת קראי רישיהון יו"ד יו"ד יו"ד כגון "יברכך "יאר "ישא כלהו ל לאחואה מהימנותא שלימא ולאתברכא מעתיק' יומין דאצטריך יו"ד יו"ד יו"ד לאתברכא עיר אנפין דכלא וכנ"כ יברכך כ' לעיל ושמרך

פי' מאמר נשא ע' רע"ד

פי' מאמר תרומה ע' רמ"ג

פי' מ"פ נשא ע' רע"ד

טעם מוספלא בא"ח סי' רכח ב"י לכהנים ודיוק נשיאת כפים

הכא לתתא וכו' כלו. כו' (ודאי לפי שכבר הארכתי °מ"פ בראשית ע' קנ"א בסוד נ' טפין ואינון נ' יודי"ן דאינון סגולת ודאי ואינון י' "יברכך י' "יאר י' ישא וכו' תלת טפין עלאין אינון סגולת' דתליין מחוא' סתימאה עתיק' דעתיקין תלת טפין אודריקו ממוא' תגייב' ואינון סגו"ל וכו' ועלייהו אתמר בראשי"ת נ' טפין דאינון ם סגולת' דאודריקו ממוא' סתימ' אינון קוצ' דאת (י') לעיל וקוצ' דילה לתת' וגם באמצעית דילה מוא' דאודריקו נ' טפין אין מיכה איהי (י') ודא (י') דאיהי לעיל'מאת בא (י') לתת'מן בא מוחא תגייב' ותלת טפין דאודריקו מינה אינון סגו"ל תלת טפין דאדם קדמאה וכו' ותלת טפין דאדם תגייב' וכו' ותן אדם עלאה ואדם תגייב' לא מה שמו ומה שם בנו מה שמו אדם עלאה ומה שם בנו אדם תתאה וכו' : ולקבל אינון נ' טפין אינון נ' יודי"ן דאינון בי"ד ה"י וא"ו ה"י דמעידן על עלת העלות וכו' ע"כ ע"ש :

ועיין במאמר פרשת יתרו ע' ק"ח שמאריך בסוד פסוק זה מה שמו ומה שם בנו וגו' אמר ליה רזא דמלה הא אולפיב' לר"א בני אמר ליה לית' לי מר דהא בחלמי שאילנ' וכו' ואנשנא וכו' אמר ליה רזא דמלה היינו דכתיב בני בכורי ישרא וכתיב ישרא אשר בך אתפאר והוא ברזא עלאה והיינו אקרי בנו וכו' ר' ייסא אלם דעתיה אזל לבית' אדמוך אחזיאו ליה בחלמיה ספר' דאגדת' והוה כתב ביה חכמה לעיל' תפארת לתת' וכו' ומסיים והא כלא אחזיאו לך והכי הוא דכתיב מה שמו ומה שם בנו כי תדע וגו' • חכמה שמו תפארת שם בנו ע"כ ע"ש • וכזה דאיתא במאמר פר' בראשית ע' קנ"א בסוד סגולת' ובאן אתר אודריקו בנ' אבא וכו' ע"ש : וכזה תבין שם ע' קנ"ט ודא דרגא דמשה כליל נ' אכבן נ' דרגין תחותייהו וכו' ע"ש עד סיום פסוק ואמרו לי מה שמו מה אומר אליהם ע"כ : וכזה תבין מאמר הנ"ל בפרש' נשא והלא בתחלה קאמר בהני תלת קראי רישיהון יו"ד יו"ד יו"ד כגון יברכך וכו' ולאתברכ' מעתיק' יומין דאצטריך וקאמר עוד פעם אחרת יו"ד יו"ד לאתברכ'זעיר אפין מעתיק'וכנ"כ יברכך ע' לעיל' וישמרך לתתא ע"כ : ולסוד הנורא הזה תבין מה דאית' כדין ברכת כהנים ז"ל מגביהים ידיהם כנגד כתפותיהם ע"כ : איתא בכתבי האר"י ז"ל ע"ל וזה שכתבתי בסוד יחוד של זכירה עם הנקודות בסוד האף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו וגם ב"כ כתפות האלו וסוד שני כתפי' אלו הם סוד תרין כתפין דא"א אשר הם מתלבשים תוך חכמה ובינה חכמה בכתף ימין ובינה בכתף שמאל ולכן הם סוד י"ה י"ה כי הם כאבא ואמא וכו' וו"ה שתי כתפות חוברות וכו' ע"ל כי הם שני ריעים דלא מתפרשן • וכן איתא במאמר נכחות פ"ט ורעים דלעילא בשמא וחיה לא מתפרשן כלל ויודע ספירותי' של חיה הן הן שבה הוגיע לכתפים של יחידה ולא יותר לפי שהוא עליון נכורא וכו' ועלייהו אתמר האל"ף לך שלמה שכך מלת כת"ף בעצמו גימטריא אל"ף וכתיב ובין כתיפיו שכן ע"כ • כי סוד יחידה הוא אריך אנפין בסוד כתר וחכמה ובינה הם חיה ונשמה (ואתם קניהו כי כל כתר' אריך אנפין הוא כתר ותתיו כאים ומלבישי' חכמה ובינה) כי כבר כתבתי פירושו • גם הקדמנו מה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל וצריך שתדע כי אדם העליון זכר ונקבה אינם נרמזים בצלמם ובדמותם אל הת"ת לבדו או אל המלכות לבדה וכו' ואומנם כל אדם ואדם רומז אל כל האצילות פרצוף אריך אנפין עד סוף המלכות דאצילות כדמיון אריך אנפין עצמו אשר מתפשט בעצמו ספירות שלו בכל העולם האצילות ע"כ • והנה לפי מה שהקדמנו שבסוד ברכת כהנים יש לכוין שני כוונות א' כנגד חכמה ובינה שהם סוד שני כתפין דאריך אנפין וגם לכוין לברך לזעיר אנפין וכנ"ל ואדם כולל מן אריך אנפין לכן כשמברך מגביהין ידיהם כנגד כתפיהם והוא סוד מופלא • והנה איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד קידוש כבר אומרם שתכוין לי"ב שבוטי' כי (הי') עגול נורת הכ"ף עגולה של יד ימין וכו' וכלקחו הכוס בשתי ידיו יכוין כי ידיו הם י"ה י"ה וכו' ע"ש : כי בכל יד יש כ"ף הוא (י') וה' אצבעות : אם כן כחיבור הידים ביחד הם נ' יודי"ן ויכוין לסוד נ' יודי"ן הנ"ל • ולסוד זה צריך לכוין בכף היד והאצבעות לכך קאמר רחיצת הידים יהיה עד הפרק שהוא חיבור היד והזרוע : והנה איתא °במאמר פרשת נשא ע' רע"ו א"ר יהוד' כל כהן דלא ידע רזא דא ולמאן מברך ומאן איהי ברכתא דמברך לאו ברכתא דיליה ברכתא והיינו דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו וגו' מאי דעת • דעת כתם תורה יבקשו מפיהו ומאי יבקשו מכיהו תורה • תורה סתם כיא אחידא תוד'דלעיל דאקרי תורה סתם וכו' ע"ש :

ופי'

מ"פ בראשית ע' קנ"א

פי' ע"פ יתרו ע' ק"ח

ע"פ הנ"ל תבין סוד מופלא בברכת כהנים שגבי' ידיו נגד כתיפיו

מ"פ נשא ע' רע"ו

ופי כלפ"ד כי הלח הקדמתו כי נ (י"י) הכ"ל של "וכרכך "יתר "יפת
הם לימון נ' יודי"ן "יכרכך "יתר "יפת "יהושפט ד"ה ויתיב ד
דתקיפותיה לתן וכו' דמכוייהו מיה דחזרתיה בקשה וכו' תורייתיה
דתקיפותיה עלויה וגו' ולתחזר תורה לבעליה וכו' והקדמתו לעיל
מה דתיתיה ביתוחא פרשת כפים ע' רמ"ב ו"ל ותי עת לעשות לה'
פירוש תורתך תורה לבעליה וכו' ולעניין יומין תיתיר : ובזה
מובן מאמר הכ"ל .

ובמה שהזכרתי כאן בשורה כהנים כשוב תורה כי יפלה
הלי (י') ובשתר תור והוא סוד ושהשמה אתי"ן תבת וגו'
כי הלי תורה כקדה א"ן : נס כתבתי תה דתיתה ביתוחא פרשת
כפים ע' תל"ו הכי אית עיתר לאתלקחא על כל בריין בגין ד
דתפתלקן לעשות יו"ד ה"י וה"ו ה"י וכו' כגון דתפתלקן בה"ל דתיהו
(ויה"י) דתיתין שתהן סדורין הלח ה"ל תחד כרתה : ובזה תבין
מאמר פרשת כתיבת ע"י יהי תור דתיהו תל נחיל הוה דהקיץ
מאמרים ע"כ ע"ש . והוה מובן לכך בקדה ה"ל נחל"ל דהקיץ ה
מאמרים היינו קול הכ"ל : נם תדעו כי הקדמתו לעיל כי הלי
תורה בקדה תורה דכיה כי הלח דעת בכלל ה' תאדים וה'גוונות
וזה הדעת הוא דעתיקין יומין דהוה ביחד לכל אחד ריעין ואת
דדעת זה ותלבבני בחדי תורה ולכך בקדה תורה דכיה .
ולכך בקדה ה"ל נחל"ל בסוד תחד ה"ל כל היום וגו' ובקדה נחל"ל שבאתך
מן אחד דדעת דתעיק יומין בחלבם מן הישן לכל אחד ריעין וכתאר
ככר הזכרתיה לך לעיל . וע"פ מה שכתבתי אבין ס"מאחר פרשת
יפרו ע' קכ"ט ו"ל תינוק כתיב ונם תני תכה כבי אלהי
דת עם דת בכוונת ויסלקון בהכאן מהלא' הוחיל ונאות' דיסרחל
תתייהב' בשחר עניון כד מתחברן כחדל כתיב כף אחת שפיה והב
אלמה כתיב מתיון תתוון בכהכאן כנון דיסרחל תינון מתיון דבו' וכו'
כשיתת כפים מתיון תתוון בכהכאן כנון דיסרחל תינון מתיון דבו' וכו'
דיסרחים ומתו לת שתי על כני ישראל וגו' וכדין קד"ה תכתך להו
ליזכאל תכל עכשיו בעלו כשיתת כפים כי דינון כסולן יומני חב"ך
ולזה יתפלקון בהכאן מעלא' רחה תרחה שם ס"ע רע"ת תלה כל כהן פי' ת"ם כפת
דהן לא דחיים לעת וכו' לא דפרום ידוי לכהכ' עת דכתי' טוב עין הוא ע' רע"ח
יבורך אל תקדשי יבורך אל יכרך ע"כ ואית' שם ס"ה כ"ל ע' רמ"ה
פ"ינוי דליים תוור' דת מתפנין תשתר עיינין לית בכוות' על עיל' ת"ט
דכתיב הכה לא יכום ולא יפן מומר ישראל לכעיל וכו' תלה לי עיל' דת
תכתיב רעב תד' לא יכלון לקיימיין כלהו בנ"כ תקדי עיל' פקיח עיל'
עלאה עיל' קדיש עיל' קדישין עיל' דלא תדעין ולא נהיט עיל' להו'
כעור' דכלא עיל' הוו' קיומ' דכלא : ועל הלי כתיב טוב עין הו'
יבורך אל תקדי יבורך לא יכרך דהלי תקדי טוב עין ומכיה מכרך לכל
ע"כ וכו' כ"ל מהקדמתו כסוד ברכת הכהנים ולתתברכו מתתיקדים
דלתתרין (י"י) לתתברכ' ועיר תפן מתעתק דכלא ע"כ . לזה
מבי לעיל הלי פסוק נבי טוב עין הו' יבורך וזה הפסוק הו' כע"ך
לזה תחת השוכבת לעלות לדוכן מוע' כתחד מעיניהו לא ישא תת כפו .
וע"פ זה תבין נם כן מה דתיתיה כבוונת שלמה דף ל"ת בשם תיס כוונת שלמה
השלו' כ"מ"ע זה לשונו כי שלמה פסוקים על ברכת הכהנים יש בכל דף ל"ת
אחד מהם כפל הברכה כל אחד מהשלו"ת משמשת בסגיה ולתחריה
ותחרו כתחדש יבורכך בחנות עשה וישמרך בחנות לת תעשה
וידוע כי השמן הם בחסד והלחמין הם בגבורה וכו' ע"ש . ולפיכך
ברין לבין כשעה שהש"ץ תו מכתן תוא' יברכך י"ה כנקוד בעול
שהוא רמז לחסד בסוד שנולה מכל הענינים ונו' : (וכבר כתרכתי פי' על ברכת
לעיל כי סוד חסד זה נאמן תן חסד דעתיק כי תו יקויים בנו הפ' כהנים
והייתם לי סגולה מכל העמים ונו' מה שכבר הזכרתי בתחיר כל'
פנחס ע' תל"ו בסוד סגולתה עיין לעיל) וכשהוא תומר ויאשרוך
להלי"ה כלת שב"ת הוא לבגבורה (עיין לעיל מה שכתבתי בסוד כי
בי חש"ק וכו') בסוד ותקוח שב"ת ותקשם ונו' ובשם הוי"ה על שב"ת וכו' :
פסוק הכ"ל יכוין בה שני פקודים הקבוצים בגו"ל שב"ת וכו' :
ועוד כתבנו תכמים ז"ל יפר י' פכיון תלוך בתורה . ויתוכן לכוונתו
לפיכך נרוך לבניו כהוי"ה על פסוק זה כשומרו (יא"ר) להוי"ה
בניקוד חל"ם (כי סוד חל"ם כתן הוא ירום ונשא ונבוה עיין
לעיל) : ובחלת ויתוכן לבוי"ה בנקודות כפולות שהם חיריק ו
וקבוץ"ן : ובחזכרה על פסוק זה יכוין לשלושת הפקודים עד שכל
לות ותות תד' תתניו של שם בן ד' הכ"ל תהיה נקוד בנ' נקודים
כשהכיוס היינו חול"ם חיריק"ן וקבו"ץ :

ועוד

פי' תלוי' ע"פ
נפש ע' רמ"ד

ע"ב פרשת
תלוי' ופי'
ע' רמ"ו

ע"ב כרשת
כפים ע'
תל"ו

כוונת שלמה
דף ל"ת

פי' על ברכת
כהנים

ועוד כתבו ז״ל כי ישא יי׳ פניו אליך ו׳ מלכות בית דוד דכתיב ודוד עבדי נשיא להם לעולם וישם לך שלום בשמו של הקב״ה לפיכך במלת ישא יכוין להוי״ה בנקוד נבאות וכשהוא אומר וישם לך שלום יכוין הוי״ה שכולה שורק עם וא״ו הדומה לבחי׳ יסוד קו ח״י עלמין הנקרא שלום בסוד הנני נותן לו את בריתי שלום : וכדכתבו נ״כ המקובלים וספרא דצניעותא ובאוכרה של הוי״ה מפסוק הנ״ל יכוין לניקוד נבאו׳ ולניקוד שור״ק כוא״ו וקדישת ניקוד נבאות הנרמז למלכות פרנוף שלם עם היסוד היינו נקוד שור״ק ונכרעו במלת שלום ע״כ :

ולמוד זה מבואר כשאלם לאיזה אדם בשעת ברכת כהנים מתפללין על החלום ואומרים אח״כ אדיר במרום אתה שלום וכו׳ :

ק״פ ויהי ע׳ תס״ה

ויהי הוא כי איתא °בז״פ ויחי ע׳ תס״ה תאנא בההוא יומא תקיפ׳ ודחילא דכד כד מטא זימנא לאסתלקא מעלמא ארבע סטרא קיימין בדינ׳ תקיפא ומתפרין דינין מלכא בטורין דעלמא וארבע קטורין כאן וקטטותא אשתכח בנייהו (היינו ד׳ יסודות לאסה שיש באדם יניקת למעלה מן חג״ת מלכות כי כל חד עולה למעלה לשרשם ע״כ : ועיין בז״פ בראשית ע׳ קכ״ג וקכ״ד וכתב בזהרי חמה שזהו טעם שנותנין שלום כי הוא לשון בדכה שיהיה שלום לכל היסודות הנ״ל ותפי׳ בחיים: וזהו פי׳ הפסוק מדוע באת אלי לא חדש ולא שבת ותאמר שלום וגו׳ :

גמ׳ מס׳ סוכה דף כ״ח

°ובגמ׳ מס׳ סוכה דף כ״ח חייב אדם לקבל פני רבו בשבת שנ׳ מדוע באת אלי לא חדש ולא שבת וגו׳ מכלל דבחדש ושבת חייב לקבל פניו ע״כ : והענין הוא דאיתא בכתבי האר״י ז״ל הנה הכתוב מכריז ואומר ביומו תתן שכרו ר״ת שב״ת כי כל המצות שאדם עושה באמצע השבוע או אם קורא בתורה או אפי׳ בחול יש בו תוספו׳ כל מה שיוכל בה וכללו בני אדם להשיג בתוספו שבתו ר״ת מ״ש רשב״י ע״ה כי ת״ח בימי החול יש להם תוספו׳ כמו שיש לשאר בני אדם בשבת : (ע״פ מה דאיתא בז״פ פנחס ע׳ תמ״ח ע״ל) כמנה כי זה השכר שנותן הקב״ה לת״ח העוסקים בתורה או מקיימי מצות והוא כמשל לשכר פעלו והוא שיש לו שכר יום ויום. אפילו בחול שיש לו תוספות קדושה של השכר שניתן אל האדם בימי החול היא מצטרפת עם שאר תוספות קדושת שבת הבאה מאליה ביום השבת כנודע וכו׳ ע״ש :

ק״פ קדושים ע׳ קכ״ב

ולמוד זה איתא °במאמר פ׳ קדושים ע׳ קכ״ב אל תפנו אל האלילים וגו׳ ר׳ אבא פתח אסיר ליה לבר נש לאסתכלא בטעוות עממין וכו׳ וכ״ש דאסיר ליה לבר נש לאסתכלא באתר דלא אצטריך ר׳ אבא פתח פני אלי ואכני תנה עוך לעבדך למה אלי וכי לא הוי ליה לקב״ה שפירא בעלמא כדוד אלא הכי תנינן דוד אחרא אית ליה לקב״ה והוא ממונא על כולה וכו׳ ושפידו דהאי דוד נהיר לעלמין כלא ע״כ : איתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד את״ד זה לשונו אמנם אין הענין איכו יונא שום הכל אמנם בהיות בחי׳ נקודת דפ״נ שאורס מוטעו מאור הטעמים דפ״נ אמנם על כל זה מזיכו שיש כח בהסתכלות הבטת עינים כי מניכו כי היעגה מאחזת בינה בהסתכלו׳ עיניה בהם בלבד ומוניאה אפרוחים ולזה מזה הסתכלות כתהום עולם הנקודים ע״כ ולזה שבשבת יש הארה גדולה לת״ח כי עולה עד אריך אנפין בסוד ר׳ מלך נאות לבש ות״ח הם דבוקים כאשר הארכת : ועיין בז״פ משפטים באריכות ע׳ קנ״ח הנא ברכי דרבנן דשלהי מן דא איהו וכו׳ לזה חייב אדם לקבל פני רבו פני דייקא כדאיתא האי דידיה׳ מחברייא דחזיתאי לר״מ מאחורו אלמלא הוו חזינא מלפניו הוה מתחדדנא טפי : וזהו °פי׳ הפסוק פניך אל בעבדך ולמדני תורתך :

פי׳ פסוקים בהפטרה חיי שרה

וכבר מוכיחת כשבאה אל אישע ואומר לה מדוע באת אלי וגו׳ וכנ״ל כתיב ותאמר שלום והוא כי באותו פעם באת שתבקש רחמים שמת בנה ולזה דברה אכי מבקש שלום שיהיה ד׳ יסודות שיהיו ביחד ואז סוד שלום : ולזה איתא בדברי חז״ל אין שלום לרשעים ובחייהם קרואים מתים : ולזה הגיד מאתני הגאון המופלא מהור״ר אהרן שסיים אב״ד ור״מ בק״ק כשעוריו גבי פנחס דכתי׳ הנני נותן את בריתי שלום לכך פנחס חי וקים עכ״ד ודפח״ח . ועיין דף כ״ח ע״ג ע״כ :

ונהגו איתא בא״ח סימ׳ קל״ד כוהנים לברכות בתענוכם בשני וחמשי כתוב הטור לפי שהם ימי רצון ע״כ : אבל כלע״ד

ק״פ כי תצא ע׳ תקמ״ה

כי איתא °במאמר פ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ה ז״ל אין מתחילין בב״ד דיחידים שומקי דחמס ניהכם אפאי דעשו דאתיילדת ביומא תנייכא וכו׳ ושולטנות׳ דשפחה לא הוי אלא ביומא תנייכא בניהכם וברביעי

פי׳ של א׳ ארך אפים ונעם פולין לומר כ״פ א׳ א״ת

בלקיותא דההורין אתהדרת לשלטא׳ בכל יומא ויומא וכו׳ ע״ש . לזה ונעם מתענין ביומא תנייכא ואומרים א׳ ארך אפים . כי איתא במאמר פ׳ לזה פולין כמא ע׳ רמ״ד וההוא אתקרי ארך אפים כלומר אורכא דאנפין שאמרנו שאמו׳ וכמא עתיקא דעתיקין אתקרי ארוכא דאנפין והוא דלבר א

אתקרי זעיר אפין לקבליה דעתיקא סבא קדש קדשים דקדשייא : וזעיר אפין כד אסתכל להאי כלא דלתתא אתתקן ואנפוי מתפשטין ואריכין בההוא ומנא אבל לא כל שעתא כמה דעתיקא ע״כ ע״ש ולכך כדי להכרית להאחרה שהוא מטוכפת אומרים א׳ ארך אפים וכנ״ל . ובמדינת פולין ואשכנז אומרים שני פעמים לסוד הנ״ל : כי בעת רצון גם זעיר אנפין הוא בסוד מעלת א״א וכנ״ל .

ק״פ פנחס ע׳ תכ״ג טעם שאומרי׳ ג״פ תהלה לדוד ביום

ואומרים אשרי יושבי ביתך פעם שלש עיין °במאמר פרש׳ פנחס ע׳ תכ״ג ז״ל אמר ר׳ אלעזר תנינן כל מאן דאמר תהלה לדוד בכל יום תלת זמנין איהו בר עלמא דאתי וכו׳ ע״ל כי כתבתי שם באריכות ואם קיימו תו אולפיכא דלאו איהו אלא תרין זמנין בכל יומא דאלין חינכא על בר נש ואי יתיר לאו בנין חובה כיכהו אלא בנין שבחא גו תושבחא דזמירות דדוד מלכא מ״ט בנין דפרנס׳ לא חזי למשאל אלא בתר צלותא ופרנסה דמאריה מלכא אכול בקדמיתא ולבתר ייכלון עבדוהי ההוא דכתיב באתי לגני אחותי כלה אכלתי יערי דא צלותא דמיושב עם דבשי דא ק״ש וכו׳ שתיתי ייני עם חלבי דא צלותא דמעומד וכו׳ ועל דא לית חיוב דמזונ׳ אלא בתר צלותיה בצלותי דיוכה׳ כערב קודם צלותיה מ״ט בגין דעד לא אשתכח דיכא קשי׳ בעוד דאנפין דמלכא כהירין ייתא תהלה לדוד בהאי סדורא דמזוכא דלבתר דדיכא שריא על עלמא לאו שעתא הוא ע״כ : ועיין נ״כ במאמר פ׳ ויקהל ע׳ ספ״ו טעם לאיסור אכילה קודם התפלה :

פי׳ של למנצח יענך יי׳ וגו׳ ק״פ פנחס ע׳ תמ״ח

מזמור לדוד יענך יי׳ ביום נרה וגו׳ איתא °במאמר פ׳ פנחס ע׳ תמ״ב ז״ל אמר דעיא מהימנא בההוא זמנא אלין ומארי דחכמתא מארי קבלה ומארי רזי תורה וכו׳ ובאינון חבלים תהא בנערא דלהון ובאינון חבלים דמותא בהון אתערת שבעין דלעילא עד דיתער קול דילה עד יי׳ ומיד קול יי׳ יחולל אילות דאיכון מארי מתניתין וכו׳ ע״ש . ועיין עוד °במאמר פ׳ אחרי מות ע׳ קכ״א וע״פ זה תבין נ״כ °מאמר פ׳ בשלח ע׳ נ״ב זה לשונו אמר ר״ש חד איילתא אית בארעא וקב״ה עביד סגיא בגיכה בשעתא דהיא נוחת קב״ה שמע עאקו דילה וכדין חיים עלמא וכו׳ . כד בעיא לאולדא היא סתימא מכל סטרין כדין אתית וכו׳ ונוחת ורמת קלין וקב״ה חיים עלה וזמין לקבלה חד נחש ונשיך בעריתא ופותח לה וקרע לה ההוא אתר ואולידת מיד אר״ש בהאי מלה לא תשאל ולא תנסה וכו׳ והענין כי איתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד קר״ע שט״ן כשהולכת ללדת אלו הנשמות שהם בתוכה הנה לפתח שטות רוכן וגו׳ וכדי שלא יתאחזו החיצונים בנשמות ויתדבקו נריך תפלת הנדיקים שעל ידי תפלתם יולדת הנשמות ואינה נריכה אל הנחש רובן וז״ס קר״ע שט״ן כי שט״ן בגימטריא נח״ש כי נחש הוא הקורע רחם האילה וקריעה נעשה על ידי סם הנזכר וז״ם שאמרו רז״ל שתיקנו בתפלת יענך ה׳ ביום נרה וגו׳ שהם ע׳ תיבין דעאקו בלידה והכלל היונא כי נריך תפלת הנדיקים להשפיע לכתחלה בנשמות אלו ואחר כך לילד אותם שהוא סוד קנירת שדה העליון הנזכר לעיל ועל ידי מעשיהם ותפלותיהם ולכך נקראים החכמים היודעים סודות התורה מחנדי חקלא קוצרים שדה העליון ולוקטי׳ פירותיו ע״כ ע״ש : וכבר כתבתי לך לעיל שזהו פי׳ עסקת בפריה ורביה עיין לעיל .

ק״פ תרומה ע׳ רכ״ח

ובזה גם כן תבין שאנו אומרים תכף אחר מזמור הנ״ל ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב וכו׳ כי איתא °במאמר פ׳ תרומה ע׳ רכ״ח ז״ל בשעתא דמטאן ישראל לסדרא קדושה וכו׳ . קדושה דאי בסופה איהי תרגום וכו׳ זכאין אינון עמא קדישא דקב״ה יהיב לון אורייתא קדישא למזכי בהו בעלמא דאתי ע״כ : ולזה אנו אומרים ברוך אלהינו שבראנו לכבודו וכו׳ ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא וכו׳ כי אם כרווא כפיק ואמר עלאין ותתאין אציתו מאן איהו גם רווא במלי דאורייתא מאן איהו דכל מלוי בנין לאנגא׳ במלי דאורייתא דודאי תנינן דבר נש בעי למהוי שפל רוח בהאי עלמא במלי ד דאורייתא דהא לית נבהו באורייתא אלא בעלמא דאתי ע״כ :

פי׳ מזמור תפלה לעני כי יעטוף

ואחר כך ראוי לומר המזמור °תפלה לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני וגו׳ כי איתא במסכת קדושין ז״ל כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו וכו׳ : והנה טעם למזמור הזה איתא במאמר פרשת בלק ע׳ ק״ס ז״ל תלת אלין דאקרי׳ תפלה : תפלה למשה איש האלהים תפלה לדוד תפלה לעני ומאן חשיב׳ מכלהו הוי אימא תפלה לעני וכו׳ מ״ט דעני איהו תביר לבא וכו׳ ולית תאובתא לקב״ה אלא

כד מקבל לון ותו ואזלי תרי ואיהו אזלוף דעביד עטופת לכל אלוהין
דעלמא וכו' דוד חשיל דבל תרעי ואיכון לאתכתפא למשכנתא וכו' ענבל
נד יי עניה ויתכבדון פשט לבושיה דמלכותא . ויתיב כחיפת כתפוהי
תוהי תפלה דכתיב תפלה לדוד הטה ה' אזנך ענני ותי תיתיל לאחלי
בגין כי אנני ואחיבון לתני ע"פ כתיבו' ע"פ ונפ"ת לא לחם קניתו תנן

כהה אשת דמדר כה כה כל הני סלוסין תרב' כרעות דלבא קק"ס כיחה
קמיי וכו' וח"ל שבדי לתה דבתיב ואיתו לי עבדי לתת ישראל תאר כך
אשתבח ואלו כלות דאלו כה כה לא יהב כריקני לבעלויקב"ה ואנו אתגנו
מתפללין יהב יקדושתו ויחיונו וכ"ת מה כתיבון לקוקחא כי דלבנו מלא
והכה לחם זה תורתי תן לנו כתיבו והכה בסיפור הלחי"ו ל סיפרו כך

פי' מהר יקדושתו ויחיונו כי דלבנו מלא

מקוב ה"ה ו"ן ויה ה"ה ת"ת יו"ד לתת לנו ב"ה ה"ן חוק
אין כאלהינו אין כאדונינו אין כמלכינו אין כמושיענו ניגוני הקלויות דאין כאלהינו כי כל אלהי
העמים אלילים :

פוקב ה"ה ו"ן ויה ה"ה ת"ת יו"ד לתת לנו ב"ה ה"ן חוק
מי כאלהינו מי כאדונינו מי כמלכנו מי כמושיענו

ה"י נוקב ו"ן ויה ה"ה ת"ת יו"ד לתת לנו ב"ה ה"ן חוק
נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלכינו נודה למושיענו

ה"י נוקב ו"ן ויה ה"ה ת"ת יו"ד אבא אריך ב"ה ה"ן חוק
כרוך אלהינו ברוך אדונינו ברוך מלכינו ברוך מושיענו
כתיב עלאה ת"ק
אותה אלהינו אותה אדוננו אותה מלכינו אותה משיענו ב"ה זו כנגד עולם התיקון שהוא בריך יתן ת"ק
עתה תקום תרחם ציון כי בא עת לחננה כי בא מועד : מתיקנין לעולם העליונים לתפלה

והנה יש לן ד' חיוי אתוון וכל ד' כלול חד והוה לון כחד כלומר
נגד קדושת עד לולו לא' קדוש עד לולו שהוא בחי' עולם העשיה
והשם הוא שם ס"ג ומן הולו לא' קדוש עד יהיי לולי תוק"ע עולם היצירה
והוא שם ס"ה ומן יהיי לולי עד ב"ה הוא עולם הבריאה הוא שם ס"ב :
ויתבלת ת"ת הוא עולם האצילות ע"כ : והשם כלכד כתיבתי לשם
קדושה כמוד ושם המלכים אשר מלכו בארץ אדום ויתיר ויתלוך ובריכי
הוו להשבותם ע"י תקלקולים שעשיתם שהוטים לחותן ה' מלכים .
שם נמשך עד יותן השמיח כי כשיכלה להתפרד כל אז החלכים ויתקדש
ויתגדל ויתלבה שם הקדוש ויתאר הקליפה לבד המינים
ח"ם בלא החיות ונו' ודאה תרחם ציון תאר בחיזוד הלחי"ו ל בחיזוד
תרחמיון יי כי דלתני ולא שחתת תוקף לי ונו' עד סוף כל החחזוד שם
לבדי השבועת השלוחים לע"ב ומיולו תקלקילו ומזדיים להם כי
לעולה משלוח נשמם וכו' לכן תחר התפלה תו תומיי לתקנלהיו וכו' ל
להרחות כי עניינו תת שלנו בכל ד' עולמו' . תומיי לאה יה שתא תקו
ברחם ניון כי כח כשע לאנשי כי בח תושב כי עניינו תת שלנו ולכן
רחוי שיגלבו : ותומיי לחוי ה' ופטוח הקטורת על ל' מחנים וע"ל
שה שכתבתי לפם קניה ומנו' ל' מאני הקטורת ולפם קניה בסיזו'
לחי"ו ל' הכוונה כדי שלא יהא שלנאוי בשפא היוזד לנו מלקי'
חיותם כי ל' מאני הקטורת ע"כ ולחי"ם לנו תומיי תמי דכי שהיו כל
השוה שלנות וכו' לי"ת ת"ת מרכיים שלום בעולם שלום' וכל כעיך
מתמיי' לל' תקרי כעיך ולא כוועך וכו' . ודאי הא דקאתר ע"ח
מרכים שלום בשלום הוא סוד שה דחי' בע"פ ויקב"ה ע"כ ומ"ש
דמתקרי תרחם לי' וכו' ולו בי שיכון ליתי ורעותם לבל
דת ומבל נפשי אתעתד כדביקות' דרעות' כדין קב"ה מקרי לי' שלום
וכו' ויפתחון פ"ה בריכה תרעי דאפרקסון דכתיב וכו' ע"כ ותרת' דבדי
בפתחי בשבורות זי' ולו"ק ת"ח מרכים שלום בשלום : נם ראה תראה
כי ב"ה מקק ע"כ ע"ם וכל מתיבותי שלום ואלו תומיי לל תקרי
כעיך לא כוועך והוא כי אית כתם שלום שלו מקרים דק קי"ל ת"ח
ולו' קאתיו לאתר כי אית קדישין דלא ידעין ולא משתמדעין לון
ולא ידעין ולא משתמדעין לון ת"ח שפוסקין בכבינו של עולם ע"כ והעבין הוא כי
הקדוש הוא ליתת ב"ה דהבדי ע"כ ד"ם ע"ם אחוזה אלו ואלוה אחוזי
גרוזי כוועני לקי אית לא תתחזק אות מיה אלא ואילו דקדוקה
חזוי ואלו אלוה (י) וכו' אלמלי אחוזי אחוז לאי דלית בית דת אזרו בגוזה
שאלו לאחזון וכו' מה עבדין נברין תקופי אלא דלי וכו' ובדין אנו
קלין שאחזון ל' אלוהין בגלי אלא דלית בלוה כסיף דזוה ראיון' וכו' ובחזוה
דת חיזוי דעתה אתכנית אלו ואתעבידת בתקונהון' בדיוקנהון בשפירו
דלוה ה' כאלקותיון ע"כ וכו' ע"ם : ולבך מדלי ל' ת"ח בגלון שעסקין
בכבינו של עולם כי אית ב"ה ואית ת"ת ד"ת דקב"ה אית מקומו של
עולם ואין עולם דל בגיניה . ע"כ : ולבן כתיב חוקו ואלוה לבבכם "כל
התייחלים ל"י ל"ל כל ה' כי בחזוד הלחי"ו ל לא תקרי לו אלא
לא אלא הכל ב"ה הכל ב"ה ג' פעמים : והוא ע"ם מה לחית כסילות
הלחי"ו ל ח"ן : ולאחר שיקרא הלבם בכל יום ויכוין לפעמים בה כדי
להסיר כל קלקול ותקון שהם הקלקלו והתקון שהמשיכה הקליפות שעל"פ
וקליפות חוקה בכל"ד ולהלבה ולהתקון בכל"ה ולבבו : בך יהיה

מוסיף ע"ם סוד

פע"ח שה"ן חן כלומר ל"ל ב' חיוי אתוון כמו"ש בחי' חן כלומר
כלאלהינו ופנוס לחסידי כל קלקל ותקון שהם הקלקלו והתקון שהמשיכה הקליפות שעל"פ
וקליפות חוקה בכל"ד ולהלבה ולהתקון בכל"ה ולבבו : בך יהיה

מוסיף ע"ם סוד

מוד התפלה לכל בעל"ה כלשה"ר ליה לחיות נפתח כל הכוין ולכך לון
חומיי' לון כלאלהינו וכו' ולא לומיי' פעמים הקטורת כי הנפש כמוש"ם
כל הנשמה תהלל יה הכל יהללו לי' . לבך רשב"י בחדרי קדישין לחי
לתתבנו חברי' וכו' ואי שיחית י' נוגע בלבבו יהדר לחת תפל' בחזוד
לחי"ו ל ויתפלל עב"ם כמו שהוא מסודר שם כי בדוחו הוא נם בב"
כן ובשחית לבי משתיבו' חושך והנם שלא יכון חש"ב ויתפלל לפי
מדורו . ולפי תרת"ם ויתרו על ק"ם ועל סוד קן צפור תצר לחי כי
כי יקרא קן צפור לפנין שלא תשלח תרכיונך רוח דשלחת עלאה ללא
לחיים רשו לאתכלא וכו' ואת הבני תקח לך דכתיב כי שלח לחיים
אשתוני תקנה שמיי לחת דורש והוא כי הבני הם סוד תקלחת ותלבות
שהם (ו"ה) והוא כי (י) הוא סוד ש"ה יי"ד ה"א ו"ן ו"ה ה"א והוא כי שלח
תשתכל בקן ק"ן אלו הם ש"ם בו וכל') ולי לחודן שובדי' ויכוין
כי וכלה חיהו ולא"ן ללא חכוין כי וכלה חיהו דעביד קקודי דעלחי'
לחלחת כלכלת בקיקי' דשלחי' כמלחן לחי' לשמוח בפנית דהוא כתיב'
עלי ולחת לשמה וכו' ולחי' הכי חי לא תתן רשותא דכלה דהי שקולה
כלה על דוד ולחו ולעשה ידיו כוכב להוא לית כל בר נש
חכים לנוולה רשותי' ולבה לתקנה כלה ויעביד עובדי' דחשוב
על דוד ולעשה ידיו כוכב עליו חפ"ג דלית לון ידעין
לשוחה רשותי' כלה עובדי' כלחיוני' חשה ידיו כוכבו לחלן כהוא
דרגא דחשריך לחתקנה כוכבו בחכוחיה חדא בחכוין לחיוני
מתקנה כהן כחלי עובדא כדקא יאות ע"כ והו שלוחי דוד תקנה
רצוי לפנין י' כדרך הכיוכיני והוא כ"ל : חכל ולחי כחתפלל
כיחודו בסיזו' הלחי"ו ל' כ"ל כל הכיוכיני הם חלכים חיים חוי
פב"ם יש עובדת חכל לפי חנאני שלא בסיזו' שלו בבר כתבתי
טעם לזכות לדבריי' בחיות שלהן כי כיוכ אלת לבבי לחם דבריי שם
עמודי' כיוכ של עולם כי חדם חלוני לכן סיזו' לפי עת חוק
חכל כלה כתיב ונלת חל השובבו חצר יסיר כיחים הם לון לך כל
דוד ודור חלת השופט שביחיו : ועיין בח"ם תנוח פ' ש"ו בחמת
שלנת קדוכת כדי יאות כדין לתקריב כלה כחדל ולחזיר לה חשתח
לחשתח וכך קדוכת לה חשתח בקלה יאות חו יחדל לה חשתח
כדין לכוין עניכן ולהזיר לה חשתח ולחבבי סיזו' ולשלוח ס"ח
ב"ב וכו' ע"ם והוח ס"ם סוד שכבר הלחבתי פרש לחדבי ס"ו
ובזה יוח חעדן להשפוח חת הנן ונו' ובלחדלי ובדין כיזיכין לבי חלבי
עיי בפ"ריכו ע"קם' לבן בקונקלי' סיזדיקי' סוד'חו' לבפוקי
ושוח חין' עיין בח"ם כרלשית ע"ם ובח"ם ולך ע"ש בקון' ע"פ ולן
ל"ד יהוד' ובזוי יקבו' יוחן לבא יחא לחוקיף לחלבי ולח
לחיכון לבלן לבינון נדול העוכה לבן יותר בן החכוך דהא לוקביטו
לחיי דה"ם דאמכו חשיך כרכיון ומחכוב' לחלבא ותחלבא לחשרוניות
דת נכנסת יחדלו שה כהכל"ה בד' חה ולחיות פ' שבשה שלבבו דף ה"ת ל
בן עוכן לא לחבן לחבן קטופה ולא לחבן לבלוה וכו' וסי
ר"ם קשופה שלחבר קדושת חבן' לחיי לוחיות בפה שבשה ביכר וכו'
וכל הנלחרוך לחבן לחלבי לחיות ובשחיתי ב"כ כו שם חבני וכחשון

נלעיין דר"ת לחת"ך לו"ם ונחש"ם נמו"ן כיון

כיון דבי"ד [illegible] ויתעין כנדין ונפקין בדיבתן לבישלא ותתא
ותתפשטון בכללא ונקלא שכיב תשקיון תשקיון דחשיב פלגיה עבדתה
שתלבלת קדישא ע"כ. והוא כי תיתא סם ר"ם תחור תל"ף עיוקין
דפיולתי דכל ברכתא איתעי נפשון ונשקון ואיתפרשון (ז"ס)
פתוחה בכתף דעביד ונפיק וכו' כן פשוטה כללא דדכר ונפקה ע"כ
והכל סוד אחד. ולה קחשיר כנגד אחין קשוטה שיתברר קדישת (קן)
שם כן תשבחין הנשא מן תלבתי ומן תעטרניתא. עיין בזוהר פל'
שמות ע' רמ"ב תל"ף וכו' תלת ודאי תיקוד דשלים ובתיק תתפרשת מ"ם
בסדיה תל"ף וכו' ע"ש. וכבתרי דאמ"י ד"ל ה לשמו הכה בחלת אחין
דשמו שם ע"ב. והוא"ן הדיוקן הימוקן שם. כי אחין"ן דחיי תיכות "תל "מלך
"נאחין כלל בתיקון עם התוקפות ובתיכות שולה ע"ב והכה אחין"ן
יתוקה הוא שלימו מיסוד מחכמה ובינה לון"ב שו כל כוונת הכתכות:
ובתיאר פרשת הדברים ע' ע"ב זה לשמו נבי יונקין פתח ואחר ע"ת ע"ב
ומוסף כי יקבהו לאם ובתכות לפתח מסכיר וכו' ע"ש. גם עיין
באחר פרשת וילך ע' כ"ל זה לשמו יכה ישראל לתתא משמרין
לאחתא אחין"ן ולכוונת לבייהו כתה דאתברך כתה פתחא דבתרין
פתיחין ליה לעילא כתה טבתאין שפתיהון בכללא עלמין כתה חדו
בלל אחי תנר להו לשראל דנהיון אחי תנר להו כשלם דין ובשלם דאחי
בשלמא דין בשתרא דשתקון להו לישראל ואשלם כתה בלתין קדי
אחרני וכו' קלא אחבריא פתחו שבעי ואתקבל כלהו אחיהון דשתקין להו
אחי כשלמא דין בשלמא דאחי אחי תנרייהו וכו' עיין שם ותתיל
דכרים כשלחים דמסיים כל אחין דשלש ברכה מהנות דאחרך ולא
עזבה אחין עליו כאחר שפקוק וכווי יקלו ונו' עיין שם בתריכות
עד נפיק"ם:

ובכתבי אחר"י ז"ל איתא זה לשמו הכה אותיות אחין"ן בתלבות
אל"ף הוא אב"ל והוא האוסף הנכנל כתו' חוסף מנרים
כענין אחין עיפתה וז המיזר הנביאים דניהם שהוא כולל לשתים
שהוא ואחבדון והוא"ם והנו"ן בניאמרית אלו"ן דהוו' ניתן בכלן כל מי
שהוא עובה אחין עובנו הוא האלהים וכו' ע"ש. והנה אחי"ן ניתוכרית
(ראש"ד מ"ה) והכוונה כי הכוונה אחין נוסה לון"ב שיהיו
פנים בפנים. ואל כתיב מי שהוא עובה אחין שחסר מהם שיהיו
פנים בפנים יהיה לו מדה כנגד מדה. והו שאחר הכתוב אלא כי
פנים בפנים ונו' אחת מה שחסר בפנים העליונים וידוע כי
פנים בפנים שבתיקים בחלבות פמ"ש בהוזין שבעבים ועוזר
אחין וכשאינו עובה אחין אחר הש"ם בהוזין אחת ואחת זה יהיה
לו בפ' אלו"ן שהוא ס"ע ב"כ:

הלכות בית הכנסת בא"ח סי' קנ"א

איתא בשלח ע"ב ק"ם פקוד לאחבי פקדם לתתא בכוונת
ע"ב ק"ם לעילא כל"ל אכון לשתבך פעלא ר' דאלטייך לאחבי כי
פקדתי לתתא ולעלאה בכוונה בלתא בכל יחוד לאחלא ליה
לקדש כתך הוא דאת בלתא תקרי עבודה והנה כי כניסת
תעטיך לאחבי כה בשביל סני ולאחבקת לה בכל תקוני הוא כי
בניסתא לתתא תיקון קיום בכוונת בית המקדש לעילא
לקרוש דא לקבל דא וכו'. והנה כי פקידת ר' דלהוי ביה
תלבות דכתיב וכוין ליה פתיחין בכוונת לעילא ואל דא
אבנים מן התלבות מצין מן החלבים ואל דא תעיל בתלבת
בנין לדוחות להוסלים לאחי הבי דאתבריכון כי"ת ולאתפתחת
בית לתתא בכוונת בבית עלאה לאתתא דיוקא עלאה לדיוקא
תתאה ונן דהוה בלתא והוה דוחה אחטרין לאבקא ולאבקא
מנו בתוך בחרת אויר לקבל דיוקא ואל דא כתיב מן הויר
קראתיך וכו'. כגונא דאמר אתרא לבר בחרת אויר
מנו אתר דיוקא ובקבי יקדישון ואל בסליקו לאתעטרא רוחא
לעילא ות"ת והא כתיב ויעל אלהים בתרוה וכו': כגוונא בתרה
אחתא הוה אבלי והא אתקריאת עד כאן: רוצה לומר שהיה קודם
ע"ר ר' בהאחר בפרשת בראי ר' ישראל שלומו ותעמוד אין עמידה אלא
כנגד ע"ג כתף בית המלך בכח בית המקדש דכל ישראל נדיבין לבנות
בלתא דלהון לבנות בית המקדש כתאחר בכוונת פקודי ע' אין תפניות בתרים אלין
תלבות דאלין תרבים קיימי כלהו לאחתא כל בלתין דלעילא
אתתא בעילא ולאחבקת הוה קדוש בריך הוא בנין בלתין בית
הכנסת לתתא לקבל בית הכנסת לעילא וכו': בית הכנסת
קדושלה תית ביה תרבים תלבות דעלמין ע"כ להאי בית הכנסת
אתתא נכלא קיימי דא לקבל דא בנין קיימין אלין

ולא עוד אלא דזכי לתרי פתורי מה דלא זכה בר נש אחרא וכי לעותרא דיתברך בהאי עלמא וזכי למהוי ליה חולקא בעלמא דאתי הה״ד וזבולן לחוף ימים ישכון והוא לחוף אניות כיון דכתיב לחוף ימים אמאי והוא לחוף אניו׳ אלא לחופי ימים בעלמא דין לחוף אניות בעלמא דאתי כד״א שם אניות יהלכון ותמן הוא כנידו דעלמא דאתי ע״כ: איתא °בפרק אלו מציאות דף ל״ג ע״ב דרש רבי יהודה בר שלאי מ״ד הגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם הגד לעמי פשעם אלו ת״ח ששגגות נעשית להם כזדונות ולבית יעקב חטאתם אלו עמי הארץ שזדונות נעשה להם כשגגות ע״כ: איתא בפ׳ יום כפורים אמר ריש לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשות להם כשגגות שנ׳ שובה ישראל עד י״י אלהיך כי כשלת בעונך האי עון מזיד הוא וקרי ליה מכשול ע״כ. וא״כ גבי תלמיד חכמים השוגג שהוא מכשול נעשית להם כמזיד ואח״כ גבי שאר בני אדם אפילו מזיד נעשה להם כשוגג מכ״ש שפטור בשוגג גם הקדמנו מי שהוא מאכיל ומספיק לת״ח הוא קודם בברכה וזוכה לשני עולמות ולוה כשמספר בשבח של ת״ח והנה הקדמנו בכל מקום יששכר קודם לזבולן ובברכה זבולן קודם ולכך קאמר קרא שלום רב לאוהבי תורתך הייני שאוהבים ללומדי תורה וכנ״ל ועוד יש לו יתרון על ת״ח כי גבי ת״ח אפילו שוגג שהוא מכשול נעשה לו כמזיד לאפוקי לאוהבי תורה הנ״ל אין להם מכשול ולכך העמיד פסוק זה באמצע של שני פסוקים שמשבח לת״ח להראות כי בכל מקום ת״ח קודם ולברכה אוהבי תורה קודם:

מאמר בפרק אלו מציאות דף ל״ג ע״ב

ובזה תבין °פסוקים בקהלת ז׳ תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה טובה חכמה עם נחלה ויתר לרואי השמש כי בצל החכמה בצל הכסף ויתרון דעת החכמה תחי׳ בעלי׳ והנה לפי פשוטה הוא כי בצל החכמה בצל הכסף וכנ״ל וע״ז אמר מחותני החסיד הרב המופלג כמהו״רר אהרן במהורר אברהם שהי׳ תופס ישיבה בק״ק כעשווי״ז סוף פסוק ויתרון דעת החכמ׳ תחי׳ בעלי׳ כי איתא במס׳ יבמות אמר רב יהוד׳ אמר רב מ״ד אגורה אוהליך עולמים וכי אפשר לו לאדם לדור בב׳ עולמים אלא אמר דוד לפני הקב״ה יהי רצון שיאמרו דבר שמועה מפי בעה״ז כדי שיהיו שפתותי דובבות בקבר וכו׳ וע״ז אמר וראי כי בצל החכמה בצל כסף וכנ״ל אבל יתרון דעת החכמה תחי׳ את בעליה כי מי שלמד תורה יכולין לומר בשבילו בעה״ז ואז שפתותיו דובבות בקבר תחי׳ דייקא עכ״ד בפ״ח: ובזה יתורץ מה דאיתא בגמ׳ במס׳ שבת דף קי״ט °כי דבר ה׳ ביזה זה האומר דבר שלא בשם אומרו וכו׳ הטעם הוא כי איתא במס׳ מגלה דף ט״ו א״ר אלעזר א״ר חנינא כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם שנ׳ ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי ע״כ: איתא בפ׳ חולין דף קל״ח ע״ב הנה ימים באים וגו׳ ישוטטו לבקש דבר ה׳ ולא ימצאו דבר ה׳ זו הלכה דבר יי׳ זו הקץ ע״כ וא״כ דבר ה׳ זו הקץ ואם אומרו בשם אומרו או מביא גאולה לעולם לזה שפיר קאמר כי דבר ה׳ בזה זה האומרו שלא בשם אומרו. והא דקאמר דבר יי׳ זו הלכה כי הקדמנו לעיל מאמר פרשת בלק ע׳ שכ״ז ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק בגין ההוא דבר לא קיימא אלא ביחודא וההוא דבר מאן איהו מלכי צדק כך שמיה ומאי דאמר דברתי בגין דאתקשר ביה בדוד וכל מלין שבחא דיליה מההוא דבר אתיין ע״כ. איתא בספר כוונת שלמה דף כ״ד ע״א תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עה״ב כאן יכוין מה דכתב האר״י ז״ל כי טעם פלפול הקושיות שבגמ׳ אינו אלא להכניע ולשבר ולקנות כח הקליפ׳ כטעם אומרו אין להקב״ה בעולמו אלא ד׳ אמות של הלכה כי היא המכנעת כל טומאה וסטרא אחרא וכו׳ ומלת הלכה נרמז הוא: °הריעו °לה׳ °כל °הארץ ראשי תיבות הלכ״ה לרמז כי כל הפעולות מוקטים בשמחה רבה כשהלשעים כים נגרשו וכו׳ והנה זה טוב לאדם השלם לכוין בכל יום בליווד איזה הלכה לשבר ולהכניע כל קליפה תחת הקדושה וכו׳ ולזה קאמר ישוטטו לבקש דבר יי׳ זו הלכ״ה אותיו׳ הכל״ה ולקיים כנ״ל ולא ימצאו והא דקאמר דבר ה׳ זו הקץ עיי׳ לעיל דף ס״ב ע״ד ודף ס״ג:

פי׳ פסוקים בקהלת

פי׳ גמ׳ כי דבר י״י בזה האומר שלא בשם אומרו

ועל זה קאמר בגמ׳ עתידה תורה שתשתכח מישראל שנאמ׳ הנה ימים באים והשלחתי רעב ולא רעב ללחם כי אם לשמוע דב״ר יי׳ וגו׳ ועוד קאמר דבר יי׳ זו הלכה דבר יי׳ זה הקץ דבר יי׳ זו נבואה. והנה הקדמנו שליעת הגאולה יתחיל להיות מגולה תורה בקדושה אילנא דחיי לזה קאמר °בפסוקים הנ״ל בקהלת אל תאמ׳ מה הי׳ שהימים הראשונים היו טובים מאלה וגו׳ ע״ז קאמר כי לא מחכמה שאלת ע״ז כי טובה חכמה עם נחלה (היינו ת״ח נחל קדומים.

פי׳ פסוקים בקהלת אל תאמ׳ שהימים הראשונים היו טובים מאלה

כי הם דיעים דלא מתפרשן מהדדי אבל שם כאמר כ יקרא קן צפור לפניך שלא תשלח רק ואת הבנים תקח לך היינו סוד תפארת (ו׳) אילנא דחיי שנקרא שמש וכנ״ל באריכות לזה קאמר ויתר לראי׳ שמש כדאיתא °במאמר פ׳ תולדות ע׳ של״ב והכן כחוץ מלאכתך ועל זה קסיים ויתרון דעת החכמה תחיה בעליה והוא כי הקדמנו כי דעת דעתיק יומין מתלבש באוירא ומהאי אוירא נפיק נביעה אבא חכמה דנביע בעתיק שהוא (י׳) דשמא קדישא וכו׳: ושם ובהיות הדעת בההוא אוירא סתים מאוד ומתגלה בפומא דאריך ולכן יונק בכל מזה הפה להחיות את זעיר אנפין שהוא האור היונק מן הדעת דעתיק הנכנס שם ואינו מתגלה רק להאיר לזעיר אנפין וכו׳ ע״ש כי כתבתי לעיל. וזהו סוד מה דאיתא °במאמר פרשת בראשית ע׳ קנ״א בגין דאויר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעיתא ונטיל בנדיק וחכמה דאיהו קר נטיל בחסד ונגח. °ובמאמר פרשת פקודי ע׳ת״ח ז״ל ווי העמודים וחשקיהם כסף דכל (ו׳) מסטרא דרחמי קא אתי׳ אם כן הכסף הוא סוד חסד כי חכמה משפיע בחסד ואויר קדמאה בפ״ת וכנ״ל אשר בו מתלבש דעת וכנ״ל טובה חכמה עם נחלה כי שם חכמה נטיל בחסד וכו׳ בינה נטיל בגבורה וכו׳. וכבר לעיל הקדמנו כי בינה נקראת נחל קדומי׳ ולזה קאמר טובה חכמה עם נחלה ויותר לרואי שמש וקאמר למה כ יבצל החכמה בצל הכסף. אם כן חכמה משפיע בחסד אבל לזעיר אנפין הנקר׳ שמש יש לו יתרון כי דעת החכמה שהוא אויר קדמון תחיה בעליה וכנ״ל דאויר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעיתא וכנ״ל כי דעת מתגלה בפה דאריך אנפין להאיר לזעיר אנפין וזהו ויתרון דעת החכמה תחיה את בעליה וע״ז קאמר ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו כי שום אדם אינו לומד תורה קדושה זו ושייך למה דקאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה שלא למדו תורה הנסתר לזה קאמר כי לא מחכמה שאלת וגו׳: עיין במאמר פ׳ משפטים ע׳ קע״ו כי הארכתי שם ועיין שם בקהלת °פסוקים אי לך ארץ שמלכך נער אשריך ארץ שמלכך בן חורין וגו׳ ועיין במאמר פ׳ לך לך ע׳ רכ״ה ותבין כל זה. וקאמר בעצלתים ימך המקרה ובשפלות הידים ידלף הבי״ת לשחוק עושין לחם ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל וגו׳: ובמסכת תענית אמר רב קטינא אין הגשמים נעצרין אלא בשביל בטול תורה שנאמר בעצלתים ימך המקרה בשביל עצלות שהיה בישראל שלא עסקו בתורה נעשה שונאו של הקב״ה מך ואין מך אלא עני ואין מקרה אלא הקב״ה שנאמר המקרה במים עליותיו וגו׳ רב יוסף אמר מהכא ועתה לא ראו אור בהיר הוא בשחקים ואין אור אלא תורה שנאמר כי נר מצוה ותורה אור וגו׳ והנה כבר הארכתי לעיל בסוד כי כאשר ירד המנשה ושלג מן השמים וגו׳ גם הקדמנו מה דאיתא במאמר פרשת נח ע׳ רי״א ורי״ב ואין מטרוניתא אתלבשת לבושה דקדרות ואיהי אורה אל תראוני שאני שחרחרת ודאי האי קשת דאתגלייא לבר לאו איהו אלא מטטרון דאתקרי שדי (כי הוא גימטריא שד״י) וכו׳ אבל בזמנא אית נדיק דזכוני ועובדוי לאהדרא לשכינתא ולאופשט מינה לבושי קדרוניתא דפשטין ולקשטא לה בלבושין תמוכין כהירין דרזין ד דאורייתא מה כתיב ביה ורא׳יתיה כרזין נהירין דאורייתא. דאור דא אתקרי הדא הוא דכתיב כי נר מצוה ותורה אור ובאלין רזין אתמר וראיתיה ויימא לה וולכי בגלותא דעמידה מה שאלתך וגו׳ בההוא זמנא שאלת על פורקנא [illegible] ע״ש. וזהו אוי לך ארץ שמלכך נער היינו מטטרון וכנ״ל במאמר פרשת לך לך כי לא לבשי קדרותא אתלבשא אבל אשריך ארץ שמלכך בן חורין היינו סוד (ו׳) אילנא דחיי אשר נאמר יי׳ בדד ינחנו ואין עמו אל נכר וגו׳ ולזה קאמר בעצלתיים עצלות בישראל שלא עסקו בתורה היינו סוד התורה. וכדאיתא במאמר פרשת בשלח ע׳ ק״ו דקב״ה תורה אקרי ואין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב״ה ולזה קאמר בעצלתיים ימך המקרה ואין מקרה אלא קב״ה ואז אין גשמי׳ ועיין מה שכתבתי לעיל בביאור ט״פ בשלח בפסוק מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים ושם אפס קציהו בסוד שביל הנקרא פלא שהוא יסוד חכמה עם יסוד בינה המשך מן אהי״ה דההי״ן שעולה רל״ב הרי נ׳ גש״ם ואלו הם בתי׳ מ״כ של יסוד בינה הנקרא נבורת גשמים וכו׳ ע״ל. וכל זה באים בסוד מוחין בזעיר אנפין וזהו בעצלתים ימך המקרה ואז הגשמים נעצרים. ולזה קאמר גם כן ובשפלות הידים ידלף הבית כי כבר הארכתי לעיל בסוד ומאמר פרשת פנחס ע׳ תכ״ו מה ל׳ סלקא על כל אתוון הכי את עתיד לאסתלקא על כל בריין בגין דתסתלק לשמת דין״ד ה״י וא״ו ה״י דביה נ׳ (י״י) דחושבניה ל׳ וכו׳:

וכו׳

מ״פ תולדות ע׳ של״ב

מ״פ בראשית ע׳ קנ״א

מ״פ פקודי ע׳ ת״ח

פי׳ פסוקים בקהלת אי לך ארץ וגו׳ והכסף יענה את הכל וגו׳ דברי׳ נפלאים

וכו' יו"דין יתקריא בך ירוס וגשא ונבה וכו' ווסט' דימינא דאתקריאת אבן וכו' אבנין מעולין יקירין אשתכחו וגייהו דוכייהו ויח דאוריתא דאקרי תורה אור וכגין דהאי נהורא כביע מנבועא דמיא וכו' האי אבן דאיהי י' אתקרי נחלת ומתמן עשר ספירן כשלהבת קשורה בגחלת ואית לה ד' גוונין י"וד ה"א ו"או ה"א יה' וד יאיהי יד הגדולה וכו' עמודא דאמצעית' ומתמן יד קדמה כליל יומ' ב גוונין ובגין ד דאיהי מסט' דימינא ועטרה דשמאלא נחלת בה נטיל קב"ה נוקמא מאינון מים הזדונים ואפין נוכראין ומתמן דלהון סמאל וכתש וכו' א"כ כשמתחברים הידים אשר יש יד רמה. וכל סוד הנ"ל אוי יש כח להכרית לרשעים וגם הקדמנו כי מלכות נקרא בית כדאי' בפ' בראשית ע' ק"ח ובל נוקבא בית אקרי ולזה קאמר ובשפלות יד"ים ידלף הב"ית בעו"ה אבל מה יש תקנה לזה הלא הקדמנו בסוד ל' שם יו"ד ה"י ו"או ה"י שממנו נמשכו נ' שערין והם סוד הלם והם סוד לחם וכנ"ל גם הקדמנו כי שחוק ני' בפ' אור ני' בבית ומשחרב הבית אסור שחוק וע"ז קאמר לשחוק שיהי' עושין לח"ם היינו סוד לחם הנ"ל וכנ"ל לא רעב ללחם ולא צמא למים כי אם לשמוע דבר יי' וכנ"ל אין מים אלא תורה ואין תורה אלא קב"ה והאי לחם הוא נ"כ סוד דאי' בפ' בחוקותי בשברי לכם מטה לחם ואפו עשר נשים לחמכם בתנור א' וגו' ואכלתם ולא תשבעו ע"כ וזהו לשחוק עושין לח"ם היינו סוד הלם נ' שמן הנ"ל וקאמר ויין ישמח חיים כי איתא בפ' שמיני ע' ס"ט ת"ח ישראל קדישין כל חיי עלמא דיותי כלא תליו' בהאי עלמא דאתי בגין דאיהו חיין דכלא והוא אתר דיין דעטרא שארי ואקרי יין וכו' וכנ"ד אקרי עץ החיים וההוא אתר דאקרי חיים וכו' והקדמנו כי מכתל כדרך ישתה על כן ירים ראש ע"ל ולזה קאמר ויין ישמח חיים אבל והכסף יענה את הכל כי אית' בכתבי האר"י ז"ל ביחוד מאמר אדר' האי גלגלתא חוורתא דילי' אסהיר לי"ג עיבר ובאר תחלה ענין י"ג ארחין חוורין דאתגלו בהאי רישא קדמאה גלגלתא דאריך והנה פי' חוורין ר"ל כי בגלגלת יש שערות והשערות הם מגוונ' שונים אדומי' או שחורי' או לבני' אמנם בגלגלת עצמה אשר בה נודת השערות הוא חלק פנוי בלתי שער והוא לבן דוגמת סביב' שלבן שבוטבין ורושמין עלייהו אותיות וכו' כן בגלגלת או השערות הם האותיות והענוד שבגלגלת הוא הלבנונית של הנייר ולכן נקרא האי גלגלתא בש"ם המקום שבוי רישא חוורא והנה אותו ב שלבנונית נעשה כמו ניור דרכים ואורחין כי כיון שהשערות הם מתחלקות לי"ג כיוין דשער כן יהי' מספר הנתיבו' וזה סדר התחלקות' ד' ארחין משכים דרך ימין מכוון כנגדו לימעלה בגלגלת באותו נד דלאי ימין וד' ארחין אחרנין בגלגלת בגד הלאי שמא וד' ארחין אחרנין בגלגלת כנגד העורף אחורי הראש וכו' והנה דרך אלו חוורין יונאה כאור דגלגלת רישא קדמאה דאריך וכו' וטעם היות מספרם י"ג שהם כגד נ' הויות שיש בזו הגלגלת לכן גם אלו נתחלקו לג' באי' דרך ארחין בגד ימין כנגד ד' אותיות יה"וד וכו' וכללות כולם הוא חוורא חדא כוללת כולם ואית בה י"ג אחרנין ועמה הרי י"ג ודע כי אלו הארחין הם נ"כ בחי' נ' הוי"ות מלויין ביו"דין ע"ד שנחלקין בגלגלת עצמה וכו' וא"ש באדרת נשא° ע' רמ"ב ארבע מאה אלפין אתפשט א חוורא דגלגלתא דרישא ומנהירו דהאי חוורא ירתי צדיקים לעלמא דאתי ארבע מאה עלמין סה"ד ארבע מאות שקל כסף עובר לסוחר לא איירי אלא באותם הד' ארחין בלבד דאית אחורי הגלגלת' שהם מתפשטו ת' אלף עלמין וגם היא משכת מאחורי ומתפשטין עד רישא דזעיר אפין ושם מסתיימין שהוא עד טבורא דלבא דאריך אנפין נ'פא שהוא חזי ת"ת דאריך גם הענין הוא כי הרי יש הוי"ה א' במלוי כד' ארחין דאחורי רישא וזו הוי"ה במלוי יו"דין דע"ב וכמנא כי יש בה ד' יו"דין וכ"ח כלולה א"י וי" מ"י הרי ת' ונודע כי החשבון כל זה שהוא בעולם העליון יוחב גדול ולכן בא"א אלו הת' הם ת' אלף עלמין הא"ס הצדיקים המוכנים ומקבלים אורה זו ואינם יונקים כולה כאשר הוא ולכן ברדתם עליהם הם מתמעטים ואינם רק ת' עלמין לבד וכו' וז"ש ומנהירו דהאי חוורא ירתי צדיקי' לעלמא דאתי ת' עלמין לבד ואינם ת' אלפים כי בא"א הם אלפי' ובחכמה ובינה מאות וז"ש בעלמא דאתי כי שם הם מאות בבינה הנק' עלמא דאתי (וז"ש °האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פריו כי של זה דוגמא כול' דילי' מקבל מן אריך עצמו ומקבל אור אלפים אבל ב נדיקים רק מאות) וכבר ידעת כי כל כתר מבט' דבינה והאי גלגלת' היא בינה המקפת את החכמה שהוא מוחא סתימאה לזה אומר' דירתון להו נדיק' בעלמא דאתי שהיא הבינה. ובן ד' מאות ש"ל

פי' פסוקים בקהלת ויין ישמח חיים והכסף יענה את הכל

פי' מאמר פ' נשא ע' רמ"ב

פי' פסוק האלף לך שלמה

כסף עובר לסוחר כי הוו ד' מאות לסבה הנז' כי הם ד' יודין שביה"וד דאחורי הראש וגם הם יוכסף כיהוי"ה זו ע"ב דיו"דין וחסד גי' ע"ב ולכן הוו שקלי כסף ולא זהב וגם היא בחי' האוורתי שהוא לבנונית הראש לכן בכסף ואומנם היותם שקלים הוא נ"כ כמ' כי שקלים גי' ת"ל הת הם ד' יו"דין והל' הוא השם בעצמו שהוא גי' כ"ו ועי' אותיות ולהיות כי אין בשם רק הי"וד הראשונה כי שאר הג' יוד"ין באים ב בתוספות ולכן תתחיל החשבון מתחת לעילא כי המלוי נרמז מן הכשם ולכן יתחיל מן הב' דשקל שהם נ' יו"דין של מלוי כ"א כלולה מעשר הם ש' וא"כ הי"וד עצמה הראשונה של שרש הוי"ה כלולה מי' הרי ק' משקל וא"כ כללות השם בעצמו שהוא כ"ו וד' אותיות הרי שקל ונודע כי בהמשך הד' אר זין חוורין לכדם אחורי רישא עד רישא דז"א נם נמשכו' עמהם הד' ביוין דשערי כי הי"ג ביוין דשערי נחלקי' ג"כ ע"ד התחלקות הי"ג חוורתי ונמצא שאחורי רישא ד' ביוין דשערי וד' דחוורתי וכו' וז"ש עובר לסוחר כסוד דר וסוחרת היא גלגלתא דסחרא למוחא ודרך בה עוברין השערות למעלה וזהו עובר לסוחר והבן זה וכו' וז"ש והאי גלגלתא בטיף טלא להוה ד דזיהו לבר הה"ד שראשי נמלא טל הוא ועיר אנפין מלבוש לאריך אנפין ע"כ ולסוד והקאור לעיל לשחוק עושין לחם ויין ישמח חיים אבל העיקר והכסף יענה את הכל הייגו סוד ד' מאות חוורין הנ"ל כוה תבין שצריך בעל תשובה לשק פי' כי איתא' בכתבי האר"י ז"ל כי אחר שידעת שיש למעלה באריך אנפין סוד שקל כסף שהם סוד האוורתי דרישא דא"א היורד עם ד' תקוני שער וביוין המשכין אחורי דא"א עד רישא דז"א ונמצא כי אלו השערות הם על אבא ואמא ואמנם כשאדם חוטא גורם שאותם הת' שבכנגדם יגבירו ונעקרין משם ושם הם סומקות כאדרת עשו וכבר הודעתיך כי שם באצילות הטומאה אין תיקון רק בשמאל וכתש וכן עשו ואשתו ולכן אלו השערות אשר הן בקדושה בא"א שם הם בו"א שהוא עשו ולפיכך כולו כאדר' שער א אך יעקב איש חלק וכבר נתקן כלהו האצילות לכן השערות אינם רק בא"א ויעקב נשאר חלק והם סוד ת' איש שהם כנגד ת' שקל ואז' שטומאה רוצה להתגבר ולהתקן ג"כ למעלה ממנו ע"ד א"א דיליה ולהמשיך משם סוד השערות כמו שהם בקדושה וז"ש רמז בכתוב אם תגבי' כנשר וכו' כי אם א"ו יעלה למעלה וכו' האצילו' הטומאה יחרבו העולם ושם במכות שערים פי' אם הי' נתקן הקליפה גם במקום גבוה שהוא א"א וזו"א וכו' פי' א"ו נחרב העולם ולזה משם אורידך נאם יי' ולכן אדם שחוטא גורם תגבר בח באותם הת' שערות הגרמוים בשק דשקל וכן השק נעשה מן השערות ואז גורם שאותם השערות העליונות נתלבנו כתלג חוזר ואז אותם חוורתי שבהם כסוד ד' מאות שקל כסף שהם סוד שלבנונית במקום החלק שבין נקבי השק ויחזור השק וכן ת' שקל כסף וחוורת להיות כתוכו בד קודש כי בד באת בש שק והם ב' אותיות מוקדם ד'היתירה בקד"ש הם סוד ד' יו"דין ענין כמספרן שק וכו' ע"ש ולזה קאמר והכסף יענה את הכל וע"ל :

טעם בעל תשובה שילבש שק

גהווד לקבוע ללמוד ובזה תבין מאמר ב' פקודי ע' שנ"ט פתח ואמר והי' אמונת עתך חסן ישועות חכמה ודעת יראת יי' היא אוצרו כאי קרא הא אוקמוה (ר"ל מה דאית' בפ' במה מדליקין דף ל"א א"ל מאי דכתיב והי' אמונת עתך חוסן וקא חשיב כל הסדרי ואפ"ה יראת יי' היא אוצרו אמר רב כמשל שמכניסין אדם לדין אומרי' לו נשאת וכו' ושם בר נש דאתעסק באורייתא בהאי עלמא ובעי ל למקבע עתין אצטריך באמונה דרעותי' דלי' יתכוין לקב"ה יתכוין לשם שמים בגין דאמונה להכי אתכוין יראת יי' היא אוצרו בגין דהא נקטא כל אלין כולין והיא אתעבידת אוצר לכולה וכד נפקין מינה כל אינון נכירן כלהו אפיק לון בחושבנא וכלן דכתיב עיניך ברכות ב בחשבון (ע"ל דף ל"ח ע"א ודף כ' ע"נ וד') בחשבון ודאי עבידזאפיק אינון בריכות מים ואשנת כלא לאפקא כלא בחשבנ וע"ד אקרי אמונה ומה אי הכי אצטרך לאחואה מהימנות' לשאר דברים עאכ"ו (ר"ל אם בלמוד התורה צריך שיהי' מעשיו לשם מכ"ש בשאר הדברים) וע"ד קב"ה מודיע לישראל רזא דמהימנותא בכל מה דשבחן (ר"ל שכ"כ גילה סוד התורה כי אז בוודאי יעשה לשם יחוד קב"ה ושכינתי' ועיין בפ' בלק ע' סע"נ וכאה חולקא מאן דאשתדל באורייתא' וכו' עיי' בפ' פקודי ע' תם"ד הכא אוליפנו דכל חובין הכא סליקו דכל תיאובתין בישין מה דלא אינו בההיא היכלה שתיתאה דמ"א דתמן כל עמונין בישין וכל כטרין דתיאובתין בישין דעבוגא דהאי עלמא וכו' וכאין אינון צדיקי' דבטלי הרה אישר ותביי בדייהו מההוא סטרא ומתגבר בהבוד' קדושה ° בפ' שלא לך ע' ד"ס אם בני

יהיינות'

פי' מאמר שלח לך ע' ש"ד

לון בשעורא סני׳ דמיין אר״ש מלא ידיו מברכותיך וכך הוה מהוא
יומא ולהלאה אתעתר ואשכח סימא והוה לעי באורייתא ויהיב
מזונא למסכנא כל יומא והוה חדי עמהון ואסבר לו אנפין נהירין
קרא עלי׳ ר״ש ואתה תגיל ביי׳ וקדוש ישראל תתהלל ע״כ ופ״ל דף ה״ו
והרבה מסוד ידים לא למנס אית׳ בפ״ק דסוטה כל המזלזל בכס״י
נעקר מן העולם ובכתבי האר״י ז״ל טעם לזה כי בידיה עשר אצבעו׳
כנגד עשר מאמרות שבהם נברא העולם כנגד עשרה אותיות מלוי
המלוי ההוי״ה שבהם נברא העולם כמנין אותיות פסוק בראשית ולכן
נעקר מן העולם ע״כ :

מאמר פ׳ פקודי ע׳ תסח

והנה הקדמנו לעיל מה דאי׳ בפ׳ פקודי ע׳ תס״ח וידי אדם תחת
כנפיהם כלהו ידי אדם הא אוקמינא ידי אדם אתרין ודוכתין
לקבלא בני נשא בצלותהון ובבעותהון ולאפתח פתחין ולקבלא לון
ליחדא ולקשרא קשרן ולמעבד רעותהון ואלין אתרין ודוכתין דאקרון
ידים דקיימי לבני נשא אילין אינון שמהן קדישין דשלטא בכל דרגא
ודרגא בגין דבהו עיילין בני נשא בצלותהון וכו׳ ובדא שלטין תתאין
לעילא ורזא דא ידיך עשאוני ויכונני אלין שמהן קדישין ואמר יי״ש משה
נטה את ידיך על השמים וכי הי׳ יכול משה לארמא ידי׳ על השמי׳ אלא
נטה ארכין כד״א ויט שמים וירד משיכו מעילא לתתא ידך אתרך
אתרא דדרגא דילך דאת שארי בגוי׳ ודא ברזא דשמא קדישא וכו׳
וכאין אינון דידעין לייחדא יחודא וכו׳ והא דמדייק דאת שרי׳ בגוי׳
כי הארכתי לעיל דף ה״ו מאמר פ׳ אלה הדברים אצבעא חדא אית
בידא דבר נש ואיהו אצבעא דארמא משה וכו׳ חמשה בריחי׳ תרין מכאן
ותרין מכאן וחד באמצעית׳ הוא הבריח התכון עמודא דיעקב רזא
דמשה לקבל דא חמש אצבען בידא דבר נש ע״כ ולכך קאמר ידך אתרך
אתרא דדרגא דילך דאת שארי בגוי׳ היינו אתר דאקרי שמים וגם רמז
על האצבען הבריח התיכון כי הכל הוא סוד א׳ ובפ״ס חקת ע׳ ש״מ:

פי׳ מופלא מאמר חקת ע׳ ש״מ

והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לי׳ תרימו כנגן רוס
ידיהו נשא ואינון עשר אצבען דסליקו דלהון לעשר ספירין
י״ד ה״א ו״או ה״א וכו׳ פקודא להפריש מעשר מסט׳ דאת י׳ מעשר מן
המעשר חד מחמש מסט׳ דאת ה׳ כל עשורין לאות י׳ ואיהי שכינת׳
חד מעשר ספירין (היינו כנ״ל ויתן לו מעשר מכל) א׳ מחמש איהו
מסט׳ דתפארת דאיהי חמשי מכתר כשתחשוב ממלכות עד תפארת
תשכחון תפארת חמש מתתא לעילא ושכינת׳ חמשאה לגבי׳ ומסט׳
אחר׳ איהי שני עשרונים לאיל ובלילת י׳ י׳ הכף בשקל הקדש עשרה
עשרה י׳ ה״ה לאיל דא ו׳ דאיהו שקל הקדש והאי איהו עשרה
עשרה הכף בשקל הקדש ועוד שני עשרונים יי׳ מן ויינר לאיל ו׳ מן
ויינר וכלא א׳ י׳ לעילא י׳ לתתא ו׳ באמצעיתא ועוד שלשה
עשרונים אינון יי״י פקודא בתר דא להפריש תודה ורבנן מארי
מתניתין אוקמוה דתודה עשרים עשרונים ומתפלגין י׳ עשרון לחמץ
י׳ למצה מעשרה של מצה עושין ל׳ מצות ומעשרה של חמץ עושין י׳
חלות ודא איהו סלת חלות מצות בלולות בשמן מי׳ עשרונים דאינון
י״ד ה״י ו״או ה״י הוו עבדין ל׳ מצות דאינון יי״י היינו שמא זמנין
לימיני׳ וזמנין איהו לשמאלא וזמנין באמצעית׳ רחמי מכל סטרי לימיני׳
ולשמאלא (ולסוד זה בשאומרים בברכת כהנים יברכך יי׳ וישמרך
פונה הש״ן על ימיני׳ ועל שמאלי׳ ואח״כ לפניו ולכאורה אין שום
טעם אבל לפ״ד א״ש כי הלא סוד יברכך יי׳ וגו׳ הוא מן השם יו״ד
ה״י ו״או ה״י ובהיות שהשם זמנין איהו לימינא וכנ״ל לכך עושה הש״ן
בעת אומר יברכך לרמז לסוד הנ״ל) ואין פותחין בי׳ מעשרה מלכיות
ולזמנין עשרה מלכיות באמצעיתא ואין פותחין בי׳ מעשרה זכרונות
על פי יי׳ יחנו ועל פי יי׳ יסעו את משמרות יי׳ שמרו דכל י׳ אית
לה ד׳ אנפין ג׳ חיוון אינון וד׳ אנפין לכל חי״ על פיהם יחנו ויסעו
ושמרו דא שכינת׳ דנטרי לאינון דשמרי שבתות וימים טובים דבג״ס
לא זזת שכינה מישראל בכל שבתות וימים טובים ואפי׳ בשבתות דחול
היינו כאשר הארכתי כי הת״ח אפילו בחול נקר׳ שבת) אלא דהיא סוגר׳
ומסוגרת בהון ובכל צלותי׳ איהי עולה ליה״ד עד דמטא למרכבתא
דחיון דאבהן עלאין דאינון גדולה גבורה תפארת ואית להון תריסר
אנפין לקבל תריסר שבטין וכפוס דאיהי אולופת זכות על אלין מארי
צלותין ומארי זכוון בכל פקודא דאוריית׳ הכי יחנו על זכוון דלהון וכן
יסעו לגבייהו והכי כתיבין שמירה לגבייהו אינון דעבדין זכוון שלא על
מנת לקבל פרס קב״ה במרכבת׳ דעבד וב״ד שומרין לי׳ ומאן דעביד
זכוון על מנת לקבל פרס נחית עלייהו בעובדייהו באינון שדין ומזיקין
ומלאכי חבלה כמו בת׳ דלהון לאתפר׳ מנהון פתחו מארי׳ מתניתין
ואמרו ודאי הכי הוא וכאה חולקך רעיא מהימנא ע״כ והנה סוד שני

עשרונים יי׳ מן ויינר וכו׳ ע״ל דף י״ב ע״ג וד״ ודף י״ד ע״א וע״ג וד״
ודף י״ז ע״א ודף י״ח ע״א ובהיות כי סוד ל׳ הוא מג׳ יי״י דשם ס״ג
לזה עושין ל׳ מצות לרמז כי הקדמנו ע״פ מה דאי׳ בפ׳ בראשית ע׳
קנ״ח לקבל ג׳ טפין אלו היינו ג׳ יי״י הנ״ל תקינו ג׳ מצות בפסח חד
מצה דלעילא לברכא בה המוציא ב׳ לחם משנה ג׳ לחם עני בלא מלחא
דהא אתמר על כל קרבנך תקריב מלח והתירוץ הוא בגין דאיהי מצה
פרוס כגוונ׳ דפרים מלכותך עד דתהא שלימ׳ לא צריך לקרב׳ על המלח
דאיהו חלם וכו׳ ע״כ לזה קאמר דתודה עשרים עשרונים י׳ עשרון
לממץ וי׳ למצה מעשרה של מצה עושין ל׳ מצות היינו סוד הנ״ל :
שיהיה כל המצות בשלימות מכח סוד ל׳ הנ״ל שהוא סוד החלם כי אז
תשיב המלוכה לסוד מצה והחמץ יעשו כדינו כי לא יתיחד ו׳ עם ו׳
אלא בשריפת חמץ ולסוד זה מרמז שני עשרונים יי׳ מן ו
ויינר לא״יל ו׳ מן ויינר היינו סוד א׳ שיחזיר למקומו כי בתחלה
פרח ו׳ מנייהו והנה סוד ו׳ הוא אדם דמרכבת׳ עלאה הוא יה״ד י״ד
ה״א ו״או ה״א והוא גי׳ לא״יל גם הקדמנו בסוד והיה מכנן
בכנור בסוד ע״ב שמהן ע״י קשר תקיעה תרועה שברים שהם
כנד ג׳ אבות להעביר השקר והנה מן סוד ל׳ זו שהם ג׳ יי״י נמשכין
ג׳ שמהן יה״ד יה״ד יה״ד אז נרמזו ג׳ ירות יד רמה להכרית ל
לרשעים : עשרה מלכיות עשרה זכרונות וכו׳ על פי יה״ד יחנו וע״פ
יהו״ד יסעו את משמרת יהו״ד שמרו דכל י׳ אית׳ לה ד׳ אנפין וכו׳
ומאמר זה כולל כל מה שהארכתי בסוד המאמרים מה שרשמתי לעיל
וכל שאר השייכי׳ לזה כי שם מביא קודם לזה פקודא בתר דא להפריש
תרומה גדולה ואוקמוה תרי ממאה מאי תרומה רבנן דמתיבתא האי
תרומה דצריכין לאפרשא תרי ממאה בסתרי ת
תורה מאי כיהו מאן בעי למטעם אי הוא זר יומת והיינו אל זר סמא
דקב״ה אמר ויקחו לי תרומה תרי ממאה ליחדא לי׳ תרין זמנין ביומא
דהיינו תרי ממאה במ״ט אתוון דשמע וברוך שם דערבית ובמ״ם
אתוון דשחרית מסרין תרי ממאה אינון שכינת׳ עלאה ותתאה ב
בתרווייהו צריך לייחדא לקב״ה אמ״ה דתרווייהו מדה דתרווייהו מאה
באמה אמה באתווי מא״ה ואיהו בהפוך אתוון האם ועוד היה פאכלפ׳
מלחם הארץ תרימו חדשה ליה״ד כנגן רוס ידיהו נשא וכו׳ כנ״ל

מאמר בראשי׳ ע׳ קנ״א קנב

ועי״פ זה תבין מאמר פ״ס בראשית ע׳ קנ״א קנ״ב אדהכי הא סבא דסבין
קא נמית אמר ר״ר כלה איהי בבי מרעי מרחימהא צריך לאתערא
בדפיקו דילה יתיר דהא קול דופק קול רחימהא דפיק לגבה בתקיפו
שגיא לד׳ סטרין הה״ד כה אמר יי׳ מארבע רוחות באי הרוח מסט׳
דאויר קדמאה (כי הארכתי לעיל דף י״ג ע״ד אסוד דפ״ק הנ״ל
וסוד תקיעה אשר ע״י יובן מאוד מאמר הנ״ל ולכך מרמז סבא דסבין
היינו סוד אריך אנפין אשר שם כי סב״א גי׳ י״ד ה״י ו״או ה״י והוא
סוד אוירא אשר משם נמשכי׳ ג׳ שמהן יהו״ד להכרית לרשעי׳ פ
כי ראה תראה בפ׳ נשא ע׳ רמ״ז בההוא זמנא יתער עתיק ימין רוחא

מאמר פ׳ נשא ע׳ רמ״ז

דנפיק ממוחא סתימאה דכלא וכד ישליף דא כל רוחין דלתתא יתערון
עמי׳ מאן אינון כתרין קדישין דז״א וכו׳ ת״ח כתיב כה אמר יי׳ מארבע
רוחות באי הרוח וכו׳ ובפ״ס האזינו ע׳ תק״ם ח״וטמא בהאי נוקבא

מאמר פ׳ האזינו ע׳ תקס

דפרדשקא דבי״ נשיב רוחא דחיי לז״א ודא רוחא דנפיק ממוחא
סתימאה ואקרי רוח דחיי דבהאי רוחא זמינין למנדע חכמתא לזמנא
דמלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח חכמה וכו׳ ע״ל דף ס״ו ע״ג וזהו
רוח אפינו משיח יי׳ אבל הקדמנו כי זה יהי׳ בסוף וכאשר הארכתי
מזה סוד א׳ דאשריך ישראל בזה תבין פסוק בקהלת טוב אחרית

פי׳ מופלא פסוק בקהלת

דבר מראשיתו כי הקדמנו מה דאי׳ בפ׳ בראשית ע׳ ע״ט בראשית
בחכמת׳ בגין דאיהו תניינא לחושבנא ואקרי ראשית דהא כתר׳ עלאה
טמירא איהי קדמאה והיינו טמירא כי א׳ הוא בתיבו׳ בראשית א״כ
בתחלה היתה א׳ זו נגזה ולכך היתה מצה פרוסה לא היה הג׳ מצות
שלמי׳ הנרמזי׳ בג׳ יו״דין אבל לסוף שיתגל׳ סוד א׳ יחזיר הדב׳ לקדמותו
כי תשוב המלוכה לבעליה וזהו מגיד מראשי׳ אחרית היינו הראשי׳ שהוא
א׳ שבראשית מי מגיד אחרית היינו א׳ שבפסוק האחרון שבתורה
וזהו טוב אחרית דבר מראשיתו כי בפסוק הראשון של תורה שם נגנו
הא׳ וכאן בפסוק האחרון נתגלה הא׳ וזהו אל תאמר כי הימי׳ הראשוני׳
טובי׳ מאלה כי לא מחכמה שאלת כי טובה חכמה עם נחלה ומסיים ויותר
לראי שמש היינו סוד שמש ע״פ מאמר פקודי ע׳ ת״נ כי שמש דא קב״ה
ע״ל דף ט״ו וסוד טובה חכמ׳ עם נחלה ויותר לראי שמש ראה תראה
לעיל דף י״א ע׳ א׳ הדק היטב מה שכתבתי כי על פסוק ונהר יוצא
מעדן להשקות את הגן ויגיל לבך ובזה תבין סוד מופלא למה בעת
שעושין סדר בליל פסח אחר ששוברין המצה אמצעית שהוא מרמז

על לוי ונכוין אותה אח"כ מגביהין ואומרים ה"א לחמא עניא וכו'
השתא עבדי לשנה הבאה בני חורין דלכאורה למה שוברין דוקא א
אמצעית' וגם למה נוטין יותר אחרונה אוכלין גם זו הנ' אבל לפ"ד כי
ג' מצות הם סוד ג' יו"י של אלם דשם יו"ד ה"י ו"או ה"י אשר תרומו
כל הסוד הנ"ל גם עושין רושם נגד כהן לוי ישראל לפ"ד הכל שפיר אית'
בפ' פנחס וכרחיים גדולים אקבנך בההוא זמנא מתברין קליפין
דהוו מסחרין לשכינת' מיד דאתגלייא אבנא חדא מתלת אבנין דאיכון
סגולתא ולזה כל זמן דלא השלים קן לשעביר יותן או כאמר השבעתי
אתכם ירושלים אם תעירו הייני סוד אלם הנ"ל ואז לא היה מגביהין
מלא מאחר דעדה פרוסה היא כי הא כהא תליא ולזה נוכוין האמי השני
ולא כיון רק שני אבנים מן סגולתא אשר רמז לנו אבן שלימה וצדק יהיה
לך והנה ע"ל דף כ"ו ע"ב מה שהארכתי בסוד קערת כסף
ולכך מניחין בקערה הג' מצות שהם בסוד חכמה תבונה ודעת והא
דשוברין המצ' האמצעי' כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל אבו. בוצעי המצ' האמצעי'
שנחלקה לשנים וצריך לבצוע חלק אחד גדול מן הב' הגדול כנגד ו'
והקטן נגד ה"ד כי מספר ו' יותר על מספר ד' ע"כ ובכתבי
האר"י ז"ל אשר נרמז' בפ' האזינו תבונה כי בה אתרמיזות בן ובת
שהם וה" והו תבונה כי שם יש כל האותיות שו שהם בן ובת וה"
והענין כי כלא התבונה עצמה היא ה' ראשונה דשמא קדישא (ר"ל כי
יש ה' מה שנרמזת באות יו"ד הוא סוד בינה לכך מדייק ה' ראשונה
דשמא קדישא ואמנם עיקר ה' זו איכה שא בעצמות פרצוף התבונה
אמנם נרמזו בה. ג"כ הבן והבת וע"ל מה שהארכתי בביאור מאמר
פ' ויקרא ע'ט"ו כ"ט ע"ד ושם מבואר יותר כי סוד ו' בסוד גלוי
א"ם שגילה את סוד תפארת ומלכות אשר שניהם נרמזו בסוד ה"
שהם ד"ו. וא"כ בעת גלות נתרחק ה"ד מן ו' הנרמזות בתבונה
ובהיות שמצה האמצעית שהוא רמז לתבונה נשברה לשנים אבל אמר
יאמ'א"ו אין לה תקוה וכבר הקדמנו דוס ידיא נשא וכנ"ל לכך לוקחין
הקערה ומגביהין לרמוז כי יש תקוה וכנ"ל ולזה אוכלין באחרונה כי
יהיה הקן בסוף ראה תרומה מה דאי' ושידלו זה המאמר בפ' תרומה
תרום ה' והכל כנ"ל כד עייל א' בין ו"ו ואתעביד וא"ו לקיים
בך וכרחיים גדולים אקבנך וכו' :

והנה ראה תרומה בפ' שלך לך ועתה יגדל נא כח אדני כאשר
דברת לאמר יה"וד ארך אפים ורב חסד ואמת נושא עון ופשע
ונקה לא ינקה וגו' במסרה יו"ד דינדל רבתי ע"כ וליתן טעם ע"ז כי
אית' בכתבי האר"י ז"ל על פסוק זה דע כי ג' שמות הם והם ע"ב ס"ג
מ"ה והם כו"א וכל שם ושם מאלו יש בו פשוט ומלוי ומלוי המלוי אשר
הוא מ"ב אתוון כנודע ושו המלוי דמלוי כל שם מאלו הם כ"ח אתוון ושו
נקראי' כח א"דני כי מהם נמשך כח של המלכות והנה אם תחבר שלשתן
שהם ג' מ"ב הם נ' קכ"ו וכן מנין עולה שם א"דני עד"ו א' א"ד
א"דנ א"דני ינדל נא כח א"דני כ"הידים ימין ושמאל הם כ"ח פרקים
והם יה"וד אלהינו יה"וד ואילופס כוזו במוכס"ז כו"ו וע"י העון ת"ש
כח זע"י מעשים טובים שם כח ר"ל מגדיל ונותן כ"ח ע"כ ובזה תבין
פי' גמ'° במס' ברכות דף ל"ב ע"ב שבלתי יכולת יי' יכול יי' מבעי ליה — פי' גמ' מס' ברכות דף לב
א"ר אלעזר אמר משה רבש"ע עכשיו יאמרו א"ה תשש כחו ככנקב"ה ע"כ
כי א"דני הוא מלכות וע"י עון תש כח וזה היה בשעה ענל שמשה
התפלל ועתה ינדל נא כח א"דני כי היא הי' תש כח ואחר שחטאו ישראל
בע"ז אמר משה עכשיו יאמרו א"ה תשש כחו כ"ח ו' כנקבה לזה הודה
לו הקב"ה ויאמר סלחתי כדברך . והנה איתא בפ'° פנחס ע' — מאמר פ' פנחס ע' תנב
תנ"ב תרי אלפא ביתות אינון אית י' עלאה ואית י' תתאה וזעירא
י' מן יה"וד עלאה י' מן א"דני תתאה וזעירא ע"כ גם כתבתי לעיל
הק"בה מוליא חסד ומגנק' כי מתק' הוא שם אד"ני וי"ה"וד. נקרא
חסד כאשר אית' בפ' שופטים כי שם יהו"ד מיתה לבמא ולגחם אסיר
אוני' עדות האדן וחיים לישראל כי אין ניהכם לעתיד לבא אלא הק"בה
מוליא חסד ומגנק' עי' בפ' ויקרא ע"כ"ז הלא כתיב לעת האחת
כתיב זכיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי' שבעתים וגו' והוא
בפשוטה כי אור הלבנה מלכות יהיה כאור החמה וא"כ מה שהי' מלכות
א"דני י' זעירא יהי' או י' רבתי כמו' י' דשם יה"וד וכנ"ל והנה
אית' בפ' משפטים °ע' קס"א ת"א ה' כייתי הוא דעלאי ותתאי בג"כ — מאמר משפטי' ע' קסא
ה' עלאה ה' תתאה כייאא דעלאין כייאא דתתאין ה' עלאה שבע שני'
שבע פעמים ה' תתאה שבע שנים בלחודיהו דא שמטה דא יובלא
ע"כ ולזה קאמר ואור החמה יהי' שבעתים והוא מובן כי יעלה עד בינה
ב"ן י"ה: לסוד זה כתיב ועתה ינדל נא א"דני לרמוז כשיהי' כח
אדני וכנ"ל בסוד א' א"ד אד"נ א"דני ע"ל ואז יגדל נא כח שיסים

אור הלבנה שהיה בסוד י' זעירא דא"דני יהיה כאור החמה ויהיה י'
רבתי וע"ל דף כ' ע"ג על פסוק כל אשר תמצא ידך לעשות בכחך
עשה וכו' כל המאמר וע"ד כתיב ינדל נא כח יי' וכו' כי
קאמר שם כי חשבון נימטריאות בסיהרא דלכאורה אין תלוי כל אשר
תמצא ידך לעשות בכחך עשה דייקא לשון ידך ודייקא בכחך היינו
כנ"ל כי מלוי המלוי של כל שמות הנ"ל הם כ"ח אתוון ושו נקראי' כח
אדני כי מהם נמשך כח של המלכות וכנ"ל דוק היטב ותניל נפשך אבל
אחר יאמר מכלן לחשבון הנ"ל כי צריך לחשבו' נימטריות ב
ע"ז מביא בתחלה כל אשר תמצא ידך לעשות ב
בכחך עשה וכנ"ל וע"ז מביא וע"ד כתיב ינדל נא כח יי' רק אור-יאמר
מכלן לחשוב כ"כ חשבונות ונימטריאות וע"ז קאמר כל גיני' ותקופין
ועבורין בעלמא בסיהרא הוו ולסוד זה כי מביא שם בפ' הנ"ל ע'
ת"נ ע"ל דף י"ב ע"א ווזין איהו סמאל וכל סייעתי' דילי' לקטרגא
להוא חדוה וכו' ומביא בע' ת"ד בסוד תרין אתוון אלפא בית'
דברכן ואתוון דאלפא ביתא זעירין ובהיות כי הארכתי כי למלחמת
יי' וכנ"ל צריך לסוד הרם ידיך על צורריך וכל אויביך יכרתו לכך אחר
שגילה סוד הנ"ל וזיין סמאל לקטרגא והוא חדוה פתח תכף כל אשר
תמצא ידך לעשות בכחך עשה ולהיות שסוד זה הוא בסוד ע"כ שמכן
אשר נרמז סוד שמות של עייכן שבפ' והיה אם שמוע כאשר מבואר
לעיל דף כ' לזה קאמר שם חשבון דנימטרייאות עייכן ברכות בחשבון
על שער בת רבים ואילין עייכן דילי' פרפראות לחכמה עלאה ד
דאתמשכא מלעילא וכו' ע"ש ע"ל דף ס"ו ע"א מה שכתבתי בסוד
שם של שם א"דני ברבוע כנ"ל וגם ראה תרא"ה מה שכבר הארכתי
זכבן צדיקים יראו וישמחו הוא ג"כ סוד שם י' י"ה י"הו יה"וד וכנ"ל
באריכות וגם זה הוא ע"י חיבור הידים ולזה נלפ"ד שיאמרו שני
פסוקים ויאמר כי יד על כס י"ה שהם י"א תיבות לכוין מלחמה ליי' בע'
בעמלק וכנ"ל דף ה' ונגד האריכות שהיא הכתוב בסידור האר"י ז"ל סוס
נוקבא דסמאל והנה סוס גי' קכ"ו לזה נגד האריכות יאמרו פסוק ועתה
ינדל נא כ"ח אדני כאשר דברת לאמר ולכוין בסוד הנ"ל :

סימן קס"ו הלכות סעודה

בוצע בפת במקום שנאפה היטב ובפת דידן יש לבצוע בצד הפת
ויחתוך מעט מצד העליון והתחתון וכו' איתא בפ' עקב ע'
תק"ך פתח ואמר והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליה"וד
באוי' אתרמית שכינת' דאיהי ה' דהמוציא דאוקמ' עלה מארי
מתניתין כל הבוצע צריך לדקדק בה' וכו' וצריך למבצע מאתר דבשולי
יפה כגון איהו דבשול גמר פרי ודא ו' (והטעם שנקרא גמר פרי בסוד — פי' גמ' בחלק
והכן בחוץ מלאכתך דאי' בפ' תולדו' ע'של"ב ובפ' ויקרא ע'י"ז שתיתא' — מהיכא שרי
יה"וד שלימו דכלא וכו'. וכאשר כבר הארכתי בפי' מאמר הנ"ל ומובן
ע"פ מה שהארכתי דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה תרום ה' :
ובזה תבין מה דאי' בחלק ר' אבהו הוה רגיל דהוה דריש בשלשה
מלכים חלש וכו' כי רב אשי אוקים אג' מלכים אמר למחר
נפתח בחבריא אתא מנשה איתחזי לי' בחלמ' אמר חברך וחברי דאבוך
קרית לן מהיכא למשרי המוציא א"ל לא ידענא. א"ל מהיכא דבעית
למשרא המוציא לא גמירת ואבד קרית לן א"ל אגמרן לי מיהא ולמחר
דרשינן לי משמך בפירקא א"ל מהיכא דקדים בשולא ופי' רש"י הרכה
פרוסן ולפי מה שכתבתי תבין איזה פי' והא דשאל ע"ז הסוד כי אית'
בפ' קדושים ע' קס"ד דודאי כד בר נש איהו חוטא גרים לאתרחקא
ה' מאת ו' דאסתלק בן י"ה דאיהו. ו' מאת ה' ובג"ד אתחרב
בי' מקדשא ואתרחקו ישראל מתמן ואתגלו ביני עממיא ובג"ד כל מאן
דעביד תשובה גרים לאהדרא ה' לאת ו' ופורקנא בדא תליי' וכו'
ע"ש והנה שם פי' רש"י כדרוש בחבריכו שהיו ת"ח כמותיכו ואין להם
חלק לעתיד וכבר הארכתי מאן דלא ידע בדא דמהימנות' טב דלא
אתברי ע"פ מאמר פ' ויחי ע' תנ"ו וכבר הארכתי בסוד ברוך אלהינו
שבראנו לכבודו"ו וסוד זה נגמר בנפילת אפים כאשר הארכתי לעיל
ולכך שאל לו על זה הסוד ולכך כשגילה לו זה הסוד אמר מ"ע קא
פלחות לע"ז והוא מובן מאד ותשובתו היה שהיה יצה"ר שלע"ז שולט
ע"כ . ובזה תבין מה דאי' בפ' כיצד מברכין אמר רב חייא בר — פי' גמ' בפ'
אשי פת הנכוס' בקערה מברכין עלי' המוציא ומסיק בגמ' שא אמר רבא — כיצד מברכין
מברך ואח"כ בוצע ואסיקנא דהלכתא כרבא ופי' רש"י מברך ואח"כ — פת הנכוס'
בוצע גומר כל הברכה ואח"כ מפרים פרוסה דכליא ברכה: אפת שלם — בקערה
ואיתא עוד דלא יבצע עד שיביאו לפניו מלח וכו' וכתב כי' בשם שבילי
הלקט מה שנהגו לבצוע על המלח פירשו הגאוני'. כי שהשלחן נקרא
מזבח וכתיב במזבח על כל קרבנך תקריב מלח ע"כ והוא כי הקדשנו

מה

מה דאי' בפ' בראשית ע' קנ"א בסוד נ' ספין · נ' לחם עני בלא מלח
דהא אתמר על כל קרבנך תקריב מלח (והקושי' למה לחם עני בלא
מלח וע"ז קאמר בגין דאיהי מצה פרוסה כנוונא דפריס מלכותך עד
דיתהא שלימה לא נריך לקרבא על הולא דאיהו חלם ומאי ניהו
חלם דאיהו אמצעי דכלהו ע"כ והנה מאמר הנ"ל ככר פרשתי ולפ"ד
מובן מאוד כי מאחר שמסיק מברך ואח"כ בוצע א"כ נריך שיהי' שלימה
ואח"כ נריך להביא ג"כ מלח ואז דוק בכוונה וו שיכוין בה' דהמוציא
ומקום היכא דקדים בשאלא והוא סוד ו' א"כ ע"פ כוונה זו נריך
להביא גם מלח ולסוד זה אית' בגמ' אמר רב יהוד' אמר רב אסור
לאדם שיאכל קודם שיתן מאכל לבהמתו שנ' ונתתי עשב לבהמתך
והדר ואכלת ושבעת וכבר הארכתי בסוד פי' הגמ' וו כין תבין לפניך
כי נריך המוציא בבינה וכפ' פנחס ע' תנ"ב י' מן יהו"ד שיעורא דיליה
בבינה א"כ כאן נירוף המוציא ה' ואח"כ לכוין במקום דקדים בשולא
לכוין בסוד ו' ואח"כ ליקח בבינה שהוא י' ולטבול במלח שהוא
סוד חלם להביא עליו עשר אנבעות וסודם כבר מבואר
וע"פ כל הנ"ל תבין מה דאי' בא"ח סי' קס"ח היו לפניו מתיכו'
של פת ופת שלם הכל מאין אחד מברך על השלם אפילו הוא פת
קיבר ע"כ וזהו פי' לא עלי(כי סוד לחם זה כמשך מזוני' שפוח שם ס"ג)
הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצ' פי יי' כי הקדמתי מה דאי'
באדרת נשא מהאי פומה עלאה וכו' כי שם הספ' אתמר ויתיב דעת
סכך טמירין' דכלא שהוא עתיק יומין הנק' רדל"א ולכן יונא הכל מזה
הפה להחיות את ז"א שהוא כאור היונ' מן הדעת דעתיק הנכנו שם
וזהו פי' פסוק שמחה לאיש במענה פיו וכמש[1] עירובין דף כ"ד
ע' א' איזהי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו רבא אמר מהכא
תאות לבו נתת לו וכתיב וארשת שפתיו כל תמנעת סלה איזהי תאות
לבו נתת לו בזמן שארשת שפתיו כל תמנעת סלה ופי' רש"י שארשת
וספירת שפתיו כל תמנע סלה כשנתת בו דעת להוציא בשפתיו ת
תאמר כל מקום שנ' נגח סלה ועד אין לו הפסק עולמים סלה דכתיב
כאשר שמענו כן ראינו באיר יי' נבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד
עולם סלה ועד ה' ימלוך לעולם ועד ע"כ והנה דוק בדברי רש"י
שפירש שארשת ספירת שפתיו כל תמנע סלה כשנתת בו דעת להוציא
בשפתיו והיינו סוד הנ"ל והנה להיות הדעת בההוא אוירא הוא סתים
יחד לכן הוצרך להוריד הדעת להתגלות בפומא דאריך והנה אית'
בפ' ויקרא ע' ל"ג ואתה נשאת עון חטאתי סלה דא לעילא לעיל' אתר
דעתיקא קדיש' טרי' בנ"כ האי קרא אחיד בכלא ע"כ וכן הוא
בסידור האר"י ז"ל יי' נבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה
כי ז"ל סלה :
חב"ד ס' תנ"ת ל כה"י ה' מלכות' וכללות המלה בעתיקא ע"כ
ולסוד זה אין לו הפסק עולמות וע"ד אית' בסידור
האר"י ז"ל ברוך כפש יי' רוח ה' מבורך נשמה לעולם חי' ועד יחידה
ע"כ וסיים נ"כ לסוד כי יחידה הוא מסוד עתיקא קדישא ע"כ :

סימן קס"ח הלכות דיני סעודה

לבאר סוד האכילה אית' בפ'[2] עקב ע' תקי"ו ז"ל ואכלת ושבעת
וברכת את יי' אלהיך על הארץ הטובה פקודא דא לברכ'
ליה לקב"ה על כל מה דאכיל ושתי ואתהני בהאי עלמא ואי לא בריך
אקרי גזלן לגבי קב"ה דכתיב גוזל אביו ואמו והא אוקמוה חבריא
בגין דברכאן דבריך בר נש לקב"ה אתי לאמשכא חיין ממקורא דחיי
לשמי' קדישא ולארקא עלי' מכסות משחא עלאה ואתי לאתמשכ'
מתמן לכל עלמא וכתיב ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך ואינון
ברכאן אריק בר נש באינון מלין מההוא מקורא עלאה ואתברכאן
כל אינון דרגין ומקורין ואתמליין לארקא על כל עלמין ואתברכאן
כלהו כחדא וע"ד אצטריך בר נש לשואה רעותי' ברזא דברכאן בגין
דיתברכון אבהן ובנין תנ"ת נה"י כלא כחד ומאן דמברך לקב"ה יתברך
ונטיל חולקי' מאינון ברכאן בקדמית' דכל עלמא לתתא כיון דשמא
קדישא דקב"ה מתברך מתמן נחית ושרא על רישי' חולקא קדמאה
והא אוקמוה דכתיב בכל מקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך
וכו' בשעת' דאינון ברכאן נחתין מתעטרין גו חקל תפוחין קדישין חב"ד
תנ"ת נה"י ופגעי בה כמה דרגין דממנן בעלמא ונטלי בהו ואמרי
ומכריזי דא איהו דורנא דשדר פלוני לקב"ה מאן אתר לכתר מרישא
חדא דנדיק תמן סלקין מתערי אחרנין ולעילא ואתמלי' מלעילא
ומתתא סה"ד ברכות לראש נדיק(יסוד)כיון דהאי דרגא אתמליי' אריק
להאי כלה(מלכות) .כו' ובפ'[3] בשלח ע' ק"ט ז"ל הנני ממטיר לכם לחם
מן השמים ר' יוסי פתח פותח את ידיך ומשביע כ' האי רגון מה כתיב

לעילא עיני כל אליך ישברון כל אינון בני עלמא ומפאן וקפאן עיינין
לקב"ה בג"כ כל אינון בני מהימנות' בעאן בכל יומא ויומא לשאלא
מזונייהו מקב"ה ולצלאה צלותהון עליה מ"ט בגין דכל מאן דצלי
צלות' לגבי קב"ה על מזוני גרים דיתברך כל יומא על ידוי ההוא
אילנא דמזון דכלא ביה וטעמא דמלה ברוך ה' יום יום ותא"נ דאשתכח
עמי' ברכאן[4] כל יומא ויומא[5] לעילא ועל דא לא בעי לאינש לשלא
מזונא מן יומא ליומא אחרא ולא ליעבב מיומא ליומא אחרא הה"ד
ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו דייקא בר מע"ש וכו' וכדין אשתכח
קב"ה מלא ברכאן בכל יומא וכדין כתיב פותח את ידיך ומשביע לכל
חי רצון מאי רצון ההוא רצון דאשתכח מעתיקא קדישא ונפיק מיניה
רצון לאשתכח מזוני לכל ומאן דשאיל מזוני בכל יומא ההוא אקרי ברא
מהימנא ברא דבגיני' אשתכח ברכאן לעילא וזהו סוד קשי' מזונותיו
לפני הק"בה כקריעת ים סוף כאשר כתבתי ע"פ מאמר סוף ויקרא
ע' מ"כ ומאמר פ' בשלח ע' נ"כ ר' אבא פתח ואמר רוצה ה' את יראיו
את המיחלים לחסדו כמה אית להו לבני נשא לתקן באורחוי ד
דאורייתא' בגין דישתכחון ברכאן לכלא לעלאי ותתאי דתניא תאני
דכתיב ישרא' אשר בך אתפאר אתפאר ודאי מאי משמע דבגין ישרא'
לתתא קב"ה מתפאר לעילא תזכה רוצה ה' את יראיו ביראיו מבעי
ליה מאי ה' את יראיו אלא רוצה ה' את יראיו כלומר אפיק האי רצון
ומתרעי בהו קב"ה ליראיו דדחלין ומאן אינון יראיו דאפיק לון מאי
רצון הדר ואמר המיחלי' לחסדו אינון דמנפאן ומחכאן בכל יומא ויומא
למבעי מזונייהו מן קב"ה משמע דכתיב למיחלים לחסדו ר' ייסא סבא
לא אתקין סעודת' בכל יומא עד דבעי בעות' קמי קב"ה אמר לא
נתקין סעודת' עד דיתנכון מבי מלכא לבעד דבעי בעות' הוה מחכה
שעתא חדא אמר הא עידן דיתנכון מבי מלכא מכאן ולהלאה אתקינו
סעודת' ודא הוא ארחא דאינון דחלי קב"ה דחלי חטאה אינון חייביא
דאזלין עקימא באורחי אורייתא' מה כתיב בהו הוי משכימי בבקר שכר
ירדפו וע"ד רוצה ה' את יראיו למיחלים לחסדו לחסדו דייקא וכהא
אשתמודע אינון בני מהימנות' בכל יומא ויומא וכו' ר' ינחק אמר
מהכא נדיק אוכל לשובע נפשו וגו' :

והנה ודאי אית' בחייט דף ל"ח מנוה היא שיאכל כל מה שיתאוה
כי לא על חנם נבראו אבל במדרש הנעלם פ' וירא ע' רס"ט
ז"ל א"ר יהוד' שלש הנהגות יש באדם הנהגת שכל והחכמה זו היא כח
הנשמה הקדושה והנהגת התאוה שהיא מתאוה בכל תאות רעות והנ
כח הגוף והיא כק' נפש הגוף אר"י בא וראה לעולם אין יצה"ר שולט
אלא באלו ב' כוחות אלין דאמרן נפש התאוה היא הרודפת אחר יצה"ר
דכתיב ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן נפש התאוה היא מעוררת
האחרת ומפתה אותה עם הגוף להדבק ביצה"ר והיא אומרת לכה
נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו מה יש לנו בעה"ז כלך ונרדוף אחר
יצה"ר ואחר תשוקת חמדת עה"ז א"ר ינחק מעולם אין יצה"ר מתפתה
אלא באכילה ושתיה ומתוך שמחת היין אז שולט באדם בנדיק[6] מה כתיב
ביה נדיק אוכל לשובע נפשו ואינו משתכר לעולם דא"ר יהודה האי
צורבא מרבנן דמרוי קרינן עליה נזם זהב באף חזיר ולא עוד אלא שמחלל
שם שמים מנהג הרשעי' מהו הכה ששון ושמחה היין או שולט באדם
ועליה' אמר הכתוב הוי משכימי בבקר שכר ירדפו ע"כ ובמדרש פ' נשא
ע' רל"ה ולרוזני' אי שכר מי שכל רזי עולם נגלוי' לו ישתה יין וישתכר
ע"כ וז"ל בקיצור ראשית חכמה דף כ"ח ע"ב נדיק אוכל לשובע נפשו
ובטן רשעים תחסר נראה מפסוק זו מעלת הנדיקים שהם מסתפקים
במועט ורשעים שאינם מסתפקי' במועט והטעם שבטנם חסירה
שלא יספיק כל העולם למלאת בטנם וכאשר יראה אדם שכל מה שהוא
מרבה באכילה מרבה בשר לרימה שוהו אחריתו ודאי שראוי להתרחק
מאכילה מרובה אלא בשבתות וימים טובים :

ובזה תבין מה דאי' בפ'[7] בשלח ע' ק"ח כד נפקו ישרא' ממנרי' דעאו
בנהמא דאקרי מנה והשתא זכו ועאלו למיכל נהמא אחרא
עלאה יתיר מאתר עלאה דכתיב הנני ממטיר לכם לחם מן השמים
ממש (היינו תפארת ישרא') וההוא זמנא אשתכח להו לישרא' מאתר
דא : חבריא דמשתדלו באורייתא' מאתר אחר' עלאה אתזנו ומאי הוא
כמה דכתיב והחכמה תחיה את בעליה אתר עלאה יתיר א"ל ר"א אי
הכי אמאי חלשת נפשייהו יתיר משאר בני עלמ' והא בחילא יתיר
ותקיפ' אתחזון לאשתכח' א"ל יאות שאלת כל מזוני דבני עלמ' מלעיל'
קא אתיין ההוא מזונא דאתי מן שמי' וארע' דא מזונא דכל עלמ' יבהוא
מזונ' גס ועב וכו' מזונא דאשתכח להו לישרא' בההוא זמנ' מאת' עלאה
דאקרי שמים הוא מזונ' יתיר דקיק' דעייל יתיר לנפשא מכל' ומתפרש

פי' גמ' אסור לאדם לאכול קודם שיתן לבהמתו

פי' גמ' מס' עירובין דק"ד

פי' מאמר עקב ע' תקי"ו

פי' מאמר בשלח ע' ק"ט

[4] בעי לאשאל קמי קב"ה

[5] כדי שיתברך

פי' מדר' הנעל' פ' וירא ע' רס"ט

[6] ע"ל דקכו עא

פי' פ' נדיק אוכל לשובע נפשו וכו'

פי' מאמר בשלח ע' ק"ח

יעוי' מ"ש ואתקדי לזכה הקליפה מוחי עלאה יעוי' מלכא הוא מוחי
דחכמי' יתיון דשפרלין כתורייתי. דאתכלי מוחי מדוחתי ובשתי'
תכלי מוחי דעוה"ב כלל ופרט והיינו אתקדי' עלי כלא ואתקדי חכמה
בג"כ תלים ע"ב ואתכלי' יעוי' מבחי' עלמ' דאצי' לא תכלי מוחי. דעוה"ב
כלל ואתכלי מוחי דזעה"ר ובשתי' אתקדי רחיק. עלאה יקיר שאכלא זכאה
תולקהון סה"ד והחכמה תעיה תתא בשליה וכאה תולק דעוה"ב ויכיל
לאתעל בחוכ' סהמוכ' ע"כ והנו סי' התשובה דיק תוכל למשוב בשני
וכמ' שכתוב אין השבועה דק מ"ש אחר כך שהוה ב"ש ובמ"ש ד"ק בשלוק
עליונה דכיתב' כבותה' ומ' רש"י תוכו של לפעת ישה לאתכל עם
תרדין לעלכה דכיתב' עוכן על ארשעי פתחן אין לאתכל בכותה ודבר
זה תכוי לאתוקן בשבי עם האריך בכל אחר אתן חולין בכן ופי' רש"י
שעושקין בתורה ואינם נהנים מן השעלה וכאים לידי חולי דכל לעטת
אחד רבא כתלן אלעזרן על קריני ועל תריסי מדאחר קריני ומריסי
ס"ת קנייני קנייני מתא מדיני רבנן ופי' רש"י מלכין תקנייני
רוב חולי שתו ישרל מדיש על פליטת סופריהן ע"כ וכן תרומה ש"י
כ"ו פתוב"ר חיות ואחר ואכלת ושבעת וברכת את ה' אלהיך וגו' וכי
עד לא אכל כי גם שבעה ויתרלה כרים. לא יכיך ליה לקב"ה ח"ב
בחוי מקיים ואכלת ושבעת והדר וברכת. אלא לא יאכל כי גם שלא
כוית ואעתי לזכו עלי' ואמי ליה להחיל מיכלא עיקר דמכילי שבעה
תקרי דכתיב פותח את ידיך ומשביע לכל חי רעון לכל חי מכילא לא
כתיב אלא רעון הכוה רצו' לשני על הכוה מיכלא שכתוב תקרי ותכילו
אלין תקו' דכר כם שלא הכוה ואיר בכוית ולא יתיר הוי דעות. דשביעה
עלי' וכ"כ ומשביע לכל חי רעון רעון כתיב ולא תכילה וע"ד ובדכת
ודלי ותתייהב כר כם לברכה ליה לקב"ה למיהב חזוה לעילה ובכתר
ובגלוים דף ל"ח ע"ל דע כי הלח תרכיב מח' סם בשה"ן משפל והם
דומם מחי מדבר וכדולי שתין לך דכר בשלם לתילו כדומם כמו
העפר והכלכים שתין בסם חוזק ורוחניות ומול ומוער עליו תלמיעלה
שתל"ב לא היה עפר מוני' ודשים ושתים אם לא היה סהם חוזק
תחכם חיות המזמח פוח לתחלה ומתו כי אכו רוחים תותו מוח ונ הל
בבני אדם וכדולי שתבר זה נדרס לה בחיות שבתוכ' ואיות הבעלי חיים
הוא לתעלה מהם כבודש ואיות המדבר לתעלה מהם כמודש. וכבר
הודעתיך כי אין למשם ככר בעולם שתים מבירות הן אלבים בי ה
התוכחה מתכו לתילות ויותר נדוש ומתו בבריאה ויותר מתו נדוש
בעיבה ויותר נדוש בשמי' ויותר נדוש בקליפות ובסה כתלך השמי'
יש ל' כח' והם דומם מחי מדבר והה אדם תוכח שבכלם ואם
הוכשהיו משביו כוח שלמה עד שדרגת אלוק וכו' והה מדיקים נ"כ
תכילתם שתקבת ומבדרת כל הדברים מבחי' הדומם עד בחי' אדם
נמוך ואתכם הרשעים הם לתיכך כי חלק אדם מוריד' לתוכו עד בחי'
דומם ויש רשעים שנזרמי' ע"י עונום שימותו ויתגלגלו בג"ח שתיכם
מדברים כי היה כל כך בבוים אתכם שמי האדון תיכם ומתקיים אפי'
מדרגה ח' ואתכם אין להשביעו אלא לאל שום דבר תפילה מחת. כי
אין לו כוה כל כך אשם אך אינו אלא לאל תפילה מדרגה ח' ואמור לאכול
בשר כיון שתים מתקן ואת"ח שיודעים בתורה ולא בחכמת אחת
וקבלה כאחדות התורה אז יכולות להשלות מדרגה ח' מבעלי תי
לאדם והמזונלים בחכמת אחת מדרגה אחת יותר אם יכולים להשלו אפי'
מדומם לאדם ואתכם אם יפגע אדם בחבור אל כתי שתינו יכול לתקן
בגון בקבלה מי בא"ה אז מבוגלל בבחי' בתלמיד תכם שתינו יודע
בחכמת אחת סה שיק לו אתה ויסתיכתו בכל הדכוו ויתכשהו מכל
מקום. ובזה תבין שתתר כל אחד לא בשביל לבוע לו בשביל לקיים
בשתתי בלבי ירקי דבתקום דלעולם ירקי לעיל בחוי ובשרת ובכה
תלתר אי שתיתם כי לא יתוק שלא לכם בלבי עלבי בשר ודם להודיעכם
דבריהם בטלים וכו' ואתם ח"ו כ"ש וחכם מ"ש כ"ש מידי פשוטו ומבואר כי הין
שבי שלא תן בתורה ותן תמונת (וכדאי' בפ' עקבא פ' תקב"ב)
כי שומר כי לא בשבית. כי קודם שמייתו ע"ח היינו בבית התורה
ולא בשביל שי לאחר שתסתכם בתורה מעולם לא רצה לאכול ירקות
ולא דבר המזמח והשבח כי בשהייתו עם התלמי לא כי יכול לשבות
תדומם למזמח ומזמח לאדם ואכ"מ שלא יכול לאכול בשר כי
ע"ה אסור לאכול בשר ואם בשבילותם שהי' ת"ח ויכי יכול לשבות
תפילה ג' תפילות כמו שמוזכר בשלחן ערוך ואינו יכול לאכול בשר
ובדבר נדול ובפלה מוזמנת ניותר טוב לאכול בשר וכו' כי בדבר
מצוה יכול לתקן ע"כ וכמו תבין מה דכתיב בכבל והי לאב היינו

שתור מלדם לאכן דומם וכדוכר כל הנשתים וכמו שתמרה תביניל לדוד
ואת בכם תוייתן יקליבכה בכף הקליב וכו' לאכן : ובזה תבין מה
דת' כפ' תרומה ע' רש"י ז"ל שלמן בכר כם אשטרין לאשתכת'
בנקיות' דנוסח דלת יתקדיב לשיכל מוחת דילו' תלת בנקיות'
דנרמי' ועי"ל תשטרין בר כם לדבלה נרמי' בקדושת' עד דלת יכול מוחי
דשלאתת דכיל דסוד מוחת דאתקון לו' כי לתרתי קב"ה כנין דלת
יתקדיב על שלמן קיל נוקב לשיהו תרתי על פטרת אחת ום"ש
לת יקבל תשהוח מוחת דשלמן דת כלום ש"כ וכם כיכר קף ת"ת ז"ל
הנעקר לנקבו ואכל דומה לתבוד שבשיקיהו של נבי אשרו והו תלת
ריש והמת ושי רש"י ריש והמת כלנעזו שוכם בושב תשיד ע"כ
וז"ל הערוה הקדושה שהיא מה שהוא שוכה לנוף ולבשיו וכפ' שתיני
ע"ש ע"כ ר' יוסי פתח ואתר כל עתל לדם לפיהו ונם הכשיל לת תתלת
לפתכלכת בתלי דשלאתר אלכת דכלא תחיין כתכתה עלאה כל שתל
האדם לפיהו תיה קדיל בשתת דשיעה עלוות לו לבר בם בהזוה שלאת כתיב
כל הנוה ויכל ואל תחן דשבול בהנוה עלוות ונקויין תיני נקויות
דשלאות לפיהו בנין פיהו דלת כשיב ליה ופתיב לי' לבשבו' ולא תתדבק
בשבו' דתי' כשבועי דיוכיל ונם הכשיב לת תעלה לת תשתלי' דיוכל
לעלם ולשלתי עליון ד"ת לת תעלה לת תשתלי' לשלקלה לאתתכת
לשלוון בנין דתת תשתלית בם ד"ת ר' יוכיח אחר כל תחן דאשתלה
בהו דלת בש"ו דתיהי תושבת ה' וכתיב לת תשבה כל תושבה מתן
דשלאת לש"ו כשוק תשבו' דתי כשוק תשבו' תדשות' דקדיש ועי"ל בדשות'
אחרית לף תתן דאשתלה בהני יוכלי נשקי תשבו' דתי ונשוק תדשות
קדיש ועי"ל בדשות' לאחרית ולת עוד דלא דאשתלה בהני עלאת
ובשלוית דתתי וע"ד ובשתתם בם כלא ת' וכתיב ולת תעשתו את
נשמותיכם בשהיה ובשוק וככל תשר תיוזם הדוזה תשר בם ת"ח
תתכם לשוזה תתי תשיב לשוזה לשלח עתין שש"ו דאת תינן תשתכין
ומשנ' דאשתלה לף תתין וכל תר לאתדקק בתי' ר' אשר הוה יתיב
קדיש ועי"ל בדשות' לאחרית ולת עוד דלא דאשתלה בהני עלאת
ובשלוית דתתי וע"ד ובשתתם בם כלא ת' וכתיב ולת תעשתו את
נשמותיכם בשהיה ובשוק וככל תשר תיוזם הדוזה תשר בם ת"ח
תתכם לשוזה תתי תשיב לשוזה לשלח עתין שש"ו דאת תינן תשתכין
ומשנ' דאשתלה לף תתין וכל תר לאתדקק בתי' ר' אשר הוה יתיב
קדיש ועי"ל בדשות' לאחרית ולת עוד דלא דאשתלה בהני עלאת
ובשלוית דתתי וע"ד ובשתתם בם כלא ת' וכתיב ולת תעשתו את
נשמותיכם בשהיה ובשוק וככל תשר תיוזם הדוזה תשר בם ת"ח
תתכם לשוזה תתי תשיב לשוזה לשלח עתין שש"ו דאת תינן תשתכין
ומשנ' דאשתלה לף תתין וכל תר לאתדקק בתי' ר' אשר הוה יתיב
קדיש ועי"ל בדשות' לאחרית ולת עוד דלא דאשתלה בהני עלאת
ובשלוית דתתי וע"ד ובשתתם בם כלא ת' וכתיב ולת תעשתו את
נשמותיכם בשהיה ובשוק וככל תשר תיוזם הדוזה תשר בם ת"ח
תתכם לשוזה תתי תשיב לשוזה לשלח עתין שש"ו דאת תינן תשתכין
ומשנ' דאשתלה לף תתין וכל תר לאתדקק בתי' ר' אשר הוה יתיב
קדיש ועי"ל בדשות' לאחרית ולת עוד דלא דאשתלה בהני עלאת
ובשלוית דתתי וע"ד ובשתתם בם כלא ת' וכתיב ולת תעשתו את
נשמותיכם בשהיה ובשוק וככל תשר תיוזם הדוזה תשר בם ת"ח
תתכם לשוזה תתי תשיב לשוזה לשלח עתין שש"ו דאת תינן תשתכין
ומשנ' דאשתלה לף תתין וכל תר לאתדקק בתי' ר' אשר הוה יתיב

פי' איתיר תרומה ע' רש"י

פי' איתיר תוריש ע' ע"ב

כי נח' כתי אכת דף ת"ת ז"ל לת תכל בשבועת דלא יקבי וכו'

מאמר בפרשת עקב ע' תקכ"ב

מטוב וגו' עד כאן · וכזה אית' בפרשת עקב ע' תקכ"ב שתיתאה
למהוי על פתורא דברי תורה דהכי אוקמוה מארי מתניתין שלשה
שאכלו על שלחן אחד ולא אמרו דברי תורה וכו' : ורזא דמלה בגין
דהא אוקמוה מארי מתניתין שלחן בגוון דאורייתא אתייהבת מימינא
לאחרא ימינא דאיהו ייהבי בשמאלא דאיהו דינא דאורייתא איהו
יאו"ד מימינא פתורא אדני משמאלא צריך לחברא לון וכו' : ובגין
כן צריך לזמנא עמיה למאן דאשתדל בפתגמי אורייתא עד כאן ·
ובפרש' בראשית וזוונא כמיתא אורייתא ומאכא דגופא כבמה מחמשא
במינים ומאן דאיהי מסטר דאדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתמר ביה
וירדו בדגת הים וגו' בכלא שליט כמה דאתכרי בשמי' וארע' ובימא וכו'
וזהו פי' כי לא על הלחם לבדו יחי' האדם כי על כל מוצא פי
ה' יחי' אדם כי הקדמנו כי ישראל נקראים אדם על שם
שדבוקים בשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א והא דקאמר ובגין כן צריך לזמנא
עמיה למאן דישתדל בפתגמי אורייתא דאיתא °בפרשת ויקהל ע' ס"ן

מאמר בפרשת ויקהל ע' ס"ן

והלכת אל הכלים אלין איכון נדיקי' דאקרון כלי ה' דמזמנין נדיקי'
לאייתאה לון כל עלמא דורונא למלכא משיחא ואיכון כלי ה' מאנין
דקב"ה אתנאי בהו אילין איכון מאנין תבירין: תבירין איכון בהאי
עלמא בגין לקיימא אורייתא ומשום דקב"ה אשתמש בהו ולא אשתמש
אלא מנו כלי' וכד תתלכך בהו ושתית עד כאן °ובפרשת עקב ע' הכ"ל

מאמר בפרשת עקב ע' הכ"ל

לארכא על פתורא בגין עניים ובג"ד כל המאריך על שלחנו מאריכין
לו ימיו ושנותיו ובגין כן ונדקה תציל ממות ועני חשוב כמת ואיהו
אתיב ליה אוף הכי קדוש ברוך הוא מחיה ליה ועוד כאורח רזא דכלהו
עניים עס"ט דאת ד' דאתמר בה דלותי ולי יהושיע ואות ד' דאחד
דצריך לארכא ביה הה"ד להאריך ימים על ממלכתו ובג"ד צריך לארכא
על פתורי' דאיהי ד' כלילא מ"ד דתלין בגין יקרא דאת דא צריך לארכא
פתורא בגין עניים (כי עניים משטרא דשכינתא ולכך אנו אומרים
בזמר קבלת שבת לא תבושי ולא תכלמי מה תשתוחחי ומה תהמי בך
יחסו עניי עמי) · ובגיכה אוקמוה רבנן דבקש הקדוש ברוך הוא מדה
יפה לישראל ולא אשכח כמדות דלות בגין דאוקמוה קדמאי ואקשי
עלי' כאושבן מיני מיתות דאיכון אזבן תוגזות ואסרכן כיס מכולן
ואיך אמרי איכון דלא אשכח ליה מדה יפה כעניות אלא בגין דכל
עמא וליסנא והיה כי ירעב ויתקצף וקלל במלכו ובאלודיו ופנה
למעלה אבל ישראל איכון קיימא דקדוש ברוך הוא בהאי מדה ולא
מכחישין ליה ובג"ד כמדה יתתקנון הה"ד ואת עם עני תושיע וכו' ·
אוף הכי איהי ד' דאיהי שכינתא כד אם נלך איכה א"ח דאיהו עמודא
דאמצעיתא דאקרי דעת וכו' · ועוד א"ח איהו תורה כליל תרי"ג
פקודין הה"ד זה שמי לעולם וגו' · שמי עם י"ה שס"ה וזכרי עם
(ו"ה) רמ"ח ובגין דא אוקמוה אין עני אלא מן התורה ומצות ·
דשאר עני לאו איהו אלא עני וכו' ע"כ · וזהו אל יתהלל עשיר
°בעשרו וגו' כי אפילו שהוא עשיר נקרא עני רק בזאת יתהלל ה

עי' פ' בישעיה יתהלל עשיר בעשרו וגו'

המתהלל השכל וידע אותי וגו' : כי בזה תבין שהכל לכבודו ברא :
גאיתא בכתבי האר"י ז"ל וזה לשונו וכשתאכל תכוין כי כשנשתברו
המאנין תבירין נתקלקלו הד' בחי' שהם ח"י מדבר וב"ח בלתי מדבר
צומח ודומם והנה אלין תבירין מנהון אתבסמו ומנהון לא אתבסמו
ואנו צריכין לברר האוכל מתוך פסולת ומן האוכל חוזר אברי אדם
מחם ונלך ממנו (וזה תבין ע"פ מה דאיתא °בז"פ פנחס ע' תמ"ב

מ"פ פנחס ע' תמ"ב

פתח ר' חגאי ואמר יו"ד את קרבני לחמי לאשי וגו' את קרבני דא
קרבן בשרא דאתקרב לכפרא על דמא בשרא על בשרא בגין דכל
קרבנין לא מתקרבין אלא מבשרא בשרא על בשרא וקכי שמענא אי
בר נש חטא בשתה מה חטאת דכתיב אדם כי יקריב מכם קרבן לה' :
אלא קב"ה עבד רוח בני נשא ורוח הבהמה וכו' ודאי מתפרשת דא מן
דא ובג"כ רוח בני אדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה וגו' ודאי
מתפרש דא מן דא עד לא חטא אדם מה כתיב ויאמר אלהים הנה
נתתי לכם כל עשב זורע זרע וכתיב לכם יהיה לאכלה ולא יתיר כיון
דחטא וינ"הר אשתאיב בגופ' ובכל איכון תולדין עבד בהו דינ' ולבתר
אתא נח וחמא דהא גופא אתבני מאתריה דינ"הר אקריב קרבן כמה
דאקריב אדם מה כתיב וירח ה' את ריח הניחוח וגו' וכתיב כי יצר
לב האדם רע מנעוריו אמר הקב"ה מכאן ולהלאה הואיל וגופ' אשתאב
מההוא ינ"הר יתענג גופא כמה דאתחזי ליה יכול בשרא כירק עשב
נתתי לכם את כל וגו' כד אכיל בשרא מההי בשרא אתענג בשר דילי'
ואתערב דא בדא ואתרבי גופא מני' ומההו' גנ גופא חטא בכמה
חטאי' [?] הקב"ה כפרה על גופא בשרא וכו' ע"ס) והפסולת יוצא
ש[?]רת ופיכוחא כנודע וכו' ותכוין כי אוכ"ל בגי' א"ל יהו"ד והוא

בגי' ו"ן גם מזו"ן בגי' מ"ו ו"ן כי[?] והוא [?] יו"ד יו"ן ו"ן [?] א"ח
יהו"ד : וגם תכוין כי א' יש לה ב' ציורין א' הוא"ו י' והשני הוא יו"ד
בגי' מ"ו שהו' תלוי של שם ע"ב · ותכוין ג"כ בצורות אחרו' כזה

כרי בגי' ל"ב ואו הם י"ו שיכי' העליונים וי"ו שיכי' התחתונים
שהם סוד שומקין יון לנדיקים כמבואר אצלינו כי"הכ כוונת האכיל' הי'
בגוף ולא אנו כותבין מזון ואכילה ומזון שאנו מושיכין לה היא כותנת
שיכו ולכן נריך כ"כ לאומרו בשמחת נדו ל' כי אנו כרחי' ככד יכי' טובי לב
ולא נרי עין ואו גם הי' מחשבת שיכו עד ז' אך כאומע האכילה נריך
לזכור מעט עכבון ודאג' כלב על חורבן ב"ה כי או היא' נפילת השכינ' :
והנה כבר ידעת שנריך לכלול יום בלילה ולילה ביו' פי' כי באכילו' יום
תכוין לשם אכיל"ה שהוא גי' אדנ"י ובלילה תכוין לשם אוכ"ל שהו' גי'
א"ל יהו"ד שהוא סוד ז"א · גם תכוין ביום ובלילה בשם מאכ"ל שהוא
הוי"ה אדנ"י י"אה"דו"נה"י גי' נ"א : אך פרטי הכוונה כבר ידעת כי
בעת מיתת המלכי' ירדו למטה והיה בהם כל הבחי' שהם אבי"ע ובחי'
חי מדבר ובחי' חי בלתי מדבר וצומח ודומם ומכל בחי' או יש בקליפו'
מן מיתת המלכי' וצריך אדם להעלותם והנה אד"הר היה מברר בבחי'
וכו' בחי' הבהמות עד שחטא וחזרו לרדת וכו' אך לדומם ולצומח לא
תיקן כלל ולכן נאסר באכיל' כבשר ולא הותר לו רק ירק עשב לבדו
וכו' אמנם אין בנו כח עתה לברדם בידר גמור כמו אד"הר וכו' : והנה
כבר ידעת כי כל ברור המלכים הם ע"י החכמה כמ"ש בריר פסולת
מתוך האוכל במחשבה כנו' בפ' פקודי ולכן כוונת הבירור ע"י החכמה
וכבר ידעת כי אכלו רעים לעילא כא"וא לכן צריך לכוין באכילה ש
מגיאות אות א' שהוא בינה כמ"ש אל"ף בינה וצורה תכוין אל"ף חכמה
וכו' ואמנם כבר ידעת כי השיני' הם ל"ב נתיבות החכמה המבררי' את
האכילה כי כלהו במחשבה אתבריררו וז"ס צורת אל"ף שצורתה הוא כך
י'ו'י' י' לעילא י' לתתא ו' באמצעית' והוא סוד אל"ף שבחכמה : והנה
זו הו' צריך לחלקה לאמצע דרך אלכסון ויהיו ב' ווי"ן ואז תחבר ו' אחת
עם י' העליונה וו' שנית עם י' התחתונה כזה

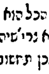

ואז יעשו י"ן
שניים עליונים וי"ו שניים התחתונים · וזהו כוונת כללות
גם תכוין בפרטות יותר והוא כי הלא בכל אכילתך תכוין כוונה זו
לפתות תכוין אות' בעת אכיל' כוית של היוני' שברכת עלי' ברכ' המוציא
מתחל' תכוין כי הלא ב' לחיי' לחי עליון ולחי תחתון ואמכ' הם בסוד א"וא
האוכלי' בסוד אכלו רעי' לעיל' ככ"ל לחי העליון אבא ולחי התחתון אמא
ותכוין כי הם ב' אפי"ן א' לעיל' וא' לתתא של לחי העליון נודתה (י'ו'י'
י' לעילא י' לתתא ו' באמצעית' והו' בגי' יהו"ד וא' תתא כנודתה (י'ו'ד'
י' לעילא ד' לתתא ו' באמצע והוא רמז לבינה שהיא ד' כנקב' · ותכוין
כי ב' אפי"ן א"וא הכל הוא בחכמה בכללו' הבינ' ולכן שניהם גי' מ"ו :
אח"כ יכוין כי הלא נרי' שיהי' פורס אחכיל' בלחיי' או כדי שיוכלו הלחיי'
לטחון [?]כילה ולכן תחשוב עוד לחלק הב' אפי"ן הנו' ע"ד מ"ש לעיל
כזה

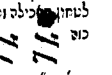

ואז יהי' הציור כא' הראשונ' י"ו ו"י והב' י"ו ו"ד
ואז הא"לף הראשו' בגי' ל"ב נתיבו' החכמה והשני'
בגי' הוי"ה ושניהם בגי' אוכ"ל והוא סוד א"ל יהו"ד הנזכ' הרי שסודם
הוא בלחיים או ותכוין כי ע"י או הד' חלקים שאנו מחלקים ב' אפי"ן
לכלול חצי א"ף תחתונה של חכמה וחצי א"ף תחתונה של אימא וחצי
א"ף עליונה של תבונה וחצי א"ף עליונה של אימא והוא הבן בחכמה
וחכם בבינה וכו' ע"ש : והנה בזה שהקדמנו שיש כוונה שני אפי"ן
הא' ראשונה (י'ו'י') והשני (י'ו'ד') והם גימטרי' מ"ו : ועוד יש
כוונה א' הנ"ל בשם מאכ"ל שהוא יהו"ד אדנ"י גי' נ"א ולזה שמעתי
בשם החסיד המאור שהיה בימי מהו"רר יעקב סטריאמ"ר שזהו פי' הפסו'
כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מ"ו נ"א פי ה' יחיה אדם
וגו' היינו לכוין בסוד מ"ו נ"א ע"כ · ואיתא °בז"פ תרומה ע' רע"ג

מ"פ תרומה ע' רע"ג

ז"ל ועשית שלחן עצי שטים שלחן דא איהו קיימא לגו במשכנא מ"ט
בגין דמזוני' נפיק מזונא לכל עלמ' ושלחן דא לא אצטריך למהוי
בריקניא אפילו רגעא חדא אלא למהוי עליה מזונ' דהא ברכת' לא
אשתכח על אתר דריקני' ובג"כ אצטריך למהוי עליה נהמא תדיר
דלהוי תדיר ברכת' עלאה אשתכח ביה : ומגו ההוא שלחן נפקי
ברכאן ומזוני לכל אינון פתורי דעלמ' דאתברכ' בגיניה שלחן דכל בר
נש אצטריך למהוי תדיר קמיה בשעת' דקא מברך ליה לקב"ה בגין
דתשרי עליה ברכת' דלעיל' ולא יתחזי בריקני' דהא ברכאן דלעיל'
לא שריין באתר ריקני' דכתיב הגידי לי מה יש לך בבית וגו' והא
אוקמוה חברי' שלחן דלא אתאמר עליה מלוי דאורייתא' עליה כתיב
כי כל שלחנות מלאו קיא צואה בלי מקום ואסור לברכא על שכוא
שלחן :

מ"ש

מ״ט בגין דאית שלחן ואית שלחן שלחן איהו דקא מסדר׳ קמיה קב״ה לעיל׳ ואיהו קיימ׳ תדיר לסדר׳ ביה פתגמי אורייתא׳ ולאכלל בי׳ אתוון דמלי דאורייתא׳ ואיהו לקיט לון בגוי׳ וכליל כלהו בגויה וכהו אשתלים וחדי ועל שלחן דא כתיב זה השלחן אשר לפני ה׳: לפני ה׳ ולא מלפני ה׳ שלחן אחר׳ דלא אית ליה חולק׳ באורייתא׳ ולית ליה חולק׳ בקדושה דאורייתא׳ ההו׳ שלחן אקרי קיא צואה ודא איהו בלי מקום ולית ליה חולק׳ בסטר דקדושה כלל בג״כ שלחן דלא אתמר עליה מלי דאורייתא׳ איהו שלחן דקיא צואה איהו שלחן דטעו׳ אחר׳ לית בהדו׳ שלחן חולק׳ ברזא דאלהא עלאה: עיין לעיל דף מ׳ ע״ב: והו׳ מוכן שלחן דמלי דאורייתא׳ אתמר עליה קב״ה נטיל ההו׳ שלחן ושוי ליה לחולק׳ ולא עוד אלא סורי׳ רב ממנ׳ נטיל כל אינון מלין ושוין דיוקנ׳ דההי שלחן קמי קב״ה וכל אינון מלין דאורייתא׳ דאתמרו עליה סלקין על ההו׳ פתור׳ ואתעתד קמי מלכ׳ קדיש׳ ממש דכתיב זה השלחן אשר לפני ה׳ דאתעתד קמי קב״ה שלחן דבר נש קיימ׳ לדכאה ליה לבר נש מכל חובוי וכאה איהו מאן דאין תרין קיימין על פתוריה מלי דאורייתא׳ וחולק׳ למסכני׳ מ מההו׳ שלחן כד סלקין ההו׳ פתור׳ מקמיה דבר נש תרין מלאכין קדישין אזדמן תמן חד אמר דא איהו שלחן דמלכ׳ קדיש׳ דפלני׳ קא מסדר קמיה יהא תדיר פתור׳ דא בברכאין עלאין ומשח ורבו עלאה ישרי עליה וחד אמר דא איהו שלחן דמלכ׳ קדיש׳ דפלני׳ קא מסדר קמיה דא פתור׳ די עלאי ותתאי יברכון מסדר יהא האי פתור׳ קמי עתיק יומין בהאי עלמ׳ ובעלמ׳ דאתי ר׳ אבא כד הוה סלקין פתור׳ מקמיה הוה חפי ליה והוה אמר סליק האי פתור׳ בכיסוי דלא יהא בכסיפו קמי שלוחי מלכ׳ שלחן דבר נש זכי ליה לעלמ׳ דאתי וזכי למזוני׳ דהאי עלמ׳ וזכי ליה לאשתמודע לטב קמי עתיק יומין וזכי ליה לאתוספ׳ חיל׳ ורבו באתר דאצטריך וכאה איהו חולק׳ דההו׳ בר נש בהאי עלמ׳ ובעלמ׳ דאתי ע״כ עיין שם: ואיתא °במאמר פרשת תרומה ע׳ רע״א

זה לשונו רבי יצחק פתח ואכלת ושבעת וברכת את ה׳ אלהיך וגו׳ זכאין אינון ישרא׳ דקב״ה אתרעי בהו וקריב לון לגביה מכל שאר עמין ובגיניהון דישרא׳ יהיב מזונ׳ ושבע׳ לכל עלמ׳ ואלמלא ישרא׳ לא יהיב הקב״ה מזונא לעלמא והשתא דישראל אינון בגלותא על אחת כמה וכמה דנטלי מזונא על חד תרין כמה דהוו ישראל בארעא קדישא יהבי חולק תמנית לעע״ז ולא אתזנו אלא מתמנית והשתא דישראל אינון בגלותא אתהפך בגוונא אחרא למלכא דאתקין סעודתא לבני ביתא כל זמנא דאינון עבדי רעותיה אכלי סעודתא עם מלכא ויהבי לכלבי חולק גרמין למגרר בשעתא דבני ביתיה לא עבדי רעותיה דמלכא: מלכא יהיב סעודתא לכלבי וסליק לון גרמי כג[illegible] דא כל זמנא דעבדי ישראל רעותיה דמאריהון הא על פתורא ד דמלכא אינון אכלי וכל סעודתא אתתקן להו ואינון מההוא חדוה דלהון יהבי גרמי דאיהו תמנית לעובדי עבודה זרה וכל זמנא דישראל לא עבדי רעותהון דמאריהון הא סעודתא לכלבי ואסתלק לון תמנית כדכתיב ככה יאכלו בני ישראל את לחמם טמא בגוים וגו׳ דהא תמנית דגיעולי עובדי עבודה זרה אכלי ווי לברא דמלכא דיתיב ומצפה לפתורא דעבדא מה דאשתאר מן פתורא איהו אכיל: דוד מלכא אמר תערוך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה וגו׳ תערוך לפני שלחן דא סעודתא דמלכא נגד צוררי אינון כלבי דיתבי קמיה דפתורא מ מצפאן לחולק גרמייהו ואיהו יתיב עם מלכא בענוגא דסעודתא בפתורא דשנת בשמן ראשי דא רישא דסעודתא וכל משחא ושמנונא ותיקונא סעודתא אתייהב בקדמיתא לרישא דמלכא: ומה דאשתאר לבתר אתייהב לכלבי ולאינון פלחי פתורא כוסי רויה מלכא מליא כסא קמי רישא דמלכא תדיר דלא יצטרך למשאל ועל רזא דא הוו ישראל עם עע״ז ע״כ ע״ש:

ולזה איתא °שם במ״פ הנ״ל ע׳ רע״ט זה לשונו פתח רבי יוסי ואמר ואכלת ושבעת וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך וגו׳ אי ארעא דישראל מברכינן לבר מארעא מכלן הלא קב״ה כד ברא עלמא פליג ארעא ישובא איהו לסטר חד וחרבא איהו לסטר אחרא פליג ישובא ואסחר עלמא סחרני׳ דנקודה חדא ומאן איהו דא ארעא קדישא • ארעא קדישא א אמצעיתא דעלמא ובאמצעיתא דארעא קדישא איהו ירוש. ס • אמצעיתא דירושלים איהו בית קדש הקדשים וכל טיבו וכל מזונא

דכל ישובא תמן נחית מלעילא ולית לך אתר בכל ישובא דלא אתזן מתמן וכו׳ שולטנותיה דרזא דמהימנותא גו אמצעיתא דנקודה דכל עלמא ארעא קדישא בבי קדש קדשים ואע״ג דהשתא לא איהו בקיומא בזכותיה כל עלמא אתזן ומזונא וספוקא לכל עלמא ועל דא כתיב וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך על הארץ הטובה ודאי דהא בגינה מזונא וספוקא אשתכח בעלמא מאן דאתעדן על פתוריה ואתענג באינון מיכלין אית ליה לאדכרא ולדאגא על קדוש׳ דארע׳ קדיש׳ ועל היכלא דמלכא דקא אתחריב ובגין ההוא עניבו דאיהו קא אתענג על פתוריה בההוא חדוה ושתי׳ דתמן חשיב עליה כאלו בנה ביתיה ובנה כל אינון חרבי דבי מקדשא וכאה חולקיה ע״כ. עיין בפ׳ פקודי ע׳ רנ״ח אם כן חיוב הוא על עם ה׳ שיאמרו יאמו שיאמרו בכל סעודה על נהרות בבל בקול בכי כדכתיב תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את יום ירושלים על ראש שמחתי • אם כן אדרבה היותר בשמחה יזכר בחורבן הבית ועל גלות השכינה: וכדאיתא °במ״פ תזריע ז״ל ר׳ חייא ור׳ יוסי הוו אזלי בארחא כד מטו בי חקל׳ חמו חד דפטירא דקיטפא (פי׳ ראו ען של אפרסמון) בין ארחא לסטר ימינא ר״ל כדהך לגד ימין א״ר יוסי עטיפא בקוטרא בעיינין שכיח ר״ל כמוי עשן בעינים שכיח ודמו לעשן אחד מחורבן בית המקדש: ולכן אין לנו רשות לראות בשמחה מיום שנחרב הבית וזהו ולית לן רשו למחזי בחדוותא מיומא דאתחרב בי מקדשא ע״כ: וכדאיתא בגמ׳ שאמרו על ר׳ יוחנן שמעולם לא מלאו חוכא בפומא משום דכתיב אז ימלא שחוק פינו ולשונינו רנה אז יאמרו הגדיל ה׳ לעשות • לזה אנחנו היום בגלות המר הזה שחרב עירינו ושמם בית המקדש מה לנו לשמוח • לכך כל זה יזכור אדם בשעת אכילה ושתיה ובשמחתו יאנח ויזכור בחורבן הבית ובגלות השכינה ואפס השפע לישראל: וכדאיתא בקיצור ר״ח דף מ׳ ז״ל אסור להסתכל מיום שנחרב בית המקדש בכל דבר שיביא אדם לידי שמחה: ולכך לא ירבה תענוגין רק לקיום הנשמה: ובסידור האר״י ז״ל מביא ז״ל יזהר בכבוד נשמתו יותר מכבוד גופו ויתן ראשית לנשמה שישתדל באריכות ודיוות לנשמתו יותר מגופו וקודם אכילתו ילמוד ובזכות זה יצליח בעסקו ובמלאכתו ע״כ: כי ז״ל במ״פ °בראשי׳ ע׳ קנ״ה ומזונא דנשמתא אורייתא מזונא דגופא כמא מאמשה מיכין ע״כ • וזהו פי׳ כי לא על הלחם לבדו יחיה אדם אלא על כל מוצא פיה׳ וגו׳ • כי איתא °במ״פ יתרו ע׳ קכ״ט ז״ל אי הכי אדם מהו אי תימא דאיהו אלא עור ובשר ועצמות וגידים לאו הכי דהא ודאי האדם לאו איהו אלא נשמתא וכו׳ עיין שם • א״כ הנשמה נקרא׳ אדם והיא חיכה כהכה מן הלחם רק ממוצא פי ה׳ שהיא התורה כאשר כבר כתבתי מענין זה • עוד שם כלל גדול להשגה ולכל דבר קדושה להפריד עצמו מהגשמיות ולכוין בברכותיו ואכילתו כי בזה מקדש עצמו ברוחניות ומסיר מעליו הקליפה והחומר הרב מאוד בזה הענין • יפחות שליש ממאכלו תמיד • ואמרו רז״ל סעודתך שהנאתך מיומו משוך ידך: המגיד הזהיר שאם יהנה ממאכל אחד שלא ירגיל בו לאכול שבית טוב שיתודה קודם אכילה וזהו נקרא׳ ווכא ידו כי בחשבו עונותיו לא יהיה נרגן ובזה תסדי ה׳ עמו אע״פ שאינו ראוי לכך צריך להאריך על שלחנו ובשיבא עני יתן לו מפתו:

ואיתא במאמר °פ׳ בחקותי ע׳ רי״ט ז״ל ת״ח הא אוקמיה הכי דמסכנא אחיד ביה בדינא וכל מכלייהו בדינא הוא אתר דאקרי צדק כד״א תפלה לעני כי יעטוף תפלה דא תפלה של יד ואוקמוה ומאן דיהיב ליה צדקה למסכנא הוא עביד לעילא שמא קדישא שלים כדקא יאות בגין דצדקה דא אילנא דחיי וצדקה יהיב לצדק וכד יהיב לצדק כדין אתחבר דא בדא ושמא קדישא אשתלים ואשתכח שלים מאן דעביד דא אתערותא דלתתא ודאי כאלו עביד שמא קדישא בשלימו כגוונא דאיהו עביד לתתא הכי אתער לעילא. וע״ד כתיב אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל עת עושה צדקה דא קב״ה כביכול הוא עביד ליה ת״ח מסכנא הא אתמר מאן הוא אתריה מ״ט בגין דמסכנא לא אית ליה מדיליה כלום אלא מה דיהבין ליה וסיהרא לא אית בהירא מדידה אלא מה דיהיב לה שמשא וכו׳: ת״ח אמאי עני תשוב כמת מ״ט בגין דההוא אתר גרם ליה דהא באתר דמותא הוא שכיח ובג״כ אקרי מת ההוא דחייס עליה הוא יהיב ליה צדקה אילנא דחיי כד״א וצדקה תציל ממות וכגוונא ד דעביד בר נש לתתא הכי כמי עביד לעילא וכאה חולקיה דזכי למעבד שמא קדישא לעילא בגין כך צדקה סליק על [illegible] ע״ש ולזה איתא בגמ׳ כל המאריך בשלחנו כדי יתן לעני מאריכי[illegible] ימיו ושנותיו וכו׳: איתא

ואיתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד שבע ז"ל כי כל המצוה שאדם עושה כראוי כתיקונו וכל מצוה ומצוה כראוי באות א' רכ"ב אותיות המיוחדת לאותה מצוה ואם עושה מצוה אחת מאיר גם כן האות של המצוה ההי' ואם עשה מצוה אחרת וכו' עד שאירות אותה מצוה רשימו מסתלק' ונבלעים בפנים במקומו וכו' אבל אם עושה מצוה של צדקה איננה נבלעת בפנים כמו שאר האורות של שאר אותיות ושאר מצות את שמאיר בסוד וצדקתו עומדת לעד ולא נבלעת תכף כשאר אורות ע"כ. וכמה שכתבנו תבין מה דאית' בזוהר יומא פרש' משפטים ע' רכ"א זה לשונו תו אשכחן דכל מאן דאכיל האי מיכלא דמחבר כחד או בשעתא חד' או בסעודת' חד' ארבעין יומין אתחזי' גדי' מלקסא (פי' גדי מקולס וכלה בעורו לקטרת למעלה לפני אדה"ד) לגבי אינון דלעיל' וסייעת' מסאבא מתקרבין בהדי' לאתערא דינין בעלמ' דלא קדישין וכו'. ותו דמסתפי מחיוון בישין דהא בעיכייהו גרי' מסתכת ויכיל לאתוקפא דהא גולמ' דבר גש אתעבר מיניה וכו' תאנא במאי זכו חנני' מישאל ועזרי' דאשתזיבו מאינון בישיני לא בגין דלא אסתאבו במיכלהון אמר ר' אלעזר כתיב ויאכל דניאל על לבו אשר לא יתגאל בפת בג המלך בשתיו' דמתגיאין מיכל' דההו' רשע בשר בחלב' הוה ונביכה עם בשר' בר מיכלי אחריב' וכו'. ודניאל כד אסתמר אלאי כד רמו יתיה לגובא דאלו אריוותא מניה ולא אכלוהו והה' רשע בשעת' דמלכותו אתעדי מיניה (פי' שהוסר ממנו הצלם ועם חיות ברא מדוריה אעדי' גולמ' דאתכפי מניה ומההו' יומ' לא אתחזי גולמ' ביה גולמ' דבר גש. וכל בעיר' דאתי אתחזי ליה גולמ' דויכי' ונוקב' והוה אתיין עליה כלהו וכו'. זכאה חולקהון דישרא' דכתיב ואנשי קדש תהיו לי ע"כ ע"ש. ולכן אית' ביורה דעה סימן פ"ט אכל בשר אפילו של חיה ועוף לא יאכל גבינה אחריו עד שישה' שש שעות וכו' וכתב מהרש"ל דכן ראוי לעשות לכל מי שיש בו ריח תורה וכו'. ובזה תבין נמ' פ"ל במס' שבת שאין חיה רעה שולטת באדם אא אם כן נדמה לו כבהמה שנ' נמשל כבהמות נדמו וגו' ע"כ:

מ"פ משפטים ע' רכ"א

יורה דעה סימן פ"ט

פי' גמ' דמסכת שבת אין חיה רעה שולטת וכו'

וזהו והתקדשת' והייתם קדושים כי קדוש אני וגו' ומזה תבין איך יתנהג אדם אפילו באכילה ופשיט' בשתיה בקדושה.

אלוה מבי' גם כן בסידור האר"י ז"ל שלא יאכל תלמיד חכם כלל מסעודת הרשות לא בשבת ולא בחול ומכל שכן אם יהיה שיכור ע"כ כי אית' בזוהר פרשת ויר' ע' רס"ט כתבתי לעיל עיין שם:

מ"פ ויר' ע' רס"ט

זה לשונו בגמ' דמסכת פסחים דף מ"ט תנו רבנן כל תלמיד חכם שמרבה סעודתו בכל מקום לסוף מחריב את ביתו ומאלמן את אשתו ומייתם את גוזליו ותלמודו משתכחת ממנו ומחלוקות רבות באות עליו ודבריו אינם נשמעים ומחלל שם שמים ושם רבו וגורם שם רע לו ולבניו ולבני בניו עד סוף כל הדורות מאי היא אמר אביי קרו ליה בר מיחם תנורא רבא אמר בר מרקד בי כובי רב פפא אמר בר מלחך פינכי רב הונא אמר בר מך רבע וכו' ועיין שם בפי' רש"י ובפרט מה שהקדמנו לעיל כי כל ת"ח הוא בסוד את ה' אלהיך תירא לרבות ת"ח ועיין לעיל בז"פ משפטים ע' קנ"ט:

פי' גמ' במסכת פסחי' דף מ"ט ת"ר כל ת"ח במרב' סעודה בכ"מ וכו'

והגה גבי עשו כתיב הלעיטני נא וגו' שכל ת"ח צריך להתנהג בקדושה ולא להדר אחר מותרות רק כתפלתו של יעקב ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש וגו'.

סימן קס"ט דיני פירורי הפת:

והגה איתא בש"ע סי' קס"ט ז"ל קודם שיטול ידיו יכבד הבית ולא ישאיר שם פירורין וכו' דקשה לעניות דאית' במאמר פרשת פנחס ע' תכ"ח זה לשונו ועשירית האיפה אמאי שאירית האיפה לקבל כנסת ישרא' דאיהי עשירית' דדרגין ואצטריכב לאתייהב' בין תרין דרועין ואיהי סלת כס' ובגין הס' כמו' לא אתפקד' על ההו' כסו' דשבעה מיכן דאיהי חטה ושעורה שיפין וכו' משב' דעלמ' גלא שני משב' עלייהו את הקב"ה בלתודוי ובג"ד מאן דמזלזל בנהמ' וריק לה בארע' עניות' רדיף אבתריה וחד משב' למיהב ליה עניות' ולא יפוק מן עלמ' עד דיצטרך לבריות ועליה כתיב נודד הוא ללחם איה נודד הוא לאתר מטלטל ובלי אתר לאתר ללחם איה ולית מאן דיהבת עליה דא הוא דכתיב איה מאן דירחם עליה בגין דלא ישכח וכו' עד שם אמר רעי' מהימנ' מאן דמזלזל בפרורין דנהמ' ורמי לון באתר דלא אצטריך האי כל שכן דמזלזל בפרורין דיגות' דאינון דורע דריק לון בארע' דאתמר כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ או אורק לון בנדה או בבת אל נכר וכל שכן מאן דמזלזל בפרורין דאורייתא וכו'. כל שכן מאן דאמר

ע"פ פנחס ע' תכ"ח

רזין דאורייתא' וסתרי קבלה וסתרי מעשה בראשית לאנשים דלאו אינון הגונים דשליט עלייהו יצר הרע א זה ווכה דאתמר: כי בעד אשה זונה עד ככר לחם וגו' ולית לחם אלא אורייתא ע"כ ע"ש. ולכן כתיב סוד ה' ליראיו וגו': וזה לשונו במאמר פרשת ויחי ע' ת"ק על פסוק בסודם אל תבא נפשי דבי אבא פתח סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם וגו' סוד ה' ליראיו רזא עלאה דאורייתא' לא יהבי' קב"ה אלא לאינון מארי דחלי פקודוי דחלי חטאה ומאן אינון דחלי חטאה אין אינון דאתחזון לאתגלאה לון רזא עלאה דקיימ' קדיש' דאורייתא' ומאן איהו רזא דאורייתא' דא אות קיימא קדיש' דאקרי סוד ה' ברית קדש וכו' ע"כ עיין שם: ואני לפענ"ד כתבתי פירוש דהאי קרא בסודם אל תבא נפשי וגו' ופי' רש"י בסודם אל תבא נפשי זו מעשה זמרי כי באפם הרגו איש זה שכם ובדגוכם עקרו שור וכו' ע"ש: דאיתא בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו כביאור בסיעותיו של אברהם אבינו היו שלש מילין כי חוה הראשונה היה קליפת לאה ולאדם לא נתנה כי עדיין לא נתקנה ולכן יעקב ד' דשופרייה כעין שופריה דאדם לא מצא נחת רוח אלא ברחל: והנה אף על פי שלאה נתקנת והוסר ממנה קליפת חוה הראשונה ונשארה קדושה ונדיקת לגמרי על כל זה לתוקף הסינים אשר נדבקים בה יצאה ממנה דינה. דינה קשי' והיא דינה בת לאה ולכן נקראת על שם הדין: וגם היא היתה קדושה אלא שעדיין היתה בה קצת אחיזה כי עדיין לא הוכררה לגמרי וכו': והנה עשו הוא הנחש והיתה דינה ראויה אליו וכיון שטמנה יעקב בתיבת ממנו: וכאשר היתה יצאנית בסוד ותצא דינה בת לאה וגו' כי לולא נשארה במקום ה' הקדושה לא היתה הנחש יכול להדבק בה: אך אחרי נאתה אל מקום הקליפות אשר ז"ס אומרו לראות בבנות הארץ וגו' או הנחש נשכה: והוא סוד שכם בן חמור החוי מלשון חויא שהו' הנחש נקר' גם כן חוי על שם דאתי מחוה ראשונה לילית: ובכח זה יכול לקחת וכו': ואחר כך נשאה שמעון וכו': ולהיות כי עדיין לא נטהרה ומה גם אחרי אשר נבעלה לכנעני הוא הנחש וכו': לכן יצאה ממנה שאול בן הכנענית כמו שאמרו חכמים ז"ל והוא פגמו שלומיאל בן צורי שדי והוא עגמו זמרי בן סלוא ומכה אותו והמו' נדבק בכזבי ובאולי כי גם כזבי היא שייכי בקליפות אשר בדינה אמו של שאול והיתה בת זונו זולתי שאכלה פנה ועדיין לא היתה ראויה וכו': ונחזור לענין הנ"ל כי כל מעשה הראשונים. ומה גם הנזכר בתורה אינם לבד כפשוטן ואינו דרך מקרה והזדמן חס ושלום כי אל תחשוב ששלומיאל שהוא שני בנשיאים דור המדבר בימי משה אדונינו שיהיה פרוץ בעריות כפי דעת הכסילי' וכו' ע"ש: אם כן על פי סוד אין להאשים על מעשה זמרי אבל לפי זה לקח שכם בן חמור גם כן בדין את דינה ובאונס הרגו בני יעקב את שכם ולכן שפיר קאמר יעקב בסודם אל תבא נפשי וגו' זו מעשה זמרי שיאמרו על פי סוד כדין שכב זמרי עם כזבי ולכן אמר יעקב בסודם אל תבא נפשי וכו'. וכי תימא למה באמת ולכן קאמר כי באפם הרגו איש זה שכם בן חמור. ואם היה הכל כנ"ל אמאי הרגו את שכם:

מ"פ ויחי ע' ת"ק

פי' פ' בפ' ויחי ע"פ בסודם אל תבא נפשי וכו'

נחזור לענינינו יטול ידיו למים אחרונים. כי זה לשונו במאמר פרשת עקב ע' תקכ"ב מים אחרונים דתקינו לון משום שלא סדומית המסמא עינים לא קרא חובה אלא כארח רוח בם שאות וכו' ומה כוס דשותין בו טעא לבר כם עד דהוו מדיחין ליה בהדחה מלגו ומלבר כל שכן ידוי ובגין דא מים אחרונים חובה. ורזא דמלה והתקדשתם אלו מים ראשונים והייתם קדושים אלו מים אחרונים וכו' לאשתמודע דאתין בנין להקב"ה הה"ד בנים אתם לה' אלהיכם וגו': וכמ"פ תרומה ע' רע"ט ז"ל לבתר דאכיל בר נש ואתענג אצטריך למיהב חולקא דתמנית לההוא סטרא ומאן איהו מים אחרונים ההוא ומאי דידין דאצטריך למיהב לההוא סטר' חולקא דאצטריך ליה ועל דא ודאי אינון חובה. חובה אינון ובאתר דאוכם סריין ואיהו תיובתא על בר נש למיהב ליה חולקא דא. ועל דא לא אצטריך לברכא כלל דהא ברכה לאו איהו בההוא סטרא ע"כ ע"ש: כי אית' במ"פ פקודי ע' תס"ב ז"ל וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם הא אמרן מים ראשונ' ומים אחרונים וכו' וכא אוקמוה על אלין תרין סטרין דא דסטר דקדושה אקרי מצוה ודא בסטרא אחרא אתקרי חובה ובג"כ חולקי' כשיל כהאי מיא ע"כ ע"ש. ח"ל בחיים דף נ"ו אמרם הראשונים מצוה והאחרונים חובה רצה הקב"ה להורות מצליכו השטן המקטרג עלינו בכל ענינינו וכמו שבקדכן. החלק.

סוד ויס' אחרונים מ"פ עקב ע' תקכ"ב

מ"פ תרומה ע' רע"ט

ז"פ פקודי ע' תס"ב

חיים דף נ"ו

לחלק שלו היה מעשן כן בשלהן העומד בעוקם מוכח שבאותה זה
השלהן אפי לבני ה' החלק שלו הוה מיום לאחרונים כי טעמא טעמא
יקרא ואין בשלהן אחד שם לאחרונים תוכה לקהלילות הם תוכה
כי שם מ"ם דשחלה ואפילו לאחם תפילו אותן על יין
והתוה לאחר ולידפש עד תוכה אחר לשחלה וכו'. לפשוטה ליישלה
מקרא תוכה והמיים להראשונים הם חלקן ה' לאחר הוא שלוה כי מפוך
ת"ל ב"ם יכו"ל ולא היים להאחרונים לימים מיכין כלי כי אין בהם
טיהרה והאחרונים מיכין כלי ומיכין לשופרם כמדרון שלא יכלו
עליהם כי הם מקוכנים יבד טוהרה שנדולה עד כאן. ובשילהל
ר"ח ל"ל תיכון כי היים להאחרונים לבטל מלא סלוחית ניטרית לאחרון
הקן לאחרי ולילית והם שולטין על מלא סלוחי ואסלקין מן השלהן
ע"י היים לאחרונים ונקולה בשת ביתיהן זה חלק לשם כשם וכו': וכ"ם
בהיותך לוכל יחידי שיהיה מיום לאחרונים: נם להכריחו ס"א הוא לתת
מיצוי לעניים וכאן עשה שלהן שהוא בשלה נתן בשלהן ושבח
עיקרא יתיצון עד כאן. וכשכר לחלכתיו החיוב שביין ליתן לעניים
ע"י מיום לאחרונים ונקולה בשת ביתיהן זה חלק לשם כשם וכו': וכ"ם
בהיותך לוכל יחידי שיהיה מיום לאחרונים: נם להכריחו ס"א הוא לתת
מיצוי לעניים וכאן עשה שלהן שהוא בשלה נתן בשלהן ושבח
עיקרא יתיצון עד כאן. וכשכר לחלכתיו החיוב שביין ליתן לעניים

פי' מהר"ם מלובלין ז"ל

דכריכים ע"כ"ת חתיכת חיוב מיתה בנין לחלבנין דבר בם יתבין בריחו של עולם
וכו'. ועל לא כל בריחו דבכי בחבנין אלו כל דת אית בהו
ליה לחלקים דבכי בחבנין בקרי"ה וכדאוקמה לקב"ה וכדוגמ לחלון תבכך
אחד קדושה וצ"ל תתן דבריחותו טובה היך לא מבחתן לחלו ולא
שיבחתן אלו שהוא לחלקים לחלון אחד כל מבחת וכל לבלובה
שלוקו ליה לם"ל תם ס"ת שהלו טבחת ולבלובה יתן וצ"ל תים
לחלקים חובה וחובה לחיבן כה כאן. אם כן עיכיך לבכח יבישו
לחיוב נדול עד שלוה שיהם לחלקים חובה ולא מבחתן מה לחיתך
בצ"ע ליתן קב"ל יש שלוין רוצין לחיטול מיום לחלקים והחקך שלוהן
דעות החכמים ז"ל כי החכם עיכיו בראשו כמו שהלכתי לך כאר
פישה ולחטור ליתן מום של בהכה לבבך אלא לאלי מבחת מיום
לחלקים.

פי' מהרש"ם ע"ב ד"ה

כימן קפ"ג המברך איך יבחג בכום של בה"מ

ואחר שבירך לוכל מה דבלוהר מה לבלוהר על כום של בהכה ו"ל שלוהר
בפרשת בהקם ע"ב ת"ב בפרשת בהקם ע"ב כום דבהכה דתקיטו בה שבעה
דבריכים הללה שטיהה עטור עטוף חי אלא שלבכלו בשתי ידיו ובותבו
ביניהן ובותן עיניו בו ובתבירתו שן הקיבוע טבח ושתברו בותבה
לחלבאי בניהו ולוהרת רוח כום כיד ה' אלא מום בניטוריה אלהים
ותיתן בשתיה לחיהו על שניה כום הם"ד שם ישועות אשא שלוח
ישועות ה' אבנשא לחיהן לבקב ה' בפיהן דכום לחיהו חיים
כיהה ותפשטה בחן לחתפיל ה' וכחן עשר וכו': ולחאר בכום
שבריך הללה ושטיהה שלוהה שלבכים ולוהה לחלה
שיהיה בובו בבלו לחלה לחיהו לבשתיה שלוהי בום לאלוי בשתיה לכל
אלגו ולבבר ולוה ולחלה ובקלו שלבכים וקלשו
שלוכחן ולוה בום לאו שהיה לקלושה אלגו ולבבר בלא לוה לוף
בכי בשתיה לאו בהיה וקלושה בלא לוהריה ובבן לא לחבר
לבן בשלוא לוי שלוף בובו לבבר לא יכלם לבית המלדש בבן בלאו
לוהיו שבטרו לחלבת לחיי אלא שבטרו לבן הלעת טו"ר ע"כ ע"ש:

פי' בחלק דף כ"ב

ולחבין כוה שה לחיה"ל בבא בחלק דף כ"ב אי בשוכו לוהר לבא
ומיום ה"ה לוכל קשושה בשלוא לוהר לי שלוה שלוכן
ולא טבחי שלוה לוהי יבבי לי כל אלגי לבלוהת לו שבני בלבוהרה
ולוהכל לבא לוכל אלא בקשושה שלוה ולא הוו שבני
בלבוהרה ולא אלא שלוה לוהכם בלי שבני בשיבי לוהיה שלוכן
לי לוהיה בבן בשלוה היה שלוה חד שלבה לבשיה ולא לוהיה לשלוה לוהיה
שלבשה שלוה לבשה בלוי לוהר לוהר לוהר לוה לוהיה בבן
שלבשו ליה לוהיה בבן לוהו לוהכל לוהי לוה לוהי
לוהי. לוהר לוה הבי שלי שלוה לוהרו ליה בשלוה לוהיה בוף בוף
לוהיה לוהן ולא לוהיה לוה לוהה בבבן לוהכי ע"כ ע"ש. ולפ"ד
שבוהר לוה לא שת בלא ולוהכל כי לוהכר לוהשיקו בלוהת לוהיה
לו לוהשיקו בלוהת (ו') שבוה לוהבא לוהי ולוהם בת לוהיה לוהם.
ולוהכל בלוהיה"ק בלוהכר בלוהכל לוהכר לוה לוהר לוה לוהי לוה
שלוהבא בבל לוהשבלבל בלוהכל לוהכל בלוהכר בלוהשבי
פי' לוהן לוהשבל לוה ע"כ ע"ש. ולוהי בל לוהיה בל לוהי לוה לוהי
לוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר
בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר
בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר

פי' מהרש"ם ע"ב ד"ה

בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר
בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר
בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר בלוהכל בלוהכר

ולזה תמוה למה דוקא חמשה ולפ"ד א"ש כי המה יקבל מן ה'
עלין המקיפין את הכוס וכנודע איתא כשמקבלו מקבלו בשתי
ידיו ואחר כך נותן לימין ובירושלמי הכי איתא שאלו שמאל ויהב
שתסייע לימין והשיב כיון דהדא אומים עיכבי להו אכן נעשוד הכא
מעשה עד כאן · והענין כי הקדמנו לעיל כי ז"ל °אמאר בפרשת
תרומה ע' רכ"ה בגין דכוס של ברכה אתייהב בימינא כיון דאתייהב
בימינא כדין כל חידו וכל רחימו אשתכח וכגון כך ברחימו וכחדוה
כל מלני בומנא דהאי ימינא אתהדר לאתערא כד"א השיב אחור
ימינו כדין כוס של ברכה לא אתייהב אלא בשמאלא וכו' : ואי
תימא הא כל חידו וכל חדוה וכל שיר מס"ט דשמאלא איהו ועל
דא לאו מס"ט דשמאלא מתגני שירתא אלא כל חידו דאשתכח
מס"ט דשמאלא לא אשתכח אלא בומנא דימינא אתדבק בהדיה
ובומנא דימינא אתער ואתדבק בהדיה כדין הוא חדוה מימינא
איהו דקא אוטיב לרתחא וכו' . ולכן לכתחלה צריך לקבלו
בשתי ידיו ולזה שאלו בירושלמי מהו שתסייע כמו שהקשה
בזוהר אף על גב דעיקר חידו וכל חדוה וכל שיר מסטרא דשמאלא
לכן שאלו מהו שתסייע שמאל :

והנה אחר שעשה כדין עם הכוס בהדחה ושטיפה צריך המברך
לעיטוף וטעם לעיטוף בראשא בגין דשכינתיה על רישא
דהכי אוקמוה מארי מתניתין אסור לתלמיד חכם למיהך ד' אמות
בגלוי הראש משום דכתיב מלא כל הארץ כבודו וגו' כל שכן בברכה
ובאוכלת שמא קדישא ע"כ · ועל כן מה שהקדמנו יובן גמ' בגמ'
°שבת דף קנ"ו אימא דרב כהנא אמרה כסי רישיך כי היכי דתהוי
עלך אימתא דשמיא ע"כ : ולזה טעם עיטוף שאכיר שהוא בראשו ·
ועוד אחד מן דברים האמורים גבי כוס של ברכה צריך שיהיה מלא ·
כי איתא °במאמר פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו תא חזי כל ברכאן
עלאין כלהו אתמסרו להאי דרגא לברכא לכלהו ואף על גב דלית
לה נהורא מגרמיה (היינו המלכות לית לה מדילה אלא מה ש
שמקבלת' מן תפארת ישראל : וזהו סוד שאין רק ט' נקודות :
כי קמ"ץ בכתר פת"ח בחכמה צר"י בינה סגו"ל חסד שב"א גבורה
חול"ם ת"ת חיר"ק נצח שור"ק הוד מלאפו"ם יסוד ומלכות אין
לה נקודה כלל · והכל מטעם שאין לה מגרמה כלל : על כל זה כל
ברכאן כל חידו וכל טיבו כלהו קיימין בה ומינה נפקי ואיקרי
כוס של ברכה ואקרי ברכה ממש · ועל דא כתיב ברכת ה' היא
תעשיר ולא יוסיף עצב עמה : ועל דא כתיב ומלא ברכת ה' ים
ודרום ירשה וגו' וכנ"כ אית לה בכלהו שאר מכלהו אתמלי ומכלהו
אית בה ואתברכא מכל אינון ברכאן עלאין ואתמסרו לה ברכאן
לברכא ע"כ · וכתב °בזהרי חמה דף רמ"ג ע"ב ז"ל כל ברכאן מצד
הת"ת וכל חידו מצד הגבורה וכל טיבו מצד החסד וכל שו קיימין
בה . ועל דא אקרי כוס של ברכה המקבלת ברכה ועל דא מכיא
ומלא ברכת ה' כלומר שהוא מלא מברכת ה' הנולדים מן מעלה
מסודות ומכלהו אית בה כי היא כוללת עשר מדות שכן היא
כוללת מכל עשר : ולכן כל המדות משפיעו' בה אמר רבי יצחק
יעקב בריך לבני דיוסף מאתר דא דכל ברכאן אתמסרו בידי'
לברכא כד"א והיה ברכה מכאן ולהלאה אתמסרו בידך כלומר ה
המלכות שהיא ברכה וכו' עיין שם : אם כן לרמז על זה הסוד
שהמלכות הנקראת כוס שהיא מקבלת מכל עשר ספירות והיא
מלאה מכל טוב צריך שיהיה הכוס מלא ויבאו גם עלינו ברכות ·
ואיתא °במאמר פרשת פנחס ע' תנ"ד זה לשונו מלא ברכת ה' ואוף
דאיהי עלא מייכא דאורייתא כד גם הכי צריך למהוי שלים ולא
יהא בו פגם דכל אשר מום בו לא יקרב וכו' וזהו טוב עין ·
ובזה תבין גם כן תנא' °במסכת פסחים בפ' ערבי פסחים דף
קי"ט זה לשונו ביום הגמל את יצחק עתיד הקדוש ברוך הוא לעשות
סעודה לצדיקים לאחר שאוכלין ושותין נותנין לו כוס של ברכה
לאברהם אומרים לו ברך וכו' אומרים לו לדוד טול אתה וברך :
אומר להם אני אברך ולי נאה לברך שנאמר כוס ישועות אשא
ובשם ה' אקרא וגו' והוא תמוה למה דוד מברך : ולפי דרכינו א"ש
כידועא שם °במאמר פרשת ויחי ע' תנ"ד זה לשונו קני דא קן
כיוון דאיהו אתקשר ביה בדוד (היינו מלכות שהיא קן האצילות)
ומלת ימי מה היא דא איהו ממש דאיהו עדת ימיו דאתכא על ימא
(הייתו בינה ודוד היה רוצה להשיג בבינה ובמלכות) ומיהדא לא
כאלת מגרמיהא כלל ושבעין שנין כאדין לב בכל סטרהא נאינון
שי' דוד סתם ועל דא בעי דוד לאנדע רזא דא על מה לית לה

ע"פ אמור תרומה ע' רכ"ה

גמ' מס' שבת דף קנ"ו

מ"פ ויחי ע' תנ"ד

זהרי חמה דף רמ"ג

מ"פ פנחס ע' תנ"ד

עי' גמ' במסכת פסחי' דף קיט בי' הגמל את יצחק וכו'

מ"פ ויחי ע' תנ"ד

חיין לסיברא מגרמא ובעא למנדע עקרא דיליה וכו' אמר דוד על
מה חדל אנא כהורא מגרמי ואתחזי מני כמאר כל אינון עלאין
דאית לון חיין לכלהו ולא אתייהב ליה רשותא למנדע תא חזי
כל ברכאן עלאין כלהו אתמסרו להאי דרגא לברכא כלא וכו' ·
כנ"ל · אם כן כוס של ברכה היא סוד המלכות ושם קשיר דוד לכך
אמר דוד כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא וגו' ·

והנה ברכת המזון צריך להיות דוקא בשלשה כדאיתא במדרא
וזימון בשלשה וכו' · ואיתא °במאמר פרשת תרומה ע'
ר"ז זה לשונו כוס של ברכה לא הוי אלא בתלתא בגין דהא מרזא
דתלת אבהן קא מתברכי (היינו חג"ת כי משם נאצלה) ולכך
צריך שיאחוז אדם הכוס ביד ימין וכנגד הלב ואדם הוא דוגמא
עלאה : ועל דא לא אצטריך אלא בתלתא כוס של ברכה א
אצטריך למיהב לה בימינא ובשמאלא ולקבלא לון בין תרווייהו
בגין דאתייהב בין ימינא ושמאלא ולבתר דיסתבק בימינא דהא
מתמן אתברכא : עשרה דברים נאמרו בכוס של ברכה וכלהו
הוו בדקא יאות בגין דתיקוני של כוס של ברכה עשרה אינון :
והא אוקמוה חבריא כוס של ברכה אצטריך לאשגחא בה בעינא
בגין דכתיב עיני ה' אלהיך בה ולא אצטריך לאתנשי מעינא אלא
לאשגחא ביה כוס של ברכה אתברין בההיא ברכתא דקא מברך
עליה בר נש להקדוש ברוך הוא · כג"כ איהו רזא דמהימנותא
ואצטריך לנטרא ליה בנטירו עלאה כמאן דאיהו חשיבותא דיומלכא
דהא בגיניה אתברך פתוריה בשעתא דברכת מזונא דההוא בר נש
מברך פתוריה אצטריך דלא יהא בריקניא דהא לית ברכתא מ
משתכחא על פתורא ריקניא דהא אוקמוה דכתיב הגידי לי מה
יש לכי בבית וגו' ועל דא פתורא לא אצטריך לאתחזאה בריקניא
דהא ברכאן עלאין לא שריין אלא באתר שלים ורזא דא ובלב כל
חכם לב נתתי חכמה וכתיב יהב חכמה לחכימין וגו' ועל רזא דא
שלחן דלחם הפנים דכתיב ונתת על השלחן לחם הפנים לפני תמיד
וגו' ע"ש ע"ש ·

ועוד איתא °במאמר פרשת וישב ע' תכ"ט זה לשונו ובגפן
שלשה שריגים אמר יוסף הא ודאי בשורה דחדוה בשליחו
איהו מאי טעמא בגין דהאי גפן על כנסת ישראל אתחזי ליה ·
ואתבשר יוסף כהאי · ובגפן שלשה שריגים (חסד גבורה ת"ת)
אין אינון תלתא דרגין עלאין דנפקי מהאי גפן כהני לוי וישראל
והיא כפורחת עלתה נצה דהא בגיניהון סלקא כנסת ישראל ,
ואתברכא מעם וולכא עלאה וכו' ע"ש · ובזה גם כן תבין למה
ברכת המזון הוא בתלתא וזה הדריך לומן לומר בתחלה בלשון
אזכנו רבותי ומיר וועלין בענשן · או הב לן ונברך · כי איתא
במאמר פרשת אלה הדברים שהזכרנו לעיל זה לשונו וההוא ינוקא
הוה אמר מלי דאורייתא וחידושי אורייתא אימרו הב ונבריך א"ל
יאות אמרתון בגין דשמא קדישא לא מתברך בברכה אלא בהזמנה
פתח ואמר אברכה את ה' בכל עת וגו' וכי מה חמא דוד לומר
אברכה את ה' אלא חמא דוד דבעי הזמנה ואמר אברכה אמאי כל
כיגא דבר נש יתיב על פתורא שכינתא קיימא תמן וסטרא אחרא
קיימא תמן כד אזמין בר נש לבר נש לברכא לקב"ה סטרא אחרא
אתכפיא וסטרא אחרא לאו איהו בכללא ואי לאו זמין בר נש לברכא
לקב"ה סטרא אחרא חדי ואכסכם למהוי ליה חולקא בההוא ברכה ·
ואי תימא בשאר ברכאן אמאי לא אלא ההוא מלה דקא מברכין עלה
איהו הזמנה ותא חזי דהכי הוא מברך על ההוא פרי איהו הזמנה
ומברכין עליה ולית בהו חולקא לסטרא אחרא וקודם דא דהוה
ההוא פרי ברשות סטרא אחרא לא מברכין עליה וכתיב לא יאכל בגין
דלא יברכון על ההוא פרי ולא יתברך כיון דנפק מרשותא יאכל :
ומברכין עליה ואיהו הזמנה לברכא וכל מיכין דעלמא דקא מברכין
עלייהו כלהו הזמנה לברכתא ולית בהו חולקא לס"א ואי תימא אוף
הכי לברכת זמון כסא דברכת' הוא הזמנה אמאי הב ונבריך אין הואיל
ובקדמית' כדהוי שתי אמר בורא פרי הגפן הא הזמנה הוי והשת' לברכת
מזונ' בעיקשנוי להזמנה אחר' דא כסא דא לקב"ה הוי ולא לאחו' וכג"כ
בעי הזמנה כפומא א"ר יהוד' וכאה חולקכא דמן יומא דעלמא עד
השתא לא שמענא מלין אין ע"כ : °ושם בע' תנ"ד פתח ואמר וזכע
בר יקבוהו לחם וברכו' לרחם משכיר האי קרא באוריית' כשמעו אכל
תניכן כל בר נש חייב בב"הו ואי לא ידע אתתי או בכני מברכין לי' ואי
הוא ידע אצטריך לחנכ"י לברכ' ולמיהב לי' כסא דברכת' לברכ' ומאן
דיהגע לי' לברכ' לקב"ה ולא יתחנך כמגו' יקבוהו לחם וכו' לחם כתיב
לחם קדישא :

מ"פ תרומה ע' ר"ז

מ"פ וישב ע' תכ"ט

מ"פ הדברים ע' קנ"ב

שם ע' תנ"ד

(היינו מלכות כדאיתא אין אבו אלא הקב"ה ואין אמו אלא כנסת ישראל) יקמא להאי בר נש דאתגע לההוא בר מלברכא לקב"ה וכו' וברכה לראש צדיק לההוא בר נש דיהיב בריה לברכא לקב"ה ולאתגא ליה בפקודי דאורייתא' וכו' מאן דמברך ואזמין כסא דברכתא למאן דאצטריך ליה אתבר סטר' אחר' ואתכפי' בתבירו ואסתלק סטרא דקדושה ודא הוא דכתיב וברכה לראש משביר כמה דאיהו אסתלק לקב"ה ועביד לס"א דאתבר הכי קב"ה אושיך עלי' ברכאן מלעילא וההוא דאקרי ברכה שריא על רישיה ע"כ.

מ"ס תרומה ע' רנ"א

ובשנטל הכוס של ברכה בידיו יתכוין כדאית' [°]במ"פ תרומה ע' רנ"א ו"ל ושמחת לפני ה' אלהיך וגו' דא איהו ככוס של ברכה כד בריך בר נש ככוס של ברכה אצטריך למחדי ולאחזאה חדוה ולא עציבו כלל כיון דנטל בר נש כוס של ברכה קב"ה קאים על גביה ואיהו אצטריך לאעטפא רישא בחדוה ולברכא על הכוס במותב תלת' כברך שאכלנו משלו ובטובו חיינו דא אצטריך רעות' לעיל לגבי עתיק' דעתיקין וע"ד איהו באתר סתים ובטובו ולא מטובו ובטובו דא ימינא עלאה ומטובו דא דרגא אחר' דאיהי מסט' דימינ' ואיהו דרגא לתתא בגין דבההוא טוב אתבני עלמ' וביה אתזן אמאי אקרי טוב ואמאי אקרי חסד טוב איהו כד כליל כלא בגויה ולא אתפשט לגחתא לתתא חסד כד נחתי לתתא ועביד טיבו בכל בריין בצדיקי וברשיעי ולא חייש ואף על גב דדרגא חד הוא מלין דכתיב אך טוב וחסד ירדפוני אי טוב למה חסד ואי חסד למה טוב דהא בחד סגי אלא טוב כלא כליל בגוי' ולא אתפשט לנחת לתת' חסד כד נחית ואתפשט לתת' זן כלא צדיקי ורשיעי כחדא והכא כיון דאמר ובטובו חיינו והדר ואמר הזן את העולם כולו בטובו בחסד נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: ועל דא הזן את הכל לצדיקי ולרשיעי לכלא דא אקרי ברכה ימין שמאל לאו איהו בברכת מזונא ובג"כ שמאל לא תסייע לימין דכיון דבריך ברכת ימין אתדבקא לדבקא ארץ ה החיים בימין לאתזנא מתמן ולפרנס' ולאיהב מזונא לכלא ועל"ד תנינא ברכת הארץ אצטריכנא לאדכרא בה ברית ותורה על בריתך שחתמת בבשרינו ועל תורתך שלמדתנו לאחזאה דבההוא טוב אתזן ברית ותורה דאיהו תקונא דבהאי טוב. מכאן אולפינא דנשים פטורות מברכת המזון לאפקא לאון ידי חובה דהא לית בהו תורה וברית ולאתזנא על הארץ ועל המזון. הא דבקותא כחדא בחסד על הארץ דא איהו ארץ החיים ועל המזון דא איהו חסד: הא כלילו דא בדא בדבקותא חדא אתפשטותא דטוב איהו הודאה דאקרי חסד: ועל דא איהו נודה לך על כך ועל כך בשין ואתין ד דאתעבידו מסטרא דטוב. ואי תימא והא כתיב נעימות בימינך נצח הא אינון מסטרא דימין (רצה לומר אם בן נצח איהו מסטרא דימין) לאו הכי אלא כל חד וחד אתי על ההוא אתר דנפיק מניה. ואי תימא נצח בימין הא כתיב נעימות וכתיב נעים זמירות ישראל ודא שמאלא וכל שמאלא אתכליל ברזא דימינא אבל הודאה אודי על ימינא לאחזאה דהא מניה נפיק ודא פשיטו דטוב ד דאתפשט בארץ החיים מ"ט לית הכא שמאלא בגין דלית חולקא לסטרא אחרא במזונא דישראל ואי אתער שמאלא סטרא אחרא יתער עמיה. ובגין כך זבין בכורתיה וחולקא ליעקב אבוהון והא אף יהבינן ליה חולקא להוה מקטרגא בוצינא דזיין בתרתין. ואי לית יוזמא כה חולקא דההוא מילא דקריבו ידין. ועל דא לית ליה חולקא בכהן. והואיל ולית ליה חולקא בכהן דהא בטיל חולקא לית לן לאתערא שמאלא כלל דלא יתער מקטרגא ויטול תרין חולקין חד לתתא וחד לעילא כבכור דהא זבין בכורתיה ליעקב אבוהון חולקא איהו לתתא ולית ליה כלום ישראל נטלי לעילא ותתא נטיל לתתא: ועל דא לא יתקרב שמאלא בברכת מזונא כיון דאתברכא האי ארץ החיים מסטרא דימינא ומקבל מזונא כדין על כלא בעינן דאמר רחם ה' אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך דהא מההוא מזונא ומספוקא דארץ החיים דזכינו בה אנן וכו' מקדשא דיתבני בי מקדשא לתתא באינון רחמי'. ובשבת דלא אשתכח דינא לאמר נצח והודאה כלל אסלין אומר רצה והחליצנו לאחזי תרוייהו חסדי דוד הנאמנים: ועל דא לא תהיה צרה ויגון וכו' דהא רצה ומודים אינון חסדי דוד הנאמנים: (רוצה לומר נצח והוד כי דוד הוא סוד המלכות ונצח והוד הם הבונים את המלכות ולכן נקראים נצח והוד חסדי דוד) וגם שלום דקאמרן בגלותא בברכת עושה שלום במרומיו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. הטוב והמטיב: דכלא אתי מסטרא דימינא ולא מסטרא דשמאלא כלום מאן דמברך ברכת מזונא איהו כשיל׳ ברכאן בקדושתא ועל דא אית ליה אורכא דחיין (והו פי' מה דאיתא [°]בגמרא במסכת ברכות ו"ל ברי חטוף ובריך וכו': ועל דא גם כן תבין מה דאיתא בגמרא שלשה מקצרין ימיו ושנותיו וכו'. וחשיב חד מניהו מי שנותנין לו לברך ואינו מברך וכו' ע"ש).

פי' גמ' במס' ברכות ברי חטוף ובריך וכו'

מאן דנטיל כוס של ברכה בידו וקא מברך עליה כתיב כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא וגו' מאן ישועות דא ימינא דאיהו מושיע מכל מקטרגין דעלמא דכתיב הושיע לו ימינו וגו' וכתיב הושיע ימינך ועננו וגו' ע"כ:

ובזה תבין גם כן מה דאיתא בגמרא ו"ל האומר ומטובו הרי זה בור וכו' כי אין יודע לכוין הסוד הנזכר לעיל.

פ' מ"פ תרומה ע' רע"ג

ועוד איתא [°]במאמר פרשת תרומה ע' רע"ג זה לשונו פתח רבי חזקי' בהאי קרא ואמר ואכלת ושבעת מהכא דשכור שרי ליה לברכא ברכתא דמזונא מה דלית הכי בצלותא בצלותא לאו הכי דהא צלותא מעליא בלא אכילה איהי מאי טעמא בגין דצלותא סלקא לעילא לעילא אתר דלית ביה לא אכילה ולא שתיה. ועל דא תנינן עלמא דאתי לית ביה אכילה ולא שתיה וכו' אבל שאר דרגין דלתתא אית בברכת מזונא אשתכח נזונא אחרא ומעלי' ברכתא ההיא דאשתכח בשבעה בגין דברכת מזונא באתר דאית ביה אכילה ושתי' ומניה נפקא מזונא לתתא. ועל דא אצטריך לאחזאה קמיה שבעה וחדוה וכו' ועל דא בצלותא שכור לא יצלי צלותא בברכת מזונא שכור שרי לברכא ברכת מזונא משמע מהאי קרא דכתיב ואכלת ושבעת וברכת ואכלת זו אכילה ושבעת זו שביעה דהא שבעה בחמרא איהו רוי חמרא שבעה ודאי ודא איהו שבעה ודא איהו שכור. דכתיב וברכת את דייקא דמשמע דברכת מזונא אצטריך חדוה ושבעה על הארץ הטובה מאי טובה שבעה כד"א ונשבעה לחם ונהיה טובים בג"כ אצטריך חדוה ושבעה וכו' ע"כ ע"ש:

פי' גמ' במס' סוכה דף מ"ט א"ר פפא שכר לשון שתי' וכו

ובזה תבין מה דאיתא [°]בגמרא במסכת סוכה דף מ"ט זה לשונו אמר רב פפא שכר לשון שתיה. לשון שביעה לשון שכרות אמר רב פפא שמע מינה כי שבע איניש חמרא מגרוכ' שבעה. אמר דבא גורבא מרבנן דלא כפישא ליה חמרא לימא נמועי ופירש רש"י לבמא נמועי כלבימות נסות אנמע נמועי דכך שביעה ע"כ. דקשה למאי נפקא מינה נותן לגורבא מרבנן ענה בו כיצד יקיש שכור: אבל לפי דעתי א"ש כי מצוה היא שאדם יברך ברכת המזון בשמחה ובששון ולכך כתיב גבי בועז וייטב לבו שברך ברכת המזון:

מ"ס ויקהל ע' ר"ך

ואיתא במאמר [°]פרשת ויקהל ע' ר"ך זה לשונו רבי יוסי פתח ויאכל בועז וישת וייטב לבו דבריך על מזונא ודא אוטיב ללביה ומאן איהו דכתיב לך אמר לבי וכתיב צור לבבי (כי מלכות נקרא לב) בגין דברכת מזונא חביבא קמי קב"ה כל מאן דבריך על שבעה אוטיב וחדי לאתר אחרא וסימנא סעודתא. דשבתא דאתר אחרא אתהני מההוא ברכה דשבעה בגין דמזונא איהו קשי קמי קב"ה ההוא אתר: וכיון דבר נש אכיל ושתי וקא מברך ההוא ברכתא סלקא ואתהני מאינון מלין דשבעה ואשתכח ד דאתהני ממזונא מתתא ומלעילא ודא איהו רזא דמן חבריא רזא בחול לא מתהני אלא מאינון מלין דסלקין מגו שבעה ובגלא מתעטרין ורווין ושבעין בחדו וההוא אתר אתהני מנייהו וגו'. בשבת איהו רזא אחרא בתזונא ממש ובההוא חדוה דמזונא דמלגו מאן דמברך לקדוש ברוך הוא מגו שבעה בעי לכוונא לביה ולשאה רעותיה בחדוה ולא ישתכח עציב אלא דיברך בחדוה בהאי דא. ולשוי רעותא דהא איהו יהיב השתא לאחרא בחדוה בעינא טבא דאיהו מברך בחדוה ובעינא טבא ובג"כ לא ישתכח עציב כלל אלא בחדוה ובמלין דאורייתא וישוי לביה ורעותיה למיהב ברכה דא ברזא דאצטריך וכו': ועל דא כתיב טוב עין הוא יבורך כי נתן מלחמו לדל וגו' והכא שפיל לסיפא ד דקרא כי נתן מלחמו לדל וגו' דאי לא תימא הכי באי קרא לאו רישא סיפא ולאו סיפא רישא אלא טוב עין כמא ד דאוקימנא הוא יבורך ודאי בעינא טבא בחדוה ולא איהו למנגא לברכא בחדוה דהא מההוא ברכתא ומההוא חידו כתן מלחמו לדל אתר דאצטריך לאתזנא מכל סטרין אתר דלית ליה מגרמיה כלום אתר דאזגי מכל סטרין מלין אלין לא אתמסרו אלא לחכימין למנדע ארחא דאורייתא. תא חזי בועז עינא טבא הוה ביה ותוקפא דמאנא לא הוה ביה לעלמא מה כתיב

שה כתיב ויבא לשכב בקצת הערימה רזא דכתיב בטנך ערימת חטים מהכא אולפינא כל מאן דמברך ברכת מזונא כדקא יאות בחדוה ברעות' דלבא כד סליק מהאי עלמא אתר אתתקנא לי' גו רזין עלאין בהיכלין קדישין וכאה איהו בר נש דנטיר פקודא דמרי' וידע שבחא דלהון דלית לך פקודא ופקודא באורייתא' דלא תליין בי' רזין עלאין ונהורין זרחין עלאין ובני נשא לא ידעו ולא משגיחין ביקרא דמאריהון וכאה חולקיהון דצדיקיא איכון דמשתדלין באורייתא וכאין איכון בעלמא דין ובעלמא דאתי : סימן קפ"ג :

וזהו דאית בא"ח סימן קפ"ג ו"ל נותן לתוכו מי עד שתניע ל לברכת הארץ ומוזגו להודיע שבח הארץ ע"כ כי איתא בפ° דברים ע' תנ"א ו"ל ההוא יין דמשין ליה יעקב מרחוק וסחיט ליה מענבוי דההוא גפן כדין יעקב אמשיך ליה ההוא יין דקא אתחזי לי' וחדי ושתה ההוא לג' דכתיב ויבא לו יין וישת וכו' ויבא לו דאדמי מיא בההוא יין ואי לאו דאדמיה בי' מיא לא יכול למסבל וכו' וכג"ד אמשיך ליה טעמא (ר"ל כי יש בוולת לו מרכא כפולה) וההוא יין אויל מדרגא לדרגא וכלהו טעמין ביה עד דיוסף חסידא טעים ליה דהיינו דוד המלך הה"ד כיין הטוב הולך ואם כיין טוב דאתא יעקב ואדמי ביה מיא הוא יין הטוב וכו' וע"ד מאן דמברך על היין ומטי על הארץ אצטריך למרמי ביה מיא בגין דאית ליה לברכה רחם על ישראל עמך במיא גו חמרא ואי לא מאן יכיל למסבל דא הוא לבשרא ליוסף בגין דביה הוה תלי' מלתא וכו' עיין שם פלאים ומכאן תבין מאמר הנ"ל מה שכתבתי ותבין בזה שהקדמונים עשו הכל ע"פ סוד והכל דברים שהם עומדים ברומו של עולם ולכן צריך מאוד לזהר בכל דברי רז"ל° ותבין מה שכתב בש"ע בשם י"א דאם היין אינו חזק אינו צריך למזוגו וכן נוהגין ע"כ ודאי הכותב הזה לא ידע מאמר הקדוש שזה כי כבר אמרו רז"ל כי מצות לא להנות נתנו כי הכל רמוז ע"פ סוד ה' ליראיו ע"כ : איתא בחסד אברהם נהר לג' סוף ב"א ו"ל סוד הברכות והשפעתן הענין כי הנשמה היא כעשית סולם להוריד הברכות דרך אבי"ע ולכן כל מקום שהוא בב"כ הוא לעולם והסימנים באצילות בבחי' נשמה דאצילות ונמצא לכל בבחי' אם בבריאה ב בנשמה אם ביצירה ברוח אם בעשיי' בנפש אם בנשמי בגוף לעולם הוא כסא ובסים לאותן הברכות שגרם להשפיע ממנו ע"י המקבלי' ממנו שהברכות מושכות ממקום שאינו משיג ואח"כ מתיין דרך סוד נשמתו בבוכר ובבחי' מה שמשפע לנשמה ורוח ונפש הוא קשוטים ו ומלבושים לעולם הבא ומה שמשפע בגוף הוא אוכל פירות בעה"ז ע"כ ועוד שם בנהר ל"ח ו"ל לבאר פגם הנהנה בלא ברכה ופגם עובדי ע"ז כבר נודע כי כל מצא בעולם מצא ונתהוה כל פרטיו עליו וענפיו ואבריו ופרקין בכח האותיות הב' בספר יצירה והכל נמצא ונתהוה בל"ב נתיבות החכמה כעשר אמירן בסוד הכתר ואין סוף ב"ה. באחדות גמורה פועל ע"י החכמה וע"י הבינה וע"י הת"ת וע"י המלכות (שהם סוד יה"וד כי י' חכמה ה' בינה ו' ת"ת ה' מלכות וכן משתלשלים הה"יות למטה אפי' עשב קטן עליו ושרשו וקלחו. ופרחו פרחיו גדלו ארכו רבעו ועגולו בכל תלוי' ברזו העליון כפי כח אחיותו כמלאכו ומלאכו בשרשו ושרשו בהספירה והספירה באין סוף והנהגה מן הנבראים בברכותיו בהיתר גורם ממש סוד קיבן שמתהפך שבב הוא ממטה למעלה בסוד התעבות האור כ כשהאדם מתוך כחו ולאותו באכילה עולה זה עד אין סוף הנקשר בספירותיו בכחות רוח עבודת צדיק זה והרשע הנהנה בלא ברכה ומע"ל שכיב העשב או הירק או הפרי וכיוצא קדוש מאחז באהלות מלמעלה למטה וזה ברית אותה והנאיה מהקדושה לטומאה שאינו עולה למעלה אף אדרבה יורד למטה למקום החצונים וכ"ש וק"ו בן בנו של ק"ו אם ממש נטל עץ אילן או פרי ויוקריבן לע"ז שהרי מה שקידש ב בקדושה ההשפעה העליונה והוא דבק בבורא מפני שע"י קשר ההשתלשלות מעילה לעלול אין לך דבר נפרד ממנו ואור נוקב ויורד בהשתלשל עד שפל מכב הבריאה היא אם חי אם צומח אם דומם ולזה דאם גם ראה העושה ע"ז מאילן או מפרי או מעץ או מבעל חי כמה יחטא שהרי קיומו דבק במקיים הכל והוא עושה ע"ז והיה ראוי שיסתלק ממנו המקיים ויתבטל הוויות ובדוע והא"ם ב"ה אין מפריד יחודו מן הנבראים שאלמלא רוחו ונשמתו אליו יאסוף יגוע הכל כאחד ולא נשאר תמיות וא"כ החוטא מחטיא מה שאין הפה יכול לדבר וז"ש לא תעשון אתי אלהי כסף וגו' וכו' והיינו אותי (ותבין בזה מה דכתיב אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ודאי הפשוטה כי שם אלהים אע"פ שהוא שם קדוש י... ע"כ מכינו דגם הם"א נקרא אלהים אחרים אבל שם

פי' מאמר דברים ע' תנ"א

צ"ל דף ע' ע"א מאמר הנ"ל

יה"וד ב"ה הוא שם המיוחד לו לבדו וזהו אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ולכן ישראל אשר נאחר בהם ואתם הדבקים בה' הזהיר הכתוב לא יהי' לך אלהים אחרים על פני והר"דק כתב פי' הפסוק דכתיב אני י"י הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילי' וכת' הוא הכי פי' האי לא עומד במקום שנים ר"ל וכבודי לאחר לא אתן ולא תהלתי לפסילי' אבל לפעמ"ד ולפי מה שהקדמנו כי א"ס ב"ה מתפשט בכל הנבראים שאלמלא רוחו ונשמתו אליו יאסוף או יתבטל אבל אין ס מתפשט במקום ששורה רוח הטומאה דע"ז אבל אית' בפי' סוד היחוד אף שנופת לא תשכון כי אית' כמו נהר חוק שהולך לשפת הנהר וחוזר מיד כן השגחת הק"בה על הכל אפילו במקום טומאה דאל"כ הוה דבר כפסד וא"כ היה ח"ו דומה לשתי רשויות וזהו אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וא"כ יש לחשוב לשתי רשויות דאל"כ שאין להם קיום וע"ז קאמר אף כבודי לאחר לא אתן אעפ"כ ותהלתי לפסילים רק הקדמנו הנ"ל כנהר חוק וכו' וזהו פי' הפסוק והרשעים כים נגרש אשר לא יוכל להשקיט רפש ומימיו ושיטו אבל אנחנו עם ה' הדבוקים בה' אלהינו וזהו פי' ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם כי בשלמא עע"ז אף שהשגחת הק"בה על כל הנבראים כנזכ' הנ"ל כמו נהר חוק שהולך לשפת הנהר וחוזר מיד אבל אנחנו דבוקים ממש בה' ולכן הרשעים בחייהם קרוים מתים כי אין להם דביקות בה' אלהים חיים לא כן ס הצדיקים שלעולם נקראים חיים וז"ל בחיי דף כ"ח ע"ב ז"ל הצדיקי' הם הם המרכבה יונה לומר מרכבת השכינה כי מפני שיש צדיק למעלה במרכבה כמו שנ' וצדיק יסוד עולם שורה השכינה על הצדיק בתחתון התדמה הגורה ליונדה כי מצא מין את מינו ונעור וכתב בחיי כי באמצעית הדברים התחתונים ישיג העליונים יש רמז גדול לזה בטבע מענין העבין מכניטש השואבת הברזל כי כשתחזקנה היטב תסיר מעל' כל מינים ואח"כ תשבירנה לשנים ותשים החתיכה האחת בקרן זווית אחד והאחרת בקרן זווית האחרת אעפ"י שיהיו רחוקים וז עוז כל מה שתרנה אפילו אלף מלין ותניח הברזל סמוך לא' מן כ החתיכות הלז תתנ' כי כל התנועות שעשה אותה החתיכה עוש' האחרת באותה שעה עצמה ועוד יש לזה רמז גדול ג"כ מענין היין שבחביות כי בעת שהאשה שלו שמחכה יגא שהוא הגפן יש בה שינוי וזהו כשהיא פורחת עליתה כנה גם היין שבחביות מקבל שנוי באותו זמן מצד שינוי המקבל האם שלו אעפ"י שהיין הוא רחוק ונפרד מהגפן וזהו רמז כמה שאמר החכם וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים וא"ל שפתותיו דובבות בבקר והענין כי כשמזכירין בזה העולם הלכה משמו גם שפתותיו מתנועעות בקבר באותו שעה דומה למה שענוין יין הטוב וגם הפירות מתעפשים בזמן שהאילנות מוציאי' פרח ויינו כין מכל או הדברים יש עדות כאמנה על שאדם עושה רושם למעלה וכל פשיעותיו שהוא פושע למטה בין לטוב בין למוטב וזה מצד שבכל' מהעליונים בכלם אלהים וזה השלם האלהי קושרו עם אלהים כמו השרשות תתלוי' באויר כשתניע האוליא השפילה שבה תניע גם העליונה ו והמצות הם מעשרה ספירות ובהיות האדם מקיימם למטה כביכול משפיע כח מלמעלה מהאין סוף ב"ה דרך צנורות המחשבה על אותה המדה המורה על זאת ואז יתברכו עליונים בסבת תחתונים ע"כ וז"ל בכתבי האר"י ז"ל בביאור ספרא דצניעות' כי סלקן דלא הוו ועכשיו אחר התיקון שעולין מ"נ ממעשינו הטוב לת"ת ומלכות ומת"ת ומלכו' לא"וב ומן חו"ב לכתר (והוא א"א ומכתר לאדם קדמאה שהוא גנוז בו כמוא שכל התעוררת עולה עד החוט ע"כ והיינו עד א"ס ב"ה ולכך נקרא ישראל חבל נחלתו. וגם כבר כתבתי שזה הוא פי' °בגמ' ירושלמי דתענית דיש לקיש בשם ר' ינאי אחר שיתף שמו הק"בה בישראל משל למלך שהיה לו מפתח של פרטלין וכו' אמר המלך אם אני מניחה כמות שהוא שהיא אבודה אלא הריני קונע בהם שלשלת וכו' כך אמר הק"בה אם אני מניח את ישראל כמות שהם הן נבלעים בין א"ה אלא הריני משתף את שמי הגדול וכו' והיינו כי ישראל דומים למפתח שפותחין כל המקורות העליונים ובחיי בשם מדרש רות ו"ל הק"בה ברא באיב' הוי' י' כנגד נשמות' ה' נשמה ו' רוח ה' נפש ורוח דאלה יו"ד ה"א ו"או ה"א עולה אדם ע"כ . גם תבין בזה סוד ברכות על חמשה מיני דגן כי ו"ל בי' מאמרות מאמר עולם קטן סוף מאמר ד' ו"ל והנה הקוררים הידועים מאכלי חקלא קדישא הם הוכים לקנור מתוכה חמשה מיני דגן דלא אתפקד עלייהו מצוה אלא קב"ה בלחודוי וכו' ויש במיני דגן סוד חמשה חלקי נפש כי הכה אותיות שיפון כן הן אותיות נפש וכו' שבולת שועל בסוד ו'. ברום קומתה ראשה מלא כל טוב ויש לה קונא לעילא ומשן ואו בזה עושרש כארץ וכו' ס

פי' זה' דירושלמי פ"ק' תענית

פנירה נמוה חנה מי' מגורש בחוכך במקום אחר כוסמות שהוא
מין שניהם יחידה (כי אית' כיונות פ' ר' ישמעאל ז"ל תנן
ה' דברים חייבי' בחלה החטין והשעורין והכוסמין ושבולת שועל
ושיפון וכו' וקאמר בגמ' תאנא כוסמין מין חיטין) ושמה יעיד עליה
כי מיעט אשר היה לה חלק במוחם להעלמה וגילוי מדלגתה בדקות
ומחשבות והוא בסוד דעת המשלי' מקום הכתר אשר היכנו מונלם כמו
אחר הספירות וזה כי הכף היא שליש סאן והמ"ס שני שלישים והרמז
בזה כי הכוסמות מוניאה קמח מעט שהוא דוקא השליש מזה שתוניא
חטה ומדי תלת' בשעורה מתכיתין היא בסוף פאה כי קב וחצי מן
הכוסמין שוה לחצי קב חטים ולקב שעורים הרי שנים סאים כוסמין
אינן ישות כיוחם אלא קבעדים של חטים כאחבעים של שעורים
לפיכך באו בסדר האלה סאן באמצע כף ליתיכה מ"ס לשמאלה וכו'
זהכה בוכותם ובנלקתם של קוצרי הללו מתרחב הגן ונעשה שדה אשר
ברכו ה' ע"כ ובפ' משפטים ע' רי"ב ז"ל ומסטרדתבואות ה' מיני כהמא
תבירין מכלהו ואינון חטה ושעורה וכוסמת ושבולת שועל ושיפון
אומיל לון לישראל הק"ד קדש ישראל לה' ראשית כי תבואת' כה כד
יפקון מן גלות' הכי יהון תבירין עד דיתברר בר מנו כסולת דהיינו
קש ערב רב ערבובי' בישא עד דיתבררו ויתמודעו ישראל בכייהו
כיון דיתברר מנו קש ותבן ועד דיתברר מכייהו י'דאינון מעשר שריא
על ה' דאינהו כהוות ד"ה מיכין לקיימא אומאה כי יד על כס י"ה ו
ובנ"ד מוץ ותבן אינו מחויב במעשר עד דיתברר לבתר דיתברר
יתכנשון להוא אתר דאקדי ירושלים כמה דחטה בתר דאתבריר קש
ותבן מכניסין לאוצר הכי יתכנשון ישראל דאימן בר לירושלים ד
דאיהי כנוי על הר ה' דכתיב מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו
נקי כפים ובר לבב כבר דאיהו עבורא כד בריר מנו פסולת וכו' כההוא
זונא דיהון נקיים כבר מנו קש ותבן שרי שמי' עלייהו וקרא לון בכי
בכורי ישראל ע"כ . ולזה אית' במס' חגיגה דף ט"ו א"ר יוחנן
מ"ד שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות
אם דומה הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו ואם לאו אל יבקשו
תורה מפיהו ע"כ ע"ל דף כ"ד ע"ב ה"ל בפ' פנחס ע'תס"ח ואוף הכי
מארי מתניתא דאינון כמלאכין דמשמשין לון שדין דאינון יהודאין
רשיעין כאות שדי ואית שדין גוייקין מסטרא דמסאבו דאתקריאו
שדים עע"ז וזה לעומת זה עשה אלהים ובנ"ד אמרו מארי מתניתין
דאינון ג' מינין מכייהו חד מין דלהון כמלאכי השרת וחד כבני אדם ומין
תליתאי כבעירין ואית כהו מכימין באורייתא' דבכתב ודבעל פה וכו'
ולאו למגנא אמרו מארי מתניתין אם הרב דומה למלאך ה' צבאות
יבקשו תורה מפיהו ע"כ ותבין ג"כ בזה מה דאי' במאמר קדושים בכ"ל
דכיוה דאית דיוקנא טבא על צדיק ומכהינ לי' לכל עובדין טבין לזכאה
ליה לעלמא דאתי כך אית דיוקנא בישא על רישא דחייבא לאחזאה
לון בעובדין בישין דירתין גיהנם ובנ"ד אית הבל טב דאתמר עלי'
כי על כל מוצא פי ה' יחיה אדם ואית הבל ביש דאתמר בי' גם זה הבל
ורעות רוח ות"ח בעובדין דבר נש אשתמודע פרצופא דאיהי' עליה
ובפרצופא דאנפוי הה"ד הכרת פניו ענתה בם בדיוקנא אשתמודע
פרצופא אי הוא ממרכבה דקב"ה ושכינתי' או מהמרכבה דמלאך שר
הפנים או מהמרכבה בישא דסמא"ל או מהמרכבה דארבע יסודין דעלמא'
לית כהון לא יג"ע ולא יצה"ר אלא כבעירן דעלמא ע"כ :

(סימן רי"ט ברכת הודאה ותפלת הדרך)

איתא בפ' בראשית ע'קל"ט פתח ר"ש ואמר וילך למסעיו מנגב
ועד בית אל וילך למסעיו למסעו' מבעי' לי' ליחיד מאי
למסעיו הוא לשון רבים אלא תרי מטלכין אינון חד דידי וחד דשכינתי'
דהא כל בר נש בעי לאשתכחא דכר ונוק' בגין לאתקפא מהימנות'
וכדין שכינת' לא אתפרש מיני' לעלמין ואי ת
תימא דנפיק לאורחא דלא אשתכח דכר ונוק' שכינתי' אתפרש מיניה
ת"ח האי מאן דנפיק לאורח' יסדר צלות' קמי קב"ה בגין לאמשכא
עלי' שכינתי' דמרי' עד לא יפוק בזמנא דאשתכח דכר ונוק' כיון
דסדר צלות' ושבחי' ושכינת' שרי' עלי' יפוק דהא שכינת' אזדווגת
בהדי' הה"ד צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו ת"ח כל זמנא דבר נש
אתעכב באורחא בעי לנטרא עובדוי בגין דשכינת' לא יתפרש מיניה
ויזתכח פגים בלא דכר ונוק' במתא אצטריך כד נוק' עמי' כ"ש הכא
דזוונא עלאה אתקשרת בי' ולא עוד אלא דהא זווגא כטיר לי' באורחוי
ולא אתפרשא מיני' עד דיתוב לביתי' בשעת' דעאיל לבית' בעי ליה
לחדתא ביתהו בגין דביתהו גרמת ליה ההוא זווגא עלאה ולא עוד
אלא דאסגי שלום הה"ד וידעת כי שלום אהלך ופקדת נוך ולא תחטא

וכי לא פקיד אתתא חוטא הוא הכי הוא ודאי דאי אתעברא אתתא
זווגא עלאה אריקת בי' נשמתא' קדישא דהאי ברית אקרי ברית דקב"ה
עיין שם ותבין ג"כ קצת דאי' בפ' בראשית ע' קס"ז פתח ר"ש ואמר גם
בדרך כשהסכל הולך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא כד בר נש בעי
לאתקני אורחי' קמי' קב"ה עד לא יפוק לאורחא בעי לאמלכא ביה
ולצלי קמי מארי' על אורחי' כמה דתנינן דכתיב צדק לפניו יהלך
וישם לדרך פעמיו דהא שכינת' לא אתפרש מיני' ומאן דלאיהו לא מהימנו'
על מארי' מה כתיב ביה וגם בדרך כשהסכל הולך לבו חסר מאן לבו
דא קב"ה דלא יהך עמי' באורחי' ונרע מן סיעת' אורחי' בגין דההוא
בר נש דלא מהימן בי' במרי' עד לא יפוק לאורח' לא בעי סיעת'
דמרי' ואפילו באורחא כד אזיל לא אשתדל במלי' דאורייתא' ובג"כ
חסר לבו דלא אזיל בהדי' דמרי' ולא אשתכח באורחי' ואמר לכל
סכל הוא אפילו כד שמע מלה דמהימנות' דמרי' הוא אמר דשטות'
הוא לאשתדלא ביה כהאי דשאילו לבר נש על את קיימא דרשימא
בבשרי' דבר נש ואמר דלאו איהו מהימנות' שמע ר' ייסא סבא ואסתכל
ביה ואתעביד תלא דגרמי ע"כ ובפ' וירא ע' רע"ח ז"ל ואברהם הולך
עמם לשלחם א"ר יוסי אי תימא דאברהם ידע דמלאכין אינון אמאי
עבדילון לוי' אלא א"ר אלעזר אע"ג דהוה ידע רגיל הוה למעבד ככלהו
בכי נשא דזמינין עימי' למעבד לון לוי' בגין דכך אצטריך ליה לבר נש
למעבד לון לוי' לאושפיזין דהא כלא בהאי תלי' ובעוד דאיהו הוה אזיל
עמהון אתגלי קב"ה עלי' דאברהם ת"ח כד בר נש עביד לוי' לבר נש
איהו אמשיך עלי' לשכינת' לאתחבר בהדי' ולמיהך עמי' באורח' לשיזבא
לי' בג"כ בעי ליה לבר נש לאלוי לאושפיזא בגין דאחבר לי' לשכינת'
ואמשיך עלי' לאתחבר בהדי' ע"כ וכזה תבין מה דאי' בפ' עגלה
ערופה דף מ"ו ז"ל וזקני העיר רוחצין ידיהם במים על מקום עריפת
של עגלה ואומרים ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו וכי
עולה על לבינו שזקני ב"ד שפכו דמים הם אלא לא בא לידינו נ
ופטרנוהו בלא מזונות ובלא לוי' וכו' תניא היה ר"מ אומ' כופין ללוי'
שסכר לוי' אין לו שיעור וכו' ע"ש שמאריך בגמ' דין של לוי' לכך צריך
אדם מאוד לזהר אפי' גדול את הקטן כי ז"ל שם ת"ר הרב לתלמיד עד
עיבורה של עיר חבר לחבר עד תחום שבת לרב אין לו שיעור וכמה
אמר רב ששת עד פרסה ולא אמרן אלא רבו שאינו מובהק אבל רבו
מובהק ג' פרסאות עוד שם א"ר יוחנן משום ר' מאיר כל שאינו מלוה
כאלו שופך דמים וכו' ולזה אית' במה פ' בזוהר שכשרנו לקבל אדם גדול
הבא מן הדרך א"ל נלך ונקבל אפי' שכינת' ובגמ' אית' גדול הכנסת
אורחים יותר מהקבלת פני השכינה ומביא ראיה מאברהם :
ולעניין חולה ע"ל דף כ"ד ע"ב מה שאמר ערבן יפה לחולה גם
שם ע' ד' ובפ' ויחי ע' תע"ז ז"ל א"ר יהוד' אפילו כל ומנא
דנפיל איכש בי מרעי' ולא יכיל לצלאה נשמתו אתעברת וכו' וסלקת מאמר פ' ויקה' ע' תע"ו
מיני' וכדין לא כסיר רוח' לנפשא עד דדייכין דינא דבר נש ואי דייכין
לי' לטב כדין נשמת' אתהדרת לאתרהא ונהיר לכלא הא בזמנא ד
דקיימא מלה בדינא ובזמנא דלא קיימא מלה בדינא תלתין יומין
אקדימת נשמת' לכלא וגולמא אתעבר מיני' תאנא בזמנ' דדייכין לי'
לבר נש לעילא סלקין לנשמת' לבי דינ' ודייניןעל ממרה' והיא אסהידת
בכלא ואסהידת בכל רעיוני דבר נש ובעובדין לא אסהידת דהא כלהו
בספרא כתיבן וכלהו דייכין לי' לבר נש בההיא שעת' דייכין לי' לבר נש
לעילא כדין דוחק' דגופא אשתכח יתיר משאר זמנא דדייכין לי' לטב
כדין אעדין מיניה וכו' ונשמת' אהדרת לבתר ונהיר לכלא ולא סליק
בר נש מבי מרעי' עד דדייכין דינא לעילא ואי תימא הא כמה חייבי
עלמא כמה רשיעי עלמא קיימא בקיומיהון אלא קב"ה אשגח בדיני' דבר
נש אע"ג דהשתא לא זכי והוא אמי דלבתר יזכה דייכין לי' לטב כד"א
חי אני נאם ה' אם אחפוץ במות הרשע ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל ז"ל
שמעתי בפסוק ה' יסעדנו על ערש דוי הוא כי סוד החולי בא לו
מאחר היפך רחמים לדין וסוד הי"וד הית' דוי גם י' במספר' עשר
והנה זה העשר חזר להיות ערש דוי והרי כל משכבו הפכת באלין
וביאור הדברים דע כי הלא החולה לפי שאור החכמה נסתלק ממנו
ולכן צריך להוסיף לו מזון יותר כדי לסעדו ולחזקו וזהו שאמרז"ל כי
מזון החולה בא מן החכמה והענין כי הלא החכמה י' שבשם
וכאשר הוא חולה מתהפכת י"וד זו ונעשית דוי ואז הוא חולה ודוה לבו
גם י' בני' עשר והפכו לו ונעשה ערש שהוא שוכב על המטה הנק'
ערש דוי וכו' ע"ש וזהו פי' ימותו ולא בחכמה וגם זהו פי' והחכמה תחי'
את בעלי' ובאיוט דף קנ"ד ז"ל ואשמע קול רעש מאי רעש דא רעש
דאתמר בי' ערש לא ברעש ה' דלא ייתי קב"ה תמן ' אלא רעש
בהפוכא

שמוסיפת אב"ם כד"ת לפעמים על ערש דוי ודאי הוה כל יומא ככו
שכיבת בחליו תתהפך שאר לעניש ניהו ואפי' ניהו ערש שלו תהיה בהעוך
תתוון עשר לו שכיבת דאפי' כלילה כגון דעשר קסירן דעלה תתעיר
לון קדושה כתוום תעשרה דאפי' מרי לעיטא דחולה וכו"כ ה' יסעדנו
וכו' וכתיב על ערש דוי על שכיבת' ודאי ואי שכיבת' לאו תתון רוח
סערה תתון לתפעיר נופא דכר כם רבי' ותבי' תשכח להסכר דאפי'
נופא דסניפה לית שכיבת' דסמיכת לה מיד קלא מן רוח קביה מ
תקבך ותכר ליה וכתיב דשכיבת' סמיכה ליה מיד כן תרם עמוד
על תלך ונקיים מתרעת דליה ונפיק ידיעת שלים כגופי' שלים

פרקי"ן ע"כ :

סימן ר"ך השבת חלום והעניתו

איתא פכ"ו יסב פ' תכ"ח ויחלמו חלום ת"ח ויהי אתיה דכל
ע' תכ"ח חלמין חולין כתר בשרת דפומיה וכו' מה כתיב ויאמר אישם
לאשתי חלמתי לפקדנו בשרת לך כה כגון דהכי ידעינן דאיהו קיומיה דכלא וכו'
קיומיה בשרת ת"ח הוה אתתי דדברת דחלמת חיכוה ויהיו דברת
מיתיהם כגון הוה אתתי דכתיבה שרי עד היו דברת דחלמת מיתי'
דדברן אינון דפקדו בשרת מדברת דחלמת לדברת אחר חלמת
פ"ה דברת דלתתת ובשרת קיומיה פלניהו ובשרת קיומיה דכתרות וע"ד
כדכתיב קיומיה תלה דכתיב כלה בלהים אתרוני הלה בלהים. ודלו
ע"כ וכתב בהרי חמה דף קל"ד ע"כ נקוט הני כללא כידך ג
שכשאתם חלום לפתור אין אתם יודעים אתפתרו תאחר הלא לאלהים
פתרונים כדי שתתאל השכינה מקום לקיים הפתרון הטוב ההוא שכן כל
החלומות הולכים אחר פה דהיינו אלכות ואפשר שהוא מלשון ל
להנהיר תלה על אתרי' דהיינו להשיב החלום על אקומו דהיינו
החלכות שהוא מקום הפתרון דדברת דחלמת לתתת היינו
נראה לי כוונת בעל החלומות שיתא דרגין אינון כתי"ם כמיליה ונכריל
זה הוה ביעירה כהיכל הדגון הרי שם דרגין מדברת דכוותה עד
שהוא תתר דחלמת ושארת קיומיה עליהו היינו החלכות שהיא הפותרת
ומקיימת החלום ולכך כתכורות קיומיה תלה והוו החלומות מולבים
אחר הפה דהיינו מקום שיוצא ממנו דבור שהוא החלכות ע"כ. וכפ'
אחרי פ' קנ"ו ע"ב ח"ג יפה תעבית לחלום כתם לנעורות ושקרת
לעבירת בהשגיח יוחזי שמא ליתו בויוחא לחרתי מ"ט כגון דלית לך יום
לתתת ולית שלטת כיה יוחזי עלאה וכך היתה שארה: כתעבית'
דחלמת חולמים דהשתו יום לית לתעדי כד דתתכחל הוות נויר לרי דחי
ליה ליוחזי לחרתי הת שלטנו דיוחזי לחרתי הוה ולית עלכל יומא כיוחזי
אחר דחכרי' דחלמי נוכחי לית לך יום דלית תתעבי עלוי יוחזי עלאה
לשיליא ע"כ ולאה תדקדק בנוי ודוקא כו כיום ע"כ והכ דקלחה תפי'
פסוקא שם כפ' תכ"ג ע"ב ר"ג ז"ל יפתן לשארי כתעבית' כשבע' שביד
גויעית' לו לית לה תיפתח דלית שביד גויעית' הי מעוניות'
בעיל מיני ומעשי' כני הת חדתית' דשבת כטיל מיני ת"ל מלה דת
מחעבת' דלית הוה לאשתן עלי' אלשיליא מכל מני עלמות בנין דהתי
יומא חדתי' הוה לשלית בתעבת' חדתית' דכל חדוון חדוות' דכל ה
שיחכות' כי אשתכת ואפילו דשנים דעיכם כיחין כהיו יומא ואפי
כי כם לית ליה חדות' לית ליה כיומא ואכיו' דל מכל עלמין ותעתין
כלהו אתלין עלי' מאי שכ' דכלבי בשערו ובשעת' דעתיקא קדישא
לאתבלי בהני יומא ואשתכת כהי בשערו גלות' שלמא וקיימת קייטא
ואכין אשתקיטו כל נוני דינין לאתנוזו עלי' ואפילו אשתכת ככא
ביה' דשלמא עלאה כלא לביש כלא אתקריא כנין דכשמע' דעתיקא
אתבלי כל חידו וכל מידו אשתכת בנין לאתבלי כשלמא
ע"ד תעניתן אתקריא לו נור דכו שלמ"ע שכתים אתם
אמ"ע לאשתכח עלי' כל אינון שבעין כתרי אלכא והוה. אתחזי כהו
כלא לאתקף בנין דעתיקא קדישא כגון ליה לבר מן ואפי מילי כל
אתעבר עלי' כשלמא בלילי' דשבת' וכו' כך הוי לשארי דעתיקא'
שבת כל שלמא חדתן ואיהו עציב ואפי' אתתם כתקונהון בשבת
דעתיקא קדישא לאתבלי בהני יומא. ואשתכת כהי כרגע
בקונהון ע"ב לאשכחא עלי' כל אינון שבעין אינון לאתדן כלא אתקר
ולא אתחזי עלוי ריוחא לחרתי אית כי רשו לאתקיעי עלי' כהאות
יומא כ"ם שבת בלית לך יום דלא אשתכת כי חילא ואתן דשלשי כ
כתעבית' דשלשי דשלשי יומא דלא אתקרי רע וכ"כ לא יערך רע
עלי' ולא תודע. ליה כשלשי דשלשי רע וכ"כ לא יערך רע
עלי' כחלמי כני. אתכבי עלי' רשוי לי להוות כד כם דלא אתעבדי
עלי' ולא תודע. ליה כשלשי דשלשי רע וכ"כ לא יערך רע

כפ' ב' כיעשב

ובאיזה כל יקוד בנין דאיהו רע ע"כ ועיין עוד בפרקי דר"א
ובסידור כתר"י ז"ל :

סימן רכ"א תלכות ברכות הודאת בשמים

איתא בפרקי דר"א ז"ל סוד תלבים בשמי אתקי
ובריכין פירוד לעגל ואם לא תעיד תדה"ד מי הבל בעיקון
ולא היה ניהך לעבד ה"ו כלל כמו שכ"ה בסדר הברכות וכו'
היה חתן תדה"ד מהלכ תעז בשבת עה"ב אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון
מעורבי ובכלל תעמוני הקדושה כתוך הקליפה והכה כל מעשה השמות
לעשר בשעה על ידיהו כל יומי חיילו הכל לעורך הכרוני ואחר ם
שיושלם הכרוני יבא משיח בן עמרן ירד אור עלמעלה ונוסס לתוניות
לית בתחתי' ויני נתן לתוון המתי' שיוציאים מן בשער העכוה היה הלח
הניצוצית הקדושה שהעורבת בתוך הקליפה ויעלין לתוך ויכנין
כיהוה הוא כי כן יורד אור העלין היה הקדושה ולו מעלה והו הניצוצית
הקדושה לשר בעיוקין שלים לקדלת אתור ביורד ומתדבקין
ועלים ותתכרבי' והו תין לך עשה יודעת ולעלה אתין מני טפיים
עלים ולעשה משום כיהוה הקדושה לשר שם והם לשרי ככללי כחל
שם בעיוקין הקלישות והם אתקיים ותוזקים לעלות אל התקדים ואין
לאל יהם עד שיהיו להם כיום מן הצלישים והו שלים כתקן נדול
טיפיים כשבר טפה ח' ולהיות כל טוכתינו תלויים כוה הניהוך כ
כשיושלם יבא משיח בתקנו תולה כמעשי לכן לא מכר עוגש
כתורה היו יהיו ישראל השער והשכר הוויתר נדול ונתני יוטר לאלכ' ומשם
שביעטר תולה ביתת התשיעי ו"ם נדול יום הנשמים כיום קיכון נליות
וקשה הא שיכו ואמ שייכות יש לזה תלת קיכון נליות עמיום הוא
קיכון כל הנשמים שהוא יום כשלות ולכן נדול יום הנשמים שהוא
קיכון נליות עכיו וום"ב מוסף ת"ת שכועתיו כתפיקים כענב שהוא
מחשר והנה תרומה שתלה נדול בתקן כי קיכון נליות הוא נדול
שהוא ת"ם מוסף ונו' ותפיקים כשבב שהוא השיעי ת"כתי תלוי כתי
תלת כתפי. דהני נלות הוא נדול כיהו"ת כרחיני יכיר הכל
כשעם ם אכל כביו' שהכל תלוי כשעשה ידיהו הוא שעשה ע"י ועשיש
שהוא נוראים שיכא השיעי ויכיר השיעי הוא נדול ע"כ. וכה תכון
הפסוקים כשבת' כי כתיב יד הנשם והשלו יון אשתים ושתה לה יעוד כי ב' בשבת
כי אם היה תת את התרון והוליד והמשיחה ונו' כן יהיה זכרי תשר יעל
תפי לא יעוד לה ריקם ונו' כי כשחזרה תעלו ובשלום תובלון הרים
והנבעות יבכאו לפניכם רנה ונו' כה אמר ה' שחרו משפט ועשו צדקה
כי קרובה ישועתי לבא ונדקתי לגלות ונו' אשרי אנוש יעשה זאת ונו'
שומר שבת מחללו ונו' ולא יאמר בן הנכר הנלוה אל ה' לאמר הבדל
יבדילנו ה' ואל יאמר הסריס הן אני עץ יבש וכו' דקשה תיכוף
הפסוקים לפ"ר ת"ם כי אית כיוכר נדה דף י"ד תין בין דוד לה עד
שילכו כל הנשמות שכנוף הקטן תוום' ות"ת ולכלו ע"י נויס ומשני
דנעים יש להם חדר אחד ואם אית כנוי אלשילה שיהיו שהרלה כל
שכעות יהיו כין נעלים הקטן התו' והו תין בין דוד לה עד שילכו כל
הנשמות שכנוף ומשני שהיו אוליהים הרבה ע"כ אבל מי שאינו יכול
להוליד יקשה היאך אפשר לבת הנעולה כשנוזה ונם בן הנכר יקשה
היאך אפשר שיהיה הנעולה אלא פרוש שילכו כל הנשמות
שכנוף וכ"ת ע"י נויס אלא הם נוף כבני עניו אבל לפי מה שהקדמתי
כי הנשם נוזרם לבדר הנשמות שכנוף ועל ידי הנשם יתברו הנעולה תני
ליכא קושי ושפיר קאמר כי כתיב יד הנשם ושלו יון הנשים ושתה
לה יעוד ונו' והוליד והמשיחה ונו' כי קרובה ישועתי לבא ונו' דקה
שומר שבת מחללו ואל יאמר בן הנכר הנלוה לבי ה' לאמר נויס הם
בתחד אחר ות"ת לילכלות ם' נויס הנשמות שכנוף ונם תין לומר יהיו
אולהי' הרבה יקשה הסריס הלא מיאחר שהנשם והשלו יד אין השיטה
לו יקשה בן הנכר ונם לא יקשה הסריס הלא תני בין יפה' ובשבר
עוד התרן קומי בילקוט ילקוטים ס' בתחלת דף ו' ע"ד פירוש אחרונה
שם כ"ה כתינוק החדוה ובפתר תיכם. ולעיונים לתכילה ולהעיון פירוש
החדוה שהם שכילים ר"ל שתיכם שהתנחים לזה הם מוכיחים פירוש
ונלילים על כל היוים ובינן דש שכל יום שבת הק' כזה זכר לבריכה
ברוחם יהיו היוים יש בהם זכר ובקשה כשבת הבל יכלה ובקשה
בין מיום זכרים לבקבות ודע כי כל בירות שהדוה תיכם מיכים לעים
זכרים הלא תיכלו ע"י מיום הבקבות יוצית הפירות ומטעם הנ' תוך ני
האוטה תתכם כל פירות שהילון הם בשבת נזוה תיכם מוצי' פירות ירם
הלא ע"י מיום זכרים תוך ני התורות והטעם שהוא מוכחר שבכירות
שבכל כולן ושם כל זה תיבו מתנחת כשלה פירוש התיכוניאלה ני
על כל היוים ני זכרים ובין נקבות שיוכם החוה להיות שהלב יתברך

נתן

נתן בו סגולת המזון והיא חשובה יותר מן הפירות ואין מוציאין פירותי' אלא ע"י מים זכרים לבדו לכן תמצא שכשיהי' בו רבוי גשמים ואין מוצא רבוי תבואה ויש שנה שיש מיעוט גשמים ומוציאה ס הרבה תבואה מפני שהדבר תלוי במים זכרים ע"כ ובזה תבין פסוקי' אם בחקתי תלכו ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו דקשה למה נקיט לשון רבים גשמיכם אבל לפ"ד א"ש כי הקדמנו כי יש מים זכרים והם מגדילים כל פירות האילן ומים נקבות מגדלין פירות האדמה ושפיר קאמר אם בחוקתי תלכו אז ונתתי גשמיכם שני מיני גשמים מים זכרים ומים נקבות וזו ונתנה הארץ יבולה וגם עץ השדה יתן פריו :

סימן רכ"א על בשורות טובות מברך הטוב והמטיב

חייב אדם לברך על הרעה בדעת שלימה ובנפש חפיצה כי הרעה לעובדי השם היא שמחתו הוא ע"פ מה דאי' בגמ' קדושין דף ל"ט כל העושה מצוה א' יתירה על זכיותיו מטיבין לו ורמינהו כל שזכיותיו מרובי' מעונותיו מריעין לו ודומה כמו ששרף כל התורה כולה ולא שייר ממנה אפי' אות א' וכל שעונותיו מרובים מזכיותיו מטיבין לו ודומה כאלו שקיים כל התורה כולה וכו' אמר אביי מתניתין דעבדי לי' יום טוב ויום ביש ופי' רש"י מריעין לו בעה"ז לנקותו מ מעונותיו שיהיה שכר שלם וכו' מתניתין דקתני מטיבין ומריעין דעבדין ליה יום טוב ויום ביש מי שעושה מצוה יתירה דהוו רובא זכיות' מתקנין לו בעה"ז יום טוב שנפרעין ממנו עונותיו והו תיקון יום טוב לעה"ב ע"כ וזהו כי הרעה לעובדי ה' היא שמחתו כי מכח זה נוטל שכרו משלם בעה"ב ובפ' °בראשית ע' ל"ח ז"ל פקודא למרחם בר נש למארי' רחימו שלים ומאן איהו רחימו שלים דא אהבה רבה דכתיב התהלך לפני והיה תמים שלים ברחימות' ודא הוא דכתיב ויאמר אלהים יהי אור דא רחימו שלימות' דאקרי אהבה רבה והכי איהו פקודא למרחם בר נש למאריה כדקא יאות א"ר אלעזר אבא רחימות' בשלימו אבא שמענא א"ל אימא ברי קמי דר' פנחס דהא איהו בהאי דרגא קאים א"ר אלעזר אהבה רבה היא אהבה שלימות' בשלימו דתרין סטרין ואי לא אתכליל בתרין סטרין לאו איהו אהבה כדקא יאות בשלימו וע"ד תנינן בתרין סטרין אתפרש אהבה רחימו דקב"ה אית מאן דרחים ליה מגו דאית ליה עותרא אורכא דיומין בנין דיה' שליט על שנאוי ארחוי מתתקנן לו ומגו כך רחים ליה ואי להאי יהא בהפוכא ויהדר עלי' קב"ה גלגולא דדינא יהא סני ליה ולא ירחם ובג"ד רחימו דא לאו איהו אהבה דאית לי' עקרא רחימו דאקרי שלים הוא דהוה בתרין סטרין בין בדינא בין כ בטיבו וכו' כמה דתנינן אפילו הוא נטיל נשמתך מינך דא איהו רחים שלים דהוי בתרין סטרין ע"כ ובזה תבין הפסוקים ויאמר ה' אל השטן השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ איש תם וישר וירא אלהים וסר מרע ויען השטן את ה' ויאמר החנם ירא איוב אלהים הלא אתה שכת בעדו ובעד ביתו וגו' ואולם שלח נא ידך וגע בכל אשר לו אם לא על פניך יברכך וגו' ואחר זה כתיב פעם אחרת ויאמר ה' אל השטן וגומר ועודנו מחזיק בתומתו ר"ל אע"פ שפגע בו מדה"ד מחזיק בתומו א"כ איוב צדיק וחסיד היה : ובזה תבין הגמ' במס' ברכות דף ס"א ז"ל אמרו בשעה שהוציאו לר"ע להריגה זמן ק"ש היה והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול ע מלכות שמים באהבה כאהבם דייקא ר"ל מחמת שהיה אוהב הק"בה אמרו לו תלמידיו עד כאן אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך ואפילו הוא נוטל את נשמתך כי דא הוא רחימו שלים ולכך אנו מסיימי' ברוך אתה ה' הבוחר בעמו ישראל באהבה ואומרים שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד כי אנו פותחין באהבה רבה אהבתנו היינו רחימו שלים אפילו הוא נוטל את נפשך ומסיימי' באהבה ואומרים שמע ישרא' וגו' שצריך למסור נפשו על קדושת שמו הגדול באהבה רבה ולכך אומרים תכף ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו' ובספר קיצור ראשי' חכמה כתב בשער האהבה ז"ל שאם עובד להק"בה בשביל שכר עה"ז שיהיה לו עושר ובנים הוא נוטל שכרו בעה"ז וכמו שבעה"ז כלה ואבד כך שכרו כלה ואבד בעה"ז ואם בשביל גן עדן שכרו ע"י המלאכים המשמשים את הגן אבל אם הוא עושה לאהבת הק"בה הוא מדביק נשמתו באחד וכמדותיו לייחדם כראוי ולכן שכרו מלמעלה ומעלה לחזות בנועם ה' ע"כ וזהו פי' הפסוק לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו ר"ל כי יש שני מיני אהבה אבל השתים הם על מנת לקבל פרס ולכך קאמר ולדבקה בו שיהי' תכליתו רק להדביק נשמתו באחד :

מאמר פ' בראשית ע"לח

פי' גמ' דמס' ברכות

ובדרך אחר לפרש לאהבה את ה' אלהיך ולדבקה בו כי אית' בקיצור ר"ח דף כ"ב ז"ל אהבת בני אדם להש"י איננו שוה אלא לפי מחשבת כן תתעלה עבודתם כי לא ישתנה אהבה מי שיש לו נשמה למי שיש לו רוח למי שיש לו נפש כפי עלותו במדרגת הסולם כן תודכך נפשו וגופו ומתגביר האהבה דלא יוכל להפרד מהכולא מרוב חשקו בו והטעם כי הנפש שהיא באופן שנדבקין שבעשיי' היא קרובה אל הקליפו' והקליפו' הם מסך מבדיל בין נפש לאלהיו ולכן לא תתמיד אהבתו להש"י כי אם זמן מעט מזעיר וכאשר יזכה אל הרוח מטטרון שכבר הוא מובדל יותר מהקליפות מתמיד יותר האהבה להש"י וכאשר יזכה אל הנשמה שהיא מכסא שאין שם קליפה כלל שהיא לבוש המלך בשבתות וימי' טובי' אז תהי' אהבתו דבקה תמיד בשם ותנקה עמיון מהכהנות הנוקמעה"ז שהוא מתנהג בששת ימי החול ותפשוט אהבת עה"ז שהעול' מלובש בעור הנחש ותלבש אהבה אהבת עולם הנשמות ששם הנשמות גנוזות בצרור החיים דבוקים ביוצרם ותדבק בזה שעתיד להיו' בסוף ואחריתו כי איזהו חכם הרואה את הנולד ויחשוב כי העה"ז הוא כגר ולכך יפשיט אהבת עה"ז מלבו ויחשוב בדביקתו בעולם הנשמות ששם הוא תמיד דבק ביה"וד ע"כ וז"ל בפ' °בראשית ע'קכ"ח זכאה איהו מאן דירית נשמת מכרסיי' יקירא כלילא מעשר תקונים אלין ועביד לה כרסיי' לנשמת' דהכי אוקימו קדמאין כל הנשמות גנוזות מכסא הכבוד ותמן שרי' שכינת' עלאה ע"כ ומה מאד סידרו הקדמוני' בא"ח בסי' רי"ח הרואה מקום שנעשה נסים לישרא' מברך מי שעשה לו נסים וכו' יברך וכו' ובסי' רי"ט ד' צריכין להודות כי אית' בראשית חכמה דף כ"ה ז"ל תבין ותשכיל כמה הוא גודל חסדו עמנו אם מהנסי' שנעשו לאבותינו וע"י כביאינו אם מהנסים שעשה לנו ומה שעושה בכל יום כי הכל הוא ע"י השכינ' הקשורה עמנו והיא האם המרחמת ולכן מן הראוי שלא נהי' כפוי טובה על כל הטובות והחסדי' שקבלנו ממנו ית"ש אלא שנשתדל לעשות רצונו ולאהוב אותו כשם שהוא אוהב אותנו ומניאות האהבה זו אם מעוררי' בתפלתינו ומצותינו לייחד השכינה ובכל יחוד הוא אהבה ובפרט בגלותינו זה שאין יחוד והשכינה היא בגלות כגו"ה בע"ש בפשעיכם שלחה אמכם אבל לתקן היחוד בתפלתינו ובמצותינו והוא כמשל הבן האוהב את אמו שיצא מאביו שאר כסות ועונה אמו העניי' ויתרעם על אביו ויבכה על גרושי' ויזכור לאביו אהבת נעורים ובזה מעורר האהבה אף ואנחנו מחוייבי' לעורר האהבה זו בתפלת ע"כ והא שמעו הרים את ריב ה' ואית' בזוהר חדש אתם רבינא ורב אשי מחלוק' בהלכה שמעו הרים את ריב ה' עד מתי תהי' השכינה בגלו' וגם בספר תיקוני' ז"ל דהא שכינת' הוי בגלות' ולית בכו מאן דיתער לגבה לרנאה לבעלה ולא עוד אלא כמה מארי מדרשות דאינון לגבייהו גוחין בכל יומא ולילה באורייתא דבעל פה בכמה קושיין וגוחין בה ואמרין הב הב לן עותרא בעלמא דין הב לן עותרא בעלמא דאתי כמה דאוקמוה לומד תורה הרבה ויתנו לך שכר הרבה ולית מאן ד דישתדל באורייתא' לסלקא שכינת' בה מן גלות' ולאחברא לה עם בעלה בנין דאינון אטימין לבא וסתימין עיינין ובג"ד קלא נפיק בכל לילה וכו' ואימא לון דישתדלון באורייתא לאחברא שכינת' עם קב"ה כגוונא דדוד דאמר אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום לה' ואיהו הוה משתדל באורייתא' לאחברא אנא דאתמר ואל תטוש תורת אמך ע"כ וזהו מעקה הנערה ואין מושיע לה ובספר עבודת קודש דף ב' ז"ל וחכמי הסתרי' אמרו כצפור זו השכינ' נודדת מקינה זו ירושלי' כן איש זה הק"בה נודד ממקומה לשמים מרשות זו כדכתיב אני ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וגו' בביכול כגר בארץ אחר מתוקק לשוב למקומו אלא שאין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורין ומסר המפתח ביד הישרא' לעורר הדברי' העליוני' והיא התשוב' שבה נפתחי' שערי היכל ורחמי' גאולה עליונ' ע"כ כמו שהארכנו בסוד תנו עוז לאלהים כי אנחנו נקראי' נדפי שכינת' אבל ראה ראינו כי ניפוכה וכה וירא כי אין איש רק רובם ככולם כל התכלי' רק למלאו' נפשו ולמה לא יזכור האדם הטובו' שעשו לו הק"בה ולכך מי שיראת ה' נוגע בלבבו שכל מה שהגיע לו טובה מן הש"י כגון מי שהי' חולה ונתרפא או כדומ' לזה יהי' אצלו כתו' ורשוסבדי שבכל יום יזכור חסדי המקום שהציל מאות ואז יראו ה' יכניע בלבבו כמו שכתב בבר"ח שיזכיר האדם שהק"בה שומר אותנו מכל צרותינו בהיותינו מהרהרי' תשוב' ועושי' תעני' ותשוב' ויד הק"בה מרחם עלינו כפר' בענין עניר' הגשם כמאמר זה בישרא' כמה פעמי' אין מספר כי ישרא' עם קדוש ואביב לפני קונו כנזכר נ' תענית הש"י יענה אותם ע"כ ולכך סדרו הפוסקים או הסימני' גבי אהדדי סי' רי"ח הרואה מקום שנעשה נסים לאבותינו וכו' וסי' רי"ט ארבעה צריכין להודות וכו' וי"ר ד' הרותא

מאמר פ' בראשית ע"קכח

חלו כי האלהים שירא מלפניו

שלפניו וגם כזה יתלהט השנאת עליכו • (סי' רכ"ח אם היו בנער יחזות עבירת הנגס ואח"כ בסימן רכ"ב חייב אדם לברך על הרעה לעוכד אם היה שמחתו כיון שמקבל באהבה ולפ"ד א"ש מאוד . דנק . מכל הנ"ל :

(סי' רכ"ד הרואה מרקולים וכו' אומר בא"י שנתן ארך אפים לעוברי רצונו וכו') (בסי' רכ"ה הרואה את חבירו לאחר ל' יום אומר שהחיינו וכו') (בסי' רכ"ו היוצא בימי ניסן ורואה אילנות וכו' טעם הדא' :

איתא בפ' קדושים ע' קכ"ב ז"ל אל תפנו אל האלילים ואלהי מסכה לא תעשו לכם ר' אבא אמר אסור ליה לבר נש לאסתכלא בטעוות עמין ולא לאתהנאי מנייהו ולא לאתרפאה בהו וכ"ש לאסתכל' בהו דאסיר ליה לבר נש לאסתכלא באתר דלא צריך ע"כ ורואי' לזה דאי' בכתבי האר"י ז"ל כי מנינו כי היעגה מתמעת בינה בהסתכלות' עינים בהם בלבד ומוניאה אפרוחים ע"כ ובספר קיצור ר"ח דף ל"ט ז"ל יש דברים מדברי העולם שמותר להסתכל בהם ובלבד שיברך כענין היוצא בימי ניסן ורואה אילנות שלבלבו שמברך ברוך שככה לו בעולמו והדי זה מהגה עמוו ברואתו בדבר הגשמי ובברכה שהוא מברך עליו עשאו רוחני וכיוצא בזה כל הדברים שמוזכרו בה בהרואה שמברכין עליהם ע"כ ובפ' נשב ע' תכ"ח ז"ל קב"ה עביד רעותהון דצדיקי' תדיר דכתיב רצון יראיו יעשה וכ"ש דההוא רוחא קדישא די עלי ירית ליה לצדיקי' דאלישע דהוה שמשא דילי' והא קב"ה א"ל ואת אלישע בן שפט תמשח לנביא תחתיך וע"ד הוה לי' אלישע לירתא ליה פי שנים ברוחך • מאי פי שנים ברוחך וכו' ויאמר הקשית לשאול אם תראה אותי לקח מאתך יהא לך כן ואם אין לא יהיה מ"ט אם תראה אותי אלא אמר ליה אי תיכול למיקם על עקרא דרוחא דשבקנא לך בשעתא דאתנסיב מינך יהא לך כדין דהא כל ההוא עקרא דרוחא בשעת' דיסתכל בי' כד אתי ליה לאליהו דיהא בג' דבקות' כדקא יאות ת"ח האי מאן דאסתכל במה דאוליף מרבי' ואחמי' ליה בההוא חכמת' יכול לאתוספא בההוא חכמת' יתיר ת"ח יוסף בכל מה דאיהו עביד הוי חמי ברוחא דחכמת' להוא דיוקנא דאבוי ובג"כ הוה מסלייע ליה מלתא ואתוספא ליה רוחא אחרא איהו בגהירו עלאה יתיר בשעת' דא"ל הוה רשע והגה נפן לפני אודעוע יוסף דלא הוה ידע על מה תית נאלה כיון דאמר ובנפן שלשה שריגי' מיד אתער רוחי' ואתוסף בנהירו ואסתכל. בדיוקנ' דאבוי כדין אתנהיר רוחי' וידע מלה ע"כ וכתב בזהרי חמה דף קנ"ה אם תראה אותי אם תוכל למיקם וכו' כלומר כשתרנה לעמוק באיזה חכמה בבית מדרשך ותוכל לעמוד על ענין ההוא בכל כך דביקות כמו שהיית בשעת שנסתלקתי ממך ואם תוכל לראות אותי ולציירני בעין שכלך כמו שהייתי בעת ההיא שלקחתי ממך יהי' לך כן ר"ל כדין יהי לך דבקות' בי כדקא יאות שאז מתדבק נפשו ורוחו בי עמם ויכול לעשות מה שאל ע"כ מוכח מכל זה כשרואה איזה דבר ואח"כ כשמצייר לפניו אותו הענין או אותו הדבר מתדבק בו ממש • בין לטוב . בין למוטב ותבין בזה כל הנ"ל. והו לכעג"ד הנפטר מחבירו אל יפטור אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זכריתו ר"ל כשרואה להזכיר מה ששמע ממנו או נרצך לצייר לפניו צורתו ושפיר קאמר אל יפטור אלא מתוך דבר הלכה שמתוך כך זכריהו תבין מה שאמר האי דאחדדנא טפי דחזית לר"מ מאחוריו ואלמלא חזית' מלפניו הוה מחדדא טפי היינו שהיה מצייר לפניו בצור והו ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחהו ר"ל שלא צורתו • ובזה תבין הטעם שהרבה דברים אסרה התורה להסתכל והרבה דברים שמצוה להסתכל דבר מצוה ולכל דבר קדושה וקבלת רבו בשבת וי"ט כאשר אאריך איה' בהלכות שבת . ובזה תבין

מאמר פ' מה דאית' בפ' °קדושים ע' קכ"ב ז"ל אסור ליה לבר נש לאסתכלא קדושי' ע' קכב

בשפירו דאתתא בגין דלא ייתי בהרהורא בישא ויתעקר למלה אחרא וכך הוה עביד ר"ש כד הוה אזיל במתא והוו חבריא אזלין אבתרי' וחמא לאיתתא שפירן עליך עיני' והוו אמר לחברי' אל תפנו וכל מאן דיסתכל בשפירו דאתתא ביממא אתי להרהורי בליל' ואי סליק ההוא הרהורא בישא עלוי אעבר עשום ואלהי מסכה לא תעשו לכם ע"כ והכל עולה' לטעם א' כשרואה אוי מהרהר ומצייר לפניו אותו דבר וכאלו בא לפניו בפועל :

(סימן רכ"ט דיני ברכות הזיקים)

הרואה הקשת אומר ברוך זוכר הברית וכו' ואסור להסתכל בו

מאמר פ' ביותר . ג' בפ' °נח ע' רי"ד ז"ל האי קשת דאתחזי • ב

נח ע' רי"ד בעלמא ברזא עלאה קיימא וכד יפקון ישראל בגלות' ומיכא האי קשת לאתקשט' בגוונוי כבלה דא דאתקשט' לבעלה א"ל ההוא יודאי כך אמר לי אבא כד הוה מסתלק מעלמ' לא תצפה לרגלא דמשיח עד דתתחזי האי קשת בעלמא ומתקשט' בגוונין נהירין ויתנהיר עלמא וכדין צפי לי' למשיח מנלן דכתיב וראיתי' לזכור ברית עולם והשת' דאתחזי בגוונוי חשוכ' אתחזי' והוא לזכור דלא ייתי מבול אבל בההוא זמנא יתחזי בגוונוי נהירין ומתקשט' כתקונהא וכדין לזכור ברית עולם וידכר קב"ה להאי ברית דאיהו בגלות' ויקים לי' מעפר' הה"ד ובקשו את ה' אלהיהם ואת דוד מלכם אשר אקים ומעפר כד"א אקים את סכת דוד הנופלת וע"ד וראיתי' לזכור ברית עולם ולאקמא לה מעפרא ואמר הכי אבא דבג"כ אדכר פורקנא דישראל ודוכרנא דילה

בפרשה הנ"ל ע' רי"א בדא דכתיב אשר נשבעתי מעבור מי נח עוד על הארץ ע"כ °ושם ע' רי"א בשם רעי' מהימנא ז"ל תנינן בחבורא קדמאה מאן דחזי קשת בגוונוי נהירין בעי לברכא זוכר הברית דדא איהו ברית קיימא דשוי קב"ה בארעא דלא ייתי עלי' מי טופנא בגין דכד סגיאו בי' חייבא בעלמא בעא קב"ה לאעברא לון וכדין דכיר לון האי אומאה דאומי לארעא דכתיב אשר נשבעתי מעבור מי נח על הארץ וכתיב תרין זמנין לא לא דכתיב לא אוסיף עוד לקלל את האדמה ולא אוסיף להכות כל חי אמר רעי' מהימנ' שפיר קאמרת אבל בגין דאליהו דאיהו קני על ברית צריך לאודעא' מלין סגיאין בי' דהאי פרשת' כתיבא ב באורייתא' על שמי' דעלי' אתמר קשת קשתי תרי קשתות חד בשדי דלעילא ותניינ' בשדי דלתתא ובג"ד עביד תרין שבועות בתרווייהו ותרי זמנין לא לא אבל ר' יהוד' אמר מאן דחזי קשת בגוונוי נהירין צריך לברכא זוכר הברית ובגלות' דלאו איהו נהיר בגוונוי כדקא יאות אלא דלזמנין נהיר ולזמנין לא נהיר כלל וזמני' אתחזי בשלימו וזמנין לאו דקשת קא רמיז בגוונוי לזמנין : דכהנים לוים וישראלים כד איכון שפירין נהיר קשת בגוונוי דאיכון תלת קוס אבת ר' יוסי הגלילי . נאימא דהא מלין שפירין דאמרת בחבורא קדמאה דאמרת דקשת לא אתי' אלא לאגנא על עלמא לאלבא דבכל זמנא דברי' חב ומלכא חזי למטרוניתא סליק רונא דבריה דכתיב וראיתי' לזכור ברית עולם ולא אתגלי' אלא בלבוש יקרא דמלכא ובשעת' דלית צדיק איהו ברית למיקם ברית וכו בגלות' קב"ה ומטרוניתא אתרחק ואיך מטרונית' אתלבשת לבוש מלכא בגלות' אבל בגלות' לבושי קדרות ואיהי אומר אל תראוני שאני שחרחורת ודאי ההוא קשת דאתגלי לבר מארעא דישראל לאו איהו אלא מטטרון דאתקרי שדי (כי מטטרון גי' שדי וזהו שמו בשם רבו כמו שפרש"י בפ' משפטים כי שמי בקרבו ורבותינו אמרו זהו מטטרון ששמו כשם רבו מטטרון גי' שדי) ונ"ל בפ' ויגא מאמר פ'

ע' ש"כ חמא מטטרון סבא דבית' דשליט בכל דילי' דאיהו קאים ויגא ע' ש"כ

בשלטנו על האי עלמא בשם שדי וסליק לעילא בסליקו דשמא דמארי יהו"ד אתר דיעקב אשתלים ביה לבתר וראשו דשם שדי איהו ודא מגיע השמימה כיון דמטטרון וסליק את דא לההוא אתר אשתלים ואתקרי בההוא שמא דמארי' יהו"ד ע"כ כי אית' ז"ל שדי הוא מטטרון שמו כשם רבו וי"ו ד שבשם שדי רומז לשכינה המתלבשת בתוכו בשית יומי דחול וכשהמלכות מתקשטת בת"ח קונה שם יהו"ד וא"כ פעם כך שדי ויש בו ג"כ יהו"ד) ואיהו עבדו זקן ביתו דשליט בכל דיליה בגלות' ובכוי אתקריאו עבדים דקב"ה ובכי דמטרונית' בנים ובזמנא דאתחרב בי מקדשא אוקמוה דעבדי' חפו ראשם ונתדלדלו ודאי אנשי מעשה אתקריאו על שם מטרונית' דאתמר עלי' רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה אבל אי אית צדיק דזכוו' ועובדו' לאהדרא בהון מטרונית' ולמפשט מינה לבושי קדרות' דפשטין ולקשטה לה בלבושין דגוונין נהירין דאורייתא' מה כתיב בי' וראיתי' לזכור ברית עולם ו וראיתי' בגוונין נהירין דאורייתא' דאור רז אתקרי' הה"ד כי נר מצוה ותורה אור ובאלין גוונין אתמר וראיתי' ובההוא זמנא סליק מיני' רונוא דברית ואמת המלך שככה ויימא לה מלכא בגלות' דעמידה קמיה מה שאלתך ויתן לך בההוא זמנא שאלת על פורקנא דילה ובנהא ועמא הה"ד תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי וכו' עיי"ש • ותבין בזה מה דאי' בגמ' כל מי שמסתכל בקשת לא חס על כבוד קונו דלפי מה שהקדמנו הטעם מפני שהוא דיוקן השכינה עי' בחייט דף פ"ה וכ"ו שמאריך בזה ותבין בזה הפסוק בראשית ברא אלהים וגו' והארץ היתה תהו ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור היינו ר"ו כי ע"י סודות התורה יהיה הגאולה :

(סימן ר"ל דיני ברכות פרטיות)

נכנס למוד גרנו אומר יהי רצון מלפניך יי' אלהי שתשלח ברכה בכרי הזה כי אית' בספר הזוהר ז"ל איכא למידק מ"ט עקיד הק"בה

פרש"י שיש בו החותיות בערי"ף ועדיי מיבשי"ת הוא הגוף כדי
להתחזק בו את היצר הרע : את פיתום שהוא הפה כי שם כל פ
התיזה להתחזק בו את היצר הרע לאכול ולשתות : והו פיתו"ם
פ' תהו"ס כי אחר הב הב לאכול ולשתות והתחזק בולע לעולם .
ואת רעמסס שהוא המשם לעבל האוכל והוא משם רע : וכשזה
יעבה לותו כוחות הטומאה והיצר הרע על כוחות הבשרה כן ירבה
וכן יפחון כי כל עוד שהנוף מתגדל כן בבחינת הטומאה יותר כדלתרי
ויציאת תבריה היתה דוגמת הלידה : ונם עשר מכות יש בהם הנאות
לידה . המכות הראשונות היתה דם שאין בתיאת הקבר בלא דם
תחלה שהם לא יוצא דם תחלה היה בתוכן העובר ונשבע הלידה שהוא
כוחות הטומאה . ואחר כך בחה הנפרד"ע שהוא פל"א ע' ד"ס שהם
היו ע' קלין של היולדות שבכנרם יש ע' תיבות בתורה ושבעתו ושבע"ם
נחה ונו' ולכן הוא נמוד שהם קולות ושבעתו עופות בשת הלידה .
ותכת חושך כי יודוש בנ' חדשים לחשונים העובר בחדוד שתתעון .
ובתחכמי בחתמני ובחתרומי בעליותי ובשעת הלידה מתנבל
ויורד לתחה ויושב בחושך ובצער גדול . ותכת בכורות הוא הבכורה
כוחות הטומאה שהיה להן בפנים שהם לא כן היה הורגים לותו .

ולף על נב שהם היו מנחילים כן דרכם יורד ותשפוך עולה ותקרטם
ובחר כך בשת הלידה ויצת החיצון לחמוני שהוא היצר הרע כי לף
שהרגנו כל שאר כוחות הטומאה עדיין שאחר היצר הרע . וכתו שהיו
תכת בכורות שהרגנו כל הבכוריים ושרשה שהוא הנדול שבעולם .
שבכנד היצר הרע כשאר חי וכן היצר הרע כשאר בו כי ו"ו היא כל
כוללתו על י"ם שהיה בו יצר הרע ולשתח חטאת ויכון ולכן אתר
ויצת החיצון לחמוני כי הראשון הוא יצר הרע שבכנם בתוס ויוד
בניתו ויחתם אתו כי היצר טוב לימו בכנם בו עד שהיה כן י"ב
שנה ויום אחד והוא לחמוני סופך רמים וכן היתה הלידת בחדש ניסן
שהו חלדים שלהו תשבשה בוכרי לבת שהם ש"ב תא"ל כל כי היו"ד תולי'
ותתלקי' לד' יסודות כל נ' שהם הם בשנד יסוד אחד ושלה הוא
איסוד אם ושקדה הוא ויסוד מים שהן השקדים הורג את בחדוש שלא
תרוב קדירות שכו וכל אחד מ' בוכרי לבת יש להם כ' תולות חלא
אחה ולבנה שהן להם חלא אחד . וכשהדים שלושים ב' תולות שלה
ושקדים ולכן הין שהושים כולם כי"ד בהיות בחול בתוקפו : והנה
חלה ב' תולות בשנדם יש בניהם ניהנה שם על יום בשנד שלשה והוא
בשנד העובר על תוות ל"ת שהוא שתתחם לעובדי עבירה : ושם ניהנם
של שלש בשנד שקדה שהוא בשנד התשקדי ועובר על מ"ע שהוא יושב
ושעלנות בשב וא תעשה ואחר"ל כי הרשעי' תבי' בתחת של ניהנם הם
כושעי' שנוולי' השלג להתקדר בו כשיעורו לותו בניהנם של יום וכתו
ש"ה נם יגולו שיהיו שלש שלוש חטאו . ולהבין לוך לחשב לנוולו שם
שלא בהיות כי הזדונות בשעו וכיות והם בשעה בתוך ניהנם של שלש
שבים בתשובה בהכרח ותשובה תשובה שתא ושעלי לותם להילוח
בניהנם של יום והו הנול שעושים ולוכים ובדעים כי לין התשובה ו
שוועלת שלא בהיות בע"ה ולכן נתן ע"ה לחמוני : ויקרלו שתו עשו
שהוא היו"ד כי כל עשו ויעקב הנו בפרט עשו הוא היו"ד ויעקב הוא
היו"ט ולוה כיון שמולד חיד רוצה להעיק ולסבות תע"ה והוא בוכ שכל
זה תורה היות שלש בו היו"ד ולו"ו ויקרלו שתו עשו כי לבניו ולתיו
מבירין שים בו יצר הרע. ותת"ב תשלש לחר י"ב שנה ויום א' יפת לחיו
וזה לימו ניכר לכל כשבכנם שלא הוא יש"ם יודע ולכן לחר ויקר' שיו
יעקב כי הוא יהודע קלת שתו יעקב: וינדלו הנערים כי לחר שינדלו
כשעו שנים כי עד עתה לא היה רק א' : ויהי עשו חיש ניד הוא היודע
ניד שהוא היו"ד - חיש שהם ולהוכב עכיניו' הע"ה כי שהם הנו' לכן הוא
הע"ה - ויעקב חיש תם הוא היו"ט יושב לוהלים עוסק בד"ת - ויוד
יעקב כיוד שהם החחשבות שחושב לעולם לילך יעבוד לת לבוניו
ותלת ניוד לשון מחשבה ש"ל בלחשב ודו שליהם כתרגומו וה לעולם
חושב מחשבות ותסנוף עשתו כדי להשיג חיי הע"כ וכן כה וכן כה
היצר הרע נכנע כיון שרואה החדם מחור לחר הע"כ - ו"ם ויכח עשו
בן השדה הם יצר הרע שתן השדה שהם תעשתי העולם הזה . והוא עיף
מחחשבותיו של יש"ו . ויחתר עשו היו"ר לל יעקב היו"ט הלעיטני
נא כי זה כעם ימים שנעבוד אתו שלא התכלית כל תלו היותם כי עיף
אתכי . ויחתר יעקב מכרה ביום לת מכני שבים הראשון
שנכנם יצר טוב בגופו של אדם כשהוא בן י"ג שנה ויום א' ואז הוא הולך
ליחות כי הוא מיילך כלותו יום והיצר הרע נבעית ויפכיו ולכן תוך
לי"ד נוכקין לי . יחזק לאוד כבר כי ביום א' של שנת י"ד הוא נכנם :

ובחכות התורה שליהד שהקטנות שבקדשי חוד בעבין והתורה חוד וכוכי'
החנות שהתיהד כח דרך חיזוק שבקדשי בר בעבין בר עזה בוכות
שבהם בוחקין לת החיזוק הוא היצר הרע ולחוכי' לותו ושכיחים לחיצו
ונכנם בו השטה והיצר טוב . והנה יש בלאם שלחר שהוא בת יוכח
טיבות לבי בעבין הן בעבן חוללתי בלחר ותעבין יפי תכיו לבעלן
ותחזן בת יוכח שבית הלם ולכן בקדש שתחזק ש"ל בקיבה ותחזק כל
זה לחזן : ותלובים שיה שהיה בעבר היצר טוב ומיהו לתחזק החיבה
ולדחות החיזוק ' יחים שהם בעבד ' שבים שבאחרו לו עד שהיתה הן ך'
שבים שלחזקין בכ"ד על מעלה כי לו בלתי הו שבים נידך לחדם
להשחר מלחר חת היצר הרע כי יש בדים מוכרע עתו עד שהיה הן י"נ
בעים ויום לחד והוא כעין השלה שתתבת יחלתי והוא חלים שבידך
ביחיים הרחשונים לבד לתו לחכול מלחכלים קלים שלא יעקו לו ולכן
בעטיונו לחכול תזה כו' יתי הפסח וכתו"ם ר"ש לבי"ת כבו כי חלחר
שחין ל"בד והחשה י"ט לזה לא בעטיונו שלא לחכול חיין כל יחוית
הפסה והשיב לו כי כל היחים הללו הוכרך לבחיותם חלים שיהו
מחכיים לחכול חזה וחי"ב בחיותם בלילים ושוכים לא חיין לבם יען
שלא יחלבו חיין ובן בדיך לבחור להשחר מלחר בי"ב בד עד שיהיה בהן
וכי בתוחו חם דין יש עליהן בעין בחין הזה והרי הם בדוחים כיוב שהם חלים
בתוך הבשים הללו . והלא חין להם חיזה בעין לבחיותם חלים בעבר שלו
ויעלו חיתנות לבחיותם ושם על תנוות יהם חין להם דין עליהם שלא
שהוא ית"ש בעין שהיה שלושו הולך בדרך השוב שסלק בשבחות שעלו
ויוד שלהר הוות פוגע בו כיון שהוא שוחד בלא חזיזה וב"ש בחזה
ויש בשהם בלא חשבון והוא בחשבון הם לא דבו לותו ולא ש"ב
להיות"הר שהיה כיום לת בבורתך לי שהיה לבי נוכר בעוף ויחתר לו
הוא"הר הבה לחכול הולך לחות כי כל נאותי ותעבוני הע"כ והבשים
חיתתם קדוים חותה לח כן בדרך שהולך לחר הע"הב לת ש"ב חיה הללה
יש לי להשתבר על העוף הזה להשיחד ולחיב לה לי בכוחה : ח"ב חתיב
הבה לחכי לחות כי חין לו לחדם לחות בע"ה כי הולך להדם לעולם
ובוסבת לבית עולמו בהולך חיזה בע"ב ח"ב בשהיה הישיב לו היו"ר
שהבי לבי חלים בחת ולחן כי בח עוד להתנבר על הנה כי לת הבהות
ושבית לת דוחי בשובעיך ובשבך תוד יחה עוד לשלוט בעוף ולבה
לחחד לי בשהה וב"ו הוא בעריה עשה כחו שעשה השובע לבשל
הבדים שהחלב עניו הוא בכר לת כדי שלא יהבינו וכן לחמרו
היושבים הוקנים להחבשים בן שניה הם היום תבעט לבני העם הזה
תלולן עליהם : וב"ט הוא לחלי יחבר וחחנו ובת"ם יעקב לחחל כי
לחי לבי הוא בחשלות ולכן לחחר הבשבה לו ויבשב לו . ולם הלחים
רוצה היט"ם לשלוט בו ולחיב"ש שהיו"ר הבא שלל עחנו לחלכל הדבר
הלשבה יעקב שהוא הי"ט לחינו בתן לו שלא יבשו שעבו כדי שלא
יחזור לשהדו ויתעבר חיתן לחלכל הבבה שלא יהיב לבוחבים עשו
בתן לו לחם ושוחד שדשים ויחלכל דרך חבילה ולא דרך הלשבה : ולחחר
שהוא בן לריך לבחיב בחיות ות"ט ת"ם ובבריתם לכם ונו' . ותבהו
חיבים יום להחלים ע' שהם שלהם חי בית"ו ב יהי חשתיעו ע' שהם
ולחר היב תבת בכלם חל הקבר ולו הקדבתים ושכחה שדשה שלם הוא
נידך חיבלול הבר הנדול שלדיים בשחיעו לבני הש"י ות"ם בבריתם לחם
שבשה שבחות שבבור לך שיהחל חיהיו ל' בני' שלחך הוחות כי לחר כך
שהוא בן ך' בכר דיש לותו בכ"ר שלחיבלה חיהיו ולחו חתיל ל"ה
לשלוט בו ולבלחחר לשון חת חיחים ולא ל' חנל ותח' בקשיב לבי שהוא
בן ך' בכר פחד בקוחיתו ולחיהו נדול בקוחים יותר ולחו תחל לשמוח ו'
שבועו' עד שלשום הכ' שבה ולחי' חב השבועו' תעשה לה' לדיך עם בדבת
ידיך לשר תתן ולא לחר שבבת לבו עם היות כי הבדבה הוא עבד הלב
שלא לריחו שבריך החדם להדביל עשתו כ"כ בחעשה הנדקה עד שיהיה
בשעתה תחל חורגלת בו וכתו"ם בחלב בשוחבת בית השוחבה שם לחי
כלן הכל כלן כי הלב היה וקן עלחוד ובשור חין בדחיי' לעבד לו חיפשר
לת עשתו כדי שיבחל כל שבחל שיבחל ק' חיזתו יוב שם הלב הלבן
שהו שבור ושתו"ו חבשר עשתו ושעלה ושב"ם חי שיוכל לשלח ו"ם הלב
כלולים לחי כלן: ולם הייתי יתקיל ולחלהו חיזתו ולא יחחדו שלחי שבוי
שלח שחין חבוה בשבעלים ולא יחלהו חיזתו הבישים הישלים לבלי
חתקבים וכ"ת בחיך לחי יכול לשלות לחר שלחי חין קן ך' שהה
לו"ש לשקים שלחי רוצה רבלי יוחיכין לותי שהם חוחיבים לשמוח לבין
קוניהם בעבין ויחל יעקב לת רבלי בדשנו הטוב חיצה קל בלבב
ולחר כל זה בת חם הבוכות שהוח הוחת שהוח החוצה שבוחין
לבשהה בע"ש ת"ם בחיבוכם לת תבחנת בחיתם הבישי חתה ובוכי'

ואז תחונו חג ה' שמה בגן עדן שבע' ימים הראשונים כי הצדיקים אף
בתיתתם ביום הראשון שלהם שמחה וו"ש ביום הראשון דהיינו יום
המיתה עמה מיד שבתון ואז ולקחתם לכם תקחו משלכם כי קודם
שבא לעולם הזה לא אוכלת אלא משלהן אביה אבל אחרי בואה
לע"ה ומעולה ומזמן ומ"ט אז תאכלו משלכם ביום הראשון תאכלו
מיד פרי עץ הדר דהיינו ברית קודש שנשאר אותן בטובה ולא היה בו
חוית ונם שנתעסק בפריה ורביה ולכן אתרוג היבש פסול ושכרו
תאכל משם והזכיר ג' סוכות כנגד ג' חופות שיש להם שמה בגן עדן
ע' לנשמה וא' לרוח וא' לנפש : עגין גוג ומגוג עולה כנגד כל ע'
אומות כי אז ימלוך גוג ומגוג על כל ע' אומות וכולם יבאו יחד על
ישראל וכשנגאלו ישראל מידם אז יהיה להר כי עתה כשנגאלו
מבבל גלו למדי ואחר כך גלו לין ומשם גלו לאדום : ואז יהיה
הגאולה בהחלט וכן יהיה הענין ז' ימי החג כנגד השרים ובכל יום
בושאים מיד שר א' שהוא כולל עשרה וגולים ליד אחר וכן בכל יום
ויום ניגולו מזה ונפלו ביד אחר ויום הז' ניגולים מכולם . ולכן הוא
יום הושענא רבא : ולפי שהם נמשלים למים שעל כן היה היסוך
המים בחג לכן אין שואלים המים עד שיגברו ז' ימי החג שלא יתנו
להם המים בעוד שהם שולטים שהם המים הזדונים . וכבר אמרו
חכמים ז"ל טעם אחר מפני שהנשמים אינם סימן טוב בחג : וכמו
שאר ז"ל דומה לעבד שבא לחוזו כוס לרבו ושקך לו קיתון על פניו
והרי אנחנו העבדים ואין מוזגין כוס אלא על ניסוך המים באמור
ולכן לוא"ב עולה ס"ת כמנין חיי"ם וד' אותיות הרי ע"ב וכן הד"ם
עם ג' אותיותיו עולה ע"ב כנגד ע' שרים השולטים בחג שהם
כאחיים בב"ד העליון שהם ע' דיינים וב' ס'פרים אחד כותב הזכות
ואחד כותב החוכה : והנה ז' ימי החג הם כנגד הע' שרים דאומות
העולם כי הם הם ככללים מעשר הרי ע' ולכן הי' מקריבי ע' פרים
בחג . וכן ניסוך המים היה כנגדם ולא היה ניסוך המים אלא בזו
ח"ם מים רבים לא יכלו לכבות את האהבה שבין ישראל לאביהם
שבשמים : וכן בענין שעיר המשתלח לעזאזל ביום הכפורים .
ואף על פי כן בין שהוא גזירת יתברך שמו עלינו אנו מקיימין מצותו
וביום ג' ד' ה' לא היה ניסוך המים דאם היה גם כן ניסוך המים
באלו הימים לא היה יכולין להרע עמנו כלל והו שאמר הפסוק
"שרים" "רדפוני" "חנם" אם השרים שהם הע' אומות רדפוני
חנם בלא ניסוך המים ולאחר ביבות "שלישי" "רביעי" "חמישי" וסופי
תיבות מים : ולפי שהימים האלו הם כנגד הע' שרים כדאמרן
אותה לנו התורה ליקח חלקינו פרי עץ הדר זה הקדוש ברוך הוא
שהוא דר עמנו לעולם וכו' ע"ש :

הגה אתיא באדרא ע' רמ"ח זה לשונו תנא כד הוה רב המנונא
סבא בעי לגלא גלותיה אמר לבעל החוטם אני מתפלל
לבעל החוטם אני מתחנן והיינו דכתיב ותפלתי אחטם לך וגו' .
האי קרא עתיק יומין אמרו ע"כ ע"ש : והענין אבאר כי אותיא
בשתר היחודים זה לשונו ואמנם דע כי החוטם של עתיקא ס
פנימיותיו ס"ג וחיצוניותיו ג' שמות אה"ה שמצא מן מ"ה דאלפי"ן
כוה יו"ד ה"א וא"ו ה"א של שם מ"ה דבפה דעתיקא ומשכין
לתעלה ומשה החוטם בחיצוניותיו שים לכך ועיניך אל היחוד וכו'
ותבין כמה סודות וכו' וזה תעשה תכוין כי משם מ"ה דמלוי אלפי"ן
שבפה דעתיקא מנא' אלפי"ן שבו יו"ד ה"א וא"ו ה"א ומשכין ג' שמות
אהיה אהיה אהיה למעלה : ומהם נעשה
החוטם של עתיקא בבחי'
חיצוניותיו ותכוין כי ג' שמות אהי"ה עולים ס"ג וכן חוט"ם גימט'
ס"ג ותנקוד כל אותיותיו בקמ"ץ ממצא כי בכל שם אהי"ה מאלו
הג' יש ד' קמצי"ן בכל אחד וד' קמצי"ן הם ד' וא"ן וד' יודי"ן הם
גימטריא ס"ד שהוא החוט"ם עצמו בגימטריא עם הטלה . ותכוין
בניקוד זה כי מן החוטם הזה נמשך חיות לעיר אנפין ולנוק' וסוד
הענין כי מאד נוק' ימינא נפיק רוחא לעיר כדי שיתעורר לזווג
ומנוק' תניינא אל הנוק' לעורר לזווג ואמנם לעתיד יהיה לנוק'
סוד זה ולא עתה כי עתה מעורר לה נשמת הצדיקים וכו' עיין שם .
ואם יוכני ה' אבאר גם כן סוד היחודים :

ובוח תבין מאמר פרשת האזינו ע' עק"ם זה לשונו בצניעותא
דספרא אולמינא דהא (י') עלאה (י') תתאה (ה')
עלאה (ה') תתאה (ו') עלאה (ו') תתאה כל אינון עלאין ב
בעתיקא תליין ותתאין בזעיר אפין אינון לאו תליין אלא אינון ממש
ובעתיקא קדישא תליין דהא שמא דעתיק' אתכסיי' מכל ולא אשתכח

מ"ש האזינו ע' עק"ם

אבל אינון אתוון דתליין בעתיקא בגין דיתקיימון כלהון דלתתא דאי
לאו הכי לא יתקיימון וכו"ב שמא קדישא סתים וגליא והוא דסתים
לקבלי' עתיקא קדישא סתימאה דכלא והוא אתגליי' בגיני' דתליי'
(כ"א דאתגליי בגיני ההוא דאתגליי' דתלי') בזעיר אפין וכו"ב כל
ברכאין סתים וגלי' אלין אתוון סתימין דתליין בעתיק' קדיש' תליין
אמאי תליין לקיימא (י') דלתתא וכו' חוטמא בהאי חוטמא בנוק'
דפרדסקא דבי' נשיב רוחא דחיי לעיר אפין ובהאי נוקבא דחוטמא
בנוקבא דפרדסקא תליא ה' לקיימא ה' אחרא לתתא ודא רוחא נפיק
ממוח' סתימאה ואקרי רוחא דחיי דבהאי רוחא ומינין למנדע חכמת
לומנא מלכא משיחא דכתיב ונחה עליו רוח חכמה ובינה וגו' ע"כ .
ואית' בכתבי האר"י ז"ל וכהאי נוקב' רחוטמא דפרדסק' תליא וכו' .
כי הוא נקרא ה' ולכן נפיק מיהה רוחא לקיימא ה' דלתתא שהיא בחי'
סולבות ע"כ : ולזה מסיים שם ביחוד הנ"ל והנה כ' רוחין אלו רמוזי'
מה הניקוד קמ"ץ אשר באהי"ה בכל שם מה"ג כי הוא נקוד כל שם
מה"ג הוא בגי' ס"ד ותכוין כי בו רמוז שם ס"ג עם בחינותיו שהם ס"ד
ומזה תעורר רוחא לעיר גם תכוין בניקוד זה ס"ד ועם כללותם ס"ה
כמנין אדנ"י לרמז כי נמשך חיי עד הנוקבא ומניקוד זה אח"כ תכוין
בפנימיות החוטם הזה שהוא שם ס"ג כינד ה"י ראשונה דשם זה הוא
בנוקבא דפרדסקא ימיני והיותו ה"י ה"י על (י') כלה הוא כסדר
מ"ב ונוקבא דפרדסקא בשמאלא היא מניאות סוד ה"י שנייה של שם
זה והוא ו' הוא אות' התחיה הוספסקת בין הנוקבי' ויו"ד הנשאר' משם
זה אות (י') שבנוק' ימיני שמתנה נמשך עוד החיות אל זעיר אנפין לעורר
ואות ו"ד של המלוי הם במספרם הוא (י') גמוה בנוקב' תניינא
תוך ה' תניינא ומתנו נמשך חיות אל הנוקבא של זעיר אנפין וכו' .
ובזה תבין מה דאיתא כמ"ש ויקרא ע' כ"ד וכמ"ש קדושים ע' קס"ב מ"ש ויקרא
זה לשונו רשב"י יומא חד הוה יתיב אבבא דחד תרעא דלוד וקיף ע' כ"ד ות"ש
עינוהי וחמא דשמשא דנהיר ואסתים נהורא ג' ומנין אדהכי קדושי' ע' קס"ב
אתמשך נהורא ואתחזי ביה בשמשא אוכמא וירוקא אמר ליה לר"א
בריה תא אבתראי ונחזי דהא ודאי גזירה אתגזר לעילא קב"ה
בעי לאודעא לי דודאי ג' יומין תליין ההוא מלתא דאתגזר לעילא
עד דקב"ה אודעי' לצדיקי' הה"ד כי לא יעשה ה' אלהים דבר כי אם
גלה סודו אל עבדיו הנביאים וכו' אר"ש ודאי עלמא אתבסם עאל
לביתיה ודרש דכתיב כי צדיק ה' צדקות אהב ישר יחזו פניהו וכו' א"ל
רוח עלאה דאינון ימי קדם דעתיקא קדישא סתימא דכל
סתימין ויתי עולם דעיר אנפין אקרון פניהו דאינון חמאן בארח
מישור מה דאצטריך לאחזי תאמא בשעתא דקב"ה אשגח בעלמא
וחמא דמתבשרן עובדיהון דבני נשא לתתא אתגלייא עתיק' קדישא
בזעיר אנפין ומסתכלין כל אינון אנפין באנפין סתימין ומתברכין
כלהו מ"ט מתברכן משום דמסתכל אלין באילין בארח מישור וכו' .
הה"ד ישר יחזו פניהו וכו' : וכאשר כבר הקדמתי לך כי זהו סוד עין
בעין יראו וגו' : ובזה תבין התפלה שאנו מתפללין רבש"ע כמו
שכבש אבדהם אבינו ע"ה רצונו לעשות רצונך בלב שלם כן יכבשו
רחמיך את כעסיך ויגולו רחמיך על מדותיך וכו' : ואיתא בכתבי
האר"י ז"ל רחמיך דעתיקא כעסך דעיר רחמיך דא"ו על מדותיך
דזעיר י' ולפי דרכינו מובן מאוד : ואיתא בכתבי האר"י ז"ל בטבוא
שערים ע' י"ב דרוש ז"א ז"ל וזה הטעם למה נקרא ז"א בשם זעיר
וא"ו נקראים וקנים וא"א נקרא עתיקא דעתיקין בסוד השיבה
הגדולה מהוקנה והטעם כי הנה א"א הוא תכלית הרחמים כדאיתא
באדרא לית מאלא בהאי עתיקא כלא ימינא ורחמי בגו רחמי ולית
בי' דינא כלל וא"ו יש להם גלוי מעט מאד אל הדינים ונקר' וקנים אך
לא עתיקין וז"א להיות בחי' דינו' ונבורו' מתגלין בו דא"ת ביה ימינא
ושמאלא : וכמה גבורין סומקין ואתפשטו אפי' ברישא לכן נמשל לקטן
וכו' ולכך נק' ז"א יהוד איש מלחמה : ואית' ז"ל כמ"ש נשא ע' רכ"ט מ"ש נשא
ולומר דאתי ישתכח בה עיר חד דרחמי עיר דעתיק' דעתיקין הה"ד ע' רכ"ט
ובדחמי' גדולי' אקבצך כיון דאמר רחמי' מהו גדולי' אלא אית רחמי ואית
רחמי רחמי דעתיק' דעתיקין אינון אקרון רחמי' גדולי' רחמי דזעיר
אפין אקרון רחמים סתם משום דאית ביה ימינא ושמאלא דינא
ורחמי וכו"ב וברחמים גדולים אקבצך וגו' : ע' ר"ם ז"ל ה' המעיר
על סדום ועמור אלא הכי תאכלא דיין לרשעי' וכו' אלא דמהפכי מה"ר
למה"ד והאיך מהפכי והא כתיב אני ה' לא שניתי אלא דכל זמן דעתיק
דעתיקי' רישא דחוורא אתגליי' רעוזא דרעווין רחוזין רברבין אשתכחו
בכלא ובשעת דלא אתגליי' כל רינין דזעיר אפין ומינין ביכול רחמי
שביד הוא דיני' עתיק' דכל' דתני' כד אתגליי' עתיק' דע קין כולהו
בגינין דאתקרון בשמא דא
נהירין

כהירין ורחמי אשתכחו בכלא (כ"א לעילא) ובשעתא דלא אתגלי
טמירא דטמירין ולא אתנהרן אילין בוצינין מתערין דינין ואתעביד
דינא מאן גרים להאי דינא דרעוא דרעוין דלא אתגלי: ובגין כן
מהפכין חייבין רחמי לדינא וכו' ומה דאמר הכא מאת ה' מן השמים
עו' כועיר אפין אתמר ומשמע דכתיב מאת ה' מן השמי"ם א"ש
ומי"ם רחמי ודינא (והו לעולם יהא אדם ירא שמים וכו')
לאפקא מאן דלית ביה דינין כלל תאנא האי חוטמא ועיר וכד
שארי תננא לאפקא נפיק בכהילו ואתעביד דינא ומאן מעכב להאי
חוטמא דלא יפיק תננא חוטמא דעתיקא קדישא דהוא אקרי ארך
אפים מכלא והיינו רזא דתנינן יהו"ד יהו"ד פסיק טעמא ב
בגווייהו וכו' ומשה באתר דינא אמר לנחתא לון מעתיקא קדישא
רחמין לועיר אפין דהכי תנינן כמה חילא דמשה דאחית מכילן
ורחמי לתתא וכד אתגלי עתיקא בועיר אפין כלא ברחמי א
אתחזי ע"כ וכו' עיין שם. גם באדרא זוטא גלגלתא חוורא
דרישא לאו ביה שירותא וסיומא קולטרא דקטפוי דאתפשט
ואתנהיר ומיניה ירעין צדיקי' ארבע מאה עלמין דכסופין לעלמא
דאתי מהאי קולטרא דקטפא דהאי גלגלתא חוורא נטיף טלא
כל יומא להוא ועיר אנפין לאתר דאקרי שמים וביה זמינין ל
לאחיי' מתייא לאחיי' לזמנא דאתי דכתיב ויתן לך האלהים מטל
השמים וגו' ע"כ ע"ש: ואיתא באדרא רבא ע' רמ"ג זה לשונו
ארבע מאה אלפין עלמין אתפשט חוורא דגלגלתא דרישא ומנהירו
דהאי חוורא ירתי צדיקי' לעלמא דאתי ארבע מאה עלמין:
הדא הוא דכתיב ארבע מאות שקל כסף עוכר לסוחר וכו'.
ומהאי גלגלתא נטיף טלא דאיהו דלבר ומליי' לרישא בכל יומא
ומההוא טלא דאנער מרישיה ההוא דלבר יתערון מתיי' לעלמא
דאתי דכתיב שראשי נמלא טל וגו' וכתיב כי טל אורות טליך וגו'
אורות נהורא דעתיקא דעתיקין ומההוא טלא מתקיימין קדישי
עליונים והוא מנא דטחכין לצדיקי' לעלמא דאתי וכו': האי
עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא דאנפין וההוא דלבר אקרי ועיר
אפין לקבלי' דעתיקא סבא דסבין קדש קדשים דקדשי' וועיר אנפין
כד אסתכל להאי כלא דלתתא אתתקן וכו' ע"כ עיין שם ותמצא
דברים נפלאים: ובזה תבין בל האדרא בעזה"י שמו: ועוד שם
ע' רמ"ג זה לשונו ותאנא לא סתים האי עינא ואינון תרין ואתחזרו
לחד כלא הוא ימינא לא הוה שמאלא לא נאים ולא אדמיך ולא בעי
נטידותא לית מאן דאגין עלי' הוא אגין על כלא והוא אשגח על
כלא ומאשגחותא דהאי עינא מעזנן כלא תאנא אי עינא דא
אסתים רגעא חדא לא יכלין לקיימא כלהו בנ"כ אקרי עינא פקיחא
עינא עלאה עינא קדישא עינא דאשגחותא עינא דלא אדמיך ולא
נאים. עינא דהוא נטורא דכלא עינא דהוא קיומא דכלא ועל האי
כתיב טוב עין הוא יבורך וכו' ותאנא לית נהירו לעינא תתאה ל
לאסתחא' מאדמימותא מאוכמתא בר כד אתחזי מהאי נהורא חוורא
דעינא עלאה דאקרי טוב עין ולית דידע כד נהיר עינא עלאה דא
קדישא ואסתי לעינא תתאה ומינין צדיקיא זכאי עליונין
למחמי בחכמתא דא הדא הוא דכתיב עין בעין יראו בשוב ה' את
ציון וגו' וכתיב אשר עין בעין נראה וגו'. ואיתא בעץ החיים
כשמבאר סוד עתיקא קדישא וסוד תלת רישי"ן וכו' עיין לעיל כי
כבר הארכתי' לך בזה. וכתב ז"ל מה דאיתא באדרא ובנ"ד עתיקא
קדישא אתקרי אי"ן דביה תליא אי"ן וכל אינון שערי וכו': והענין
כי אף על פי שבארנו כי עיקר שם זה דעתיקא קדישא הוא האין
סוף ברוך הוא המתלבש תוך עתיק יומין ולכן גם הוא רישא עלאה
דל"א הנקרא עתיק יומין יצדק שם זה של עתיקא קדישא בעצם מה
שאינו כן בב' ראשין אחרנין וכו'. וכבר כתבתי לך לעיל שכלם
שמות הקדושים וצירופי' כמו שקדמתי לך לעיל שם מ"ה בפה דעתיקא
קדישא שם ס"ג בחוטם דע"ק וכבר הקדמתי לך כי כל אות ואות תלי'
בכל קוצא כמה אלפין עלמין כמו שכתבתי לך במאמר פרשת תרומה
ובגוי' דיירין שית רבוא אלף דאינון דיורין וחיילין ומשריין עלאין
וכיון דאפיק לון ואשתכללו כחדא כדין איהו חוורא חדא ואינון
רזא דאת (זי"ו) ע"כ וא"כ מי ימלל גבורת ה' וגו' ע"ל דף א' ב' ג' ד'
ובזה תבין טעם למה אנחנו ישראל מצווים על המצות יותר מכולם
כי אנחנו הדבקים ביהו"ד הוא סוד (ו') הם הו"ק חג"ת
נה"י ונקרא סוד ישראל ונקרא ב"ן והוא ועיר אנפין. ובזה אנו
ממשיכין אורות דעתיקא קדישא עד ועיר אנפין ואז הכל רחמים
גמורים כמו ר. רנו בסוד התפלין שהם סוד מוחין ובאים שא"ו

ונורם בליטת המוחין לחוץ בסוד תפלין של ראש כי כמשך קוני
דשערי דאריך אנפין עד רישא דועיר אנפין ממוחא סתימא דביה.
(ועיין לעיל מה שכתבתי בסוד התפלין) ואז כשיש לו מוחין אז
כביכול הועיר אנפין עיניו פקוחות להסתכל באריך אנפין. ואז
רחמים גוברין ויתקיים כי עין בעין יראו וגו': וכאשר אבאר אי"ה
באריכות בסוד מה שנריך לקרות התורה בסוד טעמים ונקודות.
ובזה כתבתי לעיל פי' טעם לסמיכות מחה תמחה את זכר עמלון
וגו' לפרשה כי תבא ולקחת מראשית פרי האדמה וגו' ושמת בטנא
ע"פ רמז בטנ"א בראשי תיבות "טעמים "נקודות "אותיות. כי
טעמים בכתר הוא עתיקא קדישא ונקודות בחכמה שהוא (י')
ואותיות בבינה שהיא (ה') ותורה הוא סוד ועיר אנפין ובסוד ב
בכורים. ואיתא במאמר פרשת פנחס ע' תע"א זה לשונו ראשית
בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך וגו' אמר רעיא מהימנא כגוונא
דבכורים לאמהון אוף הכי אתקרא פירות בכורים דפירות ד
דאילנין כבכורה כתאינה הכי ישראל קדמונים ובכורים לקב"ה מכל
אומין דעלמא הה"ד קדש ישראל לה' ראשית תבואתו וגו' ובגין דא
אתמר בהון תביא בית ה' אלהיך וגו' ובגין דא אומין עע"ז דאתמר
בהון ויאכלו את ישראל בכל פה יאשמו רעה תבא אליהם אוף
הכי דכליל שית ספירין ואיהו בן י"ה אתקרי בכר וכו' ואיהו בכר
מאינון בכורי' עלאין וכו' ודא איהו דאורייתא תליא ביה וכו'.
והנה אצי לפניך יחוד דסוד י"ב תיקונא ז"ל ענין היחוד הזה הוא
להמשיך האדה מלמעלה מעתיק יומין עד לתתא בזו"נ לזוונם ועל
ידי האדות אלו אתה נירם להמשיך על ידי יחודך ימשוך לך חלק
ממנו. ובזה תשיג הצנה לידיעת התורה והמצות וכו' וכבר יתבאר
ענין י"ג חוורתי דרישא דאריך קדמאה גלגלתא הנמשכין מכח
אור החוור מתתא לעילא מנ"ה דעתיק יומין המתלבשין בתרין
אודנין ותרי עיינין דאריך. גם יש י"ג תיקוני דיקנא דעתיקא ד
דנפקא מרישא ג' הנקרא מוחא וגם ידעת איך מתלבשין ז'
תחתונות דעתיק בכל רישא דאריך עד שנמצא כי נ"ה דעתיק
מתלבשין תוך תרין אודנין ותרין עיינין דאריך ויסוד דעתיק תוך
מצח דאריך אנפין ומלכות דעתיק תוך חוטם דאריך. והנה אלו
הי"ג חוורתי דרישא קדמאה הנקרא גלגלתא הם ג' הויו"ת ע"ב ;
ובהם י"ב יודי"ן ואלו הי"ב יודי"ן הם נמשכי' ויורדין עד רישא
תנינא דאריך הנקרא אוירא דנפיק מיניה י"ג ניוון דשערין והמשכת
אלו הי"ב יודי"ן די"ב חיוורתי' הנזכרי' וירידתם למטה נעשו י"ב
נימין קדמאין ולהיות סוד יודי"ן הם סתומי' ואין אור שלהם נגלה
ולכן סגולתם לכסות ולהעלים האור שלא יתגלה מפני החצוני':
ולכן ט' ניוון מאלו הי"ג נמשכין על הפנים דאריך לכסות עליהם
יען מוצא אלו השערות הם הנ"ה דעתיק וע"כ הם מכסים מבחוץ
על פני דאריך כנגד שיעור נהי"ם דעתיק המתלבש גו רישא דאריך
אשר סיומא דעתיק שהוא מלכות שבו הוא גנוזה בחוטם דאריך ולכן
עד שם גם כן מבחוץ מגיע סיום המשך ט' נימין השערות הנזכרו
לכסות אור פנימי דעתיק דבחי' נהי"ם שבו אך חג"ת דעתיק שהם
מתלבשים תוך גלגלתא ואוירא ומוחא הם מתכסין על ידי ד' נימין
דשערי אשר נמשכין עם חוורתי ארבע דרך אחורי דרישא. ואחר כן
מאלו הי"ב נימין עצמן שנמשכו מהחוורתי נעשו הי"ב נימין כנזכ' מהם
בהיותם שם למטה ירדו ונמשכו י"ב יודי"ן אחרות ונעשה נימא הי"ג
הכוללת בה כל הי"ב יודי"ן כולם כי גם בה יש ג' הויו"ת ע"ב דיודי"ן
ובהם י"ב יודי"ן והט' ווי"ן שיש בג' הויו"ת דע"ב של הי"ב חיוורתי
ירדו ונמשכו בי"ב תיקוני דיקנא אשר שם ג' אהי"ה במלוי יודי"ן ;
ובהם ג' ווי"ן הם י"ב ונמצא כי ג' ווי"ן של הוי"ה ראשונה ירדו
ונתחברו עם ו' של אהי"ה הראשון וג' ווי"ן של השניי' בוא"ו של אהי"ה
השני וג' ווי"ן של השלישי בוא"ו של אהי"ה שלישי כי לעולם ו' הרביעי
הוא של אהי"ה שהוא התחתון הוא למטה בדיקנא והרי נעשו י"ב
תיקוני דיקנא מי"ב ווי"ן ולהיותם ווי"ן מתפשטי' ומתגלה הארתם
יותר מנימין שהם יודי"ן כמו ואח"כ מאלו הי"ב ווי"ן עצמן שבי"ב תיקוני
דיקנא ירדו ונמשכו י"ב ווי"ן אחרים ונעשי' תיקון הי"ג הנקר' מזלא
הכולל כולם ונשארו למעלה בג' הויו"ת של י"ב חיוורתי ג' דלתי"ן
ושמה ההי"ן והנה מד' ראשונה נמשכו ד' ניקודי' לד' יודי"ן ראשונים
ומהד' הב' אל ד' יודי"ן השניי' ומהד' הג' אל ד' יודי"ן שלישי' וכן מהד'
ראשונה נמשכין ד' נקודות אחרות לד' יודי"ן ראשונים של נימא הי"ג
ומהד' הב' ד' נקודו' אל ד' יודי"ן השניי' ומהד' השלישי אל ד' יודי"ן שלישי'
והרי נשלמו נ"כ הנימא הי"ג והענין כי

מ"פ פנחס ע' תע"א

כי אין הנקודות דומות לב' האותיות כי הנקודות אינם יוכדיים
אם מיקומם נבוה ולכן הנקודות בין של הי"ב יודין שבי"ב ניתין ובין
הנקודות שב"ם יודין שבכיתיה הי' כולם כיוצבין מן ה"נ דלעתי"
עניין של ה"ק היות ע"ב של יחוויתי אמנם האותיות אינם כן כי
הי"ב יודין דלמעלה מהם יצאו מלובלה שהי"ב יודין די"ב חיוויתי לך
הי"ב יודין דכיתיה סי"ג נמצבין מהי"ב יודין אחד שירדו כי"ב כיתין
עניין ולא שלמלה בהיותם בחוויתי ויכור זה ואמנם הנקודות של
סניית יצאו מהי"ב ווי"ן אחד שירדו ביתיקוני דיקנא לרשוב והנה מה"
דאמנם שבהי"ה לחשובה שבי"ב יחוויתי נמצבו בקודמת ל"ב וו"ן
הראשונים ומה' לחשובה דהוי"ה שבי' נקודות לב' וו"ן
סניין ומ"ב הלשובה שבהי"ה שלישית ל"ב וו"ן שלישים ומרי כשלמו
ל"ב תיקוני דיקנא ואחר כך עד' יצאו הנקודות של הי"ב וו"ן לבחינת
תיקון הי"ג מה"ן הסי"ן הלפחדונית שב"ג הויות חיוויתי ואחר כך
עד' נמצבים טעמים של הסיניין של תיקוני דיקנא והם כזה כי ו"ל
בסיומר הלר"י ו"ל תקוס בתיי הליה ואחר יהי רצון מלפניך יהו"ה
ולפניהו ואלהי אבותינו שתעלה ותתקבל בעת שב"ד עת רצון הצבורין ותכוין
שהוא תיבת לחרך תער בתוכו גמו יסוד דעתיק כמודגש ר"ל כי
בלישנא ע"ב ° תיבת ° לחרך בפרשת בראשית ע"ב בסוד פרצוף דמיעותא ו"ל כי
סתרת נו פרצוף חסתקן ותוסיף כחד נלבלתא אלי טלא דכדולחא
קדמאה דלרוכן ותוסיף תיכון עמר נקי תלין בשיקולא רעולא
דלעיון תתלליא בגלותא דלתתא תשנחא פקיחא דלא נאים ונהיר
תרוויהו תשנחותא לתתא בתשנחותא דכהילו דעלאה דכיה תלין
ונקוביה דמיד"ק ותתער רוחא לכלא ואיתיא בכתבי האר"י ו"ל כי
העתיק יחיו שהוא פרצוף חיתיר נשלם שבחילות בהיותו תתלבש נ
בתיבת לחרך שהוא ל"ת לו תוחין ר"ל נחמא ותוסב על ידי שמתקן
בתיקוני כרשות ל"ת כי בתיקונים ובשערות ולחבר הפרצוף סם
פתשושים לחור שנדול דעתיק שכולל להשיגו ולהיותו תוסב ונמצא עם
התוספים כי כל בתיקונים דרישא דא"ק הם תלבושים לחר דעתיק
לחר תתלבש בתוכם והוא כי ר' בתיקוני דרישא דא"ק שם"ב תיבת
דלחרך כ"ק בתר דא"ק ב' הוי נלבלתא דבחילות והוא הסוד לחרך כ"ק
תיכוה שלש נ' קדושת לחוויתי לחרך ופתיס הוא סוד הקדוס חמר
מקיף תת הטוח ומסתיר פניו וכן בנלבלת ד' תילו עמוד נקי תלין
בשיקולא הם כת"י מלאכים חמר השערות דרישא דא"ק שהם העומר נקי
תלין מלאתי תילין תולכין ואלו השערות תלין בשיקולא שווים ה'
רעולא דרשון לתבלית בנלבלת לתתא"ת והוא סוד סדרון דא"ק ו'
תשנחותא פקיחא ללא מלים תדירא והם שיכיון דא"ק ו' נקבות
דפרדשקא הרי מתבאר ו' עקומות דרישא דא"ק והסה לחרך ולבחר
סכל אלו כל מלים דיהוס דין רק לחבין לך קצת מן הסיוור לחר יהו' נגד
ענין תדוד כי הוא מקור הנשמה ומלחים מלוה וסדר הדבריס תחלה
תבונן לחבר ב' שמות אלה"ה והוי"ה כזה בסדר תפלת ערבית:

יאולר"ף רחי"ו ויוו"ד רחי"ה אולר"ף רחי"ו ויאוו"ד רהה"י.
יאולר"ף ח"ח א"א ויאוו"ד ח"ח א"א: יאולר"ף ה"ח ת"ת
ויוו"ד ת"ת ה"ח . יאהדונה"י:

בסדר תפלת שחרית לו יהיה עכשיו:

אליפו"ד רחי"ו ויוד"ו רחי"ו אליפו"ד רחי"ו יוואו"ד רהה"י.
אליפו"ד ה"ח א"א יוואו"ו ח"ח א"א: אליפו"ד יהוה"ה יוד"ו
ה"ה ה"ח איה"יונ"ח: אידונ"י ה"ו כתבתי האר"י ו"ל וכיון
שהוא נקוד עלה ובחילוק הזה כי שורש היוחין הם נ' אותיות הכ"ל
שהם נ' אותיות יה"ו ואם תשלחים אלפיים בילפין יהיה כזה יוד
דא"א ואאו"ו הם ניתשלים ט"ל וכשילוב האר"י בסוד ק"ם שעל הוטה
בסוד שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה יש סה נ' הויות כזה יו"ד ה"י
וי"ו י"ו ד' ה"י ו' ו"ו ד' ה"י ו' ו"ו ד' ה"י ואתה ו"ל אלף ה"ן הויות
הם ואחלת בתיקוני דלחרך החוסף על ל"ת וכן' ואתה מתקדשות בהשם
דבישה ללא תתידמה הנמה בין בנלבלת ובין מוחת ואתפשט בתיקוני
ע"ל דף ל"ב ע"ד: ומאי כאר מתיבי לך לעיל"ל וכדי להבין כי חית בסוד
ונל"נ כתבי האר"י ו"ל ודע כי הם סג"ה ל"ת מלבושו בחרך וכשהוא עליון
בסוד אור המקיף כשהוא בבחינה ע"ז הבחינה מדיק להתלבש בבחינות
לחרך בבחינת כי אם מלוי הבחינה בתקוס הזוהי ולכן הוסרך התתיק
יותר להלבש הם בת הזעיר שבו נו ביסה דא"ק ובתלבש בחסנ
סבניר והחכמה דא"ק בנו דהסוה לחוילת ביתיב לנו בנלבלת והקדושת
כל"ל הבחינה כן הסוה לחוילת לת"ם כדי שתוכל הזוהי לבגלל הזוהי

כוה י"ב דחיוונתי

״	״	״	״

י"ב כיתין

״	״	״	״

ולח"ב תתשיך מי"ב יודי"ן שבחבכו בכלן לבחינת ו"ן כיוזה הכולל .

״	״	״	״

לח"ב פתשיך עג' הוי"ת הנוכחית ט' וי"ן לי"ב תיקוני דיקנא דא"ק

כוה ט' דחיוונתי ט' וי"ן:

וווו	וווו	וווו	

ט' וי"ן דדיקנא ושוד נ' יוין הרי י"ב תיקוני .

וווו	וווו	וווו	
ן	ן	ן	

ותכוין סיס בדיקנא נ' אותיות אל"ף ה"י
י"ד ה"י אל"ף ה"י
י"ד ה"י אל"ף ה"י

י"ד ה"י . ותחבר נ' וי"ן הלזו של נ' אותיות הכ"ל עם הט' וי"ן .

ובשעה הלזו תחיה"ה תרכבה להוי"ה כזה .

ולחר כך תתשיך מי"ב וי"ן שבחבכו כו כאן לבחינת תיקון י"ב
הכולל .

וווו	וווו	וווו	
ן	ן	ן	

אחר כך תמשיך נקודות מג׳ דלתין דהוי״ה דחוורתי של הי״ג יודין שבדיקנא דא״ריך :

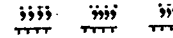

ותכוין חול״ם קמ״ץ ג׳ הוי״ה (ובעץ חיים מפורש שתחת יודי״ן שכיים תחת כל אחד סג״ל קמ״ץ ותחת שלישי׳ כל יו״ד גיר״י סגו״ל וגם מפורש כוונה כי סג״ל קמ״ץ הם כנגין הנ״ל שהוא מילוי ס״ג וגיר״י סגו״ל הם נ׳ שערי בינה :

אחר כך תמשיך הדלתי״ן המוכרין עכין נקודות לי״ב יודי״ן שבבינה הי״ג הכוללת :

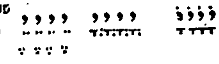

סג״ל קמ״ץ ג׳ וד״י א״ג׳ גיר״י סגו״ל ג׳ נ׳ שערי בינה :

אחר כך תמשיך מג׳ הכי״ן ראשונים שבחוורתי נקודות לי״ב ווי״ן תיקוני דיקנא כזה :

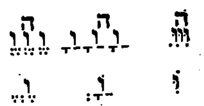

ודע כי הה׳ זו מקווה כחוטס ואות ה׳ שבכתב ימין כמשכי׳ בטעמים ורואה דחיי בועיר למטה (כמו שכתבתי לך מ״פ האוכו וקצת מן הייחוד דעתיקא וע״ל) :

אחר כך תמשיך מג׳ ההי״ן האחרונות שבחוורתי נקודות לתיקון הי״ג כזה :

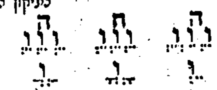

ובעץ חיים מפורש תחת כל ו׳ גיר״י סג״א :

אח״כ תמשיך מהג׳ דלתי״ן שבהוי״ת דחיוורתי לי״ב בימינדא״א טעמי׳ כזה ורק״א כזה

אח״כ תמשוך כמו כן מה״ד הנו׳ לבינה הכוללת :

אח״כ תמשיך מג׳ ההי״ן הראשונה׳ שבחוורתי טעמי לי״ג תיקוני דיקנ׳ כזה :

ה סופר הולך תבי״ר (מפורש בעץ חיים שסופר הולך הוא מהפך : ח תרי טעמי ה טרח״א אתנחת׳

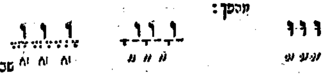

שב״א נעי״א

סופר שב״א תבי״ר

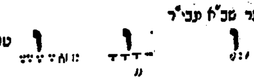

טרח״א אתנחת״א

אח״כ תמשיך מג׳ ההי״ אחרונות שבחוורתי טעמי לתיקון הי״ג :

ה ה ה

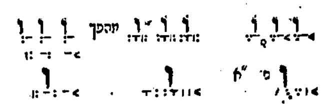

ותכוין לחבר ... מין עם שערות הדיקנא שהם הווי״ן ולגלות מנחא דא״ריך שהבינין ומחפין עליהם ויזדווגו היודי״ן עם ווי״ן ויאירו אור גדול טעמים וכרים כטעמים נקבות : אח״כ תכוין להמשיך אור גדול מבינה דעתיק שהוא שם אהי״ה הסותמת אור חכמה דעתיק שיוסר המסך ההוא וכו׳ ויאיר במצח ההו׳ שאם דעת דא״ריך וירדו האורות אלו למצחא דחכמה ובינ׳ שאם של אהי״ה שאותם חכמה שלהם וירדו אורו׳ האלו למצחא דזעיר שאם דינים ויכסו אותם הדינים ויאירו האהי״ה הנו׳ כיהו״ד שאם וירדו האורו׳ לעיינין דז״א ויהיו רוחצות בחלב לשאת עיניו להסתכל במצחא דא״א : והנה כל תועלת המשכות אורות הנזכרות להמשיך אור החכמה וסודות׳ עד מצח ז״א ושם יהו״ד שאם במצח ההו׳ יאיר כקסודות התורה גם תכוין כי כל מצחי׳ הללו הם בחי׳ דעת ויסוד כנודע.
ותכוין על הארת המשכת עת רצון של מצחא דא״ריך ותשפע הארת זיווג לזו״נ הנקרא יהו״ד אדנ״י ותשלבם (י״אה״דו״נה״י) ע״כ.
ובעץ החיים האריך כזה וכתב אחר המשכת׳ כל זה צריך לכוין כי אותן הי״ג ניצין שנמשכו ד׳ מהם ע״ג פני דא״ריך אנפין לסלק׳ מע״ג פנים ממש ולנגד׳ דרך נדדי הפנים ולחבר עם פאת הזקן שבנדדי הפנים. ויהיה עתה ב׳ תועלת א׳ לגלות הארת הפנים דא״א אל הדיקנא דיליה השנית שיתקשרו אלו הניצין בתיקוני דיקנא דא״ריך כנזכ׳ ויאירו בהם אור נוסף גדול ויתחברו היודי״ן של הי״ג ניצין עם הווי״ן שבדיקנא ויאירו בהם כי אלו הם נקודות ומלכים וכו׳ :
וטעמי היודי״ן שלהם זכרים יתחברו עם טעמי הווי״ן שהם נקבות ויאירו בהם ואחר המשכת אור הגדול הזה תכוין להמשיך אור יותר עליון מכל זה והוא כי הלא ידעת כי מג׳ ראשונות שהם כח״ב דעתיק לא נתלבשו כלל ברישא דא״ריך אנפין רק נשארו בסוד אור המקיף מבחוץ. ולכן תכוין עתה להמשיך דרך חוץ אור גדול מבינה דעתיק עד המצחא דא״ריך מבחוץ. ויאיר במצח ההוא הנקרא מצח הרצון כנודע והנה הדעת דא״ריך אנפין הוא שם במצחא דיליה׳ ובתוך זה הדעת דא״ריך אנפין אשר במצחא מתלבש יסוד דעתיק ואז על ידי אותו אור הגדול הנמשך מבינה דעתיק עד מצחא דא״ריך אנפין מבחוץ מתעורר גם כן היסוד דעתיק אשר מבפנים ממצחא ויוצא אור הגדול מבפנים לחוץ ומתחברים שם שני אורות הגדולים בחוץ במצחא דא״ריך ואז תכוין להוריד האורות האלו עד למטה במצחא דאבא ואמא גם כן ומאיר שם אור גדול ותמשיכהו עוד עד למטה במצחא דזעיר אשר שם דינים רבים כנוכר באדרא (לזה הסוד נק׳ יהו״ד איש מלחמה) ואז היו מאירים שם אור גדול ג״כ והדינים אשר שם אתכפיין : ועי״כ ימשוך הארה גם כן עד עיינין דזעיר שיש גם כן בהם הדינים ויהיו רוחצות בחלב כנזכר באדרא ואז יהיה כח אל הזעיר לשאת עיניו להסתכל למעלה במצחא דא״ריך ומקבל אור גדול משם (וזהו שאנו אומרים פקח עיניך וראה וגו׳ עורה למה תישן וגו׳) והנה עתה מה שצריך לכוין בהורדת אורות האלו דרך מצחם הנזכ׳ כדי שיושפע עליך אור גדול שתוכל להשיג מה שתרצה הוא באופן זה כי ראוי לך לדעת מה שאמרו חכמים ז״ל בברייתא במעשה בראשית ובאותיות דר״ע כי הקדוש ברוך הוא חתם עולמו באהי״ה אשר אהי״ה. וביאור הענין כך הוא כי הנה שם אהי״ה מורה על העלם דבר כענין מלת אהי״ה רוצה לומר אהי״ה לעתיד. אך עתה איננו הוי״ה ואיננו מתגלה והשם יתברך רצה להעלים אור הגנוז לבל יתאחזו בו רשעים ויבינו סתרי תורה ופנימיותיה ועל כן חתם עולמו ונגנז אורו בשמות אהי״ה הדומים על העלם והסתר האורות. ובזה נסתמו מעיינות חכמה ולא יבינו רק למי שפתחום לו מן השמים :

נחזור לסוד יחוד הגדול והנה כנגד זה הוזכר נ׳ פעמים שם אהי״ה בפרשת שמות אהי״ה אשר אהי״ה כה תאמר אהי״ה שלחני אליכם והראשון הוא בבינה דעתיק לסתום בבינה דעתיק את אור החכמה דעתיק הנעלם תוך הבינה ואהי״ה השני במצחא דא״ריך להעלים חכמה דא״ריך אשר בפנים ואהי״ה הג׳ במצחא דא״א כי תרווייהו כחדא איכון כנודע ואמנם כאשר אחר אותם הג׳ פעמים אהי״ה דפרשת שמות הוזכר שם שם יהו״ד אחריהם כמ״ש יהו״ד אלהי אבותיכם שלחני אליכם וגו׳ והוא במצחא דזעיר שבדעת כי שם יהו״ד איננו מתגלה רק עד ז״א אך למעלה הוא סתום ונעלם וע״כ מה שתכוין בקיצור הוא זה שתכוין כי רבינה דעתיק יומין שם בחי׳ אהי״ה ובתוכה סתומה החכמ׳ דעתיק אח״כ אהי״ה השני במצ׳ דא״רין ובתוכה סתומה חכמ׳ דא״ריך ואח״כ אהי״ה הג׳ במצח דא״א ואז

ואז תכוין כי פ' התורות שנתגלגלו שהשתכחו מכ"ל כיתוקן גם לתור
כנגדו היה עתה והוא תור החכמה דעתיק יומין שכשכבה תדמה לחר
מדרגה ותהי' התלמוד תל תורי' בשבי ותהי' השבי תל התלמוד ותהי'
משיך עד שתחל דאיר ותכוין כי השכבה זו שהשתכת תור החכמה
עליונה ומדותי' עד שם שיתגבו תור נדול עליך תחתם התורות
תשר בחתת דאיר תשר נתיך כה תורות תכמה עליונה כנ"ל והוי"ה
הואת תתיר כך חכמה יהידת סגולת התורה שיסיונין תן השמים ע"י
כוונה הוי"ה זו והמשכ' זו שהשתכת והו כוונת העברין תן שתתה מיך
לכוין גם מיך שתכוין כי הה כל תלו התחתי' הכ"ג כולם שם תכתי'
הדעת ויסוד כנודע תלכים בכולן והם על דרך הכ"ל כי יסוד דעתיק
נגוו תוך דאיר תוך ויכוד דתיך דעת כמ"ש דתו"ת נקן
כיוסף בשתר תפתי · ועל כן תכוין כיון שכל שכתי' תלו הם
עוריס על הי"ה היסוד שהוא משך תמיד תן הדעת ויסוד ולכן
תכוין בהו"ה שהם יהו"ה ואדני ותשרכם ותעוגם יחד ותעלבם
בכח תור תפת העליון דת"ת משך תל ת"ת כ"ל שמשתכל בו
ותו שעשה את נקן וניתיחד ועיר עם נו"ק יחד על ידי את נקן העליון
שהוא משתא דתיך הנק' משא הנקן כנ"ל כתיב"ת רבת עד כאן · ובזה
נכח לכיתור התפלה רבת"ע כיון שכשכב תכיהם תכיהו רצונו
לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו יחמיך את כעשיך וינלו
יחמיך על מדותיך ותתהנ עתה ותו"ד לתלמיד כתודת החסד
ובחזרת הש"ץ כנ"ל: ותיתת כתפלה סידור הלו"י ו' ליחמיך דעתיקת
כעשיך חושיר וינלו יחמיך דתו"ת על מדותיך ת"א וכ"ל
ולפי מה שהקדמתו לכל מכון כי כך הוא השכמה בתפלה שתתיקת
ואחר כך לתו"ת ואחר כך ל"ח שהם הם דיסים ומשה הכל ליחמיך
ולא תאר דוד לך לכתך חטאתי וכדע בעיניך עשיתי ל"ל כי נרס
ע"י תעשיו שהשיר כפיכול בפוך שהם ואינו יכול לכפיכול לת"ח ותה
נם כן פירש קמיכת הפרשה כי תעשה יישר בעיניו ה' ותו כי תנת
נפשך על תוכיך ותתנו ה' תלהיך בידך ושבית שביו עד כאן ·

פמ"ג ד' יכוונתי מאוד כי הקדימו כפוד יתו יפרים את פכיתו ונו' ·
ונם הקדימו לעיל ב"ת ל"ח נשא ע' רכ"ח וכ"כ כלוחת דישרא כלקוח
בין דיוקת עיכוי ויסתפתון כהנה' אתור' כתפיב עמה לחה תיעון ה'
הקיוס ונו' וכל ואתה דעיכוי לעל תפקתון כל מהיהון דדיכ' כפיין לפו
לישראל ושתר עפין שלטון שלהיהון ובוכתה דיפקת עיכוי יתפתון ב
עיכוי שבת ויהיתי על ישרא ושביב מקפין כשתר עפין וכו' ושפיר
תלתר כי תעשה יישר בעיכוי יהו"ה אז כי תנת נפשך לתלתה על תוכיך
ותתנו ה' אלהיך ונו' והו תור תכי ותכיר תתתיר פני תהם והוי
פ"ב ויתי פ"ת לתכול ותפתוח נרות רבות ונו' ונלה לית בתתת פ"ת ויתי ע"פ
פ"ת שלמה יתפלון ישרא בתורת ובתשבתים טובים לא היו שמה ע"כ נתלו לעל
הוי"ה שהה תל בעולם ותפי לי לתליהיך כי תכתב עיכוי כתלתו ע"כ
ונם הלה קנת קריתיך כת התורתי ונקרת הקדושת שהוא ושתו תד
ובתשב לתתר עת תל י"ה בתריכות לבוית לך כשיפה תן היום תה לתיעת
סמוכי מחזה פכתב כרית תכוונה דף ט"ו ו"ל ניקוד הי' מי יוכל לכבר עוונות ו
ע"ב דף ט"ו נעבותינו ועונם כפלאותיו והחלבינו ומעשידיו ומחשבות נדולות
ומוכתרים ומרחים עתידים שכתה נדעת והוא ניקוד מהה יהוד קב"ה
וכו' כי זה השיתור כהיותו עושה מחכר תם בתחנון עם תם העליון
ותם העליון מחכר בכח תקודת וכו' ובאשר הוא יורד מחכר בעליוני
תם התחתונים ומדות בנורות כי כתחת הלדם נתילו מורה בעליוני
כעין לדם עליון וכן מקנים ומשפים ולכל כתריאה יש נתינה לתעלה
ותשלוה הוה הוא עתיק מתשלשל תרוב טובתו : ותחר כך תקדם
בכח נתלעת ממשיכו תלוי כרב הדרו והו עוקב כמה הוא נדול
מחור לעין תבלית ולעין קוף והשלוה הוה כלחר שהו יכול
מתקטן כלה תחוכתר תיזוכתר שהוא בחר בתעוכות
ומה מחור ונורא לו עשה דרך שתשלה בעיה אל ע"י ונשתברכו
בעלות מחלק: כתכוונה ב"ג תלקים כדי שיהיו ג' תלקים כללה
מתכרים לכל הנברתים כל דבר ודבר בתקודו (כ"ת בתקודו)
כדי לתכניה: תשלה תלה בעלה ובחלק ב"ג תלקים הו' מחבר
כל העליונים כל"ת: וה' בתקודו (כ"ת בתקודו) ושבעי מחבר
לעל תכוכית. ל' ואחר בתקודו (כ"ת בתקודו) וה"ב מחבר
כל התתוכיים ל' עם ל' בכח תקודו תנדל כדי שיהיה כל
תשלה"ת תשלה"ת והשלה קשור כחדון ל' לחבר את
תחלה נ' תתורות כללה תפנים עולים כשוה ה"ל תשלך בנוסח
בין תכנים תהנולה כשוה והשלים שניהן עליון עליון
פניו לתעה פנוה וקוה מלאו כפני תקריבו והוא תחשבים לתעלה

ומקריבו על עובדוי לבר נם ועל כל תלה דכפיק תפוחי כ"ב. ויהי תלה ע"פ נשא ע'

דלפיק כר נש מפומי׳ סלקא ובקע רקיעין וקיימא בלא. קיימא עד דאעאל ליליא ונשמתא סלקא ואחיד להאי מלה ואעיל לה קמי מלכא כה״ד משוכבת חיקך שמור פתחי פיך וכדין אתדנים ההוא מלה והוא חובה עלי׳ דבר נש וכנ״כ אשרי אדם לא יחשוב יי׳ לו עון אימתי כשאין ברוחו רמי׳) ת״ח בשעת׳ דאשכחו ישראל זכאין קמי קב״ה מה כתיב ונתתי שלום בארץ האי לעילא דאתי קב״ה לאתחברא בכ״י כדין ושכבתם ואין מחריד ת״ט והשבתי חיה רעה מן הארץ דא חי׳ רזיכא בישא לתתא ומאי איהי אגרת בת מחלת היא וכל סייעתא דילה האי בלילה ביממא בגי נשא דאתי מסטרא דא הה״ד וחרב לא תעבור בארצכם רבי אבא אמר הא אוקמוה דאפילו חרב של שלום וכו׳ אבל וחרב לא ת תעבור דא סייעתא דילה והשבתי חי׳ רעה וכו׳ ע״ל דף ס״א ע׳ ג׳ אפס קניהו לילית ונעמה ואגרת בת מחלת ומסטרא אתיין כל אינון שידין דמתחממן מבני נשא וכטלי רוח מיאוסא׳ מנייהו ואייכאן בהו ועבדי לון בעל קריין ע״כ וזהו נ״כ כפ׳ עושין פסין אותן ק״ל שנה שפירש אדה״ר מן האשה היה מוליד רוחין ושדין וכו׳ וזהו פי׳ וכל סייעתא ג היא החרב ע״ל דף ל״ו ע״א שכתבתי כמה נפשות מישראל הרגנו כמה בנים משחיתים ורע מריעים בראשנו ולזה קאמר אין חיה רעה שולטות באדם אלא א״כ נדמה לו כבהמה היינו שנסתלקו ממנו כל עשר ספירות שהיה לו מן ד׳ עולמות אבי״ע נ

ומאמר בפ״כי תשא ע׳ שנו
וכנ״ל אז שולט עליו החיה רעה הנ״ל וכנ״ל וזהו פי׳ בגמ׳ מה יעשה אדם בעה״ז יעשה עצמו כאלם והוא כדאי׳ כפ׳ ○כי תשא ע׳ שנ״ז על פסוק עיני יי׳ אל נדיקים ואזניו אל שועתם אפס קניהו דשלטא בהיא אשגחותא דסטרא דקדושה לא אשגחא עליה דס״א לא יקרב לגבי׳ לעלמין ולא יכיל לדחיית לי׳ מאתרא וכו׳ ע״כ ורואה תראה מה דאי׳ בגמ׳ סנהדרין על פסוק כי קללת אלהים תלוי משל לב׳ אחים

ומאמר פ׳ משפטי׳ ע׳ ריד
וע״ל דף ס״ד ע״ד ולעיל דף כ״ח גם לעיל ע״פ מאמר פ׳ ○משפטי׳ ע׳ רי״ד תיומת נקראים אחים ראה תראה מה דאי׳ בפ׳ נשא ע׳ ר״ו תנא פי׳ שינא מן בירחה נתלבש בענוה עדיף וכלל בכלהו הה״ד עקב ענוה יראת יי׳ כי מי שיש בו יראת שמים זוכה לענוה כל מי שזוכה לענוה זוכה לחסידות וכל מי שיש בו יראת שמים זוכה לכולם וכו׳ ע״ש והוא כי איתא בכתבי האר״י ז״ל בסוד יחוד ק״ש אפס קניהו כי לאה נקרא מדת ימי כי לאה נוטלת מן סוד מוחין המתלבשין בסוד מלוין

ומאמר פ׳ שלח לך ע׳ ס״י
דשמות אהיה נוטלת ד״פ אל״ף במלוי׳ אוי ג׳ במנין ימדת (וז״ל בפ׳ שלח לך ע׳ ס״י ויעקב איש תם בעלה דהוא תם) אוי הנשאר מן אהי״ה הנ״ל הוא ני עקב כי הלא הר׳ מלוין אהיה גי׳ תרי״א תסיר מדת נשאר במנין עקב אורות לרחל ואלה הם מתפשטים בכל גוף רחל כי רחל נקרא יראה והיא עקב של לאה הנקראת ענוה כמ״ש עקב ענוה יראת יי׳ ע״כ וא״כ מובן מאמר הנ״ל ושם כי אותן האה״יה הנ״ל הם לבושים דה״ח וה״ג הנכנסים בז״א ונכנסים בלאה וברחל וכנ״ל ולזה מי שיש בו יראת היינו מלבות זוכה לענוה כי עקב ענוה יראת יי׳ ומי שזוכה לענוה זוכה לחסידות וקאמר לשון נקבה חסידות כי זה מגיע מן חסדים שבלאה ורחל ומה גם שארכתי במאמר פ׳ אחרי ג׳ קשורין זה בזה קב״ה אורייתא ישראל כי אדם כליל מן רמ״ח מצות עשה ושס״ה ל״ת וכנ״ל ע״פ מאמר יתרו כל פקודי אורייתא מתאחדן בגופא דמלכא מכל זה ישכיל אדם בדעתו שהוא מרכבה מן א״א וכאשר הארכתי בזה הרבה וכאין אתון ישראל אע״ג דאיכון לתתא אימן לעילא לזה כל מעשיך יהיו לשם שמים. והגה הא דסדרו שכל כוונתו יהיה לשם שמים כסי׳ ר״לא ע״ל דף ע״ה קודם ה תפלת א״א ותבין זה ובודאי יראת יי׳ יהיה לך על פניו:

וע״פ זה תבין מה שכתבתי שם במעלת ישראל תבין מה שהארכתי לעיל דף ל״ג שירותא דכל עלמא דדכורא קדש איהו ומדסליק כיה בקדש ישראל הוה וכנ״כ קדש ישראל ליי׳ ראשית תבואתו כי שם ב בכוונת שלמה וההכפל ונתקפל המלבוש מלמטה למעלה ונדבק בחצי מלבוש מלמעלה וכו׳ כנ״ל כתב ז״ל כי בכלל המלבוש המ׳ היה שם הוי״ה בתוכו וכשנתקפל עלה למעלה ובעליה זו נכלל ו״ס בתוך י״ה ואחר כל זה נשאר מקום פנוי במקום. חצי המלבוש התחתון שנתעלה ונתקפל למעלה אבל המקום לא היה פנוי ממנו הואיל כי נשאר בתוכו הרושם מן האור שנתעלה למעלה והרשימו הזה הוא מוכלל מ״ב אורות היינו אור העליון שנתעלה ונסתלק למעלה ואור נ״כ של המלבוש עצמו והרושם של אור העליון שנתעלה נקרא אור והרושם של אור המלבוש מכונה בשם נקודה היינו י׳ להיות נקודה בתוך אור גדול כי כוח האותן נקרא מלת. או״יר מלה מורכבת אור יו״ד לפי שנשאר יו״ד הנזכרת תוך אור העליון הנ״ל:

(סי׳ רל״ב זמן תפלת מנחה)

ותנה איתא בש״ע ז״ל מי שהתפלל תפלת מנחה לאחר ו׳ שעות ומחצה ולמעלה יצא ועיקר זמנה מתשעה שעות ומחצה ומעלה עד הלילה לרבנן ולר׳ יהוד׳ עד פלג המנחה שהוא סוף י״א שעות חסר רביעי והוא כי איתא ○בספר ברית מנוחה ניקוד הט׳ כי כל מעשיו של הק״בה לסוף מדרגת ט׳ וכו׳ חכמה כפלאה ובתשיעית

ברית מנוחה ניקוד הט׳
נענו ישראל על הים ושעה תשיעית שעת ששון ושמחה והברכה היא שעת המנחה בזו השעה נענה אליהו כדכתיב ויהי כעלות המנחה ויגש אליהו וגו׳ קבלה יהיה בידך שהשעה התשיעית ליובל שעה מובחרת. חודש ט׳ טוב מן הטובים וחודש רצון ויום הט׳ לחודש מן המובחר שבכל חודש ושעה תשיעית של יום שעה טובה ומובחרת משעות היום כי גלגול הט׳ יותר מובחרת מן העשירית כי לכל הדברים מן גלגל הט הוא בא ע״כ והפשוטה הוא כי אות ט׳ הוא סוד יסוד ע״ל דף כ״כ ע״א כסוד ט׳ גם כי מן א׳ עד ט׳ הוא גי׳ מ״ה אדם אשר ע״ו כתב בפ׳○פנחס ע׳ תי״א ועוד אב״ג דה״ו וז״ט אדם ייחוד דילי׳

ומאמר פ׳ פנחס ע׳ תיא
מלכות עשירא׳ דאדם תשע איהו (היינו אדם) לקבל אתוון וכאין אינון ישרא׳ דידעין רזא דאבוהון דבשמיא ע״כ ולזה קאמר כי התשיעי׳ היא המובחרת מן העשירית כי השפע לכל הדברים מן הגלגל הט׳

ומאמר פ׳ בראשית ע׳ י״ז
הוא בא ○ובפ׳ בראשית ע׳ י״ו תמא ט״ טב ליה טב לאלתי׳ דהא אורייתא׳ פתח בי׳ כי טוב נהיר מסייפי עלמא לסייפי עלמא ט׳ טוב הוא נהיר באשלמותא ט׳ תשיעאה דכלא ע״כ. אבל בפ׳ ○חיי

ומאמר פ׳ חיי שרה ע׳ שי״ד
שרה ע׳ שי״ד ז״ל ת״ח צלותא דמנחה אתקין לה יצחק כמה דאברהם אתקין צלותא דצפרא לקבל ההוא דרגא דאתדבק בי׳ וע״ד נ צלותא דמנחה מכי נטי שמשא לנחתא כדרגוי לסטר מערב דהא עד לא נטה שמשא לסטר מערב אקרי יום ונפדא עד ההוא זמנא דכתיב מה תתהלל ברעה הגבור חסד אל כל היום ואי תימא עד חשיכה ת״ש דכתיב קדשו עלי׳ מלחמה קומו ונעלה בצהרים אוי נא לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב כי פנה היום לקבל צלותא דצפרא דכתיב חסד א׳ כל היום דהא כדין איהו שמשא לסטר׳ מזרח כיון דנטא ונחתא לסט׳ מערב הא כדין איהו זמן צלותא דמנחה וככר פנה היום ו ואתו צללי ערב ואתער דינא קשיא לעלמא ופנה היום דאיהו דרגא דחסד ונטו צללי ערב דאינון דרגא דדינא קשיא ע״כ ובפ׳ ○ויחי ע״

פ׳ ויחי ע׳ תפ״ה
תפ״ה ו׳ ר׳ יוסי פתח עבדו את יי׳ ביראה וגילו ברעדה עבדו את יי׳ בשמחה באו לפניו ברננה ת״ח כל בר נש דאתא לאופלחא לי׳ לקב״ה פולחנא דצלותא דיומא בצפרא ובצפרא בעי לאופלא ליה לקב״ה ב בצפרא כד נפיק נהורא וכד אתערותא דסט׳ ימינא אתער כדין בעי בר נש לאתקשרא בימינא דקב״ה ולאופלא קמי׳ בפולחנא דצלותא איהו אחסין תוקפא לעילא ואמשיך ברכאן מעומקא עלאה (היינו סוד אלהי אברהם אלהי יצחק אלהי יעקב כאשר כבר הארכתי שהם חנ״ת דעתיק יומין המתלבשים בתלת רישין דא״א) פולחנא דצלותא בעי בר נש לאופלא לקב״ה בשמחה וברננה לאכללא לכ״י בנייהו (בסוד שמאלו תחת לראשו וימינו תחבקני) וכו׳ ואלין תרין שמחה ורננה שמחה בצפרא ורננה בדמשא וכו׳ ובלילה פליג ברכאן לכלא כדקא חזי הה״ד ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה ע״כ ובזה תבין מה דאי׳ בכתבי האר״י ז״ל שאין לבכות בתפלת רק בתפלת מנחה כי שם במאמר הנ״ל ובשעתא דמנחה דדינא שרי׳ בעלמא אתכוון דוד בהאי צלותא דכתיב תכון תפלתי קטרת לפניך והאי צלותא דסליק ויעבור רוגזא דדינא קשיא דשליט השתא בעלמא בהאי צלות׳ בהאי שעתא דדחי ואעבר כל רוגזא וכל קטרוגא דעלמא היינו דכתיב מנחת ערב מ״ט בגין דאיהו מנחת ערב דדינא תליא בעלמא וע״ד תנינן דבעי בר נש לכוונא דעתי׳ בצלותא דמנחה בכלהו צלותין בעי בר נש לכוונא דעתי׳ ובהאי צלותא יתיר מכלהו בגין ד דדינא שרייא ע״כ לכך קבעו דוקא השעה הט׳ שאעפ״י שזמנה מחצות שעות ומחצה קבעו דוקא משנה תשיעית כי השעה הוא שעה מובחרת מכל השעות:

פי׳ גמ׳ במס׳ ברכות דף ו׳ ודף ט׳
ובזה תבין מה דאי׳ ○בגמ׳ בפ״ק דברכות א״ר חלבו א״ר הונא לעולם יהא זהיר אדם בתפלת מנחה שהרי אליהו לא נענה אלא בתפלת מנחה שנ׳ ויהי פ בעלות המנחה ויגש אליהו ויאמר עננו יי׳ עננו עננו שתרד אש מן השמים ועננו שלא יאמרו מעשה כשפים ע״כ ובדף ט׳ עננו שתרד אש מן השמים ותאכל כל אשר על המזבח ועננו שתסיח דעתם כדי שלא יאמרו מעשה כשפים שנ׳ ואתה הסבות את לבם אחורנית ע״כ:

ושמעתי

ומשיתבי אינשים בגמ' ולא הלא הגיע כעי להלילות מעלת תפלת המנחה
ואיכות ליתיה עלייהו מצינה ולמלי מבית עכני פעם אחת שלא יתפלל
מעשה כשפים והוא דיש ליתן טעם שביקש שלא יתפלל מעשה כשפים

מחבר ס' כי תיבת ס' על"ל ותחלי קרי לון עדב רב שלא כל התפלין
הנז' וכו' וכל תלין ריש ן שלמלין הנז שמסתפקין מכי נטי שמשא שמיהת
דשבש שמש עד שיתחיל לתפש לתפלה ערב רבבה כל זמן תפלין
ועיקרן שמיהת דתפש עד סלונת לילי כשם שעתי קדמתין דיום דלילון
לה היו נדיך לתפלה שלא יתחיל מעשה כשפים אלא קוד תמות לון שלשה
לכשיש לכל חליהו שתתפלל כיוצא ולו שלטין תרמין ולו היה נדיך
להתפלל שלא יתחיל מעשה כשפים ועי"ן קשה ליה לתפלל חליהו
כעת שכחה ולו היה נדיך להתפלל שלא יתחיל מעשה כשפים היה לו
להתפלל שחרית ולא היה נדיך להתפלל שלא יתחיל מעשה כשפים שלא
ולהלי ווכחת שכחתן מנחה שהה טו"ע הנזכרים ל"ל ולכך היה מתפלל
כיוצא לקו סביה נדיך ל נשלה יתיה שלא יתחיל מעשה כשפי' וכתבתי
לקו"ע ל"ל יהבר מלוה כשלשון שכר שכיר קודם תפלת המנחה ויקו
כשלשלה שיבוא אחר שחרית ולא יתפלל עד שיתפלל והטעם דחי כשכ קדושים ע'
קדו"ע ע"ק ל"ל לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר אחתי שלא שתקיל אחריו
ותתירנו כיוצא כיוצא תעבו שכחו ולא תקח עליו שמשם כי עני הוא
ואליו הוא נושא את נפשו עליו שהשם יתברך ולא תקבל עליו שתפכב בגימטריא
מעלתו עד לא עשו ומוכן לתפכבות כך"ח עד לא אבד לו תחנך ונו' ואבד
תולין לשכיר שלא תתלה יתלין לחלשים לבשפה לאחכיבו' תשלה דמעי יומא
לאם שלקח שלמעלה קכ"ה חלשים לבשפה ויהיב ליה תיין יתיר לא תלין
פעולת שכיר ת"ח אלן הכשל לתנחל לאחכיבו' כאן כשיל בשפי' דאיכא
כי' הוא שיעור כשפייהו קכ"ה תיובר יומי ותיובר כשפי' מהדות עלא
דאל לתיכון הבלי דאכפי' דמיומי כל היום יומא כלהו פלקלקני קכ"ה
וקיימין קמי' קכ"ה וכו' וכדין תשלה תתנחל על היום כה כפ תשלה
כיוה טבלון כלהו מתעקלין תיכיה ולא עוד אלא דכפי' דילי' לא פלקלה
לעילא ותיהו ד' לקח דאחכיב לאחכיבון תכיהו ותשלבוניהו
ותיהו דהא אחכיב כפ היה ליה להיות תניב ומתפלק
מעבידנא' היה יהיב לי' לתנח ותאר טול כספך דאקדיר בידאי וכו'
ת"ח לית לך יומא ויומא דלא שלטא בי' יומא לאחכיב עלאה ולו תיהו
לא יהיב לי' כפי' דילי' כאלן דפנים להיות יומא וכנ"ב תתן
שכרו ע"ב ולא יאמר להתפלל עד שיאמר שכר פרשון לאם יתפלל
מיכה כבר עבר יום ומצות פנים ליומא דעלמא עלאה ולכך הי' לאחר"י
ל"א יתיקן להתפלל עד שיאמר שכר ונלע"ד כי הקדימו לעיל בפי'
מקדים זה להתרבות שיאמור תרם שומע בנין דהוה מלה דאקדים כר
כן מבוני פלקלה ונקבל דקיימין וכו' כל"ל לכל תאר יאמר אלן ליומא
כי כל הדברים בלו לפני הקב"ה כאלה התפיירה התורה לשלם פ
פעולת שכר שכיר אשם דהא לאלן הכלים דנפקי מעומי וכו' וקיימין
קמי קכ"ה ת"ח מכח זה יעשה תרם תשובה ויהי' מיומיי דאחכיב
מחבר ס' ויהו ויאמור כיו תית כפ "יהי ע"ת כ' יהוד פתח התרגום שיעבו
ע' תע"ת והמלוים הניטל התלשים חיכון כני כשם דלא נייתי לאלוני דאוריית
ולא פקחין אוזניהו לאשמע לפקודי דמריהון והעוריים דלא אסתכלין
לאבוא על אח לא חיכון קיימין דאח כלל כרוזין כפיון וקרי ולית אלן
דיניהו דתניח חיכון יומין דכר כפ כד יתפרישו מהאי יומא דכפיון
לעלמא כלהו קיימין בקיומייהו וחולין ושלחין בעלמא כתני ואזהרן
לבר כפ כל יומא ויומא כלאחוי וכד הוה יומא חני יומא ואזהר ליה וכר
כפ עביד מהאי יומא חובה קמי מחרי' מהאי יומא מליך בכפופא
ותקדיר מהאי יומא ותקיים כלאחוי לבר כפ ווי להאי כר כפ דנרע
יומי קמי' ולא מניך לעילא יומין לאתעטרא בהו מהאי עלמא
ולאתקרכא בהייהו קמי מלכא קדישא ת"ח כד קריכו חיכון יומין
קמי מלכא קדישא חי הוא וכר וכי כפ כפיף מעלמא מליך ונאבל בחיכון
יומין וחיכון לבושי לבושי דאתלבש בהו כאחיבו' וחיכון
יומין הוו חכיה בהו ולא חכו אלא כאלו דנרע יומי לעילא דכד
בעא לאתלבשא כי' כיומוי חיכון יומין דפני' הוא בחכוני חסרין מההוא
כאחוא לאתלבשא בחיכון תיקרא כ"ם חי פניהון חיכון ולא לאוי לי' לכר
כד כיוה דיתלבש בהאוא עלאה כדין ו' ליה ו' לעפפי' וכו' חסרים
כאלין חיכון דיומיהון נכאין ונשתרו בעלמא דאתי וכו' ע"ם נם ע"
יאתרו מי יומי כפל יום יכנוס כיומוי והקדמונו טעם לא
תלין פעולת שכיר וכתיב ולא תבא עליו השמש ת"ח לית לך כל יומא
ויומא דלא שלטא בי' יומא לאחכיב עלאה ולו תיהי לא יהיב לי' כיומין
דפנים כ"ה להתנח יומא וה"כ ילמוד מה שים לפשוד כל יומי שיהיו

מחבר ס' ויהו ע' תע"ת

כשהוא ובדמיון כאלהיהם ואלהיהם קן כיוים כאלוהות וכן נבי
דוד וקן כל כיוים ונ"ע ויהי כשזקין כי הי' יושב בבתיו דוקא
קודם תפלת מנחה דאז יתפלל ככר עבר יום ונאמר אנוש לעיומא
עלאה ע"א וה"כ כשיקוף כל הי"ל תפלין כתיב הקב"ה ל' פיח
מחבר ס' חיי לכבודת כשלומת דאמרינן והא כי חיית כב ° חיי סרה ע' ש"ד
ואחר שהשה תפלתי ו' ושוטרי ירושלם לא תיתנו שוטה
תפלתי ו' דת לשלוחת כלאחוי ושוטרי ירושלם קהלות דת נלוחת דאחרים כר כפ
בקליה כשקתי' דת מיכה תרעין ודכיק לון לתעלאה שלוחת שלח
דשתי' א תרחים לא תשיל קמי מלכת ולית תרעיא דקלים קמי' ולשולם
לא תהדרו דיעין כרוקבית ע"כ וכפ' שוות ע' ו"ט ל"ב כל אלין דעלמי'
תלין כתשובה ובשלוחת דכר כפ לקב"ה וכו' ואתן דחושיב דתעין
כשלוחת ליית לן לת תרעין דלת שתלין אלן דתעין שם כתיב ויהי ובכה
העיר כוכה ותחזוק עליו ע"כ ועיין כפ ° ויקרא ע' ל"ג על פסוק מחבר ס'
דאמרי' תוזיעו מכאן לוכיכה דכל כר כפ דאכפי' תוכיחו ולא תשכא ויקרא ע' ל"ג
לון קמי מלכא קדישא לא תכיכון לי' לאתשא בתרת דתשובה וכו' ולו
לוכיכו פרים לון קמי' קכ"ה חיים עליהם ויתכפרון לחיי עלי' ל"ב וכ"ש
לו לוכיכו כבי דהא כל תלתין תרעיין ולוכיכו פתוחין ע"כ וכו' ע"ש ומפני'
שם ואתה בשתיו תעזוב תלה לעיולא לעילא לתר דתעיקרו
שריא כב"ע הלי תקרא לחיי כללא ע"כ והוא כי לעיל דף ח' ע"ח
שהתרכתי בסוד כי הכפוף יחיו ואיהו ' עליו כשיוים ירשם וחזו
עלוי כשעתא דתלתא דש"ק שהיא יעשה ותעבר ' תולין
ותוקיעין דיכין תקיעין ע"ל כי הוה אית' כפ' ויקרא ע' ל"ב ואחר זה
ע' ל"ג ויכיא זה סוד של תשובה והוא משום לאלי סוד הוא כי היכל"
הוא אמנם דכשת וכלכך הי"ל נדיך להתעבר עליהם וה"ת להתעבר על
הדשעים הללו לא שיעור חוץ דש"ק נכלאית כפ' שכתם ע' תע"ת מחבר ס'
ע"ל דף כ"ו ע"ב כפ' בתקום שבעלאי תשובה עומדים אין מדיקין אחיהו
יכולי' ותשם תעין חוץ ע"י תשובה יכול להיות עבור כאחין להכניס
ליומ"ה וכ"ל והשה הקדמוני כי כשל יום נדיך לתקן כלי אלא יפתחו'
היום וכ"ל ותקשם קניהו וכך הוה יומא חתי ותודה לי' וכר כפ עביד
כהוה יומא חוכח קמי מחרי' ההוא יומא סליק כשופא ותתיא ביתי
דקלים לתלתני יתיב עד דכר כפ עביד יעשובה וכה תב ההוא יומא
לאתרי' ע"כ ולזה יש לכבות ולעזב דוקא בתשה כי כשקר עדיין לא
חשה וכשכרית הוא יומא לחריבות והוא נדיך לתקן ביומא דיליי ולכך
דוקא בתשה יש לו לכבות על השלחן כדי שלא יכבה יומא דין כשבבי
הלר"י ז"ל שכין הנקדה לחמר לי מורי הי' ז"ל שיהיו ע"כ ענין הנקדה כ
בתשה כמו בתורות כי עקרת בתשרית אך ע"ו הוא נותן נ' ברוטות
ע"כ בתשה לכל בערכית לון ומן נקדה כלל כי החמור נוכרים יומא
והי מהר שלא לשתרו שלא בתפילין נפיעת ויומם ענין התפילין
מחבר ס' מתבלה היה נהגו להניח תפלין כל הי"ל ושל ר"ת ל"ל שמיהם ביחד
בשחרית ובמנחה היה מניח שלא ר"ת ואחר שהי' לו תפלין ע"ד שמשה
רבינו שהם מונעיים על תנביים לו היה מניחים כל אחד ואחד
מניחה שלא ר"ת גם הי' כוהר יומא תפי' לחר שקיעות החמה ואחי
הי' בערב שבת לא הי' מניח לשומרו בקול רם שלא בתפלה כ
בלחש ולא"ה היו חוזרים בקול רם . ענין הנקדה כי חות ק'
דומות כקין קינה דמסכלותיה התפשטות שכחת והוא נ"ל קר' לעילות
למעלה ונעשות ה' ואו ון תחיה להקליפה (והוא ע"פ מחבר ס'
כשחם ע"ת"ח הנה ה' שהיה בחוק יבח ופשלתו לעביו דת פושל ק'
דיתבר לב יעבר דעלה ע"ל דף י"ו ע"ב גם שם הנקדה תתן פרוסה
ותכוון כי סוד פרוסה פרט זה כי שורש כל הדינים שם ר"ת ביומנין
והכוללת פרט זה כמלכות ובשתתכרי' ו' שם ה' כתקים כל
הדינים והוא ע"י הנקדה ע"כ והוא הכפיים שוחים לט"ף היינו
לחת"ם ביומני' כ"ל הכל הכשמות חומרים כדוך שהוא נתנו טרף
בשיהיה כי סיני דשנים שכרת והוה כחומר תלים ° סי' ק"ף מלכני כי מחבר ס'
ו' מחבר ס' תמים תחסים תנגדני אשר תשבו רעות כלב כל יום קם
ינוחו על מלחמות (וה כתיב על הרשעים ופ"ה שהם מסט' כלכל
ושם והוא שכנו למשם כחו כחם ובשם מוכה שחיתרין שם מן ה
הדשעים הללו ואקתיר ידיו של אדם שיתנבר עליו בכל יום ומקשם
להשיתו כי כשה דשע לדדיק ומקש להשיתו ואלילות הק"ב עמיו
שלו יכול לו כך ' יי שישבו כיוה ע"כ לזה תמו מתקללין ל תתן
לשון ו' שלוחיו רשע ומניח חל תקל ומניח רש"י כשם רבותינו זמנו לשון
רשן הנוחם את כי הנשל ולשון אחנה הוא שלא תקבל חל תוניח חלהיון
ע"כ והוא כי הקב"ה מה דחי כב ° ומחבר ס' ת"ח ברוח עבר לעילות מחבר ס'
מתי לתתת כלל שיתקין קמיה קם שלבוכה דשחת ו' קרי חוקקו ויקרא ע' ל"ג

שבתא (כי ילית וכותי' הא אתער מאן דשוי קדלא על אנפוי כמה דאתמר וגתתי' וחיים כלחייך וכו' כדין אתכדרון כלהו ונקטי ליה לתכינא ונקטי אנפוי ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא עד דאתכר אליה ע"כ לכך אנו מתפללין ומזו אל תפק היינו הדמן שמשיימין בלחייו וגו' ימטו עליהם נחלים כמש יפילו' ע"ל גם אית' בכתבי האר"י ז"ל טוב מאוד לומר עלינו לשבח אחר המנחה ולומר פסוק והיה יי' למלך על כל הארץ וגו' תכוין כי ר"ת של והיה ו' וס"ת ד' דאחד סרי י' ותכוין להמשיך ללאה סוד עשרה כנים שהם י"פ א"ל והכוונה שם דיששכר ע"ל מה שכתבתי כי אנכי טוב לך מעשרה בנים :

(סי' ר"לח זמן של תפלת ערבית)

מאמר פ' ויצא ע' שמ"נ איתא בפ' ויצא ע' שמ"נ (רעיא מהימנא) ויפגע במקום יעקב תיקן צלותא דערבית איהו דרגי' דילי' עמודא דאמצעית' בג"ד אוקמוה מארי מתניתין תפלת ערבית רשות דאע"ג דצלותא דדומה ללילה דשלטין תמן סמאל ונחש וכו' ע"ל דף ח' ע"א ותראה

מאמר פ' פנחס ע' תמ"ז כפלאי' וכן אית' בפ' פנחס ע' תמ"ז רק מיים וא"ת דיעקב פיים לה שפיר ובגין דאיהו בכל לילה דאיהו צלותא ברשות בעלה אוקמוה תפלת ערבית רשות ע"כ מזה מוכח דעיקר תפלת ערבית הוא דוקא בלילה וע"פ זה תבין המשנה מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה ראשונה דברי ר"א וחכמים אומרים עד חצות ר' גמליאל אומר עד עמוד השחר והוא כי הקדמנו כי תלת משמורת הו"י הלילה ע"ל דף ט"ו ע"ב כאדיכו' וכפ' בא ע"ס ת הוא הלילה הזה ליי' ליל קאמר בקדמיתא והשתא לילה אמאי הכי תנינן כתיב כי יהיה נערה בתולה נער כתיב מ"ט משום דכל זמן דלא קבילת דכר אתקרי נער אוף הכי ליל דעד לא קביל דכר עלה ובשעתא דאתחבר עמיה דכר כתיב הוא הלילה הזה ע"כ ושם ע' ס"ו ויהי בחצי הלילה מאי בחצי בפלגות בתראה בזמנא דאיהי שלטא וכל מוסין דאתעביד בלילה בפלגות בתראה אתעביד ע"כ ובפרשה בראשית ע' קמ"ב אמם קניהו ת"ת לזמנין האי נהורא תכלא ד' ולזמנין ה' אא בזמנא דלא אתדבקו בי' ישראל לתתא לאדלקא בי' לאתאחדא בנהורא חוורא איהי ד' ולזמנין דמתערי לאתחברא עם נהורא חוורא כדין אקרי ה' מכלן דכתיב כי יהי' נערה בתולה נער כתיב בלא ה' מ"ט בגין דלא אתחברת' בדכורא ובכל אתר דלא אשתכח דכר ונוקבא ה' לא אשתכח וסלקא מתמן ע"כ והנה כתיב צעקת הנער ואין מושיע שחסר ה' והנה הקדמנו כי משמרה ראשונה חמור נוער ומשמרה שני' כלבים צועקים ובמשמרה שלישי' איהי ברשות בעלה רק לפי פשוטו משמע דתלת משמרות הוי הלילה א"כ כל הנ' משמרות צועקת הו"י הלילה ה' נשארת לבדה בפ' בראשית ע' קכ"א ובקר דאברהם בההוא זמנא לב רואה א"כ יש לנו נ' זמנין ליחוד ק"ש הא' עד סוף אשמרה ראשונה וחכמים אומרים עד אות היינו כי עד חצות נקרא' ליל ואח"כ כשמתחבר עמה דכורא אקרי לילה ור"נ סבר עד שיעלה עמוד השחר כי אית ברית מם פסחי' אור לי"ד :

מאמר פ' מצורע ע' נ"ב איתא בפ' מצורע ע' נ"ה ת"ח מה בין משה לאהרן הי' מנייהו עלאה אא משה עלאה משה שושבינא דמלכא אהרן שושבינא דמטרוניתא מתל למלכא דהוה לי' מטרוניתא עלאה מה עביד יהב לה שושבינא לתקנא לה ולאסתכלא במלי' דביתא וע"ד כד עייל שושבינא דא למלכא לא עייל אלא עם מטרוניתא הה"ד בזאת יבא אהרן אל הקדש משה שושבינא למלכא בג"כ אודמן כאושפיזא לבתר וידבר יי' אליו אהרן הוא שושבינא למטרוניתא וכל מלוי הוו לפייסא למלכא במטרוניתא ויתפיים מלכא בהדה (והוא כי אית' בפ' ויחי ע' תק"י בשעתא דנשמתא נחתת לעלמא כ"י עאלת קמי בקיומא דאומאה דיהוי למלכא ויודע לי' רזימותא דלגבי' בגין לאתפייסא בהדה וכמה בגין דאיוכא על בר נש ליחדא שמא קדישא בפומא ולבא ונפשא וכו' ובההוא יחודא דעביד גרם לאתפייסא מלכא במטרונית' וכו' ע"ש

מאמר פ' ויקרא ע' כ"ז ולזה קאמר כאן וכל מלוי הוו לפייסא מלכא במטרוניתא ובזה תבין מאמר פ' ויקרא ע' כ"ז והיה כי יחטא ואשם מה כתיב לעילא אן מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר דהא בגין דא אסתלק קב"ה יוכלא כביכול קב"ה לא אשתכח בקיומא דהא כ"י אתפרשא מאתרה' הה"ד אבדה באמונה מאי אמונה דא כ"י כד"א ואמונתך בלילות ע"כ והקדמנו בשעתא דנשמתא נחתת לעלמא כ"י אעלת בקיומא וכנ"ל לזה קאמר כמש כי תשבע על השקר דייקא כי איתא בפ' משפטים ע' ר"ה מאן דאומי לשקרא כאלו הרס בניינא דשמיא וארעא ואהדר עלמא לתהו ובהו וגו' וישתאר אחר שמא בי' שקר וכו' וכו' כי תשבע על שקר ומה תקוה וקאמר והשיב את הגזלה אשר גזל (כי סוד גזילה ע"ל דף ע"ה ותבין פי' של והשיב את הגזלה גם והשיב את האבדה היינו לייחד יחודים שתייחד השכינה בסוד ביום ההוא יהי' יי' אחד ושמו אחד) ולקיים וכאו האובדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו וגו' כמור לאמר הנ"ל ויתפיים מלכא בהדה לתקנא ביתא ולפייסא ולעייני תדיר בתלה דביתא וע"ד אתתקן כגוונא דלעילא ואקרי כה"נ דכתיב ואתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק ע"כ בכתבי האר"י ז"ל האתרוגה הוא בסוד הנוקבא וכו' ע"ל דף י"ד ע"ב גם הקדמנו מה דאי' בפ' משפטים ע' קפ"א אמם קניהו בנין דהוה זר לגיון ע"ד לא אכיל לקדם אכל אכיל תרומה דאיהו יתיב לעלמא דנוקבא ומנו דאיהו מעלייא דנוקבא לא אכל ליס אא בלילה וכו' ע"ש גם הקדמנו ע"ל דף ל"ט ע"ב ודף כ"ו תרומה נוהו תרומה כמה דאוקמוה תרי ומאה ולזה קאמר מאימתי קורין את שמע בערבית כי ערבית רשות כי אע"נ דצלות' דדומה ללילה דשלטין תמן סמאל ונחש איהי ברשות בעלה אשתכח וע"ל דף ע"ד בסוד ד' שומרים שומר חנם דא וא"נ נטיר נוקב' משנם סודקי עול האוכלים למעדנים חנם המצות וע"ש מאמר פ' תרומה ע' רכ"ז רוח מסאבא אודמן תדיר במגנא ובריקניא ואודמן בלא אגרא וכו' ע"ש וע"ל דף כ"נ ע"ב על פסוק חנם נמכרתם ולא בכסף תגאלו ולסוד זה נקרא שומר חנם והכל לסוד הנ"ל ולכך אנו קורין ק"ש הוא לסוד יחודי הנ"ל וקאמר משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן . ולסוד זה תבין מה דאי' בגמ' בשחרית מברך שתים לפניה ואחת לאחרי' ובערבית

מאמר פ' ויקרא ע' ו' בזייע דף רכנ שתים לפניו ושתים לאחרי' כי אית' בפ' ויקרא ע' ו' א"ר יהוד' הא דתנינן בתולה דאתברכא מן שבע דאקרי בת שבע ואוקמוה בכמה אתר בתולה ירתא ז' ברכות שניה ע"כ גם בזייע דף רכ"נ אמם קיימו כל מאן דמברך לקב"ה בצלותי' בהאי עלמא זכי להוה על מ' קב"ה מברך ליה בההוא עלמא ולית קדושה פחות מעשרה אוף הכי עביד קב"ה עשר תוספות כג"ע דקדושין קב"ה עם שכינתי' איכון קק"ק גו' ברכאן דילה בק"ש דשחרית שתים לפניה ואחת לאחריה ובערבית שתים לפני' ושתים לאחריה הא ז' ויחוד דילי' שמע ישרא והכי קב"ה מברך ליה ע"כ וזהו שאמר דוד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך משפ"ט דייקא צד"ק דייקא ולסוד זה יש לכוין ולסוד זה צריך תפלת ערבית דוקא בלילה והנה לסוד הכורא הוה אומרים קודם שפותחין להתפלל ערבית אומרים פסוקים הלו שיר המעלות הנה ברכו את יי' כל עבדי יי' העומדים בבית יי' בלילות שאו ידיכם וגו' והוא כי ה הקדמנו לעיל דף י"ט ע"ב וד' בסוד היחודים שמוכיח פסוק זה ותגל כפשן טעם שאומרים פסוקים לו קודם התחלת להתפלל ערבית לפי סוד הנ"ל ולסוד זה אומרים קודם התחלת תפלת ערבית ע"פ מה

מאמר פ' בראשית ע' קח דאי' בפ' בראשית ע' ק"ה ואם צלותא לאו איהי שלימה כמה מלאכי חבלה רדפין אבתרה כד"א כל רודפי' השיגוה בין המצרים ובג"ד מצלין והוא רחום יכפר עון דא סמאל דא נחש ולא ישחית דא משחית והרבה להשיב אפו דא אף ולא יעיר כל חמתו דא חמה בגין דלא רדפי בתר צלותא וכמה מלאכי חבלה תליין מנייהו שבע מאכן איכון ותליין מנייהו שבעין וכו' ע"ש :

(סי' ר"לו לקבוע עתים בתורה בלילה)

איתא בכתבי האר"י ז"ל אח"ל כי הלומד אגדה מכפר עונותיהם של ישרא ולכן טוב ללמוד מעט אגדה בכל לילה אחר

מאמר פ' שמיני ע' ס"א אכילה ורוב רזי רמוזים באגדה ע"כ אית' בפ' שמיני ע' ס"ח ר' יהוד' ור' יצחק הוו אזלי באורחא מבי מרוניא לצפורי והוו חד רביא שכיחא לגבייהו וכו' א"ר יהוד' איזוא מילך דשפיר קא אמרת אמר הכא שמעב' דמאן דאשתדל באורייתא ודביק בה וההוא מלה דאורייתא אשתמע בפומא ולא לחיש לה כלחישו אא ארים קליה בה דאורייתא הכי בעיא לארמא קלא דכתיב בראש הומיות תקרא (כי הלא נקרא קול) לארמא רבה דאורייתא ולא בלחישו וכו' והוא עתיד לארמא קלא וכו' דובב שפתי ישנים אפי' בההוא עלמא שפיוותיה מרחשן אורית' וכו'

אמר פ' משפטי' ע' קעו א"ל מאן אבוך א"ל אפטר מעלמא והוא אוליף לי כל יומא ובלילה נ' מלין דחכמתא דאגדתא ע"כ א"כ מפורש שצריך ללמוד אגדה בכל לילה ראה תראה בפ' משפטי' ע' קע"ו כמה בני עלמא בערבוביא בסכלתנו דלהון ולא חמאן באורח קשוט באורייתא ואורייתא קרי בכהימנו לגבייהו דכי נשא ולא בעאן לאתבא רישא וכו' לרתיתא דאיהו שפירתא בחיזו ושפירתא בריוא ואיהי טמירתא בטמירו גו היכל דילה ואית לה רחימא יחידאי דלא ידעין בהבני נשא אא איהו בטמירו וכו' ע"ש באריכות אמם קניהו ת"ת אורחא דאורייתא כך הוא בקדמיתא

כד שריא לאתגלאה לגבי בר נש ברגעא אלמיות לי׳ ברמיזו אי ידע
טב לא ידע סדרת לגבי׳ וקראת לי׳ פתי אמרת אורייתא להוא
דסרלת לגבי׳ אמרי להוא פתי דיקרב הכא ואשתעי בהדי׳ הה״ד מי
פתי יסור הנה חסר לב קריבת לגבי׳ שריאת למללא עמיה מבתר
פרוכתא ופרסא ליה מלין לפום אלחזי עד דיסתכל זעיר ודא סוד
דרשה לבתר תשתעי בהדי׳ מלתר שושיפא דקיק מלין דאידה ודא איהו
הגדה לבתר דרגיל לגבה אתגליאת לגבי׳ אנפין באנפין ומלילת
בהדי׳ כל רזין סתימין דילי׳ וכל אורחין סתימין דהוו בלבבה טמירין
מיומין קדמאין כדין איהו גבר שלים בעל תורה ודאי מארי דביתא
וכו׳ ע״ש והנה דוק כלדברים הללו בתחלה נקט כלשונו. דרשה ואח״כ
הגדה ואח״כ רזין דאורייתא ובסידור האר״י ז״ל מביא בשם תקונים
ז״ל כי סיסוד להתקשר במקנה נקרא הגדה וכפ׳ תרומה ע׳ רפ״ב
ועוד די״ן אוכם שלבר ואוזר שלגאו הכי אומן מארי אגדה וחכמים
אולמים בהאי עלמא דאיהו לבר ושפירין בהאי עלמא דאיהו לגו
וכנ״ד דיו לעבד להיות כרכו ע״כ נקט בכל פעם מארי הגדה וע״ל
בחלק הראשון האורכתי בהרבה אגדות : גם אם צריך לזהר
בלימוד הלילה יותר משל יום איתא בפ׳ ויקרא ע׳ ל״ט ר׳ יהודה ור׳
יוסי הוו יתבי חד לילה ולעאן באורייתא א״ר יהוד׳ לר׳ יוסי חמינא
דנהורא דאורייתא בלילה הוא יתיר מביומא׳ אמאי א״ל בגין דנהורא
דתורה שבכתב תורה שבע״פ ותורה שבע״פ בלילה שלטא (היינו
מלכות וכנ״ל באריכו׳ ע״פ מאמר פ׳ ויחי ע׳ שמ״ב ויקהל ע׳ שכ״א)
ואתערת יתיר מביממא ובזמנא דאיהי שלטא כדין איהו נהורא ד
דאורייתא ע״כ וכפ׳ נח ע׳ כ׳ וזאת תורת העולה וגו׳ זאת תורה
דא כנסת ישראל וכו׳ ע״ל סי׳ א׳ דף י׳ :

מאמר כ׳ ויקרא ע׳ לט

סדר הלילה בכתבי האר״י ז״ל קודם שישכב יכוין במעשיו ויהי׳ מאחרי
דאושבכי׳ ויחשוב חשבון ויכתוב ברמז כדי שלא ישכחם לקיים
ועולי כנגדי תמיד משום דאית׳ בפ׳ וישב ע׳ תכ״ו ת״ח כמה אית לבא
לבני נשא לאסתמרא בפולחנא דקב״ה דכל מאן דאשתדל באורייתא
ובפולחני׳ דקב״ה דחלתי׳ ואימת׳ על כלא דהא כד קב״ה ברא עלמא
עבד כל בריין דעלמא כל חד וחד בדיוקנא כדקא חזי לי׳ ולבתר ברא
לי׳ לבר נש בדיוקנא עלאה ושליט על כלהו בדיוקנא דא דכל זמנא
דבר נש קאים בעלמא כל אינון בריין זקפין רישא ומסתכלן בדיוקנא
עלאה דבר נש וכדין כלהו דחלין וזעין מקמי׳ וע״ל בסי׳ ר״לא אין תי׳
רעה שולטת בחלם וכו׳ ועכ״ד בעי לי׳ לבר נש לעכדק באוכוי בכל
יומא ויומא דהא כל בר נש קאים מן ערסי׳ תרין סהדין קיימין קמיה
בשעתא דאפתח עינוי ואמרי עיל רגלכה יכיתו וכו׳ כד אתי ליליא בעי
לאסתכלא ולמבדק בכל מה דעבד כל ההוא יומא בגין דיתוב מנייהו
ויסתכל בהו תדיר בגין דיתוב קמי׳ מארי כד״א וחטאתי נגדי
תמיד וכפ׳ נרע׳ מ״ט אפם קיימו כהן לוי וישרא׳ כגן כי י״ אלמה: לוי
כי׳ ה׳ בתבונה שראל כי דעת ודא ו׳ כמש יעירה ה׳ בתורה
וכו׳ וצריך בר נש לקרבא בכל לילי׳ קרבן נשמא ורוחא ונשמת דבעירין
קדם יי׳ ויתודה בכמה מיני ודויין ויסלק לון במחשבתי׳ מן
קרבני׳ קדם יי׳ לאפקא לון בק״ש בלב אחד לקמי קב״ה ויפיק רוח
דדפיק בערקין דלבא כלא ויכוין בשריפתא ובמאיכת׳ ובקטירת׳ דהוו
מתירין בהמייא סה״ד וסלק אתדלאת מתל ערפו ולא יבדיל׳ היינו אמך
וקלתא אלין מיתמן או בזיה כומעקא ירוקא חוכמא דאינון בבכד
בסדר בטחול ואינון בתלת קליפין דאגואה קודם יתקן מוכח אכנים
ויכוין לאעבד סקילה ממלה חוורא דשלטא בגבפי דיאה באינון סרכו׳
דאלין דעילין מעיסין עמן וכחיתא אסא תכלת ויסבי לון ויכון חיין
ובעירן ועופין דלין לקרבא ליגו״ד ולשריא שמי׳ עלייהו בההוא זמנא
יתקיים בנו ואתם הדבקים ביה״וד אלהיכם חיים כלכם היום׳ דרכיב
אתלה יה״ד כי תרכב על סוסיך מרכבותיך ישועה בההוא זמנא אדם
ובהמה תושיע יי׳ ע״כ וכו׳ ע״ש דהא הוא מה דאי׳ בפ׳ כי תצא
ע׳ תק״לט ארבע גליות הוו תלת לקבל תלת קליפין דאגוזא דאינון
קן תהו קו ירוק קליפה ירוקה דאגוזא סביבה בהו אבנין מפולמין
דאינון סלעים תקיפין דאש׳ פסקו מנייהו כמה פסקות ונקיט לון
לאפקא מיא דאורייתא וכנ״ד אתקריאו אבנים מפולמין דמנייהו
מיין נפקין קליפה תליתאה דקיקא גלותא תליתאה דקוה ועבר והאי
איהו וחשך גלותא רביעאה תהום דבה אכל דאגוזא והאי איהו וחשך
על פני תהום ואקרי בור ובכל שמה שור דא יוסף בבור שור אדר לו
דאתמר ביה וישליכו אותו הבורה בוקבא ביטא והבור רק דבורה רק
בלא תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו ודא גלותא רביעאה ע״כ א״כ
תמשיל בעמקתא חבל אדם שריא בתלת קליפין דאגוזא דגלותא ג׳

מאמר פ׳ וישב ע׳ ענ״ו

מאמר פ׳ כי תצא ע׳ תקלט

והרביעית תהום רבה ותהום הוא המות כהנון אתוון כך הנזכר יש
לה ג׳ גלות וכנ״ל והרביעית הוא המות וז״ל בפ׳ פנחס ע׳ ת״ו
ואינון קליפין דסחרין לארבע חיון דמשטרון אינון תהו והנה רוח מפרק
מפרק הרים ומשבר סלעים לא ברוח יי׳ בהו ואחר הרוח רעש לא
ברעש יי׳ בא תרין קליפין ירוק וחוור דקליפין דאגוזא חד תהו קו ירוק
תגיכא בהו אבנין מפולמין קליפא תקיפא כאבנא ומפולמא לקבל
תרין קליפין שין מון ותבן דחטה קליפה תליתאה דקיקא לקבל סובין
דחטה דהכי איהו מתרבה בחטה ולא יכיל לאפרשא מנהון עד דטחנין
בריחיים דאינון לקבל טוחנות דפומא דבר נש דצריך למטחן בהון מלין
דאוריית׳ עד דיהון כקמח סלת נקי׳ וכנפה דאיהי סעה א׳ נבריר פסולת
דאיהו סובין דאורייתא עד דיסתכח הלכה סלת נקיה בההוא זמנא
נטיל לה לבא ומוחא וכל איברין דגופא דאתפשט בהון בגון ג׳ כנונא
דגופא אתפרנס במלין דעלמא דוה לצוות וה עשה אזים בהאי דגופא
ונשמתא דאורייתא הה״ד לכו לחמו בלחמי (וזהו כי לא על הלחם
לבדו יחיה אדם כי על כל מוצא פי יי׳ כי איתא בפ׳ יתרו ע׳ קכ״ט כד
אתברי אדם מה כתיב ביה עור ובשר תלבישני אי הכי אדם מהו אי
תימא דאיהו לא עור ובשר ועצמות וגידי׳ לאו הכי דהא אדם לאו איהו
אלא נשמתא ואלין דקאמר עור ובשר ועצמות וגידים כלהו לאו הוי
אלא מלבושא בלחודוי מאנין אינון דבר נש ולא אינון אדם וכו׳ כלהו
ברזא דחכמתא עלאה כגוונא דלעילא ע״כ וכו׳ ע״ש וזהו קאמר כי
לא על הלחם לבדו יחי׳ אדם היינו הנשמה רק כי על כל מוצא פי יי׳
וראה תראה בפ׳ משפטים ע׳ רי״ב אפס קאיהו ווסט׳ דתבואות ה״
אוכי נהמא תבירין מכלהו ואינון חטה ושעורה וכוסמת ושבולת שועל
ושיפון אמשיל לון לישראל הה״ד קדש ישראל ליהו״ה ראשית תבואת ה׳
בה״א כד יפקון מגלותא הכי יהון תבירין עד דיתבריר בר מנו פסולת
דאיהו קש ערב רב ערבוביא עד דיתבריר וישתמודעו ישראל בגייהו
בגין דיתבריר מנו קש ותבן ועד דיתבררו מנייהו י׳ דאיהו מעשר
שריא על ה׳ דאיהו נהמא ד״ה מיכן לקיימא אומאה כי יד על כס יה
(והוא כי הקדמנו לעיל דף מ״ה דאית׳ בפ׳ עקב ע׳ תק״ך והיה ב
באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה ליהו״ד כמאי אתריאת שכינתא
דאיהי ה׳ דהמוציא וכו׳ אלא ודאי הא אוקמוה רבנן דמתניתין מוץ
ותבן פטורין מן המעשר וכו׳ וכיון ותבן דחטה אוקמוה רבנן אילן
שאכל אדה״ר חטה הוו קריב חט דאיהי מוץ ותבן לאת ה׳ ואסתלק
מיני׳ י׳ דאיהו מעשר דילה וכו׳ ע״ש ולזה קאמר כאן כיון דיתברר
מנו קש או יאמרו כי יד על כס יה וכזה יובן שהרבה אנשים רוצים
לומר פסוק ויאמר כי יד וגו׳ כי הם מן ערבוביא דקש ותבן ואינן יכולין
לאמר שני אותיות יה) לבתר דיתברר ותכנשון לההוא אתר דאקרי
ירושלים כמה דחט בתר דאתברי קש ותבן מכניסין לה לאוצ׳ הכי יתכנשון
ישראל דאינון בר לירושלים דאיהו כנויי׳ על הר יי׳ וכו׳ ע״ש דברים
וא״כ מזה תראה כמו שאדם רוצה שיהי׳ אכילת גוף הגשמי שיהי׳ הלחם
נקי מכל פסולת הכי יהי׳ תורתו זה מזון לנשמתו שיהי׳ זכה וברורה
בלי מוץ ותבן ראה תראה ביורה דעה סימן רמ״ו חייב אדם לשלש
למודו שליש בתורה דהיינו עשרים וארבע שליש במשנה דהיינו תורה
שבע״פ ופי׳ התורה שבכתב בכלל וה שליש בש״ם דהיינו שיבין וישכיל
אחרית דבר מראשיתו ויוציא דבר מתוך דבר וכו׳ וי״א שבש״ם בבלי
שבלול בכלל במקרא במשנה וש״ם אדם יוציא ידי חובתו בשביל הכל
ואין לאדם ללמוד כי אם מקרא וש״ם והם הש״ם והפוסקים המשכים
אחריהם ובזה יקנה עה״ז ועה״ב וכו׳ ואין לטייל לאדם בפרדס רק
לאחר שמלא כריסו בשר ויין והוא לידע איסור והיתר וכתב בדרישה
יש בעלי הבתים נוהגים ללמוד בכל יום נפ״ת ולא שאר פוסקים
ורא״יתם מסוף האדריס תנא דבי אליה כל השונה הלכות בכל יום
מובטח לו וכו׳ אבל לי נראה דצריך לעסוק בדברי פוסקים ואין יוצאי׳
כלל בלמוד נפ״ת לאור דהפי׳ דתנא דבי אליהו כל השונה הלכות
פרש״י הלכות פסוקי׳ ע״כ והטעם יבואר ממה שכבר הארכתי
כי הלכה הוא מלכות תורה שבע״פ ויכוין להסיר מוצה כל קושי׳
והקליפות נלקטן חטה בכ״ד קשוטין לכך קאמר שליש בתורה דהיינו
עשרים וארבע בסוד ושתי כד כ״ד קשוטין והנה בכאן איהו מזכיר
רק שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד היינו כנגד ג׳ עולמות
בריאה הוא תלמוד יצירה הוא משנה עשי׳ הוא מקרא כנגד מה דכתיב
בראתיו יצרתיו אף עשיתיו וכאשר הארכתי לעיל ע״פ מאמר פ׳
בראשית ע׳ קס״ב אית אתוון דכרבן ואית אתוון ביכוכים ואית אתוון
זעירין וכו׳ ע״ש אבל סוד התורה שהוא באצילות ע״ז נאמר ויבן כה
וכך וירא כי אין זכלא שם ומפורש ואינון דבריאה את כושין דאילין

מאמר׳ פנחס ע׳ ת״ו

דאצילות

דאצילות ואלו איהו או"ר לבוש עליון (הנה מדייק אור לבוש עליון
מאמר פ' נח ע' רי"א וכנ"ל הדבה פעמי' ע"פ מאמר פ' נח ע' רי"א לקשטא לה בלבושין
דנוונין נהירין דדין דאורייתא מה כתיב בי' וראיתי' לזכור ברית
עולם וראיתי' בגוון נהירין דאורייתא דאור רז אתקרי הה"ד כי נר
מצוה ותורה אור וכו' ע"ש לזה מדייק כאן אור לבוש עליון ואימון עשר
מתלבשין בעשר ואלין דאצילות אחרן לאלין דבריאה דמתלבשין בהון
כעשה אדם בגלמינו בדמותינו כל ספירה יהיב בי' חולקא מלגאו
מאמר תרומה ע' רפ"ב ולבר דייקא כי אית' בפ' תרומה ע' רפ"ב פתח ואמר ועשית ארון
עצי שטים ס"ת עמודא דאמצעית' ארון שכינת' מבית ומבחוץ תצפנו
לקב"ה בשכינת' מלבר ומלגו דיליה וכלא חד מה דלאו הכי בארון
דהאי עלמא דאורייתא מלגו מין אחד וארון מין אחרא דא בכתיבת
דיו ודא עץ מצופה זהב דוודאי אורייתא חביבה מכלא הא"ד לא יערכנ'
זהב וזכוכית ומסטרא אחרא אפילו בהאי עלמא אחוי דכלא חד די"ו
ועץ דדיו מתפוחים דאתעבידו בעץ אינון הכל מלין דהוו מן העץ ע"כ
פי' מאמר פנחס ע' תנג ועיין אסם קניהו בפ' פנחס ע' תנ"ג ואמרו בכוס שצריך הדחה
ושטיפה הדחה מבחוץ ושטיפה מפנים ורזא דמלה שיהיה תוכו כברו
מאן דחכי לנשמת' דהאי כוס לאהוי נשמתא דכיא מלגאו ומלבר ורזא
דמלה וטהרו וקדשו טהרה מבפנים וקדשו מבחוץ ומה כוס לאו ט
טהריתי' וקדושתי' מלגו ומלבר בלא מיא אוף הכי נשמתא לאו טהרתא
וקדושת' בלא אורייתא ובג"ד א"ר גמליאל מי שאין תוכו כברו לא יכנוס
לבית המדרש בגין דלאו איהו מאילנא דחיי אלא מעץ הדעת טו"ר ע"כ
והבה דוק שמדמה מה כוס לא טהרתי' בלא מיא אוף הכי נשמת' לא
טהרת' בלא אורייתא כאשר הארכתי אל תאמרו מים מים דאלין מים
מאמר פ' תצא פ' תקל"ה דא אורייתא דאתמר בה ותורה אור ואית' בפ' כי תצא ע' תקל"ה:
כי ימצא איש נערה אשר לא אורשה פקודא דא לדון במפתה חמשי'
כסף הה"ד כי ימצא איש נערה בתולה אשר לא אורשה אלין
ישראל מסטרא דשכינת' אתקריאו בת (היינו מצד נפש ע"ל דף ס"ט
בפי' הפסוק אבכי טוב לך מעטרת בנים) ותפשה ושכב עמה ונמצאו
ונתן לאבי הנערה חמשים כסף ולו תהיה לאשה ולא יוכל לשלחה כל ימיו
ורבק וכל ואלי מתיבתא איש אלין ישראל מסט' דקב"ה עיין נ"כ
בדף הנ"ל ותפשה בקשורא דתפילין ותפשה בכנפי מצוה אשר לא
אורשה בת יחידה בת נשמה ושכב עמה בגלותא דשכינה דהשכיבנו
ונתן לאבי הנערה חמשין כסף כ"ה כ"ה אתון דיחודא (א"כ נקר'
איש לרמז שהוא בסוד תפארת ואי איהו בר נש מכל עדות יהבין ליה
כתר בשם יהו"ד אוי נקרא איש ויוכל לייחד בכ"ה כ"ה כי יכול לעורר
פי' פסוקים ויפן כה וכה וירא כי אין איש סוד שער הנ"י אבל ויפן כ"ה וכ"ה וירא כי אי"ש וזהו אשרי איש כ
בתמתיו חכן עאוד נבור בארץ יהי' וגו' דף ל"א ע"ד) קום רעיא
מהימנא דודאי עאן דאשתדל בהלכ' שלא לשמה ורזא בהלכ ודאי בתפים
איהו לנבג ועם כל דא אוקמוה רבנן לעולם יעסוק אדם בתור' אבל
ופי' פסוק אשרי איש במצותיו שלא לשמה בא לשמה ואלי הלכה מסט' דנער טוב דאתפרש מאילנא
דטו"ר וכו' וע"ל דף ו' ע"א וקאמר שאין תוכו כברו לא יכנוס לבית
המדרש דייקא כמו שהקדמנו כי המדרש נ' תקמ"ד סוד בינה וגוה
עליון מסוד בית המדרש וגם הקדמנו לעיל דף ע"ג שכל הקליפות
אשר כל נגד ד' עולמות אבי"ע אין לשם אחיזה בנ"ר באותו עולם
אבן הקליפה שהיא כנד הבריאה בג' תחתונות יכול לשלוט ממקומם
עד למטה כנד ההיכל הז' שלמטה ע"י פגם א"ו של ישראל אבל מ
מאצילות ולמעלה ע"פ מה שכתבתי הנ"ל שם אין שום אחיזה בעולם
לשום קליפה והקדמנו כי סוד התורה הוא באצילות שהוא העולם
העליון ורזא עדאה בסידור האר"י ז"ל השתחוו ליהו"ד בהדרת קדש
כי לכל העולמות משתחווים לאדוניהם האצילות ע"כ ומובן לפ"ד
פי' פסוק אשריך ישראל מה נ"כ אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהו"ה וגו' ואתה על
במותימו תדרוך כי אם זכית לסוד אצילות וכפרט לסוד א' שהוא
אור דמ"ק כי כל העולמות למטה כמו בעולם העשי' אף שאין פחד
כנד נ"ר שהוא בעולם העשי' מקליפו' שהוא כנד עולם העשי' עכ"פ
יש פחד מקליפו' שעומדים בג' תחתונו' דעולם היצירה משא"כ ב
בעולם האצילו' ולמה מי שזוכה לשם שהוא אילנא דחיי זהו איש גבור
בארץ דמסייעי רשע ידאה וכעס שיניו יחרוק אבל תאות רשעים
מאמר פנחס ע' תי"ו תאבד כאור למאמר פ' פנחס ע' תי"ו והאי קליפה איהי כקליפה
דאתדבקא במוחא דאגוזא ובגוונא דאגוזא איהי רכיכא אתפרש ההיא
קליפה ממוחא דאגוזא בלא קושי' ובזמנא דאגוזא איהי יבשה קשה
ליה לבר נש לאעברא לי' מתמן כי עדיין הקושי' במקומה עומדת ובג"ד
אוי קב"ה לבר נש ל דרא בתיובתא בנערותי' קודם דיזקין בי יצה"ר
משכי שיבה תקוה דס שיבה דילך והאי קליפה איהי אש ואתמר בה

ואחר הרעש אש לא באש יי' (והיינו סיון מי שהוא בעסן אסם קניהו
מאמר פ' תצוה ע' שי"ו פ' תצוה ע' שי"ו כד ברא קב"ה לבר נש עבד לי' בדיוקנא עלאה
ונפח לי' רוחא קדישא דכליל בתלת דאית בי' נפש רוחא קדישא דכליל
בתלת דאית בי' נפש רוח נשמ' ועילא מכלא נשמה דאיהי אילא למנדע
ולמנטר פקודי (ע"ל דף י"ג ע"ב ותבין מאמר הנ"ל) ואי ההיא נשמת'
קדישא אעיל לה בפולחנ' אחרא האי איהו מסאב לה ונפיק מפולחני'
דמארי' וכו' ע"ו כאמר הולך את חכמים וכו' בגווי אתיידע לקרבא
בר נש בהדיה אי בגין לאתמנעא ברעותא ממש ידע לי' ויסתמודע מאן
איהו אי ההיא נשמתא קדישא נטיר בשעתא דרעותי' ולא עביד לה מ
מאתרהא בגין למשרי תחותי' ההוא ש ור דא איהו בר נש כדקא יאות
דא איהו עבדיה דמארי' ואי ההוא בר נש לא נטיר לה ואיהו עקר
קדושה דא עלאה ואתרי' למשרי באתר דס"א ודאי דא איהו בר נש
דמרד במארי' וטורף נפשו באפו בגין רעותי' ואשרי בגוי' אל זר וכו' כי
במה נחשב הוא ע"ז אתחשיב ההוא בר נש ומאן דאתחבר עמי' ומאן
דאשתעי בהדי' כמאן דאתחבר בע"ז מ"ט בגין דע"ז ממש שארי בגויה
ע"כ וכו' ע"ש ולזה קאמר לא באש יי' ר"ל מי שיש לו אש שהוא אש
תיהנם שם לא שרי' שם יי' רביעאה תהום מגלל דאגווא בי קול דממה
דקה תיון קאתי מלכא ומתוכה כעין חשמל מתוך האש ואלין קליפין
אינון רשימין בד' איברים דגופא בריאה דמכה ליתה דתמן אסתכחו
סרכות מריאה רגלי' יורדות מות שאול געדי' יתמוכו ותמן רוח חזק
וכו' ע"ש עד סוף ע' וכל ע' תי"ו ע"ל דף י"ב י"ג ותבין ומאמר זה
וגם דוק מה שכתבתי בסדר הלילה ותבין כי כל הגליות שיש לכלל
ישראל ולגלות השכינה בד' גליות הכריזוא באגוזא ובנ"ל בכל פרטיו
כל זה הסוד נרמז בנשמת' של אדם ובכל איבריו ע"ל דף צ"ד ע"ד
מאמר כי תצא ע' תק"לו לעיל דף ע"ד ראה תראה בפ' כי תצא ע' תק"לו שהארכתי לעיל דף ז' ע"ג אסם
קניהו והוא איהו דקאמר כצפור נודדת מן קינה דא נשמתא דשכינתא
לא את עיכה וכו' ראה תראה שבפ' פנחס ע' ת"א וכען נריך למנדע
אסיא בכמה דרגין אסתלק דפיקו דההוא חולה בגלותא דאדם וכו'
ע"ל דף ה' ע"א מביא מאמר הנ"ל ומקיים ובההוא זמנא ובכן נדיקים
ירמו וישמחו ומביא תכף מאמר פ' פנחס ע' תי"ו היינו מאמר הנ"ל
ותמן רוח חזק מפרק דדפיק בכנפי ריאה דבר נש והאי איהו רוחי'
דאסעיר גופי' דבר נש מה דכפיף לי' אליהו תחותוי וסליק לעילא בי'
בה"ד ויעל אליהו בסערה השמימה והאי דפיק על ריאה דשותה כל
משקין וכגון ורוח אלהים מרחפת על פני המים האי איהו קליפה
לאוא דקודשא לשמאלא רוח סערה וכו' ע"ש ומקיים כאכוד רשעים
רנה מיד דמתעברין אלין קליפין מבר נש שלטא עליה אילנא דחיי
בע"ב אכפין וא"כ קאמר שם וכאבוד רשעים רנה קאי על אותו אדם
שהוא נדיק אבל לפ"ד א"ש כי כמו שנרמזו כל ד' גליות של כלל
עולם וכאשר הארכתי גם זהו גבי אדם ולכך כשיגיע לילה שהוא
מרמז על גלות של כל עולם כך לאדם לזה יהי' ומאחרי מושבא ויקבל
עליו ד' מיתות ב"ד ככנגד ד' מיני גליות שגרם לנשמה שהיא חלק אלוה
וזהו מחה תמחה מחה אמחה כשתמחה את עמלק למטה הוא היכה"ר
אוי אכא אמחה דזכרני למעלה וכמו שהקדמנו כי כלו כל הקנין והכל
תלוי בתשובה כן האדם כשירגה לגרש לרשע הוא היצה"ר ימ"ש יהיה
נכרת מפי א"ם ומכל עשר ספירות אשר א"ם בה' מתלבש בהם מן שם
אהיה אשר אהיה עד שם אדני דיכא דמלכותא דיפא בהסכמות כולם
בכל פרטיו שבעשר ספירות עד שאין כפה יוכל לדבר מכולם יהיה
יצה"ר הרשע עם כל השייכי' אתו עמו יהיו נכרתין ומקלולין שלא
יהי' לרשע זה ומביריו שום תקומה ושום זכרון בעולם לא בשמים
ולא בארץ ולא בכל רוח מד' רוחות בעולם לא יהי' נעקר ויקויים ואת
רוח הטומאה אעביר מן הארץ ולזה יעשה אדם תשובה ע"פ כל פרטיו
כאשר כבר הארכתי מה שהוא טובה לכלל ישראל כי או נדבק באילנא
דחיי מוכתר בכתרא עלאה ובגין דעלת העלות מופלא ומכוסה בהאי
כתר לית שולטנות' לסמאל ולנחש וכל פרטיו שהארכתי שיך זה גבי כן
אדם ואז יהיה קץ הגאולה לנשמה כמו כנד הכלל ולפי מה שהארכתי
בסוד ל' הכל הוא אצל אדם כי שם הקדמנו ויחלם והנה סלם מונב
ארצה (רעיא מהימנא) מה ל' סלקא על כל אתוון הכי את עתיד
לאסתלקא ע"ל דף י"ב שהארכתי בסוד זה וביאמר זה וקאמ' בכיא
פ' בראשית ע' קס"א אקרבך כמוני ע"ש ומה גם הארכתי הרבה מה דאי' בפ' בראשית ע'
קס"א שמאריך מאה כיה גלות שפגמו בשם יהו"ד ואשתלים אילנא
ע"י משה וכד נחית בטורא דסיני כתיב א' מן בראשית וכו' ע"ל
דף ע"ב ע"ג דעתיד ע"י משה בסוף יומיא בדרא בתראה וכו' דפלי'
אתגוד דור הולך ודור בא ואתפשטות' הוא בכל דרא ודרא בכל נדיק

ואכפ

ויכוס דמתעסקא בהורייתא עד שסיים כדבוה לשלמות מכלהו ובכתבי
האר"י ז"ל יובאו כאן סדר תקונים הללו אחתייהב לכל חלק כמאתין
דניקיעין לכל מלאכין וכליה' לגלגלה לון רישן טמירין הוה בחיבון אף
כי כבר ידעת כי לית לך בשאר שתף ובכתב כתיב דבעלו ח' בכתר וכו' ובכתיב מרחף
מקום עיי' בס' ויפי ובלבוש ד"ה כי הוא הני מילתי מ' ויחי ע' תע"ח דתניא
ע' תע"ח ובכתיבי אם תכניסי ר' יהודה פתח התיבה שמעו מ"ל דקא"ר ע"כ דמסתיי
אם בתחילה הכ"ל וכתיב חיזון נדיקיה דיומיהן וכתיב ויחי ואשתלחו לעלמין
דלית וכד נסקין מתקברין כלהו ואתיגבירו לבושי יקר לאתלבשה בהו
ונהנין
וכתיב לבושה
וכתיב לתתיבת תשבוחה לעלמין דתתי ובהדוה לבושה ומיתין לתחיית
ולמיקם וכל חיזוי דתית לון לבר לבושה יקומון סה"ד ויתיבו כמו
לבוש וכו' ע"ש ותתעורר תשובה ויבל לבך וכפ' שלח לך ע' שכ"ח
תר"ם ודלי יתבדל דתיתון אלוקטין ממן בלבוש יקר דעופת דכיון
קדישת ח"ם כגונחו דת בהאי עלמין בר כד דתיתי בהדוה נופת
בגונחו דתיתון קיימין בהדוה לעלמין ח"ל אלא דת אתילון קמי רב מ
מיתיבתא וכו' ואיתו לתר דסת הוה בהאי עלמין ככי תכלן דכתיב ויהי
כיום השלישי ותלבשו אסתר מלכות תתלבשת בהדוה דיוקנא דהדוה
עלמא מלכות דת רוחא דקדושה דהוה אלבות שתים כשיב רוחא מ
מהדוה ורוחא דתניין עלמין דתלבשת כי תסתר וכו' אלפני
היולן בלבוש מלכות ודלי דיוקנא דסתה עלמין" ופ"ד כתיב כי נפל
מחד מרדכי עליהם פתח מרדכי ולא פתח תחטורתם וכו' ע"ש ויגיל
לכך כתוב לדברי תר"ו ז"ל וכמו שאלתיהי תרדיסם בתלבשו ומתגשמו
ונפרדלו תלין כן שלדיקים מתלבשים בהדוה אלוקם ולפעמים גם
הדנים ולפעמים גם כשאינם לתוכם בשלימו רק מה' כמו שי
הוא בגלגל חל כתיב בנחי' טשון תחרי כגו' נפ' ברתשית להוקיע כי
אין כו רק נפש דשפיי וכן עם קדושן שהוא כשלים כל מה שהי' רלוי
להשלים לו משתיו כשעה מלכבוה לכפות בבריאתם ובדוה חל ביומיהם
ויכפה חל העשיי והנה בשמה תיכו יוכל אפס הבריאה כלל כי
היה מוכרחת לסיום סם מלכבוה לקומה לאחר שהיה שלימה וכן הדוה
ביומיה לך הכפה שהוא בשעיי מתעלים ובחיים לגמרי דוחי תוחם חל
הדחויים והם מפרשים ומהכה אותם ויש לו חלק מכל מתורף שלאחר
תדם והוה ע"י ודע כי לית יכולת בשום פדיק להשלמה בהוה תלוקח
דבדבן חם לא שתקוה הקדוה תחנעית פרטיות יתלבש בו ניפון ח
מן אפס דבש"ה כי הוא החפה שתחיה לכל כהוכבי ואחלק להם לוה
ע"כ ח"כ לפי זה היה דקאמר ובלה דהיה דתלגלי' כי' דתעיד כלי
אלי לתתחדשת ע"י דאמה בפוף יומיה וכו' וקאמר אחרי כאם אין
אלהי דשלים אתעתר דור הלך ודור בא וכו' לפ"ד ח"ם כי נאה דוקא
שהוה יבא בעשרו שלא יכי בו ניצון של אפס וכ"ל :
והנה על פי זה תבין אחתר פ' ספתם ע' שפ"ו ע"ב ד"ה ח' בשוד
ע' שכ"ו ניכול הממלה כתוך החפים שם בחרתיי אחתר זה ואפתם
קיימו כאפור נודלת מן קינה כן חיש נודד אחקומו ובנ"ד נם
כפור אפת בית ונדדור קן לם היינו ביבה אחר שהה אחרותי כ"ן וכ"ת
נכהה אלהי ואין דבעיד לון קיומה (ע"ל דף ע"ב ע"ד כי כוותני לאלו
אחרי בשוה) ונע"ל את אחכר אחיו בחבר דלאה דלי' וכנ"ל אחר שאת
ויעבד יי' כי לשמעכם הבת קוד עבוד רשיי אחשמיה שויב אתין
דבוה כמה ואיכן דאתי בגלגולא וכנ"ל בעלייה הק"ם כולה בי' וכנ"ל
אחקומה דבכן אחם אחת ילדה אפים רבות בכרם ח' וכו' ואחר אחבית
אלי קוד הביטול וכנ"ל בדף סב ע"ב ד"ה כאי שאת אחגליה בימות
ואתבטחתי בליה ואסיר בשתין רבות בבניה לוה בכי רשיי אחיומא
כתי דאתקבטיא אחלמא אחיר בשתין רבות דאיכון בשתיין דישראל לי
דלו בדקה יאחת ולכאי דאיכו רשי דגלגולא דאקוד קבלת דור הולך
ודור בא ואקומה (לית דור אחתות אפים רבות והאחן לעולם
עומדת בכפת אחרו וכו' :
ולפ"ד אחכן מי שיכה לכוד כזה אחי יוכה לכתר אבי אחלבש
עלית הפלות לאחקות סכיכת ע"י ע"ד ה"ו ע"ש •
אחתר פ' קדת ע' שפ"ם אחתר בלילה לבוד כזה אחי יוכה לכתר אבי אחלבש
בלילה אלים ולאחקות אחקומה אחקי דפקוחת דבספי ויוד אחפתיב
מכל אחערערין ביומין ומכל דומין ביומין ע"כ ולפ"ד ח"ם כי בלילה
בשחוטות עליו חוב אחרי אחתיהם במקום אחד לאחתי לית קנה לך
אקדמתו אחכל אחם בלילה לוחד לאחד אחת בחכן עליוני לאלקיי אחי זכה
חלף במקום אחד לאחתיים לוה אדייק ולאחקות לאחתר דאחכר אקדמונה
דבספי ע"י ל אח"כ יכוין ויפיש כגד עיניו יא"ה הר"ן"ה ויכוין
כלילו שמים כד' פיתים ד"ד ויחבוש בשבי אחתיו (א"א כי שם
אחקבלה (כי ל"ל בס' שומעים לגון בקבלה לבפי"ל בלילה כי ז"ל
י"ל) ובשבי אחתיו ד"ד יאחבוש בה שהוא ירוקה כי שם ז"ל

שם

לא יאבוד שהו לא יאבוד לא בכל לילה ולילה כל בר בא יהיו חולל
בפקודי דאחתרי לא שבוש על ערסי' עב דקטיל חלף ואחלה ושעתי יאחתם
אחיכון ויכין בשרי עמי' ר' אבא אחר חלף אחיכון דסטר שאחלת
לכתיב יפול אצדך אלף ובאחה בחה דבתי' יעלו אחקדוש בכבוד רוממות
לל בגרונם לעשות בקשה וגו' הה"ד לא יאבוד ובפסד אחקומים דף נ'
ע"ב סם אב"נ ח"ץ עלייהו אחתור סם בכפים לא יזוז ואחי שאת
אחיכו מעולת' דילי' לכפלה כד סליקת לעילא בכל לילי לאחסדת
על עובדין שבאחן דבר בם מאלאכי אחבלה ובכל יוסיקין ודוחין ולילין
ושלין ובאחן שרחת בלילה בשתים אחתון אחל בם אם אחבסה אחבסה
שאחן ובשתים אחתון אחבסה לרגלה ובשתים אחתון פרחת בלילה
אחל כי לאחתיל אחל כי לעשותת ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל ק"ם שבל
אחטה בלבת אחתיל שאת והיה אם שמוע ויאחר ויכוין כי הוא
עושה אחכבה אחת בשמיו אל אלהי רש"ח אחיכון שבק"ם ולאלביש אחת
בשמיו כוה לעלות אל אחמוכי ולבן אחיך לאחר שיאחר אחלה אל אלך
בשמיו אל יחזיר י' שלוחיכם אחת ויכוין כב שאת בשם ס"ב אחכ"ע אחת
בשבעה אחיכון ויכוין שבועה ראשו אחרכבה בשם ס"ב ואחלבש כו וס'
והיה אם שמוע עד שאחתם יכוין שבם ס"ב אחיכון ויכוין ס"ב שאות
שיונה אחן ויסיב ויבא ויט ויעבד אחושאחי וגופו אחרכבה אחלין ואחן
ואחתם עד ס' ניצוץ כ' אחיכון אחיכון אחלבש בשבו ולאחה כי
שערי כיסה בסוד אחטבן אחי וכל ניצוץ יכוין שהוא אחלבש אחת בריח
קדש וכ' יכוין בשם ס"ב שהוא ני' אחין אחיכון אחי ניצוץ וכל זה
נרמז בפקודין ויכוין שכל אלו הר"ח אחבריס דכורח ואחכרס עם הכוקב'
והוא אחלבות ויאחר פסוק הבה אחעתו וגו' לאחתי אחרב וגו' ס"ם
ואחרו שיש בהם ס' אחיכון הם ס' שבועים שהם וק' כל אחד כלול
מעשר ואח"כ יאחר י' יהכלך י' יאח י' ישח שהם ס' שבועים (ושעם
שבקהלים שבועים כי סוד הוא אחן י'ודין בשם ע"ד ה"י ולו ה"י ע"ל
דף ו' ע' אל"ב דוק שם פשוט אחכיון) ואח"כ יאחב בשתר עליון
עד כי אחתר יי' אחתי כי שם ג"כ ס' אחיכון ואח"כ כיוון אחפקיד רוחי
ויכוין ב"ע אחיכון אחשמות שם ס"ת בע"ח ויכוין להעלות בשאחן ל
אחלבות בסוד אל' כדי שאחתיולה אחלבות אחל"ת אחן דכורה ונקרא
באחר אח"כ יאחתה על עומאחיו ויכוין כאלו מודה על פשעיו לפני ב"ה
ואומרים אחן לאחיאחו ולבסוף על אחטיון (והוא כי אחתי כב"ם ע"ג
ע' כ"ו אחתר פ' נצ
וקודם לבאחר בשאחת אחתודה בכוחה ואחיין וכך פיקין בשאחי הוא היה
אחכון לבאחר לת שבוש שאחל ושבל ואכיון אם לקרבכת שאחת אחלת
לשם יי' וכו' בכשם דילי' אחקבל עלי' אחיה ויאחדין בכשם : בכשם אחקבל עלי' אחיה וכו' ואי נאיך
ל' אחיאחת ב' אקלילה אחריכה הלא ואחכן אחקבל לו' אחת"י כי בכשם דילי'
ובכאחתי' אחדה בכוחה ואחיין בחיבאחת וכו' וכי שם האחכן אחכת ידע
דת אלת אחיכל בכאת בכת אחיכו עבוד ליה עבוד ואקבכת קדם יי' וכו'
כגונחו דת בפיקין רוחא דבר שם בכל לילי' וכ"ל לוקמוה דבכן אוב
יום ח' לפני אחיתעת דבכל יום ויום נאיך בר שם לאחכדיל בחיבאחת
ולאחסבר רוחי' לגבי דיקלא בלחד סה"ד נאיך אחקדיר רוחי ע"כ ואחכן
לפי דרכינו ואשם שבאיך להחנודות ואחסיים ולאחסבר רוחי' לגבי
דיקלא בלחד סה"ד נ"ך ח' בקדיר ר"אחי ר"ת בת"ל וכדאי שאחין
את ואת ע"ל דף ל"ט בסוד וגלגלו את החכן אחיכל אי בכחר ואחכין
פיטב : ובלע"ד עוד דלית' בח"ת אבפי"ק
כחוסם אחקום אחד לאחרים לת אקנה וח"כ האחערערים ביאי סם
בעלי חוב וכדאי' בבכרתי אחבות אחבקום אחוח והחכוני אקדם וכו'
והנבחי אחחיזק ונכאחיו כי אלו אחת אחבוס אחובה וח"כ כהה בעל
חוב של אדם אחיכם אחיים סם אחכל אם כלוה לאחזר לאדם וכה באחקן
פלוני וכה אחילו באחקום אחד לאחרים אחקני :
והנה כי אחת בפ' בראחשית ע' ל"ת ח' שיטת לבר גם כך אחיה אחתר פ'
סליק כלילה על ערסי בשי עלי לקבלת אלבותת דלעילא בראחשית ע' לא
מכל אחערערין ביומין ומכל דומין ביומין ע"כ ולפ"ד ח"ם כי בלילה
בשחוטות עליו חוב אחרי אחתיהם במקום אחד לאחרים לת קנה לך
אקדמתו אחכל אחם בלילה לוחד לאחד אחת בחכן עליוני לאלקיי אחי זכה
חלף במקום אחד לאחרים לוה אדייק ולאחקות לאחתר דאחכר אקדמונה
דבספי ע"י ל אח"כ יכוין ויפיש כגד עיניו יא"ה הר"ן"ה ויכוין
כלילו שמים כד' פיתים ד"ד ויחבוש בשבי אחתיו (א"א כי שם
אחקבלה (כי ל"ל בס' שומעים לגון בקבלה לבפי"ל בלילה כי ז"ל
י"ל) ובשבי אחתיו ד"ד יאחבוש בה שהוא ירוקה כי שם ז"ל

שם

מ"פ שופטים ע׳ תקכ"ו ° שם במ"פ שופטים ע׳ תקכ"ו לדון בטריפה לסמאל עגים לאדלק׳ בהון כולא וכולה איהו נופא דאיהו עץ ואחרי׳ דילי׳ עגים לאוקדא בהון אשא דאיהו כד מגוס בכל אתר לאוקדא לבסמאל בשכינת׳ עלאה בגן דאיהו תפארת וכו׳) ושכינת׳ עלאה הוא אות ה׳ ראשונה וקאמר וכב׳ אותיות וכ׳ יחשב בארבע וסייף יחשוב שהורגים אותו (הוא כי שם לדון בסייף לאתן לסמאל הב"ד כי רומה בשמים חרבי חרב דקב"ה (י׳) רישא דחרבא (ו׳) גופא דחרבא) וקאמר ובשני אותיו׳ הי׳ יחשוב שאונקי׳ אותו (והוא כי שם לדון בחנק בהבל דיחנק בה אחידן ה"א ה"א בה אנבעאן דימינא ובה׳ דשמאלא וכבר ידעת איך ד׳ מיתות ב"ד בתים ביהו"ד בהתלבשות בשם אדנ"י כי איתא ° במ"פ נשא ע׳ רס"נ פתח ר"א ואמר מן המיצר קראתי יה וגו׳ ע"ל דף ל"ט ע"א ודף מ"כ שכתבתי בסוד מן המיצר קראתי יה גם ראה תרומה בדף מ"ה ע"א בפירוש הפסוקי׳ וברעתם ימותם ה׳ אלהינו שם באריכו׳ תבין מה שצריך לשלב שני שמו׳ הנ"ל ולדון ד׳ מיתו׳ כי אי׳ בפ׳ נשא ע׳ הנ"ל ה׳לי בעוורי בשמא דלא תסר בשמא דהוא קדישא ובשמא דא אדכר אדם ומה דאמר מה יעשה לי אדם הכי הו׳ דתאנ׳ כל איכון כתרין קדישין דמלכא כד אתתקן בתקונוי אתקריא אדם דיוקנ׳ דכליל כלא ומה דאשתליף אתער׳ אתקרי שם קדיש תער׳ ומה דכי אתקרי יהוד אתקרי אדם בכל תער׳ ומה דכי ע"כ והו׳ כי ארב הו׳ שם יהו"ד ואדנ"י כוה א"ק דל"ת בו"ן יו"ד בי׳ תער"א לכן צריך לאחבר שתיהן וטעם שצריך לקבל עליו ד׳

מ"פ ויקרא ע׳ ח׳ מיתו׳ כי איתא ° במ"פ ויקרא ע׳ ח׳ ר׳ חזקי׳ הוה שכיח קמי׳ דר"ש א"ל האי דאקרי קרבן מאי קרבן א"ל הא ידיע לגבי חברייא קרבן מאינון כתרין קדישין דמתקרב כלהו כחד ומתקשרן דא בדא עד דאתעבידו כלהו חד ביחודא שלים לאתקנא שמא קדישא כדקא חזי הה"ד קרבן לה׳ קרבן דאינון כתרין קדישין ליהוד הו׳ לאתתקנ׳ שמ׳ קדיש ולייחד ליה כדקא יאות וכו׳ בגין לאתער׳ רחמי ולא לאתער׳ דינא ובג"כ ליהו"ד נלא לאהים לה׳ אבן צריכין לאתער׳ ולא לאהים רחמי בעינן ולא דינא וכו׳ אבל הא כתי׳ זבחי אהי׳ רוח נשבר׳ וגו׳ זבחי אהי׳ כתיב ולא זבחי י"י א"ל ודאי הכי הו׳ קרבן אהי׳ לא כתי׳ אלא זבחי אהי׳ וע"ד שחיטתן בצפון דהא זביח בגין אהי׳ ההוא סט׳ גבור׳ דיתבסם ויתבר רוח׳ דדינ׳ ויתחלש דינא ויתגברון רחמי על דינא וע"ד זבחי אהים לתברא חילי׳ ותוקפא דדינא קשיא דכתיב רוח נשבר׳ למהוי ההוא רוחא תקיפא נשברה ולא יתגבר רוחי חילי׳ ותוקפא ובעי בר נש לאתיקס על מדבח׳ ברוח נשברה ואכסיף מעובדוי בגין דהוי ההוא רוחא תקיפא תבירא ע"כ : וכבר הקדמנו כי יו"ד סט׳ דימינ׳ אקרי כהנ׳ ומסט׳ דשמאלא דרגי׳ דסמאל אתקרי כלב מנחה דניהכם ולכך דיכי דד׳ מיתו׳ כאמרו על סמאל וכתב לכך צריך לקבל עליו דין ד׳ מיתות ב"ד וע"פ כוונה הנ"ל : והנה לבאר לך אפס קציהו שהקדמנו שצריך למסור נשמתו בסוד בידך אפקיד רוחי ולכוין בסוד באר הנה דוק היטב בדף ל"ט בסוד באר וסוד היחודי׳ . ובכתבי האר"י ז"ל ז"ל דע כי בלילה אין היחוד שאנו עושין לתכלית היחוד גמור רק כדי לעשו׳ כלי כי הנה שכינה ביחוד קדמאה שמתייחדו ספירת חכמה עם ספירת בינה השפיע בה רוחא בכל׳ בסבת דשביק ליה חכמה והוא סוד הדעת שבבינה שהוא השם במלוי יודי"ן והו ההוא רוחא דשביק חכמה בבינה לעשו׳ כלי כדי שתהיה ראויה לקבל השפע בסוד זווגא שלים שהארכתי לעיל : והנה סוד זה הדעת נמשך מדעת העליון שהוא בדיקנא מזל הי"ג בהשפע ממזל הח׳ וכל המשכות או הם מדעת העליון דעתיק דעתיק יומין שהוא הגנוז בין גלגלתא דא"א ובין מוחא דא"א והוא סוד אוירא דיתוב על קרומא דמוחא (והנה כי הלא חכמה הנקר׳ כדרך משל אבא מזל מחסד דעתיק המתלבש בגולגלתא דא"א ובינה מזל גבורה דעתיק אשר במוחא דא"א : גם הקדמנו לעיל כי הה"ח דדעת נקרא אוירא דכיא ולזה קאמר והנה נמשך בה כאו׳ רוחא הנקר׳ אוירא דכיא כי הוא בח׳ חסדי׳ הנמשך מן יסוד חכמ׳ (היינו אחר שקבל ע"י מזל הח׳) דאתמר׳ הכ"מ בכתיב לא ידעו עינו (ע"ל בדיני כע"י) ואמנם סוד זה הוא הוי"ה במלוי יודי"ן ג"פ שמולין רי"ו (וטעם שאנו מחשבין ג׳ פעמים ע"ב כי ע"ל בסוד תלת רישין דכתב ז"ל כי י"ג כיתן דשערי כמקי אורייתא והי"ג תקוני דיקנא ממוחא סתימאה ומשם נמשכו אל י"ג תיקוני דיקנא וא"כ בנוכח ג׳ שמקן דאוירא כולם במלוי ס"ג ואמנם בכל הוי"ה אלו יש ג׳ יודי"ן כנגד ג׳ הוי"ת אחרו׳ הכתוב שתוכה להאיר בי"ג תיקוני דיקנ׳ ושם הם הג׳ הוי"ת במלוי ע"ב . ובנודע כי בדיקנא הם במלוי ע"ב והנה מזל הח׳ הוא שמקבל מחכמה הוא במלוי יודי"ן כי מזל הי"ג שמקבלו ממנו בינה הוא שם אהי"ה במלוי י"ן ולזה קאמר . והנה סוד זה הדעת נמשך מדעת העליון שהוא בדיקנא מזל הי"ג בהשפע ממזל הח׳) וכבר הודעתיך כי שם רי"ו מטיל היסוד בפעם ראשונה לעשות כלי בסוד רי"ו שהוא ככלי ואח"כ מוסך לה סוד הע"ב כללות רי"ו ואז שם זה כדי שיתגלו הספירות מן א"ם כ"ה שהיו גנוזים בחכמה ומשם נותן לבינה לכן סוד רי"ו הוא נוקבא (כי רי"ו גי׳ גבורה כי כבר כתבתי כמה פעמים כי החסדים נקראים בלשון זכר והגבורות נקראים בלשון נקבה) : וכבר ידעת כי חסד גנוז בפומא דאמא ונמצא כי יסוד זה הוא נמשך מן החסד ולכן גם שם במלוי יודי"ן לעולם היא בחסד וכן ע"ב גי׳ חסד ואמנם ג"פ הם רי"ו עניינם סוד חסד חסדים פי׳ כי ג׳ פרקי׳ דורוע ימין חסד והם מתגלים בפומא דאמא ואלו הם שמהם נעשית כלי וא"ם מה שידעת כי החסד מתתקנת לאוטרוניתא ונמצא עתה כי סוד כלי זה להגדיל חכמה ובינה הנקראת אוירא דכיא הם ה׳ חסדים דדעת ואשא דכיא הם סוד ה׳ גבורות שביסוד בינה ומאלו השנים מתתקנת גלגלתא דא"א ונעשית מהם סוד הדעת דז"א : ונמצא כי מיסוד חכמה ובינה נעשה דעת דז"א וכו׳ והרי נתבאר כי בתחלה בין בבינה בין במלכות צריך לעשות כלי ואח"כ היחוד השני כדי לגלות האורות של מעלה ואמנם סוד עשיית כלי זה הוא בחצות הלילה כי אז יחוד חכמה ובינה בסוד ע"ב רי"ו וכנ"ל : ומשם נמשך לת"ת ואח"כ בבקר בשמע ישראל הוא יחוד חכמה ובינה ובשים שלום הוא יחוד ת"ת ומלכות ע"פ כוונת שהארכתי לעיל . ונמצא כי יחוד ק"ש שבלילה הוא תכלית שיהיה היחוד של ק"ש והיחוד של נפילת אפים . והנה מן הראוי היה שיאמר שמע ישראל וגו׳ בחצי הלילה כי אז ואנו אמנם אנו אומרים אותו קודם שישן כי אחר כך בחצות הלילה נעשה הדבר למעלה על ידי נשמתינו עכ"ל . אף שאין לשונו ממש . ובזה תבין המשנה מאימתי קורין את שמע בערבית וקאמר שם משעה שהכהנים נכנסין לאכול בתרומתן עד סוף אשמורה ראשונה וכו׳ : כי איתא בספר מערכת אלוהות כי הלילה נחלק לשלשה משמרות ואשמורה ראשונה כנגד חסד ע"כ : וכאן הוא סוד להמשיך חסדים וכנ"ל . אבל חכמים נילו סוד הנ"ל ואמרו עד חצות היינו לפי סוד הנ"ל .

ובזה תבין ° מאמר פרשת ויקרא ע׳ י"ט זה לשונו ר׳ חזקי׳ הוה
מ"פ ויקרא ע׳ י"ט יתיב קמיה דרבי יצחק קמו בפלגות ליליא למלעי באורייתא פתח רבי יצחק ואמר הנה ברכו את ה׳ כל עבדי ה׳ העומדים בבית ה׳ בלילות וגו׳ האי שבחא הוא דכל איכון בני מהימנותא ומאן איכון בני מהימנותא איכון דמשתדלי באורייתא : וידעין לייחדא שמא קדישא כדקא יאות ושבחא דאיכון בני מהימנותא איכון דקיימין בפלגות ליליא למלעי באורייתא ומתדבקי בה בכנסת ישראל לשבחא ליה לקב"ה במלי דאורייתא ע"כ ע"ש . והוא סוד הנ"ל . וכל המאמר כתבתי לך לעיל דף י"ט ע"ג וע"ד דוק היטב : ומכח זה תבין חיוב סוד ק"ש שבלילה ואין משאר טעמים . ראה תראה ° בספר חסד לאברהם נהר כו׳ זה לשונו .
בספר חסד לאברהם נהר כו׳ צריך כל בר ישראל להזהר ולהשמר בכל לילה ולילה בעת שוכבו להציל נפשו מכל המזיקין ומכל רוחין בישין ולהרחיק מעליו . ומסביבות מטתו וקל וחומר משלמה מלך ישראל ע"ה שהיה אדון כל החכמי׳ ומושל על השדים ועל כל זה הוצרך לתקן ולסדר מטתו בסוד גדול כדי להנצל מפחד לילה מפחדן של המזיקין ורוחין בישין הנקראים בשם לילית על שם שמולטין בלילה . ואם שלמה המלך ע"ה כך קל וחומר כל אדם : ולכך צריך להזהר נלומר קריאת שמע סמוך למטתו ממש עד כאן עיין שם : ואנא בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו בסוד קריאת שמע שעל המטה . דע כי לא יש עבירה בכל התורה מגי שמוליד מזיקין כמו המוציא שכבת זרע לבטלה . ובאר סוד נפלא לתקן נשמתו של אדם כדי שיצא נקי וטהור מזה העון בעזרת השם יתברך שמו . דע כי כמו שמוציא אדם שכבת זרע לבטלה או הוא פוגם במחשבה כי איכו משתמש בשום כלי . לכן עונשו מגיע עד דעת העליון דחכמה ובינה : והנה דוגמא מה שהוא משמש בלי נקבה כביכול גם למעלה נמשך הטפה של אותה הנשמה של הזכר ואינה משפעת על המלכות רק יוצאות לחוץ בקליפות נוגה . וזה הטיקלא דעשיק נשמתין . והנה אשת זנונים פתי לחוה על ידי קליפות נוגה ונמשכה אותה הנשמה אלי׳ ואז מתלבשת בה כח מזיק אחד מן אשת זנונים . והיא נעשית גוף ומלבוש אל אותה הנשמה .

ניצא כי המוכי' טפת ש"ז הוא טפת נשמת בנו שיהיו מתלבשין בגופין
שנעשין מאשת זכוכן' נמצא שהחזיר הטוב אל הרע והנה תיקון חטא זה
הוא להמית אותן גופין כדי שיבריחו אותן הנשמות למקומן ואלו הן
אותן המזיקין שמוזית אדם ע"י ק"ש שאומר על מטתו ואמנם יש עון
דומ' לזה והוא מי שמזדווג עם אשתו ואינו משהה לגמו' הטפה אך אינו
ב"כ חמור כמו אז ודע כי אע"פי שאין אותה טפה ראוי' להוליד עכ"ז
נבר' ומתכ' משחר' ואז ונם צריך להמית' בכל ליל' ויש אדם שיכול להמי' אף
וקב"ה בכל ליל' וכו' והנה כמו שיוצא מן האדם מזיקין אז בלא אשה כך
האשה בורא' מזיקין בלא איש וז"ם לא תאוכ' אין רע' שהי' הלילי' ונגע
שהו' שמא לא יקרב באהליך שהי' אשתך והנה מיתת אז הוא עכין וחרב
פיפיו' בידם והעכין הו' דע לך כי אח' שבארנו כי עון זה פוגם עד א"ו
א"כ אנו צריכין להוריד שפע מוזל' דדיקנ' דעתיק' דעת עליון החופף
על אז"א כנוד' דבמוזל' אתכללו ואז יוריד שפע גדול משם ואז אין יכולת
בקליפו' להתגבר לקבל אות' כלל ועיקר ואז מתי' ושוד הדע' הזה הנק'
מזל' כבר באדתי שהו' ג' הוי' של מלוי יודי"ן וכל א' ג' ע"ב והג' ג' רי"ו
הרי כסוד דעת ע"ב רי"ו הו' עיבור של המשכת הטיפה וכו' והנה עתה
ביאור איך ממיתם אותם וקאמ' רוממת אל בגרונם כי אל הו' סוד דיקנא
שנק' א"ל בסוד אל רחום וחנון דאית בי' קוצין כמנין א"ל תקיפין כי זה
הדיקנ' חופף על גרונם ואז נמשך מזל' התיקון הי"ג הנק' חרב פפיות
בידם פי' וחר"ב בג' רי"ו שהם ג' שמו' דמלוי יודי"ן דבהאי מזל' (ובזה
תבין מה דאי' בפ"ק דיבמו' אמ' רבא רמז לשניו' מן התור' מנין דכתיב
את כל התועבת הא"ל עשו אנשי הארץ וגו' הא קשו' מכלל דאינא רבות
ומאי ניהו שניו' ומאי משמע דהאי אל לשנ' דקש' הו' דכתי' ואת אילי הארץ
לקח ע"כ והו' מבוא' היינו א"ל הנ"ל סוד ל"א קוצין הנז' ולבך כתי' גבי
פר' עדיו' לרמוז הנ"ל והא דפריך ומאי משמע דהאי אל לישנ' דקשה
משו' דע"פ הרוב כתי' חסד אל כל היו' רק כאן רומז על סוד ל"א קוצין
שהם תקיפין) וקאמ' שם כשאומר ק"ש ראוי לכוין שמייחד ח"וב בג'
שמו' יהוד אלהינו יהוד שהם ח"וב ודעת שלהם שמקבלי' מדעת עליון
ומזל' ומאלו הויו"ת נשפעי' עד המוחין דנוק' דז"א ובזה מתי' החצונים כי
סוד הדיקנ' לכפא' דיני' כנודע ע"כ: ובזה תבין נמ' פ' כל היד המרבה
לבדוק בנשי' משובחת ובאנשי' תקצן ופי' הש"י תקצן שמתחמם ומרגיש
כשמשמש באמה ומוצי' ש"ז לבטל' וקאמ' שם רא"א כל האוחז באמה
ומשתין כאן מבי' מבול לעול' אמרו לו לר"א והלא נצוצו' נתזין על רגליו
ונרא' בכרו' שפח' ונמצ' מוצי' לעז על בניו שהם ממזרי' אמר להן מוטב
שיוצי' לעז על בניו שהם ממזרי' ואל יעש' עצמו רשע לפני המקו' וקאמר
וכל כך למה דאר"י כל המוצי' ש"ז לבטל' חייב מית' ר"י ורב אמי אמ' כאן
שופך דמי' וכו' רב אשי אמ' כאן עע"ז וכו' וקאמ' באנשי' תקצן איבעי להו
דיכ' תכן או לטותא תכן ת"ש דתני' ר' טרפון אומ' יד לאמה תקצן ידו על
טבורו אמרו לו ישב לו קוץ בכריסו לא יטלנו א"ל לא והלא כריסו
נבקעת אמ' להן מוטב תבקע כריסו ואל ירד לבאר שחת ע"כ ובמ"פ
ויחי ע' תס"ז אפס קציהו אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעש' לו מ"ט גמול
ידיו אר"י לאכלל' מאן דוכי בידוי לאפק' ולחבל' ורעי' בריקני' אקרי רע
ולא חמי אפי שכינת' דכתי' כי לא אל חפץ רשע אתה לא יגורך רע וכתי'
ויהי עד בכר יהוד' רע אוף הכי אוי לרשע רע ווי להוא' חייב' דאיהו רע
דעבד גרמי' רע כי גמול ידיו יעש' לו לאכלל' מאן דוכי בידוי לאפק' ורע'
בריקני' ולהאי טרדין בהוא' עלמ' יתיר מכלא ת"ח דהא כתי' אוי לרשע
רע וכתי' לא יגור' רע וכלהו סלקין והאי לא סליק ואי תימ' שאר חייבין
דקטלו בני נשא ת"ח כלהו סלקין והו' לא סליק מ"ט אינון קטילו בני
נשא אחרנין והאי קטיל בנוי ממש אושיד דמין סגיאין וכו' ע"ש הפלגת
של עביר' זו ועיי' במ"פ בראשי' ע' קפ"ב ת"ח מאן דאתדבק ביצ"הר
ואתמשיך אבתרי' אסתאב הו' ויסאבין לי' כי רבה רעת אדם על הארץ
כל בישין הוו עברין ולא אשתלי' חובייהו עד דהוו אושדין דמין למגנא
על ארע' ומאן אינו' דהוו מחבלי ארחייהו על ארע' הה"ד רק רע כל היו'
וגו' אר"י וכי רע לא איהו רשע א"ל לא רשע אפי' ירי' ידי' לגבי דחברי'
אע"ג דלא עביד מדי אקרי רשע. אבל רע לא אקרי אלא מאן דמחבל
ארחי' וסאיב גרמי' וסאיב ארע' ויהיב חיל' ותוקפ' לרוח מסאבא דאקרי
רע ע"ב ע"ש כל הע' ויכנס ירא"ת ה' בלבבך כי הוי על שכני' הרעי' כמו
שאנו מתפללי' מיצ"הר ומשכן רע היינו יצ"הר כי ז"ל בפ' החליל דקמח
דרש רב עויר' ואי [illegible] יהושיע ז' שמו' יש ליצ"הר הקב"ה קראו רע שנ'
יצר לב האדם רע מנעוריו (כי בילדותו מסית לחטו' בהרהורי' וגורם
להוצא' ש"ז לבטל' אז הוא אוי לרשע רע וכנ"ל בכל פרטי עביר' זו גם
מבי' שם פסוק וכל יצר מחשבו' לבו רק רע כל היו' משה קראו ערל שנ'
ומלתם את ערלת לבבכם והוא כי אית' במס' עירובין דף י"ט ע"א

נמ' פ"ק דיבמות

נמ' בפ' על היד דף י"ג

מ"פ ויחי ע' תס"ז

מ"פ בראשית ע' קפ"ב

נמ' פ' החליל דף מ"ח

פ' עושין פסין דף י"ט ע"א

עובדי הבכא ההו' דמחייבי חדא שעת' בגיהנ' ואתא אברה' אבינו ומסיק
להו ומקבל להו בר ישראל שבא על הכותי' דמשכ' ערלתו ולא מבשקר
לי' ע"כ וע"ל דף והא דקאמ' נמשכתו ערלתו כי אפס קציהו
ממה שכתבתי לעיל באות' זונ' שהניע' לו ז' מטו' בזמן קיו' מנות מילה
בכריתו' הערלה שאז מתגלי' ע' אורו' בחסדי' המגולי' שהם גימ' מ"ל מן
חשמ"ל כמו' בפ' ויקהל כד אתעבר קליפ' נוגה אקרי מל ובאשר הערלה
קליפו' נוגה נאחזו' שם מחמת עונו' וכו' אזי נמשכתו ערלתו עליו ואז
קשורה בו ככלב כאשר הארכתי לעיל כי יצ"הר שמנד סמאל נקר' כלב
אשר נמשכת מן ר"הר. כי זה לשונו במ"פ פנחס ע' ת"ן מאן
ר"הר חללה שפחה זונה נדה בת אל נכר' רשות דסמאל ונחש ושבעין ממנן
ולכך בתי' במשלי ז' והנ' אשה לקראתו שית זונ' ונכדת לב הומי' הי' וסורר'
בבית' לא ישכנו רגליה פעם בחוץ פעם ברחבות ואכל כל פנה תאריב
ע"כ. היינו כנ"ל כי היא בדשות הרבים עומדת והנה שם סיום הסי'
מסיים כי רבים חללי' הפילה ועצומי' כל הרוגי' דרכי שאול ביתה יורדת
אל חדרי מות והוא בסי' ז' נגד ז' שמות שיש ליצ"הר וז' מדורות הגיהנם
ומתחיל אחר זה סי' ח' הלא חכמה תקרא ותבונה תתן קולה (ע"ל דף
ד"ענ"ד והוא מאמר פרשת תולדות ע' של"ב) אני חכמה שכנתי עדמה
וגו'. כל הסי' ומסיים להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם אמלא לזה משה
קרא ליה ערל ודוד קרא ליה טמא שנאמר לב טהור ברא לי מכלל
דאיכא טמא והוא כי טמא גימטריא כ' נגד כ' שערי טומאה כי מזה
הטעם יצאו ישראל בחפזון כי היו נשקעים במ"ט שערי טומאה אם
היו ממתנים עוד רגע א' היו שקועים בכ' שערי טומאה ולא היו יכולם
לצאת לעול' ומזה טעם לפע"ד חמץ במשהו היינו נג"ד שער ה"נ ומה גם
איתא בפ' שופטים וישאהו במוט בפרודא מנייהו בלא א' באמצע וכו'
דלית יחודא לס"א אלא וישאהו במוט בשנים סמאל ובת זוגו עולם
הנפרדי' וכו' ולזה נקרא טמא ולכן גבי מצורע כתי' בדד ישב וטמא טמא
יקרא בכתבי האר"י ז"ל בד"ד גי' חוץ מ"י הקדושה וטמא טמא יקרא
שנמסר ביד איש שדה הוא סמאל והנה לעיל בהלכות ק"ש הארכתי מאמ'
פ' פנחס ע' תי"ו ומסיים לשמאל רוח סערה עלייהו אתמ' לב חכם לימינו
ולב כסי' לשמאלו רוח אעב' לי' הה"ד ולבי חלל בקרבי ובג"ד זכה לנשבא
רוח צפוני' בכנו' דילי' ואתמ' כי' כה אמ' י"י מ"ד רוחו' באי הרוח והוה מנגן
בכנור וכו' דמסיים ובאבוד רשעים רנה ע"ל דף ה' ע"א וע"פ זה תבין
מאמר פ' ויקרא ע' י"ט ת"ח בשעת' דבר נש קס בלילה למלעי באורייתא
ורוח צפון אתער ואתפלג ליליא ההיא איילתא קיימא ומשבחא ליה
לקב"ה ע"כ. ואיתא בפרק דמס' ברכו' דף נ' ע"ב אמ' רב אחא בר בזנא
א"ר שמעון חסיד' כנור היה תלוי למעלה ממטתו של דוד וכיון שהגיע
חצות לילה בא רוח צפונית ונושבת בו ומנגן מאליו מיד הי' עומד ועוסק
בתורה עד שעלה עמוד השחר ע"כ: כי אז אתער סוד של כנור וכנ"ל
דף הו' אז נאמר ובאבוד רשעים רנה ולזה כתבתי לעיל מה דאיתא
בפ' בא ויהי' בחצי הלילה בזמנא דאיהי שלטא ואשתכח האי למעבד
נסין תדירא וכל נמוסא דאתעביד בלילה בפלגותא בתראה אתעביד
ע"כ והוא מובן לפ"ד כי ז"ל בפ' ויחי ע' תנ"א כד שארי ליל' ליוועאל כמה
גרדיני נמוסין מתערין ושטאין בעלמא ופתחין סתימין ולבתר כמה
זינין לזנייהו כמה דאוקמינא וכדין כד אתפלג ליליא סטרא דנפון
נחית נהיר נהירו וכו' והשתא איהו עדנא דקב"ה תאב לקליהון דצדיקי'
בהאי עלמ' אינון דמשתדלין השתא באוריית' דקב"ה אצית לקול מלייהו

סי' ר"מ איך יתנהג אדם בתשמיש המטה

אם הי' נשוי לא יהא רגיל עם אשתו אלא בעונה האמורה בתורה איתא
בפרש' קדושים ע' קמ"ד וידבר י"י אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני
ישראל ואמרת אלהים קדושים תהיו כי קדוש אני י"י אלהיכם ר' אלעזר פת"ז
אל תהיו כסוס כפרד אין הבין וגו' בכמה זמנין אורייתא אתערת כמה
זמנין אריתת קלין לכל סטרין לאתערא להו לבני נשא וכלהו דמיכין
בשינת' בחוריהון לא מסתכלין וכו' ווי לון ווי לנפשיהון וכו' זכאין אינון
צדיקיא דמשתדלי באורייתא וידעין אורחוי דקב"ה ומקדשי גרמייהו
בקדוש' דמלכ' ואשתכחו קדישין בכלא ובג"כ משלפי רוח דקודש' מלעיל'
ובנייהו כלהו זכאי קשוט ואקרון בני מלכ' בנין קדישין ווי לון לרשעייהו
דכלהו חציפין ועובדוייהו חציפין בג"כ ירתין בנייהו נפש' חציפא מסט'
דמסאבא כמה דכתי' ונטמתם בם חסר א' אתא לאסתאב' מסאבין לי'
אל תהיו כסוס כפרד דאינון מאריי' (ס"א דמסאבית) כדאית' בפ'
שמיני ע' ע"ב טעם לזה ע"ל דף כ"ד מה שהארכתי בביאו' נמ' ו' דברי'
נאמרו בסוס וקחשיב א' מקן אוהב את הזנו' א"ר מ"ט פרשת' דעריית'
ופ' דקדושי' תהיו סמוכי' דא לדא אלא הכי תאנ' כל מ"י דאסתמר מאלו
עריין בקדוש' אתעביד ודאי וכ"ש אי אתקדש בקדו[illegible] דמאריי ודא
אתערו הברי' אימתי עוכתן דכלא לאתקדשא בר נש ת"ח

מ"פ פנחס ע' ת"ן

משלי סי' ז

משלי סי' ח

פי' גמ' דברכו' דף ע"ב

מאמר ויחי ע' תנ"א

מאמר קדושים ע' קמ"ד

ת״ח יתין דבעי לאתקדשא כראוית קמי מאריה לית לשתתם שלא לעשות
ליה ולית לו בשלמות ליליא דהא כסדרא שעתא קב״ה משתעשע
בנ״ע ורחמוהי עלאה מתער וכדין רוח שעתא לאתקדשא מאי ליה לאר
כגי כשר תלמידי חכמים דיידעין אורחוי דמאריהון בשלמות ליליא
שעתא לאתוון לאתקדשא לאלעאי בתחוונא ככפת ישראל
לכשרול לשמל קדישא לאתקדשא בליליה דשבת דדשעתא דכלא
אשתכח אתוון לאתון בהאי שעתא לאתקשרא רעותא דקב״ה וכנסת
ישראל כד״ל כגים לתתן ליהוד תלהיכם ואלין ת״ק קדישין דכתיב
קדושים תהיו כי קדוש אני ה׳ ע״כ. ונמוקו הוא כי הקדמונו ע״ל בפי׳
ת״כ כי תחת כנגד ע״י ב״ש ובכולן לכל אד יומין נמנין. ויהיה אלין
לייהיה ואלין לשמלאל אלין בייהיכל דקדוש יתי שוכא בגין דשוכא ואלין דשלמלאל
לקדוש יתי הדשה וכו׳: ואלין לקדוש יתי שוכא בגין דשוכא ואלין דשלמלאל
ללא לאתקדש מכוחא דכניית קדיש ב׳כוף דשבב בשמתרשעה וכנ״ב יוסף
דיהיה רוח דברי׳ סתום מכוחי בשבת כדשבב ולא יכיר לי׳ מכנית לאתגלי
בשבת ד״ם תחר רוח דל יוסף רוח עלאה בהכהי שבת שהשבב כיון דהיהי
שלטא כאי לאתקדש מכוחי בגין דלי לית מתים לי׳ גרים לאתקשבת רוחא
להון ולרל תשמה שבת ויהיב רוקפא להה שבר ואפשי בשלמא שטרית
לשתקדש ב״כ וכו׳ ס״ם והכה הקדמוני לעיל כי יש י״ד מתים טובים וי״ד
מתים רעים וע״ל מפ שכתבתי בהיותו אותם ס״מ תחרי שלא יבא בכל שת על
קדוש ובגין כוף אפ כי הקדמוני לעיל דף ע״ג ו״ב בהיותו ת״ט עוי
מצוי בריאת והוה יוסי הקדישים קן שם בחצן ולא ופרשה תלם ולכך
בחני בריאתו שלטת בלילית ונשת ולגרת תחלת ואח״כ בחני בחני בלילי
שעתעשר כגור ע״ם קוד הכ״ל ואז תעביר יומשלת ודון וכל הדשע כלה
כשאן תלה ואכן אותם הכרמו בכגור ואז נדיקי ירחו ויפתחו ולבוד
ובגד תנות ליליה תשוי כמו בשבת דשבון בכל קוד ח׳ הוה רלה
מאחר בשבת תרלה והי לית ס״ם בריאות ע״ק ס״ט תשם שהחדם ידע את חוש
בריאתו ע״ק וכן משמע: ותיומה דאתאחר ד״מקדשא קב״ה לית דאתייהי בשבת כי ד׳
ע״ל דף י״ג ע״ב תתרחק בשלחי׳ כיה הענין שם פרשים כי׳ הוות יהיה
פירש תופלה י״י אחד ושמו אחד וכוא תבון ס״מ אחד ע״ק ס״ט דאתרי תכי עדות
מאחר ע״אחרי אחרת מכיך בשם דאתגלי(כ״ל ע״פ פשוטו) בשתיותי כתי׳ כי ישרים
ע״ק ס״ט ון״ם דרכי ה׳ וצדיקי י״י ילכו בם וכל תלכוין דצדיקי׳ דיידעי לוחיהו ד״ק ב״ה
ואלין בהו ואשתמודען בהייהו וכל תלכוין תכ״ת לאתעברת ה׳ שלחה
בהיותות וחכיכות ללא מתפרש מיכ״ע ד״ל לשלמין וכו׳ כל המאחר ע״ל
דף כ״ח ואשם קניהו דתני אחר ס״ם לית תיעול מטרוניתא בחדות ס״ה יכול עד
דיידעין תלכות׳ וכו׳ בשתים ביום שהוא יום ה׳ ושמו ה׳. תכף מתם
ערות לחות אחרון לא תגלה תחת ר׳ יהוד׳ דאל ישראל לאתקדא ולחות
תחר דל יהודאי לאתקדשא אלין יגלון ישראל כיכי שתיהיי
ניתתייהי יהודאי לאתקדא ע״ד תיקוקרחיותת דקב״ה דקדיה ליישראל לחיין
שב לאתגלא אחרי ואחרי אלהכרת כל שלכך ח״י יהוד׳ אי אחי לאתה לעני ואי
רשי לאתה אחרי אלא לא תאלה אלא לא תתעדי לשלמין תקדי דייש כד״ל
ריאך נויא לאכיך אל תשוכח ואהי רוח דאלה דאחר ר״ם לישיא אלאה
רשיא תקדי כגין דלא תעדי דחיותת דאכיך אחרי מיכה לשלמין) ולשוב זה
ענין ס״ם תשרכם״ב כשם רשיא שהיותו כי כשתיהו פ׳ אשם כתקו דלא
תעדי דחיותת׳ לשלמין ע״ל בשוב בט״י ואשם כשאת אשה ואתה אחרת
ישתעדי כשם שהוא שוב שכיל שוב ואשם נשם) ואיתי׳ אתת׳ כלה תקדי אחרת
כשה דאתקדשי אחרת לבת מטרונה ובניהו כתיים שתיבתין דיהל דכתי׳ ככת
ערות אחותך אל תגלה בת אחיך כין דאחר בת אביך אמי הוא בת
אחות אשתך אל תגלה ערות בת אחיך אחותך אתה בת אמך אחי אבך אל
תקרב אל אשתו דאחי אבך הוא ואחי אמך אל תגלה ערות אחות אמך
תקדי׳ כי׳ש׳ע״ל דף י״ג ע״ב ס״ם אשפטי ע״ר״ג ורי״ל וינ״ל לכך.
ר׳ לחת אחר בשבת ובכה בית דאתעבדי בחכמי׳ חוי ית׳ת׳ דאל תהר דשפיך
מגגון בת״כ מלכות בית אלו מולכת תוך כל מקוח ון(י) כדכתי׳ עם
ת״ת ועשנני ובמדר תנכומא ונו׳ (ותבין ככל ע״ם ס״ם אחו ע״ק״ו וע״ל ר׳
ע״ג וע״ל ח״י יהוד׳. ישראל אחון תקדין לקב״ה ללא תעדי דחיותת
כשאחוכר ענין שהוכר לה יתיר בשתיהו דאל תעדי דחיותת׳ לשלמין
כשאחוכר ענין שהוכר לה יתיר בשתיהו דאל תעדי דחיותת׳ לשלמין
כל סטר אלה בחדי׳ כתי׳ בחכמי׳ כלילין כי יהיהו אחוכר לה יתיר
(ומהו ע״ל דף י״ח בכוחיו אחת ומכר יוסף ואחרן וכו׳ ע״ל דף
כ״ח ע״ג כתי מיכי מיכה הוכח כדי בחכר תכירו אלא תתעדו שניך
לשלמין כי כ״ש כ׳ שמיי ווני כאחר שהי אלהכון שם ווני שכמון
סב״ה קיים והו ווני נשוי כשאשה ע״י ת״ת ויסוד שהם תרי ווי״ן חו
ווני שהן בגלון ס״ישראל ע״י יסוד כל אלא תדעתו וכו׳ ע״ל ואניו כפ׳
ת״רומה ואת״ת לכחוכל דנלמת׳ כתי׳ לולו מים תכי ים עם קניהו

כולקוס חודש
ערב מילה
סימן כ"ג

ומלה ביום השמיני כדכתיב ביום השמיני ימול בשר ערלתו וגו'
דוחה לחתיכות ע"כ: אבל לפי מה שכתבתי כי כל שם אלהים מרומז
במשך שתי מילה ולכן נקרא שתי מילה כי שם מרומז אותיות של אלהים כי ה'
הוא סוד עשרה ל"ל ע"ל ס"ם ע"ה ו"ל ו' שפה קדושה ויתעשר וכו' וכ"ל
ומקרא כי שם בריתמיתיר הוא בעשרה שביסוד (ה"ק) לאחותי לה נתנו
אות א' כמוך מ"ל: אבל לפי מה שהקדימו יותר, דקר"ה אלף שנין תיהוי
ודלת שתי דברים כנ"ל ונכנים אמרו יוסף ובלה דחקתי בדיין על שתי
ולית לך קרא כשיר השירים דלית אות בי' רחל דחשמה ואלף נהלו וכו':
ואי תימא אלף אלהים לית לה אלכר הכא ודלת אלהים אלף טמיכת הוא
ושמירת תיהוי ע"ם דכתיב שבלתי לעמוד והוא הה נקרא מילה כלי א'

מילה בפרשת
עמוה ע"כ"ד
מילה בפרשת
משפטים ע'
קס"ד

כי ל"ל בפרשת תצוה ע"כ"ד ולקחתם לכם פרי עץ הדר כד"ל הוד
והדר ס"ם אלהי"ם ואחון הוא הדר לו נדיק אלהי אלהי אלקי הדר והוא
דעלמא לאתיא הוא לעיל לי' נ'לגני עפרוכת לאתכסיו' תדיר ע"כ:
משפטים ע' קס"ד בפרשת משפטים ע' כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבוד ובשביעית יצא לחופשי
חנם כסף אין לו: ואיתא בספרי דאיתמר בשבת ע"ב ד' מיתות נתנו
לבית דין אלו סקילה שריפה הרג וחנק ואיתמר רבינו תנחומי שבשביעית
ותשתרר ותשתוייהו קב"ה בשבע שהם שלש עשרה בק"ש שהם ד' ראשונו
לכל כנגדנו וחמרא בידם להיות ואחרי לישיבת דחיכתי דחשחר שפה
דילך ולישבת דחיכתי דילך ס"ם תעיין שמעון דילך תלין שפיותיה דיליה
ולאי שמע דחיכתי מחלל בשמעך ד' ה"ק ו' ה"ק ואי תימא שמעון
ואוזנו ה' את כל תוכחותיו ואת כל הדשאי שיהיו נכוי תקשה לך כמה
ומקור תהלות ה' ידבר פי וכו"ל ע"ם מחתימ"ב בריתמיתיר ע"ק"ן ישראל
דסיון כת"ר ד"ה ו"ה ה"ה וחתן דמלה ישראל עלה בחשבונה לכנרית
דסיון תשב ת"ר וכי תשכח שמח קדושה) דלתיקון חלין חסדים שפוחין
כוחותיו וכו' דשכינה תתי' כותב תפרני דיוד דיל ע"ם דתיהו על שכחל
מתו' כו' ו"ל יהוד כ"ו שכינה דתיהי תל דיל ע"ם קיומותיו תלתלים
שתורו' כעורב ותוקיעה של כל קרן וקרן תלי תלים של הלבו' קרן ד' מן
תת"ר תל שהכל עוני והלי הו' תחיד בין ת"ח ובין ר' הה"ר כי כל בשתי
וכחרן ותי' דתיהי בשתי' נכתרים שעלה תוקיעה מתלי תתי' כתם חצינ'
ע"ם העולם עומד על תורה ועל עבודה ועל גמילות חסדים שנ' אמת קנה
תיהו כלי דשכינה דעלי קיימין ת"ח ד' דתיהן שתי' ותרע דכתי' אם לא
בריתי ובו' ת"ח תלים הה"ד ותקרה תשתא השתי' ר' דתיהן הה"ד ובתרן
ההוד הלי ובנין דבריית דתיהד כין שתי' ותרע' שבועה הה"ד תי' ר'
שכבו עד בקר מתן דלותי לשקר כלו הרים בכלי דשתי' ותהד' עלמא לעתה
ובלו דתיה בה יעדי קלי דד מקוה"ד ויעשתאר תחר סמא כתתי' שקר
וכו' ע"ם ב"ב מה תבין מקבת עלמא ע"ם מה הי' כוונתו בו מקומות עלמא
לעי"ל דת"ל אחר ולכן כתיב מיהה תמח את זכר עמלק מתחת השמים
לא תשכח כי תיהי' כח בריתמיתי ע"ל כ"ד דיקיש השמי' כתן ו' דתיהי חות
דתיהי שמי לתי' השמי' לתקשמעו אני פמיטו חד לתהנה' לתרע' לתשקת'
לשמו' כשת' והלי תיהי דיקיש השמי' מתן תיהו דיקיש השמים דת תיהו
פשיטו דתשמעו מתת ' כגוונ' דת ניית"ל ע"כ והתת מוד כוה ב' וכל"ל
ע"ם ויקהל ירוד לבריתמיתי קדישא תיהו (י') וכו' מסר אזכרן תתי' תיהו שת תית ספר
ע"ם ן' לעולת ותית ספר לתתת' ותכרון תות קיימת קדישא לבעיל וכניס לנעבי'
כל תיהן דלעילא מסר אזכרן תרין דלעין דתיהון חד ורזא דת סם יהוד
סם חד יהוד חד (כי סם היינו תלבונית) וכלה תלה חד כגון דתית סם
תתית סם סם לבעיל דתיהו תקרי סם מיתה דלת ידע ולית תתקרין
ביישיבה כלל אחי תקרי בקודה עליה (היינו תכונה בסוד בריתמיתי
בתמית כי כתי' עלת' שתי' תיהי' וכרון והתי סם (היינו תלבונית)
ומי תקנה שתי' כגון דקן שתי' תקרי סם תהיה' וכרון דתיהו קנה שתי' דבעיל
תיהי מקודש דלתתת' דלית סם תהיה' וכרון דתיהו קנה שתי' דבעיל
בל תיין דלעיל' ורזא תיהו קנה שתי' דת ע"כ יסוד נקרא וכרון
וספר תי' תלבו' כיינו שבועה ולכן כתי' בשלח נבי תעלה שפנס כוה
ספר וכרון כסף ה' ותית כוה בחד דרגת ק"ן לו הקב"ה כתוב זת"ת
וכרון בספר ויס כתבי יהושע כי מחה תמחה ' וכי' כי תית נבי

כי תיתי ס"ם בפרשת כי תשא ע"כ"ד זה לאומו ולחרן ל מ"ם בריתמיתי
לעולם עומדת ואין לה שכינת' דתיהי עומדת ליה ותיהי שתתת ע' קכ"ד
דקיימת ליה וכנין דת תתתר לית תול יומת נתי' לית ת"ל שת לי'נדים
עלית לכל כך כמ שתתת דלת קיימת ליה שתתת תלת לכעלה וכו' .
ובכעלה לית תול כתב דתוקיימת לין תול לישראל וכו' : ע"ב
עיין שם : (וזי' דתיתת במתיר פרשת תחדי תות ע' קל"ט ת"ם בחדי
זה לשומו (י') עם (ה') יתן נדב לון חסד שת ודתי דתת שכר תות ע' קל"ש
לון כתדת י"ד עם ה"ק שלמה לת תלית תכונת דלמון בתסך :
תלת כתלת וכו' ע"כ עיין שם : וזהו פירוש לון תול לישראל כי
תכונת דלמון הם על ידי תסך ולת על ידי התלתלות הנ"ל) הם
ב"כ שבו שם ב"כ מדוני שתי אדנ' שתי' אדנ' ב"ל ע"ם ובכבר
ידעת כי סם זה נ'רמז שהוא שתר שבח המצון לעיל' ב' ונם לית תרגמ
הסיכוה לעשות דין ומשפט לרשעים ונקרא תדב מוקדת נקום בריתי)
והי"ב יתות ביסוד ישובלם כי"ב שבות שים משם כנגדם בתלבו' כי נם
היה דומת ושוב נקרית בתרגמה תדם ומשתו כי השבות שהם בתלבות
נקראי' תשבון תקומו כי כל תשבון ותיון הו' בתלבו' (ע"ל ד"ב תרתסך'
כסוד זה והוא שתתר ס"כתם ע"ת) לך התחות שעיון תיון תלת ביסוד
ותשבונם שהם השבות שהם בתלבות ותלו של תלבות הם דיוקו' ושביסוד
הם ריחיים וע' תשעה כוה ונקרית תקומות ת' תוקף ודין ונקר' המשפטים
שהוא תשבון לך הם עשרון הם ביסוד ולהם תדקדק תשנת כי הי"ב יתות
שביסוד נקראי' ב"ב שבות שביסוד ו"ב שבות שבנגדם בכללה שבתלבות
וכוה יתורון קשה שבשתים עכביים ו"ב שבטים בעולם הוכר ופשוטים
בעולם הנקבה ולכל אחת כי תוקף כי"ב יתות שביסוד הם שבטים
עלין והי"ב שבטים דמקבלת הם י"ב יתות שבתלבות וכוה תבין דכי
כתוב שנקראת שבטי ישראל שהי"ב שבטי יסוד הם סוד ו' נקבות שים
תוך ת"ת דהנקבה ישראל והם ו' יתלבות לתקתי' ו'שתתקתי לעלמין תבין
ב"ב וכולם יון ישראל שהוא הת"ת והלו הי"ב הם תינסין ועד תלול תת
כולן וכריס שעילה לתתת תת"ת בה" ויון בו כתכה התורה שהוא כנד
ת"ת ותשתרי עד אחד תוך נטורת נשמים תור מוקה
וכוה תבין תלב יתלבות יעקב יוסף שכל תולדות שהם ה"ם שבטים
שבת"ת העליון כולם הם ביוסף שהוא יסוד דקיש השמי' דקיש יסוד
שמי' ת"ת כתוסף ה' דה' שים שהם תחסד עד הוד . וכוה תבין כי'
כשולי' שכו כוכבי לבת שהם ו'כסוי' ו'תחי' ו'דנושי' דין בשלבו' דנקראי' ו'
דקיעי' כי יסוד נק' דקיע ו' ו'תרגמו כי תלבו' נק' תרקיעים ת' כל השתתי'
הם שכוה ומשכו עד היסוד בסוד ושיכו ל"ב כי כי השביבה היה
בסוד יסוד וכל ל"ב יתות בו בסוד כ"ך יבין ישכל ו"י סמוטו' הם
היחוד שכו וג אמ"ש שהם נ'סודו' תוזר מיה שהם ת"ת ותשבר מנגנ"ך
הכפולו' הם יסוד שבר בסוד עם תדקדק עם טלה תוך הו' תוך ה'נכוה
ת'תוזר' ה'נורת א' (כלל"ד ה"ן סודו' בסוד פסיע'נבר ע"ל ד"י ע"ן)
סדרנו בנגח הגול בסיום התסך תלה בסוד כתולה יסוד נן כעול תת"כ
יתחזו'שקדה קשת נדי דלי בכדור הזה נתרת דנ'כיסוד הניק תוך תוזר

בני יוסף וידענו לרוכ .

נסתלקה עטרה מראש כל אדם ופי׳ רש״י כלילא היו עושין עטרות
לחתנים יש של כסף ויש של זהב גבועות וכו׳ ויש של ורד של הדס :
הנה איתא בכתבי האר״י ז״ל הנה מן המוחין שבאו בתוך ז״א
הנמשכים מן חכמה יוצא הארתם לחוץ במצחא דז״א בבחי׳ אור מקיף
למוחין ההם ואותו האור בחי׳ ציץ של כה״ג ונקרא ציץ לשון וכר כי הם
מוחין דחכמה שהוא לשון זכר ולכן הציץ של כה״ג היו כתן למעלה מן
התפלין במצחו כי התפלין הם מוחין דבינה והציץ הם מצד מוחין דחכמה
ולכן היה כתוב קדש ליה״וד כי כל קדושה במוחין ובפרט במוחין ד
דחכמה שנקרא קדש (וכנ״ל דף כ׳ ע״ד אורייתא מחכמה נפקת
מאתר דאקרי קדש וחכמה נפקת מאתר דאקרי ק״ק) והענין כי
בחכמה יש שם הוי״ה די״ודין ויש בה ד׳ יו״דין ובל י״ עולה ק׳ נמצא
שד׳ יו״דין דע״ב הם בגי׳ ת״ וכללות הד׳ יו״דין עצמן הרי הכל בגי׳
קדש והוי״ה הכתובה בציץ היתה עד״ו י״ו כנד ימין וו על גב זו והה׳ כנד
שמאל כה״ג דנגיא וכו׳ והנה הקדמנו לעיל מאמר משפטים כל דכורא
קאים בדיוקנא בעלמ׳ דדכורא אתדבק בי׳ באינון שם שנים קדמונית
ע״ל דף ט״ו ע״א סוד חופה שעושין לכלה ור׳ יהודה היה מרקד
לפני הכלה גם ע״ל דף ל׳ ע״ג אפם קניהו כמשנא אדה״ר הגיע עד
אדיך אנפין וכאשר נגנז אור הנ״ל הוסר האור ונסתלק מן מלכות ט׳
ספירו׳ עליוני׳ וכו׳ וזו כאורבנה של ירושלים כתמלאה נור הרשעה
וכו גם ע״ל דף ס״ד בפי׳ הפסוקים הובא במאמר תרומה ע׳דמ״ב בסוד
והוא כחתן יוצא מחופתו והנה הקדמנו תפארת מלך מוכתר ב
בכתרא עלאה דבה ימלוך בשכינת׳ ולזה הסוד קודם חרבן הבית והיה
או בסוד ששתי כ״ד שמשותיך וכדאי׳ בפ׳ בראשית ע׳קל״ו על
פסוק ויבן יי׳ אלהים את הצלע וקשיטו לה בכ״ד קשוטין (היינו כ״ד
ספרים דאורייתא כי מלכות סוד תורה שבעל פה) ואז היה מוכתר
בכתרא עלאה דבה ימלוך בשכינת׳ ואז היה למטה עושין לחתן סוד
עטרה אבל הקדמנו לעיל בביאור מאמר פ׳ אחרי ע׳ ק״נ ק״ד ואל
יבא בכל עת אל הקדש כלומר אע״ג דיאמי עידן דאתמסר בידא
אחרא לאתנהגא עלמא ויתמסר בידוי לא ייחוד בי׳ לקרבא דהא
הכא ושמי יחד וא׳ יבא בכל עת א׳ הקדש ואי בעי למנדע במה יעול
בואת וכו׳ ולזה קאמר בגמ׳ ששאלו בלילא מהו אם ישימו בלילא | פי׳ בגמ׳ ששאלו בליל׳ מהו וכו׳
בראש חתן והשיב הסר המצנפת וגו׳ וא״ת לא זאת ר״ל כשהיה היחוד
ע״י בואת יבא אהרן אל הקדש זה מראה שהיה עטרה בראש חתן כי
או אין שולטנותא לסמאל ולגוש אבל זאת לא זאת א״כ מוכח שגנזו
אור דא״א שהוא כתר א׳ בביעו דאילנא ואז בעו״ה השפלה הגבה
והגבוה השפל כי אמלאה החריבה ולזה נסתלקה עטרה מראש כל
האדם אדם דייקא ע״ל דקכ״ג ע״א ואם חכמים ונבונים לאשי ישרא׳
אינהי אתפשטת עלייהו בעשר ספירן דילה בההוא זמנא נחית עלת
העלות בי״וד ה״א ו״או ה״א לנחתא עלייהו לאקמא שכינת׳ עלייהו
ע״כ הנה אנחנו נקראים ישרא׳ על שם שאנחנו דבוקים בשם זה ולזה
קאמר כיון שנסתלקו ציץ מכה״ג א״כ לא היו לנו מוחין דחכמה והלא
הקדמנו דף כ׳ אורייתא מחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש וחכמה
מאתר דאקרי ק״ק היינו כתר א״א ואם אין לנו ציץ שהוא מצד חכמה
מכ״ש כתר שהוא מצד א״א כאור למאמר הנ״ל ולזה קאמר שבע
ברכאן ירתא כלה מרוחא עלאה היינו מן תפארת וע״ז מקשה שית
ברכאן אינון דכלה דאתברכת מניהו ר״ל כי הלא הו׳ שהוא סוד
תפארת ישרא׳ שכ״כ עולם בחסד יבנה כולל רק שש ספירו׳ שהם חג״ת
נה״י ואת אמרת דאינון שבע לא שביעאה איהו דקא מקיים כלא
היינו בינה ומביא ראי׳ כי הלא הקדמנו לעיל ע״פ מאמר שמיני ע׳ס״ט
ישרא׳ קדישין כל חיי דעלמא דידהי כלא תליי׳ בהאי עלמא דאתי
והוא אתר דיין דמנטרי שארי וכו׳ ולזה קאמר רוב ברכאן על היין
דאיהו סטרא למחדי כלא על ההוא יין דאתנטר בענבוי תדיר ובנ״כ
ברכה קדמאה דאינון שבע איהו רזא דיין ויין עביד פרי בין לעילא
בין לתתא היינו בינה נפן (נפן היינו מלכות) נטיל כלא היינו סוד
כלה) ואפיק איבא לעלמא ואתערו דחדוה שמאלא איהו דכתי׳ שמאלו
תחת לראשי ולבתר וימינו תחבקני וההוא אילנא דחיי עביד פירין
ואיבין באתערותא דא ודא איהי ברכה קדמאה דכלא תנייגא שהכל
רזא דברית קדישא חדוה דתכורא דנטיל כל ברכאן למעבד איבין
בההוא נפן דהא בקדמית׳ ההוא פרי נחית מלעילא אורח שייפין ונגיד
לברית קדישא לנגדא לון בההוא נפן ודא מסט׳ דיימינא דהא לית
איבא משתכחא לא בימינא שמאלא אתער לימינא וימינ׳ עביד לבתר
כליל שמאלא בימינא וימינ׳ בשמאל למהוי רזא דאדם ובג״כ תליתאי
איהו יוצר אדם יעקב ודאי איהו עמודא דאמצעית׳ דיוקנא דאדם בוי

דביעאה איהו כמודא חדא דירכא ימינא חמישאה שאס תשים ותגל
עקרה דביתא בחדוה בקבוץ ובכישו דבנהא מארבע סטרי עלמא ודא
רז דירכא אחרא דאתחבר בירכא שמאלא למיזל ולמכנש לבל
סטרין וכנישו דבנין ורחימו למיעל לון בין ברכין ובאינון תרין ד
דבראין סריין בגווייהו (כי ז״ל בכתבי האר״י ז״ל ותרין פרקין תתאין
דבינה מתלבשים בנצח הוד ד״א ובינה ובכיא אותיות שוות כי הא״לף
בה״ מתחלפת באותיות אחה״ע וכל הנביאים מתנבאים משם ונ״ב
פרקים תתאין דבינה בהיותם מתלבשים תוך נ״ה דז״א ונ״ש ומבינה
נביאים ואינון נ״ה כי שם ס״נ בבינה ולכן נביא בגי׳ ס״נ והנה
נמצא כי הנביאים מושכים נבואתם מנה״י דז״א עצמו ע״י נוקב׳ דז״א
דיתבא תמן ומשם נמשך להם נבואתם ואמנם יש נביאים שאינם
מושכי׳ נבואתם מנה״י דז״א אל פרצוף דנוקבא דז״א ויש בה עשר
ספי׳ גמורות והנה בב׳ בחי׳ או נקרא אספקלרי׳ המאירה ושאינה
מאירה וכדאי׳ בתקוני׳ אית נביאי׳ דאינון מאחרי כיתא דמטרוניתא
ואית נביאים דאינון מאחרי כיתא דמלכתא אילין מאספקלריא דלא
נהירא והנה כמו שכל היונקים מנצח הוד דז״א נקרא אספקלריא
המאירה כי אז ע״י הז״א הנקרא אור לפי שהוא חסדים ומאיר בה
ונעשית אספקלרי׳ המאירה ובמאירה לנביאי׳ מצד בחי׳ לבד או
נקרא׳ אספקלריא שאינה מאירה כי היא גבורות ודינים ואין לה אור
באופן כי לעולם אספקלרי׳ בי׳ לעולם בנוקבא עצמה והנה גם בז״א
עצמו יש בו ב׳ בחי׳ או כשיונקים מצד הפנים דנ״ה שאו שהם חסדים
כנודע או נקרא אספקלריא המאירה וכאשר יונקים מאחורי׳ שלהם או
נקרא אספקלריא שאינה מאירה ולכן גם הנביאי׳ היונקים מאחורים
הנז׳ אעפ״י שהם בדכורא נקרא אספקלריא דלא נהירא ואמנם שעם
היות שכל אלו הם בחי׳ הנביאים הנה אין שם נביאי׳ נקרא רק בנביאי׳
היונקי׳ מדכורא עצמו או בפנים או באחור אך הנביאי׳ היונקי׳ מהנוקב׳
עצמה אינו נקרא רק בעלי רוח הקדש כי אין נבואה אלא בדכורא ע״כ
לזה קאמר ובאינון תרין דנביאין דייקא סריין בגווייהו חדוה דעקרא
דביתא מ״ט בגין דהאי שתי ערבות לא עבדין איבא ופירין ובכישו
דבנין לגבייהו אינון פירין ואיבין דלהון (כי כל שפע בא להם בתחלה
בסוד שחקים שטוחני׳ מנא לצדיקי׳ וכדאי׳ בפ׳ ויקרא ע׳ מ״ב) ולא
אתערו בכישו דבנה לגבהא בר בניאים שתיתאה שית תשוח ריעים
אהובי׳ אתר דרעותא וחדוה ואחוה אשתכח עמודא דכל עלמא דאקרי
צדיק וצדיק ובדק ריעים ואהובי׳ אינון דלא אתעדון דא מן דא (והוא
סוד טוב שכן קרוב מאח רחוק כי הקדמנו ע״פ מאמר פ׳ משפטים ע׳
ר״ה א״א שמים דכתיב ואתה תשמע השמים ד׳ הארץ קונה דד׳
והוא צדיק א״כ סוד צדיק הוא שכן קרוב כי לעולם דבוק הוא באות ד׳
בקין הנ״ל משא״כ סוד א״א שהוא סוד שמים כתיב השליך משמים
ארץ) עד הכא שית ברכאן דכלה אתברכא מנייהו שביעאה (היינו
בינה) איהו מקיים כלא ומהאי שביעאה מתברכן כלא ודאי כללא
דעשר אמירן בגין דדא כליל עילא ותתא וע״ד כליל בהאי עשרה זיני
חדוה ששון ושמחה וכו׳ ובאין אינון ישרא׳ דאינון וכו לתתא כגוונא
דלעילא עלייהו כתיב ומי כעמך ישרא׳ גוי אחד בארץ ע״כ ולסוד זה
סידור הברכות בא׳ יהו״ד שהכל ברא לכבודו הוא
במלאפום שהוא בסוד צדיק בא׳ יוצר האדם
הוא בחולם בא׳ יְהוֹּדּ המ״ה אשר יצר יהו״ד את אדם בצלמו
וכו׳ הוא בקבוץ שוש תשיש וכו׳ בא׳ יהו״ד משמח ציון
בבני׳ בגד הוד כי בינה עד שם אתפשט שוש תשמח ריעים
האהובים וכו׳ ברוך אתה יהו״ד בניקוד הנ״ל ° כי הם נגד תו״ב | מלאפום
הנקראים ריעים דלא מתפרשן מהדדי ועיין בפרשה
בראשית ע׳ ק״לו ת״ת בקדמית׳ כתיב ויבן יי׳ אלהים את הצלע וכו׳ | פי׳ ומאמר פ׳
ע״ש ואח״כ בסיום בא׳ יהו״ה משמח חתן וכלה סוד הנקוד | בראשי׳ ע׳קנג
חש״ק שמוביא בפ׳ בראשית ע׳ קנ״ג אחר שמביא ומאמר
הנ״ל שכתבתי לעיל בדף הקדוש אמ״ש וכל המאמר הנ״ל וקאמר ז״ל
מלכא נפיק אשא מגבפי דילה רוחא נמווחא מיא ורוחא אחיד במיא
ובאשא (כי מים הוא חסד בסוד אברהם ואש דא הוא גבורה נגד
יצחק ורוחא דא תפארת נגד יעקב) ואתעביד קול (ואיהו קול
דיעקב דאיהו אורייתא׳) כד אחיד במיא אתמר בי׳ קול יי׳ על המים
כד אחיד באשא אתמר בי׳ קול יי׳ לחצוב את יי׳ רומא איהו רוח חזק
מפרק הרים ואתמר בי׳ קול יי׳ שובר ארזים (וביאור מאמר זה ע״פ
מאמר פ׳ ° ויקרא ע׳ י״ז שמאריך בעשר ספירן וכאשר הארכתי לעיל | מאמר פ׳ ויקרא ע׳ י״ז
בביור עשר ספירות וקאמר שם שתיתאה יה״וד רחמי שלימו
דכלא עקרא דכלא קשרא דמהימנותא אחיד לכל״ב יי ודא ת

תפארת

בשכינתא׳ כל חיין מקבלין דין מדין ברכתן כלהו בקדושה וכנ״כ תקינו קדושין וכיכין לכלה ולקבל קדושה ברכה יחוד דקב״ה וכי נדייקין יפרשו ויחודיה דלהון בקדושה וברכה ולית קדושה פרישו מי דליתי ו׳ וכנין דטבתא לחיי ו׳ כנוהגת דת

ט כה תתקדם כלה ובריך לחתניה כתיב׳ בעבור דילה דתיהוי דיוקנא דחת ו׳ ותתעביד ו׳ ובריך תרין סהדין דחיימין לקבל ה״ה וכד חיימי טבעת ברישא דאצבעא ותתעבידת ו׳ סהדותא

ומאן בריך לברכתא לה כו׳ ברכתן דידהי כלה בסהדותא ותכלא דסייחדין יפקני מסיקרות פיהא ויחי כסיקרות כ׳ שפוון דילי׳ וכ׳ שפוון דילה תיהוי ד׳ נדבין (כ״ח) וכד תתכלילן כ׳ תבשין דילי׳ וכ׳ תיבשין דילה תיתחר בהון ור׳ כנפיס לתחת הה״ד ותחבבא כנפיס לתחת וד׳ כנפיס לתרת ותיהוי ד׳ תיכמין ד׳ נדבין א״ר חד״נ׳ חי כד תתחברן תתוון תקדי תמחל חיות תם ותחיין תצות ותכין תתלבנת ע״כ ובוה תבין מילתר בריאשית סוף ע׳ קל״כ ע״ל דף י״ב ע״ג ע״ש ודף ך תכסם קיסהו וייהב ה׳ שלי׳ כתיב׳ ותיהוי לון ישראל בהסהדות ותכלא דף ק״ם מייר לון בניהון דשלמת דין את הסהדו אין ישראל בהסהדות ותכלא דף ק״ם מייר לון בניהון דשלמת דין ועלמת דתיתי וייהב בהסהדות ותכלא דף ק״ם עניין לון בשתי בניהון דכ׳ יין׳ ו׳ בניהו דתיהוין סהדין דחיימין לבקבץ דמזמון ומזון ע״ד ואיהו עלייהו כתיב׳ ואיהו עם ס״ם ואיהו עם ה׳ תבין מה דמזמון לברך בברכת חתנים דו״ר סהד נפש תהיון ותו אלהים בשיר ירנן וכו׳ כי הקדושו נדיך לקדש לותה בשבעת כי היא שבעלה בתכניתא ו׳ וכל׳ ואית׳ בתכיבי הלי״ל על שמות יי׳ יסמכנו על עסה דוי כי סוד שחולי כת מחשת היכך ויחיים לדין ומוד היו״ל היתה דו״ר נס ו״ד כיתסמכה היה עשר והנה זה העשר אור לעיתת עשר דוי והיי כל שסכנו הסכת בחלין וביאור הדברים דע כי הוה חולה לבי פיזור החכמה לבד בתפלתם ומפה ולכן נדיך להתעורך לו מזון מסה כדי לעבדו ולתקנו וכו׳ וכבד כתיבו כיוסד יי׳ כלם בחכמה עשית כי חכמה חיות בעה״ב ומפני הקדמתו לעיל כי ס״ת סוד חיות כל התורות דק הקדימנו ככר כתפלתי כ׳ ויחיות תניינא היינו חכמה לקרי לחיות כנין דכתיב עליה שהוא ס״ת מחיית לחיי ותניינא לקרי לחיות כנין שקרי כי חכמה חיות כל התורות כי ס״ת ובביאור ס״ת) ובסתרי העליון של ס״ת מתעטף בתורות הוא מתלבש תוך חכמה ומתעלם בתוכו ולו חכמה מתעטף ככל עד סופו (עיין כפ״ל תרומה פ׳ רמ״ב) על פסוק מולו ליוכב בערבות כי״ה שמו וע״ל כתיבי׳ ילמוד זה וסי׳ כל׳) ובתוכו הוא מתנוצ הויות ומעלם ועל סם שמלבת הויות העליון של ס״ם הוא ומתי׳ את כלם בל העולם התורות וה״ם כולם בחכמה עשית ע״כ . ולזה שהקדימנו כאן לכנין על סוד יב״ק י׳ קדם שהוא חכמה לזה תנו שבריכים פיהוי״ד כניהם ויקויים התכמה תחי׳ את בעליה ת״ל סמך ותו אלם שהוא שיהם התפלקת י״ה שהם תו״כ ותו נשנו אלם לכל בתותו ומן אלם בכוי יכין ולזה תכיה קדוש יחחי לו בספר לותות הברית דף ק״ם מריכין התיתן והכלה להתקדש עמהן בתלוד תלוד בהכנם לחופה לחתית ככר מה שלה״ל הקב״ה יוחל להם עונות ע״כ ישנו תעובה כיום קדוש החופה כי ידענו בכל ישראל שתעמדן יתן ובלה יתעוררו תלד בתפנתה ותשמחו בתשעשים ביום הולדו׳ עד היום הזה ויעודו ויבקשו תפילה ובלילתה כשהיה את הש״י ויהיו מודים ומתודים ויתתרצו תרצה נמודע בשכרון לב ויעשו התכמה תוקה תהיום ותלבה לעבוד את י׳ בתמית ובתעשים ולבויתם קדושים וטהורי׳ ויתעללו שמך כה ישמח שביהם בניהם ובתן שלה״ל חיים וחסד זכו שביהם בניהם ובשכלה יהיתון לקדם את בלבה יתלה הבני בתתי לקיים עונת קדושת בלתר מתה התעוף לשם יחוד קה״ה ושכינתי׳ על ידי הסיח טמיד ומעלם ויתחזב בשפוח כי קדוש תבי יי׳ שהיכה כי לתיתו תלויי׳ בשתו תגדל ותשיים שם כתוב הטור לתן שתר כי׳ ס״ג הכונם את הכתולה וכוולה יבדקו״ יפ״ה לתר בן תנוח כנ״ע וכו׳ ס״ב כל ירח שתים יהיה לבניר לברך ברכה ו לתתר שתות דם בתולים ויהיתן ידיו הטוב ויקח כום בניו ויברך כפ״ה ותת״ב יברך בדבה ו בלת

תתתר כי תבת ע׳ תקל״ו

שם ומלבות ויתן לבתתות את הכוס נם תל הכלה בל״ד :

ראה תרולה בפ׳ תבת ע׳ תקל״ו כי יקח תים תשה חדשה לא יצא בצבא וגו׳ ושוחח את תשתו אתר בקח פקודת דת תתן לתחתי בתתת שתת תד דכתיב תקי יהי לבתיתו שנה ת׳ ותיתן ס״ב יתיתן תיתון מדילי׳ דתת שהוא תיהי בלה ולית בלה בר כי״ב תתטיך יתיתן תיתון דכתי׳ שיתד על שכם שעיר בקר ותיהוי בלת תקונתך בגוונתא דלעילא וע״ד יעקב תתן לתחתי לה ולתקונתך בגוונתא דלעילא וע״ד יעקב כתיב כי אקח תתכתי התקום תכני התקום ס״ב הוי ותתן לתחתי לכלה תחי תיהון

רוח דשכה בפ״ב תנטריך תתן לתחתי בתתי׳ שסה ותת תוקתיב׳ דתחזה דת לתו דילה תיהי שלת דילה דכתיב ושמח תת תשתו ושמח תת תשתו לת כתיב תלת בה בגוונת תקונתך ותתן תחי לון מדיק וע״ד נקי יהי׳ לבניתו נקי תלת יעתול בתלי דשלמת דשלמת כי דעות לתחתי לה נקי תכלת וכו׳ לתתכתת תחזה עלת ותת ולתתערת תחזה לעילא וכלה עתת קדישת ד תתתיהון תחי בהון תכלין תיתון בהתי עלתת ותכלין תיתון בעלת דתתי ע״כ ובפ״ויחי ע׳ תק״כ כל תלה שבטי ישראל שנים עשר תתת אשר תתתר ויחי דבר להם ויברך תותם כל תלה שבטי ישראל תתי כל תלה שת לתחברת לון בתת׳ דכל ברכתן תריכין תתעתן שנים עשר ס״ת ודתי קדשין תתקומי מטרוניתא והיו תתקברת בהדייהו הה״ד שנים עשר ותת תשר דבר להם ויברך תותם דהת׳ בתתר דת דבור שריית ע״כ וכו׳ ע״ש ותפיתים שם פתח ותתר יברכך יי׳ תניון ותיתר בשוב ירוצלים יברכך יי׳ תניון תתני׳ בתקון ברכתן לתקבל (ס״ת לבניתת) בגוונת והוה כלל כל ברכתן ויהיה לי׳ לבתר ותיתר בשוב ירוצלים לתקבל דכל ברכתן תתניון תתכר ובוקבת בגוונת דת יברכך יי׳ וישמרך יברכך יי׳ תדכרת ותתניון תתכר ובוקבת יברכך יי׳ תכור ותתכר ובלת תד תתני בתקון לבלת ברכתן לתקבל דכל ברכתן ותת ך תתת ך״ם ע״ג ותיגל לבך . וכוה תבין סוד הנ״ם שכותבין כי״כ שורות ותת״כ תותבין הנש נם פי׳ תיב׳ ע״ש כי הלה הקדמתו לך הקדמין שהכל הוה נידוף תשות ריתה תריתה כסוד טבעת קדושין שהוא כסוד ז׳ ותשבר שלמות זה בקילקת תלבות ו׳ ע״פ יוה שהתרבתי לעיל והוה תיתר כפ׳ בשלח ע״כ או תלת כל נסין וכל גבורתן דתתעבידו להו לישראל כד תיתבר א עם ז׳ תתן ויין דת תרבה קתשת נקם בריש וכו׳ ע״ל כד תי׳ תקרבתי הרבה בסוד ו׳ והנה תיתי כפ׳ ויחי ע׳ תקנ״ו כל כפל נ״ש ל יהיב ודלת נקיט וכו׳ וכפ׳ בראשית ע׳ כ״ד דקיש השמיים דת תיהו פשיטו דתת עתת ת״כ סוד נ״ש ל להסתיר ולתתקות לתתעת ע״כ ת״כ סוד נ״ש להסתיר לתת ד״ס ע״ל דף ס ע״ת ופוד (נ) ופוד ט ע״ל דף כ״ב ע״ת נם שה שהתרבתי בסוד יב״ק ה״ה ו׳ תרס ׳ יחוד דילי׳ מלכות ע״כ ת״כ שני תותיות תלו (נט) תרתי יחוד וה פוטר תתעו ת״כ כתרד הנ׳ ין ד׳ והנ׳ ין ׳ שתרתי על מלכות ולכך כותבין בנט י״כ שורות לסוד י״כ שבטי ישראל וכ״ל ותת״כ תותבין הנ״ט להרחות שבינתי׳ תתכה י״כ ע״ל ולסוד זה כל התורת תיתו לתוכה תוכת תוריד דתיכו׳ ע״ל דף כ״ו ע״ד שה שכתבתי בתלת ת״ל ותת תוכת התוכח ביום תתשח תותו תתת שבילי ישראל קערת כסף שתים עשרה וכו׳ נם בדף כ״ו ותרי תוכח תתת בשילי ישראל קערת כסף שתים עשרה וכו׳ נם הקדמתו לעיל ע״ם תתלך בראש תרתי׳ תה״ל בעשר הילתי׳ תשוב תוריד ע״ל דברים עליו דשעות ראש תרתי׳ תה״ל בעשר הילתי׳ תבינת מה ז׳ דברים תבריכים תל הילתי׳ שתלבת שילי נקי בתי׳ תתבינות נם נתיך תילה כי (כי תו תוה תיעול תן שתל לי תתת כי עבוה ני׳ תת׳ תל שהוא נם דוח ותי שים כו עבוה תן שתלך שולט כו) והשלות ויתרחן תן הגלוה ותכסתם תלבית התחתון כי תם יכלום יתתלקן תתתו כל כשתי׳ תדבים תשר דוים להסתם כו וכו׳ תה כלל גדול בכל התדות תילבר פיסוד ויתבטל כת ההשנה כתו הכתם ותרחי׳ תתלילה שתתר תן תכי נגלה על פי שתקיד ויהיתר נתיך להוהר ולתקטיך על תשתו תלילה על סנה ע״כ כי בכתם בתיק בסיל יבוא היינו זקן וכסיל ובתלית כפ׳ תקת ע׳ שם כתב דבתים בר בם שתיל תל תחר בתם דתתתר כי תרוד תתה תתת תכל תיתי בתתם ולבן תיתי בתם שבת דף ק״ו כל השובר

(סימן רמ"ב להזהר בכבוד שבת)

איתא בס' כ"כוונות ש"ע ר' יוסי אחיל ואזהר הלי עשת יעני מאחר פ'
בהלכות דקת תרכיז מלין תרין ת"ל דכיון דכתיב תרוי כרתיה ע"ש עט
לבנון כמה דתלין דרמים כפקי ין לבנון ת"כ תרין שתיא יומין כפקין
מברתתת ותלין שתיא יומין עלמין קת פרים לון לבנון ת"ל ין הנדולה
והנבורה והתפארת והנצח והוד כי כל דא נדיק בשמים דא ת"ת ו
ולכתך דא כ' כתרנוחו דאחיד בשמיא ואחרא לעולה עלמין
דלקדקי כל תרין תרין כאחד דאקדי שמים ולכתך דא כ' ולבן יום כ'
הוא בגובה ונ' ה' שהוא הוד שתי עברון בו ויום דשבי שהוא נגד יסוד ולבן
כיום עשה ויכלו כי יום השבי שהוא נדיק תרין לעשת' שהוא נגד
עלבות כי ו"ל בס' בשלח ע' ק"י כנ"כ כל תרין שתיא יומין פליגין מאחר פ'
ביומייהו ואשתכח כי מה דקאלי יומא דשבתא לשבתא אשתכח כי יתיר בשלח ע' ק"י
ואזלה הת כמה דת"ר שבוה מלי דכתיב יום השבי ולא תרע' הכי כתיב
יומין לכבל דהשבי דאזלינן בי עטרנתיא' (כי כ' עלבות ושבי הוא
יסוד) לאתקנא פתורי לאלבא ונב"כ אשתכח כי תרין שלקין חד
ליומא ואד לתקונא דאלבא בחדוות' לעטרונית ע"כ לאיתא בס' ויקהל מאחר פ'
ע' עם ה"ל ת"ח רזא דאלה כל תרין שת יומין קיימיא מלה דבלא ויקהל ע' עשה
אתאחדו בהוא יחד בהוא יחד דקדושה ובלהו יומין לאתאחדן כי ו"ת
יומין לאתכנין לכבר בס"ח ואיתא שת יומין אתכנין דקדיימין לנו ואפילה
קדושה ואתאחדן בקדושה דקדושה ושבת קדיבין וכל תרין דאיתשבקו
מקדושה כל יומין דשבתא לאתאחדן כל תרין שת יומין באלין שת
יומין דלנו דאתאחדן בההוא נקודה וכו' וכל תרין שת יומין דשבתא
הניא נקודה שאיתיה לון כיון דעאל שבתא כדין שלקיה הניא נקודה
ואתעבר ואתתני לעילה וכלהו שתיירין בגווה ת"ת תרין יומי
יומי שמאל כמה דאתמר תרין קיימין לבר לשאר עב"י יומי שבתא דאלין
יומי השבוע קיימין לישראל וכד שלקין הניא נקודה כלה אתבנש ואזלי
שלקין כיון דאלין שלקין תקדי שבת (ודוא זה דאי' בספרי שומות
עשה בתורת שבת ולמה נאמר ביום ת' שבת וכן בשני שני שבת
והו וכזר את יום השבת לקדשו פי' ביום הראשון הוי מוכיר בשבוע
את יום השבת כי כל שת יומין כלאלין שת יומין דלעלא ד
דאתאחדן בההוא נקודה וכן ביום' נדליס הואיל שבת זו
תאמר שבת זו יומי שמאל ת"ב כל יומי האחל נקדישין בשם שבת ובשביר שני
ל"ה ואיתא בשם פרקים שכל היוצאים ויוצקים ביום השבת שיום השבת
הוא ומלכו שעליו תעיף שעונלה השבת יומים והיא נקראת נקודה ת
מתעניית כי דרך כל נקודה יש לה וק' והנקודה קיום כתמונית (כי
כל הדומה לנשמת שנוח נדיך לשבות בתחלה בנקודה ת' תאר עלי כוכב
בנקודה) וכדי שתבין כלשו"ד כי שבת הוא סוד מלכות והיא בחלה
בסוף אלוש ת"ת בתיקוף שכלה יכוד ביכה והיא נקראת רביעית כי ו"ל
בכתבי האר"י ז"ל כי מלכות היא ד' והיא רביעית מעילה לתתת
ומתתת לעילה לפי שהיא יושבת בסוד נקודה לתחתי את"ת וא"כ אם
מהה מעילה לתתת תהיה רביעית אחר נבורה תפארת ומלכות ואם
תתהה מתתת לעילה תהיה רביעית יסוד הוד נצח מלכות נס"נ יהיה
אחר השבת והנדולה רביעי בתוכן שלכלה היא רביעי' והיא שבועית
ו"ם ה"י יה"ו ע"כ : ודע כי תיקס נדיך לכתבן עמהן לקבל תור
תופפו' שבת ביומי האחל בעבון כי הלא שבת בתוכף בתלת תופפות
האויבים ג כפם ונל הדוח ונל השמחה וכבר ידעת כי יש לאדם שתבה ליקח
תופפ' ע"י תופפות בשתות ומה יש מי שיזכנו לבד בשם כפם ומקבל תופפות ע"י כללות
העולמות לבד בשם כפם ומקבל תופפות כפם ושמחת כפם שמחת עשנו
לון תופפו' דוח ובשמחה תבת לו תוסף כללות העולמות ב
לבד וכן כיוצא בזה בשאר החלוקי' הרי מוכח כי יש לך לאדם שיש
לו תופפות דוח ובשמחה תבת לו תוסף כללות העולמות לבד יש בם
כפם לבד וכן כיוצא בזה בשאר הילוקי' הרי נעשו כי יש לך לאדם שיש

רק בכל ב. ג ובדומי שאות בנון יה"ו בכלות הוא כיסוד לכל שדי לכל
חי והכה בסיחור האר"י ז"ל בתפלת שחרית לעיתר בתת בעילה זו
מהחת לדלת כשם ת"לף ל"מד ת"לף ל"לת כ"ן ד"לד ב"ן ד"לד תת"ב
והוא כתיבת ע"כ ועי"ל בסוד שים שלום בתפלה כסוד בת"י המרכך
את עיתו ושרשו בשלום אבל זה תלוה שלחם תוכב תרנה ובזה יובן
עד השמיעה ולח תוכה תבין מעניתך כי ת"ח להבהיל הכל בכתב :
וכזה תבין מהכל הרש פיש בקש השאר הבעשה בשחרית בשתין ולקדיש
לך מה לאי כיללנו דאוכלי ע"כ תבת ו"ל בשבת פ"ב על לאחתו של
לחם ולילית הם שתי בשים ולבי שתין לחם כיכול מזכבת ורא לבשלה
כת להחיר מלבחית שפה דאוכלי יפיתור לחתה וזהו והיה הבן הבכור
לשמואל כדי שכיום הבישלו את בנין שהוא בשים הפיתה יהיה נוכר על
ידתין ושידין שבעצי' מלחתם בעשות של שבת' ורא וקדיש בזוהר בנעי
כי לחם ובצת הקבורה רמים להתיחבר עתו ולחים יכולים לפי שהוא
מתנבר עליהם סוד שבכור יביר בני' בעני כי לחם הוא הנובר עם
החלות ולזה הם הקפות שעושין לחת להבדילה ועליו כי סוד הקפה
ני' קן לומר שזה כת לו סקן (ויומו קן הימי' שהוא הקליפה כי יש קן
ביומין לבל לבשים כפנעמי' בכרית קודש ולין תוגרן בתשובה להם
קן היומים לאלבדון ביכה ולם לח יכלו לחי להם בשם"ו ובשב"ק)
ומפלתי בתוב שבריך לומר לאחר הקפות ולבבי בפלבשים לחת לאכרהם
בתן ונו' כדי לפלחם מעל הקבר ונ"ב לומרים הפסוק והוא ירחום עש
ירחמים וכפיש לו בן בכור שטפה לשומה לון נדיך להה כי הוא לחשית
לומו לו משבט הכהונה עב"ד וזה תבין מהבה תעת ועים של הבשים
שהם מבמת לילית ובעזה כדאי' בשם' יבחות תחר דבת כת
ובלה בית בשה דעה לשה טובה לשה בעה דבתיב מלא דבת כת
טוב לי בנני' מעתי' קדיש שהבתוב מבהיר לי בתורה שתעתי קדיש
בתה טובה לשה בעה דבתיב בשבל בה בתה דעה לשה דעה לחשב
ומוכיח לבי מה מעתי לת בחשב לי בנני' מעתי' קדיש בתה דעה לשה
שבתוב מנה לי בנישבו' מעתי' בתה דעה לשה דעה שנהבה
ומשלה בה ומוכין על לילית שתתן ובלה ישיבים בתשה לחת
ולילם ומיבים להחדוש ולזה בעו"ה בתה טובת שבבת ורא ומיבית ל
לבשלה ולהי לחת ומים לוקחה השומת שהוא יוה בתן ולשבה ו
מנות הבבוזה ולהיו לחתו השמלה ולה בשו"ה משבט הבבוזה כי ה
האדוזה לוקחת לחשית לומו קודש שחקבלת הבלה לשר בתקדשה
בתופה וקדושין ולזה מי שיש בידו לחתות יבטל וקבל קבלת י"בלחות
ובזה תבין פסוקים בתזוזה הבה בחלות' כי בתים שבר לרי הבטן
בחלים בית נבוד בן בבי הבעוזים לשרי שבר לשר ם
מלא לת לשבתו שהם לח יבושו כי יהבברו לת לויבים בשער ש"ב והוא
כי לחית' בש ושב ע' תב"ח ר' חייל שתת בבקר ורא וברל ולשרב לל
תבת יהך ונו"ח בתה לתתי לי'לבר בם לחתהרל תולנוכי ולחתהרל
בשובדוי קשי' קב"ה בנין דבתה שליון ובתה תתבן בעלמת לחיבון לולי
ושתלן ושחלן עובדיהון דבבי נשת ומהדין עלייהו וכלת בספר כתיבין
ות"ח בכל לחיבון תוכין לחשתלח בהו בם בהלי עלמת דת לחיבון
תופה לחשתלח בי בר בם יחיב בעלמת דין ובעלמת דחתי תלון לשוביד
ואיבת בריקיבת ולחבין ובעת לחיבון בידת לו בדבלת ותשתת כי כל"ח
לת לל תבין ושב לחתה לת יבוך בית בר"ל לת בעלל לשרבון ולת חתי
שבר לחפי' בתיך ובתיב ויהי יבר יהוה לשה ובתיב ויהי
יבר בבור יהוה רא וכן"ב בתיב ידיכם מלאו ת"ח בבקר ורא
ורבון לפי לבת קדת תוקדוה בבקר לת הוא בומנת רבר בם לתקריים בחילי
ולהיהו בעלמיו כי יחתדל לחלבת בבין בתיקוף דחוי' לי' בכתיב
בבקר ורא ואיב להת כבין בתיב בכתיב בחיים בית בבור
וגו' בבין בידיכל לחיבון לחי לחתי' לחלוביית' ויסל לי' לנרת טבת
בהבהוא עלמת דבתיב לחתי בבבר לשר תלא לת לשבתו מהם לת יבשו
בהבהוא עלמת דבתיב לחתי לי' לבבי' דחילו דחתי' ולחרחוי לחלוביית' וכן
הבה בחלת ת' בבים מלן בחלת יי' לת בלוכי בם לחשתת בטל לעלמת
לחלוי ולבלה בחלה מלן בחלת לי' לבבי בם לחשלחה לחיבון בבים בבלין
לי' בעלמת יי' ע"כ ולפ"ד ת"ם כי הקדושה שבעשו מן הזוהר ורא ל
לבשלה בשבת בעני בבי לחדם ולחי מתנדרין עליו וכו' ל"ל בחריבו' לחת'
בבתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ם של לילה ז"ל יעלו' שחדיקים בבבוד ירבנו
ובן הם לחותם הטשבת הבשבת ע"י שחיבו משהר לת עבמו על בבבון
כי הוא בקדת רשע בשו המוני שבבת ורא לבשלה כי לחותם הטשבת
הם מתבלבשים בקליפו' לחבת אמונים רש נאחר שחין בהם טוב כלל
כי שבחותם לרשה לבבל מי שחיבו משהר עמהן הוא בכלל ט"ב ולבן הם
מתלבשים בהל' נות מנה שהש טו"ב ולחו שבשו לבשלה כי לחותם

לו תוספות כפש רוח ונשמה כפי חלק המגיע לו וצריך אדם לכוין
כדי שישאר לו איזה תוספות ממנו לימי החול ומובטח לו שלא יחטא
ולא יבאו החטאי' על ידו ולא יקטרג בו הינה"ר ודע כי א"א אלא עד"ז
כי ביום הראשון של השבועה תשאר בו הנשמה ואח"כ תסתלק אותו
התוס' ולכן מצטער אדם כשמתענה ביום הראשון יותר משאר הימים
וז"ש אנשי משמר לא היו מתענין כיום הראשון מפני סילק תוספ' נשמה
ותוספו' הרוח ישאר עד יום שני בשבת ואח"כ מסתלק ותוספו' הנפש
ישאר עד יום ג' בשבת ואח"כ יסתלק ולכן סוד הבדלה נמשכת עד יום
ג' כי עדיין יש תוספו' שבת ומי שלא הבדיל במ"ש יכול להבדיל עד
יום ג' ומיום ד' ואילך צריך לכוין להכין עצמו לקבלת תוספות כפש
רוח ונשמה ביום השבת נמצא כי ג' ימים השבוע הראשונים הם משבת
שעברה וג" ימי השבוע האחרונים הם משבת הבאה וז"ם שבת שהוא ז'
ורביעי' והנה ביום הרביעי יכוין לקבל תוספו' נפש יום השבת וביו'
ה' בשבת יכוין לקבל תוספו' רוח וביום ו' בשבת יכוין לקבל תוספות
נשמה וע"י כן יבאו ג' תוספו' אלו ביום השבת לכן צריך אדם לעשות
ביום ראשון בשבת לכוין תמיד בסוד מחשבה שתהי' פנוי' ונקי' בסוד
הנשמה וביום ב" יעסוק הרבה בתורה ולכוין בסוד הרוח שהוא סוד
עסק ה' תורה וביום ג' יעסוק במצות כנגד תוספו' הנפש וכן עד"ז
ביום ד' מצוה וביום ה' תורה וביום ו' מחשבה וכל פנימיותיו תהי' לסוד
קבלת שבת ולכן רמזו בספרי שמצות עשה לזכור את יום השבת
שתמיד יאמר יום ראשון יום שני בשבת ואמנם סוד המחשבה הוא
שיכוין בכל רגע אותו היום בשם ס"ג י"ד ה"י ו"או ה"י ובשם אה"יה
אשר אה"יה יה"ו כי אלו הם בבריאה שמשם הנשמה (כי בסוד ברוך
שאמר שכולל כל העולמות ושם ז"ל בא"י אמ"ה רומז למלכות ד
דבריאה דאריך ואריך דיצירה משולבים כל נשמות דישראל ע"כ .
וע"פ הנ"ל תבין מאמר הנ"ל פ' ויקהל וסוד הנקודה הנ"ל וגם תבין
מאמר פ' בראשית ע' נ"ט וכנסת ישראל דרמיזא ביום רביעאי ברזא
דמארת סמכא רביעאה מלכותא דדוד וכו' ע"ל ולפ"ד א"ש כי
היא רביעא' וכנ"ל ולסוד זה אית' בגמ' בתולה נשאת ליום הרביעי
והגה אית' בזוהר חדש כל ימיו של דוד היה מצער על אותו מעשה
דבת שבע כיון שהגיע למשנה בתולה נשאת ליום רביעי אמר
אל תשמחי אויבת לי כי נפלתי קמתי ע"כ ודאי לפי פשוטו קאי על
השכינה אבל נלע"ד כי אית' בפ' ○בראשית ע' ל"א רב המנונא סבא
אמר אל תתן את פיך לחטיא את בשרך דלא יהיב בר נש פומי' למייתא
לידי הרהורא בישא ויהי' גרים למחטי לההוא בשר קדש דחתים בי'
ברית קדישא דאו עביד כן משכין לי' לגיהנם וכו' דוד מלפא בשעתא
דאורע לי' ההוא עובדא דחיל בההוא שעתא סליק דומה קמי קב"ה
וא"ל מאר"י דעלמא כתיב בתורה איש את אשר ינאף את אשת רעהו
דוד קלקל בערוה מהו א"ל קב"ה דוד זכאה איהו וברית קדישא על
תקוני' קיימי דהא גלי קדמי דאזדמנת לי' בת שבע מיומא דאתברי
עלמא א"ל אי קמך גלי' קמי' לא גלי' א"ל בהיתרא הוה מה דהוה דהא
כל אינון דעאלו לקרבא לא עאל חד מנייהו עד דאפטר בגט א"ל
א"ה הוה לי' לאורכא תלת ירחי ולא אוריך א"ל במאי מוקים אלא
באתר דחיישינן דהיא מעוברת וגלי קדמי דאורי' לא קריב בה לעלמין
דהא שמי חתם בגוי' לסהדותא כתיב אוריה וכתיב אוריהו שמי חתים
בהדי' דלא שמש בה לעלמין א"ל האי מאי דאמרית אי קמך גלי דלא
שכיב בהדה אורי' קמי מי גלי ע"כ א"כ מאמר דקמי' לא גלי היה
תערומות אבל אית במס' ○כתובות דף ט' א"ר אלעזר האומר פתח
פתוח מצאתי נאמן לאוסרה עליו ופריך מאי קמ"ל תנינא האומר
לאשה קדשתיך והיא אומרת לא קדשתני היא מותרת בקרוביו והוא
אסור בקרובותי' מהו דתימא התם בודאי קים לי' אבל הכא מיקם
הוא דלא קים לי' קמל"ן ופי' רש"י דודאי קים לי' שקידשה אבל הכא אימ'
מתוך שפנוי הי' ואינו בקי מיקם דלא קים ליה כסבור שמצא פתוח
ואינו כן ולא תיאסר קמ"לן ופריך מי אמר ר' אלעזר הכי והא אמר ר'
אלעזר אין האשה נאסרת על בעלה אלא ע"י קינוי וסתירה וכמעשה
שהיה ותסבר' מעשה שהיה בקינוי וסתירה הוה ועוד מי אסרוה הא לא
קשי' ה"ק אין האשה נאסרת על בעלה אלא על עסקי קנוי וסתירה
ממעשה שהי' דלא הוי קינוי וסתירה ולא איתסר' מ"מ קשי' קינוי ו
וסתירה אין פתח פתוח לא ולטעמיך קינוי וסתירה אין עדים לא אלא
ה"ק אין האשה נאסרת על בעלה בעד אחד אלא בשני עדים קינוי
וסתירה אפילו בעד אחד נמי ופתח פתוח בשני עדים דמי וכ"ת מעש'
שהיה מפני מה לא אסרוה התם אונס הוה וכתבו התוס' מפני מה לא
אסרוה פו' הקונט' והלא אותו מעשה בעדים הוה ואין נראה דנמי

לבאר מאמר
תמוה כל ימיו
של דוד היה
מצער על
מעש' בת שבע
מאמר פ'
בראשית ע' לא

פי' גמ' במס'
כתובות דף ט'
אר"א האומר
פתח וגו'

דידוע לרבים הוה שהביאה לביתו מ"ה לא ראו כמכחול בשופרת
שבפני בני אדם לא שמש ונראה לר"י לפרש וא"ת דפתח פתוח כשני
עדים דמי אמאי לא אסרוה לדוד דדוד היה יודע בודאי שנבעלה ו
ואע"פ שעשה תשובה מ"מ עיכבא ואם היתה אסורה לו לא היה אותו
צדיק לוקחה לאשה ע"כ א"כ כל התערומות איך לקחה לאשה אבל
הקדמנו כי הק"בה העיד דלא קריב בה אורי' לעלמין וא"כ הלא התוס'
מדייקי' בלשונם דדוד היה יודע בודאי שנבעלה היינו ששכב אצלה
וא"כ איך לקחה לאשה וא"כ לפי זה לקח לאשה כי מכח זה ידע דלא
קריב אורי' בה לעלמין וגט כריתות היה וכדין לקחה אבל האי סברא
אם נאמר שקים לי' אם היא בעולה או בתולה אבל אקלא קים ליה
הדרא קושי' של דומה אם לפניך גלוי לפני מי גלוי והנה שם בגמ'
מע"לד אמר אביי אף אנן מי תנינא בתולה נשאת ליום הרביעי ליום
רביעי אין ליום חמישי לא מ"ט משום אקדורי ולמאי אי למיתב ב
כתובה ניתב לה אלא לאסרה עליו ודקא טעין טענת פתח פתוח
ופי' רש"י אף נמי תניינא דטוען פתח פתוח מצאתי נאמן לאסרה
עליו ולא אמרינן לא קים לי' ע"כ א"כ מכח דתניא בתולה נשאת
ליום רביעי מוכח דנאמן לומר פתח פתוח מצאתי כי קים ליה וא"כ
גם דוד נקי הוא מחטא ולזה קאמר כל ימיו של דוד היה מצער על
אותו מעש' כי אף שהיה לו תירוץ כמו שהי' ממלין קב"ה בעדו אבל יקשו
קושי' וו לפניו מי גלוי אבל בשנה משנה בתולה נשאת ליום רביעי
אשר מזה מוכח דנאמן לומר פתח פתוח מצאתי כי קים לי' לכך
נתקררה דעתו : וע"פ כל הנ"ל

יבואר גם סוד יומין שהארכתי לעיל ימי שבת הנה איתא בכתבי
האר"י ז"ל שמאריך על פסוק אלהים מושיב יחידה ביתה
מטרוג' אחת שאלה לכמה ימים ברא קב"ה עלמא ואפס קציהו שכוונה
לשאול לכמה ימים הי' כוונת של הש"י וכיון שהיא מדברת בו ית"ש
ובשניו אלף שנים כיום אתמול וידוע כי ו' אלפי שנין הוא עלמא
וחד חרוב והכוונה לשאול לכמה אלף שהם לפניו ית"ש ימים שיתקיים
וזה כי ית' שמו צופה ומביט אחרית דבר מראשיתו ואחר שכוונתו היה
להתקיים שיעור זה מסתמא מעיקרא בעת הבריאה השפיע בכל
בריאה ובריאה כל כח המצטרך אליו למשך זמן זה וענין זה יובן במה
שהקשה בזוהר על פסוק זה ששת ימים עשה יי' בשבעת ימים ה"לל מאי
ששת ושם נאמר כי כל העולם כולו בכלל דהיינו השמים והארץ הוא
ית"ש עושה אותו ו' ימים שהם הששה קצוות שהם ו' ימים עליונים
(כי ז"ל בפ' ○בראשית ע' ע"ט בית דבראשית רברבא ר' יוסי
שאיל ע"ז ואמר האי ששת ימי בראשית דקא תנינן מאן אינון א"ל
היינו דכתיב ארזי לבנון כמה דאלין ארזים נפקין מן לבנון ה"נ אינון
שית' יומין נפקין מבראשית ואלין שית יומין עלאין קא פריש לון
דכתיב לך יי' הגדולה והגבורה והת"ת והנצח וההוד כי כל דא צדיק
בשמים דא ת"ת ובארץ דא כנסת ישראל וכו' ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל
אפס קציהו והנה אין שלימות החצונים והקליפות אלא בזו"נ שהם ה
הנקראי' ז' ימי בבראשית אשר בהם נברא העולם כמ"ש עולם חסד
יבנה מחסד ואילך שהם ז' תחתונות שהם הז' מלכים ע"כ) אבל
הקדמנו מה דאי' בפ' ויקהל ע' שס"ה ת"ח רזא דמלה כל אינון שית
יומין קיימא מלה דכלא אתאחדא ברזא דחד נקודה קדישא וכלהו
יומין אתאחדן בי' (והוא סוד מה דאי' בפ' ○פנחס ע' ת"ן שבת
מלכתא ואית לה שית דרגין תחות שולטנותא דאינון ששת ימי המעשה
דכלילן במטטרון דעלייהו אתמר ששת ימים תעשה מעשיך אבל בת
יחידה שבת ליה"וד העושה בה מלאכה יומת יהו"ד אתקרי את ה'
ומסט' דא יה"ו לימינא ואיהו ה' שלימות דיליה והכי לכל סטר' בשית
סטרין יה"ו הו"י וי"ה יו"ד הי"ו וה"י אינון ח"י אתוון דכלילן
בצדיק ח"י עלמין ואיהי רביעית ההין בכל סטרין ואיהי ה"א מסט'
מפרש י"וד ה"א ו"או י' בחסד ה' בגבורה ו' בתפארת כד שלטא
האי ט"ל אסרו חכמים ארבעים מלאכות חסר א' ואתקריאו אבות
מלאכות ע"ש דאינון לקבל אבהן דשלטין עלייהו ט"ל דאיהו
ארבעים חסר א' לקה עשרה מלקיות לאדם ועשרה לחוה ועשרה
לנחש ותשעה לארעא ובגין דט"ל שלטא בשבת דאיהו ה' אין לוקין
בשבת ע"כ : ועיין בפ' כי תצא ע' תקמ"ג
ארבעים יכנו וגו' פקודא דא להלקות לרשע דאיהו סמאל וכו' גם עיי'
בפ' ויקרא ע' כ"ו שלמים ה' דא ה' בתראה וכו' נחזור למאמר פ'
ויקהל ואית יומין אחרנין דקיימין לבר בס"א וכו' והיינו כנ"ל ע"ל
ד' ע"ו בהתחלת א"ח ע"פ מאמר מקצבי אית ימי טוב וימי רע ואיתא
בפ' ○בראשית ע' ק"נ הבל דסט' דימינא איהו כליל הבלים ואינון
אבגיתן

מאמר פ'
בראשי' ע' עט

מאמר פ'
פנחס ע' ת"ן

פי' מאמר פ'
בראשית ע' קר

אבנית"ן וכו' : (ה') תתאה מונח ארעה ורחשו מגיע השמימה דא
(פ') עלאה דאתקרי ו' השמימה ואין לא סלקין במחשבה דאיהו
יו"ד ה"א וא"ו ה"א לא מסתכלין בגלותין אילין הכלים דלאו איכון
ספס' דיחודא . והכלים אחרנין דאיכון כפרודא וסלקין במחשבה כיס'
מנטרפא למעשה והכלים דלית לון פרודא מחשבה דלהון מנטרפא
למעשה ועיקר דאדבק אתוון ועמר אתוון (היינו כזה יהו"ד יו"ד ה"א
וא"ו ה"א) איהי מלכותא דאיהי כלילא מכל ספירין ובה' נריך כלא
לאכללא (כי ז"ל בפ' פנחס ע' רע"ו אח"ר כליל ט' ספירן דאיהו א' ע"פ פנחס
א"ס ח' עמודא ספירן מחכמה עד יסוד ר' מלכות קומא דילה בה ע' רע"ו
אשתלימו לעשרה דאיכון יו"ד ה"א וא"ו ה"א ר' כלילא מד' אתוון
יהו"ד) דכל מאן דנטיל מלכות כלא ט' ספי' איהו מקבן בכטיען וכל מאן
דנטיל ט' ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר הכלים דס"א עלייהו
אתמר הכל היה מעשה תעתועים דאיכון הכלים סלקין בגבלות פה
ובשקרות וכלהו סלקא לגבי מוחא אית חמר ולבכא וכבכיא ומוליא
כרקיעין דאיכון קליפין דעלייהו אתמר הוי מושכי העון בחבלי השוא
ועלייהו אתמר כי שמים כעשן נמלחו והארץ כלבגד ובושה החמה וגו'.
וכמה הכלים אית לון דכלהו מלין שקר ובל מאן דאפיק מלין דשקרא
כמה מלאכי חבלה פתחין נפשייהו וכו' ע"ש וע"ל דף ס"ו ע"ב :
מאור לכתבי האר"י ז"ל זה לשונו וידוע כי הימים נבראים הם ויש
בהם מים והם כמו מלאכים ויותר עליונים וחשובים מהם . וכענין
שאמר הכתוב ימים יוצרו ולא אחד בהם וגו' . באופן כי הז' הימים
העליונים הם המנהיגים את העולם כל אחד ואחד כיומו לתת לכל
שואל די מחסורו כי כבר השפיע הבורא יתברך שמו מעת הבריאה
כל כח הצריך לכל אחד ואחד כזמנו . והנה מלאך מטטרון הנקרא
שר עולם יש בשמו שם אותיות . והם השם קנאת שבו והם הימים
המוכרים על ידו העולם מתנהג כי הוא שר העולם עם היותם הימים
האלו שהזכרנו פה הם יותר עליונים וכו' . א"ם אי לך ארץ ש
שמלכך נער היינו שהעולם מתנהג על ידו כי אז שולט נע"ר או יש
גם ימי הרעה וכל הכ"ל דמסטרא אחרא אבל אשריך ארץ שמלכך
בן חורין כי אז כאמור יי' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר וגו' :
והנה איתא במסכת שבת דף קי"ח זה לשונו אלמלא שמרו לעיל נת' אלמלא היו
ישראל שתי שבתות היו מיד נגאלים וכו' כי איתא שם ישרא' ב' שבתות
כאמור המוכר לעיל זה לשונו וכד סלקא ההוא נקודה כלא א מיד היו נגאלים
אתגניז ואיהי סלקא כיון דאיהי סלקא אקרי שבת מהו שבת רזא
דמלה כיון דסלקא האי נקודה ונהורא נהיר כדין איהי מתעטרא
כאבהן כיון דאתעטרא איהי כאבהן כדין אתחברא בהו כדין
אתאחדא בגו למהוי חד ואקרי כלא שבת שבת ש' ב"ת ש'
הא אוקמוה רזא דתלת אבהן דמתאחדן בבת יחידאה ואיהי א
מתעטרא בהו ואינון בעלמא דאתי (כי הלא היא כאלה בשלש
שהוא סוד ת"ת הם האבות . והקדמנו לעיל כי בינה שהיא
עלמא דאתי מתקיים בסוף שליש ת"ת דזעיר אנפין . אם כן
האבות שהם ת"ת הוא במקום בינה הנקראת עלמא דאתי . ולזה
אמר תלת אבהן דמתאחדן בבת יחידאה ואיהי מתעטרי בהו ואינון
בעלמא דאתי כי אז היא בשליאות כסוד כ"ד כ"ד שמשותיך) וכלא
איהו חד ודא איהו שב"ת לאהוי כלא חד ואי עיואה שבת הגדול
ואיהי לעלמא דלעילא ודאי הכי הוא ורזא דמלה בכל אתר נקודה
דאיהי עקרא דכלא עימא אקרי ב"ת כד"א שרכי כאישון ב"ת עין
בגין דאיהי נקודה עקרא דכל עינא אקרי בת עלמא דאתי איהו
היכלא לההוא נקודה עלאה (רוצה לומר כי מלכות נקרא נקודה
תתאה וחכמה עלאה היינו (י') נקרא נקודה עלאה אם כן בינה
הנקראת עלמא דאתי איהי היכלא לההוא נקודה עלאה כסוד
ברא שי"ת בי"ת רא"ש) ולכן קאמר כד איהי קיימא ונטלא ב
בנדפכא לאבהן לאתעטרא לעילא אקרי שבת (היינו כמו שנזכר
לעיל והוא שבת אחד) וכד אבהן מתעטרן בעילא בגו נקודה
עלאה אקרי שבת (והוא שבת שני שעולים עד חכמה עלאה .
כאשר אבאר אי"ה באריכות כי ביום שבת עולים עד חכמה ובינה
במקום קדש .
כי איתא °במאמר פרשת אמור ע' קע"ט זה לשונו אלה מועדי אמור
ה' מהו מועדי ה' ר"ש אמר מי"י איכון דביה אתקשרו מתתא קע"ט
לעילא ומעילא לתתא כלהו ביה מתקשרין מתעטרין כלהו
לאתקשרא קשרא חד בקשרא דמלכא (היינו סוד (ו') תפארת
ישראל אילנא דחיי הנקרא אחד) מאי טעמא דכיון דמלכא ירית
לחכמה ובינה (הנרמזים בשני אותיות י"ה) ואחיד בהוא (כי
כל קדש הוא בחכמה) ואתעטר בהו (כאשר כבר הארכתי לך
לעיל דף מ"ג ע"ב עיין שם) בג"כ כל איכון דאחידן ביה במלכא
בעיין לאודעא להוא אתר עלאה דאקרי קדש בגין דיתייחדו
כלהו כחדא במלכא ועל דא מועדי ה' אקרון לבתר מקראי קדש
דהא בהו אתעטר במלכא אשר תקראו אותם במועדם תרין
חולקין אית לישראל בהו אי מסטרא דמלכא חולקא עלאה אית
לישראל ביה דכתיב ואתם הדבקים וגו' כי חלק ה' עמו ואי מסט'
עלאה דקדש חולקא עלאה אית לישראל (היינו כי ישראל דבוקים
בשם (ו') יו"ד ה"א וא"ו ה"א הנקרא מלכא ואחר כך עולים עד
חכמה עלאה הנקרא קדש . ולזה קאמר דאתאחדו כלהו במלכא
ועל דא מועדי ה' איכון לבתר מקראי קדש היינו שעולים עד
חכמה ובינה ולסוד זה התורה נתנה ביום השבת . כי הקדמנו מה
דאיתא °במאמר פרשת משפטים ע' רי"ג כתיב והחכמה מאין תמצא מ"פ משפטים
אורייתא מחכמה נפקת מאתר דאקרי קדש וחכמה נפקת מאתר ע' רי"ג
דאקרי קדש קדשים ע"כ כי שבת קדש אקרי אשר משם אוריית' נפקת
אשר לוס נ' קשורים זה בזה קב"ה אורייתא ישראל : לזה עביא שם
משל למלכא דזמין אושפיזין יקיר אמר לבני היכלא כל שאר יומין הויתון
כל חד וחד בביתא דא עביד עבידתא ודא אזיל ב
בסחורתא ודא אזיל בחקלא בר ההוא יומא דילי וכו' . כך אמר
קב"ה לישראל בני כל שאר יומין אתון משתדלי בעבידתא בסחורתא
בר ההוא יומא דילי השתא אושפיזא עלאה ויקירא ודזכית אתון
קבילו ליה כאלפין כסידין וכו' ת"ח בשעתא דישראל לתתא חדאן
משבחין שבחא לקב"ה מסדרין פתורא מתקני גרמייהו במאני יקר
מלאכי עלאי אמרין מה טיבן ישראל בכך (רוצה לומר כי קשה היה
להם כי שבת הוא קדש חכמה עלאה שהוא כדוגמת (י')
וישראל דבוקים באות (ו') קב"ה אמר אושפיזא עלאה אית לון יומא
דא אמרי ולא דילך היא (כדכתיב ה' מלך גאות לבשו וגו' וכנ"ל
באריכות דף מ"ג ע"ב עיין שם) לכך אמרו ולא דילך היא מאתר
דאקרי קדש אמר לון וכי לאו קדש נינהו ואקרון קדש לון אתחזי
למיכל אושפיזא דילי חד מסטרא דילי (רוצה לומר מאחר ד
דדבוקים בי וכתיב יי' מלך גאות לבש וגו' אם כן הם כמו ראוים
לזה (וחד מסטרא דקדש דכתיב קדש ישראל וישראל אקרון קדש)
(רק שזה אינו שייך אם לא שעכב לאי' שבגא (י') מן שם יהו"ד
ראשית דכלא . כי הלא הארכתי לעיל כי איתא שם °במאמר שם
פרשת משפטים ע' רי"ג בתחלה נקראים ממלכת כהנים היינו כשהם
דבוקים במלכות ואחר כך כי עם קדוש אתה היינו שעולה עד (ו')
אילנא דחיי עיין לעיל דף י' ע"ב . ואחר כך בשובה לנשמה שהיא
בינה או נקראים אנשי קדש נוכרין דיליה ואז זכו ישראל לאתקרי
אחים לקב"ה לבתר אקרון קדש ממש היינו כשעולה עד חכמה
עלאה דכתיב קדש ישראל לה' ראשית תבואתו ואז נקראים ריעים
וכנ"ל אכלו ריעים שתו ושכרו דודים וגו' לכך כתיב בקרא בתחלה
אחי ואחר כך וריעי :
וכזה) תבין מה דאיתא לעיל דת"ת נקרא בכל יום שבת היינו מי
שזוכה שיש לו תוספת שבת מן אבא שבנה חכמה הנקרא קדש :
וכדאיתא °שם במ"פ הנ"ל ע' קפ"א זה לשונו קדש ישראל לה' ראשית שם ע' קפ"א
תבואתו שירותא עלאה דכל עלמא דדכורא קדש איהו ומדסליק בי'
בקדש ישראל הוה ובג"כ קדש ישראל ליי' ע"כ . ועל זה קאמר
שם פתחו מלאכי עלאה ואמרו אשרי העם שככה לו וגו' ע"ש :
עלמא איכון ומיכן מקדש ולא יותר חג המצות חג השבועות וחג
הסוכות אמר ליה רבי אבא וכי שבת לאו מקדש הוא ומיין אמר ליה
לאו (ר"ל אינו דומה מכח שני דברים) חד דהוא ודאי קדש אקרי
דכתיב ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם וחד דשבת לאו ומין
דהא דיליה הוא ירותא ודאי דקדש הוא ולא ומינו ועל דא כלהו
ומיכן בקדש ומתקשרן בשבת ומתעטרין ביה בהאי יומא אתעטר
ביה ועל דא שבת לאו ומין הוא ע"כ . ולבאר הענין כי איתא
בכתבי האר"י ז"ל בדיני שבת זה לשונו בענין ההפרש שיש בין שבת
ליום טוב כי ביום טוב אינם באים רק נה"י דבינה לבדם ובתוכן
המוחין מצד הבינה ולכן אין יום טוב נקרא קדש אלא מקראי קדש
כי הקדש העליון שהוא חכמה אינו מתגלה בו בעצמו רק בינה לבד
(וכבר הקדמנו לעיל כי מקור הנקרא קדש הוא חכמה ודאי איתא
שם במאמר פרשת משפטים הנ"ל ע' רי"ג זה לשונו כדי ינחק
אחר וכן יובלא אתקרי קדש דכתיב יובל היא קדש תהיה לכם
וכו' עיין שם :

אבל כתבתי לעיל כי מ"ל בינה נקראים אבני קדש היינו כשזוכה
לבחי' שבת מבינה אבל כשזוכה עד חכמה עלאה דכורא אז
נקרא קדש ישראל לה' · ולפי קה"ל כי אינם זוכים רק מבינה לבד
לכן אין הי"ט נקרא קדש אלא מקראי קדש ולכן מדייק נמי כי הקדש
העליון אינו מתגלה בו כעצמו רק כולם לבד מדייק הקדש העליון ·
ר"ל הלא גם הבינה נקרא קדש לזה מדייק קדש העליון) ולכן אין הי"ט
נקרא קדש · ואחר כך על ידי תפלה ומעשינו אנו קוראים ומזמי'
את הקדש שהוא חכמה שיבוא וזהו מקראי קדש ולא קדש גמור אך
בשבת עיקר הארות הם מחכמה ע"כ: ובכוונת שבת איתא ז"ל
בכתבי האר"י ז"ל כלל גדול בדברי קבלה · והוא כי מקום שיעור
א"א הנה הוא רקנו כל בחי' א"א המתגשם בתוכו כל הרוחות שיוכל
להיות עד סוף העולם והוא ממלא כל הרוחות ההוא ואין מקום פנוי ·
וכן מקום חכמה ובינה או זעיר אנפין ונוקבא ואם כן נמצא כשעלות
זעיר אנפין בחכמה אי אפשר לו לעלות שם אם לא שחכמה נסתלק
למעלה · וגם אל תטעה ותאמר כי עולה ונסתלק לגמרי כי אין זו
נקרא מעלה שאין בו רק מעלת המקום לבד · והרי הכתוב אומר
ושמרתם את השבת כי קדש הוא פי' ז"א חוזר להיות בחי' חכמה
עצמו ואם אינו לוקח רק מקום של חכמה לבד אם כן אינו קדש גמור
כי אינו חכמה עצמו שנקרא קדש רק יש לו מקום חכמה אך סוד הענין
דע כי הלא יש באצילות העליונים בחי' עצמות וכלים · ואותם
העצמות יש בהם בחי' חיצוני' ופנימי' והמלאכים הם בחי' חיצוני'
העולמות גם פנימיות העולמות שהם סוד הנשמות הנה כל זה היא
בסוד הכלים לבד אבל עצמות שבו אינו זז ממקומו · ובזה נבין סוד
שבת · והנה מתחיל מחכמה ובינה כי הלא ביום השבת אשר נאמר בו
ושמרתם את השבת כי קדש הוא או מסתלק הכלי נופא דז"א אנפין
למעלה ממקומו והעצמות נשאר במקומו ואז עולים הכלים של חכמה
ובינה למעלה ומלבישי' את עצמות אריך אנפין ואז נמצא שאו"ב הם
א"א ממש ונשאר עצמות או"ב במקומם עולה זו"נ הכלים שלהם
ומלבישי' את עצמות חכמה ובינה או הם בסוד חכמה ובינה : וז"ס
ושמרתם את השבת כי קדש הוא ממש · אחר כך עולה עולם הבריאה
במקום האצילות בסוד הכלי' ונשאר עצמות הבריאה במקומו וכן עד
סוף ע"כ דברי קדש הללו · ואם כן הבינו זה ולזה מעלת ישראל
בשבת כי הלא ישראל דבוקים בשם יו"ד ה"א וא"ו ה"א הרומז על
זעיר אנפין ובכל הרבה פעמים כי לזה נקראים ישראל אחד בגין
דכל קשירו דעלאי ותתאי בהאי אתר דאקרי ישראל אסתכח ויש"ל
גי' כח"ב נג"ת נה"ם והוא דאתקשר בהא לעילא ולתתא כב"ר וכו'
והנה כתבתי לך לעיל בשם האר"י ז"ל כי הקליפות דאצילות לא
נתקנו רק כנגד זו"נ דאצילות כמוה שאין קליפה כנגד אצילות רק כנגד
זו"נ אבל חכמה ובינה ולמעלה אין אחיזה לקליפות כלל : וזה לשונו
°במאמר פרשת חוקת ע' תס"ב בשם רעיא מהימנא ושכינתא תתאה
איהי פרה אדומה אשר אין בה מום משטרא דעמודא דאמצעיתא
אשר לא עלה עליה עול משטרא דשכינתא עלאה (היינו בינה דאיהי
חירו בהאי דאיהי עלמא דאתי וכל קרבן לית רשו לגבר' אחרא לאסתכלא
לא שטן ולא משחית ולא מלאך המות דאיכון משטרא דעניכם ע"כ ·
ולכך גוי ששבת חייב מיתה כי אין להם אחיזה במקום קדש · ולזה
אמרו בגמ' אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות כהלכתן שהיו זוכים
במקום קדש עליון מיד היו נגאלין כי או היו שבי עליה שכתוב' א"ב
שם אין אחיזה לשום שר : והנה בגלל שתלמוד שהיו יודעין סוד
התורה המסירו עד מאוד אבל בעונותינו שכחנו תורה הקדושה ואינו
רק הפשוט וזה נפק למקולין בשבת · כי זהו שאנו מתפללין והאר
עינינו בתורתך ודבק לבנו במצותיך כשאדם יודע סוד התורה אזי
בא' אמתי' ותה' אמי שלום כשפשוט לזה למי שזוכה לו בס"ה והאירו עיניו
בתורתינו הקדושה יקדש את עצמו בסוד קדש ישראל לה' ראשית
תבואתו ויראה לכוף הזמנים כדי שישמרו שבת כהלכתו ולכך כינה
מחלליה מות יומת כי הלא השבת עולה למדרגה שאין שם שליטה
לסטרא אחרא כי אפס קציהו כמאמר פרשת פנחס ע' תנ"ח בשבתות
וביומים טובים לית שולטנות' לסמאל ולנחש ולכל מאן דיליה לית
שולטנותא לגיהנם כוקבא בישא דסמאל ולא למשריין דיליה כלהו
מתטמרין קדם משריותא דהלכה :

מ"פ חוקת ע' תס"ב

והנה לפי הטעם והמעלה הנ"ל הרשעון לטהר את עצמו מכית
ומכחין כי זה לשונו °במאמר פרשת ויקהל ע' תס"ד ת"ח
ביומא שתיתאה כד מטה זמנא דערב שבת דלית ההוא עדונא דאשתא
ונפקא לא' לעלא לעלא גו גוונין כדין מתתקן ישראל לגבת

מ"פ ויקהל ע' תס"ד

ומסדרין סעודתן ומתקנין פתורא כל חד וחד פתוריה כדין חד
שלהובא נפיק ובטש בההוא עורבא ועאלין בנוקבא דתהומא רבא ·
ואתטמרן תמן וההוא שלהובא איהו משטרא דיומא ובגין דאיהו
משטרא דיומא אעבר לההוא עורבא ואעיל ליה לנוקבא דתהומא
רבא ויתיב תמן עד דנפיק שבתא כיון דנפיק שבתא אצטריך לאר
לעמא דישראל לברכא על אשא דנפיק ההוא שלהובא בברכת' דלעתא
ושליט על ההוא עורבא כל ההוא ליליא ואתכפייא ההוא עורבא ת"ח
כיון דעאל שבתא ואתטמר ההוא עורבא כל אינון דדינא קשיא
אתטמרו ואשלו אשא דגיהנם וחייבי דגיהנם אית לון נייחא כד
נפיק שבתא ומכריזין שראל על נורא כדין נפקין כל אינון דאתטמרן
כל חד וחד לאתרי' אחר' בגין דלא לאתער אש כתי' לא תבערו אש בכל
מושבותיכם ביום השבת וגו' כרוזא קרי ב' כלהו רקיעין אתתקנו
רתיכין אתתקנו משריין לקדמת מאריכון כדין נפיק חד רוחא מסטר'
דדרום וההוא רוחא אקרי לבושא דיקר דשבתא כדין פתורא דהאי
עלמא אתתקן וכהאי מולקא דהאי בר נש דסדרי פתורא וקיימא
כולא מתתקנא בלא כסופא אינש כפום חילי' כד עאל שבתא
אצטריכו איכון עמא קדישא לאסחאה גרמייהו מ"ט בגין דזהמא אחרא
אולא ושטיא ושלא על עמיה וכדין כעא בר נש לנפקא מן ההוא
רוחא ולאעלא ברוחא אחרא קדישא עלאה וכעי לאסחאה גרמיה
לאשרי עלי' ההוא רוחא עלאה קדישא ע"כ : אם כן לפי זה מצוה
לרחוץ כל גופו · וז"ל רמ"א בש"ע סי' ר"ס מצוה לרחוץ כל גופו
בערב שבת · ואם אי אפשר לו ירחוץ פניו ידיו ורגליו ע"כ · אם כן
מפורש שמצוה לרחוץ כל גופו · רק איתא °בגמ' במסכת שבת דף
ל' אמר רב יהוד' אמר רב כך מנהגו של ר' יהוד' בר' עלאי בערב שבת
מביאין לו עריבה מלאה חמין ורוחץ פניו ידיו ורגליו ומתעטף ויושב
בסדינין המצוייצי' ודומה למלאך ה' צבאות ע"כ · אם כן לא מוכיר
רק פניו ידיו ורגליו · אבל ראה תראה כי אתה בכתבי האר"י ז"ל
זה לשונו דע כי ג' קליפות הם סביב הקדושה והרביעי' דהיינו נוגה
לפעמים קודש ולפעמים חול וחוזר לקליפות (עיין לעיל מה
שכתבתי כי זהו סבים אוחזים באצי' וכו' בדף ע"ד ע"ב) ומפני
כאיה נדים לפעמים מוטה לקדושה ופעמים מתהפכים לטומאה ·
ואונקלס הגר היה מבחי' נוגה ורצה לתקן אותה ועשה תרגום
שהוא מדתו לכוללה עם הקדושה לכן ביום ו' שמתחיל לכנוס הקדושה
ראוי לקרות הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום · ובשבת כיון שרואות
הקליפות ביום שעלתה קליפ' נוגה בקדושה רוצות גם הם לעלות
בקדושה אחרי' ונכנס שבת ונופלים לתהומא רבא · וז"ס בפרוח
רשעים ויציצו כל פועלי וגו' פי' רוצים לפרות ולעשות בקדושה ביום
(ו') ונהפך להם שהוא לרעתם להשמדם עדי עד שנופלים לנוקבא
דתהומא רבא אז' יתפרדו כל פועלי און פי' שהם מתפרדים נוגה
לקדושה והם לטומאה ע"כ · °ובספר טוב הארץ מביא ג"כ כל"ל
ומסיים אוי יוכאת שלהבת אש מתחת כסא הכבוד ומחן את ראש של
הג' קליפות שנדבקו עם קליפות נוגה ומפרידים אותם ממנה ונופלי'
ויורדים עד נוקבא דתהומא רבא ושם נכנסים וסוגרים עליהם פי
התהום כדי שלא יצאו לחוץ ביום השבת ונוגה לבדה נשארה דבוקה
בקדושה וז"ס רחיצת במים חמין בע"ש שצריך לכוין בסוד שלהבת י"ה
וטעם שרוחצין לרגלים כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל וז"ס שבת כי עד
הנה היה הס' אבל ק"ר וסק"ר אין לו רגלים כי נקצצו רגלי של נחש ·
ולפיכך מבקש עקב ויד יעקב וברכי דרבנן ובשבת מתדבקין בירכי
קשוט ואמת ולכך א"פ תשיב משבת ר"ת אמ"ת ואמת יש לו רגלים
ומסתלקו' מן הרע ועול' אל הטוב וז"ס הקדוש כי או רגליו עולי' בקדושה
ואין שטן ואין פגע רע וזהו העדו' שאנו צריכין להעיד בליל שב' מעומד
על ב' קיימין ועל ב' עומדין ע"כ וזהו רחצתי את רגלי איככה אטנפם
הא אסחית לרגלי מההוא טנופא וקודם שהתחיל לרחוץ יקוץ צפרניו:
כי ז"ל °בפ' ויקהל ע' שע"ג ת"ח רוחא איהו קיומא דנפשא בגין דאיהו
מלה דאעיל לנפשא ולא לגופא וירא את ריח בגדיו הא אוקמוה איכון
לבושין דאדם קדמאה הוו דיהיב ליה קב"ה לאלבשא לון בגין דהא כד
חב אדם אתעדי מיניה ההוא לבושא יקירא דאתלבש בהו בקדמיתא
כד אעיל ליה לג"ע ולבתר דחב אלביש ליה בלבושא אחרא לבושא
קדמאה דאתלבש ביה אדם בגן עדן איהו הוו מאינון לבושין דאינון
רתיכין דאקרון אחרי' ואינון לבושין דאקרי לבושא דעפרי וכד הוו
בג"ע כל אינון רתיכין וכל אינון משריין קדישין כלהו בחרין לי' לאדם
ואתנטיר מכלהו ולא כוה מלה בישא דיכיל לאתקרבא בהדיה כיון
דחב אתעדיאו מיניה אינון לבושין דהל וכו': ואסתלקו

נ"מ מסכ' שבת דף ל'

ספר טוב הארץ

מ"פ ויקהל ע' שע"ג

ואסתלקו מכי מתריין קדישין ולא אשתארו בי' אלא איכון טופרי דאנכינן
דסחרין לון לטופרין סחרנו דווהמא אתרא ובג"כ לא ליבעי ליה
לבר נש לרבאה איכון טופרין דווהמא דהא כווה דאסגיאו ה"כ אסגי
עליו קסטורא וידאיג בכל יומא ובעי לספרא לון ולא ירמי לון
ולא יעביד קלנא בהאי אתר דיכיל הווא בר נש לאתזקא וכלא כגוונא
עלאה ע"כ ע"ש · ולזה מביא בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו יזהר
לקוץ צפרניו בכל ערב שבת ומורי ז"ל היה נוהג לאתכם כסדר ולא
היה מקפיד לא"ם אבודרה"ם : גם איתא בשם המגיד הזהר שלא
יתתוך צפרני היד והרגל ביום אחד משום לא תחשוב סוד בדישו :
אך יחתוך צפרני רגליו ביום ה' ושל היד ביום ו' : יזהר בכ"י אחר
הטבילה כי קשה לשכחה מאוד : ויזהר לשורפם כי להבה תלהט
רשעים : ולזה גילה רשב"י °במסכת נדה דף י"ז ע"א א"ר שב"י חמשה (פ"נמ' מסכת נדה דף י"ז ע"א)
דברים שהעושה אותן מתחייב בנפשו ודמו בראשו האוכל שום קלוף
וכו' והנוטל צפרניו וזורקן לרשות הרבים והכא נבי שום קלוף איתא
בגמ' תומא שתיקא חייסינן לגלוי (עיין לעיל דף ל"א ע"ב)
וקאמר הנוטל צפרניו וזורקן לרשות הרבים מפני שאשה מעוברת
עוברת עליהן ומפלת ולא אמרן אלא דשקיל בקנוסטרי' (פי' מ
מספרים ולא אמרן אלא דשקיל ידיה ודכרעי' (היינו מה שכתבנו
בשם המגיד שלא יחתוך צפרני היד והרגלים ביום אחד משום לא
תחשוב ת"ר ג' דברים נאמרו בצפרנים שורפן חסיד (היינו משום
להבה תלהט רשעים : ואיתא °במאמר פרשת אחרי מות ע' קמ"ב (מ"פ אחרי ע' קמ"ב)
זה לשונו תאנא מאי דכתיב ואיבה אשית בינך ובין האשה ארבעה
ועשרין זיני מסאבותא אטיל חויא בנוקבא כד אתחבר עמה כתוסבן
ואיבה ועשרין וארבעה זינין (ס"א דיכין) מתערין לעילא :
ועשרין וארבעה לתתא ושערא רבא וטופרין סגיאו וכדין דיכין
מתעלין בכלא ועאנא כד בעא אתתא לאתדכאה בעייא לספרא
ההוא שערי דרבי ביומא דאיהי מסאבא ולספרא טופראה וכל ההוא
זוהמא די בהון דתאנא ברזי דמסאבותא ווהמא דטופרין יתער ווהמא
אחרא ובג"כ בעיא גניזא ומאן דאעבר לון לגמרי (היינו בנ"ל
השורפן זה חסיד) כאלו אתער חסד בעלמא (לכך מדייק בגמרא
השורפן חסיד (כי זה לשונו °במאמר פרשת בי תצא ע' תקמ"ד (מ"פ כי תצא ע' תקמ"ד)
דהא אין חסיד אלא המתחסד עם קונו) דתניא לא ליבעי ליה
לאינש לאיהב דוכתא לזינין בישין דתכיכין אלף וארבע מאות ותמש
זינין בישין מתאחזין בההוא דאטיל חויא תקיפא וכלהו מתערין ב
בההוא ווהמא דטופרין ואפילו מאן דבעי ליעבד בהו חרשין משום
איכון דתליין בהו ומאן דאעבר לון כאלו אסגי חסד בעלמא ודיכין
בישין לא משתכחין ויעבר ההוא ווהמא וטופריהא וכו' : דתניא מאן
דדריך ברגלי' או במסאנא עלייהו יכיל לאתזקא ע"כ וכו' ע"ש :
והנה זה הסוד גילה שם רשב"י על דיני חשה דקאים במסאבותיה
ע"ש באריכות : לזה הסוד סידור תלמוד הקדש את דברי רשב"י
בפרק כל היד זה לשונו אמר רשב"י חמשה דברים. ואחת מהן דין
צפרנים וקאמר בגמ' שלשה דברים נאמרו בצפרנים שורפן חסיד :
קוברן צדיק זורקן רשע וכן כאמר שם ובג"כ בעיא גניזא היינו
שנקרא או צדיק וכנ"ל. אחר כן ילך לטבול וזה לשונו
בכתבי האר"י ז"ל בע"ש יטבול אדם לקבל תוספות שבת וצריך שני
טבילות אחד לפשוט בגדי חול מעליו והב' להמשיך עליו תוספות
שבת ואם הוא בעל קרי צריך לטבול ג' טבילות ראשונה להעביר
טומאה ב' להעביר בגדי חול ג' לקבל תוספות שבת וסוד הטבילה
יכוין כי הלא המקוה הוא הכלי שמקבל מים שבו ולכן שם אהי"ה
דההי"ן גימטריא מקו"ה והוא מלביש וכולל שם הוי"ה שבמקוה :
והענין כי הוי"ה יש בו ד' מלויים ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן · ויש בהם ט'
יודי"ן כמנין קי"ס שבתוך המקוה : ולפי שכל ד' מלויים אלו שהם
סוד המים כולם נמשכים משם ע"ב הראשון והוא שורש כולם · כי
כולם בחכמה עשית · גם עיקר המים בחסד שהוא גימטריא ע"ב ·
ולכן שיעור המים ארבעים סאה כנגד ד' יודי"ן דשם ע"ב ע"כ וע"ל
דף י"ז ע"ב פרשתי שם מאמר פרשת ויקרא דפתח שם ויהי קול השופר
וכו' ומסיים כל הנחלים הולכים אל הים וחוק ויחוד כמה דתנינן
כלי מחזיק ארבעים סאה · גם שם בע"ש צריך לקרות שיר השירים
בערב שבת מן המנחה ולמעלה בבגדי שבת לעורר האהבה בין
דודים דלעילא ולכל הפחות בשעת קבלת שבת יאמר שלשה פ
פסוקים קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות
ענה דודי ואמר לי קומי לך רעייתי יפתי ולכי לך יונתי בחגוי הסלע
סיהו כי טובי ז לי דודך מיין .. ואחר כך יאמר באי כלה ע"כ :

והא דמדייק לעורר האהבה בין דודים דלעילא עיין לעיל דף י"ח
ע"ב ודף י"ט ע"ד ודף ך' ודף י"ז ע"ב · ותבין סוד גלותינו · וגם
תבין למה נקראים דודים · ונמצא זה שנקראים דודים אנו קוראים
אותה כלה כי הא בהא תליא ומובן שם הכל : והנה אנו מתחילין
לומר שמור וזכור בדבור אחד נאמרו כי איתא °במאמר פרשת (מ"פ יתרו ע' קס"ד)
יתרו ע' קס"ד זה לשונו רזא דשבת וכו' ואיהו כללא דאורייתא מאן
דנטיר שבת כאלו נטיר אורייתא כלא והא אתמר דזכרנא דשבת
לקדשא ליה בכל מיני קדושין מאן דאדכר למלכא אצטריך לברכא
ליה והא אתמר זכור לדכורא איהו שמור איהו לנוקבא ודא ודא
כלא פרודא (והנה הקדמנו לעיל מה דאיתא במאמר פרש' משפטים
ע' ר"ה א"א שנוים הה"ד ואתה תשמע השמי' דהארץ קוב' דד' מן אחד"
והאי הוא אחיד בין א"א ובין ד' וכו' ע"ל · גם שם במאמר פרשת
יתרו הנ"ל איתא זה לשונו זכור את יום השבת לקדשו דא איהו רזא
דברית קדישא ובגין דבהאי ברית קיימין כל מקורין דשייפי גופא
ואיהו כלל (ו') כלא כגוונא דא שבת איהו כללא דאורייתא וכל
רזין דאורייתא ביה תליין וכו' · אם כן סוד זכור ושמור הם סוד
את"ד · ולזה קאמר שמור וזכור בדבור את"ד נאמרו וגם כי לכאורה
יש קושיא כי הלא שמור איהו לנוקבא זכור לדכורא וסעודתא דלילה
היא בסוד שמור ולמחר הוא ביום הוא סעודתא דזכור ומ"ט כתיב
בתורה בדברות ראשונות זכור את יום השבת שהוא כנגד זכור ·
ובדברות שניות כתיב שמור את יום השבת שהוא כנגד מלכות ·
אבל לפ"ד א"ש כי הלא שניהם נרמזו בסוד את"ד בכל פרטי' ושם
צריך לומר כסדרן את"ד כי יש הרבה כוונת' כי גם (את"ד) מורה
על סוד הנ"ל הלא נרמזו על מה שכבר הארכתי לעיל על פי' מאמר
פרשת בראשית ע' כ"ו א' רזא דעתיקא קדישא א' דנגין מן חכמה
עד יסוד ד' רכתא דא מלכות · וגם ע"פ מאמר פרשת פנחס ע'
תע"ו לכך צריך להקדים זכור קודם שמור : והנה איתא °במאמר
פרשת בשלח ע' ק"ט זה לשונו ראו כי יי' נתן לכם את השבת רבי (מ"פ בשלח ע' ק"ט)
חזקי' פתח שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי' שיר המעלות סתם
ולא פריש מאן אמרו אלא שיר המעלות דזמינין כל בני עלמא
למימר לדרי עלמא ומאן הוא ממעמקים קראתיך י"י תאנא כל
מאן דמצלי צלותא קמי מלכא קדישא בעי למבעי בעותא וצלותא
מעומקא דלבא בגין דישתכח לביה שלים בקב"ה ויכוין לביה
ורעותיה ומי אמר דוד הכי והא כתיב בכל לבי דרשתיך ודא קרי פנ'
אלי בעי ממעמקים אלא הכי תאנא כל בר נש דבעא בעותיה קמי
מלכא בעא לכוונא דעתא ורעותי' מעיקרא דכל עקרין לאמשכא
ברכאן מעומקא דבירא בגין דיננוד ברכאן ממבועא דכלא ומאי הוא
היא אתר דנפיק מיניה דאשתכח מיניה נהר' נהר דכתיב ונהר יוצא
מעדן וכתיב נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים ודא אקרי ממעמקים
עומקא דכלא עומקא דבירא דמבועין נפקין ונגדין לברכא כלא ודא
הוא שירותא לאמשכא ברכאן מעילא לתתא (והנה אית בכתבי האר"י
ז"ל ביאור הדברי' כי אדם יכוין בתפלתו בשורש כל השרשים כי יכוין
להמשך שפע וברכה מעומקי הבאר והוא הנתיב שבנקודה בינה הנקר'
עמיקא דבירא כדי שע"י כוונת ימשיך ברכות ממבועא דכלא שהוא
סוד דעת העליון נתיב הזכרות כי כאשר נתעורר הנתיב התחתון
שבתוך הבינה ע"י תפלת הצדיק בסוד מ"נ מתעורר הנתיב העליון
שהוא מבועא דכלא לאושדא מ"ד ולנגדא ברכאן לקבל ו"כ שעלו
מנתיב התחתון שבבינה וזה כדרך היסוד עם המלכות ומשום דאקרי
ליה ומכין עמיקא דבירא ומכין מבועא דכלא קא בעי מאי הוא ·
וקאמר שהוא המקום שיוצא ממנו אותו נהר היוצא שהוא בינה
כנודע והמקום הזה הוא חכמה הנקרא עדן ועדן זה יש לו ב' בחי'
אם בחי' זכרות אשר בעדן זה נפיק מיניה ההוא נהר כי עדן זכר
ובינה נקבה יצא ממנו ונאצלת ממנו (כאשר כבר הארכתי לעיל
בסוד יו"ד כי בינה היא סוד (ה') הנעשית ממלוי יו"ד שהוא
ו"ד) ותמיד הוא מגני אצלה ואין לה מניאות וולתו (כדאיתא
במאמר פרשת אחרי מות ע' קל"ט יו"ד עם ה"א עלאה לא תליא
חבורא דלהון כחסד אלא כמולא תליא חבורא דלהון ואחיכותא
דלהון דלא מתפרשין לעלמין יו"ד אתקשר בה"א) וסוד דעת
העליון תבין מה דאי' בסידור האר"י ז"ל אלהי"נו (בינה) ואלה"י
(חכמה) תכוין שאתם מקבלין תרין עטרין דגניזין בא"וב ויורד השפע
לאבו' העול' והו שהי אברהם אהי יצחק ויעקב והו כהיותם שם לועל'
א"כ יוכא' לאחין להוריד שפע למט' לכן אומרי' ואומרי' הא הגדול וכו'
שהם חג"ת ויתכוין למשור כשן על ק"ה ליחוד א"וב בבחי' מקיפיהם
ע"י מול' עלא' המחברם :

ואע"ג דבני למיכל כיתנותיה דאיכא בינייהו
חכימין וליכל דת ודיעת כי סלוק לחלך דאיכא מכיתיה תיתי' עיקר וכו'
כנוהג דת דמתפרסין מכשיהו כל חיכון יומין דאכתא נגין לתיצטק
כלומייתא וונעל עלמה חוזוות הכו ולא יתפרסת מנייהו כגין ד
דמפרסת דכר ומקבל כיון דעל שכתת בעיני ת"ח לחזוות' לכיתנה
כגין יקר וונעל עלמה ולכבודן לכייהו בדעותה דיזוהרייהן וכו' ע"ב
כי הוה עומדים כרוזו של עולם • והוה כבר הלכתי לשיל ושרחל
דחקרון כיום דחיון במוד תקחת ושלכות • ונם מה לחיות[ע] כ"ב
ע' תס"ג ל"ל כגון דשכיחת כל מקבת דעלמה קיימין בשתיהת חלק
לחיות ליה מקבת חיהי שריח לעביה וכו' ע"ב • והאי לחיות כגון' חן
מוונין לחדם חשה חלה לפי חיעשיו ולכך חיתת נגע' ושתכתי לשיל
ע"ם עם' יכחות חשה דעה אפנה לברשה כי חיה מקטר' דחשת ומוסם
כי היה לניהכם מעלה ג"ל כמ"ש מפקטים ע' ר"ו וכל דיין דלא חן
דין לחתת לחתתו דת חיהו כלו חלוט לחמחל בעלמת וכו' ומקים
ניהכם בת ונים דמחול עם פחול וכו' ולכך ים ו' מיכלות בניהכם
ו' מדורי דניהכם כחיכר כתה מכותיהם כיו"ם פקודי ע"ם • וכה
תנין כשים כחלוחות שהן מתעיקין לת הדכים כי חכם קיכו יוה ם
שחיריך בע"ג ויהי חשת ולנים רוחו דמקבת כמה תורחין
ושכלין לה שתפרשה שתדבקה בהחוה רוחה דכלורה קטיטת נרש' בכתה
חכשיהן כוונה מרחקת קייחת כרש לוכחין ושכלין לכתקה כי נפש
שטייח דקריב כהדם חתקבת ביה ושקף ליה וכו' ע"ב כך כה'חדגול'
כהולבים כך הם מכשהקת כי הלא כתיב כל כבודה בת מלך פנימה
וקולב לה ישחע ונו' • והכי חיתת "כגע' קוף חם' מעבית ל' וכחות
ישרחל ישחות בחחלות ת"ר ד' מפסקות חין כה"י ישיבות שכהן
חורחות חמו עיכיכם כיופי שחן חשה חלה ליופי חיותכת שכהן
חיוחו חמו עיכיכם בחפשיה שחין חשה חלה לכבים שמידות שכהן
לוחרות חמו עיכיכם כבעלי חשון כיכוחת ושביות שכהם חיהו קשו
ופקוכם לשם שמיים ובלבד שחעטרוחו כוהנים ע"כ. והוח ע"ב מה
ד"ח חיח בחשכת בדיים כטוח ישרחל יפות הן ויהו חשה ירחת ה' היח
חתקבלן חכל הכתות :

ובעשרה מחמרות חיתת מחמר חד מ"ח ל"ש ומה יפית ומה
נעימת בתענוגים כי כת"ם ההמה עמוה מעוה מעוה תשבב
חלק היח מעוררת להבה כין ישרחל לחקיכם שבמיים ויש כוה כוח
גדול בחוחת עוכו שבת שהיח לעלין כשוחב יחידה שתעשה בעשיה
עוה רבה לזכות השכיכה בחתקוחים להיוכו לברך ברכת המזון •
עוה שהיה מהכת בעליות ם כלל • והעולם בכללו חתברך ם
בוכותה כל ג' יחי העשה והוח טעם שלילת לחם הפנים לכהניס
בשבת והוח חעסק לילו עוכו כדין שלילת קדשים לעיקר יסדי הדם
שלמהו בחוכחי שבת ע"כ ע"ש : כחוכר לדברי וחחיר הל"ל
ס' פ"ם ויקהל ס"ם ה' זה לשוכו ההיח חתפשטותה כד חתוסף
קדושן וכדרכון חלבלילת חו על ההיח קודה חתקדיר כלח וחתבדיל
רוחה מהיכו בכל סעדין חתבלוח בלילה וכיוכ וחתפלוח בחתפ
וכסדי • ודח הוח דכתיב כיכי וכן כני ישרחל חולקן לחסבחת
ביח לן כחיה חולקה לבלילה חתעטר כהלי יוחה מעוכות לחתפח
וכחתכי כהני מעוכות ושל דח כני לעכוכת ליה בחיכלה ובשתיי
ובחוחוב לבלה בלבוחה יקר (ולוה חיתת פם "בחסבת שבת דף
ק"ל רבי חכיכה חסטה וקחי חפכיה דחשלי שבחה חתר כיה
בחי לחקחת שבת מלכחת כי יהי לכיס חלי חפלי שבחה חתר
בחי כלה כחי כלה ופי' רש"י הכי קחי ליה לשבחת שבת חתוך
חכיכותה וכו' ע"ש : אבל לפי מה שכבר הלכתי לשיל ע"פ
מה לחיות בחוחר פרשת חשוכו ע' תקכ"ג תקוכה קדשיה דעלי
ושתר הכך יפה דעיכיו ננו' חלי הוח ותקוכה תכיכית לחקרי כלה
וכו' דה"ק חקדשיה לה לחקרי כלה וה"ה בתרוחה לחקרי כלה ע"כ
והה דקרי למלכות כשוב נקודה ע"ל :

נם עיין לעיל מה שהלכתי לך בשוב פי' מחתר פרשת ונלה ע"פ
ס' פ' ע' ע"ד הדבדים ס' תנ"ד על פסוק הל תרחיקוני שלכו שהרשוחת וגו'
ונה כבר הלכתי לך לעיל כמה פעמים כי בתילה היתה חלבות
כשוב נקודה לבד ואחר כך בשוב פשיטה לבר הכיחו' בשוק חות ו'
ונם נרשות כחות (ה') בשוב עטרה לרחש פיק. ואחר כך בהיות
בשם נכני עמיה שלי נקבילות חדל"ו חו חלבות"ם כחתר כחילתי לעיל
מחתר פרשת ויקהל ע' כ"ו שנחים דת (ה') בתרחה דחיהו שלשה
דחשטעיות וכו' ע"ש ותחנת הדבים נשלחים : ותבון בכל ל"ל
לחה ברחש עברת שם בשנים ובתרת כשם • ונח - שם בחתר עברת

ס"ק ייחי
ע' תצ"ג
ס"ם משפטים
ע' ר"ו
נע"ם משפטים ותעבירם
ס"ק ונלה
ס"ק ע"ג ד"ה
ס' נחמי ס' תזריע
ס"ק שמיני של שבת

ע"ק ל: כח ג 23 ב חשלץ

ויחילוק בזמן תרין לעיתיקא קדישא ודוד ע"ה ונ"ק הם סוד
כדאיתא בשלחה . ונם הקדמונים בעיל דאיתיה בתיקוני ס"ת
ומצפצפים ע"ו ה"ג ומצפצפים ע"י ה לשון כי תכתה מקלו תדחה ונשקרא מתיה דקדקי
ב"ר"נ קדם קדושים ולזה תמו תומרים בזוהר על שבת ועשורין שבעין לה
ומכאן לשלשלת דיוקא דכתיב כלה קדישין נם שם בעשר לון
כפרין כחילן יקידין כשבעין עשורין דשל נכי תמנין : והנה
שבעזהב הוא כי כיוצא היה בסוד ל' שערי ובזה שבת השבין שבת
יתירין שבעין עשרין הם לשעבלה כי נשבעין עסוד ו' תתק"ן .
דשעיקר יתירין השתלבשן כו' תקוני רישא דלריך הכתיב כי הם שנים
קדמוניות . ולזה תמו תומרים בשעה לון כתרין דייקא היינו תנד
שבת דשבין שהוא סוד תלת דינין ורישא עלאה דלא תתיידע שהוא בע"ה
כי הלא הם סוד תלת דינין הוא . עיין לעיל דף מ"ח ע"ב : ועל זה
ובהם מתלבשו תין סוף כיתין הוא . עיין לעיל דף מ"ח ע"ב : ועל זה
תמו תומרים בשעה לון כתרין דייקא היינו תנד תמנין דשל נכי תמנין
שהוא תן כיוצא . ועיין לעיל כפ' בשבעין עשורין על נכי תמנין

וכו' ועיין לעיל דף י"ג ע"ב ודף י"ז ע"ב :

וא"ב תם כך הוא כי תהיה דכוקים בחלבת עלאה ותם כן נס
תהיה וכיוס כסל עשרין כל"ל כפל פרטי הדבריס לזה ירח
עלאה תם ושלוס סוס שתן ושבוי כי שלא יהיה מ"ו קון מתאחר .
ויהיה לך שוה ולעמוס עמהו בנדיס כלים לבניניס בכל מה דתפשר לן
וירחין לת עמהו ויוטבול וכנ"ל . ותיתא בפירוד שלרי ע"ה לזה בשנה
יתקן לת בכנודו ובעגלה בכל מיני נבעונים וכריס וכפתות
לכבוד שבת כמו שתכין לכבוד תלך ותלכוך . ויהה לפנות כל קודי
עקב ע' עבכו"ס תתבית כדי לגרש הקליפה הקרמת מחשבות כרישים . ותיתא
בתחלה פרשת עקב ע' תק"ך וה לשנה לתחלת פתורה פרשת כתה
תק"ך ותחלוקה שלשן בפסוק ומהמה דכתיב ושריך הפסה כתה דתקוחה הסה
ה' תכיך לכולן ובשבת בכל תלה מריך לתחלוקת תחלה ב' בקודש בין
בתחלה ותחלוקת ב"ה בלבושיו וכך כתיב בתי לריך לתקרא לי' תסיכה
שפירה בכתה כריס וכפתות בכפתות תכל תחית ליה בכנית כתיב ד
דתקון תופה לבלה דשבת תלת תיהי אלבת ותיהי כלה ובנין דת הוה
בפקי תלתי ותניתנין ע"ה לקדושות לתחת והן תלתי בתי כלה
ונריכין לתפעבת שיהה ותזהה לפתוחת לנבה ולת עוד תלת דחית
רוח לתחת כנוחת לריך לקבלת נביות' בכתה תהוין דשרין בשבת
ובכתה עננין לנוחת שפירין ובתיבת תתקבי בכתה תלתי דתקוחת
בתסיבה יפה לכל תד ותד ובתלי תזהה ותקוחין נריחין דשבת תת
שפתת בשה בתשובה ברעבון בכבי ובתפסה בלבושין תוכתין .
שפתת בשה בתשובה ברעבון בכבי ובתפסה בלבושין תוכתין .
כתחלת לת תלי תלבה ו' תריכה ו' (ובוד ה'תרכתי עיין לעיל)
כי כל זה נרס שהוי לריך לתכין תוסר ונפתלקם שנקבת וה נס
שבתעשו והוה רק בסוד בקוזה . ולזה קאמר בקלחל הכ"ל ו' זכורה
תתתה תהיה שלקח לשלת בשבוע דשבין וכו' ושבת לכל סבין
תתערבו והיהו כל"ל . כי לריך לתכין נקבא שתקבל כשוד סיבה
הנדולה שהוקבה כי אקבים נקבלים חכמה ובינה ושבתם נקבלים
קדש תפ"ל לריך לתכין שבת קדישא נקבל קדש קדושים כי לה הוה
כל"ל שבשין שתיין דשל נבי שתיין אל קוזה היה מוסלת בשער
סמיות דילה ושיהו תתפשטת לכל אחד כפוס לדנייה דילה .
ולזה מוד נבורי לוזל פוסים לה לבשיהו דילה היינו שתניה שער
ז"ם כי תנא פעמים דילה בתלמוד . ולזה הקדימו הה לתיתא בתיקוני שתיית פרשת כי
תנא זה לשנה יהיו לתפשטת עלייהו בשער סמיות דילה כהנהו
ומכאן נחית סעלת נוי"ם ס"ת ו"ת ל"ת לשפתא עלייהו לתקנות
מכיונת והוה ושטורין שבעין לה והוהבה .

ומלבא לשעלת דיתעשר כולה בקדש קדישין היינו כי עלות
השלות כתיב בחלבת עלאה . ולזה קאמר שם בתיקוני
פרשת עקב זה לשנה ויל"ט תיקוניות קדישא תלבת תקדש לכיתת
בשבת כלילה תשער סמיות שתבת שתן בתחלין כתיב
תיכיכות לתיוון וכתיב תיילין ותלבת כתיב לקבלה כתיב
תיוון ותתתרת יל"ה שפתא בשה בתיאלת בלה בעלה וכו' .

ובוד תלי הו' שתות סיידן הוא כן

א יְהֹוָה ה יחד ' מצפין ה יה אדני
' אֵל ה אלהים ו מצפין

וה לשנה בכתבי האר"י ז"ל בסוד התנודה כי תותיות השני שתות

כי ו' שתות תלי בישבין תן שני שתות (אהי"ה) (יה"ו) :
יְהֹוָה יחד ' מצפין ה יה אדני ' אֵל ה אלהים ו מצפין
ולכן תיתא בסיוד התי"ו ל"ת שם לשון כי שתות תלי תן בק"ם
כן בקבלה . ועל כי זה נהנתי מיוצרי לתליון שבעה נרות לכבוד
השכינה ברי לקבל ו' תוחות תלי . ולבך דע ו' קני שמהם כי היה
בסוד ת שבע . וכן תמלתי תחד קן בשבר לה קן ק"ט זה לשנה
לתיתי מהתקדקין ע"ם סוד לתליון שבעה נרות וכנון הוא כי תל
מול פני המנורה יתירו שבעה נרות שבע ל"ד . והנו פי' סוגי' שבת
קן כ"ג ע"ב דהנה בעל בשבת סוכת היינו כל"ל : וכתיב ויהי
ע' קס"ל ע"ק ת"ת ו"ג בקוהל ל' לשהני הכר יום השבת כל"ל וכנר
את יום השבת לקדשו וכו' תרת שבעל לתן תיכון ואת כיכתת כשהייהו
בשנייהו דקדישים כין כלי ושין הלי מרגלא עלאה ליתן כיה נוון לית
ביה חיון ולא כת עלייהו אלי מרגלא כד שתני לתתנלייהו בהרין ו' לתוין
עלכון כלעון ומנון בעקבון בקשין וכו' ותיכון ו' לתוין תיכון תרין
שתכון ותקקרין בהכוה ומנלא ומכוה) דשבת בגון והרין ותיתין
ובפקי תלבתני ותיכון אהי"ה יה"ו מתנכני לתיכון ובכנינו לבנון
עלכון לת בכת ובניהון את כתת : ותיתא בספר עתיק סוד
דף ק"ם ת"ת ב לשנה תני מרע"ל ואת כיכתת כי שני תרגלית ט
טוכים סם שני שתות אהי"ה יה"ו וביכתת היינו יתד שתקוב כן
הפרוכת והוא סם תנד"י תלבות דתקדושות ובשבי סם לתד שעולה
של לתד שבר לתוחית לתכנוב לתחד שבר קליפין וכו' עיין סם :
ושין נס כן כיה שפתבתי לעיל כי סוד וכרוס כוכת פלטין קלי
על כיה וכנ"ל . כין תבין סם בשעת דישרל מבדיל ומחזק
לפלי שבת שלום לוסבתל קדישל ותחזי הסוסס שבת שלום ל
כדין קדושת נתת ובניות נדסבת עלייהו דישרל
ותכסי לון לתחת על כנין ויתבי ישרל תתת קדושת דתתיהין
ונכדין לת כוכת שלום יהיב נשתין תדתין לבשת תלי בשבת כנין
דכה בשתיין סדרין ומיכה נפקין (כי תיתא כתחלה מבדיל ומחזק
ל"ת ם לשנה תלת שתכן לינון לבשתת כנוחת דדוד עלאה נפש
רוח נשמה : נפש לת תוקקות ותיהי תתתה תכלא . דוח תיהו
קיומת דשבת על נפש ותיהי דבלת עלאה וכו' . נשמה תיהו קיומת
על כלא ושבת על כלת דבת קדישה עלאה על כלהו וכו' ע"ש .
והוה כל"ל נפש תשלבות רוח ון יהו"ה ת"ת נשמה תביעה . ולזה
לתחי בשלוס סכת שלום ותיה סוכת שלום וקלחל דכה נשתין
פרין וכין דשרין ובניות נדשבת על בכתת לתיקת נשמתין לכל
חד וחד תו לתחי ל"ם על לת שבינתא דוד' דשלח' ותי וכו' ושנה
תוספות ותוה דדכור' קל לתיתא על כלי שכוכת שלום דשלח תשלבות
דתתי ודת תוספות שכת לתיכת לנשת קדישה ובכוה תוספות
לתחן ותכתי תניינה כל תלין לחול כל לחילו וכל תנרין וכל שלחן
כל"ת כיוס קנים ו' לך ותעבדון וגו' (לתיהו כתו שכוכר לעיל כי
משוך תביכה וסם ון שתן כלי תדו) כלילת דשבת בעי בר נש
לאשתעשי תכלת בנין לאתחזאה דהת כוכת שלום תלבת תתכלילת .
(ויהה לזוהר כי סוד ובדום עליהו שלוחין וכו' כת קלי על כיוס .
והת קלחל דשלח תוספות תוכתין תוכתין דכוכיו קל לתיתא על לת כוכת
שלום היהו תלבות דשלח תתתי תלבות תתכלילת דשבת ובדום עליהו
כוכת שלוחין וכו' :

נר של שבת

לנשי עשת קדישה לתיהבת לתדלקה ותבריה דת תמנו דתיהי
כבת בוכיה דשלח' ושבוי תבל לתת תשלה תתי כוכת שלום
ושנוכיתה דשלחת בעיה תלבל תתדלקה ותבריה דת תמנו דתיהי
ועל דת שנוכיתה בעיה לתדלקה דת בדוכיה תתתדת ושבדיה
עוכדת ותתת בני תתדוחיה ושעתיה לבניה לתדלקה בוכיה
קדישה דת יקדת עלאה הוא לכם וכו לבניהוה לתוכי לבנין
קדישין דיהון בוכיי ודשלחת בתוכיתה דתין בנון כן בני לתוהה .
בשלחת ותיכת לבשבה תוכתת תוכתת ותכתת תת תתוהה .
(ונהו תה לתיתא בנתת ושבת תק"ם ע"ב זה לשנה
דת הוא בעל ותלוף תבתת דבני תבון בעת תוה דשלח
בעל בתת עתה תלת נבני תבון בעת תוה דשלח
רב תוא כל תבון ונב תוה כב תבון וכו' עיין סם) .

ובפרש"נ

סעיף השלך דף ק"ם ת"
ע' ק"ם ל"
עיין לעיל דף ק"ם ת"
קל"ט
פי' נע' יום שב'
דף נ"ג ע"ב
תק"ך
עקב ע'

שָׁם ונו' מיעל ויכוין ש"ס
שָׁם מָלְו והוא והגירוף הוא ראי"ג
הַהֵם ונו' חיישה קישוט הו"ל לנוקבא דז"ת בסוד שנצנים בניצוץ
הֵם בְּנוֹ והגירוף הוא ראי"ג
אַרְחַת ונו' יְמֵי חיין קישוט ט' לנוקב דז"ת הוא והגירוף הט' מגרופי אלכסים
אָתַיי ונו' אתת
אַרְחַת ונו' יְמֵי כל חיין קישוט עשירי לנוקבא דז"ת והוא והגירוף העשירי מגרופי אלכסים דיא"ג
אָתַיי שְׁמִנָּה ונו' יְהוֹךְ שמה קישוט אחד מכוון כפי' ומקובל
עבר לנוקבא דז"ת והוא
שָׁהֲיָה והגירוף הוא מגרופי אלכסים והוא ר"גא"י
לָכֶל ונו' וְרָאוֹן גיעול וחיה דאלון ל
כפר תרי עשר
לָכֶל כשר קישוט "כ לנוקבא דז"ת והוא
וְלֵלֵל והגירוף הוא מגרופי אלכסים והוא רנ"א
תפלה למתקוף ונו' והכשר
לָבָ ונו' וכתבתי את הָאָרֶץ תרס קישוט י"ג לנוקבא דז"ת והוא מכוון תקוק
לְבָהֵן והגירוף הי"ג מגרופי אלכסים והוא נא"ר
כפר חוני
הוֹצִיא אֶת קישוט י"ד לנוקבא דז"ת ה
הַזֵּאת והגירוף הי"ד מגרופי אלכסים והוא נאו"ר
כל הַנִּשְׁמָה תפלה קישוט ט"ו לנוקבא דז"ת
הָהָיְהָ והגירוף הט"ו מגרופי אלכסים והוא ניא"ד מכוון תיקס
ויחת ל
אֵיזֶבֶ יקן וְשִׁבְעָ יחוס קישוט ט"ז לנוקבא דז"ת והוא לפכר חוזי
אֲבוֹיָ והגירוף הט"ו מגרופי אלכסים והוא נוד"א
לָהָ ונו' ויהלולוה בְּשַׁעֲרֵיהָ קישוט י"ז לנוקבא כפר תפלה
דז"ת והוא
לְהֶבֶם והגירוף הי"ז מגרופי אלכסים והוא גראי"ו
כי אֶתְ ונו' חס וְאָם רט והגירוף י"ה לנוקבא קדלת
דז"ת והוא
אֶתְהֶם והגירוף הי"ח מגרופי אלכסים והוא נד"א
כרת דְּוִדִי ונו' על הָרֵי קישוט י"ט לנוקבא
דז"ת רֵיחֲךָ והגירוף הי"ט מגרופי אלכסים שיר השירים
והוא יא"דנ
כי אָם ונו' עליון עֵדָ יחוד קישוט כ' לנוקבא דז"ת והוא ליכה
אָם עֵדָ והגירוף הכ' מגרופי אלכסים יאנ"ד
והוא
את לָךְ ונו' היישן קישוט כ"א לנוקבא דז"ת והוא דניאל
לָךְ לָנֶ והגירוף הכ"א מגרופי אלכסים
לדני והוא ינר"א
כי מְרַדְכַי ונו' ודובר אֱלוֹס לְכָל בתנדים קישוט כ"ב לנוקבא דז"ת והוא מנילה
מְרַדְכַי מְיֻלָּל והגירוף כ"ב מגרופי אלכסים
לאדני והוא יאב"ר
כה אָמַר ונו' אלהי עַמִּי ויעל קישוט כ"ג הקשוטי נוקבא דכרי הימים
דז"ת והוא אֲרַעְיָ והגירוף כ"ג מגרופי
לאדני והוא ירנ"א
ולקרקן הָעֹצִים ונו' וכרה לי אֱלֹהֵי לטופה קישוט כ"ד
לנוקבא דז"ת והוא וַיֹּאמֶ והגירוף כ"ד
מגרופי אלכסים והוא ירנ"א ס"כ מגרופי
שיעולי אשורי כפוקים הס כ"ד קשוטי והגירופי
הס כל כ"ל יעלו הכלה ובל תאר בו לעזון כ"ד קשוטי מלכות קדישא
כ"ד מגרופי אלי הלוחיות היו אחיזה כל מלאחות יי' וכו"ל והוא
כי אלהינו כתוב כ' כי לא תעשיים מטרוגית עבד מתרלה נקוקא ולבטל
כ"ד ויש' ומשמחתי לבן לעבוד כ"ד קשוטי הכ"ל נדוך לעזון פוד כ"ד
מגרופי אלי לעבדיית לשמחים ולקבוק השביעה וכ"ל ולבוד זה כ
כשתוסיפים כ"ד פרקים על יציאת השב"ת יש לעזון בכל ברק ת"ת כ"ד
שבכה התלבנית בכה כהיה פעמים בשבוד ושמיני כ"ד כ"ל שמיני ת"ת זו
קטנה ומודע כי בפי' ת"ת נקוקא שוה ושמיני כי ב' שלישי ת"ת זו
לוקחת לעזון שלה הם ס"ו שלישי השמח ושלישי ס"ו כרכבה ותפלת נד"ה
בשבת וזה כ"ל כ"ד פרקים ראשוניות ס"ו כרכבה ותפלת נד"ה
ותעל

כתיבת ע"ב
ויאמר כ' בכתיבת ע"ב ויהי שהיה את שני מלאכות הנדולים דת מלאך ויהיון
ודת מלאך כנ"ב ויהיון כהנהון דמקדקן לעשלת תקדין שהנהי תלוה ויהיון
כהנהון דמתעין לתעת תקדין מלאכי כתב ושלטי
כל ימי חתול ומ"ד כך נכיק שבתא מכרכין על ערבית דכת תתיהב
לון רשו לשלטאה תכבשון תהיון רשו לכבר כם תהיון שתר"ד לדעלין ודין לעלין ואית
כי שניתלין ואחרוים תתוריס תהיון לכבר רשו תהיון רשו לטופרין ואתכשון
ובנ"ב תית רשו לאתקבלא בטופרין בחונאי שבת לאתקבלא דכת
כהנהון מהנהון ערבית וכו' תכשון לנו לא תית רשו לאתתוף בהנהון
ערבית תלעילא כהנהון תקדין ואחזי דת ואחזי תת
אחוזי מלכות דכתי ד' ימתי זו בית המדרש ד' יומכן תאר זו ראשית ד' יומים
והעלים כמהין ר' יוחנן כשתא ואתה מוקמת ואתה מתקומת
לת"ת ע"כ והכה קישוטין נזריכין להיות כ"ד כי הקדמונו לעילא מה
דתי' בס' בראשית ע"ק"ו ויבן י' שהים את הכלא דתכתה ובינה
תתקיימו לה וקשיטו לה בכל ד' קשוטין ויכתה כפי' כ"ד ולבתרי ויכילה
ל הלחם וכו' ע"ל בסוד נשואין וכס' לחדי ע"ק"ב תתיה מתי ל
דלכתיב ואתה תשמע בקולי ובין מתה לבבשה ועשרתן זכי מקבלות'
לעילא חוות בנוקב כד תתכתר שוה כתוכון ואיב"ה ועשרתן ואחרנה
ואיזין (כ"ת דיזין מתעתרין לעילא ועשרין ואחרנ לעתה ושערת רבת
וטופרין סניולת ונכלין דיזין מתעתרין בכלא ותתלת כד בעלת תתת
לתתלת' בעיתי למחרת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"ני
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת כסקדת כך להכיל ולהנין לעלין ומזרת
תותנו בעלתיהו זה כשלותות היו תחכה על בתי פיות שם בן ד'
בכוונתן היהו שם תל"י וכו' ע"ש ולכוד זה תקנו לומר מסניות
דיום שבת שים בו כ"ד פרקים ואת כתבתי לעיל מה דתי' בס' בראשית
ע"ן ושמרו בני ישראל את השבת לדורותם ברית עולם נזיך לנוכחת
לי כדיוקים ללת יקפון מסכות כיוקד לרשות הבניים ותתי לתוכן ד
דלוקחה מתרי מתניעין ויניות בשבת שתים שתן ד' כוללות מתרות
לרשות ובכשבה כמי יהיה קדי לי' ויהיון מתל ובתא נריכין ישראל
לנוכחת לון ללת ויעלון לדיוקה דבכוכת' דתיהי רשות כיוקד יהון רשות
הרבים תלבה שפתה זוה כתת בת תל בכר רשות דמשל ובתא ושבעין
מתקן דעתין ע"כ וכתבתי תלה"י ו"ל תלתות נעשים כם בני שמתל
נשוה ולילית ע"כ שבתותיו נדיוקה בנוכחת כתוב והיה השלת
והתת כתוב ס"כ וכו' ע"ל והכה הקדמונו כי השלת והתת היו
כ"ד מיני בסתכלות לוב לבטל חוזתות שב"ל נדיך כ"ד פרקים דתם'
ע"ב ת ולכיון בכ"ד מגופי תל"י והוה תבין שמיזדע בלול שבועות
בסוד ס"ד קשוטי ובכל קישוטי ל' שב"ד מגופי תל"י ו"ל מה
סיזור בסיזור תלה"י ל' ויתת יוסף בן תלה ושבר שנים
ויתכנו אותו ויסב בְּחֹרֵן בתנדים קישוט ל' מגופי אדנ"י
לנוקבא דז"ת יַפְבֵּן והגירוף ל' מגופי אדנ"י
כפר שמות כי עָנָן יי' על המשכן יומם ואש תהיה לילה כו
לעיני כל ישראל בְּכָל מסעיהם קישוט כ"ל לנוקבא
דז"ת הוא עֲנָבָל והגירוף הכ"ל מגופי אדנ"י והוא
כפר ויקרא חלה הַמְּצוֹת מצה כתה יי' את משה ג' בני ישראל
בְּהָר סיני קישוט ל' לנוקבא דז"ת הוא
תַּחְבֹּר והגירוף הל' מגופי אדנ"י והוא
כפר בהעלתך חלה הַמְּצוֹת והמשכנים תאר כתה יי' כיוד משה
לבל בני ישראל בערבית מוחה על
יְרֵחַ קישוט ל' לנוקבא דז"ת הוא
הַיָּרֵחַ והגירוף הל' מגופי אדנ"י והוא
ולכל היד לעיני כָּל ישראל קישוט ה' לנוקבא דז"ת והוא הַדָּבָר
והגירוף ה' מגופי אלכסים שם תלכות והוא אנ"ד
ולאיש בֵּן ונו' תאר ניתן לו כ
בְּהָר תמניים קישוט ו' לנוקבא דז"ת בֵּן בָּר
והגירוף הששי מגופי אלכסים והוא נר

ופי כתיבת ע"ב
ויתכנו כ' בכתיבת ע"ב ויהי שהיה את שני מלאכות הנדולים דת מלאך ויהיון
ודת מלאך כנ"ב ויהיון כהנהון דמקדקן לעשלת תקדין שהנהי תלוה ויהיון
כהנהון דמתעין לתעת תקדין מלאכי כתב ושלטי
כל ימי חתול ומ"ד כך נכיק שבתא מכרכין על ערבית דכת תתיהב
לון רשו לשלטאה תכבשון תהיון לכבר כם תהיון שתר"ד לדעלין ודין לעלין ואית
כי שניתלין ואחרוים תתוריס תהיון לכבר רשו תהיון רשו לטופרין ואתכשון
ובנ"ב תית רשו לאתקבלא בטופרין בחונאי שבת לאתקבלא דכת
כהנהון מהנהון ערבית וכו' תכשון לנו לא תית רשו לאתתוף בהנהון
ערבית תלעילא כהנהון תקדין ואחזי דת ואחזי תת
אחוזי מלכות דכתי ד' ימתי זו בית המדרש ד' יומכן תאר זו ראשית ד' יומים
והעלים כמהין ר' יוחנן כשתא ואתה מוקמת ואתה מתקומת
לת"ת ע"כ והכה קישוטין נזריכין להיות כ"ד כי הקדמונו לעילא מה
דתי' בס' בראשית ע"ק"ו ויבן י' שהים את הכלא דתכתה ובינה
תתקיימו לה וקשיטו לה בכל ד' קשוטין ויכתה כפי' כ"ד ולבתרי ויכילה
ל הלחם וכו' ע"ל בסוד נשואין וכס' לחדי ע"ק"ב תתיה מתי ל
דלכתיב ואתה תשמע בקולי ובין מתה לבבשה ועשרתן זכי מקבלות'
לעילא חוות בנוקב כד תתכתר שוה כתוכון ואיב"ה ועשרתן ואחרנה
ואיזין (כ"ת דיזין מתעתרין לעילא ועשרין ואחרנ לעתה ושערת רבת
וטופרין סניולת ונכלין דיזין מתעתרין בכלא ותתלת כד בעלת תתת
לתתלת' בעיתי למחרת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון
בסוד תרכת דשלכת קדישת שהוה שפרת דרכי בינתי דיזהי מסתכלת
ולסכלית טופרסת וכל הנוה ווכתיב די בהון ע"כ וכנוהן שלמה°ך
ע"ג ע"ל על פסוק יעלו שמה וכל אחר בו כפי דקדת הכ"ל כי
הכל עולה לאיזן כ"ד קשוטי מלכות קדישת כעשם כ"ד מגופי תל"י
כהנהון הלתתות היו מכתס כל תלתות יי' בנד כיצר ובתקנון

נתעל כ"ד ה׳ היא הנק׳ ה׳ וזה הכ"ד שלה שהוא הכתר שלה ע"כ
וזו ותעל והא דימוני׳ סוד זה דוקא בשבוע׳ כי הוא יום שסודו הוא
שבו נתנה תורה שבכתב ותורה שבעל פה כאשר הארכתי ע"ל ע"פ
מאמר פ׳ בראשית ע"ק"ס ופ׳ ויגש ע׳ שמ"ב והקדמנו ויבן יי׳ אלהים
את הצלע דחכמה ובינה אתקינו לה וקשיטו לה בכ"ד קשוטין ולבתר
ויבאה אל האדם וזה מעשה ביום השבוע׳ לזה יש לכוין בליל שבועות
ולזה גם בערב שבת שמכניסין שכינת לייחדא וכנ"ל לזה קשוטין שלה
הם כ"ד פרקים דמס׳ שבת בסוד ש"בת ובסוד הד"ס ע"ל דף ט"ו
ובכוונת שלמה °דף פ"ו ע"ג • יום ליום יביע אומר ולילה
ללילה יחוה דעת כי בפסוק זה נקשר היחוד מתורה שבכתב ושבע"פ
היינו משנה למלך ודאי כנודע בסוד זמן נק"ט בני׳ רנ"ו ליעקב
שמחה (כי ז"ל בפ׳ ויקרא ע׳ י"א שמחה דא כ"י) הדומה למלכות
תורה שבעל פה הנשנית ברנון כנודע לבעלי סתרי תורה לייחד עם
ת"ת היינו בחי׳ יעקב מלבר (והיינו כנ"ל ע"פ מאמר כ׳ ויגש
ע׳ שמ"ב) וכאן נרמז היחוד הזה העליון מאדכי ב"ם ר"ת בראשית
מאימתי תורה שבכתב ותורה שבע"פ (כי ז"ל בפ׳ כי תצא ע׳ תקמ"ג
אבל תפארת דכליל שית ספירן איהו גופא ליה"וד ומלכות גופא
לשכינתא דאיהי אד"ני ע"כ וזהו פי׳ ודברת ב"ם והנה לפי הנ"ל
מוסיף הלא אות האחרון דכל התורה הוא ל וכדאי׳ בפ׳ פנחס ע׳
שנ"ו אית לב יסוד ללב דעובדא דבראשית (ב׳) ין בראשית ל׳
ין לעיני כל ישראל וכו׳ והנה בתורה שבע"פ אות ראשון הוא מ׳
מאימתי ומסיים בתיבו׳ שלום כל שיתא סדרי משנה והנה חיבור
שני תיבות של תורה שבכתב אות ראשון ואות אחרונשהם ל"ב דעובד׳
דבראשית ושני אותיו׳ של משנה תורה שהם ס"ם הם גי׳ אהי"ה יהו"ד
אד"ני והנה תורה נרמז באות ו׳ ונרמז בשית תיבין שמע ישראל וגו׳
וסוד תורה שבע"פ ושית סדרי משנה הם סוד שית תיבין דבשכמ"לו •
והנה סוד שמי ו"ו הם סוד מה שכבר הארכתי מאמר פ׳ משפטים
ע׳ ר"ד שהם מ"ט אנפין דאורייתא וכו׳ ע"ל דף י"נ ע"ב ע"נ
תבין כל סוד הנ"ל גם ע"ל דף י׳ סוף ע"ב וע"נ וכו׳ סוד תורה וסוד
יעקב ישראל כי קב"ה נגלה ונסתר ° יעקב נגלה ישראל נסתר והנה דוקא
בכוונת שלמה כי נקשר היחוד מתורה שבכתב ושבע"פ לייחדה עם
ת"ת היינו בחי׳ יעקב מלבר ע"כ כי לעיל בדף י׳ הנ"ל מביא מאמר
תרומה מסוד ו׳ דמסיים וכיון דאפיק לון ואשתכללו כחדא כדין
איהו חבורא חדא ואיכון רזא דאת ו׳ וכו׳ כדין איהו כתיב כי יעקב
בחר לו יה כד נפיק ו׳ ואשתכליל מנו י"ה כדין ישראל לסגולתו
ומסיים שם כמאמר הנ"ל שאר בני עלמא לא אתייהיב לון רשו ל
לסלקא הכי אלא לסגולתו אתר דנטיל וכנים כלא ודא איהו דרג׳לעתא
מנהו דא נטלין לעילא בסתימו דלעו אבל לא באתגליי׳ כמה דנטיל
יעקב הה"ד ויקחו לי תרומה ע"כ א"כ כאן מפורש יעקב רק באתגלי׳
ולכך נקט האי לישנא ליחדא עם ת"ת היינו בחי׳יעקב מלבר והקדמנו
כי אז הוא סוד מ"ט ונדיק מ"ט לפני רשע כי חסר א׳ מנ׳שערי בינה
ולזה כתיב בסוף התורה אשריך ישראל וכנ"ל בדף הנ"ל ואז ישתלם
שם ע"ב שמהן ובזה תבין מה שכבר הארכתי במאמר פ׳ בראשית ע׳
קכ"א ללבי גליתי מאי ללבי אלא לאורייתא דבכתב דאתקריית לב
ואורייתא דבע"פ ע"כ והיינו כנ"ל כי טעם שנתקרי׳ תורה שבכתב לב
ב׳ מן בראשית ל מן לעיני ישראל ואורייתא דבע"פ דאות ראשון
הוא מאימתי ואות אחרון הוא ם שלום ושית סדרי משנה הרי
מום הוא שם אחרון מן ע"ב שמהן והנה הארכתי מה דאי׳ בפ׳ נו
ע׳ מ"ו אשם קניתו כי הארכתי לעיל בפי׳ מאמר דף ל"ו ול"ת • ז"ל
וכד אמת תהא שלימא אתמר בך פה אל פה אדבר ומראה ולא בחידות
דאתפשטת מלבושהא ומתייחדת עם בעלה בקרוב בשר ברמ"ח א
איברים דילה ולא כשיאת אבר חד מינה וכו׳ ע"ל ותבין מה דאיתא
בגמ׳ בפרק נערה שנתפתתה דף ע"ח אמר רב הונא האומר אי אפשר
שא אבי בבגדי והיא בבגדה יוציא ויתן כתובה (ואלין אקרון
שושבינא דמלכא ומטרוניתא :

ובהיות שהקדמנו כי סוד סוד כ"ד נרופי׳ אלנ"י להכרית לרשעים
כי אד"ני הוא דינא דמלכות דינא בזה תבין מה דאי׳ בפ׳
תרומה ע׳ פ"ט ד׳ חייא פתח ואמר בטח בה לב בעלה ושללה לא יחסר
בטח בה לב בעלה דא קב"ה דקב"ה שוי לה על עלמ׳לאתדברא עלמ׳
כל זיינין דיליה אפקיד בידה׳ וכל איגון מאני קרבא וע"ד ושללה לא
יחסר׳ (וכוה אית °בפ׳ בשלח ע׳ פ"ח ויסע מלאך האלהים ההולך
לפני מחנה ישראל ישראל דלעילא מלאך האלהים הה"ד ויי׳ הולך לפניהם
וגו׳ כלה דמוקמי׳ וכי יקרא דמלכא דמטרונית׳ מאל והיא מגי קרבא

וכית אולא שליחא : למלכא דאודוע במטרוניתא עלאה תייא מלכא
יקירו דילה וכו׳וזה אצביד לה וכו׳ לא כל ביתא דילי בידהא אתמסר
וכו׳ זה עביד אפקיד מלכא בידהא כל זיינין דיליה כל איגון מאני
מגיתי קרבא וכו׳ כך קב"ה מסגיאות חביבותא ורחימותא דיליה בכ"י
אפקיד כלא ברשותה וכו׳ אמר שמים הוה מלבות וגו׳ אתא הוא יומתי
תיותי וגו׳ כל ביתא דילי׳ בידהא וכו׳ זה עביד אפקיד מלכא ב
בידהא כל זיינין דילי׳ כל איגון מאני מגיתי קרבא וכו׳ כך קב"ה
מסגיאות ורחימותא דילי׳ בכ"י אפקיד כלא ברשות׳ וכו׳ הה"ד שמור
ישראל אבל שם קאמר ר׳ יוסי פתח קרא אבתרי׳ ואמר גמלתהו טוב
ולא רע כל ימי חיי׳ גמלתהו טוב היא ומיכת טוב לעלמא ומיכת טוב
להיכלא דמלכא ולגבי היכלא ולא רע מאימתי כוונה דאיכון ימי השמים
נהרין עלי׳ ומודנותי׳ עמא בדקא יאות דאיכון ימי חיי׳ בגין דעץ החיי׳
סדר לה חיים ונהיר לה ובההוא זמנא גמלתהו טוב ולא רע ע"כ ונובן
לפ"ד כי עץ הדעת טו"ר הוא טוב מסטרון רע הוא עבד מטוקף ס"נא
ואז כאמור אוי לך ארץ שמלכך נער כי או יונק׳ הנער׳ אבל אשריך ארץ
שמלכך בן חורין היינו סוד אילנא דחיי ו׳ תפארת ישראל בסוד
שמים אש ומים ואז יתבטל הרע ולזה קאמר גמלתהו טוב ולא רע
מאימתי כוונא דאיכון ימי השמים נהרין עלי׳ :

והנה בכתבי האר"י ז"ל כשתאמר באי כלה נ"פ אז תכוין ג"פ
גם כחשבון ט"ל שהם מלוי יה"ו ואז תכלול שם אה"יה ע
שעולה לחשבון יה"ו ואחפ"י שמלוי אהי"ה אין עולה לחשבון ט"ל
דמלוי יה"ו עכ"ז אהי"ה עולה יה"ו והרי היא כמוהו ותכוין איך
שמות יו׳ שמות אלו הנז׳ בר׳ פ׳ יתרו וכיר את יום השבת לקדשו
(כי ז"ל ברעיא מהימנא פ׳°יתרו ע׳ קס"ד זכור לדכורא איהו שמור
איהו לנוקב׳ודא תא כלא פרודא יום שבת רזא דכל מהימנותא דתליא׳
מרישא עלאה עד סופא דכל דרגין שבת איהו כלא ינלת דרגין איגון
וכלהו אקרון שבת • שבת עלאה • שבת דיומא • שבת דלילה וכלהו חד
ואקרי כלא שבת וכל חד כד איהו שליט נטיל לחברוי ומזין לון בהדי׳
בההוא שולטני׳ דלי׳ וכד האי אתי לעלמא כלהו אתיין ומזיכן בהדי׳
כד אתו ליליא זמין בהדי׳ לשבת דיומא ומזין ליה בהיכלא ואתעטיר
בהדי׳ (ובכתבי האר"י ז"ל הנה עליית ז"א הוא ביום השבת ואין
לו"א דאצילות וכ"ש מה שלמעלה הימני׳ אין להם עליי׳ בליל שבת
וז"ש ליל שבת שהוא מדת לילה ונקרא שמור כי אז עליית הנוקבא
ולכן אומרים כי ליל שבת שהיא רמזות ל הנוקבא אבביום השבת עיקר
העליות אל ז"א רק שאנ"כ נגררא דילי׳ ומעלה את הנוקב׳ עמי׳ ל
לעלאה ולכן כל אתר דאית נגררא אין הנוקבא עולה בשם ולכן ביום
שבת מכונה בשם דז"א שהוא זעיר וכו׳ (ז"ל בפ׳°בא ע׳ מ"ח כי
יהיה נערה בתולה נער כתיב מ"ט משום דכל זמן דלא קבילת דכר
עלי׳ אתקרי נער מדקבילת דכר אתקרי נערה אוף הכי ליל דעד
לא קבילת דכר וכו׳ ובשעתא דאתחבר עמה דכר כתיב הוא הלילה
הזה ליי׳ליל שמורים שמורים דכר ונוקב׳ ובג"כ כתיב הלילה הזה
ובאתר דאשתכחו דכר ונוקב׳ לית שבחא אלא לדכורא ע"כ וכו׳ ע"ש
ובפ׳ חקת ע׳ שמ"ט הוא הבאר היא הבאר קרינן מ"ט בקדמית׳ באר
והשתא באר אלא בקדמיתא נוקבא בלחודהא דקאמר הוא כללא דדכר
ונוקב׳ אקרי׳ בא"ר ובאתר דאשתכח דכר אפילו מלה נוקבי׳ דכר
קרינן) כיון דהאי אתי׳ שבת עלאה אתמשך עלי׳ וכלהו נכתין ב
בהיכלא דליל׳ ובג"ד סעודת׳ דלילי׳ חמור מדביוומא כד אתי יוומא
זמין בהדי׳לתרין אחרנין דרגא עלאה ודרגא תתאה דא דאבהיר ליה
ודא דאתנהיר מיני׳ (היינו מלכות דלית לה מגרמה כלום) וכלא
כחדא אקרו׳ שבת ושלטין ביומא דשבת ואלין תלת דרגין איכון כללא
ורזא דכל אורייתא תורה שבכתב נביאים וכתובים מאן דנטיר שבת
נטיר אורייתא כל׳ תרין מרגלאן איכון וחד בכתא בהדייהו בגווייהו
דקאים בין האי ובין האי מרגלאה עלאה לית בי׳ גוון לית בי׳ חיזו
באתגליי׳ האי מרגלא כד שארי לאתגליי׳ נהרין ז׳אתוון גליפין כלטין
ונפקין וכקעין בקיען ונהרין כל חד וחד ואיכון ז׳אתוון איכון תרין
שמהן מתקקין בההוא מרגלא וביומא דשבת נפקין ונהרין וכו׳ ואיכון
אהי"ה יה"ו ומתכנשי אתוון ובנישו דלהון עאלין דא בדא ונהרין
דא בדא וכד עאלין דא בדא נהרין דא מנו דא בתרין גוונין וכו׳ •
ומאיכון תרין אתעבידות תרין שמהן א׳ כפיק ובגין ומאל בגו (ו׳)
ונהרין תרוויהו בתרין גוונין ואיכון תרין שמהן חד אקרי יהו"ד
רזא דאלהים (היינו שם יהו"ד בניקוד של אלהים) וחד אקרי אלהים
ונהרין כחדא י׳ עאל בי׳ ונהרין ובגין כחדא ועאלו דא בדא ו
ונהרין תרווייהו נליפן מחקקן כחדא וכו׳ ואיכון חד כרי עבפין ואלין

כוונת שלמה ע׳ פ"ו ע"נ

(אורית׳נגלה ונסתר)

אמאר תוריע ע׳ פ"ט

מאמר פ׳ בשלח ע׳ פח

מאמר יתרו ע׳ קס"ד

מאמר פ׳ בא ע׳ מ"ח

מאמר פ׳ חקת ע׳ שמ"ט

תרין אתוון דנהרין ומתחבקן דא בדא איכון יה״וד יְהֹוָהֿ
אנפ״ן מצפ״ץ ברזא דתלים' מכילן דרחמי ואלין תרין אתוון
דנהרין מתחבקין דא בדא וכד מתדבקן דא בדא וכד עאלין דא בדא
זקפין רישא ונהרין ומכנן על כלא באינון חד סרי שנפין דנפקין בכל
בטר ס״ דאשתאר איהי סלקא בשמא חד לאתחברא בהדייהו ואיהי
אד״ני וכל אלין שמהן בלטין ונהגין ונפקי ושלטי בהאי יומא כיון דאלין
שלטי נפיק ההוא מרגלא עלאה בלטא מכנגא ותנו נכינו דילה לא אתחזי
בה נגון כד נפקא בטש באלין שמקתר שמא מכייהו אד״ני דאיהו
שביעאה מתעטרא ועאל במרגלא תתאה ואתיישב שמא אחרא
תחותי' ואינו י״ס וכו' לבתר דנכיש בהאי שמהן נפקין מכייהו שבעין
ענפין לכל סטר' ומתחברן כלהו כחדא ואתעביד רתיכא וכרסייא
חדא לההוא מרגלא עלאה ושלטא בעטרוי מלכא בכרסייא ביומא
דא וחדי כלא כיון דחדי כלא יתיב מלכ' על כרסייא דדיכ' ואיכון תרין
אתוון כללא דאורייתא בטשי בתרי אתוון קדמאי וסלקי לחד לשית
שבטין ולחד כשית שבטין אחרנין ואלין איכון י״ב שבטין דישרא' עלאה
אנו אלין תרין אתוון סלקין ונחתין ובטשי בתרין אתוון דסופא דכ״ב
אתוון וסלקי חד בחמש דדנין וחד בחמש דדנין ואיכון עשר אמירין
לשכללא לכ״ב אתוון י״ב שבטין בתרין אתוון קדמאי ועשר אמירן
דתרין אתוון דסופא הא כ״ב אתוון דסופא' דאורייתא ורזא דא ירית
מרגלא עלאה בההוא כרסייא דע״ב ונהרין כ״ב אתוון בדין ההוא ית
מרגלא תתאה (היינו מלכות') דהוא באשוכא מסתכל בההוא
נהירו באילא דתוקפא דאיכון אתוון דאתרשים בהון דאקרון אד״כי
בדין אתנהיר וסליק ההוא נהורא ונטיל כל איכון כ״ב אתוון עלאין
ואשיב לון ההוא מרגלא לגבי' ונהיר נהירו דנגין לע״ב עיבר בין
דהאי מרגלא נגין ואשיב לאיכון אתוון בהדי מרגלא עלאה אתמשך
(כי בינה היינו מרגלא' עלאה) בהדייהו ואתדבק מרגלא במרגלא
(היינו בינה ומלכות) והוי כלא חד ודא איהו רזא דתושבחתא והא
אוקמוכא אתוון כד נגנין מהאי סטרא ומהאי סטרא דא איהו סיכתא
די כנווייהו בין מרגלא למרגלא כדין אתעביד כלא רזא דשמא קדישא
דע״ב אתוון דרתיכא עלאה וכלא האי והאי אתקרי את שבת ודא
איהו רזא דשבת ע״כ בסידור האר״י ז״ל באל אדון לשון דבורא
כי הנה עתה נתוסף במלכות קדושה ושא כי שם אל אד״כי שבה
מעשה אל א״לף ד״לת כ״ון י״וד ני' שבת היכל אהבה חסד דז״א
דבריאה עולה ומתקשר עם היכל חסד' דאצילו' ובינה גם כאן רמז
להיכל עם השמים הוד דז״א דבריאה נקשר עם הוד דבינה ושם
אתוון דברכין ולכן יש כאן כל אות מיר א' כפני עצמו והנה עד הוד
אתפשטות בינה ותמן נ' שערים ולכן נפתחי' כאן נ' שערים ואמנם
לכן באותיות הא״לף בי״ת יש ה' תיבות רמז על נ' שערים הנפתחים
אך הן מבטישת אתוון בסוד ש״ת אך בשבוטשים אותיות א״ב בש״ע
יומאים י״ב תיבות י״ב שבטים זה כנגד זה וק' דבינה ולכן אותיות
ש״ת בני ו' תיבות ע״כ ובכתבי האר״י ז״ל אל אדון תכוין ש
שהמלכות נקרא אל אד״כי ונתוסף בה קדושה ונעשי' אד״כי במלואו
תרעא והנה אל עב אד״כי במלואו ני' שבת כי עתה הוא יום קדושת
שבת ממש וזהו אל אדון בפרשה תרומה סוף ע' רל״ג אל אדון (פי' מאמר פ' תרומה ע' רל״ג)
אל ברוך ע״ל דף כ״ח ע״א וסימן דאלין אתוון דקא מתעטרן
בשבחא עלאה דא קדמאי וסופי דסלקין בעטרייהו איכון א״ת ב״ש
א״לף בחמש ת״יו בש״ית בי״ת בחמש ש״ין בשית בנ״ב רזא דא״ת
ב״ש כללא דכ״ב אתוון דאיכון עשרה דתלתין ותרין שבילין וסימן
דאיכון אתוון אחרנין דסלקין ברתבייהו נ״ר רזא דרתיכא קדישא
דסלקא לע״ב ואתעביד מנייהו שמא קדישא לאתעטרא ב״י מנו
דעיכא עלאה ובנ״ב ההוא שמא כלילא ברזא דאכבן מימינא ומשמאלא
ובאמצעיתא ואיהי מתעטרא בהו למהוי שמא קדישא ולא שמא עלאה
באיכון שמהן עלאין דעלמא עלאה דאתייחדא לעילא לעילא ואע״ג
דהאי שמא עלאה איהו אבל רזא דילי' דוד מלכא דמתעסר באבהן
(והוא סוד שכתבתי לעיל דף ס' בסוד וכבן אפס קניהו ע״נ ובכן
צדיקים יראו וישמחו י' י״ה י״הו יה״וד ני' בכן ובכן ני' ע״ת יה״וד
יהו״ד יה״וד דאתלא להודידם לע״ב זה רגל ד' שבמרכבה כנד דוד
נ' פסוקים דע״ב שהן מערוכיתא עולה בנ' אבכן וכו' ע״ש) שמא
דע״ב אתוון רזא דילי' אבכן דקא מתעטרן בעלמא עלאה ועלמא
עלאה ברזא דלעילא וע״ד סליק ולא נחית אתעטר נו מחשבה
עלאה ובאה מולקיה מאן דידע ואודהר כי' שמא דע״ב דוד דקא ית
מתעטרא באבהן ורזא דילי' סליק ונחית כנוונא דא מצ״פץ שמא
דתליסר מכילן דרחמי איכון עלים' רזא דרתיכא קדישא דנפקין מחד

דשרי' עלייהו ובג״כ סליק ונחית וכלהו סלקין ונחתין בר האי דסליק
ולא נחית וע״ד שמא דע״ב סליק ונחית סליק משט' דא ונחית ם
משט' דא שוא דתליסר מכילן סליק ומשט' דא ונחית משט' דא והוא
דנחית בנין לאתבס' טיבו לתתא וע״ד (א״ת ב״ש נ״ר ד״ק ה״ן
ו״פ ז״ע ח״ס ט״ן י״ם כ״ל) אתוון קדמאי סלקין בתושבח' ואתוון
אחרנין נחתי בתושבחא בנין לאושבא טיבו לעילא ותתא שוא דיו״ב
איהו מעטרא לרתיכא עלאה שמא דע״ב איהו מעטר' לרתיכא תתאה
ובאה מולקי' מאן דאשתדל למנדע לאחרי' ובאה איהו בעלמא דין
ובעלמא דאתי ובג״כ תושבחת' דשבת דקא משבח לעלמא דשלמה
דילי' משבח לי' בשמא דע״ב ובג״ב תיבין רזא דכ״ב אתוון בנין ד
דתתעטר בי' לסלקא לעילא בתושבחתא וע״ד אל אדון תושבחתא
דעלמא דאתי איהו ופריחו (פ״א ופרישו) דרתיכא עלאה דמתעטרא
לסלקא לעילא נו רתיכא עלאה וכו' (אל ב״ש) סלקין ולא נחתין
וסיימא דא שבת באחודוי ודא שבת ויום הכפורים סלקא הוא לעילא
לעילא עד דאתעטרא כלא באין סוף אל ברוך דא סגורא דאתוון
ועיילין בתקוני כ״י בכל יומא בצלותא ע״כ וכו' ע״ש ע״ל דף כ״ח ע״א
בחזור לדברי האר״י ז״ל ותכוין באות ז' שמות היונאים מהם וסדרם
כך כי א' של אהי״ה חסד ויורדת עד ה' אחרונה של אה״יה שהיא מלכות
ואז עולה ו' די״הו בה' ו' אחרונה דאה״יה והוא סוד היסוד ואז יוצאי'
ב' שמות יהו״ד ואח״כ יורדת ה' של אהי״ה בה' אחרונה של אהי״ה והיא
גבורה ואז עולה ה' די״הו בה' ו' אחרונה דאהי״ה והוא סוד ההוד ואז
יוצאי' ב' שמות הו״ה בניקוד ינפ״ן שהוא ת״ת עם בנ״ה כי בבר
ידעת כי בחי' חינוכה ת״ת הוא הוי״ה ובחי' פנימיות דבנ״ה הוא
ג״כ הוי״ה וכל זה בוער ואלו השמות הם מנפ״ן ואמם זה הם מתקרבי'
יחד ואחר שתצייר כל זה במחשבתך או תאמר בואי כלה נ״פ :
אח״כ תאמר מזמור שיר ליום השבת כי הוא סוד אצילות שעלה
שם המלכות ומאירה מכה״י דאצילות והנה באמרך באי
כלה או תכוין שקבלת תוספו' הנפש ובברכו תכוין לקבל הרוח ובפרוס
סוכת שלומך או תכוין לקבל הנשמה וכל אלו הם בסוד הכלה שהוא
המלכות (כי גם שמלכות הוא נפש הלא זה ג״כ נחלק לג׳ בחי'
נר״נ״ח) ואח״כ בבקר תכוין בברכו לקבל הנפש ובפסוקות גאולה
לתפלה לקבל רוח ובמוסף בשי״ה מקום כבודו לקבל נשמה ושלמתן
מן ת״ת מדת יום :
והנה סוד נ' יי' מלך גאות ע״ל דף ינ״ג וכשאומר מזמור שיר ליום
השבת תכוין בר״ת שהם למטה ואז שם תעלה הבריאה ותכוין
להעלות שם בן מ״ב דאצילות שהוא שם יה״וד במלוי אלפין ותכוין
באמרך טוב להודות ליה״וד טל שהם סוד נ״פ באי הכל עולים
טל הוא שם יה״ו (היינו כוה י״וד ה״א ו״או ע״ל בהלכו' שבת שכתבתי
בסוד שם זה ע״פ מאמר פ' פנחס ע' ת״ן וכם בכלאי') שבבריאה
ואתה תעלה אותו באצילות וזהו ליה״וד כי טל הוא טוב להודות
אנו מעלים אותה וכוה ההוי״ה של שם ליה״וד תכוין בשם מ״ב של
מלוי אלפין (כוה יה״וד י״וד ה״א ו״או ה״א י״וד ו״או ד״לת ה״א
א״לף ו״או א״לף ו״או ה״א א״לף) גם תכוין בר״ת להו״ד למבול
שב בשם ילי והוא שם שני של ע״ב שמהן והענין כי ע״ב נחלק לו״י
חלקים וכנגד ו' כוכבי לכת וכו' ע״ל והנה שם זה עולה בגי' נ'
כי הם בסוד נ' שערי בינה מסוד הגבורה והנה תכוין בה להעלות
הנשמה הדבוקה בין הקליפ' הרבה ולא
יכלו לעלות ע״י שם מ״ב ושב זה הוא בעשיי' גם בזמזור שיר ליום
השבת נריך לכוין בשם ילי אחד שהוא בא באצילות והוא יה״וד
לארך ימים וגם בו מתעלה כיוני' נשמת הבריאה שאינם יכולי' לעלות
ע״י שם בן מ״ב ע״ל דף ס״ב ע״נ ואחר כל זה יכוין לקבל שפע
קדישא מן אלף עולמות שיונאים ונוכנין מן בינה ושו האלף הם סוד ו'
מרגלאן שהם ו' שמות הרמוזי' באהי״ה יה״ו שהוא סוד השבת כנודע
והם עולים בני' תת״מע ועם הכוונה שכוונת בטבילת ע״ש בשם
אהי״ה דה״הין שהוא כנד המקוה שהוא ני' קנ״א ועם תתמ״ט של עתה
הרי אלף וע״י זה יוכה לתוספו' נפש רוח ונשמה בשבת באמרך יי' לארך
ימים תכוין שארך חסר ו' שהם מכין אורות שלקח א״א מש״ע נהורין
ונשאר ק״ן לזעיר אפין והנה דוק בו' שמות הנ״ל הנק' ו' שמות
דמרגלאן וגם כמה שכתבתי לעיל זה שהוא קישוט לשכינה וכ״ד
קשוטי' הם מכל ספר וספר ד' אותיות ובכל השמות הם ניקוד שורק
וקמץ ובלע״ד כי לעיל דף ל' ע״ב האכרתי ניקוד שורק שהוא כוה
ואפס קניהו והוא כי בכתבי האר״י ז״ל כי כל
ספירה כלולה מ״י ונמצא שנדלת מלכות והנקודות שלה הם כרשעו
באלפא

(אלהים ושם אלהים עמין ואח״כ יורדת י' של אהי״ה בה' אחרונה דאהי״ה ועולה י' די״הו ואז יוצאי' ב' שמות ינפ״ן)

(מאמר פ' פנחס ע' ת״ן)

בא"לפא בית"א דא"טכ"ח נ"ז ד"ו והם רמוזי' כי' נקודות אלו א"ט
בכתר ב"ח בחכמה נ"ז בבינה ד"ו בדעת י"צ בחסד כ"פ
בגבורה ל"ע בת"ת מ"ס בנצח ק"ץ בהוד ר"ף ביסוד ש"ן
בנקודו' המלכות ת"ם במלכו' נשארו אותיות הנ"ך שאין להם זיווג
ומזה כי ענין א"ט ר"ל שנקודות הכתר היא נקודה א' ונתוספת
בה ט' נקודות ע"י ההגדלה ונעשית ספי' גמורה וכו' שמאריך שם
ואפס קציהו ק"ץ בהוד כי יש בו נקודה א' תוספות והעקרים הם
ט' אחרות ואלו הט' נקודות שיש בם והם נקודה אחד שלה ונקודת
לבוש הוד דבינה ונקודות לבוש ההוד דז"א והנה הם נ' נקודו' היותר
בחי' דינים וגבורות שיש בכל שאר הנקודות הנה נקודה זו
הוא בהוד לרמז על נ' הנ"ל היינו לבוש הוד דבינה ודז"א ושלה ע"ל
עוד בדף ס"ב ע"ב והנה בבר הארכתי כי כאשר נגנז אור הכתר שהוא
א"א הוסר האור ונסתלק מן מלכו' ט' אורו' ואז אמלאה החריבה וכאשר
כתבתי בסוד פי' מאמר בראשית ע' קנ"ח בסוד חלם כי אז יתבטל
הקן הימים ויתחזק קן הימין ולכך כתבתי שלזה אחר נקודת
שורק בא נקודות חלם כשיתגלה החלם יהי' קן הימין וגם ע"ל דף ל"
מה שכתבתי מסוד נקודות גם לעיל דף כ"ט ע"ג כי סוד קמץ הוא
בכתר כי לכך נקרא ב"ל קמץ לשון קמוצה כי כתרא עלאה טמירא
איהו וכו' וא"כ כשיתגלו שני נקודות היינו קמץ ושורק אז מן דוה יחזור
להיות הוד והדר כי כל זמן שלא נתגלה הכתר ואז היה חיזוק לקן
הימים שהוא קן של חשך וכנ"ל והנה אותיות של הקישוט הנ"ל
שהם כ"ד פעמים ד' עולים כמנין אל ארגי ובסידור האר"י ז"ל
אל ארון לשון דבורא כי עתה נתוסף במלכות קדושה והוא כי שם
אל ארג"י נעשה אל א"לף ד"לת נ"ון יו"ד גי' שב"ת וא"ב תבין
סוד קישוט הנ"ל וע"פ זה תבין פי' ברכות שבתפלה כי הלא ברכה
ראשונה אתה חונן לאדם דעת הוא בניקוד פתח ושם אית ז"ל בסידור
האר"י ז"ל בא' יהוד תכוין כי חלופו הוא בוז"ו הוא ט"ל דהיינו
י"וד ה"א ו"או שיושפע לך משם זה חב"ד להבין דברי
תורה בזכות שיושפע ט"ל זה למלכות ה' אחרונה ע"כ ע"ל דף ל"ו
ול"ז מסוד שם זה כי איתא בכתבי האר"י ז"ל והיות המוחא נקרא עלא
דבדולחא הוא כי שרש המוחין חב"ד שהם נ' אותיות יה"ו ואם תמלאם
מלוים בלפין י"וד ה"א ו"או גי' ט"ל וכו' וקאמר שיושפע למלכות כי
הקדמנו לעיל מאמר פ' כי תנא ארבעים יכנו וגו' פקודא דא להלקו'
לרשע דאיהו סמאל דעתיד קב"ה למחאה לי' חמשין מחאן בגין דעביד
גרמי' אלוה ולאו איהו אלא עבד מטונף ואלין דסרחו בה תקין לון קב"ה
למחאה בי"וד ה"א ו"או דאינון ארבעים חסר חד וכו' בגין דכלא
סרחו באת ה' ובג"ד כי עשית זאת ע"כ וא"כ מובן מאוד זה הברכה
ומסיימי' בחונן הדעת הלא אנו מתפללי' חכמה בינה ודעת כי הקדמנו
לעיל מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל טעם קריאתו אוירא רכיא הוא כי
הה"ח דדעת נקרא אוירא דכיא והה"ג נקראים אשא דכיא ע"כ ולזה
הדעת שהוא כלול מן חכמה ובינה לכך פתח בכל הג' חכמה בינה ודעת
ומסיימי' בדעת לבד ולסוד זה נקודה של שם יה"וד הוא בפתח שהוא
חכמה ע"ל דף כ"ט ע"ג וע"ד ואח"כ אנו אומרים השיבנו אבינו
שהניקוד הוא בצירי וסוד ברכה זו ע"ל בסוד התפלה כי ניקוד זה הוא
בבינה וכנ"ל ע"פ מאמר פ' קדושים ע' קס"ה וא"כ אחר זה שקבלנו
עלינו לעשות תשובה שלימה דייקא היינו ע"פ מאמר פ' ויקרא ע' ל"ג
נ"כ פתח ר' חייא ואמר חטאתי אודיעך מכאן אולפינא דכל בר נש
דמכסי חטאוי ולא מפרש לון קמי מלכא קדישא ויתבע לי' רחמין לא
יהבין ליה למפתח פתחא דתשובה ואי איהו פריש לון קב"ה חיים עלי'
ויתגברון רחמי על דינא וב"ש אי איהו בכי דהא כל פתחין סתימין
ואיהו פתוח ובו' זהו תשובה שלימה ולזה אחר שקבלנו עלינו
תשובה וכנ"ל אנו אומרים סלח לנו אבינו והנקוד הוא בסגול שהוא
חסד שהקב"ה יעשה מצד חסדו הגדול עלינו ולזה אנו אומרים אחר זה
ראה נא בעניינו והנה ר"ת של ראה נא בעניינו הוא רנ"ב והנה ראשי
אותיות פסוק ויאמר כי יד על כס י"ה מלחמה ליי' בעמלק מדר
דר עולה כמנין רנ"ב ובסידור האר"י ז"ל ראה נא בעניינו ר"ת
רנ"ב והם רמז לרמ"ח איברים שבנוק' וד' יתירים שבנוק' ב' צירים
וב' דלתות והכל נעשים מבחי' הג' ולכן בברכה זו שהיא גבורה נרמזו
ואנו מחלים פני הגבורה שתראה בעניינו ותכניע שרים של מעלה ויש
בה י"ז תיבות כנגד י"ז פעמים גאלה בפ' בהר סיני חוץ מלא יגאל
ע"כ הנה סוד זה ע"ל דף מ' ע"ב וע"ג וד' וגם בדף ס"ו ע"ג ותראה
פלאים וטעם ניקוד שבא כי שבא אותיות באש יי' ישפוט גם ע"פ
שהארכתי ממאמר פ' פנחס ע' תנ"ו ובגין דהאי נהורא נביע ת

מאמר פ' ויקרא ע' ל"ג

מחבועא דמיא אשר לא יכזבו מימיו אתקרי גחלת וכו' בה נטיל קב"ה
נוקמא מאינון מים הזדונים ואשין נוכראין ומיינן דלהון סמאל ונחש
וכו' רק זה א"א אם לא שיתגלה (חלם) וכנ"ל הרבה פעמים גם
הקדמנו לעיל דף הו"ז ובכן צדיקים ירחו וישמחו היינו כשיהיו ע"ב
שמהן של נ' אבות כי ז"ל שם ובכן י' י"ה יה"ו יה"וד גי' בכן ובכן גי'
ע"ח י"הוה י"הוה י"הוה דמזלא להורידם לע"ב זה ואז צדיקים ירחו
וישמחו וכו' כי תעביר ממשלת זדון ס"מ ונוק" יון הארץ א"כ צריך
חיבור שניהם היינו סוד חלם הנ"ל וסוד ע"ב שמהן וא"כ איך אנו
מתפללין ראה נא בעניינו הלא ברכה זו רמזנו "מלחמה "ליה"וד
"בעמלק והוא ר"ת ע"ב והלא הקדמנו מה דאי' בפ' פנחס ע' ת"א כד
אתעבר עמלק מעלמא דבי" אומאה מלחמה ליה"וד בעמלק יתער
בעלמא שיר פשוט וכו' בההוא זמנא ובכ"ן צדיקים ירחו וישמחו לזה
בא תיכף ברכה (ר"פאינו י"הו"ד ו"נרפא) ובסידור האר"י ז"ל
ר"ת רי"ו הושיענו ונושעה כי תהלתינו אתה ר"ת הוכ"תא שהוא גי'
בפ' רי"ו הרי נ"פ רי"ו שהם בחג"ת ששם ע"ב שמהן רק צריך עוד
לסוד מזלא ג' שמהן הנמשכים מן חלם לכך השם של ברכה זו כזה
בחלם ולסוד זה אית בברכה זו כ"ד תיבות בסוד כ"ד כ"ד
יהוד הנה ראה תראה בדף כ"ד ע' ע"ב וע"ד מה
שהארכתי בסוד חולה ומתחיל וכען צריך אסיא למנדע
בכמה דרגין אסתלק דפיקו דההוא חולה בגלותא דאדום דאתמר עלי'
חולת אהבה אני ובהיות שהרפואה ע"י ע"ב שמהן וכנ"ל לזה
מרמזים סוד ע"ב שמהן בתפלה בברכה זו ואומרים רפאינו י"הוד
ונרפא ואומרים והעלה רפואה שלימה לכל מכותינו כי אל מלך
רופא נאמן ורחמן אתה ב"א רופא חולי עמו ישראל והנה
יש עלינו מים זדונים ואשין יהוד נוכראין שהם סמ' ונחש כמבוא'
בפ' פנחס ע' תנו ע"ל דף ו"ז ע"ג ואלו מים זדונים ואשין נוכראין
הקדמנו ז"ל רעיא מהימנא מה ל' סלקא על כל אתוון הכי את
עתיד לאסתלקא על כל בריין בגין דתסתלק לשמא די"וד ה"י ו"או
ה"י דבי' יי"י דחושבני' ל דבקדמית' הוית בשם מ"ה וכו' כען תסתלק
בא"ל דאיהו ייא"י וכו' כנ"ל דמסיים דמנייהו נפקא מיא ד
דאורייתא נפקין דאתמר בה ותורה אור ובגין דהאי נהורא נביע
ממבועא דמיא אשר לא יכזבו מימיו אתקרי גחלת וכו' ובה נטיל
קב"ה נוקמ' מאינון מים הזדוני' ואשין נוכראין וכו' ע"ש כאשר הארכתי
לעיל דף ו' ע"ב ולזה אנו מתפללים רפאינו היינו כנ"ל אבל והעלה
רפואה שלימה דייקא וכ"ת איך יהי' רפואה כי אל מלך רופא אל
דייקא ולסוד זה גם יה"וד מנוקד בחלם ובזה תבין המשנה אלו
דברים שאדם אוכל מפירותיהם בעה"ז והקרן קיימת לעה"ב
אלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמות בית המדרש שחרית
וערבית ובקור חולים והכנסת כלה והלוית המת ועיון תפלה וכו' כי
הלא איתא בפ' קדושים ע' קמ"ח אפס קציהו שבתפלת משה הב לי
חילא לאתערא ביקרך בקדמית' ולבתר ביקרא ראבי ואמי דבשמיא
דאוקמוה עלייהו גוזל אביו ואמו ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחי'
ואזקמוה מארי מתניתין אין אביו אלא הק"בה ואין אמו אלא כ"י ע"כ גם
בפ' עקב ע' תק"יז ואכלת ושבעת וברכת את יי' אלהיך וגו' פקודא דא
לברכא לי' וכו' ע"ל דף כ"ט ע' באריכות ובפ' יתרו ע' קס"ה כ
כבד את אביך בד"א כבד את יי' מהונך למען יאריכון ימיך בגין דאית
יומין לעילא דתליין בהו חיי בר נש בהאי עלמא ואוקמינא על אינון
יומין דבר נש בההוא עלמא (היינו כדאי' במס' קדושין תניא א"ר
אלעזר אין לך כל מצוה שמתן שכרה בצדה • ולזה קאמר ואוקמינ'
על יומין דבר נש בההוא עלמא לעילא וכלהו קיימא לפני קב"ה ובהו
אשת מודען חיי דבר נש על האדמה אשר יי' אלהיך נותן אבטחות'
לאתהניא באספקלרי' דנהרא באינון יומין עלאין ורזא דא על האדמה
דא אספקלרי' דנהרא (היינו אילנא דחיי) באינון יומין עלאין
דנהרין מנו מבועא דכלא (היינו הנמשכים מן חכמה ובינה) מ"ש
באין תרין פקודין דאוריית' כתיב בהו למען יאריכון ימיך בדא ובשלוח
הקן אלא תרין פקודין אילן תליין כלהו לעילא אבא ואמא רזא דזכור
ושמור כחדא ובג"כ כתיב למען יאריכון ימיך ובשלוח הקן דכתיב
שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך וגו' רזא
דעלמא עלאה דלא אתייהב בי' רשו לאסתכלא וכו' ואת הבנים תקח
לך דכתיב כי שאל נא לימים ראשונים מקצה השמים ועד קצה השמים
אתה דורש ובדא כתיב למען ייטב לך והארכת ימים למען ייטב לך
ההוא אתר דאוטיב לכלא ומי הוא עלמא סתים וגניז וכו' ע"כ והוא
סוד מה שהארכתי מאמר פ' תולדות ע' של"ב והכן ו"ן מלאכתך

פי' ברכה רפאינו וכו'

מאמר פ' פנחס ע' תנ"ו

פי' משנה אלו דברים שאדם אוכל מפירותיה' כו'

ועוד איתא בפ' כי תצא ע' תקמ"ד אמר קב"ה העוסק בתורה ובגמילת חסדים ומתפלל עם הצבור מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין א"ה וכמה בני נשא דקא משתדלי באורייתא ועבדי ג"ח ולא אתפרק קב"ה ושכינתי' אלא דאשתדל באוריית' לחבר יתה בקב"ה וגמילת חסד הא אוקמוה דאין חסיד אלא המתחסד עם קונו דכל פ פקודין עביד למפרק בהו שכינת' ובדא עביד חסד עם קב"ה ע"כ וע"ז קאמר אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעה"ז והקרן קיימת לעולם הבא אלו הן כבוד אב ואם וגמילות חסדים והשכמת בית המדרש שחרית וערבית ע"ל דף כ"ו ע"ג מה שהארכתי בסוד בית המדרש והכל סוד א' הוא אבל לכל זה צריך ביקור חולים היינו סוד חולה בגלותא דאדום דאתמר עלי' שחולת אהבה אני וזהו סוד והכנסת כלה אגרא דכלה דוחקא כי שם מבי' גבי חולה תרועה כי' ייתי פורקנא דאחזי דוחקא בתר דוחקא וכו' דוחקא דלהון מקרב ל לון פורקנא · והלוית המת כי ז"ל בפ' שופטים ע' תקכ"ו על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת דא סמאל מת מעקרו וישאהו במוט בשנים (ע"ל דף מ"ח ע"ד בפי' זה וישאהו במוט בשנים) ולא יומת ע"פ עד אחד דלא יהא חולקא באל אחד ע"כ וזהו הלוית המת שיהי' נעקר מן העולם וקאמר ועיון תפלה שיהי' התפלה בעיון ולכוין כנ"ל ע"ל דף פ"ה ע"ד אבל הקדמנו כי אין בין דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף אפס קציהו מה דאית' בכתבי האר"י ז"ל שמאריך בסוד בירורי' שמסיים ואחר שיושלם כל הברורי' יבא משיח וזה ענין יורד אור מלמעלה וגורם להוציא נמחים מי נתן אותם שיוצאים מן עפר העכור הזה הלא הנימוצית הקדושה יוצאין לחוץ והנה ענין בירור הוא כי יורד אור העליון מהקדושה של מעלה ואז הנימוצית הקדושה אשר בעמקי הקליפות עולים לקראת האור היורד ומתדבקים ועולים ומתבררים והנה כאשר אור העליון היורד מלמעלה שהם מ"ד וכנגדם עולים מ"כ שהם הנימוצית באמור וזהו אין לך טפה יורדת מלמעלה שאין שני טיפין עולים מלמטה וכו' ולהיות כל טובותינו תלוי בזה הבירור כשיושלם תבא משיח והבירור תולה במטר לכן לא נזכר עונש גדול בתורה כמו מניעות מטר ובשכר היותר גדול ונתתי מטר א ארצכם שבמטר תולה ביאת המשיח וז"ם גדול יום הנשמים כיום קבוץ גליות הוא קיבוץ כל הנצוצית הללו שהם בגלות וז"ם שובה יי' את שבותינו כאפיקים בנגב שהוא המטר וכו' וא"כ מאד שייך ברכה זו תכף אחר רפאינו כנ"ל אומרים ברך עלינו יי' את השנה הזאת ותן טל ומטר לברכה על פני האדמה א"כ יש תקוה לקרב לנו קץ הגאולה וע"פ זה יש לתרץ פסוקים בישעיה סי' נ"ו דרשו יי' בהמצאו בהיותו קרוב יעזוב רשע דרכו וגו' כי כאשר ירד הנשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרבה את הארץ והולידה והצמיחה כן יהי' דברי אשר יצא מפי לא ישוב אלי ריקם כי בשמחה תצאו ובשלום תובלון וגו' כה אמר יי' שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות וגו' אשרי אנוש יעשה זאת וגו' שומר שבת מחללו וגו' ואל יאמר בן הנכר הנלוה אל יי' לאמר הבדל יבדילני יי' ואל יאמר הסרים הן אני עץ יבש דלכאורה קשה איך תולין פסוקים של נחמה כאן אבל אית' במס' כדה דף י"ג ע"ב אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף כתבו התוס' והא א' אמלא שמרו ישראל שתי שבתות היו נגאלים י"ל דהרבה היו יולדים בכרם אחד ע"כ עוד הקשו התוס' וא"ת ויכלו ע"י גוים ומשני דגוים יש להם חדר אחר ע"כ וא"כ לפי מה שהקדמנו כי אין בן דוד עד שיכלו כל הנשמות שבגוף א"כ הפסוק מזהיר דרשו יי' בהמצאו יעזוב רשע דרכו כי קרוב' ישועתי לבא אבל הלא אין בן דוד בא עד שתכלו כל הנשמות שבגוף מאי אמרתשהיו מולידים הרבה כמו שכתבו התוס' על זה יקשה הן אני עץ יבש וגם אין יכול לומר יכלו ע"י גוים הלא יש להם חדר אחר לכך יאמר בן הנכר הבדל יבדילני יי' מעל עמו אבל לפי מה שהקדמנו כי הנשם גורם קבוץ גליות ויכול למהר הגאולה א"כ תו לא קשה לא קשי' של הסרים ושל בן נכר וע"ז שפיר קאמר דרשו יי' בהמצאו וגו' יעזוב רשע דרכו וגו' וכ"ת קושי' הנ"ל וע"ז קאמר כי כאשר ירד הנשם והשלג מן השמים ושמה לא ישוב כי אם הרוה את הארץ כן יהיה דברי אשר יצא מפי כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות רק שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע כנ"ל ידו דייקא ע"ל מה שכתבתי בסדר נשואין תבין דאל"כ הרי מוציא זרע לבטלה א"כ מכנים הקדושה לקליפה ואין בן דוד בא עד אחר כל הבירור ושפיר קאמר כי קרובה ישועתי לבא רק שומר שבת מחללו וכנ"ל דאם היו ישראל שומרין שתי שבתות מיד היו נגאלין וכ"ת הלא אין בן דוד בא עד שתכלו כל הנשמות ע"ז יש תירוץ היו

מאמר פ' כי תצא ע' תקמד

מולידין וכנ"ל רק יש עוד גזירה כי צריך להוציא הנשמות שהוציא זרע לבטלו כאשר הארכתי לעיל בסוד שכיבת הלילה על פסוק אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו וע"ז קאמר כשאני אומר לך קרובה ישועתי לבא רק שומר שבת מחללו ועוד תנאי אחר ושומר ידו מעשות רע שלא יפגום חטא הנ"ל נחזור לסידור הברכות וכנ"ל וא"כ זה גובא מה שאני כתבתי באופן זה ששומר ידו מעשות רע כי אין בן דוד עד שתכלו כל הנשמות שבגוף ובזה בא תכף אחר ברך עלינו ותן טל ומטר לברכה אנו אומרים תקע בשופר גדול לחרותינו וכו' בסידור האר"י ז"ל ושא נס לקבץ גליותינו מארבע כנפות הארץ תכוין בשם היונא מזה והוא שם חב"ו יונא משמות ע"ב שהוא שם הס"ח שבו והוא ר"ת חיל בלע ויקיאנו (והטעם שנרמז בשמות ע"ב שמהן הוא כי כבר הארכתי כי ללבי גליתי בשמות ע"ב גליתי קץ הגאולה אבל הלא צריך לברר הנימוצית של קרי וכנ"ל לכך בשמות ע"ב שמהן רמזו שם זה כי יש ע"י שם זה להוציא הנשמות מקליפו' כי ס"ח גי' חיים להוציא מקליפה הנק' מות) ובכח שם זה כל טפה וטפה שיוצאה לבטלה מכל בר ישראל שלא במקום מצוה בין באונס בין ברצון והנשמות העשוקות בקליפות תפלטמי ויחזרו לקדושה וזהו ח"יל בלע ויקיאנו מבטנה יורישנו אל ויחזרו לקדושה כלם לבטן אשה יראת יי' ואלו הם הנפוצים מד' כנפות הארץ בקליפה לקבצם בקדושה והוא בכח ש שם הקדוש הזה שהוא חבו וכו' בא' יהוה

והוא נ"כ כתיבות טעם אנו מבקשי' על הגאולה איך אפשר הלא צריך לברר הנשמות אשר פגמו יע"י עון קרי ואית' ובא לציון גואל ולשבי פשע ר"ת גוף לזה אנו מתפללי' ושא נס לקבץ גליותינו וכנ"ל והנה ניקוד של זה השם הוא בשורק שכאן כל תוקף הדינים וכנ"ל והנה בסידור האר"י ז"ל תכוין כי יש בברכה זו ך' תיבות נגד ך' תיבות בפסוק וביום שמחתכם ותקעתם וגו' ותכוין ברכה זו הוד הנעשה מפ"ג דהוד רז"א ושם תוקף הדיני' בפ' מנכ"ך עם הי' אותיות גי' תקע והם הגבורות שבהוד דידה ואח"כ ניתנם ליסוד דידה ותכוין למתקם ע"י חכמה של בינה וזהו בשופר גדול גם אז יומתק הגבורה ברחמים יה"ור אלהים והוא גי' נס"ם שני אותיות ולפי שכתוב ותקע כף ירך יעקב (ר"ל כי לעיל דף ל' ע"ב הארכתי בסוד ניקוד זה ואכם קציהו וכן סמאל בשנגע בכף ירך יעקב הי' בהוד זה וכו' ע"ש ולכך קאמר ולפי שכתוב ותקע כף ירך יעקב לכך צריך גאולה משופר גדול (והוא כי כבר הארכתי בדף ע"א מסוד שופר תרועה בי' ייתי פורקנא וכו' ע"ש ותגיל נכשך וגם טעם כוונה לכוין בסוד יהו"ד אלהים כי אית' בפ' נשא ע' רנ"ח אפס קציהו בשעתא דסלקין אינון כסותא אתחזי כמאן דאתער מ משינתא ואתפקחן עינוי וחמאן לעינא פקיחא ואתסחן בחד חוורא דעינא טבא הה"ד רוחצות בחלב מחי בחלב בחוורא דלעילא קדמאה ובההיא שעתא אשתכח אשנחותא דרחמי ובג"כ גלותא דישראל סלקא בגין דיפקח עינוי ויתסחון בההוא חוורא דכתיב עורה למה תישן יי' הקיצה וכל זמנא דעינוי לא מתפקחן כל מריהון דדינין כפיין להו לישראל ושאר עמין שלטין עלייהו ובזמנא דיפקח עינוי יתסחן בעיני טבא ורחמי על ישראל ואסתחר' (ס"א ואתזהר) עינא ועביד נוקמא בשאר עמין הה"ד עורה והקיצה עורה לאתסחאה בההוא חוורא הקיצה למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון ע"כ ושם בפ' הנ"ל ע' רס"ב תנינן אימת אקרי שם מלא בזמנא דכתיב יהו"ד אלהים דהאי הוא מלא דעתיק דכלא דזעיר אפין וכו' ע"ש וא"כ כשמתחברין שני שמות אלו אז הוא סוד הנ"ל וכדאי' בפ' קדושים ע' קס"ו תאנא ב בההוא זמנא דמתכשרן עובדא דלתתא ובינה בחדוותא אתגליי' עתיקא קדישא ותב נהורא לזעיר אפין וכדין כלא בחדוותא וכלא בשלימו כלא אשתכחו בברכאן ורחמין זמינין ועלמא כלהו בחדוותא הה"ד ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו מאן ישוב ע"ק לאתגלייא בזעירא ישוב ישוב לאתגלייא דהוה סתים בקדמיתא וכלא אתקרי תשובה ע"כ ולסוד זה יש לכוין ושא נס לקבץ גליותינו בשני שמות יה"וד אלהים דעתיק דכלא דז"א כי אז הוא רמז דתב נהורא דע"ק לז"א ואז הוא סוד מה שכבר הארכתי מאמר פ' בשלח ע' צ"ב ויאמר יי' מה תצעק אלי בעתיקא תליא כד אתנהיר כלא כחדא ואתמסרוי בידוי עלאין ותתאין ע"כ אבל צריך תשובה גדולה כדי להוציא נשמות הנ"ל שפגם ע"י מחשבה זרה ולכך קאמר שם בסידור גבי תפלה זו תכוין בשם המחשבה ט"פט"פ"יה לתקן עון המחשבה שגרם ליציאת הנצוצית הללו : אבל ראה תראה בדף ט' ע"א בביאור גמ' בחלק א"ר שמלאי משום ר' אלעזר בר שמעון אין בן דוד עד שיכלו כל שופטים

ושוטרים

ע"ל דף ק"ג

מאמר פ' נשא ע' רמ"ב מאמר פ' קדושי ע' רנ"ג

ילמדו סוד ס׳ נגרה הלא יש תקנה על ידי תשובה · לזה קאמר שם חזר ואמר בתשובה יתקדש כלא · וזהו תבין פסוק בית יעקב לכו באור ה׳ רונה לומר הלא סרחו הוא של גזירה כפסוק עת צרה היא ליעקב ולא לישראל הלא יש תקוה לכו באור ה׳ :

וסנה ראה תראה בדף נ״ן בביאור פסוק והיה כאלכלכס מלחם הארץ תרימו תרומה ליהו״ד וגו׳ ע״א וע״ב · ואפס קציהו שני עשרונים (י״י) מן נייכד לאי״ל (ו׳) מן ״וויגר קיינו סוד א׳ סיחור לתקונו · הנה לעיל הארכתי בביאור °מאמר פר׳ בראשית ע׳ קל״ד בסוד אבני שיש טהור איכון (י״י) דאתקון מנין דכיין נפקין ואיכון דמיין באת אל״ף וכו׳ ואלין כ׳ יודי״ן דמיין כוויגר וכו׳ · ובסוף ע׳ הנ״ל פתח ר״י ויצר י״י אלהים וכו׳ לעלמא דאיכון אטימין לבא דלא מסתכלי כהי דאורייתא וכו׳ ואפילו באלין דאיכון בפס תיק לא אשתכח עוד בהון בגלותא ושכינתא בגלותא · ולא לחשב דאיכון עקה וכו׳ · וכנ״ד תשה לא שיע ואדם אתקרי איהו ובגיני׳ אתמר בגלותא בתראה ולאדם לא סנא עוד אלא כלהון כגנדו וכן עמודא דאמצעיתא אתמר ביה ולאדם לא מנא עוד וכו׳ · ולסוד

פ׳ פסוק אל תעמוד על דם ריעך

וז׳ תבין מה דאיתא בכתבי האר״י ז״ל בפרשת קדושים ז״ל לא תעמוד על דם ריעך ואהבת לרעך כמוך אני י״י פי׳ ריעך זה, קדוש ברוך הוא ריעך וריע אביך וקאמר אל תעמוד על דם ריעך למעט את הדמות להרוג נפש אדם כי אתה ממעט כביכול דמות העליון כנודע וכאלו אתה עומד על ריעך העליון שהוא יע״ש וביאור ואמר מי הוא זה הנקרא ריעך ואמר אני י״י הוא הנקרא ריעך עד כאן · ולי נראה לפרש כי איתא °מאמר בפרשת בראשית ע׳

מאמר בפרשת בראשית ע׳ קס״ח

קס״ח ואמר מ״ה עשית שבה דא דקטלית לאחוך לא עבדית ליה אלא לשמא דאתקרי מ״ה אעיק ואסהיד עלן ואיהו תבעא לן עד כאן · והוא כי איתא בכתבי האר״י ז״ל עיין לעיל ואפס קציהו כי הנה ו״א הוא (יהו״ד) (דיו״ד) (ה״א) (וא״ו) (ה״א) דכוללת כל הפרצוף דעשר ספי׳ והנה אות (א׳) שבתוך מלוי אות (וא״ו) דמ״ה הוא רומזת אל שם אה״ה דאחורים דבינה · כזה א׳ א״ה אה״י אהי״ה שהוא ניעטל״א דם המתפשט בתוכו להחיותו כי אות ה״א הוא שם אהיה והיות שם מ״ה בלתי (א׳) ו׳ שבמלוי הוא כזה (יו״ד) (ה״א) (ו״ו) (ה״א) הוא גימטריא ד״ם וכהכנס אות (א׳) לתוכו שהוא האחורים דאהיה שהוא גם כן גימטריא ד״ם או נשלם שם מ״ה וזהו גימטריא אדם וכהסתלק (א׳) משם נשאר דם וכבר הארכתי מאמר פנחס דפליג כקאה קאן איבנן א״ל אנת בדיוקנא ודא (יו״ד) (ה״א) (וא״ו) (ה״א) ודא אדם דאדכרנא עלאה דאכפין דיליה (יהו״ד)

מאמר בפרשת גם משפטים ע׳ קנ״א

הארכתי מה דאיתא °מאמר בפרשת משפטים ע׳ קנ״א בר שמא יחידאי מכל שאר שמהן דאחסין לעמא יחידאי ואיהו (יו״ד) (ה״א) (וא״ו) (ה״א) דכתיב חלק י״י עמו גם

מאמר משפטי׳ ע׳ ר״ד

מה שהארכתי על פי °מאמר בפרשת משפטים ע׳ ר״ד לא נפקו ישראל לחירו אלא מס״ט דיובלא כתר דנפקו לחירו בקיט לון האי יובלא לגדפוי ואקרון נוכרין דיליה בגין דיליה וכתיב ביה ביובלא יובל היא קדש תהיה לכם קדש ודאי לכם ודאי ובגין כן ואנשי קדש תהיון לי אנשי קדש ודאי נוכרין דיליה ממש וקדוש ברוך הוא אמר דא ועל דא וכו ישראל לאתקרי אחים לקדוש ברוך הוא דכתיב למען אחי ורעי לבתר אקרון קדש ממש דכתיב קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתה וכבר הקדמנו קדש ישראל ליהוד ראשית תבואתה פירותא עלאה דכל עלמא דדכורא קדש איהו ומדסליק בי בקדש ישראל סה ובגין כן קדש ישראל לי״י ראשית תבואתה עד כאן · אם כן איגיית נקראים אנשי קדש ונקראים בלשון אחי ורעי כל זמן מסם ביובלא שהיא בינה וביכך הוא שם אהיה והוא המתפשט בתוך שם (יו״ד) (ה״א) (וא״ו) (ה״א) וכזה תבין סוד אל תעמוד על ד״ם ריעך עיין לעיל דף כ״כ ע״ג ודף כ״ה ע״ג ודף ב״ב ע״א דף מ״ט גם עיין לעיל דף ט״ו וזהו פי׳ ראיתי כבי עליה והם מועטים · היינו שיהיו בסוד הזה שיהיו נקראים אחים ורעים הם מועטים עיין לעיל דף מ״ט כאמור לסוד התפלה הנ״ל והנה לעיל דף ט׳ בביאור נמ׳ אין בן דוד בא עד שתכלה מלכות הזלה מישראל ואחר כך אמר רבי שמלאי אין בן דוד בא עד שיכלו שופטים מישראל ובתפלה מסודר בתחלה °השיבה שופטינו כבראשונה ואחר כך וכל המינים כרגע יאבדו וכו׳ · אבל לפ״ד א״ש כי הקדמנו בגין דערב רב איכון שאור שבעיסה ואיכון אומין דעיין לגוין יתיר ומעכבין בגלותא ערב רב מאומין עע״ז כיזה דאוקימנא דבגן מי מעכב שאור שבעיסה ראיגון דקין בישראל כשאור שבעיסה

ויכה ידם איכי׳

עד כאן · לכך סידרו בתחלה השיבה שופטינו וכו׳ כדי להתפלל על הערב רב שמעורבים בישראל ואחר כך מתפללי׳ על המינים · והנה ברכה זו ולמלשינים אל תהיה תקוה איתא בסידור האר״י ז״ל ברכה זו כנגד כתר דמלכות ועד שם מגיע העוונות פגם של ה המלשינים והמינים ואנו מתפללים שלא תהיה תקוה למלשינים · ובזה יתוקן כתרה (ומלכות הרשעה לילית המרשעת מהרה תעקר וכו׳) ויש בה כ״ט תיבות כנגד כ״ט פורענות הנזכרות בישעי׳ הנביא בפסוק קנף י״י עד ונטה עליו קו תהו וגו׳ ע״כ עיין לעיל דף ל׳ ע״ב מה שכתבתי שם בפי׳ פסוק רשע מכתיר ברעתו וגו׳ · ותבין זה ויגיל לכך : ומה מאוד שייך אחר זה ברכות שאנו מתפללי׳ °על הצדיקים ועל החסידים ועל זקני עמך וכו׳ כאשר כבר הארכתי לעיל בסוד וכבן צדיקים יראו וישמחו כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ וכו׳ ע״ל · והנה בברכה זו איתא בסידור

טעם אחרינ ברכת על הצדיקים

האר״י ז״ל שיש בה מ״ב תיבות כנגד שם מ״ב) ולפ״ד עיין לעיל דף י״ב ע״ד מה שכבר הארכתי שם על מאמר פרשת בראשית ע׳ קכ״א על פסוק כי יום נקם בלבי ולבי לצילא לבטלא נוקמא מעמלק · ונבי עמלק מביא במאמר פרשת פנחס ע׳ ת״א זה לשונו כד אתעבר עמלק מעלמא דביה אומאה מלחמה לי״י בעמלק יתער בעלמא שיר פשוט וכו׳ בההוא זמנא ובכן צדיקים יראו וישמחו ולסוד זה שם של ברכה זו בנקודת מלאפו״ם כזה יְהוֹוּד כי מה שהיה בתחלה צדיק אובד בצדקו והרשע מאריך ברעתו מאן רשע סמאל · ברעתו הכוונה אשת זנונים שהיא הטחול רשע שהשעה מ משחקת לו : אבל כשמלכות הרשעה הנזכרת לעיל תעקרנו או יהיה קול רנה באהלי צדיקי׳ כי צדיק ונושע ודאי וא״כ או סימן שיתגלה סוד א׳ שהוא הכתר · בכתבי האר״י ז״ל עכין ולמלשיני׳ שהוא כתר שבק דע כי כבר אמרנו כי המלכו׳ לא היה מעולם אלא נקוד׳ א׳ קודם תקונה אך אחר תקונ׳ מתחדש ט׳ נקודו׳ אחרו׳ ואז נעשי׳ בה י״ס באופן כי לעול׳ א״א לה שתתמעט יותר מבחי׳ נקוד׳ א׳ כי לכן היו ט׳ נקודו׳ באים בסוד תוספ׳ מפני שגלוי וידוע לפניו ית׳ שהכריו עתידין לחטוא ופגם עוונו׳ מגיע עד למעלה א״ו ואם פגמו ישראל במה שהוא סורם עונם כפול · ולכן באו הט״ס שבה בסוד תוספו׳ כי אם א״ו יחטאו ישראל ילכו מעלין ויסתלקו אמנם נקודת השרשיו׳ שבה היא נקודת הכתר שבה כי ע׳ להיו׳ עליונה כי אין כח בחיצונים להתאחז בה ואין חשש בה אם תסתלק שם ; ובזה תבינו מה דאי׳ בדרז״ל שהם נקראו׳ מלכות בלא תגא כי בכל הט״ס יש להם אחיזה א״ו מחמת פגם משא״כ בכתר) :

והנה לעיל הארכתי מה דאיתא במאמר פרשת האזינו ע׳ תקס״ט זה לשונו עיניך תראינה ירושלים נוה שאנן וכתיב תמיד עיני ה׳ אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית השנה דהא ירושלים בעיא כן דכתיב צדק ילין בה וגו׳ והנ״כ ירושלים ולא ציון דכתיב ציון במשפט תפדה (עיין לעיל דף כ״ה ע״א ודף ל״א ע״ב ודף ל״ב ע״ג ותמצא דברים נפלאים ותבין מה שאנו מתפללי׳ ולירושלי׳ עירך ברחמים תשוב ותשכון בתוכה כאשר דברת וכו׳ כי עד הנה צדק ילין בה וכנ״ל וכו׳ בלא צריך א׳ ולזה אנו מתפללי׳ וכסא דוד בתוכה תכין וכו׳ · תבין בסידור האר״י ז״ל איתא זה לשונו הנה כ״ף חכמה ובינה ס׳ הם ו״ק א׳ שהוא כתר עליון וכו׳ · ולפ״ד מבואר מאוד כי שם במאמר הנזכר לעיל מסיים זה לשונו בהאי ראשי׳ לא אשתכח ירושלים דאלמלא הוה בהאי אתקיימות תדירא אבל מרשית כתיב ולעלמא דאתי כתיב ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן וגו׳ · עיין לעיל דף י״ו · ולזה אנו מתפללי׳ ובס״א דוד עבדך מהרה בתוכה תכין ועכה אותה בקרוב בימינו בנין עולם וכו׳ דייקא וכמו שנזכר לעיל · והנה ניקוד שם זה הוא כזה כנגד זעיר אנפין המאיר בה · וכבר הארכתי לעיל בסוד ניקוד זה עיין שם · והנה הארכתי גם כן בסוד כ״ד כ״ד שמשותיך וכו׳ עיין שם ועיין לעיל דף י״ו ע״ב ותמצא דברים נפלאים ויגיל לכך · ולסוד זה יש בברכה זו כ״ד תיבות כנגד כ״ד קשוטי כלה · ואז בא אחר ברכה זו מה שאנו מתפללי׳ את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך וכו׳ · איתא בסידור האר״י ז״ל זה לשונו ״את ״צמח בגימטריא יהו״ד אדנ״י כי איתא °בילקוט חדש ערך תפלה סימן נ״ה זה לשונו ארבע כריעות שבתפלה כנגד ארבע אותיות יהו״ד וארבע זקיפות כנגד ארבע אותיות אדנ״י · וז״ס באבות תחלה כשכורע יכוין בתוך יו״ד של שם יהו״ד כורע לזקוף א׳ דאדנ״י מן הגלות ובתחלה סוף יכוין שאות (ה׳) של שם יהו״ד כורע לזקוף (ד׳) של [illegible]

בילקוט חדש ערך תפלה

ובמיוחדים שלהם יכוין שתות (ו׳) שם פוי״ה כוונת לקוף כ׳ שם שם
תהל״י והתולדות כמוהו יכוין שתות (ה׳) לחודושה של שם שם הוי״ה
מורים לקוף (ו׳) של שם תהל״י : ומי שקונו מכוין לזה עליו הכתוב
מורה מעשה ידיו לה לאהבני קדם ונו׳ ע״כ : וכאשר מודו
כבר הזהרנוכי לעיל בסוד שתעלם ע״ם : ותיקן כמאמר פ׳ בהיבחית
ע״ם ע״ב ולבסוף גן בשוב לאחוזתי כלה בתיקוניה ללה תקעתיקא חלה
לגבי כעלה . וכך ייתי בעלה ארב״י שפתי תפתח דאיהי לכבוד
עלאה לתתקבלא לגבי כתרין מכיסי קדושו וקבילת ליה בתרין דרושין
הכ״ד שתקבלו תיקון לאחוזי ויתיהו תתכבדי יהו״ה כחיק לבבה ושפ
הוה דיוקן אמן יאה רו״נת ב׳ דאיהו תכוונת דתרין שתקן . וכב״ד
גדול הקומה תקן יותר מן שתכוין בסוד דאיהו . תרין כרישת ל
דרדיק׳ וכו׳ ע״ש . כי סוף שתאחר כבר הזהרנוכי עיין לעיל דף
ז׳ ע״ב שתאחר כה״ל : ואת דשתפללין ונקראו פרוס בישותעתן וכו׳
עיין לעיל דף ס׳ ע״ח מה שכתבנוכי בביאור מאחר פרוסת ויקדיל ואתיו
מיהב (ו׳) דשכויים ואין עוד לבלבו דאז קב״ה ויהיה קדן אשיאה
בנפש שמחל . ומזה שכרכה שאומ שתפלת כל פה וכו׳ . עיין לעיל
דף נ״ח ואלו אבין כל התפלה :

ע״ם ערוכה ע״ב דל״ט

ונחזור לביאור שבת שתתחילין להתפלל כרכו . חותת כשאחר פרוסת תרשם ע״ב דל״ט זה לשונו קב״ה
אחד לעילה לית שיניב על כורחיוכי עד דאתעביד כרחו דאחד
כגוונא דלעילה לאחד בלאחד רחו בלאחד שיהי שבת דאתקריאת
כרחו דאחד לאשרי עלה קרי לאחד (ויינו על פי אאחר פרוסת
כרחיוכי ע״כ) עיין לעיל דף ח׳ ע״ב שתתיחל כאד מטי לאחד
תיכוני ליה לכוונתו וכו׳ ע״ש : ואת אאחר שהזיין לזה עיין לעיל
דף ה׳ כל סתום אשר שייתי בעיניו כשוטות שלום) לגותת לשאלי
שבת דאיהי אתעיטרת כשתיק קדישא כרחו כרחו דאחד ואתתקנת
לאשרי עלה מלכה קדישא עלאה כד פיולל שבת איהי אתעיטרת
ואתקרשת שתעטרת אחרת וכל דינין שתעברין מיניה ואיהי אתעטרת
ביומוי דאשרי קדישא ואתעטרת בכשה שתעטרין לגבי מלכה קדישא
וכל אולטני ותגין ואתרי דינין כלהו שתעברין ולית שולטנו אחרת
בכלהו עלמין ואתעטרת בכשיה עלה ואתעטרת לאתרא כעטיה
קדישא וכלהו שתעטרין בשתתיין שתחתין כדין שרותת הלכתא
לברכלה בחתנה בהדיהו דתכנין לגוזר ברכו לתי ״י שתכוונך את ״י
לשיקר כגון לאשתה לגבה כברכה ואקיר לעשות קדישא לאשתה לגבה
בשמחה דאיהו כגון ואתו בגין שאל שתתעברת שיהי ואתו דם״ת
וכל אלה שתתי דאיהו שתעטרת שיהי שתין שתתעברת שיהי לתתת
גריס לאתעברת הכי לעלת וכרכתי קדישא לת יכלת לאתעטרת
בשלמות דקדושה כל ואפי שתתעברי לאתתת אלין שלישין דאיהו אהו
שתעברן שהוי שלמה כלהו לאתעטרת ואתקרקע בה אתר קדישא דבשת
תיכון לאשתה כחתניה ואתקרקע בה אתר קדישא דבשת
בייתה ולת תיכת דאת כלאחוזי ללה שתעטרת לעלה לאתעטרת
עד דיתעטל שתעברי לאתתת דאתקריאת בכשה ליום
חנינו ליום את לת כתיב ללה ליום תביכו (י״ל על ידינו ליום כלל
שתעטרו) ועל דת שתור לאתת קדישא דלת שתעטרן בעטרין
קדישין השתיין בגין לאתעברת כיאתה דאיהו תיעברן דיוקן ללה כלהו
שתתין בגין דאתעברת כיאתה דאיהו תיעברן עלה ואתת כאחוז כרכו את
בשבת ואיהו סני דיתעברן כרכלן עלה ואתת כאחוז כרכו את
י״ת ב״ת ביאת (לשון שלכות) כדאתמרן דת שבת דאתעלי שבתת
בדיוק י״ י שתכוונך דת שתוקן דכרכלן ואתקרקע בה אתר קדישא דבשת
כל שני לשבת לבלה בגין דאיהו מקרקע בה אתר קדישא דבשת
ליה השכוונך איהו שכוונך בדיוקן וכיון שתנו ודאי כיוון
לת שתבלייא ללה שמקרן שיהוי לבלאין ואפ דת לא תאמרין כרכו את
י״ שתכוונך ללה כדוך י״ דאלאתה לת מ״ם רוש כשיהו שתקרקע עלאה
לת שתבלית בדיוק כלל ואפ דת שתכוונך שתאי איהו שתכוונך בגין
לאיהו שתבלי לשתבלה לשתבלה ואפ דת לאיהו שבת דאתעלי שבת ואתו
שתקרן כרכלן בשתר לאתרי שכוונך בגין שתשתין שתם כלהו לשתבלה
זאפ דת לאיהו לת כדוך י״ שתכוונך עד שכת שתגן שתעלת כלהו
לשתבלה ואפ לאתעברת ולאתתקרקע ולאתתקרקע לשתבלי שבת שלוח
מכוונך כל שתעטרין לאתתקרקע ולאתתקרקע כלא לשתבלה ואפ דת לאיהו
לאתעברת ולאתתקרקע לאתתקרקע לשתבלי שבת שלוח דבשת שכוונך
לאתעברת ולאתתקרקע לאתתקרקע כלא לשתבלה ואפ דת לאיהו
לאתעברת ולאתתקרקע לאתתקרקע לשתבלי שבת שלוח דבשת שכוונך
מכוונך כד״ת בן אלד״ת יוסף ואפ דת כרכה דת שתכוונך כל שתת
לברכלן עד בתן .

ובמיוחד ז׳ שמות דיוקן לתן בקדישים קודש כרכו :

תל״ף	ה״ה	יו״ד	ה״ה	יו״ד	ה״ה	ו״ן
יהת	שתיה	רכת	שתכך	לשבה	לשבתי	שלמו״ת
יהו״ד	יהו״ד	שתכ״ן	י״ה	תדב״י	ת״ל	תלהי״ם שתפ״ן

(יהו״ד יהו״ד שתכ״ן י״ה תדב״י ת״ל תלהי״ם שתפ״ן)

יהת שתיה רכת שתכך לשבה לשבתי שלמו״ת יתברכך

תל״ף ה״ת יו״ה ה״ת יו״ד ה״ת ו״ן

ושתר קדישי נ״ב כב״ל רק קדים הנ׳ יהיה תלוי תהי״ה ביודי״ן
ויה״ו בתלוי ם״נ ונקדים תחר עליונו הכל כתלוי יודי״ן :

וכשיחר הת״ו״ל״ל כיון יהוד שתכוון לשולם ועד

וכוונת קדים זה קודם ת״י ברכות

ונקודת דשמן כל כ״ו״ת כתפלה

שפע רוח יתיריה לרחל והו כיון יסוד ביכה יהו״ד שתחיר לי״ת ה
שבקדת י״ ותח״ר תחיר ביסוד ו״ת הקדת שתכיון כי יסוד שתעבדך
תכיונה שקדת ה׳ עלאה ומשם לשולם סרוך תלכות
ותחר כן כיסוד דיוקה הב״ק ועד ויעודת דלכת עד כאן . ולזה תפיים
שם בתחת כב״ל ושתעלי שבתת כרכו דלכת ובחדו בהו לאשרי בשמיה
דת לתתברכת כפי שבת דתעלי לילה שתחיר בקדת קדישת יהות בתחי
ברכה כד שתיכן ישראל לברכת קלה תולה בכללה דקיימין דשתקדשי
בקדושה דשעלי שבתת ובכאן תתן עוף קדישת דתיתן שבתי ושתקדשי
לתתת כגון דיוקברכון ויתקדשון לעילה כשה שתיכין עלהן קדישין
ובכאן תיכון בהחי עלמת ובכאן תיכון בשלמת דתתי ובכאן תתן עמת
קדישת דתתן שתברכין ושתקדשי לתתת כגון דיתברכון ויתקדשון לעילה
כשה שתיכין עלהן קדישין ולת כרכו ישראל ברכה דת עד דיתעטרין
בשערין דשתתין קדישין כדקדתן וכשה שתת דהכי לן בשלמת דן
לשוכי לן בשעלת דתתי עד כאן : מתחר בפרסת פכחם ע״ת ן

והוא כי תתי״ מתחר בפרסת פכחם כ׳ן שבת שלכתת
תיב לה שת דתכון דתיכון שבת יהום תעשה שלכתכך
לכל בת יהיה שבת ליהוד שתבוסה כה שלכה יתת וכו׳ .
כי שתכרכי כשתחר זה לעיל דף ק׳ שכת שכת שכיתת שתקריאת
תכן דקדוש כגון הוה הב״ק ושתכן הדום דעלי שם ס״ת דשבר שתקריאת
מיה ושם ס״ת דשבורה שתקריאת הם ושם ס״ת דשעודת דשתעטרת
שתקריאת תר״ת דשיהי תכן דקדש לכלהו ובכאן דבשתת שיהיה
שתבשות בשכיכת דשיהי שבת שלכתת שתחר כה ושלכתו
בכל שלה (ת״ל שתחר בפרסת כי שת ע״ת״ל ובכאן שתחי
שתיכון שתעטרת שיהי שתין שתתעברת שיהי שתין שלכתת
שלישית שתחר על שתורוש ושתתיה כה והיום בשוכלם
ושי שיהת שתיבר שתה לף על נב דשה בביאת שת ת״ן וכו׳ .
עיין לעיל בהלכת פוריס (ועל פי שבכתן ן״ת שתכון בן שתיר
ושתה דף ע״ב .

כי ע״ת ע״ת כן שתיר ושתה ואפרה דף ע״ב

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק משנה ומנחת
בשלשים בית מתות בלוד על שבשיות שבשתרה שם
תומרים לאחד שבור ואל תהמות ישבור ואל יהרוס חון מפ״ו ונלוי
עריות וס״ד וכו׳ וקתל׳ לת שתתן אלה כשנשה לכל בשתרים שתילו
תמה קלה ההיום ואל ישבור וכו׳ ושתיך לת שתתר שתרשיות
תחר לבני שתתר קדקד עולם היה עד כאן . ושקול
התשת תימת דשה ליה לאקשתי עריות הוה ומחדר בתוסף
תמצני דקים ליה דשהי טעות דקדקד עולם לעבון אלא
מחיבת למסור עצמה משום עריות עד כאן . ומכן אבן
דקלאד בגר שתתר קדקד עולם משום דשכב אחשורוש ושקדמוני
ואיהי שבת דקדקד עולם לכלהו ובכאן לבשתיתת יתיבה (ויינו בשבת)
בשבשיתת בשבשיתת דאיהי שבת שלכתת דתתר בה ושלכתו
בכל שלה תשלה בשתת בשתר בשתת דתתר בה ושלכתו
שלישית שתחר על שתורוש ושתתיה כה והיום בשוכלם
ושי שיהת שתיבר שתה לף על נב דשה בביאת שת ת״ן וכו׳ .
עיין לעיל בהלכת פוריס (ועל פי שבכתן ן״ת שתכון בן שתיר
ושתה דף ע״ב .

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק משנה ומנחת
בשלשים בית מתות בלוד על שבשיות שבשתרה שם
תומרים לאחד שבור ואל תהמות ישבור ואל יהרוס חון מפ״ו ונלוי
עריות וס״ד וכו׳ וקתל׳ לת שתתן אלה כשנשה לכל בשתרים שתילו
תמה קלה ההיום ואל ישבור וכו׳ . ושתיך לת שתתר שתרשיות
תחר לבני שתתר קדקד עולם היה עד כאן . ושקול
התשת תימת דשה ליה לאקשתי עריות הוה ומחדר בתוסף
תמצני דקים ליה דשהי טעות דקדקד עולם לעבון אלא
מחיבת למסור עצמה משום עריות עד כאן . ומכן אבן
דקלאד בגר שתתר קדקד עולם משום דשכב אחשורוש ושקדמוני
ואיהי שבת דקדקד עולם לכלהו ובכאן לבשתיתת יתיבה (ויינו בשבת)
בשבשיתת בשבשיתת דאיהי שבת שלכתת דתתר בה ושלכתו
בכל שלה תשלה בשתת בשתר בשתת דתתר בה ושלכתו
שלישית שתחר על שתורוש ושתתיה כה והיום בשוכלם
ושי שיהת שתיבר שתה לף על נב דשה בביאת שת ת״ן וכו׳ .
עיין לעיל בהלכת פוריס (ועל פי שבכתן ן״ת שתכון בן שתיר
ושתה דף ע״ב .

שתחר לה שת דתכון דתיכון שבת יהום תעשה שלכתכך
לכל בת יהיה שבת ליהוד שתבוסה כה שלכה יתת וכו׳ .
כי שתכרכי כשתחר זה לעיל דף ק׳ שכת שכת שכיתת שתקריאת
מיה ושם ס״ת דשבורה שתקריאת הם ושם ס״ת דשעודת דשתעטרת
שתקריאת תר״ת דשיהי תכן דקדש לכלהו ובכאן דבשתת שיהיה
שתבשות בשכיכת דשיהי שבת שלכתת שתחר כה ושלכתו
בכל שלה תשלה בשתת בשתר בשתת דתתר בה ושלכתו
שלישית שתחר על שתורוש ושתתיה כה והיום בשוכלם
ושי שיהת שתיבר שתה לף על נב דשה בביאת שת ת״ן וכו׳ .
עיין לעיל בהלכת פוריס (ועל פי שבכתן ן״ת שתכון בן שתיר
ושתה דף ע״ב .

שתחר לה שת דתכון דתיכון שבת יהום תעשה שלכתכך
לכל בת יהיה שבת ליהוד שתבוסה כה שלכה יתת וכו׳ .
כי שתכרכי כשתחר זה לעיל דף ק׳ שכת שכת שכיתת שתקריאת
מיה ושם ס״ת דשבורה שתקריאת הם ושם ס״ת דשעודת דשתעטרת
שתקריאת תר״ת דשיהי תכן דקדש לכלהו ובכאן דבשתת שיהיה
שתבשות בשכיכת דשיהי שבת שלכתת שתחר כה ושלכתו
בכל שלה תשלה בשתת בשתר בשתת דתתר בה ושלכתו
שלישית שתחר על שתורוש ושתתיה כה והיום בשוכלם
ושי שיהת שתיבר שתה לף על נב דשה בביאת שת ת״ן וכו׳ .
עיין לעיל בהלכת פוריס (ועל פי שבכתן ן״ת שתכון בן שתיר
ושתה דף ע״ב .

ובגין דשכינתא עלאה אתפשטת בארעא דאתמר בה פרה אדומה תמימה אשר לא עלה עליה עול אסור לאחרש בשבת חרישה בסוד דאתמר על גבי חרשו חורשי׳ ושכינתא תתאה איהי פרה אדומ׳ מסט׳ גבור׳ תמימ׳ מסט׳ דחסד דאיהו דרגא דאברהם דאתמר ביה התהלך לפני והיה תמים אשר אין בה מום מסטרא דעקידה דאמנעיתא אשר לא עליה עול סמ״ט. דשכינתא עלאה דאיהו חדו באתר דאיהי שלטא והא הקרב לית רשו לס״א לשלטאה לא שטן ולא משחית ולא מלאך המות דאיהו סמ״ט דתיבנס (עי׳ °מאמר בפרשת חוקת ע׳ סמ״ג כבס רעיא מהימנא) ובג״ד ביומין דחול אמרין ישראל והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו (כי איתא °מאמר בפרשת בראשית ע׳ ק״ה ובג״ד מגלין והוא רחום יכפר עון דא סמאל דאיהו נחש ולא ישחית דא משחית והרבה להשיב אפו דא אף ולא יעיר כל חמתו דא חמה בגין דלא ירדפי בתר גלותא וכמה מלאכי חבלה תליין מניהו) ובגין דביומין דחול שכינתא תתאה אתלבשת באילין קליפין דאיתה דדעת והסתה אתפשטת בגין דאילנא דחיי דאיהו בן י״ה יה״ו אתחבר ב״ה בההוא ומגא כייתא אשתכחת וכל מה דאיהו תחותיה ולא צריך לאימר והוא רחום וכו׳: (ולזה בקבלת שבת אנו אומרים והיו למשיסה שוסייך ורחקו כל מבלעיך ישיש עליך אלהיך כמשוש חתן על כלה) וכל אתר דישראל משתכחין נטירו אשתכח וגייחא ובג״ד אסור למחרש בארעא ולמעבד בה גומות דהוי כאלו עביד פגימו בארעא דאיהי שכינתא וכו׳. וכל המאמר כתבתי לעיל דף כ״ד ע״ב כשבא לביתו יקבל אושפיזא בשמחה והשכינה והמלאכים ראים נרות דלוקות ושלחן ערוך ואיש ואשתו בשמחה שכינה אומרת זה שלי ישראל אשר בך אתפאר ואם לא שכינה הולכת ומלאכים עמה יהב״ר בא וחיילין עמו ומתחברים עמהם ואומרים זהו שלי ומן תיילי הוא מיד רוח הטומאה שורה עליו ומסתלק מ״ד עין הרים וה׳ מן האשה ונשאר אש אש ואלו נקראים טמא וע״ז באזור אל תתאיו למטעמותיו של רע עין ושלחנו מלאה קיא צואה עכ״ד ולפיכך צריך לזהר בקבלת שבת בשמחה ובהדלקת נרות ושלחן ערוך ומטה מוצעת לכבוד פני השכינה וע״ז כתב בספר חסידים טוב ארוחת ירק בשבת ואהבת איש עם אשתו ובני ביתו משור אבוס ושנאה כו שלא יאמר אדם אקנה מערב שבת ויודע שיתקוטט עם אשתו או עם אביו ואמו ויותר טוב פת חריבה ושלוה בה מבית מלא זבחי ריב וזהו בין בשבת בין בי״ט שנאמר וכבדתו יכבד את השבת שלא יריב בו עד כאן:

מאמר בפרשת חוקת ע׳ סמ״ג

מאמר בפרשת בראשי׳ ע׳ק״ה

שני לוחות הברי׳ דף קל״ג

והנה אית׳ בשל״ה דף קל״ג ומדת קדושה יתירה להיות מוכנים לצורך שבת במלאכות כבידו ומתנו היום ואילך יהיה הכל בקדוש׳ שבת שכולו שבת דהיינו בהתעוררות תשוב׳ ובפיקוחי מעשי׳ ובלמוד תור׳ ככה יעשו כל בני הבי׳ עד זמן הדלק׳ נרו׳ וסימנך לא תעש׳ כל מלאכ׳ כי בהתחלות קדוש׳ מחנו׳ ואילך ובתוספ׳ שעה כמונחי׳ שבת שצריך להוסיף מחול על הקודש הרי ב״א שעות וסימנך חסד א״ל כל היו׳ כי יו׳ שבת צריך להיות כולו בחן ובחסד ובשלום ובאהבה כי בו שובתי׳ אפי׳ רשעי׳ בגיהנ׳ וע״כ עביר׳ כפול׳ מי שמרא׳ כעס בשבת וכבר ניתן סימן לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת והו׳ אש המחלוקו׳ וחימום הכעס וילך לבה״כ בשמח׳ ויתפלל באהב׳ ובדביקו׳ ובכ״ש בקדושת שבת עצמו שיהי׳ באהבה רבה ונרשמין בפ׳ כל כתבי תני׳ ר׳ יוסי בר יהוד׳ אומ׳ ב׳ מלאכי׳ מלוין לו לאדם בע״ש מבה״כ לביתו א׳ טוב וא׳ רע מצא נרו׳ דולקו׳ ושלחן ערוך ומטה מוצעת מלאך טוב אומ׳ י״ר שתהא לשבת אחר׳ ומלאך רע עונה אמן בע״כ נשיכנו זה הענין מבואר היטב במדרשו של רשב״י ע״ה כשבא אדם מבה״כ בע״ש באי׳ עמו מלאכי׳ מצד זה ומצד זה ושכינ׳ על כלם כאם על הבני׳ עכ״ד ומבוא׳ הא׳ כאם שהארכתי ולרמז זה נהגו לומ׳ בומ׳ כשבאי׳ מבה״כ שלו׳ עליכ׳ וכו ואח״כ מצד השכינ׳ אומרי׳ בזוהר אשת חיל עד גמיר׳ ואח״כ אב הוא במעמד זה שהשכינ׳ על ראשו וב׳ מלאכי׳ אתו עמו כשיוצא מבה״כ ילך בירא׳ ויקיי׳ החכם עיניו בראשו ודאי איתא בפ׳ הדבורי׳ ע׳ תפ״ז ע״פ החכם עיניו בראשו הכי הוא ודאי דתנן לא יהלך בר נש בגלוי׳ דריש׳ ד׳ אמו׳ מ״ט דשכינת׳ שרי׳ על רישי׳ וכל חכים עינוי ואלוי בראשו איכון בההו דשרי׳ וקיימ׳ על רישו וכו׳ ע״ל בא״ח בתחלה וא״כ גם בחול הוא כך דהלא בשביל הטעם זה אית׳ בגמ׳ לא יהלך אדם בקומ׳ זקופה משו׳ שדוח׳ את רגלי השכינ׳ רק בעו״ה בחול ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה אבל בשבת הקדוש שהיא מתפשטת על כלהו לכך כשיוצ׳ מבה״כ ילך לביתו בשמחה וביראה ויזהר לדבר עם שום אדם רק דברי שלום כמנהג לומר אחד לחבירו שבת שלום:

ואומרים ג״פ באי כלה להעלות חכמה דיצירה בגנא דבריאה ובינה דיצירה בסוד דבריאה ודעת דיצירה בסוד דבריאה ולכן אומרים כלתא כי הדעת איננו ספי׳ רק נקודה נ״ע כאי גימטריא של (יו״ד) (ה״א) (וא״ו) גם (יה״ו) גימטריא אהיה עד כאן:

מאמר בפרשת פנחס ע׳ ת״ן

וטעם שהרוו על ט״ל ע״ל מה שכתבתי על פי °מאמר בפרשת פנחס בסוד ז׳ שמות דמרגלאן המושכין מן אהיה יהו כמבואר. בפרשת יתרו ע׳ קס״ד ומה שכתב כאן כי הדעת איננו ספירה. הלא איתא °מאמר בפרשת בראשית ע׳ ע״ט בראשית ב׳ ראשית היא חכמה כמה דתרגום יונתן בראשית בחכמתא בגין דאיהו תנינא לחושבנא ואקרי ראשית דהא כתרא עלאה טמירא איהי קדמאה ועל דלא עייל בחושבנא תניינא אקרי ראשית עד כאן. °מאמר ובפרשת ואתחנן ע׳ תקי״ד קדש לי כל בכור סתם לקבל כתרא עלאה דכלא והי׳ כי יביאך לקבל חכמה שמע ישראל ואהבת לקבל והי׳ לקבל חסד וכו׳. ואלין לא מתיישבן לגבן מ״ט בגין דכתרא עלאה כליל כלא ולא בחושבנא ועוד והי׳ כי יביאך בינאה מגדים תלית הא אתר דאשתכח ביה חירו לעבדין וע״ד לא מתקן בארחייהו ואגן מתכוונה שריין עד כאן: ואם כן אין חשבינן עשר ספירות (ע״ל דף כ״ב ע״ג) ובוקיעת סבוא מין שכינה יחידה ושמה יעיד עליה וכו׳. והוא בסוד הדעת משלים מקום הכתר אשר איננו מוגלה כשאר הספירות. והנה סוד כתרא עלאה כבר הארכתי עיין לעיל מה שכתבתי בפירש הפסוק טוב אחרית דבר מראשית דבר והוא פירש עד מתי קץ הפלאות כי איתא °מאמר בפרשת בראשית ע׳ כ״ה ועל דא אקרי רזא דא פלא ואות אלף סלקא הכא והכא פלא אות פלאות והא אוקימנא ואם כן פירש עד מתי קץ הפלאות מתי יתגלה קץ הפלא שהוא אל״ף.

מאמר בפרשת בראשי׳ ע׳ע״ט

מאמר בפרשת ואתחנן ע׳ תקי״ד

מאמר בפרשת בראשי׳ ע׳ כ״ה

פי׳ מופלא על

וע״ב זה תבין °מאמר בפרשת בראשית ע׳ ד׳ וכד בעא קדוש ברוך הוא למברי עלמא אתו כל אתוון מסופא לרישיהו שארת את ת׳ למיעאל אמרה רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא דהכא תותיה דגושפנקא דילך אמת וכו׳. (והטעם ש״ת נכנס כי איתא °מאמר בפרשת בראשית ע׳ קצ״ד ת׳ איהו כד י״י נשמת אדם דאתמר ביה ודמות פניהם פני אדם ודא איהו ויולד בדמותו כצלמו עד כאן: ועיין לעיל מאמר בה״ל ע׳ ס״א קדוש ברוך הוא ברא בדיוקנא דהוא שמא קדישא דיליה יוד נשמתא לנשמתא וכו׳: ובתר כן עד הגוף שנאמר וייצר י״י אלהים את האדם עפר מן האדמה מה אית בין אדם לאדם הרי יהוד נקרא אדם וגופא נקרא אדם וכו׳. באתר דאיקרי ויברא אלהים את האדם בצלמו הוא י״י ובאתרי דלא אקרי בצלמו הוא הגוף עד כאן: ובזה מובן מאמר הנ״ל ותבין סוד פסוק תמים תהיה עם יהוד אלהיך כתיב (ת׳) רבתי וכתיב י״י לפ״ד א״ש כי (ת׳) איהו בר יהוד נשמת אדם כי בלא שם קאמר יודכוא נשמתא לנשמתא ודא נקראת אדם וכו׳: (ה׳) נקראת נשמה עם (י׳) ואתפשט לכמה נהורין וכו׳: ועל דיך ויברא אלהים את אדם בצלמו (ו׳) נקרא רוח ואתקרי בן (יו״ד) (כי (יו״ד) הם חכמה בינה כי מלוי (ו״ד) הוא בינה ומא״כ (ה׳) ראשונה הוא בתבונה עיין לעיל לזה מדייק (ו׳) אתקרי בן יו״ד) ה׳ נפשא וכו׳. ורזא (יו״ד) (ה״א) (וא״ו) (ה״א) אתקרי אדם עד כאן. עאלת את צדי אמרי קמיה רבון ניחא קמך למברי בי עלמא דהכא כי חתימין צדיקים וכו׳. אמר ליה צדי צדי אנת וצדיק אנת וכו׳. אבל באתרא אחרא תפתלק וכו׳ נפק מן קדמוהי אתא אות ב׳ ואמרה קמיה רבון עלמין ניחא קמך למברי בי עלמא וכו׳. אמר ליה קדוש ברוך הוא בך בך מה את עביד הכא עאלת את אלף אמר לה קדוש ברוך הוא אלף אלף למה לית אנת עאלת וכו׳. אמר לה אלף אלף וכו׳. ועתיד הקדוש ברוך הוא למעבד אתוון עלאין רברבין ואתוון תתאין זעירין עד כאן. והנה לכאורה קשה למה גבי ב׳ אתוון אלו פרט בלשון כפל והנה עיין לעיל דף י״ב ע״ד ז״ל וצדיק צבאות אקרי מ״ט בגין דכל צבאות ותשרין עלאין מני׳ נפקו עד כאן: °ובמאמר פרשת ויקרא ע׳ י״ז תשיעאה אל שדי דאמר לעלמא די וספוקא דא אתי מן צדיק דאיהו יסוד עולם דאמר לעולם די והנה (עיין לעיל דף כ״ה ע״ב) מה שכתבתי על צדיק רבתא נפו העורים גם שמעתי פירש אבל באתרא אחרא גימטריא (ש״ן) (דל״ת) (יו״ד) והוא רמז מה שכבר הארכתי להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכריתון לתקן עולם במלכו״ת שד״י והיינו סוד צדיק באמונתו יחי׳ (ועיין לעיל דף ט׳ ע״ג) וסוד כף שנקט הקדוש ברוך הוא כפל (עיין לעיל דף ל״ה) ותבין ביה באדרא פרשת נשא ידין ילבו לר״ם ואגבען זקפו לעילא וכו׳

מאמר בפרשת בראשי׳ ע׳ ד׳ כ״א

מאמר בפרשת בראשי׳ ע׳ קצ״ג

מאמר בפרשת ויקרא ע׳ י״ז

יתיב

יתיב ר״ש בגווייהו ואמר כל חד ישוי ידוי בתקופוי עד כאן וכו׳ ע״ש.
מאמר בפרשת בראשית ע׳ קע״ד
וסוד א״א אתוון זעירין ואתוון רברבין כי הקדמנו מה דאיתא במאמר בפרשת בראשית ע׳ קע״ד רבוי שכין ואריכו דיומין איכון ומאריך אנפין ומיעוטא דיומין ושכין איכון מו״א ובג״ד באברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ב״ה ועיין עד כאן : אם כן אתוון זעירין איכון מו״ב ואתוון רברבין איכון נגד א״א והנה בעה״ז לא נמסרו רק אתוון זעירין כי מקצה השמים דרש אבל לעתיד יגלה הקדוש ברוך הוא סוד אתוון רברבין שהוא מגלא״א ויחזרו לשנים קדמוניות ולכן בסוף התורה כתיב אשריך ישראל ב״א רבתי כי עד כה כתיב ויקרא אלף זעירא ולכך כפל באלף וכבר הארכתי כי א׳ הוא סוד כתר וכל סוד מלואו בא כי הוא המים מכעים וזו ואתה על במותימו של הרשע תדרוך כי ז״ל במזמור שסידרו בשבת אחר מזמור שירו לה׳ שיר חדש כי נפלאותיו וגו׳ : שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי וגו׳ : אל יתן למוט רגליך אל ינום שומריך הנה לא ינום לא יישן שומר ישראל דלעילא והוא כמו שכתבתי שקר הסו״ס לתשועה וברוב חילו לא ימלט הנה עין י״י אל יריאיו וגו׳.

נמ׳בתם׳ בבא בתרא דף נ״ב ע״א
הנה איתא בכתבי האר״י ז״ל כי נגלגל איוב ואשתו הם נלגול תרח ואשתו שהם אביו ואמו של אברהם ע״ה אמתלאי (וכפרק המוכר את הספינה דף נ״ב ע״ב אמר רב חנן בר אבא אמי׳ דאברהם אמתלאי בת כרנבו ופירש רש״י כר נבו פירש מלאן טהורים הן ואברהם טהור עד כאן) ונתגלגל בדינה בת לאה ונשאה אל איוב כי גם בכתבי האר״י ז״ל שסידר על מטה משה תורה ז״ל וירא אליו יהו״ה באלוני ר״ת איוב יהו״ה באלוני ממרא ר״ת יב״ם כי תרח נתגלגל באיוב ואיוב בן יבמה כדאי׳ בזוהר (היינו בפרשת פנחס שמביא בתחלה כ״ע שנו לעיל מהימנא שוב שתין רבוא כמה ומנין דאתי בגלגולא ובג״ד כלהו תלייא קדוש ברוך הוא בי׳ וכו׳ : ואחר כך מביא רבי חנינא לא הוי ליה אלא קב חרובין וכג״ל בדף הקדוש הוא גם כן כסוד גלגול וכו׳ : תוך הכי איוב בן יבמה הוא ובגין דא אתענש על מה דאירע לו בכר ואיכון דלא ידעי רזא דא אמר בכי חיי לאו בזכותא תליא אלא במזלא תליא והא חזינא לאברהם דאוא במזליה דלא הוה עתיד למהוי ליה ברא וקדוש ברוך הוא אפיק ליה ממזלא כדכתיב ויוצא אותו החוצה וכו׳ ע״ש. וזהו פירש במסכת ברכות אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי שלשה דברים בקש משה מלפני הקדוש ברוך הוא ונתן לו בקש להודיעו דרכיו של הקדוש ברוך הוא ונתן לו שנ׳ הודיעני נא את דרכיך אמר לפניו רבש״ע מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו ומאריך ומסיים צדיק וטוב לו צדיק גמור וכו׳.

היינו שבגלגול הראשון

לא חטא כלל וצדיק ורע צדיק שאינו גמור אף שהיום הוא צדיק אבל בגלגול הקודם פגם באיזה דבר נחזור לדברי האר״י הנ״ל ולפי שתרח [illegible] טפה מעורבת וחזר תרח לשון רתיחה יצא מאברהם ישמעאל לבדו ואחר כך יצחק וא״ר נ״ל שא״א ע״ה יושב בפתח של גיהנם להציל מימולים ולא היה לו זה עד שנימול ואחר שנימול בשמתו הי׳ מוציא משם והוציא את תרח כדי שיתגלגל אחר כך באיוב ולא נתפייס דעתו מכל ריעיו עד שפגע ביצחק והוא אליהו בן ברכאל הבוזי מ משפחת אברהם. וזהו שנאמר ונמשלתי כעפר ואפר פי׳ כמותי נגד אותו שאמר ואנכי עפר ואפר שנאמר והוא יושב פתח האהל כחום היום ראשי תיבות עולה כמ״ס היו״ם : ולפי שמשם היה עון כדה הי״ס עולה ני׳ בכד״ה ואחר העקידה נתבשר אברהם שכבר התחיל אביו להתגלגל : וזהו שנאמר הנה ילדה מלכה את עוץ זה איוב שבא מארץ עוץ.

נחזור לדברי האר״י ז״ל ראשונים והנה כבר בארנו שכל הנשמות נפלו תוך עמקי הקליפות על ידי חטא אדם הראשון.

והנה כשיש נשמה אחת יקרת הערך תוך הקליפות אין מניחין אותה לצאת מידם כי מוכים על ידה : וסוד הדבר תבין למה החצונים מתאוים כל כך להחטיא את האדם ולגרום חורבן הבית להכעיס את השם יתברך ולהגלות השכינה והענין כי הלא החצונים הם פסולת והוא מה שנברר מן הקדושה והיא נקראת מותא. והנה הם רוצים לחיות והנה החיות הם סוד קדושה : והנה בעוד הקדושה ביניהם יש להם חיות ומזון ושפע וכשאין ביניהם הקדושה או הם מתים. ולכן בראותם כן הם טורחים כדי להחטיא את האדם כדרך הטורחו אחר מזונותיו כי כשאדם חוטא או יגרש אותם נשמות שיכנסו במקום הקליפות ואז הם חיים וקיימים על ידם והיינו הוא הקדושה אי אפשר להברר הס״א מן קדושה כי תשב יתאכות בגלתי ידא מענו כדא אפילו ניצוץ קטן של קדושה לא יניח הקדוש

ברוך הוא אותן רק ממקום קדושתו הוא ממשיך מזון לאותן הנשמות העומדים תוך הקליפות ומשם הם מוכים הקליפות. וכאשר גברו העונות ונחרב בית המקדש גלתה השכינה בין החיצונים. וכבר בארנו סוד הדבר כי הנשמות שביניהם אין יכולין לצאת משם ולכן השכינה שהיא אם אוכלה נכנסה שם והיא מלקטת אותם הנשמות קדושות מבין הקליפות ומעת שחרב בית המקדש בעו״ה עד עתה היא עושה מעשה זה עד שתכלה ללקוט היא אותם כלם עד שיום הרגלים שהם אותם שנפלו בעמקי הקליפות עד הרגלים גם אותם יקח : וז״ש הפסוק והיה עקב תשמעון ואהבך וברכך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך וגו׳ עיין לעיל דף ק״נ ע״ב מה שהארכתי שם בפי׳ פסוק כי כאשר ירד הגשם והשלג וכו׳ ע״ש ותבין גם קו זה).
ואמנם השכינה צריכה אלינו בסוד תנו עוז לאלהים על ידי מעשינו וכפי מעשינו כך יש בה כח להוציא ולהעלות היינו שבים בתשובה גמורה היה לה כח להוציא כל הנשמות אך מחטאינו מתישים כח של יוצר כביכול וכשיוכלו כל הנשמות לצאת או תצא משם השכינה. וימותו הקליפות כי אין שם להם עוד חיות וזהו שנאמר בלע המות לנצח שתתבלע מאליה ע״כ.

איהא בפליאה תשי״ו עצמות יש לאדם בקדושה וכנגדם בטומאה כמנין תשי״ו והנה יעקב אע״ה רצה לבטל אלו תשי״ו קליפות לכן אמר הנה את אשתי וגו׳ והלא לקל שבקלים לא היה אומר כן כמו שפירש״י וסודו כי יש ד׳ קליפו׳ אחיו״ קשי״ו תל״ו וליד״י גם אשת״י ני׳ תשי״א וז״ש ואבא אליה ר״ל אבא א׳ הי״א עוד הי״א אשתי וכוונתו להעבי׳ גילולי׳ מן הארץ להכניע תשי״ו עצמו׳ שבטומאה וסגול׳ זרע ספא למי שסובבי׳ הכלבי׳ יאמר לפניה׳ יש בי תשי״ו עצמו׳ שבטלו תשי״ו עצמו׳ שבקליפ׳ הטומאה ואז אין יכולי׳ הכלבי׳ להזיק לו רק יראו אותו לקבל כהירו וקוף המבוא׳ בזוהר פ׳ בלק ולדעתי שגם זה רמז לו׳ דהמע״ה כי סבבוני כלבי׳ וגו׳ ר״ל מה אני עושה כשהכלבי׳ סובבי׳ אותי אספר כל עצמותי ר״ל אני סופר לפניה׳ עצמותי שהם בני׳ תשי״ו ויראו בי הכלבי׳:

פי׳ מופלא בפ׳ ויחי ע׳ תק״ב
ובמה שכתבתי לעיל מ״פ ויחי ע׳ תקכ״ב עיין לעיל דף כ״ד ע״ד. אפס קציהו גו״ר אריה יהודה וגו׳ בקדמיתא גו״ר ולבתר ארי״ה ורזא דמלה בקדמיתא גור (בספרים אחרים בער) ולבתר איש ה׳ איש מלחמה וכו׳ כרע בגלותא דבבל רבץ בגלותא דאדום כאריה תקיף יתיר כך ישראל תקיפין וכו׳ כך שכינתא דאף על גב דכתיב נפלה וגו׳ איהי תקיפא כאריה וכלביא בההיא נפילה מה אריה ולביא לא נפלין אלא למטרף טרפי׳ וכו׳ כך שכינתא לא נפלה אלא כאריה וכלביא בגין לנקמא מאחר עמין ולדלגא עלייהו וכו׳ עיין שם. ולפי דעתי מבואר מאוד וקאמר הכי לישנא מטרף טרף בסוד רפ״ח ניצוצין שהם טרף ע״ה והיינו להוציא רפ״ח ניצוצין הנמשכין מד׳ שמות ע״ב ס״ג מ״ה ב״ן עיין לעיל דף כ״ה וכ״ו מסוד רפ״ח ניצוצין : ועיין לעיל דף כ״ד ע״ג וע״ד ודף כ״ה ע״א וע״ב ותמצא נפלאים ותראה איך הכל מרומז בסוד ידים ואצבעות ובצירוף מה שכבר הארכתי לעיל כי כל המלואות היינו ברישא הנקרא אוירא שם נגנז דעת דע״י ושם שלשה פעמים יו״ד ה״י וא״ו ה״י עיין לעיל דף ל״ב ע״ד ודף ל״ג ומכל שם אלו נמשכים שלשה פעמים יהו״ד יהו״ד יהו״ד שהם גימטריא מול״א וגימטריא חל״ם וזה מתגלה בפה וממש נמשך לסוד אצבעות המרמזים על סוד ובכן צדיקים וגו׳ וכמו שנזכר לעיל עיין לעיל בדף ה״ו : ולזה יש לכוין בסוד זה בהיות שיש ג׳ שמן ובכל אחד יש סוד חלם כל המלואות הולכים אחר הפה.

ביאור מופלא משנה במסכת תרומו׳ פרק י׳
ובזה תבין משנה במסכת תרומות פרק י׳ בצל שנתנו בתוך עדשים אם שלם מותר ואם חתכו בנותן טעם ושאר כל התבשיל בין שלם בין מחותך בנותן טעם רבי יהודה מתיר בצחנה שאינה אלא ליטול הזוהמא פי׳ רש״י בצחנה דגים קטנים ע״ש :

מאמר פרשת תולדו׳ ע׳ שכ״ו
והנה איתא במאמר פרשת תולדות יצחק ע׳ שכ״ו זה לשונו ויזד יעקב נזיד יעקב אידו ידע עקרא דיליה בההוא סטרא דאתדבק ביה ובג״כ עביד תבשילא סומקא ע״כ : והוא איתא בדרז״ל הוא אדום ומלבושו אדום ומאכליו אדום. גם כתיב קטן נתתיך בגוים בזוי אתה מאוד וגו׳. והנה עדשים הם מין הקטן שבמיני קטניות ואם כן תרמו מלכות אדום בעדשים :
מ״פ בראשית ע׳ כ״ה
ואיתא במאמר פרשת בראשית ע׳ כ״ה זה לשונו תא חזי כמה אית לון לבני נשא ל לאסתמרא מחוביהון ולאסתכלא ולאסתדלא ברעותא דמאריהון דהא שבעה דהוו בישראל דאתתקפו ביה בקב״ה ואיכון שבעה סטרין לעלמות מחמ בזמניהון אתגבר בעלמא מיכא על שמאלא וישראל על שאר עמין וכו׳ :

דסגרת

דכנסת ישראל כשבשה סליקת וכשבשה כתיב כשבשה תשתלית
וכשבשה תתפניית כשבשה תשתלית כלחוקימיה כרוח ד
דחכמתומה ז וכלין לחיחין בה כחכיתם יצחק יעקב יוסף משה
אהרן דוד כשבשה לתפניית שכי שבשה דיכין וכו' : ת"ח שלמה
כחכמתיה חיטה כין סלרה דיסיה דשחלה דשחלה וכשיכיה
לסלקלקת כרוח דיסיה דחלמוחות על כל נבי עלמה .
דכל חוי חולכיה לוה וכיומי קיימת סיכרה כחשלמוחת כנ"כ
ויחכם מכל חדם דיתכזי כי מקדש וכסוף יומיה שרי סיכרה
לחתנחת . וכדין כתיב ויעש שלמה הרע כעיכי ה' ולח חלח
לחחרי ה' כדוד חביו וגו' לפ חלח כייקר לח לסלים מה לחיהו
הוה לוה לחסלחת וכו' . כנ"כ כתיב קדוש מקדש חת משחלכה
דיו חיות החלכת כוח פורשיה דילה : (וככתבי האר"י ז"ל חית'
ופתם קיימה: דע כי הכח נפ"ש כי מכיכה ולמעלה חין סוס חחיה
על הקליפות . והכח כל זה כתלוי כחקומו חיך כל העולמות
מעלכנים זה כתוך זה עתיק תוך חריך וכו' . והכח הלכוש החיכון
כיותר חיכון מכוסם חימו ככתם תוך ועיר תכתין וכו' . חתם
ככתם כחיכון ומלכוש חימו ככתם תוך ועיר תכתין וכו' . חתם
ויחקף וגו' ולכוש זה מקיף ומלכיש חת זו"נ ומלכיכיו את
מכיכותיה לנוקדי מלכו"ם שכחיל ניתטרפ חשת"ל ומה שלשעה
מהרגלים כקלה כע"ל כמיכן שהי' דכתי"ו שכוזכ כנ' תחתונות
דכיכה וכו' כיכד חוד מקיף על הנוקב מקיף על החצוכ ומקיף דועיר
מכיכין על מקיף לנוקבא וכו' וכן על מקיף לחריך חכמין . והכה עבי
הקליפות כגד חחוריו החשמל מכוכ' וחחוריו הקליפות כגד חור
החיקף שלין יכולת כחיצונים להתעחז כלל כאור החיקף כלל חלח
כאור הפנימי . והכה הגם כי זה החשמל הוח לכוש וקוף יותר עב
מן הכלים דיעור חכמין עב"י להיות שהבי כיכה חיכן יכולין ה
הקליפות להתעחז בקדושה כללו עי"י המלכוש דחשמל . וגם כי כל
לכוש ולכוש יש לו חור החיקף וחותו חור מוכא חת החיצונים
להתעחז כהיותו כתוך חור החיקף . והכה קליפות נוגה היא
סכוכבת חת זה החשמל כמכר כיחוחקל ונוגה לו כביב ומתוכו כשן
החשמל ומתוך החשמל הם חיות הקדש סהם נ'רבו' מלבו' נוה קטנה היא
קליפ' נו"ע תעורב ועל ידי קליפה זו יונקים החיצונים מן הקדושה
דרך חשמל הנ"ל לן החצונים הם רע נמוך שבקדיה נלמות חמת ומוכים
מחשמל ומתוך קליפת נוגה היא המכ' כפ"ע ויקבל דבחחי נוגה
שפחה נאה לחחתיה כי היא בן"כ . ועל ידו ימנק הרשע מהמוקפת
דקדושה ולכו החצונים הם נ' קליפות החצו' ריעה שפחה ושבן גרוע
ונוא מעלכתם והם שביב קליפות נוגה . קליפות נוגה שביב לחשמל
וכשחשמל ומלוי מקבלת כיוכו מן ז"נ חו זה כחשמל מסתלק ובחחרו
ז"נ ולה הערי"ם רע של ר"ה שהם ל"ת מחוני הקטורת ל"ת חחרוים דפ'
כי בעבי שהם חצונים הם יונקים מהמוקפת עליונה משא ולכו הם סוד
הערבות ומוחל נם כן סוד ויעבלבו בני שמחל חת עדים ולה הטיל
הכחוב ומוחל בשבה . ונ"ם נמצ חמרתי פורשיה דילה כנ"ל ע"כ :
ובזה מבין מה דחיתח בזוהר סלחי ז"ל חחר סיום הכרכה השיכה
פוקטיו כברחשונה ז"ל הכה כשיתחברו נחש ומשה כוו"ם ולה יחכנו
כל כוחות הטומחה ולה יהיה הסמך כין (ו') (לפ') ומה לל
תעשה ת"ק לנ"ח בחותן ומן לה יהיה תקומה לרוח הטומחה הם
הסרים שבגבעים ומקבילים כין ו' לה' ולה כל המינים שהם ה
קליפות היונקים בעולם הזה משם כרחע יהכחו ע"כ . ולה
מכולה כי לעיל בירחי שבת חמרכתי בסידור התפלה ע"ל : והכה
הכרכה זו השיכה מפוטיו כי יחן כן דוד כח עד שיכלו פוקטיו
שיהיה"ל וכו' . כזוהר פרשת בראשית ע' קפ"ו ע"ל ומשם קיבלו ורמז
לנוקבא ליהיו עלי ערוחה דשכיתיה ושפ"ה וכפעמיכם
שלשתם ושבו עלי ערוחה ושבו יהיה"ל ושכיתיה כנלמות ורמז
ליהיו ערוחה דשכיתיה . ולה יהיה"ל חתל לילה חתל דערב רב וערב
רב לחיכה ערבוחה . ולה ועשיתם ליהיה"ל לשלשלה דלילה לחתר ערוחה
לחכין . ועדיין חתל לחיכה לה . וכן (חמקיים סוף סוף כחוחל דערב רב
מעורבין פיהיה"ל ליל קדיכו) ויחזרו כחיחון שם יהי"ה ויהי"ה
ויחתון מעלכחיחתר כחיחון הקד"ה ביום הנחת יהי"ה יהי"ה יהי"ה
לחד ושמו לחד וכו' ע"ש . כי ככה מלחיכת לך לשון מלחיכים הנ"ל :
ולזה חכו מתפללו הסיפה מפוטיו כבראשונה וכו' ולה ולעולמים כרגש
פעמים פ"ק ו"ה לה יהיה הפסק כין ו' לה' ולה ולכל המינים כרגש

ע"ם כהחשית ואיתא ◦כזוהר פרשת בראשית ע' קפ"ו ע"ל ומשם קיבלו ורמז
ע' קפ"ו לנוקבא ליהיו עלי ערוחה דשכיתיה ושפ"ה וכפעמיכם
שלשתם ושבו ועל עלי ערוחה דשכיתיה כנלמות ורמז
ליהיו ערוחה דשכיתיה . ולה יהיה"ל חתל לילה חתל דערב רב וערב
רב לחיכה ערבוחה . ולה ועשיתם ליהיה"ל לשלשלה דלילה לחתר ערוחה
לחכין . ועדיין חתל לחיכה לה . וכן (חמקיים סוף סוף כחוחל דערב רב
מעורבין פיהיה"ל ליל קדיכו) ויחזרו כחיחון שם יהי"ה ויהי"ה
ויחתון מעלכחיחתר כחיחון הקד"ה ביום הנחת יהי"ה יהי"ה יהי"ה
לחד ושמו לחד וכו' ע"ש . כי ככה מלחיכת לך לשון מלחיכים הנ"ל :
ולזה חכו מתפללו הסיפה מפוטיו כבראשונה וכו' ולה ולעולמים כרגש
פעמים פ"ק ו"ה לה יהיה הפסק כין ו' לה' ולה ולכל המינים כרגש

ע"ם כהחשית ע' כ"ה זה לשונו ◦כחיתר לחתר פרשת בהחשית ע' כ"ה זה לשונו
כתיב הקדוש חקרא חת השמלכה וגו' דע רוח דיוקלכה כוא פיכיהיה
דילה כתי חתלכתה עלי דשלמה היה ואיהי חקרי ודע בת שבע
ומתיתי לשכחך כנ"כ כתיב תחת עבד כי יחלוך ושפחה כי תיכש
גבירתה חת חור היה עבד לח תחייהב ליה חלכותה חלח חתכתה .
הס"ד וכתיב לשכחך וכדין שריש שפחה לשלטה ת"ח כהקדושתה
כתיב הקדוש חקרא חקרש וגיר דחקרש חשיבה כטן
דהיחה מעלה שריה סיכרה לחתכחת ולבתר חקרש דחתכחת
כנלמות ומיון קנ"ה לחתכה שכיכתה לחתכה ולסיכרה לחתרייהו
ולחתפרעה מחיכון דשטרה דשמלכה לעיכין הס"ד ושלו ת
מוסיעים כהר סיון לשכוח חת הר וגו' ועלו מוסיעים דיין וכנסת
ישראל כהר סיון רוח דיוקלכה לשכוח חת הר עשו רוח דשלמה ע"כ
וכו' ע"ש : ועיין לעיל דף ת' ע"ל ודף כ"ח ע"ב ודף ס"ב ע"ב :
לסם כן הקדימו כי מלכות היח כמוד בת שבע וכנ"ל בכל פרטי :
גם הקדימו כי סוד גלות הסכינה לבדי הטרף היינו סוד רפ"ח
ויקויים מנף רגל ועד ראש יהן כו מתם וגו' אלא ידע לף כיצון
שחת ◦ע"ק"ן וה לשונו כתיב ה"ג ותאר עלעין שיעו תתעין תתעכוו תלכן
ע' ק"ן מחיני תתיכתו דלעילא ותתא תליהו כחותה עליך על רשו ונחית
סכח דהיה קרכה סניהה חזיקן חנוך מיומה כחיית הכח חנת וכל
מחיי תיכתו תתיכת ידך דלח ליקרל דילי עבידתה חלח ליקרל
דשכיתה פתח ותאר ורקל ודלי כה ברוך למכלה מלנותה חלח ידיע
ידיע כיה דהיחה חכמה דקדישה דחזדיקת לאתר ידיע הכי ברוך
למלקל שחומכבי כלנותה כהחיה חבן מוכללת ושעוטית
דיתתר כה כל הוקף וקף משם דברוך למלקל לה חלן ובהחיה
חתר מלנין לה לנבי בעלה חכילה כחב כרוך על עקבו לף יפסיק
וברוך למלקל עד חין קף כ"ה (היינו לפי מה שפתיתי לעיל
כסוד היחודים וכפרט כקריחת שמע כסוד חת"ד חוי לנוין להעלות
עד חין סוף כרוך חתן) הסיף לחן דחיתי (י') דיעקב דלתתר
כה משם רועה לחן ישראל (עיין לעיל דף ל"ט ע"ח ודף מ"ח ע"ב
ומחתר ע' קמ"ח) ונם דף מ"ב ע"ח תפוח לחי (י') דיעקב וכן
בית וכו' ע"ש ויעל לכן (י') לף יפסיק ונרוך למלקל עד חין סוף כ"ה
וכד נחית לה לתתר ביה כל הכוחות כוחב כבדוון דנרוך למחתק
עד חין מלכות ולף יפסיק ויכה לף למעלה ולף למתה וכו' וכד
מתייחד עמה לילה (י') וכו' וכזולתי הת חכבת היכ"ת כעיכת כל עלמין
וכבון ת"ל לחן שלמה וכדין יכיה לן לילה מדה כין כל כפיכיה וכפיכיה
דכל כפיכיה כה סלקה לעשר וכו' . הכי לן שיעור קומה כתיקון
יהו"ד וכו' : והכי לימן תתרחק מן שכעה על נבי שכעה כנלמים
כנלים ע"כ . כי גם כנכל יש שכעה יונקים מה כתיב זה .
והכה
הקדימו לעיל דף ת"ח מחתר פרשת שמיכם ע' ת"ן ולהיות מרן קדוש
לכלהו וכו' וכבון ת"ל לחסור לחדום כתורה ולהעבד כה נשמות כלנו
עביד פניון כתורה קדישה ע"כ . הס כן לעשות כה מרון קדוש
בת שבע וכנ"ל יש שבע תתרחק ומזו מרומז כנכל :
גם
לחתכתי לעיל בדף ט' ע"ל על פסוק לשמוע לקול ה' וגו' ועוד
השתלחלה לכל זה לו חפשר לם לה שיעסוק כל עסקיו בקדושה
עד שלכות . כי לו היה כשלימות לו כיהה כח לעמוד כפני כל ולכפקיע
ושפחה עמיון : ולזה קלחה כתפלה כל שנתנו כעצמים כיומו של
גלנותה לחדום לם שלם מוחר רוקה לוחר לם היה כשלימות
עשר כפיכן לו חומות לבי חומה ושדי כמוגדלות כי
חרב מקפת כקש ברית : ולם חתכו שהיה לוקה כשלימות כנל
עשר כפיכין לו כמוגן טעם :

כי זה לשונו ◦כזוהר פרשת בחוקותי ע' כ"ג שתת ושתר ששים כתה
ע' ק"ן מלכות ושמוכים פלגשים ועלמות חין ומספר וגו' ששים כתה מ"ם שתת
מלכות כתה תכומים של מעלה מכח דשכיתה דשתלחלן כקליפין ע' כ"ם
דחיתה קדישה (כ"ת לחתתן מקליפין קדישה דישראל
וישוכים פלגשים מאין כקליפין (כ"ת כעלמין) תחומין
ועלמות לין ומספר כה"ק היה מספר לגדודיו ושכ"ל אחת היח
יוכתי תמתי אחת היח לאמה דת שכעתה קדישה וכו' . כעולה לת
שבה הקדוש פרוז קוח כתרעה ואיך לעל שחין לכל שיכר ומני
עליהון רכרכרין הדה הוח דכתיב אשר חלק ה' אלהיך אותם לכל
העמים וגו' והוח כשיב לחולקה לכשתתה דישראל הדה הוח
דכתיב כי חלק ה' עיו יעקב חבל נחלתו וגו' ע"ש . עיין שם :

ולה קאמר אם אינו שלו הוי הדין הוא כיון שאינו הדין ... דין
עשיר קר שהוא וכר חשוב לפילו בלבד לא בטיל ולה מדיין
עשיר כשהוא מלבוש וגו' ועכ"ל בחת קיח יוכבי וכ"ל כי אני ר'
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכן ישראל הדבקים ביה"ב וכיוון שהוי
בלבן הן עם ה' לבדד ישכון והנשים לא יתפשר כי כל קהוש כיוצא
על ידיה • והנה הקדושה לעיל כי שר של עולם הוא בחם הקליפות
ולכן נקרא בעזרא ק"ק תוחיות ע"ם ק"ל שבת עם ק"ל מחנות של מיחל
כי בחת"ל בא עולה קל"ח ע"כ ע"ל דף ז' ע"ח ודף פ"ל ע"כ: כי הלא
קלוחר בדיק וטו לבבי רשע ולה קלוחר ובשחר תבשילך תניחו בשחר
נלוית אין חילוק • וקלוחר רבי יהודה אוניר בשחר לגיס קטנים
הייטו שהם בחיבי קטנים ס"ל דף ע"ח ע"ח • ויען ה' דג גדול דת טוחל
לילית דחיהו ערב רב וכו' ותיכון דגה ליטרחל • ובגין כך כתוב
מן המכובל והשלח כי" סי' רי"ו כי דגה שמוש קטנים ולמוד כי
בוני אתה חלוד קטן בחת"ך בגויים • והקדושה לעיל בדף הקדוש
רבן בגליות דלהדום בחיי בגין בקדושה מפחר פשין • והו רבי
יהודה חתיך בחת שהיה חלה ליטול הוהשת היינו מבדר פסולת
מתוך החיטה • לכך הקדושה כי כתיב תמ עזו לחלהים: ולהם
מהיהר כוי גבור כחיי – והשה מפיין עם בכתבי בחי' ול ולחלחה
היינו שנים בשעורה נמוהה היה כה כמ למוניו בחיות זמ'. וס"ל
דף כ"ב ע"ב דהכא תשובה נמוהה דוקא הוהה לבניה (ו') בן (כ"ה
לה שדיקם עם בח"ב ויהי רבן. בגליות דלהדום בחיי. ומפיים מי
יקיחנו ולהי חיהו עלינו? דבי שלטנות ליתקפא לבללה בי אז
יחלם שער הר. ול ובחיים נדולים חקבך מתפח ולילך יקיים
בך לה יתן לעופם מזה לבדיק ובכ"ל לה יתן למוח דעליך וגו':
ולוח כחיב הלהיכי פקוד ול"ל לקלקל לשם דלהיהו בחולל וכו' ויתי
יהולל דמיירדין לה בכלל ויפלו בכ"ם כ"ם חתנון ויחיה להם לחתן
דמוי נביי חלה וכו' ע"כ: ולהה חנו מתפללי' מיקומון הוה יען
בריקיים ויעון כ"ם המיירדים שם ערב ובקר ולהריהם פנעים בכל
יום שמיחל יהו"ד חלה דלכאורה קשה לשם מרם פמוך ל"ל לגבל דלכאורה ס"ם כי הלה לשבש בדיך
ע"י ב' שערי בינה ובכ"ל. ויש יהודל דמיירדין בכ"ה ב"ה ויחיה כהן
ובגבר בפמוך שבת ישראל ס"ב כ"ה חתנון חשל"ב בם"ן ל"ועד ו
שם רק כ"ה חתנון – גם החדשה כי בם"ב קל"ן חמירים בלחה כי
אינה כ"ה בחושב ע"ב רל"ו חחלי בלחיהו בגין דלה חעביד זר
בהיכלה חדש וכו' חחר בלילה בשת שערין לכיבל שוש ישראל ה'
חלהיהו ה' חחר בל שת חיבין לקבל שוש שערין וכו' בם"ב חל"ף
הת שת שערין לחבין בשת ביבין. והקדושה מחחר ל' ומפעים
ע"ו ל' וכתן בחיבי בשת בינה חלה דבקדושה בחילה ישי הי נשקה משבר
חתקדיש בן בקב"ה ושוה בחלה חמשר בידך החהעון חיים (ו') ויהיה
בן ר"ה ויישוב בח"ם ובחכין בילך בחוריית ויעבדיה מוה ויתקיים
בך לה יתן לעולם מוה לבדיק ע"ן חמפין ע"ם חתנון משמש שפוי
בדין ר"ם ס"ם שת חיבין דיהודל עלאה (ו') עלאה חפחחת שת
חיבין חחיבין כדי ס"ם (ו') חחיבין בדיק בחמבעיתא חסר א
ובכיוון מוה לבבי רשע ולמן נרם דת חלה מחמיר כמה דלוקמוהה
מחרי מיבעיין ומפי שערי בינה מפרשי לשמה חרן ולחלה ודל
בחיוכיך בינול (י') וחחביב (ואו) וכו' לה יתן לעולם מוה לבדיק וגו' ולהה קלוחר בקדול להלקות לשם דלהיהו
בחילה חיי יחודל דמיירדין ליה בכלל ויפלו בכ"ם כ"ם חתנון
ויחיה בהו. לוה כבר הלרכתי לעיל שה משמה לו עם ידי מוד
חתורה בקדושה חלה מיה שלין לשם קוף לו על ידי תשובה שיעורדי
שער הר' כי אין לשמה שמירה חלה על ידי קבין. והה
הקדמוני לעיל ל"ל עד שה שתפלה בלקוח בלשון עד מיה מרובים גם
חיבי בחחבי הלה"י ל"ל שחחיר בעבין זה וכחלה יפריש קבין
גבוה בו שבלשת בלקוח בלשון שהוה עדמת ישראל בחיבין לו
חשובה בחיבי בחחבי הלה"י ל"ל שחחיר בעבין זה וכחלה יפריש קבין
גבוה בו שבלשת בלקוח בלשון שהוה עדמת ישראל בחיבין לו
חשובה בחיבי בחחבי הלה"י ל"ל שחחיר בעבין זה וכחלה יפריש קבין
גבוה בו שבלשת בלקוח בלשון שהוה עדמת ישראל בחיבין לו

ע"ם ויהי

ע"ם תרומה ע' רל"ו

ע"ם משפטים ע' ר"ל

ע"ם בשלח ע' קי"ו

ע"ם כי תשא ע' תקכ"ו

ע"ם ויקרא ע' קכ"ב

ע' תקי"ו ותנוד תרומסדיקמחדלחיקיך ולחיקך לחיכון ע"ר על ס' שני עדיה
חל"ר ע"ר מן בירך סם כבוד שלבחל לבולם ע"ר על פי שני עדיה
חו שבשה עדיה חתת חת בחחבל חת מעיקרו ע"כ: ולבך קחתר
חו יחקיים בלב חחות בלבך ובכ"ל מחה חחחיה חת וכר שלבך:
וחו ע' פסוקים בכתוב ב' רחה ויהעלת כי ס' חלהיך הוה חלהיכם הל
חמלן שוחר בחיים וחחבך לחלהיכי ולשמרי מיצותיו לילך דור
ומשלם לשנחיו חל פניו להחביד לת יחיר לשנחו חל פניו יחלם לו

ולה קאמר אם אינו שלו הוי הדין הוא כיון שאינו הדין ... דין
עשיר קר שהוא וכר חשוב לפילו בלבד לא בטיל ולה מדיין
עשיר כשהוא מלבוש וגו' ועכ"ל בחת קיח יוכבי וכ"ל כי אני ר'
הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכן ישראל הדבקים ביה"ב וכיוון שהוי
בלבן הן עם ה' לבדד ישכון והנשים לא יתפשר כי כל קהוש כיוצא
על ידיה • והנה הקדושה לעיל כי שר של עולם הוא בחם הקליפות
ולכן נקרא בעזרא ק"ק תוחיות ע"ם ק"ל שבת עם ק"ל מחנות של מיחל
כי בחת"ל בא עולה קל"ח ע"כ ע"ל דף ז' ע"ח ודף פ"ל ע"כ: כי הלא
קלוחר בדיק וטו לבבי רשע ולה קלוחר ובשחר תבשילך תניחו בשחר
נלוית אין חילוק • וקלוחר רבי יהודה אוניר בשחר לגיס קטנים
הייטו שהם בחיבי קטנים ס"ל דף ע"ח ע"ח • ויען ה' דג גדול דת טוחל
לילית דחיהו ערב רב וכו' ותיכון דגה ליטרחל • ובגין כך כתוב
מן המכובל והשלח כי" סי' רי"ו כי דגה שמוש קטנים ולמוד כי
בוני אתה חלוד קטן בחת"ך בגויים • והקדושה לעיל בדף הקדוש
רבן בגליות דלהדום בחיי בגין בקדושה מפחר פשין • והו רבי
יהודה חתיך בחת שהיה חלה ליטול הוהשת היינו מבדר פסולת
מתוך החיטה • לכך הקדושה כי כתיב תמ עזו לחלהים: ולהם
מהיהר כוי גבור כחיי – והשה מפיין עם בכתבי בחי' ול ולחלחה
היינו שנים בשעורה נמוהה היה כה כמ למוניו בחיות זמ'. וס"ל
דף כ"ב ע"ב דהכא תשובה נמוהה דוקא הוהה לבניה (ו') בן (כ"ה
לה שדיקם עם בח"ב ויהי רבן. בגליות דלהדום בחיי. ומפיים מי
יקיחנו ולהי חיהו עלינו? דבי שלטנות ליתקפא לבללה בי אז
יחלם שער הר. ול ובחיים נדולים חקבך מתפח ולילך יקיים
בך לה יתן לעופם מזה לבדיק ובכ"ל לה יתן למוח דעליך וגו':
ולוח כחיב הלהיכי פקוד ול"ל לקלקל לשם דלהיהו בחולל וכו' ויתי
יהולל דמיירדין ליה בכלל ויפלו בכ"ם כ"ם חתנון ויחיה להם לחתן
דמוי נביי חלה וכו' ע"כ: ולהה חנו מתפללי' מיקומון הוה יען
בריקיים ויעון כ"ם המיירדים שם ערב ובקר ולהריהם פנעים בכל
יום שמיחל יהו"ד חלה דלכאורה קשה לשם מרם פמוך ל"ל לגבל דלכאורה ס"ם כי הלא לשבש בדיך
ע"י ב' שערי בינה ובכ"ל. ויש יהודל דמיירדין בכ"ה ב"ה ויחיה כהן
ובגבר בפמוך שבת ישראל ס"ב כ"ה חתנון חשל"ב בם"ן ל"ועד ו
שם רק כ"ה חתנון – גם החדשה כי בם"ב קל"ן חמירים בלחה כי
אינה כ"ה בחושב ע"ב רל"ו חחלי בלחיהו בגין דלה חעביד זר
בהיכלה חדש וכו' חחר בלילה בשת שערין לכיבל שוש ישראל ה'
חלהיהו ה' חחר בל שת חיבין לקבל שוש שערין וכו' בם"ב חל"ף
הת שת שערין לחבין בשת ביבין. והקדושה מחחר ל' ומפעים
ע"ו ל' וכתן בחיבי בשת בינה חלה דבקדושה בחילה ישי הי נשקה משבר
חתקדיש בן בקב"ה ושוה בחלה חמשר בידך החהעון חיים (ו') ויהיה
בן ר"ה ויישוב בח"ם ובחכין בילך בחוריית ויעבדיה מוה ויתקיים
בך לה יתן לעולם מוה לבדיק ע"ן חמפין ע"ם חתנון משמש שפוי
בדין ר"ם ס"ם שת חיבין דיהודל עלאה (ו') עלאה חפחחת שת
חיבין חחיבין כדי ס"ם (ו') חחיבין בדיק בחמבעיתא חסר א
ובכיוון מוה לבבי רשע ולמן נרם דת חלה מחמיר כמה דלוקמוהה
מחרי מיבעיין ומפי שערי בינה מפרשי לשמה חרן ולחלה ודל
בחיוכיך בינול (י') וחחביב (ואו) וכו' לה יתן לעולם מוה לבדיק וגו' ולהה קלוחר בקדול להלקות לשם דלהיהו
בחילה חיי יחודל דמיירדין ליה בכלל ויפלו בכ"ם כ"ם חתנון
ויחיה בהו. לוה כבר הלרכתי לעיל בשה משמה לו עם ידי מוד
חתורה בקדושה חלה מיה שלין לשם קוף לו על ידי תשובה שיעורדי
שער הר' כי אין לשמה שמירה חלה על ידי קבין. והה
הקדמוני לעיל ל"ל עד שה שתפלה בלקוח בלשון עד מיה מרובים גם
חיבי בחחבי הלה"י ל"ל שחחיר בעבין זה וכחלה יפריש קבין
גבוה בו שבלשת בלקוח בלשון שהוה עדמת ישראל בחיבין לו
חשובה בחיבי בחחבי הלה"י ל"ל שחחיר בעבין זה וכחלה יפריש קבין
גבוה בו שבלשת בלקוח בלשון שהוה עדמת ישראל בחיבין לו
חשובה בחיבי בחחבי הלה"י ל"ל שחחיר בעבין זה וכחלה יפריש קבין
גבוה בו שבלשת בלקוח בלשון שהוה עדמת ישראל בחיבין לו

ע"ם ויהי

ע"ם תרומה ע' רל"ו

ע"ם משפטים ע' ר"ל

ע"ם בשלח ע' קי"ו

ע"ם כי תשא ע' תקכ"ו

ע"ם ויקרא ע' קכ"ב

ע' תקי"ו ותנוד תרומסדיקמחדלחיקיך ולחיקך לחיכון ע"ר על ס' שני עדיה
חל"ר ע"ר מן בירך סם כבוד שלבחל לבולם ע"ר על פי שני עדיה
חו שבשה עדיה חתת חת בחחבל חת מעיקרו ע"כ: ולבך קחתר
חו יחקיים בלב חחות בלבך ובכ"ל מחה חחחיה חת וכר שלבך:
וחו ע' פסוקים בכתוב ב' רחה ויהעלת כי ס' חלהיך הוה חלהיכם הל
חמלן שוחר בחיים וחחבך לחלהיכי ולשמרי מיצותיו לילך דור
ומשלם לשנחיו חל פניו להחביד לת יחיר לשנחו חל פניו יחלם לו

לעיכובי ולזה קאחזר עיי"ז דאסה מתלד בכל יום שב' ויולדת
ע"ל דף ת"ב ע"ב תיכון ת"ת תלת הברורים ותיכון ת"ת הפנם
בס"ד כתיב ע"ב הכי עלת העלות עביד עשר ספי' וקרי לבתר עקור ותחזר ס' כח
וכו' ועקור העלין שלא מניך לבירור כי שבירת כלים התיקון ע' ע"ב
מקודות דסד ס"ב ות"ש דעתיקים דס"ג לית להם סוס פנם כעולם
ומ"ש ע"ב ד"ה ק"ק כי ז"ל הקדמוני לעיל · החתם להיות התיקון
הוה לזון הלבנה ומ"ש ת"ל מלכים לבד כי כל הי' נקודין נפגמו עם שאין בחי'
חסדונם שוה ולכן כל הי' נקודין נרייט תיקון ולכם נרייכין לעלות
לשלבה בסוד ת"ב בחקום עליון בסדסם אשר יאתו משם וסם כ
בפיתיותיו דת"ק העלו ו"כ בטעמים דס"ג שלו בכתי' פסיוות לת
בהכלים היוצאים ממנו מאה לו ללת בשרשי חודות בפיוות הת"ק
שאי הם ס"ג שלו שהם בחי' מקבת כמודע כי הלו הטעמי' לית הוה בהם
שביהם כלל ואו מדוננו הטעמים דס"ג הנו כפ"ב דת"ק שהם דסוד
ס"כ בפיי מיוחדים שהם החותן שלו ואו ע"י ווינם הלידו אור
חדש והוא שפ ו"ה ת"ק ע"ב וכו' ע"ל גם בכתבי האר"י ז"ל כ
בסוד הכ"ל כי בשיבלו להתברר כל הלו הוילנים ויתקנו ויתטהרו
ויתלבנו כל הטוב והקדושה שבה לו תשאר הקלישה לבחי בסוד סיני'
וכו' והנה ביתי החול יש מלחמה כי המלחמה שורה על היות דבריס
ניריכים תיקון ע"י מעשה שלהו בדת הק"כה בעולמו כמו שהיו לשעתיד
לבא שב' יהי פיסת בר בארץ שתניות בלומקלות לא היו נריכין כלי
חדש לעשות כל מיני מלאכות כדי לאחול לך עתה אמן ס
נריכין לחדש ולחדש וכו' להוציא התקן והיוון והסובין שהם הקליפות
ואח"כ להקדש ע"י הש"ץ ת"ח ע"י וביאול ואו בתקון וכן שאר ה
המלאכות הרי לך לך כל מה שיש בכל העולמות כולם הם תפוח ו
מלבים והנה אם הלו הי' מלבים לא היו מתים ומתנבלים ומשם
כשכוח הקליפות לא היו נריכין לבירור כי מעשה היו שכורדי ולא היו
נריכין תיקון כלל אך מתה שאתו הבירור והם נריכי תיקון תפלות
ותחנות ומעשים טובים כדי להקדש על ידיהו ולהעלותם בסוד ת"ב
וכמו שזה בסוד העלין שהוא הבירור הנריך הלך ד' העולמות ענייון
שהם התכי"ע בס לעבין הסמיות כי משם יסודם (ע"ל דף ל"ו ע"ב
מה שהתכיבי ע"ב תיאור ס' בריאות ע"ק ס"ה כי הדם בכלל ד'
עולמות) והלכך כל זה לפי' בכל עניינים עה"ז הבלות הם ו
מתיאולות הבסולת הנשאר מהות ו' מלבים ולכן אינם ומתברים
לא לאחר כמה וכמה תקונים ומלאכות ולכן אין מלאכה שאין בה
מצוה כח לחדוש ומקיים לא תחדוש בשור ואחזור כח לגורש ומקיים לא
תחיש מלאים וכן עד ע"ז בכל המלאכות בסוד בכל דרכיך דעהו וכל
זה היה כדי לבירר לותם המלבים ע"י המלאכות בכח תפלת משעשים
מים בדברים אלו וכאשר מתקן ונעשה הכח ונאזה מלבן חוזר להתברר
ונעשה חלק חיוני מבני מחבני הדם וכן בכל הדברים וכלל העולה
שאפי' מלאכה שבשבה"ק כולם נריכין לבירור הולבים וכן מלאכה
גי' לא לאי"ה שהוא עולם העשיה' ואחמב הולכל בפ להיות חורב
לבד דוחבו מקום הוא יותר מעולה הוא בסוד הבירה ולכן אוכל בני
לא יה"ר (פ"ל בהלכות פסוחים דף ט"ו ע"ב ולעניין סוד בירור
בס"ל דף ק"ו ע"ב וד') וסוד הדיעה הם בשמות דס"ג השמונים
בתוך הלחין והם עולים מתוכה למעלה ומתנלים על בני הקדקד
והוא בסוד אור וחוש לנדוך שבכל הוא וחוש ומתחלה ומתה הוא עולה
מהלין ע"ב ובזה תבין מה שהתירבתי לעיל דף ק"נ בכרכת נשמים
ובזה תבין מה דאי' בזהר קדושין דף ל"ח לעולם ירהוף אדם את
עצמו כאלו כל העולם עלוי עליו וע"ל דף ל"ב ע"ב והיינו כ"ל
ובחדי' בחם' בלכות כי זה כל האדם כל העולם כולו לת נכרת אלא
בשביל זה ובעובדת דלתתא יתער לעילא והנה שם בסוד שבת
העושה מלאכה בשבת נורס יריידת קדושה לחשונים ולבן חייב
סיוסה ע"ב ות"ש מה תקיש כל מעשה אדם בכל יום שנעשם מוכנ
קדושה לחשונים ונדול עונו מנשאו בחם"ב כתיב והוכח כל ויקהל
ע"ב ובזה כי ישראל ושם וכפ"ב פתח ה' יפודה ואחר כי יפתח ס' כשת
לית לה כוח כי יכריה לית כוח ונו' מה כתיב בתריי' בעל הבור ילשם ע' הל
ונו' ואם כל זה לך מתן דניריס לתקשות עליות בתובני עלי"ן הלא
תוהות ת"ש ד' לחכמים עלמא לחתי לית לי' תשובה ויש כתיב
לית לו אלא מה כי יאבד ונו' והתחודו את התשתפה והשיב הלא ודאי לת
מכניא לחו בנין דעביד תשובה כלישכול חוא עביד לי' ומה יהא
דאנו לעילא תקון ליה ומה כתשובה ותשובה בלתי תקון
לשלא תקון

לתתא

לעיכובי ולזה קאחזר עיי"ז דאסה מתלד בכל יום שב' ויולדת
ע"ל דף ת"ב ע"ב תיכון ת"ת תלת הברורים ותיכון ת"ת הפנם
בס"ד כתיב ע"ב הכי עלת העלות עביד עשר ספי' וקרי לבתר עקור ותחזר ס' כח
וכו' ועקור העלין שלא מניך לבירור כי שבירת כלים התיקון ע' ע"ב
מקודות דסד ס"ב ות"ש דעתיקים דס"ג לית להם סוס פנם כעולם
ומ"ש ע"ב ד"ה ק"ק כי ז"ל הקדמוני לעיל · החתם להיות התיקון
הוה לזון הלבנה ומ"ש ת"ל מלכים לבד כי כל הי' נקודין נפגמו עם שאין בחי'
חסדונם שוה ולכן כל הי' נקודין נרייט תיקון ולכם נרייכין לעלות
לשלבה בסוד ת"ב בחקום עליון בסדסם אשר יאתו משם וסם כ
בפיתיותיו דת"ק העלו ו"כ בטעמים דס"ג שלו בכתי' פסיוות לת
בהכלים היוצאים ממנו מאה לו ללת בשרשי חודות בפיוות הת"ק
שאי הם ס"ג שלו שהם בחי' מקבת כמודע כי הלו הטעמי' לית הוה בהם
שביהם כלל ואו מדוננו הטעמים דס"ג הנו כפ"ב דת"ק שהם דסוד
ס"כ בפיי מיוחדים שהם החותן שלו ואו ע"י ווינם הלידו אור
חדש והוא שפ ו"ה ת"ק ע"ב וכו' ע"ל גם בכתבי האר"י ז"ל כ
בסוד הכ"ל כי בשיבלו להתברר כל הלו הוילנים ויתקנו ויתטהרו
ויתלבנו כל הטוב והקדושה שבה לו תשאר הקלישה לבחי בסוד סיני'
וכו' והנה ביתי החול יש מלחמה כי המלחמה שורה על היות דבריס
ניריכים תיקון ע"י מעשה שלהו בדת הק"כה בעולמו כמו שהיו לשעתיד
לבא שב' יהי פיסת בר בארץ שתניות בלומקלות לא היו נריכין כי
חדש לעשות כל מיני מלאכות כדי לאחול לך עתה אמן ס
נריכין לחדש ולחדש וכו' להוציא התקן והיוון והסובין שהם הקליפות
ואח"כ להקדש ע"י הש"ץ ת"ח ע"י וביאול ואו בתקון וכן שאר ה
המלאכות הרי לך לך כל מה שיש בכל העולמות כולם הם תפוח ו
מלבים והנה אם הלו הי' מלבים לא היו מתים ומתנבלים ומשם
כשכוח הקליפות לא היו נריכין לבירור כי מעשה היו שכורדי ולא היו
נריכין תיקון כלל אך מתה שאתו הבירור והם נריכי תיקון תפלות
ותחנות ומעשים טובים כדי להקדש על ידיהו ולהעלותם בסוד ת"ב
וכמו שזה בסוד העלין שהוא הבירור הנריך הלך ד' העולמות ענייון
שהם התכי"ע בס לעבין הסמיות כי משם יסודם (ע"ל דף ל"ו ע"ב
מה שהתכיבי ע"ב תיאור ס' בריאות ע"ק ס"ה כי הדם בכלל ד'
עולמות) והלכך כל זה לפי' בכל עניינים עה"ז הבלות הם ו
מתיאולות הבסולת הנשאר מהות ו' מלבים ולכן אינם ומתברים
לא לאחר כמה וכמה תקונים ומלאכות ולכן אין מלאכה שאין בה
מצוה כח לחדוש ומקיים לא תחדוש בשור ואחזור כח לגורש ומקיים לא
תחיש מלאים וכן עד ע"ז בכל המלאכות בסוד בכל דרכיך דעהו וכל
זה היה כדי לבירר לותם המלבים ע"י המלאכות בכח תפלת משעשים
מים בדברים אלו וכאשר מתקן ונעשה הכח ונאזה מלבן חוזר להתברר
ונעשה חלק חיוני מבני מחבני הדם וכן בכל הדברים וכלל העולה
שאפי' מלאכה שבשבה"ק כולם נריכין לבירור הולבים וכן מלאכה
גי' לא לאי"ה שהוא עולם העשיה' ואחמב הולכל בפ להיות חורב
לבד דוחבו מקום הוא יותר מעולה הוא בסוד הבירה ולכן אוכל בני
לא יה"ר (פ"ל בהלכות פסוחים דף ט"ו ע"ב ולעניין סוד בירור
בס"ל דף ק"ו ע"ב וד') וסוד הדיעה הם בשמות דס"ג השמונים
בתוך הלחין והם עולים מתוכה למעלה ומתנלים על בני הקדקד
והוא בסוד אור וחוש לנדוך שבכל הוא וחוש ומתחלה ומתה הוא עולה
מהלין ע"ב ובזה תבין מה שהתירבתי לעיל דף ק"נ בכרכת נשמים
ובזה תבין מה דאי' בזהר קדושין דף ל"ח לעולם ירהוף אדם את
עצמו כאלו כל העולם עלוי עליו וע"ל דף ל"ב ע"ב והיינו כ"ל
ובחדי' בחם' בלכות כי זה כל האדם כל העולם כולו לת נכרת אלא
בשביל זה ובעובדת דלתתא יתער לעילא והנה שם בסוד שבת
העושה מלאכה בשבת נורס יריידת קדושה לחשונים ולבן חייב
סיוסה ע"ב ות"ש מה תקיש כל מעשה אדם בכל יום שנעשם מוכנ
קדושה לחשונים ונדול עונו מנשאו בחם"ב כתיב והוכח כל ויקהל
ע"ב ובזה כי ישראל ושם וכפ"ב פתח ה' יפודה ואחר כי יפתח ס' כשת
לית לה כוח כי יכריה לית כוח ונו' מה כתיב בתריי' בעל הבור ילשם ע' הל
ונו' ואם כל זה לך מתן דניריס לתקשות עליות בתובני עלי"ן הלא
תוהות ת"ש ד' לחכמים עלמא לחתי לית לי' תשובה ויש כתיב
לית לו אלא מה כי יאבד ונו' והתחודו את התשתפה והשיב הלא ודאי לת
מכניא לחו בנין דעביד תשובה כלישכול חוא עביד לי' ומה יהא
דאנו לעילא תקון ליה ומה כתשובה ותשובה בלתי תקון
לשלא תקון

לתתא

לתתא אתקין לגרמי' אתקין לכל עלמא פתח ר' יהודה אבתרי' ואמר בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה וגו' בצר לך מכאן דתשובה מעליא מכלא עד לא ישרי דינא בעלמא דבתר דשרי דינא תקיף חילי' מאן יעביר לי' מעלמא ויסלק לי' דהא כיון דשארי דינא לא אסתליק עד דישתלים כתר דאשתלים ועבד תשובה אתקין עלמין כלהו משמע דכתיב ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים וכתיב ושבת עד יי' אלהיך וגו' כי אל רחום יי' אלהיך וגו' באחרית הימים מאי איכא הכא אלא לאכללא כ"י דאיהי בגלותא ואשתכח בעאקו דלהון ולא שבקית לון לעלמין וכנ"ל קב"ה אע"ג דאשרי דינא בעלמא בעי דיהדרון ישראל בתשובה לאוטבא לון בהאי עלמא ובעלמא דאתי ולית לך מאן דקאים קמי תשובה ע"כ וע"ל דף כ"ב ע"ד בפסוק ויהם כלב שיתהפכין הרכה תורה למינות א"כ שמשיכין אור תורה למינות וא"כ כשם שאדם עושה עבירה יהיה מה שיהיה אשר מכח זה נמסר אל הקליפה וצריך להוציא משם ומכ"ש תורתינו הקדושה שצריך להוציא מן הקליפה וע"ל דף ע"ג ע' א"ב מה שכתבתי בפי' שעשה כבוכד נצר בלאה של ששים אמה ודניאל הוציא בולעו מפיו כי זהו סוד תשובה להוציא בולעם מפיו וכן בתפלה בעו"ה אשר נתחדשו נגונים הנה ראה תראה בסדר פ' מסעי ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי יי' ויסעו מרעמסס וגו' ויחנו בקברות התאוה וגו' ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצירות וגו' ויסעו מעברנה ויחנו בעציון גבר הנה ראה תראה בספר הקדוש ברית מנוחה דף ה' דע לך כי כל סודות הק"בה ונפלאותיו נכללו בחכמה והולכת על הכלל ועל הפרט כמו שתראה כי אדם העליון נראה בחכמה ואמשל לך משל בשעה שהחכמה יוצאים ממקומם ורצים אליה לקבל ממנה ומקבלי הגדולים והגדולים נותנים אל הקטנים וכו' והגיע עד יטבתה ושם כתאומה ולשם עומדת ולוקחת כח ויכולת וגבורה ונקרא שם המקום ההוא הגט"ץ וכו' ומשם היא עולה למעלה ונוחה מתחיל להאיש ומתפשט אל מקום גודגדה ונקר' שמו אגנ"ץ (נ"א ארנ"ץ) וכו' וכאשר החכמה שהיא אור מאכים לכל רואים מתעברות לעלות אז מגעת שאון (נ"א שאין) תפארתה עד מקום עציון גבר מקום האותות המופלאות ומקום שכל המאורות וכל הגבאות לוקחין נורא מזה המקו' וע"כ נקרא עציון גבר ומתפשט שם אור הגדול הזה ונקרא שם המקום הזה במקומות המרכבה עין הימיני מביט ברחמים וצופה ברחמי' עומד במקום הפרך למלאות החסרון אשר חסרו הקדמונים ברוע מעלליהם מושיע חוסים שומע צעקת אביונים מוכן ומרחם נוער במי הים מוציא ומביא לכל הדברים ונקרא שמו הקדוש אכת"ריאל י"ה יהו"ד (נ"א אכת"ריאל י"ה) אלהי ישראל פועל פעולות ליודעי מקורו שהוא נשרש באחי"ה ופעולותיו בלי טהרה מפני רוב הקדושה העצומה נשפעים ממנו כל סדרי המרכבה איש איש על משמרתו ועל עבודתו אשר הם עובדים ובהיו' ממשלתו עצומה מתגבר מעלה מעלה המאור המאכים הזה ומכסה בהדרתו ט"ו מעלות מן מבוא היכל הפנימי ולכן המשכיל בהתפללו למקום עציון גבר יהיו עיניו ולבו ל"ב מאורות הנזכרים י"ה אכתר"יאל מוכתרים שכל מיני אחודם ומכל כלי המשכיות וכאשר אור המאכים מגיע עד עציון גבר תשש כח הדין ונשאר הרחמים ולא היה יכול לעלות ולהתגבר יותר (ונמה תבין בכוונת שלמה בסוד סיום הברכה שהשם יהיה בנקודת חש"ק היינו חלם שבא קמץ (ע"ל בהלכות שבת) נקודות חכמה מסוגלת להשמיע כל בקשה ותפלה ולהנצל מכל צרת ימ"ש"ר כי כזה היה מכוון לעולם אליהו זכור לטוב להכניע הקליפה והיצר מן העולם וכתבו הגאונים ז"ל כי מה טוב ומה נעים למתפלל לומר קודם חתימת הברכה יהי רצון מלפניך אכת"ריאל י"ה יה"וד אלהי ישראל לתקן קדושת השם שכוונתי באתה גבור לעולם אר"ני שהוא אג"לא שתשפיל ותכניע ימ"ש"ר ממני ותסיר ממני כל מחשבות זרות ורעות וכל החושבים עלי רעה תפר ותקלקל עצתם ומחשבותם ו תגבירני עליהם למען חסדיך הגדולים ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותכני ועננו כי אל שומע תפלה בא"י שומע תפלה ע"כ והפה מדייק בעיניך ובעיני כל רואי כי הקדמנו כי שמות אלו הקדושים הם סוד עין ימין במרכבה וכנ"ל וסוד שם אג"לא הוא כי שם בברית מנוחה דף ל"ד ע"ב שמאריך בסוד שמות המרכבה אפס קיצהו ויש בשם באלו שני המאורות בדמיון משה איברים והם הרגלים וכו' ועולים עד ת"ת אורך הכפות השנים וב' הרגלים אורך בכל עשרה פעמים על כל היקף הרגלים שגולה המכין שורה מאה אלף פרסאות וכל פרסה ופרסה מהלך שנה אחת והם מאה אלף מ

מספר ברית מנוחה דף ה'

מספר כוונת שלמה דף קי"ג ע"ב

מעלות שנדרשו באלכות וכל מעלה ומעלה נמצא לה עיקר ומלאכים גדולים מקבלים ממנה אלו הם שתי כפות הרגלים ה המאורים כלשון משל במרכבה עליונה שהם שני המאורות האחרונים שנרכבו בגוף המרכבה העליונה הנק' אה"יה ושמותם שם הימיני אלהים ושם הב' נקרא אג"לא שמות גבורים וכו' כי ז"ל בספר הכ"ל דרך הו' היא התחלה וגם שם בספר הכ"ל דף ה' הכ"ל ע"ד. והנה לך רמזי הדברים בחכמה המופלאה הגדולה הזאת וג"פ ביום החכמת מתגברת מעלה מעלה בשעה ראשונה ובשעה שנית ובשעה אחרונה באלו השעות מתעברים ל"ב דרכים הללו כולם נשרשו באות ראשונה מן יה"וד בקוץ התחתון המביט למטה ומפני שהוא מביט למטה החכמה (נ"א כך החכמה) גדולה בגבורה וברחמים ואם החכמה היתה נובטת למעלה אפי' המלאכים ובני אדם לא ישינו חכמה ויהיו כמו חיות השדה וע"כ היא מבטת למטה ומקבלת חכמה ל לברואי' וכראות החכמה שהוא גבוהה גדולה על כל המעלות ושמעלה אחרת אינה גבוהה יותר מימנה נתנה פניה לג' מקומות לראשון לעבר צפון מקום הגבורה והשפילה גאותה ועודה מתחרדת לפני מגדולה ונקרא שם המקום הזה מקום היראה הוא תבערה הוא שם אג"לא הכלול בתורה פועל פעולות בלי טהרה מסככים בלי טהרה מוסכים (נ"א למשכילים) בקו היראה והמקום הב' שנתנה פני' שם הוא מקום הענוה ונקרא שמו שם המנוחה והוא שם יא"דריאל אלהי ישראל והמקום הג' הוא מקום השמחה ונקרא שמו מפ"רישם"יה וג' מעלות הללו היראה והענוה והשמחה מי שירצה ללמוד חכמה יהיה דבוק בג' מעלות האלו שהוא ירא חטא ושיהי' ענו ושיהיה שמח בחלקו (ובכתבי האר"י ז"ל נבאר בו תנאים הצריכים אל היחודים א' הוא מלבד שצריך שיהי' נקי מעבירות גם צריך שיהיה בו מדת ענוה ושפלות ויראת חטא ותרחק מהגאוה ומהכעס תכלית אחרון כי אם יכעום יסתלק ממנו כל נשמות הצדיקי' שהם רוצים להדבק בו וזה כלל גדול בכל המדות אין דבר שיקור ויתבטל כח הקטנה כמו הכעס וכו' ובדבר הכעס ע"ל דף י"ב ואפס קציהו בפ' תנוה ע' ש"ח חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו דהאי נשמה קדישא טריף לה ושאיב לה בנין אפו אשר נשמה אחליף באפו כי במה נחשב הוא ע"ז אתחשיב ההוא בר נש ומאן דאתחבר עמיה וזאן דאשתעי בהדי' כמאן דאתחבר בהדי' ע"ז ממש מ"ט בגין דע"ז שארי בגויה ולא עוד אלא דעקר קדושה עלאה מאתרי' ושארי באתרי' ע"ז אל זר מהו אל זר כתיב ביה אל תפנו אל האלילים בגוונא דא אסיר לאסתכלא באנפוי ע"כ וכזה תבין גמ' במס' נדרים פ' ארבעה נדרים דף כ"ב אמר רבא בר רב הונא כל אדם הכועס אפילו שכינה אינו חשובה כנגדו שנ' רשע כגובה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזימותיו רב ירמי' מדפתי אומר אף משכח תלמודו ומוסיף טפשות שנ' כי כעס בחיק כסילים ינוח וכתיב וכסיל יפרוש אולת רב נחמן אמר בידוע שעונותיו מרובין מזכיות שנ' איש אף יגרה מדון ובעל חמה רב פשע ע"כ והוא כי הקדמנו כי בו מתלבש סמא"ל ובזוהר בפ' שמות ע' י"ח מאן רשע דא סמא"ל ובפ' משפטים ע' ר"ד צדיק מ"ט לפני רשע דא סמאל ובפ' ש שופטים בסוד ד' מיתות לדון בסייף למאן לסמאל לכך הכועס נקרא רשע ומשכח תלמודו כי איתא בכתבי האר"י ז"ל אפס קציהו והנה תראה כי ב' שמות י"וד ה"י וי"ו ה"י א"לף ה"י י"וד ה"י הם ג' זכור להורות כי שם בבינה עלמא אין אחיזה לחצונים כנודע כי כל השכחה באה מהחצונים אמנם בחכמה ובינה שאין שם אחיזת החצונים הם ג' זכור כי אין שם שכחה וזהו אותיות זכירה זכר י"ה ומאמר ומוסיף טפשות כי האר֗כתי לעיל כי ימ"ר שהוא כינוי סמאל נקרא זקן וכסיל גם כי כסיל גי' ק"ן המושך מק"ן קיים שבאחוריים וגם בחיק הוא גי' ק"ן ובכתבי האר"י ז"ל מאריך בסוד ד' כתות שאינם מקבלים פני השכינה מביא ז"ל כי האחוריים החצונים של אצילות הם ק"ן אלהים ע"כ אשר לסוד זה עשו העגל ק"ן קנטרין כוונין מסך כדאי' במדרש וטעם ענוה ע"ל דף ס"ט כי מי שיש בו ענוה אין סמאל שולט בו כאמור לדברי ברית מנוחה וכאשר יגיע לתבונות ג' המעלות האלו ישיג החכמה ואלו הג' מקומות נקשרו אלו באלו ואין זה נבדל מזה והכל אחד והמלאכים המקבלים מג' מקומות הללו הם הו"ריאל (נ"א יהוי"אל) גביאל גבריאל שמות בהונים לכל דבר לעשות ולהתקיים דבר קללה וברכה בלי טהרה ולשאול מעם האלהים ולעשות כל מה שירצה והם שמות טובים לאין חקר ואין תכליתו ושו הג' מקומות שם הראשון יראה הוא תבערה שכל המאורות כאשר עולים מתיראין לכל יפרזון בקדושתו הגדולה ומי שהוא דבוק במעלת

מאמר פ' תנוה ע' ש"ח

פי' גמ' מסכ' נדרים דף כ"ב

ס"א כתרא אקרי כלה לאמין ידיען דהא ואל"ין סגיאין איכון דדכורא
לא אתחברא עמה ואם עלך עינה כההוא זמנא כתיב ואל אשה בנדת
טומאתה לא תקרב כשעתא דאתדכאת מקבלא ודכורא ביה לאתחברא
עמה כדין אקרי כלה ע"כ והקדמנו ז"ל כמץ דשכינת כל נוקב' עלמא
קיימי בסטרהא וע"ל דף כ"ד ע"א ובסיות כי בדם הוא סוד רשות הרבי'
וכנ"ל באריכות לכן כנשים באזמינת כונת ח"ר ר"ל היינו סוד
דורדייא סמאל והאדורם כי הקדימו ז"ל זה דאי' בפ' ויצא ותנו תוקפא
דטיהרא דיצחק נפקא ענו דורדייא וכו' ע"ל דף כ' ע"א א"כ מבוא סוד
חרדל והם נקראים אלקים אחרים וככה לבוד זה קאמר ר' יוסי כי
כוה השתעי בלשון חכמה קיים לבורך מלכות הכן' חסמה ועירא וכדי
שלא יכינו אחרים היינו אלקים אחרים וכנ"ל כל חושו דלא יתערב וד
במעותו כמכתבי האר"י ז"ל והנה מפני שזור רמז לגבור' תכורו סגיאין
איכון כמד"א מי ימלל גבורות יי' וכו' ומאלו נמשכו כל הגבורות
לפיכך נ' אבות אמרו בשור קרן שן רגל הם אותיות שקר כי הם
למטה בקליפה וקרן נגד המלכות כמשוך קרן היובל (וכבר הארכתי
במאמר פ' ויקרא ע' ל"ב וירם קרן משיחו דא כ"י) ורגל כנגד ההוד
בסוד הרכיים תרין סמכין ושן כנגד גבורה בסוד ל"ב שנים שבכראשי'
שהוא סוד הגבורה כנגד ל"ב שינים (ע"ל דף נ"ט) והנה שלשה
אבות התחתונים שבקליפה לפעמים יפגמו במקום הק' דש ובכנוי
הקדושה שבמלכות וזהו חגר הניזוק ולפעמים יפגמו בזה שלמטה
ממנו במקום שליטות הטומאה נ"כ בסוד אלקים אחרים וזהו רשות
הרבים ע"ל דף ס"ב שהארכתי ע"פ מאמר פ' משפטים ע' ר"ט
סוד מועד בעלה עם"ל לכי מלכא רבוני' בארבע אבות נזקין דיליה
דאיכון ופני סוד שהשמאל לארבעתן דאיכון עון משחית אף וחמה וכו'
ע"ש וגם הארכתי לעיל בביאור מאמר פ' שופטי' בפקודא
דא מני שופטים ושוטרים בתר דא לדון בסייף למאן לסמאל לוה
קאמר עשו לי שור במשפט ודיבר בלשון חכמה שלא יבינו אחרים היינו
אל אחר סוד מועד וקאמר כשור שסכן ה"ר ד"ל חרדל קקט בלשונו
פני לשונות כי כלא הקדמנו כי אלין אקרון יומי הרעה כי כלא
הכספירים סואנים לטרף ולכך נקראים בלשון דל ושני אותיות ה"ר
מ"ר כי ז"ל בפ' בראשית ע' כ"ו לשפוט את הר עשו רזא דשמאלא ת"ח
סאי כ"ר לישבא דתקינו הוא ע"כ והקדמתי כי ח"ר עולה יצחק מקום
לכל דין והוא שנתבב של כל אדיקות ורוגז וכנ"ל כמו לדינו

תפלת של שבת :

והנה בומר של שבת אפס קנינו ככר כתבתי ואכאר לך פי'
למבצ"ע על רפתא כויתא וכביעתא תרין יו"דין
כקטי' דאימן סתימין ופרישין וכו' לעטר ית כלה ברזין דלעילא וכו'
ונוא כי אית במס' ברכות דף ך' דרש רב עוירא משמי' דרב אמי — פי' גמ' מסכ' ברכות דף ך'
אמרו מלאכי השרת לפני הקב"ה כתיב בתורתך אשר לא ישא פנים
ואתה נושא פנים לישראל דכתיב ישא יי' אליך א"ל ולא אשא פנים
לישראל שכתבתי להם ואכלת ושבעת והם דקדקו עד כזית ועד
כביצה ע"כ ובפ' °פנחס ע' תנ"ב האיא דצלינן כהאי מאן כוא א"ל — ומאמר פנחס ע' תנ"ב
סבא אנת בדיוקנא דהאי יו"ד ה"א וא"ו ה"א אדם דמרכבתא עלאה
דאנפין דילי' כו"ס ושעורהי דאוקמוה כזית וכביצה הא אתידר כזית
באן שמא משפרך דהא אוקמוה רבנן דאין עושין סגות הכילות אוף
הכי לא יהבינן תרין שעורין באות י' למהוי כזית וכביצה אלא תרי
שפא ביתא איכון אינון ו' עלאה ואית י' תתאה ועירא י' מן יהו"ד
עלאה י' מן אד"ני תתאה ועירא ואלין תרין חד בזית וחד כביצה
ורזא דא יא"הדו"נה"י ע"כ ולסוד זה אית בגמ' אין הבוצע רשאי — פי' של זהר למבצע רפתא
לאכול עד שיכלה אמן פי' המסובין הייבו לכוין לאמור הנ"ל וזה מרומז
באמן אית בפ' פקודי ע' תי"ד שמא דנבייא איהו יהו"ד שמא דאיהו
באתגליא איהו אד"ני ע"כ והנה בפסוק ראשון של יברכך יי' וישמרך
ר"ת כ"ו שהוא שם יה"ו שהוא סוד פנים וס"ת הוא ני' א"כ אדם
דמרכבתא עלאה . והנה סוד ביאור בשבת אסדר לשבין סידור של י"ב
חלות הוא כך כידוע בסידור האר"י ז"ל צריך שיהיה השולחן ש
שאוכלין עליו בשבת דוגמת השלחן שבמקדש של ארבע רגלים
ולא עליהן דוגמת השלחן שבמקדש ואשם הרב צריך שיהיה אורך
י"ב טפחים ורחבו ששה וגובהו לא יותר על י' ולא פחות מ"ט
ויוסב בה אחוריו כצפון ופניו כנגד הפירות שבדרום יכין שלא
בשלחן ובשמים להריח בהם דהיינו ב' אגודות הדס ובכל אגודה ג'
הדסים (וסוד של הדסים ע"ל דף כ"ח ע"א) יפרוס עליו מפה
לבנה והלחם כאמצע ועל הלחם מפה שני' כדי שיהיה הלחם תוך שני
מפות ואח"ד י"ב ככרות בכל סעודה וסעודה וית' שם כוונתם וא וגם

בליל שבת הם נגד י"ב נימין דרישא דא"א ותסדרם כך
נגד ג' הויות כצורת שני סגול
והכוונה כי השתה עליונים הם כלם — יי"ה ו"ה
וכרים יו"דין וו"ין והתחתונים
הה"ין . וכעת הכביעה תכוין על — יי"ה ו"ה
האמצעים העליונים ע"כ ולזה הייתי
נוהג כשהייתי בוצע המוציא לאתנך
המוציא גדולה ותכף שם המוציא — יי"ה ו"ה
קטנה הגדולה נגד שיעור כביצה י'
דשם יה"ו והקטנה נגד י' דשם אד"ני ולקחתי הגדולה ביד ימין
וקטנה ביד שמאל וחברתי יחדיו דהיינו התחתון של שני המוני' שיהם
ביחד וכוונתי כשני שמות הנ"ל ואז הפנים של שני המוציא א' מכאן
וא' מכאן וזהו פי' כומר למבצע על רפתא כזיתא וכביעתא וכנ"ל
תרין יו"דין נקטי' ואין באין שני יו"דין וקאמר דאינון סתימין ג
ופרישין היינו האחד משם יהו"ד הנק' גנוז וסתים וי' השני משם אד"ני
שהוא דאיהו באתגליא' וכזה נבא לביאור גמ' הנ"ל אמרו מלאכי
השרת כתיב לא ישא פנים ואתה נושא פנים לישראל דכתיב ישא יה"וד
פניו אליך כי הקדמתי י"וד ה"א וא"ו ה"א אדם דמרכבתא עלאה
דאנפין דילי' יה"וד ונרמז בפסוק יברכך יה"וד וישמרך וכתיב תכף
ישא יי' פניו אליך וע"ז השיב הקב"ה איך לא אשא פנים לישראל דייקא
אני כתבתי ואכלת ושבעת רק כפשוטה והם מדקדקים בסוד עד
כזית ועד כביצה ע"פ סוד הנ"ל גם הם מגלים פנים והנה ע"פ
מה דאי' בפ' °יתרו ע' קס"ד ז"ל תלת דרגין אינון וכלהו אקרון שבת — מאמר פ' יתרו ע' קס"ד
שבת עלאה שבת דיומא שבת דלילי' וכלהו חד ואקרי כלא שבת וכל
חד כד איהו שלטא נטיל לאחרוי וזמין לה בההוא שלטני דילי'
וכד האי אתי' לעלמא כלהו אתיין וזמינין בהדי' כד אתי לילה זמין
בהדי' לשבת דיומא וזמין ליה בהיכלי' ואתטמר בהדי' כיון דהאי אתי'
שבת עלאה אתחסך עלי' וכלהו גניזין בהיכלא דלילא וכו' ע"ש וע"ל
דף וכזה יתורץ גמ' °במס' שבת דף קי"ט רבה בר רב הונא — פי' גמ' במס' שבת דף קי"ט
אקלע לבי רבה בר רב נחמן קריב לי' תלת סאוי טחוי א"ל מי הוו
ידעיתון דאתינא אמרו ליה מי עדיפת לן מינה ופי' רש"י טחוי
רקיקין עשוין פניהם בשומן אלי' או בשמן . מי עדיפת לן מינה כלום
אתה חשוב לנו מן השבת לכבוד שבת הכננוס ולא היו יודעין שתבא
ע"כ ומקשים העולם הלא אית' בגמ' גדול הכנסת אורחים יותר
מקבלת פני השכינה לפ"ד א"ש ודאי גדול הכנסת מקבלת פני שכינה
עשא"כ שב"ת דכל סעודה וסעודה כלהו מזדמנין כיחד וכנ"ל .
ואבאר לך גמ' בפ"ק דשבת דף י' ע"כ אמר רבא בר מחסיא אמר רב — פי' גמ' בפ"ק דשבת דף י' ע"ב
הנותן מתנה לחבירו צריך להודיעו שנ' לדעת כי אני יי' מקדשכם אמר
לו הקב"ה למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקשה
ליתן לישראל ע"כ והוא כי איתא בברית מנוחה דף כ"ח ואלה שמות — ברית מנוחה דף כ"ח
הד' ראשים שם הראשון נו נכלל ההה והוא כולל בתורה בשני
ר"ת ובסוף תיבה א' האוינו השמים ואדברה
וא"ת כלבבך שבשם הו"יה לא יש אלא ב' הה"ין ואת האחת
דמית למהות אלה"ות שאין בו תערובות של דבר אחר ד
והשנים מכוחות רמז לשכר עה"כ והשלישית רמז לשבת הגדול
העליון ושם הראשונה שהיא רמז למהות המניאו זה שמו אשר נקרא לו
אאהחידה תמנא כלולי' בו שם אהי"ה ושם אחד (והוא כי
שם כדף כ"ו ע"ד ז"ל שם הראשון אשר אכחנו
עבדיו והוא אלהינו לא מנאנו לו שם וכו' אלא מפני שליאות היחוד
קראתי לו שם . שם אח"ד וכו' . ולמאור שמתפשט מן הכה ראשונה
הוא נקרא אהי"ה ע"כ . ולזה קאמר שם הראשונה למהות המניאות
שם הנ"ל ושם השני' שהוא רמז שכר העולם הבא נקרא שמו

הַיְהַתַוֹעֲהָה (כ"א) הַיְתְוֹעְהָה כ"א הַיְרְתְעַוְהֵהַ :

והוא כלול כזה הפסוק "הליה"ד תגמלו זאת עסכל וגו' ועכשיו תראה'
מעלת השבת שקראו הקב"ה בשמו כמו כמאור הא' שמתפשט ממנו
שנקרא אהי"ה כמו שאמר הפסוק "אכלהו "היום כי" שבת "היום
וגו' ר"ת ובסוף תיבה א' הנזכה לך שם אהי"ה מבתי' גנזיו בחכמה
ע"כ : והוא כי איתא במאמר פרשת ויקרא ע' ט"ו ר' אלעזר אמר
כלהו עשרה שמהן כתיבו ואינון תגינן קדמאה אהי"ה דא סתימא
עלאה כמאן דאמר אנא מאן דאנא ולא אתיידע מאן הוא וגו' ע"ש .
א"כ שם אהי"ה הראשון הוא סתימא עלאה ולזה קאמר מתנה טובה
יש לי בבית גנזי כי שבת הוא מוכלל בשם של אהי"ה לכך קאמר שם
בגנ'

אחרן וגו' . ת"ח שמעתא דעובדא הוה כחד בר נש וכו' . כאשר אמאר לקמן ואמנם כח"י לבוש זה נקרא קב והרי הם קבין לגה"י וז"ס שאחי אומר מקב לתלה היא אמצעי של היסוד וכ"ה קביים שהוא כ"ה וחכמים הכריעו ק"ב ואמנה הוא נצח והוד יסוד ימיני ואמנם קב היסוד כולל י' קבין כנודע כי הטפה היוצאת מן היסוד הוא י' ועירא (וכדאית' בפ' פנחס ע' תע"א בסוד בכורי' ואתקרי בן בוכרא עלשם אות הברית דאיהו י' טפה קדשה דאתמשך מיני' ורע יורה כחץ דאיהו ו' ואיהו י' ק"ב וכבר הארכתי בסוד זה ע"ל י' ועירא כוללת כל מ"ם והנה כמו שיש באי' קבין בקדושה כן יש בקליפ' וז"ס רוצה אשה בקב ותפלות שהוא ס"א מעשרה קבין ופרישות והם הי' ועירא דכפין מיסוד וז"ס קב חרובין דר' חנינא בן דוסא כי הוא בגלגול לעולם מפני שבפעם ראשונה לא זכה לבנים ועם זה החריב הק"ב הקדוש וברוך דיסוד כי ק"ב ר"ת קדושה ברכה פי' שטפה משכת מהמות שהוא חכמה הנקרא קדוש כנודע וברדתה ביסוד נקרא ברוך הוא ק"ב ואמנם היא בעצמה אות י' הרי יב"ק וע"כ אתייהב לי' ק"ב חרובין ע"כ . ובפ' בראשית (מאמר בראשי' ע' קכ"ו קכ"ו) וז"ל ת"ח שמעתא דעובדא הוה בחד בר נש מאינון בעלי קבין דהוה אזיל בארחא וכו' . עאלו אבתרי' מערת' נו מערת' עד דעאלו לחד פרדסא והוו תמן בעלי קבין מתפשט מההוא גופא והוה מתלבש בגופא אחרא ואנפוי הוו נהירין כשמשא והוה יתיב על כורסי' דמלכותא ותלת מאה תלמידוי תחות כרסי' לרגלוי והוו קראן האי קרא הבל הבלים אמר קהלת והוו קראן האי קרא ושכין סגיאין בלא משכנא אמרו לון אינון מארי דרדקי מאי האי וכי לית קרא אחרא בספר קהלת וכו' . אמר לון ודאי רבנן רזא עלאה אית תמן אבל אימא לכו ברמיזא שבע הבלים אינון בהאי קרא בכל חד הבלים תרין הבל הבלים תלת הבל הבל הא שבע ואינון ז' הויות דאתמר בהון אמירה יהי והוי מיד ולבושין דאינון הויות אינון ז' שמהן אכבי"תן ואכרוי הבל איהו לבר הבלים להבים ועלייהו אתמר קול ה' חוצב להבות אש ואלין דידע באינון הבלים כד אפיק לון מפומוי' ומלבי' וידע לכוון בשכינת' דכל הבלים עינה תליין ומתלבשן בשכינת' עתאה דכלילן ז' שמהן אב"גית"ן ואכרוי דאינון אתוון דכהון אתבריאו שמי' וארעא דאילין תליין באמירה ואלין בעשיי' ברזא דאוצר ועושה שבעה ושבעה מוצקות אלין באמיר' ואלין במעשה יה"וד יו"ד ה"א וא"ו ה"א אין אינון שבעה ושבע הוכלה עמא דידעין לסלקא צלותין באמירה ומעשי' דעלי' אתמר ואשים דברי בפיך ובצל ידי כסיתיך וגו' . לאמר לציון עמי אתה אל תקרי עמי אלא עמי בשותפו כמה דאתמר בדברי' שמים נעשו וגו' . הכי אנת בשותפו עמי דבמלולך אתעבידו שמיא וארעא' ע"כ . והנה בכתבי האר"י בסוד השבת בסוד המזמור הזה באריכות וקצת אביא כאן ז"ל וכבר כתבתי הרי ג' ראשונות דעשיי' עלו בג' תחתונות דיצירה וא"כ אנו מעלים ז' תחתונות דעשיי' למעלה כיצד חג"ת דעשי' במקום כח"ב ונה"י במקום חג"ת ומלכות במקום נה"י וכו' . וסוד הענין הוא כי הלא בהכל העליון דיסוד דז"א דאצילות שהוא סוד מ"ה דאלפין והנה הוא נתחלק לז' הבלים כי הלא כבר אמרנו כי ההבלי' הם ז' תחתונות וש ז' הבלים שיוצאים מן פה העליון דז"א מן אור פנימי שבתוך ז"א כנגד שבעה תחתונות שלו יוצאים ז' הבלים ואלו ה"ו הבלים הם יורדים למטה בעולמות האחרי' ולכן תכוין הבל כר"ת השתחוו ליי' בהדרת קדש ולחלקו לז' הבלי' ואמנם כבר אמרנו כי מלוי השם הוא נק' הבל כמו שהבל האדם נכנס בתוכו וא"כ יוצא לחוץ כן מלוי השם נכנס בתוכו וא"כ יוצא לחוץ וממעלה ונמצא כי בכל שם ושם המלוי שלו הוא סוד ההבל וא"כ זה ההבל היוצא מן ז"א הנה הוא שם של מ"ה ויוצא ממנו מלוי שהוא ג' אותיות א"ד א' א"ו א' והכולל הרי ג' אותיות והם ז' הבלים וא"כ צריך שתמשוך ז' הבלים אל ז' תחתונות דעשי' וע"י כן יעלו למקומם גם צריך שתדע כי סוד ז' הבלים אלו הם סוד החסדים המתפשטי' תוך ז"א וכבר ידעת כי ה' חסדים הם מחסד עד הוד ונכללות כולם ביסוד וא"כ נכללות כולם במלכות הרי הם ז' כח"י חסדי' ואלו הם ז' הבלים היוצאים מפי יסוד ז"א שהם הוא בעטרה סיום כל ה"ו וא"כ יוצאים ה"ז הבלים והם עמן ג' אותיות המלוי שם מ"ה כנ"ל רק שנכללות ז' אותיות אלו במלכות הם ז' כח"י והנה אלו ההבלים הם כח"י אורות היורדים מן האצילות ואמנם צריך להוריד שם נ"פ שם מ"ב דיצירה להעלות כי אין שום דבר עולה אלא ע"י שם מ"ב וכו' . ואמנם ז' הבלי' דאצילות הם המשכות אורות כ"ו תתאין דעשי' כדי שיוכלו לעלות למעלה ממדרגותם ואז הם עולים ע"י שם מ"ב שביצירה שהוא שם אב"גית"ן גם ידעת כי שם והם ז' שמות מחסד עד המלכות ואמנם יש בשם להם ז' הויות הראשונה בסגול בנקודת

חסד וכו' : כנודע ולכן כל הכוונת הנ"ז ראוי לכוין בהם עתה ושם הסדר שלהם קול ה' תכוין אל הבל ראשון שהוא מן החסד וזהו קול ה' על המים ותכוין כי הבל וזו מן ו' ראשון דמלוי שם מ"ה ותכוין כי שם מ"ב זה הוא ביצירה הוא אב"גית"ן ותכוין בפניותיו שהוא יהו"ד הכ"ז בכאן כמ"ש קול ה' ותכוין נ"ב כי הויה נקודת בסגול ותכוין ג"כ כי הכל הנזכ' הוא סוד חסד המתפשט בספי' חסד דז"א ותכוין כי ע"י אורות כאלו עולה ספי' חסד דעשי' קול ה' בכח ענין כח הוא גבורה דעשי' העולה עתה . ותכוין להבל שני שהוא החסד שבגבורה ז"א והוא (ד') אות השני דמלוי מ"ה ותכוין לשם קר"ע שט"ן הוי"ה נקודת בשב"א קול ה' בהדר תכוין לחסד שבת"ת דז"א דאצילות והוא הבל הג' דמלוי שם מ"ה והוא אות (א) אות הג' דמלוי מ"ה ותכוין לשם נג"ד יכ"ש הוי"ה נקודה בחול"ם קול ה' שובר ארזים הוא נצח דעשי' ותכוין לחסד שבנצח דז"א דאצילות והוא הבל הד' והיא אות (א') אות הד' דמלוי מ"ה ותכוין לשם בט"ר צת"ג . והויתו נקודה בחירי"ק קול ה' חוצב הוא ההוד דעשי' ותכוין לכלול בקיבוץ החסדים והיא ההבל ה' והוא אות (ו') דמלוי מ"ה גם שם חק"ב טנ"ע והוי"ה זו נקודה בקיבו"ץ קול ה' יחיל מדבר הוא יסוד דעשי' ותכוין קיבו"ץ ה' חסדים שביסוד ז"א דאצילות הוא הבל הששי והוא אות א' אות ו' דמלוי מ"ה וגם שם יג"ל פז"ק הוי"ה נקודה בשור"ק קול ה' יחולל אילות מלכות דעשיי' והוא הבל הז' ותכוין לכללות קיבו"ץ החסדים שבעטרת היסוד ז"א דאצילות והוא כוללת ששה אותיות דמלוי שם מ"ה וגם שם שקו"צ' והוא הוי"ה דיקוד נכאות וכו' עיין שם ובסידור האר"י ז"ל כי רב הוא .

(מאמר לענין דיני שבת) .

והנה לענין בגדי שבת לפי משמעות הלשון דאיתא במאמר פרשת עקב כאשר כתבתי לעיל זה לשונו בגוונא דצריך לקבלא גבירתא בכמה נהורין וכו' ולבושין שפירין וכו' ובהאי חדוה ותקונא גרמין דאשתאר שפחה בישא באשוכא דשלטא בערבי שבתות ז ובערבי ליל רביעית מה הוו אילין עבדין הוו נטלין לבושין אוכמין ואשכאן נהורין עד כאן . אם כן מדקאמר בקליפה לבושין אוכמין מכלל הא דקאמר שם ולבושין שפירין היינו בגדים לבנים הלא בשבת אנו עולים עד חכמה ובינה הנקראים קדש . ואנו מקבלים מן עתיק יומין בסוד יי' מלך גאות לבש אשר שם מאור ולבושי' דעתיק יומין כתלג חיור וגו' . וכן איתא בכנפי יונה . ובכתבי האר"י ז"ל זה לשונו יכוין ששמו של חלוק הש"י והדרי"אל . ושועיל אחד להמשיך קדושה לאדם .

צריך כל אדם להלביש בכל שבת ד' בגדי לבן מלביש עליון ותחתון והאזור והחלוק . וגם אמר לי מורי שכפי גוון המלבושי' שאדם לובש בעולם הזה כך מיום מלביש אחר פטירתו כימי השבת תמיד . וכן ראה לחכם אחד לבש אחר פטירתו שחורים לפי שלבש בגדים שחורים בשבת אבל מותר ללבוש מלביש אחר תחת המלבוש העליון מפני הצנה ולא היה מקפיד בזה רק שיהיה לו ד' בגדי לבן כנגד ד' אותיות יהו"ד ע"כ :

עלשון: הזוהר שכתבתי לעיל בעי בר נש לסדרא פתורי' בליל שבתא לזה כיון הט"ז ביורה דעה סי' קע"ח בד"ה יש מקומות נהגו לערוך כלבוש כתב שמטעם זה יש לאסור אותו המנהג שנוהגים מקצת לערוך השלחן בליל שבת בפת שלם כל הלילה שנתפשט מתחת העורכי' לגד שלחן ולא נהירא לפענ"ד ד דדוקא בליל קודם המילה שעושין כן לאזל התינוק יש בו שייכות שעורכי' לגד . כי גד הוא לשון מזל . מה שאינו כן בליל שבת שמניחי' בפת לחם משנה הוא בשביל כבוד שבת שבכודו בלחם משנה . ואין בזה משום מזל ואין ביה איסור כלל . דהא גם קודש מיד שמוניחין אותו משתגור מניחין אותו על השלחן משום כבוד שבת ע"כ דפח"ח . ולענ"ד שיפה כיון הט"ז . הנה שבסידור האר"י ז"ל כתב תניח השלחן במקומה בל"ש ומפה פרוסה עליו ויניח בכוס של ברכת המזון מעט יין ותניחנה על השלחן . להשאיר הברכה מל"ש . גם פתיתין על השלחן ולא פת שלם משום העורכי' לגד שלחן כמ"ש בב"י עד כאן . אבל לפי מ משמעות הלשון דספר הקדש זוהר דקאמר לסדורא פתורי משמע כדברי הט"ז ואלינו תמעון הלא מביא משאת בכיוון בתשובה אם כל חכמי ישראל בכף אחת וספר הזוהר בכף שני' מכריע את כולם . כי הלא מפיו אנו חיים :

חקנהבופך את הנ״ל בר״ה כדאיתא בתשלי סי׳ ז׳ לשאך מאשה זרה מנכריה אמריה החליקה בותי׳ היא וסוררת בבית ולא ישכנו רגלי׳ בעם בחוץ פעם ברחובות ואצל כל פנה תארוב לכן נקראת הסופך את הנ״ל בר״ה והנה כאן אחד היינו שנכשל אחה אדם הוי לי׳ כדין טיסה את הכלב טיסה את הכחש ואי הוא חייב ע״ל דף י״ח ע״א מביאור משנה יציאת השבת שתים שהם ארבע בפנים ושתים שהן ארבע. כחוץ בעל הבית בפנים והעני עומד בחוץ כי ז״ל °בפ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ה כנוונא דלית בישראל ד׳אנפין יעקב ישראל רחל לאה ישראל עם לאה יעקב עם רחל לקבל פני נשר לארבע תם הכי אית ד׳אנפין לעמלק קסם נחש ענול ואון וכו׳ ע״ל °וכפ׳ פנחס ע׳ תנ״ב על הא דאמר בעל הבית בונע ודאי (ו׳) איהו לקבל יעקב ה״א לקבל לאה ורחל כבינה לכל חד א״ל סבא סבא והא כמכא את־ין אוקמוה דיעקב איהו בעל הבית א״ל הכא הוא וכו׳ אבל דפליג בשמא מאן הוא א״ל סבא אבא הוא כדיוקנא ודא יו״ד ה״א וא״ו ה״א ודא אדם דקרכבתא עלאה דאנפין דילי׳ יהוד ע״כ גם הקדמנו לעיל מה דאי׳ °בפ׳ בראשית ע׳ קל״ו ולא אית בכלהו לטיא בעמלק דאיהו חויא בישא אל אחר איהו רואה איהו זכת זוני׳ סם המות ע״ו וכלא סמאל ואית סמאל אית סמאל ולאו כלהו שווין אבל ההוא סטרא דחויא איהו לטיא על כלא ע״כ וככתבי האר״י ז״ל בשי סמאל נעקם ולילית וכ׳ שפחותיו נריבב ונעירה והם כנגד לאה ורחל כלהם ולפה ע״כ והנה רשות היחיד גובה י׳ ורוחב ד׳ כי אדם דמרכבתא עלאה גבוה י׳ כזה עשר אותיו׳ יו״ד ה״א וא״ו ה״א ורחב ד׳ יהוד ורה״י עולה עד הרקיע כי ז״ל °בפרשת פנחס ע׳ קע״ו כה תאמר לבית יעקב איהו א״א כתו דא דאתצעיתא ואיהי ד׳שליטו דילי׳ דיחודא דילי׳ לאשלמא כי אחד אחד כליל ט׳ספירא דאיהי א״ן סוף א׳ מתכיא ספירא חכמה עד יסוד ד׳ עללות קונא דילה כה אשתלימו לעשרה דאינון יו״ד ה״א וא״ו ה״א ד׳ כלילא מ״ד אתיון יהוד ע״כ והוא עולה עד לרקיע עד אין סוף ב״ה לאפוקי ר״ה אין תופסת יותר מן י׳ דעד יהוה ר״ה למעלה מ״י כזה מקום פטור גם אית °כפ׳ בראשית ע׳ כ״ו נ״ד רבתא אתדבקות דכנסת ישראל דאיהי חולקא דדוד דאקרי עני ואפיון כד אתדבקת לאימן דרגין דלעילא דרתיזין כא״א כדין איהי רבתא ע״כ · וא״כ כפיוס בעל הבית בפנים והעני עומד בחוץ ברשות הרבים רק הקדמנו לעיל דף מ׳ע״א דאת״ב דגלותא דדומה ללילה דשלטין תמן סמאל ונחש וכל מינן דאוכלסין דילים ושכינתא כתית בגלותא איהי ברשות בעלה אשתכח וכו׳ ע״ש · ולזה קאמר פשט בעל הבית את ידו לחוץ ונתן לתוך ידו עני ע״י משנח והנה כחול היה בר״ה כדי לטרוף טרף וללקט בליונין אבל בשבת היא עולה למעלה למקום אצילות וכנ״ל ולסוד זה אומרים בברכות של שבת ע״פ ב״י וע״פ זוכר אחד מזמורים הנ״ל שיר המעלות לדוד לולי י״י שהיה לנו בקום עלינו אדם אזי עבר עלינו המים הזדונים וגו׳ · הפח נשבר ואנחנו נמלטנו ובסידור האר״י ז״ל שבת על שנגלה הכלה ומח יוקשים סמאל ולילית אויביה וז״ל °במאמר פרשת פנחס ע׳ תנ״ו נחלת בה נטיל קדוש ברוך הוא נוקמא אתיכון מים הזדונים ואשין נוכראין ומסכן דלהון סמאל ונחש עד כאן · אמר ע״ו כאמר לא תבערו א״ש בכל מושבותיכם כי אין לאש ניהנם שליטה בשבת ואומרים לולי י״י שהיה לנו דיינו כנ״ל בסוד תפלת ערבית רשות שהיא ברשות בעלה עומדת ובבר כרף הקדוש בתב״ת יטעם שהלכו לקבל שבת השדה °וכפרק המניח דף ל״ב על משנה שבים שהיו מהלכין ברה״ר וקאמר ומודה איסי בערב שבת בין השמשות שהוא פטור מפני שאין ברשות בערב שבת אתי ברשות אינה עד״ר אינה דא״ר חנינה בואו ונצא לקראת כלה מלכתא ואמרי לה לקראת שבת כלה מלכתא רבי ינאי מתעטף וקאי ואמר בואי כלה בואי כלה עד כאן · ובסידור האר״י ז״ל שנ״ל נ״פ ופעם הג׳ בלחש נגד הדעת וכאשר כתבתי לעיל ולפענ״ד מיהא שהלא כתב נפ׳ באי נ״מטריא ל״ט שהוא (יו״ד) (ה״א) (וא״ו) ושם זה נמשך מן מוחא טל״א דבדולחא אשר בו נכנו נבורה דעתיק ונמשך בדיקנא דא״א וכו להכרית לסמאל ונחש ע״ל ולזה בערב שבת שיוצאת מן רשות הרבים הנ״ל רק הקדמנו לא תתפיים עד שתראה נקמה וכאשר כתבתי כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ או ובכן צדיקים ישמחו לזה יש לכוין כשאומרים בא״י כלה בא״י כלה לסוד זה וטעם שאומרים פעם הג׳ בלחש שהוא כנד הדעת לפ״ד היינו דעת דע״י והוא כי הקדמנו לעיל ז״ל כי הדעת הוא נשמת ו״ק דעתיק ומתלבש באורית דע״נ קדמאה דמוחא ובהיות שהדעת בההוא אוירא שהוא סתום מאוד כנגד להוריד בדעת ונתגלה מאלתו במוחא דא״א ולכן יוצא הכל מזה הפה להחיות את ז״א שהוא המזור היוצא מן הדעת דעתיק הנכנו שם ונכ״ו עדיין הוא סתים וכמ״ש וזה זו אמרינו אבהתא לאתלבשא בהאי רוחא לעתיד כי עתה הוא עדיין סתום ואינו מתגלה רק להאיר לז״א ע״כ · ולסוד זה אומרי׳ פעם ג׳ בא׳ כלה בלחש שהוא כנד הדעת והוא סוד מזלא גם בא״י ני״ן לסוד וא״ו ע״ל דף ע״א ודקא׳ סוד הנ״ל סוד טלא דבדולח׳ ובזה תבין פסוק במזמור י״ב בתלי׳ סביב רשעים יתהלכון כרום זולת לבני אדם והוא כי הקדמנו סמאל וסמא ונחש נ׳ רשעים והיא כארורה נחש תשת ובני סוררת בביתה לא ישכנו רגלי׳ וכנ״ל אבל הלא הקדמנו כי יש תקוה להכרית לרשעי׳ הללו ע״י תפלות וכוונת כנ״ל וע״ז קאמר כרום זולת לבני אדם ודרש בנא׳ דברים שהם עומדי׳ ברומו של עולם ובני אדם מזלזלי׳ בהן לזה אומרים בקבלת שבת מזמור שיר ליום השבת ובסידור האר״י ז״ל ר״ת למשה להכית הבריה שהוא הכסא במשה שהוא באילו זה ע״י שם יו״ד ה״א וא״ו של ר״ת טוב להודות ולפ״ד מבואר מאוד כי הלא אומרי׳ במזמור זה בפרוח רשעי׳ ע״ל דף ס״ט ע״ד ודף ע׳ שהארכתי במזמור זה ואח״כ אומרי׳ י״י מלך גאות לבש ע״ל דף מ״ג ע״נ שמקבל ז״א הארות דא״א ואו הוא סוד מה דאי׳ בפ׳ בשלח ע׳ נ״ב ויאמר י״י אל משה מה תצעק אלי בע״ק תליא כד אתנהיר כלא כחדא עביד ימא (היינו מלכות) ואתמסרו בידוי עילאין ותתאין ע״כ · וע״ל דף כ״ב ע״א מה שכתבתי בביאור מזמ׳ ויבא בעמם בענין עמלק ומרו ואיך להכרית לרשעים הללו ומובן נ״ב ע״פ הנ״ל וע״ל דף קט״ו ע״נ מה שהארכתי בסוד טל והנה לעיל כתבתי °ואמר פרשת פנחס ע׳ תמ״א זכד ייתי נפרא דאקרי שחר ייתי לה חבלים דגלותא ובג״ד אתקריאת איילת השחר על שם קדרותא דנפרא דחבלים לה כיולדה הה״ד כמה הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבלי׳ אמר ר״מ בההוא זמנא אלין מארי דחכמתא עלאה ומארי קבלה מארי רזי תורה דחיקת לגן שעתא וכו׳ · ואילין אינון חבלים וצירים דיולדת דאיהי שכינתא דאתמר בך ותגל יולדתיך וכא כגן חבלים דגיותא בהון אתערת שבעין דלעילא עד דיתער קול דילה עד יהוד ומיד קול י״י יחולל ובספר כוונת שלמה דף קי״ט ע״ד ויאמר שחר סליחות ובפרט מזמור יענך המכונן בעת צרה וכדכתב האר״י ז״ל דאית ביה ח״ש אותיות מ״ל תיבות בסוד חח״שמ״ל שעליון ואז נם לעת לידת האשה כשיושבת על המשבר להתפלל עלי׳ בכוונת הלב בתשעה פסוקי׳ מן המזמור הנ״ל כנגד תשע׳ חדשי העבור ושבעים תיבות כנגד שבעים חבלי היולדת ופעייותה כטעם הפסוק כיולדה אפעה והכן כי בכל קול וקול יורד המפתח של חיה מלמעלה למטה מדרגה א׳ יען כי לא נמסר ביד השליח מן ה״נ מפתחות הכי סכבד ע״כ · ואח דמדייק החשמל העליון ע״ל דף ע״ו בסוד שומר ישראל וסוד מלבוש ובכתבי האר״י ז״ל והנה המלבוש הוה נקרא אור פניאל בסוד שם קדוש לאפוקי מלאך מפני שיש ג״כ בעולם היצירה כמלבוש חשמל אלא שזה הוא כנידי וזהו בפירוק תמת הכון ואור פניאל זה עולה כתכין מלבוש ולמטה בעולם היצירה בלבוש חשמל ששם המלאך הוא וזה עולה מכין החשמל הוא דיוקן שמלבוש הוה עד כאן וכו׳ · עיין לעיל דף י׳ ודף ע״ו ע״ב ולכן מדייק החשמל העליון ·

והוא כי איתא °בפ״ק דתענית אמר רבי יוחנן ג׳ מפתחות ביד הקב״ה שלא נמסרו ביד מלאך ואלו הן של א״י ושל גשמים ושל תחיית המתים עד כאן · ובסידור האר״י ז״ל בסוד ברכת מלביש ערומים הנה אדם על ידי עונותיו אובד לבוש נשמתו ובלילה כשעולה בסוד ע״כ מלכות מחדשתו לו לבוש מחדש שהוא שם אלו״ה (עיין לעיל דף פ׳ בפ״י אל״ה כשוה) המשך משורש ב׳ אלף למד שבפנים דאריך שהם ס״ע (עיין לעיל דף נ״ה מה שכתבתי בסוד אמן סוד ס״ע נהורין ובכתבי האר״י ז״ל וע״ז אמרו אסתר ירקרקות היתה דהיינו שחסרה או מתכה הס״ע נהורין שלא האירו בה הפנים דזעיר אנפין ולכן אל״י אל״י למה עזבתני שיש בפ׳ (אל״ף) (למ״ד) (אל״ף) (למ״ד) שיש בפנים דזעיר אנפין שעולים ס״ע להושיע לה המלך שרביט הזהב כי הזהב כאן הם פ׳ חסדים דבינה שהיו הנבורות דחכמה בסוד חכם בבינה ונותנה לה ומאיר אנפין על ידי היסוד שהוא השרביט להאיר בה הס״ע נהורין ואית אמרה כן כאילת השחר שהוא קדרותא דנפרא דאז אין חסד כלל בעולם שאמרו בגמ׳ הביא כי האור הוא חסד ואז אמרה אל״י אל״י למה עזבתני כי אחסדים הם הס״ע נהורין עד כאן · ובזה תבין נמ׳ סוף תענית כתבתי לעיל ועניות שבחן אמרה קחו מקחכם לשם שמים ובלבד שתעטרונו בזהובים עד כאן ·

במאמר פרשת כי תצא ע׳ תקמ״ה

ובפ׳ פנחס ע׳ תנ״ב

ומאמר בפרשת בראשית ע׳ קל״ו

מאמר פנחס ע׳ קע״ו

במאמר פרשת בראשית ע׳ כ״ו

ומאמר פנחס ע׳ תנ״ו

גמ׳ פ׳ המניח דף ל״ב

ומאמר בפרשת פנחס ע׳ תמ״א

בספר כוונת שלמה דף קיט ע״ד

גמ׳ בפ״ק דתענית

הוא . שרבינו הזהב הנ"ל בסידור האר"י ז"ל שיר שמחתי באומרים
לי בית י"י נלך שבית זה הוא למלכות ויש לה י"ב שבטים (עיין לעיל
דף קי"נ ע"ב באריכות סוד זה) שהם מרכבה לי"ב גבולי אלכסון
שבת"ת אותם נקראים עדות לישראל כסאות למשפט ועוד אנפין
כסאות לבית דוד היא מלכות עד כאן . עיין לעיל דף ל"ז ע"ב והא
דקאמר י"ב שבטים שהם מרכבה לי"ב גבולי אלכסון שבת"ת כי איתא
בכתבי האר"י ז"ל בדרוש סוד תפארת ישראל ו"ל והנה נתבאר איך
הת"ת נקרא (ו') והנה בהתחלק הת"ת ההוא דא"א לשני חלקים
חלק העליון שבו לגופא דחכמה ובינה וחלק התחתון בזעיר אנפין
כוונה שנעשה כל חלק מהם (ו') אחת ונודע כי (ו') דמלוי הוא
כפולה (ו"ו) הרי יש בזה חלק התחתון דת"ת דא"א ב' (וי"ו) שהוא
(ו') אחת במלואה כפולה וכנגדם ב' (וי"ו) בחלק העליון והנה
כל חלק מהם יש שני (וי"ו) שהם י"ב גבולי אלכסון שהם בת"ת
כנודע נמצא שהם י"ב גבולי אלכסון למעלה בחלק העליון וי"ב
אחרים בחלק התחתון עד כאן . ובזה תבין מה נמשכו י"ב שבטים
ואחר כך אומרים שיר המעלות אליך נשאתי את עיני היושב בשמים
מאמר בפרשת ואתחנן ע׳ תקי °במאמר פרשת ואתחנן ע׳ תק"ו ז"ל שיר דא לא כתיב מאן אמרו
אלא בכל אתר דאיהו סתים רוח הקדש אמרו עלייהו דישראל בגלותא
היושבי בשמים היושב מיבעי ליה (ר"ל למה מדייק היו"ד)
אלא אוקימנא מאן דבעי לצלאה צלותא קמי קדוש ברוך הוא
בעי לאמשכא מעמיקתא דכלא לארקא ברכאן לת"תא כמה דכתיב
שיר המעלות ממעמקים קראתיך (י"י) והאי (יו"ד) יתיר
עמיקתא דכלא היא והאי בעי לארקא ברכאן לההוא אתר דאקרי
שמים לאתוכא מיניה כלא ועל דא היושבי בשמים בשמים (היינו
בתפארת) שמים דכד איכון ברכאן דנגידו ואתמשכו מההוא אתר
עמיקא דכלא ואתיישב באתר דאקרי שמים כדין ברכאן משתכחי
במאמר פרשת ויחי ע׳ תפ"ה בעלאי ותתאי עד כאן . °ובמאמר פרשת ויחי ע׳ תפ"ה ז"ל רבי
יהודה פתח אליך נשאתי את עיני היושב בשמים האי קרא אוקמוה.
אבל ת"ח צלותא דבר נש דאתכוון בה איהי לעילא לעומקא עלאה
דאתמן נגדי כל ברכאן וכל חדו ומתמן נפקי לקיימא כלא ועל דא
יתיר (יו"ד) בגין דלא פסיק (יו"ד) מאתרא דא כלל לעלמין ובג"ד
כתיב היושבי בשמים אחיד לעילא ברזא דחכמתא ואחיד לתתא
דיתיב על כורסיא דהכן יתיב על כורסיא דאקרי שמים ובגין כך
יושבי בשמים כתיב ומהכא כד נגדי איכון ברכאן מעילא לתתא
מעומקא דא כלהו נטלין האי אתר דאקרי שמים ומהכא נגדי
לתתא עד דמטו לצדיקיא קיימא דעלמא ומהכא מתברכאן כל
איכון חיילין וכל איכון משריין לזייהו עד כאן . ובסידור האר"י
ז"ל הנה בינה נקרא יושבי השמים כי היא יושבת תוך זעיר אפין ויסוד
חכמה מלובשת בה בסוד (י') וזהו היושבי עד כאן . ולהבין זה
מאמר בפרשת בראשית ע׳ כ"ו איתא בכתבי האר"י ז"ל והוא כי איתא °במאמר פרשת בראשית ע׳
כ"ו אמר רבי יצחק איש קרומא במציעות' מעוי דבר נש דאיהו פסיק
מתתא לעילא ושאיב מעילא ויהיב לתתא כך כוונא דא רקיע
איהו באמצעיתא וקיימא על איכון חיותא דלתתא ואיהו פריש
בין מיין עלאין לתתאין וטעמו כי בכל שיעור קומה יש חד
פרסא באמצעו אשר עליה נאמר יהי רקיע בתוך המים וז"ש ברישא
אדרת נשא בפרשת ואלה המלכים תאנא עתיקין דעתיקין ופריס
קמיה חד פרס"א וכו' : כי אלו הנקודים הם אלה המלכים אשר
יצאו מכך פרסה דא"ק וזה הוא גליף ומשער מלכין הם הנקודים
וכן בתקונים אמר דשוי" חד פרסא בין כתר לעילת העלות
וביאר הענין כי כל מאציל אל עולם שתחתיו יקרא לו עלות
העלות כי הוא עילה וסבה להאציל העולם שתחתיו וזה א"ק יקרא
עילת העילות בערך עולם הנקודים אשר הגיח חד פרסא בינו
לבין כתר עולם הנקודים וכן כמה כתרים וכמה נגלגלתי' אית
פי׳ מאמר פר׳ אמרי ע׳ קמ"ז דלית לבון חושבנא (וכזה תבין מה דאיתא °במאמר פרשת קדושים
ע׳ קמ"ז קם רעיא מהימנא וסליק ידוי לעילא ואמר יהא רעוא
דילך עילת העלות דאנת מתעלה מעלוי לעלוי עד דלית עלוי
אלא אנת דאיהו לעילא מכל עלוי וכו' . ולפ"ד כי כל מאציל
אל עולם שתחתיו יקרא לו עלות העלות לזה קאמר כמן דאנת
מתעלה מעלוי לעלוי עד דלית עלוי אלא אנת וכבר ידעת איך
ת"ת דבינה נקרא כתר דזעיר ויש שם נ"כ חד פרסא אשר דרך פרס' א
מאירה הבינה אל הזעיר אנפין וכן עד"ז בכל עולם ובכל שיעור
קומה בכל פרצוף ופרצוף וכן בכאן אין הנקודים יונקים האורה
המחודשת אם לא דרך הך פרסה דא"ק והנה אחר נעשה והפרסא
נמנעו האורות שם דבים באחוד כמקום קחוז והועילה שם עלייהם

לנורך מ"ג וזה תבין מה שנתבאר ענין חכמה ובינה שנחלקים לשניים
כ"א ואח"ד חכמה ישראל סבא בינה תבונה והמשכיל יבין כי היה
כן כאן כי שם ע"ב דא"ק שהם האחין דנגלגלתא בנו ושם ס"ג
שהוא מאחון ולמטה עד הטבור בפנימיותו ולא בבח"י האורות
היוצאים לחוץ אלא אורות הפנימיים עצמם של א"ק עד כאן :
ועיין לעיל . עוד שם איך בכל העולמות בח"י נה"י וחצי ת"ת
שבפרצוף ה"א כי הם המולידים כנגדם פרצוף אחד כי . הרי נה"י
דא"ק הם הוניאים האורות כל העולם האצילות שסדשו הוא פרצוף
עתיק יומין ונה"י דעתיק לא"א ונה"י דא"א לחכמה ובינה ונה"י
דחכמה ובינה לזעיר אנפין ונה"י דזעיר אנפין לנוקבא עד כאן .
ולזה מדייק אליך נשאתי את עיני היושבי בשמים גם מדייק בשמים
אבל לא לשמים כי הקדמנו על פי מה דאיתא °במאמר פרשת
מאמר פרשת ויקרא ע׳ מ"ב ויקרא ע׳ מ"ב הדעיפו שמים ממעל ודאי מעתיקא קדישא ולא
מההוא אתר דאקרי שמים וכד שמים נטלם ליה ממעל מההוא אתר
עלאה דשארי עלוי כדין שחקים יזלו צדק ואחר כך אומרים הללויה
הללו את שם י"י וגו' . איתא °במאמר פרשת וישלח ע׳ ת"ד ת"ה
במאמר פרשת וישלח ע׳ ת"ד ת"ה הללויה כל איכון שירין ותושבחן דקאמר דוד הא תנינן דלעילא
מכלהו הוא הללויה ת"ט בגין דכליל שמא ושבחא כחדא מאי שמא
ושבחא שמא דא י"ה שבחא מאן איהו אלא דא כ"י דאיהי מתקנת
תדיר שבחא לקדוש ברוך הוא ובכתבי האר"י ז"ל ועתה בכד בתייחדין
יחוד שלם תנ"ת מלכות וזהו הלל גימטריא אדני ני"ה הם חכמה
ובינה ויש בו קס"א אותיות כנגד (אל"ף) (ה"י) (יו"ד) (ה"י)
ואחר זה אומרים הלל הגדול כי איתא בספר ברית מנוחה דף כ' ז"ל
ולסוד זה אומרים כ"ו כי לעולם חסדו נגד שם סוד הנ"ל וגם כי חסדו
ג' נפ' יהוד יהוד ג' וולא והוא סוד הנ"ל ויאמר י"י מה תצעק אלי
בעתיקא תליא כלא כד אתנהיר כלא כחדא אתחסדו בידוי עלאין
ותתאין והוא מובן ואח"כ אומרים ברוך שאמר וסודו אתם קניהו ע"ל
ואח"כ אומרים מזמור ליום השבת כי תושבחתא דא אדה"ר קא"ל
מאמר בפרשת תרומה ע׳ רמ"ד ליום השבת בשעתא דאתתרך מג"ע ואתא שבת כי איתא בפ' תרומה ע' רמ"ד ז"ל
מזמור שיר °תושבחתא דא אדה"ר קא"ל בשעתא דאתתרך מג"ע ואתא שבת
ואגין עלוי ואוקמוה חבריא תושבחתא דא עלמא תתאה קא משבח לגבי
עלמא עלאה יומא דכלא איהו שבת מלכא דשלמא דילי' ודא איהו מזמור
שיר ולא כתיב מאן קא"ל כמה דאוקמוה מזמור שיר ליום השבת יומא
עלאה שבת עלאה דא שבת ודא שבת מה בין האי להאי אלא שבת סתם
דא שבת דמעלי שבת' יום השבת דא שבת דלעיל כאשר תכאר דא יום
ודא לילה ושמרו בני ישראל את השבת דא לילה רזא דזכור ושמור את יום
השבת האי יום רזא דדכורא ובג"כ מזמור שיר ליום השבת ושבחן בכל
אתר דעלמא תתאה לא סליק בשמא ואתי' סתם כגון האי וכגון ויקרא
אל משה וכגון וישא משה אמר י"י כלהו סתים שמא ולא סליק בי' שא בגין
דאיית כי דרגא עלא' ולגבי דרגא עלאה לא סליק בשמא נהורא דדרגא
לא סליק בשמא בנהורא דשמשא ואח"כ אומרים י"י מלך גאות לבש
ע"ל דף מ"ג ע"ג ואח"כ אומרים יהי כבוד עד סוף השירה ואח"כ
אומרים נשמת איתא °בפ' תרומה ע' רמ"ד נשמת כל חי הא חבריא אתערו
מאמר בפרשת תרומה ע׳ רמ"ד ביה ולין דקשוט אבל אית לון לאדכרא האי נשמתא דפריחא מההוא חי
העולמים ובגין דאיהי דילי' דמכי' נפקן כל ברכאן ושריין בי' והוא אשקי
ומברך לתתא האי נשמתא דנפקא מיני' אית לי' רשות לברכא להאי אתר
וע"ד פרחין נשמתי' מההו חי במעלי שבתא איכון נשמתין דאיכון ברכאן
ממש מברכין להאי אתר דאקרי שם (כי מלכו' נקר' שם מתתא וה' אתר
דנפקי ויוני מברך לי' לעילא האי שם מקבלא ברכאן מתתא ומלעילא
ואתכלילת ומכל סטרין כיון דאתו איהי מקבלא ברכאן משאר נשמתין
דקא מברכין לה לתתא ביומא דשבתא איהי מקבלא ברכאן מאיכון
נשמתין עלאין דקא מברכאן לה באדבעין ואיום תיבין כחושבן נו"ה
כמה דאוקמיה ברזא מ"ה וברזא מ"י דא עלוי עלאה ודא עלמא תתאה וכדי
מאמר בפרשת בראשית ע׳ י"ח להבין זה כי איתא בפ' בראשית ע' י"ח בראשית ר' אלעזר פתח שאו מרום
עיניכם וראו מי ברא אלה וכו' ברא ומאן איהו מ"י (היינו בינה שנקר' מ"י
בסוד נ' שערי בינה) דאקרי מקצה השמים לעילא (כי שמים הוא תפארת
ובינה היא למעלה בסוד היושבי בשמים) דכולא קיימא ברשותי' ועל דקיימא
לשאלה ואיהי בארח סתים ולא אתגליא אתקרי מי דהא לעילא לית תמן
שאלה והאי קצה שמיא אקרי מי ואית אחרא לתתא ואקרי מ"ה וכו' ודא ירית
יעקב דאיהו מבריח מן הקצה אל הקצה קדמאה דאיהי מ"י אל קצה בתראה
דאיהי מ"ה בגין דקאי באמצעיתא ע"כ ולז"ק כיוה דאוקמוה ברזא דמי
היינו בינ' וברזא דמ"ה היינו מלכו' בסוד אשר כתבתי מה אגי ומה חיינו
וע"ד מן אז פינו מלא שיר עד ואלמני סלקא תושבחתא אחרא עד חמשין
תיבין אע"ג דלא קיימא תמן

אלא בתוכחה (ר"ל ע"ל דף ס"ג ע"ב אמר קניאו כלאי תקונין ועבורין
בעלמא כהיהדא מן ומ"ש ע"ל דף ס"ב ע"ד

ולזה מקיים שם אכלה עמה דידהי לשמרה שבתות דקדוקין כדקדק
יהות מכלן ולכלה מדורה בלבותה כמה דאיתמר בקמא. ואיתיה בס"א
ויקהל ע"ס ס"ו אמר תפס קניאו בלבותה דעמה קדישה אלא גלוותין
ע"ב ויקהל לית עמה קדישה אלא חד (שאר שבתי בהני יומי לקבל אלא שבתי ואוקמוה וכלה חד
ע"ס ס"ו שבתא) ביון דאלהו עמה קדישה לבי כנישתא אתמר
לאתעלה אתילו בחולה תוספתא ואלהותא
והוויתיה כדקה מזה לון שלוח דאתמר בשלוח המכתים ובאילן
דעלמא דין ליקו כי בס דקה מילכלך בשבת לית ליה חולקא בשעת
דיתידוד עירין עלאין משכח ס"ד בשעת ושבתי ואיתון זוו דיתידון על
ויפרי ואתמרי ווי לבלבלה אלית ליה חולקא בקדקה כרוך מהלוק"ב בשני
לאתעלה בלבותה ובשבתי ובתעבתין דאתידון ולאתעלה
בחולייתה אלה יומי דיהוו דבשעתיה דאתעבדיה שהוו מיזמה
דבשעתין כגון כן משכחי כתובתין דבשעתיה ובשבת נשמות כל חי
וכו'. ואיתיה כך תוספתא שוכן עד מדהם בשבילו אלה"י ו"ל בשם
מוכתב בת"ח מקדש עד (עיין לעיל בסוגיה) הכה יש
כאן ד' שבחים כל אחד כן ג' תיבות ושם נגד י"ב מלאכים
דמתידן לכוסיות וכו'. ושוד זה (עיין לעיל דף י"ב ע"ב
בחידוי הלו"י ו"ל ומזהיר את הכל יסוד דחכמה ובינה סיכל לבנת
הסגיר יסוד ועטרה דעיר ונמצין דבחיים עולה ומקבה עם כל
כהיכלות דעיר ונמצין עם ז' כוכבין דחכמה ובינה ומזמרים ז"ת
הכל ואיתי כך יסוד דוד דחכמה ובינה וסכל שבחין נשח
דחכמה ובינה והכל יפארו ת"ת דחכמה ובינה אין קדוש כיהו"ה
כהל דיומין עלה נבורה דחכמה ובינה יומי כהל חסד דחכמה
ובינה שושה כתוך ל"ב הוויות עלובאת כל"ב אלהים (ונתין זה על
ידי מיחלי פרשת קדושים ע"ק ויהו חכמה הלה תה
קדושי ע"קו' תחל לבלבל ליהוה משמש תיתוקף ואתת כתר עלין על ויסיס ולית
כתר אלין ולית אלהין אחרין ואחר בשמשא לאתת דיהוה תיתוקף
ואחר ויהוו ככל אחר ואחר עד תלתין ותרין יהי כן ויהי כן ויהי
עבירת מיחלי עיד ובנין דעבירת מיחלי, ושוי בלה עבוקת
כל ס"ב כהילין דההון תעבדיהו כל עובדוי דכרקיעא תקדקיא כבוד
וכו'.) ליק שרך אלין היכל הרמון ע"ת דאיר יכפין דבריאה
עולה ומקבה שם היכל הבנה ואחכמה ובינה דבריאה עיין
לעיל ואחר כך מזמרים לאל אחר שבת כי בחול עשיה וניסים
שולטים אך ביום משבת שלטת דבריאה והו ויצב על בשל כבודו
ושם בבריאה כוד (אהי"ה) (יח"ו) ואחר כך עד תפלת ישתבח
משה עיין לעיל דף כ"ג ע"ב ד"ה ונם עיין לעיל דף י"ח ע"ב
ואחר כך קדיש כתורה אתיא פרשת ויקהל ע"ס ס"ח רזא
ויקהל ע"ס ספר יהוה ביתיה דזה כל תוקפוהי תכיון כתיב ויקהל כספר
תורת אלהים תשורש ושם שכל ויבינו כתיב ויקהל ורזא תוקפוהי
דזיון פסוקי טעמין ואסורא וכל זיונין דיוקרן ורזין עלאין
כלהו אתמסר למשה אשיבי לי בכל בכל דיוקרן אתקשר
עלויהי למשה ספר תורה דאיהו בכל קדושלין אחרי זיון
אחר שכל כהי תקונין ורזין דאתמסרו לי למשה בחוריתיה דכתיב
בכתב כל זיונין דיוקרן וכל זיונין טעמין ואסורא כלה עלאין
בגוויהו ואתקשרו כגו כורסיה קדישה וזיונין דיוקרן דאיהו
בחוריתיה דכתב בחוריתיה דכתב פה ובכו אתקשרת כאתקשרת
אתקשרת מן דכורא ואתקשרו אתון עלאין לאחריהו בקדמיתיה
כדקא חזי ולאתקשר כהי כניסת ואתקשרת ואתעשרת
כורסיה מזה דעזרה שבכתב ואחל כל דיוקרן ואחי
אתקשרת ייבא בני לאתחזא באתון לאחריהו
דקדק יהות ובדין כלא אתקדש עלאה כדקא חזי כ"ש
ויקהל ע"ס ס"ו אמר תפס קניאו בלבותה דעמה קדישה אלא גלוותין
ע"ב ויקהל לית עמה קדישה אלא חד (שאר שבתי בהני יומי לקבל אלא שבתי ואוקמוה וכלה חד
ע"ס ס"ו שבתא) ביון דאלהו עמה קדישה לבי כנישתא אתמר
לאתעלה אתילו בחולה תוספתא ואלהותא
והוויתיה כדקה מזה לון שלוח דאתמר בשלוח המכתים ובאילן
דעלמא דין ליקו כי בס דקה מילכלך בשבת לית ליה חולקא בשעת
דיתידוד עירין עלאין משכח ס"ד בשעת ושבתי ואיתון זוו דיתידון על
ויפרי ואתמרי ווי לבלבלה אלית ליה חולקא בקדקה כרוך מהלוק"ב בשני
לאתעלה בלבותה ובשבתי ובתעבתין דאתידון ולאתעלה
בחולייתה אלה יומי דיהוו דבשעתיה דאתעבדיה שהוו מיזמה
דבשעתין כגון כן משכחי כתובתין דבשעתיה ובשבת נשמות כל חי
וכו'. ואיתיה כך תוספתא שוכן עד מדהם בשבילו אלה"י ו"ל בשם
מוכתב בת"ח מקדש עד (עיין לעיל בסוגיה) הכה יש
כאן ד' שבחים כל אחד כן ג' תיבות ושם נגד י"ב מלאכים
דמתידן לכוסיות וכו'. ושוד זה (עיין לעיל דף י"ב ע"ב
בחידוי הלו"י ו"ל ומזהיר את הכל יסוד דחכמה ובינה סיכל לבנת
הסגיר יסוד ועטרה דעיר ונמצין דבחיים עולה ומקבה עם כל
כהיכלות דעיר ונמצין עם ז' כוכבין דחכמה ובינה ומזמרים ז"ת
הכל ואיתי כך יסוד דוד דחכמה ובינה וסכל שבחין נשח
דחכמה ובינה והכל יפארו ת"ת דחכמה ובינה אין קדוש כיהו"ה
כהל דיומין עלה נבורה דחכמה ובינה יומי כהל חסד דחכמה
ובינה שושה כתוך ל"ב הוויות עלובאת כל"ב אלהים (ונתין זה על
ידי מיחלי פרשת קדושים ע"ק ויהו חכמה הלה תה
קדושי ע"קו' תחל לבלבל ליהוה משמש תיתוקף ואתת כתר עלין על ויסיס ולית
כתר אלין ולית אלהין אחרין ואחר בשמשא לאתת דיהוה תיתוקף
ואחר ויהוו ככל אחר ואחר עד תלתין ותרין יהי כן ויהי כן ויהי
עבירת מיחלי עיד ובנין דעבירת מיחלי, ושוי בלה עבוקת
כל ס"ב כהילין דההון תעבדיהו כל עובדוי דכרקיעא תקדקיא כבוד
וכו'.) ליק שרך אלין היכל הרמון ע"ת דאיר יכפין דבריאה
עולה ומקבה שם היכל הבנה ואחכמה ובינה דבריאה עיין
לעיל ואחר כך מזמרים לאל אחר שבת כי בחול עשיה וניסים
שולטים אך ביום משבת שלטת דבריאה והו ויצב על בשל כבודו
ושם בבריאה כוד (אהי"ה) (יח"ו) ואחר כך עד תפלת ישתבח
משה עיין לעיל דף כ"ג ע"ב ד"ה ונם עיין לעיל דף י"ח ע"ב
ואחר כך קדיש כתורה אתיא פרשת ויקהל ע"ס ס"ח רזא
ויקהל ע"ס ספר יהוה ביתיה דזה כל תוקפוהי תכיון כתיב ויקהל כספר
תורת אלהים תשורש ושם שכל ויבינו כתיב ויקהל ורזא תוקפוהי
דזיון פסוקי טעמין ואסורא וכל זיונין דיוקרן ורזין עלאין
כלהו אתמסר למשה אשיבי לי בכל בכל דיוקרן אתקשר
עלויהי למשה ספר תורה דאיהו בכל קדושלין אחרי זיון
אחר שכל כהי תקונין ורזין דאתמסרו לי למשה בחוריתיה דכתיב
בכתב כל זיונין דיוקרן וכל זיונין טעמין ואסורא כלה עלאין
בגוויהו ואתקשרו כגו כורסיה קדישה וזיונין דיוקרן דאיהו
בחוריתיה דכתב בחוריתיה דכתב פה ובכו אתקשרת כאתקשרת
אתקשרת מן דכורא ואתקשרו אתון עלאין לאחריהו בקדמיתיה
כדקא חזי ולאתקשר כהי כניסת ואתקשרת ואתעשרת
כורסיה מזה דעזרה שבכתב ואחל כל דיוקרן ואחי
אתקשרת ייבא בני לאתחזא באתון לאחריהו
דקדק יהות ובדין כלא אתקדש עלאה כדקא חזי כ"ש

ע"ס דכריס מלאים ע"ב חיוב בהכוח שבתא קרא ליוסיהל רב אחכח
ויחאשון נקלת רישין דתחות ידי ואני לון בשמוש ל
דחורייתה וכל דתיבת ודתיבת מני לי להתי תיבת על פרשת פלוני
בשבת פלוני ותיבת פלוני על פרשת פלוני דשבת פלוני וכל חד וחד
משמש לחורייתה ההוה שבת דילי ואתיר לון לאתרחא אלין בחלין
אלא לאתלאה דתיבת בתיבת דחברי לחילו כחלא כחלא דחיל ואחילו
כחד תיבה לא תפי כתיב ו' אלא כל חד וחד כחה דשקיק לון קב"ה
ואע"ג כד אתעטרת פרשתא דא בקלן אימון אלין ואתעטרון על
כולהו דקדישו ואלה אולקן. ואלה אולקן אילן דאחלים כדשתא דכל
פתחת שבתא בדקה יהות כאילן דאשקיף לפילגש וכו' ע"ש.

ושעם שבתא דקדה יהות כלי מקוד ויש תנין ושעמי ושעם קדישת הפרשה
ע"ל אין דף י"ט עד סוף כ"ב ושם דף י"ט ע"ב על שנים מקדה
וא תרגום אתחייבון לי יהיו ושנותיו ואתלה דבריים נפלגים ואחם
ע"י מקודת שאיהו לשתות לשתון אין בתנין אין לשם נדמוד כלל כי הם
אחי אחוחא בהיותם פוריחים על הנחות במוד ובשבו עליו אלהים
נם אחת אילוק אחר כי הטעמים או הנקודות יש מהם נחוצים
לאחלה מן האותיות או לאחלה מן האותיות או לאחלה מן
בתנין כולם לאחלה מן האותיות אחם מוצים הם ובאחר ענין
אותיות שהם הכלים וחם אחו"ת המשמשים הטעם הכר להוליך
ולהביא מלר ע"ל ידיעה פיר חיבורים (ע"ל דף כ"ח ע"ד ודף
כ"ט ע"א בביאור ושכנר בסקום ויש כ"ב אחון ואחלה עלאים
וחם הם הכ"ב אחון ואלו שכ"ב אחון מהם נעלמיהו הכלים אחו"ב
פנים ואחור וכו'. ע"ל דף כ"ב ע"ב נם ע"ל דף ל' ע"ל
מוסר הטעמים נקודות ושם כל הכ"ל בנין אב אחד מהם בחלי כחלים
קבוצה אם מדיוק ואחו"ב הטעם אלו ספר תור הכל לפ"ד ח"ם שכוונת היה
להשמיע קול הטעמים שהם כלים אחלון דח"ק שהם הקדושים הם
ע"ל כשוד קדישת שהוה דש כי הלא נודע כי החקדושים הם
מתנשיים אוך ואיה אחבון (כי הוא קוד התורה וכחלי שלהי שלהיהי
ע"ל הרבה פעמים עיין לעיל דף י' בחילוחת) והחנולים
שהם הם האוכרים והחנולים את סלוחות ואחכם כחול אין
נלוי רק כלה"י אך אחה שעלה בו אחמעות אלהים. כלה"י כל ע"ל

ולכך אנו מתפללים שיה"י שם יהו"ד בשלימות ויקבלו (ו"ה) את אור האון ואז יקויים מחה תמחה את זכר עמלק כי כאשר ימחה שם של רשע הזה אז יהי' לנו גאולה ויקויים ביום ההוא יהיה י"י אחד ושמו אחד וכתיב שים באזני יהושע דייקא כי מחה אמחה את זכר עמלק ע"ל דף ל"ב באדרבות וע"ל דף נ"ח ע"ד והוא כי איתא בפ' שלח לך ויקרא משה להושע בן נון יהושע ואיתא בתרגום יונתן בן עוזיאל וכד חמא משה ענוותנותיה קרא משה להושע בר נון יהושע ע"כ:

כי כבר הארכתי ענוה נ' שמאל לרמז לאי שים בו ענוה אין שמאל שולט בו ע"ל ואיתא עוד בכתבי האר"י ז"ל להסיר הנאוה תכוין בשם י"ה כי נאו"ה גי' י"ה גם מלוי של י"ה בההי"ן כזה יו"ד ה"א המלוי שהם ו"ד ה' הם נ"כ גי' נאוה וז"ם אסירה ליהו"ד כי נאה נאה הם כפ' נאוה הכ"ז אחד בשם י"ה כפשוטה וא' הוא באותיות המלוי דהה"ן כי כל הנאוה שרשה בשם י"ה העליונים הנבוהים כי שם יי' מלך גאות לבש (ומה שמדייק בשם י"ה עליונים הגבוהים וגם למה מרמזו בשם יו"ד ה"ה שבמלואה ההי"ן) הנה ע"ל דף ס"ז ע"ג על פסוק ויהי בלדתה ויתן יד דוק ב"ע זה וע"ד וגם דף ס"ח וניל לכן אין להכרית לרשעים שהם עבד מטוקף ושפחה יטוכפת ולרשע שהוא אבי אכות הוא הימ"ד ותבין מה שכתבתי כד אמי משה שהיה יהושע עמו וא"כ דאור ם שתשרה עליו שם י"ה ותבין מה שמדייק י"ה העליונים הגבוהים כי שם ז"ל כי אלו השמות די"ה דמלוי ההי"ן הם נבוהים הרבה מאוד שהם סוד האון העליון דא"ק ע"כ:

כוונה מופלאה בשירה

ולסוד זה יש לכוין בשירה שהיא לדף פ"ח לכוין בסוד כי נאה נאה לסוד הכ"ל וגם שאומרים עזי וזמרת (י"ה) לכוין במלוי ההי"ן לסוד הכ"ל כי שם זה הוא מאון ואז יש להכרית לעמלק ולרשע הנ"ל והנה שם אפס קציהו אמנם עתה בספירת שחרית עולה עתיקא קדישא עד אונא דהי"ן אשר שם ולכן נקרא סעודה זו סעודה דעתיקא קדישא וכו': (עיין לעיל דף ס"ו

פי' זמר של שבת

ע"ג) ולסוד זה אנו מזמרים (אסד"ר) (לסעודתא) (בצפרא) (דשבתא) ואומין בה השתא עתיקא קדישא איתא במאמר פרשת

מאמר פ' יתרו ע' קנ"ו

יתרו רבי יהודה אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלתא סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעא ועגונא בהאי יומא בעלמא וכו'. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתא בשבתי קלא נפיק ואכרזי עליה אז תתענג על י"י דא סעודתא חדא לקבל עתיקא דכל קדישין והרכבתיך על במתי ארץ דא סעודתא תנינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין (היינו מלכות והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין לקבלי' בעי לאשלמא סעודתי ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחדי בכל חד וחד וכו': עיין שם ת"ת בסעודתא אלין אשתמודען ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא וכו': ובכתבי האר"י ז"ל והרכבתיך על במתי ארץ בסעודה ראשונה עד כאן בסעודה שניה כי אז היא סעודה דעתיקא קדישא שאנו מקבלים שפע מעתיקא קדישא ומפני זה נזכר בכתוב אז תתענג על י"י קודם והרכבתיך על במתי ארץ שלא כסדר הסעודות גם סעודה ראשונה יש בה קבלת שפע מעתיקא אלא שהוא לעצמה ואחר כך אנו מקבלין שפע מעל במתי ארץ והיינו דקאמר אז תתענג על י"י וכו': וקאי על חקל תפוחין קדישין שמקבל הוא עצמו מעתיקא קדישא בסעודה ראשונה לפיכך נזכר קודם וקאי גם עלינו בסעודה שניה שאנו מקבלים שפע מעתיקא קדישא בא סעודה שניה וגם כי סוד ג' סעודות הם התעלות התחתונים שבשניהם למדרגות אבות ואנ"ת למדרגות מוחין ובסעודה שניה עולין חג"ת בחכמה ובינה וג' מוחין בג' עליונות דחכמה ובינה וכאשר תדקדק תמצא שבסעודה א' השינו הבנים אל חכמה ובינה בסוד ג' תחתונות שבהם וז"ס חקל תפוחין קדישין בסוד קדש קדשים לפני ולפנים ובסעודה שניה השינו הבנים הנמצאים מן חכמה ובינה בסוד ג' אבות ולכן סעודה זו תקרא סעודה דעתיקא קדישא כי עד שם התפשטות הכתר ולפיכך נקרא קידוש זו קדושא רבא ואמנם סעודה ג' הוא סוד התעלות זעיר אנפין בתוך חכמה ובינה ג' אחרונות שבו בג' אחרונות שבהם וג' אבות שבו בג' אבות שבהם וג"' מוחין שבו בג' מוחין שבהם וזהו נקרא כאלה בלי מגרים כי אין קליפה שולטת שם שכולו נכלל בחכמה ובינה ויהיה בתוך למאה העליון מסוד ג"ר דעתיקא קדישא וזהו עת רצון ואמנם עליה זו לא השינהו מלכות רק זעיר אנפין לבדו לפיכך נקרא סעודה זו בשם זעיר אנפין ואנו מתפללים שגם המלכות תגיע למדרגה זו וזהו (ואנ"י) תפלתי לך י"י עת רצון ובהיות כי זעיר אנפין כולו נכלל בחכמה ובינה הרינים שבזעיר אנפין מתבטלים אף על פי שהוא זוכה כי יסתכל בו עינא עלאה בהעלותו סמוך לו וכל הבולמות בהשקט ושלוה וכיוצא כאשר תפתח עיניך תמצא כי סעודה עם היות שהיא של זעיר אנפין היא גדולה מכולם ולפיכך אין אומרים בה קידוש כי היא בעליה מאוד וגם מקום האכילה ולא מקום השתיה וזהו והאכלתיך נחלת יעקב אביך (היינו סוד אכלו ריעים כי עכשיו עולה זעיר אנפין במקום חכמה ובינה אשר שם נאמר אכלו ריעים והוא סוד ביום ההוא (י"ה) (י"א) (יהו"ד אחד) ועלה קאמר כדקאמר אכלו ריעים לעילא שתו ושכרו דודים לתתא ויין אף על פי שלפעמים הוא משמח בסוד מיתוק הדין אין להזכיר אותו על כל פנים ואז בשעת סעודה שלישית אין הדינים נכרים כלל והכל רחמים גמורים ולפיכך נסתלק משה בשעה זו ולא כבקר להראות שנתעלה בסוד הרחמים: ואמנם הוגרכנו נ' משה יוסף דוד להסתלק בשבת למרך להעלות מלכות אל זעיר אנפין ע"כ. כי יוסף הוא סוד ת"ת ודוד הוא מלכות.

מ"פ בראשית ע' ק'

ואיתא במאמר פרשת בראשית ע' ק' זה לשונו אף הכי אתידן דא בדא יעקב משה יוסף יעקב מרי' דביתא מית יעקב בטל משה ביתא יעקב ביוסף נטל ביתא דכתיב אלה תולדות יעקב יוסף וכו' ע"ש. ומובן הדברים מאוד. והנה מסיים במאמר הנ"ל אפס קציהו ות"ח בכלהון שאר זמנין ותנין בעי בר נש לאחדי למסכני ואי הוא חדי בלחודוי ולא יהיב למסכני עונשי' סגי וכו' ואלו בשבת אי איהו חדי אף על גב דלא יהיב לאחרים לא יהיב עלי' עונשא (כשאר זמנין) (רוצה לומר עונש אית ליה אי לא יהיב למסכני אבל לא כשאר זמנין) וכו' עיין שם. אפס קציהו תאכל בהאי יומא כל נשמתין דצדיקי' מתעדנין בתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין. וכל המאמר תבין ע"פ כל הנ"ל.

נמ' בפ' אלו קשרים דף קי"ג

וכזה תבין מה דאיתא בגמ' במסכת שבת פרק אלו קשרים דף קי"ג זה לשונו ודבר דבר שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של חול. ואיתא במאמר פרשת בראשית ע' פ"ו זה לשונו

מ"פ בראשית ע' פ"ו

תא חזי כל אינון עמיקין סתימין דנפקי מנו מחשבה וקלא נטיל לון לא אתגליין עד דמלה גלה לון מאן מלה היינו דבור. והאי דבור אקרי שבת. ובגין דשבת אקרי דבור דבור דחול אסור בשבת. וכך הוה עביד ר"ש כד הוה חמי לאמיה דקא משתעיית הוה אמר לה פתוקי שבת הוא ואסור דדבור דא בעיא לשלטא ולא אחרא ע"כ. ועיין גם כן במאמר פרשת שלח

ע"פ שלח לך ע' שכ"ח

לך ע' שכ"ח זה לשונו תא חזי כד עייל שבתא נשמתין נחתין לשריא על עמא קדישא ונשמתין דצדיקייא סלקין לעילא כד נפיק שבתא נשמתין סלקין אינון דשארו עלייהו דישראל וכו'. וקיימין בדיוקנא קמי מלכא קדישא וקודשא בריך הוא שאיל לכלהו מאי חדושא הוה לכו בההוא עלמא באורייתא וזכאה איהו מאן דמחדש בחדושא דאורייתא כמה חדוה עביד קודשא בריך הוא כניש לפמליא דיליה ואמר שמעו חדושא דאורייתא דאמרת כ נשמתא דא דפלוני וכו'. ומסיים וכאה איהו מאן דנשמתא אסהידת קמי מלכא על חדושא דאורייתא דקודשא בריך הוא וכל פמליא דיליה וכל אינון נשמתין דצדיקייא דפוו כנ"ע כלהון מ מתעטרת בההוא מלה תו סמוכא מבוצינא קדישא דכמה יקר על יקר ועטרה על עטרה מעטרין לאבוה דההוא בר נש בשעתא דאמר קודשא בריך הוא אתכנשו למשמע חדושא ומלין חדתין דאורייתא משמיה דפלוני בר פלוני כמה אינון דשקין על רישין מתעטרין ליה כד נחתין וכמה מולקיהון דכל אינון ד דמשתדלין באורייתא יומא דשבתא משאר יומין ע"כ. וזהו לפי עניית דעתי סמיכות הפסוקים זכור את יום השבת לקדשו כבד את אביך ואת אמך רוצה לומר כי בזה שמקדש את השבת היינו שמחדש בתורה ביום השבת אז מקיים כבוד אב ואם. ועפ"י זה הסוד הוא פי' בזמר של שבת זה לשונו חדו חצדי חקלא בדבור ובקלא וכו' ואלין מילי' יהון לרקיעא ותמן מאן פרי' כלא ההוא שמשא וכו'. כי איתא במאמר פרשת בראשית ע' כ"ד זה לשונו ר"ש פתח ואמר דכרי בפיך כמה אית ליה לבר

מ"פ בראשית ע' ק"ד

נש לאשתדלא באורייתא יממא ולילה וכו'. תנן בההוא שעתא דמלה דאורייתא אתחדשת מפומי' דבר נש ההיא מלה סלקא ואתעטרת קמי קב"ה וקב"ה נטיל להאי מלה ונשיק לה ועטרין לה בשבעין עטרין וכו' ע"ש.

וזה

ומלה דאסכימת דאתחדשת מלקח ויתבת על רשיות דנדיק ח"י עלמין
ושבת אתקן ומסוף כשבעין ולקח עלמין ושלים יעקין ויסין וכל מלין
דש"י ולין דאסכימת יומין בשת מתיעין מלמלין וכו' ואלמת מתעסיקי
עלמין נסיון דשין לא ידיעה מלהים אלהיך וכו' ההוא מלה עסת
ומלקח ומסתר ואתעבידת דקדשת חדש וכן כל מלה ומלה דאסכימת:
(יומין מה שהוא ע"פ סוד התורה) וכו' ע"פ וכפ"ל מתחר כל
ו"ל ומלין ת"שבעידת דקדשין ומלין תקשבידת מרן בהוות תשבתת
(ר"ל מה שהוא ע"פ כשהר מתעבידת מה דקדש ופריך ובין דאתעבדי ע"פ הכ"ל ע'
דקדשין אסכתן מלן שרי בהון שרי ואסר לשתם שם אסל כתם שהוא
שתשת קדשת שוי שדתי' כהו ע"כ. ושפט מתכרי תקלת ע"ל דף ע'
ע"כ ושוד קול ודכור היומ ת"ת ומלכות תשם קיימו דף כ"ג ע"ב ע"פ
ע"כ בדתשת ע"ן כי הלת קדי לדכור שבת ותקדר מתכרי תקלת
כיומו שמירת היום בקדשת תשם שמחו ואז מלין מלילת יהון ל
לדקדשת כי שפוד שתורה נשמים דקדשים וכל"ל: ושכה שם פריך
וכין דאתעבדת דקדשין מלן שרי בהון ומקדר ההוא שתשת קדשת.
לה מקדר כלן מלילת יהון לדקדשת ותתן. מלן שרי. הלת
ההוא שתשת ע"ל דף כ"ד ע"ת: ולזה אתת בתורה ויקהל משה
אתר קה"ע שעה לך הקלות בשבת ודרש לשבתים ואתי דוקי כב' אתר
דיני מקומות דף ל' אינכף מתרן ומירות שפעמו כבי לדרשן מבית תנם
כשם הנלמדים מתלן כבי תרן שרתל תוחרים קדושה דק. בשבת לדכיב
יתי תיעשה שם שם כשיום לאתך ולכל כף תעבד מיכת יום אתר משתת
יתי תעשה וכשיבת שבת לתמרים אחיות לבני הקב"ה בשב"פ תן
לבו כלף והשיב הקב"ה לשם יש לי עוד כלף בתרן אחותים לבני
שיהה היינו ישראל מילמדת תנדה. ומכה הקדושה מי מוכה לאתם
בשוד התורה אתו שלי מלה אנים לפני אתיון יתיון וכו' ע"ל. וזה"כ
והו שוכה ועין לעיל דף י"ב ע"ב ובשבת תקינו ליה לאיתר כתר
יעמו לך וי"ו תלמיד כשוסף ושם כשוסף שבת תקנת על
סדר תפ"ק והוא סוד אחת כ"ב אתיון שאתיך עלאה בסוד מה
שבתב בזוהר ת"רשים דשתון דשבתיך יתיון דלית כותלה ע"כ. גם
עין לעיל דף י"ב ע"ב ודף כ"ג אשם תקינו ב' אתיך דתיבת. כולם
בשלוי דם"ן ואשם בכל מי"ה. תלמי יש ב' יחדי' בגדר ב' מדי"ת
אתרות דנקבו אתוסה לאתיר כ"ב אתיקני דיקנא וכו' ע"פ דסדיר
דיקנא יקירא דשתיך דשתיקין בהאי דיקנא. ת"ח בגדין תלסר
מכוונין דשתיך עלאה בהאי דיקנא וכו' ואיהי בגדין עשרין ותרין
אתוון דאתיך עלאה בהאי דיקנא וכו' ע"ש: והכה אתיא כת"ח בלבוש
מי מוסלח על מי מדר תלפ"ח בית"ת של תפר"ח על סם תתולה
דכתיב הכניסו לאסתר להם ותקבלם ב' מדיקם נשב"ם יעסו הרים עשים
בשבת"ק מוסף אחד מלך והיה י' למלך ישרא"ל יהו שכם אחד לעבדת
שבת כי עין בעין יראו ת"ח לויין ויכרו עלין תבריס
רבי קדקמתי' עד כאן. ולפ"ז ש"מ כי עיין לעיל דף ט"ו ע"ב ואשם קיימו
כי תן שקר יהיה ק"ר ק"ר כי עיין ש' כאתר שתעידו כל מועלי
תן. ואס כן יהיה תן שק"ר תק"ר ק"ר. ובשתיה מבית ק"ר
ק"ר בת"ת ב"ש ד"ל. ולזה אמו אתפללין בתוסף שתו נאתר
כתר יתנו לך י' תלמיהו וכו' ואז עלת העלות אתבנה בכתר
ואז כתיבים כי תעביר אתפללת ודון תן התרון. ולזה אמו אתפללין
בתוסף תשר"ק וכו"ל בת הגאולה. ומזד תשר"ק רש"י דמירו דש"י
כ"ל. וכבר הארכתי לעיל שתו יתבטל השקר ותו יהיה תן ש
יהיו לאותיות ק"ר. והו שתרמו באותיות תשר"ק. אבל אס יקשה
לך הרי אותיות ק"ר שתרמים סלוקחים סתילל ומתם
ואחרב כף רומה לומר תלוף בת"ת ב"ש ק"ר ק"ר הוא דג. ותו
הוא תיתן שתבטל ק"ר. והקושטו לעיל דכתיב דקוק אל ידי
רבי תורב עיין לעיל דף ל"ו ע"ת תסוד שבת. ומזה יסוד ל
להכניסיה לסתיל ומתם ולכ"ב יגר הרע ומתם ובלבב ושם תפס קיימו
ויתלבי דיסוב ומתם ומתבדר תקלת ושירון ומתניים פעת ר"ם ותאר
עת לעשות ליהוד הפרו תורתך עורה לעשות ליהוי תתבטלת
ולעתיך יומין תאתר (היינו כל"ל וכל דעתיק יומין מלין
דתכתיב יומין) ותקתר עכף תשריך ישראל מי כמוך וכתיב מי
כמוך בתלים י"ו ועין לעיל דף ט' ע"ב מין בן דוד כת עד שתבקש
דג לתולה וכו'. ודף י"ג ע"ב. גם תקדמו לעיל דף כ"ג בתתיה
סוד דף ל"ב דכתיב דיקנא יקירא וכו' ואיהי בגדין עשרין ותרין תתוון
דאסיון. וכבר הארכתי לעיל דף כ"ב כי סוד דיקנא הכ"ל בתשבת
ובגוהרא דעתיק בתוחת מתעתיקה דתיך. ולבן ע"י
דיקנא יש להכניס לרשעים הכ"ל ' והוה כלן קתתר שתיתו

שתשתך יתבטל והדג כת. והוה כי תיתת כרתשתר כשת ע"פ כשת
ע' רמ"ה ע' רמ"ה תתכת כל מה דתיתי כרתשתר לית כשות על עיניה ולית נשיכין
על עיניה כל שכן רישת תוורת דלת כעי תר"ם לשתי הוה תיתת.
תתר ליה לדגים ולשוני יתת לית כשותת על עיניה ולית כייתין ולת
כשין נטורת על עיניה כל שכן על עיניה דשתיקין דלת כעי נטורת
וכ"ם דתיתו עשות לבלת וכלת תיתן ביה ולת כיום הד"ר הכה לת
יגום לת יתן שוחר ישראל לבעלת ע"כ. והוה סוד דק כעיניך
תביט ושלית תשיש תתלה: ולכוד זה גם כלן קתתר תתה תומר
שיתבטל השקר ולתר יתבטל ולקתר והדג כת היינו עיניה דקדשת
וכל"ל כי תו יקויים שוחה והקיטם שוחה רתיתן על ישראל והקיטם
לשתעבד נעקדין לתיתן כשין לן כי תו יקויים שק"ר הסו"ם
לתשובה וגו' תכל תם יקשה הקדמה לעיל דף ט' ע"ת וב'
ויתיש ס' דג נדול דת טחול לילית וכו' ע"ם. תכל התרכתי לעיל
תלת יש דגים מתיכים טהורים ומתיכים טתיכים וש כיניהם. שש
בשם מיכים כתכוסף הקמת תכל דג טהור יבשי יש כשם מיכי
טהרה כלי שום שתן ודוקי תיכתים על סוד הכ"ל. ושם כן הו כעצמן
ויהו כן רש"י תשר"ק ויהו על כיהו דעתיק יתיון ונם שרתה על סוד
כ"כ תתון הכתכים תנכוהה דעתיק הכשכת כדקמק קדישי ת"כ
בכרוך כולם יש להכניס לרשעים הכ"ל. ותו ויהיה ליהוד התלוכה
וכ"ל כשתוב לת הר עשו רוש לשתלת ולבתר ויהיה ליהוד תולוכה
תתן תלבנה דת"ל. ותכנין מה שהתרכתי שלימו ושתו סוד תהוה ומה
נם בשבת דתי' כתיבי תתר"ה ו"ל השתחוה ליהוד שהיר"ק ת"ת קבל"ם
ותתון כתן עיין לעיל דף ע"ב תפוידר תלחוד ונם קתתר ותקתר
קבלה כת"ת ולית וכו' ובכידוד תתר"ה ו"ל השתחוו (ליו"ד
(ח"י) (ו"י) (ח"י) בסדרת קדש"ת שבל והוה הבל תיתת
תתלבות דתכ"ת והוה כקדל קדש"ת בתכלי קדם ולבן תפ"ת בעת תתיתך
השתחוו כי כל העלמות תשתחוים לתיתת כתיב ולסוד זה
תיתת כתן קבלה נם כן וע"ל דף ל"ת ע"ת תה שכתבתי כבי' פסוק
תשיך ישראל נם ע"כ דף י"ג ע"ת תה שכתבתי על פסוק זה בשבר
ליהו"ד נדיקים יבתו בו נם ע"כ דף כ"ב ע"כ תה שכתבתי בתוחר
תלהים בתאיהו שתשת ונו'. עוזה למה יתין לוה כי תי שיהיה י"י
מוצא בלבבו יתחר בכל יום זה התוחר בכביה ויכון בכ"ל ודתי תיתת
כסוף תם סוף תשת כן שתי בטלו השקדני ופי' רשי ע"פ תבל בשתכה
ללמוד עד כתן. ות בודתי יתעורר לבבו שיבין לעורר בסוד היחודים
ותו יתפלל עורה רחיון על ישרל והקיטם לעשו נוקמין לאימן דכתיבן
ענין הטפת תלום בשבת ע"ל דף ק"נ ס' ר"ן ודתה תיתה בפ"ק
דשבת דף י"ת תיתר רב יפה תעבדת לחלום כתב בשעורת תחר
רב תסרת וכו ביום ותחר רב יוסף תלילו בשבת וכו': תכל דתיתי
ספר שלי"ה דף ק"ל ספרב"ם דף ק"ל ד"ת שאיהל התיסיים ותש"ג דתיר"ל וכו ביום ס"ת
די בקבלה כו ביום תחתר שכוונתו לשם שיום שלא לתלל שבת כתשב
הקבלה לתשבה תכל ענין לעיל דף ק"נ שתחיך התילוק שבין תעבדת
של שבת לתעבדת של יום לזה לשבל"ד עכ"פ ס"ל תעבדת תמכי' כב"י
יפעשה בשבת ולא שייך בזה קבלת תעבדת כי עכ"פ יש שתחה בשיהכל
בשר ומעמו' ולפ"ד רשב"י קוח עיקר שכולם שתחים ומקוייתים תומת
עוכו"ם והה תיתו תוכל ושעבה והה יכופר לו ענן ויקרב נזר דיוקו ועוכו"ם
של שבת יתחד בתשבה התיבכה וכל תחד לפי עניינו ויבקש ענן הש"י
שיקבל תפניתו ויבטל תעבדו כל נזירה רעה ויתיבתן מכל תעבדו"ם
עה"ז ותו יקוים לפי שה דתיתת בנא' וכב"ל ובדתיתת בפ"תחר וכב"ל
דף ק"נ ס' ר"ן תכל דתיתת שה שהאיהו רי"ל שתי תקבתיה ליתב
תעבדת לתעבידו כי תיתת כפ"ק תקדיר סוף ע"ת ושבתיתי תני תת
שתיתה וכי שלשה קל תשבת דת תלת ושבתיתי תת השתחה תת תדוותת
דשבלבת קדישת (והוה כי תיתת כפ"ק ויקרא ע' ל"ת כי בשתיתה תנלת
ותיכון ישראל לשבקת ען בלנתת בתלי תתכן תלי תקדם כ"ע. והו דכפל כתן להכיות
כשה דכתיב בותת יבת תתכן תל תקדם ע"כ. ותה דכפל כתן להכיות
דתיב כשה דכתיב בותת יבת תתכן תל תקדם ע"ל דף ע' על כפוף
הכתו תשתיב דתלה ויקוד נתן שתת ע"פ יתבון דכתיב כשלתיה דו
בותת דתיתי תלשת בשבת וכיוויון טבן תכל כתכול ולשתות ולתחת' דבר בש עבידי
תתן טוב לתרם תתת השת"פ כי תם לתכול ולשתות ולתחת' דבר בש עבידי
כשבוה ותבת וכו'. ותשיתם דת שתה ודת שתה דת חייס ודת תוות וכו'.
דת ב"ש ודת ניהשם וכלה דת הכוכל תדת ע"כ. ע"ל דף ע"ב ע"כ
כפוף תתחר כ' תקן ע"ת כ"ש בכבידת תלם כניהיב תתוך וכיוכה ט"ר
והקדושו כי כתלי תלוה ותקוטן דתשתחוה שתשה כיוכ תתוכה

עשית יפה בתפלת כיוס קדם קדושים וכחול אלישע הם"ח אלכל
ושתה לכך קאמר מיתי תקנתי' לייתי תעבי לתעבייתו ונס ריחה תריחה
ביגלעת יעקב דע כי אותיות בשבת מכחול סגנה העליון ואותיות
גבול כ"י הכוללות כיוס קדושה סה ולא לאחר כך כיוס הראשון כוון
עליהם דכלה וכן"כ בעיון לוקחת להו לעילא וכו' והכה בעיון לתקפיה
לתכשיט קמי מרתא בנין לתחזיה דדנין לתתא דמסדרין תנו בוציניא
דלתתא ס"ת דלעילא) והכוללו שלמין ונהדין מיכה ולתיגו מחוזי מהם
ככל יומיא לחנוכה מחוזי לאחור דלתיגו מכוונין עלייקדיימיין בהוויה
תור קדושה ונהדין כלא בחדוה וכני תקנין מחוזי מהם וכן"כ מבדכין
מחוזי מהם ולא לחודי מחוזי אלא ונהיד מחוזי מהם הוחיל ונקו מהנין
מהנהון אם בוציניא מבדכת אלא כיון דאעל שבתא כל אינון דדנין
דלתתא וכל אינון דמסדרין שלמין בלהו עלייהו כהאי מרתא
ואתעטרו ואתגניזו ואתעבדו כי ולא אתיהון כיס אלא הוה נקודה
כלאחוריהו וכו' ובלהו אתעטרן בגווה כל יומא דשבתא כיון דנפק
שבתא אפיק לון לכל חד וחד כלהו הוה שבתא דאתבריאו ובכולו כלהו
ואתבריאו כחלקיהון ואתעטרו על דוכתייהו לשלשלה כדין אתברכת
היה שרגא ואתכפיי' קמי' לאתכניא כיון דאתמנן כל חד וחד
על דוכתייהו כגוונא דא אינון דדנין עלייהו דאקדין אתוחי חור שלמין
בוציניא ונהדין מנו בוציניא עלייהו כשבתא דאקם לילה הוחיל נקודה
עלייהו כגוים לון וכו' בנוי עד דאיהי יומי' כיון דשבתא ישראל על נהוריו
ביומיא כדין אפיק לון בשלמו דשבתא ודא אינון דקא מבדכין יומי
אתעטרו ולא אתחדי בוכא אלא כולא אתחזי מהאי טעמא בנין
כלאחוריהו וכו' ובלהו אתעטרו כי יומי דשבתא כיון דנפק
שבתא אפיק לון לכל חד וחד כלהו הוה שבתא דאתבריאו ובכולו כלהו
ואתבריאו כחלקיהון ואתעטרו על דוכתייהו לשלשלה כדין אתברכת
היה שרגא ואתכפיי' קמי' לאתכניא כיון דאתמנן כל חד וחד
על דוכתייהו כגוונא דא אינון דדנין עלייהו דאקדין אתוחי חור שלמין
בוציניא ונהדין מנו בוציניא עלייהו כשבתא דאקם לילה הוחיל נקודה
עלייהו כגוים לון וכו' בנוי עד דאיהי יומי' כיון דשבתא ישראל על נהוריו
ביומיא כדין אפיק לון בשלמו דשבתא ודא אינון דקא מבדכין יומי
אתעטרו ולא אתחדי בוכא אלא כולא אתחזי מהאי טעמא בנין

ויומין נהדין יומי וכל אינון בוציניא לוקחין לון כשאר ברכתן בנין
לאחוזי קדושה עלאה דדנין עלייהו דשלטין על כלא דשבת קדישא
אתעטר בהו ואתקדש בהו ואתכלכל כלהו דדנין בחול ונהדין בוציניא
עלייהו דכלא וכן"כ בעיון לוקחת להו לעילא וכו' והכה בעיון לתקפיה
לתכשיט קמי מרתא בנין לתחזיה דדנין לתתא דמסדרין תנו בוציניא
דלתתא ס"ת דלעילא) והכוללו שלמין ונהדין מיכה ולתיגו מחוזי מהם
ככל יומיא לחנוכה מחוזי לאחור דלתיגו מכוונין עלייקדיימיין בהוויה
תור קדושה ונהדין כלא בחדוה וכני תקנין מחוזי מהם וכן"כ מבדכין
מחוזי מהם ולא לחודי מחוזי אלא ונהיד מחוזי מהם הוחיל ונקו מהנין
מהנהון אם בוציניא מבדכת אלא כיון דאעל שבתא כל אינון דדנין
דלתתא וכל אינון דמסדרין שלמין בלהו עלייהו כהאי מרתא
ואתעטרו ואתגניזו ואתעבדו כי ולא אתיהון כיס אלא הוה נקודה
כלאחוריהו וכו' ובלהו אתעטרו כי יומי דשבתא כיון דנפק
שבתא אפיק לון לכל חד וחד כלהו הוה שבתא דאתבריאו ובכולו כלהו
ואתבריאו כחלקיהון ואתעטרו על דוכתייהו לשלשלה כדין אתברכת
היה שרגא ואתכפיי' קמי' לאתכניא כיון דאתמנן כל חד וחד
על דוכתייהו כגוונא דא אינון דדנין עלייהו דאקדין אתוחי חור שלמין
בוציניא ונהדין מנו בוציניא עלייהו כשבתא דאקם לילה הוחיל נקודה
עלייהו כגוים לון וכו' בנוי עד דאיהי יומי' כיון דשבתא ישראל על נהוריו
ביומיא כדין אפיק לון בשלמו דשבתא ודא אינון דקא מבדכין יומי
אתעטרו ולא אתחדי בוכא אלא כולא אתחזי מהאי טעמא בנין

ויומין נהדין יומי וכל אינון בוציניא לוקחין לון כשאר ברכתן בנין
לאחוזי קדושה עלאה דדנין עלייהו דשלטין על כלא דשבת קדישא
אתעטר בהו ואתקדש בהו ואתכלכל כלהו דדנין בחול ונהדין בוציניא
עלייהו דכלא וכן"כ בעיון לוקחת להו לעילא וכו' והכה בעיון לתקפיה
לתכשיט קמי מרתא בנין לתחזיה דדנין לתתא דמסדרין תנו בוציניא
דלתתא ס"ת דלעילא) והכוללו שלמין ונהדין מיכה ולתיגו מחוזי מהם
ככל יומיא לחנוכה מחוזי לאחור דלתיגו מכוונין עלייקדיימיין בהוויה
תור קדושה ונהדין כלא בחדוה וכני תקנין מחוזי מהם וכן"כ מבדכין
מחוזי מהם ולא לחודי מחוזי אלא ונהיד מחוזי מהם הוחיל ונקו מהנין
מהנהון אם בוציניא מבדכת אלא כיון דאעל שבתא כל אינון דדנין
דלתתא וכל אינון דמסדרין שלמין בלהו עלייהו כהאי מרתא
ואתעטרו ואתגניזו ואתעבדו כי ולא אתיהון כיס אלא הוה נקודה
כלאחוריהו וכו' ובלהו אתעטרו כי יומי דשבתא כיון דנפק
שבתא אפיק לון לכל חד וחד כלהו הוה שבתא דאתבריאו ובכולו כלהו
ואתבריאו כחלקיהון ואתעטרו על דוכתייהו לשלשלה כדין אתברכת
היה שרגא ואתכפיי' קמי' לאתכניא כיון דאתמנן כל חד וחד
על דוכתייהו כגוונא דא אינון דדנין עלייהו דאקדין אתוחי חור שלמין
בוציניא ונהדין מנו בוציניא עלייהו כשבתא דאקם לילה הוחיל נקודה
עלייהו כגוים לון וכו' בנוי עד דאיהי יומי' כיון דשבתא ישראל על נהוריו
ביומיא כדין אפיק לון בשלמו דשבתא ודא אינון דקא מבדכין יומי
אתעטרו ולא אתחדי בוכא אלא כולא אתחזי מהאי טעמא בנין

ויומין נהדין יומי וכל אינון בוציניא לוקחין לון כשאר ברכתן בנין
לאחוזי קדושה עלאה דדנין עלייהו דשלטין על כלא דשבת קדישא
אתעטר בהו ואתקדש בהו ואתכלכל כלהו דדנין בחול ונהדין בוציניא
עלייהו דכלא וכן"כ בעיון לוקחת להו לעילא וכו' והכה בעיון לתקפיה
לתכשיט קמי מרתא בנין לתחזיה דדנין לתתא דמסדרין תנו בוציניא
דלתתא ס"ת דלעילא) והכוללו שלמין ונהדין מיכה ולתיגו מחוזי מהם
ככל יומיא לחנוכה מחוזי לאחור דלתיגו מכוונין עלייקדיימיין בהוויה
תור קדושה ונהדין כלא בחדוה וכני תקנין מחוזי מהם וכן"כ מבדכין
מחוזי מהם ולא לחודי מחוזי אלא ונהיד מחוזי מהם הוחיל ונקו מהנין
מהנהון אם בוציניא מבדכת אלא כיון דאעל שבתא כל אינון דדנין
דלתתא וכל אינון דמסדרין שלמין בלהו עלייהו כהאי מרתא
ואתעטרו ואתגניזו ואתעבדו כי ולא אתיהון כיס אלא הוה נקודה
כלאחוריהו וכו' ובלהו אתעטרו כי יומי דשבתא כיון דנפק
שבתא אפיק לון לכל חד וחד כלהו הוה שבתא דאתבריאו ובכולו כלהו
ואתבריאו כחלקיהון ואתעטרו על דוכתייהו לשלשלה כדין אתברכת
היה שרגא ואתכפיי' קמי' לאתכניא כיון דאתמנן כל חד וחד
על דוכתייהו כגוונא דא אינון דדנין עלייהו דאקדין אתוחי חור שלמין
בוציניא ונהדין מנו בוציניא עלייהו כשבתא דאקם לילה הוחיל נקודה
עלייהו כגוים לון וכו' בנוי עד דאיהי יומי' כיון דשבתא ישראל על נהוריו
ביומיא כדין אפיק לון בשלמו דשבתא ודא אינון דקא מבדכין יומי
אתעטרו ולא אתחדי בוכא אלא כולא אתחזי מהאי טעמא בנין

מלכא שהוא חיוב גדול ע"ש מלתא בטעמא ובפרק כל כתבי דף
י"ט ח"ר מכיתה לעולם יסדר אדם שלחנו בחוצאי שבת אמר ר' שאינו
ברך אלא לבוית וכו' ר' אבהו עבדין ליה כאפוקי שבתא עולא תלת
בוה אכיל מיכיה כוליתא כי גדל אכיתי ברי' א"ל למה לך כולי האי
לאפסודי כשבוק כוליתא ממעלי שבתא שבקוה ואתא ארי אכלה ופי'
רש"י בחוצאי שבת כמי כבוד שבת ללותו ביציאתו דרך כבוד כאדם
שחלוה את המלך בצאתו מן העיר ע"כ ובתב בב"י ונהגו לומר פיוטים
ומזירות ללוות המלכה בצאתו מן העיר בסידור האר"י ז"ל הנפש
יתירה אינו הולכת לגמרי עד אחר סעודת מוצאי שבת כה"ל לכן
אסור להתעסק בהלאכה ואפי' בדברי תורה עד אחר סעודת מוצאי
שבת ואחרים מכיאות סעודה זו כנגד אור חוור דבל סעודת שבת
ומשאיר ע"כ ברכה בכל סעודתה החול ע"י בחי' אכילה זו להאיר בכל
אכילה הטבועה מקדושת שבת יסדר שלחנו בשני כברות ולא יקח בידו
בברכת המוציא אלא אחד לבד ויאמר דא היא סעודתא דדוד מלכא
ומשלים בסעודה זו כמו בסעודת שבת כי היא סעודת מזוה ע"כ
בסידור האר"י ז"ל בברכת הבדלה בא' י"ד ה"י ו"ו ה"י (כ"א י'
י"ה יה"ו יה"ו ויש לכוין בשתיהם כי זה מפאת הבדלה וברכה זו
נגד עולם אצילות ותכוין למתק הדינים בשרשם ע"י יין חמר ה
המתנטר בעבנוי (ומודו כי הלא גבורה דעתיק מתלבש במוחא
דא"א ומשם נמשך לבינה ושם הוא סוד היין המשומר משפת ומי
בראשית) ואותו הדם בינינו ובכוס בשמאלו (ולפי"ה כי הדם
שהוא נגד ג' אבות אשר כאמר מטה כלפי חסד ובכוס שהוא דמו
למתק הדינים בשרשם לזה כוס יהי' בשמאל בא' י"ד ה"י ו"ו ה"י
בורא עני בשמים ירוח ג"ם נגד נפש רוח נשמה ויכוין לכוונת הייח
שהוא מתוק הדינים בהתאספם שנית בשרשם בחוטמא דא"א ובברכה
זו נגד הבריאה ס"ג בא' י"ד ה"א ו"ו ה"א בורא מאורי האש
ומביט ב"ד נערני ידע וכופה אותם על הגודל ויכוין כי הנפרנים הם
סוד החש"מל הנשאר על ראש נפרנים לחנן מהקליפות והם נקראים
מאורי האש בין קודש לחול שלא תנין יותר מכדי מזותה גם תפוין
כי הנוקב' נקרא אש אוכל אש ובא"ש הגבורות שולטי' ואנו אומרים
בורא מאורי האש בי אין לנו חלק בהם רק בבורא ית"ברך גם עיקר
הכוונה כי יש אלהים ות"ק כוחות גם יכוין כי ד' אצבעות הם מיכאל
גבריאל רפאל נוריאל (ע"ל דף ו' ע"ב שבשבת לא היו שולטים
כי אם אותם דבריאה הנקראים מאורי אור ובחול חוזרת ו
ואנו מראים אותם נגד הגר שהיא השכינה שמהם מקבלים לשלוט
ביתי המעשה ונקראים מאורי האש שמקבלים ממלכות הנקרא אש
אוכלה ולכן יש ליזהר להוריד ולכפות ראשי אצבעו' לתוך ידיו נגד
פניו שלו ולא יראה אגורל ברכה זו ביצירה ששם עומדי הנקראים
מאורי אש לכן הכוונה בשם מ"ה בא' י"ד ה"ה ו"ו ה"ה אמ"ה
המבדיל בין קודש לחול וכו' ברכה זו נגד עשי' שם ב"ן ולכך שם
נרין הבדלה להבדיל החצונים הרוצים ליכון מן הקדושה בסידור האר"י
ז"ל מביא יחוד א' לזכירה ז"ל אשבעית עליך עורה (קליפות היונקים
ספר דינים) עור"ה פ"ו אלהים פשוט ר' אלהי' ברבוע ה' אותיות אלהים
שר של שבחה שתמיד לב טפש ומתי ותפיל יתי' על טורא רמותא בשם
ארמיתם רמיתם מיתם ומם מם ונח מצא חן בעיני יי' ותכוין השם
אדם בלעל הולך ומתמעט ומוא הנקרא מם שר של שבחה יונק
מאחוריים דבינה ותבונה שהם בסוד ס"ם ע"ל ושיוסר כח השבחה
ממך ותאמר פורה (היינו השר הפ') דרכתי לבדי ג' הבדלה דהיינו
ע"י שם י"ד ה"י ו"ו ה"י ושיכוין בברכת בפ"ה גם בשם י' י"ה
יה"ו יה"ו ויאמר ומעמים אין אינו אתי ואלהים בחמתי ומ"י ת
תפרד הקליפה של שבחה ע"כ וזהו פי' אינו דומה מי ששונה מאה
פעמים למי ששונה מאה פעמים ואחד כי עד מאה פעמים יש לשר של
שבחה הנק' ס"ם לפא לידי שבחה ולא יותר וזהו פי' בגמ' אשרי מי
שבא לכאן ותלמידו בידו כי לכאן ג' ק"א אם לומד כמכון לכאן אזי
תלמודו בידו שלא ישכח לעולם (הלכות תחומין) בפ' ויקהל
ע"ש ע"ש כתיב אל יצא איש ממקומו ביום השביעי ממקומו תכינו מאי
מקומו מהבוא אתר דאתחוי למהך ורוח דמלה דכתיב ברוך כבוד יי'
ממקומו ודא איהו רוח דכתיב כי המקום אשר אתה עומד עליו אתר
ידיעא איהו לעילא וקרינן לי' מקום דאשתמודע בי' יקרא עלאה
ובנ"כ אזהרות' לבר נש דהא מתעטרא בעטרא קדישא דלעילא דלא
יפוק מפומי' מלולא דחול דאי יפוק מיני' קא מחלל שבת" בידוי ב
בעבידת' כמה דאוקמינא בדבלוי למהך לבר מערי אלפין אמין כל אלין
חלולין דשבתא אל יצא איש ממקומו דא איהו אתר יקרא דקדושה דהא

נמ' בפ' כל כתבי דף קיט

מאמר פ' ויקהל ע"ש ע"ש

לבר מיני' אתר אקים אחרים איהו ברוך כבוד יי' ממקומו דא כבוד יי'
דלעיל' מקומו דא כבוד דלתת' ודא איהו רז' דעטרי' דשבת' בג"כ א' יצא איש
ממקומו ברוך לעלם ולעלמי עלמין כתיב הנה מקום אתי ודאי דלא
אתגלייא וקיימא טמירא ודא איהו אתר עלאה לעילא היכלא עלאה
טמיר ונכיו אכל דא איהו אתר לתתא כדקאמרן ודא איהו מקום
דאתפרש לעילא וכו' ובג"כ אל יצא איש ממקומו ביום השביעי ומדותם
מתוך לעיר את פאת קדמה אלפים באמה ונג' הא אוקמוה באיזון דין
עלאין אבל אלפים באמה מדידת' ערין סטרין לכל סטר ואיהי ו
מתעטרא תדיר בתרין סטרין בין לעילא בין לתתא ומימנך שכינתא
לא שריא לבר מתחומא דאתחוי לה ע"כ ובכתבי האר"י ז"ל סוד
תחום שבת שמדאורייתא עד ג' פרסאות שהם י"ב מילין והענין כי
בשבת נכללין ג' תחתונות ועולין במקום בג' אמצעות ומצא כי מקום
כה"י דעשי' מקום פנוי ואין ישוב רק בבחי' שדה ולכן בישוב אין שיעור
תחומין רק בשדה והנה אחר סוף הישוב שהוא אחר ג' תחתונות דעשי'
כי כל קדושה עולה עתה במקום האמצעי לא נשאר בחי' שדה אל
הקדושה רק שיעור אותו מקום חלול הפנוי שעלו הג' תחתונות אותו
מקום החלול וגם המלכות כי בעלות נה"י למעלה אשר בהם שיעור
קומת המלכו' או המלכות עולה עמהם ובמקום ד' מפי' מקום פנוי וחלל
וו"ם שדה ואמצם רשימת דקדושה נשאר שם ולכן היא של קדושה שיובל
קומת אדם עליון להפפסט עד שם אם ירצה ואינו מעכב על ידו כי
הקליפות הם אחר דושם שיעור זה ומשם והלאה הוא ארץ אדום
ואסור לנאת שם כי אין הקדושה מתפשט חוץ שיעור זה (וזהו פי' אל
יצא איש ממקומו ממקום ו" שהוא סוד תפארת וכנ"ל וכאשר פבר
הארכתי ע"ב מאמר פ' משפטים ע' קפ"ח כל דכורא קאים בדיוקנא
בעלמא דדכורא וכל נוקבא קאים בדיוקנא בעלמא דנוקבא וכו' ע"ל
דף ס"ו ע"ב וכפ' ואתחנן סוף ע' תצ"ח ואתה תדבר אלינו לא ב
בעיק בתוקפא עלאה דלעילא אלא מאתר דנוקבא ולא יתיר ואת
תדבר אלינו אמר משה ודאי אלשתון חילא דילי אלשתון חילא אחרא
דאלמלא לא אתרחקו ישראל וכו' לא הוה יכיל עלמא למהוי חריב
לבתר ואינון הוו קיימין לדרי דרין דהא בשעתא קדמיתא מיתו וכו'
אמר קב"ה אלא בעינא לקיימו לכו באתר עלאה ולאתדבקא בחיים
אתון בעיתון אתר דנוקבא שריא לך אמור להם וגו' כל חד יהך
לנוקב' ויתיחד בה וכו' ואתה פה עמוד עמדי מהכא אתפרש משה מכל
וכל מאתתי' ואסתלק באתר אחרא דדכורא ולא בנוקבא וכאה מולקא
דמשה כביאה מהימנא דוכה לדרגין עלאין אה דלא זכה בר נש לעלמין
ע"ד כתיב כי טוב לפני האלהים ימלט ממנה מאי טוב דא משה דכתי'
כי טוב הוא ובגין דהוה טב וסליק לדרגא אחרא עלאה וע"ד כתיב כי
המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא עומד עליו דיוקא ת"ט
בגין כי טוב הוא וטוב הוא דכורא ע"כ : ובזה תבין הפסוקים של
כעליך מעל יעליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמת קדש הוא
כי איתא בפ' משפטים ע' רי"ד קודם דחורת בתיובתך לא הוית אלא
באילנא דטו"ר עבד ונער הוה שמך והנה נער בוכה עבד כאמן והנה
רע שותפא דעבד טוב גרם לך לאחטי בסלע בגין דמטה דאתמסר לך
הי' אילנא דטו"ר מטטרון טוב סמאל רע (כי הוא רשע רע) וכמן
דחורת לך בתיובתא אתדבקת באילנא דחיי ע"כ כי מטטרון נקרא
בשם נער וכדאית' גם בגמ' וזהו מרומז בשם של מש"ה מטטרון שר
הפנים ואיתא בפ' לך לך ע' רכ"ה אי לך ארץ שמלכך נער דתניא על
שאר ארצות דשאר עמין אתייהבו לרברבין תליסר דמחנן עלייהו
ועילא מכלהו ההוא דכתיב ביה נער הייתי גם זקנתי ותאנא האי
קרא שרו של עולם אחרו ע"כ א"כ מטטרון הוא עילא' מכל השרים
וזהו פי' הפסוק על אדום אשליך כעלי כי מטטרון הוא בסוד כעל כי
ז"ל בכוונת שלמה דף י"ג ע"ד בסוד מנעלי' שמשך מן חשמל כדי
להפסיק מן החצונים כי לזה היה מכוין דרך תיקון ומיתוק ויחוד הנער
העליון ה"ה שר העולם מטטרון הוא חכוך בן ירך וכו' כי סביב רשעים
יתהלכון המבקשים להפריד ח"ו והוא תופרן מנעלים בסועל כי
איתא בכתבי האר"י ז"ל ומטטרון שר היצירה מנהיג העולם ביחי
החול או ביחי הגלות אך הבריאה מתנהג העולם בשבת וי"ט ונקראים
לבושין דשבת וי"ט והענין כי אין האצילות מתלבש אז רק ב"ס ד
דבריאה ובהם מנהיג העולם כלי אמצעית יצירה עשיי' וביחי החול
שמתלבש בבריאה עוד מתלבש ביצירה ע"כ וזהו אי לך ארץ שמלכך
נער כי זה רומז הגלות וכאשר כתבתי שלבך נקראת השכינה נערה על
שם שליטת מטטרון וזהו סוד רצה והחליצנו אית' בסידור האר"י ז"ל
בסוד חלון הנעל כי בשבת נחלק מן יצירה ולזה גבי משה כתיב והנה

מאמר פ' ואתחנן ע' תצ"ח

מאמר פ' משפטים ע' רי"ד

נער

בעד כוכב שלו היה כעומד מטטרון הכתוב נגיד ולכן היה כוכב ולכך כשנולדה הת״ה ת״ל ת״ל על כשלוש מעלין ר״ל עד הנה היתה כעומד מטטרון הכתוב נגיד וכשבאו על מעלך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו ארמת קדש הוא כיומו כ״ל שנתן בעומד לילכת דחיי ובכתבי פתח״ל כש״י כרוך המקום ו״ל מקום נ׳ ות״י יו״י ל״ף יו״ד אכזות מלכות הנך תדל״י ומוד מכדלמון והנה תודני ומכדלמון נ׳ פרסאות כמשל כי נ׳ פרסאות סוד שיעור מקום הכשחר פמי כתבת מן הקדושה לקליפה וכבר ידעת כי בתחלה היה שיעור תחומין נ׳ פרסאות מן התורה כשיעור מחנה ישראל שהם ר״ב מיליז שהם נ׳ פרסאות וטעם הענין הוא סוד שהארכנו כי שיעור הרחק ההוא שבחשר מקום פמי כין הקדושה והקליפה הם ר״ב מילין שהם נ׳ פרסאות ולכן היו יכולין לצאת עד ר״ב מילין ולא יותר אלא להדבק הקדושה בקליפה כי׳ בשבת כי זהו שלשת שבת כי היא לו יתרחקת מן הקליפה׳ לנחתי ומחמת אחר שחטאו ישראל נגרמו שהקליפה תשלוט ביותר בחול נם כשיעור ר״ב ומיני מדה של יסוד השביעי כי מתחלה היו דבוקים בסוף העשירי אך עתה נכנסנו ב׳ בפי׳ ומני יותר מפנים ח״ב כמשל כי מתקדמי הקליפה לפנים עד נ׳ פרסאות ומחי שהם י׳ מילין ולכן היום הנשבת כשעולין נ״ר לית כאחר מקום פכניי בניהם רק ב׳ מילין הי״ה מילין כי נכנסנו בו בחול ולכן סוד תחומין הם עתה ב׳ מילין שהרבן שנוכל לחזר אחרתל ישראל למעשה הנ׳ והנה ענין תיגול שבת יש ב׳ בחי׳ אחד הוא סוד שלשלת וכבר ידעת היא הקליפה וניניחה חוץ לתחום ולחכם מי שעושה מלאכה בשבת הוא נדרם להכנם הקליפה בקרבם הקדושה ויתנים עד השיעור שנשמיעו תלוים ש״ם ולכן ליתי להיות. חייב מיתת בי אנושים להכנים הקליפה ולעשות ח״ן מקדש לך מיעלו חוץ לתחום לין מזיק לחיים רק לענייני לך עכ״ו עוכו יפה כחי להתלבן ולחזור לל הקדושה מקום שלשו ע״כ ונסוד תחום שבת ע״ל דף ח׳ ע״ב ושנ״ד ואת דקדוקי הלי לישמל מחלבני כי בחינת הקדושה רחוקי מפם היו הקליפות כמו מחלבי חתים שוכני קבר ו״ם חלב כי המקום רחוק בניהם ובשלהן מניים וע״ שעיית פחלבה נודם קיבוץ ומכנסת בחותו החלב ולו החלב המפך בהם חייב לכן העומד של השוכה מלאכה בחשר כו מחלביה חות יותר מי׳ הנודם ככנסת הקליפות בחותו החלב הקדוש וזה מחלביה חות יותר לשון חלב והמפך לקליפות החלב לחיים ת״כ. קות יותר מדה כנגד מדה ומכה בח״ם חשר הכל למקומם ו״ם תנכורות החמוכים בליל מוצאי שבת ועד״ז הכח״י דקליפות חוצו לל מקומם וכן דבריהם וכן דעיהם ואחכם בין תיגולות דבריהם וכן בריהם דעיהם וכן יציהם דשביי׳ לין שום קליפה מספיק בשת״ם כי כללות עולם התיגולות תלך ממוך לו דת״ה הבריהם וכן בשאר תיגולות לחני בשבת פעולים הם דתיגולות למעלה הכה נ״ר דבריהם עולים במקומם ותעיד דבוקים יחד ולא יפרדו ממ״כ בעשיי׳ כי ביום ה שבת כתב עולים למקום נבוה ממ״ל כחול לך הכשם יש לה נדשון כי בחול מתקדש ביום ו״ רוח ו״ נשמה

כתיב ו״ רוח ו״ נשמה

(הלכות ערב ראש חודש)

בשידור כתר״י ז״ל יהיה להתעמת בכל ערב ר״ח ויכוין להשתתף עמהו עם נער בשיכיה שניה בגלות ותשתטה תורותיה בכוך מיעוט הזיה ותכתוב תלכיכים שנית בגלות שהל״כ בתוכה חוזרת בכוך תוך החמה כמ״ם וכיה תוך הלבנה כתוך החמה כלן יש להתעצות דוקא. אם חל ר״ח קודם סיולד לבל חם בבר היה המולד זה בבר אין לו תיעוב וכן חם ביום עה״ח המולד יש להתעצות לבל חם לא כן יקדימנו התעצות ליתא בכ׳ ויש ע״ת שתכתוב בספרי קדמוניות חיהי ת״ת ונבל׳ ויום תחרת אבין ואמין לית דמיהדי חיהי ב ע״ ת״ת בפניהם ובריות בדינה ואשתה לה אשתכת נפה. וכל אשתה ובכל אשתה לית לה לתקנת פשתיגן בבבי כשה דלקטת בקדמוניות ותפיקת לן השתה בשתכ דתיהי קיימה בדינה כתי תלן דמקיט לן בהחות אחת לחני תדיר בגרעונות ומתכוכות וכו׳ כין חייבת בין וכתה בר בללותה בטיל כל נזרי דינין ויכל למקת בללותה והחות אחת דקיימה ההוא דרגא בשלימו והכוח מהי דנגד וכפיון שתשתה בה כדין בהיות כבר בם ההוא כבר ת בשתלים בכלה בשתות תלת בבבין בשלימו. דגושה וכלה בנין ההוא תלת

דכניד ונפיק ואתחבר בההוא דינא לאשתלאה ביה ולאתברכא מיני׳ וע״ד כלא במלא תלי׳ מלתא וכו׳ וכנ״כ כל אינון דאתברו בהאי עלמא ואינון זכאי קשוט כלהו אתברו. בהאי עלמא ואתדכו כדינא א״ט כנן דההוא כפשא גריאת להו וע״ד חיים עליהא קב״ה לעלמא דאתי (וע״פ זה תבין רש״י פי׳ בפ׳ צו ויד׳בר יי׳ אל משה צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה פי׳ רש״י אין צו אלא זירוז מיד ולדורות א״רש וביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון כיס ע״כ ולבאר זה איתא בספר כוונת דף ב׳ הובא בילקוט ערך שכינה פי׳ ק״ט עיקר עולם העשיי׳ בפ׳ צו את בני ישראל כי הקליפה של העשי׳ נקראת צו ולכך אמר״ל אין צו אלא ע״ז לפי שתנוקים אצל אותי שהיא ני׳ צו. ובפרשה זו מתקנים ע״כ א״כ מדבר פ׳ זו מעולם העשיי׳ איתא בכתבי האר״י ז״ל בביאור הגדה א״ר אלעזר בן עזרי׳ הריני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרי׳ בלילו׳ עד שדרשה בן זומא שנ׳ למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך ימי חייך הימים כל ימי חייך הלילות וחכמים אומרים ימי חייך העה״ז כל ימי חייך להביא לימות המשיח וכתב ז״ל שכם שורש נשמתו מיסוד דזעיר אפין ולכן כולל ע׳ ענפין דאילנא רברבא ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים כלומר שיעלה יחוד תפ״ת ומלכות בלילות בעולם עשיי׳ מפחד החצונים ואפי׳ בליל פסח שיש הלל גמור עד שדרשה בן זומא ימי חייך הימים בתפילות כל ימי חייך הלילות לרבות הייחוד בעשיי׳ וחכמים לא רצו בזה כי אף׳ בליל פסח שיש הלל גמור אין מזכירין יציאת מצרים בלילות לעשות יחוד ואמרו כל ימי חייך לימות המשיח שתתבטל כח הקליפה אבל לא עתה ע״כ א״כ לדברי בן זומא יש יחוד גם בעשיי׳ לפעמים אבל לדברי חכמים ליכא שום יחוד בעשיי׳ אית׳ בפ׳ בראשית ע׳ כ״ו על דרוש את שבתותי תשמרו הביא כא״ שגילה להם סודות התורה כאתו ר׳ אלעזר ור׳ אבא ונשקוה אמרו ומה כל חכמתא דא אית תחות ידך ואת טעין חבריך א״ל מאן אנת אמר לון לא תשאלון מאן אנא אלא אנן ניזל ונתעסק באורייתא וכל חד יימא מלין ד דחכמתא לאנהרא אורחא א״ל מאן יהיב למיזל הכא ולמהוי טעין בחמרי א״ל כף לא בעא לאסתלקא ולאתקשר בכתר דלא יכלא למהוי רביעא חדא אלא בה . סמך לא בעא לאסתלקא לאסעדא לאינון דנפלין דהא בלי סמך לא יכלין למהוי . י׳ אתא לגבי יחידאי נשיק לי׳ בכה עמי ואמר בגי מה אעביד לך אבל הא אנא אסתלק ואנא אתמלי מכמה טבאן ואתוון טמירין עילאין יקירין בתר כן אתיכא לגבך ואנא אהוי סעיד לך ואתן לך אחסנתא דתרין אתוון יתיר מאלין דאסתלקו דאינון י״וד עלאה וש״ין עלאה וכו׳ (היינו סוד להנחיל מאהבי יש ש״י עלמין ע״ל וכתב מוהרי קמה ז״ל פי׳ אמר להם י״וד עביד קרבא בתרין אתוון בכ״ף וסמ״ך אפשר לפרש כי כף רומז למלכות שהוא כ׳ כסא סמך היינו תפארת שכולל שש קצוות כלולים מעשר הם ס י״וד היינו יסוד שהוא המחבר שני מדות אלו שהם כף וסמך תפארת ומלכות וזהו שאמר י׳ עבד קרבא בתרין אתוון כ׳ וס׳ לייחדם ושיתקשרו בשבילי והענין כי כשהנשמה י יורדת מלמעלה כזמן שמדת המלכות בפגימו כל אותן הנשמות הם בדלות וז״ש כי כשילאתי נשמתי אם היו מתייחדים ג׳ מדות הנ״ל הייתי נולד בעת טוב ובעושר ומאחר כי בזמן יציאת הנשמה לעולם כ״ף לא בעא לאסתלקא שהיא המלכות . כי לא היה מעשים טובים מישראל שתתייחד עם דודה (ע״ל דף י״ט ע״ג וד׳) וסמך לא בעא לאסתלקא נ״כ ת״ת לא בעא לאסתלקא בסוד הייחוד שמתעלה הוא בסוד תרין עטרין דילית׳ מן חכמה ובינה (ע״ל וכדי שתבין סוד זה ע״ל דף י״א ע״א וכ׳ בביאור מאמר ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וכו׳ ע״ש) כי בזה היה מועד וסוון לאינון דנפלין שהם יסוד ומלכות אם היו מחוברים כף וסמך ע״י י״וד דיסוד נעשה בצרופן כ״ים כ׳ מלכות י׳ יסוד ס׳ תפארת י״וד יסוד המייחדם והייתי עושר בכיס מלא ובהיות עתה שלא נתייחדו נשארתי עני ולא אמריש ד דפקוד׳ דמלכא איהו עד דייתי. הבוא דטען חמרי פי׳ עד שיבא משיח שהוא עני ורוכב על החמור ע״כ הנה מבואר כי א״א להיות יחוד אלא ע״י מעשים טובים מישראל וכנ״ל דף י״א וכהנה הרבה פעמים גם מפורש כי סוד הייחוד מרומז בתיבת׳ כי״ס וזה היסוד א״א אם לא ע״י מעשים טובים והקדמנו כי אליבא דחכמים לעולם אין יחוד בעולם העשיי׳ לאפוקי לדברי בן זומא יש לפעמים יחוד גם הקדמנו כי פ׳ צו מדבר מעולם העשיי׳ ולזה קאמר צו את אהרן ואת בניו אין צו אלא זירוז ר״ל שצריך לזרז את ישראל כי אין נעשה שום יחוד למעלה אם לא ע״י מעשים טובים של ישראל ובא ר״ש ופי׳ רש״י ביותר

פי׳ פסוקים בפ׳ צו את אהרן

ילקוט חדש ערך שכינה פי׳ ק״ט

מאמר פ׳ בראשית ע׳ כו

צריך לזרז במקום היינו בעולם העשיי׳ שיש חסרון כי״ס שם אין הייחוד שנרמז בכי״ס נעשה בפשוטה וצוה זה לאהרן כי אהרן שושבינא ד דמטרוניתא בסוד ויומי תתבקמי׳ ע״ל וכזה שהקדמנו אם אדם נברא בעת שהיחוד הנ״ל נעשה בתקון שהוא נרמז בג׳ אותיות כי״ס או הוא מלא כל טוב אבל אם נברא בעת שאין מעשים טובים ואז יש פירוד בג׳ אותיות הנ״ל או קשין מזונותיו ובזה תבין מה דאיתא בדרז״ל קשין מזונותיו של אדם כ״קריעת י״ם ס״וף הנה ר״ת עולה צירוף כי״ס ולזה קאמר קשין מזונותיו של אדם אימתי כקריעת ים סוף כשיהיה נקרע כיס הנרמז בר״ת כקריעת ים סוף ובזה תבין מדרש ס״ט ז״ל כי״ס אחד יהיה לכלנו אימתי בשעה שאמרו ישראל נעשה ונשמע כי איתא בפ׳ משפטים ע׳ קמ״ט ואם אמר יאמר ה העבד אהבתי את אדוני ורצע את אזנו אמאי הא אוקמוה אבל שמיעה תליא בהאי אתר עשיי׳ לעילא (היינו שמיעה הוא מלכות עשיי׳ לעילא (היינו בסוד ת״ת) ובגין דא ישראל כד קריבו לטורא דסיני והוו ברחימו דלביהו לאתקרבא לקב״ה (היינו סוד אילנא דחיי) אקדימו עשיי׳ לשמיעה דהא שמיעה בקדמיתא ולבתר עשי״ה שמיעה בהאי שמיעה תלי׳ ע״כ כי שם מביא ז״ל עבדו את יי׳ ביראה מהו ביראה כמה דאתמר ראשית חכמה יראת יי׳ ודא מלכות שמים וע״ד האי בקדמיתא דכלא מאן אוכח תפלה בקדמיתא של יד בגין דבהאי עייל לשער קדושה ואי האי לא אשתכח לגבי׳ לא שריא ביה קדושה לעילא כנ״כ בזאת יבא אהרן אל הקדש ע״כ ולזה ישראל שיבו הקדו ואמרו נעשה ונשמע וע״ז קאמר בשביל דהוו ברחימו דלבייהו לאתקרבא לקב״ה וזהו פי׳ מאה היה לאבותינו לומר נעשה ונשמע שמא כאה לומר אלה אלהיך ישראל ולפ״ד הוא מובן אבל לא אאריך בפשטים ונחזור למאמר הנ״ל ת״א בההוא שעתא דההוא נהר דנגיד ונפיק אפיק כל אינון נשמתין כלהו קיימא לגו בקופטא דלגו בסיטא קורטא פי׳ כלם עומדים לפניו כמלבוש ושם הנשמות יושבת בהיכל המלך) וכד סיהרא אתפגים בההוא סטרא דחויא בישא (היינו נחש אשת זנונים שפחה מטונפת) כדין כל אינון נשמתין דנפקין אע״ג דכלהו דכיין וכלהו קדישין האיל ונפקי בפגימו בכל אינון אתרי דמטו אינון נשמתין כלהו אתברו ואתפגימו בכמה צערין בכמה כאבין ואלין אינון נשמתין דאתרעי בהו קב״ה ואע״ג דנשמתין אינון ב בעציבו ולא בחדוה (ר״ל הלא איתא בגמ׳ אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה אבל הפי׳ מתוך שמחה של מצוה וכנ״ל עבדו את יי׳ בשמחה מהו בשמחה כי לפעמים ולשמחה מה זו עושה ומביא לעיל דאי׳ כד״א בזאת יבא אהרן אל הקדש וכנ״ל בדף הקדוש וע״ז קאמר כאן ו ואע״ג דנשמתין אינון בעציבו רזא דמלה שריין בגוונא דלעילא נוקבא אתפגים ונשמתא לגו בגוונא דלעילא ודאי בגוונא דא וכנ״כ אלין אינון דבעיין לחדתותי בחדתותא דסיהרא ועל אלין כתיב והיה מידי חודש בחדשו וגו׳ יבא כל בשר וגו׳ כל בשר ודאי דאלין יתחדתון בכלא ובעיין לחדתותי בחדתותי דסיהרא ואלין אינון בשותפא חדא בסיהרא פגימין בההוא פגימו דילה ובג״כ איהי שריא בגווייהו תדיר דלא שבקת לון כד״א ואת דכא ושפל רוח וכתיב קרוב יי׳ לנשברי לב וגו׳ לאינון דסבלי עם סיהרא ההוא פגימו אינון קריבין לה תדיר וע״ד להחיות לב נדכאים לאינון חיין דאתיין לה לאתחדתא יהא לון חולקהון אינון דסבלו עמה יתחדתון עמה (וזהו מה דאית׳ בגמ׳ יבמות הן יגור אפס מאתי מי גר אתך בעניותך הוא דעליך יפול) ובג״כ אלין אינון חברים משותפי׳ בהדה וכלא חולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי ע״כ ומביא תכף אחר זה פתח ואמר הנה ישכיל עבדי ע״ל דף י״א ע׳ א׳ ודף י״ב ע״ב ותנך בפסך ומביא כי מאריך שכר המקבל צער השכינה ומקיימין מה דאי׳ בפ׳ בחקתי ע״ת״א זכאה איהו מאן דאשתדל בגלותא בתראה למנדע לשכינת׳ לאוקיר לה בכל פקודין ולמסבל בגינה כמה דוחקין כמה דאתמר אגרא דכלה דוחקא רק אימת יהי׳ זה ע״ז מביא הנה ישכיל עבדי וכנ״ל רק חזקו ואמצו לבבכם כל המייחלי׳ ליהו״ד וללחום מלחמות יי׳ נגד הרשעים הכלב והנחש : הנה בסידור האר״י ז״ל מביא בשם ר״א שטוב להשתטח על קברי הצדיקי׳ שיתפללו בעדו גם עי״כ כשהולך לבית החיים יזכור יום המות ע״כ אבל אמר יאמר שלא יהיה כדורש אל המתים לזה ראה תראה מה דאי׳ בפ׳ שמות ע׳ כ״ו ר׳ יהודה בר שלום הוה אזיל בארחא ור׳ אבא הוו עמי׳ עאלו לחד אתרא ובתו תמן (לנו שם) כד בעי לימשכב נימו דישיהון בההוא תלא דארעא דהוו חד קברא וכו׳ ומסיים א״ל ואתון ידעתין בנערא דחיי א״ל שארי קברא (פי׳ יהרס קברי) אי לא בעות׳ דילן על חיי לא יתקיימון פלגות יומא ע״כ וכו׳ ע״ל דף ע׳ ע״א

מאמר פ׳ משפטי׳ ע׳ קמט

מאמר פ׳ שמות ע׳ כ״ו

וכפ׳

ואחר כ' לחברי וכו' ובשארית הלגטרן עלעת רחיתי וחיי' חזלי ומודיע לה
ג' קכ"ו לכתפיהו דצדיקי ובכלהו על מכרייהו וכו' כדין דתעבדין מצוותיהו ד
לצדיקי ותתכבדי ותחלון ושלטון למיהב חכרון ומודיעי להו מערת
דעלמת ובלהו עלאין בפתחת ת"ם ומודיעי לדרוש ולחיון לחיין
דתתעטרון בי"ע מלחכי עלאי חלוי כמיהו ובלהו מודיעין בשמיה
ושמיה חודיעת לקב"ה ובלהו בעלין רחמי על חיי וקב"ה תם על
עלמת בניהון וע"ד חמר שלמה ובכח תהי את התעים שכבר מה וכו'
נז' מסכת שבת ע"ם והמה כפלחים ובחם מכת דף קכ"ב הכהו קפולתי דהוו קבלי
דף קכ"ב בחרתא דרב כחנן בחו ר' לחלי בר יהבי ותנו ואחרו לי לרב כחנן
כחב בן בנברת לחת ואחר ליה ולהו לחמר רב מרי שתיהי בדיקי דהוו
עפרא ת"ל ומהי מרי דלא ידענה ת"ל ומת קדת כתיב ויסוב הכעפר הל
לחרץ כשהיה ת"ל דלקדיין קפלת לה לקדיין שבלי דכתיב ובקב
עצמות קבלה כל מי שיש לו קבלה בלבו עמותיו מקדיצין כל שחין לו
קבלה בלבו אין עצמותיו מקריצין ע"כ וע"ם וח"ם לפרש הפסוקים
פי' פסוקים וירלו לחי יוסף כי מת אביהם וילחמרו לו יפטיכו יוסף והשב ישיב לנו
שם ויחי לת כל הרעה אשר גמלנו אותו וגו' ויאחר לליכם יוסף הל תרלו וגו'
ופקד יפקוד לליכם לתעבה לתיכם את עצמותי מזה ע"כ ופ"ד ת"ם
כי הקדמכו מי שיש לו קבלה בלבו לתיכם מחי שעשה לו היה רעה
או עצמותיו מקריצין והשב כתן לחי יוסף עלה תורת עליהם שים לו
קבלה בלבו להתעקם מהם וש"י שפיר הפיב יוסף הל תרלו ויהיה לך
לעיון כי והעליתם את עצמותי מזה ולא יהיו מקריצין ופ"ו ויחי ע"
תם"ד דתקן דלישנא מעלמת דת את תתקריני וכו' ע"ם ועיין בפ"י מאיתו
ר' יוחנן ר' יוחנן הוו שקלי וחולי בבית המקדות וכו' ע"ם וכפ"י
דתעבית לפה יוחנתן סם"ב ר' לוי בר חיתא ור' חניכה חד אמר חבו
חפוזים לכפרן כאיתים וחד אמר כדי שיכנסו החתים בחיתים עלינו
ביום קושה ועלנו בנגב ויבא עד תכרון אחד רבה מלחמ שפיר' בלב
מעת תרגלי' הלך להסתטח על קברי אבות ת"ל אל תבואו השולם ונקשו
פלי החיים בכל יום ויום ואמר כה אמר ה' אל תקלע בחיר סביב ומעמיד אבות
ביום בכח ביעקב ובכל יום ויום ואמר כה אמר ה' ירחת לחם בחלם ר' יוסי
פי' רש"י כלילה לן בחלום לחמתני לן אבל מי שאין בחלום ברוקח
כר תכילה ויושב ביציבה של אשלה ת"ל אבל ר' יוחנן ור' אבל מי אבל כל תכילה
ור"ח אבל מי אבל ר' חייא ור' יוחנן אבל ר' חייא לא אמר לי אחד
דוקקוק לחול ובעורין דשאל מאן אשיל בר כפחא לתמן וכו' ע"ם
פי' כפחא ע"כ בראשית ע"כ בתחנא ר' חייא בתרא ושאל לעפרא ואמר
עפרא כמה אית קשה קדל כתה אתי כתיבנון דכל אחמדי עיכלי יתכלון
כך כתה אית אניפא בוניכה קדישא דכתה סהיר עלמא שליטא דבריה
בראשי' אפר לה תתנני הלא יתקברון כך וכו' אשא מוסף רבינא חדא ואמר
עפרא אפר לה תתנני הלא יתקברון כך וכו' בתריכות דברים כפלתים לחדכי חזות לר' חייא
לתתלני כך וכו' לחר ת"ם לחר יתן יהיב הכל ברכם לבים מדל דהמות עלעת
לחר ר"ם הל לחיהן ל' חייא בחיהן דבונכה דחוריתה ת"ל ותכתב הוא
ובכתבי ולחיהון ותתיכתה לילך וכו' חזדעת ר' חייא ובכתב ואחר
נקלה קולקהן הנדקיה בהכה אל בחת ובכתה מולקת הכר ישחלי דוכה
לכך עלי כתיב להחיל מחובי יש ותוחרתיכם אחלת ע"כ ובלה בראה
כפ' המקבל דף ק"ו תשכח כר תכוה לתלישו דקחי בבית
דף קי"ב הקברות ת"ל מהו שיהלך בבגל חוב וכו' ת"ל דחיקה לי מלחת
הכר' ופי"ל לי' לגן ערן ת"ל מפיט גליתך כסי מקול משבי מטרפי
בפיית מקל כי הוה כתיב אפש דקלחר מלן לחכיל לעלמי ככרה בר
אבוה כפין שריכה חפ"ה לחייתי לגלגלת מפט גלגלת ריחה ובכי כ
פתליקר אשי יחכרי שלגיפה לחתנוחי ע"כ מכל וה פרחה מק לחי'
ובכיהכו בן יהודה בחו חי ומקלחר בגת לכתר בחיתת לי קרי חי
יום בסוף לילך להתקבל על קברי בדיקים רק כשהלך לשך בכתיות ו
ובתעבה רחה ברלחה בכתבי הלה"י ת"ל בשעה שהלך לבית הכנסת ושעה
שחולכין וחם רוחצים לחר הקהנסה כרוחף לחר החיים כי אין להם
חיות הלא מהם ואפשר שהם יבקשו בחרם ויעשהו ויתשוב שחות רוח
בקדש ואיהו הלא רוח הטומחה ח"ו לכן יזהר להם שלא שלא
להסתכל על קברי הבדיקים שמחוכים על קברי הבשים החרים לולא
יהיה לחם מלחמ פיחורים שיוכל להכריע פקלקולים ע"י יחודי ע"כ
וח"כ לפיהה נכי עלי הם מוטעים :

הלכות ר"ח

ג' ר"ח אותא בפ' ע"ם ר"ן פתח ולחר כה לחר ו' הלהים שבר בחר
בפניהים בקהונה קדוש יהיה בגוך וגו' הלי לקלל לחית ל

ואחר כ' לחברי וכו' ובשארית הלגטרן עלעת רחיתי וחיי' חזלי ומודיע לה
ג' קכ"ו לכתפיהו דצדיקי ובכלהו על מכרייהו וכו' כדין דתעבדין מצוותיהו ד
לצדיקי ותתכבדי ותחלון ושלטון למיהב חכרון ומודיעי להו מערת
דעלמת ובלהו עלאין בפתחת ת"ם ומודיעי לדרוש ולחיון לחיין
דתתעטרון בי"ע מלחכי עלאי חלוי כמיהו ובלהו מודיעין בשמיה
ושמיה חודיעת לקב"ה ובלהו בעלין רחמי על חיי וקב"ה תם על
עלמת בניהון וע"ד חמר שלמה ובכח תהי את התעים שכבר מה וכו'
נז' מסכת שבת ע"ם והמה כפלחים ובחם מכת דף קכ"ב הכהו קפולתי דהוו קבלי
דף קכ"ב בחרתא דרב כחנן בחו ר' לחלי בר יהבי ותנו ואחרו לי לרב כחנן
כחב בן בנברת לחת ואחר ליה ולהו לחמר רב מרי שתיהי בדיקי דהוו
עפרא ת"ל ומהי מרי דלא ידענה ת"ל ומת קדת כתיב ויסוב הכעפר הל
לחרץ כשהיה ת"ל דלקדיין קפלת לה לקדיין שבלי דכתיב ובקב
עצמות קבלה כל מי שיש לו קבלה בלבו עמותיו מקדיצין כל שחין לו
קבלה בלבו אין עצמותיו מקריצין ע"כ וע"ם וח"ם לפרש הפסוקים
פי' פסוקים וירלו לחי יוסף כי מת אביהם וילחמרו לו יפטיכו יוסף והשב ישיב לנו
שם ויחי לת כל הרעה אשר גמלנו אותו וגו' ויאחר לליכם יוסף הל תרלו וגו'
ופקד יפקוד לליכם לתעבה לתיכם את עצמותי מזה ע"כ ופ"ד ת"ם
כי הקדמכו מי שיש לו קבלה בלבו לתיכם מחי שעשה לו היה רעה
או עצמותיו מקריצין והשב כתן לחי יוסף עלה תורת עליהם שים לו
קבלה בלבו להתעקם מהם וש"י שפיר הפיב יוסף הל תרלו ויהיה לך
לעיון כי והעליתם את עצמותי מזה ולא יהיו מקריצין ופ"ו ויחי ע"
תם"ד דתקן דלישנא מעלמת דת את תתקריני וכו' ע"ם ועיין בפ"י מאיתו
ר' יוחנן ר' יוחנן הוו שקלי וחולי בבית המקדות וכו' ע"ם וכפ"י
דתעבית לפה יוחנתן סם"ב ר' לוי בר חיתא ור' חניכה חד אמר חבו
חפוזים לכפרן כאיתים וחד אמר כדי שיכנסו החתים בחיתים עלינו
ביום קושה ועלנו בנגב ויבא עד תכרון אחד רבה מלחמ שפיר' בלב
מעת תרגלי' הלך להסתטח על קברי אבות ת"ל אל תבואו השולם ונקשו
פלי החיים בכל יום ויום ואמר כה אמר ה' אל תקלע בחיר סביב ומעמיד אבות
ביום בכח ביעקב ובכל יום ויום ואמר כה אמר ה' ירחת לחם בחלם ר' יוסי
פי' רש"י כלילה לן בחלום לחמתני לן אבל מי שאין בחלום ברוקח
כר תכילה ויושב ביציבה של אשלה ת"ל אבל ר' יוחנן ור' אבל מי אבל כל תכילה
ור"ח אבל מי אבל ר' חייא ור' יוחנן אבל ר' חייא לא אמר לי אחד
דוקקוק לחול ובעורין דשאל מאן אשיל בר כפחא לתמן וכו' ע"ם
פי' כפחא ע"כ בראשית ע"כ בתחנא ר' חייא בתרא ושאל לעפרא ואמר
עפרא אפר לה תתנני הלא יתקברון כך וכו' אשא מוסף רבינא חדא ואמר
עפרא אפר לה תתנני הלא יתקברון כך וכו' בתריכות דברים כפלתים לחדכי חזות לר' חייא
לתתלני כך וכו' לחר ת"ם לחר יתן יהיב הכל ברכם לבים מדל דהמות עלעת
לחר ר"ם הל לחיהן ל' חייא בחיהן דבונכה דחוריתה ת"ל ותכתב הוא
ובכתבי ולחיהון ותתיכתה לילך וכו' חזדעת ר' חייא ובכתב ואחר
נקלה קולקהן הנדקיה בהכה אל בחת ובכתה מולקת הכר ישחלי דוכה
לכך עלי כתיב להחיל מחובי יש ותוחרתיכם אחלת ע"כ ובלה בראה
כפ' המקבל דף ק"ו תשכח כר תכוה לתלישו דקחי בבית
דף קי"ב הקברות ת"ל מהו שיהלך בבגל חוב וכו' ת"ל דחיקה לי מלחת
הכר' ופי"ל לי' לגן ערן ת"ל מפיט גליתך כסי מקול משבי מטרפי
בפיית מקל כי הוה כתיב אפש דקלחר מלן לחכיל לעלמי ככרה בר
אבוה כפין שריכה חפ"ה לחייתי לגלגלת מפט גלגלת ריחה ובכי כ
פתליקר אשי יחכרי שלגיפה לחתנוחי ע"כ מכל וה פרחה מק לחי'
ובכיהכו בן יהודה בחו חי ומקלחר בגת לכתר בחיתת לי קרי חי
יום בסוף לילך להתקבל על קברי בדיקים רק כשהלך לשך בכתיות ו
ובתעבה רחה ברלחה בכתבי הלה"י ת"ל בשעה שהלך לבית הכנסת ושעה
שחולכין וחם רוחצים לחר הקהנסה כרוחף לחר החיים כי אין להם
חיות הלא מהם ואפשר שהם יבקשו בחרם ויעשהו ויתשוב שחות רוח
בקדש ואיהו הלא רוח הטומחה ח"ו לכן יזהר להם שלא שלא
להסתכל על קברי הבדיקים שמחוכים על קברי הבשים החרים לולא
יהיה לחם מלחמ פיחורים שיוכל להכריע פקלקולים ע"י יחודי ע"כ
וח"כ לפיהה נכי עלי הם מוטעים :

הלכות ר"ח

ג' ר"ח אותא בפ' ע"ם ר"ן פתח ולחר כה לחר ו' הלהים שבר בחר
בפניהים בקהונה קדוש יהיה בגוך וגו' הלי לקלל לחית ל

ועיר כתר שלה שוה לכתר שלו ופניה כפניו וחסרת משכה כמש דברי' והנה ראשה כנגד כתפו שלו לבד (כאשר הארכתי בסוד זה) מהם נרם עון אדה"ר ומהם הקטרוג וע"ז אמר לה לכי למטי ומעטי את עצמך שלא יהי' בה שיעור קומתו וכמשית ראש לשועלים שהם למטה בבריאה וכו' והנה בר"ח יש לה ב' עליות א' בתפלה ועוד במוסף וזהו תקריבו עולה ליהו"ד שאנו מעלים אותה שתעלה ו ותתקרב ליה"וד ואומר פרים אילים וכבשים הם אי"ן שהם כנגד חג"ת ואח"כ בתורת מוסף עולה עד ראש ז"א ולכן אנו אומרים כתר והענין שעיר לחטאת הוא ליתן חיות מעט אל הקליפות כדי להעלות מתוכם הבתי' שהיא בתוכם שהיא מלכות דעשי' סוד י"א סימני קטורת (ע"ל דף ע"ו סוד קטורת ע"ב נ') וכל זמן שלא בניע להבטל מכל וכל כדכתיב בלע המות לנצח אין אנו יכולים ל להעלות בתי' החיות זה שבהם אם לא שיתן להם איזה חיות קצת להעמידם כדי שתעלה וזהו ענין שעיר דר"ח שהוא חלק החיות שלהם ובזה אנו יכולים להעלות הקדושה המחי' אותם ולכן השעיר הוא חטאת שהוא בניקום בענין והחטאת שהוא בקליפות וגם הכ[illegible]ה להיו' מחטא ומטהר אותה בבחי' שבהם ולהעלותם מבניהם וזהו לחטאת כי העולה שהקריבו תחלה תקריבו עולה ליי' כתיב אין להם חלק כלל כי עולה כולה כליל ליי' ולכן אין אנו יכולי' להפרד אותה מ הבחינה מבניהם אבל בחטאת שהוא שעיר ואנו נותני' להם חלק חיות קצת אנו יכולי' להעלותם ע"כ ומכאן רא' מה שכבר הארכתי ויהי מקץ הימים כשיהיה קץ שם לאחור ואז ופרעה אלם להכרית לרשעים כידוע ולקיים ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ גם לקיים מחה תמחה וכנ"ל וברעיא מהימנא מביא שם ע' תנ"ט פרים בני בקר שנים אלין אינון דאמרה סיהרא דהיך ישתמשון בה כחדא ואומירת גרמא תתותייהו ואיל אחד דא איל דיצחק וכו' אברהם לאן איל אלא בגין דאתער תמן עמו אתכניש אברהם דלא יחמי ליה ומאן איהו שעיר דר"ח וכו' יצחק אשתכח תמן דאחייא דיליה לגבי כתרא על חורדיה (ע"ל דף כ' ע"א מן דורדייא אלין) יעקב אשתכח תמן לתברא אנפוי יוסף דאיהו שטן דיליה וכו' ע"ש ומביא שם על פסוק ושעיר עזים א' לחטאת ליי' אמאי אקרי חטאת בגין דאיהו חטאת ונמסר' דחטאת א"ר אלעזר והא תנינן דכתיב ליה"וד אלא ליי' א אתקריב ודאי דכתיב לכפר לתברא אנפין ולא יתקרב למקדשא יהבי דא חולקא לסמאל ואכיל ליה ולא אכיל בשאר קרבנין ודא איהו לחודיה דלא אשתתף אחרא עמי' למיכל ביה (ושם קודם לזה מביא ושלח ביד איש עתי המדברה ושלח כד"א מכאן היא שלוחה לאד"מי לעשו אוף הכי לתברא רוגזי' דסמאל דלא יתקריב למקדשא לקטרגא לכלבא דאיהו רעב ומאן דבעי דלא נשיך ליה יהיב בשרא למיכל או נהמא וישקי ליה מים ורזא דמלה אם רעב שונאך האכילהו לחם וגו' (ע"ל דף ו' שכתבתי בסוד חלם ובסוד מים ע"ל מה שכתבתי על פסוק בקהלת לשחוק עושין לחם) וע"ל דף י"ד ע"ב בביאור נמ' מ"ט עיזי מסגי ברישא תבין כל הנ"ל :

ברכת לבנה

הובא בסידור האר"י ז"ל וז"ל כתבו המקובלים שאין לקדש הלבנה עד לאחר שבעה ימים למולד כי כי אחר ז' ספירות שם מקומה כ"אב"ד חג"ת בס' פנחס ע' ע"ם ובראשי חדשיכם אמרו רבנן דמתניתין דכד הוו מקדשין ירחין על פי ב"ד הוו משיאין משואות בראשי ההרים והוו אמרין כזה ראה וקדש וכו' והאי איהו אסתכלות דילי' לשית סטרין דכליל לון תפארת דאיהו ו' גדולה גבורה תפארת נה"י נקודה דנגיד עליה מלגאו היא חכמה והאי חוט דאסחר לה כתר והיא נקודה איהי לזמנין עטרה ולזמנין כסא לשית עלי' לזמנין פרסקלהדום דגליו ואמאי אתקריאת לבנה על שום לבון הלכה דאיהי מלגאו כל כבודה בת מלך פנימה ובאשא דבינה דכתיב עלה היא מתלבנת ורזא דמלה אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ואף דהות אדכ"י דילא סומקא בגבורה דתמן בינה אתלבנת משט' דחסד דתמן חכמה (ע"ל דף ד' כמשל של עשר ספירות) ואתהדרת יה"וד ומאן גרים לאתהפכא מדינא לרחמי צדיקים גמורים (והוא כי אית' בס' הרוא תניא ר' בגלילי אמר צדיקים יג"ט שופטן וכו' ע"ל דף כ"ה ע"ד וכן דף כ"ו ותראה פלאים וגם תבין מאמר הנ"ל) משט' דען הדעת טו"ר איהי קליפה דיליה תשובה אם בהדת שתורה באה ומה"ר שמחה ושפלה איננה והיא כסא ולית לה מדילה אלא ההוא חוט דנהיר בה וכו' בלילי' דאיהי גלותא ואתעבר מינה בימא דאיהו שלמא דאתי דכי' וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפי' אבל

מאמר פ' פנחס ע' ת"ם

איסרא דען החיים ההיא נקודה דלגו מינה איהי כמבועא דלית ליה פסק דכתיב בה וכמוצא מים אשר לא יכזבו מימיו ואתקריאת אילת אהבים משט' דחסד דאיהו אהבת עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד ע"כ ע"ל דף י"א עד גמילה ובצירוף דף כ"ה ותראה פלאים ובזה יש להאריך באור התורה כדי להעביר מן השכינה לבושה דקדרונית' ד דשטין ולאתהדרא לה ברזין דאורייתא וגם תשובה וכנ"ל דף ט"ו ודף ע"א גם ע"ל מה שכתבתי בביאור מאמר בשנת היובל הזאת תשובו איש אל אחוזתו דמסיים מאן יזכה להאי אורכא מאן יתקיים בקיום דתי' בין האי ויאמר וע"ד אצטריכא בכפשאי א"ל הא תנינן יהי אור יהי לה אור ואור בתשובה יתקדם כלא ע"כ ולזה תבין מה דאיתא בפ' פנחס ע' ת"א ע"ל דמסיים תרועה בי' ייתי פורקנא דאחוי דוחקא בתר דוחקא וכו' כיון דשאר עמין מעכבין לון בגלותא ד דוחקא דלהון מקרב פורקנא וכו' ע"ל דף י"ב ע"א מאמר הנ"ל גם כבר הארכתי מה דאי' בפ' קדושים ע' קס"ד ע"ל דף ס"ו ע"ב דודאי כד בר נש איהו תותא דמסיים ואי לא חזרין אנא אעמיד לון מלכא וכו' ויהדרון בעל כרחייהו וכו' לוז קאמר דוחקא דלהון מקרב פ פורקנא ע"ל דף ע"א ע"א בחזור לטעם למה דוקא מברכין ברכת לבנה אחר ז' איתא בפ' וארא ע' כ"ד ת"ח מלכותא קדישא לא קביל מלכו שלימתא עד דאתחבר באבהן וכד אתחבר בהו אתבני בבנינא שלימו מעלמא עלאה ועלמא עלאה אקרי שבע שנים בגין דכלהו ביה (כי מן בינה עד המלכות הם ז' ספירות חג"ת נהי"ם) וסימנך ויבנהו שבע שנים דא עלמא עלאה ולא כתיב ויבנהו בשבע שנים כד"א כי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ מאן ששת ימים דא א אברהם דכתיב אלה תולדות השמים ואת הארץ בהבראם באברהם ואברהם ששת ימים אקרי (הוא כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בסוד חג הסוכות ביום הראשון של חג הסוכות נכנס בחי' חסד שבחסד ולכן או אנו עושין י"ט כי אז נכנס חסד הגדול שבכולן כי הוא יומא דכליל כלהו יומין כי הוא נקרא יומם יצוה יי' חסדו כי הוא יומא דכליל כלהו יומין ע"כ ובפ' אמור ע' קנ"ו בסוכות תשבו חסד חדא דכלהו קטירין ביה דכתיב כי ענן יי' עליהם יומם וכתיב ובעמוד ענן אתה הולך לפניהם יומם דא הוא ענבא דאהרן דכתיב יומם יצוה יי' חסדו וענבא דא נטיל עמי' חמש אחרנין ע"כ והקדמנו מה דאי' בפ' בראשית ע' כ"ת אברהם ואהרן דאחידן בהאי חסד וא"כ כמו שאהרן היה חסד וכליל כל החסדים של כל הימים כן אברהם ולוז קאמר ואברהם ששת ימים אקרי ובפ' בראשית ע' ע"ט ר' יוסי שאל על זה ואמר האי ששת יומי בראשית דקא תנינן מאן איהו א"ל היינו דכתיב ארזי הלבנון כמה דאינון ארזי' נפקי מן לבנון ה"כ אינון שית יומין נפקין מן בראשית ואלין שית יומין קא פריש לון דכתיב לך יי' הגדולה ה הגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל וגו' דא צדיק בשמים דא ת"ת ובארץ דא כ"י ע"כ ובפ' ויצא ע' שע"ג ת"ח דוד בעא לאתבנא במלכו שלימתא ולא אתבני עד דאתא ואתחבר באבהן וקאים שבע שנים לאתבנאה בגווייהו לבתר שבע שנים אתבני בכלא ואתיישבי מלכותא די לא תעדי לעלמין ע"כ ושם ע' שכ"ו ויאמר יעקב אל לבן אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה וכי מה דעתוי דיעקב דלא קאמר עשר ירחין או שתא חדא (ר"ל הלא גם החדשים הם במלכות וע"ל דף קי"ג ע"ב מה שכתבתי ע"פ מאמר פ' כי תצא ע' תק"לו שנה אחת יהיה נקי לביתו דהא שנה איהי כלה וגו') אלא יעקב בחכמתא דלא יימרון דהא בגין תיאובתא דשפירו דרחל עבד אלא בגין חכמתא דסיהרא בת שבע היא וכולהו שבע שנים עלאין שרן עלי' דיעקב עד לא נסיב לה רחל למיתב גבה כדקא יאות דהא יעקב נטל כלהו בקדמיתא ולבתר אתא לגבה בגין לאשכחא איהו שמים ואיהי ארץ ורזא דמלה דכתיב ויהיו בעיניו כימים אחדים מאי כימים אחדים אלא כלהו שבע שנים שקיל לון בעיניו כאינון עלאין דאינון אחדים דלא מתפרשן וכלהו חד דמתקשרן דא בדא ע"כ וכו' ע"ש והוא נפלאים ועיין בפ' ויקרא ע' ו ע"ל בסוד ברכות נשואין דף ק"ד ע"ד מכל זה תובנא דאין לקדש את הלבנה שהיא רומז על השכינה עד אחר ז' ימים וכן פסקו הפוסקים ואין לזוז מזה והחכם עיניו בראשו והנה תראה שאנו אומרים בברכת הלבנה וללבנה אמר שתתחדש עטרת תפארת לעמוסי בטן העתידים להתחדש כמותה בסידור האר"י ז"ל פי' שהבטיח את הנוקבא הנקרא לבנה שתתעלה למעלה ועיר אפין הנ' ת"ת אל הבינה וכו' ע"כ וכאשר כתבתי לעיל בסוד והיה אור הלבנה כאור החמה ואור החמה יהי' שבעתי' ע"ל דף כ"ו ע"ג בסוד ועתה יגדל נא כח אד"י של יגדל הוא

מאמר פ' וארא ע' כ"ד

מאמר פ' אמור ע' קנ"ו

מאמר פ' בראשי' ע"ט

מאמר פ' ויצא ע' שע"ג

מאמר פ' כי תצא ע' תק"לו

ת״פ בראשית ע׳ מ׳

דכתי׳ . ואיתא ○בת״פ בראשית ע׳ מ׳ ז״ל אבל כשמתין דישראל נפקא מגו גופא לההוא אילנא ומתמן פרחין כשמתין לגו האי ארץ גו מעהא לגו לגו ורזא כי תהיו אתם ארץ חפץ וע״כ ישראל בן יקיר דהמו מעהא עלייהו ואקרון העמוסים מני בטן ע״כ . ואיתא ○במאמר פרשת לך לך ע׳ רל״ב ז״ל אמר ר׳ יצחק הא כתיב ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן דא הוא סמכא דעלמא קאים עליה ואיהו אשקי לגנתא וגנתא אשתקי מניה ומניה עביד פירין וכלהו פירין פרחי בעלמא ואינון קיומא דעלמא קיומא ד דאורייתא ומאן אינון נשמתין דצדיקייא דאינון פרי עובדוהי וכו׳ . ועל דא אקרון ישראל דאית לון נשמתין קדישין בנין לקב״ה כד״א בנים אתם ליהוד אלהיכם בנים ודאי איבא דעובדוהי עד כאן :

ת״פ לך לך ע׳ רל״ב

ועיין לעיל דף ט׳ ע״ב מה שכתבתי בפי׳ מאמרי אקלא ובסוד המיילדת . ולזה אנו אומרים העמוסים מני בטן העתידים ל להתחדש כמותה אבל מי גור יגור אתך בעניותך הוא דעלך יפול וכנ״ל בערב ראש חדש . ועיין לעיל מה שכתבתי בביאור מאמר פרשת בשלח ע׳ פ״ה . וכדין זקפין רישיה כל מאן דאחידו בה . ראה תראה מה דאיתא בא״ח סי׳ תכ״ו תנא רבי ישמעאל אלו לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בכל חודש דים אמר אביי הלכך מברכין מעומד מרימר ורב אשי מכתפי להו ומברכי פי׳ דרך חשיבות להקביל פני השכינה דרך כבוד . והנה איתא בסידור האר״י ז״ל שיש לומר מזמור הללויה הללו את י״י מן השמים הללוהו במרומים וגו׳ עד ולא יעבור . ולא יעבור בכלל כי יעבו״ר גימטריא רפ״ח דאיהו רפ״ח ניצוצין כמספר דו״יד מל״ך ח״י וקי״ם גימטריא רפ״ח עד כאן . ועיין לעיל דף ה׳ ודף נ׳ ותראה נפלאים . ועיין לעיל דף פ״ו ע׳ ד׳ בביאור מזמור הללויה כי טוב זמרה לאלהינו וגו׳ . ועיין לעיל דף ט״ו ע״ד בסוד דויד יפ״ה עינים וגו׳ . ועיין לעיל בדף ל״ה ע״ג וע״ד אפם קיימו לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו לסמאל הרשע . וילך מן האדם . ויש במזמור הזה קכ״א תיבות כנגד שם אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה שעולה קכ״א עיין שם דברים נפלאים . ובזה נ״כ תבין מזמור הללויה הללו את י״י מן השמים יהללו את שם יהוד בסידור האר״י ז״ל ההוא דסתים . כי הוא נוה ונבראו ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור כי הא דקאמר יהללו את שם י״י ההוא דסתים אבם קיימו מה דאיתא ○במאמר פרשת האזינו ע׳ תק״ס עיין לעיל דף ק״ה סוף ע״ג המתחיל בצניעותא דספרא דהא (י׳) עלאה (י׳) תתאה וכו׳ כל אינון עלאין בעתיקא תליין וכו׳ דהא שמא דעתיקא קדישא אתכסיא מכל וכל וכו׳ ע״ש . ולזה קאמר יהללו את ה׳ ההוא דסתים כי זהו ויעמידם לע״ד כי ז״ל במאמר פרשת ויחי ע׳ קל״א בבקר יאכל עד מאי בבקר יאכל עד ההוא אתר דכתיב ביה ושבת עד ה׳ אלהיך (כי ז״א נקרא ע״ד כדמסיים שם בטחו בי״י עדי ע״ד ושם במאמר הנ״ל אלין אתוון דתליין בעתיקא קדיש׳ תליין לקיימא (י׳) דלתתא וכו׳ והו ויעמידם לע״ד אבל עד אימת יהיה זה הגלות אין ומה להכרית לרשע דאיהו סמאל ובמה להכרית וקאמר חק נתן ולא וגו׳ איתא בסידור האר״י ז״ל זה לשונו חק״ נתן״ ולא״ ס״ת קנ״א גימטריא אל״ף ה״ה יו״ד ה״ה) וכנ״ל דינרשהו ואז מרמז יעב״ור סוד ע״ב רי״ו ע״כ שמכן ורי״ו אתוון הנרמזים בתיבת וכב״ן נדיקים ירשו כי תעביר ממשלות זדון סמאל לילית והוא כי לא תתפיים מטרוניתא עד שירא׳ נקמה ברשעים קללו ולכך קאמר תכף אחר זה וירם קרן לעמו וגו׳ וע״ל דף כ״ב ע״ג וירם קרן דא כנסת ישראל . וקאמר הללו את ה׳ מן הארץ (יסוד עפר אש׳ תנינים וכל תהומות אש וברד יסוד א״ש שלג וקיטור יסוד המים רוח סערה סוד הרוח וכו׳ כי הוא סוד אמ״ש וע״ל דף קי״ג ע״ב וע״ג דברים נפלאים . והקדמנו כי רי״ו אתוון וע״ב שמכן הוא גימטרי׳ רפ״ח ודפ״ח גימט׳ דוי״ד מל״ך ח״י וקי״ם וע״ל דף י׳ ע״א מסוד כנור דוד ותבין כל סוד הנ״ל כי בפסוק הזה וירם קרן יש י״א תיבות וכו׳ ומשם תבין הכל .. גם ראה תראה דף י״ב ע״ד ודף י״ד ע״א כי דוד יהיה מלוי דויד כי יתבטלה הארורה

ע״פ פנחס ע׳ תכ״ט

כדכתיב בקרא שעיר עזים אחד לכפר עליכם ואיתא ○במ״פ פנחס ע׳ תכ״ט ושעיר חטאת א׳ אמאי אקרי חטאת בגין דאיהו חטאת ומסטרא דחטאה אמר ר׳ אלעזר והא תנינן דכתיב לה׳ אלא לה׳ אתקריב ודאי דכתיב לכפר לתברא חנפין ולא . יתקריב למקדשא וכו׳ ע״ש : ושלת לכפר כדאיתא בגמ׳ ניטין קב״ה בעי לחרובי ביתיה ובעי לכפורי ידי׳ בההוא נבלא ע״כ . וזהו ג״כ פי׳ והוא רחום יכפר עון ואיתא ○בת״פ בראשית ע׳ ק״ה ז״ל והוא רחום יכפר עון דא סמאל דאיהו נחש ע״כ והא דוודייק דא סמאל דאיהו נחש כי איתא עוד ○שם ע׳ קל״ו ואית סמאל ואית סמאל ולאו כלהו שוין אבל ההוא דסטרא דחויא איהו לטיא על כלא עד כאן :

ת״פ בראשית ע׳ ק״ה

גם שם יואמר ע׳ קל״ו

ולזה קאמר והוא רחום יכפר עון היינו שיכרית לגמרי לרשע ולקיים בו מה שנאמר את זכר עמלק אני שלמעלה ואתם שלמטה למי לסמאל דאיהו נחש אותו אכרית לגמרי . שהוא מוער משאינו כן לשאר א״ה שהם חיות השדה שהם תחת סמאל השני יגיירו ויטו שכם אחד לעבוד את י״י ועיין לעיל שוה דוותי (יעת״ו) (והד״נ) (כ״א) כי יעתו מרמו יטו כלם שכם אחד לעבדך אבל והד״נ כ״א כי הרשע שהוא שקר שהוא קרק״ר יהיה לעקר לגמרי ויהיה מן קרק״ר א״ת ב״ש דנ״דנ שהוא גימטריא דוד וכנ״ל וקאמר שם ברוך עושך ברוך יוצרך ברוך בוראך ברוך קונך ומדלג נפ׳ להעלות עשיה ליצירה ויצירה לבריאה ובריאה לאצילות גם מרמז נפ׳ להעלות כה״י בחנ״ת באופן שתעלה המלכות למקומה כי במיעוט ירה ירדה תחת היסוד כשם שאני רוקד לנגדך ואיני יכול ליגע בך כך לא יוכלו כל אויבי ליגע בי לרעה להגיל המלכות דבריאה יצירה עשיה מן הקליפות ויאמר פסוק זה כיושר ובהיפך בחרב פפיות להמשיך הקליפות על שונאי ישראל (הא דמדייק להגיל המלכות דבי״ע וכו׳ משום דאיתא ○במאמר פרשת כי תצא ע׳ תקל״ו אפם

ת״פ כי תצא ע׳ תקל״ו

קיימו ואחרי סתרא תורה דאינון ירתין נשמתין מסטרא דמלכותא קדישא דאיהי כלילא מעשר ספירין דמאן דירית להו זכי לה וכי לעשר ספירין בלא פרודא עשר ולא תשע (והוא כי איתא ○במ״פ פנחס ע׳ תי״א ועוד אבנ״ט דה״ו וא״ט אדם (י׳) ייחוד דילה

ת״פ פנחס ע׳ תי״א

מלכות עשיראה דאדם תשע איהו לקבל תשע אתוון עד כאן . לזה קאמר כאן זכה לעשר ספירין בלא פרודא עשר ולא תשע דאי הוה ירתין למלכותא יחידאה הוו תשע בפרודא מינה ובגין דלית תמן פרודא אמר בעל ספר היצירה עשר ולא תשע . ואי תימא דסליקא לעילא מעשר שמא מפרש יו״ד ה״א וא״ו ה״א יו״ד ד דמתייחד בה לא סליק לעילא מעשר ובג״ד י׳ ולא י״א (והוא כי ז״ל במ׳ פנחס ע׳ תע״ו אח״ר כליל ט׳ ספירהן דאיהי א״א אין סוף ח׳ תמניא ספירהן מחכמה עד יסוד ד׳ מלכות קונא דילה בה א אשתליימו לעשרה דאינון יו״ד ה״א וא״ו ה״א ד׳ כלילא מד׳ אתוון יהו״ד ע״כ ולז״ק וא״ת דסליקא לעילא מעשר שמא מפרש וכו׳ אבל מאן דמחבר יו״ד דאיהו אות ברית קודש בשפחה דמטרוניתא כלילא מי׳ כמ״ד דע״ו סמאל אתדן בגיהנם דמאן דירית ברתא דמלכא מלכות לא זכה לה אלא ברא דמלכא דכתיב בני בכורי ישראל מסטרא דא אתקריאו ישראל בנין לקב״ה הה״ד בנים אתם ליהוד אלהיכם ומלכות דא דאצילות אית לקבלה מלכות דבריאה ואיהי מלכות למלאכי׳ דבריאה ואיהי נערה דמטרוניתא משמשא דיליה ואיהי דינקא דגבירתא דילה כלולה מי׳ האי כתובין דישראל יכילת לאתחללא בין אומין דעלמא אבל מלכות דאצילות דקב״ה עלה אתמר אני י״י הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכו׳ ועם כל דא מאן דאחלל נערה דמלכא אתחשיב ליה כאלו מחלל מטרוניתא דיליה ע״כ וכו׳ ע״ש : ולזה קאמר להגיל המלכות דבריאה וכו׳ ג וקאמר תפול עליהם אימתה ופחד בגדול זרועך ידמו כאבן ידיוו וגו׳ שלשה פעמים כמו שהשכינה שהיתה בגלות כאלמתי דומיה בנקמה כך תפול עליהם כאבן ידמו וכו׳ דויד מלך ישראל חי וקים נ״פ גימ׳ רפ״ח כי כשתעלה השכינה לא יהיה עוד בירורים ברפ״ח ניצוצין (והוא כי כבר הארכתי לעיל אין בן דוד בא עד שתכלה פרוטה מן כי״ס פר״ט ו״ה וכנ״ל בסוד נשואין עיין לעיל דף קי״ד ע״א . והנה כבר הארכתי לך שכל סוד רפ״ח ניצוצין וכל סוד הנ״ל הכל מרומז בכוונת הידים ואף המרכבה של המלאכים ד׳ מיכאל רפאל גבריאל נוריאל שהם כנגד ד׳ יסודות אמ״ש עפר אשר כאמ׳ ובאיכוד רשעים רנה דמיכאל גבריאל נוריאל רפאל שלטין על ד׳ סטרין טבין וכו׳ הכל כאשר כרסם לעיל אשר לעומתם ד׳ אנפין עון משחית אף חימה ומויד דמתעברין אלין קליפין מבר כש שלט עלי׳ אילנא דחיי בע״ב דאינון י׳ י״ה יה״ו יהו״ד וכו׳ אזי רנה לצדיק וע״ל בסוד הבדלה אפם קיימו כמשנתא דקא מברכן על אשא אזדמנן ארבע דתיכין ארבע משריין וכו׳ בג״כ בעיגן לאסכייא הכי ארבע אצבען ידא דימינא ולאנהרא לון . ותבין סוד שאו ידיכם קדש וכו׳ מה שכבר הארכתי לעיל :

הלבות

הלכות פסח

איתא °בז״פ פנחס ע׳ ת״ם ו״ל ובחודש הראשון וגו׳ ר׳ אבא פתח
כאיל תערוג על אפיקי מים כן נפשי תערוג אליך אלהים וגו׳ האי קרא
הא אוקמוה כתיב הכא איל וכתיב התם אילת השחר וכלא חד ·
בגין דאית דכר ואית נוקב׳ ואע״ג דאית דכר ואית נוקב׳ האי איל
איהו אקרי דכר והוא אקרי נוקב׳ הה״ד כאיל תערוג ולא כתיב
יערוג וכתיב אילת השחר וכלא חד מאי אילת השחר אא דא איהי
חי׳ חדא רחמנית דלית בכל חיון דעלמא רחמנית כוותיה בגין
דכשעת דדחיקת שעתא ואצטריכא למזונא לה ולכל חיון איהי
אזלת למרחוק וכו׳ ואובילת מזונא ולא בעאת למיכל עד דתיתי
ותהדר לאתרהא מאי בגין דיתכנשון לגבה שאר חיון ותחלק
להון מההוא מזונא וכו׳ וסיין ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה
וכו׳ · וכד ייתי נפרא דאקרי שחר ייתי לה חבלים דגלותא ·
ובג״ד אתקריאת אילת השחר על שם קדרותא דצפרא דחבלים לה
כיולדה הה״ד כמו הרה תקריב ללדת תחיל תזעק בחבליה אמר
רעיא מהימנא בההוא ומנא אלין אחרי דחכמתא אחרי קבלה אחרי
דוי תורה דחיקת לון שעתא וכו׳ דדחקת לון שעתא בכמה נשיכין
דיצ״הר דחויא דנשיך בכמה דוחקין ומאי איהו דאמר כאיל תערוג
על אפיקי מים דאורייתא לגבי שכינתא ולית תורה אלא עמודא
דאמצעיתא (היינו סוד ו׳ אילנא דחיי וכאשר הארכתי לעיל)
דיהון אלין אפיקי מים בצערא כינוקא בעביותא ואילין איהון חבלים
וצירים דיולדת דאיהי שכינתא דאתמר בה ותגל יולדתך (וכזה
מזמור בתהלי׳ סי׳ קכ״ט
תבין °מזמור בתהלים סי׳ קכ״ט שיר המעלות רבת צררוני מנעורי
יאמר נא ישראל רבת צררוני מנעורי גם לא יכלו לי על גבי חורשו
חורשים האריכו למעניתם י״י צדיק קצץ עבות רשעים וגו׳ עד סוף
המזמור · והנה כי הארכתי לעיל דף י׳ ע״ג כי יעקב הוא כנד כנלה
וישראל כנד שם יהו״ד הוא סתרי תורה · והקדמנו כי אחרי דוין
דחיקת לון שעת׳ בלוה נשיכין דיצ״הר וכנ״ל ולז״ק רבת צררוני מנעורי
יאמר נא ישראל דייקא שין הנקרא׳ בשם ישרא׳ על זו הרשע סמאל
ונחש אשת זנונים עבד מטונף ושפחה מטונפת צררי׳ ולכן קאמר
בלשון כפל רבו׳ צררוני מנעורי יאמר נא ישרא׳ כי ע״י סוד התורה
הקדמנו לעיל בכל הדף ו׳ כי ע״י סוד התור׳ להכרי׳ לעבד ושפחה הנ״ל
ותשוב המלוכ׳ לבעלי׳ ע״ל דף ח׳ ע״ג גם הקדמנו לעיל זה דאית׳ בפ׳
פנחס ע׳ת״נ ומין איהו סמאל וכל סייעת׳ דילי׳ לקטרגא להוא חויה
וכו׳ ע״ל אבל הבשורה י״י צדיק קצץ עבות רשעי׳ והנה מדייק עבות
והם נ׳ אית סמאל ואית סמאל וכמו שהם נ׳ רשעי״ם והם עבו׳ נ׳ כיחד
ע״פ בשלח ע׳פ״ח
וגו׳ · אבל הקדמנו °ת״פ בשלח ע׳פ״ח ע״ל דף י״ט ע״ג בפסוק י״י
אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ כד בעא קב״ה לתבר׳ חילא דשאר
עמין עע״ז ואתקיף דינ׳ עליהו וכו׳ אשר תנה הודך על השמים וכו׳ ·
וע״ל נ״כ דף ע״ח ע״ב ודף ע״ט תאמר זה ופירושו ואוי אם יכוין בסוד
הנ״ל אוי שלטנות דשאר עמין עע״ז אתעבר וסוד הנ״ל יותר בביאור
מרומז בפסוק שיר המעלו׳ ממעמקי קראתיך ה׳ ע״ל דף י״ח ע״ב ביאו׳
מזמו׳ הנ״ל וכשיכוין בסוד זה הכל הוא סוד אשר תנה הודך ואז יש
להכרי׳ לרשעי׳ וספיר סומכי ב׳ מזמורי׳ כי אתה אות׳ רבת צררוני יאמר
נא ישרא׳ וכנ״ל ה׳ צדיק קצץ עבו׳ רשעי׳ אבל צריך לתחל׳ להוסיף סוד
תנ״ה הודך על השמי׳ וכאשר הארכתי ג״כ ז״פ בשלח ע׳פ״א ה׳ איש
מלחמ׳ על כן יאמר בספר מלחמו׳ ה׳ את והב בסופה · ואת הנחלים
תאי ארנון וזה נעלא׳ דחביבותא דלא אתפרשן והנה ע״ל דף ע״ח וע״ט
ולזה בא מזמור תכף שיר המעלו׳ ממעמקי קראתיך ה׳ היינו שכוונתי
בסוד הנ״ל א״כ יש בידי כח ה׳ להכרית לרשעים הנ״ל : ועוד כלא
הקדמנו ע״ל דף ס״ט ע״א בפי׳ מזמור י״י לא גבה לבי והמזמור הוא
מזמור קל״א בתהלים
°מזמור קל״א נ׳ עמוה להו למי שאין כן נאוה אין למשאל שליטה
לנ״ק תכף מזמו׳ ממעמקי קראתי׳ י״י לא גבה לבי ולא רמו עיני וא״כ אין
לו שליטה כי לזה מסיים המזמור א״כ הוא יחל ישרא׳ אל י״י מעתה ועד
עולם והנה בסדורים הנדפסים בפי׳ מזמור זה ז״ל שזה אמר דוד
על עצמו ואמר זה המבין בשה שיר המעלו׳ שהם על הגלו׳ כלומר כי כמו
שהתנהגתי אני כן יתנהגו ישראל בגלות בשפלות ובזה ירחם י״י עליכם
כי רם י״י ושפל יראה לפיכך אמר בתכלית המזמור יחל ישראל אל
י״י אמר לא גבה לבי בסתר ולא רמו עיני בגלוי בגדולות
ובנפלאות ממני בדבר האלוהות לא התפארתי בלבי שאוכל
להשיג ואדע הדברים וסודות התורה שויתי ודוממתי נפשי
כגמול עלי אמו כמו התינוק שנגמל משדי אמו שיתחיל מעט
להתבונן בענין גדולו ומהלך מעט מעט ועדיין איננו נסמך על

עצמו אלא עלי אמו שתדריך ותרגילהו מעט כן שמתי שלא תשוט
עלי בתכוונת עצמו בבתרות ובנפלאות וכו׳ ע״ש · דמסיים
יחל עם המדות האלה שתתנהג בשפלות בנסתר ובגלוי לא יגבה
לבך להרים בנפלאות יחל אל י״י והוא יתן משאלתך מעתה ועד
מאמר בפרשת משפטים ע׳קפ״א
עולם עד כאן · °ובפרשת משפטים ע׳קפ״א קום סבא ואשפיל גרמך
קמי מארך פתח ההוא סבא ואמר י״י לא גבה לבי ולא רמו עיני
ולא הלכתי בגדולות ובנפלאות ממני דוד מלכא אמר דא בגין
דהוה מלכא עלאה ושליטא על כל מלכין דמזרח ומערב ולא
סליק על לבי׳ לאסטאה מארחא ותדיר שפיל לביה קמי מאריה
וכד הוה לעי באורייתא הוה מתגבר באריה ועינוי תדיר
מאיכין בארעא מדחילו דמאריה וכד הוה אזיל בין עמא לא הוה
גס רוחא כלל וע״ד כתיב י״י לא גבה לבי וגו׳ · לא גבה לבי
אף על גב דאנא מלכא שליטא על שאר מלכין דעלמא ולא רמו עיני
בזמנא דאנא קיימא קמך לעי באורייתא ולא הלכתי בגדולות
ובנפלאות ממני בשעתא דאנא אזיל בין עמא אי דוד מלכא אמר הכי
שאר בני עלמא עאכ״ו ואנא כמה אנא שפיל לבא ומאיך בעיני קמי
מלכא קדישא וחס לי דמלין קדישין דאורייתא ירום לבאי עד כאן ·
ע״ל דף ל״ט על פסוק אל יתהלל חכם בחכמתו וגו׳ · כי אם בזאת
יתהלל המתהלל השכל וידע אותי אעפ״כ אמר האי סבא חס לי
דמלין קדישין דאורייתא ירום הלא כתיב גבי משה והאיש משה ענו
גמ׳ בפ״ק דסוטה
מאד והנה כי איתא °בפ״ק דסוטה אמר רבי אלעזר כל אדם שיש בו
גסות הרוח ראוי לגדע כאשירה כתיב הכא ורמי הקומה נדועים וכתיב
התם ואשריהם תגדעון וכו׳ · אבא קניהו ע״ל דף ט׳ ע״א והנה בגמ׳
א״ר חייא בר אשי אמר רב ת״ח צריך שיהי׳ בו א׳ משמונה בשמינית
(פי׳ רש״י שמיני בשמינית חלק מס״ד יהא מכלל נ״ם רוח אמר רב הונא
בר״י דרב יהושע ומעטרא ליה כאסא לשבלתא פי׳ רש״י והוגנת לו
לת״ח מעטרתו כאסא המעטרת לשבולת אמר רבא בשמתא מאן
דאית בי׳ ובשמתא מאן דלית בי׳ אמר רב נחמן בר יצחק לא מינה ולא
מקצתה מי זוטר מאי דכתיב כי תועבת י״י כל גבה לב ע״כ · ונלע״ד
הא דקאמר ומעטרא לי׳ כאסא לשבלתא וכנ״ל בפי׳ רש״י והוא כי
לעיל כתבתי בשם י׳ מאמרות ויש במיני דגן סוד חמשה חלקי הנפש
וכו׳ · שבולת שועל בסוד (ו׳) שבשם שהיא כמין שבולת בדום
קומתה ראשה ולא כל טוב ויש לה קוצא לעילא ויומשך ו׳ הוא מושרש
בארץ ע״כ וכו׳ ע״ש והקדמנו כי אם בזא״ת יתהל״ל המתהל״ל השכ״ל
וידע אותיות ר״ת שם יהו״ד שהוא (ו׳) וכנ״ל דף ד׳ ע״ב שיתאה
יהו״ד שליונו דכלא ולכך בקט האי לישנא ומעטרא ליה כאסא
לשבלתא שהוא סוד ו׳ אם כן הא דקאמר ומעטרא ליה היינו שיודע
סוד התורה וכנ״ל דק הלא כמה פעמים הארכתי כי משה הוא סוד
ו׳ ואעפ״כ כתיב והאיש משה ענו מאד ותבין דברי סבא הנ״ל כי
סבא הוא נ׳ ס״נ (יו״ד) (ה״י) (וא״ו) (ה״י) ע״ל דף נ׳ ע״א וע״ל
דף ח׳ ע״ג דסמאל אקרי גם הרוח גם דף ט׳ ע״ג כי הקדמנו
על ידי שם ס״נ להכרית לגס רוח ועיין לעיל דף ס״ט ע״א אם כן
הם שני הפכים ובגמ׳ שם איתא בגמ׳ ואת דכא ושפל רוח ומכיק
אני את דכא אני ארכין את שכינתי שהרי הקדוש ברוך הוא השרה
שכינתו על הר סיני ולא הגביה הר סיני למעלה אמר רב יוסף
לעולם ילמד אדם מדעת קונו שהרי הקדוש ברוך הוא הניח כל הרים
וגבעות והשרה שכינתו על הר סיני עד כאן · והקדמנו זה דאיתא
בפרשת כי תשא על פסוק עיני י״י אל צדיקים באתר דשלטא ההיא
אשגחותא דסטרא דקדוש׳ לא אשגחא עלי׳ ס״א לא יקרב לגבי׳ לעלמין
פי׳ מאמר פר׳ אמור ע׳ קנ״ו
ע״כ · נחזור לדיני פסח איתא °בפר׳ אמור ע׳ קנ״ו ובחמשה עשר יום
לחודש השביעי וגו׳ · ר׳ יוסי שאל לר׳ אבא א״ל הכי חמשה עשר יום
מאי קא מיירי א״ל ודאי רזא יקירא הוא ת״ח בגין לתתא כל
חד וחד באורחי׳ כגלא ובאורחי׳ יתבא ובאורחוי אתער ועביד מה
דעביד האי עשור מכ״י אתון ניומא עשיראה בעשירא׳ קיימא וע״ד
בעשור לחדש הזה ויקחו לכם איש שה לבית אבו׳ וכו׳ והאי יומא הוא
דילה וחמש יומין אחרנין דמלכ׳ הוא הה׳ יומ׳ דאתי עלה דהא חמשאה
בי׳ יתיב מלכא בתרע׳ ובכל אתר בעשור דמטרונית׳ הו׳ חמשה עלייהו
דמלכ׳ הוא (ס״א ההוא יומא דעלה בגין דדרגא חמישאה בי׳ יתיב מלכא
בכרסייא ובכל אתר) ע״כ ובכתבי האר״י ז״ל דע כי כל החדשים הם
במלכו׳ האמנם יש בה ב׳ בחי׳ הא׳ היותה מצד עצמה והשני היות׳ מצד
הת״ת והנה היא מתחלת מחדש ניסן ודע כי כל החדשי׳ נקראים ר״ח
והענין כי אז קיימא סיהרא באשלמותא כי הוא סוד ט״ו לחדש ה׳ על י׳
פי׳ כי כל קומת המלכו׳ הם י״ם ושיעור קומתה הם בת״ת נה״י דדכור׳

והנה

והנה על שנתקדש למעלה ה' מפי ה' על ידי ומ"ש נתנה בפיהו
בגלגל עד למעלה מזמן שהוא יוצא על ה' ת ה' נ"ב שהם על
שיעור קומת י' שלה ומה שהוא סוד ט"ו ונמ הי עבין לילי פסח
ט"ו.לכינון ולכן פסח מצרים מקחו בעשור לחודש כי הוא בסוד י'.
שמיעינו עד ס' יפיה על ט"ו לחודש ואז תלבנה כי אז החיזוי בה
ועוד ס"ם לחשבונו לחושן כי בהיותם שם מזמן שהיה בסוד ה' לחשבונם
ע"ב. והנה תבין מאחר הכ"ל. ואיתי "בס"ם כראשיתע"ם ס"ו ובחודש ע"ם כ"ם
החשון דהיינו לוקבא על שמי שבדינין פסח בנין דיוקי דכור לזין
לעלם והוה פסח לעכיד קב"ה לישראל קטל והוה טלה (ובספרי
בשבעת אותיות ל"ב ביו"ד. מלו טלה ועקרב ואלאלו בשחל ואשרוא
מלרים ע"ב ע"ל דף ק' ע"ב בכיאור מזוזה עד ויתי תשמטו עול וכפי
בשמים תשלח טלה לזה בגימ"ק תבין מה דקאמר קטל והוה טלה) :
ואפיק מכרוע. ויסרל ואתעדל ומשכח ואתחבר לרכב בשעור כ"י
תחבר בשעור דחיזהו נדיק תיתי בשער וכדין פסח ליהוד וכנ"ל
תחן דחיזהו טהור ויסתלק מיכה ההוא טלה וניתחי רשיחל קדישא
לנדיק דחיזהו י' בי ולא קדיש פסח לה כ"י לנדיק הוות חוי לקרבתי
לחקדשא ולא מרל ושמיל דחי לה קדיש חית בי כרת וח"ט דקל כל
לוחריינלא לה חית בה כרת אלא על אלות ל"ת ח"ט בפסח ומילה דחיכון
אלות עשה כרת חלה בנין דדלנן דת נדיש דחיהו כ"י דחיהו פסח
לחקדי אינוש ל"ת בעי לאתחברא בשעה ולאתכללא בי מדת ליליה
ביום ואחן חיהו דת נדיק דחיהו מילה וח"ט ואתכלילו בחנות ל"ת
מדת יום בליליה וחי לא אתנהר בה בש לא תאחי לקדקה לון בנ"ב
קדישא אינוש ל"ת בעי. ודיימת לי בכרת דלא יתעול בפסחי לאקדש. וכן
בפסח בעי כ"י לאתחברא בת"ת וחי לא שביר בה בש ולא קדיש פסח
ליהו"ד קדישא עלי. ודיימת לי. ולא תפיקת יתי מתחות ידי דהרשה
ואתחברת בשבי אלאתר קדישא ואשתלח בחיבורא ואתחבר בחיבורים
דחה ישראל מי לא שבידא שביה קדושין לא אתקדשו בקשר אחקן (ולזה תבין
בחנוכה האם מה הו' אות' אחד העבוד' החלת לכם. לכם ולא לו ולפי
שהוא סגמון אין הכלל כפר בעיקר לף יאתה הקהה אחת מיניו (ע"ל דף
ע"ו מה שהזכרתי בפי' רשב"ם ירמה וכאשם מיניו יחידון) בשבור זה עשה
ה' לי בהיותי משמרים לי בלילה זה וזו"ל. סמ לה מי נעל ע"כ ומובן
לפי ב"ל) וכ"כ בתיקוני שוחר אחד חודש תביב ועשית פסח לה' אשר בלילה
הזה תעשה (ולזה תיבת בנ"ו כל חתן. אב השחר בן הזקון ואינו שלח לה
דחקה לה תעשה (ולזה תיבת בנ"ו כל חתן. אב השחר בן הזקון ואינו שלח לה
תעשה כי שחר הוא חקוק שהוא ל"ת) בללות הכלה חדש האביב
שהוא בחנוכה שעת שעורה תביב וחקרבתן מיניו בשירית החטה (סוד
שעורה ע"ל דף ס"ו ס"ו נס שם יבין סוד עשירית החטה) ומחסרת
ס"ם משמעים חסרון חיהו וכפרין שכא שבוחן שלחן לחסלקה לעילה) כיו"ל
ע"ק משמעים ס"ם ס"ק ח כי תקרה שבה עבדי שם אני יעבוד ונ' בנין וכל
בני ישראל בחיית ב"ישמשיה קדישא חית לי' ניחיה בשחיטה דהה לילה
ההוא שחיטה בשיית בי' זוהי לקדי שבת שחרן וכו' ת"ח ס' נייחת הוא
לילה ותת חי כנ"ב ה' עלאה ה' תתאה ה' נייחה דעלאין בי' נייחת דת תתין
ה' עלאה שבא שרים ה' ה' תתאה שבא שרים בלחודייהו ע"ב ולקבלת
אחיהן חשבון יומין עלאה דביה תוריתא דחקני לחם דביה לבה
לחזו בלחודי חקן מקדשין בחוכמה דחקני לחם דביה. כי תוריתא אתי
מלחם עזוה שבכתב ותורה שבע"פ ונחיה טיבו לשלם (ולזאת ככר
מלרכת ע"פ כראשם ע"ב ע"ל דמיהים ושרוי טיבו לשלם בחתר
מדבר ומקב"ה והוא דקאמר חוריית. דלקדי לחם וכו' ע"ל דף ח"ו ע"ב
ומבין מזה כ"ל) דחזאל עלאה בחיותו שבא שבעון שלחן בכלות כל
מה שלחן שבא דרגין בלל בשבעה כלחון מיכאל בדוא דחזיהו חת
(ביום כ"ב ה' עלאה שבא שני ו"ם) בנ"ב שחור חת חחם הלביה
ושבת בפסח ליהוד קדיש לון בחיותי והה כ"י לחקדי מחנים לילה
ותעלים לחלי דבל לחקדי ליל שחורים ותקדיש דכורא לנבה ו
ותקדי לילה שלישה ת"ת מגדה כתולה עד לא לחקדיש דכורא
לנבי לחקדי ת"ת לבחר לחקדי מגדה ה"ב ותתנו לחבי הנשיה שלחה
דחיכה ודא חיהו כד תשתכחת שלישה ולא לחקדיש חתן דלא חתחי
חתן הבי בקדושת ליל שחורים לבחר בלילה הוה ב' כל לחקדיש
זה לחלת (ומזה אי הי לחיות במצרי הוה"ו ל' כי מדע אותות (ו')
הוה ב"ת ומזה ו"ו כפולה בסוד נוף וכיחיה חלת (סו') הבקדשת היה
בת"ת ומזה ו' גדולה ואות ו' דחלוני הוה ביסוד ולקבלו ו' ובידה
כי ת"ת ויסוד הם נחול ולקבל ואתמה היות ת"ת בקחת' כי הנה
כח"ו שהם ל' ומזיעותיו יש בהם ו' פרקים ומלם הם כלולים כו ולכן
בקרא ת"ת ו' חלת שבת נחולה כי בחת"ת בסוד אחות שהם נחולים
ו"ם בפ' בראשית כי בהיכל התיון נגד ת"ת יש בו ו' היכלות כלולי כו

ולזה קאמר גם כן כאן וכריתים גדולים . וקבנך ואו קאמר ולא יתן לעולם מוט לצדיק מוט דייקא . והוא כי הקדמנו צדיק אובד בצדקו משום דרשע מאריך ברעתו מאן רשע דא סמאל אבל כשיאיר שער הב' ויתגלי אור דע"ק ואז לעולם לא יתן מוט לצדיק כי או יקויים וכל קרני רשעים אגדע תרוממנה קרנות צדיק ע"ל דף ע"ג ודף ל"ח ע"ד ודף כ"ב ע"ג וד' . ובזה תבין מה דאיתא בכתבי האר"י ז"ל טוב להכות י' פתיתי חמץ בזויו הבית ולשורפם ולכוין לבער י' כתרין דמסאבותא ולהוציא צדק הקדושה מתוכם ולהכה עלהם רשעים . (וטעם י' פתיתי חמץ כי הקדמנו לעיל דף י"ד ע"ב בסוד אמלאה החריבה ואפס קציהו כי כוחא אד"ר שהגיע עד א"א ונגנו אור דא"א ואז נסתלקו ממלכות ט"ם וכו' ונפגדלה נור הרשעה ה המרשעת ונשלמה כי"ם נמורות וז"ס אמלאה החריבה וכו' ע"ש :

וכדי לבטל האדורה ו' מכיתין עשר פתיתין כדי שיתבטל האדורה אשת זנונים לילית המרשעת ומאילא יתבטל גם הוא כי היא נקראת יותלת הככד יש רשע מאריך ברעתו בהיא אשת זנונים . לזה יש להכות י' פתותי חמץ בזויות הבית ולקיים כנ"ל) וגם שם בכתבי האר"י ז"ל ליל י"ד כיון שאז זמן התחלת מלוי הלבנה בשלימותא אז הכוונה לבער קנים אשר סביבות הכרם העליון צרוכים ליכך מוכה לכן מנוה לבער חמץ שהוא סמאל ולכן הוא בזוית בסוד י' דכורא ושאור שהיא לילית שהיא התמרה בסוד הנקבה הנקרא תמרה ע"כ :

והנה שאור הוא חמור יותר מחמץ . והוא כי איתא שם במאמר פרשת פנחס ע' תמ"ו זה לשונו אמר רבי אלעזר כתיב כל חמצת לא תאכלו וכתיב לא יאכל חמץ אלא דא דכר ודא נוקבא. אר"ש אלעזר ברא כתיב לא תאכלו וכדא כתיב לא יאכל אלא לא כתיב לא תאכלו אלא נוקבא דאיהי אסטיאת ארחהא באורח ואי דכר דאיהו אחיד בחוטא דדכיו יתיר בבקשה לא יאכל לא תאכלו ב בקדמיתא בבקשה לבתר באזהרה לא תאכלו וכו' מחמצת מ"ט בגין דרית דמות אית תמן חמץ דכר מחמצת נוקב רגלי' יורדת מות ברישא ובסופא דתיבה תשכח לה וכנ"ד דא מאן דאכיל חמץ בפסח א אקדימת ליה מותא בעלמא דין ובעלמא דאתי דכתיב ונכרתה הנפש ההיא מנה אמאי אלא הכי תנינן שד"י דאמר לעולמו די דיאמר לנרותיה די אוף הכי מנה בגין דמכריתא לכל סטרין בישין כגוונא דשדי דמזוזה דמבריח לשדים ומזיקים דתרעא אוף הבי איהו מכריתת לון מכל משכני קדושה ועביד יחידה וקטטה בהו הה"ד מסה ומריבה ע"ד כתיב מנה והא כתיב מס"ה בסמ"ך אוהר אלא תרגוויו דאיהו מנות ע"כ ע"ל דף ז' טעם מופלא בפ' משנה אור לי"ד בודקין את החמץ והרבה דינים מזה ואפס קציהו כי לא יתייחד ו' עם ז' שא בשריפת חמץ והקדמנו ובחודש הראשון דאיהו ארבע על עשר עבדינן פסח כ"י אתחבר בעשר דאיהו צדיק כי זהו סוד ועשית פסח ליהוד לכן צריך לבער חמץ ושאור כי שאור חמוצו קשה . והוא כי שם ז"ל ר"ש פתח ואמר גער חית קנה עדת אבירים בעגלי עמים גער חית קנה דא חי' דאתאחד בה עשו חייבא קנה תנינן דבעץ קנה בימא רבא מאי קנה דא דכורא דהאי חי' בישא דאית לי' סטר' ועירא באחדות' דקודשה ודא איהו קנה דנעיץ בימא רבא ובג"כ איהי שלטא על עלמ' ועל שולטנות' דא כתיב קנה וסוף קאלו קנה שולטנות' ורישא לכל מלכוון (קנה נעץ בימא ע"ל דף י"ז ע"ב וגם דף ק"ח ע"ד והא דקאמר קנה שולטנות' ורישא לכל מלכוון ע"ל דף כ"ב ע"א . והנה האדכתי לעיל ע"פ מ"פ פנחס ע' תנ"ו גאלת כה נטיל קב"ה כוקמא דאיכון מים הדוני' ואישין נוכראין וממכא דלהון סמאל וכחש סמאל אשת תיהבם מזל וכו' כחש ממוכה על אומה דישמעאל וכו' והנה איתא בכתבי האר"י ז"ל בביאור פסוק והשיבך ה' מצרים באניו והתמכרתם ואין קונה כי מה עונש הוא זה להשיבכם למצרי' אשר אמר ה' לא תוסיפו לראו' עד עול' וכי עונש הוא לעבור על ד"ת ועוד למה נוה כן הקב"ה בעצרי' ולא כן בשאר גלוי' ועוד כשהוזכרה כגלוי' לא הוזכרו מצרים . ומאריך בקשי' וכתב ז"ל כי ד' גלוי' היו כנגד ד' אותיו' יהו"ר וגלו מצרי' הי' כנגד קונה של (י') שהיא שקולה ככולם ויותר מהם ולכן הוזכר כמה פעמי' ולא הוזכרה בכללם כי היא בחי' גדולה מכולם . והנה הגלות הוכרך לברר בימונית קדושה שנתערבו בחטא אד"הר בתוך הקליפה שעירב טוב ברע (והנה ע"ל דף מ"ג ע"ב אפס קציהו ולהיות התיקון הזה אינו ע' הז' מלכים בלבד כי כל עשר נקודים כפנימו עם שאין בחי' חסרונם שוה ולכן כל הי' נריכין תיקון ע"כ וכו' ע"ש . ובכתבי האר"י ז"ל כי הי"ם דאצילות עם שהם עשרה אינם נחלקי' רק לה' כי כתר הוא פרצוף קומת אדם שלם (היינו כל שמות שבו הם לחוד' ונכן החכמה

ע"פ פנחס ע' תמ"ו

פס מאמר כנ"ל

וכן הבינה ומחסד עד היסוד סוד תפארת ישרא' וה' מלכו' ואז ה"ה הם סוד הוי"ה אחד כוללת כל הי"ם דאצילות קוץ (הי') בכתר שהוא עתיק ואריך אבפין והי' עצמה חכמה וה' בינה והו' הם ו"ק מן החסד עד היסוד והמלכות ה' אחרונה ע"כ כי לעיל האדכתי כזה . ובזה תבין דברי האר"י ז"ל שהתחלתי לכתוב וקאמ' גלו מצרי' הי' כנגד קונה של י' שהיא שקולה ככולם (ע"ל דף ב' ע"ד בביאור מ"פ ויקרא (י') דשמא קדישא אתקשר כב' קשרין בגין דהאי י' קוצא חד לעילא דא הוא עלאה על כל עלאין לאחזאה כתרא עלאה וכו' ע"ש ולכן גלות מצרי' שהי' כנגד קוצ' די' כי גם שם צריך בירור קצת שהי' שקול' כנגד כולם) וז"ס עת אשר שלט האדם באדם לרע לו לרעתו של אדם בליעל בזה שהו' מיצר לישרא' נעשו להם רא"ש ומוציאי' מהם ישרא' כל נימוצי' הקדושה אשר בקרבם (וזהו סוד מה שהארכתי בביאור מ"פ פנחס ע' ת"א ז"ל תרועה בי' יותי פורקנא דאתי דוחקא בתר דוחק' וכו' כיון דשאר עמין מעכבין לון בגלות' דוחקא דלהון מקרב לון פורקנ' ע"כ ומובן לפ"ד . וזהו וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ והנה במצרי' באותו הגלות ברדו כל הקדושה שהי' בקרבם לא נשאר דבר (כדאי' בשם האר"י ז"ל וינצלו שעשו כמצודה שאין בה דגן וכמצולה שאין בה דגים) ובכל מקו' שגלו שכינה עמהם לברר כל אלקיהם (וע"ל דף כ"ב בביאור מ"פ ויחי ע' תק"ב ע"פ כרע רבץ וגו' גם ע"ל דף קכ"ה ותבין כל הנ"ל :

ולכן נוה הקב"ה שלא יוסיפו לראות' ולא עשה כן בשאר הגלוי' שעדיין לא בררו כל מה שהי' בקרבם . והנה גלות בבל הי' כנגד הראש ולכן באמר בו אנת הוא רישא דדהבא ומדי ופרס היו כנגד הזרועו' שהם שתי' ויון כנגד הגוף שהוא אחד ואדום וישמעאל כנגד הירכים שהם תרנפים וז"ס בעקבות משיחך כשיגיע הזמן לברר מה שנתערב בעקבות בסוף הרגלים ועל גוף הזה כאמ' אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמו' שבגוף שהוא תערובות של הקדושה שנתערבו בגוף ההוא אדם בליעל והנה מצרי' הי' שקול כנגד קונה של י' שהוא עליון שבכל הגוף וביאות המשיח שיגמור כל הבירור מכל וכל ובלע המות לנצח ויהי' בירור גמו' כמצרי' ע"כ ע"ל דף כ"ו : ובזה תבין פסוקי' בדניאל סי' ב' אנת הוא ראשא די דהבא ובתרך תיקום מלכו אחרי ארעא מנך (פי' רש"י תחתונה ונמוכ' כמו שהכסף נמוך ושפל מהזהב ודאית שהתוה שהוא אחר בראש הי' של כסף כך תהא מלכות מדי ופרס אחר מלכות בבל שפלה ממלכו' נבוכד נצר ומלכו תליתיא אחרי די נחשא די תשלט בכל ארעא (והיא מלכות יון) ומלכו רביעאה תהוה תקיפא כפרזלא (כאשר ראית השוקיי' שהם רביעיים לראש ולחזה ולמעיים והם של ברזל. תדיק ותריע (תדיק מלכות פרזלא ותרונן את כל האומות ודי חזיתה רגליא ואצבעתה מנהון חסף די פחר ומנהון ברזל מלכו פלינה תהוי (מלכותא תהא חלוקה תהיה שני מלכים יהיה ומנה כאחד ווק וחלש (והיינו כנ"ל ואדום וישמעאל כנגד הירכים שהם ארוכים בעו"ה וזהו תחת ישמעאל ולא תחת בני כי חזק הוא) מתערבין להון בזרע אנשא ולא להון דבקין דנה עם דנה הא כדי פרזלא לא מתערב עם חספא (ומתחתונות יהיה עם שאר האומות לא יהיו שלמים ודבקים עמהם באמת ובלב שלם ודתיהם שונות מדתי שאר האומות הא כדי פרזלא לא מתערב אלא הוא כמו שאין הברזל נדבק יפה עם החרס ובימיהון די מלכיא אינון יקים אלה שמיא מלכו די לעלמין לא תתחבל ומלכותא לעם אחרן לא תשתבק הוא סוד מה שכתבתי ונ"ט עזי יוסני כרישא ע"ל דף תדק ותסיף כל אלין מלכותא והיא תקום בימיהם של מלכים אלו כעוד מלכותם של רומיים ייקם אלה שמיא מלכות קב"ה של עולם לא תתחבל והיא מלכות המשי' תדק ותכלה כל אלו המלכיות ע"כ וכו' ע"ש .

ומביא אח"כ בסי' ז' אחרין נבית ליצבא על חיותא רביעתא די הוסכיא מן כלהון דחילה יתירה שניה די ברזל וטפרי' די נחש אכלה מדקה ושארא ברגלי' רפסה ועל קרניא עשר די בראשה (ופי' אז חפצתי לעמוד על האמת מן החי' רביעית הוא שניא מכלהון דחילא יתירה אשר היתה משונה מכולן באימה יתירה וכו' ע"ש ע"ל דף קכ"ח ע"ב וזהו רשע ירחה וכעס יחרוק שיניו הנ"ל : ובזה תבין ד' מלכיות הנרמזים כ"ד אבות נזקין ע"ל דף ע"ג ע"ד ודף ע"ד מ"ד אבו' נזקין והנה הרביעי מבעה והבער ובפ' פנחס ע' תנ"ו סמא ממוכ' דגיהנם כחש ממונה על ישמעאל וביעלה עמוקות אופן מח בכל גלות מן ד' גליות יש עם ישראל אות א' משום י"ת בבבל אות י' ובמדי ה' וכיון ו' ובאדום ה' אחרונה ע"כ . לזה בגלות המר הזה נעקה בכע"ר ואין מושיע לה כי נער תמר ה' לזה כלו כל הקינין והכל תלוי בתשובה תשוב ה'

ואין שולטין ק"ן "קסה ולזה קשיר קסה מולטוטס. ודאם לכל שלשין
וכחאי: כ"פ מחות מ"ו ח"י ים רשב"ם דת מחתל דאורייך ' שקט ושלוה
לאדום כתאי כשיעבוד בהיכיו תסה רעה תצת וכמיכם כחב קדיקת דהת
לת תטת עליהכו שקטה ושלוה חלת כנין דתתדבק בהתה מוקב. כנוונת
לת לשתר תלבנון עד דקב"ה יקיים מעשרת להיות מוכת דור כנוסלת
ע"כ ולפ"ת ת"ק במדרים לחיכי שלטת ע"ל . ומיהה נפקא כחה
שלטנין לוכיהה וכלת כחת דחתן (סהת דכר וכפ"ל כי הכחם היה
תצת וכמי שלם הרשב הכ"ל) כיון דתכר לי' קב"ה תקיף חזק ותעיל תסה
כשה כחוכות ומיי אכל תכר (ת) "חזק ותתעביד מסה לחיכו תקיון שלת
דתכר ת' דשלי חיה לתקרי חמן וכו' ותתעבר מתיתיב' והוה מסה וט"ד
כתיב נער חיה קטה נער כה קב"ה ותתכר ת' חמן ותתעביד מכ' וחזק
קב"ה לתבדית לי' להוות קטה כנוכות דת יתכר רעליה דק' וכו' ויהי'
כשה לחזק לגיון כשה בכשה וכר"ם יש מוסחת אחרת חשם קניהו נער
חיה קטה דת קיבת דתקתחר כי' שפו דהיהי קטקת דכתי דנעין אינכל
קיבת כיחיל וכתב עלי' כלך נחלב קטה דחזק וכר ייתי פוקבה ליטרחל
יתכר לי' קב"ה נער חיה קטה עדת ונו' ותתכר ת' חמן ותתעביד מכ' וחזק
דילי' וכו' ויתעליה בעלמת דלחיהוה כי אקדשת דבית רחצן וכית שני
תעד כתיכת קדיקת לחיכן לכקל בת עין יתין ושתל טה יהת תסות' דלהון מדעה
בעבלת ושיהן סם יכתב עבל כתב ירכן סם ירע עבל דת תכיה בין יוסף
דתתכר סכור סוי הדור לו וסם ירכן דת תכיה בן דוד חד תתכר רכתי
וחד תעבר ענירת' ותיכיל ונכרחל לקבלייהו לחיכן"ב ד' דחיהו תוטר
ושיהת עבר לה ויישוב ה' בתתלת"ת קטה דקתקדיתת קטה וסוף קילו קטה
סולטנת' סוף לכל שלכין (ליישנ כי מיתו פסוד סהיכים סמס כסוף)
דעתיד קב"ה לתבדית לי' נער חיה קטה נער חיה כיתת ' ת' ' ין "תתן
ותתכר רבלי' ין מתחת דתתכר כי' רבלי' וכדת תות ופוד נער חיה
קטה יתכר רבל קל"ן "תן ותתכר הכה ותיכ ותכ"ה ויהי' לחזון
לגיון כמה כמס ולירבבלי' מכתר לתן וכו' (ע"ל קף ע"ד ד"ה ת"ל
ס"ב ג') ותו' כוכיב קדיס כל כמתם לבי' יעקב מס שמי' לתתערות'
דשטיח לחמן ומס לתתערות' דשטיח שמי תתתלתן ו' שמי' לע"ב לקיים
בהו' שמי' תורת אדון ומס שמי' יוסן כראשן ותקבל את תבוחת דתתת' קדש
ישראל לה' לשלי' תבוחתו וכו' ר' נלי' עת' תיכל' מלכול לקבל ד' כוסו' לעבת
בנין ביתכל ומבוחין כל סמו' עלת' וכו' ותביעיתין לע"ב ד' ופוקבין לילין
יהן כלתכת תיכן כמס יהו' ד' דכיכ עליהכו סה"ד כי תיכב על מוסיף
מרכבותיך יסוב. לקבלייהו יתעב לעתת' מלכא תלבש ותליבר שבטין
בהת' ויכול תלך יהוד תלך יהוד שלחן לעולם ועד תיכר תכיהן
לקבל תיכר שבטין ו"ב יהכין תלבת' תכן תתת' עליהכו תיכו' קבן
מוכיכה ותיכן עשר שבטין אלף שכין תפיקבטו' מתתן ובין ו"ב תעון
תליין ע"ב יתיהן לילון ע"ב שכן בתר אלף ומתן ותילון כ"ד לכל חיה
שלת תיון . כ"ד רחל דלי' ונקרל ה"ל זה ל' תיוב (ר"ל והוא
כי הקדמון לעיל והנה"ת ויסוד נק' ה"ה כי כין שביכה יש ב"כ קטות
כחילון ו"ב כי נוף ועדית תשביכין חד ם"ם ונקר ו"ה חל ו"ה ס"ב) וחילון
שלת בעז' כ"ד נוסל' כת ת' תוחיק קדוס ומשכי שכי. תוקמת קדוס חיד
תתבר ע"ס מוס שסחרכתי לעיל דק כדי להקל עליך תיכוס רפס תרל"
כמ כתחלי ע"ב קל"ת ויקר' שלי' לחזר יום דת ישרל וכו' ומתן לב
רוחה ויהיו שיכיהן והלב מכן דיתיחר עבוד וכרוכי לבי' מקדש ועמ'
וכל שבעין. לחילון רבת' ותעיבת' וכו' מתעברין ומכרין שניכן דחילון
כית לחמן וכיוכ שני וכו' (ע"ל קף ל"ד ע"ת קף כ"ד ע"ד ודף כ"ה
ע"ד תה שתכרכתי כסוד תלים ת' קטל"ה ותלים ת' נחול"ה ותבין פי'
רבת' ותעיבת' ע"ב ת"ק ת' ותחל ע"ב ת"ק כיוון קני תוקטו' קטת' וכו')
סם ולכיי לבעלת כנטלת מוקמו' מתעלכ הכ"ל כי יסן קיס כלבי כלבי
ולתיהוה תתיב לבטלת מוקמו' מתעלכ וכו' לב"י סם בן ע"ב תבניית"ן
וכו' לבבי נלי' תיה היה שתת ועב"ב ע"ל . והנה יתחר כב"ל תיתת
כסם"ג ט"ן תסס קניהו וכד שליהו לת תסיכת וכו' תתנרו הה
כישרל קדכין עד דהחתך יכסה כתרת ס' תתת' תתחתך וכלכת
לתיב"ע וכביהו עלתה תתלכת כתלכת קדמיין בגין דיולכות תיוס תתתקף
ישרל לבתריהו וע"ד ה' כית שני תתרכב וכל תיון תריסר
שבטין לילה כתוכתן תיוב"ע ד"ה כית שני תתרכב וכל תיון כנלות' דתלכו תלוס וכניהו
עלה תתלכת קדיס כניהו קדיס"ע עלי' כד"ת תנדיק תכר ההוא
כניהו דתקדיס עלה"ה הקה כניך ורשיך ולעיל וכרון הוו פרוח ת' כה"ת

ו"פ ממות ע' ח'

כ"פ ממות מ"ו ח"י ים רשב"ם דת מחתל דאורייך ' שקט ושלוה
לאדום כתאי כשיעבוד בהיכיו תסה רעה תצת וכמיכם כחב קדיקת דהת
לת תטת עליהכו שקטה ושלוה חלת כנין דתתדבק בהתה מוקב. כנוונת
לת לשתר תלבנון עד דקב"ה יקיים מעשרת להיות מוכת דור כנוסלת
ע"כ ולפ"ת ת"ק במדרים לחיכי שלטת ע"ל . ומיהה נפקא כחה
שלטנין לוכיהה וכלת כחת דחתן (סהת דכר וכפ"ל כי הכחם היה
תצת וכמי שלם הרשב הכ"ל) כיון דתכר לי' קב"ה תקיף חזק ותעיל תסה
כשה כחוכות ומיי אכל תכר (ת) "חזק ותתעביד מסה לחיכו תקיון שלת
דתכר ת' דשלי חיה לתקרי חמן וכו' ותתעבר מתיתיב' והוה מסה וט"ד
כתיב נער חיה קטה נער כה קב"ה ותתכר ת' חמן ותתעביד מכ' וחזק
דילי' וכו' ויתעליה בעלמת דלחיהוה כי אקדשת דבית רחצן וכית שני
תעד כתיכת קדיקת לחיכן לכקל בת עין יתין ושתל טה יהת תסות'
דלהון מדעה בעבלת ושיהן סם יכתב עבל כתב ירכן סם ירע עבל
דת תכיה בין יוסף דתתכר סכור סוי הדור לו וסם ירכן דת תכיה
בן דוד חד תתכר רכתי וחד תעבר ענירת' ותיכיל ונכרחל לקבלייהו
לחיכן"ב ד' דחיהו תוטר ושיהת עבר לה ויישוב ה' בתתלת"ת קטה
דקתקדיתת קטה וסוף קילו קטה סולטנת' סוף לכל שלכין (ליישנ
כי מיתו פסוד סהיכים סמס כסוף) דעתיד קב"ה לתבדית לי' נער
חיה קטה נער חיה כיתת ' ת' ' ין "תתן ותתכר רבלי' ין מתחת
דתתכר כי' רבלי' וכדת תות ופוד נער חיה קטה יתכר רבל קל"ן
"תן ותתכר הכה ותיכ ותכ"ה ויהי' לחזון לגיון כמה כמס ולירבבלי'
מכתר לתן וכו' (ע"ל קף ע"ד ד"ה ת"ל ס"ב ג') ותו' כוכיב קדיס
כל כמתם לבי' יעקב מס שמי' לתתערות' דשטיח לחמן ומס לתתערות'
דשטיח שמי תתתלתן ו' שמי' לע"ב לקיים בהו' שמי' תורת אדון
ומס שמי' יוסן כראשן ותקבל את תבוחת דתתת' קדש ישרל לה'
לשלי' תבוחתו וכו' ר' נלי' עת' תיכל' מלכול לקבל כ' כוסו' לעבת
בנין ביתכל ומבוחין כל סמו' עלת' וכו' ותביעיתין לע"ב ד' ופוקבין
לילין יהן כלתכת תיכן כמס יהו' ד' דכיכ עליהכו סה"ד כי תיכב
על מוסיף מרכבותיך יסוב. לקבלייהו יתעב לעתת' מלכא תלבש
ותליבר שבטין בהת' ויכול תלך יהוד תלך יהוד שלחן לעולם ועד
תיכר תכיהן לקבל תיכר שבטין ו"ב יהכין תלבת' תכן תתת'
עליהכו תיכו' קבן מוכיכה ותיכן עשר שבטין אלף שכין תפיקבטו'
מתתן ובין ו"ב תעון תליין ע"ב יתיהן לילון ע"ב שכן בתר אלף
ומתן ותילון כ"ד לכל חיה שלת תיון . כ"ד רחל דלי' ונקרל
ה"ל זה ל' תיוב (ר"ל והוא כי הקדמון לעיל והנה"ת ויסוד נק'
ה"ה כי כין שביכה יש ב"כ קטות כחילון ו"ב כי נוף ועדית
תשביכין חד ם"ם ונקר ו"ה חל ו"ה ס"ב) וחילון שלת בעז'
כ"ד נוסל' כת ת' תוחיק קדוס ומשכי שכי. תוקמת קדוס חיד
תתבר ע"ס מוס שסחרכתי לעיל דק כדי להקל עליך תיכוס רפס תרל"
כמ כתחלי ע"ב קל"ת ויקר' שלי' לחזר יום דת ישרל וכו' ומתן לב
רוחה ויהיו שיכיהן והלב מכן דיתיחר עבוד וכרוכי לבי' מקדש ועמ'
וכל שבעין. לחילון רבת' ותעיבת' וכו' מתעברין ומכרין שניכן דחילון
כית לחמן וכיוכ שני וכו' (ע"ל קף ל"ד ע"ת קף כ"ד ע"ד ודף כ"ה
ע"ד תה שתכרכתי כסוד תלים ת' קטל"ה ותלים ת' נחול"ה ותבין פי'
רבת' ותעיבת' ע"ב ת"ק ת' ותחל ע"ב ת"ק כיוון קני תוקטו' קטת' וכו')
סם ולכיי לבעלת כנטלת מוקמו' מתעלכ הכ"ל כי יסן קיס כלבי כלבי
ולתיהוה תתיב לבטלת מוקמו' מתעלכ וכו' לב"י סם בן ע"ב תבניית"ן
וכו' לבבי נלי' תיה היה שתת ועב"ב ע"ל . והנה יתחר כב"ל תיתת
כסם"ג ט"ן תסס קניהו וכד שליהו לת תסיכת וכו' תתנרו הה
כישרל קדכין עד דהחתך יכסה כתרת ס' תתת' תתחתך וכלכת
לתיב"ע וכביהו עלתה תתלכת כתלכת קדמיין בגין דיולכות תיוס תתתקף
ישרל לבתריהו וע"ד ה' כית שני תתרכב וכל תיון תריסר
שבטין לילה כתוכתן תיוב"ע ד"ה כית שני תתרכב וכל תיון כנלות' דתלכו תלוס וכניהו
עלה תתלכת קדיס כניהו קדיס"ע עלי' כד"ת תנדיק תכר ההוא
כניהו דתקדיס עלה"ה הקה כניך ורשיך ולעיל וכרון הוו פרוח ת' כה"ת

מ"פ אחרי ע' ק"י

בביאור מאמר פרשת אחרי מות ע' ק"י בסוד עד שהמלך במסיבו נרדי נתן ריחו דא יסוד דאפיק ברכאן לייחדא מלכא במטרוניתא · ולזה קאמר כאן ובשעתא דזיווגא דשהרא אשתכח בנהירו דשמשא) מתכנשין כלהו לאתר חד וקודשי מלכא אתערו כדין כתיב ליל שמורים הוא ליחוד דהא יחודא קדישא אשתכח והוא שמורים בכלא ולכן לסוד זה ביעור חמץ בליל י"ד לאור הנ"ל : והנה °במאמר

מ"פ תצוה ע' ש"ט

פרשת תצוה ע' ש"ט תרין נהמין אכלו ישראל חד כד נפקו ממצרים וחד במדברא חד בפסח וחד בשבועות הכי ממטיר לכם לחם מן השמים דדא איהו נהמא דאחכימו ישראל חכמתא עלאה דאורייתא ועאלו בארחהא (עיין לעיל דף נ"ט ע"ב כד נפקו ישראל ממצרים דעאלו בנהמא דאקרי מצה וכו' עיין שם ותבין מאמר הנ"ל) · בשתא אית לאסתכלא בפסח נפקו ישראל מנהמא דאקרי חמץ דכתיב ולא יראה לך חמץ. וכתיב כל אוכל מחמצת מ"ט בגין יקרא דההוא נהמא דאקרי מצה השתא זכו ישראל לנהמא עלאה יתיר ולא יאות הוא לאתבטלא חמץ ולא אתחזי כלל וכו' והשיב למלכא דהוה ליה בר יחידאי ומלא יומא חד הוה תאיב למיכל אמרו ייכול בריה דמלכא דא אסוותא ועד דייכול ליה לא אשתכח מיכלא אחרא בביתא וכו' כן כד נפקו ישראל ממצרים לא הוו ידעי עקרא ורזא דמהימנותא אמר קב"ה יטעמון ישראל אסוותא דא ועד דייכלון אסוותא דא לא אתחזי למנן מיכלא אחרא כיון דאכלי אסוותא דאיהי מצה דאיהי אסוותא למיעל ולמנדע ברזא דמהימנותא ·

מ"פ ויצא ע' שמ"ד

(כי זה לשונו °במאמר פרשת ויצא ע' שמ"ד פתח ר' חייא ואמר בראשון בי"ד יום לחדש בערב תאכלו מצות וכתיב שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני וכו' תא חזי כד הוו ישראל במצרים הוו ברשותא אחרא (היינו ברזא דחמץ) כד בעא קב"ה לקרבא לון לגביה יהב לון אתר דלחם עני · דלחם עני כתיב דכתיב ביה עני ואביון אני והאי לחם עני אקרי מצה נוקבא בלא דכורא מ מסכנותא הוי אתקריבו לגבי מצה בקדמיתא כיון דקריבו עייל לון קב"ה בדרגין אחרנין ואתחבר דכורא בנוקבא וכו' וכד אתחבר בדכורא אקרי מצה בתוספת (ו"ו) הה"ד כי המצוה הזאת ע"כ מצה בקדמיתא ולבתר מצוה ע"כ: והקדמנו לעיל מה דאיתא °בפ'

מ"פ בראשית ע' כ"ו

בראשית ע' כ"ו ז"ל ד' רבתא אתדבקותא דכנסת ישראל דאיהי חולקא דדוד דאקרי עני ואביון כד אתדבקת לאינון דרגין דלעילא דמיין בא"ח כדין איקי רבתא ע"כ · והקדמנו ע"ל ע"א וכזה פעמי' ראשית חכמה יראת ה' סוף חכמה איהי לתתא לנו דרגא דחכמת' עלאה זה השער ליחוד היינו מלכות הוא שער הראשון לכנוס פנימ' ע"ל דף י"ד ע"ב בביאור גמ' ר' זירא אשכח לר' יהודה דקאי אפיתחא דבי חמוה ולזה קאמר כיון דאכלו מצה דהיא אסוותא למיעל ולמנדע ברזא דמהימנותא אמר קב"ה מכאן ולהלאה אתחזי לון חמץ דיכלון ליה דהא לא יכיל לנזקא לון ע"כ וכו' ע"ש · והנה הקדמנו לעיל כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים תוכחות מוסר : ואיתא °בפ'

מ"פ בהעלתך ע' רפ"ט

בהעלתך ע' רפ"ט ז"ל פקודא דא שחיטת הפסח בזמנו ואכתרי' פסח ראשון ופסח שני לאכול כמשפטן וטמאים להיות נדחים לפסח שני דאינו תליתאה תמן אית בני נשא כחולין דטהרה מסטר דמיכאל וכחולין דהקדש כגון בשר קדש ואינון מסט' דגבריאל כהן ולוי ואית בני נשא דאינון כיומין טבין ואינון קדש קדשים שכינתא איהי פסח ראשון מימינא ופסח שני משמאלא פסח ראשון מימינא דתמן חכמה פסח שני משמאלא דתמן בינה ובגין דגבורה מתעברין כל אינון נוכראין דאינון כקש וכתבן לגבי אש דגבורה טמאים נדחים לפסח שני וכל טומאה כדב ומצורע וזב וזבה ויולדת באשא דגבורה איהו שורף דבשעתא איהי מאכלא דקב"ה ואיהי לא שריא בה עד דאתלבנת באשא דגבורה דכתיב הלא כה דברי כאש נאם י"י והאי אשא אם כרו"ל הנא מתפונן (היינו ברזל הנרמז מלכות דכיעאה שהוא ש שליטת שמאל שנרמז בריכיים דגל שמאל לקיים בו על שמאל ופתח תדדוך ושם גם ברגל השמאלי שבו סוד שם אגל"א הנרמז בר"ת "אתה "גבור "לעולם "אדני והוא שם כסוד המרכבה כי ו"ל °בברית מנוחה

בספר ברית מנוחה דף ל"ד ע"ב

דף ל"ד אפס קציהו והאור האחרון המביט לעליון הוא מרוב עוצב גבורתו נחלק לשנים וכו' ויש בהם באלו שני המאורות כדמיון ששה איברים והם הרגלים וכו' באורים בלשון משל כמרכבה העליונה שהם שתי המאורות האחרונים וכו' שם הימיני אלהי"ם ושם השני כן

שם דף כ"ז

אגל"א שמות גבורים ע"כ וע"ל · וגם שם דף כ"ז ושם המקור הג' שמשם הם מקבלי' האראלים המושלים על המים ע"ד החיבור המאורו' ועל פעולות הם יש שם אמין כן אותיות וכוח זה אאגלגאץ (כ"א אאגלגאץ) והוא שם מובחר (כ"א מחובר) תמונא בו כלול כ' שמות שם הא' שם הגבורה שהיה משמש בו דוד המלך ע"ה היוצא מן פסוקי' של יהודה אתה יודוך אחיך גור אריה יהודה לא יסור שבט מיהודה אסרי לגפן עירה ומאלו הד' פסוקים יוצא שם זה ושמו אגל"א ותקנוהו חכמים בברכת גבורה אתה גבור לעולם אדני והשם השני יסוד המרכבה והוא ר"ת של ד' שמות והוא שם אנג"ץ והוא להרחיק נזק ולמלט מלדה ולהוניא לרוחה ע"כ :

והקדמנו לעיל שהכחש היא מימין והכלב מצד שמאל הירכי' לכך שם זה אגל"א הוא בקדושה ג"כ בירך שמאלי לזה ברגל שמאלי לכוין ולקיים ואתה על במותימו תדרוך) גם עוד טעם למה ברגל שמאל ע"ל דף כ"ט

מ"פ ויצא ע' שכ"ב

ע"ד ואם אבן הוא ימות (כי האי אבן יע"ל מה שכתבתי מה דאי' °בפ' ויצא ע' שכ"ב והאבן גדולה ע"פ הבאר דא אבן דמינה כשלו בני עלמ' אבן נגף דקיימא תדיר ע"פ הבאר ע"כ וע"ל דף כ"ד ע"ג על פסוק לא יהיה בכיסך אבן ואבן והאי דנקט לשון בכיסך ע"ל בדיני ר"ח) : דתמן תורה שבכתב דאיהי מים (היינו סוד התורה) וטהרה ממקור דמיה ומצורע אתדכי בה (ע"ל דף כ"ט ע"ג על פסוק אשה כי תזריע וגם דף ס"ב ע"א וטהרה ממקור דמי') ומצורע אתדכי בה (ע"ל דף י"ב ע"א אי הוא הנגע נרעת גם ע"ל וטמא מת וזב וטמא בכל מיני טרן הה"ד וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם וגו' בעמודא דאמצעיתא אמנא אתייחדת בבעלה דאיהי אתתא בתר דאתקדשת בשמאלא ואתטהרת במי מקוה בימינא ואמורים על ימיני דפכחא כלים שנטמאו בגוכן כהן מדיחן כגוכן והן טהורים אינון נשמתין דאינון מסט' דרחמי ואינון רחמנים מאדי הנא וחסדא לא צריכי' לדכאה בעים פוסרים כבינוניים כ"ש באמי חמין דכהן מתדכין רשעים נמורים בנין דווהוא דלהוי יפישא אבל צדיקי' גמורים בגוכן דעלייהו אתמר כל המשים ריוח בין הדבקיר מכניסים לו ניהנם ואי נשמתא מעריים דאינון דמאכי אדם שבירתן זו טהרתן כד"א נשברו בטהרו ורזא דמלה זבחי אלהים רוח נשברה (והוא כי איתא °בפרשת

מ"פ ויקרא ע' ה'

ויקרא ע' ה' ע"פ זבחי אלהים רוח נשברה זבחי אלהים לתברא חילא ותוקפא דדינא קשיא דכתיב רוח נשברה ולא יתגבר רוחי' ותוקפא ע"כ וכו' ע"ש) נשמתא דאיהי אור דכתיב בה ותורה אור ע"כ :

מ"פ כח ע' רי"א

°ובמאמר פרשת כח ע' רי"א עיין לעיל דף ק"ד ע"ב וראיתי' בהון נהירין דאורייתא דאור רו אתקרי הה"ד כי נר מצוה ותורה אור ע"כ · וע"ל בדף הנ"ל גם ע"ל

מ"פ תולדות ע' של"ב

°במאמר פרשת תולדות ע' של"ב ובתר דינדע בר נש רזא דחכמתא (ס"א דמהימנותא) ויתקין גרמיה בה מה כתיב אחר ובכית ביתך דא נשמתא דבר נש ע"כ · °ובפ' בלק

מ"פ בלק ע' ש"ס

ע' ש"ס אפס קציהו דוד מלכא שוי גרמיה בארבע ארחין שוי בהדיה נביה מסכניה שוי גרמיה בהדי חסידים שוי גרמיה בהדיה עבדים שוי גרמיה בהדיה אינון דמסרי גרמייהו ונפשייהו על קידוש השם שוי גרמיה בהדיה מסכנא דכתיב כי עני ואביון אני · שוי גרמיה בהדי חסידים דכתיב שמרה נפשי כי חסיד אני בגין דאצטריך ליה לבר נש דלא לשווה גרמיה רשע ואי תימא א"ה לא יפרוט חטאוי לעלמין לאו הכי אלא כד יפרוט חטאוי כדין איהו חסיד דאתי לקבלא תשובה אפיק גרמיה מסטרא בישא דהוה בטנופא דיליה עד השתא אתדבק בימינא עלאה דאיהי פשוטה לקבלא ליה ולא פימא דלא מקבלא ליה קב"ה עד דיפרוט חטאוי מיומא דהוה דאתכשון מניה דלא יכיל לאדבקא אלא לא אצטריך לפרשא בר אינון דידכר מנייהו ואי שוי רעותיה בהו כל אחרנין אתמשכן אבתרייהו דהא תנינן אין בודקין חורי ביתא עלאין לעילא ולא אינון תתאין לתתא בביעור חמץ אלא כיון דבדיק בפום דחיוו דעיניו מה יכיל לאדבקא בלא אתמשך אבתר דא ואתבטל בהדיה והכי נדם בנגעים כ"ד ראשי איברים אינון דלא מטמאין משום מחיה ובהנא לא אטרח אבתרייהו · והיינו דכתיב לכל מראה עיני הכהן אתר דיכיל כהנא למחזי מכתשא באסתכלותא חדא ולא אצטריך לאחנא גרמיה ולארמא עינוי הכא והכא אוף הכי לא אצטריך לפרש חטאוי לאבעי מן יומא דהוה דאינון חורי ביתא תתאין ולא אינון דאתכסו דלא יכיל לאדבקא דאינון חורי ביתא עלאין ותתאין ע"כ : ולכן צריך אדם לבדוק את החמץ מן הבית שהוא גוף אדם (שהוא דירה נאה וכלים נאים ואשה נאה היא הנשמה · כי החמץ הוא במשהו כי היום אומר כך ולמחר אומר כך עד שלבסוף אומר עבוד ע"ז · ולזה איתא בגמרא זה לשונו תפח תלטוס בגונו דא התקיה המטהר את אדם :

עיין

פי' מזמור עלים ל"ז

ויין במזמור בתלים ל"ז וזמם רשע לצדיק וחרק עליו שניו אד"כי ישחק לו כי ראה יבא יומו (ע"ל דף כ"ד ע"ג ודף מ"ו ע"ד מזמור הנ"ל גם רק איזה פסוקים סור מרע ועשה טוב וכנ"ל בסי' ראשון של א"ח) כי יי' אהב משפט ולא יעזוב את חסידו לעולם נשמרו וזרע רשעים נכרת צדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה (וכנ"ל פי' תעביר ממשלו' זדון כלב ונחש ובכן צדיקים יראו וישמחו כי יהיה קץ שם לחשך ולכסא דוד וממלכתו אין קץ פי' צדיק יהגה חכמה (כי חכמה הוא מלכות הנק' חכמה ועירא ולשונו תדבר משפט שהוא ת"ת כי חיים ומות ביד הלשון שהוא ת"ת הנקרא שמים אש מים חסד ודין תורת אלהיו בלבו כי בפ' בראשית ע' קנ"ג אפס קציהו ומלכות מאנא דכלהו כלילא מכלהו איהי פה דמיכה הבלים כפקין וקלין ודבורין כלהו א אתכלילן כה ואיהו לב דכלהו אתכלילן ביה וכו' ע"ש והטעם שת"ת נקרא בשם לב והוא כי הקדמנו לעיל בסוד ו' סוד התורה

מאמר פ' פנחס ע' שנ"ז

ע"ל באריכות ובפ' פנחס ע' שנ"ז ומאי לבב אנוש לב הוה לי' למימר אלא אית לב מסור ללב ואינון ל"ב דעובדא דבראשית ב' מן ב בראשית ל' מן לעיני כל ישראל וזהו תורת אלהיו בלב"ו לא תמעד אשריו צופה רשע לצדיק ומבקש להמיתו אבל יי' לא יעזבנו בידו וגו' רק קוה אל יי' ושמור דרכו וגו' בהכרת רשעים תראה וגו' כל המזמור . נחזור לבדיקת חמץ הנ"ל שצריך לבדוק בחורין ובסדקין עד שידו מנעת שפנס כנד קב"ה ושכינתי' והשאר מבטל בלבו בדיקת חמץ הנ"ל בלילה כי איתא בפ' צו זאת תורת העולה א"ר חייא האי קרא אוקמינא ליה בהאי גוונ' זאת תורת דא כ"י העולה דא מחשבה רעה דאיהי סלקא על רעותא דבר נש לאסטאה ליה מארח דקשוט היא העולה היא היא דסלקא ואסטי' ליה לבר נש בעי לאוקדא ליה בנורא (וז"ם שאין ביעור חמץ אלא שריפה כי להבה תלהט רשעים) בגין דלא אתייהב ליה דוכתא לאסטאה ובנ"כ על מוקדה על המזבח כל הלילה מאן לילה דא כ"י דאיהי זאת לאתדכאה בר נש מההוא רעותא על מוקדה וכו' כל הלילה ואתכפייה ולא שלטא

מאמר פ' תצוה ע' שי"ז

ע"כ כי ז"ל בפ' תצוה ע' שי"ז כתיב ואלהי מסכה לא תעשה לכם וכתיב ואת חג המצות תשמור וכו' כל מאן דאכיל חמץ בפסח כאלו עביד ע"ז למפלח לגרמיה דהא רזא הוא הכי דחמץ בפסח כמאן דפלח לע"ז דע"ז איהו וכד נפקו ישראל ממצרים נפקו מרשות דלהון מרשו אחרא מההוא רשו דאקרי חמץ נהמא בישא וע"ד אקרי ע"ז ודא איהו יצה"ר פולחנא נוכראה ואקרי אוף הכי שאור ודא איהו יצה"ר דהכי איהו יצה"ר לבר נש כחמיר בעיסא עאל במעוי דבר נש זעיר זעיר ולבתר יסטי לי' עד דכל גופא אתערב בהדיה ורא איהו ע"ז וע"ד כתיב לא יהיה בך אל זר וע"ד מזהיר ואת חג המצו"ת תשמור ע"כ כי הלא סוד מצות הוא חיבור ת"ת ומלכות וכנ"ל והקדמנו ולא יתייחד ו' עם ז' אלא בשריפת חמץ ובזה תבין למה חמץ במשהו כי צריך לקיים מחה תמחה לרשע זה ועוד יש ליתן טעם על שריפת חמץ שהוא במשהו הלא כתיב יי' אלהינו יי' אחד בד"לת רבתי ובפ' כי תשא כי לא תשתחוה לאל אחר כתיב ב"ר גדולה וכבר הקדמנו

מאמר פ' משפטי' ע' רה

מה דאי' בפ' משפטים ע' ר"ה א"ח שמים הה"ד ואתה תשמע השמים ד' הארץ הה"ד והארץ הדוסרגלי דאי בר נש יעדי קוצא דד' מן אחד וישתאר אחר סמאל באתריה שקר וכו' ע"כ ובפ"ק דערובין דף י"ג תניא א"ר מאיר כשהייתי אצל ר' ישמעאל אמר לי מה מלאכתך אמרתי לו לבלר אני אמר לי בני הזה זהיר במלאכתיך שמלאכתך מלאכת שמים שמא אתה מחסר אות א' או מייתר אות א' ונמצא אתה מחריב את כל העולם אמרתי לו דבר א' יש לי וקנקנתו' שמו שאני מטיל לתוך הדיו וכו' וקאמר בגמ' מאי קאמר וקאמר דהכי קא"ל לא מיבעי' בחסרות ויתרות דבקי אנא אלא אפי' מיחוש לזבוב כמי דלמא אתי ויתיב אתני דדלי"ת ומחוק ליה ומשוי לי' רי"ש דבר א' יש לי ו וקנקנתום שמו שאני מטיל לתוך הדיו ע"כ ולזה הוא חמץ במשהו היינו קוץ דד' והא דנקיט בלישנ' זבוב משום דאית' במס' שבת דף פ"ה תנינן וישימו להם בעלי ברית לאלהיהם זה זבוב בעל עקרון מלמד שכל א' ואחד עושה דמות יראתו ומניחו בתוך כיסו כיון

בספר ל"ה דף קע

שזכרה הוציאה מתוך כיסו ומחבקה ומנשקה ע"כ ובספר ל"ה דף קע' ענין הנעלת כלים דם וזהמת יצה"ר להעביר כתיוי העונות ומי שלא כתחייב כ"כ ביצה"ר ומורק ושוטף פנימי וחיצון סוד טהרה ו וקדושה ומי שנשתמשו ברותחין בתשובה חמורה ויש שנריך ליבון עד שהניצוצית כתזין ממנו כמו ענין כתן דצוציתא וכלי חרס חרסי אדמה שאין יוצאין מזוהמתן לעולם אין להם תקנה אלא שבירתן מיתתן ואם חזרה לנבשונית מועיל בזה והלכה כדברי שניהם כי יש מתטהרים

בניהנם ומתרפאים ויש ניהנם כלה והם אינם כלים וסדר הנגון יפשפש במעשיו ויבדוק חמץ הנגלה וגם חמץ הנסתר והבדיקה לאור כר יחידי ר"ל ליה"וד אחד ואור לי"ד מצ"ל מן הנה יי' אור לו בגיון שהוא ניהנם ויבדוק כל החורין והסדקין כי הק"בה בוחן לבבות גם הרבה עבירות שאדם דש בהן ונשכחות ממנו הק"בה זוכר כל ה הנשכחות ע"כ יבדקנו לתקנם בעודו בחיים חיותו וכמו שבודק עבירות שבינו למקום כן יבדוק שבינו לחבירו וזהו חור שבין אדם לחבירו וכתב רמ"א צריך לבדוק הכיסין כי הכיסין צריך בדיקה יותר כי רוב עבירות בממון ותלוי בלב לא תחמוד והלב תלוי בכים ועיקר חמץ עכבר נכנס ענברא דשכיב אדיכרי ומי שעושה את ביתו אוצר צריך בדיקה הנה הוזכרו הרבה דיני דיני בדיקה בדברים דלא שכיחי וכולם רמוזים גדולים ככר בפי נחש וכו': ככר למעלה בקורה וכו' ככר בבור רומז ל"ג דברים דעקבי' בן מהללאל דע מאין באת וכו' וכולם בפסוק א' וזכור את בראך בארך ובורך בראך נחש טפה סרוחה כי אם לא ענין הנחש לא היה חוש המישוש חרפה והי' נקרא זרע קודש ועתה נקרא טפה סרוחה דבא הנחש והטיל בה זוהמא. ככר בבור זהו בורך ככר על הקורה זהו בראך ע"ד דאי' פ' שלשה שאכלו אביי ורבא הוו

מאמר פ' אמור ע' קפ"ב

יתבי רבא אחוי לשמי' טללא עכ"ד ואזהרה זו נראה מה דאי' בפ' אמור ע' קפ"ב ובחודש הראשון כארבע עשר יום לחודש ר' חייא פתח אני ישינה ולבי ער דופק פתחו לי אחותי רעייתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל וגו' אמרה כנסת ישראל אני ישנה בגלותא דמצרים דהוו בני בשעבודא דקשיו קול דודי דופק דא קב"ה דאמר ואזכור את בריתי ולבי ער לנטרא להו דלא ישיצון בגלותא פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי פתחי לי פתחא כחדודא דמחטא ואנא

מאמר הנ"ל ע' קפ"ג

אפתח לך תרעין עלאין ע"כ וכו' ע"ש ושם ע' קפ"ג ר' אחא אמר בנ"כ תקונא דכלה בההוא יומא ובלילה אשתכח ישובא דביתא ווי לאינון דלא מבני ביתא נינהו כד אתאן לאזדווגא אורייתא (ס"א אריואתא) כחדא ווי לאינון דלא אשתמודען גבייהו בנ"כ ישראל קדישין מתקנין לון ביתא כל ההוא יומא ועל ידייהו עיילי מאן דעיילי ואינון חדאן וזמרן חדווייהו זכאין אינון ישראל בעלמא דין ובעלמא דאתי א"ר יוסי למה לך לאטרחא כלי האי הא קרא שלים הוא דהא בהאי ליליא זווגא עלאה קדישא אתער ואשתכח הה"ד הוא הלילה הזה להי"וד שמורים מאי שמורים תרי זווגי דסהרא בשמשא לכל בני ישראל לדורתם דהא מכאן ולהלאה אתאחדו ואתקשרו ב בקשורא דשמא קדישא ונפקו מרשותא אחרא בנ"כ בארבעה עשר מתקני גרמייהו ומבערי חמץ מבנייהו ועייל ברשות' קדישא וכדין מתעטרי חתן וכלה בעטרוי דבינה ובעי בר נש לאחזאה גרמי דאיהו בר חורין (והוא סוד שכבר הארכתי בפי' פסוק בעטרה שעטרה לו אמו ביום חתונתו וביום שמחת לבו) לזה יראה אדם שיהיה חריד ביום י"ד כי יום קדוש הוא שיוצא מסט' דנחש אשר זה הוא שאלה בגמ' (ככר בפי הנחש) וראה תראה בפ' כל שעה דף ל"א ז"ל תכן חמץ שנפלה עליו מפולת" הרי הוא כמבוער רשב"ג אומר כל שאין הכלב יכול לחפש אחריו ע"כ דקשה למה תלי' דין חמץ אם הכלב יכול לחפש אחריו אבל כבר הארכתי מזה אפס קציהו מה דאי' בפ' נשא ע' רל"ה ויצה"ר מסט' דימינא אתקרי נחש ומסטרא דשמאלא דרגיה דסמאל אתקרי כלב ממנא דגיהנם וכו' והוא עקרב כאשר כתבתי לעיל (ובזה תבין מה דאי' במס' ברכות דף ל"ג בפיסקא אפילו נחש כרוך על עקבו לא יפסיק אמר רב ששת לא שנו אלא נחש אבל עקרב פוסק פי' רש"י פוסק ונוטלו לפי שהעקרב מסוכן לעקון יותר משנחש מוכן לישך ע"כ :

וזהו וישליכהו אותו הבורה והבור רק אין בו מים ודרש מים אין בו אבל נחשים ועקרבים יש בו ובפ' כי תצא ע' תק"לט וישליכו אותו הבורה נוקבא בישא והבור רק (וזהו שאלה בגמ' ככר בבור מהו) דבורה רק בלא תורה אבל נחשים ועקרבים יש בו ורא גלותא רביעאה ע"כ כי מצד ירך ימין הוא נחש ומצד ירך השמאל הוא עקרב . והנה בספר ל"ה כתב ז"ל בענין אכילת ערב פסח ראה ראיתי ברוב המון עם שאינם מהרים ואוכלין לאחד ד' שעות על היום ועבירה גוררת עבירה נמשכין בשריפת חמץ ובא שש קודם שנשרף ואז שתים רעות עושין אינם מקיימין מצות שריפה בחמץ שלהם וגם הביטול שמבטלין אינו ביטול כי הוא לאחר זמן איסורו ורע עלי המעשה וכו' ע"ש ולפ"ד מבואר כאשר כבר הארכתי ע"פ מאמר פ' שופטים ע' תקס"ז פקודא דא לעשות לעד וזמם כאשר זמם ל לעשות לאחיו תרין סהדין שקר דאינון סמאל ונחש אייתון לאסהדא

סהדותא

מהדותא דפקדא דישראל דטעו כין נ׳לו׳ דאיהו אתוון ז״ן והאי איהו
עם ז״ן ימרת לי תהלתי יספרו ולא יתייחד ו׳ עם ז׳ שלא בשריפת
חמץ דבין ו׳ לו׳ ואע״ג דמדאורייתא איהו עד סוף שית נודע דכגון
אוכלין כל ד׳ ותולין כל ה׳ ושורפין בתחלת שש ואולפנו יואדי מ
מתניתין מסהדותא דשעת חמץ לסהדותא דבדיקות דסהדי דההוא
דהרג את הנפש וכולו מפרש במתניתין ויתקיים בהון אדי כפתגמא
דאתיבו תגלאי למידן והאי איהו ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
ע״כ . כיוון למאמר הנ״ל א״ר יוסי יאי ארבע כסי דההוא ליליא
אמאי א״ר אבא הא אוקמוה חבריא לקבל ד׳ גאולות (והוא כי איתא
בספר טור ברקת דף פ״א על מה דאי׳ ויקח משה האמצעי׳ ויבצעה
לשנים ויתן חציה לא׳ מן המסובים לשומרה לאפיקומן ונותנין תחת
המפה ותוי השני ישים בין שתי השלימות ויגביה הקערה שיש בה יונות
ויאמר הא לחמא עניא (והנה סוד נ׳ מצות הללו כבר הארכתי ע״ל
דף כ״ו ע״ב וע״ג ותראה פלאים והנה מאמר זה מתנו נקח להבין
מהו כוונת בציעת המצה האמצעית והענין כי בא הרמז במצות הללו
לארבע מלכיות שנ׳ כי לחמנו הם זה נתבאר מן האהר כי מצה לרמז
לאנה ומדינה שמגרית מ״א וכו׳ ומפני כי המלכיות הם ארבעה
והמצות הם שלשה לכן הם בוצעים לשנים והם נעשו ארבע ולפי כי
עיקר הם שני מלכיות אדום וישמעאל והם נחשבים לגלות אחד לכן
היא מצוה א׳ והם נחלקים לשנים ולפיכך אמרו רז״ל אם ראית סוס
פרסי בא״י צפה לרגליו של משיח וכדאי׳ פ׳ שלח לך לכן בא הרמז בזה
כד״א פרס פריסת מלכותך ומפני כי העוני של ישראל הוא סימן לגאולה
כדאי׳ בפ׳ בהעלתך שנ׳ ואת עם עני תושיע ולכן דרכו של עני ב
בפרוסה אמנם לפי שענין הגאולה הוא למקוטעין ארבע פעמים
וכדאי׳ בפ׳ פנחס (היינו ע׳ תס״ו תס״ז מה שכתבתי לעיל בהלכות
וו) גם בפ׳ ויחי בפסוק יהי דן נחש עלי דרך ולכן המצה זו בוצעין
אותה ובוצעין ד׳ ואמנם חציה מועיל עתה כי ימלט עם עני תושיע
מגלות אדום שה וחציה לאפיקומן לעתיד ואת עם עני תושיע ובא
הרמז ג״כ לשני ברכים שעתיד הקב״ה לעקור אותם על יד תרין
משיחין כדאית׳ בפ׳ פנחס חד אעבר רומי זעירא וחד אעביר רומי
רבתא ולכן יגביה הקערה כי הנה הקערה הוא ענין קרע בדאי׳ פ׳ נשא
וגם נאמר שהקערה רומז למלכות בית דוד שמלכו בכיפה דומיא
לקערה ולכן יגביה הקערה אשר בה המצות שהם רמז אל הגאולה כ
כלומר ואת הקערה שהוא רמז למלכות בית דוד שמלכו בכיפה שנקרע
בעוונותינו שנ׳ קרע ה׳ את ממלכת ישראל מעך ויאמר הא לחמא
עניא וכו׳ ע״ש לזה תקנו חז״ל ד׳ כוסות רמז על הגאולה ולזה קאמר
גם הא אוקמוה חבריא לקבל ד׳ גאולות אבל שפיר הוא בספרא דרב
ייבא סבא דקאמר הואיל וזמנא אשתכח בהאי ליליא זמנא הוא כד׳
קשרין איכון ד׳ דרגין ולא מתפרשי דא מן דא כד זמנא דא אשתכח
ואכן בחדוותא דלהון אתערבא בגין דדא זכינא ככו דמאן דאחיד בדא
זכי בכלא וע״ד אשתני ליליא דא מכל שאר ליליון ובעינן למעבד
שניא בכלא ולמחדי בהאי ליליא בגין דחדוותא הוא לעילא ותתא
ועוד אמר דארבע אילין ארבע גאולות קרינן להו׳ מ״ט בגין דהאי
דרגא בתראה גואל אקרי ולא אקרי גואל אלא דרגא אחרא עלאה
דקיימא עלה ונהיר לה ודא לא אפיק לה כהורא אלא באלין תרין
דרגין (ס״א כאינון דרגין) דעליה אשתכח דארבעה אילין
ארבע גאולות ע״כ ולהבין זה אית׳ בפ׳° בראשית ע׳ פ״ז ז״ל ורזא מאמר פ׳
דכלא וצדיק יסוד עולם וגו׳ תלת נפקי מחד (היינו הג״י נפקי מן בראשית ע׳ פו
ת״ת) חד בתלת קיימי (היינו יסוד שעומד בין נצח והוד) ווהו
עאל בין תרין תרין ינקין לחד חד יניק לכמה סטרין וכדין כלא חד
ע״כ כי נצח הוד הם סוד שחקים שטוחנים מן לצדיקים ז״ל בפ׳ ויצא מאמר פ׳ ויצא
ע׳ שכ״ב ורזא והנה בשדה וגו׳ כמר דרגא דאדון כל הארץ בהדה חקלא ע׳ שכ״ב
דתפוחין קדישין שלשה עדרי צאן תלת דרגין עלאין קדישין שמתתקנן
על ההוא בירא ואינון נצח הוד יסוד דעלמא ואלין משכין מיא מלעילא
ואלין להוא בירא בגין דההוא מקורא יסודא דעלמא שארי בנו ההו׳
בירא ונביע תדיר ואתמליא האי בירא מניה כיון דאתמליא ו
ודאי כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים אלין אינון כל אוכלסין ומשריין
קדישין וכו׳ ע״ש כי כבר כתבתי מאמר הנ״ל ובפ׳ שמות ע׳ ך׳ ז״ל
מתכיתין אינון לדפי׳ קשוט אינון דתבעי רזא למהימנותא אינון
דאתדבקו בקשורא דמהימנות׳ אינון דידעין אורחי דמלכא עלאה
קריבו שאנו כד סליקו תרין ונפקי לקדמות חד מקבלין ליה בין תרין
דדעין תרין כתתין לתלתא תרין אינון (היינו נצח הוד) חד בגייהו
(היינו יסוד) תרין יתבי מותבא דנביאי ינקין בהו (כי נביאים

מאמר פ׳ יונקים מן נ״ה כי ז״ל בפ׳ °פקודי ע׳ ת״י ואינון עומדים הוו קיימי
פקודי ע׳ ת״י על כיסא וכלהו ווי״ן עלייהו בגין דהוי אורייתא על ו״ו קיימא
(כאשר כתבתי לך כי אורייתא הוא סוד ו׳ אשר לזה אורכו של ס״ת
ששה טפחים) ואינון וו״ין דרזא דמהימנותא דאורייתא כלהו על
אינון קיימין דאינון רזין דנפקין בהו נביאים רזא דלהון בכל סטר ע״כ
וכו׳ ע״ש ובפ׳ תרומה ע׳ ס׳ וכל בגין למודי יי׳ אינון ובגואה מכהון
נפקי) חד בגייהו תמרה איהו דכלא איהו נטיל לכלא ההוא בירא
קדישא קאים תחותייהו חקלא דתפוחין קדישין איהו ומהאי בירא
אשתקיין עדרי דרעי משה במדברא וכו׳ תלת קיימין רביעין על האי
בירא מגייהו אתמלי אד״ני אתקרי ע״ד כתיב אד״ני אתה החלות
וכתיב והאר פניך על מקדשך השם למען אד״ני אדון כל הארץ הה״ד
הנה ארון הברית אדון כל הארץ בי׳ נביע חד מקורא קדישא דנביע
בי׳ תדיר ואתמלי בי׳ יי׳ צבאות אקרי בריך לעלם ולעלמי עלמין ע״כ
וע״ל בסוד ביאור מאמר פ׳ ויקרא דף י״ז שם ביאור עשר ס
ספירות וכמה שכתבתי מאמר וזמנא אשתכח בהאי ליליא תבין מה
דאי׳ בכתבי האר״י ז״ל ז״ל להרש״ כי אסור לשום מטתו בלילה ואת
כי אין הייחוד נעשה ע״י התחתונים כי מאליו נעשה ע״כ והוא מובן :
והנה לבאר כל סוד פסח יכלה הזמן ולא כל מוח יכול לסבול
אעפ״כ להוציא חלק מי אשר הנה לאה תרלה ומאמר מה
שכתבתי מפ׳ נשא ע׳ ע׳ לעיל דף כ״ח ע״ב אבל קיהו אר״ש כל הני
תקונין וכל הני מלין בעיא לגלאה לגוא דיהון וכו׳ ע״ש היטב גם ע״ל
דף ד׳ ע״ב מה שהארכתי מאמר פ׳ °פקודי ע׳ תס״ח תס״ט אבל קיהו מאמר פ׳ פקודי
מאן דארכיב ונכא בזכיה וידע לקשרא קשרא בקשריה היכלא בהיכליה ע׳ תס״ח
דרגא בדרגיה דא אית ליה חולקא בעלמא דאתי כמה דאוקמוה
וע״ד האי איהו שלימו דכלא ואיהו כלא חד עובדא דנפיק. ומהאי
שלימו ההוא אקרי מעשה מרכבה ורזא דא וייצר יי׳ אלהים את האדם
שם מלא ואדם איהו עובדא דהאי מרכבה דרכיב דא בדא עובדא
דשלימו דכלא וכד אשתלים דא בדא כדין ההוא יה״ו אלהים שם מלא
כמה דאוקמוה וכלא איהו מאן דידע לקשרא קשרי דמהימנות׳ ל
ולייחדא יחודא כדקא חזי ת״ח כמה דאינהו שמהן קדישין מתחברין
אלין באלין אתפרש לעילא ואתפרש לתתא וכו׳ ע״ש וע״ל דף נ׳ ע״ב
אבל קיהו וכד מתחברין עטרין וכתרין ואשלמותא דכלא וכו״כ
דיוקנא דאדם כגו דיוקנא כליל עלאין ותתאין אתקין ע״ק תקוני
ותקונא דז״א בהאי דיוקנא ותקונא וכו׳ וכתיב וייצר יי׳ אלהים את
האדם בתרין יודין אשלים תקונא מתקונא נו° תקונא וכו׳ ודא הוא ס״א תקונא
וייצר תרין יודין למה רזא דעתיקא קדיש׳ ורזא דז״א וייצר מאי וייצר וכל דא)
צר נורה בנו נורה כי תרין שמהן דאתקרי שם מלא יי׳ אלהים ודא הוא
רזא דתרין יודין דוייצר נר נורה נו נורה וכו׳ ע״ל דף הנ״ל עוד פ׳ הנ״ל
איתא בפ׳ °הנ״ל ע׳ רמ״ד האי עתיקא דעתיקין אתקרי אריך דאנפין ע׳ רמ״ד
וההוא דלבר אתקרי זעיר אנפין לקבל דעתיקא סבא קדם קדמים
דקדשייא וכו׳ ע״ש כי כבר הארכתי ובכתבי האר״י ז״ל ומהאי גלגלתא
נטיף טלא לההוא דאיהו לבר קה״ד שראשי נמלא ט״ל וכו׳ הוא זעיר
אפין מולבשים לא״א ע״כ ולסוד זה תבין מאמר פ׳ בהעלתך ע״ל אבל
קיהו ת״ח ה״כ לעילא איתלבושא וגופא ונשמתא לנשמת׳ שמייא
ושמייהון אלין אינון לבושא וכנסת ישראל גופא דמתקבלא לנשמת׳
דאיהי תפארת ישראל וע״ד איהי גופא לנשמתא נשמת׳ דאמרן דא
תפארת ישראל דאיהי אוריית׳ ממש ונשמת׳ לנשמת׳ דא איהו עתיקא
קדיש׳ וכלא אחיד דא בדא ע״כ והקדמנו לעיל מאמר
פ׳ בראשית קב״ה ברא כאופיס יה״ו דההוא שמא קדישא דיליה וכו׳
ובתר כן יצר הגוף שנ׳ וייצר יי׳ אלהים את האדם עפר מן האדמה מה
אית בין אדם לאדם הרי יה״ו נקרא אדם וגופא נקר׳ אדם מה בין
האי להאי לא כתיב דאקרי ויברא אלהים את אדם בצלמו הוא יי׳
וכאשר דלא אקרי בצלמו הוא הגוף ע״כ׳ ובזה תבין מה שכבר כתבתי
לך כמה פעמים מה דאית׳ בכתבי האר״י ז״ל וצריך שתדע כי האדם
התחתון זכר ונקבה אינם כדמיון של כמו פרטיות אמנם כל אדם רומז
של כל האצילות מראש א״א עד סוף המלכות דאצילות כדמיון א״א
עמו אשר נתפשט בע״ס שבו בכל עולם אצילות ע״כ ומובן לפ״ד
ומאוד וע״ל דף ו׳ ע״ב מה שהארכתי בביאור מאמר פ׳ בראשית ע׳
קל״ד אבני שיש טהור אינון יי׳ דמהכון מיין דכיין נפקין ואינון רמיזין
באות א׳ רישא וסיפא י״י ו׳ דאיהו בגוני ביניהו איהו עץ החיים
דאכיל מניה וחי לעולם ואלין ב׳ יו״דין רמיזין בוייצר וכו׳ ע״ש
ותבין סוד מופלא זה ולסוד זה כבר הארכתי שוהו פי׳ אשריך ישראל
מי כמוך עם נושע יי׳ וגו׳ כתיב א׳ רבתי שהוכה לסוד הנ״ל ולו
ואתה

ואתה על במותימו תדרוך כי יתבטל עץ הדעת דטו"ר ובזה תבין
נמ"ק מסכ' ברכות מר עוקבא הוה שכיח קמיה דר"ש בן פזי
והוה מסדר אגדת' קמיה דרי"בל א"ל מ"ד ברכי נפשי את יי' וכל
קרבי את שם קדשו א"ל בא וראה שלא כמדת הק"בה מדת ב"ו מדת ב"ו
נר נורה על הכותל ואינו יכול להטיל בו רוח ונשמה קרביים ובני
מעיים והקב"ה אינו כן נר נורה בתוך נורה ומטיל בו רוח ונשמה ק
קרבים ובני מעיים והיינו דאמרה חנה אין קדוש כיה"וד כי אין בלתך
ואין נור כאלהינו מאי אין נור כאלהינו אין נייר כאלהינו מאי אין בלתך
אמר רב יהודה בר מניומי אל תקרי כי אין כלתך אלא אין לבלותך שלא
כמדת הק"בה מדת ב"ו ב"ו מעשה ידיו מבלין אותו והק"בה מבלה
מעשיו א"ל אנא הכי קאמינ' לך הני ה' ברכי נפשי כנגד מי אמרן דוד
לא אמרן אלא נגד הק"בה וכנגד הנשמה מה הק"בה מלא את כל העולם
אף הנשמה מלא כל הגוף מה הק"בה רואה ואינו נראה אף נשמה
רואה ואינו נראה מה הק"בה זן את כל העולם כולו אף נשמה זנה את
כל הגוף הק"בה טהור אף נשמה טהורה הק"בה יושב בחדרי חדרים
אף נשמה יושבת בחדרי חדרים יבא מי שיש בו חמשה דברים הללו
וישבח למי שיש בו חמשה דברים הללו ע"כ והוא כי הקדמנו ענין
התלבשות סוד הפרצופים האצילות זה בתוך זה עד שנמצא כי אינו מ
מתגלה מכל פרצוף רק רישא לבד ואז כל אלו הראשים שהם למטה
מצטיירים כלם יחד בבחי' פרצוף א' וכו' ומסיים כלל העולה כי א"א
כולו נקרא כתר של כללות עולם האצילות והוא מתחלק לט"ס והם
חיות ונשמה אל כל האצילות לשאר הפרצופים המקיפים אותו ע"כ וכו'
ע"ל גם הקדמנו מה דאי' בכתבי האר"י ז"ל כי הי"ם דאצילות
עם שהם עשרה אינם נחלקים רק לה' פרצופים הם כתר שהוא אריך
אנפין וכן חכמה וכן בינה ומחסד עד היסוד הוא זעיר אפין והמלכות
הריהם ה' פרצופים ואלו ה"ה הם סוד יה"ו דא' כוללת כל הי"ם ד
דאצילות קוץ היו"ד בכתר שהם עתיק ואריך והי' עצמה חכמה וה'
בינה וה"ו הם וק" מחסד עד היסוד והמלכות ה" אחרונה ובהצטרף
אלו ה' פרצופים בכללות יהיה מהם פרצוף א' לבד כי כח"ב הם ראש
האצילות והז" תחתונות גוף דאצילות ע"כ ולסוד זה כבר כתבתי
מאמר פ' בראשית ע"ל מגו סתימו דסתימא מריש נחיתו דאין
סוף נהיר נהירו דקיק דלא ידיע וכו' עד דאתפשט נהירו מני' באתר
דאית ביה רשימין דאתוון כלהו מתמן נפקן בריש כלא א רישא
וסופא דכל דרגין רשימו דאתרשים בדרגין כלהו ולא אקרי אלא אחד
לאחזאה דאע"ג דאית בי' דיוקנין סגיאין לאו איהו אלא חד וכו' ע"ש
וע"ל וא"כ לפי מה שהקדמנו כי כל אדם רומו אל כל האצילות
חריש א"א עד סוף המלכות וכו' בזה תבין גמ' הנ"ל לכך קאמר ברכי
נפשי את יה"וד וכל קרבי את שם קדשו היינו סוד נשמה שהוא יה"וד
וכל קרבי שהם נגד הגוף את שם קדשו היינו שם אלהים כי אז הוא
בסוד ויינר אלהים שכולל כל סוד הנ"ל ולכך קאמר האי לישנא מה
הק"בה היינו סוד א"א כתרא עלאה טמירא וזן את כל העולם וכו'
ולכך חשוב ה' דברים כנגד ה' פרצופים ואז דבוק אדם בשם יהו"ר
ולרמז לזה הקדמנו שהוא א' המרמז שכל חמשה פרצופים הם נכללי'
בפרצוף א' הנרמז בשם יהו"ד ומאוד תבין פסוק אחרון שבתורה
אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביהו"ר וכתיב א' רבתי מרומז
כל סוד הנ"ל והוא סוד נפש רוח נשמה חיה יחידה כי נפש הוא מלכות
והוא ה' אחרונה רוח דא' ו' נשמה בינה ה' חכמה י' יחידה
כתר והוא קוצו של י' ואז אם יזכה לזה יקויים בי' מה דאית' בפ'
הנ"ל ונחה עליו רוח יי' רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח
דעת ויראת יי' רוח יי' דא אויר קדמאה (היינו כתר) רוח חכמה
ובינה תרין סעירין אבתריה רוח עצה וגבורה ימינא ושמאלא רוח דעת
ויראת יי' דא עמודא דאמצעיתא ומלכות והריחו ביראת יי' דא ריח
ניחח ודאז איהו ריח ניחח דא נדיק דביה נייחא דנח איש נדיק אש"ה
ליי' דא נכח והוד עלייהו אתמר את קרבני לחמי לאשי הה"ד סמכוני
באשישות על כן באורים כבדו את יי' וריח אפך כתפוחים ע"כ והא
דמסיים הה"ד סמכוני באשישות כי הקדמנו לעיל ומאמר פ' שמיני
ע' ס"ט סייכוני באשישות רפדוני כתפוחים כ"י דאמר דא בגלותא
סמכוני למאן לישראל בנהא דאינון בגלותא עמה ובמה באשישות אלו'
אינון אבהן וכו' ומאן דידע ליחדא שמא וכו' סעיד וסמיך לה לכ"י
בגלותא וכו' ע"ש וע"ל ולכך מסיים שפיר בסוד התפשטות ה
הנ"ל עד המלכות מן אוירא קדמאה עד מלכות ולזה מרמז מלכות
ותפארת ביחד הלא קאמר ויראת יי' דא עמודא דאמצעית ומלכות
וכנ"ל ושריא טיבו דעתיקא באתר דדכר ונוקב' והנה אז היא

ע"ק פי' גמ' בפ"ק דמס' ברכות

מאמר פ' בראשית ע"ל

מאמר פ' בראשי ע"ל קנא

בסוד זכ"ד כ"ד שמשותיך הנרמז בשני פעמים אור וכנ"ל ואהבת את
יי' אלהיך כי ואה"בת הוא גי' בפ' אור אור וזהו דמסיים על כן באורים
כבדו את יי' ב' פ' אור ואז יקויים ולכל בני ישראל הי' או"ר במושבותם
והנה כבר הארכתי בסוד תפילין וק"ש סוד המוחין כי הם קיום
למעלה בסוד ת"ת ובהסתלקו המוחין אז כביכול ז"א בסוד
דורמיטא וזהו סוד שאמר המן ימ"ש ישנו עם א' ודרז"ל ישן המלכות
שלהם והנה יש מוחין דקטנות ודגדלות מצד ישראל סבא ותבונה ונק'
והקטנות ראשון וגדלות ראשון ואח"כ יש מוחין דקטנות וגדלות מצד
חכמה ובינה והם נקראים קטנות שני וגדלות שני ואית' בכתבי האר"י
במבא שערים דרוש חו"ב ויש"ס ותבונה כי הז"א בהיות מלבים את
התבונה אז נקרא הז"א ואיש תבונות ידלנה כי הז"א איש ודולה מימי
התבונות וכו' ואמנם כאשר הב' בחי' התבונות עולות ונכללות
בבינה העליונה וגם הז"א עולה ונכלל עם התבונה וכו' אז נקרא עם
בינות הוא כי כל שלשתם נק' בינות כי כלם במקום בינה הם עמודת
ואז אין הקליפה נאחזות כלל בז"א כנודע מהבינה ולעילא אין ק
קליפות נאחזות וכו' ע"ש ותבין בזה אשר אכתוב לך כי ז"ל בעץ
חיים בסוד פסח ז"ל והענין כי תחלה לו קטנות אלו הם סוד
הלבושים של נה"י דבינה ובתוכם הם הלבושים דנה"י דחכמה וכבר
ידעת כי הם נקראים מוחין דקטנות בזמן היניקה עד היות אדם גדול
מי"ג והם סוד מוחין דאלהים כי הבינה נקרא אלהים ג"כ ובפרט סוד
האחוריים של נה"י שלה ואלו הם מוחין דז"א דקטנות וכו' ולפי שגם
נה"י דאבא באים תוך נה"י הבינה ולכן מאירים בסוד אלהים אח"כ
בא זמן הגדלות הם המוחין פנימיי' בתוך נה"י דבינה והם סוד הוי"ות
כמבואר אצלינו וכו' ואח"כ באים מקיפי' וכל זה הוא גדלות א' ופי'
הענין כי הלא ידעת סוד הבינה והתבונה ותחלה לוקח המוחין מבחי'
תבונה ואח"כ מבינה וכבר ידעת כי תבונה הוא חצי פרצוף שהוא
מחצית' ולמטה ובינה מחצית' ולמעלה הנה כשעולה הז"א במקום
התבונה אז אנו קורין לזה מוחין דנה"י דבינה וכשנכנסות לו המקיפין
הוא עולה בסוד חצי האחרון והוא המקיף דזעיר כנודע ולזה נקרא
גדלות ראשון ואח"כ חזר לקטנות וגדלות אחרים יותר גדולים והוא
בסוד בינה העליונה ואנו מכנים אותה בסוד חג"ת כי הבינה היא
מן חג"ת ולמעלה ואז יורש הבן מקו' אמו לגמרי וגם מקום אביו שהוא
חכמה כי כבר ידעת היות ישראל סבא כנגד תבונה וחכמה עלאה
כנגד בינה ואז הזעיר נקרא זקן ממש דוגמא חכמה ובינה הנק' זקנים
שהם סוד תרין סבין עלאין כנודע ואח"כ אין בו עליי' יותר וכו'
אח"כ היא עליי' אחרת בכתר דדיקנא עלאה הרי הדבר בקיצור גדול
כי תחלה יש לזעיר קטנות א' והוא הלבושים דישראל סבא ותבונה
ואנו מכנים אותו בסוד נה"י דחכמה ונה"י דבינה ואח"כ גדלות והוא
המוחין הפנימי' שלהם ואח"כ חוזר ליקח המלבושים והחיצוני' של חו"ב
ואנו קוראין אותו חג"ת וחב"ד דבינה ואח"כ הפנימיות שלהם והוא
גדלות שני ואח"כ עולה אל הדיקנא דא"א ואמנם בצאת ישראל מ
ממצרים והי' להחיצונים כאחיזה ורצה המאציל העליון להגדיל אל הז"א
כל בחי' הגדולות אלו וע"י כך יתבטלו החיצונים ולא הספיק בגדלות
הראשון כשאר הזמנים וז"ס כל הייוים טובים שאין עליית' רק בנה"י
דתבונה לבד כמבואר אצלינו כי שם אהי"ה בבינה ושם ס"ג בתבונה
ולכן י"ט גי' ס"ג ועם י' אותיות הם ע"ג אם לא ע"י תפלתינו
שעולים עד אז"א כמבואר אצלינו בפרשה אלה מועדי ה' ולכן הפסח
גדול מכל המועדים דבחי' זה ואמנם הענין הוא כי בשאר הזמנים
הזעיר הולך ונגדל מעט מעט כי תחלה הקטנות הראשון ואח"כ גדלות
אך עתה נכנס הכל כרגע ובפעם א' כדי לשבר כח הקליפות וכו'
וז"ס הפסוק ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדיים נכונו וכו' כי
עתה ביציאת מצרים נכנסו בז"א כל הבחי' ואפי' עד גדלות שני שהוא
עולה הז"א עד חג"ת של הבינה כנ"ל ושם הוא מקום השדיים והדדים
וכו' והנה כי הקטנות התחתון שהוא מנה"י לפי שהוא מקו' התבונה
והוא שם אלהים כי שם זה מורה על הדינים ממש כנודע ואמנם יש
הפרש כי הלבוש דנה הוא אלקים במלוי יוד"ין כי הוא ק"ו ת
חכמה שהוא יו"דין ולבוש ההוד הוא אלהים ביולוי הה"ין כי הוא ק"ו
הבינה ולבוש היסוד הוא שם אלהים במלוי אלפין ומימנ' כסדר יה"א
ואמנם קטנות של חג"ת שהוא למעלה בבינה אמא עלאה הדינים
מגולי' שם כנודע ושם הוא בסוד החילוק שם אלהים והוא שם א
אב"ד ט"ם והענין כי האלף אינה יכולה להתחלק כי אין אות אחרת
קודמת אלי' אך ה"ל נתחלפת ב"ך הקודמות וכן עד"ז ה"ה מתחלפת
ב"ד וכן הו' מתחלפת ב"ט הקידמת אלי' אך ז"ח של אלהים אמת הוא

מתחלפת

שמתחלפת כי ת' דאקים הוא ת' סתומה ומתחלפת כ"ת פתוחה
הקולמת אלי ולפי שלעולם בכל אות לחרוזה שבכל תיבה הוא ם
סתומה כנודע ולכן נכתב בשם זה אב"דם"ם באות מ"ם סתומה
לחתום בערך ת' תקדיל גם אות זה מתחלפת בערך שתתחלפת בית'
שבמותה לך אות ת' תיבה נקראי בחלפת והנה שם זה הוא יותר פנימי
ין שם שלהים כי שם זה הוא לותיות קודמת לאותיות אלהים ולכן הם
יותר רחמים ומשלי"ב שלם הי' נלקף בחותיות אחרונות של הל"כ
לותיות אלהים והוא שם בחו"ן כמ' כן והוא יותר תתיון ודין ומשם
שהים ואשפ"ו שבשם יהו"ה הוא לחיקון שכל מה שמתחלף הוא דין
והשגיון הוא כי שם יה"ו"ד הוא רחמים פשוטי ולכאר יתחלף ויהיה על
פעלם הרחמים וכן כשם שהים בהתחלפות מורה על הפלם הדין שהוא
רחמו משם שהים ולבסוף אמנם אם אב"דם"ם עליון ופנימי יותר משם
שהים ולבסוף אמנתם אם זה נקראי כיוצא שהים חיים הוא רחמו משם זה
זה וכל מקום שתמצא שהים חיים הוא רחמו משם זה והנה נתבאר כי
בשם"י הוא שם שהים וכתו"ת הוא שם אהבה"ם ושו הכ' שם כ' מיני
קטנות לך בפנים כ' נדלות לין חילוק וכולם שם מיני הו"ת בחשבון
ת' והשפע בחיה שהנודעת ביקום אחר כי הלבוש של מה"י הו שלם
תנ"ת הוא קוד מותין דקטנות שם הלבוש עמהן דביה והוא עמהן
משום ביקום המותין ל הוציר בשת קטנותו ולכן יש לפרש כין קטנו'
מה"י לחנ"ת לך מותין דנדלות חיכם הפנימיות עמהן דשה"י הו רח"נת
דביה כדי שיהיה הפרש ביניהם רק שהם עשות המשכות מלחורי ת
חכמה וביה ביו לותם המתלבשים בשה"י הו בחנ"ת דביה ולכן הם
תחיה הו"ות וכו' ולחתם ביום הלחין של פסח מתקיימין כל אז מותין
הוא כן תנו הו תנו לומרים הלל בשוב כי הם מותין נוזרים ולכי
שכבשים נשגן הלילה ולכן אמו לומרים הלל בשוב כלילל פסח ת
כשהר מוכנים לך ת"כ מתקלקלין בנתני כתקלה ות"ת חוזרין
ובכוללו, ל לא עד תנ השנוע' ומשל"ב בלילל פסח הלחין שבשפ
כולם ביהר ומשל"ב בשוס ותן מהומים והכלין כי הו הוקך לשעות
זה כרגש ההוא שלא כדרך הטבע כדי להוציאם תנית עבדים ולחר
שיהו הוקך הענין לחוול לטובתו הלחין לכנום שהר החזרנות ע
עד הכנועו' ולכן בפסח לין סוס אוזן לשעלה 'תכשר' דילן פי' כי
כשהר הוחני' כל הזיונו הפליון הינו כשפה רק ע"י תפלתינו לה עתה
לין כאן כח להמשיך החותין הכח שלא כדרך הטבע שהוא יתבדך לחנין
דחיינו הפליה לשעות הדבר הקוה ולא ע"י תפלתינו ולכן הוא זוונם
עסו' לשעלה ולא תכשר' לשתת דילן ולכן כשהר קוחנים ישהלל
לשתת חיובים בשנת כשיהן כי פס נוהני' זוון עליון וכלל פסח
לחנוים בזוון כי פס הינם נוהני' הני מעמהו והנם כבר בלרנו
שהנ בהיכו' עתה בלל זה להשיך לל הציר חותין דקטנות ונדלות
וחותין דקטנו' שני ונדלות שני ונודע כי כחו פ"פ חותין שבחי' חתת
כן ש"כ חבחי' לחת וכו' והנה דע כי החותין שהם תנד ביהר הם
דחוים בסוד הכוללות ושל הכחה בסוד החסה והרשום לך בדר החותין
כולם קטנות הלחנין הם שהים דין דין בנתת ולהים בהה"ן בסוד
ושהים הלחנין ביסוד וזהו קטנת ם"ם בחנין לחת"ב בישוך נדלות לחנין
והוא שם ע"ב בכנח ס"ג בהוד ת"ת ביסוד הרי נדלות לחנין לך עדיין
בריכין להבין כי הלא ביסוד סוד הוא כ' בחי' והם חסדים וגבורות
תרין חותין ותרין עשרין ולכן גם שחותיהו שביסוד דקטנו' הוא שהים
דשלפין הוא בכולל ב' בחי' ה' הוא ח"לף הי"ה דילולהי' ה"ח הוא מרת
יו"ד ושני כמוהו יו"ד כי ה"ך רומו לחלכות שהם הגבורות וכן בסוד
הנדלות הוא כך כי הוא בכולל כ' הו"ת הם ת"ה כ"ן וחת"כ מושכים
קטנות שני והוא לחבל"ם בכנח פי' שתכוין בו בסוד ה' חותיות
אלו לבדם שהוא חילוף ס' חותיות שם ת"כ בהוד הוא שם
אלה"ם ב"כ רק שתכוין בו בכוונה לחודת והוא שתתלבשו בו' חלקים
שהם ס"ם ב"ל פי' כי כ' חותיות הלחנין והלחרון הם ס"ם והוא
תתלבשת בל' חתפשת הם בל"ט והם שתתלבשות והם ג' ג"ל
חת"כ ביסוד תכוין לשם הזה ב"כ רק שתכוין בחשבונו וכשתפרע הוא
שעולה ע"ד כי יש שיטו נדול בין לחלקי יסיקת החותיות לחותיות אז
בחשבונו וכשתפרע כסודם תת"כ הנדלות הוא כמו נדלות הלחנין
ובעת נכאר בעבין הזה אם היו החותין נכנסים כשאר הפעמים ם
שהדיוטות שהדיוט אחד שהדיוט היו נכנסין ת' ל"ת היו כמוהו כו כל
ת' לא" לבדו לחתם עתה נכבדי ביהר ולכן הכוונה הוא ביהר
כי כי הן היחיד שהוא חוזה חכמה נכנס ביהר כל כח בחי' וכן כל
חוזה הן הנ' חותין לחתת שם החוזים כשהות ובשתורו כי כום הוא
ביהים כי כום נ' אלהים וזה להנדות על ביהר שדינין מתעדרין מיהה

תחנם מוחין דלחת הם חיוזים כלאם שהיה החנה לחם בנו' נ'
הוי"ת לך הכוח הוא נ' אלהים הנה בכוח ת' תכוין ת' ק"ן יחין
על חזה חכמה על ז"ת שבנכנס בו הוא הנכנס הלחנון והנה כוח הלחנון
הוא על קיומם וכל קיומם הוא בחכמה בחותין ולחנם תכוין כי כל ק"ן
יחין בנכנס עתה כי ככנס הנדלות על חזה חכמה שהיה שם על
ע"ב כלולו יו"ד ונם הקטנות הנשי וכל זה תכד ביהר ולחנם נם
הקטנות הלחנון היה לחזו לכנס כי לחין נכנס בחו' לחרות על הנדלות וקטנות שני לחו לכנס כתקלה קטנות הלחנון והנה כוח הלחנון
יבנסו כה"י ביהר לחין נכנסו חנ"ת וכו' נאמל עתה כוונת יום לחנון
וכו' (וכסידור הלח"י ז"ל יקח הכוח ביד ימין ויכוין כי כוח נ' אלהים
ויחלוקו אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה חומכית דחיזוניות חחד דלח"ת
כחזה יהוה שהוא תוכיה דוע"ה ואהה ב נקראי כלי קטנות שני בחי' הכוח ולח"כ תכוין
שבית אֲשֶׁר אֶהְיֶה והוא פנימיות חיזוני' חחד דלח"ת שלעלין אֶהְיֶה
דחות חפנימי דו"ת והלהה ו נקראי כלי קטנות שני בחי' הכוח ולח"כ תכוין
כי יין זה לחנבעות הרי ע"ה חעבר לחכדש"ם עם הכולל וב"י החעשה
בכנם הפנימיו וב"י ההכור בכנם החקוף ויכולו הפזוים וכו' ויכוין
שבכר שבכנו בכנם בשם הכלל יְהִי יְהִי יְהִי
יְהִי יְהִי וְיָן יְהִי פנימיות בנח דלח"ת
שלעלין בחכמה דו"ת שהוא
יְהוָה בנחי' קדושת היום (הענין כי חית' שנריך לומר ההלל תכף
לחחר תפלת שחרית) ועתה בכרכה ו נכנם
יְהִי יְהִי וְיָן יְהִי והוא פנימיות חחנד שלמה וכן' נ"ש וכל זה בחות
חכמה דו"ת ומתעטש נקו ימין שלו כלו
יְהוָה יְהוָה יְהוָה ומשם יורדת בחינה ו לרחל דרך נרון
דו"ת ונשלמת חלקה ונחלק לחה ע"י החעטש
נכנם לוכ כנימני וב"י הדיבור כעשה לוכ החיקוף וכו' הכרכה לחני
כחר בנו כיון לחתה י"ה ו"ה ו"ו ה"ה נורת פרי הענין ונפן
חיים ו"ל ולחכון כי הנדלות הלחנון נכלל בהם (היינו ע"י ההלל)
כי לחחר שנכנם קטנות כ' ולחלי שנכנם נדלות ה"ח לחזום מה שלחנו
רומים חוזנו הוח לפי שהנדלות הלחנון דיכו לנכנם בחיוב חך הנשי
הוח הפלח והם בעשה ביניחת חמיים וכו' לח"כ לוקחין הכרסם
והוח סוד קטנות שלח נכנם עדיין לך עתה שנכנר נכנם ולכן חתיזוק' נחלת נדלות
של חכמה כולו לכן עתה כפר יכול לנכנם ולכן חתיזוק' שחלים
בעיבול ושחלה של חימום הוח ע"ד הסוד הוח שחזכרנו כי לחיך יכנם
כל הנדלות ולח"כ חנו מנכנסין כשרכם להכנים הקטנות (וכסידור
חלח"י ז"ל כ נכנם ע"י העשה הכפיני בחות חכמה דו"ת שהוא אם
יְהוָה ע"י הנילת הכדשם שהוא נ' חי"ן ם סוד שי"ן חלהים
דיו"ד קטנות הלחנון שהוא אֶלֶף לְמֵד הֵי יוֹד מֵם
ובכוונת דו"ת חתיחיל לכנם
אֶלֶף לְמֵד הֵה יוֹד מֵם שהוא חיזוניות דנשת
דסוד לחיזו עלמה והנכח הוא העיקר
בנכנם בחות עכשיו נם
אֶלֶף לְמֵד הֵי יוֹד מֵם אֶלֶף לְמֵד הֵה יוֹד מֵם
שהוא פנימיות דחיזוניות דנכח סוד לחחת עלמה והנכח הוא העיקר
הנכנם בחכמה עכשיו ושתכלום כוח שני נעתר בכינה דו"ת ליכנם
בהסוד לחחת וכו' ושוכל הכדשם יחן לזוקת עזה לחתנעת
ומוסרה לנשים אלף ת"נדול מחבירו ונד תנדול נומו לחלמיקונין והקטן
מרית בין כ' חחמת ותכוין לחתקן דיבו' דקטנות הלחנון שנכנכנו כ
בחכמה ביהר דו"ת ע"י שכינה הזקה החחנעת לחלחר החדת ל"ש ה"
דלחלים כסוד דלחת דחיזוני ובחיזוניות הסוד וכוי יחתקן ו
ושכבר כת החזומים וכו' והנה כוח שני לחיתת בחיזוניות דסוד וכוי יכוין כי
כוח נ' אלהים וחילופי חילופיו אַבְּנְּגָל אֲמְנְּגָל והוא חיזוניות
דחיזוניות של נבורה דו"ו שלעלין כחות בינ' דחעיר
יְהוָה והלהה ו נקראי כלי קטנות שני בחי' הכוח ולח"כ תכוין שבית
אַבְּנְּגָל אֲמְנְּגָל והוא פנימיו' דחיזוניות נבורה דו"ת
שלעלין בסוד היין שנכנם נ' יין זה'
תנבעות ע"ה חספר חם ב"ל עם הכולל ויכוין כי בשנת חיעיר הלחל
נכנם בכינה דו"ת יוֹד הֵי וָאו הֵי יוֹד הֵי וָאו הֵי
פנימיות הוד שלמה דו"ת
ונק' נדלות הלחנון ובוזה בכרכה ו נכנם יוֹד הֵי וָאו הֵי
פנימיות נבורה בינה דחיזוני שלעלין על זה לכדון וכל זה

בעוה כיכה דעביר ואתעבט בק"ו שאחלי שלו שהוא כיכה נביכה חד
יְהוָה יְהוָה יְהוָה ויודע"ת סלה"ב וז דרך הגרון עד רחם רחל
בכיכה שלם ולנוקבות חלקה וחלק לחה נ"כ
ושותה בהסבה ובמנד האמת ול"ל ומסה לפי שכבר נכנס הגדלות דלחת
בב' כוכות ולכן שתה דרך לכון בשפר הזה להכנים הגדלות שני
וקטנות ולשון אחד לכל שהו הכוונה שתעכון כי שפה נ"ע ב"ב ס"נ
וכס ב' מוחין הכחה וכיכה דלחת דגדלות שני ושפה נ' הוא סוד הדעת
הרי כאן גדלות ב' לחת גם תכונן קשמת לשון דלחת ויכוין כי
ב' חנות העליונות הס ב' אלהים הכחה וכיכה דיו"ד דין וה"ין ורחמים
הנ' הוא אלהים דלעיל שבדעת ואתעט הרי ב"ה לון ולזון בשפה
כשוד שהשה"י כי הדרך הוא כשבשמות שניש זה לזה ולזון בכיהם
הפשה דק בלוש ת' לזן נתיך דק כלוחתו שהשפה לבדו כמו ס
שבלהמו בשוד לחון שהו שפי' רבה שהוא סוד הב' אלהים ולפי שלזן
השפה דק בשילוי ס' של אלהים הו כיו"ד לון הו בחל"ן לון הה"ין
שפשיכה יה"ו ולכן הנו רומשה דק לותם לבד שהו יהוה שפי' רבה וכו'
ונכר הודעתיך שיש ולזן שלזן אלהים בשילויים ות"כ בשפה
בהיכלו ת"ת שתיבדו דק בכילוי אדנ"י והוא כי בחל"ן דשכשה מוחש
ל"י של בינה ד"ו של דעת ות"ן והעצון כי הו' שכתוך הם' היה
קטנה בלשי רחם ולפעמים נקראת י' והוא בשפיות שבד חכמה שבק'
וכשהוא שבד בינה נק' ו' כי הוא סוד ואיר הנק' כ' בהיותו בסוד
עיבור כתיבו לך שבד חכמה היה שפת י' לשפ ושבד הדעת נשאר נ'
ן' ונ"ן המודעים כי הוא שלהה שתפשטות בג' קווים הו"ת שנוצרו
ו' והדעת היה ק"ו בלתשתי שמורשה ו' ולכן כל הה"ין נעשה וי"ן
והוא כי הנו נתיכון לגייר סוד התשות בג' נתיבים הלו והוא כי הלח
בלחנו בסוד הגדלות כי שפה פרלחשוכה הוא ע"כ ושביו הוא ס"נ
ס"כ של לחת ולכן הנו שבחין שלשפה דלשפה כי היה כנגד החכמה
שהיה שלייחד לך בשבי היה פרושה שתנו מולקים לשבעים והוא כי
הוא סוד הגדלות לשבעים כמו שנודעת כי נמדת ס' ונודע ה"כ הוא ד"ו
נתיכו כי הנו חות ה' חות ת' נעשה כ' חותיות ד"ו והוא סוד עיבור
ו"ו ולשבוע שבתוך הכיכה כי הן הכיכה הנק' יהוה ו"ו ע"כ שנודעין
ד"ו כי ה"י רמז לחלכות וה"ו לחעיר כנודע לך בהיות בה הם חיבור
ו' הרי כלהנו לך שפה שה"י היה כיכה לכן כפרסת ולכן נודע ד"ו והשם
הני' הרחמנות הנו מכיחין לחשיקוטן והוא כנודע הו' ולחלק האנני
שנותה ד' הנו מהכיכים לותה עם השפה הרחמנות שהיה עליהה ו
ומהכרכין על הרחמנות ולחבילת שפה החמניות כנגד הפלייחה ולחבילת השפה
כנגד הכרובה וכנגד ההספרוסה שבי' הו הנו לוחרים ה"ו לחחת עניות
וכו' כשה"ר ל"שה דכנו של עבי כפרוסה וכו' והעניה כי ת"ת
נותנה וד' בכרובה ולחם לוקחני חני שהוא לוחת ד' הנק' לחחת עבי' כי
ד' כי הלה ובני ולכה ונחבורה עם הרחמנה הנו נעשים נודע ד"י
כנגד הפלייחה וד' כנגד הכרובה ולהיותה פרוסה הנו נהיכין לחכרה
עם הפלייחה ולזו נקרא עליה די הרי כתרנו ג' ניורים די כנגד
החכמה ודו כנגד בכיכה והשה הנ' ו"ן כי הוא שלה ג' ולכן כנגד
ג' ו"ן שבעיור ס' הרי שתקרא סוד השפה ובזה שלמנו כל התלות ב'
חו"כ כי נכנסנו כולם בחד וכו' והנה השפה היא כנגד השוחין הו"כ כי
שם לית לה לחיחה לחל הימנים כלל ות"ם שהם של קטנות ונק' השפה
שאורה יון החיקים כשה"ת ליל שחורים לחך כדעת יש להם לחיחה
בחסדים ובגבורות לחיחן כנגד החסדי. והשחור כנגד הגבורות כי
שחור קשה לחיחתו יון לחיחן להיותו יון שבגבורות שלחור חסר ו' הוא
שם הלהי של החות דגבורות דקטנות אלהים כנודע והוא אלף ל"דין
ם' לשחור והלחוריי שלו בני ר' ולחלהי שעמו פשוט הוא ת' דשחור
ויון הלו אלהים שבדעת יוכלי כ' פלות כי פלה בני אלהים ולכן
כשנוינו אלף ירלה בשפה חזק ושחור כדי שלא יקנו לחחוניים יון
בחסדים ובגבורות דקטנות וכו' ולחחם החשה שם הכחה וכיכה והשה
ס"ה יש לה ב' נתיבין הו ד"ו הו ב"ן הנ"ן הלו הה' של אלהים
וכנגד ניהר ד"ו הנו בחשונים יון החשה שבחלקה לשבעים
ונכיון לכנגד אלף ת' נדול יון שבד כנגד הנדול שבד והקטן כנגד של"ד כי
שפשר ו' יותר-על-ד' וכנגד ניהר ד"י הנו לוקחים בניצב החשונה
יון חנה עליונה שהיא ' שלחה נם כי שיעור החשונה שיעורו כזית
ומן הכילת חנה יון הפרוסה שהיא סוד ד' כמו' כי לחתה של ' היא של
לחפיקומן וכנגד ניהר ב' ו"ן הנו עושין אכר לחקדש בכלל בחנה שהיא
דומה ב' ו"ן הנה ניהר כי הלת חנה היא כולנת ב' חומין ח"ב שהם
בני חנה ולחחנם כנגד הנ' נוסה של ה' בנו' ולכן כתוב בחומות ע"ב
ובכיהור כיכוך לחנה יהוה שחשונה וכו' תבונן כי בשם הוה

יוד הי ויו הי בניצוע חסד דלחת עליה לבחו הוא שנכנס
נדלות שני בחוך חכמה דעביר שהוא
יהוה
נם נכנס חיצונית נבח דלחת עליה שהוא
אלהים ה"ה בניצר די ך והו רומז לחעון דעביר שהוא לה נקרא
יהוה יהוה יהוה קטנות דלחעון דעביר ואתעבט בקו ימין שלו
יהוה יהוה יהוה ויודע"ת סלה"ב וז דרך הגרון עד רחם רחל בדעת
ק"ל כלה חלקה וחלק לחה ולחוכל לחה ת"ח כוסס ו
ולחוכל כוות לחיקונין בכוף ויכוין כי שתה נחר כניסת חיצונית סוד
דלחת עליה אלהים חלק ו' שבינון ר' ואתעבט בכל קו
שהלהי יהוה יהוה יהוה ומסה דרך הגרון
לרחם רחל בכיכה חלקה וחלק לחה ולחוכל לחה ת"ח כוסס ו
ומוכל ידיו לניסי חלהים ומברך ברכת המזון ומכרך הכוס בשלוקת הכוס כידו
חיצונית יכוין כוס נ' חלהים וחלוקו אברהם אברהם
עם הכולל שלו נ"ע ב"ם מסכר לחותיו
נ' שמות חלו יוד ה"ך ל"חד ו"חו ה"ך ל"חד ו"חו ה"ך ל"חד ו"ס ל"חד
ח"לף ה"ך ל"חד ו"חו ה"ך ל"חד ו"ס ל"חד ה"ך ל"חד ו"ס ל"חד ה"ך ל"חד ו"ס
ה"ך ה"ך ל"חד ו"ס הרי ס"ו ועם כללות נ' שמות חלהים ונ' שמות
הוי"ה הרי ע"ה וכל זה חיצונית דחיצונית ת"ת דחו"ת שעליהה סוד
ככלי נד החסדים ועתו מחוכר כוס ל' סיכנים חו"ת ע"כ חכר"ש
בחספר ע"ד הנבורות כ"ת יְהוָה יהוה חת"ה
בורת סרי הנבון תבונן יוד ה"ך ו"חו ה"ך ו"ד
ה"ה ו"ו ה"ה חו"ו ניכוד דחכמה בדעת ו"ת סוד נ"ר חת"כ תכון
כל זה פשם קנית בבחיונות חיצונות בניכה סוד הין שפם ה
לחנבעות נ' ע"ב כחיכן חכר"ש וכל זה בדעת דו"ת ותבונן בקדושת
היום כבר נכנס יוד ה"ך ו"חו ה"ך
בניצוע ת"ת דלחת חת"ה כר"ה תבון
יוד הא ואו הא נדלות שני בדעת דו"ת ועתו מחוכר כוס
לכניעי שיכנסו חת"ה דכיכה יוד הה ו"ו
עליהה לך הנבורות נקרא נ' כדעת דו"ת
אלף למד הא א יוד מם שהוא חיצונית יסוד לחתו נד
החבד ניהר יו"ד עיקר נוק' ו"ד של ותתעבט בקו חיצונית דו"ת

יְהוָה יְהוָה וגו' וידוע התרגום נכנסים בהיקשא חלקה וחלק
לקה תת"כ חזונין כום ד"
ביביני ביניהה סס יט קליפות ואיכס רשעים נחרבים כמו של עשו'
לכן כתוב זה שאומרים שבך אתחנך וכו' . אשר לית ידעך . כתיב פרעה
שאחר לית ידעתי את ה' והכה תקיים שבעך עליהם ואתך וחרון תקך
תשנאם תרדוף בקף ותשמידם מתחת שמי ה' וכתיב כי אתי
בסהכ"ה תוכה כתוביות לך יש תקוה כתיב ויאחר לך כח לכל
בסהכ"ה תוכה כתוביות לף לו לית תקוה וכו' ולכך אמו מתבללין
תרדוף את עב"ו בקף ואו תשמידם מתחת שמי ה' שלא יהי' להם
שריד ופליט חי יתן בתוקף תחלב לחזור ולהיות שריד ופליט יְהוָה
כשלוקח הכוס בידך מיהמנין כי כום נ' אלהים
ויש"ו אמרו תכל"ס שם בתסבה"ד ע"ד סוד תינוקת דיתיונית ת"ת דלתתא
עלאה סוד הכלי יד הגבורות ועשו מיסוכי יד החסדים שהוא תכל"ס
ג' ע"ה מתסבר תוכיות נ' שמות אלהים ג' הוי"ות כוס עס הכללים
י' וד ח' לף ה"ת ל"מד ו"או ה"ה ח"ת י"וד מ"ם ת"לף י"וד לת"ד ה"ת
ס"ת ואו ו"וד ה"ת ם"ם ת"לף י"וד לת"ד ה"ת ו"או י"וד ה"ת ם"ם
סוד תינוקת דיתיונית ת"ת דלתתא עלאה סוד הכלי יד החסדים
תא"כ תכוין כל זה פעם אחי בסוד היין שבכוסים שעם סה' תוכוות
כשיין תכד"ס שס כב"ל ת"ת ת"ת דת"ת מיכוין דת"ת שבכוסים בכוונת ב' שהוא
חו"ג שביאוד דתוכוי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
וככוונ ב"כ תינוקת
יסוד דתת הנבוהות אלף למד הא א יוד מם
ת"ס תלופוס יוד פיקוד וי"ו טפל וכל
הה ככוונ בדעת ד"ת כלל קו דתמצעי שהוא יְהוָה יְהוָה
ודרך הגדון מתכוסים עד דתיכ דתל בדעת ק"ל שלה
ולוקחת חלקה וחלק לתה ע"כ ותכון כוה שבתפלו כי ב' כוסות
דתדוניס נדיך לכלול כוונת' זה כוה לזה כתוב דתור"י ו"ל שלה
דתיתה בגוד' בין כום דתיאון לבני תם נתה לשתות ישתה בין ג' לד' לף
ישתה והוא מכון ושתר כמוהכ' פי' בתן דתייס וכשידוד הלי"ל ו"ל

לשם יחוד קב"ה ושכינתי' תד נדיח תד נדי' דתכון דתכ בתרי
ותי תד נדי' תד נדיח ודתיח שוברת
ודכיל לנדיח דתכון דתכ בתרי ותי תד נדיח ודתיח נלכלה
ונסך לשוברת דתכלה לנדי' דתכון דתכ בתרי ותי תד נדיח תד נדיח
ודתיח חוטרת ודכה לכלכלה דתסך לשוברת וכו' . ודתיח נוחה וסרף
לחוטרת דתכה לכלכלה דתסך לשוברת וכו' . ודתיח תיח וכבית
לנוחת דסרף לחוטרת וכו' . ודתיח תורת ושתה לשיח דכבית למוחת
וכו' . ודתיח הבוחה ושתט לתורת דשתה לשיח דכבית למוחת וכו'
ודתיח תולך תחות דשתט ושתט לשתט ושתט לתורת וכו' . ודתיח הך"פה
ושתט לשלחך תחות דשתט ושתט לשתט ושתט לתורת ושתה לשיח דכבית
למוחת דסרף לחוטרת דכה לכלכלה דתסך לשוברת דתכיל לנדיח דתכין
תכת בתרי ותי תד נדיח תד נדי' ע"כ . והכה לכלוחה כס דכרים
של מה בכך רק שהיה שיהך תלוי בחוטר בליל פסח שהוא מסמרי כיניתת
כדכרים שכאמצו של הך"פ תכל כלע"ך לפי מה שכתבנו לעיל עוד
ע"פ שתכתי בשאר ס"ת שהכרי חת"ל שהם כדכרים של אחדי פו ובתחלה
בארוך פמוך בס' יהולדות יתמוך ויאחוד דבקה לו יעקב לך בת לו לתן
וקח לי מסס שבי נדיי עניס הלה תין הכרת שיהיו נדיי
בת לו לתן וקח לי מסס . שבי נדיי עניס הלה תין הכרת שיהיו
עניס דוקא בין לתן לך"פ לך קח לי שבי נדיי עניס ובחזרם תיתת
ע"ל ויאחוד דבקה לו יעקב לך בת לו לתן ת"ר לני לך וקדם תת
שלוחה שמשולה לתתן לך תת לאחד ותתכם תת לאחי תתן לאחי תרציתי
לאחם וקח לי מסס שבי נדיי עניס ע"כ וכחזרם פשיטות שכולו מקשה
אחד כלע"ד כי אחיתת כי אחיתת חת"ל חס כל חני ת"ג"ס ה' ז"ל
שאיך דכתוב באוס יהודה ותחל והודיע שהיה שכרה לנדיי עניס
סוד השעיר תן לתתן מרציתו של מקוס ובכן השלשה הכוונה כתיתוק
הה שלאחר"י הוא הנדי הוה להרחיק מעל נבול ישראל כאחור ואתה
כתיקוס שנות להולידכה לא יתאחי עם שעכה תן הנלות והיו נאולתינו
ונאולת כתן קדמים ע"כ ת"ל החזדים הוה שבאחר הם הנדי הוא השעיר
ונרוך להרחיקו מעל נבול ישראל ואו היו נאולה לישראל ולכך ת
אחדה דבקה ברוח התקדם לך בת לו לתן הלו ישראל וקח מסס ר"ל
מתקר פ תן ישראל נדי עניס הוא השעיר ובאחר פ' משפטים ע' לך תכת דניאל
משפטים"ך תכו' מיכאל יעזור' ואתכונו כפיוני כתן לכת תקתלהו ק ת
כתיכלהן ת"ר תלבוש כתיב ומשם דניאל על לבו תלת יתנו כתפת בת

פת"ל הכא לגבת התלת הנדרי הוה הוה חד נדר' היה חד לבדו היה וכתב
כמתלקח משל נבול יסראל כי זהו זמן הגאולה . וכ"ת לוין כמתלקח
בלח היו ישראל מריכין להיות כמצין בם"ש ולא היו רק בחיי יוסה לכן
קאמר דאמין לבתי בתרי ווי ר"ל לבתי יעקב בתרי ווי ר"ל שעדה בתרי
מקל שהוא שיעור מדין נפש וכ"ל ולכך חד נדר' חד נדר' . וש"מ
שהקדימו יתורין דברי תורה ויהיו שעשוה לחכות עיכו ולמ שלח ל'
יה שהקדימו שלא לבלות עיכו שלא שכבל דור ודו' עומדי' עליכו לבלות עיכו
שנקב"ה מקלם מידם את ולחד מה נקט לכן כתיב לעשות ליעקב
שכריכה לא נור אלא שעכ"ו שכרים ולכן נקט לעקוב את הכל ע"כ והוא
שיהה בל לפי שקדימו כי שכקדימו כי טעם נלות מנרים היה בשביל שהשבטים
מולדו בח"ל ת"ת רשות ס"ת לכך היה לפרעה ולמנרים קנין הגוף
מיש ישראל כדי שע"י שלוי שעבוד זה יפדו עצמם מיד ס"ת ול"ב
לפי טעמה ו בגלות שלמנרים שריכים בין לחומות עולם כולם יטענו
הכעים כמימו וכל אחר יש בידכם שלנו היה ול"ל כי אתיא כספר ^סמי
לחומות הכריח שכריתת יעקב למנרים ידיכם עמו המרכבה והשכינה ספר
כמ"ש מלכתי אחרי שעשו ולמה נם מנרים היה לו דין ס"ת ול"ת
שחשבם זה הקריבו ישראל אל כעים שכה במדבר ולא היה שחוטי חוץ
לפי שכל ישראל והשכינה היו שם כוה כלאורית דת"ו ע"כ . ואיתיא
נא"ם מלה בנא"ם מלה שנלה בפרק כמי שעיר כל מקום שנלו ישראל נלה שכינה כפ
עכ"ו שכינה עמהם שנ' הכנלה נגלתי לבית אחיך בהיותם במנרים נלו לעילם
שכינה עמהם שנ' ושמתי כסאי בעילם נלו לבבל שכינה עמהם שנ'
לישבנכם ירדתי בבלה נלו לאדום שכינה עמהם שנ' מי זה בח ואדום
חמוץ בנדים מבנרה ע"כ ח"ל מאחר שכבל מקום שכינה עמהם ת"ל
יש לו קנת דין לוחיל דת"ל ואין לשר שליטה כח לחתא בדברי הנדה
דכתיב אלה"י ו"ל כמתנים והיו שעשה לחכות עיכו תלתו כחום בימיהו
ויכון שהיו רוחו לשכינה הקלוקת כוח של ברכה ושעיר קלחר והיו
השכינה היו שעשה לחכותיהו ולכו כי אכח שהשכינה היו עמהם וה
שחתם לנו כי ככל דור ודור עומדים עליהו לכלותיהו בטענה אלחר
שאתה שריים ביניכם בין לחומות לחומים הבנים ובנמות וכל אשר יש
לכם שלנו היו כי מולדו בחוצותיהו ויש להו בכם קנין הגוף ואכח זה
עומדים עליהו לכלותיהו כמו שאתה מרשה כלום טענה בני מכניך לו
פתוח ל' מהם כי היה טוען ב"כ טענה ו הלח יש לי בהם קנין נפש
בטעב של ל"ם שלי הם לחכל הקב"ה שנלה שכינ' עמהו וה שכילנו מיד כי
לח יש דין ל"ר יכך יקשה לך מנלן כל זה של"ה יש להם טענה ו בשביל
שכולה בח"ל שכת זה יש להם טענה לכלותיהו ולזה קלחר נח ולמד
זה בקש לבן לעשות ליעקב שפרשה לח נור אלא על מכרים ולכן
בקש ליעקוב לחת לו כל זה שמולדו בח"ל ב"ש שיהה שלבן בקש ליעקוב
את כל מעין אחכד נדול שנה הקב"ה שנלה השכינה עמהו . וכוה
יתיר המסוק ויחת יוסף וכל אחיו וגו' ויקס חלן חלש על מנרים
אחר לח ידע את יוסף ויאמר אל עמו הבה נתחכמה לו ואם בן הוח
ויהיהו וגו' דקשה למלי נפקח מיניה קלחר דלח ידע את יוסף לפ"ל
מ"ש כי הקדימו כי טעם שלחר פרשה כלום טענו כני מעין כשעבה
שמולדו בח"ל שאר טעם לחר נם לבן הכנים היה להם קנין הגוף. וכל
לחיתת בחלחר אם כל חי ת"ת סי' ת"ל וכוה ביקוקו חזק ערך
נלות הסה בכרית בין הבתרים מנר על לחומותיהו שנדולו מחם להיות
נוסס קמני לח משעבד כלכד אלא משעבדות מקשים ביוסף כי לעבד
מוכר יוסף היה נוסס קמני להם ולזו יהד יוסף היד בשעבוד נופו
אלא שלנו כו לחיו מתחלה אלא היה נשכה מהדיים הו משעמלים
ואחכר שם היה לפעמי ח"ל להשחית בימיהם ויהיה כנרש שכנו ת' משיחיל
וכו' וכל שעה שהכרחנו לחיו ושלנו בו אלא והשכינה היתה בח"ל
נאלה הניח לו ומיוסב עם קניניהו . והסה נרש מפרעונו כוה מן
ופרעם חופש היה להם לחדון לחדון ולחת הים חת שלנות לחיו לפלה
בשעת שפרעו דכתיב ויצו על יוסף שהכניסו חת עצמו חת שלנות
ידם . נמלחו מנרים שהיו חת שלנות יוסף היו כולם חת שלנות
כל ישראל והיו שעמדו להם ע"כ : וח"כ פרשה שעשן כלום טענו
בני מצרים חו להגיע ת' מהם כי כולם מהם בני שמולדו בישמעחי כי היה
לו קנין הגוף . וכל מלחר יוסף שלנו על המנרים ולחיו שלנו
עליו ת"כ כבר ימלו חרשות מנרים שהין להם קנין הגוף בישראל .
לוה קלחר קרח ויוית יוסף וכל לחיו וגו' וכני ישראל פרו וישרצו
ויעלמו פרשה הבה נתחכמה לו וגר כל הכן הילוד היאורה תשליכו
אם כן הוח הטעון לחיו והטעם הוח כי לפי דעתו יש לו קנין הגוף
בישראל הלא יוסף היה שליט במנרים וחקיהו יכלו ישראל שהין

לחנרים שום שעבוד קנין בגוף על ישראל לכך קאמר קרח לחנר לך
ידע לת יוסף וכפי פי' רש"י עשה עמהו כחלו לא ידע לת יוסף וח"כ
לפי דעתו עשה כדין . וכוה יתורץ פסוק שלחר יוסף מהו ועלו
לא לחי ולחיותם חלילי כוה לחמר כמו יוסף מתי חלהים לפלוט לפל
מנרים דרה חלי על תעמוד ע"כ . ולפ"זה הוה דכרי' מיותרים .
לכל כל ר"ת ש"ם כי ויחלר שלחי לדון לפל מנרים ח"כ הם תחת ידי ולחר
לן להם שום קנין בישראל לכך לא יניחו . וע"ם מה שהקדימו כי
במנרים היו כל ישראל ביניהו והשכינה עמהם היה להם דין ת"ו ולח לן
להשר שום טענה על ישראל . כוה תבין מה שלחר הין ת"ו כמו
שנמו עם לחר מעמד ומעוכד כין העשים ושעה חם טוב כשיניך כתוב
לחנדם ע"כ דקשה למלי נקח מיניה היה לחותר הרשע מ"ב ש"ישראל
היה מעמד ומעוכד כין העשים לכל לפ"ר ח"ש כי הקדימו שם לשר
של ח"ל שלינו חת שנקב הקין הגוף מיחר שנולדו בח"ל כי ישראל
לעשות מה שיהו . וק הקדימו כל מקום שנלו שכינה עמהם ח"ב
יש לזה בכל מקום ומקום דין ת"ו ול"ב לין להם שום דין ובכריס שלינו . לכל
הקדימו דוקח במנרים שהיו כל ישראל ביניהו ונם השכינה היה עמהם
לו היה להם דין ת"ו לזה לחחר הין ת"ו . כוה יבין עם לחר מעמד ומעוכד
דין כל העשים חיכם ביחד ח"כ לין להם דין שנולדו בח"ו
שנולדו בח"ל ח"כ שהה תחת רשות שלך חם טוב כשיניך כתוב
לחנדם . לכל לפרש בשביל כה רוח הקדש הכיכה כל זה והיה לחחרי
יבח השלך והיו היום ושעשה כל המעולה כי חת כחוב ס' חנות ע"ש ע"כ ע"ב תמה ע"
כתיב ונתן לחרון על שני השבילים נוחלות נוחל לה' ונוחל לחר ^ שכ"ב
לשחול דת לחיהו חדוה להיות לדכור בנין דקד"ו ויהיל עשיה נוחל
ומיון לי' ולח ידע דמ"ל לחיל על רישי ועל עון חיל' כל"ח כי נחל
חותה על רחשו ושיהן חיל לח עשתה לחיהו כי חם חותי
לית ושיה היו כיום שהוח שוח וטוב לב להיות שולקו' דכתיב לית
ונחול ולכתר כד תתף מלכות ע"ל לבני מ"ש . מכרכיות
תבינת עלחה ועל בהמה חן מלכות ולף כוחה דישראל בלוחת
ולכי נלוחת כל יומי חיהו שלקף כוחה לקחים חלבח עלחה
ומבעת על בהמה וכדין חתנל' כל לחין מוקפין דוחין קב"ה לישבד
עם חדום וכו' ושיהן כוחה דלכתר ח"ל ביחוד כי ביחוד
כי לין הכר שוה בסוק החלך ולחי לבסוק החלך והכריחי שהו חן
לחרן וזה עשה לשחר הנדול דהת שוח עלחה לח תקים חלבח מקיפות
ודת לחיהו בסוק החלך וכדין והשן כבעת חלבחי החלך והלבה וכו' .
ו"ת לח חסתר כתה לו דוחין כדמות שעיר השתלח לעזחול כ"ש
כן ישתלק מיקטרג דוגיות יעקב שלבח לעשו כמו שהקדימו כדי
לשלק קטרנ שכולו בח"ל ולכך נלע"ד כיתה הגאולה ע"י מדרכיו
ומחשבותיו שחול שהוח מכבש כניינין שכולד בח"ל ושין לשר של
ח"ל תפיסה עליו לכל השן יש"ת שכור שחרכיהו מכבש יהוד חלבחיהם
לים יהודי וכבילותיהם כמו שלבח כתיב לים יהודי חלבחי מיהודים חתי
וכתיב לים יהודי לשחל לו שהוח שחחר שהין יהודי ולח יהודים חלבחי
מדרכיו כי הנידו לו שהוח יהודי ל"ל שהוח מכבש יהוד : חנב לחרון
חילר חילכו וחכי לחת כי הוח מוכה לותי בתוך חפי וחכי
לח לחיל לותו ע"כ והוח תמוה ולחרון חלבח נו' בחסקת
ברכות דף ו' ח"ר יוחנן משום רשב"י מיום שברח הקב"ה חת עולמו לח ה' לחדם שהודה לפקב"ה עד שבח לפה והודם שלפעב' חוזה
חת ה' לחוקון[לחו]ן כך שהו לחוקון[לחו]ן ל"ח לחמ' לפה ילפו מה בין כני לבין חחי בכורות דף ו'
בכורי' ליעקב חון מה כתיב כי וישטוח עזו לחו יעקב וכו' . ולפו
כי חמ"ר דעל כרחי' שקלי' יוסף בכורתי' חיכי' כתיב ופחלקו יעמי
לכון חתם בכורתו ליעקב חם לכי לח לחקני כי דכתיב ויפחד
ליחוק ויבילפו מיהכם ע"כ . וקשה לין תלבי מה לחקרה לחוקן בזוה
לחחר ר' יוחנן ושלח ס' ושלח ל' ת"ח לחני שוח חלבה לחכרך עין שלחת ת"ם ושלח ע'
עד שלחת דכל חעבודי' קיבו ולחרחני' לין מכל מה לחיהו עביד כלח ע
לחיהו כחסתרת עלחה ח"ת כוה נרים עובדת דכר נם לכל חיהן לחיהו
עביד כלח לחקרני' וקיימת קב"ה דהת יעקב בחצני' דישראל לנבי לחה
כל ההוח לי' כעיני' ולכו כדחיל הוה . דחעיב דכחיל חיהי וחכהנות
מחנות וחכהנות טפה קדשי' ת"עבדת לחה וכו' . וע"ד לח חסתלק
בחת ידיעת חלבח שוח חחנון חתם והכה הקדמה לעיל מחלוח בפרשת
בראשית ע"ב ו"ת ולחו חלבה כבלה כבני חיהו ולחו ת"חלבה כבני

דאיהו תליתאה הבדלה במשעון אנטרך דאיהו שני אמאי לוי אלא אע"ג דלוי איהו תלתאי לדעתי' דיעקב שני הוה ולעולם הבדלה בשני הוה ובלא בארח מישר בארח שלים כדקא יאות ע"כ. וא"כ לפי זה מוכח דראובן אינו נחשב משום דהוה כמו בן תמורה ולכך נקרא ראובן בן סתם. א"כ ליכא למדרש' כדדרש ר' אלעזר ראובן ראה מה בין בני לבן חמי אבל אית ברשי בפ' וינא ותאמר הפעם אודה את ה' שנטלתי יותר מחלקי ומעתה יש לי להודות ועוד שם לפי שאמהות נביאות היו ויודעת שי"ב שבטים יוצאים מיעקב ו"ד נשים ישא וכו'. וא"כ מאחר שלאה הודה להקב"ה שנטלתי יותר מחלקי מוכח דראובן הי' נ"כ נחשב בתוך השבטים ואם כן יהודה הוא הרביעי ושפור הודה דאל"כ דראובן אינו נחשב בתוך השבטים ושם ראובן הוא כמ"ש בזוהר ראו בן סתם איתאי הודה אלה ר' אלעזר שדרש בגמ' ראובן מה בין בני לבין חמי קודם ששמע מן ר' יוחנן דאמר משום רשב"י מעולם לא הי' אדם שהודה להקב"ה עד שבא לאה והודה שנ' הפעם אודה את ה' לא רצה לדרוש ראו אמרה לאה ראו מה בין בני לבין חמי וכנ"ל דדלמא קרא לאה את ראובן כמ"ש בזוהר כי ראובן ע"י שהי' מחשבי' דיעקב ברחל לכך מתחיל למנות משמעון ונקר' ראו בן סתם אבל מאחר דשמע מרבי יוחנן דדרש מעולם לא הי' אדם שהודה להקב"ה עד שבא לאה והודה שנאמר הפעם אודה את ה' והטעם כי נוטלת א' יותר על חלקה שנולדו ממנה ד' בנים ויהודה הוא הרביעי אם כן מובח דראובן הוא כמנה בתוך י"ב שבטים וא"כ ליכא למימר ראו בן סתם ולכך דרש שאמרה לאה ראו מה בין בני לבין חמי לכך נקרא ראובן וכדדרש בגמ' דאלו בן חמי ואנה שם ראובן מוכח דמחוייב הוא להגיל את יוסף כי לזה נקרא ראובן וכנ"ל דאלו בן חמי אף על גב דמדעתי' זבניה לבכורתו אעפ"כ כתיב וישטום עשו את יעקב ואלו בני אע"ג דבעל כרחיה נטלה בכורתו יומנו אעפ"כ כתיב וינילהו מידם ואם כן שם ראובן מורה דמחוייב הוא להגיל את יוסף אבל דלמא שם ראובן מורה על שהיה בן תמורה וכנ"ל ואם כן אין שום חיוב מוטל על ראובן שיגיל את יוסף אבל אימת י"ל דנ"ק ראובן סתם אם נאמר ד' ראובן אינו נחשב בתוך י"ב שבטים אבל אם ראובן נחשב בתוך י"ב שבטים אם כן ליכא למימר דלהכי נקרא ראו בן סתם הלא הוא כמנה בתוך השבטים ואם כן אמאי קרא ליה ראובן על כרחך. נ"ל כדאיתא בגמ' מה בין בני לבין חמי ושפיר קאמר הוא מונה אותי בתוך י"ב שבטים שאמר ואחד עשר כוכבים משתחוי' לי וכיון שהוא מונה אותי על כרחך מה שאני נקרא ראובן משום מה בין בני לבין חמי אעפ"כ כתיב וינילהו מידם אם כן לזה מוכרח אני להגיל אותו בחזור לבאר לחד גדיא דקאמר ואתא שונרא ואכל לגדיא כי אית' בפרק שירה שונרא מה היא אומרת אם תגביה כנשר ואם בין ככבים קנך משם אורידך נאם ה' ע"כ ובזוהר פ' כי תצא ע' תקמ"ה ותקמ"ו ושכינת' איהי לבנה רחמי מסט' דחסד שפחה דילה ניהנם שלטנות' דשפחה לא הוי אלא ביומא תנינא בגיהנם וברביעי בלקותא דנהורין אתהדר לשלטא בכל יומא ויומא ובת מלך אסירת בסרכות בבית הסהר בגלותא דילה ואיהי קינא דסמאל חייבא בין כוכבים: וקב"ה אומי אם תגביה כנשר ואם בין ככבים שים קנך משם אורידך נאם ה' ע"כ: איתא בתרגום שני במגלה ז"ל שלמה מלכא עבד כ כרסיא רבא דמלכותיה חפי יתיה דהבא טבא דאופיר וכו' ויעש המלך כסא שן ושש מעלות לכסא וכו' ועל דרגא חמישאה רביע שונרא די דהבא ולקיבל רביע תרנגול' די דהבא וכתב שם בפי' ז"ל כי הכסא מרמז לדברים עליונים רוחנים וכתיב וישב שלמה על כסא ה' ע"כ: ובזוהר פ' חיי שרה על פסוק וישרכה הפרות כיון ד' דאתנטיל ארוכא מנייהו הוה נעאן כארח שאר פרות. וכתב בזהרי חמה ז"ל כבר ידעת שמה שמשוררי' החיות והעופות למטה אינו שירה ממש כי אין להם דעת אלא השר שלהם משורר למעלה והמין ההוא מתעורר למטה לעשות התנועה בלי דעת ע"כ: א"כ הקדמנו כי שונרא אומרת שירה אם תגביה כנשר וגו' משם אורידך וגו': והקדמנו כי זה הפסוק נאמר על סמאל כי הקב"ה אומר זה עד סמאל וכזה איתא בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו ואמנם הקליפות רוצות ל להתדמות בקוף בפני אדם דקדושה להתתקן גם הוא בחי' א"א וח"וב ולהתקן ע"י השערות שינא משם כמו שיש בקדושה שערות הנקראו' תיקוני רישא והמאציל העליון אינו מניחן ליתקן וז"ם אם תגביה כנשר ואם בין ככבים שים קנך וגו' ע"ש א"כ מכל זה שהקדמנו כי מה שהעופות וחיות משוררי' אינו שירה ממש רק השר שלהם למעלה: והקדמנו כי פסוק זה שהשונרא אומרת נאמר על סמאל ואומתיה:

מ"פ פי' תצ' ע' תקמה ותקמו

מוכח מכל זה כי השונרא אינו כפשוטה אלא כח דקדושה אומרת זה הפסוק. והקדמנו כי גדי הוא השעיר הוא כח סמאל שרו של עשו. שבזה הגדי רצה לבן לאבד את יעקב לזה לעת הגאולה שגברה גד הקדושה על גד הטומאה אתא שונרא ואכלו לגדיא כי בית עשו לקש. וקאמר ואתא כלבא ונשיך לשונרא כי איתא בזוהר מאמר פרשת וישלח ע' קי"ד זה לשונו משלחי רגל השור והחמור אינון תרין כתרא שמאלא דאחידן בהו עע"ז דאקרון שור וחמור היינו דכתיב ויהי לי שור וחמור בגין דלבן חכם בחרשין הוה ובאינן כתרין תתאין בעא לאובדא ליעקב כמה דכתיב ארמי אובד אבי וגו' וכד מזדווגי כחדא נפיק מתקיפותא דלהון דאקרי כלב ודא חציפא מכלהו אמר קב"ה אתון אמרתון היש ה' בקרבנו אם אין הריני מוסר אתכם לכלב מיד ויבא עמלק עד כאן: ואיתא זה לשונו במאמר פרשת כי תצא ע' תקמ"ה וכל אלופי עשו מעמלק הוו ולעילא מעמלק סמאל עמל נחש אין ומרמה עד כאן ע"ש: ואיתא זה לשונו במאמר פרשת בהר ע' רי"ב אף על גב דקרבנין כלהו לה' איהו נטיל כלהו ופליג לון לקרבנין ומשריין דיליה מ מנהון פליג לכלבים אינון קרבנין פסולין דיהיב להון לסמאל כלב ומשרייתא עד כאן ע"ש: אם כן כלב הוא סמאל שר עמלק. ובזה יתורץ מה דאיתא בספרים כי בחטא מכירת יוסף בא עליהם עמלק: דלכאורה קשה למה תלוי מלחמה של עמלק בחטא מכירת יוסף. לפ"ד א"ש כי איתא בזוהר מאמר פרשת וישלח ע' שנ"ד זה לשונו הא כתיב לא תחרוש בשור ובחמור יחדיו וגומר דכד מתחברן מקטרגי עלמא תא חזי תיאובתא דדרגין מסאבין לאו איהו אלא לקטרגא בדרגין קדישין יעקב דאיהו קדישא כלהו כמן ליה וקטרגו בהדיה בקדמיתא נשכי' חויא היינו נחש אשת זכונים כד"א ויגע בכף יריכו השתא נשכי' חמור תמן איהו קאים לגבי חויא השתא שמעון ולוי דאתו מסטרא דדינא. קשיא קיימו לגביה דחמור ושלטו עלוי בכל סטרין ואתכפיא קמיה כד"א ואת חמור ואת שור הרגו וגו' לבתר אתא שור ואשתלים בחמורים יוסף דאיהו שור ומנרים דאינון חמורים דכתיב בהו אשר בשר חמורים בשרם וכו' עד כאן ע"ש: אם כן השבטים חטאו שמכרו ליוסף שנקרא שור למנרים שנקראו חמורים. אם כן הם חברו שור וחמור יחדיו: וכבר הקדמנו לעיל כי בהתחברו שור וחמור יצא מחיבור שלהן כלב חציפא והוא עמלק הוא נקרא כלב חציפא לכך קאמר בעון מכירת יוסף בא עליהם עמלק כנ"ל: ולכך איתא שכלב קשרו באדונו של יוסף ומטעם הנזכר לעיל. ל לרמז כי הם חברו שור בחמור ואז יוצא מביניהם כלב:

ובזה תבין מה דאיתא במאמר פרשת בשלח זה לשונו על פסוק דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירות בין מגדול ובין הים לפני בעל צפון וגו' ופי' רש"י נשאר מכל אלקי מצרים כדי ל להטעותן שיאמרו קשה יראתו ועליו פי' איוב משגיא לגוים ויאבדם עד כאן ע"ש: דקשה למה נשאר דוקא עבודה זרה זו של בעל צפון ולא עבודה זרה אחרת: אבל לפ"ד א"ש כי איתא בספר מגלה עמוקות והובא בילקוט חדש ערך בשפים זה לשונו בגלות גברה המרכבה טמאה שהי' בעל צפון חקוקה עליו דמות כלב רע עד כאן: והנה משה דכתיב ביה ויקח משה את עצמות יוסף ע עמו וגו' אם כן הבדיל שור מחמור ואז נתבטל כלב רע: והו כדי להטעות נשאר מכל אלקי מצרים כדי שיסברו שעדיין שור וחמור יחדיו: ובאמת הלא כתיב ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו כי הבדיל רוצה לומר הפריד בין שור ובין חמור ואם כן נתבטל הכלב ולא נשאר רק כדי להטעות:

והא דקאמר ואתא חוטרא והכא לכלבא איתא בספר תקונים דף י' ע"ב קום אנת רעיא מהימנא לגביה בחוטרא דילך למחאה ליה ככלבא דהכי אורח דכלבא למחאה ליה בחוטרא וכו': עיין לעיל בהלכות ט' באב והא דקאמ' בחוטרא דילך כי הקדמנו ע"ל דף ז' ע"א אפס קניהו קודם דחזרת בתיובתך לא הוית אלא באילנא דטו"ר וכעין דחזרת בתיובתא ואתדבקתא באילנא דחיי הא נפקת מעבד ואתהדרת בן לקדוש ברוך הוא ומטה דאתיוסר בידך הוא מעץ החיים ו' דאיהו בן וכו' עיין שם. כל הע' לזה מדייק בחוטרא דילך דאיהו מעץ החיים כי אז לא יתן מוט לצדיק ובזה תבין מה דאיתא בעמק המלך דף ס"ח ולעתיד יבא משרבע"ה לתקן כל ישראל: והוא יתקן מטה שלו שהוא מטטרון הנהפך ממטה

לנחש ומנחש למטה

מ"פ וישלח ע' קי"ד

מ"פ וישלח ע' שנ"ד

למטה ונרמז בשם מטטרון שר הפנים ולפי דרכינו א"ש כי הקדמנו דקודם דזורת כתיוכתין הוה מטה דאתמשר בירך ען הדעת טו"ר טוב מטטרון רע סמאל ולכן קאמר כשיתבטל הרע שהוא סמאל אזי יהיה כהפך ונתא למטה כי הנחש יתבטל גם הקדמנו כי טעם שנקרא סמאל אל אחר שהם עומדים מנד אחוריים של הקדוש ברוך הוא עיין לעיל דף ב' ע"ד בביאור מאמר והכלבים עזי נפש מזכו לומר באו ונשתחוה לפני י"י לכך מדייק ונרמז בשם מטטרון שר הפנים כי הוא שר הפנים משא"כ בן הרע של עץ הדעת שהוא סמאל נקרא אל אחר שעומד באחוריים או בדרך זה כי איתא במגלה עמוקות אופן קסו ז"ל ד' אותיות רבתית הם בראש הספרים והם (במשא) ב' של בראשית מ' של משלי ש' של שיר השירים (א') של אדם שת אנוש בדברי הימים כנד ד' קליפות כמש"א דאיכון בור שור מבעה א"ש עכ"ד ועיין לעיל דף ע"ד ע"א האריכתי בסוד של ארבע אבות נזקין ועיין בילקוט ראובני ערך נזקין ז"ל אה"ל ד' אבות נזקין השור הבור המבעה וההבער מדרגה תשיעית נקרא שור ונקראת תנין בור זו מדרגה עשירית של טומאה ונקראת בור מבעה זו סמאל ולאה נקרא כן מפני שהוא מחפש אחר עונותיהן של ישראל ולפיכך אמר מבעה זו השן דכתיב שיני רשעים שברת ושמואל אמר זה אדם רע ובליעל והמבעיר זו מדרגה ראשונה של טומאה הנקרא בלע בן בעור שהוא הבוער לאדם שהוא תוקף מהחמימות ולפיכך אמרו לא הרי השור כהרי הבור כי כלם כתות בפני עצמן לחבלי לעשות נזק בעולם לאול שומר ישראל עד כאן · ואם כן לפענ"ד כי סוד ד' גליות הם מרומזים בד' אבות נזקין ה"ה בבל מדי יון אדום ונרמז בשם אלה מסעי בני ישראל ר"ת אדום מדי בבל יון וכדאיתא בפרשת בראשית והארץ היתה תהו ובהו תהו זה בבל שנאמר ראיתי את הארץ והנה תהו ובהו זה מדי שנאמר ויבהלו את המן וחשך זה יון שהחשיך את פני ישראל על פני תהום זו מלכות הרשעה עד כאן :· ועיין בפרשת כי תצא ע' תקל"ט כתבתי לעיל גלותא רביעאה תהום רבה אלל דאנוא והאי איהו וחשך על פני תהום עד כאן · ובילקוט הושע אמר רבי אלעזר לא גלה הקדוש ברוך הוא את ישראל לבבל אלא שהיא עמוקה כשאול שנאמר מיד שאול אפדם עד כאן · ואם כן מפורש כי מלכות בבל נרמז בשם בור שהוא עמוקה ובמדרש איתא וחושך על פני תהום זה מלכות יון שהחשיכה את עיניהם של ישראל בגזירותיהן ואמרו כתבו לכם על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל עד כאן · ובילקוט חדש ערך בבל ז"ל בגלות יון מכר חטא מכירת יוסף לזה אנטיוכס גימטריא יוסף לכן גזר כתבו לכם על קרן השור וכו' · כי יוסף נקרא שור אם כן גלות יון נקרא שור והקדמנו כי מבעה זו סמאל ומלכות הרשעה והוא אדם בליעל ·

ובמדרש שוחר טוב על פסוק נמאה לך נפשי אריב"ל אמר מושה המוליכך במדבר הגדול והנורא נחש זה בבל שרף זה מדי עד כאן · אם כן נקרא מדי בשם שרף והוא אחד מ"ד אבות נזקין ההבער ואם כן פירש המשנה ד' אבות נזקין שהן ד' מלכיות המר שלמ וקאמר השור והו יון והטעם שמנה ראשון כי הוא בחטא מכירת יוסף שהוא בא ראשון והשני זה הבור זה גלות בבל שהוא עמוקה כבור וההבער זו גלות מדי והמבעה זה גלות אדום בין למ"ד זו השן שמחפש אחר עונות ישראל תמיד לקטרג עליהם בין למ"ד מבעה זו אדם בליעל ואיתא בי' מאמרות כי אוריאל בעל האש הרבוצה על גבי המזבח בעת רצון שכנגדו בא לדן פני כלב ומשמעות לא אחנים לפיכך נאסר מחיר כלב למזבח והוא הכלב הכופרי שר מלכות בבל עד כאן וכו' עיין שם · אם כן מלכות בבל נכנה בשם כלב ומלכות מדי הוא ההבער שהוא אש ומלכות יון נקרא שור ומלכות אדום הוא סמאל כי הוא השטן שנקרא שן שמחפש אחר עונות ישראל שעולה ומסטין והוא מלאך המות כי ז"ל בפרשת בראשית ע' ק"י והנהו רבי יצחק אמר דא יצה"ר וכו' · כי אתו לקמיה דרבי שמעון אמר לון ודאי כלא חד וסמאל הוה ואתחזי על נחש והנחש היה ערום דא יצה"ר דא מלאך המות עד כאן · · גם בפרשת הנ"ל ע' ק"א אפס קניתא אם זכה בדא ליה אלהים במולאה דמטטרון וכו' · ואם לא זכה בגלם דסמאל תנייכא דמלאך המות דאיהו כנגדו למיתני ליה למידן ליה בגיהנם עד כאן · עיין לעיל דף ע"ג ע"ב ולוה וחשך על פני תהום רמז למלכות אדום וזה תהום אין לו חקר קץ גלות זה האחרון אין לו חקר ואותיו' תהום הם אותיות

המות וכנ"ל והנה הקדמנו כי שונרא הוא כח הקדושה וכנ"ל ולוה אוידת הס תגביה כנשר ואם בין ככבים שים קנך משם אורידך י"י איתא בכתבי האר"י ז"ל ד' אבות נזקין הם ד' קליפות והם נגד ד' אבות העולם שבטהרה אברהם יצחק יעקב דוד והבור נגד אברהם כי זה באר מים חיים וזהו שאין ·טיט ביון יצחק כנגד שור שהוא גבורה כדכתיב פני אריה מימין ופני השור משמאל והמבעה נגד הת"ת שהוא כולל ימין ושמאל למ"ד מבעה זה אדם וההבער כנגד מלכות כי היא א"ש הגדולה דאכלא ושיציאת כולו עד כאן · בסוד א"ש אוכלה א"ש והנה קאמר ואתא כלבא ונשך לשונרא היינו מלכות בבל שהוא כלב הכופרי וקאמר ואתא חוטרא והכה לכלבא איתא בפ"ק דסנהדרין לא יסור שבט מיהודה אלו ראשי גליות שבבבל שרודין את העם בשבט וכתבו נעום' אקרי שבט שרודין את העם ביוקל ורשי' פירש בפרשת ויחי לא יסור שבט מיהודה מדוד ואילך ובנבואת ישעיה ויצא חוטר מגזע ישי ונצר משרשיו יפרה פירש רשי חוטר שבט מלוכה והוא מטה ואמר מגזע ישי כי המלך הוא מישי עד כאן : מכל זה משמע כי מלכות דוד נקרא בשם חוטרא ולזה קאמר ואתא חוטרא הוא דוד שהוא מ"ד רגלי המרכבה והכה לכלבא הוא שר בבל שהוא א' מ"ד אבות נזקין וקאמר ואתא נורא היא א' מ"ד אבות נזקין שהוא ההבער והוא נגד מלכות מדי ושרף לחוטרא כי בימיו כבר נתבטל מלכות בית דוד והנה הקדמנו כי נגד ד' אבות כטומאה יש ד' אבות הטהרה וא' מהם אברהם הנרמז בסוד מים לכך קאמר ואתא מיא וכבא לנורא וקאמר ואתא תורא שהוא א' מ"ד אבות נזקין שמנויין במשנה והוא השור נגד מלכות יון שגזרו כתבו לכם על קרן השור וכו' · כנ"ל לזה קאמר ואתא תורא הוא מלכות יון ושתה למיא כי איתא בפרק במה בהמה דף כ"ה ע"א תמה זכות אבות וקאמר ואתא שוחט ושחט לתורא : איתא ° בעשרה מאמרות כשעקד אברהם את יצחק או כל ברואי מעלה נתעסקו בעקידה כל בעלי דינין מיכאל כהן הגדול עקדו למד"הד ואריה שבמרכבה עקד את השור והעלהו על גבי מזבח עד כאן : ובזרע ביריך פרשת שמיני בא מזבח כדמות שור ועמד נגד אהרן והיינו להורות שעכשיו נתגבר כח השור ועמד נגד אהרן היפך מדתו שמודה על החסד : ועל כן נתיירא אהרן והשיב לו למה אתה מתיירא לכך נבחרת : רצה לומר לכך נבחרת שאתה מנד החסד תתגבר על כח השור : וזהו לזבוח לפני י"י כבד היא וזובחה לפני י"י רוצה לומר שכבר הוחלש כחו עד כאן · אם כן מכח עקידת יצחק נעקד מדת השור אשר עליו נאמר לזבוח לפני י"י · ואם כן יצחק הוא המכניע מדת השור : ואיתא בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו כי כל הגבורות נמתקות על ידי שרשם ויצחק ה"ה א' מד' אבות שבקדושה : ולכך קאמר ואתא שוחט ושחט לתורא הוא יצחק ועל ידו נתבטל מלכות יון · וקאמר ואתא מלאך המות הוא סמאל אדם בליעל והוא א' מד' אבות נזקין המבעה אליבא דרב מבעה זו השן כי סמאל מחפש אחר עונותיהן של ישראל ולכך נקרא מבעה זו השן ואליבא דשמואל מבעה זה אדם בליעל והוא גלות אדום גלות הרביעי המרמז וחושך על פני תהום תהו"ם אותיות המו"ת וזהו ואתא מלאך המות הוא מבעה אדם ושחט לשוחט כי בימיו נתבטלה גם זכות יצחק ונגבר החויב גלות המר הזה · והנה איתא ° בגמ' מסכת מכות דף י"א ז"ל א"ר לקיש בשלשה טעות עתיד שר של אדום לטעות שנא' מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה ופי' רש"י שר של רומי שיברח לבצרה שבתחלה יכרע קב"ה מומו כשיגיע קץ של רומי ליחרב כדכתיב יפקוד י"י על צבא המרום במרום ועל מלכי אדמה באדמה חמוץ בגדים פי' רש"י מדמו של סמאל כעין הרינת אדם ע"כ · גם איתא ° במ"פ אמור ע' קס"ט ר' אבא פתח מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו' ע"ל דף ל"ה ע"ד בסוד"ה ל' דפתח זמין קב"ה ללבשא לבושי נוקמא דאדום וכו' : ° וכפ' תולדות יצחק ע' של"ג ר' יוסי בר"ש בן לקוניא אמר לר' אלעזר שמעת מאבוך אמאי לא אתקיימו ברכאן דברכי' יצחק ליעקב ואינון ברכאן דברכיה יצחק לעשו כולהו אתקיימו א"ל כל אינון אתקיימין וברכאן אחרנין דברכי' קב"ה ליעקב אבל מגד נטל יעקב לעילא ולבתר כד יקום משיחא יטול יעקב לעילא ויתאבד עשו מכלא דלא יהא חולקא ודוכרנא בעלמ' כד"א והיה בית יעקב אש ובית יוסף להבה ובית עשו לקש והשתא זמנא יטול מכלהו מלכות ותתא דיליה כולה ·

בי' מאמרות

גמ' מס' מכות דף י"א

מ"פ אמור ע' קס"ט

ע"פ תולדות ע' של"ג

דכתיב

דנגל הנוי מותר דוה אימו : דהלמ רש"י פירש כריחמנות : ליתי התתילה כתורה מכרחמנות ולמ מהמודש הוה לכם שהוא חוקה ולקמיה כת מעשיו הניד לעמו פסח יתמדו חוקות העולם לסטים לתת סכסכתם לרן ובמונו כמל מכם וכ' לחזור כל עלמין דילים כרמונו כתב לכם וכ' וחם כן : וחם כן עוכת דנגל נוי חסור דלי מותר לחה התתה התורה מכרחמנות שלא יחזרו לסטים תסם : הלמ נגל הנוי מותר חלמ מותר דנגל הנוי להקטרת קטרת : ועל כריחך נריך לומר הקדוש ברוך הוא סבר דלרן עבד עברי נופו חקני ולמ הוי רק לשמוע מלחתו : והנה מסוק סם בנחלת זה לשמוע השקטת מלחתו דשרי : ותנח תעלה את עמו ככסף וכסוב כסף וכסבור ולקחתי הלי סטר תלת ולקוב את עמו ככסף וכסוב כסף וכסבור ולקחתי הלי סטר ה"ר מילוחת דכתב ליה סטר לחרמי' היינו כסף חלמ מחזור סטר לחה לי ליחת ליה כתני תרי ליל חחד רכח חלת חומרת עבד עברי נופו קנוי ורבה שחכל על נדעומו אין נדעומו אכל : ופירש רש"י לחה לי סטר לח אין נופו קנוי חלמ חוב חחון עבודת סם סנים שים עלין נופו קנוי עד שיגעו יחי חיובתו : ולפיכך הרב שחכל על נדעומו היינו חיובו ובריך שחרור : וחם לחו חחר ו ומם יעבוד כו חם יהיה ללח ציך וחחלת חמון וכו' : וכתבו התוספות בדברי החתיכל חחר רבח ולח חומרת מדלח חציב בחתיבתן סטר שחכל דכתר דעבד עברי חין נופו קנוי : והיכי פליג חתיבתין וכו' : ותכלי ומם לומר דחתיבתין כיון סבר לנופו קנוי : ולח דלח חציב סטר סמוס דחתיבתין לח חציב חלח יניחות דבעל כריחו על כחן עיין סם : וחם כן עבד עברי חם יחח דנופו קנוי ולח הניח הזמן ונם לח יוכל חין תקנה שיהח לחיובת חלמ חם כן בחיובת הלדון ולח בחיובת כלדון לחבד נרעה הוח : התוספות כתבו סם בדברי החתיכל חחר קלח נחלת דעבד עברי חמור לחיובת בחיובת הלדון וחם כן כחן שהקדוש ברוך הוח רלה להוסיף לת ישרחל ומלוים קודם ומם לח היה תקנה חם לחחר שיה להם קנין הנוף חם לח בחיובת עניים כי עדיין לח נשלמו הלדבא מיחות סנים - חבל חם לח היה להם למלוים קנין הנוף בישרחל חם כן בני כחומר ול כלחי תרי סני - ולכך פרשה לפי שכתיבח ויש לו קנין נוף בישרחל חע"ג חקוני נחי חחוך עיני הרי חתה כל מלרים ועבד עברי הנחכר לנברי יוכל נחי בחיובת לדון - והשיב לו חשה ולחי לפי שחוחך ויש לך קנין הנוף חין לו חקנה חלח ז חכל חי עבד עברי חין נופו קנוי ולח בחיובת לדון - ולכך בחיובת לדון חמור דייקי לחמור ולכך לחמר לו משה רמנך שחבלה ושוך הכתה חמור דייקי לחמור כרי חתם כרכשותכם - וכדחמר בנחלת לשמל ליה כלקני תרי ול בני - כי חשה היה רולה להחדיק להקדוש ברוך הוח שי חין נופו קנוי ולח הוי רק השקטת חלוה דשרי - ולכך בחיובת כרעה סוח כי הלח פרשה היה לריך לומר בשני משה ולחכחן לכל ישרחל ולח חיובת חלוה חלח השקטת מלחתו ועוד : וכל זה שחבכתו מיחוב הכל בשמוע קול ויקרלו למשה ולחכחן ויחחר קוחו נחו חוך עיני נם חתם נם בני ישרחל ולכו עבדו חת ה' כדכרכם ונו' עד כחן : ולפי זה שהקדוחו כי משה ביקש מלרעם שיחחר כרי חתם כרכותכם היו חתם עבדיו של הקדוש ברוך הוח - וכגמרת הקדחתו כי חשה חחר עבד עברי חין נופו קנוי כי שיחחר - ולזה לחחר קרל ויקרלו למשה ולחכחן היינו כחני תרי ויחחר נחו היינו ס"ל כר"ל ולחיחו לי כחני תרי זיל ועבדו חת ה' כדכרכם היינו כי ביקש משה שיחחר דק כרי חתם כרשותכם והרי חתם עבדיו של הקדוש ברוך הוח •

וזהו עבדו חת ה' כדכרכם :

סור ימי הספירה

איתא בכתבי האר"י ז"ל סוד ספירת העומר כי הלא סוד סדר חג הסכות סוד המוחין היה הכל לפי שעה כדי שיוכלו ישרחל לנחלולה - היה לחחר יום הכיפורים שנמתקלו מה שנכשלו בחחר כדבר לקדושתו - ולזה חלינו שני של פסח מתחיל ספירת העומר - כוונותינו הוא לחזור להמוחין שהיו במוחין שנכשכלו בליל פסח הראשון : חך לו חפשר להשורים הם לח על ידי זה ומן והוא מחה הכפרה עד עכרת עד כאן :

והנה חסדר לכניך סוד שבעה שבועות וסוד הפחות הכללים כהם : והנה

תסכת קדושין דף ע"ו אם לעזכו עבד עברי נקנה בכסף וכשטר וקונה עלמו בשטר וביובל וכנישטן בכסף וכו' וכפיתת חגון : ופירש רש"י בשטר לפוף שם שנים יוצח לחפצי בין ביובל הם בעבר שם שנים כו יוכל לפוף שם שנים : - ועוד לחיתת שם כדף ט"ו ע"ב זה לעזכו מדבי לחי ויש לו עבד לייב מיכעי ליה לכדחניח ופיכן כאמת היובל בכללי שבפוף שחת יצא ופירש רש"י שלח יפחיבנו על פי שבכללי חחת ידו חם לח יגאל יחחעבד כו עד היובל ולי חקה לבח עליו בשקיפין עד כחן ע"ב - וחם כן לפי זה הקדוש ברוך הוא שמכר חת עמו ישרחל לפרעה חלך מלרים על חנך לרבע חחות שנה היולך בח עליהם בשקיפין עד שהגיעו חת ישרחל קודם ומן - והלח לחיתת בנח' חסכת עבודה זרה שחין הקדוש ברוך הוא בטוענים עם הברייות וכו' עיין שם : ועל כריחך ברוך לומר וחם כחתר דעבד עברי נופו קנוי וכמו שחתר לעיל - חם כן הוי ליה גזל נחזר וחסור לבח בשקיפין : חה שחיתר כן לי חתרי חין נופו קנוי לח חקנת חשקטת מלחתו דשרי : ועוד יש לומר חלח חכיון דחיכח חיוב חשחה ושחר עם קונהו וכ"ל דשרי : וכי תימח הלח חכיון דחיכח חיוב חשחה ושחר עם קונהו וכ"ל להתוספות כתבו זה לעזכו והני תנחי דפרק השוכל דכבני גזל הנוי חיובתי לחלו קנין הנוף ולח חיובת כלדון - וחם כן הנוי חיובתי עד כחן - וחם כן ליכח לפרש' חפסוק נם ליכח לעזכו שהקדוש ברוך הוא

אחת: בפסוד ו' שבועות אלו האחד כי כמה פ"ת כשתחיל מן המחרון
שלו כמודע כי כתיב תימו מיום פו לעומר ואין לחנ
פוערים לאמר (כאשר אתרכתי לעיל כי כתיב עליה שתיהיל)
ולשלוש לוף אלו מתחילין תמיד למחרת לוף יון שהכוונה ומכח שבע
שלמות ממתו עד שבוקשו ומכח תב"ת ד'תו"ת הרי שם והשלכות היומת
תחיות בכגד הת"ת בכוונה (סייגו בלאשר כתבתי בדף קכ"ח ע"ב ע"ש
ס"ע בשלו ע"כם ו') ואתבין כי פיחוד של ת"ת ותלכו לאיכו נעמ עד היו ו'
שלות אלו בכוונה ומתוקנים ואלו בנעמ היחוד: ולזה הם ו' שבועות:
ומתחם להיות כל אחד כלולה עכל ה' בכוונה ולכן אינו מספיק כי
יש רק ב' שבועות שהם ו' ימים נתפת: כי בכל שבוע
מחלו ה' נתקן בחי' אחד • ומתחיל יון שבוע ראשון נגזר לתקן
תוכיה • ובשבוע שני נתקן כל העוה של בינה כו' בחינותיו וכן עד
שבוע שביעית נתקנת השלכות בכל ו' בחי' • ומזה כי שבוע ראשון
פוח החכמה וכו' כלולים כל ה' בחי' והתחיים למעלה בתוך העוה
שהם אברין להיות כולל חכמה ובינה עד השלכות וכולם נרמזים
בו בתוכו • נבאר עתה סדר השבועות • שבוע ו' נתקן כל
החכמה ולכן הוא בסוד שם ס"ב: ושבוע ב' בבינה והוא שם ס"ג •
שבוע ג' החסדים נדעת הוא שם מ"ה: שבוע ד' תגבורות שבדעת
שם ס"ן: שבוע ה' אפוף שם ע"ה: שבוע ו' נהמיה שם ס"ו: שבוע ו'
ס"ע ושלכו ב'כחי' כיחוד כי לכן הם דבנקוח ביחוד שם בחי' ו' בשבוע
אחד רק לפי שהם ב' יחודות דכר ונוקבא (ריחמים ודין) לכן היה
ביחוד אלו שבוע ב' ימים • ומכלדכם כשלכד כל שבוע ושבוע ואת יחול
מן שבוע ראשון כגר בחרמו שהוא בחכמה ויש בו ו' בחי' ודע כי עתה
לין תמן מלוגים כמו בכל עסק שהוא בכוכם אחד שבעות אלא עתה ו'
בלא' מעטה למעלה ואין ספרים רק שהקטנות הראשון. ובכוכם אחד
שבועות שני ממו בכלל עסק שהוא בכוכם אחד שבעות והטעם כאן
שבחרתי בכלל עסק בן כן • שלפי שסם ביחוד חיכם נכנסים עד
אחד גדולת שבי: והו מלרגו יום ראשון גדלת ו' בחכמה כי הוא
קודם לכל הבינה והוא שם ע"ב • יום שני גדלת ו' בבינה שם ס"ב:
יום שלישי קטנות עליון הבני והוא אהבה"ת בסוד ה' יותיות
לבד • יום רביעי ע"ב דבינה דגדלת שני: יום חמשי קטנות
ראשון מלכי"ם בחלוי יחו"ן: יום ששי רשיון דגדלות שני בחכמה
בחכמה והוא ע"ב • יום שביעי גדלת שני בחכמה בחי' נחי':
שבוע שני כולה בבינה ולכן בינה בינה ראשון בחכמה
גדלת ו' והוא שם ס"ג • יום ראשון בינה בינה והוא שם ס"ב • יום
שלישי קטנות ראשון דמוח בינה והוא שם (מלכדו"ם ס"ח ל"ן) •
יום רביעי גדלת ב' בינה דחכמה והוא שם ס"ב • יום חמישי קטנות
ראשון דמוח בינה והוא שם מלכי"ם דשלי הבי"ן • יום ששי רשיון
דגדלות ב' של חכמה ומוח בינה והוא שם ס"ג: יום שביעי עשות
דגדלות הב' בינה שם ס"ב: ושבוע שלישי כל החסדים בחכמה
וכולם בשם ס"ב יום ראשון דגדלות ראשון דחסדים בחכמה שם מ"ה
יום שני גדלת ו' דחסדים בינה שם ס"ב • יום שלישי קטנות שני
של החסדים והוא (מלכדו"ם) ע"ד יהוה שבחרמו בכוכם דלילו שבת
שהוא ס"ע תיותיות שהם בו שלם פעמים ו' שלמים ועם שם ס"ע תיבות
כי שלש פעמים יהו"ה אלהי"ם שם שסה פיכות פרש ע"ב כחנין שם
(לקדש"ם) • יום רביעי גדלת ב' דחסדים בינה שם ס"ב •
שם חמשי קטנות ראשון דחסדים חסדים שם ס"ב של אלהי"ם דאלפי"ן
שאל"ף פיוד (י'ו'י') • יום ששי רשיון דגדלות ב' דחסדים
דחכמה שם ס"ב • יום שביעי עשות גדלת ב' דחסדים דחכמה
שם ס"ב • שבוע רביעי כולה בגבורה דשם. ובלילה בשם ס"ן:
יום שני גדלת דגבורות דחכמה בשם ס"ן: יום שני גדלת ו'
דגבורות דבינה בשם ס"ן • יום שלישי קטנות ב' של הגבורות והוא
(לאהבה"ס) בסוד חשמונו ע"ד • יום רביעי גדלת ב' דגבורות
דבינה כ"ן • יום חמישי קטנות ו' דגבורות אלהי"ם דחלוי אלפי"ן
והוא אלוה נוראת יו"ד • יום ששי רשיון דגדלות ב' דגבורות
דחכמה שם ס"ן • יום שביעי גדלת ב' מוח בכוח גבורות שם ס"ן
שבוע חמישי דוגמת שבוע דחסדים לפי שהוא בספירת תפד ולכן הוא
חמשי בסדר (כי אלה תולדות לעיל ע"ב מלות פרשת בראשית ע'
ק"ן בגין דתליד קדימאה בעומדת דחמנעיתא ושביל בגדיך
ואפאה בשביל בחכמה ונמח ובינה בשביל בגבורה והוד ע"כ ואלו אלמד

ע"ב בראשית
ע' ק"ן

ע"ב ק"ן ונקודת

ומשלח כי התחתוניים של ביכה הם פנימיות, כו"ת ותם כן תיכה י תקיכה דפנימיות רק תיכונית ותיכונית נקרא התחתוניים כנה ת"ת ב"ה ותחי"ה ניעטרת ד"כ ומשלח סחם י שמות הקדש בידכות ו"תחיה סם ניעטרת רד"ו כמיכן שני הגלות יגרים ות"ם רמז שמה כמודע ותחתם שמה חסה כי תחר שתחת היה הסתלקות פדשת שגליון ונרמז להסתלק החסידים והצדוקות שחם סוד עשר הרוגי כשבעתר הלכות (היינו כתחר כנגד התרכתי כי סוד החסידים סם שמות יתוד) שמה ניעטרת"ת ל"ם ולכן יהיו סם כגלות מכיון הסגם ר"ם ושהו תלחר הסקה שלו. ומרומז שם ל"ה לעיסה סוד גלות יגרים ותחר סם וירח, "ויהי מר לרחות מי" כי שמה פי' עם בכל בסוד לדעת הסכיתי שהוא ניעטרת"ת ם"ב לרחות והודיעו כי סם סוד הסגם כי נסתלקו מן ת"ת ולא יתנקים התנוכים שהם רק מיה שבחר בו"ת והם מי' שמות תיכיי שלחתי לכיכם שהודיע סוד הגלות כי שהם תיכיי כתיכון כי תחתית הקליפה ויכיכה מן הקדושה ולכן שלטו בהם רד"ו שה כתיכון תחתית ותחתם כשרשה שתאיל הסלילים לתקן הכל ולהגיעו הכל ולהגיעו לת שפלל שתמרים כי פי' לחוות הקליפות ולכן הוצרך להכיעו גלות גדול ה"ת ופותיו עליהם תלוי תלוי כדי שיתבטלו התחוכים ולא יכלו להדבק ולחתו שם וזה פי' גדול ם"ם יציאת מצרים ע"כ - ותאר לפוד שמיכה שה שמשמעו והטעגן כי בגלות תגריה נסתלקו סוד החסידים והצדוקים שהם סוד שמות ה"ם דו"ת הסקרת דעת והוא יש בו כחה כתי"ת, הוא בתיקונו בסוד הדעת לשעבה והכ' הוא בסוד התפארת לעטה (כשאר תכלר תי"ה כסוד בגילת לובר ותתרגם תאר זהו הסמוך כענינו) כמודע אין הם תפארת החסידים שתסוד עד הנד ותת"כ כולם כללים בינסוד הסקרת כל כמודע ותת"כ בתלכות ותחתם סת"ג ת"כ שתפארת ע"ד שבגלות דסקרת דו"ת והנה בחן גלות תמרים לפיות הסגם נתנו בסוד שמות ה"ם דו"ת נסתלקו התפארת החסידים והצדוקים מן נוסף ותודיע ובשלמן בתיקוסם וכשרשם והוא סקום הדעת ת"ת לכן נסתלקו התפארת ושם כתעלמו וישבו שם כעלמים ות"ם גלות תמרים וכו' - והנה ככר בתחתי כי בגלות תמרים תודיע ותפארת ת"ה ת"ג בגופה דו"ת שתיה תעלה כעלמים למעלה בשרשה בחין תלות לבן תמו שתם תריכין בסוד תפי' התעוד לפשטם ולהודיעם בגופה דו"ת והטעם שבחות כי הנה בחלת התפארת ה' תחדי' תן תסד הכ"ק ורוש. יתין ותפארת ה"ת עד הד תדי תס ה' בתי' גם כתי' שיעית הוא פיסוד הגועל תלדות. כולם כי לכן נקר כל שסם ה' תחדים כל ת', כלול שי' הוא ניעטרת כל ותת"כ בתי' בתיעית היה תלכות שגם הוא נועלת כולם ונקרא כלה כל ה' תחדים כי' היה ה' תלכות תחרוסה שבסם עוד יש טעם כי הלה ה' גבורות גם סם ניעטרת כ'ה תלכות שבסה (ותת כי תיתה שם בתלכות פנסה תשה"ר ו"ל כי תי' תהיה תלה סם י' דיוים ה' של דם טיהר יה' של דם טמא והטעגן כי ה' תחדים כיתיבי כתיר תפין וה"ג בתלכות וכו') ע"ל דף מה שבתי בסוד י' דיוים תכ"ל גם שם שבתי בביאור מיתר תפרת נשא ע"ש"ם תסם קיימו דף ל' ע"ב ודף ל"ט ע"ב ומשור לעעין כי התחדים נריכין להתעבר ו' בתי' תלו וכנגדם הם ו' שבועות אך היות כל שבוע ת"י יוים הטעם הוא כי כל ת' תהם כלול ת"י תבתי' עגסם כי בספירות התסד תתפארת ת"ם תן תחדים יש בם בללות נ"ת כי"ם והוא ויספלכן ל"י קמות עד שמשה כי בכל ה"י שמי הכ"י תסד ותסד שבחסד ותסד שבגבורה ותסד שבת"ת ותסד שבנצח והסד שבהוד והסד שבסוד תסד שבינסוד, ותסד שבת"ת תן תחדים תלחתון: תן ת"ם תחדים תתפארת בכל ה"י ספירות ובל ו' תלקי הנבורה שב"ת ספי' הם התסד ב"כ של ה"ת בתקרת נשודה וכן תת"י כולם כתיתון כי בשבוע לחתון נכנס תסד לרחתון שב"ה תחדים ותתלקן ל"י תלקים ובל תלק נכנסו תם לחתון עד ת"ו יוים ולכן בכתר זה על סדר תשבועות שבשוע לחתון תסד ת' יום לחתון נכנס בתי' בתלכות שיש בתתי' תסד לחתון ונכנס בתסד יום שני נדיבה בתי' בתלכות בנבורה ויורד בתי' ביסוד שבתסד לחתון בתסד יום שלישי מיתה בתי' בתלכות בת"ת ובתי' בנבורה ובתי' בתסד לרחתון נכנס בתסד יום רביעי נדיבה בתי' בתלכות בנצח ובתי' בתיסוד בת"ת ובתי' בתוד בנבורה ובתי' בתנצח ובתי' בתיסוד בת"ת ובתי' בתוד בנצח ובתי' בתלכות בתוד ובתי' בתיסוד בנצח ובתי' בתוד בת"ת ובתי' בתנצח בנבורה ובתי' בת"ת של תסד ת' בתסד יום שני בתי' בתלכות נדיבה ביסוד והיסוד בתוד ותוד בנצח ובנצח בת"ת ובת"ת בנבורה ובנבורה בתסד יום שביעי בל ת' יורד בתקיומו בלכות בתלכות ויסוד ביסוד והוד וכו' עד בתי' בתסד של תסד לרחתון נכנס בתקיומו בתסד ה"ת שבוע כ' הוא ע"ד הכ"ו תלה שהוא סוד התסד שם שבה תמרים הנקדת נבורה

יוסי לרחתון נכנס בתי' בתלכות שבו בתסד ת"ת ובן עד יוסי) בל תסד : נכנס בתקיומו בלכות בתלכות וכו' עד תסד שבנבורה שהוא בתסד בל' ובכנס בתסד ת"ת ובן בשאר הל' שבועות בסוד בוגה כיה עד השבוע תז' ובכנס בתסד' תיסוד שבתסד ת"ת תסד בתלכות בל תמרים : ונם יש בו בתי' המכרע' ובכנס בשבוע ו' ובן בשבוע ו' בכנס בתי' בתלכות הכולל בל ו' בתי' שמ' ובה נשלמו הו' שבועות והעניין כי לפי שתכו לתמרים בי בדעת ת"ת ות"ם ת תמרים ותע"ש בכל נודע כי הדעת תיא בתחתי תסגה בתסגם בכל תנוך (וע"ל תה בתי' בתי' בכתבי תתר"י ל' ודע כי נם שנ"ר דעתיק לת בתלבשו בתרין ובשלתי עליו כסוד אור התקוף בשאר לבשתה עב"ו בוזלי שבשמש בריכה לתלבשם בכביישות תרין בריכין כי שם תדגר תשפע בתקום בתוך ולכן תוכרך עתיק יומין להלבשם נם ת"ת הדעת שבו נו ריעת תרין ונתלבש בתוכם בתוכם בתוכם ולתרין בנו דסקרת תוכרך בינונלת והקרוסת תסבקרת בין בתי תגרת ל"ם כדי שתבוא תחוח לבסוכל תור נדול וכו' נמצא כי הדעת הוא שהוא בסוד תמות תז' קמות דעתיק כנודע הוא נדול תכולם ע"כ וה"ב תוכן נ"כ תם : והו סוד בנא' כל תלם שתין בו דעת תסור לריתם עליו כי דעת ניתן בין שני אותיות דכתיב בל דעות י' - ולכן נמצא כי יש בהכרת בסוד בדעת ת"ת ב"ד בתי' והם ת"ת וכתי' בללותם ביסוד וכתי' בללותם בתלבות הרי' בתי' תמרים וכנגדם בנבורות ת"ם סוד ב"ב שבועות : והנה עכין ב"כ למה שבוע לחתון תוך תמועד תכלל בל ת' שמות לפי שמורס בל הם תמרים הוא בתסד לרחתון כנודע כי תם סוד ו' שבעי כבוד ועכן לתהר לרחתון בכנד בתסד לרחתון והוא בולל בולם כמ"ש בזוהר פרשת תעוד וה"ם ת"ת יומם ינוק ה' יחפרו כי על ידי היותם שהוא סוד בתסד לרחתון כי היותם בולם זכרים ולילות נקבות ולכן תמרים רשויים בייתים כי תם בעבות דזכורה והנבורות בלילה ע"ש בסוד דנוקבא וכל ת' ובתי' תמרים הב"ל תם ו' יתי השבוע וכל ת' נקרא יום לי' לך בתסד שבכולם נקרא יומם כי יום בכולל הדבה יתיים כי כל שאר היתיים לין לתם שורש ותעבר תלה בו ות"ם ותעג גומוד הענן יומם כי ו' עניים לך לרחתון שבכולם נקרא יומם : לכן ה' לבוא מכר ותשאר בללותם בו ות"ם יומם ינוק ה' תבתי כי על ידי יומם הוא בתסד ה' על ידי ינוק י' פי' שפקיד תמרים בתתיים בידו שהוא יקיה לו רשו לפעוט לותם ולמרוים בפי דינו - ואולי מכל לשאר כי תסדו תסד (ו') פי' שאר תמרים תשמה בולם בשקדון לרחתון הוא ה' תקרת יומם לו ה' הוא שיהם שיר (ה') תם ם' בבורות תקדושים שיר כמודע ותוא שבתי בזה תלוך ע"ב תיה לומר כן שהוא סוד תלכות ותלו הן עתי תעיד ולא תחדים ע"כ - נם שם תומם נריך שתדע כי כמו שיש בשער תנקדן לוד שניתי נם יש לוחות שקיפין ומשלו תבתי לו הן תדעת שבשער תמרים בבתי' לוד תקיפ ובתי' לוד בניני - ותוא לוד תפניתי בכנם ויודד דרך תגרון ותשבתו לחומם לוד תקיפ הוא יודד דרך תסה כי כתו שבפניתי לינו תלה בו' ת תשלומות כן בשקיפ הוא ב' שתיות : והנה לבניות כי לחורות שבתוך תיסוד דניכה שהם תחדים והבנורות הם לוחות רניס ונלולים והם בשקום בר כמודע כי חות תבתה תניכה נשלים מן תדעת ובפרט בתתפארת בסוד הגדון בקבלו על ידי תנביא תושע בתרי ב' כ' בחמות יש עתה ת' להמשיך תסגיעי וז' למשיכי תקיפים וכלם עד הכ"ל :

והנה אין בכו כח להמשיך עתה כי אם לת תה ממוך כח בחין שבית תקלקלים קיים שהיה קדיש ליל ו' בניסן ליל תגדון של עזרה - ות"ם ובשלתים ת' תשית תרחתון ובעבורות ונו' ועל ידי שנתה זו היו יודעים סוד תחדים והבנורות ת"ל עד שתם נתפשטו על הגדון בשתם תנו לפשוט לתותם בנופת דועיר תכמין וכל לילה ות"ם יתי תעומד לתתיר תורים תקיפין - נם תכין לתמיכך תור תקיפ - ועל ידי תה נתקן עב' ר' תלו שתקנין בשת שתתם תכין לתקדש תבי"ר : ועל ידי תה נתקן עב' ר' תלו שתקנין בשת שתתם תכין לתמיכך תור תקיפ - נם תכין לתמיכך תור תקיפ עיתו כסדר התקיפ ע"כ תך עיקר כל הכוונה הוא תקיפין כי הכניתי בבר נכנם ונתם נריכין רק תתפשטותו תך הייקרין לת יפלו כלל וות"ם שתנו

קמוקין ליום הוא פסח ס״ת ס״ל כי יונתן פ׳. המוקף מן הפה לחזון ע״י פירוש ודבור שהוא מבני העומר בפה ולכן אין מזמנ מיפוד רק בתכשיט ולא בכשיס כי אין זה אלא בפה דע״מ ועתה בתחר לך ברכת העומר ע״י הכוונה בתלת יק״ד עכוון כוה ״ד ס״ת נ״ו ה״ת כי הכוונה כולה עליה ב״ת ולכן עכוין לכלול בסם זה י׳ אותות של ע״ה דתלתין כי מדע כי נ״ו הוא סם מ״ה דתלתין וח״כ כי׳ ס״ם אבו יהיו כולם מחלקי תלתין והם י׳ הו״יות דע״ה ובתוך י׳ הו״יות תלת דע״ה מתלבשים י׳ אותות דהי״ה דתחוריים דכוכה (ע״ל דף ע״ג ע״ד) ונקחיר ובחיור הצבען כי ככר בתרגו שבתפלה הוי מתחיים. תחוריים דקל״ה סם י׳ דיוים ועתה תמו מבלעיני תותם כדמני כה״ת סמם פוד ש״לף שבתוך וח״ו דבסם מ״ה ולכן תמו מ תקונים י׳ אותות דע״ה להכלילם תותם מהחסדים של החסדים והגבורות להכלילם כ״ת בבני עגמו כי הלה הדעת שלו הוא י׳ אותות כ׳ מחסדים וה׳ גבורות. על ס״פירת ה״עומר ד״ת ס״ת שהוא סם לת״ר כי כתו מחמו מתפכיכן אלף ל״ת ב״כ תמר בריכין להמשיך ולתקן בנין הנוקב כתלת עומר. תבנין כי הלה בתרגו כי לתחוריים י׳ דיוים ולכן עתה לתר׳ נכנסים ונכללים בו״ת והנה תה״ת ג׳ כ״ת ובתתלתלה יהי׳ בו י׳ אותות. ומסם כ״ת ו׳ סם ג׳ ב״ת כתמלת כי בו׳ דיוים מהן לתחוריים נעשו עתה. ס״ת אל תבוא תבנין להמשיך אזה סם אלי היונה מן הה״ת י׳ אותותיהם להמשיך אל סם תד״ני בר״ת פפירת. הפומר ויהי׳ אלף תד״ני. (כי הקדמה דתי׳ בתפלת מנחת בכוונת אלי תחנן ו״ל אלי תחנן לשון בקורת כי אמה עתה נתנסף בתלכות קדושה והוא. כי עם ת״כ מחמת שאני אותות אלי תלף ל״ת כ״ן ד״ת נ׳ שבת ע״כ תלכות ב׳ ואחיה ב׳ דתכ״ר ב״ת בתחורי תלהים יחבינו ו״ בפסוק יאחזו ניעון לתקן מה שנעם בפפירת חסד ו״ת ״יְהוָה יְהוָה״ ליל שני

י״ור ה״י ו״ו ה״י פניחיות כמו ישראל מבח בתכמה דו״ת נדלות לתצון יומר ביכה ובכנסת תוך התקיף ובמיני דתלתן יסוד דחסד ת׳ בפפיר׳ חסד דו״ת והתלכות נרחית לנבורה אלו ולנבורה בכנס יסוד דנבורה בפפי׳ חסד אלה ותלת תלכות נרחית לנבורה אלה ואחיה יומר תניעת כתי׳ התלכות בנכנס בנבורה אלה לייומר תניעת התלכות לבחי׳ תלכות נכנס בנבורה אלה חדם אני ס״ת ״ד ה״י ו״ו ה״ ○○○ עולה חדם ת׳ דאחי״ה נכלנ בו״ת ואחיה כ׳ דתכנר״תן בחזוחר יחבינו בסמון ״ דיסיחתו ויכוין לתקן מה שנעם בפפירת חסד ו״ת ותלכות ״יְהוָה יְהוָה״ ליל שלישי

אבר״ם חיסוניות חסד דתכמה ובינה קלעות שבי תנד בינה ובינה בתכמה דו״ת ונכנס תוך מקיף ובמיני דתלתן הוד דחסד בפפי׳ חסד דו״ת והיסוד שהיה סם כדאה לנבורה ותלכלו שהיה בנבורה כדאה לת״ת ותלכות נכנס תלת בנבורה ותלכלו שהיה יסוד ותלכות נדחית לנבורה ת״ת אלה ואחיה יומר ״ בחי׳ תלכות חסד ת׳ שנכנס בת״ת של ז״ת לייומר ״ דתלכות לבחי׳ תלכלו דנבורה ת׳ שנכנס בה חדם שלישי ״ד ה״י ו״ו ה״ ○○○ עולה חדם (נ׳) דאחי״ה נכלנ בו״ת ואחיה בחיונות ויכוין בסמון (מ׳) דיסיחתו ויכוין לתקן מה שנעם בפפ׳ חסד ו״ת ״יְהוָה יְהוָה״ ליל רביעי

י״ור ח״י ו״ין ה״י פניחיות חסד בינה נדלות שבי תנד בינה כ בתכמה דו״ת ונכנס תוך מקיף ובמיני דתלתן נפח דחסד ת׳ בפפירת חסד של ז״ת והוד בנבורה והיסוד ת״ת והתלכות בכנח תלת בנבורה בפפי׳ חסד אלה והוד יסוד תלכות נדחית לנבורה ת״ת אלה ואחיה יומר ל׳ בחי׳ תלכות של חסד אחד שנכנס בנבח דת״ת לייומר ל׳ תלכות בחי׳ תלכות דנבורה ת׳ שנכנס אלה חדם דביעי ○ ״ד ה״י ו״ו ה״ ○ עולה חדם ה׳ דאחי״ה נ׳ כתלת בו״ת ואחיה ״ דת״כנית״ן בחזוחר יחבינו ״ דיסיחתו ויכוין לתקן מה שנעם בפפי׳ חסד ו״ת ״יְהוָה יְהוָה״ ליל חמישי

א״לף למ״ד ה״י ו״ד מ״ם חיסוניות נפח ישראל מבח בתכמה הבח

קטנות התלמוד דתו״כ בתכמה דו״ת נכנס תלת ת׳ דחסד אחד בפפי׳ חסד ו״ת והבלח בנבורה והיסוד בת״ת והיסוד בנפח בתלכות דנבורה ואחיה יומר ה׳ בחי׳ תלכות דחסד ת׳ שנכנס בחוד דנבורה לייומר ה׳ דנוקבת בחי׳ תלכות דנבורה ת׳ שנכנס בחוד אלה חדם

חיטים ○○○○○○○○○○ ר״ת ס״י ○ עולה חדש ס׳ דלח״ה
כהלב כו״ת ותחיר ת׳ דלהכנ״ת ולקבל פנים ד׳ בחומור פנים בפסוק נ׳ דיסיתיו ויכוין
לתקן מה שפנם נקסו׳ הוד דו״ל יְהוָה יְהוָה ליל שמני
ל״ור ה״י ו״ת ה״י פנימיות מסד דחכמה

רשימו שלו דגדלות שני מעד חכמה בחכמה דו״ת
וככנס חלק בבורה דחסד ס׳ בחסד ו״ת ות״ת דבבורה והנחת בת״ת
והחוד בכחה ושיסוד בחוד דהלכות ביסוד של ו״ת ולמלכות ; בכנס חלק
בבורה של נבורה ס׳ בכפני׳ חסד שלה ותת״ת דבבורה והנחת
בת״ת שלה והחוד בכנחת והיסוד בחוד ושלכות ביסוד ותחיר ותחיל
שתחלה כתי׳ חלכות דחסד ס׳ שבכנס ביסוד ו״ת ליותל נ׳ דנוקב
כתי׳ חלכות דבבורה ס׳ שבכנס ביסוד שלה חדם שני ,,,,,
ס״ת ו״ר, ○○ עולה חדם ס׳ דלח״ה כהלב כו״ת ותחיר ץ׳
דלהכנ״ת בחומור לתת בפסוק נ׳ דיסיתיו ויתקן מה שפנם בחסד
דו״ל יְהוָה יְהוָה ליל שביעי ל״ור ח״י ו״ת ח״י

פנימיות חסד דחכמה

עניותו דנדלות כ׳ דחכמה בחכמה דו״ת ובכנס חלק חסד דחסד ס׳
בחסד דו״ת ותבוחה בבבורה ות״ת בת״ת ונגח בכנח והוד בחוד ויסוד
ביסוד ותלכו בחלכו בכנס חלק חסד דבבורה ס׳ בחסד ונבורה בבבור
וכן כולם ותחיר ויותל ד׳ דשלכות שבחסד בכנס בחלכות ו״ת ליותל נ׳
דחלכות בתי׳ חלכות דבבורה שבכנס בחלכות שלה חדם שביעי ,,
כ״י ו״ת ס״י עולה חדם וה׳ יתיר׳ה קוד חפוק ס״ך ביסוד׳ן דשבוע
תי׳ דלח״ה כהלב כו״ת ותחיר חסס יחבנ״ת בחומור שלה ב
בפסוק נ׳ דיסיתיו ויכוין לתקן מה שפנם בנבורת דוו״ל סד דוו״ב
יְהוָה יְהוָה ליל שמיני ל״ור ח״י ו״ת ח״י נכנס
פנימיות

הוד דיסיתיו בכל הנקי׳ נדלות ס׳ דביבה דו״ת ובנופף חלק חלכות
דחסד שני בחסד דו״ת ולמוקבל חלק חלכות דבבורה שבה בחסד כ
מוקבל שני בחסד זוקד׳ והחלכות בחיות בבבורה שלה ותחיר יום
ס׳ דנוקבת חלק החלכות שבכנס בחסד שלו ליותל ת׳ דנוקבת חלק החלכות שבכנס בחלק שלה חדם ס׳ דשבוע שני
ל״ור ה״י ו״ת ○○○ עולה חדם ס׳ דלח״ה כהלב כו״ת ותחיר ק׳
דקרי׳ שטן בחומור לדעת בפסוק ב׳ דוירמנו ויכוין מה שפנם
בנבורת דוו״ב יְהוָה יְהוָה ליל שמיני

ל״ור ה״י ו״אן ה״י פנימיות הוד שבבורה שבק׳ נדלות ס׳ חוד
ביבה בביבה דו״ת ובנופף חלק יסוד דחסד שני
בחסד דו״ת והחלכות בחיות בבבורה דו״ת ולמוקבל חלק יסוד ד
דבבורה שני בחסד זוקד׳ והחלכות בחיות בבבורה שלה ותחיר יום
בו׳ דת״ת חלק החלכות שבבבורה בבבורה שלו ליותל ע׳ דחלכות
חלק החלכות שבבבורה בבבורה שלה חדם שני דשבוע שני ○○○
כ״י ו״ת ה״י ○○ עולה חדם ס׳ דלח״ה כהלב בו״ת ותחיר כ׳
דקרי׳ שטן בחומור לדעת בפסוק ב׳ דוירמנו ויכוין לתקן
מה שפנם בנבורות דו״ב
יְהוָה יְהוָה ליל שמיני חיזוקית
נבורה דביבה הנק׳ קטנות שני ביבה דו״ת ובנופף
חלק הוד דחסד שני בחסד דו״ת והיסוד בחיה בבבורה והילכו לת״ת
דו״ל ולחלכות חלק הוד דבבורה שני בחסד שלה והיסוד בבבורה
והחלכות בת״ת שלה ותחיר יותל שבחילה חלק חלכות שבבבורה בת״ת
שלו ליותל ו׳ דחלכות חלק־חלכות שבבבורה בת״ת שלה חדם
שלישי דשבוע שני ,,,,,,,,,, ת״ת ו״ר, ○○○○○○○○○○ עולה
חדם ה׳ דלח״ה כהלב בו״ת ותחיר ס׳ דקרי׳ שטן בחומור דרכין
בפסוק נ׳ שבי׳ דוירמנו ויכוין לתקן מה שפנם בנבורה דוו״ב
יְהוָה יְהוָה ליל ״ת

ל״ור ח״י ו״אן ה״י פנימיות נבורה דביבה הנקי׳
נדלות שני ביבה דו״ת ו
ובנופף נגח בחסד ת״ת והוד בבבורה וביסוד בת״ת ובהילכו
בנגח שלו ולמוקבל חלק נגח דבבורה שני בחסד שלה והוד בנבורה
וביסוד בת״ת והחלכות בכנח שלה ותחיר יום ת״ת חלק חלכות שבכנס
בנגח שלו ליותל ת״ת דנוקבת חלק החלכות שבכנס בנגח שלה חדם
לביבי דשבוע שני ○ ו״ר ה״י ו״אן ה״ ○ עולה חדם ס׳ דלח״ה
כהלב כו״ת ותחיר ש׳ דקרי׳ שטן בחומור בכל בפסוק ו׳ דוירמנו
ויכוין לתקן מה שפנם בנבורות ת״ב יְהוָה יְהוָה ליל שביעי
א״לף ל״ר ה״ה ו״ר מ״ם חיזוקית
הוד ד״ם ות״ת דבבורה הנקי׳ קטנות דלחנון

כביבה דו״ת ובנופף חלק ת״ת דחסד שני בחסד ד״ת ונגח בת״ת
והוד בת״ת ויסוד בכנח והוד בחלכות בהוד שלו ולמוקבל חלק ת״ת דבבורה
שני׳ בחסד שלה ובנח בבבורה והוד בת״ת ויסוד בכנח ות׳ בהוד שלה
ותחיר יותל ס׳ חלק חלכות דחסד ס׳ שבכנס בהוד ת״ת ליותל ס״ת
דחלכות ת׳ דבבורה שבכנס בהוד שלה חדם חיזוקי דשבוע שני׳
○○○○○○○○○○ ו״ר ה״י ○ עולה חדם ס׳ דלח״ה כהלב כו״ת
ותחיר ד׳ דקר׳ שטן בחומור נוים בפסוק ל׳ דלחומים ויכוין
לתקן מה שפנם בנבורות ו״ב יְהוָה יְהוָה ליל ״נ

ל״ור ה״י ו״אן ה״י רשימו דבביותית נבורה דחכמה הנקרא רשימו
דנדלות שני׳ בכיבה דו״ת וכנופף חלק נבורה
דחסד שני בחסד דו״ת ות״ת בבבורה וכנח בת״ת והוד בנגח ויסוד
בהוד ותלכות בחסד ו״ת ולחלכות נבורה דבבורה שני בחסד ות״ת
בבבורה ונגח בת״ת ויסוד בהוד ותלכות ביסוד שלה ו
ותחיר יותל ״נ חלכות דחסד ס׳ שבכנס ביסוד ו״ת ליום ״נ לחלכות
חלק חלכות דבבורה ס׳ שבכנס ביסוד שלה חדם שני דשבוע ב׳
○○○○○○○○○○ ת״ת ו״ר, ○○ עולה חדם ס׳ דלח״ה כהלב כו״ת
ותחיר (ו) דקרי׳ שטן בחומור יושעתן בפסוק א׳ דלחומים
ויכוין לתקן מה שפנם בנבורות דוו״ב יְהוָה יְהוָה ליל ״ד

ל״ור ח״י ו״אן ה״י פנימיות נבורה דביבה הנקרא
עניותו דנדלות שני בכיבה דו״ת וכנופף חלק
חסד דחסד שני בחסד ד״ת ונ״ת בבי״ס בנ״ת בבי״ס בת״ת ולמוקבל
חלק חסד דבבורה שני׳ בחסד שלה ונ״ת בבי״ס בנ״ת בבי״ס שלה
ותחיר יותל ״ר חלק חלכות דחסד שבבבי״ס בחלכות שלו ליותל ״ר
דחלכות חלק חלכות דבבורה שבבבי״ס בחלכות שלה חדם שביעי
דשבוע שני ○ ״ר ו״אן ה״י עולה חדם ה׳ יתיר׳ה קוד חפוק ס״ך ב״
דלח״ה כהלב כו״ת ותחיר חסס יחבנ״ת בחומור יוכין דפסוק ת״
דלחומים ויכוין לתקן מה שפנם בנבורות דוו״ב יְהוָה יְהוָה
שבוע שלישי ליל ט״ך

ל״ור ה״א ו״אן ה״א פנימיות דיסיתיו דיסיתיל סנח הנקרא נדלות
ת׳ בדעת דו״ת בחסדים ובנופף חלק חלכות
דחסד שלישי בחסד דו״ת ולחלכות חלק חלכות דבבורה שלישי בחסד
חלכות ותחיר יותל ט״ן ת״ת חלק חלכות שבבבי בחסד שלו ליותל
ט״ן דחלכות חלק החלכות דבבורה נ׳ שבבבי בחסד שלה חדם ת׳
דשבוע נ׳ ל״ור ה״י ו״ת ○○○ עולה חדם ״ דלח״ה כהלב
כו״ת (כ) דבנד יכ״ם בחומור עניים בפסוק י׳ דלחומים ויכוין
לתקן מה שפנם בת״ת ות״ב יְהוָה יְהוָה ליל ט״ך

ל״ור ה״א ו״אן ה״א פנימיות דיסוד דבבורה הנקרא נדלות ת׳
בדעת דו״ת נד החסדים ובנופף חלק יסוד
דחסד שלישי בחסד ו״ת ו
והחלכות בחיות בבבורה ולמוקבל חלק יסוד דבבורה שלישי בחסד
מוקבל והחלכות בחיות בבבורה שלה ותחיר יותל ט״ן דת״ת חלק
חלכות דבבורה נ׳ שבבבי בבבורה שלה חדם כ׳ דשבוע נ׳ ○○○
ה״י ו״ת ה״ ○○ עולה חדם ה׳ דלח״ה כהלב כו״ת ו נ״ת דבבי יכ״ם
בחומור חלכים בפסוק ס׳ דלחומים ויכוין לתקן מה שפנם בת״ת
ות״ב יְהוָה יְהוָה ליל ״ת

ע״ח חיזוקית ת״ת דחסדים וחיזוקית ת״ת דביבה הנקרא קטנות
שני חוד ס״ט חותיות שים בנ״ש ״ דלחים דולחי ושם נ׳ חמות
ע״ה כחיון תכד טס בחדת דו״ת ובנופף חלק הוד דחסד שלישי בחסד
ו״ת ויסוד לבבורה וחלכות לת״ת ו״ת ולחלכות חלק הי״ו דבבורה
שלישי בחסד שלה ותחיר יום ״ת חלק החלכות שבבבי בת״ת
שלו ליותל ת״ת דחלכות חלק החלכות דבבורה נ׳ שבבבי בת״ת שלה
חדם נ׳ דשבוע נ׳ ○○○○○○○○○○ ת״ת ו״ר, ○○○○○○○○○○
עולה חדם ס׳ דלח״ה כהלב כו״ת ד׳ דנד״ך יכ״ם בחומור יוכיך
בפסוק ך׳ דכ״י ויכוין לתקן מה שפנם בת״ת דוו״ב יְהוָה יְהוָה
ליל ״ת

ל״ור ה״א ו״אן ה״א פנימיות ת״ת דביבה הנקרא נדלות כ׳
דחסדים דביבה בחדת דו״ת ובנופף חלק
נגח דחסד נ׳ בחסד ו״ת והי״ו בנ״ת בבי״ס נגח של ו״ת ולחלכות חלק הי״ו
דבבורה נ׳ בחו״ת בבי״ס נגח שלה ותחיר יום ״ת חלק החלכות שבבבי

ת דילי' כיום י"ח דיולכות חלק ולכות שככללה בגיח שלה תדם ד'
דשבוע נ' ° ו"ל"ה ו' ו"ת ה' ° עולה תדם ה' דתה"יה נכלע בו"ח
ל' דכנ"ד יכ"ם בתוזור כיתים בפסוק ' דכ"י ויכוין לתקן מה
שפגם בת"ת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל י"ט

א"לף לם"ר ה"א ו"ור מ"ם תימונית יסוד ישראל סבת א'
ניוסף יו"י ותימונית יסוד תכונם
פנקידת קטנות לחסדים דתסדים דתו"כ בדעת ו"ת ובנוסף חלק ת"ת
דתסד נ' בתסד ו"ת ובה"ס בתיתית לנ"תב"ה ולתלכות תלק ת"ת ד
דגבורה נ' בתסד שלה ובה"ס לנתב"ה שלה ותיתיר יוס ו"ט דת"ת
תלק תלכות שככללם בהוד שלו לחלק לתלכות שככללה בהוד שלה תדם
ה' דשבוע נ' °°°°°°°°° ו"ור כי עולה תדם ו' דתה"יה
נכלע בו"ח כ' דנכ"ד יכ"ם בתוזור כלם בפסוק ת' דתשבוע ויכוין
לתקן מה שפגם בת"ת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל עשריים

ו"ור ה"א ו"או ה"א רשיתו של פניתיות ת"ת דתכתה הנקידת
רשיתו דנדלות שני דתסדים דתכתה בדעת
דו"ת ובנוסף חלק נפורות בתסד נ' בתסד ו"ת ותב"ה בה"ס בדתית
לנ"ת כ"י ולתלכות תלק דגבורה נ' בתסד דתלכות ותבה"ת בדתית
לנ"ת כ"י שלה ותיתיר יוס ו' ת"ת תלק תלכות שככללם ביסוד שלו
לחלק תלכות שככללם ביסוד תדם שני דשבוע נ' °°°°°
ת"ו ו"ל ו"י °°° עולה תדם ה' דתה"יה נכלע בו"ח ש' דנ"ד
יכ"ם בתוזור ישתיו בפסוק ל' דתשבוע ויכוין לתקן מה שפגם
בת"ת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל ך"ח

ו"ור ה"א ו"או ה"א ככללם עלמות של פניתיות ת"ת דתכתה
הנקידת עלמות דנדלות של תחסדי דתכתה
בדעת ו"ת ובנוסף חלק תסד דתסד נ' בתסד ו"ת נ"ת בה"ס דו"ת
ולתלכות חלק תסד דגבורה נ' בתסד שלה נ"ת בה"ס בנ"ת בה"ס
שלה ותיתיר יוס כ"ח דת"ת חלק תלכות דתסד שככללם בתלכות שלו
לחלק תלכות דגבורות תלכות דגבורה שככללם בתלכות שלה תדם
שכיעי דשבוע נ' °°° ו"ת ה"י עולה תדם זי' יתיריה ת' דתה"י
נכלע בו"ח כ"ד יכ"ם בתוזור ויכנסו בפסוק כ' דתשבוע ויכוין
לתקן מה שפגם בוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה שבוע רביעי ליל כ"ב

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ה פניתיות ניסוד דישראל סבת בדלות ת' דגבורה
דתכתה בדעת ו"ת ובנוסף חלק תלכות דתסד דגבורה רביעי בתסד שלה ותיתיר
רביעי בתסד דו"ת ולתלכות שלכו' דגבורה רביעי בתסד שלה ותיתיר
חלק תלכות דתסד רביעי שככללם בתסד ו"ת לתלק תלכות דגבורה
רביעי שככללה בתסד שלה תדם ת' דשבוע ד' ו"ר ה"י ו"ת °°°
ה' דתה"יה נפלע בו"ח ב' דכנ"ד יכ"ת בתוזור לתתים בפסוק ט'
דתשבוע ויכוין לתקן מה שפגם בוגח"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל ך"ג

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ה פניתיות יסוד דתכתה הנקידת נדלות ת' דגבורה
דתכתה בדעת ו"ת ובנוסף ו"ת בתסד ד' בת"ג
דו"ת ולתלכות חלק י"ת דגבורה ד' בת"ג שלה ותיתיר חלק תלכות
דתסד ד' שככללם בגבורה דו"ת לתלק תלכות דגבורה ד' שככללה
בגבורה שלה תדם כ' דשבוע ד' °°° ה"י ו"ר ה" °°° עולה תדם
י' דתה"יה נכלע בו"ח ט' דכנ"ד יכ"ת בתוזור כ"י בפסוק ע' דתשבוע
ויכוין לתקן מה שפגם בוגח"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל כ"ד

אכר"תם פולה ע"ד והוא תימונית דתכתה וכיהה הנקי קטנות שני
דגבורות כיהה בדעת דו"ת ובנוסף חלק כי"ת דתסד
ד' בת"ת דו"ת ולתלכות חלק כי"ת דגבורה ד' בת"ת שלה ותיתיר
חלק תלכות דתסדים שככללה בת"ת דו"ת לחלק תלכות דגבורה ד'
שככללה בת"ת תלכות תדם נ' דשבוע ד' °°°°°°°° ות"ו
ה"י °°°°°°°°° עולה תדם ה' דתה"יה נכלע בו"ח ל'
דכנ"ד יכ"ת בתוזור תשבוע בפסוק מ' דתשבוע ויכוין לתקן מה
שפגם בנפת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל כ"ה

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ח פניתיות ת"ת דכיהה נקידת נדלות כ' דגבורות
כיהה בדעת ו"ת ובנוסף חלק כי"ס כנבורה ד' בת"ת שלה
בת"ת דו"ת ולתלכות חלק כי"ס דתסד ה' בת"ת כי"ס דו"ת
ולתלכות חלק דגבורה ה' כת"ת שלה ותיתיר חלק תלכות דגבורה ה'
שככללם בת"ת דו"ת ולתלק תלכות דגבורה ה' שככללה בתלכות
דתלכות

ותיתיר חלק תלכות דתסד ד' שככללה בנפת דו"ת לחלק תלכות ד
דגבורה ד' שככללה בנפת דתוקד' תדם ד' דשבוע ד' ° ו"ד ה"י ו"ת
ה" ° עולה תדם ת' דתה"יה נכלע בו"ת צ' דכנ"ד יכ"ת בתוזור
עשיים בפסוק י' דעשיים ויכוין לתקן מה שפגם בנפת דו"ת ונוקבת
יְהֹוָה יְהֹוָה ליל כ"ג

א"לף לם"ר ה"א ו"ור מ"ם תימונית דישראל סבת ותבונה י"ור
ו"י ד"לת נקידת קטנות דתסדין
דגבורות דתו"כ בדעת דו"ת ובנוסף חלק תנה"יס דתסד ד'
בתב"ת כ"ה דו"ת ולתלכות חלק תב"י"ת דגבורה ד' בת"ת כ"ה
שלה ותיתיר חלק תלכות דגבורה שככללם בתוקד' דשבוע ד'
°°°°°°°°° ו"ור כי' עולה תדם ת' דכנ"ד יכ"ת בתוזור תישוי
בפסוק ס' דעשיים ויכוין לתקן מה שפגם בנפת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה
ליל כ"ו

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ה רשיתו דתכתה נקידת רשיתו
דנדלות שני דגבורות תכתה בדעת ו"ת
ובנוסף חלק נפורה תנה"יו בתסד ד' בת"ת כה"י שלה ולתלכות חלק
נ"ת כה"ס דגבורה ד' בת"ת כה"י שלה ותיתיר לתלכות דתסד ד'
שככללם ביסוד ושיר לחלק תלכות דגבורות שככללם ביסוד תדם ו'
דשבוע ד' °°°°°°°°° ת"ו ה"י ו"ו °°° עולה תדם ו'
דה"ל כ' דכנ"ד תע"נ בתוזור ולתתים בפסוק ת' דתישוי ויכוין
לתקן מה שפגם בנפת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל כ"ח

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ה ככללם עלמות של פניתיות ת"ת דתכתה הנקידת
עלמות נדלות שני דגבורה תכתה בדעת ו"ת
ובנוסף חל"ת בת"ת כה"י דו"ת ולתלכות חל"ת בת"ת כה"י דו"ת
ת"ת כה"ס דגבורה ד' בת"ת כה"י שלה ותיתיר חלק תלכות דתסד
ה' ולתלכות חלק דגבורה ה' כת"ת שלה ותיתיר חלק תלכות דגבורה ה'
שככללם בת"ת דו"ת לחלק תלכות דגבורה ה' שככללה בתלכות
דתלכות

ותיתיר חלק תלכות דתסד ד' שככללה בנפת דו"ת לחלק תלכות ד
דגבורה ד' שככללה בנפת דתוקד' תדם ד' דשבוע ד' ° ו"ד ה"י ו"ת
ה" ° עולה תדם ת' דתה"יה נכלע בו"ת צ' דכנ"ד יכ"ת בתוזור
עשיים בפסוק י' דעשיים ויכוין לתקן מה שפגם בנפת דו"ת ונוקבת
יְהֹוָה יְהֹוָה ליל כ"ג

א"לף לם"ר ה"א ו"ור מ"ם תימונית דישראל סבת ותבונה י"ור
ו"י ד"לת נקידת קטנות דתסדין
דגבורות דתו"כ בדעת דו"ת ובנוסף חלק תנה"יס דתסד ד'
בתב"ת כ"ה דו"ת ולתלכות חלק תב"י"ת דגבורה ד' בת"ת כ"ה
שלה ותיתיר חלק תלכות דגבורה שככללם בתוקד' דשבוע ד'
°°°°°°°°° ו"ור כי' עולה תדם ת' דכנ"ד יכ"ת בתוזור תישוי
בפסוק ס' דעשיים ויכוין לתקן מה שפגם בנפת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה
ליל כ"ו

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ה רשיתו דתכתה נקידת רשיתו
דנדלות שני דגבורות תכתה בדעת ו"ת
ובנוסף חלק נפורה תנה"יו בתסד ד' בת"ת כה"י שלה ולתלכות חלק
נ"ת כה"ס דגבורה ד' בת"ת כה"י שלה ותיתיר לתלכות דתסד ד'
שככללם ביסוד ושיר לחלק תלכות דגבורות שככללם ביסוד תדם ו'
דשבוע ד' °°°°°°°°° ת"ו ה"י ו"ו °°° עולה תדם ו'
דה"ל כ' דכנ"ד תע"נ בתוזור ולתתים בפסוק ת' דתישוי ויכוין
לתקן מה שפגם בנפת דוג"כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל כ"ח

ו"ור ה"ה ו"ו ה"ה פניתיו' תסד דכיהה נדלות שני תנד כיהה בתסד
דו"ת ובנוסף חלק כי"ס דתסד ה' בת"ת כ'
דו"ת ולתלכות חלק דגבורה ה' כת"ת שלה ותיתיר חלק תלכות
דתסד ה' שככללם בנפת דו"ת לחלק תלכות דגבורה ה' שככללם בנפת

דמלכות חסד ד' דשבוע ה' ° ו"ד ה"י ו"ה ° שעלה חסד ה'
דחה"י ח' נכלע בו"ה ט' דת"ק טו"ע במחוור עשיס כפסוק ו'
דולחתים ויכוין לתקן מה שפנם בהוד וא"כ
יְהֹוִד יְהֹוִד ליל ל"ג

א"ל לכ"ר ה"י ו"ר ב"ב חיומית כיח ישכל סכת ותבונה הכך
קטנית ראשון דזו"ב כחסד ז"ת ובנוסף
חלק יגד"ה י"ת דחסד ו' כח"ת ב"ה דז"ת ולמלכות חלק תבה"ת ד
דנבורה ו' כח"ת ב"ה שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ו' הנכנם
בהוד דז"ת לחלק המלכות דנבורה ו' שנכנם בהוד שלה חסד ה' דשבוע
ו' °°°°°°°° י"ד ה"י ° עולה חסד ה' דחה"י ח' נכלע
בו"ה ו' דו"ב על פו"ק במחוור יכרכמו בפסוק א דחלחים ויכוין לתקן
מה שפנם ביסוד וו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"ת

ו"ור ה"י ו"ו ח"י פניומית חסד דחכמה דשיומו שלו דנדלות שני
מנד תכמה בחסד ו"ת ובנוסף חלק חנ"ת כהי"ס
דחסד ה' כח"ת סה"י דז"ת ולמלכות חלק נ"ת כהי"ס דנבורה ה'
ת"ת ס"ים שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ה' שנכנם ביסוד ו"ת
לחלק מלכות דנבורה ה' שנכנסה ביסוד דמוקב חסד ו' דשבוע ה'
°°°°° ת"ו ה"י ו"ן °° עולה חסד ה' דחה"י ט' נכלע בו"ת
כ' דחק"ב טו"ע במחוור יודוך בפסוק א' דחלחים ויכוין
לתקן מה שפנם בהוד דזו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל ל"ה

ו"ור ה"י ו"ו ה"י פניומיות דחכמה עשיות שלו דנדלות שני מנד
חכמה בחסד דז"ת ובנוסף תנ"ת כהי"ס דחסד
ה' כח"ת סה"י דז"ת ולמלכות חנ"ת כהי"ס דנבורה ה' כח"ת סה"י
שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ה' שנכנם במלכות ו"ת לחלק ה
מלכות דנבורה ה' שנכנסה במלכות מוקבת חסד ו' דשבוע ה'
°° ע"י ו"ן ה"י °° עולה חסד ה' דחה"י ו' נכלע בו"ת
חק"ב טו"ע במחוור יעיזוך בפסוק א' דחלחים ויכוין לתקן מה שפנם
בהוד ו"ת ולמלכות יְהֹוִד יְהֹוִד שבוע שני ליל ל"ו

ו"ור ח"י ו"או ה"י פניומיות חוד דיסרחיל סבת נדלות דחשון
דחכמה בנבורה ד"ת ובנוסף חלק מלכות
דבלנות חסדיס שניסוד ו"ת בחסד ו"ת ולמלכו חלק
מלכות דבלנות נבורות שניסוד למלכות בחסד דמלכות ומאיר חלק
מלכות דחסד ו' שנכנם בחסד שלו ו"ת לחלק ה"ת דנבורה ו' שנכנם
בחסד שלה חסד ת' דשבוע ו' ד"ה ד"י ו"ת °°° ה' דחה"י ט'
נכלע בו"ת ס' דו"ב על פו"ק במחוור כלס בפסוק י' דולחתים ויכוין
לתקן מה שפנם ביסוד דז"ת יְהֹוִד יְהֹוִד ליל ל"י

ו"ור ה"י וא"ו ה"י פניומות הוד שלו תבונה נדלות דחשון דניסה
נבורה ה"ת ובנוסף חלק דיסוד ולבנות
דחסד ת"ת ולמלכות חלק ה"ת דנבורה ובח"נ שלה ומאיר חלק
ה"ת דחסד ו' שנכנסה בנבורה דז"ת בחלק המלכות ס
שבנבורה הו' שנכנסה בנבורה
דמלכות חלס כ' דשבוע ו' °°° ה"י ו"ד ה' °° ת' דחה"י
נכלע בו"ת נ' דו"ב על פו"ק במחוור לרן בפסוק י' דולחתים ויכוין
לתקן מה שפנם ביסוד וו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל ל"ח

א"ם ג"ל חיומנית דנבורה דחו"ם קטנית שני דחו"כ כנבורה דז"ת
ובנוסף חלק ה"ת דחסד ו' כח"ת דז"ת ולמלכות
חלק ה"ת דנבורה ו' כח"ת שלה ומאיר המלכות דחסד ו' שנכנם
בת"ת ו"ת לחלק מלכות דנבורה ו' שנכנם בת"ת דנוקבא חסד
נ' דשבוע ו' °°°°°°°° ות"ת ה"י °°°°°°°° ה'
דחה"י ה' נכלע בו"ת ל' דו"ב על פו"ק במחוור מנוה בפסוק ס'
דולחתים ויכוין לתקן מה שפנם ביסוד וו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד
ליל ל"ט

ו"ור ה"י ו"או ה"י פניומיות דנבורה כיסה נדלות שני דנבורה
דז"ת ובנוסף חלק ה"ת בחסד ו' כח"ת ד"ת כ"
דז"ת ולמלכות חלק ה"ת בנבורה ו' כח"ת כ' שלה ומאיר חלק
המלכות דחסד ו' שנכנם בנגח ו"ת לחלק ת' דנבורה ו' שנכנסה
בנגח דמלכות חלס נ' דשבוע ו' ° ו"ד ה"י ו"ת ° ד' דחה"י

נכלע בו"ת כ' דו"ב על פו"ק במחוור יכולה בפסוק כ' שלם בלחץ כוין
לתקן מה שפנם ביסוד דזו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"ב

א"ל לכ"ר ה"י ו"ת ו"א"ם חיומנית הוד דיסרחיל סבת ותבונה
הקדקיל קטנית דחשון דז"ת ובנוסף
חלק תבה"ת דחסד ו' כח"ת ב"ה דז"ת ולמלכות חלק תבה"ת ד
דנבורה ו' כח"ת ב"ה שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ו' שנכנם
בהוד דז"ת לחלק המלכות דנבורה ו' שנכנם בהוד שלה חסד ה' דשבוע
ו' °°°°°°°° י"ד ה"י ° עולה חסד ה' דחה"י ח' נכלע
בו"ת ו' דו"ב על פו"ק במחוור יכרכמו בפסוק א' דחלחים ויכוין לתקן
מה שפנם ביסוד וו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"ת

ו"ור ה"י ו"או ה"י נבורה דחכמה דשיומו על נדלות שני דחכמה
בנבורה דז"ת ובנוסף חלק נ"ת כהי"ס דחסד ו'
כח"ת סה"י דז"ת ולמלכות נ"ת כהי"ס דנבורה ה' כח"ת סה"י
שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ה' שנכנם ביסוד ו"ת לחלק המלכות
דנבורה ה' שנכנסה ביסוד דנוקבא חסד ו' דשבוע ו' °°°°°
ת"ו ה"י ו"ן °° ת' דחה"י ה' נכלע בו"ת ק' דו"ב על פו"ק במחוור
חלחים בפסוק ר' דחלחין ויכוין לתקן מה שפנם ביסוד וו"ב
יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"י

ו"ור ה"י ו"או ה"י פניומיות נבורה דחכמה עשיות שלו נקדקיל
עשיו' בנבורה דז"ת ובנוסף תנ"ת כהי"ס דחסד
ו' כח"ת סה"י דז"ת ולמלכות חנ"ת כהי"ס דנבורה ו' כח"ת סה"י
שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ו' שנכנם במלכות דז"ת לחלק המלכו'
דנבורה ו' שנכנסה ביסוד דנוקבא חסד ו' °° ה"י ו"ן
ה"י יתידה ה' דחה"י ה' נכלע בו"ת ע"ל פו"ק במחוור חלחים
בפסוק ץ' דכתיך ויכוין לתקן מה שפנם ביסוד וו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד
שבוע שביע ליל מ"נ

ו"ור ח"א ו"או ה"א פניומיות ביסוד דיסרחיל סבת נד החסדים
הקדקיליס נדלות דחשון דחסדים דחכמה
בת"ת דז"ת ופניומיות די"ם נד הנבורות דחכמה מוחזריו למלכות
יו"ד ה"ה ו"ן ה"ה ובנוסף חלכות דחסד ו'כחסד ז"ת ולמלכו חלק חלכו'
דנבורה ו' כחסד שלה ומאיר חלק המלכות דחסד ו' שנכנם בחסד
ז"ת המלכות דנבורת ו' שנכנם בחסד דנוקבא חסד ת' דשבוע ו'
ו"ד ה"י ו"ן °°° עולה חסד תהי"ה ד' דכלע בו"ת ש' דשקוניות
במחוור יכרכמו בפסוק ת' דתיסח ויכוין לתקן מה שפנם במלכות
דוו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"ד

ו"ור ח"א ו"או ה"א פניומיות יסוד דתבונה נד החסדי'נקדקיליס
נדלות דחשון דבינה בת"ת דז"ת וניומיות
יסוד דתבונה נד הנבורות הנקדקי נדלות דחשון
ו"ור ה"ח ו"ו ה"ה הנבורות דבינה מוחזריו למלכות ובנוסף
חלק יסוד מלכות דחסד ו' כח"ב דז"ת ולמלכות
חלק יסוד מלכות דנבורה ו' כח"ב שלה ומאיר חלק המ' דחסד ו'
שנכנם בנבורה דז"ת בחלק ה"ת דנבורה ו'שנכנסה בנבורה דמלכות
חסד כ' דשבוע ו' °°°°°°°° ה"י ו"ד ה' °°°°°°°° תהי"ה ה' נכלע בו"ת
ק' דשקוניות במחוור חלחים בפסוק כ' דתיסח ויכוין לתקן מה
שפנם במלכות דוו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"ה

ע"ת חיומנית דת"ת דחכמה ובינה נד החסדים ס"ט אותיות יהו"ד
חלחים עם ו' כולנים הנקדקיליס קטנית שני החסדים דחו"ב
בת"ת ו"ת ע"ה חיומנית ת"ת דחו"ב נד הנבורות
אבד"ם כפוד ע"ד קטנית שני דנבורות חו"ב ונחזורי למלכות
ובנוסף חלק ה"ת דחסד ו' כח"ת ז"ת ולמלכות חלק ה"ת
דנבורה ז' כח"ת שלה ומאיר חלק מלכות בחסד ו' שנכנם בת"ת ה"ת
לחלק מלכות דנבורה ו' שנכנם בת"ת דמלכות חסד נ' דשבוע ו'
°°°°°°°° ו"ת ה"י °°°°°°°° עולה חסד
תהי"ה ב' נכלע בו"ת ו' דשקוניות במחוור וירחו בפסוק ת' דעפסוק
ויכוין לתקן מה שפנם במלכות וו"ב יְהֹוִד יְהֹוִד ליל מ"ו

ו"ור ה"א ו"או ה"א פניומיות ת"ת דבינה נקדקי נדלות שני
דחסדים דבינה בת"ת דז"ת ו"ד ה"י ו"ה ת"ת

דביהה הנקדית נדלות שני דגושות שחוזרין לחלכות ובגופה חלק
בפי׳ו דחסד ו׳ בת״ג ה״ח ולחלכות חלק ת״י דגבורה ו׳ בחית״ כחנת״כ
מלה ומחיר חלק בחלכות דחסד ו׳ שבנכפה בגופה ו״ח לחלק חלכות
דגבורה ו׳ שבנכפה בגופה של חלכות חדם ד׳ דשבוע ו׳ ○○○○○○
ו״ה ח״ח ו״חוס״ ○○○○○ ה״ה ס״ח ו׳ נכלע כו״ח ע׳ דשקוניות
בימוחר לותן בשפון ס׳ דתנשס ויכון לתקן מה שפגם
בחלכות ו״כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל ס״ו

א״ר לף לם״ר ה״א י״ור מ״ס חיסונית יסוד ישרחל שבת כ׳ דיסוד
תבונה נד החסדים נקדת קטנות ראשון
דחסד׳ דחו״כ דנבורות דחכמה ובינה לחלכות לחיחוריו ובגופה חלק תניהי״ס דחסד
בת״ת ה״ח ג׳ בת״ג נה״י ד״ה ולחלכות חלק ת״הי״א דנבורה ו׳ בחית״ כחנת״כ
ליו״ד ה״ח מלה ומחיר חלק בחלכות דחסד ו׳ שבנכפה בגופה ו״ח לחלק חלכות
ו״ד ס״ח דנבורה ו׳ שבנכפה בגופה של חלכות חדם ד׳ דשבוע ו׳ ○○○○○○
חיסונית יסוד ו״ד ה״א ו״או ה״א ראשון בניחון בחיחוריו ח״ת דחכמה נד החסדים
ויכון לתקן מה שפגם בחלכות ו״כ יְהֹוָה יְהֹוָה ליל ו״ח
יסוד תבונה נד נבורות נקדת קטנות ראשון ו״ור ה״א ו״או ה״א שמחות בניחון חפטרת חנכ׳ בנקדת עטרות
ג״ח ותכמה נד החסדים בת״ת ו״ח ו״ד ס״ב ו״ה ס״ה שנעות בניחון
ת״ת דחכמה נד נבורות מלחיחוריו לחלכות ובגופה חלק תת״ת מה״ס
דחסד ו׳ ס״ח ולחלכות חלק תת״ת מה״ס לדנבורה ו׳ בחת״ת נה״י ס״ה מלה ומחיר
בגופה ו׳ שבנכפה בניסוד לחלכות חדם ו״ח לחלק חלכות דנבורה ו׳ ○○○○○○
חלק בחלכות דחסד ד׳ שבנכפה בחלכות על ו״ח לחלק חלכות דנבורה
ו׳ שבנכפה בחלכות על חלכות חדם ו׳ דשבוע בניחיי ה״י ו״ח ה״ ○○
ה׳ יחידה ה״ח שחיחוריו נכלע כו״ח ע׳ דשקוניות בימוחר לחפטי לחפטי בשפון
ל דבלה ויכון לתקן מה שפגם בחלכות ו״כ יְהֹוָה יְהֹוָה
ליל ס״ו
ג״ור ה״א ו״או ה״א שמחות בניחיות חפטרת חנכ׳ בנקדת עטרות
ג״ח ותכמה נד החסדים בת״ת ו״ח ו״ד ס״ב ו״ה שנעות בניחיות
ת״ת דחכמה נד נבורות מלחיחוריו לחלכות ובגופה חלק תת״ת מה״ס
דחסד ו׳ ס״ח ולחלכות חלק תת״ת מה״ס לדנבורה ו׳ בחת״ת נה״י ס״ה מלה ומחיר
חלק בחלכות דחסד ד׳ שבנכפה בחלכות על ו״ח לחלק חלכות דנבורה
ו׳ שבנכפה בניסוד לחלכות חדם ו׳ דשבוע ו׳ ○○○○○○ ו״ה ס״ה ו״ו
ס״ס ה״ה ס״ט נכלע כו״ח ע׳ דשקוניות בימוחר לחפטי לחפטי בשפון
ל דבלה ויכון לתקן מה שפגם בחלכות ו״כ יְהֹוָה יְהֹוָה
ליל ס״ו
ג״ור ה״א ו״או ה״א שמחות בניחיות חפטרת חנכ׳ בנקדת עטרות
ג״ח ותכמה נד החסדים בת״ת ו״ח ו״ד ס״ב ו״ה שנעות בניחיות
ת״ת דחכמה נד נבורות מלחיחוריו לחלכות ובגופה חלק תת״ת מה״ס
דחסד ו׳ ס״ח ולחלכות חלק תת״ת מה״ס לדנבורה ו׳ בחת״ת נה״י ס״ה מלה ומחיר
חלק בחלכות דחסד ד׳ שבנכפה בחלכות על ו״ח לחלק חלכות דנבורה
ו׳ שבנכפה בניסוד לחלכות חדם ו׳ דשבוע ו׳ ○○○○○○ ו״ה ס״ה ו״ו
ס״ס ה״ה ס״ט נכלע כו״ח ע׳ דשקוניות בימוחר לחפטי לחפטי בשפון
ל דבלה ויכון לתקן מה שפגם בחלכות ו״כ יְהֹוָה יְהֹוָה
ליל ס״ו

כיום כתנלה קוד ו׳ ויהו קיום לחת קיומה ויחי׳ לחזוקך שם דם כסח ודס
מילה כי יהוע כי יש בת׳ וה׳ נבורות הנבורות כי׳ה״י שחוזר שלו
נ׳ דם וכנוד הנבורות היו דם כסח ההוו מנד חלכות וכנוד כחסדים
הוה דם מילה כי החסדים שם דם מקוחים שחקבלים ביסוד ולפי שהי׳
נרך לעשות דין למלרים ורחיתו ליעחלל סופרהו קחסדים ליעחלל דם
כסח ע״כ קף שחין לשוחו מקם ובזה חבין כל הנחירות של שפיכות
דם היו ע״כ רוב חחללון ביוני הספירה ושחר שלוחת שפיכת דמים
הם ע״פ הזוב ביומים חלו וחבין מה שכחבתי לעיל דף קכ״ב ע״ח על
פסוק לח חעשוה על דם ריעיך וע״ל בחריבות קף י׳ ענין ד׳ חתיחיל
העניין כי שם יהי׳ הסוכן לחבין על ישרחל וכל הכ״ל וכל ע״ד
ותבילה שלחי׳ כי חז יחחלה שם ע״ב שחינן זה נגוף היה כנחולת
מוכרים כחוב חלו הכסוקין פיוסיים חהם ע״ב שחינן ויהע ויהע ויה
כחוב ביומית מזרים ולכוד זה חכוונים ככל לילה חות ח׳ וון שם
של ע״ב חמני״ן חשר חלוה יום נקם כלבי ע״ל דף ו׳ כסופו ודף ו׳
ע״ח בחריבות כ עוד חיחה בכחבי החר״י ע״ל בביחור של
חיחסה חוחבי חורה ויחעבר י״י כי לחעבכם כבר ידעת כי יוסה יש בחי׳
קנוטות ונדלות וכן כל הנסחות כולה הדבוקים בשם ע״ב ו״ד ה״ח ו״ח
ס״ח ושוד הבינן כי הם י״י מחן חכוח בדבכם חדוד כבי וכות דוד
וחלחר חטחח ישרחל וכחיר חשור חשר לשוד ביחור חלחר
החדה שהיה לו ולח היה לו דק כחי׳ החחת ביחור לבר (ו״ם חה
דחיחת בכחבי החר״י ו״ל כי כי׳ חחיות דחסוכות חן בהם שני חחנם
בשני חחיות שניות יש בהם עליה וירידה והבל ע״י חחבוני בשוד
חבו עוו לחלהים על ישרחל בחחיה וחין הנחלה בילה בילה וחוח שוד
חחכל בדרך ושחה של כן בחיו יהיו חלה כי ע״י כחל קדושים היו הביחה
חירים ה״ח רחשו ונשחה חות ו׳ בשוד כוכן שיחס בחבוה ו״ם חי
יקוס ישקה כי ע״י שהיו הביחה היו חקוס ישקה כי שחה ביחי
הנלות קשן הוח וחין לו חה חחבל לחיחיד בפ״ה יגדל לו הלה
וחו לה יקדל ו׳ כי חו יהיה י׳ כי היה חבלם שחר הפי׳ ו״ם לח
יחחור עוד חוץ שוד ישקה כשוכה של עקב כלבי הלה כי הם ישרחל היה
חוץ כי ישרחל הם חוחיות לי הלה ע״כ עד ע״ל חחחור כרחש פ״
חבוחה ע׳ רכ״ח חבם קיומו וכיון לחבין לון ולחבם חבלון כחיד חרחוחה ע׳רכח
כדין חיהו חבוחה חיד וחיון הוח לחת ו׳ לחחבר בחכוח עלמח
כחיחת וכדין חיהו כחיב כי יעקב כחר לו י״ה כד כחיב ו׳ וחשקבלול
חנו יה כדין ישרחל לבטלחו ע״ל דף י׳ ע״ב וע״ל וזה חת מרה היח
ליעקב וע״ם כל ה״ל חבין יוה בכבר בחיכחי ע״ל דף ל׳ ע״ב על
בסוק לחחד לח עוד והבה בנחולה חחבוה כן נחולה חחבוה וכחבר
חחיכחי ע״ם חחיחר ס׳ כחיחות ע׳ כיחיח ליחן נחחון עכיים חלחלו
נבלנות כ׳ נבלחות וכו׳ וכן״כ בחוריי״חי חלבר יכיחי חחיכי עכיים כ׳ומיון
לבקבל כ׳ חבינן כדין יעבוד ליחחי חחיכחי וכו׳ ע״ם וח״כ סעד הכ
חות חוד א׳ וכ״ל דף י״ו כן כדין להיות לחון חנחולה וכיון ס
מבנחולה ליחבוה כחוד חבי חלה כפ״ה בקבוחיי ע״ט י״ו ולעיל
דף ל״ב כן כחיב כחיכה חבי ס״ה בקבוחיי חיוחל לבקל חבל חות
חחלח לחבר חבי ה״ה בדבוק חבי ס״ה בקבוחיי ע״ט י״ו ולעיל
בחבלה ולח בינה חחבבה ובעיון הוח כחיב חיחיי חחבלין לבחר חבי ה״ה
כחיבה לבם חבי ה״ה חבח חין בחבלין לבחר חבי ה״ה
הבפירה עוחר - והנה בסוד בחבי החר״י הל״ב ויהו ויחעבר י״י בי
לחעבכם כי סוד חשה בכבם בסוד עיבור בכינה ולבן ל״ח ויחעבר
י״י לחעבכם ל״ח ח״בל כי בינה הבן״ יוכל היח שבת ס״ב ס״ב
הלידן לעבייהו וח״כ יהיה קיום לנחולה בשיבעלה חשה דבינה ע״ה בי
חין עיבור יהיה ס״ב כי׳ ע״ל דף י״ח ע״ב ושוד חשה נם דף י״ב
ע״ב וע״ד הנה בכחבי החר״י ו״ל ויהיח על חה בחבחבי לעיל דף
ק״נ בסוד נשחים נם כרף קכ״ב חך חבשה חקדש קך הנחולה כי חין
בן דוד בע חד חעלבה כל חבשחות שבנוקבין של בסוף עיבורי בעיקר
הבכחה היח הניכבס הבדישין שיבדשים שם וחשם חיחלבין ח״ב לנחולה
דבח כל ח״ב הות חחלה הבנוחית שבלה ויהו ויעיין יעוחבו ח״ב כי כחו
בשיעין חעלה חשוחה לישלה כך הבדישים עשים חעלי ח״ב לישלה
ובבדיק חעלה לחוחם עד יסוד חלבות ואח כיסה עליון הבוחה חפשיע
בכוכין בחסל חבות חעבדך בשני בכבות כבוך עליון חת חעין וזה נם
בכבות ישבו חוחה וכו׳ ח״ב בכל הבינוחית שחובלים חל בעיקר
יבחר כל חלבים לחיחיו חלבות הבקדת חלבים (כי ה״ל דף ל
בכחיב״ל כי ה׳ לחחוכה בבשם חת חלבות על ובין שבין חבעיה

אלו וכו׳ אך הכוקבא היא אד״כי או אלהים ע״ל דף קי״ב ע״ד)
סוה ה׳ אותיות גבולה סלה ובאיזה מקום סלה מתגלה בבנין
שבה והוא היסוד שם עולה להיות א״כ ואז מתפללת השמחה וכל
בקשות הצדיקים על ביאת המשיח וז״ם יי׳ אלהים צבאות שומע
תפלתי מגינינו ראה אלהים והבט פני משיחך וזה נ״כ מה שאנו עושין
מעשה בזמנות שאנו מעלים בכל מנוח וכל תפלה וכל ברכה א״כ וזהו
מה שצריך לברכות אלו לעלות אלו הכנוני׳ שאין א״כ עולים אלא ע״י
הצדיק וכו׳ וז״ש הנה ברכו את יי׳ כל עבדי יי׳ וזו בהיות הנשמה של
הצדיק שהעלה א״כ שם ביסוד סלה היא מתברכת מה״ד כנשפעים וזהו
יברכך יי׳ מציון ע״כ וע״ל דף י״ט ע״ד ודף ל״ט סלאי׳ כמאור
לסוד ספירות עומר ששם מ״ט יום כי או עדיין כדיק מ״ט לפני רשע
שהם מ״ט יום הנ״ל כי עדיין לא נתגלה הכתר וכל זמן שלא נתגלה
הכתר יש עדיין שליטה לסמ׳ ולמות ע״ל
דף י״ב ע״ב ודף ז׳ ע״ב בביאור מאמר משפטים ע׳ ר״ד לזה אחר
שנשלמו מ״ט יום וע״ס כוונה הנ״ל בא י״ט חג השבועות
בסוד כ׳ שערי בינה :

חלכות חג השבועות

א

מאמר פ׳ ויחי ע׳ תע״ו — בפ׳ ויחי ע׳ תעו תאנא א״ר יהודה במתניתא דילן אוקימנא הא
דתנינן ארבעה פרקים בשנה העולם נידון בפסח על
התבואה בעצרת על פירות האילן בראש השנה כל באי עולם עוברים
לפניו כבני מרון ובחג נדונין על המים הא אוקימנא ורזא דמתניתין
אוקימנא בפסח על התבואה דהכי הוא ממש וכו׳ מנה בפסח הא דינא
הוא דינא דמלכותא דינא (וזהו כי כבר כתבתי כי מנה הוא ע
מלכות והיא כנד מלכות אד״כי ע״ל דף ד׳ עטרתא אד״כי דינא
דמלכות דינא) ודא שירותא דשריאו ישראל למיעאל בחולק קדישא דקב״ה
ולבער מנייהו חמץ טעוון אחרנין די מזון על שאר עמין עע״ו דאקרין
אלהי כבל ואקרון חמץ יצה״ר ולמיעאל במנה חולקא קדישא דקב״ה
ומאי תבואה כמה דכתיב תבואתה בה״א וזה אוקימנא דעלמא
אתדן על דינא רבא (ע״ל נ״ט ע״ב וע״ל דף ק״ב ע״ב וע״נ מביא
פסוק קדש ישראל ליה״וד ראשית תבואתה ב״ה בעצרת על פירות
האילן פירות האילנות מבעי ליה מאן פירות האילן אלא דא הוא
אילנא רברבא ותקיף לעילא פירות האילן כמה דכתיב אני כברוש
רענן וגו׳ ע״כ וסוד מאמר זה מאן פירות האילן ע״ל דף ל״נ ע״ב מביא
מאמר פ׳ בשלח ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים
תמרים וכו׳ ע״ש כל הדף ותבין ובודאי חמה מביא ו״ל אילנא
רברבא ת״ת רברבא מצד הגדולה ותקיף מצד הגבורה לעילא לפי
שהמלכו׳ נקרא נ״כ בלשון אילן לכך הוצרך לומר דא לעילא ת״ת ממני
פריך נמצא כי ממני ימצא פריך (וזהו כי איתא בפ׳ בראשית — מאמר פ׳ בראשית ע׳ ח
ע׳ ח׳ בשעתא דישראל נפקו מן נ׳ נופא לההוא אילנא ואתמן פרחין
בשעתין לגו האי ארץ נו׳ מצאת לגו ורזא דא כי תהיו אתם ארץ
חפץ וע״כ נקראים ישראל בן יקיר דהא מעלאי עליהו ואקרו העמוסי׳
מני בטן ולא ענדפין וכו׳ ע״ש וזה גם איתא בפ׳ אמור ע׳ קפ״ד — מאמר פ׳ אמור ע׳ קפ״ד
ע״ל דף ק״י אפם קניהו פתח ואמר מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ
וכי מאי שנא דאקרון ישראל אחד יתיר מאתר אחרא אלא כיון
דשבחא דישראל אתייא לפרשא קרא לון אחד דהא בכל אתר שבחא
דישראל אח׳ הוא מ״ט בגין דכל קשרו דעילאי ותתאי בהאי אתר דישראל
אשתכח וכו׳ ע״ל דף הנ״ל וכאתר דא אשתמוד׳ מהימנותא וקשורא
שלימא ויחודא שלמא קדישא וע״ד יומא דא קישורא דמהימנותא הוא
קשורא דכלא וכתיב עץ חיים היא למחזיקים אילנא הוא דאקרי אחד
וע״ד בגין איינון דאתקשרו באתר דא אקרי הכי ועץ החיים אחד הוא
ודאי אקרי בגין דכלא בי׳ יומיא דליה אחד ודאי קשורא דכלא נ
ואמונתא דכלא הוא עץ החיים אשר בתוך הגן בתוך ממש באמצעות׳
ואחיד בכל סטרין ואתקשר בי׳ וע״ד פסח וסוכות והא באמצעיתא
בגין דאיהו אמצעיתא דכלא ודא הוא שבחא דאורייתא בהאי יומא
ולא יתיר שבחא דמהימנותא וקשורא דכלא ע״כ ולכן בעצרת שהוא
סוד אילנא דחיי אשר ישראל דבוקים בו ע״ל דף מ״ט ע״ב וע״נ מסוד
שבועו׳ ותראה כמה הענין שלא׳ לזה דנין בעצר׳ על פירות האילן אותן
שדבוקים באילנא דחיי גם ע״ל וכזה תבין מה דאיתא בגמ׳ — גמ׳ מס׳ פסחים דף ס״ח
פסחים דף ס״ח ו״ל רב יוסף ביומא דעצרת עבדו לי׳ עיגלא תלת׳
אמר אי לאו האי יומא נרים כמה יוסף איכא בשוקא ע״כ לפ״ד מבואר — מאמר פ׳ פנחס
וכפ׳ פנחס ע׳ תס״ח ו״ל וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה וגו׳ — ע׳ תס״ח

אמר ר׳ אבא יום הבכורים מאן יום דא נהר דינפא מעדן דאיהו יומא
מאינון בכורים עלאין ודא איהו דאורייתא תלייא בי׳ ואיהו אפיק כל
רזין דאורייתא ובגין דאיהו אילנא דאיי פרי אילנין אצטריכו ל
לאייתא׳ וכו׳ ע״ש וע״ל דף מ״ג ע״נ ודף פ״ה ע״ד וכפ׳ אמור ע׳ — מאמר פ׳ אמור ע׳
קצ״ה ת״ח בשעתא דמלכא קדישא אשתכח בעטרוי חדוותא דכ״י — אמור ע׳ קפ״ט
הוא וכד אורייתא אתייהבת אתעטרי כ״י בעטרין עלאין ובגין דכל
קשורא דמהימנותא אתקשר בהאי אילנא אקרי יום אחד דכתיב והי׳
יום א׳ ודאי דכ״י יום א׳ בקשורא דלעילא ע״כ והא דקאמר בשעתא
דמלכא קדישא אשתכח בעטרוי חדוותא דכ״י הוא ע״ל דף י״א ע״א
בביאור מאמר פ׳ אחרי ונהר יוצא מעדן ושם וכדין כפקין מבועין
ונחלין וכו׳ וגם בנירוק שאמר שם פ׳ כאוינו ע״כ בסוד בני בכורי
ישראל גם ע״ג׳ מסוד זה ותראה פלאים גם ע״ל דף ד׳ ע״נ כד קריבו
לטורא דסיני כחית א׳ מן בראשית דאיהו אבכי ונחית עלה כתר
ואשתלים אילנא בכל תקונין וגם דף ט״ו ע״נ בסוד כתר ולזה איתא
בכתבי האר״י ו״ל בסוד חג השבועות ו״ל הנה בחג השבועות ככר
נכנסו כל המוחין והגדיל ז״א בכל קומת חכמה ובינה אך סוד הכתר
שהוא מן אריך אנפין עצמו לא קבל לפי שכבר ידעת כי חכמה ובינה
הם סוד חסד וגבורה דעתיקא קדישא והוא אשר כבר הארכתי מה
דאי׳ בפ׳ נשא ע׳ רמ״ד האי עתיקא דעתיקא אקרי אריכא דאנפין
וההוא דלבר אתקרי ז״א לקבלי׳ דעתיקא סבא קדש קדשים דקדשייא
וז״א כד אסתכל להאי כלא דלתתא אתתקן מתפשטין ואריכין בההוא
זמנא אבל לא כל שעתא כמה דעתיקא ע״כ וזהו כי׳ אשתלים א
אילנא וכפ׳ אמור ע׳ קע״ו א״ר אלעזר מהאי אילנא אתזנו כל שאר — מאמר פ׳ אמור ע׳ קפ״ו
אילנין לתתא והוא אתפרשא על חד נהרא עמיקא דכניד ונפיק ולא
פסקין מימוי לעלמין עלי׳ כתב והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח
שרשיו וכו׳ ע״ש וכפ׳ ויחי ע׳ תי״ז ת״ח מעלמא דאתי אתמשך ונגיד — מאמר פ׳ ויחי ע׳ תי״ז
להאי נדיק למיהב תפנוקין ועדונין להאי ארץ דאיהו לחם עני ועביד
לחם ענג הה״ד מאשר שמנה לחמו דא הוא אתר דכלא מאשרין ליה
ומאי איהו עלמא דאתי דעלאין ותתאין מאשרין ליה ומכספין לי׳ וכו׳
וע״ד מאשר שמנה לחמו לחם נ׳ מאי׳ אתון האי אילנא והיא מעטרא
לי׳ כדכתיב בעטרה שעטרה לו אמו וכד איהו נקיט ודאי הוא יתן
מעדני מלך ומאן מלך דא כ״י ע״כ והנה אית׳ בפ׳ שופטים ע׳ תקכ״א
לא תשחית את עצה דא ת״ח וכו׳ ע״ל דף כ״ו סוף ע״נ וכל ע״ד כי
אדם עץ השדה אילנא רברבא ותקיף דההוא שדה וכו׳ ע״ש ותראה
מעלת ת״ח וכו׳ בעצרת דנין פירות האילן לזה ר״ע דרש את יי׳ אלהיך — גמ׳ במס׳ פסחים דף ס״ח
תירא לרבות ת״ח אבל ראה תראה במס׳ פסחים דף ס״ח ע״ב ו״ל
רב ששת כל תלתין יומין מהדר לי׳ תלמודא ותלי וקאי בעיברא דדשא
אמ׳ חדאי עלי נפשאי חדאי עלי נפשאי לך קראי לך תנאי ע״כ דלכאורה
קשה למה תלה את עצמו בעיברא דדשא והוא כי כבר הארכתי בביאור
גמ׳ ר׳ יהוד׳ חזא לר׳ וירא דקאי על פתחי דבי׳ חמוה דף י״ד ע״נ ד׳
שאמר פ׳ בראשית ע״ל ראשית חכמה יראת יי׳ דמסיים תרעא
קדמאה לחכמה עלאה יראת ה׳ היא ע״כ וכפ׳ בהמ מדליקין דף ל״א — גמ׳ מס׳ שבת דף ל״א
אמר ריש לקיש מ״ד והיה אמונת עתך חוסן ישועות חכמה ודעת
אמונת סדר זרעים עתך זה סדר מועד חוסן זה סדר נשים ישועות זה
סדר טהרות ואפי׳ הכי יראת יי׳ היא אוצרו וכו׳ א״כ הדלת מרמז על
יראת שמים כי לסוד זה קורבנים מזו״זה במקום דלת כי מזוזה נ׳ ס״ה
כמנין אד״כי כי דינא דמלכותא דינא וכתיב אני יי׳ ונקרא׳ חרב
נוקמת נקום ברית לכך נקראת יראה לכך רב ששת הי׳ מתבאר ב
בלמודו אבל אמרו יאמר שלא עיקר היא יראת שמים אי יראת יי׳ אין
אי לא לא לכך תלי בעיברא דדשא ורמז שהיה תחלה כנכם כסתר שהיא
יראת שמים והא דקאמר חדאי עלי נפשאי לך קראי לך תנאי כי
איתא בפ׳ חיי שרה ע׳ שי״א א״ר חזקיה אי תימא דכל גופין דעלמא — מאמר פ׳ חיי שרה ע׳ שי״א
יקומון ויתערון מעפרא איכון גופין דאתנטיעו בגושמא חדא מה תהא
מנייהו (ר״ל הלא אדם שבא כמה פעמים בגלגול א״כ מה תהא
מגופא קדמאה ע״כ נקא כמו דאי׳ בגמ׳ מי מטפל בגבלה) א״ר
יוסי איכון נופא דלא זכו ולא אצליחו הרי איכון כלא הוו כיזה דהוו מן
בהאי עלמא ה״נ בההוא זמנא ונופא בתראה יקום דאתנטע ואצלח
ונטל שרשוי כדקא יאות עלי׳ כתיב והיה כעץ שתול על מים ועל
יובל ישלח שרשיו וגו׳ ועל ההוא קדמאה כתיב והיה כערער ולא יראה
כי יבא טוב ע״כ ולכן רב ששת שהיה יודע שלא יבא עוד בגלגול
א״כ יקום מה דאי׳ שם בפ׳ הנ״ל ע׳ ס״ד מהו ולקחת השה לבני ושם
א״ר יצחק אותו הנוף שנטער עמי בהיותו בעולם ולא הי׳ לו הנאה
ובסוף מפני יראת קונו אותו הנוף מעצמתה ליצחק עמי בהאי שמחת
הצדיקים

לינתק עמו וכו' מה"ד או ימלא שחוק פיהו ע"כ : לזה קאמר רב ששת
אדאי עלי נפשי לך קראי לך תנאי כי לא אצטריך לבא לגלגל בגוף
אחר אף לך תנאי. והנה איתא °בזו"ח בראשית ע' קכ"ו ע"ב דף
כ"ב ע"א על פסוק הן אל יפעל פעמים שלש עם גבר מיד דאזלא ע"פ בראשית ע' קכ"ו
תמן אתפשט פרסוי וכו' אבל בר נש דטרח עלי' קב"ה בגלגולי' ולא
אזלא באתריה אעקר ליה מאתריה ושוי ליה באתר אחרא ודא שינוי
מקום וכו' ועד כמה וזכין עד אף כד"א דבר צוה לאלף דור וכו' :
דהא כתיב ובכן ראיתי רשעים קבורים ובאו וגו' מה תיאה בהון
אמר ליה שמעתא בהון רזא יפול מצדך אף הכי אמר ברמיזא וכו'
ע"כ ר"ל אותן רשעים לא יקומו במשפט ולא יזכו לבא בגלגול
שאמר בכם דבר צוה לאלף דור. והנה איתא שהנשים אינם באים
בסוד גלגול והו פי' אדם אחד מאלף מצאתי כי הוא מגולגל עד
אף דור אבל אשה בכל אלה לא מצאתי : גם זהו פי' בגמ' שלטולא
דגברא קשה מדאתתא ר"ל כי איש בא בגלגול כמה פעמים וצריך
לטלטל את עצמו אבל אשה אינה באה בגלגול. ודאי איתא °בגמ' גמ' במסכת חגיגה דף ט"ו
מסכת חגיגה דף ט"ו זה לשונו שאל אחר את רבי מאיר לאחר
שיצא לתרבות רעה מ"ד לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז
אמר ליה אלו דברי תורה שקשים לקנותם ככלי זהב וככלי פז
ונוחין לאבדן ככלי זכוכית אמר ליה האלהים אפילו ככלי חרס :
אבל רבי עקיבא רבך לא כן אמר אלא מה כלי זהב וכלי זכוכית
הללו אף על פי שנשברו יש להם תקנה כך ת"ח שסרח יש לו
תקנה ע"כ : אבל טוב הוא שלא יצטרך לבא לידי תקנה.
הלא ראה תראה °בגמ' בפ' יום כפורים דף פ"ו זה לשונו היכי גמ' פ' יו"כ דף פ"ו
דמי חילול השם רבי יוחנן אמר כגון אנא דאזילנא ד' אמות בלא
תפלין ובלא תורה רב יצחק בר אבדימי אמר כל שחביריו בושין
משמועתו אמר רב נחמן בר יצחק כגון דאמרי אינשי שרא לי' מרא
לפלניא ופי' רש"י ימחול לו יגררו על מעשיו. אביי אמר כדתניא
ואהבת את ה' אלהיך שיהיה שם שמים מתאהב על ידך שיהא אדם
קורא ושונה ומשמש ת"ח ודבורו בנחת עם הבריות ומקחו ומתנו
בשוק נאה ונושא ונותן באמונה מה הבריות אומרים אשרי פלוני
שלמד תורה אשרי אביו שלמדו תורה אוי להם לבני אדם שלא
למדו תורה ראיתי' פלוני שלמד תורה כמה יפין דרכיו כמה מ
מתוקנין מעשיו עליו הכתוב ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר
בך אתפאר ובזמן שאדם קורא ושונה ואין דבורו בנחת עם הבריות
וכו' מה הבריות אומרים אוי לו לפלוני שלמד תורה וכו' כמה מ
מעשיו מכוערים כמה מעשיו מקולקלים עליו נאמר הכתוב באמור
להם עם ה' אלה ומארצו יצאו ופי' רש"י קרא חילול השם כשאדם
חשוב עובר עבירה ע"כ : ואיתא °במאמר פ' וירא ע' ס"י ז"ל מ"פ וירא ע' ס"י
פ"ח וכאין אינון צדיקיא דאתגליין להו כמה טבין להוא עלמא
ולית אתר פניאה ככל אינון דידעי רזא דמאריהון וידע לאתדבק'
בהו בכל יומא (היינו שיודע סוד יחודים ולעשות עצמו מרכבה
נכאשר כבר הארכתי לך לעיל) על אלין כתיב עין לא ראתה
אלהים זולתך יעשה למחכה לו כד"א מכה את איוב כדברים ואלין
אינון דדחקין למלה דחכמתא ודייקין ומחכאן למנדע ברירא דמלה
ולאשתמודעא למריהון אילין אינון דעריהון אשתבח בהו בכל
יומא בין עלאין קדישין ואילין עאלין כל תרעי דלעילא ולית מאן
דימחי בידיהון זכאה חולקהון בעלמא דין ובעלמא דאתי ע"כ :
עיין לעיל דף מ"ט ע"ב בסוד שבועות באריכות דברים כפלאים :
ושם מבואר איך שהתורה הקדושה שניתנה בהר סיני היו שני לוחות
אילנא דחיי אשר נאמר ואכל מן העץ וחי לעולם : ובזה תבין
מה דאיתא °בגמ' בפ"ק דע"ז תניא רבי יוסי אומר לא קבלו ישראל גמ' פ"ק דע"ז
את התורה אלא כדי שלא יהא מלאך המות שולט בהם ולשון שולטת
בו שנאמר אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם וגו' : מ"פ האזינו ע' תקס"ד
הנה ראה תראה באדרת °האזינו ע' תקס"ד כל הני מילין הוו טמירין
עד השתא ובעינא לאטמרא לון לעלמא דאתי משום דתמן
שאלתא שאילנא כמה דכתיב והיה אמונת עתך חוסן ישועות חכמה
ודעת וגו'. והחכמה בעיין מניה והשתא רעותא דקדוש ברוך הוא
בהאי הא בלא כסופא איעול קמי פלטורי וכו'. וכתב עוד שם
ועד השתא הוו מתכסיין הכי מילין דדחילנא לגלאה והשתא אתגליין
וגלי קמי מלכא עתיקא קדישא דהא לא ליקרא דילי ודבית אבא
עבידנא אלא בגין דלא איעול בכסופא קמי פלטרוי עבידנא
עד כאן. וגם בפרשת משפטים ע' ד"ו ואמר מתחיל גופא דמלכא
וגו'. ע"ל ואחר סיום המאמר קאמר רבי אלעזר כל הני תקונין אנא

גלי לון בגין דלא ייעול בכסופא לעלמא דאתי ע"כ : והנה ביום הלוא
דף קאמר גמ' דתלד אשה כר"ש תלד מי יוכל להשיג כשאתו ותורתו
אשב"כ אמר גליתי גם זה דלא ליעול בכסופא ומה יעשה אזובי קיר
כגון אנן שאין בידינו כטפה מן הים מן תורתו הקדושה מכ"ש שמוטל
עלינו בכל מה דאפשר כדי לקיים תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו כי
ראה תראה כתבתי לעיל בדיני ערב ראש חודש בביאור פי' רש"י אין גו
אלא ויראו ואפס קציהו כי איתא בכתבי האר"י ז"ל ולא זכיתי שתאמר
יציאת ונדים בלילות כלומר שיהיה יחוד בעשיה מפחד חנוכים ואפילו
בליל פסח דמוסיים להביא לימות המשיח שתתבטל כח הקליפה אבל
לא עתה וכנ"ל שם ובילקוט חדש ערך בית המקדש סי' ה' בזמן שב"ה היה
קיים לא היתה העולם העשייה צריך תיקון אבל עתה אחר החורבן
צריך תיקון והוא לשתלמיד ותיק או בעלי תשובה כותב שום דבר
מיסודי התורה אוי באותה כתיבה מתקן עולם העשייה עד כאן :
ועיין לעיל דף ו' ע"א בפורקנא בתרייתא ביומא דאורייתא היינו
סוד התורה. וכמבואר שם ע"כ ראה תראה מה שכתבתי בסוד
ספירת העומר שהם מ"ט יום להמשיך סוד המוחין וכנ"ל ואז אחר
התיקון מתגלה הכתר בזעיר אנפין הנקרא' יהו"ד : עיין לעיל דף
י"ב ע"ב ובגין דעלת העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט
בשם יהו"ד לית שולטנותא לסטרא ולנחש וכו' : גם עיין לעיל
גמ' מס' פסחי' דף ך' ע"ב בביאור °גמ' במסכת פסחים ז"ל שלא לו עתידה ונדים
שעבית דורון לאשית כסבורה שאינו מקבל הימנה אומר לו הקדוש
ברוך הוא למשית קבל מהם וכו' משה כוס קל גזומר וכו' אמר
ליה הקדוש ברוך הוא קבל מהם מיד כוש תריץ ידיו לאלהיו נשאה
ומלכות אדום וכו' עיין לעיל דף הנ"ל ע"ב. והנה הקדמנו כי
בימי הספירה צריך אדם שיכוין כל יום תיבה אחת מן מזמור אלהים
יחננו וגו' שיש במזמור הזה מ"ט תיבות : וגם לכוין בכל יום אות
אחד מפסוק ישמחו וירננו וגו' עד תיבת סלה שהם מ"ט אותיות
וגם לכוין אות אחת מן שם אבגית"ץ אות אחת אשר כאמור יום
נקם בלבי : והנה איתא °בתהלים סי' ס"ו ואפס קציהו :
בתהלי' סי' ס"ו הבאתנו במצודה שמת מועקה במתנינו הרכבת אנוש לראשינו ב
באנו באש ובמים. ואחר זה מזמור הנ"ל אלהים יחננו ויברכנו וגו' :
ואחר זה מזמור ס"ח יקום אלהים יפוצו אויביו וגו' כל המזמור.
מהיכלך על ירושלים לך יובילו מלכים שי גער חית קנה וגו'.
יאתיו חשמנים מני מצרים כוש תריץ ידיו לאלהים. ולפ"ד מובן
גם כן מה שכתבתי לעיל בדף ו' ע"ב והדבה כי אש ומים הם מים
הזדונים ואישן כבאין שהם סמאל ונחש כי צדיק מ"ט לבני רשע.
ואומרים זה המזמור למנצח אלהים יחננו וכנ"ל. וסוד מזמור זה
לכוין כנ"ל בצירוף שם מ"ב אבגית"ץ ע"ל גו"פ בראשי' ע' קכ"א כתבתי
לעיל בדף ו' דוק שם היטב. והנה שם כי יום נקם בלבי לב"י שם בן מ"ב
ודא לבי לעתי' וכו' ללב"י גליתי היינו ע"ב שחקן המשכי' מן רי"ו אתוון
וכו' ע"ש בדקדוק כל אות ואות וכל זה הסוד ברמז במזמור הזה. הנה
הניגור של המזמור הזה כולם יודעים בסוד ז' קני מנורה. ואית' בסידור
האר"י ז"ל ר"ת של המזמור לפי הניגור שסדרן אלהים לדעת יודוך
ישמחו יודוך ארץ יברכנו ראשי תיבות עולה ע"ב. ואותיות של
התיבות מן אלהים יחננו עולים רי"ו והנה ע"ב רי"ו הם גי' רפ"ח :
והקדמנו כי רי"ו אתוון הם כנגד אבנן הנרמזי' בג' ובכן וע"ב שמהן
כנגד דוד מטרוניתא עולה בג' אבנן ע"ש דף ה' ו' ז' אשר כל זה הסוד
נרמז כאן במזמור הזה. ובהיות כי סוד המנורה הוא כנגד מלכות
לרמז כי יתייחדו במלכות ואז בא ס"ת הכ"ס גי' אדנ"י דינא דמלכות
דינא. אבל הקדמנו כי כלו הקיצים והכל תלוי בתשובה. גם
מ"פ וארא ע' מ"ד הקדמנו מה דאיתא °במאמר פרשת וארא ע' מ"ד זה לשונו תא חזי
כל זמנא דדבור הוה בגלותא קלא אסתלק מיניה ומלה הוה אטים
מ"פ בראשית ע' ק"מ בלא קול כד אתא משה אתא קול : גם °בפ' בראשית ע' ק"מ ז"ל
ומהכא נפיק אורייתא דאיהו קול דיעקב וכו'. וע"ל דף י"א ע"ג מה
שכתבתי בפי' הפסוק והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וגו' וגם ע"פ ע"כ
יאמר בספ' מלחמות ה' את והב בסופה כי כל הסוד הנ"ל נרמז' במזמו'
הנ"ל והנה כלהו לא אתאחדן באתר' דאיהי שכינתא עד דייתי ההוא
דאקרי אדם דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א. לו"ק שם בסידור האר"י ז"ל
ר"ת נ"פ פסוקי' שהם אלהים לדעת יודוך גי' מ"ה כהסרת ד' אותיות
הפשוטי' ס"ת הכ"ס גי' אדנ"י רק מן דמנו כי שם זה היינו כעלם עד
שיאיר בו שם אהי"ה ולזה אית שם ז"ל ר"ת נ' פסוקי' אחרוני' שהם יודוך
ארץ יברכנו גי' כמנין אהי"ה וס"ת נו"ס קנ"ל ולפ"ד כי כלו כל הקיצין
והכל תלוי בתשובה לזה ס"ת נו"ס קנ"ל היינו תשובה ותפלה :

וכבר הקדמנו כי הוא י"י רוכב על עב ק"ל כי הוא תעביר ממשלו' ודון מן הארץ וכו"ל לזה אומר זה הנו אומרים יקום אהים יפוצו אויביו וינוסו משנאיו מפניו כהנדוף עשן תנדף כהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אהים וצדיקים ישמחו וכו"ל ובכן צדיקי' יראו וישמחו כי תעביר ממשלו' זדון מן הארץ דוק היטב בכל המזמור שאמ' פסוקי' מהיכלך על ירושלי' לך יובילו מלכי' ש"י גער חית קנה וגו'. אבל הארכתי כי בכל כתב' ע"י מעש' תחתונ' והכל בארוכו' אתכנשו חברי' וע"ל דף י"ב ע"א מה שכתבתי בסוד י"א נוכי"ן ע"פ נושקי קשת וגו' ולזה יוסיים המזמו' תנו עוז לאהי' אבל על ישרא' גאותו ועזו בשחקי' וגו'. וע"ל דף כ"ג ע"א וב'מסוד הכ"ל ושם כתבתי טעם מופל' שאומרי' מגלה רות בחג השבועו' דוק שם היטב ותרא' הרבה סוד יתור' בזה עמוק והכ"ל ע"ל דף ט' ע"ד בסוד ידי קדש ואכבען בארוכו' וגם מה שכתבתי דף ז' ע"א מזמו' ברוך ה' מהלמד ידי לקרב ואצבעותי למלחמ' ואומרי' זה המזמו' במוצאי שבת כאשר נדפס בכל הסדורי' ואח"כ אומרי' יומו אהי' ישעינו ויברכינו וגו' ולפ"ד שבזה סוד א' כדי לומר עריני' כי במוצאי שבת שתנבר כס"א וכאשר כתבתי לעיל דף כ"ב ע"א על פסוק ע"פ כ'עדי' יוות המת דא מסא' את תעיקרו וכו' עמלק ע"ס ק"ל וכו' ע"ש - ולזה סידרו בסידור האר"י ז"ל אחר שאומרי' יהו"ד מלך יהו"ד מלך יהו"ד ימלוך לעול' ועד וע"פ כוונה שכתבתי בדף ו' ע"ג ע"ש אומרי' עכן פסוק והי' ה' למלך על כל הארץ ביו' ההוא יהי' ה' א' ושמו א' ושם ז"ל וכ"ל תענוג כת' ז"ל ואח"כ יושב ואומ' הושיענו ה' אלהינו וקבצנו וגו' ברוך ה' אהי' וגו' אמן הללויה ופסוק כל הנשמה תהלל יה הללויה ותכף אומרים לאכה בכנ יכות אומר שיר מזמור הכ"ל ולפ"ד מובן מאוד כאמור לסוד שבועות הכה סידור הכנת שבועות. כבר נדפסו קית כוונת ושם הקשוטים עיש לכוין ע"ל דף ק"ד ע"א ה"כ כתבתי פלאים - וטעם לזה כוונה זו דוקא בחג השבועות ותבין כל המאמר דפר' בראשית ע"ל רבי שמעון הוה יתיב ולעי באורייתא בליליא דכלה אתחברת בבעלה (דהיינו סוד תורה שבכתב ותורה שבעל פה) והנה דוק הדברים לאהוי עמה כל הלילה ולאחדי עמה בתקונהא דאיהי אתתקנת לבעלה למלעי באורייתא מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים (כי איתא בכתבי האר"י ז"ל בשם תקונים כי הכתובים הדומים לזרועות הם זרועות שאלכות שהם אבל כנה סוד דעתיה אבפין בו' מנה מלכות הם כתובים בסוד רוח הקדש שהיא המלכות ונגד ע"ת נביאים מה סוד דכנואה בעולם מתפרת ונגד"ו באמורים ומאלים כי התנאים אומרי ארץ כפ"י שבת"ת הם מומדי ארץ במשכים מהם - זרועות של מלכות (כי מעידתה היא מן מוף שבת שלישי ת"ת) ותג"ת שלה והנה א' וקיים בתלבושו מלך כנה בר שבת"ת על ידי משה ולאדד ומיוחד באלא בחכמה בעלמא דמוקבא ח"ס ונתנה עליהם הרוח והטה בכתובים עד כאן:

ועיין לעיל מה שכתבתי[o] כאומר פרשת כי תצא בז' תקונ"ח כח רעיא מהימנא ואשתדל בנביא בתורה אמת תורת אמת היתה בפיהו ואשתדל בה בנביאים ובכתובים בעשרה מיני תלים עד כאן.

במ"ס כי תצא ע' תקנ"ח

עיין לעיל דף י"א ע"א בסוד ע"ב המשכים מן השם י' י"ה יה"ו יהו"ד אשר לקבליהון עבד דוד עשרה מיני תלים וכו': עיין לעיל שם והמה כפלאים ואמר וברוך דתכשרתא בגין דאילין תקונהא דילה ותכשיטהא (והוא כי הארכתי לעיל כמה פעמים ואמם קניהו דף ק"ד אבל אי אית נדיך דכוותי לאהדרא שכינתא ולמפטע מינה לבושי קדרוכיתא ולקטוא לה כדיון ההידין דאוכייתא וכו': ולזה יודייק וכדיון דחכמתא עיין לעיל דף פ"ט ע"ב שמדייק מסוד שבועות וע"פ סוד מה שכתבתי באמרי מאמר פרשת אמור ת"ח כל בר נש דלא מני חושבנא דא איכון שבע שבתות תמימות לאעכי לדכיותא דא לא אקרי טהור וכו'. עיין לעיל ומובן מאמר הכ"ל והנה קשיים ע"א חבריא אתקרי בהאי ליליא תכשיטהא דכלה ומעטרי לה בעטרהא לגבי מלכא (בסוד עושי דבר עיין לעיל דף כ"ט ע"ד ודף ל"ד ע"ג כי בסס נקרא בוכין וא"כ חבריא מתקנת תכשיטהא דכלה וקאמר ואלין מתקנן ליה למלכא בהאי ליליא לאשתכחא בה בכלה וכו'. וע"ג קאמר בהדי קדישא עתיקא דכל בהדין (היינו בינה) מה"ד נאצה ונראה בכונת גיון כמלך שלמה וסוד זה כבר הארכתי ואמם קניהו ע"ל דף ע"א בסוד נט"י. ולזה כתבתי שזהו פי' מה דאיתא בגמ' דתעניות דף י"ג רב נחמן בר יצחק אמר נהר יונק יסודם לברכה אלו ת"ח שמקטעים את עצמן משינה על דברי תורה בעוה"ז הקדוש ברוך הוא מגלה להן סוד הנסתר לעוה"ב שנאמר נהר יונק יסודם עד כאן. והוא מובן. הנה איתא בכתבי האר"י ז"ל והנה סוד חג השבועות כי כבר נכנסו כל המוחין והגדיל ז"א בכל התפשטות חכמה ובינה אמנם עדיין לא הגדיל רק מן החכמה ובינה ולמטה אך למקום הכתר עדיין לא קיבל ואמנם סוד הכתר הוא א"א עצמו לפי שכבר ידעת כי חכמה ובינה הם סוד אבא ואימא דעתיקא (הענין כי איתא בשער היחודים ז"ל נכתב בו יחוד לזכירה בסוד (שם י"ה דיודי"ן ודההי"ן) והנה א' אותיותיהם משולבות זה עם זה ונמצא שהם ד"פ י"ה ב' ביודין וב' בההי"ן ואחרבעתם בי' ק"ל והם כזה

יי וודדה היהה ייי וודדה הה הי

כתף ימין דא"א וניקוד זה ני' ע': כתף שמאל וניקוד זה ני' ק"ל ה' גבורות ע"ל דף ב"ג ע"ב שולם ב' והם ב"פ אלה' של הכתבות הללו והנקודות שהם גי' ק"ל גו"מ קלעים לכתף חמשה עשר פי' כי שם י"ה בכתף ימין א' דיודי"ן וא' דההי"ן רק של יודי"ן נוכר על דההי"ן כאשר נשלבו שניהם וכן הוא בכתף שמאל רק ששם נוכר כשנשלבו שם דההי"ן שהוא סוד נוקב על דגורה והנה יו"ד פ' ה"י גי' ש' וי"ס פ"ה גי' ר' הרי ת"ק כתין כת"ף וכן ת"ק כת"ף שמאל ונקודותיהם כמנין קל"ע וכו"ל ו"מ קלעי"ס בכתפים נקודותיהם גי' ר' והו' סוד אהי"ם באחורי כזה א"ל אל"ה אלה"י אלהי"ם גו"ם האל"ף לך שלמה - כ"פ כת"ף כנו' כנ' אל"ף שהם ד' שמו' בשילובם ואמנם נקודותם הם ני' ר' שהוא י"ה דההי"ן י"וד פ' ה"ה גי' ר' שהם הם נוטרים לנוטרי' את פריו כי שם י"ה דההי"ן הנעלה ר' הוא נוטר ושומר את פריו שהוא סוד י"ה דיודי"ן הנקרא פרי דאילנא כי אבא טמיר וגניז תוך בינה ונמצא כי הנקודות שהם גי' ר' הם נוטרי' את פריו שהם נקראים אל"ף לך שלמה מסם שני י"ה הכ"ל אשר בשני כתפים שהם גי' אל"ף והו' ר"ת "למטרים "את "פריו כי היותי' נוטרי' את פריו שהוא אל"ף לך שלמה הראוי בר"ת "למטרים "את "פריו גם סוד אלף ואותיות אלו הם סוד אהי"ם דההי"ן דאחורי שלו הם ני' אל"ף (וסוד זה ע"ל דף כ' ע"א דמתחיל כי הגבורות לך אהי"ם ואחורי באהי"ם דההי"ן גי' אל"ף וכו' ע"ש ועוד ראה תראה דף פ"ז ע"א ז"ל והנה לעיל הארכתי בסוד עלא דבדולחא סוד אותה פתיותא ששם נמשכו הגבורות הנקראים אלהי"ם ואחורים אלהי"ם דההי"ן גי' אל"ף וכו' ע"ש) כאמור לדבריכם הכ"ל בסוד אהי"ם באחורי שלו הם גי' אל"ף והפשוט שלהם הוא כטיר ושפיר המלוי שבתוכו שהוא הפרי הוא גי' ר' ואמנם סוד שני כתפים אלו הם סוד תרין כתפין דאריך אנפין אשר הם ע מלובשים תוך א"וב חכמה בכתף ימין ובינה בכתף שמאל: ומאלו הכתפים נעשים להם מוחין (ואם כן מאוד תבין כי כבר נכנסו כל המוחין והגדיל ז"א בכל התפשטות חכמה ובינה) ולכן הם סוד י"ה כי שם י"ה הם בחכמה ובינה ולכן הם נכללים זה כזה (ע"ל דף ב' ע"ד כל סוד הכ"ל ותבין כי כל י"ה בכל כתף ולכן מועיל יחוד זה לזכירה כי זכיר"ה הם אותיות זכו"ר י"ה כי שם תלוי ה זכירה כי אין התנוגים הנוראים שכחה חגיע שם ע"כ וע"ל דף י"ד ע"ב באריכות ודף ע"ג ע"ב. כאמור לסוד שבועות ועתה בחג השבועות עולה ז"א עד אריך אנפין כי או לוקח כל מדות א"א והו כמו שא"א הוא בסוד שבא דסבין אשר זקנו כנמר כקי דיקנא חוורא כן הוא סוד ז"א עד אריך אנפין והוו כי כים כדמה קכ"ב לישראל כבחור וזקן שחורה כאיש מלחמה (בסוד ה' איש מלחמה) אך בחתן תורה כוקן שזוכנו לבנה וכו' כי עתה בשבועות בחתן תורה עלה עד דיקנא דאריך אנפין שהיא לבנה (וכו"ל ואשתלים אילנא בכל תקונין): ולסוד זה איתא [o]במ"ס נשא ע' רמ"ד האי עתיקא דעתיקין אקרי אריכא דאנפין והאי דלבר אתקרי ז"א כד אסתכל להאי כלא דלתתא אתתקן ואכפי אתפשטן ואריכין כההוא זמנא אבל לא כל שעתא כמה דעתיקא ע"כ ע"ל דף ס"א סוף ע"ד. והנה הכתר הזה התחיל לכנוס מתחלת ליל שבועות ואינו גומר לכנוס עד אשמורות הבוקר ונעשה אחר כך יחוד בתפלת שחרית ומוסף: ולכן אנחנו אומרים בזוהר בליל שבועות ואנים ישנים אפי' רגע אחד כדי להמשיך אותו הכתר העליון הכ"ל בזעיר אנפין ואחר כך באשמורות מעט קודם עלות השחר בעת שמאיר פני הרקיע סוד אילת השחר או מנוה לטבול כדי לקבל תוספות קדושה וכתר כתר ועלינו כאומר וזרקתי עליכם מים טהורים וגו' כי או מלכות טובלת במקוה העליון שהוא סוד הכתר שער החמישים ואכו נקר' מוסבי' דאחורוניתא: ודע אי שכל הלילה ההוא לא ישן כלל ועיקר ויהיה עוסק בתורה מובטח לו שישלים שנותיו ולא יארע לו שום נזק והנדלת חיי האדם הוא בלילה ההוא עד כאן: והיינו כמו שהקדמנו לעיל כי בעגרת על פירת האילן וכמו שנזכר לעיל: וכזה

מ"ס נשא ע' רמ"ד

להא תבין בסוד יומר ועתה בניס שידו למלך בתפארת מפואר וכו׳ : בעטרת גיאות וכתר נורא יתפאר וכו׳ : כמושגב ומוכתר בכתרי כתרים °ובפרשת בראשית ע׳ ס״ו וביום הבכורים מנחה חדשה לקבל דרגא דיעקב דיהא כדין אשתלים עלמא ואתחדש ואכן מנינן שבע שבועין בגין לאכרא כלא ביובלא עלאה דיהבת להאי ברא בוכרא עטרא דאורייתא דאתכלילת במ״ט אנפין ונפקא מאכמה עלאה באינון חמשין שערי בינה ואתייהבת להאי ברא בוכרא ע״י דמשה דאחיד נמי בהאי דרגא הה״ד נאכם ורואה בנות ציון במלך שלמה בעטרה דשלימה כלא דיליה דהא אוקימנא דהאי דרגא שלים מכל סטרין ושלים אקרי ברוא דמהימנותא (היינו עיין לעיל בסוד ציור עשר ספי׳ שתיתאה יאה״ד ראמי שליטו דכלא עקרא דכלא וכו׳ : ודא תפארת ישראל) דכתיב ויעקב איש תם ביום חתונתו דא כד אתייהב אורייתא וביום שמחת לבו כד אתבני בי מקדשא ת״ח כתיב בחדש השלישי דאתחבר אלי דרגא דאקרי שלישי בחודש והיא חתונתו (הייפו כנ״ל כי החדשים הם בעלבות) ע״ד כתיב ויחן שם ישראל נגד ההר האי דרגא ברא בוכרא נגד ההר ההוא הר דאתיידע דאיהי ועיר מכל טורא דלעילא דאיהו רם ונשא כד אתחבר לעילא ואקרי הר סיני (דאיפו רזא דכנס׳ ישראל ע״כ ע״ל) · דהא ז׳ טורין וז׳ יומין וז׳ אדנות כלא קדוש ברוך הוא לעלמא דאיכון לקבל ז׳ יומין עלאין (עיין לעיל דף קכ״ה ע״א מה שכתבתי בסוד כאל שכתבו בעדשים) ולא בחר מכלהו למיהב אורייתא אלא בהר סיני דאיהו רזא דכנסת ישראל וכו׳ · וכארץ ישראל שביעאה דכלא נקודה אמצעית דארעא תתאה בחר קדוש ברוך הוא דאיהי לקבל נקודה עלאה (ע״ל דף קט״ז ע״ב תבין סוד ז׳ ימים עלאין וסוד נקודה והא דקאמר וכארץ ישראל שביעאה דארעא תתאה ע״ל דף ס״ב ע״ד כפ׳ א״ית פרסה על ת׳ פרסה) והכה איתא במסכת שבת בפרק ר״ע דף פ״ט ע״א אמר ליה חסוא מרבנן לרב כהנא מי שמיע לך מאי הר סיני וכו׳ · אמר ליה הר שירדה שנאה לאומות העולם והיינו דאמר רבי יוסי בר חנינא ה׳ שמות יש לו מדבר צין שנצטוו ישראל עליה מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו ומדבר קדמות שנתנה קדומה עליו מדבר פארן שפרו ורבו עליה ישראל (פירש רש״י דכל א׳ כתעברה אשתו זכר במצות שובו לכם לאהליכם ולא ידענא מיכא המיות עד כאן · ולפענ״ד כי איתא °בפרשת בלק ע׳ רנ״ד ת״ח כתיב ה׳ בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום ארץ רעשה וכו׳ באריכות שאור הקדוש ברוך הוא על עשו וישמעאל שיקבלו התורה וזרח משעיר למו שעיר מנס דא סמאל דכתיב ונשא השעיר עליו למו לישראל כיון דביער דא ואעבר דאת כישא מדרועא שמאלא אהדר לדרועא ימינא קרא לרבה אמר ליה תבעי את אורייתא דילי אמר ליה מה כתיב ביה דליה ליה ואמר לא תנאף והשיב ווי אי ירותא דא יהבין ליה קדוש ברוך הוא ירותא בישא דאתעבר כל שלטני דהא ברכתא דמיה נטילנא ברכתא דכוכי ימא דכתיב פרו ורבו וכו׳ · והאי כהורא דאנא ירותא על דא טול יהב לנן וכן עבד דכתיב הופיע מהר פארן וכו׳ · מברכתא דלהון למעבד פריה ורביה עד כאן · (בילקוט חדש ערך לוחות סי׳ ל״ח. שבית האי מאמר וכתב ע״ז ושמא ר״ל יותר מן החיוב שהוא זכר ונקבה) גלוה שכיד קאמר בגמ׳ מדבר פארן שפרו ורבו עליה ישראל וכנ״ל שמכח זה שקבלו התורה נתן להם ברכה של פרו ורבו לישראל) ומדבר סיני שירדה שנאה לאומות העולם ומה שמו חורב שמו ופליגא דרבי אבהו דא״ר אבהו הר סיני שמו ולמה נקרא הר חורב שירדה חורבה לאומות העולם עליו ע״כ ע״ל דף ז׳ ע״כ כי שם כפ׳ בראשית קאמר הנ״ל מ״ט בי׳ בהר סיני דלעילא למיהב ביה אורייתא שכתבה וכו׳ וכל אלהי קרבא דעלבא בידיה אתמסרו וכלהו עלמין דלעתא מינה יתקין וכו ישראל למיטל אורייתא כדין יהבת לון כל טיבו דעלמא נתיבא כדין ירשת לנן הה״ד ויסרתי אתכם אף אני דא כ״י וכד תחבר בהנ״ י דלעילא ת דילה אקרי אדנ״י ודייקא לעלמא׳ בנ״כ כתיב וזאת התורה אשר שם משה בואת אתייהבת אורייתא ע״כ · °ובפ׳ הנ״ל ע׳ ע״א אשם קניהו בנ״כ אדם ביומא שתיתאה אתברי ואזדוונת עמי׳ בת זוגיה לאתענגא בשבתא והשתא אזדוונת כדק בשתיתאה למיהב נהירו להאי הר סיני נע״ת הר חורב אתקרי כד אזדווג עמיה וא״ו ואי בכי בשא יתפרשין וא״ו מיכה אקרי חרב ליי׳ דהא חרב כתיב ועבד נוקמין ע״כ וכו׳ ע״ש : ובזה תבין למה נקרא מלכות יראת י״י כי דיכא דמלכות דילה : ולזה נתנו על הר סיני כי ראשית חכמה יראת י״י :

ע״פ בראשית ע׳ ס״ו

פי׳ גמ׳ במסכת שבת דף פ״ט

ע״פ בלק ע׳ רנ״ד

ע״פ הנ״ל ע׳ ע״א

הלכות תשעה באב ושאר תעניות :

כתיב שמחתי באומרי׳ לי בבית ה׳ נלך הנה לעיל דף קט״ו האריכתי במאמר פ׳ פקודי אפס קציהו כגוונא דההיא נקוד׳ אמצעיתא דקאמר דאיהו חיזו דכלא דתמן קאים בית קדש הקדשי׳ ארון וכפורת דאיהו חיזו דכלהו אשתכח ההוא נקודה חיזו דכל עלמא וע״ד כתי׳ יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון יפה שפיר ההוא חיזו וחדוה דכלא כך נופא דאילנא דאיהו שפיר מכלא ת״ח שפירו דעלמא וחיזו דעלמא לא אתחזי בעלמא עד דאתבני ואתק׳ משכנא ואהביא שעתא אמחזי חיזו דכלא ואתתקן עלמא ואולי בההוא משכנא עד דמטי לההוא נקודה דאיהי יפה נוף חדוה דכלא ע״כ וזהו שמחתי באומרי׳ לי בבית ה׳ נלך. אבל כל זמן שלא נבנ׳ המקדש עדיין אינו שומח כראית כי יש חילוק בין עוד לקימה הנס מה דאית׳ ללבי נליתי כמס ע״ב שאין נליתי וכנ״ל אבל הלא אית׳ °כפ׳ משפטי׳ ע״ר״ד תנן עוד ולא קימה עדיין כי לא תתפיים מטרוניתא׳ עד דתראה נקמ׳ כעבד ובשפחה כי בתחל׳ יחתו תריב נ׳ ואו ויתן ע״ו למלכו דא קב״ה וירם קרן משיחו דא כ״י כי וכן כדיקי׳ יראו וישמחו אימת כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ וכנ״ל נ״כ כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו וגו׳ או נדיק כתמ׳ יפרח כארו בלבנו׳ וגו׳ והנה בא״ח סי׳ תקנ״ט ז״ל אע״ג דכתיב בחורם הד׳ בט׳ למוד׳ הובקע העיר אין מתענין בט׳ בו אא בי״ז כיון שבשני׳ הובקעה העיר בי״ז בו תקנו להתענו׳ בו משו׳ דבית שני חמיר לנן הנה הי׳ °כפ׳ שמו׳ ע׳ י״ד בכה ר״ש אמר ווי מאן יקום כמה דאמי׳ גלות׳ יתמשך מאן יכיל למסבל אוף איהו קם ואמ׳ יי׳ אלהינו בעלונו אדני׳ זולתך לבד בך נזכיר שמך האי קרא אוקמוה אבל בהאי קרא אית רזא עלא׳ גו מהימנות׳ יי׳ אלהינו דא הוא שירות׳ דרזין עלאין (כי הוא ס ד ח״ב כי כתר עלא׳ טמיר אימי׳) אינר דמתמן נפקין כל נהירו דשרגין כלהו לאדלק׳ ותמן תליא כל רזא דמהימנות׳ ושמא דא שליט על כלא בעלונו אדוני זולת׳ דהא בגי׳ דישרא׳ לית מאן דשליט עלי׳ בר שמא עלא׳ והשת׳ בגלות׳ שליט עליה אחרא (וזאת כי קקדימנו °מ״פ משפטי׳ ע׳ קע״א כל שמהן וכל כנויין דשמהן דאית ליה לקב״ה כלהו מתפשטן לארחייהו וכלהו מתלבשן אלין באלין : וכלהו מתפלגין לארחין ידיעאן וסבילין בר שמא יחידאה מכל שאר שמהן דאחסין לעמא יחידא׳ מכל שאר עמין ואיהו יו״ד ה״א וא״ו ה״א דכתי׳ כי חלק יי׳ וכו׳ · ושמא חד מכל שאר שמהן דילי׳ איהו דאתפשט ואתפלג לכמה ארחין ושבילין ואקרון אלהי׳ ואחסין שמא דא ואתפלג לתתאי דהאי עלמא אתפלג שמא דא לממנן ולמוכנן דמכהני לשאר עמין כד״א ויבא אלהים אל בלעם לילה ויבא אלהי׳ אבימלך בחלו׳ הליל׳ וכן כל ממנ׳ ושמא דאחסין קב״ה לשאר עממיא ואפי׳ ע״ז בשמא דא אקרי ושמא דא מלקבל נוי ולא שמא דא דאיהו מלך על ישרא׳ דאיהו יחיד לעמ׳ יחידא׳ לעמ׳ קדיש׳ ע״כ וכו׳ ע״ש וע״ל דף ל״ד ע״ד ולזה קי׳ בוכם יי׳ אלהינו בעלונו אדוני׳ זולתך וכו׳ כנ״ל וקאמ׳ לבד בך נזכיר שמך רזא דשמא קדיש׳ כללא דעשרין ותרין אתוון וכו׳ לא יתברכ׳ אא מנו שמ׳ דא דאקרי כך כד״א אם כספבעת להם בך כך יברך ישרא׳ כי בכה ארון נגוד ובזמנ׳ דשליטן אשתכח לא הוו אתפרש דא מדא ואסיר לאפרש׳ דא מן דא מלכו מנת״ת (הייבו ו׳ מן ה) לא ברעיוני ולאו בדכירו בגינדלא לאחזא׳ פרוד׳ והשת׳ בגלות׳ אשתכח מנו עקו׳ דכל זוג׳ ומכ׳ הכן עבדין פרוד׳ לאדכר׳ ההו׳ שם בלי ת״ת בנין דאיהי שכיבת לעפר׳ והיינו לבד בך נזכי׳ שמך בר מת״ת אנן דכרין להאי שם (הייבו מלכות הנק׳ שם י״י ע״ל דף מ״ח ע״ב וסוף מזמו׳ הנ״ל פ״ל דף י׳ סוף ע״ב בגין דאינון דתיקין מינך ושלטין אחרנין עלן ושמך אינו׳ בפרוד׳ מן שמא דאקרי כ״ך ע״כ ופי׳ ע״ל דף מ״ה ע״ב סוד מ״ה יתתיל. והמדראה תרא° כפ׳ כי תנא ע׳ תקו״נ כי ישבו אחי׳ יחדיו ומת א׳ מהם ובן אין לו יבמה יבא עליה ולקח׳ לו לאשה ויבמה פקוד׳ דא ליבם אשת את דאשת א״ח ד׳ ועם את׳ איהי אחד ומס ח״ו לבי׳ לאו איהו למייתי אחוי על ד׳ דאיהי אתתי׳ בת זוגי׳ דא״ח עביד פרוד׳ ועל סמך א׳ אחר באמצעית ואתמ׳ בי׳ ושחת ארב׳ לבלתי וגו׳ דאסתלק קול׳ דא״ת ד׳ דאחד (וכפ׳ משפטי׳ ע׳ ר״ה° דאי בר נש ידעי קול׳ דד׳ דאחד ונשתמר אחר באתר שקר וכלו כאוא בר נש בכי שמי׳ ואחע׳ על שקר ואי איהו כאו השליך משמים ארץ תפארת דאתן יהיב ארץ בשמים דקאמר השליך משמים ארץ אא ודאי דא שכינת׳ ותפארת עמה דלא אתפרש) מינה בבפילו דילה לקיים בה אני י״י הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן · ועכלן דאמת נפל דכתיב ותשלך אמת ארצה עד כאן · עיין לעיל דף מ׳ ע״א שורה כ״ח ועיין לעיל דף ל״ח ע״ב שורה מ״ב שפת אמת תכון לעד · גם עיין לעיל דף ל״ה ע״א גם עיין לעיל דף ס״ו ע״א ודף ס״ז ע״ב :

ע״פ משפטים ע׳ ר״ד

ע״פ שמות ע׳ י״ד

מ״פ משפטים ע׳ קע״א

מ״פ כי תצא ע׳ תקו״נ

מ״פ משפטים ע׳ ר״ה

וזהו

[illegible]

גמר' מסכת מגיגה דף ה'

[illegible]

ח"פ קדושים ע' קס"ב

[illegible]

ע"פ בראשית ע' קל"ד

[illegible]

גמר' מסכת ברכות דף נ'

[illegible]

גמ' מס' שבת דף ס"ג ע"א ע' כמה אשה דף ס"ג

[illegible]

מאמר מופלא מן ס' תקונים דף י'

[illegible]

ח"פ בראשית ע' קל"ד זו מקדמה שיין לחד גדיא

ח"פ כי תנא

[illegible]

אבל בעת החורבן כתיב ותרד פלאי' כי מן שפי' נעשה פלאים וכנ"ל
ע"פ מ"פ בראשי' ע' כ"ה ואיכון פלאו' וע"ד אקרי רוא דא פלא ואות ש"ק
שלק הכא והכא פלא אות פלאו' ע"כ ולסוד זה יש נ' שפי' באיכה דהיינו
איכה ישבה איכ' יעיב איכ' יועם הרי נ' שפי' ביתא ובאמי הנבר יש נ' שפי'
בית הרי הם ששה שף ביתות וזהו ותרד פלאי' כי מן שף נעשה פלא ולזה
כבר כתבתי לעת רצון שיחזיר אות שף על כנו הראשון ואז נאמ' אשריך
ישרא' וגו' אז ואתה על במותימו תדרוך והנה איתא °בפ' בלק ע' שפ"ד מ"פ בלק ע' שפ"ד
ת"ח כנסתא דישרא' איהי אמרה בקדמית' שחור' אני ונאוה אזעיר' גרמ'
לגבי מלכא עלא' כדין שאילת מיני' ואמרה הגידה לי שאהב' נפשי איכה
תרעה איכה תרבין בנהרים איכה תרעה בחורבן בית ראשון איכה
תרבין בחורבן בית שני והיא אמרה על נפשה איך תרעה בגלות' דלהון
בין שאר עמין איכה תרבין בצהרי' היך תטיף עלייהו טלין ומיין נג
חמימו דנהרי' שלמה אהיה כעטי' בשעתא דישרא' קראן יתנו דאיקנ
דלהון ושאר עמין מזרפין לון ומנדפין לון אימ' תפקון מן גלות' אהכון
לא עביד לכון נסין ואיכון משבחין לון גרמייהו ואמרי כה תרעה לון
ביומין קדמאין כה תרבין בתי קדישין לכנגא חמימין דרשיפין ושלהובין
דלהון ואיכון משבחין כל דא ואנא יתיב כטנוטי' ולא יכילת לאעבד לון
ולמיהב לון נוקמין ע"כ °ובפ' ויקרא ע' כ"ח בשעת' דכ"י נפקת בגלותא מ"פ ויקרא ע' כ"ח
אמרה קמי' הגידה לי שאהבה נפשי אנת רחימאי דנפשאי וכו' אודעת'
איך תזון גרמך מעמיקא דנחלא דלא פסיק (היינו בינה) איך תזון
עלמך מנהירו דעדן עלאה (היינו חכמה) ר"ל כי אז כאמור כנפור נודד
מן קינה כן איש דאתמ' בי' ה' איש מלחמה נודד ממקומו דאיהו כע וכד
מאתרי' דאיהו עלמא דאתי בינה) ע"ל דף ע"ד ע"ב ודף מ' ע"א :
איכה תרע' איכה תרבין בצהרי' איך תזון לכל איכון אחרנין דאשתקיין
מינך תדירא ואנא הוינא מתזנא מינך בכל יומא ומשתקיא ואשקינא
לכל תתאי וישרא' אתזנו בי ע"ל דף מ"ו ע"ד ולסוד זה תבין °מ"פ ויצא מ"פ ויצא ע' סג"ב
ע' סג"ב אמר השתא אתינא לאודעא דירושלים קריב איהו לאתחרבא
וכל איכון קרתין דחכימייא בנין דירושלים דינא איהו ועל דינא
קיימא ועל דינא אתחריב והא אתייהבת רשו לבאאל עלה ועל
תקיפי עלמא ואתינא לאודעא לחכימיי' דלא יהכון שכי ירושלי' דהא
כל זמנ' דאורייתא אשתכח בה הי' קיימ' בגין דאורייי' איהי אילנ' דחיי דקיימ'
עלה כל וזמנא דאורייתא לתתא אתמר אילנא דחיי לא אעדי לעילא
וכו' לא יכיל שיוש בה דהא כתיב הקול קול יעקב או אין הידים ידי עשו
דא הוא אורייתא עלאה (היינו סוד התורה) דאקרי קול יעקב כעוד
דהאי קול לא פסק דבור שלטא ויכלא וכו' ע"ל דף י"ע"ג סוד תורה גם
דף כ"א סוף ע"ב ומייך תכף סתרי תורה וירא והנה באר בשדה באר
דרגא דאדון כל הארץ בשדה חקלא דתפוחין קדישין וכו' ע"ל דף כ"ע"ג
עוד דף כ"ד ע"ג ולכאור' קשה מה סמיכו' יש לסוד והנה באר בשדה וכו'
להאי סוד דירושלים יהי' חרב וכנ"ל אבל לפ"ד א"ש כי במאמ' זה והנה
באר בשדה מבואר סוד היחוד איך קבלה מלכות השפע כיון דאתגלייא
ההוא באר זמן באר ההוא ישקו העדרים וכו' משא"כ כשיהי' ירושלי' חרב
ויהי' מושל הרשע העבד שכ"ל אזי איכה תרבין וכנ"ל ובכיות שירושלים
הוא דינא וכנ"ל וטעם לזה שירושלים הוא דין ע"ל דף בתריכו' ולזה
איתא °בפ' נשא ע' רכ"ט עיניך תראנה ירושלים נוה שאנן וכי ירושלים מאמר פר' נשא ע' רכ"ט
נוה שאנן הוא והא כתיב צדק ילין בה ובאתר דאשתכח צדק לאו שקיט
ולאו שאנן (ע"ל דף נ"ב ע"ד ודף ל"ב ע"ג ודף קכ"ג ע"ב) אלא עיניך
תראנה ירושלי' נוה שאנן נוה שאנן לעתיק יומין אתמר דאשגחותא באילין
עיינין דהוא עינא שקיט ושאנן עינא דרחמי וכו' . ומה דאמרת
ירושלים ולא כיון הכי אצטריך לאכפייא לדינא דאשתכח בה ולרחמא
עלה עד כאן . בזוהר למאמר פרשת ויקרא היך איקום עלייהו
ולא אהיה רעיא להו ווי להו עדרי חבירך אלין איכון ישראל דאיכון
בני אבהן דאיכון רתיכא קדישא לעילא אמר לה הקדוש ברוך הוא
שבוק את דידי דהא דידי תלה טמירא הוא לא אתידע אבל אם
לא תדעי לך לגרמך הרי לך עיטא היפה בנשים כד"א הנך
יפה רעייתי נאי לך בעקבי הצאן אלין איכון נדיקייא דאיכון נדשין
בין עקבין ובגיניהון יהיב לך חילא לקיימא . ומ"פ זה תבין קינה איך
ידידות נפשו מקנה כדדה ומהדרת קודש ביום ועם נטרדה וכו' תפרש
כפי' כאשה עוכה מדודה שגרדה ואח"כ בוכה השכינה ואומרת אוי כי
נשיאת ראש ברגלים כרמסה (וכנ"ל בסוד לי ראש במסתרים תבכה
נפשי מפני גאותן של ישרא' שנטלה ונתנה לא"ה כי ומשנאך נשאו ראש
ומקוננת אוי כי בני אל חי בגלותא תיכל עינם ש מכלל יופי ר"ל מתי
תבנה ציון אבל משיים ואין מנהל לה מכל בנים ילדה כי בעו"ה נעקה
בגעה ואין מושיע לה ולכך איתא בספר תקונים ורב ודבי ודבא

איכון אתלוקת ורב וקטט ולי' ואחלוקת בגין שכינתא לגבי קדוש ברוך
הוא עד דיבוק לה מן גלותא ואתרי אתכיתין דאשתדלי באורייתא
בכל יומא ולילה בגלותא איהי ריב בגנייכו דיפרוק לון ולית מאן
דיתער ריב וקטטה לגבי קדוש ברוך הוא בגינה עד כאן . ר"ל כי
הקב"ה אמר נאי לך בעקבי הצאן אלין נדיקים דאיכון כדשין בעיקבין
ואיכון יהבי לך חילא והיא אומרת איה איפה כי בעו"ה בקשתי אנ
שאהבה נפשי ולעורר ולאיוה כנד נר הנודר הוא שואל והאזרוה
בקשתי ולא מצאתי וכנ"ל ויפן כה וכה וירא כי אין איש ראה תראה
דף כ"ה ע"א וע"ל דף י"נ ע"נ ודף ע"ד ודף פ"ד ע"ד מה שכתבתי
בתוזור קי"ב אשרי איש ירא את י"י וגו' . גבור בארץ יהיה וגו' . קרנו
תרום בכבוד רשע יראה וכעס שיניו יחרוק כדרך הכלבים עזי נפש
וכנ"ל מבעה זה השן אבל וכיום תאות רשעים שאומרים ארדוף
אשיג אחלק שלל תאבד כי יחתו יוריכו לזה קאמר ויפן כה וכה וירא
כי אין איש כזה ודאי איתא °בפרשת ויקרא ע' ל"ו ר' יוסי פתח ואמר במאמר פרשת ויקרא ע' ל"ו
משא דומה אלי משעיר שומר מה מלילה שומר מה מליל וגו' משא דומה
כל זמן דהוה ישראל אשתכחו בגלותא אתיידע זמנא וקצא דלהון
והאי גלותא דאדום הוא משא דומה דלא אתגלייא ולא אתיידע
כהכהו אחרנין קב"ה אמר אלי קורא משעיר קלא שמענא בגלותא
דשעיר איכון דדחקי בכייהו אכון דשכבי לעפרא ואתי אמרי שומר מה
מלילה שומר מה מליל איכון תבעין לי על מטרוניתא מה עבדית מן
מטרוניתא דילי כדין כניש קב"ה פמליא דיליה ואמר ראו בני רחימין
איכון דאיכון דחקין בגלות' ושבקין צער' דלהון ותבעין לי על מטרונית'
ואמר שומר אנת דאקרי שומר ר"ל הלא כתי' אם י"י לא ישמור עיר שוא
שקד שואר לזה אומדים שומר אנן הוא שמירה דילן שאתה נקרא
שומר ישראל אן הוא שמירה דביתך ע"כ - וא"כ לפי זה משמע דישראל
הם בנער השכינה אבל דאיתי בני עליי' והם מועטי' ראה תראה °בפ' מאמר בפרשת במדבר ע' רכ"ו
במדבר ע' רכ"ו ר' אלעזר פתח שמחו את ירושלים וגילו בה כל אוהביה
שישו אתה משוש כל המתאבלים עליה כמה חביבא אורייתא קמי'
קדוש ברוך הוא דהא בכל אתר דמילי דאורייתא אשתמעו קב"ה וכל
חיילין דיליה כלהו צייתין למילולא וקב"ה אתי לדיירא עמי' הה"ד
בכל מקום אשר אזכיר את שמי וגו' (כי אין להקב"ה בעולמו אלא ד'
אמות של הלכה ופי' כתבתי לעיל) שמחו את ירושלים בגין דחדוה
לא אשתכח אלא בזמנא דישרא' משתכחי בארעא קדישא דתמן אתחברת
שכינתא בקב"ה וכדין הוא חדוותא דכלא חדוותא דעיל' ותתא בזמנא
דישרא' לא אשתכחו בארעא קדישא אסור ליה לבר נש למחדי ולאחזאה
חידו דכתיב שמחו את ירושלים וגילו בה דייקא רבי אבא חמי
חד בר נש דהוו חדי בבית טרוניא בבבל בטש ביה אמר שמחו את
ירושלים כתיב אמר רבי אבא בזמנא דירושלים בחדוה בעי בר נש
למחדי רבי אלעזר לטעמי' דאמר שמחו את ירושלים היינו דכתיב
עבדו את י"י ביראה וכו' . קהו בירא דא כנסת ישראל בזמנא
דאיהי בגלותא ביני עממיא אמר רבי יהודה והא כתיב כי בשמחה
תצאו ודא כנסת ישראל וכו' . אמר ליה ודאי הכי דכל זמנא
דאיהי בגלותא ושכיבת לעפרא לא אקרי שמחה עד דקדוש ברוך הוא
ייתי לגבה ויוקים לה מעפרא ויימא התנערי מעפר קומי אורי
ויתחברון כחדא כדין חדוותא אקרי חדוותא דכלא וכדין בשמחה
תצאו ע"כ : ולזה איתא בא"ח סי' תק"ן זה לשונו הלכך הכל מ"פ וישב ע' תכ"ב
חייבים להתענות ואפילו בזמן שאין גזרה כיון שיד העכו"ם תקיפה
עלינו ואין לנו בית המקדש . ר' חייא פתח שמחו את ירושלים
וגילו בה כל אוהביה וגו' תא חזי כד אתחריב בי מקדשא ונרמו
חובין ואתגלו ישראל מארעא אסתלק קב"ה לעילא לעילא .
(ע"ל דף י"ו ע"ב משורה כ"א ולמטה תבין הרבה בסוד זה) ולא
אשגח על חירוב המקדש ועל עמיה דאתגליא וכדין שכינתא א
אתגליין עמהון וכד נחת אשגח על ביתיה ואתוקד אסתכל על
עמיה והא אתגלייא על מטרוניתא ואתתרכת כדין ויקרא י"י
אלהים צבאות ביום ההוא לבכי וגו' (והא דנקט ג' שמות אלו ע"ל
ע"פ מאמר פרשת ויקרא ע' י"ו ועל דא הויה קריב בכלא אחיד מ"פ ויקרא ע' י"ו
בכל סטרי לזמנין י"י אלהים דהא קרינן איכון תפארת לגבי
גבורה . לזמנין י"י צבאות דהא קרינן איכון לגבי נצח והוד
דאקרון צבאות עד כאן . עיין לעיל דף ל' ע"ב שורה כ"ו :
לפי שהנצח הוד הם לבר מגופא כי על כן נאחז בו סמאל ותקע
כף ירך יעקב . ובפרט בהוד שהוא קו שמאלי עד כאן עיין שם :
ואם כן לפי זה מובן הא דקאמר ויקרא י"י אלהים צבאות וגומר :

מאמר פ' ויחי ע' תקי"ו

כי איתא בפ' ויחי ע' תקי"ו ובכל אתר לחם נוקבא בג"כ שונה
כתיב ולא שין וכתיב כי אם הלחם אשר הוא אוכל דא אתתי' ע"ל
דף כ' ע"א וע"ב והיה באכליכם מלחם הארץ היינו מגד מלכות)
וגם בפ' ויחי ע' הכ"ל מאי לחם משנה אלא תרי ל
לחם לחם מן השמים ולחם מן הארץ וכו' א"כ לחם כפשוטה בא ונגד
מלכות הנקרא אמא תתאה ובפ' שמיני ע' ס"ט אפס קיניהו ישראל
קדישין כל מיי עלמא דירתי בלא תלייא בהאי עלמא דאתי והוא
אתר' דיין דינטרי שארי גם בפ' ויקרא על פסוק אכלו רעי' ת"ח
באינון עלאי כתיב בהו אכילה מ"ט מאן דאית לי' גרבי דחמרא אכילה
בעיא ובנין דתמן שריא חמדא דינטרא ע"כ גם ע"ל דף ס' ע"א ב
זכנה ביכה נקרא בלשון אם עלאה שמשם נמשך יין דינטרי ומגד
מלכו' נמשך לחם מן הארץ ובעת חורבן היה הכל פירוד וזהו לאמותם
יאמרו איה דגן ויין והוא כנ"ל וזה שכתבתי ע"פ מה דאי' בפ' שמות
ע' ט"ו בנין דגלותא קדמאה סוה מבית ראשון ובית ראשון הוא רזא
דה"א קדמאה וכו' ובדין יו"ד רזא עלאה אסתלק לעילא לעילא לאין
סוף ובית ראשון עלאה קדיש' לא נביע נביעו דמיין חיין דהא מקורא

ברית מנוחה דף ל"ח

דילה אסתלק וכו' ע"ש ובספר ברית מנוחה דף ל"ח ז"ל וכל אלו
הסדרים אשר ראית בסדרי המרכבה לא נסדרו רק בשביל ישראל כדי
שיבא להם השפע וכדי שכל חכמות יהיו פתוחות לישראל וכל ה
המשמרות עומדי' על זכותן של ישראל וכו' שמאריך בשבח של ישראל
ובקאור וא"ת ככה בלבבך ואם אלהי עולם אכינו לזה הדיחנו מעל
שלחנו ולזה פזרנו בין האומות ולמה שכחנו זה ימים רבים ואתה לא
ידעת לדעת סוף דרכי האמת ואם היית יודע כמה משמרות הפך
הק"בה ביום חורבן הבית וכמו שגלו ישראל למטה כך גלו העליונים
וכל זה מפני שהוא שופט אמת אמרו כן על חורבן הבית ביום שנחרבו
המשמרות למעלה ונשאר עיר המלוכה בלא משמרה כמה דכתיב איכה
ישבה בדד העיר רבתי עם ר"ל מכין המשמרות שהיו בה כמנין רבת"י
שכולה מנין תרי"ג מצות עם התיבה וכולם שוממו ולא נשאר בה זולת
המון שאון מלחמה מדת הגבורה מתגברות ומדה"ד בורחת כמ"ש מי
יתן במדבר מלון אורחים ואעזב' את עמי וגו' וכשמשמרות נכתמו
כמו כן נכורת המרכבה וכו' ומשכסתמו התחילו לצעוק מלאכי השרת

מאמר פ' אחרי ע' קל"ג

על אודות השפע שלא היה יוצא להם וכו' ועל זו השפע הנסתם בשנב
הבית כתיב לאמותם יאמרו אי' דגן ויין ע"כ וכו' ע"ש וז"ל בפ' אחרי
ע' קל"ג וכד חריב בי מקדשא ותשובה אסתלק ולא מעליי' כדין
צווחו ואמרו אוי לנו כי פנה היום מאי כי פנה היום דא הוא יומא
עלאה דאקרי תשובה ואסתלק ואתעבר ולא שכיח ההוא יומא ר
דאשתמודע לפשטא ימינא לקבלא חייבין והא אתפני מכלא ולא
אשתכח וע"ד אמרו אוי כי ינטו צללי ערב דהא ארכינו רברבי עלמא

מאמר פ' בחקותי ע' רכ"ב

דשאר עמין לשלטא עלייהו ע"כ וזהו פי' בגמ' אוי לבנים שגלו מעל
שלחן אביהם היינו שנסתם השפע ולזה איתא בפ' בחקותי ע' רכ"ב
ישראל מה אעביד לכו הא אליקנא לכו ולא ארכינא אדנייכו הא
אתינא עלייכו מארי תריסין מארי טפסין לאלקאה לכון ולא שמעתון
אי אפיק לכו מארעא דאילנא עלייכו מכמה דוכיינתקי' ואבין דיוקיון
עלייכו ויעברון לכו מעלמא וכו' בה"ד ויסרתי אתכם למקך בגלותא
ואיתערון הא שבוק לכון אף אני עמכם (היינו השכינה הנק' אני)
בה"ד ובפשעכם שלחה אמכם אמר קב"ה אמון נרמתין הא מטרוניתא
נפק מהיכלי עמכון הא אתחרב כלא היכלי דילי אתחרב דהא למלכא
לא אתחזי אלא כד איהו עייל עם מטרוניתא וחדווא דמלכא לא
אשתכח אלא בשעתא דעאל בהיכלא דמטרוניתא ואשתכח ברהא
עמה בהיכלא סדאן כלהו כחדא בשתא דלא אשתכח ברא ומטרוניתא
בא היכלא תריכה מכלא אנא מה אעביד ע"כ ולזה הזהירנו הנביאים
צעק לבם אל יי' הורידי כנחל דמעה יומם ולילה אל תתני פוגת לך
אל תדום בת עיניך ואם לאו עכ"פ קומי רני בלילה לראש אשמרת

עאמר פ' תרומה ע' רנ"ה

שפכי כמים לבך נכח פני אדני כי תלת אשמרת הוי הלילה ע"ל דף ט"ז
ע"ב פי' גמ' זו ובפ' תרומה ע' רנ"ה בגין דכוס של ברכה א
את ייהב בימין בדין כל חירו וכל רחימו אשתכח (ע"ל דף ק"א ע"א
אזה המאמר) בזמנא דהאי ימינא אתהדר לאחורא כד"א השיב אחור
ימינא כדין כוס של ברכה לא אתייהב אלא בשמאלא שריאו עלאה
ואתתי' קינה עלה למפתח ומאי קאמרי אי כ"ס אי כ"ה אי כוס של
ברכה דאתר עלאה דהוית יתבא בגוי' אתמנע ואתגרע מינך בג"כ
שיר השירים דהוה תקט' דימינא דכל מילוי רחימו וחדוה אי כ"ה דחסר
ימינא ואשתכח שמאלא כל מילוי אינון קטורין וקינין ואי תימא הא
כל מידו וכל שיר משמאלא איהו וכו' אלא בזמנא דימינא אתדבק
בהדה וכו' וכד ימינא לא אשתכח רתחא דשמאלא נפיש ולא שכיך ולא
אוטיב ולא חדי כדין איכה א"י כ"ה של ברכה וכו' ובפ' בראשית ע' י"ז
ר' חזקי' פתח כתיב כשושנה בין החוחים מאי שושנה דא כנסת ישראל וכו'
שייך כאן ע"ל דף ק' ע"ד שורה כ"ד וכזה תכין ומאמר פ' כי תשא ע"
שלא ע"ל דף י"ז ע"א וע"ב שבשורה הנ' כתב שם מאמר הכ"ל דמשיים
ודאי איהו כוס דברכה דאיהו כגון ברא ההרים וזה נרם מה דאיתא
בזמן שנחרב הבית או גברו העונות ומיכאל המלאך העומד לימין
למעלה לא הי' לבנא את הקליפה התגוכה ואו השיב אחור ימינו ע"כ
והוא כי כבר הארכתי ועלו מושיעים נדיק וכנסת ישראל בהר ציון
רזא דימינא לשפוט את הר עשו רזא דשמאלא ע"כ ובספר זוהר חדש
דף קי"א ע"ב ז"ל כי יכנו אנשים אלין מיכאל וסמאל ונגפו אשה הרה
דא כנסת ישראל ויצאו ילדיה בגלותא ענוש יענוש דא סמאל
כאשר ישית עליו בעל האשה דא קב"ה ע"כ והוא כי ע"ל
דף ו' ע"ב מאמר כי תנא באבוד רשעים רנה דמסיים ומתי סליקנו
מיני גנוכא כד אתעבר שולטנותא דעון ושחית אף וחמה דכהון דפיק
רוח מעדה שהוא סמאל וכו' ובאבוד רשעים הכ"ל רנה דמיכאל
גבריאל נוריאל רפאל וכו' א"כ זהו יהיה סימן דרשעים הנ"ל יאבדו
וזהו פי' נגע נראה כי תהיה באדם והובא אל הכה ע"ל דף קל"ו ע"ג
דמיכאל הוא כהן גם ע"פ מאמר פ' יתרו ע' קי"ט רזא דמיכאל
כהנא רבא ולזה כתבתי אצרין ישראל מי כמוך עם נושע שהוא
אילנא דחיי וזה סימן יהיה לך מג"ן עודיך מיכאל גבריאל נוריאל
וזהו נ"כ סימן ואתה על במותימו תדרוך ובפ' כי תשא ע' קנ"א ת"ח

מאמר פ' כי תשא ע' קנ"א

בשעתא דבני נשי זכאין ונטרי פקודא אורייתא כדין ארעא אתתקפא וכל
חידו אשתכח בה מ"ט בגין דקב"ה שרי על ארעא וכדין עלאי ותתאי בחדו
וכד בני נשא מחבלן אורחייהו ולא נטרי פקודא דאורייתא וחטאן קמי
מאריהון כדין כביכול דחיין לה לשכינתא מעלמא ואשתאר ארעא
מחבלא מ"ט את חבלא בגין דשרי' רוחא אחרא עלי' יכול אף בא"י כן
והא תנינן ארעא דישראל לא שריא עלי' רוחא אחרא ולא ממנא בר
קב"ה בלחודוי א"ת בא"י הכי הוא דלא שליט עלי' ממנא אחרא ולא
שליחא אחרא בר קב"ה בלחודוי אבל שעתא חדא שריא לקטלא בני
נשא מכלן מדוד דכתיב וירא דוד את מלאך יי' וגו' וחרבו שלופה בידו
וכו' א"ר אלעזר ואפי' בההיא שעתא קב"ה הוה כתיב הכא מלאך
וכתיב התם המלאך הגואל אותי וכתיב ויסע מלאך האלהים הן לטב
הן לביש קב"ה שליט עלה לטב בגין דשאר מוכן וכל דיירי ארעא
יכספון מן עובדוי לביש בגין דלא ייחדון אינון לשלטא' עלה ואי תימ'
והא כתיב כי ראתה גוים באו מקדשה וחרבו שלופ' בידו ואי לא ישלטון
אינון מסכן לא אתחריב בי מקדשא ת"ח כתיב כי אתה עשית וכתיב
עשה יי' אשר זמם ע"כ וזהו פי' בקינה הי' יי' כאויב וקאמר צעק לבם
אל יי' כי איתא בספר בי אית בחסד לאברהם מעין נ' כבד ימ"ה דאי'
בדרו"ל מי שדר בח"ל דומה כמי שאין לו אלוה להיות שנשמתו אנולה
מקום קדוש ולפי האמת אין כח בקליפה לשלוט בו מפני חלק יי' ואין
חלק השדים ובמנא כי אין השר שליט בו כל עיקר וגם שכינה אינו
שורה עליו מפני שהוא בתוך מגולת ים הקליפו' המתלבשו' באויר ארץ
העמים הטמא שמולדם הוא טמא ומטמא כוונא לפי זה וכו' שאינו אלוה
ע"כ וזכה ביונת אלם פ"כ"ב דקי' ע"ב שמאריך בסוד להעלות הנשמות
בסוד מ"כ (ע"ל דף י"ט כתב ז"ל ובפרט מעשרה הרוגי מלכות ו
וחבריהם שבכל דור ודור שהעון גורם היות הקליפות גוברת והעולם
מ"ן מתמוטט והולך בהיות נגוני הטהרה נכפפים ונכנעים בתוך
הקליפה והמה מוסרים נופם להם דרך הפקר כענין דחיית השעיר לגוק
אחר שעלה הנגרל לה' והוא סוד עת לאהוב חלק נכוה ועת לשנא
החלק הנתן למטרא אחרא שלא יהיה דרך מתנה וחבה אלא שלוח ו
ודחיפה שהם נמסרים על יחוד יי' לכפר על הקודש וליחד בשרשים
העליונים שכן בהעלת' נשמותיהן מעלים אותן כמני' אשר בתוך
הקליפה שיהיו כעשין מיין נוקבין והתקבל למעלה בקדושה ובטהרה
בסוד כ"ך עלה במחשבה וכו' ונסתלק מיד הקליפות האור מוכן ו
ומתוקן לשוב לשרשו (ע"ל דף קכ"ב בשורה א') במחשבה העליונה
ומלאכי השרת נ"כ בשמעם נעקת עשרה הרוגי מלכות ואין להם
השגה ביוסופוני' כוכתם דואגים עליהם ושואלים עליהם מאת הש"י וכו'
והכוונה כי הנה אלה החסידים בנעקתם ובהבל פיהם משברי' אויר
החכונים שלא יעכב על ידן פן ינבו' א"ו עליהם וכו' ותעל שועתם אל
האלהים לא בבכיל נער הנוף כי בשרו לא יכאוב אם הנפש לא תאבל
ומקבל יסורין באהבה לא כך ע"י נעקה זו בכוונה רמה ומסירת עצמם
באמור עלה שבר נדקתם עם האור שהיה באחו עם כחם בכפיפה וזה

לחזור ויתייחד עם כשאיתם התורמית כוכות' להעלותן' ובעולה בחיזבה
העליונה לתקונה לחעלה והיה עולה עמהם בכעשם וי' אמיתית ותתו' כי'
מיות משכר ותקבל הקדושות הרחוקות והחזור הפנימי שהם בלע מהן
תבו' את הפרסופין שהתקנו על ידם וכו' כי הוא מוביל שהל הימין
תבירין שהם שברים שהיו בם תחד יגלח לבל ויעל את מנוני טהרים
בהליון עלאה ע"כ ולפי לשבר תוזר החזוקים הוא כל"ל ע"י שיקה
ווסי עשה יו' לחבר זמה בנע תומתיו לשבר מה תיעוי קדם הרם ולא
חמל ונו' הרים קדן מרין (וכדרז"ל בנע תומתיו דבנע פורתיה דיצי'
ע"ל דף קפ"ב ע"ח) ולה תחמל בעק לבם לל י' בעק הייקה הייגו
בעקה וכל"ל כי ט"ו זה משבר תוזר הטומחה ותחמל הזוידי כמחל
ותשאר דתי' כפ' שמות פ' ט"ו ותיבד בת פרעה לרחון על יד היאור
בשביעית דהוי פסקי' בחל"ל בתוריית'ת מיד ותרד בת פרעה לרחון על שמות ע"ו ט
היאור היה נחתת מלה ע"ל לחסתחת' מדמן דיסרחל על עלבונה ר
דתוריית'ת וכו' ע"ל דף ט' ע"ב שורה ט' ומסיים שם כפ' שמות ח"ל
יהודה כל מלין דעלמת תליען בתעוב וכלונתת דלי כר בז לקב"ה וכ"ש
תתן דתוריה תשבון בלונתה דלית לך תרשת דלת שלנין לחן השיען
מה כתיב ותפתח ותרחמה את הילד ותפתח דת שכיכת' דקייימת
עלייהו דיסרחל בחתת על כרן היח פתחה דתיר כוכותיהן דיסרחל כיון
שפתחה ותרחמה את הילד ילד שעשועים דתיכון יסרחל דתתחטיק
קמי מלכיהון בכלת ומיד והדרין כתכוכה ובכתן קמי' כבדית דכבי
קמי' דלכוה מה כתיב ונבעד כוכב בין דבבי תתבדו בל נוזין בישן
דשלמת תה כתיב ותתחול לתעבד עלוי בדחמים ותרחמיה לי' ותתיר
מילבי העבריים זה ולא מילבי חומות העושם עש"ז דתיכון קמי קדל
קמי לבת מילבי העבריים דבי לבת מתכון ומן לתכון לתתבת קמי
מלכיהון ותקרת את שם הוים בילד שהיתה בוכה סה' קול כרמה בשוש
מהי בכי תמרוזים בחל"ל תבכה עלבכיה ונו' הוא בוכה ותם בילד
בוכה ח"ב יהודה לומת דתתי תם כתיב בבבי יבתו וכתתבונים תהו
בבבי בוכות בבי דתם בילד יפתו בהבנתון מן בלונתה וכו' ע"ם ולה
היה מהיה הבניתי מעון לבם תל' מהיתי בחתל דתבה יותם בילה
תל תתן סוות תל תדום בת עיוך ולה תחזר בתבי תעבר פלבי מיום
תרך עיני על שברת עמי עיני כנרה ולת תדמה מתן הסנות על
יסקוף ויתל י' מן השמים תבל ירחי' היה מתקוון בכה תבכה בלילה
ודמעתי על לחי' מתון שהיה בוכה תמיד תעש"כ תין להם מנחם
ונם היה מתקוון נם כי תוצף ותשוב שתם תפלתי ותפ' רש"י שתם
תלונות הרקוע בשביה) כי תיק' כפ' שמות ע' ל"ג ח"ר יצחק תלת שמות ע' ל"ג
בעייניהבת תמה שושב שעקה וכו' ח"ר יהודה לבלך שעקה גדולה מפלת
מכולן שעשתה היה בלב הה"ק-שעק לבם תל יי' וכו' מה קרוכה לקב"ה
יותר מתפלה ותמחה דכשיה והיה כי יעקק תלי שמוע נעקתו ולוא
היה מקשן בתחלה שתשוב כי בלחמה תחי תתם לי תבל נם כי
תושע ותשוב תשפ"ב שתם תפלתי זה תפלה כי שבותה בעגן לך
מעבור תפלה כי זה שתי ותפלות שתיעגן כקרב העגיים כי ע"ל דף ל"ב
ויעש תלך מערים שהורד שר מערים שתפלתו ונפל מנחותו וכין שנפל
תלך מלים שתת שר שפלם דכר הק"ב את ישראל ושוב תפלתם
ח"ר כח ותלה שכך הוח שכל תחן שהשר שלחן מתנה לו שריה על ישראל
שעק' על ישראל כיון שנפל שר שלהם כתיב ויעש תלך מערים ויד ותלחמו שמות
בני ישראל ויתעבו ותעבל מעשה תל התלחים ע"כ ולה תלחר כלון ע"ב
שתשוב כי תלחתי תני ותן לם תחתם נם כי תושע ותשוב תתם תפלתי
הלח כתערים לח היה כן ולה תלחר שתי ותחן תשיתימו כקרב
העגיים להם כיתבה כתיתת תלח והנה תלה תרלה כפ"ב כריתת ע'
כרת ויעק תחת ברחות דקדשה דוחקת דלונתת בתרלה כמוף יומיה
תחר ויפנע מקומו וילן שם כי בת השמש וכת לילת דלונתת ותחר
ויהיו ישקב תלות ונו' ופלינ' שמת קדישת כלונתת ל"נ סטרין כל"ת
ויסב את משכחות ותת ילדיהן ותשובה בלונתת דתרוש ותת לתה
וילדיה תחרוזים ותת יוסף ותת רחל תחרוזים וכנין דתמת כתיב כן
עגיות ועכדו לתלן תחר ובתרי בשלום תל בית תחר ומן לי
לחם לתמול ושלשו ובגי לבבכם ודוד כנין בלונתת תחר רעב ויעף ומת
בתבדבר כנין דתמת שבועת' תדבה ויבשת הוה בעיל מערת בלונתת
ע"כ ולכן כתב כת"ח סי' תקכ"ב סעיף י"ם לתהר תלת יבנו שבעה
לל תכול יחד בסעודה תמסוכת תמלטת תלת שלא יתחייב בשיומן תלת כל תחד
יבב לבבו וידום ויבבך לעצמן לקיים מה שכ' וידום כי נטל
עלינו ע"כ ולפ"ז שבתשובה לעיל תיכה ת"ה כוס של ברכה דמשר
ויחזיק וכו' לשבור ה' תין לברך בתשובה כדי שלא יתחייב בשיומן
נ"ב עכשו בתעבדים לנעשם בכל כ"ח יום אין שבעה
ישבו תכין

יבריכ

עשר כתתו כוזהר חוצ דף קי"ח ע"ב והתתם כדרך
כתיב בתתן כים דרך וכשיט עשים כתיבה וכתותו דרך היה יוכל
וכח לטל תלחתו של הק"ב וכל שתחה וכל טוב וכל הנין כתותו
הדרך היה וכחיבה בית המקדש תבירו על תבירו כתיתו הדרך בתבת
וכל ונעלתי ותקיתי ונילתי להתות דרך הוה ויצלן השקר כל"ת
ויעקוד יי' על הלשה ויתיש מקל שקר יתיש השקר תחד
ועשרים יום מי' כתתו עד ט' כתב ושיום שהשקר ב"ן השיח הין
מניח פרי ע"ר כ"ח יום ע"כ לח כן הלכה שרה לב שנשן חנים
ומושבים ולין עולה על לבבם עד מתי עבד כי יתלון ושפחה כי
תירש וכפרט בערב תשעה כתב עי"ל דף ע"ב מה שהלכתי כסוד מחתר פ' עקב
שחתת שרה שבת תפסיים בחתחר פ' עקב ע' תקך ותשתחוית' מה"ר ע' תקך
בחשוכת שפחה בישל כתלחלתת כלת בעלה כלת מרכבות ולולן
דתתר עליהן לשוכתו' ולבקשים לתלכות שניש ולעולות תחר לת
מיתי הות פולחת דשפחה כישל דשלשי בערבי שבתות וערבי ר
רבישית אה הוו תלין עבדין היו נשלין לכנשן תוכתין ותשכחן נהוזן
ועבדין הפסד כלילי שבתות כדי לתשתבח בהדם כמה דתיהי שרית
כי נם תת זה לעונות זה עשה תלהים כתב דתחלנו ישראל ותתחרב כי
תקדשת תתנר בשבתיהת תוזל לי כה ישבה כדך העיר רבתי עם
תיתה כלונתה ותוכתן בלל ט' כתב כהוזין ושרנין ושבדין הפסד
ויתבין כתלבים לתשתבח בשבתיהת בדוחקת בנין לתיכון ניתין לה
כל תהוה תבירו ע"כ ולה כתיב מיטו תתם ישוב כל השתבלים
עלין דתה תרחה כפ' לין עומדין קך ל' ר' יהושיה הוה יתיב קמי' דר'
ויוחל חזיל דהוה קל בדת כוכתא ת"ל בכל עבב יהיה עותר ושי' כפ"ו
עותר שתדם שרחה תת עניתו צער יהיה לו אכר ע"כ וכפ' ויקרא ע
ל"ב כה תתר יי' קול בדומה בשופר שהי בכי תתרוזים הבי תעין הלכה
יוחל דתתרחב כי תקדשת לתרת ושרחל תולן בלונתת דיחיים על
נחתיהן ויהיהן מהקקן לתחוית וכיבת ישרחל תתבכת תבית תלכת
לתיכך בתרייהן בשבתת דתחת תחרת תיכך בקדושתת ותכבה על
מדולתי ועל בני ועל בעלי כד בתתת תחת תתרחת תריב בחוב דתת
דחפירי תתשך בנוזה היכלת קדישת וביתת תתוקך בחפת כדין
תרוית בלת ותתרגיש עלתי ותעתי ותשת בלת לעילת עד תתר
דתלבת שרי כי ובעת תלבת לתהרות עלעת לתבו ובכו עד דתחת
כתה תוכלבין וכתה תשריין לקבלה ולת בקבלה תעתומין מכויה הה"ר
קול כתיה כשוב תי כבי תירודים ונו' ע"כ פ"ו הוה היה בתוכן בית
המקדש ותה היה מחוכן הבית פ"ר עד היום ותה היה תעבת פ"ת פ"ח
ביתי נהרגו תלפים רבבות בתוכ תדיעות תיתות תמלות כתוב יתר
מחוכן הבית והנירות שכתב נעשו כל זה יבין תדם ויסכיל בדעתו
על תה עשה יי' ככה לעשון ישרחל בנים וכתיב כריתות בסכיל ישרחל
מקבלין בתלת שב קדש ישרחל ליה"ד רחשית תבואתו כ"ל לחל
תשובתן בנין כתוב כבר תחרבתי ותכה תית כפ' ותתכון ע' תקע"ן מחתר כ'
הן עוד היום נחול לת עת לתסלף התקנה כתי קדש תוקמוה דכר שבול ותת תכן
יתערון כתשובה לקרוי קב"ה כוכות תוריית'ת יתוכון לתרחת קדישת ע' תקע"ן
ויתבושון מן נלות ותל ותלי יותת חד יהת בלונתת לישרחל ולת יתיר
הה"ר כתיב יי' שומיהם כל היום ותי לת יתוכון קב"ה תחר הן עוד
היום נחול לת עת תסלף התקנה כתי קדש תוקמוה דכר שבול
היום נחול לת עת תסלף התקנה כלת וכו ובלת עובדין דבתכן לחבל
תסותת חד לבו תשקן תמלן לשתעלל בתוריית'ת ותיקנקין ותימי ת
תוריית'ת ולכו רעו לתתר דיחיית ותכופת דתחבתביכון
דתת כוכות' דתוריית'ת יפקון ישרחל מן בלונתת ע"כ :

אינא כתומנר ק"ט שיר השעלות לדוד תה טוב ומה נעים לבתר תומנר
שבת תחים נם יחד כשתן הטוב על הרחש ונו' כתל ק"ל
תרחון שיורד על הרחי ניון כי שם צוה יי' את הברכה תייים עד העולם
ע"כ הנה ע"ל דף ס"ה ע"ב שורה ל"ד בכיאור מחתר פ' תמור כשתן
הטוב שיורד על התקן וקן תהרן נם קנת דף ע"ח ע"ב נם תיתת פפ'
בחלשת ע' ר"ב תסם קניהו כך שתבה סלקת טטוחיו דכל עתיהין
ומעת לעת ותיכון דת כדת כתב שבוע דקיק לת יהיו בלילה ותתת ותת וכו'
ע"ד ב' עלתין ניהו דת תקיק כ' עלתין וכלת בחילת דתקשת
עלילה תחת בתעלה ותתעלית בתרת דתך דנעיו לעילת כל תך שבוע
בנוזלת תהשוה שבוע כתים ושתיר דנעיו לעילת כל תך שבוע
דקיק ותך תוכת תהוה דלתעת תוכת כ"ת ע"ב ע"ד נתוכת נקיק כתוב נ"ב
והשוה לעילת שבוע כדבתיב תיב לת יהיו עיט ורוח דכלת הנותן
כים דרך וכתיב עוים עוים כתיבה כים דרכך ושבולך כמים כבים
ע"ב ע"ל דף ע"ח ע"ב ונו' נם לעיל כדף קי"ח ע"ב ודף ס"ו ע"ב ת
ועי"ד נם דף כ"ו ע"ב בסופו נם דף י"ט ע"ד שורה ט"ו בכיאור פסוק

יברכך יי' מציון וכו' והנה לעיל דף ל"ט ע"ג מחריך בסוד זה ואפס
קציהו כי כל זה הוא סוד באר כשדה וצריך לגוללו האבן בתחלה מעל
פי הבאר וכו' ע"ש גם בע' ד' מסוד אבן נגף ולזה כתב והתחתים
בדרך כתיב הנותן בים דרך ובמים עזים ועיבה ובאותו דרך הי' יורד
ובא הטל מראשו של הק"בה (כדכתיב שדאשי נמלא טל וכו' ובחרבן
בית המקדש תבירו על תבירו כי נתבטל כעו"ה בסוד שהארכתי חיל
ואזו יחדיו אמללו ע"ל דף מ"ע"ב ועג"ד ותבין כל זה הסוד והנה ע"ל
דף ע"ח ע"ד בסוד שביל ונתיב שורה מ"ב ז"ל והנה גם הנשם גי'
שביל עם הכולל ומשם נשמת משה וכו' ע"ש וביונת אלם דף ט' ע"ד
ומשה דכתיב בי' בכל ביתי נאמן ותמונת יי' יביט שפי' יביט התמונה
לנמצאות בכלל על הדרך שהוא יתברך מסתכל כה הוא רואה ללב
ומבין מה שהוא רוחש בלב בסוד דפק אחורים של שם ע"ב כי הוא
לבדו מגיע עד יסוד תבמה המתלבש בבינה זה מצד אחורים וזה מצד
פנים שכן פק"ד קס"א בגי' משה והוא מרגיש דפקו דלבא כחוט
השערה ואחורים אלה של ע"ב הם מספקים להחיות מעט ע"י קס"א
עץ החיים ע"כ וסוד יום הזה איתא בפ' פנחס ע' תמ"ט ז"ל שמעו
הרים את ריב יי' דצלותא ריב דאורייתא והאי קרבא דצלות' דערבית
עד עלות השחר וכו' דתפלת ערבית זמנה כל הלילה אלא דחכמים
עבדו גדר עד חצות ובג"ד ויאבק איש עמו עד עלות השחר מאן שחר
צלותא דערבית עד בקר דאברהם דאיהי ארבע שעות וישכם אברהם
בבקר בריש שעתא קדמאה בסוף השחר דאיהו נצח יעקב דתמן
למנצח על אילת השחר לנטלא נוקמא מסמאל דנגע בירך יעקב
דשמאלא דאיהו הוד דבי' אתמר כתנכי שוממה כל היום דוה הוד
מסט' דהוד אלף חמישאה אשתארת בי' מקדשא חרבא ויבישא ע"כ
וע"ל דף בסוד נקודת שרק ודף ס"ב ע"ב ובפ' ° וישלח ע' ש"ץ
אפס קציהו אית בבר נש רמ"ח שייפין כגד רמ"ח פקודין דאורייתא
דאינון למעבד אתייהבו ולקבל רמ"ח מלאכין דאתלבש' בהון שכינתא
ושמא דלהון כשמא דמריהון ואית בבר נש שס"ה גידין ולקבליהון
שס"ה פקודין דלאו אינון אתייהבו למעבד ולקבל שס"ה יומי שתא
והא' תשעה באב ולקבל סמאל דאיהו חד מאינון ובג"כ אמרה אוריית'
לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה את לאסגאה תשעה באב דלא
אכלי בי' ולא שתין בי' ובג"כ הוא הק"בה כלא ונרמז בהון רמז
ליעקב ויאבק איש עמו בכל יומא שתא ובכל שייפין דיעקב ולא
אשכח בר ההוא גיד הנשה מיד תשש חילי' דיעקב וביומא שתא אשכח
יום תשעה באב דבי' אתתקף ואתגזר דינא ואתחרב מקדשא וכל
מאן דאכיל בט' באב כאלו אכיל גיד הנשה ע"כ ובזה יתורץ קושיא
א' דאי' בברית מכוחה ניקוד ט' דף י"ט ע"ג קבלה היא בידך השנה
התשיעית ליובל שנה מובחרת חודש הט' חודש טוב מן הטובים ויום
הט' לחדש מן המובחר וכו' ע"ל דף י"א ע"ב וגם דף ק"ח ע"ב וכאן
בחורבן הבית היה בעו"ה בט' יום בחדש היה גזירת חורבן הבית אבל
לפ"ד א"ש כי יום זה נגד גיד הנשה אשר בו שליטת סמאל ובפ' ° וירא
ע' פ"ט ר' יהודה פתח ואמר עת לעשות ליי' הפרו תורתך עת
לעשות אלא הא אוקמוה אבל עת דא כ"י דאקרי עת כד"א ואל יבא
בכל עת כד"א לשמרך מאשה זרה ודא הוא ויקרבו לפני יי' אש זרה
וגו' ע"ל דף ט"ו ע"ד סוף ע"א מסוד זה) מ"ט עת בגין דאית לה
עת וזמן לכלא לקרבא לאתנהרא לאתדבקא כדקא יאות (ע"ל דף
ו' ע"ד והרבה פעמים כי אית קץ הימים וקץ שהוא ס"א שהוא קץ שם
לחשך וקץ הימין ולכך אית עת ואית עת) כד"א ואני תפלתי לך יי' עת
רצון כמה דכתיב ויעש דוד שם דכל מאן דאשתדל באוריית' כאלו עביד
ותקין האי עת לחברא לי' בקב"ה וכ"כ למה בגין דהפרו תורתך דאלו
לא הפרו תורתך לא אשתכח פרודא בישראל א"ר יוסי כגוונא דא אני
יי' בעתה אחישנה אמר ועם כל דא יומא חד איהי כנסת ישראל גו
עפרא ולא יתיר א"ר יהודה הכי אמרו אבל ת"ח רזא דאולפינא ב
בשעתא דכ"י אתגלייא מאתרהא כדין אתוון דשמא קדישא כביכול
אתפרשו דאתפרשא ה' מן ו' ובגין דאתפרשו כדין נאלמתי דומיה
בגין דאסתלק ו' מן ה' וקול לא אשתכח כדין דבור אתאלם ובג"כ
היא שכיבת בעפרא כל יומא ההוא יומא דנא (וזהו שאנו אומרי' אלהים
על דמי לך אל תהיה בסוד אלם) ומאן איהו: אלף חמישאה (היינו
סוד הוד כי הודי נספך למשחית כי מן הוד נעשה דוה) ובד ייתי
אלף שתיתאה דאיהו רזא ד"ו כדין ו' יוקים ל"ה בזמנא שית
זמנין עשר כדין שלימו ד"ו ו' סלקא בי' ו' נחתא כ"ה אשתלים ו"
עשר שית זמנין כדין הוו שתין לאוקמוי מעפרא ובכל שתין ושית
מההוא אלף שתיתאה אתתקף ה' וסלקא כדרגוי לאתתקפא וכו' ע"ש

מאמר פ' פנחס ע' תמט

מאמר פ' וישלח ע' ש"ץ

מאמר פ' וירא ע' רפ"ט

והנה ראה תראה מה דאי' במס' ע"ז דף ט' א"ר חנינא אחר ארבע
מאות שנה לחורבן הבית אם יאמר לך אדם קח שדה אלף דינרים
בדינר לא תקח במתניתא תאנא אחר ארבעה אלפים ומאתים ו
ושלשה ואחת לבריאת עולם ופי' רש"י אל תקח שהוא קץ הגאולה
ותקבץ להר הקודש לנחלת אבותיך ולמה תפסיד הדינר ע"כ ובמדרש
הנעלם פ' תולדות ע' שכ"ח ר' אלעזר בן ערך הוה יתיב והוה קא
מצטער בנפשי' עאל לגבי' ר' יהושע א"ל דחילו סגי עאל בי' דהא
אנא חמי מה דאתערו חברנא וכו' דבשתיתאי יהא פורקנא שפיר
(היינו כנ"ל בכל שתין ושית באלף השישי) אבל אנא אורכא יתירא
על אינון דיירי עפרא דבאלף שתיתאי לזמן ארבע מאות ותמניא שנין
יהון קיימין כל דיירי עפרא וכו' ע"ל דף קכ"ב הארכתי במאמר הנ"ל
אבל לפי פשוטה מי יוכל לספר ולפרש הגזירות שכי' בזמני' הללו מזמן
ת"ח עד שנת תכ"א היה הכל שפיכת דמים ועד היום לא נושענו כי
בעו"ה גבי א"ה נחשבנו כצאן לטבח וזה יכיחנו וזה יקיחנו ובפ'
ואתחנן ע' תקט"ו הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה בלא זכו
ובלא עובדין דכשרן אבל אסוותא חד לכו השקו הצאן אשתדלו ב
באורייתא דאשתקיו מימוי אורייתא ולכו רעו לאתר דנייחא לאתר
טבא וכסופא דאתסנתיכון וכו' ומן קדם עובדין בישין ההוא יומא
אתמשך ואתרבי הה"ד הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה כיון
דאינון משכין לי' להוא יומא השקו הצאן כמה דאתמר במלי דאורייתא
דהא בזכות' דאורייתא יפקון ישראל מן גלותא ישראל מאי קא מיירי
ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים עד דיתכנשו כל שאר
יומין עלאין וגללו את האבן ויגנדרון להוא דינא קשיא דהוא יומא
דשלט' על פי הבאר ע"ל דף ל"ט ודף כ"ד ע"ג) וכד אתגלייא האי
באר וההוא אבן לא שלטא מיד והשקינו הצאן וזמין קב"ה בסוף יומיא
לאהדרא לישראל לארעא קדישא ולאכנשא לון מן גלותא ומאן אינון
סוף יומיא ההוא דהיא אחרת הימים בהאי אחרית הימים ישראל
סכלו גלותא הה"ד והיה כי יבאו כל הדברים האלה והיה באחרית
הימים דייקא (ע"ל דף כ"ד ע"א אפס קציהו מה דאי' כפ' כי תשא
ע' של"ב והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בי"ת יי' בראש ההרים
מאן ראש ההרים דא אברהם סבא וכו' ומהו באחרית הימים הר בית
יי' אלא אחרית הימים איהו אילנא כלא מריפא ועד סיפי' אילנא
דטו"ר ואתא קרא לבררא באחרית הימים ואביק הר בית יי' דא טוב
ולא רע וכו' ע"ש וע"ל והיא כ"י בגלותא ועם אחרית הימים
דא קבילו עונשא בגלותא וכו' וקב"ה זמין לאתבא לה לאתרתא
הה"ד והי' באחרית הימים נכון יהי' הר בית יי' ודא הוא יום ויודאשרי
צל למעבד בשירותא דיומא אחרא כמה בזמנא דאתחרב בי' מקדשא
הוה ונטה צל למיעל הה"ד אוי לנו כי פנה יום כי נטו צללי ערב יום
וצל הוא סוף גלותא ושיעורא דהאי צל שית קמצין ופלגא ובגודל ר
דמשחא דבר נש גבר בין גוברין ודוכרנא דהאי רזא דבין חברא
דכתיב כי תמול אנחנו ולא נדע כי צל ימינו עלי ארץ כי תמול אנחנו
בגלותא ולא הוינא ידעי כי צל ימינו עלי ארץ לאשראה לון קב"ה עלי
ארץ זכאה חולקי' מאן דחמי לי' וזכאה חולקי' מאן דלא חמי ליה
וכו' ע"ש (ושמעתי כשם חכם מהור"ר משה סרוואל מקושטנדיב'
שגילה פי' במאמר הנ"ל ז"ל פי' סוף גלות שנת תנ"ז שהיא אלף ת
תקצ"ט לחורבן בית שני וזהו העת של יום וצל כי יומו של הק"בה אלף
שנה וצל הוא אחר חצי יום הרי לך אל"ף ות"ק ועוד כי ינטו צללי
ערב שהוא אחר חצות שיעור שית קמצין ופלגא פי' קמץ הוא מנין
מאתים ושלשים שית פעמים מאתיים ושלשים עולה אלף וש"פ ופלגא
דקמץ הוא קטו ס"ך הכל עולה אלף תצ"ה ופי' של ובגודל דמשחא
בשתמשך הגודל על האצבע הוא כמנין נקודת קמץ כי גודל יו"ד
ואצבע היא ו' וזהו צורת קמץ ומנינו ו"פ י"ו הוא צ"ו ופלגא ר"ל חצי
מנין י"ו הוא ח' סך הכל אלף תקצ"ט מחורבן הבית הוא סימן לסוף
גליותינו ומסיים סוד זכרון בין החברים זה פסוק כי תמול אנחנו ולא
נדע ר"ת תנ"ז היא אלף תקצ"ט לחורבן בית שני ואז נדע כי צל ימינו
עלי ארץ עכ"ל וא"כ לפי זה גם זה הקץ עבר ואנחנו לא נושענו
אבל ראה תראה בפ' פקודי ע' ת"לג ר' יהודה פתח אל תשמחי
אויבתי כי נפלתי קמתי וגו' מאן אויבתי דבבו דמלכא אחרא כמלכו
קדישא והאי קרא כנסת ישראל א"ל אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי
קמתי מה דלית הכי דכיון דתפול לא תיקום לעלמין אבל כנסת ישראל
אע"ג דנפלה תיקום וקמת וכו' דהא כמה זמנין נפלת כ"י בגלותא
ויתבא באינון מארי דבבו דכל שאר עמין עע"ז קמו עלייהו דישראל
לשיצאה לון מעלמא ולא יכילו כד"א על עמך יערימו סוד וכתיב כי

מאמר פ' שכח

מאמר פ' ואתחנן ע' תקט"ו

מאמר פ' פקודי ע' תלג

כעגו לב יחדיו עליך ברית יכרותו וגו' ועכ"ד אע"ג דעע"ז קיימו
עלייהו קב"ה לא אנח בידייהו ואם נפלו קמו דכתיב כי נפלתי קמתי
דהא קב"ה אוקים תדיר ואמינ' כ"י לחימר בההוא זמנ' דקב"ה יוקים
לה מעפר' דגלות' ותסתלק מיני' אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי
בגלות' ואשתעבדו בני קמתי בהאי זמנא ע"כ ובפ' אמור ע' קס"ט
ר' אבא פתח מי זה בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה זמין קב"ה ללבשא
לבושי נוקמא וכו' ע"ל דף ל"ה ע"ד גם בדף פ"ו ע"א גם בדף מ"ה
סדף ע' א' מביא האי מאמר ואפס קציהו שמביא על פסוק יי'
איש מלחמה כד בעא קב"ה לאגחא קרבא בהאי איש אגח בהו ק
קרבא דכתיב יי' איש מלחמה בהאי איש ממש ולא אגח בהו קרבא עד
דאעביר לי' שער' דרישבנין דישתלשלון משלשלהון ויתברון כל אינון
כתרין דמתאחדון בשערי הה"ד ביום ההוא יגלח יי' ע"כ ולזה כתבתי
שזהו פי' בגמ' בפ' הרואה דף נ"ו ע"ב הרואה ת
תגלחת בחלום ישכים ויאמר ויגלח ויחלף שמלותיו (ובפ' שלח לך
ע' שכ"ח פתח ואמר על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון על הר גבוה
האי ודאי הר העברים אתר דמשה אתקבר והא אוקמוה דשכינתא
תסלק לתמן ותבשר עלמא וכו' מה תבשר הנה יי' אלהים בחזק יבא
וזרועו מושלה לו הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו הנה שכרו אתו דקב"ה
כרוז בכל פמליא דלעילא ויימא לון אתכנשו ודאינו דינא מאן דמסר
נשמתי על קדוש שמי אגרי מאי הוא ואינון יימרון כך וכך מאן דסכיל כמה
אדופין וגדופין בכל יומא עלי מהו אגרי אינון אמרי כך מאן דאתענש
בכל יומ' עלי מהו אגריה אינון אמרי כך הה"ד הנה שכרו אתו וכו' ומהו
ופעולתו אלא כמה דכתיב מה רב טובך אשר צפנת וגו' פעלת לחוסים בך
דא הוא ופעולתו נגד בני אדם מהו אלא נגד אומות העולם אשר צפנת
ליריאך מהו אשר צפנת וכי מאן יגזול ויטול מן ידוי מה דהוא בעי למיהב
דכתיב צפנת אלא פוק וחמי עובדין דרחמנו דעביד קב"ה במה דאיהו
מחי בי' יהיב אסוותא במה מחי בשמאלא בימינא קריב ובשמאלא מחי
במה דמחי בי' יהיב אסוותא לעלם מצפון תפתח הרעה ובצפון מחי
ומתמן נפיק כל דינין וכל נזירין קשיין ובי' שרי כל אגר טב וכל טיבו
דזמין קב"ה למיהב לישראל לזמנא דאתי קרי קב"ה לצפון ויימא לי' בך
יהבית כל טיבו וכל אגר טב לבני דסכילו כמה בישין בהאי עלמא על
קדושת שמי הב אגרין טבין דיהבית בך הה"ד אומר לצפון תני ולתימן
אל תכלאי וגו' וכי ארחא הכי הוא והא כל ברכאן מסט' דדרום וכל
טבין דעלמא מדרום נפקי וכו' אלא בההוא שעתא יתער קב"ה לאברהם
ויימא קום דהא מטא זמנא דאנא פריק לבנך ולמיהב לון אגר טב על
מה דסכלו בגלותא ומגו דאברהם הוא בזבינו דלהון דכתיב אם לא כי
נורם מכרם דא אברהם הוא ליה כמאן דלא טב בעינוי ואחמי' גרמי'
כמאן דגבי דלהון על חוביהון יתיר וכו' א"ל קב"ה לאברהם ידענא
כלא איהו מה דאמרת לאנפין וכו' אל תכלאי אנא בעי לאפייסא לך
על בנך לא תמנע טיבו מנהון לא תמנע אגר טוב מנהון וכו' •
ובנ"כ אומר לצפון תני והיינו אשר צפנת ודא הוא מלה דתהא מבשרת
ותו מבשר זמנא תניינא בשעת' דשכינת' תסלק על טורא עלאה ותהך
ותבשר לאבהן מיד תהך לירושלים ותחמי לה בחורבנ' תיעול לציון
ותמן תקרקר קירא כמלקדמין על אתר בי' מותבה ועל יקיר' דילי'
בההוא אתר ותמן אומיאת דלא תטול מתמן ולא תיפוק עד דקב"ה
יפרוק לבנהא ודא חפצי בה יתבשר כמלקדמין ואמרת נהלי ורני
יושבת ציון כי גדול בקרבך וגו' מאן גדול בקרבך דא קב"ה דאיהו
אתי לגבה לאקמ' לה מעפרא דציון ויימא לה התנער מעפר קומי
שובי ירושלים ודאי ע"כ •

ואבין: בזה פסוקי ישעיה סי' מ' על הר גבוה עלי לך מבשרת
ציון הרימי בכח קולך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים הרימי אל תראי אמרי לערי יהודה הנה אלהיכם וגו'
דקשה למאי נפקא מיני' קאמר הרימי בכח אבל לעיל כתבתי מאמר
פ' ואראה ע' מ"ד ז"ל ואני ערל שפתים אי הכי אן הוא מלה דאבטח
לי' קב"ה בקדמיתא אלא רזא איהו משה קלא ודבור הוא מלכות דאיהו
מלה דילי' הוא בגלותא והוא אטיס לפרשא מלין וכו' ת"א כל זמנא
דדבור הוא בגלות קלא אסלק מיני ומלה הוא אטיס בלא קול כד אתא
משה אתא קול ומשה הוא קול בלא דבור ציון דהוא בגלותא וכל זמנא
דדבור הוא בגלות משה קלא בלא דבור והוא כי הקדמנו לעיל על הר
גבוה האי ודאי הר העברים אתר דמשה אתקבר וכו' כנ"ל דקשה
למה על הר זו דוקא לפ"ד א"ש כי משה הוא קול בלא דבור והשכינה
היא דבור בלא קול ועכשיו בעת הגאולה קאמר הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים כי כבר יצאת מגלות והנה ודאי הא דקאמר

מאמר פ' שלח לך ע' שכ"ח

מאמר פ' ואראה ע' מ"ד

הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו הוא כי הקדמנו לעיל כי לא
תתפיים מטרונית' עד שתראה נקמה באחרה אשת זנונים ובעלה
סמא כי בתחלה וכל קרני רשעים אגדע ולבתר תרוממנה קרנות צדיק
והקדמנו מה דאי' בפ' פנחס ע' תס"ח ופעולתו לפניו יעבר רגלי' דק'
מקנה ויתאחד הנה ע"ל דף ט' ע"ג מאמר הנ"ל כי לא תתייחד ו' עם
עם ז' אלא בשריפת חמץ וגו' ראה תראה דף מ"א ע"ד לכך
בתוך הכרוז שבא קב"ה לבשר כי גדול דא קב"ה בקרבך לאקמא לך
מעפר' אבל לא תתפיים וכו' לכך בתוך הכשורות קאמר ופעולתו לפניו
יעבר רגלי' דק' היינו שיתבטל האחרה אבל מה זה שבתוך הכרוז
הנה יי' אלהים בחזק יבא ודאי הפשוטה כי הוא סוד עורה והקיצה
עורה רחמין על ישראל והקיצה למעבד נוקמין לאינון דכפיין לון ורשי פי'
בחזק יבא על העכו"ם ליפרע הנה שכרו אתו מזומן אתו לצדיקי' ע"כ
והוא כנ"ל והא דקאמר יעבר רגלה דא פעל ק' מזכיר רק
האחרה לילית כי אז ממילא כולם יכריתון כי הקדמנו מה דאי' בפ'
שמות ע' כ"א יש רשע סמא מחריך ברעתו בההיא אשת זנונים וכו'
וממילא בשיכריתו להיא אשת זנונים ממילא כלם יכריתו אבל
העיקר ע"ל דף כ"ד ע"ג בשורה ד' אפס קציהו ובהיות שהגבורה
דעתיק המתלבש במוחא דא"א אתגניז בבינה ואז יחתו מריבו מריב
ו' ומשם ולמטה דוק היטב גם ע"ל דף פ"ו ע"א והוא כי איתא בפ'
במדבר ע' ר"לא ר' אלעזר שאיל לר"ש אבוי א"ל סימנא לזוונא ר
דיחודא מכין א"ל וכו' סימנא דא נקיט בידך והכי הוא כעין סחרא
דמדבחא דתנן ובא לו לקרן דרומית מזרחית מזרחית צפונית צפונית
מערבית מערבית דרומית א"ל והא לא יכיל עד דקבל עלי' בר נש
עול מלכותא בקדמית' וכו' א"ל כלא אמינא לך ובא לו לקרן
בקדמיתא ודא הוא עול דמלכותא לבתר דרומית דתמן הוא אילנא
דחיי ודא לאזדוונא לי' במזרח דאיהו חכמה דהא ת"ת מסט' דחכמה
קאתי ובנ"כ מדרום למזרח דיזקפא דדרום במזרח הוא ובעי ל
לאתקשרא כחדא דרום במזרח ומזרח דאתקשר בצפון כד"א וצפונך
תמלא בטנם בגין דהאי אשלים ומלי נחלין ומבועין וע"ד מזרחית
צפונית אינון חו"ב דלא מתפרשין לעלמין ומה דאתמר צפונית דאיהי
טמירא עלאה (היינו כאשר האחרתי בבאור מאמר פ' תולדות ע'
של"ב ואיזה מקום בינה ומסט' דילה נפיק צפון ודינין ומסט' דילה
מתערין אע"ג דאיהי רחמי וחידו וכו' לבתר צפונית מערבית דהא
מסט' דחכמה נפק ו' דאיהו תפארת ישראל ומסט' דבינה נפקת
מלכות שהיא ה' ובנ"כ צפונית מערבית וכו' ע"ש • וע"פ זה תבין
מאמר פ' ויקרא ע' י"ז אפס קציהו תניינא י"ה בגין דחכמה אפיק ה'
וסתים בי' ולא אתפרש' לעלמין מניה וכו' יו"ד אפיק ל"ה וכו' (ע"ל
דף ד') הרי י' וההוא נהר אנפיק מיני' ואתמשך מני' ולתתא תרין בנין
דנפקין מנייהו מסט' דחכמה יו"ד נפיק בן דהא אחיד בי' בי"וד ו
ואחיד בההוא נהר ומסט' דבינה נפקת בת דאיהי נהר תתאה וכו' ע"ש
א"כ יש שני נהרות ונהר עלאה בינה בזה תבין מאמר פ' אמור ע' קפ"ט
על פסוק כה אמר יי' אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם וכו' •
סתימא דמלה טיבו סני עביד קב"ה בישראל דארעי בהו באבהתא
ועביד לון רעיכא קדישא עלאה ליקריה ואפיק ליה מנו נהרא עלאה
יקירא בוצינא דכל בוצינין בגין דיתעטר בהן הה"ד כה אמר יי' בעבר
הנהר ישבו אבותיכם מעולם הנהר ההוא דאשתמודע דאתיידע מ
מעולם מאי קא בעי הכא אלא לאתחזא' חכמת' מעבר הנהר מעולם
אלא ההוא נהר עולם אקרי וע"ד בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם
לאחזאה טיבו וקשוט דעבד קב"ה לישראל ע"כ א"כ מדייק נהרא
עלאה משום דלעיל מביא שתי נהרות נהר עלאה בינה נהר
תתאה מלכות וזהו פי' כי הוא על ימים יסדה ועל נה"רות יכוננה
וע"פ מאמר הנ"ל מסט' דחכמה י"וד נפיק בן בזה תבין מה דאי'
בספר תקונים מנו עמודא דאמצעיתא מדבר אליו מנו שכינת' תתאה
וישמע את הקול לעילא מנו חכמה וידבר אליו מנו בינה ומאן שומע
לי' עמודא דאמצעית' ומילולא אשתמע לגבי שכינת' (ולפ"ד א"ש
כי הקדמנו קול הוא ת"ת ודבור הוא מלכות גם הקדמנו כי מסט'
דחכמה י' נפיק ו' וכנ"ל ומסט' דבינה נפקת בת שהיא ה' אחרונה
ולכך קאמר גם כאן וישמע את הקול מנו חכמה וידבר אליו מנו בינה
ולזה איתא בפ' נשא ע' רנ"א קם ר' חייא פתח ואמר אה"ה יי'
אלי"ם הנה לא ידעתי דבר כי נער אנכי וכי ירמי' לא הי' יכול
למללא וכו' אלא תנא ח"ו דאיהו אמר על דא אלא הכא תאנא מה בין
דבור לאמירה אמירה דלא בעי לארמא קלא דבור בעי לארמא קלא
וכו' לזה קאמר לא ידעתי דבר לאכרזא ולאוכחא ברוח הקדש ל
לעלמא

מאמר פ' אמור ע' קפ"ט

לעלמא ע״כ גם הקדמנו זה דאי׳ בפ׳ שמיני ע״ש ועיין דאיהו לאחרונה קלא לא שתיק לעלמין אתי מסט׳ דבינה ע״כ ולכן קאמר שם וידבר אין מגו בינה ככר כתבתי שזהו פי׳ הפסוק כבוד מלכותך יאמרו ו וגבורתך ידברו להודיע לבני אדם גבורותיו והא דקאמר האי לישנא אה״ה יי׳ אלהים ע״ל בדף הקודם : נחזור לבאר הפסוקים כי הקדמנו כי בינה תתלבש ביצחק ושם הוא הרמת קול ולכן קאמר הרימי בכח קולך ולכן קאמר מה רב טובך אשר צפנת כי בינה נקרא׳ צפון וכנ״ל ובפ׳ שמיני ע״ס ט ת״ח ישראל קדישין כל חיי עלמא דירתי כלא תלייא בההוא עלמא דאתי והוא אתר דיין דמנטרי שאדי וכו׳ ע״ש ולכך קאמר וצפון מהו היינו בינה שתתלבש ביצחק שהכל דין כי אני בינה לי גבורה והוא יצחק וקאמר וכו׳ שדי׳ כל אגר טוב כי בינה הנק׳ צפון והיא נקרא׳ עלמא לתת שכר לצדיקי׳ בעלמא דאתי והנה הקדמנו בעבר הנהר ישבו אבותיכם היינו בינה נהר עלאה והקדמנו כי משם דינין נפקו וכנ״ל הנה יי׳ אלהים בחוק יבא כזה פסוק ביום ההוא יגלח אד׳ כי יי׳ בתער השכירה מעבר הנהר במלך אשור וגו׳ ע״ל דף ע״כ ע״ד וגיל לבך והנה קאמר הנה יי׳ אלהים בחוק יבא וגו׳ כרועה עדרו ירעה וגו׳ מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וגו׳ ופי׳ רש״י כל זה היה בו כח לעשות וכ״ש שיש בו כח הללו ע״כ משום דקשה מה סמיכות יש פסוקים הללו אבל לפ״ד כי לעיל בדף קל״ו הארכתי מאמר פ׳ פנחס בביאור מאמר גער חית קנה עדת אבירים ומתעבר מיד חמן מעלמ׳ מאוזנת דילי׳ וכו׳ ועוד דאלין יתעברון מעלמ׳ וכו׳ מה יהא אומות׳ דלהון מרעה דעגלא והיינו שם ירעה עגל דא משיח בן יוסף וכו׳ ד׳ גליות עתידין למהוי וכו׳ ורביעאין לע״ב ופורקנין אלין יהון בארבע חיוון בשם יהו״ד דרכיב עלייהו ע״ל דף ו׳ ע״ב וכו׳ כי אית׳ בספר תקונים דף ל״א אפס קניהו דוק ותשכח ל״ב אלהים ספר תקונים דף ל״א
בעובד׳ דבראשית ודא רוח וירא אין מלאך יי׳ בלבת אש בלבת ר דאורייתא׳ ודא הוא כי יום נקם בלבי וכהון פועלים מ״ב אתוון דיהו״ד כ״ם וכלהו אתכליל בכ״ת שבע ואינון אב״ג וגו׳) ובהון אתכלילו ע״ב אלין אינון ז׳ שמהן דמ״ב אתוון אב״גית״ץ קר״ע ש״טן נג״ד יכ״ש בט״ר צת״ג חק״ב טנ״ע יג״ל פז״ק ש״קוצ״ית עלייהו אתמר שבע ביום הללתיך ובהון וישתחוו ארצה שבע פעמים יעקב דשויב לי׳ מעשו בגלותא דתמן בת שבע וכל דא הוה ידע יעקב ברוח דקודשא והוה דכיר אד״ני לגבי׳ ר״ל דאיהו אדון דנטיר לה ל לאדני בגלות׳ ולקבל שמהן אין אינון שבעה יומי בראשית ואינון מ״ב אתוון לבושין לעשר אמירן ול״ב אלהים דעובד׳ דבראשית ותלת אלהים דויכלו סליק כלא ע״ה לאחואה דתמן קבור בגלותא ההוא דאתמר בי׳ ואמרו לי מ״ה שמו ודא י״וד ה״א ו״או ה״א ושליטו ד דלילא בליל שמורים דהיינו ע״ב בתושבן בליל בי׳ נהיר מ״ה דאיהו שמא מפרש דגלות׳ דאיהו קבורה דשכינת׳ וכד ייתי ליל פורקנ׳ דילה אנהיר לה מ״ה דאיהו שמא מפרש בההוא ומב״בן שוא לאביו מ״ה כ בשתנה הלילה מכל הלילות דבי׳ משמים הביט יי׳ ראה את כל בני האדם ואם יתמהמה חכה לו אב״גיתץ ויקבור אותו בגיא ת״ן פ״ורה נ״וה לבנו משה נפון באורייתא׳ (קר״ע ש״טן) קרע דאיהו ביומא דאתמר בי׳ יהי רקיע בתוך המים י׳ מן רקיע איהו רק״י עיקר ייחודא ובי׳ קרע יהא ויהי מבדיל ש״טן דאיהו מבדיל בין מים למים וכו׳ (נג״ד יכ״ש) יוזא תליתאה כנד כל עמך אעשה נפלאות ב (בט״ר צת״ג) ביה תבר נהורין והמשיך לון קב״ד ואפר׳ הלבנה ובושה החמה (חק״ב טנ״ע) ביום׳ תניינא נפקו זרעים דאילנין בנין דאיהו מן בטן ואיהי ה׳ דאתמר בה ותשם בה את הילד ותשם בסוף דאורייתא׳ בנין לנטלא לי׳ בגלות׳ דעלי׳ אתמר כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו דאיהי נהר דאורייתא׳ דאיהו אור וכו׳ דבי׳ עתיד לאפק׳ מושיע והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע וגו׳ ביומא שתיתאה בי׳ (יג״ל פז״ק) יגלה פורקנ׳ זרע קדושי׳ ועלי׳ אתמר ינר סגדות ויעקב קרא לו גלע״ד ונדין איהו עני ותרין משיחין יקומון בגלו׳ דא חד לקבל בית ראשון דאיהי ה׳ עלא׳ וחד לקבל ב״ש דאיהי ה׳ תתאה י״וד ה״א ו״או ה״א מ״ה מן משה דשלי׳ ורכי׳ עלייהו ע״ב תליין מן יה״וד יה״ור יה״ור יה״ור ד׳ תנפין דאריה ד׳ דשור ד׳ דנשר וד׳ דאדם ואינון סלקין אף ומאתן וכו׳ וכלא אתעכיב עד דייתי שילה דאיהו מש״ה וכו׳ (שקולית ביומא שביעאה וכו׳ דא איהו כי יום נקם בלבי ועוד ללבי גליתי דא שמא דע״ב שמהן בי׳ יתבני עלמ׳ וכו׳ מקדש׳ אב״נ דאיהו דרועא ימינ׳ ובי׳ אתבני עלמ׳ דאיהי שכינת הק״ד עולם חסד י יבנה ואיהו חסד ע״ב שמהן ועלייהו אתמר הנה יי׳ רוכב על ע״ב קל וכא עננים ע״ב דא י׳ י״ה יה״ו יהו״ד הא הכא עשר אתוון ע״ב

בחושבן ותליין מנהון ע״ב שמהן ואין אינון וה״ו יל״י סי״ט וכו׳ עיין בפ׳ בשלח ע׳ נ״א ובפ׳ בהעלתך ע׳ רפ״ה (והא דיודיין ואין אינון וכנ״ל משום דיש עוד ע״ב שמהן גם כן מפסוקים הנ״ל שהכל במישור וה״ו יל״י סב״ט וכן כל הע״ב שמהן רק שם ע״ב שמהן הנ״ל ברוא דאבהן בתנ״ת דז״א ומא״כ ע״ב שמהן שהם דרך מישר הם בנה״י דז״א) וה״ו א״כי וה״ו כ״ת וא״ו י״ג מכילן דרזוי עלייהו אתמר וברחמים גדולים אקבצך (והנה סוד זה ע״ל דף ו׳ ע״א׳ אפס קניהו כד תיעול א׳ בין ו״ו ואתעביד ו״או לקיים בך ובישרא וברחמים גדולים אקבצך וכו׳ ע״כ שמהן ויסע ויבא ויט דא וא״ו וה״ו א״כי ו״הו וגם ע״ל דף ה׳ ע״ב אפס קניהו ואיהו דנדיל בתליסר מכילן דרחמי דרמיזין בתלת תיבין ו״הו א״כי ו״הו דאיהו ו״או) ואילין אינון תלת עשר מכילן דרחמי׳ דברת עמהון משה לאפקא להון לישרא׳ מן גלותא ואית בהון ע״ב תיבין דאינון חסד דרועא דימינ׳ ובהון רי״ו אתוון בחשבן דגבורה ואינון אתוון מתכנשין פחת תיבין ודא איהו יעבו״ר ע״ב רי״ו ודא איהו הנה יי׳ רוכב על ע״ב ק״ל ודא איהו י׳ י״ה י״הו יהו״ד י״וד י״וד ה״א י״וד ה״א ו״או י״וד ה״א ו״או ה״א ואינון כ״ו אתוון ונפקין מן י״ה י״הו יה״וד ודא איהו הנה יי׳ רוכב על ע״ב ק״ל בההוא זמנא יי׳ כגבור יצא כאיש מ מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על אויביו יתגבר בתרועה ע״כ וכו׳ ע״ש הזה הדברים נפלאים ובזה קאמר לעיל במאמר פנחס ו ופורקנין אלין יהון בארבע חיון דשם יה״וד דרכיב עלייהו ע״כ והוא מובן ע״פ הנ״ל גם אית׳ בספר תקונים דף כ׳ אפס קניהו שביעאה כמראה הקשת אשר יהיה בענן מאן ענני׳ דא חסד דסליק ע״כ ובי׳ אתא קב״ה בעב הענן בעבור ישמע עמא לצללא עם משה ובודאי ע״כ דאיהו חסד אתחזיי׳ קשת דאיהו צדיק בגוונוי נהירין דאינון תלת גוונין דתלת אבהן ובי׳ אתכלילן ובג״ד אתמר בצדיק ויכ״לו דסליק ע״כ דבי׳ אתכלילן תלת אבהן וכו׳ ובאלין עלת גוונין וראיתי׳ ל לשכינת׳ (ופי׳ ע״ל דף ו׳ ע׳ וכל שיח השדה אלין צדיקי׳ דאינון ממט׳ דצדיק ח״י וכו׳ ע״ש ומזכבים אחד) לזכור ברית עולם דצדיק איהו אף שתיתאה יוכי השמי׳ ונטיל בימינ׳ דאיהו חסד כליל ע״ב ובגינה אתמר ואתה לך לקץ ותנוח בצדיק תעמוד לגורלך ל לקץ הימין דאיהו ימינ׳ דבי׳ כי עין בעין יראו בשוב יי׳ ציון (ר״ל כי אית׳ בפ׳ נשא ע׳ רמ״ג תאנא לית נהירו לעינא תתאה לאסתחא מאדמימותא מאוכמותא בר כד אתחזי מהאי חוורא דעינא עלאה דאקרי טוב עין ולית דידע כד נהיר עינא עלאה דא קדיש ואסחי לעינא תתאה וזמינין צדיקי׳ וכאי עליונין למחמי בחכמת׳ דא הה״ד כי עין בעין יראו אימתי בשוב יי׳ ציון וכתיב אשר עין בעין נראה אתה יי׳ וכו׳ ע״ש ולזה קאמר לקץ הימין דאיהו ימינא דבי׳ כי עין בעין יראו בשוב יי׳ ציון ונטיל בע״ב דעמוד׳ דאמצעית׳ דבי׳ ויהי מבדיל בין מים למים (היינו אפס קניהו ע״ל דף ו׳ ע״א ודף כ״ח ע״ד בסורה ג׳ אבני שיש טהור ובדף ל״ה ע׳ א׳ והוא מאמר פ׳ בראשית ע׳ ק״לד בסוד אבני שיש טהור גם בדף ל״ו ע״ג אבני שיש טהור אינון יי׳ וכו׳ ע״ש דאסיים ובג״ד א״ר״ע לתלמידוי כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים לא הוו שקילין אבני שיש טהור לאבנין אחרנין דאינון חיים ומיתה ע״כ וכו׳ כי הארכתי לעיל כי אבני שיש הם סוד כתרי תורה בסוד אני יי׳ הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן משא״כ תורה שהיא מעץ הדעת טוב ורע שיש אחיו למנא׳ ולזה קאמר ונטיל בע״ב דעמוד׳ דאמצעית׳ דבי׳ ויהי מבדיל בין מים למים) ובגינה אתמר ללבי גליתי ולאברי לא גליתי אית בכל דרא ודרא כפום זכוון דלהון בכל מאריה דדרא כפום דרגא נוטים אבתריה ואם חובי׳ מתרבים עלם אידחיי׳ פורקנא עד דרא אחרא ובג״ד כל קיצים כלו וכלא תלייא בתיובת׳ וכזכוון דמארי מדות דכל דרא ודרא אבל קץ וזמן דשוי קב״ה לא תליין בזכוון ומדות דכל דרא ודרא אלא בי׳ תלייא הה״ד למעני למעני אעשה ואעשה למען שמי ובגין דא כל קץ דכל דרגא כפום זכוון דבני נשא איהו וקץ דקב״ה לא תלייא בזכות דלהון ע״כ וכו׳ ע״ש ובזה תבין מה שכתבתי לעיל בהלכות ברכות לבנה בפי׳ מזמור שאומרים קודם ברכת הלבנה הללו את יי׳ מן השמים עד חק נתן ולא יעבור יכוין כי יעבור גי׳ רפ״ח במספר רפ״ח ניצוצין כמספר דוד מ״לך מ״י וק״ס גי׳ רפ״ח ע״כ ר״ל כי זה הזמן של הק״בה הנרמז בתיב׳ יעבור ע״ב רי״ו וזה חק ולא יעבור ואז רוח סערה עושה דברו ואז וירם קרן לעמו וכנ״ל והנה ע״ל דף ס״ג ע״ב נ״ד יסוד הפסוק מי מדד בשעלו מים שהוא סוד ע״ב שמהן אשר כאמר ללבי׳ גליתי בזה תבין סוד פסוקים בישעי׳ סי׳ מ׳ הנה יי׳ אלהים

אלהים כחזק יבא וגו׳ כרעה עדרו ירעה וגו׳ מי מדד בשעלו מים ושמים בזרת תכן וגו׳ לרמז אתה אומר הנה יי׳ אלהים בחזק יבא וגו׳ אבל אימת יהי׳ זה וקאמר מי מדד בשעלו מים וכנ״ל אשר בו רמוז ע״כ והנה הקדמנו כי יש הרבה קצין הנרמזים במ״ב שהן אבל קץ וזמן דשוי קב״ה לא תליין בזכוון אלא בי׳ תליא הה״ד לאמרו אעשה והוא שאינו תתליין ותנביה קדבינו למעלה הייבו קץ הלק כנסת ישראל וכ״ת אין לנו זכות לזה אנו אומרים ותושיענו למען שמך אבל ראה
מאמר פ׳ ואתחנן סוף ע׳ תקי״ח
תרומה מה דאי׳ בפ׳ ואתחנן סוף ע׳ תקי״ח פתח ר׳ שמעון ואמר כי היא חייך ואורך ימיך ת״ח על כל תבלין דעד קב״ה כד יעאלו לארעא דישראל נורא דאורייתא הוה מ״ט דשכינת׳ לא אתיישבת בעלמא אלא באורייתא ולא מתיישבא לעילא אלא באורייתא וכו׳ דכל זמנא דאורייתא אשתכח עמיה יכלא לאיקם בעלמא הה״ד כי הוא חייך ואורך ימיך לשבת על האדמה סתם (קיצת מלכות) ואי לאו כתיב על מה אבדה הארץ וכתיב ויאמר יי׳ על עזבם את תורתי עד דהוה יתבי אתא ר׳ שמעון כו׳ אמר ודאי הכי הוא ודא הוא רזא לאשכחא בספר׳ דרב המנונא סבא ואוקים קרא ברזא דכנסת ישראל דכתיב שארה כסותה ועונתה לא יגרע וכו׳ ומאן דמנע אורייתא גופי׳ כמאן דכסב (ס״א שארה) מאכי׳ דאתיתא ומנע לה מיכה דהא אשתארת כארמלתא
ולא ארמלת׳ הה״ד היתה כאלמנה ע״כ והנה סוד שארה ע״ל דף כ״ד ע״ד אפם קיהודלית הנאה ותיאובת׳ לרוח קודש בהאי עליוח את אורייתא דהאת וכלא איהו מפרנס לה וכו׳ ע״ש בדף הנ״ל וע״ל דף
מאמר משפטי׳ ע׳ קע״ד
כ״ח ע״ג סוד ישראל ומפרנסי לאביהם שבשמים ובפ׳ משפטים ע׳ קע״ד שארה כסותה ועונתה לא יגרע תלת אינון אלין שאין עלאין דעין לא ראתה אלהים זולתך וכלהו בעלמא דאתי ואתמשכן מתמן חד מנייהו שארה משיכו דנהירו דנהיר באורח סתים מונא לן דין כלא ואקרי יב״ד בנקודת אלהים שארה בהיפוך אתוון אשר ה׳ ודאי משר שמכה לאתו ודא הוא שאל״ש (כי ז״ל בפ׳ ויחי ע׳ תקי״ז ת״ח משר שמכה לאתו דא הוא את דכלא מאשרי לי׳ ומאי איהו עלמא דאתי דעלאי ותתאי מאשרין לי׳ ומכספין לי׳ שמיכה לאתו ע״כ כי הארכתי לעיל ובכתבי האר״י ז״ל מהטה בפ׳ שמות ע״ב קס״א יש בהם ז׳ יו״דין והם עגולים ז׳ נקודות שיש בשם יה״וד שהיא כוללת כל הבינה שהוא יְהֶוִֹד בניקוד אלהים הם ז׳ נקודות ז׳ יו״דין הרי נרמז סוד המזון הזה בו׳ נקודות אלהים לרמז כי מן אלהים שהיא הבינה נמשך מזון אל ז״א וגם נריך שם אלהים עמו ירמוז אל המזון כיון שכבר רמזנו בנקודותיו וכו׳ כי המזון נקרא שארה והענין כי אלהים במלוי יודין גי׳ ש׳ דשארה והאחורים הפשוטים דאלהים (כזה א׳ אל אלה אלהי אלהים גי׳ ד׳) וכללות שם אלהים א׳ והוא א׳ דשארה וכללות ה׳ אותיות אלהים ה׳ דשארה הרי כי שארה שהוא המזון נרמז ג״כ בשם אלהים וזהו מה שכתב בסבא משפטים שארה כסותה ועונתה וכו׳ אילין אינון ג׳ שהן עלאין וכלהו בעלמ׳ דאתי ואתמשכן מתמן כי הם בינה הנקרא עלמא דאתי עוד אמר שארה בהיפוך אתוון אשר ה׳ פי׳ כי הבינה נקרא אשר כסוד אשר הוצאתיך מארץ מצרים כי בינה היא אשר הוציאנו מארץ מצרים (בסוד נ׳ נפלאות כי ע״י שער הנ׳ של בינה יצאו ישראל ממצרים גם אותיות
שארה פי׳ מזון המשך מ״ה עלאה היא בינה ודע כי שם בן מ״ב שהוא אב״ג ית״ץ וכו׳ והוא בחסד דבינה וזה המזון הנמשך מאת הבינה נמשך עד חסד שבבינה ומתלבש בו וע״י גוונים ז״א הרי כי הוא הרמוז בשם אב״גית״ץ ונודע כי שם ב״ן מ״ב יוצא מבראשית עד ב׳ דבהו תמות כי שם אבגית״ץ רמוז במלת בראשית ובראשית הם אותיות שאר בית כי מזון הבינה הנק׳ בית (כי הקדמנו לעיל דף מ״ב מה דאי׳ בפ׳ בראשית סוף ע׳ ק״לט האי קול גדול דאיהו כאשתי ולא אשתמע איהי בית לחכמה עלאה וכל נוקבא בית אקרי ע״כ כסותה שם בפ׳ משפטים פרישו דמלכא דא יפיכו אחרא דנהיר לה ונטיר לה תדיר פרישו דלבושא דמלכא דפריש עלה אלנ״ה דא כנגדו כה תדיר דלא אתעדי מינה והאי איהו כסותה (ראה תרומה לעיל דף פ׳ ע״א שמא קדיש דאקרי אלה דא הוא לבושא יקירא וכו׳ ע״ש גם ע״ל דף קי״ב
בזוהר חדש דף נ״ט
ע״ד כל הע״ד ובזוהר חדש פ׳ בלק דף נ״ט ע״ב ויפול יי׳ אלהים תרדימה על האדם ויישן כד ברא קב״ה לאדם קדמאה ד״ו פרמפין ברא הוו ואתחבן כחדא בלא פרודא מ״ט כגון דכתיב וכר ונקב״ה בראם בלא פירודא וכו׳ מה עבד קב״ה נסר לי׳ נסירין ונסל לנוקבא מיניה ואתקין ליה בכמה תיקונין וקשטו בכמה קשוטין ואלביש בכמה לבושין וכו׳ אתקין ליה בכמה קשוטין קשטו ליה שבעין ואינון שבעין כנוס דאורייתא כמה תקונין תקין, לה תלייסר תקונין ואינון תלייסר מכילן דאורייתא כמה לבושין אלביש לה שית לבושין ואינון שית סדרי משנה שית סדרין דאורייתא בשית אנפין כל הני תקונין וכל הני קשוטין וכל הני לבושין עבד לה קב״ה תמן בגנתא דעדן ולבתר ייתיה אל האדם וכו׳ ובעינן לון ברכת חתנים ורזא דא דרך כוכב מיעקב דרך וקשיט ותקין ההוא כוכב דאתנטיל מיעקב (והוא כי אית׳
מאמר כי תצא ע׳ תקמ״ה
בפ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ה בכב עלי׳ אתמר דרך כוכב מיעקב דדרגי׳ ביומ׳ תליתאה וכו׳ כתיב ויהי ביום השלישי בהיות הבקר דבי׳ בעית קב״ה למיהב אורייתא לישראל בת יחידה למאני עמיה שבת מלכתא דאיהו יום שלישי כליל תלת ענפי אבהן שכת מלכתא וכו׳ ע״ש דף ל״ז ע״א) בג״כ בניכה יתגלי מאן דיתגלי בנין דעל דא הוה אתי לנבה ואיתמשך מעילא לתתא וקם שבט מישראל דא אילנא דחיי וקם כד״א והקמותי את בריתי וכד יהא דא ומחן פאתי מואב וגו׳ כל אינון סטרין דאתאחדן באילנ׳ תתאה יתעברון מני׳ כדין ויאמר אדם ואת דא זוגא איהו ומכין דעידונין ועינוגין לאשתעשעא כחדא ולא כאחד זמנין דסט׳ בישא אתאחד׳ בינגא אבל השתא לית ערבובי׳ דסט׳ אחר׳ עצמא אל עצם ומעצמי בלא שתופ׳ אחר׳ דבים ובשר מבשרי עצם מעצמי בהירו דאספקלריא מאם ובשר מבשרי מלבושא ממהוא מלבושא דאתלבש כי׳ בהורא עילאה דילי לוזא יקר׳ אשה בשלטנות׳ עלאה על כל עלמ׳ דלא תעדי לעלם כדין תדיק ותסיף כל מלכותא והיא תקום לעלמיא ע״כ וכו׳ ע״ל דף ט״ו ע״ג ויבן יי׳ אלהים את הצלע וכו׳ גם לעיל דף י״א שלעת הבתולה ישתא סעגרי אורה עוד סוד כסותה ע״ל דף כ״ה ע״ד אפס קניהו כוונא דאית נדיק ד דוכוני לאהרא לעטרונית׳ ולאפשט לבושי דקדרונית׳ ולקשטא לה בגוונין נהירין דרזין דאורייתא׳ וכו׳ ע״ש ע״ל דף ל״א ע״ג ומאחר גו שסם כאמר ולקשט אותה בכ״ד קשוטין ע״ש באריכות כאחר למאמר משפטים הנ״ל ועונתה מאן איהו דא יפיכו דעלמ׳ דאתי דבי׳ כלא יי׳ נכאות איהו ודא איהו דנהיר בכל נהורין סתימין עלאין דאילנ׳ דחיי דבי׳ עונה שמירא דמתמן נפקת וכ״ד בעדונא ובסופ׳ דעלמ׳ דאתי וכו׳ ע״ש וסוד פעונה הארכתי הרבה בסוד יחודים ונרופי׳ של שמקן ע״ל דף נ׳ ודף נ״א כי כל אלב יוקרב קץ הגאולה ע״ל דף ט״ ע״ב טעם שנקראים מארי מתניתין בשם מיילדות ושם פי׳ עסקת בפרי׳ ורבי׳ ואז יקויים ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד והנה פסוק הנ״ל הנה יי׳ אלהים בחזק יבא ופעולתו לפניו כנ״ל מביא בישעיה פסוק כזה הנה שכרו אתו ופעולתו לפניו וגו׳ כי יום נקם בלבי ושנת גאולי בא ואביט ואין עוזר ואשתומם ואין סומך ותושע לי זרועי וכו׳ ראה תרומה בחלק דף נ״ח ר׳ יהושע אשכחי׳ לאליהו דהוה קאי אפיתחא דמערת׳ דרשב״י א׳ אימת אתי משיח א״ל זיל שאלי׳ לדידי׳ וכו׳ אזיל לגבי׳ א״ל שלום עליך ר׳ ומורי א״ל שלום עליך בר לואי א״ל לאימת אתי מר א״ל היום אתי לגבי אליהו א״ל מאי אמר לך שלום עליך בר ליואי א״ל אבטח לך ולאבוך לעלמא דאתי א״ל שקורי קא שקיר בי דאמר היום אתינא ולא אתא א״ל הכי אמר לך היום אם בקולו תשמעו ע״כ וכדאי׳ בגמ׳ כל הקצין והכל תלוי בתשובה וכאשר הארכתי לעיל :

הלכות ראש השנה

חנה אית׳ בגמ׳ אחורי אר״י ולא אחורי אשה ר״ל כי מזל אב היא אר״י או תתחיל לעשות תשובה ולא אחורי אשה כי מזל אלול הוא בתולה ואז נאמר ״אני ״לדודי ״ודודי ״לי ר״ת אלול ר״ל אם אדם עושה תשובה שלימה ואז דודי לי עושה הק״בה חפץ ורצון של בני אדם ובכוונת שלימה דף כ״ד יתפלל אדם שלא יהי׳ שוקן פסול לא בו ולא בזרעו לא בהרהור ולא במחשבה ובשיטא כדבור ובמעשה אל כל ימיו יפחד מן העבירה וישוב בתשובה שלימה לפני הא בלב שלם ובנפש חפיצה כאומרו ומל יי׳ אלהיך את לבבך ואת לבב ו זרעיך ויכוין כי ר״ת את לבבך ואת לבב אלול ר״ל שכל ימיו ישב בתשובה לפניו ית׳ כמו חודש אלול שהוא חודש שבירת ודכיאת ה הלבבות כי הם נשברים ונדכאים כלם בתשובה ובתחנונים כן יתשוב וישב כל ימיו כי אז תהיה תפלתי נשמעת בלי דבר שמתעלב אותה שמתוך כך יהיה אהוב למעלה ונחמד למטה ויכיר את בוראו מ מאהבת לבו וזהו אומרו לאהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען סייך כי היא חייך ואורך ימיך לעולם הבא שכלו טוב וארוך ע״כ הנה איתא בפ״ק דשבת דף י״ג אמר רב יהודה אמר רב מעשה בשל ציון המלכה שעשה מעשה לבכה ונטמאו כל הכלים ושברתן ונתנם לגורם

והנה הקדמנו לעיל על פסוק ויגבר ה׳ אלהים ווי לעלמא דאינון אטימין
לבא וכו׳ ולא כמצא בהון עוד בגלותא ושכינת בגלות ולא למשה דאיהו
בהדיה וכו׳ וכנ״ד משה לא מית ואדם אתקרי איהו ובגיני אתיו בגלות׳
בתרא ולאדם לא מצא עוד בגלות וכו׳ א״כ כך׳ משה בשם אדם. איתא
נמ׳ תס׳ יבמות דף כ׳ ○בפס׳ יבמו׳ דף כ׳ את מספר ימיך אלו שני דורו׳ וכה משלימין לו לא זכה
פותחין לו דברי ר״ע וחכ״א זכה מוסיפין לו לא זכה פותחין לו אבל
נמ׳ פ״ק לפי זה קשה איך התפלל משה שיכנס לא״י הלא איתא ○בפ״ק דקדושין
קדושין ופ״ק דסוטה ופ״ק דסוטה בן מאה ועשרים שנה אנכי היום שאין ת״ל היום אא היום
מלאו ימי ושנותי ללמדך שהקב״ה משלים שנותיהם של צדיקים מיום ליום
ע״כ ודאי אם הלכה כחכמי׳ דאמרי זכה מוסיפין כדין ביקש משה לכנס
לא״י אבל אם הלכה כר״ע דאמר זכה משלימין לו א״כ מה התפלל אבל
פ׳ מאמרות יש הוכחה מכח דוד דהלכ׳ כחכמי׳ דאמרי זכה מוסיפין לו כי איתא○בי׳
מאמרות הובא בילקוט אדם ערך דוד מה שחטא דוד כנ״ע וכו׳ כדי
להצדיק את הקב״ה בעיני ההמונים שלא יתמהו לומר לא זכה דוד להיו׳
חי נקיי לעול׳ע״י פירותיו ותשבחותיו ע״כ רק אם כאמ׳ דהלכ׳ כחכמי׳
דאמרי זכה מוסיפין לו א״כ י״ל דלכך חטא שלא יאמרו אבל אם הלכה
כמ״ד זכה משלימין א״כ אין לו תירוץ שלא יאמרו איך לא זכה הרי הדין
נותן זכה משלימין לו ושנותיו של דוד היה רק ע׳ שנה שא מוכרח לומר
שהלכה כמ״ד מוסיפין לו וא״כ כדין בקש משה לכנס לא״י אבל ודאי
מ״פ משפטים אם חטא בת שבע כי חטא א״כ מוכח כל הנ״ל אבל ראה תרא׳○במ״פ
ע׳ק״ז ע׳ק״ז אמם קניהו ויכחס דוד את בת שבע אשתו שהדותא דאשתו היא
דאודעכת לגבי׳ משעת ימי ברא׳ ורזא דמלת׳ מלכות׳ דלעיל׳ דאיהו
אתעביד רגלא רביעאה׳ דמרכבת׳ עלא׳ ע״כ וכו׳ע״ש א״כ כיון שנעשה
דוד רגל רביעי לכרסיא א״כ ע״כ בת שבע איננו חטא ולמה לא היה חי
וקיים שא ע״כ כמ״ד דאמר זכה משלימין לו. בזה יתורץ המשך פסוקים
ואתחנני אית׳ כמגלה עמוקו׳ת תוס׳ קדבר שי דב״ר הסרמז דוד ברגל
רביעי דלכאור׳ קשי׳ מאי זה בעי הכי לפ״ד א״ש כי ראה הקב״ה שמשה
מתחנן לכנס לא״י הלא שיב׳ דר״ע דאמר זכה משלימין לו שא ע״כ הוא
סובר דהלכה כחכמים דאמרי זכה מוסיפין לו רק מי יכריע והנה ודאי
משה רוצה להכריע כחכמי׳ מכח דוד שחטא בבת שבע וכנ״ל והשיב לו
הקב״ה אדרבה מן דוד מוכח שמשלימין שהרי דוד הי׳ א׳ מרגלי המרכבה
א״כ ע״כ לא חטא ואעפי׳ לא הי׳ מאריך ימיו שא ע״כ משלימין לכן אל
תוסיף: ווהו פי׳ הפסוק כתלי׳ רגלי עמדה במישור במקהלי׳ אברך את
ה׳ כי אית׳ במ״פ פסחי׳ כתבתי לעיל ביום הגמל את יצחק מאי ביום הגמל
את יצחק עתיד הקב״ה לעשות סעודה לצדיקים וכו׳. לאחר שאוכלין
ושותין מתנין לו כוס של ברכה לאברהם לברך וכו׳. אומרים לו לדוד
טול אתה וברך אמר להם אני אברך שנ׳ כוס ישועו׳ אשא ובשם ה׳ אקרא
ע״כ וכול׳ מקשי׳ הלא דוד חטא בבת שבע ואמאי הוא אמר לי נאה לברך
אבל לפ״ד שהוא הי׳ אחד מרגלי המרכבה א״כ לא חטא בבת שבע ולו
נאה לברך איתא ביומא ע״ו דף הלא היא כתובה על ספר הישר מאי ספר
הישר א״ר חייא אמר רב רבי יוחנן זה ספר אברהם יצחק יעקב שנקרא
ישרים ע״כ ולזה קאמר דוד רגלי עמדה במישור בין האבות א״כ מוכח
דלא חטאתי נאוי במקהלים אברך את י״י ובזה יתורץ גמ׳ במסכ׳ מגילה
שאל רבי עקיבא את ר׳ כתוני׳ הגדול מפני מה האריכת ימים סלקיק יתיב
בדקלא וכו׳ והשיב לו לא עמדתי על מדותי דאמר רב כל המעביר על
מדותיו מעבירין לו על פשעיו ע״כ דלכאור׳ קשה למה לא הי׳ קשה לשו׳
אדם למה האריכת ימי׳ ומה השיב לו אבל איתא שם במסכת יבמות גבי
פלגנת׳ הנ״ל שהקשו תו״ם והא דאמרינן בפ״ק דחגיגה גבי מרים מגדלא
נשיא שבי׳ מאי קא עביד חוינא נורבא מרבנן דמעבר במילי ומוסיפנ׳ ליה
אר״י דיוחא אפי׳ לר״ע דאין זה תוספת כיון דנגזרו לשום אדם ע״כ א״כ
לפי זה לעול׳ משלימין רק דזה איכו נקרא הוספה כיון שנגזר לשום אדם
לכך לשום אדם לא הוי קשי׳ מפני מה האריכת ימי׳ כי סבר דהלכ׳ כחכמי׳
דאמרי זכה מוסיפין לו אבל ר״ע דסבר זכה משלימין הי׳ קשה לו מפני
מה האריכת ימים והשיב לו כתירוצו הלא תוספו׳ כתבו מה שנגזר לשום
אדם וכותבין לאחר אין זו תוספו׳ ולמי כותבין איתא בגמ׳ חזינא גורבא
מרבנן דמעבר במילי אוסיפנא לי׳ ולכך ר״ע דשאל מפני האריכת ימים
וכדין השיב לו מימי לא עמדתי על מד׳ תי׳ וא״כ אפילו אם הלכה כמ״ד זכה
משלימין אין זה הוספ׳ ווהו פי׳ הפסוק יראת י״י תוסיף ימי׳ ושנות רשעי׳
תקצרנה דלפ״ד א״ש יראת ה׳ תוסיף וע״ז קשה הלא אליבא דר״ע דאמר
זכה משלימין אבל הקדמנו ע״פ תו׳ מה שנגז׳ לשום אדם וכותבין לאחר
אין זו הוספה לכך קאמ׳ נ״כ יראת ה׳ תוסיף ימים ושנות רשעי׳ תקצרנה
וא״כ לא הוי הוספה וכדי לתרץ קושי׳ הנ״ל משה מן התורה מנין וכו׳ כנ״ל
לתרץ בתחלה פסוקי׳ בתלים גל עיני ואביטה נפלאו׳ מתורתך גר אנכי

בארץ אל תסתר ממני מצותיך איתא בפ׳ יתרו ע׳ קס״ו ○בשלות הקן מ״ס יתרו ע׳
קס״ו כתיב שלח תשלח את האם ואת הבנים תקח למען ייטב לך רזא דעלות
עלאה דלא אתייהב כי רשו לאסתכלא ואצטריך לשלחא מנו׳ שקליא
ואסתכלותא בי׳ ואת הבנים תקח לך דכתי׳ כי שאל נא לימים ראשונים
למאל מקצה השמי׳ ועד קצה השמי׳ אבל לעיל׳ מקצה השמי׳ שלח תשלח מדעיונך
מ״פ בראשית ע׳ מ״ו ובדא כתי׳ והארכת ימי׳ ע״כ ובפ׳ בראשית ע׳ מ״ו והבוא היכל אקרי ה״א
זעין ולא מיין וכו׳ ברזא דא קיימא את י׳ הא׳ אית לה חיים רתיכין וכו׳
נאין אקרון כפלאו׳ רזא דא בעי דוד למיקם על חמש רתיכין אלין כד״א
גלעיני ואביט כפלאו׳ מתורתך קאי ה׳ אתעטר ברזא ד׳ כ דאינון חמשין
נאינון פלאות ע״כ וקשה ע״ו היאך התפלל דוד גל עיני ואביט נפלאות
הלא האי ה׳ שהוא סוד (הוא סוד היכל בינה דכתי׳ כי אם לבינה תקרא
וכתיב שלח תשלח את האם מדעיונך וכ״ל דדוד הי׳ לומד כפשוטה האי
פסוק על מצות מעשיות שלח תשלח את האם ואת הבני׳ תקח לך וכזה
והארכת ימים אי׳ בקדושין דף ל״ט כל העושה מצוה א׳ מטיבין ומאריכין
ימיו ונוחל את הארץ ופריך ורמינהו ומאריך בנמ׳ ומשני כל העוש׳ מצוה
א׳יתרה על זכיותיו מטיבין לו ופריך ורמינהו כל שזכיותיו מרובים
מעונותיו מריעין לו ומשני רבא אמר הא מני ר׳ יעקב הוא דאמר שכר
מצוה בהאי עלמא ליכא דתניא ר׳יעקב אומ׳ אין לך כל מצוה שכתובה
בתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחיית המתי׳ תלויה בה בכבוד אב ואם
כתיב למען יאריכון ימיך למען ייטב לך ובשלוח הקן כתיב למען ייטב
לך והארכת ימים הרי שאמ׳ לו אביו עלה לבירה והביא לי גוזלת ועלה
לבירה ושלח את האם ונטל את הבנים ובחזירתו נפל ומת היכן
אריכות ימיו של זה שא למען ייטב לך לעה״ב שכולו טוב למען יאריכון
ימיך שכולו ארוך א״כ אם אני לומד הפשוטה פסוק מוכח דשכר מצוה
בהאי עלמא ליכא איתא בי׳ מאמרות מ״ד ח״כ פ׳כ״ו בבריית׳ בפרק
החולץ דתניא את מספר ימיך אמלא אלו שני דורות זכה משלימין לא
זכה פותחין לו דברי ר״ע וקסבר מפלו הוסיפו לו וכו׳ כי שכר מצוה
בהאי עלמא ליכא להוסיף בשבילם בני חיי ומזוני וקדן ביכהו והיא
קיימם לעולם הבא והוא דעת דר״ע איתא בהכותב סוף בבא מציעא
בענין דבי חייא ובכין אמר משיב הרוח ומוריד הגשם בכר ידוע
סד מיתות הן מיתת מקרית דכתיב או במלחמה ירד ועיד מיתה
מחמת חטא ומיתה טבעית ולכן תקנו לומר בוכרינו לחיים
דפ״ לחיים מלך חפץ בחיים שהוא כנד מיתה מחמת חטא
ע״ד החפץ אחפץ במות הרשע וכנגד מיתה טבעית למענך
אלהים חיים שהוא כאי ע״ז יכול להתפלל כל יחיד אולי יזכה
כאליהו וכריב״ל עד כאן. ואם כן ע״כ: כאומר דשכר מצוה
בהאי עלמא איכא נייהא ואותן מעשה דשלות הקן קאי על כוד התורה
ולכן אמר דוד גר אנכי בארץ כי שום אדם לא יכול לחיות
לעולם משום דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא והראיה מכח מעשה
של קן צפור ואם כן ע״כ. דלא קאי שלח תשלח על כוד שער כ׳
שתשלח מדעיונך רק כפשוטה לכך התפלל אם כן הוא גל עיני
ואביטה נפלאות לשער ה״כ ובזה יתורץ נמרא מכח משה דבתחלה
שאל מצא קן צפור בראשו של אדם מהו ואחר כך שאל משה מן
התורה מנין ששנותיו יהיו מאה ועשרים שנה כי בתחלה לא יכול
לשאול משה מן התורה מבין שחייו הוא מאה ועשרים הלא שכר
מצוה בהאי עלמא איכא אם כן יכול לחיות לעולם כי מוסיפין לו
וכ״ת אותו מעשה דקן צפור הייתי אומר זה קאי ששער ה״כ שלח
תשלח מדעיונך והקדמנו כי שני חייו של משה היה כמנין שמך כי
משה זכה לבינה ככתבי האר״י ז״ל כי ימצא חלל באדמה לא נודע
מי הכהו כי אדמה גימטריא נ׳ ושם אין שטן ואין משחית עד כאן.
כי מבינה ולמעלה אין שום שליטה. ולזה שאל בתחלה מצא קן
צפור בראשו של אדם מהו אם יש אדם שיוכל לזכות לשער הנ׳
והשיבו לו ואדמה על ראשו היינו שער הנ׳ על ראשו: ואם כן לפי
זה יכול לזכות לשער הנ׳. ואם כן על כרחך שכר מצוה בהאי עלמא
ליכא: ואם כן על כרחך משלימין לו לכך שאל משה מן התורה
מנין ששנותיו הם ק״ך שנה ולא יותר ומביא ראיה בשגם הוא בשר
והיו ימיו מאה ועשרים שנה ונ״ל לעיל דף ע״א ע״ד שורה מ״ו
שמביא האי פסוק בשגם הוא בשר כי בשמת משה היה מסוד בינה עיין
שם ואם כן לפי זה יהיה כפשוטה מצא קן צפור בראשו של אדם היינו
על משה שנקרא אדם שזכה לבינה והשיבו לו ואדמה על ראשו כי
זכה לשער ה״כ וע״ז שאלתו משה מן התורה מנין שזכה לשער ה״כ
ומביא ראיה בשגם הוא בשר והא ראיה והיו חייו מאה ועשרים

כתיב השמע קול שופר ועם לא יחרדו' איתא בכתבי האר"י ז"ל דע כי שני מיני דינים הם סוד ש"ך ניצוצין של בוצינא דקרדוניתא היינו גבורה ונקרא כן שנותן קצבה וכדי שתבין הנה איתא בכתבי האר"י ז"ל פירש בוצינא דקרדוניתא שהיא הנותנת קצבה ומדה ונקרא קו המדה והטעם כי החסד הוא מתפשט בשפע בלי קצבה אך הגבורות שהוא דין נותנת קצבה אל השפע שלא יתפשט יותר מהראוי אל המקבלים והנה כל בח"י הגבורות נקראים נצוצין מהאש החזק כי היו דוגמת ניצוצין היוצאים מהאש) ולזה קאמר שני מיני דינים היינו ש"ך ניצוצין וגם יש פ"ר דינים והם סוד מנצפ"ך (וסוד זה אבאר לקמן) והנה שופר זה כולל ב' מיני דינים אלו והנה היד כאילו בשופר היא משלמת החשבון והוא כי הלא אותיות ש"ו של שופר עם הי"ד פרקין של האצבעות האוחזין בה הם סוד ש"ך הנצוצין ואותיות פ"ר משופר הם סוד מנצפ"ך וה' אצבעות היד הם המשלימים לסוד פרה אדומה כי ה' הם גימטריא עד כאן . עיין לעיל דף י"ח ע"ד סוד שני דינים הנ"ל ש"ך ופ"ר אם כן שופר מרמז על סוד הדינים ולזה קאמר השמע קול שופר ועם לא יחרדו גם איתא עוד כוונה בסוד שופר כי(ש') דשופר מרמז על שם אלהים במלוי יודין פ"ו דשופר הוא שם אלהים כפשוטה ו"ר דאלהים הוא אלהים ברבוע כזה א' א"ל אל"ה אלה"י אלהי"ם ובסוד תפלין אפס קציהו כבר כתבתי לך מסוד גרופין פתות שהם נקראים מוחין אשר סודם כרמוזין בתפלין .

והנה בכתבי האר"י ז"ל כי בתחלה באים מוחין דקטנות וכאשר באים מוחין דגדלות אזי המוחין דקטנות הם סוד בתים אל המוחין דגדלות שהם פרשיות התפלין ולכן הם רמוזים בבתים עור לבדו ולכן צריך שיהיו שחורים כי הקטנות הם דינים .

והנה הקטנות הוא שם אהים והנה אלהים ביודין גימטריא (ש') ונרשם בתפלין וזהו וראו ממך כי כל היראה הוא מן שם אלהים וזהו וראו כל עמי הארץ כי שם יהוד נקרא עליך ויראו ממך ר"ת שם י"י נקרא הוא שי"ן ובשם שופר נרמזו כל שמות אלהים ולזה קאמר השמע קול שופר ועם לא יחרדו כי קול שופר גורם היראה .

בהאלשיך דף רכ"ח | והנה בספר °האלשיך קדוש יאמר לנו על פסוק כי תצור אל עיר וקרבת אל עיר להלחם עליה על איש צדיק הבא להחזיר בתשובה את זולתו יהיה מי שיהיה שהוא עיר קטנה ואנשים בה מעט הם רמ"ח איברים ושס"ה גידים (וכדאיתא ביוסכת נדרים אמר רבי אמי בר אבא מ"ד עיר קטנה ואנשים בה מעט וגו' . עיר זה הגוף ואנשים בה מעט אלו האברים ובא אליה מלך גדול וסבב אותו זה היצה"ר וכו' .) ואמר שלא יתחיל להשמיע ברוגז וברעש קולו פן ינעל בו ויתפקר בו ביותר אלא וקראת אלי' לשלום כאומר אליו הלא איש בן טובים אתה וגם אתה כאחד מהם (כי זהו פ"י א תוכיח לץ פן ישנאך הוכיח לחכם ויאהבך היינו כנ"ל שלא יאמר תכף מעשיו הרעים אדרבה דבר לו הלא חכם אתה להבדיל בין טוב לרע וזהו אל תוכיח לץ שיאמר לו לץ אתה רק הוכח לחכם דבר לו שחכם אתה רק צריך לתקן מעשיך אז ויאהבך ובפרשת קדושים ע' קב"ה לא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך פקודא דא לאוכחא לההוא דחטי לאחזי ליה ליה רחימו סגיא דרחים ליה ובגין דלא יתענש איהו דהא בקב"ה כתיב את אשר יאהב י"י יוכיח וכיון דקדוש ברוך הוא עביד ואוכח למאן דרחים ליה יוליף בר נש מההוא ארחא ויוכח לחבריה : קדוש ברוך הוא במאי אוכח לבר נש אוכח ליה ברחימו בסתרא אי יקבל יאות ואי לא שארי ליה ולא אוכח ושביק ליה ייזיל ויעביד רעותיה: בקדמיתא אודע ליה בסתרא בגין לאוכחא ליה ולאתערא ליה דלא ידע ביה בר נש דא איהו בינו לבינו אי יקבל יאות ואי לא אודע ליה בין רחימו כגונא דהכא דבא הוא בעלמא יהיב ליה שלטין בגרמיה ואתו רחימוי דקדוש ברוך הוא ואודען ליה אי אית ביה אוכח דייתוב מניה ולפיין במליה אי יקבל יאות ואי לא אוכח ליה באתגלייא במחוגיה בבני דכלא מלחשן עליה וייתון לגביה אי יקבל יאות ואי לאו שארי יתדיה למעבד רעותא ולא יתקיף ביה לעלמין וכגוונא דא אצטריך להוכיח לחבריה וכו' . תו הוכיח אי איהו בר נש דיכסוף לא ייחא ליה ולא יוכיח ליה אפילו בסתרא אלא ייחא קמיה כמאן דווש עמי מלין יאתדכין וכגו אלין אלין יהבר מאן

דעביד האי אוכח כך וכך . בגין דאיהו ידע בגרמיה וישתכיק מההוא חובה ועל דא הוכח ואם לאו תוכיח ולבתר את עמיתך באתגלייא' מכאן ולהלאה ולא תשא עליו חטא דהא כיון דבר נש אוכח ליה ואודיון לאוכחא ליה באתגלייא לא יסלק קמיה ההוא חובה דעביד דאסיר ליה ודאי אלא ייחא סתם וכו' דקב"ה חס על יקרא דבר נש אפילו בחייבא ע"כ . וכוה יובנו' הדברים הנ"ל) וקאמר באופן שעל ידי דברים טובים יושבו את הרשע להפיא למוטב שאם פתח דבריך תדבר ותאמר אין לך תקוה אם לא בסגופים קשים ותחת תתשופת מק יהיה ותחת תגורה נקפה ותחת פתיגיל מחגורות שק ותחת חלוקי פשתן דקה מן הדקה וכו' שק ואפר תציע תחת אכול מפתכים וממתקים לאמן כרעב תאכל ומים כמשורה תשתה אך לא לכל הימים כי אם כשנים וכחדשים וכשבתות אך בימי החול אל תאכל ואל תשתה שלשת ימים לילה ויום כי אם לא תעשה כן במה תתכפר עון אשמתך כי רע ומר עזבך ה' . והנה אם כדברים האלה תדבר אליו הלא יקוץ בך ותעלה חמתו באפו ויאמר לך הלהרגני אתה אומר אם כח אבנים כחי ואם בשרי נחושה אם יש בי כח הרף ממני ויקום ברח לך אל תוסף דבר אלי לכן לא זו הדרך רק וקראת אליה לשלום דברים טובים נחומים לדבר ולומר וזה ה' שואל מאך כי אם שתעזב דרכיך הראשונים ותתחרט ושוב מאשר לא עשית טוב והשמר פן ואל תשוב אל הדברים ההם או כדומה לזה ואכול ושתה ולבוש ככל המון ישראל ואז כראותו כי לא ה' הכביד עליו לא יקשה עליו וישמעו ואחר אחלות לתת עליו התחלת התשובה עוד ישוב המוכיח להוסיף ולאמר כי אם אכול ושתה את אמרתי לך אך לא כל הימים כאנים כי אם וקראת לשבת עונג ושמחת בבקר ובמאן ביין ושכר וימי פורים ור"ח ובכל סעודה מצוה ולא שיהיה לאלא בטנך רק לעשות רצון קונך אשר צוך אכן ביתר הימים טוב מעט לצדיק כי הרבה יין עושה רושם וכו' ועוד מעט ישוב יוסיף ידו ואומר לו גם אכול בשר הרבה לא טוב כי מרבה בשר מרבה שמחה: ושמחה מה זו עושה רק וזה גם עתה כי בכל ענג יהיה מותר וכו' לכן תתענג על רוב פשעיך כי תהיה חטאתך נגדך תמיד ותדע מה למעלה ממך עין רואה ותביט מוכו יתברך ועוד מעט יאמר אליו הלא ענבת אל לבך ועוד מעט לצומות אשר שחת בעונותיך ומתי תעשה גם לצומות זה אשר התעגנת בדשן תמשה הרעה ואשר כתנאית וירוס לבך כי יעצתי כי יפה תענית להלום עמך מעונג וכו' : ולדכא תחת רגליך יצר הרע כי נאה נאה עליך לאכדך על כן קרא צום ואם יקשה בעיניך לא כל הימים כי אם שנים או שלשה בכל חדש וכאשר תראה עשה כאופן שמעט מעט תגרשנו מכל תענוג בני אדם וכו ומכל ומעשיו הרעים וקנו לקו תביאהו ותטעהו בג"ע לאט לו כי אם מענגות נפשו יהיה הולך ומוסיף עד שק ואפר יציע ושב ורפא לו . וזהו אומר וקראת אליו לשלום עכ"ד וד"ח פ"ח אכל והו כל השנה אכל בהגיע ימי רצון ר"ח אלול כתיב קרא בגרון אל תחשוך כשופר הרם קולך והגד לעמי פשעם ולבית יעקב חטאתם כי אחרי שאת מי לא יירא והוא כי הקדמנו כי בחודש אב עול אריה הוא . °ואי' במס' יומא דף ל' ז"ל חמשה דברים נאמרו באש של המערכה רבוצה כארי וכו' ופריך והתניא א"ר חנינא סגן הכהנים אני ראיתי' ורבוצה ככלב . לא קשיא הא במקדש ראשון הא במקדש שני ע"כ ולפ"ד כי בחודש אב נחרב הבית שהוא מזל ארי . ואית' °בז"פ בראשית ע' כ"ז פתח ואמר ובניהו בן יהוידע על רזא דחכמתא קא אמיא מלה סתימאה איהו ושמה נרים (ונלע"ד כי גילה סוד מופלא בזה כי אית' בכתבי האר"י ז"ל בסוד כוונת ק"ש ז"ל תכוין דרך קיצור כי שמ"ע הוא שם ע' פי' כי המלכות נקרא שם ע"ל דף פ"ה ע"א . והנה בכתבי האר"י ז"ל כשמאריך בסוד זה קאמר ו"ל וכל זה רמוז בפסוק ובניהו בן יהוידע ב"ן איש ח"י כי הלא כבר באמרנו שיש צדיק עליון ויש צדיק תחתון . צדיק עליון יוסף שהוא בסוד מיין דכורין . וצדיק תחתון מיין נוקבין כי שרשם מן דכורא כי הלא הוא סוד הבוא דוחא דיהיב לה בעלה בביאה ראשונה . והנה בניהו"ן פי' ב"ן יהו"ן כי ב"ן הוא ב"ן הנז' והוא ימין כי בא מצד הזכר בביאה קדומה כי שדכורא נקרא ימין סוד הה זד והנוקבא נקרא שמאל סוד עטרא דגבורה וכל זה רמזו בפ' ויצא עבין דאל דיתבי בין תרי צדיקי' ואמנם כל אותם הצדיקים שהיו מגלים מ"כ נקראי' על שם בניוון והוא ובניהו בן יהוידע אחד מהם וזהו בניהו ב"ן יה"ו כי יה"ו שהם ג' אותיות ראשונות שהם ע"ב ס"ג מ"ה ואות ה' רביעית תתאה והוא בו"ס ב"ן יה"ו :

גמ' מס' יומא דף ל'

פי' מאמר מופל' בפרשת בראשי' ע'כ"ז

ותצמח נקיה"ן כן תיפח יי כמו שיסיפוד נקיה"ן על ח"י כך כ"ח ע"ב ודף
תיתעקר נקיה"ן כן תיפח יי והנה כ"ן ת"י נ"ע וכו' ל"ל דף כ"ח ע"ב ודף
ע"ח: ונתבין הכתב: לשמוד הקשה וכיוצא בזה יהיה על
רוח הקדושה קח לתיתי מלה מתיתין ויהיו ושמח נריס כן תיפח יי
דרך ת"י ענינו רב מעלים מתרגם דכל שובדין וכל חילין שלמלין בעון
דכללה נקבלין מיניה ה' נכחות ויקח חות הוא כלל יקלין דיזיה רשים
ע"פ בריתשית הוה ורב מלכה(ובמ בריתשית ע' קפ"ח שפט יעקב תשליה ליה
ע' ק' לאחרא נוסף מלים בגין דחיהו נוסף יוסף גרמי ולא נוסיף בגין
דנרמיין חיכון מיילין ומסריין לבר"ה ובלהו נקבי מקהוף מרין · ודניין
נכחות חקרי ח"ט בגין דכל נכחות ומסרני אילין מיניה נקבי ופל"ד
ע"פ בריתשית נחזוי בחיכון ובזות אחלו בחרא ע"כ וכו' ל"ל ריקה תרלה כב'
בריתשית ע' כ"ה ובני יוסף ובניימין הוה בבניימין הוה דבין כשורש
ע' כ"ה ריש ליה קב"ה לאחרי המשרה לנקיבת ככקב ישראל בגין דנקיק כלה
כתוב וישר הכ"ל כי ישרים דרכי ה' נקיקים יבלו בם עד כאן)
ונקוק"ב מעלים מקבלת לחי תילב"ב ויקיעת רב מבלה מאן לתב
נפיק מאן דנרע לתת לחבר ולאחר מקבלו דנרע עלאה מתיתאה
סס ע' ע"ב דעין לה ריתה (והנה כוד זה מסם קניהו אה דחית" כב"ל ב'
ע"ב ל"ל ונחיק חד רחיקת ניאוכת דכלה וכלה והמיכת דכלה
וכו' לחל ושל בחשם חלה עלמין וכו' ע"ל דף ע"ח ודף ע"ב ע"ח
וע"ב ותבלה פלאים ותבין לשה נקיה כשם מקבלת) ונקלחל
בית הכה שני מלילל מוחב תרין מקדשין הו קיימין בניפיה ו
ואתוכו מיניה מקדש ראשון ומקדש שני כיון דחיהו מתעלם דהוה
בגיד מלעילא לתתא כביכול הוה ככה לון וחריב לון ושיבי לון
וכרקיע קדישא כפלא ה"ל ואפי כתוך הגולה ההוה דדבק דלקדי
מכי הוה בתוך גלולה לחוץ על נהר כבר דגניד נפקין דכמוקין
מיומי ומבומי ולא מבניך בקדושתא כדאי הוה דכתיב ומבי יחדב
ובבא יחדב כבית דאשון ובית שני כבית שני וכבניך דל הוה ככה אף
אפי לכילל מוחב דחיהו מחב דקמפתיל וכו' בזמנין קדמאין כד הלי
מבי הוה אשתך מיומי לבתתא הוו ישראל קיימין באלימי דהכחין
ובקבין לכפרת על נפשייהו וכדין הוה כחית מלעילא דיוקנא דחד
מלייה והוה חמחן על נבי מדבחן רבין על טורייה וכבל קדבנין
כבבר מקלף וכל כלבין הוו מתפרחין ולא נפקין לבר כיון
דנרמיו מוכין חיכו כחית לגו דנינן בלתתא ובקטיל לבהמת מלייה
בלא בעי למיהב ליה טרמי בקדישתא כביכול קטיל ליה הוי מבה
לה לחדי ואף בקבר לבעיבים דבמרת בחבל בשת לבלה לשיכל בגין
בכי הוחו בקבר אחרת בחבל בחת נקבת ובדרת לחד בלבה לשיכל בגין
ומה שמי ההוחו מלייה לחבבתי לחבבתי מלייה ומה שמיה ההוחו
בלבה של חל"ן דלאו חיהו בכלל חדם שלא בלבה ואמני בלבה ע"כ :
ע"פ בריתשית וכזה נתבין מ"ם ק"ל חסם קניהו נחמו ואתברו כ' חבודין
ע' קל"ב דחיכון בית חשון וכית שני ואיהו נביחו דנדיק יחבר ובם בבית
רחשון דחיהי שכינת' וכו' בגין דחסתלק מבוך בביהמ"ד ל' לחין קוף
וכו' ע"ל דף ס"ב חסם קניהו ובכר לבקיע מעבון דת כיכה לחסתר
בגן דת שכינת' וכו' ע"ס עד נמיתת ונס ע"ל דף כ"ו ע"ב ושוב לחתכל
ל' שמיות לחתמצחת ונס ע"ל דף ל"ח ע"ב כי סס מקור ומס
בחמד רשעים הכי מיכל נבריל וכו' · נס סס ל' דחיהי לחיכון
מיכל חייה וכו' כי סס חסרוס בניחור · ואה תבין כי סס
דשכר הקדושה ל' דחייה ה' דשר ד' דשכר וכו' על ל' קטרין דכר כמ
כגד שלו שון מסחקף לף ושיחה דבמן רוח בשרה היינו מסחל
ולבך כל ומן מ"ש עובדים בית יובד בחין דחייה היינו מיכלל
בחלת רבה וכב"ל · ובחבוד רשעים הכ"ל רבה שיחיי מוד
ע"ב שסקך בחסתך מן מוד בחמך על ידי הסס בחבוש כוה · ר' יט ע"ג
יבו' ד' בחסר הכל מבחוקך לעיל דף ו' · ונס ע"ל דף י"ח ע"ג
ומשכיליס יזהירו כסס עובדים בחמד התורה יזהירו ניחטרין לחל
כיוכר ניחטרין ע"כ ס"ג ע"ה כ"ן וכו' והוח כחסר הלרכתי כי
כלבה חת בחתן בחיהי בביבתת והס דש ע"ב ונס ד"ן ול"ל
דף כ"ב ע"ב בחמד ובחוכלי' יזהירו חין בלבה בחתן בחיהי ובקדוי
ונעשיה כי בחשם הס מוד חון דל"ף ובדיך לבחשיל מוד לחיר חון בכ"ל
בגין ר"ם בחמן דד"ם ע"ב ונס ב"ן שהר שולם בחיכון קס"ו וכ"ל דף
י"ח ע"ג לחסר זה מוד וחוחי מסם לל ספר וכחתר כחבתי לעיל
עיש בחיהי ובחשיע וכחב חת וכרון בכפ"ר : ולה בקחתי
ע"פ בחיכון ע"ח ערובין דף כ"ח ע"ב לחין ובקר בקין חפלים הרבה חסר
עולה חוחי רבי חלעזר בחתלב בחיה דוחה בלבקיפה שחין לה
חיכוח עד שבח חפלה ושעה חיכוח בהיכל דבחיב בקיפה שחין לה
מחבת כבריחה ע' חקי"ו

חלבים דבר חי לח יבכל בהבחה חבלת חבלת.

ומשלים שעשה חיכוח לעזר פ' דב"ה ר' חומי כלי שלחיכוח לחיתו בסם ע"כ.
לפ"ד שבחתר כי חסם קניהו שבחלבתי בדף כ"ב ע"ד ע"פ בחבני
כחר' ר"ל שמחתיל בחחר סוד שבבית בלים מביח ר"ל בעין ספר חורה
שהוח רוח לבעיר לחסן חורה שבבתב ליה לח טבעיס ולח
קטנות ולתי חנין ולחות ובבעין עין טבע"ח בשלש השנוים
בבה לחותיות הס הכלים והבקודות הס הבגולים על הבקודות
שבבה בח"ו בבסס שלהם ובשבית הכלים הס פרטו לחותיות על הבקודות
הבקיבת בבש ובשלהן על הכלים והס בח"י חנין על לחותיות ולחר
כך בעת הת"ין יהי חור מ"ה בחחד מחמח ח"ק והס הבקיבת טעמים
וכו' · וע"י שקריאה שחדם קורח ומחעיק בו בסוד ת"ת שהוח
שתיה שבבתב חת הטעמים ולת הבקודות ע"י קריחתו · ולכן בקריאה
כי הטעמים לו הבקודות יש לחדם הרגש ובדמד בקריאתם הס מוריס
בחיותיות המלבים שחורו לחחיות ע"י הטעמים שבלהן ונס ע"י הבקודות
שחורו וכו' : עיין לעיל בדף הכ"ל נס עיין לעיל דף ק"ל ע"ד לוה
בקאר שבריחה חוזה לבבישה שלין בה חומים חוזה דזיקא חלון חומים
בזיקא עד שבח שלמה ושעה חומים בהיכל דבחיב בקיפה שחין לה
מחבת כבריחה ע' חקי"ו
נס חבי עד בחן · כי חיתת בבריחת קדושין ע' קע"ו רבי יצחק
בתת לך חור לבי בקשו בבי חת בבך ל' ר' חבקש וכו' · חבל הלי
קרל בחר לבי בחמד לך חור לבי דוד חבל חור בגין בבבת ישראל לקבל
חבל קדישא ואתי חור לך חור לבי לבני עלמא ולחזור לון לבי וכו' ·
מחחר בבריחת קדושין ע' תע"ו חם ט"ת
פנחס ע' תע"ו
בבריחת פנחס ע' תע"ו חבל בבי בחן בן שלמה בקרל לב וגם בפרשת פנחס ע' תע"ו חם ט"ת
לחבבתה בתיב בחבבתה יפר לחן בחבת יסוד בחבת ואיהו בתיב לה יהב
עיש בבליל ל"ב בבינתה דאיהו לב"ב חלבים חם ט"ת בבוכה בחתקרי
בבוכה ל' בבבת ואתי בבבת ואבון בבבת"ר : ולה
עד בחן כי לוה בחבתי לעיל בל בחוחל בבנ"י בשקר ון העולם
לבסוד הכ"ל בי זהו חלקתה לי"י בשפלתן ובחשר יי"ם חסס חת ידו ובבר
ישראל ובחיות בי חה נחיך להחשיך לחלכות גם הבקדושה ולחי בחיך
הבולה כי כ"ר בקר' ל"ר ולוה בחשר בשעה שחיך שלחה שרובין וכו' ל"
ליהיו לבסוד הכ"ל יש ת"ת בקול ובחמד חס חכם בל"ר בשחי לבי בס
ל"ר ע"ל דף ט' בחלבה עד בוף דחסיים כל החולחל בבנ"י חין לו
בחלבות ולבך בשחביה חס בחמר פרשת בחיות ע"ב על בבת
עלבונה דחלהיחיה לחינון דחורים בה דבו יהיהה חיכה ובשה בחיכון
חה דחיהי בחחבת בברבת דף ט' היה קורח חת שחע ולח בחיע בחיכון
לי חבחיו לי יפת כי חין לעיל דף ס"ה ע"ל שחע בלבות בקרל בה כי יש
בה רש"י בינתון ושם ב"ן בב"ל וכו' עיין שם · ולוה יעין לעיל דף
ל"ט ע"ד ולהיות שתיבות שחע חתרו על זה לבך בשעת ק"ש בחיך
להשים יד על העינים וחזה ק"ש של רבי יהודה שהיה מניח ידיו על
עיניו עיין לעיל וחזה פלחי וכהיות שבל זה הסוד לקבל בן בחתיבו
כחבר בחרבתי לעיל וכב"ל נס עיין לעיל דף ק"ד ע"ח בבחיור
פרשה פרט ו"ה ע"ם דבריס בפלחים וכהיות שזה הסוד בתגלה
בבחיור פסוק ובכיהו בן יהודע בן חיש ח"י וכב"ל ולוה חירחו בפסוק
לחד וכביהו בן יהודע בן חיש ח"י רב בפלחים וגו' · עד בל הפסוק
חתרו בל סוף ב"ל תירחת הגלות ושוב תקוה לוה: והבה בלבות ערב
ראש חדש דף ק"ל ע"ג הארכתי בחחתר פרשת בריחות ע' כ"ו בסוד
כי"ם חסרון חסר בלבי בלבוחיים סוד חחתר הכ"ל בחיתת עבה ל"ל בתת
ואתר ובביהו בן ה"י ועיין וכו' · כי חדי"ה ניטרייה רי"ו סהם
ניטרייה נבוד"ם חבל נרוך לחבר כולן בחלבות כדי שיהיו ע"ב
שמות חשר בחתר בלבי עלייתו ואז ישתבלו הכלבים ועיין לעיל דף
ס"ו ע"ג על בסוק כי חוק בי חיתר חערוך חסס קניהו כי כמו שיש
בקדושה ס"ד ומ"כ כן יש בקליפה על בסוק בני בכרי ישראל ולכן בקיפה
כב"ל כי כמו שיש בקדושה כ"ן שהוא ס"ג כן יש בקליפה סוד בלב
ניטרייה כ"ן חשר עליו נחתר הליטה בבפני חיד בלב יחידי ע"כ
וזה בחיכון בבריחות בחתר שבת בחי לעיל בחלבות ט"כ והיה בחריש
ע' תקי"ו חחתר בחיכון יהיה הר בית ר' · וכו' · וכלה חולבה חלן בחזוי ליה
וכו' · וו"י לחלן דיודבון כד יתבב חריה דבבתה לחתבחתה
בבוקבה בל בכן בשעתה דיודבונון בחלה על בהוח שעתה בתיב
חריה שלח מי לח יירח ונו' ע"ח בקדושתה בתיב שלח יפלח מי יירח ר' י
ובהוחיל ומבל בד יפוך לבקבלה בבתוניבה בדין חריה שלח מי לח יירח ר' י

ובפ׳ שלישי לתת שבועתך ונתקיך ובפ׳ ונקיכך וגו׳ ובפ׳ תלוי הוא על קס״ה
פה ונפלת׳ ובפ׳ נדרים לאחזוות׳ כתיב כאן כתיב הן נדיקים יהיו
לעולם יבפ׳ שניים את פניך ע״כ . וע״כ הכתיב ולהו שכל זה יהיה
עליהו כפרש כיחיים אלו כי ע״ל אל תהי׳ ו ע״ל בשער היחודים ע״ש דף ק״ו
ע״ג בסוד היחוד שהעמדתי לבניין ועל זאת היחוד כתיב כי עיקור
זה היחוד הוא כל זאת הדבשים יום יון ר״ח שול עד יום כפור כי כלל
זאת ר״ת עבעית שהתעלה יפה רביהו ע״ה לקבל לזאת שבעית היו
כרמן כאפרו׳ ע״ל והענין כי כאותן הימים נכתבים הי״נ תיקוני דיקנא
ואותנלים לעשות לה נקודת פת רמן בכל אותן יומים ולכן עיקר עשיית
זה היחוד הוא באותן הימי׳ לרמז ס״ב ויהוה ע״ב ר״ת יהוה דרכו
על הניקודים כיון שרואין שהעיניהן בדיבו לימו תת אחד לשום בלבל
ולהקדיש כל חלבו ודמו לפני מרו והו ויחוד לבוראם שהחלבה חל אדם
ביחודן בחירות בלי שום העכבה ביד ותכלית המשמה תבל הנוף
להחזיר לעולמו ולהקדש בחה שיתכפר לו עד שיתעלה׳ ומתו בעלי
כדין ע״כ: כי לאיזה כפר כשה ע״ל ס פתח רבי יהודה ואחר כי יחטא
איש או יכריה לום נזר מה כתיב בתריה בעל הנזר ישלם וגו׳ .
ומה על זה כך יתן דגרים לאחת על עלמה בחובני עלה״ו וכו׳ .

ואיתה תלת השובה הוא תעבית כי כוה תכניא ידעו הדע כי ז״ל בפרשת
תולדות יצחק ע״ם ז״ל ״ וחכן דכתי׳ ואלי בנון דידעת דקדוש ברוך הוא
לא יתרצה אלא בשמחתו לבל בעונתו לא דהא בשמחתו ׳ ליסי דעיל
לבשמחתו ונעשה לו׳ היו לאחזוחה (ס״א לא לאחתדתא)
לעולה ולא על נב דעיקרא דעובה בראש עלה היו עיין לעיל
מה שכתבתי על פי׳ ס״ם יתרו ע׳ קכ״ט) ות״ח בחמה לקדום כרוך
כתיב תתרעי בשמחת׳ דכך עם נעשה בשמחת לא יכלה לשלוחה
וכך תתרעי נעשה בשמחת׳ עד כאן . ובפרשת חצפנים ע׳
ר״י אלם קניהו ואתם מדבקים ביהוה ולא חיין עש״ו ובנ״ד ובכ
לאלקים יחיה אלם אלים חיים כלפי לי׳ לבדו ולכה שתי קדושי
דאתקריאו עש דקב״ה לאתקדו נדשיהו קדבנין קמי כחה דאתעתר כי
עליך הוינן כל היום כאשבנו כאלן ובקדבן נדשיהו בתעבית
בחיבותו חלבא ודמא דעבית אלהו חייב יתיר מהקדבני דבבי דין הכה
אתקשטו דמא וחלבא וכו׳ . וכאלין אינון דקדבן דאתין לאלהן קדבנין
קדם ר״י בכל ליליא וליל ובו ע״ם . והה דכתיב בפלחי וכשמת תעבית
יתודה על שה שחטת וכו׳ אתחזרת ת״ד כי אתרו אתכתיב כי אתתודה
ואתקה על כל העבו׳ שהוה ובכה שהוכה להתעורר על קלת שבעלמו
שהוה אין למעלות מעבבות הכפה לאלקוביהו לאלקיהו בית אלהי אין
קותיין כן את החלבות לרחות את נפשו ע״כ וכו׳ ע״ם . וע״ל כדיני
ק״ק דף ק״ט ע״ג כי שניהם שוים היה תרוה עיין שאר פרשת
תשפטו ע״ש ק״ב לף תנה כוחת שבעדי׳ בחיבות דבני קה״ב לאובדני עלמה
פלוף בעיניה קהיה ומיד כל כשהיין אינון ואינון לחיבה בבני כשת
לבתר ובלהו אתקיימו קתי וכו׳ : בשמת׳ דאתה ואמיבהו קדי קדוש
ברוך הוא לאהיות בשמח׳ת ע״ל ולי לזוך כלן בנוף אלן אתיבת קדוש
אלהי דאלקות די לי בעלמה דלהה יתבת כיה ולא אתיך לעלמה אחרה
דישתעבדון בי ואתה אלוהי כבייהו אתחר לה קדוש ברוך הוא ואין
אתקריית ע״ד אתקריית לאחרי בהחוה עלמה כיון דאתקית בשמח
כן כעל כדיך כתיב ואשלת תמן אוריית דיהבת עיטה לכל עלמה
אשתא הבי אוהיות לבני עלמה ואתרת אחו כתה חם אתריכון עלייהו
וכו׳ . וכי יתכוה ליה דת קב״ה את בתו דת בשמח׳ קדישה :
לאחרי לאחה אשתעבדת בבייהו בהאי עלמה בחיבו אתיכון בשמח׳ דאתה
אתה לבקה אשאי עלמה לא תנה כוחת השבדים לא עתוק יומיא
בחוכו וכו׳ . בנין דכד בשמח׳ת אלקין בדיהון ואקיון אינון אהאי עלמה
כל בשמח׳ת ובשמח׳ת אלהא בכברא וכו׳ . ואתידה דת לאחי בית בשמח׳ת
דאלהא אתיכת אתה לאהחוה נוסח דכתיב ואכלו כתיב ב״ו יעשה בות״ת
בין לא יעשה בלעו ואת אלהיך ההוה נוסח לאחי בחיבו וכשוסח דאחין
ובד בפקח רעה בעיני אלהיך לעשות בחיבו וכשוסח דאחין
בין לא יעשה בלעו ואת אלהיך ההוה נוסח לאחי בחיבו וכשוסח דאחין
לבניה עד כאן . ואיין לעיל בהלבות אשוחות מה שכתבתי אחתר
רב אחת אחדי אתר בשמחי לך לאלהי לך ע״ל דף ע״ב ע״ב אחתר ב׳
ויקבל ויהה דכתית לבפניה ע״ם בחיבות ובוקר ומובלא ע״ב ובו״ב
ובם ע״ל דף ע״ו ע״ד אחובר ודף פ״ב ודף פ״ח ע״ב ס״ם קדוש אחבי
שיהה תקוה והדת בני ובן דף ק״ח ע״ב ו״ד ט״ו ע״ב אין לי
אתתה חלא אתוך אלהיה ואתיה ובכר אתרכתי כי כל אלה כברת
על ידי כ״ב אתוין דתתרה ובכה אבתכתי אחתר תולדות יצחק דקה״ה
לא אלהיה חלא בשמחתו ע״ל דף ל״ח ע״ב ובו״ב כי אלה עולם ובן

דקדקידי תורה וקדקוקי סופרים וקלין וחמורין ונזירות שוות ותקופות
וסבלות כוכבים וכו׳ ושיתא מלאכי השרת דבר גדול ודבר קטן הכל דבר
גדול משמה המלכות דבר קטן הוי תלוי ועומד וכו׳ ואת״כ כך הי כוונה
ותתייר מיום הדין בחיבה דרך מליצין אותו וכו״ל . וא״כ מה כעזו
נפ׳ מם תניינה לשמוע תוכי קיר ○ ונפתח תניינה דף נ״ל ר״ת כי הוה מטי לביתי
דף נ׳ קרא ואתחר שמוע ז שחול ליתה הרגונתי להעלו׳ אותי ואתה שמחל
שכבי׳ מיה מתיילי׳ מיום הדין תנן עת״כ . אתי היתי דכתיב ותתחר
אחסה לו שחול לחיים ליתי עולים מן הארץ עולים תרי משמע
תד שמוע ואיתיך לחול שמוע ואייתיי למשה כהדי חומר דלמחר ח״ו
לדינה קא מתכעסת קום בהדאי לכיכה מלא דכתיב כחזקיה ולא
קיימתי ע״כ ; ליה בחכמה שיניו ברישו ולשוב שלוכה שליחה
ויתיתן עד ו׳ דתן כתם דתי ת״כלבוש בפי׳ תקפ״ח ומהו לרחמי׳ לפסקתפר
עלבנות לביני בשר״ה אלין מתעבדן כלל ולא יתעבדן כלל בר״ה ;
לפי שלמחנו בטוחים בריחמי הפס ובחסדיו שיוכה אותנו בדין אל מי
גוי גדול אשר אלי קרובי׳ שיו כה שאינו בכל קריאתנו שיו ע״כ . אבל
נפ׳ מם כ״ק ם ליה תרלה עה דתי׳ ○ כנפ׳ מם כ״ק ם הפרה דף כ׳ ל״ר תניכל כל
הפרה דף כ׳ לתשוב הקב״ה מתרון ותנן ונעקה דלילה ע״ל דף כ״ב מה שכתבתי . ובי׳
שלא מתרגלת פ׳ ח״ת פ׳ ע״ט פי׳ מתרגלת לף ונבה דילי׳ דוק׳ מה שהוא חלק
כי׳ מתחרות שלו חלקו כולהת היה בשמה הקדושה חלק ה׳ עזו חלקי ה׳ לחזר נפפי
ם׳ ח״ת פ״ם ובסבילה מתרגל תנו ומעבה לבניהם שלותי הדין שלא יבנו חלקם
כדלתי להם שהוחזקו בעונותם קשים כבת ח׳ שלא בפרעם ממנו הקב״ה
תחלה לחזן יתעורר החדם בתשובה ויפל חלק שזה מבוקה מכל ווזם
לבלתי ידח ממנו נדח וכו׳ ומשני׳ והנה הכל מודים שחין הקב״ה ותרון
שלו דן בר״ה ע״כ : זה תנין ○ פסוק כפ׳ ויל׳ ותחה תני בו ביום
כי׳ קסוק כפ׳ ההוא ועונותיה והסתירתי פני מהם והיה לחכול ומהלהו דעות רבות
וילך ונדעת ותחל ביום ההוא הלא כי חק שהי בקדבי מעותני הדעות הלא
ע״כ ולפ״ד ר״ם כי הקדושה כי הקב״ה מתרוץ מה היימו מעבב לנבחל׳
שלבחו הדין שלא יבנו חלק׳ הרלתי להם כעונכי קבי׳ וכל׳ ונחן קלחר
ומתלהו נזרות רבות ודעות וע״ו קלחר כי טעם שתתרוץ חק כדי ש״ת
חלק תלוה מכוזק מכל חוזם וע״ו קלחר כי חין תלבי בקדבי לכדתמלוכי
הדעות הלחה והנה בהתלות הלו בחיות הלו תומרים שוחש תפלה עדיך
נפ׳ כפ ד״ם כפסק׳ סוטה דף ם׳ לחר חוקיה חין מתפללו של
סוטה דף כ׳ חדם שחת ח״כ ת״ש מה עניזו כפסק שכתוב ויהי מידי חודם בחדשו
ומדלי שכת בשבתו יבח כל בשר להשתחוות בפני מחר י׳ ובירים רש״י
כשבר שהות דך ולח כתבו שהוח קשה להשתחוות להתפלל חותם
שהם כשבר יבחו ויתפללו כי הם שחינו לפני מלך מלכי המלכים
ע״כ . וכי מלחכות כתיב בתקבת השבים השקומו ושקומו ושכבר כתיב
בו מטריקין יפה השיבו תפלה קושה של מרעים והדר קושו (דחל״כ הוי
כשובל ושבין בידו כ מריך להעביר הכתוב בתפלה) ומי שהוכה בחייו
לידות הדך תפיס (כי הלח הקדמונו מה דחיתח כפ׳ בשת ע״ש ד והנוח
ת׳ תקדי דחנמין ע״כ : הקדמונו ע״ל מה דחיתח ○ בפר׳ פנחס ע״ת״ח
ע״ם פנחס תת״ח חולמיהו תק״ו דת יכרחל דכל כחדת ככל ומכין דחיכרין כללו
מתקבלי׳ הה״ד כי׳ חלבחיהו כלל קדמיהו חלין מם ״י מוכתר עליהם
בכתבי׳ דחיהו כתר עלין וכו׳ . ולה קלחר מי שוזה בחייו למדת הדך
תפיס היימו שיעשה תשובה שלית׳ עד שימשך עליו סוד הדך תפי׳ שהוח
סוד הכתר ולו יתעות יכול לתקן חלרי שקנתו שתכפרה על ילדותו ונ״ם
שם כתנב׳ על ילדו עודמו תיס בכחו ובכוחותיו קודם שיקרח כחו שהשם
מבחי שיכה קשה חת יהדר פניו כשיהיה זקן ויהודר בתשובה שקדמת
לחיה כיולדה וכו׳ . וככר חמרו רז״ל כי גם בשעת מיתה מועיל התשובה
כלתיבי׳ תשוב חנוש עד דכא ולמה בו טוריקון דיוקא כלה כתיב
כלים כלים שהיכרים שהם כלי התשובה שה כלה כתיב בשעת חדם
שבחשרשות שלשה חלקים חלה והלי שהיכירן דעתו של חדם להתקבל
בתשובה ע״כ . וכפרשת קדושים ע״ק ר׳ חייח פתח חל תפן
חל תפן חלי הנפש הזה ואל רשעי ואל תשלחו ל תפן וכי מלן הוח דייקח חל
תפן והל כתיב כי עינו על דרכי לים והכתיב הם יסתר כחיב לים
ומלן לח לחלחן כלום ״י והל כללא חמנח ודוק כחוך הוח וכל טוענין
מסתכל ומיל בדעתו על כללו חם טב חם רע כיל ם׳ יבין חלים
כשעשה על כל מעלה חם טוב חו רע ומשה חיה חל תפן חלח
הכי תניכן כל כך גם כתי לפסקתיה מחוכוי כגן לפא יחכוי קדוש
כרוך הוח ת״ת גר גם דשבוד חנוה ההוח מלמד לחנשק כל
קב״ה ומחרש מסבוייה דשבוד לי וקב״ה מכי לה קמיה לחנשק כל

בפרשת ○ חמור ע׳ קב״ם ו״ל ת״ח כד כך גם חטי ותב ומתח ת״פ חמור ע׳
חדל ותבין ותלת ולח לחדר בים קב״ם
הל מכוני כתתגלייח חימון ומכרמי לון
לעילח ומכרמי לון לתתח ולכוזי חול קמיה ומכרמי לסתלקון
סחרני דפלניח מיך הוח לעילח כיף הוח לתתח ״ויי ליה
דפנים דיוקח דמחדיה ווי ליה דלח חייס ליקריה דמחדי
קב״ה בלי חוכני כה״ד יגלו שמיו״ם עונו ותרון מתקומתה לון (ע״ל דף
פ״ב ע״ב ע״ם זה בספר תולדו׳ חדם וע״ם כל העמוד ותבין פנים של
הרכה עוברי עבירה ומיך מנחי׳ דיוקו׳ דמרו׳ נפ ע״ל דף ק״ב ע״ד
ניזר חדם ומכני ישרחל בדף י״ח ע״ב ובדף קנ״ו ע״ח תניכן כל כקדוני
חוריית׳ מתלחדין בנוסף למלכ׳ וכו׳ ומלן דמשם בפקנדי חוריית׳ כמלן
דמשם בנוסף למלכ׳ דמסרי׳ בפ׳ יתרו מחח״ל כל ע״כ ולה כפנדי
המלחי כסוסיי׳ בי מיום וכו׳ לחד״ה ליתה חב לנבי׳ לחתר
מיום נלי חוכי׳ ולח״ש קב״ה מיום נלי חוכי׳ בקב״ה חב קב״ה נלי חוכי׳
דכתיב יגלו שמיו׳ עונו לח קב״ה ולחרון מתקומתה לו דח כ״ו וכו׳ . נפ
כשלמ״ב כל כך גם לוזל בלחרון דחתרי חשתל בפולחני׳ יוזדון ליה
חטלה ח״ר כלח מכסון עלי עלמלן ונתתלן דח לתקני כסוי חטלה דבקב״ה
ל״לכת ע״ז מי הכי מכסה חטלה מכסה ל׳ ומו כסוי חטל׳ לח תני חלין
דחכמת׳ לית׳ ותרוייהו כיכ חד כתיב דחיכון דעובדין טהין דכר נפ
עביד בהלי עלמ׳ עבדין לי׳ בהמו׳ עלמ׳ לבוש יקיר עלוהי לתתלבש בהו
וכך כר נפ לתקנין עובדין כיכין ולחבת בי׳ קב״ה ישובדוי כיכין מניחין
ולישו כשם דלשתבח חטלה קדי ולחרי ותנחה על לימין דעבד בקפיית׳
הל לתתקיף הוח מכלח חטלה עלמ׳ ומעלמ׳ דלתי׳ מה עביד הקב״ה
מלימין טהלן דלישו עביד הלי חטלה בקדמיות׳ לל קב״ה לח״ל דלישו
לתתקיף לימין טהלן ומכין לל לת לתתקידו לית׳ בדיק לחיל
כחורחי דיולב׳ עלוהי ולתתקין לכוזמי ומעובדי קב״ה לחלים ומובדין
דעבד הלי כשם וכו׳ דהה״ד יכין כשם ובדיק יכלם הוח חטלה לתקין
ובדיק לתקופי חטלה לחישו לחיכון תקין קב״ה כמו כשלה הוח מידלי
דחטלה ע״כ . ולה לית׳ בפ׳ המוליך דף ל״ב דדש ל׳ ולחרי ולחרי לי׳
רב יוסף מלי דכתיב תשת חשוך ויהי לילי׳ זה הש״ו שהוחה בלילה כו
תרוחם כל חיתו יער לו דשבי׳ שכי שהוחין לחרי״ד שביער (ופי׳ בל חוזר
שביער ע״ל דף כ״ם ע״ב חוכי׳ ניי׳ בכ״ל דף ם״ט סוף ע״ב דף י׳ ע״ח
לכל מלחר שם להשחדם עדיי עד) תוזר השחם לנחיקו׳ ע״ל דף ט״ו
ע״ח ת״ת דף ק״ן ע״ב ופי׳ תוזר השחם שהשחדם יזדר כי בעת גלות
כלחר חשך כחשך ומלן דכתיב כי הנה חוך החפל ומפיל חפלה ומלן
דשבי׳ לניהנם ול תעוזתן ויכפיזן חין לך כל בדיק ובדיק מלן לו מזור
לפי כשהוח בעלבו׳ יפלו לתדם בשעלבו׳ בדיקי לקבל שכינה לשבחיהו עדי שיבח
וכי ר״ם ת׳ תוזר השחם לע״ה בעדי עד שה יום מותם ע״כ : וכוה

דף נ׳

כשפר לחתת כהכי׳ דף רכט

יחתו לחזוטבח ליה בניכי׳ עבד על פתחת תוריית׳ היה עביהה
פלקח קמיה ולחזר לה חלת מלכיה דעביד לי וקב״ה חני וקיימת תיון
לחזנחת כי לחיכה ה״ר ויהי ״י ויכתן מכשם בכיו וכתותיו מהו ויהי
היה דקדוקי תיבה כתיב בתשובה קמי ע״ם ״י הבאי׳ לת חטחתך
לח תיתית דעבד ההוח זכוה מקיה בנין דלח יפתכל כי לחטבח ליה
ע״כ יוסי וכן מהכח בכתב ענוך לפני ע״כ . ולה קלחר הבניה רחמו
זכוו רש מעכלים חנגד עיני ר״ל בתשיי המלך רש בחשיך דף כ״ט מכי
כי הוח מקטנו וחת״כ בחדו והנה בספר לחתת הבדית דף רכ״ט מכי
בשם הכתיבה ומדלכי׳ בכוזה מוקף בדיות לפני ״י בבכי כשפר לחתת
ובתיתנוים ושוזה בדקה כבי כתו ומתקחן הכתה מן הדבדי שחט בהם דף רכט
ומשה שמו בלוזר כלל חיכר הוח ומיכו לותו הלים שעשה הוזעים
הדשים ומשה תשעיו בלם לטוזה בשב ע״ל ותפשר שזה הוח מדוזמו כי
התשובה הוח סוס נ׳ קול נס נ׳ ממון כי עיקר התשובה ביכו׳ בכבי׳ נס
ישעה בדקה ולו מעביריו לת רוש הגזירה והכה שמעתי בשם הגלות כי
לחי׳ כתהודר לוזר שרחת פייווים כי סוס קול ממון נ׳ ולת נ״ת ע״כ׳ דמו
בוזת יבח להכין לל הקודש היימו תשובה שלבה בדקה לו היו מקדימין
הגלולה עב״ז ולוה קלחר קדק כי לו חכמו יסכילו לת ולת יי
לחחריתיהם כין חסבין וכסיל לל יבין לת ולת הבה רלה תרלה ○ בפרשת חלחר כפרשת
כח ע״כ ר״ת ולחר כי בשעני חדע ותשתחוי נגדי תיזר לון כח ע״כ ר״ן
לבכי בשל לתפתרת חתוכיי׳ קמי בדיק בכוזך הוח דבק לבתר לחתת
כי בר בשום הוח חוכתי לשעלה ולח תתיחק בר בתקופי׳ סגות כד״ת
כי חס תבבכי בתר תרבי לך בוכרית ונו׳ : ת״ח כיון דחכ קחיזה
קדוש בוזך הוח זוכת חדל יעבור רשיזו וכל יבח בזה ומלן תניכל
לתתקבל קדוש לשיזו יתיר בב בזה לתשבש בתתת בתתת מסטרת
לת כשב׳ דת כדין בפסח עוכיך לפני וכו׳ ע״ב .

ת״ח תחור ע׳ קס״ם

נע' מסכ' וכוח תבין נע' בשם סוטה דף ל"ח דרש ר' מנחם בר יוסי כי כל
פוטה דף כ"ח מנוה ותורה תור לויתר לך מה כי תזכו תיתר שלא לפי שעה אף
מנוה תיכו תעניכם שלא לפי שעה ומה תור תיתר לעולם אף תורת תעניכם
לעולם ויותר מהתלכך תרבה תיתר בשעה"ר כשכתוב תשמור עליך ו
בקבר ובקיעותיך היית תשיתך לשעה"כ ישמל לחדש שהיה מהלך בדרך
בחשון לילה ואתיילה מן הקונין וכו' ואינו יודע כיצד יהיה דרך
הוא מהלך מדמעה לו תקוקה של חור כיצול מן הקונים וכו' ועדיין
מתיילה תשיב רשב ומן הלסטים (כי תיב רשב תשת ומוכים הלדורה
הוות דיבים חללים הפילה ע"ל דף ס"ח ע"ב ועי"נ ודף ק"ו ע"ד מחזור
מחזור פ' ס"חקותי רכ"ח ונם דף ק"ח ע"ם והשבתי חיה רעה מן
חקותי ם' רכ"ח והארץ ומן הלסטים היינו לקטני הכ"ל דמשמיל תותם לגבעי שקוקרין
ואלגן ואת"ב הנרגין את האדם ואל הרשעים שו תקוטר אתייר' מן חיה
רעה ומן הלסטים כך לקויים מנות ניסול מתנות פורעניות הניע עתוד
השוכר ואף כאן לא לתורה מנות מן החטוח ומן היסורין ועדיין תיכו
יודע בתיחה"ד הוא שהלך שמח יכפנו יצרו לבעל ושוב אלין יפ"ר
ופורעניות הניע לפרשת הדכרים ושם הכיר את דרכו ואף כאן הניע
לייס ד' עה ולא פירש מן התורה עד יום פותו ניסול מכלם ע"כ והו
מחזור פ' ע"ב ע' יחזר כתחלת של תורה וזהו נ"כ בי' נעמ' חם פנע כך
מכולל זה יקראל ב"ם חס ילך פוטב ואם לאו תיכו עשכו לבית שהדש אי
חול חוקל ואם לאו תיכו יום שהייתה כי אית בכ' ס"מקין ע' תפ"ו ת"ת
תקון ע' ע"ב בעי תחנונין דלחייתי ונכ"ר תדונתך דשמת ונכוונין ענמנת
דשוחה ובנ"כ בעי כר נם לאחנות לי' תדיר מהנהת יומת רבת יומת
דלילה דשוכבו' יומת לליא לייה לכר נם לאחנת עלי' שלא עובדין דכשהן
לילה עביד כהאי עלמא כנון דינין עלי' כהאי שעתא ע"כ לכל
יש עוד תקוה להנכלל מן כלב ומתם הם לקיים על שחל ופתן תדיר
וכו' ובי תיימת היולך ועלמר כי כי הסק ולפלניהו תוכך יומים לשבשהנו
ולאולהנו כיומתנו ובנ ע"ל בשמוק תשריך ישרל שהכשחה על בחותיומר
תדנון. והנה אית' כת"ח סי' תקכ"ו ויקדקוק אחר שלית נכולי
היתה הנון והיתר נדול כתורה ובמשעים טובים שתשאר להחזק
מחזור פ' שיתכלל כלאיות ויומים מולחים. אית' כפ' ויקדל ע' כ"ע
ויקדל ע' כ"ט הם הכהן המשיח יחטיא דת כהן לדתת ולתתקהן לעבודה ולשכחת
כי חטאה לתשמת השם הוא דחזו ודאי לאחינן דסויכין עלי' כ
כנוונת דת דשלוחת דכהורת דחטי ולשכחת כי חטאה בנין דעשת לא
תשתכח וכלי נבי קנ"ב ונו' לאינן דמוכין עלי' וכו' ע"ר שנור חטיית
לאחת בניחת דה"ה נו' כ לא נתי לאחשת עלוחת וכל כר נם נוח לא
קלי עלי' תלתת יומין קודם לדכלה ליה דר' שמעון הוי אחר הכי
בכלוחת דשלח כר נם לאחת מדכלה תתכפר עלת וכ"ם בתקיעות
סופר דלא מקבל תקיעה אזר נם דלא חיכו חכם לאתקש כראש
דתקיעת' וכו' דמסייס בהאי יומת כנו עזות לאתקבלת כר נם שלים
מכלה דיבש לומתי דמלכת קדש' דיבש ביקרת דמלכ' דיבש עלייהו
בעזות בהאי יומת ולומתן קול שופרא בכלהו עלמין בכוונה דלכות
בחכמת בראשות בשלימו בנין דשתלת דיכת על ידוי מן עלמת ווי
לאינן דשלוחת דלהון לא לשתכח כלקת יומת דשת חובי עלמת לתיין
לאתדכרת בניהם וע"ד הם הכהן המשיח יחטיא דהות שלוחת דכל שכל
וכל שלוח הות אחר כלקת יומת אחר חיכו עמת דכל דיינין השתלקן
על ידי כ"ם כהכת שלחם דשל ידו מתברכן עלמי ותתמי ע"כ
עלכן מכתב של שכל תורה היא להתלמד שם קדוש ריקם השנה עכ"פ
לכל מי שאין לו אחה תפלה או קדר תקיעות שלשה ימים ויהי' ימים
שו כתובה דשת ויהיה שנוי מכל שנה ושנה דין ירחה לתקן את מעשיו
מחזור פ' ס"ה לאשתר לקיים וכפר בעדו וכעד כל הקהל ולא יהיה ח"ו סוס
מחזור פ' ס"ה שלשה עלו חדם וכאחי' בת"ח מי"כ כל וכן בריך שיוציא כל
חדם בתפלתו ואם יהיה לו שוחף ואכזון שלא להוחיחו נם לוהביו
לוכם יתפלם (כ"ח מחזור כתבתי לעיל דף פ"נ ע"ב חסם קליטה קודם
מיתתו ל להתעכב יותר הרחה מקבל עלי מתק ולהתבת לריעך כמוך
והריחו כל ישרל כנשמי וכתפלתי וקודם שיעשוה בתפלה יתודה
בקול כני ובכל מאדך. ברי לבחר לך סוד ולח חשה שתכח לך
מחזור פ' ס"ה ע' כתבתי לעיל כסוד ויעבר יי'
עליו על הפנים ויעבר יי' על פני חדם וקרא גנון גנון רחם וחנון ארך לחפים
ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה
פוקד עון חבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים כ
תרין שמהן דחקדי סם מלח יה"ד עד שלים וכוחה תתקלילו
כדיוקת (כ"ח בד ויקרא עלוחה לת תקדי חדם כלילל דכר ונוקבת) וכל
עלוחה יה"ד כתיב לת חדם דכלילל דכר ונוקבת וכו' וכל דת לחזר
בנין לאתקלסת ולעשילת כיה כתים דמתיחת עלוחה עד סופה דכל
מתיחין הם"ד ויסח כתקני נשמת תיים נשמת כל חיי לעשילת ותת

ואתקין לה כל תקונה וכו' ע"ש ובכתבי האר"י ז"ל ע"ל דף קל"ד סוף ע"ב שכתבתי דע כי כל החדשים הם במלכות אמנם יש ב' בחי' ה"א בהיותה חוץ עצמה והב' בהיותה מנגד ת"ת וכדי להבין כל זה צריך שתדע כי יש מחלוקת בדרז"ל אם בניסן נברא העולם אם בתשרי ובראותם שיחלקו במציאות אך הענין הוא כי כאשר ירדו המוחין של ז"א ונכנסו שם סוד תרין עטרין דחסד ונבורה הנה כבר ידעת קודם שנכנסו בז"א הנה מציאות המשל אלין מחצי ת"ת של בינה (ויסוד זה של המוחין ע"ל דף פ"ב בהלכות תפלין ותבין כל זה) והנה שם נכנסו תחלה המוחין בחצי ת"ת שלה והנה מת"ת זה נעשה סוד כתר של ז"א כנודע ושם התחילו לכנס המוחין והניחו שם הרושם שלהם ואח"כ ירדו בנה"י של הבינה ושם נתהוו לד' מוחין ואח"כ מהם נעשה הז"א מחצי ת"ת של בינה ובזה בעת כניסת המוחין של למטה בת"ת של הבינה הנה בזה הוא מחלוקת ר' אליעזר ור' יהושע אם בתשרי אם בניסן והענין כי מר סבר כי נכנסו סוד אוירא דכיא שהיא החכמה ואח"כ אשא דכיא שהיא הבינה (ויסוד זה אוירא דכיא ואשא דכיא ע"ל דף נ"ג ע"א ודף ל"ד ע"ב ודף מ' ע"א ודף מ"ד ע"ב) וכן תחלה נכנס החסד ואח"כ הגבורה וכו' נמצא כי התחיל בסוד הזכר (והנה החדשי' שהכד הת"ת מתחיל מתשרי ולכן סבר בתשרי נברא העולם) כי עטרא דגבורה הוא דנוקב' ומר סבר להיפך והדבר תלוי בזה כי הלא נבין תחלה מהיכן נתפשטו הדינין בז"א והענין הוא לפי שראשית בכניסם הוא חנה"י דבינ"ה והנה הבינה בעצמה היא מקור הדינין ומינה מתערין ונם איך מתחילין רק בנ"ה שלה שהם עיקר הדינין ומזה נמשכו לה הדינין (כפי סברת האומר בתשרי נברא העולם נמצא שנכנסו בתחלה בז"א ואח"כ במלכות ובזה נמצא כי דיני המלכות אין להם קץ והטעם כי הלא תחלה לוקח הת"ת הדינין כולם כי הלא דינים דדכורא תקיפו ברישא ונייחין בסופו ואח"כ מלכו' לקחת שאר הדינין ואח"כ בעת הנסירה כי הנסירה הוא להפריש כל מציאות הדינין של ז"א ולתתם למלכות ואז מלכות לוקחת כל מציאת הדינים לכן האומר בניסן נברא העולם כי בת"ת נכנסו תחלה ונותן אח"כ כולם למלכו' נ"ס ר"ה אך האומר בניסן נברא העולם מוצא כי ר"ח ניסן הוא ראש השנה שלה ונכנסו הגבורו' תחלה ואחר זה מביא מאמר פ' תנוה ע' סב"ה יהי שם יי' מבורך מאי מבורך שירותא קשה וסופיה ר"ך מ"כ קשה דינא איהו ודאי ולבתר רך כנוונא דא יומא דר"ה מ"ב דהא בת"ב ובריא דמ"ב אתוון אתברי עלמא (כי שם של מ"ב מרומז מן בראשית עד ב' דבה"ו) וע"ד אתברי לדינא ולבתר רך וכו') והענין כי הלא בתחלה היתה מלכות מקבלת מן הז"א ולכן היתה גרועה ומוכה ולא היתה יכולה להתתקן עד דאפיל דורמיטא לז"א וסוד הענין שהוא לבדו יעלה למעלה בסוד מ"נ של הבינה בענין השינה שאדם מפקיד נשמתו למלכות בסוד מ"נ והנה אעפ"י שכל העלאת מ"נ צריכין להעלות משניהם שהם ת"ת ומלכות (ע"ל דף כ"א מן ע"א וכו' ונם ע"ל דף פ"ה בסוד כוונת ק"ש) עכ"ז עכשיו שהכוונה הוא לב לצריך מלכות די בהעלאת מ"נ של ז"א לבדו ולא נתייחדו חכמה ובינה לתקן המלכות שלא ע"י ז"א (וזהו כפ' נשא מאמר הנ"ל וכד פרים לון אפיל דורמיטא לז"א (ר"ל ז"א לבד וכנ"ל) ופריש לנוקב' מאחוריו דסטרוי (ר"ל שהי' בתחלה דבוק בו) ואתקין לה כל תיקונהא וכו' הה"ד ויפול יי' אלהים תרדמה על האדם ויישן מהו ויישן דהוא דכתיב עורה למה תישן יי' (והוא כבר הארכתי במאמר פ' נשא ע' רכ"ח (ע"ל דף ק"ה ו' אפס קיהו זה דאי' במאמר הנ"ל וכו"כ גלותא דישראל סלקא כנין דיפקח עינוי ויתפחון ככהוא תוורא דכתיב עורה למה תישן יי' הקיצה עורה רחמין על ישראל והקיצה לאתעבד נוקמין לאינון דכפיין לון) ובזה יחזרו פנים בפנים ואמנם אחר שתחלה היתה סוד נקודה א' (והענין כי ראשית הכל ידעת כי הת"ת היה כולל וק' ומלכות שביעי (בסוד ו' ומלכות היא בסוד פשוטה לבד וכנ"ל דף ד' ע"א ודף י' ע"ב) לבד כלולה מעשר אך לא היה בהמנק שלם (וסוד נקודה זו היא סוד ומאיר לאישון בת עין (ע"ל דף קכ"א ע"ב) והנה מזו הנקודה מתחלת הבנין שלה ונעשית פרצוף נמור של י"ס בסוד אחור

כ

באחור ואחר זה בא ענין הנסירה וכו' ד הענין כי כל האחוריים הוא סוד שם אלהי' והנה כאשר נדבקו אח' באחור נמצאת דבוק זה כי להיות שבולם דינים ולכן נדבקו דיני הז"א שבאחור עם דיני המלכות שבאחו' ולכן הוצרכה אח"כ לנסירה ואם תקשה למה צריך להדביקם אחר שסופם להפריד הענין הוא לתועלת נדול כי הלא כל הקליפות הם אחוזים באותם האחוריים שהם שקים (כבוד לא יהיה לך אלקים

מאמר פ' תנוה ע' סב"ה

מאמר פ' נשא ע' רס"ט

אחרים שנקראים אחרים שהם עומדים באחוריים) והנה אם קודם בריאת אדה"ר היו שניהם פנים בפנים הנה היה מקום אחיזה אל החיצונים והקליפו' להדבק שם ולכן נדבקו אחור באחור ולא היו יכולין הקליפו' להתאחז וכאשר בא אדה"ר תקן עשה מצות והתפלל ואז ע"י תקוני אדם אז היה כורת הקליפות ואין יראה ופחד שיאחזו בסוד האחור ואז חזרו פנים בפנים ואמנם ענין הנסירה הוא כי הלא כאשר נדבקו ה הדינין יחד הנה כדי להחזירה פנים היה צריך לתת כל הדינין במלכות כדי שתוכל להפרד מן כל אותן הדינין שבאחוריים כולם נמסרו ונתנו לה והוא כאשר בסוד החסד והיא בסוד דין ואח"כ סוד נסירה לדחות אותן הדינין שבאחורי הת"ת ליתן של המלכות וזה בכח חסד העליון של בינה ומ"ש איש אשר יקח את אחותו חסד הוא פי' כי ע"י החסד אתפרשו שהם סוד האחוריים שלהם ואז לקחה לאשה ופי' הדבר כי כבר ידעת כי אעפ"י שאדם ישן עכ"ז נשמתו מושכת לו חיים וחסד מלמעלה לאותו קיסטא דחיותא הנשאר לו בגוף וכנה אעפ"י שז"א היה בסוד דורמיטא עכ"ז נמשכה לו מסוד חסד של בינה ונתפשטו בו ואז הדינין שבאחוריו היו נדחין ומאליהן נדבקו באחוריים של מלכות וזה שאמר כסדר במאמר הנ"ל ובאתרי, יהוי דחיי וחסד והענין כי הלא כאשר היה נמשך בו החסד אז היה נדחה הדין ואז היה נשאר החסד שקוע במקומו של הדין האחר וזהו ובאתרא שקיע החסד והנה אם היה אדה"ר ממתין להזדווג עד ליל שבת אז היה הכל נתקנו אך עתה שנזדווג ביום ששי היה היחוד למעלה קודם זמנו והענין כי כיון שחטא אדה"ר גרם קלקול בכל העולמות ומשם ואילך מכח חטא לא היה יכול להחזירם אפי' ביום השבת שלאחר ראש השנה אלא כנמר היחוד יום שמיני עצרת (ובזה תבין ° שם במאמר הנ"ל אפס קיהו כיון דמטרוניתא יתבת עם מלכא ואתחברו אפין באפין מאן ייעול בינייהו ומאן הוא דיקרב בהדייהו בג"כ סתימו דחלה עונתן של ת"ח דידעין רזא דנא משבת לשבת וכד אתחברו אתבסמו דא בדא יומא דכלא אתבסם בי' ובג"כ אתבסמו דינין דא בדא ואתתקנו (ס"א ואתוכו) עלאין ותתאין וכו' ובאין אינון צדיקייא דמשלפי נשמתהון מהאי גופא קדישא דאקרי אדם דכליל כלא אתר דעטרין וכתרין קדישין מתחברן תמן בנרורא דאתכלא (קינגן כנ"ל שנמשך מן אין סוף ב"ה דרך עשר ספירות וכל נשמתין כנליס ע"י ת"ת ומלכו' שהם בסוד אדם) וקאי עוד שם תאנ' בצניעו' דספרא כאדם אתכלילו כתרין עלאין בכלל ובפרט דכלילו כתרין תתאין בפרט ובכלל כתרין עלאין בכלל כמה דאתמר בדיוקנא דכל הני תקונין כפרט באצבען דידין חמש כנד חמש כתרין תתאין באצבען דרגלין דאינון פרט ובכלל וכו' אי הכי מאי ועמדו רגליו ביום ההוא אלא רגלין דגופא ומאריהון (ס"א דמרין) דדינין למעבד נוקמין ואקרון בעלי רגלים ומניהון תקיפין ומתאחדן מאריהון דדינין די לאתא בכתרין תתאין תחות כל אינון תיקונין דלעילא דבגופא קדישא בדכר ונוקבא כללא דאדם אתמשך דא מן דא ומתאחדן דא בדא וכו' מההוא דא לדא עד דאנהירו כלהו עלמין ומתברכאן בגיניהון תחות כל אינון כתרין דלא אתכללו בגופא כלהו רחיקין ומסאבין ומסאבן כל מאן דיקרב לגביהון לאתדבקא מההון אלין וכו' ע"ש דברים נפלאים הלא קאמר שם וכאין אתון ומאריהון דמארין מאנדי חלקא דאלין אלין תנדעון ותסתכלון בהו ותנדעון למאריכון אפין באפין עינא בעינא ובהני מילין תזכון לעלמא דאתי הה"ד וידעת היום והשבות אל לבבך וגו' יי' עתיק יומין הוא האלהים הוא חד בריך שמי' לעלם ולעלמי עלמיא ע"כ וע"פ מה שכתבתי תבין בדף כ"ו ע"ד בביאור מאמר ובניהו בן יהודע ומה שמי' דהוא כלבא בלאה שמי" דלא איהו בכלל אדם אלא כלבא ואנפי כלבא ע"כ ולפ"ד כי הם לאו בכלל אדם ע"כ נחזור לדברי האר"י ז"ל דע כי כבר בארנו כי כוונת הנסירה שהוא לתת דינים שבז"א של המלכות ונשאר בז"א דינים והוא חסד ואח"כ אנו ממתיקין אותם ונם כבר ידעת כי בימים אלו הם אחור באחור ומלכות מן החזה ולמטה והנה ב' בחי' הם א' הוא בחי' כל הדינין אשר בכתר שלו ניתנין לכתר שלה וכן מחכמה שלו עד החכמה שלה וכן כיוצא בזה עד סיום כל העשרה בחי' שנית הנה מלבד זה הנה מציאות העשר שלה הם בנה"י שלו ועתה נבאר מציאתם דע כי ביום הראשון נמסרין כל הדינין אשר בכתר שלו עד סיום ת"ת שלו ואז נמצא כי הוא נמסר כתר חו"ב דעת חג"ת והיא לא נמסרה רק הכתר שלה לבד שהוא הכתר כנגד הת"ת וכל אותם הדינים כולם מתקבצים בכתר שלה והנה בארנו כי הכתר והמוחין הנה"י דבינה ומסתלק ממנו ז"א (ע"ל דף מ' עמ"ד יש חילוק מה שמקבלת מלכות ע"י ז"א או ע"י

מאמר פ' הנ"ל סוף ע' רס"ט

ס"ו ע"ב ד"ה כי) כי הוא סוד דורמיטא של ל"ת ולו דרך תון שלש ע"י ו"ת מתפת כניסה או הדיוטים כולם של המלכות

כי תפלה היו בתון לה ע"י ו"ת ועתה סוד הגבורה שבתוה ו"ת בתפלקה (כל"ל בסוד נפתיה) וכל תוחן הגבורות והדיוטן ניתנין לה שלש ע"י ו"ת והדי הם דיוטים קשים תח"כ ע"י השופר תוורת הכניסה כו"ל ולו מתן שופיר כה פתיחת הדיוטים כיוצא בם כנגד פתחונים למלכות תך הם פתוחים כי בלא כאלה נתפלקו המוחין שלו להיות בעשה שם ע"כ ליחוד תו"ב וע"י לתוצו היחוד מתחתקו יותר ועתה נותן לה פעם אחת' פתיחות' תוטם הדיוטים מתוקים ע"י תקיעת שופר והרי לך שני כתי' ביום זה ואח"כתיב אלה בכסר בין'ה וכל פרנוף לאה כולה בכסר ביום ה' ולכן נקרא דיוטן קשיין וגם בתי' הכתיב דאיתל ביום שני כשתרי' תלק הדיוטן בחניניות ל כתיב אלה תנד כתיב אלו ושאחרים בכתיב אלה ושאר כתה דכייף תיכש טפי עדיף מטום והי'עיני ולבי שם ע"ל ק"ו ע"ג ל על פסוק' אלה תהיה שכתה אלה ולו כמפלי תכמה ולו יודעין כל תדיוטי' אתכמה אלה ולו כמפלי תכמה אלה כמוהה ולו יודעין כל כס מי זתקיים פעם ב' כי בלא יום ב' דר"ח נקרא דיוטן רביעי ולתח"כ ע"י ו"ר ופר תמן תוורין להחזיק יתן פעם ג' תרי לך ג' תניחות דיוטן וג' שיעוקין לך תשיתוקן הכ' נשמה פעמיתו אלה ע"י ולכן לין לנו תוספון תוכנין תיעוקין רין תהדש דיוטן לכד: ביום ג' נכסף פרק ויחסון על הוד שלו ביוטה אלה ולו יודעים כל הדיוטים אתכמה אלו לתשה כניסה אלה: ביו' ד' נכסף פרק אתל יסוד ע"ו אלו והדעת אלה ולו כל הדיוטים מעדעת אלו ולתשה יודעים כעדעת אלה: ביום ה' נכסף פרק תנוח אלו ותסד אלה ולו יודעין הדיוטים אכתסד אלו פסד אלה לך אלה הדיוטן ם אבגורה ות"ת אלו כשתרי' אלה בדעת אלה והעגין הוא כי ג' כיו"ד הם כתי"ד ואלה כספירות ולסגנין כי כפי ידעת כי כתי' ותכמה לעולם הם סוד תרין ריסין ולהו הם סוד שני יתוי"ם של ל"ת ושני יתוי"ם לאלו הם שוים בכתי' אחד ואתו כאלה תנו תוספים שכל הדיוטן הם תתקבצים ביום ת' ככתי' אלה הנה כל הדיוטן הם תוספי' ביום אחד ביום ב' הם בכח ותשתרבים הם וכן כשתניעים בתכמה ביום שני לך ביום ג' ג' בכינה ותדעת אלה ולו אתפ"י שכל הדיוטן יודעים הם ע"ו תינו לנקדת בכינה אלה רק הדיוטן של תלקה לך אחר הדיוטן הם כה דרך מקדמן לכד ולין נתנין כה וכיוצא כזה בדעת אלה עוד כתי' ג' כשתרבי' אחסד אלה לתשה כי לו לומו תבי' כאו כינה ותדעת כי תבי' דרך כתדמן לכד תיכון יודעים הם כל תדיוטי' רק תדיוטים של אלקה לכד וכיוצא בזה כשאר היוטים כגון יום ה' יודעין דיוטן דאסד אלו בחסד אלה ודיוטי גבורה ולתשה שבו"ת כשאלים בדעת אלה וכיוצא בזה תשני יודעין גבורה אלו בגבורה אלה והדיוטן שאת"ת אלו ולתשה כשאלים בדעת אלה ולתיכון יודעים רק דבר יום ביומו כאלו שתה ג' תניחות כתי' תכיפה כינה ותדעת ואחר תספי' ולכן כ' לתשונים ע"ו כתכנין לתיען שני יומים רלש תשנה שאל"ת כ' תח"כ תך כתבתי' יתידה שוא לכינה דעת אלה על שאר ספרי' כי מתקבצים כל הדיוטים שם תפ"י שאיכם רק בתורת מקדמן לכד ולכן תרא נדלי' בן תחיקם ביום ג' כי נברא לו הדיוטן ותקיעות שופר תין בו ותחסד לפי שנם בדעת אלה שהוא יום ה' יש בו תניחות דיוטים לכן לפעמים כתכה נום נדלי' לל יום ד' כשתכל לכיוון בשבת יום ג' ולהרי ידעת לאה שם שני יומים רלש תשנה ולתיכם עבין תקיעת שופר יום שני הוא כי הלח תעפ"י שבכר כ בתעורד ו"ת תן השיבה ע"י שופר עב"ו כיון שלא הניע הפסיקה בשום שהוא תכתה כי תניחות יהיו לנו ביום שני ולכן עדיין נתשב לשיבה עד שכיום שני נכסף התכתה שלו ולו ויודעין שם דיוטים התכתה שלו ולו תנוקמין שופר ותקיעתן בשופין ותשם והלילה תין עוד שיבה ודע כי אתר יום רלשון שתקעו בשופר לו לעולם כל תניחות נפרדות הדין הם ע"י ואינו תבטן עמהו ולא ע"י כיצה כי בכר תוכה כיצה בתלתת דילי' ותקה כפרש הפרש בין יום רלשון לשאר השבתן כי ביום הרלשון נמסרין כל תדיוטן שתכר שלו עד ת"ת שלו וכל שלו נקראי' דיוטן קשיין כי תן המוחין יכולין להחזיר מתחת הפסק תניחות יסוד ביצה ולכן דיוטי דדכורא תקיעין בריאשו ולכיוצא רלשון נקרא קשיין ולתח"כ יום שני שהוא תן ת"ת ולשטה וכבר כלה הפסק יסוד שלו ביצה ולו אתרת דעת שלו תעפסקין עפס רשיו שהוא תניח שלש ע"י תניחות ולו הדיוטים שבכתה הם רשיו ונקראי' דיוטן: עוד טעמם כ' כבר בתלתו כי לחר יום רלשון נתקבצו תדיוטן ולילך כתשבון תלי' ע"י ו"ת כי כבר תקנו בשופר ומתקנין תדיוטן (והנה שם כי בר"ה נברא תעולם יוצר קוד' שיתילו לתקנות ולכן כריך כפיכה וכו' ל' לכה תית' בענין תדיוטים קוד' כי קוד' הנפיר' הוא בסוד תקנות ולתר עודן יצבי' מכתדיר' ולהיינו כל ל' כי קוד' הנפיר' הוא בסוד

כל סוד לכנכיית ונמיתון את שלשלת ע"ל בדף ט"ו ע"ח:

ותנח כדי לכתר לך בסוד שופר תכתר לך תתכר כ' תתכר ע' קל"ט ע' תתכר ע"ל קל"ט

ר' תכתה תוה יתיב קמי' דר"ש ח"ל ודתי תת ומתן סנתיון אתילכת על תלי שופר תלי תקלי תיודי וכ"כ לה תתיכתב כ' ל"ל ודתי היה בריאתן דתלה דיוטן בעין בוסתן דיוטן שופר ולה קדן בנין דקדן הוא תתיודע (כ"ל קדן הוא תלכות דיוטן דתלכות דיוטן ולתתדבקה דיוטן לה כשיטת תכל תת תעין בעלן וכסוכתל בשיטן לתתוחזקה ולתתעבדות עלן סתיתין ע"ת כד הוות שופר שלתה דכתידי דכלת כי תסתלק ולה בדיר תלכ בכתן כדין דיוטן תתעדו וכוכסוון תתקבץ לבי דיוטן ודת שופר תילו דיוטן תקדי תקקיה דיוטן (כי יתקר הוה כוד בכוכה ולעיל בסוד סיור עשר ספירות כתבתי ע"ש ע"ת כרתשת ע"ק ע"ת וכיוצה בעיל בנגוה ע"ל דף כ"ט ע"ב ודף כ' ע"ת תסוד יתקן) כד תסתלק תהוה שופר נדול דלה יתקין לבכין כדין יתקן תתקקה ותתקין לדוטן בעלמה וכד תתעד תתי שופר ובכי תניתן תניתין תתטתיקין בעין לנגדה קול שופר תהוה קלין לעילת כדין תתעד שופרא תדוד ותתעד דתתי תתסתלק דיוטן תתוחזק בהתי שופר תיכון בעובדא כפוכתא תדוד ולתתקת תתוכ'לתתקת בהתי שופר עלתה קלי תתוחזק בהתי שופר תיכון קלין דלעילת כלהו כהתוח שופר עלתה ובהני יתקין יתבון ישראל תילה לרחוני תתקת ותתעד שופר נדול לעילת וכו' (וכד תתבין תוה שתדיוק ובהני קלין לבון רבים תת"ל כ' תתחר ס' דף ק"נ ע' נ' שתתיל בסודה ו' תתחר פ' בתיבות טעתי תיכון כתיתי ע"ק בתי תתלבתי בתוידע בתיבות תלת תיכון נניון לעילת לבוגתה דלהון אמ"ש דהיינו סיה רוח וכו' ובכך קי"נ ע"ב כבוכו תחר תתוחזק רוחה תחוחזק תיה ורוחה תחיד בתיה ובתתה ותתעביד קול כד תחיד בתיה ע' קל"ו כי קול י' על הימים כד תחיד בתתה תתיוד קול י' לתתוד שופר תהיה רוח תוק תפקדן הימים ותתחר כי קול י' שופר תרוים וכו' ע"ב ונכ כד קט"ו ועת"כ ותניתה מתילו לכך תתת תכל תיכון קלין דלעילת וכ"ל כלהו כלהון בהתוח שופר שהוח כיוצה) ותתחר בתיה ותתעד לתתוחזק תתחר ולבתדבק קלין בשופר בתדבק קלתי בתיה ותתעבד לעילת קלין תקיעין וכו' ותתי לבבי' בתכרתם ושרי בתיה ותתעבד קלת תתעבד תתעד לכוכתי' ובסכתה דתתבתיה תיכון בתתעבת דתתוח קלת תתוחזק תתעד תבתדתם ותתקין לכרתיה תקדין תתעבד ובתי' תתחזק קלת תתעד תתיכון

תקיעת

תקיפא לתברא תוקפי דגיזין וכו׳ וכל דינין דיתערון קמי׳ (ס"א דאתערון) אתברו עד דסליק לאתר דיצחק כיון דיצחק אתער ואחמי לאברהם יתקן לכורסיא וכו׳ כדין אתכפי׳ ותבר תוקפא קשיא ובהאי בעי מאן דתקע לכוונא לבא ורעוות׳ בגין לתבר׳ חילא ותוקפא דדינא קשיא (ואביא לך בתחלה מה דאי׳ בכתבי האר"י ז"ל סוד השופר צריך לידע מי הוא הפה ומי הוא השופר ומי הוא הקול דע כי הקדמנו לך שעתה בר"ה ז"א ונ"ב בסוד אחור באחור וכוונתינו לנסר אותם ע"י הדורמיטא וסוד הדורמיטא שהיא העלאת פנימיות ת"ת ומלכות בסוד מ"נ בתוך הבינה ועתה אנו מוציאים אותם ע"י השופר מתוקנים עם מוחין והנה סוד השופר הוא סוד אור המקיף של ו׳ שפי׳ תחתונות של בינה והנה כבר הודעתיך כי שם ס"ג הוא בו׳ תחתונות של הבינה (ע"ל דף ס"ה ע"א בסוד כוונת ק"ש שהוא נ"כ לקבל סוד מוחין ובסוד רפ"ח וכנ"ל ע"ש וקאמר מקבלת מו׳ תחתונות דבינה וכו׳ ע"ש) בסוד הפנימית לא בסוד אור המקיף והנה הפה של השופר הוא הפה של הבינה שהיא עתה תוקעת את ז"א ונ"כ לאתון דדן פיה ואז יוצאים נמשכים משם ולמטה ואז הם עוברים דרך אור מקיף ואח"כ יוצאין מתוך שופר זה והנה פה הוא שם ס"ג עם כ"ב המשכים שם והוא ני׳ פ"ה וסוד השופר שהוא אור המקיף שלה גם דע כי הלא בארנו לך כי ב׳ מיני דינין א׳ סוד ש"ך ניצוצין וסוד המנ"צפך (ע"ל דף י"ח ע"ד ותבין סוד פ"ר וש"ך הנ"ל) ואמנם סוד אור המקיף לעולם הוא סוד הדינין והנה שופר זה כולל כ׳ דינין. וכנ"ל ע"ל מה שכתבתי דף קכ"ג על פסוק היתקע בשופר ועם לא יחרדו וכבר הודעתיך כי תרין תפוחין קדישין דעתיקא שהוא סוד

ואמת ודה ז׳ מהי"ג תיקוני דיקנא (כי ז"ל בפ׳ נשא ע׳ רכ"ג תקונא שביעאה פסיק שערא ואתחזון ב׳ תפוחין כתקרובתא דבוסמין ספירין ואזן לאחזי פתח ר׳ שמעון ואמר כתפוח בעצי היער מה תפוח זה כליל בתלת גווני כך קב"ה תרין תפוחין כליל שתא גווני ותרין תפוחין דאינון תקונא ז׳ שיכון דכל שתא תקונין דאמינא וכניכיהון אתקיים באור פני מלך חיים ותאנא מהני תפוחין נפקין חיין לעלמא ומחויין חידו לז"א דכתיב יאר יי׳ פניו אלך וכתיב באור פני מלך חיים. באור פני מלך אלין אינון תרין תפוחין דתקרובתא דבוסמא דאמיב׳ יאר יי׳ פניו אליךפנים דלבר (והא דקאמר פנים דלבר משום דשם בפ׳ הנ"ל ע׳ רמ"נ רמ"ד אפם קניהו ומהאי גלגולת נטיף טלא דאיהו דלבר ומליא לרישא בכל יומא (ע"ל דף כ"ח ע"ב) וכו׳ וההוא והאי עתיקא דעתיקין אתקרי אריכא אנפין וההוא דלבר אתקרי זעיר אפין ע"כ) דכד נהרן אתברך עלמא ותאנא כל זמן דהני בוציני דלבר נהירין כל עלמא מתברך ולא פסתכח רוגזא בעלמא ומה אי הני דלבר כך תרין תפוחין דנהרין תדירא דאלין תדירא עאכ"ו תניא כד אתגליין תרין תפוחין אינון אתחזי ז"א בחדוותא דכל אינון בוצינין דלתתא בחדוות׳ וכל אינון דלתתא נהרין וכל עלמין חדאן ושלימין מכל שלימותא וכלא חדאן ונהרין וכל טיבו לא פסיק כלהו אתמליין בשעתא חדא כלהו חדאן בשעתא חדא ת"ח פנים דלבר אית זמן דנהרין ואית זמן דחשוכאין וכנ"כ כתיב יאר יי׳ פניו אליך יאר פניו אתנו סלה (כי

מאמר פ׳ נשא ע׳ רכ"ג

בפ׳ ויקרא ע׳ ל"נ ע"ל דף י"ד ע"ב ז"ל ואתה נשאת עון חטאתי סלה דא לעילא לעילא אתר דעתיקא קדישא שריא ע"כ וכסידור האר"י על תיבת סלה וכללות המלה כע"ק) מכאן דלא הוו תדירא אלא כד אתגליין תפוחין דלעילא פתכא אלין תפוחין דסתימין נהירין וחוורן תדירא ומהון נהירין לתלת מאה ושבעין עיבר (הם סוד ש"ע נהורין) וכל שתא תקונין קדמאין דבדיקנא בי׳ כלילן הה"ד ישוב ירחמנו ישוב מכלל דומנין טמירין וזמנין אתגליין הה"ד ישוב ירחמנו ובהאי דלתתא הוא אמת דא הוא תקונא שביעאה דכליל שתא בתרי תפוחין דבפתיק דעתיקין ע"כ דברי קדש הללו ובזה תבין כתבי קדש דהאר"י ז"ל וקאמר וכאדרנו שהם סוד ז׳ שמות ס"נ שהם ני׳ אמ"ת והנה מהם נעשים הז׳ אלוהים של ז׳ שמות אלו שכל א׳ מהם הוא הכל בנגדו והם ז׳ הבלים (ע"ל דף מה שהארכתי בסוד ז׳הבלים והוא מאמר פ׳ בראשית ע׳קכ"ו ובכל היכלא והיכלא הוה כתיב הבל הבלים והיכלא שביעאה נשרא ועטרא בפומהא ודמות יונה בהיא עטירה והוה כתיב בעטרה כל מאןדלי ידע באינון הבלים עלי׳ אתמר וכו׳ ע"ש) כי ז׳ אלוהים הנז׳ הם נ׳ ר"ם עם הכוללים וכבר ידעת כי כל מלוי הוא דין כי מלוי ני׳ ש׳ יש ולכן כתנו לבינה שהוא דין אלו פז׳ אלוהים ואלו הז׳ אלוהים הם בתחתונות שבה כי כבר הודעתיך כי שם ס"נ הוא בו׳ תחתוני׳ של הבינה ואמנם ע"י הקול זה שמוציא זה הקה תוך השופר הנה סוד ז׳ הבלים אלו שע"י נתקנו ז"א והם ני׳

ר"ם ואחר שיוצאים או נחלקים אנו לו ולמ׳ לה והנה הזעיר הוא את ו׳ של יהו"ד והמלכות היא אות ה׳ של השם וכשהם מתחלקים ר"ם אלו שהם כפ׳ ק"ל א׳ לקח הת"ת קל יי׳ ומלכות קל ומצטרף הקל של ז"א עם ה"ו שלו (ונקראת קול (אפשר שזה הוא פי׳ לעיל במאמר פ׳ אמור ולאפקי בהאי שופר אינון קלי לאחוא׳ דכל אילין קלין דלעילא כלילן כלהו בההוא שופר ע"כ) ואמנם כשאדם תוקע מתאדיין פניו והוא רומז אל מקורות אלו שהם ז׳ הבלים של ז׳ שמות ס"נ דבתרין תפוחין דעתיקא וע"י מתעודדים הפנים העליונים דעתיקא שהם ז׳ שמות ס"נ ומאירין וז"ם האדרת פני התוקע (דוק מ"פ מאמר הנ"ל פ׳ נשא ותבין דברים נפלאים וגם תבין סוד פסוק אשרי העם יודעי תרועה יי׳ באור פניך יהלכון ע"כ אור פניך דדיקנא ובסידור האר"י ז"ל על פסוק הנ"ל באור פניך עתיקא ומסיים בשמך יגילון כל היום כי תפארת עוזו אתה וברצונך תרום קרנינו ע"ל דף ה׳ ע"א שורה כ"ז על פסוק יחתו מריב ו׳ בשעתא דטלא דע"ק שרי׳ על שתים הוא ז"א כדין ירעם ותבר תליהון וכו׳ ויתן עוז למלכא דא קב"ה וזהו כי תפארת עוזו אתה ושם וירם קרן משיחו דא כנ"י ישראל ולזה קאמר וברצונך תרום קרנינו וגם הקדמנו כי ע"י שם ס"נ יכריע לגם רוח וכנ"ל ולזה בזמזום קיו"ד שכתבתי לעיל שאמ׳ דוד ברוך יי׳ ... המלמד ידי לקרב וגו׳ וקאמר שם י"י הט שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו וגו׳ כי לעיל הארכתי ע"כ ואמר הנ"ל כי שם ס"נ עם עשר אותיות הם ני׳ נ"ע וזהו גע בהרים היינו לשפוט את הר עשו ותבין מ"פ מה שכתבתי במאמר הנ"ל ודוק היטב בדף ה׳ הנ"ל ששייך דוקא בתקיעת שופר) והרי כי סוד ההבל היוצא מן השופר הוא משם ס"נ ומלוי כנ"ל ולכן צריך לתקוע מאה קולות והיינו ס"נ ומלוי שהוא נ׳ הבל הם מאה והנה הקדמנו כי ביום זה נגסרין הדינין של ז"ו ואנו ממתיקין אותן בכח אותו ההבל שוכרנו אומם יהי׳ כידך הקדמנו גם כי כל הכפלת דינין אינו אלא ע"י שרשם ממש כי הדינין העליונים אשר הם נמתקין הם עצמן מכפילות הדינים וממתקין אותן ולכן אל תתמה מכל מה שאכתוב בענין זה איך ע"י שרשי הדינין אנו כופין הדין ומכסמין אותן והנה תכוין בשופר איך הוא קצר ורחב בסוד מן המיצר קראתי י"ה וכו׳ (כי סוד זה ע"ל דף ל"נ ע"א בשורה יו׳ פסוק מן המיצר קראתי יה אפם קניהו ט׳ תקונין רבדיקנא דא להכי תקונין אצטריך דוד לנצחא מלכין וכו׳ כל ע׳ הנ"ל ותראה פלאים איך שייך סוד זה לסוד שופר) והענין כי סוד מן המיצר הוא מקום קצר יהיה אל הפה יותר למעלה ומקום הרחב לְמטה כי כן הוא עיקר שלו והוא צריך לכוין של מזלות הדיקנא דעתיקא אשר הוא כופה את הדינין (כי ז"ל שם דף ל"נ אפם קניהו תאנא כד נחית מן דיקנ׳ יקיר׳ עלאה קדישא סתים וטמיר מכלא במשח דרבות קדישא לדיקנא דלז"א וכו׳ ע"ש ולזה קאמר כאן וצריך לכוין של מזלות הדיקנא דעתיקא וכו׳ והנה ככר ידעת איך הדיקנא למעלה הוא מצר ולמטה מתרחבת ויש בה שני שמות י"ה י"ה אשר נמשכים מב׳ שמות אהים שבשתי פאות הראש כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל וכבר בארנו כי אין בז"א מזלות י"נ תקוני דיקנא רק ט׳ לבד אעפ"י שאנו אומרים י"נ מדות אל שבכללי׳ האדרת י"נ דאריך אנפין כ"ט דזעיר אפין ויש בהם י"נ דאריך אך תקונו אינו אלא ט׳ לבד וא"כ אן הי"נ מדות הם דא"א שאנו ממשיכי׳ עד הז"א ולכן הם ב׳ שמות מנ"פץ מנ"פץ כי ז"ל בפ׳ בראשית ע׳ נ"ז ויעש אהים את שני מאורות הגדולי׳ ויעש רבויא ותקונא דכלא כדקא יאות את שני המאורות הגדולים בקדמיתא בחבורא חדא רזא דא שמא קדישא שלים כחדא יה"וד אהים אע"נ דלאו איהו באתגלייא אלא באורח סתים הגדולים דאתבריאו (ס"א דאתרבו) בשמא דא בדא לאתקרי בהו שמא (ס"א רזא) דכלא מנפ"ך מנפ"ך אלין שמהן עלאין דתליסר מכילן דרחמי וכו׳ ע"ש ולפ"ד כי שם יה"וד באה"ת ב"ש הוא מנפ"ך וגם שם אהים במלוי יודין הוא ני׳ מנ"פך ולזה קאמר יה"וד אהים אע"נ דלא איהו באתגליי׳ וכנ"ל כי שניהם נכללים בשני שמות מנ"פך מנ"פך וכנ"ל והטעם לזה כי ז"ל אפם קניהו בכתבי האר"י ז"ל בסוד י"נ תקוני דיקנא והנה הספי׳ אחרונה של פאת הראש היא מלכות והנה ברישא דא"א פאה האחת היא מנפ"ך ופאה השנית גי׳ שם אהים דמלוי י"דין וכבר בארנו במקום אחר כי אלהים די"ודיקנא מנפ"ך כי באריך אנפין אתמר ואין אהים עמדי ולכן אין בו אלא הו"יה ובמקום שיש פאות אהים יש באריך באילך הוי"ה מנפ"ך והנה ב׳ פאות הם בשתי הצדדין של ראש והם סוד שני ה׳ המאורות הגדולים והם ב׳ שמות קודם י"נ מכילן דרחמי שהם יי׳ יי׳ אל רחום וחנון וכו׳ ופי׳ הענין כי הלא הזעיר השפעתו מיונפ"ך ומוחי

מאמר פ׳ ויקרא ע׳ ל"נ

מאמר פ׳ בראשית ע׳ נ"ז

וומלכות

ומלכות לומות כשמלך ואלו הם שני עתורות הגדולים כי אין הפרש
כאן זה לזה כי לכל א' יש הי"ס שלימה רק זה ימין שלו ושם
מחשבה עטרת הדעת ומלכות ומלכות עטרת יסוד ומלכות
בשערות מתוחר מוחין לימין ומהבורות שבשמאל יונקי מלה שמאלי
שיחזיר יונקי הלדה למלכות ולמחם מה שכתב בזוהר כי הם תרין
קדישין דיי' מכלין דרחמי והענין הוא כי הלוח ע"י תיקוני דיקנא
הם מי"ם פנים כפני אדם מן המקום עד הגרון והם יונקים מן הי"ם
שבראש וכבר כתבתי כי י"ם ד"ן מכלין הם מחשבה למחשבה כמתח כי
שני מוחות זו לזו (היינו מלכות דרחם ומלכות ד"ן תיקוני
דיקנא) כי בחקום שנפתייחת החלכות שבראש שהיא הפלה משם
מתחלת החלכות של הדיקנא שהוא תיקוני קדמאה (ומכאן תבין
החטא של הנשים שמלחלו כל הזקן ומם פליטת הרחם בשביל שהלכלי
בשערות החריס כידוע ח"כ מבטלים כל בנין קוד הכ"ל) ולו יוכשת
התיפלה הן עליהה כי מכח שערות הנשחרות בפחות הרחם מהם יונקין
השערות ד"ן תיקוני דיקנא ח"כ נמלא כי כל ה' מכלין דרחמי לנו
מיכו כ"כ הוי"ת אלו שהם קוד מכם ן"ן (ולח"ב חבו מכוכדים
ע"ב ת"ת ומהו י"י ל"ל החום ורחמן וכו' כ"ל כי הם הוי כ"ח לא
ידעתי אי אלהים דעלוי ד"ודין (ולחתם הן שני אלהים שבשני פחות
מן רחם נמצאו שני לא לחקוכא קדמאה והבני י"ה ע"י שבשני אלהים
כ"ל נמצאו לחיקון הנשי והוא נקרא ורב חסד וכבר ידעת כי הן
החיצר קדמאי ע"י פי' כי תקוני דיקנא קדמאה דקיקא נקרא מיקר
ומשם קדמאי נשם ע"י אלהים כי שם התיפל ל' אלהים הנשחר שם
ואחקם לא שנעני ע"י שם בשהם כתיב כי הן שם מקומו רק יד"ה לאחוז
בחיקון הנשי שהוא רחב הזקן נחתיפלת ואז שנעני בחרחב
ע"ה וכו' נשחר חות ם הן שם אלהים והוא חיקון ע"י ושחר
שהוא הפה שמשמי כאיכן ם פתיחה ע"ב כחוב לבדכי
אלהי' ל"ל והם כפ' ע"ה הוא כמיכר שהם כתיב ואכן
מקום אנר יהי' דבוק אל הפה ויכוין כי ע"י הנשלות קיבלה בשופר
הקיבל לבחיר חבוין אל ב' שנות ע"ה כי שבחיבר והבחר של הדיקנא
לבוחיר כאן לאכפי' דיבון ועתה נדבר בהנשלה הקיבל בחחלה אנו
מוכיחין הן בענין אנר מתחברין ב' שנות ע"ב ת' הן בחכיבה וה'
הן שבינה ושבינה כוללים בענין דביבה וב"פ ת"ב כמ אהה"ע ובוה
נבכיקדיבין ע"ל דקיא"ב ע"ד יהוה ב"פ ת"ב וכפ' ושפטני ע"י"ן וכפלי
חיך חליין כל חיכון חלישון הזרמיכן חלכלת דבחיב וברוח פיו כל
נבלא בפלי חיך חליו וחלכלת נשפבת וכנ"ב לחקון לחיכון בשלי חתר
שלישות חתחיין בהו חת"ם א' בהיכו דש"ן בחיחה כל
חתיכון ח בהיכו דחכחתא לכל חשחבת ולא חתבדכן בהיכו לח
יבא חכוס עדבה ה' בהיכו דביבה וכו' ע' בהיכו דש'
עכמן וכו' ע"ל דק"ש ע"ב שורה כ"ה) נם חבניו חל קוד ניב"ן
והנה חותיות חת"ם ניב"ן עולין י"ו שהוא יחוד הו"ב ע"י ת"ן
נגדן בקוד חלכלו דיעים והנה חלו י"ו עם הכולל הם ד"ו לי ונ'
והנה חבניו עשה חל שפ ע"ב שבחכמה ויתן ושם ס"ג בביכה
שבגדלן חמר כ' שנות חלו נ' ק"לה ועש כללות הוח נ' קול והרי
לך עשה דמוחים ו"ב ק"ל ק"לם ע"י שנות חלו נכפין חדיבין
ואח"כ חעבידין קולות חלו שהם ו"ב ע"י ב' שנות הנ' ע"ב ס"ג
להבניית חן הפה ותחלה עובדים דרך החכיבים שחיבם קוד החיך כי
החיך שהם קוד החכמה לכל החכיבים שהם שבשם הפנים הם חדבה
דיבים והנה שם ב' חכיבים ת' כלחי פעלנין וח' כלחי התחתון , והנה
שניהם חלו הם חלהים שהיה והנה כשחלו הקולות יעלו לחוץ דרך כ'
חלהים חלו הם מוחיים דיבי' ואח"כ חלו טוחבי ע"י שיבים שהם
חותיות הפנים אבל ומשני"ן שהם כחתרים ותחלה לבחר לך קוד שניים דע כי הלא
חניחות הפנים הם בקוד א' וכבר ידעת כי הוא ב' יו"דין ו'
בחותם והנה חות ו' הוא כפולה (ע"ל דק ל"ט ע"ב שורה ב')
בהו' בתקוני כי חתבחר עם ו' רחשונה ושני ל"ב כוה

ל"ב ה' ו"ן בחעלה י"ו לחשלה ושם ב"ב שניים שבפה העליון של
ביבה והנה בחירו כי הכל הוא ב' שנות ע"ב ס"ג
ובהם ו' י"ודין ואותן הב' י"ודין של חת א' של הבחיי' המ' הם
חתחברים וכללים וחו הם ט' י"ודין והם קוד מ"ב דחכמ"ך שהם
כוחות הדין ונשחרים עתה כ' ו"ו שבחות א' שהם חמו על שני
פרצי הפנימים כאיכן ו"ו וחו נקראים שחקים והם שחקו"ת חותו הת"ן
העליון ושוב שחיקה וטחיקה זו הוא כי הדין בדי לבפות' צריך לטחחנו
ולפוררו שלא יהי' במקום אחד ולפוררו לבחלקים דקים ושם זה
מחקתו דיבון שהם ב' חותיות של מחם"ך הכללות בשופר שהם
חותיות כי חשופר והבה חוד זה מן שבחקע לטעם דבש
וש"ם ושעיון כעפיחת דבש והוא בוד ש"ן שופר שהוא ני' דבש
וכבר ידעת כי שם מ"ה הוא בו"ח והבה הם חביר ג' עליונין של ב"ב
ם"ג כ"ן ועלו ק"ט וכחשר חביר שהם שוד מ"ן יחד ו"ט והוא שוד
עליוי שם ב"ה שהוא י"ם ואינו מוכר רק ע' הכל הבה כל"ל והנו
ויקראלו לת שחו של מ"ן כי לא ידעו מ"ה כו"ח והטעם לפי שבשם מ"ה
שבו הוא בהכלעה ואינו בפי' כחו עלויים חחריס והבה בידוע בו ד'
מלויים של ב"ב ם"ג והענין כי כל עליוי הוא לעולם דין
והוא סוד שרשי הדין (ע"ל) מה שכתבתי בחוחין כסוד חלהי
לבחיהם יעקב נם ע"ל דף ב"ב ע"ח
בסוד חעלין חמיחין (ולחמהם דע כי כאשר כחבתי בחוחין
חחיחין מרחמי ובחירו בסוד חלהי יעקב ע"ב ס"ג
ובהם ו' י"ודין ואותן הב' י"ודין של חת א' של הבחיי' המ' הם
חתחברים וכללים וחו הם ט' י"ודין והם קוד מ"ב דחכמ"ך שהם
כוחות הדין ונשחרים עתה כ' ו"ו שבחות א' שהם חמו על שני
פרצי הפנימים כאיכן ו"ו וחו נקראים שחקים והם שחקו"ת חותו הת"ן
העליון ושוב שחיקה וטחיקה זו הוא כי הדין בדי לבפות' צריך לטחחנו
ולפוררו שלא יהי' במקום אחד ולפוררו לבחלקים דקים ושם זה
מחקתו דיבון שהם ב' חותיות של מחם"ך הכללות בשופר שהם
חותיות כי חשופר והבה חוד זה מן שבחקע לטעם דבש
וש"ם ושעיון כעפיחת דבש והוא בוד ש"ן שופר שהוא ני' דבש
וכבר ידעת כי שם מ"ה הוא בו"ח והבה הם חביר ג' עליונין של ב"ב
ם"ג כ"ן ועלו ק"ט וכחשר חביר שהם שוד מ"ן יחד ו"ט והוא שוד
עליוי שם ב"ה שהוא י"ם ואינו מוכר רק ע' הכל הבה כל"ל והנו
ויקראלו לת שחו של מ"ן כי לא ידעו מ"ה כו"ח והטעם לפי שבשם מ"ה
שבו הוא בהכלעה ואינו בפי' כחו עלויים חחריס והבה בידוע בו ד'
מלויים של ב"ב ם"ג והענין כי כל עליוי הוא לעולם דין
והוא סוד שרשי הדין (ע"ל) מה שכתבתי בחוחין כסוד חלהי
לבחיהם יעקב נם ע"ל דף ב"ב ע"ח
בסוד חעלין חמיחין (ולחמהם דע כי כאשר כחבתי בחוחין
חחיחין מרחמי ובחירו בסוד חלהי יעקב ע"ב ס"ג

עתיקא קדישא לאתגלייא בזעירא ישוב ישוב לאתגלייא דהוה סתים
בקדמיתא וכלא אתקרי תשובה עד כאן : (כי אז הוא סוד עורה
והקיצה עורה רחמין על ישראל והקיצה לאינון דכפיין לון) והשיב
את הגזילה מאן דבעי לתקן עובדוי בגין דיתיב מבועי מיא
לאתרייהו לאשקא כטיען דהא הוא הוה גרים, בחובייהו
לאתמנעא מנייהו ועל דא והשיב את הגזילה כמה דאתמר (ולזה
אומרים בודוי אשמנו מרדנו במלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
מים קדושים הולכנו למקום הטבוסת לאשת הזמה ואומרים הודוי
לך באות ה"ח כי ז"ל °מאמר בפרשת וילך סוף ע' תקנ"ב (אמ"ן)
משיך ברכאן ממבועא למלכא וממלכא למטרוניתא דא כנסת
ישראל ובאתוון גליפין דר"א מאל"ף למ"ם ויו"ם לנון כיון דמטו
ברכאן לנו"ן מתמן נגדין ונפקין ברכאן לעילא ותתא ומתפשטי
בכלא וקלא נפיק אתשקיון משקיותא דברכאן דאפיק פלניא עבדא
דמלכא קדישא וכו' . עיין לעיל דף כ"ד ע"ד וכ"ה ע"א מסוד
אמן כי במאמר פרשת פנחס ע' תע"ז (א') אין סוף ובמאמר
פרש בראשית ע' כ"ז (א') ע"ק ובמאמר פרשת משפטים ע'
רי"ו ובמאמר פרשת תרומה ע' רמ"ב אלף אבא ובמאמר פרשת
בלי ע' שנ"ז ומהו אלף הא תנינן אלף אלף בינה ועיין לעיל דף
ד' ע"א כי תבונה ברזא ד"מ (עיין לעיל דף י"ט ע"ד ודף ד'
דברים נפלאים מסוד המשכת השפע עיין לעיל °מאמר פרשת
האזינו ע' תקס"ב י' כליל בהאי חכמה ה' דא אימא וקרינן בינה
(ו"ה) אלין תרין בנין דמתעטרן מאמא והא תנינן דבינה
אתכליל מכלא וכו' : השתא בינה ואקרי תבונה וכו' . אלא
תבונה אקרי בשעת דינקין לתרין בנין בן ובת דאינון (ו"ה)
עיין לעיל דף כ"ה ע"א נון פשוטה כללא דכר ונוקבא עד כאן :
ולסוד זה מרמזים סוד (מ"ן) כי מ"ם שהיא תבונה וינקא לתרין
בנין הנרמזים בסוד (ן') פשוטה ולזה אומרים באות (מ')
מרדנו במלך מלכי המלכים כי הולכנו השפע למקום הטומאה
וכו' : כנ"ל ובאות (נ') אומרים בודוי נאצנו נאפנו ביד
ובדגל אם כן נתבטל הבנין וז"ל במאמר פרשת ויקרא ע' כ"ו פתח
ואמר איש תהפוכות ישלח מדון ונרגן מפריד אלוף ואיש תהפוכות
ישלח מדון כמה דאמרן מייבא עבדי פגומא לעילא וכו' מפריד
דיחודא לא אשתכח מפריד למלכות ממלכא ולמלכא ממטרוניתא
ובג"כ לא אקרי אחד ווי לאינון חייבא דעבדין פירוד למעלה
וכאין אינון צדיקיי' דאינון מקיימין קיומא דלעילא וזכאין אינון
מאריהון דתשובה דתייבין כלא לאתרייהו ועל דא תנינן אתר
דבעלי תשובה יתבי צדיקים גמורים לא יתבי ביה מ"ט אלא אינון
אתתקנו באתר עלאה באתר דשקיו דגנתא משתכח מתמן ומהו
תשובה ועל דא אקרון בעלי תשובה ואלין אתתקנו באתר אחרא
דאקרי צדיק ועל דא אילין יתבי באתר עלאה ואלין יתבי באתר
זוטרא מ"ט אלין תייבין מיא לאתרייהו מאתר עלאה דנהרא
עמיקא עד ההוא אתר דאקרי צדיק וכו' : וכאין מולקיהון
דבעלי תשובה : וזכאה חולקיהון
דצדיקיא דבגיניהון עלמא מתקיימא עד כאן וכו' : בסידור
האר"י ז"ל מביא זה לשונו מי שיחזור תשובה גמורה ומתענה בעשרת
ימי תשובה ימחול לו כל עונותיו יום ראשון של שבת מכפרים לו
על כל עונותיו שחטא ביום א' בשבת וכן ביום ב' בשבת וכו' .
יתכפרו לו כל עונות כל מה שחטא ביום הנזכר : גם איתא
שבעשרת ימי תשובה לא ילמוד למוד אחר כי אם קבלה כי הוא
מטהר הנפש וכו' : גם יהיה ידע הקלקול והתיקון : ובספר
היכל הקודש דף ו' זה לשונו וצריך לידע טעם למה אין העבודה כשרה
ביום הכפורים אלא בכהן גדול כבר ידעת כי סוד כה"ג הוא החסד :
ע"ל ד"ס ע"ג ודף ס"ה ע"ג בסוד מ"ג ע"פ מאמר פרשת יתרו ע'
קי"ט זה לשונו תא חזי ברזא דשמא קדישא איהו מלך וכהן וכו')
וביום הקדוש הזה שהוא יום כפרה וסליחה ומחילה צריך שתהיה מדת
החסד גובר על מדת הדין כי אם אין חסד אין סליחה וכפרה ואם
ישתמש ביום הזה כהן הדיוט שהוא כנגד מדת הדין הרפה אולי מ
מתערבת המחילה על ידי הדין ולזה ביום הזה שכתבה המשלה
לעולם הרחמים ומשם באה המחילה והסליחה צריך שיהיה השלית
רחמים הוא החסד שאינו עומד על הדין ומעביר על מדותיו כדי
שתגמור . הסליחה על ידי עולם הרחמים והשלית שהוא החסד
ומוחל וסולח בלי מעכב והטעם שאינו עובד עבודת היום אלא
הבגדי לבן מפני שכה"ג שהוא סוד החסד מתלבש במדות העליונות

שהם סוד הלובן ואז יש לו כח ללבן עונותיהם של ישראל עד כאן :
היינו שיעורר סוד סבא דסבין י"ג חוורתי י"ג נימין י"ג תיקוני דיקנא
ובזה תבין מה דאיתא °בפ"ק דר"ה דף י"ז ויעבר ג"י על פניו ויקרא
א"ר יוחנן אלמלא מקרא כתיב אי אפשר לאמרן מלמד שנתעטף הקב"ה ג"ו' בפ"ק
כשליח צבור והראה. למשה סדר התפלה א"ל כל זמן שישראל חוטאים דר"ה דף י"ז
לפני יעשו לפני כסדר הזה ואני אמחול להם עונותיהם וכתב הכותב
האלשיך דקדק מלת יעשו ר"ל יעשו ממש כמדותיו כחנינה וברחמונותא
של כל י"ג מדות אז יקובל תפלת המתפלל עד כאן : ולפ"ד שצריך
לעורר מדת החסד והרחמים לכך נתעטף בטלית לבנה שצריך
להתלבש במדות העליונות שהם סוד הלובן ולטעם זה שבכל פעם
שמתפלל שליח צבור בימי נוראים לובש בגדי לבן וביום כפור שכל
ישראל מוחל א' לחבירו וכולם רחמנים כולם לובשין בגדי לבן ובזה
הלבוש יזכור וימחול לחבירו שלא יקטרג עליו המקטרג שלובש בגדי
לבן לעורר רחמים אבל יהיה תוכו כברו והקדמונו מה דאיתא בפרשת
נשא ע' רמ"ג והאי עתיקא דעתקין אתקרי אריכא דאנפין וההוא
דלבר אתקרי זעיר אנפין עד כאן : בסוד יה"וד אלהים והקדמונו שכל
נפש מישראל נגד כל האצילות מן א"א שהוא כתר עד סוד המלכות
ואם הוא תוכו כברו אזי יוכל לעורר עד ארך אפין שהוא מעורר
רחמים גדולים וכל הי"ג מדות כאשר אפס קציהו כתבתי רק כי לא כל
הרוצה ליטל השם יטול כי היום אין לנו כה"ג לזה יראו שיהיו המתפללי
בעלי מדה זו שיהיה רחמן ומעביר על מדותיו והנה במסכת יומא
קאמר שבעה ימים היו מפרישין את כה"ג ושם מסרו לו זקני ב"ד
וקורין לפניו בסדר היום ואומרים לו אישי כה"ג קרא אתה בפיך
שמא שכחת או שמא לא למדת והטעם למה ז' ימים כי איתא °בפרשת
שופטים ע' תקכ"ו תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגינו מאי בכסא
ביומא דסיהרא מתכסת ואמאי מתכסת דהא כד מטי ראש השנה
ייתי סמאל למתבע דינא לבנוי קמי קדוש ברוך הוא ויימר ליה זיל
אייתי סהדי והוא ייתי לשעש עמיה אזיל למייתי סיהרא והיא
מתכסת באן אתר מתכסת אלא סליקת לההוא אתר דאתמר
ביה במכוסה ממך אל תחקור לפיים ליה על בני' והאי הוא
דאמר תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגינו לבתר דביה סליקת
שכינתא דאתמר ביה במכוסה ממך אל תחקור וחובין באתכסיא תמן
צריך למידן בינו לבין קונו וחובין דאתגלייא דעביד לון אתמר מכסה
פשעיו לא יצליח דשכינת מסט' דכתר איהי עלמ' דאתכסי ואוקמו מארי
מתניתין דצריך בר נש לחברא להו להוא אתרא בההוא זמנא מטי
זמנא דרחמי ואעבר דינא ובג"ד לחבריה אמר לזכאה ליה בעדותיה
אבל לרשע אין מזכין עד כאן : ראה תראה דף ק"ז וק"ח ממעלת
ישראל ואיך לשמור עצמו מן רשעים הנרמזים בכלב ונחש שהם הרוצחים
את עם י"י שיבאו לעבירות שחייבים ד' מיתות כי הוא עבד המורד
באדוניו אשר לזה צוה הקדוש ברוך הוא לדון ב"ד מיתות ב"ד לסמאל
עיין לעיל דף קי"א ע"א לדון בשריפה לזה קאמר שם תכף על פי שני
עדים יומת המת דא סמאל מת מעיקרו ולכך רשעים השומעים לרשע
הזה נקראים בחייהם מתים ועיין לעיל דף ט"ו ע"ד לדון בחנק למאן
לסמאל) . ובספר היכל הקדש ז"ל דע כי ביום ראש השנה אחר
התקיעות שעמד הקב"ה מכסא דין וישב על כסא רחמים כשתראה
השכינה שנתעוררו רחמים בסבת ישראל בכח התפלות והתקיעות
אז תתעלה לפני המלך עליון שהממשלה בידו להתחנן לפניו על
עמה ביום הכפורים וזה סדר עלייתם וכו' : וביום התשיעי והוא
עי"כ : עולה בהר הלבנון ואנחנו בני ישראל מסייעין אותה לנסוע
ולחנות ולבטל מעליה כל מקטרגים עד כאן : אם כן לפי זה היו
מפרישין ז' ימים כי ר"ה שני ימים ואחר כך עד יום כפורים ז' ימים
והנה היום אין לנו כה"ג רק הש"ץ שהוא גימ' שמים בסוד ואתה תשמע
השמים צריך להיות במקום כה"ג ולהתנהג כנ"ל ומה גם בעל ר"ח כתב
בשם מהר"ק כי בימים שבין ראש השנה ליום כפורים הוא כמו חול
המועד ואסורים במלאכה רק בעסק התורה והתבודדת וכן כתב הרר
יונה ז"ל ע"כ אבל רובם לדרכ' פנינו וע"ז אמר הקב"ה לנביא קרא
בגרון (כי סוד גרון ע"ל אל תחשוך והגיד לעמי פשעם ואותו יום יום
ידרשון ר"ל רק ר"ה ויום כפור ועוד לריב ומצה תצומו ולהכות באגרוף
רשע (והא דאומרים אשמנו מ"ים ביד ימין ועושים כמו אגרוף מכים
על הלב ע"ל דף ע"ה ע"א טעם מופלא לזה קאמר הנביא אבל המה
רק להכות באגרוף הרשע ואינם יכוונים לתקן החטא רק אומרים
בפיהם ובלשונם יכזבו לו וזהו פירש דברנו דופי

כי

כי איתא °במסכת ערכין תנן התם רבי יהודה אומר כל השופין
גמ' מס' ערכין דף י"ח פטורין חוץ מן הדיופטרא מאי דיופטרא אמר עולא אילן העושה שתי
פירות בשנה ופי' דיו פירו' טוענין ב' פעמים בשנה ע"כ · וזהו דברנו
דו פ'-ר"ל שני פיות א' בפ"ה וא' בלב ואמר לך כלל א' מה שכבר
כתבתי אצם קניה לך ק"ה ק"ו ק"ו מסוד היחודים שהם צירוף
ונקודות וטעמים כי כולם הם כח אין סוף והפעולה הוא ע"י צירוף
כאשר כתבתי לעיל כמה פעמי' מאמר פרשת ויצא ע' שס"ו שס"ו איש
אתוון ברזא דנוקבא ואתוון ברזא דדכורא ואתחברו כלהו כחדא
והוו חד ברזא דשמא קדישא שלים ואתוון דרזא דדכורא מרמזים על
חסד ואתוון דרזא דנוקבא הוא דין לזה שם יהו"ד הם אתוון
דדכורא והם רחמים ואדנ"י הם אותיות דנוקבא הם דין לכך
כשמתחבר ממתק הדין דאדנ"י גם סוד זה הוא בנקודות וגם בטעמים
ע"ל דף ק"ו ק"ו סוד היחוד כי טעמים הם בכתר ונקודות בחכמה
ע"ל דף כ"ב ע"ב ודף כ"ג ע"ד ודף ל"ד ע"ג וע"ד ובזה תבין מה
שכתבתי מאמר פרשת בראשית ע' ך' שריאת את ת' למיעאל בריש
אמרה רבון עלמא ניחא קמך למברי עלמא וכו' · עיין לעיל
ולזה כבר כתבתי כי כל העולמות נברא על ידי כ"ב אתוון
עיין לעיל בזהר שבת ואילין מיליא יהון לרקיעיא ותמן מתן שרין שהוא
שמשא ואם כן סידור התפלות הכל מרומזי' על פי סוד הנ"ל כל אות
ואות פועל לפי פעולתו והנה כשאנו מתפללי' ומוציאי' אותיות כל
אות ואות מעורר למעלה שרשי' שלו וכן בנקודות וכן בטעמים
גמ' מס' ערכין דף ל"א ע"ב °ואיתא בגמ' מסכת ערכין דף ל"א ע"ב זה לשונו אמר רב יחיאל
חזקה שליח עושה שליחותו · ואם כן כשאנו מתפללין ומוציאין ה
האותיות ונקודות וטעמים סוריות חזקה שליח עושה שליחותו כל
אות ואות וכל נקודה ונקודה וכל טעם וטעם עושה שליחותו ראה
תראה דף קכ"ו ע"ב שע"י שם יהו"ד בנקודת חס"ך יכול להנצל מן
צרת יצה"ר וגם שרב נחמן אמר בשל תורה אין חזקה שליח עושה
שליחותו בשל סופרים חזקה שליח עושה שליחותו ופירש רש"י
בשל תורה לא סמכינן אחזקה עד דחזינן דעבד בשל סופרים
סמכינן אחזקת שליח דאי נמי לא עביד לא חמיר. אסורי'
עד כאן : אבל הלא תפלתינו הוא מוכרח ע"ל בביאור ואמר
בפרשת ויחי אמאי כתיבן נשמתין לעלמין וכו' ע"ש : וזה כשעשה
ע"י תפלתו שהם בסוד יחודים ודרוש כנ"ל גם לפי פשוטו שאדם
מתפלל על אריכות ימים ובנים ופרנסה ומזונות על בניו כפי
מפורש בתפלה ובפרט ימים נוראים אם כן האותיות וכנ"ל הכל
עולים למקום שליחותן לפעול ולעורר כל א' לפי ממשלתו ע"ל דף
ק"ח ע"ג גם הקדמנו לעיל שתפלה צריך דבור קול הדבור מחשבה
ע"ל עיין גם כן במאמר פרשת במדבר ע' רל"ב אפם קניכו ת"ח
רזא דמלה אף על גב דגלותא תלייא בצלותא ודוכרא דפומא בלא
תלייא בעקרא דעובדא בקדמית' ולבתר בדבורא ובמללא דפומא
וכו' · עיין לעיל ואם כן בזה תבין כשאדם מכוין בתפלה השליח
צריך לעשות שליחותו אבל בעו"ה רק ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו
לו ולבם כל עם בודאי אין שליח עושה שליחותו בפרט אם איש
בכעיים הרי מבטל שליחותו של התפלה והתורה ובעשה מה גזל זה
מושך לכאן וזה מושך לכאן גזל עונם ופשיטא אותן רשעים שמוציאין
מפיהם דבר שאינו מתוקן שהם מוציאים אותיות הקדושים שכל אות
מראה יחודים וסודות למקום המאום בודאי לו חכמו ישכילו
את זאת יבינו לאחריתם אשר כבר כתבתי שלזה איתא בחולין
מה יעשה אדם בעה"ז יעשה עצמו כאלם ומוכן לפ"ד ומהגם
דמסיק שם בערכין דף ל"ב ע"ב שמלכן כמה דברים אסורים
בעמי הארץ אבל גבי חבר חזקה הוא על חבר שאינו מוציא דבר שאינו
מתוקן מתחת ידו אבל ראה תראה ע"ל.
ע"ש מאמר ברשית ע' קל"ד ווי לעלמא דאינון אטימין לבא
וסתימי עיינין וכו' · ודאי אינון עמי הארץ חית השדה
ועוף השמים אינון ואפי' באילין דאינון כפא שיה אשתכח עוד
בגלותא וזהו הוא כי כסיל לא יבין את זאת היינו סוד התורה
מאמר בפרשת פקודי ע' תע"ד ראה תראה °במאמר פרשת פקודי ע' תע"ד מההוא נהירו נפקא
חיותא חדא דשלטא על אינון שרפים ארבע תחותה דאנפייהו
אנפין (פ"א דנשר) דנשמתא האי חיותא יופיא"ל שמה ואינון
קיימא בכל רזא דחכמתא וכל אינון פתחן דחכמתא קיימין בה
(ולזה עיין לעיל שכתבתי מה דאיתא בפרשת בלק ע' שמ"ס
ובפרשת כי תצא ע' תקכ"ט על פסוק כי יהיה לאיש בן סורר ומורה
וגו' · וקאמר שם בההוא שעתא דאו ליה ליופיאל רבנא דאורייתא)

האי חיותא קיימא למתבע אגרא מעם קדוש ברוך הוא למיהב לכל
אינון דרדפי בתר כל מליהון דחכמה ואפילו מכל בר נש ואולפי
חכמתא למנדע למליהון דכד נפיק בר נש מהאי עלמא ההיא
חיותא נפקא על ארבע שרפים מעופפים וטאסת קמיה ולא
שביק כל אינון גרדיני נמוסין דגם"א למקרב בהדיה וכמה אינון
שליין דשלם שארניה וכו' · ההיא חיותא קדישא קיימא כד
נשמתא סלקא ומטת לגבה כדין שאל ברזא דחכמתא דמאריה
וכפום ההיא חכמתא דרדף אבתריה ואדבק בה הכי יהבי לה
אגרא ואי יכיל לאדבקא ולא אדביק דחי לה לבר ולא עייל וקיימא
תחות האי היכלא בכסיפו וכו' ע"ש : אף על גב דעובדין טבין
אית בה בגין דלית אגרא בההוא עלמא כאינון דמשתדלי בחכמתא
לאסתכלא ביקרא דמאריהון וכמה חולקיהון בעלמא דאתי דכתיב
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה עד כאן · ועל פסוק זה
ע"ל בפרשת בראשית ע' ע"ב ועיין לעיל דף ותבין סוד התורה
ולזה קאמר וכסיל לא יבין את זאת לו חכמו יבינו לאחריתם היינו אחר
שפירוד שלא סופו למות וכמה יודע באיזה דרך ילך ומה נדר וכן
הלא איתא במסכת כתובות מר עוקבא הוה לו עניא וכו' : יקא
ניחא נפשיה אמר אייתיאו לי חושבנא דצדקה אשכח דהוה יב
ביה שבעה אלפים דינרי אמר זוודאי קלילא ואורחא רחיקתא
מאמר פ' לך לך ע' רכ"ג קם בזבוי לפלגא דממונא עד כאן · °ובמאמר פרשת לך לך ע'
רכ"ו אמר רבי אלעזר זכאין אינון צדיקיא דאולפי אורחוי דקדוש ברוך
הוא בגין למהך בהו ולדחלא מיניה מההוא יומא דדינא דזמין בר
נש למיהב דינא ואשכנו לקדוש ברוך הוא בכלהו יומא דגופא אתברי
ואשלימו יומוי דבר נש לאפקא מעלמא וכדין קיימא קמי תלת
שליחן וכו' : ע"ל דף כ"ו ע"ב עד נעירא וגם ע"ל דף מ"ו ע"ב
עיין כב"י בביאור משנה אני רן והוא רן אני רן לחיים והוא רן לבאר
שחת וכתב הא דכפל בלשונו אני רן והוא רן וכו' : דה"ע אני רן
שהימים הראשונים יפלו ובכל יום ויום מתקרב למיתה ומכח זה
שאני רואה שהימים רצים ומתקרב למיתה אני שעוסק בתורה
ובמצות ובמעשים טובים כדי שלא יפול בכסופא קמיה קדוש ברוך
הוא ומכח זה אני זוכה לחיי עולם הבא אבל הרשע גם כן רואה שהימים
רצים ומתקרב למיתה אעפ"כ הוא אינו חוזר בתשובה והוא יורד לבאר
גמ' בפ' אין עומדין שחת ודאי לצדיק גמור אין שום פחד כדאיתא °בפרק אין עומדין
אמרו ליה רבנן לרב המנונא זוטי בהלולא דמר בר רבינא
לישרי לן מר אמר ליה ווי לן דמיתנן אמר ליה אנן מה נעגה בתרך
אמר להו הי תורה והי מצוה דמגנו עלן פירש הכותב כי מחוייב
אבל הכל לזכור יום המיתה כאשר שהוא סוף כל אדם וכאשר ששאלו אנן
מה נעגה פירש להם סתר דבריו ואמר להם הי תורה וכו' : למי
נאה לדאוג על יום המיתה לאיש אשר לא השתדל כל ימי חייו ללמוד
מאמר בפרשת ויחי ע' תקי"ו תורה ולקיים מצותיו עד כאן : כי ז"ל °במאמר פרשת ויחי ע'
תקי"ו אלו הוו ידעי בני נשא הוו חדאן יומא דמטא לון לאסתלקא
מעלמא וכי לאו יקרא עלאה הוא דמטרוניתא אתיא אתאת בגינייהו
ולאובלא לון להיכלא דמלכא לאתדי בהו כל יומא דהא קדוש ברוך הוא
לא אשתעשע אלא בנשמתהון דצדיקיא עד כאן : אף על פי שקדמנו
לעיל שהצדיקים דואגים כי יש הרבה השתלמות ומה יעשה החוטא הלא
אנו בעונותינו אומרי' אנו מלאי עון שבעו רוגז והקדמנו לעיל על פסוק
טורף נפשו באפו עקר נפשיה בגין רוגזא ואשרי בגויה אל זר וכו' :
ואנו מתפללין בקול בכי בראש השנה יכתיבון וכו' : מי יחיה
ומי ימות ועל חייו של אדם בעה"ז אנו אומרים במוסף ראש השנה
תפיטיו אם תעתעו בהבל שיהיו יחכם לחיי הבל ·
אם כן אנו בעונותינו אומרים שזה העולם חיי הבל כמו שאנו מתפללין
בסידור האר"י ז"ל אנא י"י זכני להיות מהטובים לפניך הדב כבסני
מעוני ומחטאתי טהרני ואל תטריף עלי השעה ותנחני לעבדך
לתקן את אשר שחתי למען אזכה לראות פניך וכו' : ולא אעיל
מאמר פ' וירא ע' רס"א בכסופא קמך א"ל °מאמר פרשת וירא ע' רס"א רבי יוחנן פתח עד
שיפוח היום ונסו הצללים זו אזהרה לאדם בעה"ז שהוא כהרף עין
ת"ח מה כתיב אלו חי אלף שנים ביום המיתה כל מה שהיה הכל נחשב
כיום א' אמר רבי שמעון בן פזי נשמתו של אדם מתרה בו ומודעת עד
שיפוח היום ונסו הצללים וידמה במעיניך כהרף עין בעולם בעה"ז וכמו
הצללים הה"ד כי כצל ימינו עלי ארץ בבקשה ממך סוב דמה לך וגבי וכו'
אר"ש בן פזי זו אזהר' לאדם בעה"ז שהוא כהרף עין מה הכי קל כרגליך
אף אתה היה קל כצבי לעשות רצון קונך (ע"ל דף כ'
לעשות

לעשות רצון קונך כדי שתכוון העכ"ס שהוא הדי בשמים הקדיש כך
ר"ת הר התעטוף יגד כאן : ת"ל לותת כל תפיר יתפלל על חייו כעכ"ל
כדי לתקן לאה שהוא נכדית וכדילה' בפרקי תכות העכ"ו דומה לבחורה
בשבי ע"כ התקון שפתך בקרוזה כדי שתכנסם לערקלין ולה תרתה
כמ"ש ע"ק" ויזכר לעיים לת את הרחמים הילה רבי יהודה
פתח ואמר ישלח את נבורות ר' ישמ' כל תפלותו בכוה תורחין תורחיעת
ת"ת כי כר בם דלת יהוה קדי"ת אחי בכוה תורחין יהוה לי עיטש דלת
ושבי ואתוחנו ליהוה ולשוחת בכוה תורחין יהוה לי עיטת היך יהוה
קחיי את יה ויחחול ליה תקון שית יתה ותלת עשר ויכו עיטת יהוה
תוחייתה לכר בם לתיהוה שהם כתחייה כנין דתחייה בעת לתוכטת
לי בעלמת דין בעלמת דתתי ויתיר בעלמת דתתי דכת תקינן כל מה
דעיבית דקב"ה תשלים לי לכבר בם ותיהון טכחן לעלמת דתתי
ת"ת ואי תיתת דקב"ה הוי ואי תיתת דתתי
עלמת לתו דויה תלת תלת תקינן תתי עלמת לתקבלי לעלמת דתתי
לת הוו תלת כדרוחדר כלפי טרקלין בר"ש עלמת דתתי דקב"ה הוי וכד
וכו הוות יכלה כדויה זכי דתניח כתיב על כן לת הי' לעלמי תלך ותלה
עב אדל"א מ"ש מעוה דו"י הות נתלתו ותלה תלך דתתן דוכי לת תשתי
תתי ת"עלה דת וכו' דתמודיעם עלבת בכתיב : ר"ש תתר ותלה
ר' יקי' דהוות יכלה דוכי לתתי דכתיב תו תתעבו על ו"יעם ו"י לת
כתיב תלת עלת ו"י ותתי על ו"י תתר דעלתין ותתרתן ותתשכן ותתכון
להוות תתר דכתיב ואי"ן יכת שרוי וכתיב ועד ענינן יומת ועטין
וקדוחיהי הקדוחי ותיתוחנת ומעוה לתקבלה להוות ויתי דויה
דתקת ותתשכן ועניה כל תיכון כתרין וכו' ע"ש . וכבר התרכתי ע"ל
כי הוא סוד כתר תרין תפתן כל"ק תרין תפים הכתיבו בקונו של ר' וכ"א
דכתיב תשר תו נתתר בו על שתל ופתן תדרוך תו' . תרוך יומים
תרוחיהו ותשכיעה ביטועתי ומסוף אשריך ישתלל ונו' . הלת
כת"ה תיתנו כנלות תמר דוויים סתום ומעוקפים כערות וכיומכת
תכבא לתכות בתרין זה תומם וזה דיומם ומתוכיהו הקשר וכלן לטובת
בשתלת כרמם ויכל תתר תקדוש ברוך הוא ותשבות ביום השביעי מכל
תולדו' ש"כתיב פרשת תולדות ע"כ ת"ל תכל תמיתן ותכי חוו תקיבי עלמת דתת
נלוחת תתיקר ותעיין כרי' דוד לת כת תכל תלן שביה דיבתלל
יכללון בלוחת דת כל תיכון תכתוחת דתכתת לון קב"ה והוא תתר
דעלתין לכרי תכתוחת ותכתי תדרשות ותתלן כל תיכון נתחות ותדלן
כלכוליה ותם כל תת דיינין עליהון ע"כ : ותם ת"ל לת ידקדק
כתעשיו שיהו לשם שתים ולידוד בקב"ה ושכינתת ע"כ ת"ו ויהם תרתי
ניהם ולה תתר רבי לתלמידיו כתוחת תניהו עלת תישתו תרתי
ניהם ות"כ לפי זה נתיין לתם להתכונן בכל יום לינקן תשתין תוכ"ם
כיומים תלה תתרכתי וכתעלה עתוקות כתב ע"ל התשובה שהיא תלה
ת"ת שלל עד שהשמת דבת שהיא נשר התחיוה תם כ"ום ובימוי בשמוק
ין תשרי עד יום תינון לתשכון עומת שהם ט"ו ותתר כך עוד ימים
דכים תשבו שהם כים כ"ום שלשה כתי כ"ום של תשובה ע"כ .

ע"ם קדושים וכלע"ד כי תיתת כ"ש קדושים ע' קס"ת ת"ר יפתח כל תוכי עלמת
ע' קס"ג תחידתת בדתל עד דכיתה לתעלי' בניהיהן וכד היא לתעלית כל תיכון
בנין לתעלין בניהה דכתיב לת תקת תחם על כניס (היינו שתשתלק
כיתה מן תשלית ותלבות ותל סילוק תחיותין ותו הוא סוד ניסול תחיות
סוף ל"ש תחה ע"כ דק ח') כד לתת תקון עלמת לתתת לתתקן כלהו עד
דלקלק תקונין לניהה ותפקנא ותפקנין תחכמי שתה דתלת עלית (ר"ל כי
ככנסין בס"ד דכיתה בתשלית ותו הוא כתוב תחמים תחה כבוד תפר
עבה הגדן על בשמים ותיין לפעל) ובנין כן כתיב תפרי נשו פשע
כפלי תשלה וכדין תקרי עשוכה ולתי כדין יום הכפורים לתקרי כשה
דכתיב לשחר לתקם מכל תשתיקים לפני י' תטהרו אמר רבי
יהודה לתיתני לתקרי עשובה כד כיתה תשכיות ונקיות כתיבו
תם הכניס שתה ותבת בקיוטה ושה דהוה בניר תב לתתריה ובלהו
ובכי . תתר דני יניתן כד תתקשר עלמת כלה כתיב כי גדול
עשל בשמים תסדן תשל עשל בשים דכלקי תתר דתקרי שמים (וכל"ל
עלת שמים דת תשלית) רבי יהודה תתר דיקית דכתיב יעשל שמים
תלמלת כתיב על שמים תשוש תהוה דקיית כיון דתתר
ועשל שמים תשוש תהוה תתר דקיית כל לעלת לעלת ותתי ויהו כיהו
והיינו לתקרי תשובה עד כתן : ולכבוד זה נכנעו כ' יום לרחש על
כ שעני כיכה והכה כתן תרתי תעל שמים היינו כיכה ולעשל דק

גם שם והוא כשנים שלשם אחינם האחורים של חכמה כוה יו"ד
יו"ד ה"י יו"ד ה"י ו"ו יו"ד ה"י ו"ו ה"י ודבינה האחורים אל"ף
אל"ף ה"י אל"ף ה"י יו"ד אל"ף ה"י יו"ד ה"י . ובסוד כמירה מבית
נ"ב ז"ל והנה ידעת שבכל מפירה ומפירה יש בה פנים ואחור בסוד
אותיות ולא בסוד מספר וכנגדם פנים ואחור בבחי' מספר ואם כן
נמצא כי כל בחי' מספר שם במלכות הדבוקים בת"ת אחור באחור .
ושבנים של המספר מצד א' ושבנים של אותיות מצד אחד . ובעת
הכמירה בנסרים שאחוריים של המספר מן אחוריים של בחי' אותיות
והמשל לבל זה שנה הטוחין של ז"א דבחי' שאחורי' שי' בכתר שלו שם
י"ה יה"ו יהו"ד ומחובר עמו שאחוריים אלו שהם י' אותיות כיוצא בהם
מה אלא שהם בבחי' מספר שהם ע"ב אל כתר דמלכות (ובוא תבין
מה שהארכתי לעיל דף ס' ודף ו' בסוד ד' וכן ושם וכן נדיקים ירמו
ויסמוכו ע"ש באריכות והוא מעאחר ס' פנחס סוף ע' עי"ו כה אחר ה'
מארבע רוחות בחי הרוח וזהו מנגן ביה בכנור בארבע מיני נגונים
בשיר פשוט דאיהו (י') ובשיר כפול דאיהו י"ה ובשיר משולש דאיהו
יה"ו ובשיר מרובע דאיהו יהו"ד אינון עשר אתוון דעבד דוד
לקבי יהו י' מיני תהלים ומלקין לע"ב אנפין בחוסבן י' אתוון ע"ב
וכו' עיין לעיל בדף ס"ל כי הארכתי שם בסוד זה ויגיל לבך .
וכך דוד עביד עשרה מיני תהלים כי דוד שוא היה מרכבה למלכות
ומספר אותיות הם (י') הם במלכות וכנ"ל דף ס' ע"ג ע"ש .
ואחר כך בעת שנסירה נשארים י' י"ה יה"ו יהו"ד דבחי' אותיות לבד
אל כתר ועיר אנפין וי' י"ה יה"ו יהו"ד בבחי' מספר שכשם אל כתר
מלכות אחר כך באו מוחין דפנים אל וז"ב ואז בא שם יהו"ד בכתר
דועיר אנפין דפנים בבחי' ד' אותיות לבד ובאה הוי"ה ו' עמוד
הנה דפנים בכתר דמלכות אלא שהוא בסוד מספר שהם גיטוריא
כ"ו וכן עד"ז בכל פנ"ם אחרות כפי שנראה ממקום אחר ע"ב כי אי
אפשר להבית בכתב כי אלו כל הימים דיו . ובזה תבין מה שלעיל
הארכתי בסוד ע"ב שמקן הכרמה בשם זה ע"ל דף ס' מן ע"א וכו' ואפס
קניהו כלהו לא אתאחדין באתרא דאיהו שכינתא עד דייתי ההוא
דאקרי אדם שהוא יו"ד ה"א ו"ו ה"א וכו' כי הלא הקדמנו כי י'
אתוון הם בכתר דועיר אנפין ומספר עשר אתוון שהם גיטוריא ע"ב
הם במלכות ושם קאמר אינון עשר אתוון דעבד דוד לקבלייהו וכו'
ומלקין לע"ב אנפין ואז נתפוש סוד ע"ב שמקן ואז נדיקים ירמו
ויסמוכו והרשעה בלא כעשן תכלה כי עשביר מתשלת ודון מתאל
ולילית מן הארץ . והנה הקדמנו כי לבל זה צרך לעורר סוד חל"ם
שהוא סוד אריך אנפין כי לא פעמים מבואר שם כי ובכ"ן גיטוריא
ע"ח כמנין מלא יהו"ד יהו"ד יהו"ד . ובזה אבאר ד' מיני תפלות
שמוסרים בראש השנה האחת אותילה לאל זה לשונו בסידור הארי
ז"ל אחרונה לאל חסד דעתיק שנקרא א"ל שהוא מלובש בכתר
דאריך . אחלה פניו הם אנפוי דאריך המאירים ב"פ א"ל בחלוי
גיטוריא ש"ע כהורין (עיין לעיל דף ס"ב ע"א אפס קניהו וידוע
שהוא"ב הם פנים בפנים מאירים במלכות הש"ע נהורין שבפנים
דועיר ע"ב כפשר הארכתי כי בתחלה לעשות שלום בין אדם
לחבירו היינו שמאיר אריך אנפין בזעיר אנפין וכנ"ל בדף זה
אשר יחוו פניהו ואח"כ מאיר ז"א במלכות סוד ש"ע כהורין הנ"ל וסוד
זה מבואר בסידור הארי ז"ל בסוד מלך עוזר ומושיע ומגן) אשאלה
ממנו (ח"וב) ממנה לשון השפעת הדעת שבנוכם להשמיע מחג"ת א"א
(ע"ל בסוד התלבשות עשר מפירות כי ח"ב הם מלבשים את א"א
במקום א"ת כאשר כתבתי לעיל סוד היחוד של זכירה (לוז"ב) אשר
בקהל עם אשירה (ח"וג) עוזו ע"ת אביע (ישפיע רגנות (לבנת
סוד) בעל מעשלי (כדי שיתייחדו יסוד ומלכות) לאדם מערכי
לב ומיו מענה לשון . ואומרים מכף על כן נקוה לך יהו"ד כתר
אלהינו (ח"וב) לראות מהרה בתפארת (ת"ת) עוזך (מלכות)
להעביר גלולים והאלילים כרת יכרתון ע"ב ולפ"ד מוכן מאוד כי
א"א להכרית לרשעים הללו שנרמזים בגלולים והאלילים אם לא
שיגלה כת"ר וח"וב כי אז ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד :
ולסוד זה מוסרים האדרת והאמונה לחי עולמים כי זה לשונו בכתבי
הארי ז"ל י"י מלך גאות לבש וגו' אפס קניהו אתה מושל בגאות
הים בשוא גליו אתה וגו' הנה בפסוק הזה יש כ"פ גאוה רק שגאוה
אחת (בו') והשני חסר והנה הגאות א' רמז בראשי תיבות של
גלו' אתה תשבחם והעבין דע כי כל מציאות גלים כולם הם
בסוד שערות כי השערות דאריך אנפין הם כמנין קדו"ש כנזכר
באדרא ע"ש . והנה גאו"ת גיטוריא קדו"ש וכל השערות אלו

הם סוד מבוגין ונהרות ומושכין מים מן הים יוצי החכמה סתימאה
(והוא כי הקדמנו לעיל כי במוחא סתימאה דאריך אנפין בו מתלבש
גבורה דעתיק ע"ל דף ל"ג ע"א ושם אפס קניהו כי חסד דעתיק
מתלבש גו גלגלתא דאריך אנפין ומתנו לוקח זה החסד אבא גבורה
דעתיק במוחא סתימאה ומתנו לוקח בינה ע"י יחודם נשארין בבינה
ואז בינה נותנת לועיר אנפין וכו' ע"ש כי הארכתי מסוד זה : ובזה
תבין מאמר פרשת שמיני ע"ס ו' ז"ל ר' חייא פתח ויין ישמח אנוש
לבנהיל פנים משמן אי בעי כהנא למחדי ולאשתכחא בנהירו דאנפין
יתיר מכלא אמאי אמיר ליה חמרא דפת חידו ביה אשתכח וכו' וקאמר
דיין מסטרא דליואי אתי מאתר דחמרא שרי דהא אורייתא ותמרא
דאורייתא מסטרא דגבורה הוא ומטרא דכהנא מין גלילין נהירין ר' יוסי
אמר כל חד אוזיף לחבריה וכליל דא בדא וכו' ר' אבא אמר מאתר חד
נפקו יין ושמן ומים דבש ותלב מי ושמן נטלי כהני וירתי לון ושמן יתיר
(כי מים הוא חסד ושמן הוא חכמה וגם כי שמן בא"ת ב"ש הוא בי"ט שהו'
ג' אה"ה) מכלא דאיהו חדוות שירות ומיומא דכתיב כשמן הטוב על
הראש יורד על הזקן זקן אהרן (ע"ל דף ס"ב ע"ג) ויין לשמלא לארמא
קלא ולומרא ולא לשתוק דהא חמרא לא שתיק לעלמין ושמן בחשאי
וכו' מה בין האי להאי שמן דאיהו בחשאי בלחישו תדיר אתי מסטרא
דמחשבה וכו' וע"ד אינו בימינא ויין דאיהו לארמא קלא לא שתיק
לעלמין אתי מסטרא דבינה וירתין לוואי לסטר שמלא וקיימ' לארמא קלא
וקיימי בדינא וכו' ע"ש ע"ל דף מ' ע"א וע"ל דף מ"ג ע"ד ודף ד' ע"א
ומבית מאמר הנ"ל ואפס קניהו דקאמר שם העתיק מתגלה בתרין
ראשין בחדא וטעם הדבר כיון דחכמה ובינה דתחות א"א נמשך החיות
מהני ב' רישין דגלגלתא ומוחא ובעינן דחכמה ובינה יהיו כחדא
נפקו ובחדא שריין ולכן הוצרכו אלו הב' ריש"ן להתגלות בהם
העתיק בהמוחא א' ולכן החסד דעתיק נתלבש בגלגלתא והגבורה בתוח
ולכן נכלל החסד בגבורה והגבורה בחסד ע"כ : לזה קאמר ר' יוסי כל
מד אחיף לחברי' וכליל דא בדא היינו כנ"ל ובא ר' אבא ומפרש יותר
מאתר מד נפקו יין ושמן כי יין הוא גבורה דעתיק שהוא בבינה ושמן
הוא חסד דעתיק אשר נתלבש בגלגלתא ושמן נטלי כהני היינו
שכמה שהוא סוד כה"ג נטלי שמן שהוא חסד דעתיק וכנ"ל ויין לשמלא
היינו בינה ולא דקאמר דסופו עציבו ע"ל דף ס' ע"א שכתבתי
מגו תוקפא דיחסן מגו דורדיא דחמרא דוק שם היטב ותבין
מאמר הנ"ל חמרא שרי חדוה היינו דנפקין מן גבורה שבעתיק
ומתלבש במוחא סתימאה דא"א ואחר כך נמשך ונתגלה תוקפא
והארת בדיקנא רק כשנמשך בבינה ובינה בעתיק ומשם
נמשך דורדייא עיין שם היטב ובודאי יגיל לבך . ובזה
תבין מה דאיתא בכתבי הארי ז"ל אתה המושל בגאות הים
שענין בשיר לזה הוא בסוד גבורות בסוד הלוים כי הנה סוד
השיר הוא בסוד בשוא גליו אתה תשבחם כי הלא כאשר מתעוררים
הגלים התחתונים לעלות למעלה לטרוף טרף אף אתה תשבחם
סוד בוגינא דקרדוניתא שהוא סוד שורש הדינים (כי כבר
כתבתי ז"ל בסוד בוגינא דקרדוניתא הוא זו הגבורה דעתיק
הנגוזה כהאי מוחא וזה שורש לכל הגבורות וז"ם בוגינא
דקרדוניתא שהיא הנותנת קנבה ומדה ונקרא קו המדה והטעם
כי החסד הוא מתפשט בשופע בלי קנבה אך הגבורות שהוא
דין נותנת קנבה אל הפסע שלא יתפשט יותר מהראוי אל
המקבלים ולכן בוגינא דקרדוניתא איהו מדיד ועביד כל משיחין
עד כאן . ולזה קאמר כי החסד טבעו להתפשט אך הגבורות
שנותני קנבה ומדה לאזור אל הגלים עד פה תבא ולא תוסיף
ואמנם כפי בח"י הגלים הוא מניחם לעלות ויש עולים מדרגה
אחד ויש ב' מדרגות וכשיונא שיר השירים ב' וזהו קול השירים עולים
ויורדים ולהבין סוד גדול זה תמצא כי כל בח"י שיר לעלות קול אל
לפורידו הכל ע"י בוגינא דקרדוניתא סוד הגבורות ולכן השיר הוא
גבורה ואמנם דע כי כאשר יתעלו קולות יתגלו גלים אלו למעלה
עד שערות העליונות בראש אז בוקן אזי הוא ניחי השערות
הם סוד ניחין שבכנור ויהיו שיר זה ע"י כנור (ובזה תבין למה
עבודת לוים היו בשיר כי לוים נמשכי מן בינה אשר בו מתלבש
גבורה דא"א ע"ל דף ס"ד ע"ב וג"ד נחוור לדברי הארי ז"ל ראשוני כי
נמשכים מים מימי החכמה סתימאה ואלו השערו הם סוד ניחין הכנור
המשורר כי כל שיר מסטרא דכביו ים מסט דגבורה ולו הם המתנבאי
ונמשאי קול שיר וע"ל סוד זה דף מ"ג ע"ב גד וגם מ"ד ע"א בסוד י"ד
עלך גאות בסוד הנ"ל .

פי' ע"פ שמוכי
ע' ס"ו

. נס׳ עיין לעיל מה שכתבתי מה דאיתא בכתבי האר״י ז״ל ולא בכסף
תנאלו דלא להוי פורקנא מסטרא דחסד אלא מסטרא דדכלא דסייכו
בינה עלמה דימו׳ האשית סוי ככור דשמכה ניימן וכו׳ ע״ש ולפ״ז מובן)
ואמנם עתה הוא סוד החכמה שנקרא את״ח (כי איתא °בפ׳ האזינו ע׳
ע״פ האזינו ע׳ תקס״א
תקס״א אמם קניהו כאי עדן אתמשך מטרן׳ עלאה סתימאה דכל
סתימין ומהאי עדן אקרי שירותא בעתיקא ולא אקרי ולא הוי שירותא
וסיומא וכגין דלא הוי ביה שירותא וסיומא לא אקרי אתה בגין ד
דאתכסיא ולא אתגלייא ואקרי הו״א : ומאתר דשירותא אשתכח
אקרי אתה ואקרי אב דכתיב כי אתה אבינו ע״כ : ולזה קאמר
כאן ואמנם עתה הוא סוד החכמה שנקרא את״ח והו ואתה מושל :
ואמנם ככר ידעת כי יש קודש ויש קדוש • והקודש הוא למעלה מן
הקדוש ושניהם בסוד חכמה סתומה ולכן הם כ״פ גאות בזה הפסוק
והם גימטריא קוד״ש וקדו״ש • וזהו י״י מלך גאות לבש ופי׳ הפסוק
פי׳ של האדרת והאמונה
דע כי הלא סוד °האדרת והאמונה לח״י העולמים • כי הוא
האדרת שער זו שגליונה שהיא כמנין קוד״ש • וזהו גאות לבש י״י :
וז״ש אחר כך מקולות מים רבים אדירים ופי׳ כי אחרי אמר גאות
לבש אמר אחר כך נשאו נהרות קולם שהם סוד השערות הנקרא
מכוני׳ נהרות המושכים מים מהחכמה והם הנימין קולות שהם סוד
הנימין של הכנור • וזהו מקולות מים רבים • ולכן נרמזו כאן
חכמה ובינה וכו׳ • עיין לעיל דף מ״ג ע״ב במקום שפרשתי במראה
מקום פי׳ מזמור י״י מלך גאות לבש וגו׳ ע״כ• כחזור לזה
שכתבתי כי ביום ראש השנה שאומרים סוד האדרת והאמונה לעורר
סוד ארך אנפין והכל בזמר כדי לעורר גבורה דעתיק וכנ״ל כדי
לזמר עריצים • ראה תראה °בספר תקונים דף כ״ו ז״ל פתח ואמר
ספר תקונים דף כו
ורק״א מק״ק שופ״ר הול״ך סגולת״א כחוט השני שפתותיך ומדברך
לא חוט דספוון דגלותא וכהון אדני שפתי תפתח לאורקא מנייהו ג׳
אבנין לגבי תיוויא ואינון ג׳ גלותין דבהון קירטא דאיהי שפה וריק לון
לגבי חויא ואו אתמר ואת נפש אויביך יקלענה בתוך כף הקלע וכו׳
ואיהו יג״הר ואיהו כחש הוא סמאל הוא עמלק הוא פלשתאי הוא
מלאך המות לכל בר נש איתעביד ליה כפום עובוי וכו׳ וכלא איהו
מאן דיליף אורייתא דאתייהבת בה׳ תקונין דפומא בכ״ב אתוון ד
דאורייתא אחה״ע בומ״ף גיכ״ק דטנל״ת זסשר״ץ ואינון
אשתמשי בספוון בלשנא כחיך בגרונא • וכלהו אתקיימו בהנהת
תקונין אלא לקטרא בהון ליג״הר דיל״כר ומיילין דיליה איהו אסתי
נופא בכל יומא לאנחא עמיה קרבא בכמה אוכין דכנים בכל יומא
וקריב לון כזמנא דדינא דאיהו ראש השנה לגבי כורסייא דדינא
בההוא זמנא צריך בר נש לאתתקנא בגלותין ע״כ • ובזה איתא
בכתבי האר״י ז״ל כוונה אחת בתפלת י״א ארנ״י מלכות ביה
בבריאה ורונה לעלות באצילות וצריך למתק דיני׳• ואחד מהם
הנמשך מגבורה והוא אותיות מנצפ״ך גימטריא רי״ו דין הא׳ בניור
רי״ו ע״כ • ותכוין להאיר (מה׳) תתאה דיהו״ד דאצילות• וזו
בעשית שופר פרה נם דינים כללו תלויים בא׳ דאדרנ״י י״ו שניים
לעילא י״ו שניים לתתא והם תקועים בחניכים שהם אלהי״ם בי׳
ר׳ א׳ א״ל אל״ה אלה״י אלהי״ם הרי רי״ו לעילא רי״ו לתתא גימט׳
ב״פ גבורה והב׳ דינים ש״ך ופ״ר והם נמתקים ע״י לעיסת שניים
שמתפרדים אלו מאלו ומתמתקים (עיין לעיל סוד גבי תקיעת
שופר גם ע״ל בדף נ״ט ע״א וע״ב) שפתי וכשהדינים יוצאים
לשפתיים הם נמתקים כי שם אותיות בומ״ף גימטריא כ״פ דין ש״ך
ופ״ר ונמתקים על ידי וד״י יו״י ו״ד י׳ או״י ו״ד או״א נ״ד קנ״ם גימ׳
בומ״ף חפח״ח ת׳ הוא ד׳ יודי״ן י׳י׳י׳י׳ ני׳ ת׳ דשם יו״ד ה״י וי״ו ה״י
(כי בכתבי האר״י ז״ל כי יש בה ד׳ יודי״ן וכ״א כלולה מי׳ הרי ת׳)
שבחכמה ואותיות פת״ח רמז על ניקוד חכמה שהוא פת״ח והכוונס
לייחד חכמה ובינה אחה״ע גיכ״ק העולים בגרון וחיך שהם גימט׳
רי״ו כמנין גבורה וא׳ יתיר המתמתקם ופי׳ יגיד תהלתך וע״י גימטריא
יו״ד ה״י וא״ו ה״י וכ״ב אתוון וה׳ מוצאות הפה וכו׳• אם כן תבין סוד
הנ״ל• ולזה איתא בגמ׳ דברים שהם עומדים ברומו של עולם ובני
אדם מזלזלין• ובפרט בימים הללו• ראה תראה °במאמר פ׳ תצוה
ע״פ תצוה ע״ד
ע׳ ש״ך ז״ל פתח הוא שבא ואמר תקעו בחודש שופר בכסא ליום
חגינו השתא איהו זמנא לאתערא דינא עלאה תקיפא וכד איהו
אתער סטרא אחרא אתתקפת בהדיה וכיון דאיהו אתתקף סליק
וחפי׳ לסיהרא דלא נהיר נהורא אתמליא מסטרא דדינא כדין כל
עלמא איהו בדינא עלאין ותתאין וכרוזא אכריז בכלהו רקיעין
אתקינו כורסייא דדינא למריה דכלהו דאיהו בעי למידן ורזא הכא

ואתנהיר לון לאדכרא אמאי אתער דינא עלאה ביומא דא אלא כל
חין וכל קדושין יקירין כלהו תליין בשביעאה ובהוא שביעאה עלאה
עלמא אקרי עלמא דאתי סביה נהרין כל בוצינין וכל קדושן וכל
ברכאן וכל מטי זמנא לחדתותי ברכאן • ברכאן וקדושן לאנהרא בעא
לאשגחא תקונא דעלמין כלהו וכל אינון תקונין לאתקיימא כלא
סלקין מגו תתאה אי אינון כשראן ואי לא כשראן וכדין קיימא דלא
נהיר עד דאתפרשו׳ חייבין מגו זכאין כדין אתער דינא ומההוא דינא
אתתקף סטרא אחרא ואשתכח מקטרגא בגין דיתמכון ליה אינון
חייבין בגין דעליה כתיב לכל תכלית הוא חוקר וכו׳ וההוא סטרא
אחרא קיימא לקליפה דלא יכיל לאתברא בר בההוא עיטא דקב״ה
יהיב ליה לישראל דכתיב תקעו בשופר בכסא ליום חגינו בגין ל
לאתברא ההוא כסה דאתחפיא סיהרא ולא נהיר וכדין מתערי ישראל
לתתא בשופר ההוא קלא דנפיק משופר באוירא וכו׳ וכיון
דלתתא אתערו רחמי כ״כ לעילא ע״כ וכו׳•
וסוד השופר אמם קניהו נהנה לעיל כתבתי להמתיק סוד שני
דינין ש״ך פ״ר • בתחלה אבאר לך מה דקאמר לעיל
במאמר תקוני׳ ובהון אדני שפתי תפתח לאורקא מנייהו ג׳ אבנין
לגבי חיוויא וכו׳ כנ״ל • הנה איתא °בספר תקונים ד׳ כ״ט
פי׳ ס׳ ג׳ תקונים דף כ״ט
זה לשונו ועוד הא׳ ציון ירכתי צפון הא נקודה דאיהי ציון איהי בין
תרי ירכי קשוט (וסוד זה עיין לעיל מה שכתבתי במאמר פרשת
האזינו ע׳ תקע״ד דמסיים כי שם צוה י״י את הברכה חיים עד העול״ם)
דאינון נדין ובהון אתעביד סגו״לת׳ א׳ בתרין דרועין איהי סגולת׳
לעילא מנייהו אל״ס על ציר״י אתעביד סגולת״א וכו׳ ובגין דאיהי
סגולת״א על תרין דרועין דאינון אברהם יצחק יעקב אמר קרא אכן
אלהו הכוכים היתה לראש פנה וגו׳ • ואינון תלת יודי״ן עלייהו
אתמר אין פותחין מעשרה מלכיו״ת ומעשר זכרונו״ת ומעשר שופרות
דאתרמיזו ביו״ד ה״י וא״ו ה״י ואינון תלת טפין דמוחא דאתקריאו
סגו״לתא ׃ ומאי מוחא דא חכמה עילאה סתימאה בכתרא דרישא
דאיהו כתר עליון ואלין אינון יחוד ברכה קדושה דבהון יענגו
ביום קראנו דאינון ראשי תיבות דעלייהו איתמר ויעבור את מ
משבל יב״ק וסלקין בחושבן אהיה יהוה אדני דאינון נשמתא
ורוחא נפשא באורח אצילות מתמן וכל האי ורקא אתגלייא בעלמא
איתמר בה על הר גבוה עלי לך מבשרת ציון הרימי בכח קולך
מבשרת ירושלים עלי לך בנקודה עלאה מן סגולת״א דאיהי אל״ם
על ציר״י • הרימי בכח קולך הרימי בת ירושלים בתרין יודי״ן
דאינון ציר״י וכלהו סגולתא בההוא זמנא סלקא לעילא (י׳)
עד כאן וכו׳ עיין שם • והנה קאמר ומאי מוחא דא חכמה
עלאה סתימאה בכתרא דרישא דאיהו כתר עליון • כי איתא
בכתבי האר״י ז״ל בסוד תלת רישי״ן עיין לעיל דף ל״ב ע״ד ודף
ל״ג ואמם קניהו והנה רישא דעתיק בודאי שיזדק בה היטב שם
רישא כי היא גלגלתא ומוחא בגווה אך צריך איך נקרא לגלגלתא
ומוחא לכל אחת רישא בפני עצמה • והכלל צריך שבכל רישא
יהיה בה בחי׳ הראש שהוא הכלי ובתוכו המוח שהוא הרוחניות ו
והעצמות • ולכן צריך שתדע כי כיון שאלו השתים ספירות צריך
נקרא רישין צריך שיהיה רישין ממש • וכל אחת משתיהם תפיס
כוללת שתי בחינות שהם גלגלתא ומוחא • ואף על פי שאנו קוראין
לראשונה גלגלתא ולשנייה קוראין מוחא • הענין הוא כי כ״א מהם
בפני עצמה הם רישא חדא גלגלתא ומוחא בגוי׳ אך בערך שמתלבשי׳
זו בתוך זו נעשית רישא קדמאה כערך גולגלתא לחוד והרישא תנייתא
מוחא לחוד דבנו גלגלתא דהיינו רישא קדמאה וכו׳ והענין דע כי בחי׳
אוירא שהוא מפסיק בין הכתר דאריך לחכמה שבו היא בחי׳ מוחא אל
גלגלתא שהיא כתר • והענין כי הכתר דא״א הנה הוא גלגלתא ר
ראשונה וכו׳ גם האוירא נעשה בחי׳ מוחין ממש בתוך גלגלתא זה אלא
שהוא מוחא וזכך ודקיק מני ולכן נקרא בשם אוירא כי הוא בחי׳ אור
הזך שאינו נתפס • הרי נתבאר בחי׳ הכתר דאריך אנפין שהיא
הגלגלת עם המוח שבתוכה הנקרא אוירא וכל אלו הב׳ בחי׳ שהם
גלגלתא ואוירא נעשו בחי׳ חד גלגלתא•
בערך המוחא הנקרא חכמה דאריך אנפין ונמצא עתה שהם תרין
מוחין זה בתוך זה חכמה דאריך אנפין גם בחי׳ אוירא ומפסיק ביניהם
בחי׳ קרומא דאוירא ובזה תבין מה שכתב באדרת נשא בתלת
דגלגלתא קרומא דאוירא דחכימתא עלאה סתימאה וכו׳ ואהי קרומא
אתחפי׳ על מוחא דאיהי חכמתא סתימאה ודקדק באומרו תחלה
סתימאה עלאה ואח״כ אמר דאיהי חכמתא סתימאה להורות זו״ם כי

ב' מוחין הנו חד כוח פלי אוירא דאתעביד מוחא עלאה אל הגלגלת
זה נקרא חכמתא עלאה סתימאה' אך מוחא תנייאה חכמה דא"א היינו
עלאה וכו' ע"ל בדף הכ"ל ומסיים שם הכלל בעולם כי אלו הב' רישין
די בא"א הוויין פלתא גלגלתא ואוירא ומוחא כי האוירא נקרא מוחא
בערך גלגלתא ונקרא גלגלתא בערך מוחא תנייאה התאיתי ע"כ וכו'
ע"ל בדף הכ"ל ולזה קאמר ופלי מוחא ר"ל מאמר דאוירא נקרא מוחא
לגבי גלגלתא וגם יש מוחא סתימאה' דא"א שבו מתלבש הגבורה ולזה
קאמר ופלי מוחא לתתא מוח וע"ז קאמר דא מוחא סתימאה עלאה
היינו הנקרא אוירא בכתרא דרישא דהיינו כתר עליון ר"ל דאם הוא
פי' על מוחא סתימאה התאיתי א"כ אוירא נקרא כתר לגבי מוחא
סתימא' תשא"כ אם פלי מוחא קאי ארישא תנייאה שנקרא אוירא א"כ
כתרא דרישא דהיינו כתר עליון היינו גלגלתא דרישא והנה כי הלא
מפורש כי פלי רישא תנייאה הוא שם י"וד ה"י ו"או ה"י וע"ל דף ע"ד
כי מן שם זה כאשר אלם והוא הגולגלת וכאן הודיענו כאבן גם שם
ע' ב' מביא מאמר פ' פנחס ע' קנ"ו על הני ג' יו"י שמשכין מן שם
הכ"ל וקאמר שם מסט' דיניכא אתקריאת אבן וכמה אבנים יקירין
אשתא' מן מכייהו א"כ קורא לאות י' לשון אבן ע"פ מאמר פ' כי תשא ע'
סכ"י אבנה למשקל בהדא דא י' גם שם כי ג' יו"י אלו שם יה"וד
אבן יהו"ד מלך יה"וד ימלוך וסלקין כחדין לחשבון יב"ק וכנ"ל ולכך
קאמר כאן עלייהו אתמר ויעבר את מעבר יב"ק ושם קאמר נחלת
שם כטיל קב"ה נוקמא דאינון מים אדומי' ואשין כוכראין עמקן דלהון
משאל וכתם לכך קאמר לאורקא עינייהו ג' אבנין לגבי חויא היינו
כתם הכ"ל אשת זנוני' וזה דקאמר לגבי חויא הלא יש רשע אחר
שהוא כלב רע אבל כבר פירשתי כי רשע אחרין ברעתו וכיון שכתב
שהוא אשת זנונים ישי' נכרית מעילה גם ברשע נכרית וזהו תבין מה
דאי' רשע יחרוק שיניו למה דוקא שיניו הנה אית' בכתבי האר"י ז"ל
שעבר היחוד עבין יחוד של שפה מכוין כי פגימות רוחא של זה הפה
שיה שם ס"ג ונתחבר עם שם אה"יה ונעשים יחד ואז עולים פ"ד כמנין
את"הע ושם פ' אותיות פנרון שהוא הנוקבא ונכוין א"כ בחושבן
גיב"ק שהוא יסוד החיך שהוא זכר ונתחבר עם את"הע
עולים רי"ו כנגד סוד רי"ו עם כללותיו ואז על ידי הרי"ו יונחים
א"כ אחר הנקודות שהם בפה כסדר הזה תחלה אותיות דט"לנ"ת
אותיות הלשון שהוא כנגד יחוד זו"ב ע"י הדעת הנקרא לשון א"כ
אותיות וס"רץ אותיות השניים נגד יחוד יה"וד אלהים שהם נגד
ס"ג והם אותיות שניים וא"כ אותיות בו"מף הם אותיות השפתיים
והם סוד יחוד יא"ו אד"ני שהרי מכוון נגד הפה שנעשה מחבור
השפתיים שהם סוד אבירים השה והלשון וא"כ השניים וא"כ
השפתיים ויונחין אלו הג' מוחות הנ' ע"י הרי"ו ונכוין באלו הג'
מוחא' בו"מף והס"רץ שהם ג' שמות יה"ו י"הו יה"ו והם ני' ס"ג
כמו שרשם שמוכו יונחו שהוא פגימות השה ואחכם מלגי' אלו השמות
הם נ"כ על סדר שם ס"ג כי הוא"ו במלוי באלף כזה י"וד ה"י וא"ו
ועולה כל שם מאלו בחשבון יהו"ד אה"יה עם כללותם כמנה כי תעיד
אנו מחברים לעולם שמות יה"וד אה"יה והנה כשהם יונחין ומשכין
מן הגרון עד הפה אז חוזרים ומתפשים כסוד הכל ביונה ולכן צריך אתה
לגולאות אותם במלוי יו"דין הכל כזה י"וד ה"י ו"יו ובכם תכוין כי
אותיות ה"י ו"יו הכל שם מאלו הנ' הוא בי' בכלל כי הוא סוד הכל
היונה מן הפה ועתה אשר עלאתם במלוי זה תנקד אותם בנקודות
שבא קמץ בכל אות ואות כי ניקוד שבא קמץ הם ג' יו"י ג' אחת
הרי ל"ו עם כללות הרי ל"ו כמנין הכל לרמז שהוא השכל היונה מן
הפה ותכוין לחבר את כל אלו בפה הזה ואז תכוין עי שם פה
לאדם

ולזה קאמר ובהון אד"ני שפתי תפתח
לאורקא אבנין נגד חויא והנה אית' בכוונת התפלה בכתבי האר"י
ז"ל גם ראוי שתכוין כי כבר ידעת בזהר כי צריך אדם בתפלתו לחבר
שני שמות שהוא יה"וד אלהים שלא יש שמא שלים אלא עמא אלו
(ע"ל בסוד הכסירה ובסוד ראש השנה סוד הכסירה אפם קניהו ע"פ
מאמר פ' נשא ע' רס"ז כתיב סוד יי' ליראיו וכתיב וייצר יי' אלהים
את האדם כתרי יו"דין אשלים וכו' רזא דעתיקא קדישא ורזא דז"א
וייצר אחי מר כר נורא בנו נורא ודא הוא וייצר מהו נורא בנו נורא
תקונא דשמא שלים יחוד אלהים ע"כ וכו' ע"ל) והנה בד' כריעות
הראשונות יחדנו שמות אה"יה ביה"וד ועתה אנו עושים חבור יהו"ד
אלהי' יה"וד אדנ"י וסוד הענין כי ג' מיני יחודים הם א' הוא יחוד
אה"יה ביה"וד ב' הוא יה"וד אלהים ג' יה"וד אד"ני ולפעמים מ[illegible]

מתייחדים יחוד ראשון או השני או השלישי ופעמים שלשתן ואז הוא
היחוד נמור שבכולם ואז נקראת המלכות ג"כ כ"ר כי ב' יחודים אלו
ני' כר ואז המלכות כ"ר מנות ומאירה ואמנם ביאור היחודים אלו הוא
בא' ע"ב פנים הא' הוא כי הלא שם יה"וד הוא בו"א ואמנם ג' יחודים
יש בו"א א' הוא שם אהי"ה שהוא סוד הבינה הנקרא אה"יה והיא
נכנסת תוך הו"א והיא מתייחדת עמו הרי זה חיבור יה"וד ואה"יה
ואח"כ חיבור שני של ז"א עם לאה והוא יהו"ד אלהים כי לאה ל
להיותה במקום הכסוי וההעלם והסתר (כי היא במקום הכסוי
וההעלם וההסתר כי שם פה"י דבינה והתסדי' שם הם סתומי' כי כבר
הארכתי בזה הסוד) כי כולם דינ' ונקראי' אלהי' (ע"ל)
אח"כ חיבור ג' אל ז"א עם רחל והוא יה"וד אד"ני עיקרו ברחל
נוקב' דז"א וכאשר כל אלו הג' יחודי' ביחד או שלום גמור ע"כ
כי או הוא סוד וכסר יוצא מעדן וכו' ע"ל דף י"א ע"א ותבין סוד
זה המופלא כי זהו כי נר מנוה ותורה אור כי כקדמנו כי אור דא הוא
ר"ו וא"כ אם יודע מסוד התורה או יכול להאיר למלכות לסוד תורה
אור ע"ל דף ל"א ע"ג ולי נראה לבנין בסוד היחודים הנ"ל כי יחוד
יאה"הוי"הה הוא יחוד או"כ ויחוד יאהדונ"הי הוא זו"ג ויחוד
יא"הלנ"ה הי"ס הוא סוד שמא שלים שהוא סוד והבאת שלום בין
אדם לחבירו היינו שיאיר אריך אנפין בו"א כי או הוא סוד עורה
דמתין על ישראל הקינה לעשות נוקמין לאינון דכפיין לון והנה סוד
זה וס"רץ שהוא בשיניים לכך רשע ירתה נכתם שיניו יחרוק אבל
בתורה נמום תאות רשעים תאבד כי רבת מחשבות בלב איש ה
ככליעל הוא משאל אבל ועצת יה"וד היא תקום ראה תראה בספר
תקונים °דף כ"ע אפם קניהו וכרוח אפך נערמו מים ואלין מייא
דאורייתא בזמנא דאינון חייבא בעלמא נכתו כמו נד נוזלים טפין טפין
צניר שם זעיר שם בנין דלא אשתכח מהימנותא קמאו תהומות בלב
ים מאי לב ים דא ל"ב אלהים קפאו בנין דלא איתהני בהון מאי ים דא
בינה דאיהי נלידת (הא דקרי לבינה י"ס כסוד כ' שערי בינה)
מתימא ביניהו ולא איתנגידית לאשפעא בעלמא וכד בעי קב"ה
למטלא נוקמא מן חויא ומן דתיכוי מה כתיב נשפת ברוחך כסמו ים
ובההוא זמנא איתמשכן מייא דאורייתא לאשפעא לתתא ואינון מים
אדונים. (כי המים האדונים דא הוא כתם נללו כעופרת במים א
אדירים מכייהו מההוא דאתמר אדיר במרום יי' (היינו סוד האדרת
והאמונה שכתבתי בדף הקדום ושבור גלי הים) דאית כמו אבנים
מפולאין (היינו סוד ג' יו"י דשם ס"ג שהוא סוד אלה אשר בהם
שול נוקמא משאל וכתם ולזה קאמר ואית אבנין שסט' אחרא
דאתמר בהון עץ ואבן נפקין מניכייהו מים הודונים מי טופנא ואתון
נרים דאינון שלטין על עלמא לוחות מאבני אורייתא דאתברו דאינון
אבנין מפולאין דמנהון נפקין מים חיים (היינו כנ"ל בדף
ע"ם תאמר פ' בראשית ע' קל"ד אבני שיש טהור אינון יי' דמנהון
מיין דכיין נפקין ואינון רמזין באת א' וכו' ו' דאיהו נטוי בגייהו
איהו עץ החיים וכו' ואינון לקבל ב' עיינין דבהון תרין דמעין כתבו
בימא רבא ואמאי כתבו בנין דאורייתא מתרין לוחין אלין הוה משה
נחתא לישראל ואתברו וכו' ודא גרם אבודא דבית ראשון ובית שני
וכו' ויהיב לון אתדכין מסט' דעזהדעת טו"ר דמתמן אתייהבת אורייתא
באיסור והיתר מיניכא מיים וכו' ע"ל ע"ג) וכד אלין מתנברין
(היינו סוד התורה הנקרא מים שאין להם סוף וכנ"ל ע"ל) מה
כתיב וברוב גאונך תהרוס קמיך ואתעבידו לון אבנין דקילה
וחשך על פני תהום ויהי הענן והחשך ולא קרב זה אל זה כל הלילה
וכו' ואתמר בי' ויהי חשך אפילה בכל ארץ מצרים ולכל בני ישראל
היה אור במשבותם ורזא דמלה ועתה לא ראו אור בהיר הוא
בשחקים ואתמר במצרים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו
נמסך הוא טריפה ועליה אתמר תפלה חרוכך יאכלמו כקש ודא איהו
אש אוכלת אש אשא דאורייתא דאכלא אשא נוכראה (היינו אשין
נוכראין משאל אשא דגיהנם) תהום הוא המות ואית תהום אחרא
דאית בי' תהום אל תהום קורא לקול צנוריך ואלי צינורין אינון ד
דחכמה דאינון ו"י העמודים (כי איתא בפ' פקודי ע' ת"ו ואת האלף
ושבע מאות וכו' ר' חזקי' פתח ואמר עד שהמלך במסבו דא קב"ה כד
יהיב אורייתא לישראל ואתא לסיני וכמה רתיכין הוו עמי' כלהו ר
רתיכין קדישין וכל קדושין עלאין דקדושה דאורייתא כלהו הוו תמן
ואורייתא אתייהבת בלהבי דאשא (והיי הטעם מה דאי' בפ' °תנוב
ע' ש"א שמאריך בענים כעם קאמר ואי תימא הא ברונזא דדכן
רונזא דדכן טב איהו לכל סטרין דהא תנינן דאורייתא אשא איהו
ואורייתא

מאמר פ' נשא ע' רס"ז

מאמר תקונים דף כ"ע

מאמר פ' פקודי ע' ת"ו

מאמר פ' תנוב ע' ש"א

ואורייתא קא מרתיה לי' דכתיב הלא כה דברי כאש נאם יי' רוגזא
דרבנן במלי דאורייתא רוגזא דרבנן למיהב יקרא לאורייתא וכלא
לפולחנא דקב"ה וכו' ע"ש) וכו' ואת קדמאה דאורייתא אתפלינ
לשבע מאה ושבעים ותמשה לכל סטר וכלא אתחזון באוירא דרקיע
באת ו"ו ו' לסטרא דא ו' לסטרא דא וכן לכל סטרין ואלין ו"ין
הוו קיימין על עמודין ואינון עמודים הוו קיימא על ניסא וכלהו ו"ין
עלייהו בגין דרזא דאורייתא על ו' קיימי וכו' ואינון ו"ין
דאינון רזא דמהימנותא דאורייתא כלהו על אינון קיימין ואינון רזין
דנפקין בהו נביאים (היינו נגח סוד) וכו' ו' עלאה איהו רזא דקול
דאשתמע ואיהו רזא דקיימא בי' אורייתא (היינו סוד תפארת
ישראל) בגין דאורייתא נפקא מההוא קול פנימאה דאקרי קול
גדול (ע"ל דף י"ו ע"ג ודף קט"ו ע"א וע"ב) כל משבריך אלין
טעמי' דאורייתא וגליך אלין נקודי דאורייתא עלי עברו רזא דעיבור
דאתמר בי' ויעבור יי' על פניו ויקרא (הוא סוד ע"ב רי"ו וכנ"ל)
ואית תהום דאיהו היפך אתוון המות ואיהו הרג ו"ד אתוון דשם יהו"ד
שלטין עלייהו (כ"א וד' אתוון יה"וד שלטין על סקילה) ואינון
ד' מיתות ב"ד סקילה שריפה הרג וחנק י' עבידת סקילה בבה"ו ה'
איתעברית שריפה בתוהו דאיהו קו ירוק ואיהי תשובה ה' אתלבשת
בי' למעבד דינא לחייבי' ו' אתלבש בחשך למעבד בי' חנק ה'
אתלבשת בתהום דאיהו המות למעבד בי' הרג והארץ כלילא מכולהו
ושכינתא מתלבשא בה לבערא רוח הטומאה כד"א ואת רוח הטומאה
אעביר מן הארץ ע"כ וע"ל דף ל"ב ע"ב מה שהארכתי בפי' והמשכילי'
אלין אינון דאית בהון שכל לאשתמודע' בגלותא איך סלקא בה ברתא
באתוון וניקודי וטעמי' וכו' ע"ש רק משכילי' המה מועטי'
איתא בספר תקוני' דף ד' ע"ב אפס קניהו רשות היחיד דרוחב
ארבעה ונובהו עשרה דאינון י"ד אתוון דשמא מפרש באיברין דיליה
מקננין כל נשמתין דישראל דששים רבוא (ע"ל מה
שהארכתי מאמר פ' תרומה ע' רכ"ד ותבין סוד זה) דמלאכין
וכלהו דמתכנשין בהאי חבורא מקננין בי' אמרו נשמתין דמתיבתא
עלאה ודאי האי איהו דדרגיה עמודא דאמצעיתא דעתיד לאתגליי'
בדרא דמשיחא אתגלייא בי' ורזא דמלה קרא אוכח מ"ה שהי' הוא
שיהי' ובי' ממכון שבתו השגיח את כל יושבי הארץ (ע"ל דף
מה שכתבתי ע"פ מאמר פ' בראשית ע' קס"א) קום רעיא ע
מהימנא לאיתערא לההוא דאתמר בי' אני ישינה ולבי ער וכמה אינון
דמיכין ושינתא בעיניהון דלא פתחין לאתערא ברזין דאורייתא דכל
רז אור אתקרי לאנהרא בי' לבת עינא (היינו מלכות ע"ל דף קכ"ח
שורה כ"ר) ולאתערא לה לגבי בעלה דאיהי דמיכא בגלותא בין
אינון מארי תורה דלית חד מנייהו דיתער לה בבעלה דאיהו רזא אור
דנהיר בבת עינא ע"כ והנה אנו אומרי' עורה למה תישנה אבל צריך
לעורר ע"י תורה הנק' אור וכאשר כבר הארכתי שהוא סוד כתר או
ע"י תשובה שליחת' וכנ"ל כי אית' בספר תקונים דף מ"ג ע"ב רבי
שעור אור כל הגלות שגלתה כנסת ישראל נתן לה זמן וקץ ונתעוררה
תמיד בתשובה וגלות אחרון אין לו קץ וזמן אלא תלוי בתשובה שנ'
ושבת עד יי' אלהיך וגו' א"ל ר"ע א"ב היאך יהא דא להתעוררא
כולהון כחדא בתשובה מאן בסייפי דא ומאן דהוא בסייפא אחרא היך
יתחברון כחדא למעבד תשובה א"ל ר' אלעזר חייך דאי יחזרון ב
בתשובה רישי כנישתא או חדא כנישתא בזכותא יתכנש כל גלותא
דקב"ה אסתכי תדיריא מתי יחזרון ויעבד להון דכתיב ולכן יחכה יי'
לחננכם מחכה תמיד אימתי יעשו תשובה ע"כ וכאשר כבר הארכתי
וישראל לתתא אי אית בהון מארי מדות וכו' ואם חכמים ונבונים
ראשי ישראל ולא ראשי ערב רב וכו' איהי אתפשטת עלייהו בעשר
ספירן בההוא זמנא נחית עלת העלות בי"ד ה"א ו"או ה"א לנחתא
עלייהו לאקמא שכינת' וכו' ע"ל א"כ מפורש אם יהיו
עשרה ביחד אבל שם נאמר ואשר בהם כח לעמוד בהיכל המלך
בעמודא דאמצעית' בהיכלא דמלכא אדני מלכא דילה יסו"ר ע"כ
והיינו כנ"ל ותלהו דמתכנשין בהאי חבורא מקננין בי' היינו שיודעין
בסוד רשות היחיד שהוא רחבו ד' יהו"ה ונובהו עשרה י"וד ה"א ו"או
ה"א והוא כאשר כבר הארכתי כי צריך לעורב ע"פ שמהן אשר נאמר
ללבי גליתי וכלהו לא מתייחדין עד דייתי ההוא דאקרי אדם דאיהו
י"וד ה"א ו"או ה"א כי צריך גברי כ"ח וכאשר כבר הארכתי ע"פ
מאמר דברים סוף ע' תג"ג מהו גברי כח עושי דברו לשמוע בקול
דברו אמר ההוא יבוקא ידענא דחילא דדרועא דילך אתחלש ה
השתא איהו עדנא דלא לאמתנא אלא לאלקא בקירטא אבנא בתר

ספר תקונים דף ד' ע"ב

מאמר פ' דברי' סוף ע' תג"ג

אבנא קירטא כד"א בקלע ובאבן בבהילו דא בתר דא ע"כ והוא
סוד מה שכתבתי לעיל בדף הקדוש אדני שפתי תפתח לאזרקא מנייהו
ג' אבנין לגבי' חיוויי' ובפרט בימים הללו כמו ששם איתא אם
אדה"ר לא חטא הי' הכל נתקן תכף כי שם בכתבי האר"י ז"ל ערב
יום כפור אז נגמרו לעשות יסוד מלכות שבה וכל זה לצורך פרצופה
עצמה וגם נכנס כללות החסדים דיסוד ומלכות שבה והנה הם ג' בחי'
תחלה ע"י ז"א ואח"כ ע"י בינה ואח"כ אחר תקיעו' שופר ממותקים
וכו' והנה אחר שנכסרת הג' מיני מוחין א' מז"א וא' מבינה וא' מז"א
אחר התקיעה אז הוא יום כפור ואז עולה עד בינה וגם המלכות עולה
בי"כ עצמו למעלה כמקומה ממש והענין כי תחלה מה שלקחה הוא
לצורך חיצוני' כנ"ל ומה שלוקחת עתה ביום כפורים מבינה הם
הפנימי' והרי נתפשטו בה הג' שבה עד הוד שבה ואחר אשר נתפשטו
עד הוד בנעילה שהיא תפלה חמשית אז נכנסת כללותם שהוא חלק
המגעת אל היסוד שבה עם הלבושים שלהם הנקרא צלם (כי צלם
ג' קס"א ע"ה כי שם זה הוא בבינה אשר אין שליטת לחצוני') והם
החותם ובתוכם ה' גבורות של חלק כללותם ביסוד ואח"כ כי נמים
בה בחי' החסדי' הפנימי' מבינה עצמה וזהו אחר י"כ שכבר חזרו פנים
בפנים זו"נ ואלו הם כניסת נה"י דבינה במלכות בהיותה פנים פנים
כנודע במקו' אחר שנכנסו החסדים פנימי' דבינה ונתפשטו בגופ' הנה
החסדי' המקיפי' דבינה נכנסים אח"כ בסוכות ואין קפידה אם גם
החסדים המקיפי' דבינה באין במלכות שבה וכללות החסדי' המקיפין
וכו' במלכות שבה באופן שהן א' פנימי בסוד לולב וג' מקיפין בסוד
ג' מקיפין אדם דבור מעשה ולהיות במלכות שבה כל בחי' מאלו
כלולה מי' כלולים סיש מחסד עד המלכות וכולם נכללים במלכות
לכן יש ז' הקפות ובכל הקפה יש אדם דבור מעשה והבן זה הטעם ז'
הקפות ביום הושענה רבה והרי נשלמה ביום שמחת תורה אז הוא יחוד
פנים בפנים (לכן נקרא שמחת תורה שהוא יחוד תורה שבכתב עם
תורה שבע"פ) ומעתן בה הג' בסוד היחוד או הח' כי יש ספק בדבר
אמנם צריך שתדע כי כל זה אשר נעשה מי"כ עד שמיני עצרת וכו'
כי בתחלת נתקנת המלכות והוציא את אדה"ר ואז כל מה שאח"כ עד
סוף יום כפור שהוא בחי' אחור באחור ונסירה וכנ"ל נעשה אז בע"ש
ואם הי' ממתין להתייחד עד יום השבת הי' גורם שבאותו שבת ב
בראשית יוחזרו פנים בפנים וישארו כן לגמרי אפי' הח"כ של מלכיות
דבחי' פנים בפנים כי כבר הח"כ דבינה והנוקב" דא"א והנוקב' דעתיק
כולם הובררו לגמרי אפי' בבחי' פנים ולא נשארה לברר רק מ"כ
דמלכות דבחי' פנים בפנים לבד ואלו היו נבררין בשבת בראשי' הוו
כל מלכי' מבוררין לגמרי ולפי שאכל אדם מעץ הדעת טו"ר פי'
הדברים על אמיתתן כי הזיווג נקרא אכילה בסוד אכלה ומחתה פיה
והענין כי בע"ש הי' בסוד שעדיין לא הובררו הח"כ של ה"מ ועדיין
היו הקליפ' נאחזות בקדושה וכשנתייחד אדה"ר בע"ש ועדיין הקליפו'
וכו' והי' עדיין הנחש נאחזות שם וזהו עץ הדעת טו"ר ודע כי ה
החסדים והגבורות שבדעת שהם יורדים בעת הייחוד עדיין הי' טו"ר
למטה במלכות שעדיין לא הובררו וכשעלה בסוד היחוד בע"ש היו
מורכבי' טו"ר כי לא יוכלו להתברר לגמרי וז"ם שהטיל נחש זוהמא
בחוה ואז שולט הנחש בקדושה ונתקללה חוה ואדם ואז כל מה שכבר
הובר שהם מ"נ שהם בחי' לאה שבאצילות כנודע גם הוא חזר ל
להתקלקל ונתערבה בקליפו' ומכ"ש מ"נ דרהל ואלו הם סוד קריין
של אדה"ר כנגדן למעלה ברא הש"י שדין ורוחין בע"ש בין השמשות
והבן זה מאוד כי אלו הם דוגמת המלכי' הראשונים ואז לא היה יפול
להיות יחוד חסדים למתק גבורות כי גברו הדינים מאוד וכל מה שהי'
יכול להיות ביום שבת ההוא לבדו נתאחר באותו זמן הרבה מן ראש
השנה עד יום שמיני עצרת ואז הי' היחוד פנים בפנים ואמנם אחר
ש"ע הנה בכל שבת ושבת יש יחוד של זו"נ פנים בפנים וגם בחול יש
יחודי' דהיינו בחי' יעקב ובחי' לאה או בחי' יעקב ורחל רק תפארת
ומלכות (הם הנרמזי' בסוד תפלין של ראש ושל יד) אינם חוזרים
להיות פנים בפנים עד יום השבת ונמצא כי כל אלו בחי' העיבובים
כל זמנים אינו רק בעת בריאת העולם אך עתה נעשה הכל ברגע א'
אמנם הי' החטא גדול כל כך כי בירור גמור בפעם אחד של יחוד
פנים בפנים כמו אם הי' נעשה זה בשבת בראשית איונם מתבררי'
מעט מעט בכל יחוד בין בבחי' האחור ובין בבחי' הפנים עד ביאת
המשיח שאז יושלמו להתברר הכל לגמרי אפי' אותן של המלכות ולכן
אח"כ יהיו תמיד פנים בפנים וימשיכו נשמו אחרות שלא באו המלכים
הראשונים (ע"ל שכתבתי שזהו סוד עתיד אפה שתלד בכל יום)

ובזה

נא"מס' כתובו' פ' המדיר

וכוה תבין נא' בינס' כתובות בפ' המדיר א"ז הייתי בעיניו כמוצאת שלום א"ר יוחנן ככלה שמצאה שלימה בבית חמי' וכו' והיה ביום ה ההוא נאם ה' תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי א"ר יוחנן ככלה בבית חמי' ולא ככלה בבית אבי' ופי' רש"י אישי לשון אישות ונשואין דבעלי לשון אדנות הוא כבית חמי' שכבר נשאת לפ"ד א"ש ע"ל דף ט' ע"ד סורה ט"ו וכד מטי לאחד וכו' דמסיים כדין אימי רבתא ועלמא כלא יניק מינה ואימון שדים דאימון כמגדלות או הייתי בעיניו במוצאת שלום וכו' ע"ש והא דקאמר ככלה בבית חמי' ע"ל דף י"ר ע"ב כביאור נא' ר' זירא אשכח לרב יהוד' דקאי אפיתחא דבי' חמוה ע"ל דף י"ב ע"ג אע"פ שבאדכו במקום אחר שלא חזרו להתערב רק מ"כ דבינה ומלכות כ"ל כי כל גם בכל מה שנתב' אפי' בעתיק ואריך ירדו כי כולם היו למטה ממקומם (כאשר הארכתי לעיל) אין נתקנו ונשלמו בעתיק וא"א ואמנם מה שלא הוזכר במקום אחר רק בינה ומלכות הוא כי עד שם יש יכולת לעשרה הרוני מלכות לברר וכו' ברוחם ווה בנפש אך לא עשם ולמעלה לפי שאין אדם זוכה עדיין להיות מיחידה ומכ"ש מעתיק עד שיגא משיח בסוד הנה ישכיל עבדי ירום ונשא (ע"ל דף ח"ט ע"ד מה שהארכתי בסוד זה הפסוק והוא י' ומד פ' ○וישב ע' ת"ט ונכהוא ומכא דימטי זמנא לאתגהר' מה כתיב הנה ישכיל עבדי וכו' דאתער אתערותא לעילא (היינו בסוד אריך ועתיק) כמאן דאמר דיתא (רק מי ידעינן בזה וקאמר ואתי לאתערא ולאסתכלא ידום מסט' דנהורא עלאה דכל נהורין (היינו סוד כתר שכולל אריך אנפין ועתיק) וכו' ע"ל ותבין סוד בנ"ל) .ולסוד זה כתיב בפסוק אחרון אשריך ישראל כא' רכתי אם יזכו לסוד יחוד דא"א ודעתיק או מג"ן עזרך וגו' ואו ואתה על במותימו תדרוך) ולכן עתה נעשה מעצמו שם למעלה אך מבינה ולמטה נעשה על ידינו וכל זה הסוד מן ראש השנה וכל מה שכתבתי מבואר במאמר פ' נשא מן ע' רס"ו מן התחלת מאמר כתבתי לך אפס קציהו כללא דכל מילין עתיקא דעתיקין וז"א כלא חד וכו' . דיוקנא דכליל כל שמהן וכו' כי שכל גרופי אתוון שמות קדושי' וכלא הוא כח של א"ס רק גרופי שמות של רחמים ושל חסד ודין בנ"א נקרא רחמים סתם ובע"ק השמות הם רחמים גמורים ולוק רשב"י בספרא באדרא אמר ארור אשר יעשה פסל כ"ל סיפי' א"ו מנשם רזא מראה בכתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ש בפסוק ואהבת תכוין לקיים מצות עשה לאהבה הק"בה בשמע ואהבת תכוין שיש בה ה' פסוקים מתחילין בו' ומסיימי' ב"ך הרי ה"פ כ"ו שהם ה' שמות וצריך לכוין כי הלא הדעת שבין חסד וגבורה הנקרא' ב' עטרין שבדעת ז"א כי הם ה' הוי"ות ה' מצד עטרא דחסד וה' מצד עטרא דגבורה והם ה' חסדים וה' גבורות וכו' לכוין בפרשה וו מ"ב תיבין (אפס קציהו כבר כתבתי בשם כתבי האר"י ז"ל דע כי ד' אותיו' יהו"ד בכתר דחכמה וי' אותיות המלוי בחכמה שבו וכ"ח אותיות מלוי המלוי בבינה שבו וכו' וכאשר תצרף כל אלו הבחי' שיש בנ' פשוט מלוי ומלוי המלוי הם מ"ב וז"ס ב בתקוני' כי רישא דמלכא שם בן מ"ב וכו' וכן עד"ז הם בס"ג בבינה ובשם מ"ה שבת"ת וכו' וגם שם מ"ב אבג"יתץ וכו' כי לסוד זה יש בפ' ואהבת מ"ב תיבין כי ז"ל בסידור האר"י ז"ל ופסוק ראשון מרכבה לשם מ"ב ועל כל תיבה של פרשה ואהבת לכוין אות א' מן שם א אבגית"ץ אשר על ידו נאמר כי יום נקם בלבי ושם בכתבי האר"י ז"ל בסוד ק"ש וצריך לכוין כי הם ה' הוי"ות של ה' חסדים כראשו ומשם מתפשטי' ה' הו"יות דגבורה בראשה צריך לשים ריוח בין הדבקים כי קודם הנסירה היו א"כ דבוקים אחור באחור ועתה למוך יחוד יודדים ה"ח וה' גבורות למוך הנסירה ולכן מעכשיו שאנו רוצים לייחדם צריך להפריד ביניהם כדי שיהיו פנים בפנים ולכן מק"ש צריך להפרידם כי בעמידה הם נפרדים לגמרי כשתאמר ואהבת תכוין להוריד ב' אורות של כתר מלכות והם ני' ואהבת כי מכאן מתחיל בתר דמלכות וז"ס ואהבת את כי מלכות נקרא את לקיים ואהבת את השכינה והנה לפי שכבר קיבל ז"א מוחין שלימין דאו"כ (בסוד ק"ש כאשר כבר הארכתי) ולכן אפי' כשמסתלקים כדי לתת לרחל עדיין הרשימו גדול ואין צריך לסוד דורמיטא רק בליל ראו אפי' הרשימו נסתלק כי הלא אחר סיום התפלה חוזרין המוחין להסתלק כנודע (וז"ס שמזוה לילך כל היום בתפלין) ונשאר בו הרשימו ולכן בלילה הוא סוד דורמיטא וביום ראש השנה צריך לסוד דורמיטא ואתערותא והוא סוד השופר גם יש סוד הנסירה כנו' בפי' זכרינו לחיים ועבין שהוא רמז לבריאת עולם שהוא הי' תחלת אצילות וביאת המוחין ולא הי' עדיין לא רשימו ולא שום דבר כלל אך עתה אין צריך כי אחר שכבר

מאמר פ' וישב ע' ת"ט

כנכנו בראש השנה הנה כשאר הימים אין צריך לסוד דמיטא מפני הרשימו שנשאר וגם לא נסירה כי נעשית מאליו כר"כ ע"י מעשים (ובפ' ○בראשית ע' קל"ו ויבן יי' אלהים את הצלע וכו' יי'א'להים שם מלא לאתקנא לה בכלא וע"ד אתקרי חכמה ואתקרי בינה בגין דהוה בשם מלא יה"וד אלהים בכלא בשלימו בתרי (כ"א ב' דתרי) שוויהן את הצלע דא אספקלר' דלא נהרא כד"א ובגלעי שמחו ונאספו אשר לקח מן האדם דהא בגין דהא מתורה שבכתב נפקת לאשה לאתקשרא בשלהובא דסט' דשמאלא דהא אורייתא מסט' דגבורה אתייהבת לאשה למהוי א"ס קטיר בהדא ויביאה אל האדם בגין דלא בעי אשתכח' בלחודהא אלא לאתכללא ולאתחבר' בתורה שבכתב וכו' ע"ש גם שם ע' קל"ה ויבן יי' אלהים בשם מלא וכו' כחזור לזה שכתבתי כי כל זה הסוד כמו במאמר פ' ○נשא ע' רס"א תאנא האי ת"ת כליל ברחמי וכליל בדינא ואתפשט רחמי בדכורא ואתעבר ונקיב (ס"א ונסיר) לסטרא אחרא ותקין מיעוי דנוקבא בסט' דדינא וכו' תאנא א' תתקן דכורא וכו' כאתן ותמניא וארבעין תקונין דכליל מנהון לנא ומנהון לבר מנהון רחמי ומנהון דינא כלהו דדינא אתאחדו בדינא דאחורוי דנוקבא ואתפשטת תמן ואתאחדו ואתפשטו בסטרהא ותאנא חומה ערייתא אתגליין בי' בסטר דדינין ממטה וכו' ע"ל דף כ"א ע"ב וע"ג גם בדף כ"ט ע"ד ויקח אחת מצלעותיו אחי אחת דא היא נוקבא (ע"ל דף י' ע"ג סורה כ"ט בסוד זה ותבין סוד תורתינו הקדושה) וסלקא ואתתקנא ובאתרהא שקיע רחמאי ותסד סה"ד ויסגור בשר תחתנ' וכתיב והסרתי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר ובשעתא כד בעי לאתהי שבתא הוה בדי רוחין ושדין ועלעולין ועד לא סיים לון עד דאתא מטרוניתא בתיקוני ויתיבת קמי' אכא לון לאיכוכרייתא ולא אשתלימו כיון דאשרו' יתבת עם מלכ' ואתחברו אפין באפין מאן ייעול בנייהו מאן הוא דיקרב בהדייהו בג"כ סתימא' דמלם עונתן של ת"ח דידעין רזין דהא משבת לשבת וכד אתחברו אתבסמו דא בדא יומא דכלא אתבסם בי'. (כדי להבין כל זאת אגיעה לפניך גם שכבר כתבתי הנה רזא תרזאה לע' יל דף ד' ע"ב בביור עשר ספירו' והוא מאמר פ' ○ויקרא ע' ט"ז י"ז ושם שתיתאה יה"וד רחמי שלימו דכלא עקרא דכלא וכו" ודא תפארת ישראל וכו' לזמנין יי' צבאות רזא קריבן אינון תפארת לגבי נצח והוד דאקרון צבאות תשיעאה א שדי אמר לעלמא די דהא דכפוקא היא וספוקא דא אתי מן צדיק דאיהו יסוד עולם דאתמר לעולם די עשיראה אד"ני דינא דמלכותא דינא וכו" ע"ש גם שם ע" ט"ז אלא ת"י כד"א כי שם צוה יי' את הברכה חיים וגו' ודא צדיק דכל חיים נפקין מתמן ואקרי יי' כד"א יי' הצדיק ודא הוא ו' (ס"א י"וד) ועירא דשמא קדישא בג"כ ו"או וו"ין תרין תשיעאה אד"ני ודא מלכות קדישא דדינין נפקין מתמן לע לא' ודא הוא כתרא דכלהו שמהן ושם אה"יה כללא וסתימא דקדמיתא והא אוקמוה כתרא עלאה רישין דכל רישין שמי' סתים ולא אתגליי' וכו' והנה סוד שני ו"ו הארכתי הרבה פעמים הם סוד יעקב יוסף ווכרתי את בריתי יעקב דא אתערות' דאת ו' שמים ושם שמים לאתערותא דיעקב (נגד ו' רבתי) ושם לאתעורת דיוסף (דא ו' זעירא) גם הארכתי לעיל ומאמר פ' בראשית ע"ק' ונדיק צבאות אקרי מ"ט בגין דכל צבאות ומשריין עלאין מני' נפקי ע"כ רק הקדמנו יה"וד צבאות רזא קריבן אינון תפארת לגבי נצח והוד אבל כתבנו כי גם יסוד צדיק נקרא בלשון יה"וד יי' הצדיק כי תפארת הוא סוד ו" רבתי ויסוד הוא ו" ועירא א"כ בשם יהו"ד צבאות נכלל הכל ובסידור האר"י ז"ל יה"וד צבאות אשרי אדם בוטח כ"ך ס"ת כ"א אתוון מלוי דמלוי הוי"ה אדם גי' מ"ה י"וד ה"א ו"או ה"א וגם אדם בוטח בן גי' (יא"הד"וכ"הי ע"ה) יה"וד הושיעה המלך יעננו ביום קראינו יו"ד ה"י ו"יו ה"י י"וד יו"ד ה"י י"וד ה"י ו"יו י"וד ה"י ו"יו ה"י י"וד י"וד ה"י י"וד ה"י ו"או י"וד ה"י ו"או ה"י יו"ד ה"ד ה"א יו"ד ה"א ו"או יו"ד ה"א ו"או ה"א י"וד י"וד ה"ה י"וד ה"ה ו"ו י"וד ה"ה ו"ו ה"ה לפתק הדינים אהי"ה יה"וד אדנ"י גי' יב"ק והנה רזא תרזאה אפס קציהו בפ' האזינו ע' תקע"ד אתפשט דכורא בימינא ושמאלא בירותא דאחסנא והוא כי כבר הארכתי בסוד זה ע"ל מאמר פ' האזינו וכללות דהב ואם אקרי בינה בגין דהאי בן נטיל סימנין דחכמה ובינה ואקרי דעת דהוא סהדותא דתרווייהו והאי בן אקרי בוכרא דכתיב בני בכורי ישראל ובגין דאקרי בוכרא נטיל תרין חולקין ירותא דחכמה ובינה ירית מאי ירותא דא עטרין דהוו גניזין בגווייהו חד עטרא דחסד ומסטרא דבינה חד עטר' דאקרי גבורה וכלהו מתעטרין ברישא ואחיד לון וכד נהרין אלין אב

מאמר פ' בראשי' ע' קל"ו

מאמר פ' נשא ע' רס"א

מאמ' פ' ויקרא ע' ט"ז י"ז

ואם

ואם עלייהו אקרון תפלין דרישא וכלן נטיל בן דא והוא יהיב
לברתא ע"כ ובכתבי האר"י ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג באריכו ואפס
קציהו כי חסד דעתיק נגנז ברישא דגלגלתא וממנו לוקח אבא זה
החסד וגבורה דעתיק במוחא סתימאה וממנו לוקח בינה וע"י יחודי
נשארו בבינה ואז בינה נותן לז"א ע"כ וכו' ובזה תבין אפס קציהו שם
כתיב אמור לחכמה אחותי את אית חכמה ואית חבמה והאי נוקבא
חכמה אתקרי (היינו מלכות) זעירא לגבי אחרא (בסוד שכתבתי
לעיל ע"פ מאמר בראשית ב' ראשית כי חכמה עלאה אקרי ראשית
היינו י' ומלכות תתאה הנקרא ראשית חכמה יראת יי' אקרי
ראשית) וע"ד אתקרי אחות לנו קטנה ושדים אין לה וגו' דהא דא
בגלותא אתמשך אחות לנו קטנה ודא י' קטנה אתחזי רברבא היא
וסגיאה דהא היא שלימו דנטיל מלכא (אבל לשעב"ד דנטיל מכלא
היינו כנ"ל אד"ני מלכות קדישא דדינא ודא הוא כתרא דכלהו שמהן
והוא ע"פ מה דאי' בפ' בראשית ע' נ"ז אפס קציהו וכד מטי
לאחר איבעי לי' לכוונא בא' סתיאה עתיקא דכלא וא'תמציא דרגין
עלאין מחכמה עלאה עד צדיק וד' רבתא אתדבקותא דכ"י דאיהו
חולקא דדוד דאקרי עני ואביון כד אתדבקת לאינון דרגין דלעילא
דרמיון באח" כדין איהי רבתא ועלמא כלא יניק מינה ואינון שדים
דאינון כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום ת"ח האי קרא על
כנסת ישראל אתמר כד איהי בגלותא עם בנהא בין אומין דעלמא
אקרי זעירא הה"ד אחות לנו קטנה וכו' ע"ש וא"כ מובני הדברי הנ"ל
לזה קאמר רב' היא שלימו דכלא כמה דכתיב אני חומה ושדי כמגדלות
ושדי דהא מליין אינון לינקא לכלא כמגדלות נהרין רברבין דנפקי
מבינה (והוא סוד ע"ל דף י"א פ"א ודף קמ"ו ע"ד בביאור מאמר פ'
אחרי ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וע"ז קאמר אתפשט דכורא
בימינא ושמאלא בירות' דאחסנא היינו סוד הנ"ל כי לקח חסד ד
דעתיק שהי' נגוז בחכמה הנק' בלשון משל אבא שהוא י' דשם יה"וד
וגם מה שלקח גבורה דעתיק ע"י בינה שהיא גבורה לזה קאמ' אתפשט
דכורא בימינא ושמאלא וכנ"ל דף ד' בציור ע"פ מאמר פ' בראשית ע'
קנ"א אויר קדמאה נטיל בעמודא דאמצעית' ונטיל בצדיק חכמה נטיל
בחסד ונצח בינה דאיהי חמימי נטיל בגבורה והוד) וקאמר וכד גוונין
אתחברו אקרי תפארת (בסוד ממגונא דשם בגוונין הרבה וכנ"ל
שתיתאה יה"וד רחמי שלימו דכלא (כי רחמים הוא כולל חסד ודין
כי ר"ח הוא גי' יצחק ומים הוא חסד אברהם ונקרא שמים אש ומים
ולכך קאמר רחמי שלימו דכלא) ודא תפארת ישראל) ואתקן כל
גופא אילנא רברבא ותקיף שפיר ויאה תחותי' תטליל חיות ברא ו
ובעפוי ידורון עופי' שמיא ומזון לכלא בי' ע"ל דף קמ"ו ע"ג
השייך לכל מה שאכתוב בסוד מאמר זה) אית' בפ' בראשית ע' ע"ג
אפס קציהו וכתיב בכייהו מלכא גו חיילי' תרין רברבין (היינו חסד
וגבורה והוא סוד תפארת וכנ"ל כליל כלא ממנן קיימא לקבלי' עביד
שלמה בכייהו בשעתא דאתגליי' כלא קיימין בקיומי' סגור ופתח
ובגיני' קיימין שתין רבוא אלף (היינו סוד ו' ע"ל דף מ"ו ע"ד)
על טורין סגיאין כל מפתחאן דמלכא בי' קיימן (היינו מה דאיתא
בפ' ויצא ע' שמ"ב בהאי זוהר שארי מאן דשארי שמא איהו להוא
דסתים ולא ידיע כלל קול יעקב אקרי בהאי אתחזי מהימנותא דכלא
ההוא דסתים ולא ידיע כלל בהאי שריא שלימו דאבהן דאחיד לכל
סטרין וכו' ע"ל דף מ"ט ע"ד. עביד כרעותי' בחיל שמיא ודייר'
ארעא וכו' אורכיה מסייפי עלמא לסייפי' עלמא (בסוד ברוך
יי' אלהי ישראל מן העולם (בינה) ועד העולם (מלכות) יתיב על כרסי'
די שביבון דנור (היינו כי נקרא שמים אש ומים) מני' נהרין עלמין
מני' אתזנו חד הוא חד להוי חד אקרי ברוך הוא לעלם ולעלמי עלמין
גליף גליפו ובטש בציודא ואפיק ו' ואזלא תדיר ואחיד רחיין
(היינו נצח הוד הטוחני' מן לצדיקים יסוד ומלכות ע"ל מאמר
פ' ויקרא ע' מ"ב הרעיפו שמים ממעל מע"ק ושחקים יזלו צדק)
לעיזן עלמין באינון נהירין דשחיק וכו' ע"ש וע"ל וקאמר
דרועוי ימינא ושמאלא בימינא חיים וחסד (היינו כנ"ל כי נמשך
מן חסד דעתיק בשמאלא מיתה וגבורה כי נמשך מן גבורה דעתיק
ע"ל דף כ' ע"א מגו תוקפא דיצחק נפקא מגו דורדייא דחמרא וכו'
ע"ש מעוי אתתקן בדעת (כי דעת הוא סוד דעת דעתיק יומין
שברישא תניינא הנקרא אוירא והקדמנו לעיל אויר קדמאה נטיל
בעמודא דאמצעית') תו אתפשט גופא בתרין שוקין (היינו סוד
נצח הוד הנקראי' צבאות ותפארת יה"וד נצח הוד צבאות (היינו כנ"ל
ושם בפ' ויקרא לזמנין יי' אלהי' לזמנין יי' צבאות והא אתמר ד

מאמר פ' בראשית ע' נ"ז

מאמר פ' בראשית ע' קנא

מאמר פ' הנ"ל ע' ע"ג

דאשתמודען מלי נביאי מהימנא מפומי' כד אמר כה אמר יי' אלהים וכד
אמר יי' צבאות והוו ידעין מאן אתר אתון מלין ע"כ) ובג"כ יי'
צבאות אמא דדכורא סיומא דכל גופא ואקרי יסוד (כי הוא סוד ט'
כי הלא שם מ"ה א"ב נ"ד ה"ו ז"חט י' יחוד דילי' מלכות עשירא
דאדם תשע איהו לקבל ט' אתוון וכאין אינון ישראל דידעין רזא
דאבהון דבשמיא ע"כ ע"ל דף כ"ב ע"א בשורה כ"ה מסוד ט גם ע"ל
דף ד' ע"ב שם בציור אל שדי אני אמרתי לעולם די ולסוד זה קאמ' אמא
דדכורא אמא דכל גופא ואקרי יסוד ודא הוא דרגא דמבסם לנוקבא
(והוא סוד קוץ ד' דאחד ושם אד"ני דא מלכות קדישא ודא הוא כתרא
דכלהו שמהן) וקאמר וכל תיאובתא דדכורא לגבי נוקבא בהאי
יסוד עייל לנוקבא לאתר דאקרי ציון וירושלים (וסוד זה ע"ל דף
מ' ע"ב וע"ג בסוד ם של למרבה המשרה גם ע"ל דף קמ"ו
ע"ג אך הנוקב' היא אד"ני ה' אותיו' גבורה שלה ובאיזה מקום שלה
מתראה בציון שבה וכו' ע"ש ויגיל לבך וגם ע"ל דף קי"ב ע"ד וקי"ג
ע' א' ע"ב ותבין סוד לעת הגאולה וזכרתי את בריתי יעקוב וכנ"ל
בסוד ששים ושש) וגם דף קמ"ב ע"ב ובג"כ יי' צבאות אקרי יסוד
כתיב כי בחר יי' בציון אוה' למושב לו כד אתפרשת מטרוניי
ואתחבר במלכא אנפין באנפין במעלי שבתא אתעביד כולא חד
גופא ובדין יתיב קב"ה בכורסייא ואקרי כלא שמא שלים שמא קדישא
ברוך שמי' לעלם ולעלמי עלמין (כי אז מתחברין כל עשר ספירו של
א"ם ע"ש כל המאמר והוא מזבן וע"ל דף קי"ג ע"ג וע"ד והנה
בהיות שאנחנו בני ישראל בנו נרמז כל סוד הנ"ל ראה תראה דף
ע' ק"י ע"ד גם הרבה פעמי' הלא בק"ש ראשו יעשה מרכבה לשם מ"ב
בפ' והי' אם שמוע עד ושמתם יעשה גופו מרכבה לשם ע"ב שמהן
ועד כימי השמים על הארץ יעשה בטנו מרכבה לשם מנצ"פך שכולל כ'
שערי בינה ופ' ציצית ששם יש ג"כ ע"ב שמהן יעשה נה"י שלו מרכבה
ובנין המלכות מתחיל מסוף שלשי ת"ת והוא שם מן ע"ב שמהן נת"ה
על תיבת יורה והנה לעיל דף מ' בסוד יסוד שכולל כ"ב אתוון
בסוד וישכב במקום ההוא ויש כ"ב אותיו' ולסוד זה יי' צבאות אשרי
אד"ם בוטח ב"ך אית' בפ' ואלה שמות ע' י"ד יי' אלהינו דא הוא
שירותא דרזין עלאין אתר דמתמן נפקין כל נהירו דשרגין כלהו
לאדלקא ותמן תליא כל רזא דמהימנותא ושמא דא שליט על כלא
בלעונו אדונים זולתך וכו' והשתא בגלותא שליט עליה אחרא לבד
ב"ך רזא דשמא קדישא כללא דעשרין ותרין אתוון וכנסת ישראל לא
מתברכא אלא מגו שמא דא דאקרי ב"ך כד"א אשר נשבעת לרם ב"ך
ב"ך יברך ישראל וכו' ע"ש גם בפ' ויצא ע' שע"ד ת"ח אתוון עלאין
מתחברין כלהו בהאי דרגא סופא דכל דרגין קדישין עלאין ואתמליי'
מכייהו ואתברכא מעלמא עלאה כדין האי דרגא קיימא לאשקאה ל
לכלהו עדרין כל חד וחד כדחזי לי' ע"כ ע"ל דף קי"ג ע"ב ובזה נבא
לביאור דברינו מאמר פ' נשא וכד אתחברו אתבסמו דא בדא יומא
דכלא אתבסם בי' ותבין ג"כ מאמר פ' נשא שמאריך בסוד הנ"ל
וייצר יי' אלהי' וכיון דאתפשט אמה דא אתפשט סט' דגבורה מאינון
גבוראן דשמאלא דנוקבא וכו' ע"ל דף ל"ט ע"ב ותבין זה דמסיים שם
אתבסם דא בדא ואקרי אדם כליל מתרין סטרוי ובג"כ בכלהו כ
כתרים עד לא אזדמן תיקוני דמלכא עתיקא דעתיקין ובנה עלמין
ואתקין תקונין לאתקיימא האי מלכות לא אתבסמא ולא אתקיימו עד
דנחית חסד עלאה ואתקיימו ואתבסמו תקוני נוקבא בהאי אמה
דאקרי חסד (וז"ל בכתבי האר"י ז"ל רחל היא כולה דיני' אספקלרי'
דלא נהרא מגרמא ולולא שקדם להיות דבוקה אחור באחור עם ז"א
והית' עצם מעצמי וכו' לא הי' חושש אח"כ לתקנא ולהאירה ולתת
לה כל צרכה ולכן נדבקה תחלה אחור באחור עמו כותל א' לשניהם
והענין כי תחלה היו גבורות לבדם לכן היו כותל אחד חציו לזה וחציו
לזה אך אח"ב שקיט חסד באתרה' ואז חסדים התפשטו בז"א והדיני'
במלכות והנה כל סוד הנ"ל נעשה בימים אלו והכל נעשה ע"י מעשה
תחתוני' ולכך כל העולם תלויי' במשפט כי הגבורות דנין את אדם
ולזה ראה תראה בפ' ויצא ע' שס"ב ודאי רעותא ומחשבה משיך
משיכו ועביד עובדא בכל מה דאצטריך וע"ד בצלותא אצטריך רעותי'
והרהורא לכוונא וכן בכל אינון פולחנין דקב"ה הרהורא ומחשבה
עביד עובדא ומשיך משיכו בכל מה דאצטריך ע"כ (ע"ל דף מה
שכתבתי בביאור גמ' מעולם לא הי' אדם שהודה להק"בה עד שבא
לאה והודה ראובן למה נקרא שמו ראובן מכח ביאור מאמר זה ואגב
לתרץ מדרש אמר יעקב ראובן בני אני לא מקרבך ולא מרחקך עד
סיבא משה שנ' ומשה עלה אל האלהי' ולכאורה הוא תמוה ונלע"ד כי

מאמר פ' ויצא ע' שס"ב

רש"י

מלפני הקב"ה ואמר הודיעני את דרכיך אמר לפניו רבש"ע מפני מה
יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו א"ל
משה צדיק וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע רשע וטוב
לו רשע בן צדיק רשע ורע לו רשע בן רשע וקאמר אמר מר צדיק
וטוב לו צדיק בן צדיק צדיק ורע לו צדיק בן רשע איני והא כתיב
פוקד עון אבות על בנים וכתיב לא ימותו על אבות ורמינן קרא
אהדדי ומשנינן לא קשי' הא כשאוחזין מעשה אבותיהם בידיהם הא
כשאין אוחזין מעשה אבותיהן בידיהם אלא הכי קא"ל צדיק וטוב
לו צדיק גמור צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור ע"כ וכדי לבאר לך
הגמ' נלע"ד כי אית' בי' מאמרות ח"ב פ' כ"ט נדרש יושרה של מדה
זו האמורה אצל מדה"ד דכתיב פוקד עון אבות על בנים ודוקא ה
הנולדי' אחר מעשה העבירה קודם שישוב האב ממנה והיינו בנוהג
שבעולם שאלו אוחזין מעשה אבותיהם בידיהם וכתיב בתרי' ועושה
חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצותיו דהא בהא תליא אלא שמדה
טובה מרובה ממדת פורענות להטיב גם לילודים כבר וכן בדין וגדול
כחה של אותה תשובה מעלייתא שאם זכה בהן האב הנה הזדונו' אשר
לא הזיקו אלא לנולדים אח"כ נעשית עתה כזכיות להשכיל להטיב
גם לילודי' מעיקרא כי ורעו המה והוא דרך אמיתי ובירור דאל"כ
הילודי' דביני ביני מה תהא עליהם שהרי היו עם האב בכח בשעת
הקלקלה ולא שבו עמו אלא ודאי כדאמרן ע"כ ונלע"ד להביא
ראי' מה דאי' במס' בבא קמא דף ט"ז וכן פרה שנגחה את השור
ומצא ולדה בגדה ואין ידוע אם עד שלא נגחה ילדה אם משנגח' ילדה
משתלם חצי נזק מן הפרה ורביע נזק מן הולד ומאריך בגמ' ומסיק
אמר רבא לעולם בפרה וולד דחד והכי קאמר איתא לפרה משתלם
חצי נזק מן הפרה ליתא לפרה משתלם רביע נזק מן הולד וקאמר
טעמא דלא ידעינן אי הוה ולד בהדה כי נגחה אבל אי הוה פשיטא
לן דהוה ולד בהדה כי נגחה משתלם כולי חצי נזק מולד רבא לטעמא
דאמר רבא פרה שהזיקה גובה ולדה מ"ט גופא היא ופי' רש"י משתלם
כולי חצי נזק מולד כי ליתא לפרה ובן כתבו התוספו' ז"ל משמעתין יש
להוכיח כי ליתא לפרה משתלם מן הולד דאי לאו ירך אמו הוא למה
משתלם מולד חלקו וחלק הפרה אמו ע"כ א"כ מאוד מבואר הגמ' הנ"ל
זהו פי' הפסוק חלילה לך להמית צדיק עם רשע משום דכתיב צדיק
ורע לו צדיק בן רשע בשלמא אנן פסקינן משום דלא ידעינן אם היה
בשעת נגיחה אם לאו וכנ"ל אבל רבש"ע לפניך גלוי א"כ חלילה לך
להמית וגם י"ל בפי' הפסוק חלילה לך משום דאי' במס' ר"ה פ"ק דף
ט"ז ע"ב א"ר כרוספדאי א"ר יוחנן ג' ספרים נפתחים בראש השנה
א' של רשעים גמורים ואחד של צדיקים גמורים ואחד של בינונים
צדיקים גמורים נכתבין ונחתמים לאלתר לחיים רשעים גמורים
נכתבי' ונחתמי' לאלתר למיתה בינונים תלויים ועומדים וכו' וכתבו
התוס' ונחתמים לאלתר לחיים מדקא חשיב בינונים משמע דצדיקים
גמורים קרי לי' שזכיותיו מרובים ורשעים גמורים למי שעונותיו
מרובים ע"כ וא"כ הוא קשה לפי זה הא דמשני בגמ' צדיק וטוב
לו צדיק גמור היינו שזכיותיו מרובים מעוונותיו ורשע גמור ורע לו
הוא שעונותיו מרובים מזכיותיו וא"כ צדיק שאינו גמור היינו ב
שזכיותיו שקולים עם עונותיו רע לו ורשע שאינו גמור וטוב לו
היינו ג"כ שאין עונותיו מרובים רק שקולים וע"ז קשה למה זה נקרא
צדיק ורע צדיק שאינו גמור וגבי רשע טוב לו הלא ג"כ שקולים
המאזנים למה טוב והקושי' היא קושי' עצומה על תוספו' וי"ל דפי'
הפסוק הוא כך חלילה להמית צדיק שאינו גמור עם רשע גמור והיה
כצדיק היינו שאינו צדיק גמור היי' כרשע היינו כמו רשע שאינו גמור
נחזור לדברינו אם האב חוטא אזי הבנים שהי' בשעת החטא חל
החיוב גם עליו כי עובר ירך אמו רק אם הי' בשעת חטא ונוליד א
אח"כ ואחר זה עשה האב תשובה אזי מצד מדת החסד שמכפר על בני'
הנולדים קודם חזרת אביו ולזה קאמר קרעו לבבכם ותעשו תשובה
ואז יכופר גם לבנים ואז אי אתם מורעים על בניכם והנה במדרש
איתא ז"ל ולמה כי חנון ורחום הוא וקושייתו הוא מאחר שאם הבן
הי' בשעת חטא דדינו דמשתלם גם ממנו כי ירך אמו הוא וכנ"ל וא"כ
אם הבן נולד אחר חטא וקודם שעשה אביו תשובה במה יתכפר הבן
ובאמת כי מדה טובה מרובה ממדת פורעניות שאם האב עשה תשובה
יכופר גם לבניו שנולדו אחר חטא קוד' שעשה אביו תשובה וע"ז השיב
כשהקשה למה והשיב לו כי חנון ורחום הוא היינו כנ"ל ובזה נבא
לביאור גמ' ששאל משה רבינו ע"ה מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש
צדיק ורע לו והשיב צדיק בן צדיק או צדיק וטוב לו צדיק ורע לו

בי' מאמרות ח"ב פ' כ"ט

גמ' בפ' ק דר' ה דף ט"ז ע"ב

היינו צדיק בן רשע היינו כנ"ל שנולד אחר שחטא אביו א"כ אל
החיוב ג"כ עליו לשלם וכן רשע וטוב רשע בן צדיק היינו הנ"ל שאבא
מזכה לברא והנה הגמ' מקשה על זה כתיב פוקד עון אבות וכתיב לא
ימותו ומתרץ כנ"ל אבל התירוץ הוא כפשוט' אם נולד קוד' שחטא אביו
אזי לא ימותו בנים בעון אביו והא דכתיב פוקד עון אבות כשנולדו
אחר חטא ב' אביו רק מי מפים ומתרץ גמ' כשאוחזי' מעשה אבותיהם
בידיהם א"כ בודאי הי' בשעת שאביו חטא ולמוד באותו עון אבל אם
אין אוחזים מעשה אבותיהם וא"כ אף אם אביו הי' רשע אין לו חלק
בחטא והוא כי איתא בעמק המלך בביאור גמ' בפ"ק דעירובין
שלשה שנים חלקו ב"ש וב"ה הללו אומרים טוב לאדם שלא נברא יותר
משנברא והללו אמרו טוב לאדם יותר שנברא כמנו וגמרו טוב שלא
נברא יותר משנברא ועכשיו שנברא אמרי לי' ימשמש במעשיו ואמרי
לי' יפשפש במעשיו ופי' הוא וכי יחלקו במה שהוא רצון הקב"ה ופי'
הוא דה"ק טוב יותר שלא נברא פעם אחרת כאשר כבר הארכתי הן של
פעמים שלש עם גבר טוב הוא שלא יצטרך לבא בגלגול אלא יראה
בכל מאמצי כח לתקן מעשיו בעוד בא בראשונה לעולם ועד שיו שנבר'
והנה אדם בא בגלגול לפעמים לתקן את אשר כבר עוית או לקיים
מצוה מה שלא קיים עוד אבל מאן מפים ויראה הן בקיום המצוה למה
שיש לו חשק באיזה מצוה בודאי בשביל מצוה זו נברא לקיים (וזהו
פי' בגמ' במס' שבת דף קי"ח ע"ב אביך במאי זהיר טפי היינו ששאל שמכח
זה יכול לידע ביאתו על העולם וכן בעבירה לאיזה עבירה שיש לו
חשק לעשות בודאי עשה קודם ביאתו לעולם עבירה זו (ולדרכינו
כי זהו פי' כשאוחזין מעשה אבותיהם) וזהו אמרי לי' ימשמש במעשיו
היינו איזה מצוה חביב עליו לעשות ואמרי ליה יפשפש במעשיו היינו
אם יש לו חשק לעבירה ובזה תבין גמ' ביום' יבמות בפ' הבא על
יבמתו ר"א אומר כל מי שאינו עוסק בפרי' ורבי' כאלו שופך דמים
ר"ע אומר כאלו ממעט את הדמות בן עזאי אומר כאלו שופך דמים
וממעט את הדמות אמרו לו לבן עזאי יש נאה דורש ואינו נאה מקיים
א"ל ומה אעשה שנפשי חשקה בתורה ואפשר לעולם שיתקיים ע"י
אחרים ע"כ ולפ"ד הקדמנו כי לפעמים מגולגל בשביל מצוה א' א"כ
על שאר המצות הוא פטור כי כבר קיים רק מנין הוא יודע הקדמנו
לאיזה מצוה שיש לו חשק יותר לזה הם אמרו לו יש נאה דורש ואינו
נאה מקיים והשיב מה אעשה שנפשי חשקה בתורה א"כ לא נבראתי
רק לתור' ואפשר לעולם שיתקיים על אחרים היינו שאר גלגולי' שכבר
היו נחזור לקושי' הגמ' מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו אם
אינו אוחז מעשי אבותיו וכנ"ל אבל אית' בכתבי האר' ז"ל והוצרך תרח
להתגלגל באיוב לפי שתרח שכב אשתו נדה וכבר ידעת מ"ש בזוהר
דלית מצורע אלא ההוא דבעל נדה לכן נלקה איוב בשחין ע"כ וכן
הובא בילקוט חדש ערך א"ה סי' ל"א בשם מגלה עמוקו' ז"ל איוב
הוא תרח ונקרא עוץ שהיה מתחלה עובד צלמים ורתח להקב"ה
בהיות תרח ע"כ וא"כ לפי זה אף אם הוא צדיק מאחר שבא בגלגול
לתקן אשר כבר חטא אזי צדיק ורע ע"ז השיב לו הקב"ה צדיק וטוב לו
צדיק גמור היינו שלא בא בגלגול לתקן אלא בתחלה ג"כ היה צדיק
ולא בא לתקן איזה דבר רק בא לקיים מה שלא קיים בתחלה אבל
צדיק ורע לו צדיק שאינו גמור היינו שחטא בגלגולו בתחלה והיום
בא לתקן והוא נקרא צדיק שאינו גמור ובזה יתורץ פסוקים באיוב
ויען בלדד השוחי ויאמר עד אן תמלל אלה ורוח כביר אמרי פיך האל
יעות משפט ואם שדי יעות צדק וגו' אם זך וישר אתה וגו' שאל נא
לדר ראשון וכונן לחקר אבותם ע"כ ולפ"ד א"ש כי אית' בפ"ק דבבא
בתרא א"ר יוחנן גדול שנ' באיוב יותר ממה שנ' באברהם דאלו ב
באברהם כתיב כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ואלו באיוב
כתיב איש תם וישר וירא אלהי' ע"כ א"כ איוב הי' בכלל צדיק גמור
ובגמ' מסיק צדיק גמור צדיק וטוב ולזה היה איוב מתרעם על
יסורין אבל הקדמנו כי אף הוא כהיום צדיק גמור יש שני טעמים
שיהי' רע לו היינו אם אביו חטא או הוא בא בגלגול ולזה אמר לו
בלדד השוחי עד אנא תמלל האל יעות משפט אם זך וישר אתה
דייקא א"כ נקראת צדיק גמור שאל נא לדור ראשון וכונן חוקר א
אבותם ר"ל א' משתים אם אביך הי' צדיק או רשע וגם שמא באת
בגלגול כלל גדול כי הצור תמים פעלו כי כל דרכיו משפט אל אמונה
ואין עול ופי' רש"י אל אמונה לשלם לצדיקים צדקתם לעולם הבא
ואין עול אף לרשעים משלם שכר צדקתם בעולם הזה ע"כ והוא ע"פ
מה דאי' בפ"ק דקדושין כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו
ימיו וכו' שמאריך בגמ' וקאמר ר' יהוד' ה"ק כל העושה מצוה אחת

יתירה

יפירה על זכיותיו מטיבין לו ודומה כמה שקיים כל התורה כולה
וכו׳ · ופריך ורמינהו כל שזכיותיו מרובים מעונותיו מריעין לו
וכו׳ · אמר אביי מתניתין דעבדין ליה יום טב ויום ביש ופירש
רש״י מטיבין לו לשלם לו שכר מצותיו בחיים כדי לטורדו מריעין לו
בעה״ז לכפר לו עונותיו שיטול שכר שלם בעה״ב אבל אם אמר יאמר
היכן מדותיו שכר עה״ב לכך כתיב תכף הליהו״ד שנגלו ואת כתיב
מאמר תרומה ע׳ — ה׳ רבתי והוא שכבר כתבתי בהלכות שבת על פי °מאמר תרומה א
אל אדון אית אתוון רברבן ואתוון זעירן אתוון זעירין
מעלמא תתאה אתוון רברבן מההוא עלמא דאתי עד א׳ וכדאיתא
בא״פ בראשי׳ ע׳ קע״ד — גם כן °במאמר פרשת בראשית ע׳ קע״ד אמר רבי אלעזר אמאי הוו
קדמאין חיין יומין סגיאין כגון אדם דחיי תשע״ל שנין וכו׳ ·
ומאברהם ואילך הוו מתמעטין שנין אמר ליה רבי שנין ואריכו ד
דיומין אינון מאריך אנפין ואיתפשטא דיומין ושנין אינון מזעיר
אנפין ובג״ד באברהם כתיב אלה תולדות השמים והארץ
בהבראם ב״ה ועירא עד כאן · רק הכל קשה למה מאברהם מ
מתמעטו שנין ולפ״ד א״ש כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא
וז״ל °במאמר פרשת כי תצא ע׳ תקל״ו ועל רב מגליאין בהון לקיים
בא״פ כי תצא ע׳ תקל״ו — מאי דכתיב ומשלם אל פניו להאבידו עד כאן · וזהו גם כן דכתיב
תמים תהיה עם יי״ אלהיך כתיב ב״ת רבתי הייננו שכרך יהיה בעה״ב
שיזכה לת׳ עלמין דכסופין כי שכר מצוה בהאי עלמא ליכא
ובמאמר פרשת בראשית ע׳ הנ״ל ז׳ ל״ת׳ איהו כד יי״ נשמת אדם כאשר
הארכתי עיין לעיל · ת׳ נהירו דעתיק יומין והוא כי הקדמנו לעיל
דף ל״נ ע״ב כי אדם התחתון זכר ונקבה אינם נראים בגלמם ודמותם
של בא״י ת״ת לבדו וכו׳ אמנם כל אדם ואדם רומזים של כל האצילו׳ כולו
מראש ארך אנפין עד סוף המלכות ע״כ וכו׳ ע״ש והנה ע״ל דף י׳ ע״ד
פי׳ מאמר תולד׳ ע׳ שלב — שהארכתי °בא״פ תולדות ע׳ של״ב ובתר דינדע בר נש רזא דמהימנות׳
ויתקין גרמי׳ כה נה כתיב אחר ובכית ביתיך דא נשמת׳ דבר נש כגופי׳
דיתתקן ויתעבי׳ גבר שלים ע״כ הנה מדייק בתר דינדע רזי דמהימנות׳
וכו׳ · אתעביד גבר שלים כי אית׳ בכתבי האר״י ז״ל אפס קציהו והיינו
שהצדיקי׳ מה פכים מדה״ד למדה״ר כלומר שהצדיקים בתורה וב״מע״ט
ובפרט כשמתעסקי׳ בשיעור קומה הוא זוכה לחי׳ ואם יזכה יותר יזכה
גם ביחידה עד כאן · ונלוה קאמר בתר דינדע רזא דמהימנותא
וכו׳ · אתעביד גבר שלים דייקא היינו שזוכה עד יחידה שהוא סוד א״א
אם כן הוא גבר שלים וא״כ הא בהא תלי׳ מה שהצדיקים מהפכין מדה״ד
מאמר נשא ע׳ ר״ם — למדה״ר ורשעים להיפך כי איתא °בפרש׳ נשא ע׳ ר״ם וי״י המטיר על
סדום ועל עמורה אלא הכי תאנא לא דיין לרשעים וכו׳ . של דמהפכי
מדה״ד למדה״ר והיכי מהפכי והא כתיב אני יי״ לא שניתי אלא בכל
זמנא דעתיק דעתיקי רישא דחוורא אתגלייא רעוא דרעוין רחמין
רברבין אשתכחו בכלא ובשעתא דלא אתגלייא כל זיינין (ס״א דינין)
דז״א זמינין וכביכול רחמי עביד בהוא דינא עתיקא דכלא דתניא כד
אתגלייא עתיקא דעתיקין רעוא דרעוין כלהו בוצינא דאתקרון בשמא
דא נהירין ורחמי אשתכח בכלא ובשעתא דלא אתגליי׳ עתירא דטמירין
ולא אתנהרין אלין בוצינין מתערין דינין ואתעביד דינא מאן גרים
להאי דינא רעוא דרעוין דלא אתגלייא וכו׳ ע״ש · והוא כי הקדמנו
לעיל מאמר פ׳ נשא ע׳ רס״ב איתמי אקרי שם מלא בומנא דכתיב יי״
אלהים דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא דזעיר אנפין וכו׳ · גם
שם ע׳ רס״ו וייצר יי״ אלהים את האדם בתרי יודין אשלים תקונא גו
תקונא ודא הוא וייצר תרין יודין למה רזא דע״ק ורזא דזעיר אפין גם
הקדמנו לעיל מאמר פרש׳ בראשית ע׳ס״א קב״ה ברא באינש שם יהו״ד
דהוא שמא קדישא דיליה יוד נשמתא לנשמתא וכו׳ · ובתר כן יצר
בגוף שנ׳ וייצר יי״ אלהים את האדם וכו׳ · ע״ל דף קכ״א ע״ד בשורה
כו ע״ש באריכות ולזה צדיקים שהם מושלמי׳ ודבוקים ביהו״ד אלהים
או הוא שמא שלים ואזי נהיר עתיקא בז״א או מהפכים מדה״ד למדה״ר
מה שאינו כן גבי רשעים הוא להיפך · ותבין בזה מה שאנו מתפללין
יי״ הוא האלהים איתא בכתבי האר״י ז״ל יי״ הוא האלהים כי יהו״ד
הוא בעתיקא אלהים בזעיר אנפין עד כאן · וכבר כתבתי שזהו
פירש אשרי העם יודעי תרועה יי״ באור פניך עתיקא יהלכון עד
כאן · וזהו עלה אלהים בתרועה יהוד בקול שופר אם כן נעשה שמא
מאמר בפרשת שמות ע׳ י״ד — שלים ואז נעשו כל הרחמים רבה תדהר מאמר °פרשת שמות ע׳ י״ד
בכה ר״ש ומנא אחרא אמר וי מאן יקום כווה דאמינא נלינא
יתמסך מאן יכיל למסבל אוף איהו קם ואמר יי״ אלהינו בעלונו
אדנים זולתך לבד כן נזכיר שמך בהאי קרא אית רזא עלאה נו מ
מהימנותא יי״ אלהינו דא הוא שירותא דרזין עלאין וכו׳ · (כוס

איתא °בפרשת בלק סוף ע׳ שנ״ו יי״ אלהי אתה ארוממך כי עשית פלא
מאמר פ׳ בלק סוף ע׳ שנ״ו — האי קרא רזא דמהימנותא הוא איהו יי״ אלהי רזא דנקודה עלאה סתימא
דלא ידיע (כי ז״ל בפרשת תולדות ע׳ של״ב תכוזה עלאה איהי ם
סתימא דכל סתימין ולא אתיידע ולא איהי אתגלייא כד״א לא ידע
אנוש ערכה וכו׳ · ע״ל דף ע״ג בשורה ט׳) אלא אלהי רזא קול דממה
דקה ואיהי שירותא דקיימא לשאלה ואתקרי ולא ידיע ולית מאן דאתיב
עליה בגין דאיהו סתים וטמיר ובגין אתה דא הוא דקיימא לשאלא
וכו׳ ע״ש ומוכן מאמר הנ״ל בלעוכו אדנים וזולתך דהא שמא דישראל
לית מאן דשליט עליה בר שמא עלאה דא והשתא בגלותא שליט ע
עליה אחרא לבד כך רזא דשמא קדישא כללא דעשרין ותרין אתוון
וכנסת ישראל לא מתברכא אלא שנו שמא דא עד כאן · והנה
פי׳ כי הקדמנו כי שמא שלים הוא יהו״ד אלהים שהוא עתיקא קדישא
וזעיר אנפין כי או מדה״ד מתהפך למדה״ר וגם כבר הארכתי מאמר
פרשת נשא ע׳ רס״ב אפס קציהו ובשעתא דנהיר דיקנא יקירא דעתיקא
דעתיקין בהאי דיקנא דז״א כנדין תליסר מבועין דמשחא עלאה כ
בהאי דיקנא ומשתכחין ביה עשרין ותרין תקונין ומכי׳ כנדין עשרין
ותרין אתוון דאורייתא קדישא ע״כ · א״כ כשנהיר עתיקא קדישא
בזעיר אנפין או נהירין כ״ב אתוון גם הארכתי לעיל מאמר פרשת
ויקרא ע׳ ל״ב בסוד ימתו מריב ו׳ אשר לסוד זה עיין לעיל דף ק״ה
סוף ע״נ דמתחיל והנה איתא באדרא וכו׳ · באריכות כל דף ק״ו
ובדף ק״ז עא״נ הכל הוא לסוד זה שיתתו מריבו והקדמנו כאשר נהיר
דיקנא יקירא בהאי דז״א ומכי׳ כנדין עשרין ותרין אתוון דאורייתא
אבל כשת״ו הסתרת פנים או בעו״ה ו׳ הוא בתיבות כל הולך על נ
גחון ולזה קאמר בלעוכו אדנים וזולתך דהא שמא דישראל לית תמן
דשליט עלה וכנ״ל י׳ עלאה י׳ תתאה וכו׳ · כל אינון עלאין קדיש׳
בעתיקא תליין ותתאין בז״א וכו׳ בגין דיתקיימון זיכון דלתתא וכו׳
ע״ל דף קל״א אבל כשישראל אינעוסין דזוכו של מקום או בסתרת פני׳
ואז לא מאירי י״נ תקונ׳ דיקנ׳ דע״ק בז״א ואז גם כ״ב אתוון לא מאירין
דהלא קאמר ומשתכחין ביה עשרין ותרין תקונין ואז כנדין עשרין
ותרין אתוון · וכזה תבין נמ׳ פ״ק דר״ה דף י״ז ויעבור ה׳ על פניו
ויקרא אמר ר׳ יוחנן אלמלא שנתעטף הקב״ה כשליח צבור וכו׳ ·
גילה למשה שיתעוררו י״ג מדות שימשכו מן ע״ק עד ז״א ואז יש להם
כל הטובות אבל כבר הארכתי שלזה צריך א׳ מג׳ או תשובה שלימה
או שיהיו עשרה שיכולים לעמוד בהיכל המלך שהוא עמודא ד
דאמצעיתא או היא אתפשטות עלייהו בי״ס דילה בההוא זמנא כתיב
עלי׳ עלת העלות ביו״ד ה״א וא״ו ה״א לנחתא עלייהו לאקמא
שכינתא עלייהו ואז הוא כל סוד הנ״ל דנהיר י״ג תקונין ובזמנא
דויפן כה וכה וירא כי אין איש תיהי המדה שלמה אהיה כעטי׳ עיין
לעיל דף קט״ט מהתחלת ע״א עד דמסיים ואכת יתיב כעטי׳ אבל ה
הא בהא תליא ודאי יש עוד תקוה עיין לעיל דף קמ״ח ע״ב שהארכתי
והוא מאמר פרשת פנחס ע׳ תמ״ח ואי איהו בר נש מבל מדות יהבין
ליה כתר בשם יהו״ד וכו׳ · מעלמא דדכורא דאיהו תפארת מלך
מוכתר בכתרא עלאה דבה ימלוך בשכינתא וכו׳ · ובגין דעלת
העלות מופלא ומכוסה בהאי כתר ואתפשט בשם יהוד לית שולטנותא
לסמאל ולנחש ולכל מוזכן דיליה עד כאן · לזה החכם יהיה עיניו
פי׳ מאמר פרש׳ בראשית ע״פ — בראשו איתא °במאמר פרשת בראשית ע״פ ויאמר אלהים ת
תדשא ארץ דשא עשב מזריע זרע ועץ עושי פרי וגו׳ · היינו דכתיב
ועניתם את נפשותיכם בערב עד כאן · והנה שמעתי בעו״ה ב
במאמר הקדוש הזה עולים ויורדים בו הדרשנים כי שם הם סוד ה׳
פרקים מספרא דצניעותא אשם קציהו כתבתי ופרק הזה מתחיל ז״ל
דיקנא מהימנותא לא אדכר בגין דהיא יקירותא דכלא וכו׳ · ע״ל
מאמר פר׳ נשא ע׳ רס״ב — כתבתי ביאור למאמר זה ובזה איתא ג״כ °בפר׳ נשא בסוד הנ״ל תאנא
כד נחית מן דיקנא יקירא עלאה קדישא סתים וטמיר מכלא במשחא
דרבות קדישא לדיקנא דז״א ואי תימא דיקנא לא אשתכח ולא אמר
שלמה לא לחיין ולא קרי דיקנא אלא הכי תאנא בצניעותא דספרא כל
מה דאטמר וגניז לא אדכר ולא אתגלייא ההוא מלה והוי עלאה ויקירא
מכלא משום דהוו סתים וגניז ודיקנא משום דהוא שבחא ושלימותא
ויקירות׳ מכל פרצופא גנוי׳ קרא ולא אתגליי׳ וכו׳ · ע״ל והנה כאן נגרוש
כמבואר בציעות׳ דספרא היינו כנ״ל ושם בפ׳ הנ״ל ע׳ רנ״א פתח ר״ש
ואמר וי מאן דאושיט ידוי בדיקנא יקירא עלאה דקבא קדישא טמירא
סתימא דכלא וכו׳ ע״ש · וא״כ בפרק זה יודבר מסוד הנ״ל ואיך הם
פוסקי׳ דם לדרוש בטפלנו שקר · אבל נלע״ד כי אית׳ בפ׳ הנ״ל ע״ב
תדשא ארץ דשא הפתח אפיקת

כט א ז

ואיתא בפ' אחרי ע' קכ"ב ○כתיב פרשת אחרי מות וגו' קכ"ב תעמו את כשמותיכם
קלקול בגין דיעקב תשתכחון ויהיו רשעות דלהון לקדמי קדוש
כמרה ולית מאן דיתפקע יותר ובתיב בקדושה.

ופ"ג ע"ב ואפילו מי שיין ליתקבצו לתתר חד ואנדין כגוני שיתיקין
ע"ש ויתיקין קדישין דלעילא ותתא ורזא דמלה תמיה לבהמה דלא
דמיא ליתקבצא בהדה פולחנא דמרי דיחון ורזא דא מצניעת תמיה לבהמה דלא
דמיא ליתקבצא בהדה פולחנא דמרי דיחון ורזא דא מצניעת תמיה לבהמה דלא
כהמה לדבישא על אלף טורין דמתלין לה בכל יומא וכו' ע"ש.

פ"ם פנחס ע' ס"ב ע"ב ושנה סוד עיין ○כמ"ש פנחס ע' ס"ב ע"ב מיכאל תמיה לבהמה ושנה לעבוד
ס"ט ותע"ל לזולת וכו' ע"ל דף י"ב כתיב ולית מלאך ולית שרף אלא הוא ○וכמ"ש פנחס ע'
ת"ב ומשנה"ת למשני כיצד מתחה בנין דיעקב דביתהו דחיקי בפם
בנין דאתקרי כה ובפשיטו יכשה לון כל (כי תלכות ליית לה מגרמה
כלום) אתקריאת ואתעבידת מיניה הא"ר פנחס אחרן דשח ס"ב ו
ואיהי כתבי סלה"י ז"ל כפוד ושביתם את כשמותיכם בתשעה כל
לחוקכל ושותה בערב י"ה בלא התענית תשיבו ושמידי (ותחלת תניא
לך ח"ם עקב ע' קי"ו ע"ב ותכלית ושבעת וכו' ע"ל דף נ"ט ע"ח
אתחיל הלכות פרוזדא בתחלת הל"ל והוה סוד זכרון שחל שאפרכסי'
את תניכם שבשמים וסוד אה"ל תלכלה ושתיה וסוד עונה ע"ל דף
קנ"ב ע"ד דבריהם כפלגים ושיוך לפוד אה: וע"ם זה תבין מה דאיתא
בתחבי סלה"י ז"ל כל תלת כלל יומא שבתא ע"י תלכלה ושתיתי וכו
התפניות שלמה שבריכים עלי כפה כדכו"ל כתי שמונית וכ"ש ע"ם וכיוון כהם
בזה על ידיהן תנו משמיכין שבת אין ביכם עד תלכלה אין תמונית דביכה
לך כ"ב תנו משמיכין לה שבת שבתא תפכיות ביכה שהם ס' קולות
ואנן תנו אתעבים ביום הכפורים כדי לשמשין עליה שבת שהיה
מיום קטון לגדול ומתיה (כמו דכתיב תלכלו דשים שתו ושכרו דודי)
לימוד פסוד קולות שבימי ו"ם אותה שי' יהוה אלהים ויכה בתחלה לריך
שיעשו כל בחי' תלכלות כמוהי תלכלות כדי שיתכוכל בחר כך
לקבל הפניות והכה בעי"כ תנו בריכין לתקן יסוד ותלכלות על
תלכלות ואלו אין מתקנין רק כפוד תיכונית ואלן צריך להדריכות
בתלכלה ביום ההוא מה שאפשר כן בשאר פיוסים לפי שבכל יום
מיוחד התשובה יותר מתקנה רק תדירה אחת לכל השנה ביום ע' תקנות
בריכין לתקן כלי תכונית יסוד ותלכלות ומתוה כי ביום ע' נתקנת
תדירה ומדלדת שם פעמיים וכולם כסוד תלכלה תכונית
ואלן צריך לתכול כפי ערך שני יוסי כדי שיתוכל לקבל בשפע
פניותית תן הכיבה הדי נתפה כי התלכלה והשתי גורם להתעמת כי"ב
ליקח שפע כסוד תלכלה ושתי פניותית ות"ב שתוכל כ"ש תלכלו התענית
עם בעמידי כי לולי תלכלתו לא היה תפניות בתשעה יוסי כן סוד
ועניתם את נפשותיכם בתשעה לחודש ובדרדיש כנגד לעיר לך
כלילו התענה שתיה ותעמידי אות לתקן תלכלות ויסוד שנה (שהוא
סוד יין וירושלים שהם אות תוקם בתוך תוקם ושם נאמר כי שם
נתה ה' את הברכה והקדושה תקשה ארץ דשת תפשיק
תרעה חילת אלהיכם תתכוכלו לאחר יוד והיינו הוא סוד
יין וירושלים ע"ל דף קכ"ח ושם פ' פתחתי הכ"ל ו"ל
בזוהרא דאחוי שביעאה שתיתבני יתיה תלין תריסר בעלמא
דאתקריאו תריסר תרעי דיקרתי ההוא ומתו דדשו ו'
פתיחאן כתיב ואיהו אחד מהאלים תדשת ארץ ואת למיניהו
דעץ פרי עושה פרי ואיהו כל"ל תלכל בתלה לתקן סוד
הכ"ל שהוא סוד יין וירושלים שהם יסוד ותלכלות
הקדושה כי זה מיתקן על ידי תלכלה ושתיה של ערב
יום כפור וכ"ל ות"ו קאחר היינו דכתיב ועניתם את נפשותיכם
בתשעה לחודש בערב עד ערב . ודלג בינתים כל האוכל
ושותה בערב יום כפורים נחלו כתעמה שני יוסי . וזה
שנאמר בערב יום כפורים ביום הכפורים . כי איתיה כסיודר
עברון קוד שנאמרים תרגנול לשכר ומ' . כי איתיה כסיודר
אחר"י ז"ל סכה כדי להמתיק בחי' היסוד תלכלות הנתקנים ביום
הה תנו לנקוחין פידגול לבן דכתיב נכר כי שם ביסוד העבורות
דדעת שלה מתקבלים (זכור זה תכון עיין לעיל דף ל' בשורה ה'
ע"ל שני כינויים של התלכות הכה מיון וירושלים וכו' . בתריכות
שאותיות לוותן בתוך כוכר כי אז חוט של חסד נוכר ואנו שותים
אותן להכניע הגבורות ומוליתין ממנו דמו כדי להמתיק ושיקר
שכוונה שכל ע"ם לא מיבעי ליעיל דף ט' ע"ב בשורה י"ד והמזכלים
(וכדאי שתכין סוד זה עיין לעיל דף ט' ע"ב בשורה י"ד והמזכלים
ובגימ' וכו' . בתריכות גם כרים תלכות שבועות בעבודת
על פירות השילוח) ולא פיתחיה פרשה שבועות אחר וכל ח' מיתתן
בד"י שלו שבימות תלכות ולכן נקראו כפרה כמו שעיר השולח הנקרא
כפרה ולא שזה מיתתן יותר ובשחר נקראת.

כשאתר פרשת תקנת ע' ע"ם

כשאתר פרשת תניא ויחי ע' תל"ד זה לשונו על פסוק ויחיעני
י' וקני ומדת יחי מה היא וגו' תא חזי קני דא קני דעלמין
דאתקשר ביה בדוד . ומדת יחי מ"ב היא דא ואלין ב"ה בסוד
(רומה לעיל היינו ת"ת הנקרא מ"ב יו"ד ה"א וא"ו ה"א בסוד
שבת יחוה עיין לעיל מה שכתבתי בדף קט"ו שפתח הלכות שבת
כאשתר זה הוי שפת יחי פרשת דקת תניגן וגו' ע"ש ותבין סוד
הל"ל) דלהיכו מדת יחי דאיתמר על יחוי ע"כ . והוא כי כבר
כתבתי לעיל כי רבני אגין ולהיכו דאיתיין מיחין מתרין תכנין
ומיוחדות דיוקין ומכין תיכון שניהן אמתין וכ"כ בתבדהם כתיב תלה
תלמידו כמחיים והתלין בהבלים (הב') ואיתיה ע"כ . והנה ביום
כפור תיה יה לעזאל בשאתר פרשת אחרי מות תתת כי ביום הזה
יכפר עליכם וכו' יום הזה דייקת ולא תעלו עיניכם לעיל דף קכ"ח
לכפרה על כל חטיכם לפני ה' . והנו תלכלת הכלה ע"כ
עיניך תתוכח מיוחדים כי בהם הנשה כל בני עולם עומדים לפניו
כבני מדון ובאיתיה בשאתר פרשת נשא ע' ר"ם ואתי
מה דאתר תתת ר' מן השמ"ם ת"ע ואתי"ם ריתני

כשאתר פרשת תקנת ע' ע"ם

○כתיב פרשת תקנת ע' ע"ם זה לשונו בחומר הקדש
כהיה הוה לתדבקה כי כנין דיעקב להו חזיכיהו ועל דת מתן תתיכל
ותיבי תשיעית ואתענית מסיבה בחיבלה תשתפית תשתפת בתשיעית
פנים דנשמת כתרין תולדין ואתכתר כחלו תתעבה
תשיעית ועשירילה פת כפשיכם לתתכללה כלה נוסח ונכנסת
ולתתכנסת בההוא יומא לתתכפרת על תוכיהון תתכת כי ביום הזה
יכפר עליכם ביום הזה דייקת דביה תתעלו עתיקא קדישא לכפרת על
תוכיהון דכלה עד כאן . ועל פי כל הנ"ל תעיין מאחר פרשת
ה"ב ע' ק"ך ת"ח כתיב ויהיה לכם לחקת עולם
בכל ה' ויאתר תקת עולם אתקדי ג
נדרת דתלכלת ותעיל כל נתנהני בתאר דת ותתעים לון כתיון דכתיב
כלה בתחקות תדא כתחי רשים ותקיק כל נגיוין דילה (והוא
כי תיתיה ○בשאתר פרשת תקת ע' שפ"ח רבי יוסי פתח ותת התעדה
תשר שם תשה לפני בני ישראל תת חוי מלין דתוריית קדישין
עיניהון עליהון תיכון שתקיק תיכון כתיב דכתיב הנשתדים עזהב ויפה
רב ותתוקים תדבה מלן לתשתכל בתוריית כלהו קיים כ' יוסי
אל עורת דבינו ונקבל תוריית כלה הוא דכתיב היום הזה נהיית
לעם ותת תוקתות תבריות כתיב בכח ותת כתיב וכתיב ותת
תקת כתורה מה כן הוי להיו תלה רזא עלאה קוב תכלו ותבו תלכלות
ותת לתתוקת כלה בתיוחד תד לתלכלה כנסת ישראל בקב"ה
לתשתכל בכלה חד בלה תרוזא ותת כלל ותרנו כתוך דבר ונוקבא
(עיין לעיל שאתר פרשת בראשית ע' כ"ג וכ"ד ופרנו
ובו"ב ותת תעורת עתי תכל ותת כלה תוספות ות"ת ותת
תורה ודתי ולא תתורה דיתל תלוריותא שיהה דתלוריותא ת"ת ותת
תשר לעזאל ולא ותת דתל תתקטרת דדיקה קל תתיין ולא תקטרת
דרחמי ע"כ . ותיתיה בשאתר פרשת בראשית ע' ס"ח תת תוי
תוריותא שבכתב דזין תקדי ותוכח כותת דתלי בריית ומתן כיה
דכתיב תרון כבריית בנין דמתת כיה בריית ותיתו דזין כ"ב ותת
תורה תתקבה ות"ו ותת וכדיין תשר שם תשה שם תיין דהת
תלכלת דתיי לתדבקן בה וכל לא מתקבלן בני נשת עובדייהו ל
תסתלק ות"ו ותת וכדין כתיב ותת תהיה תורת תשורע ע"כ .
עיין לעיל דף קפ"ח ע"ש : והנה הקדמנו כי בערב יום הכפורים
ניתנין יסוד ותלכלות נדרך למתק דיני הגבורות שבתלכלות ותלכלות
נקרא ותת . לותת יקרא תסר . והקדמנו כי ותת לכדו הוא דין
תסר"ם עם תיתבר בה תות (ו') שהוא תלכלת דחיי . ותיתיה
בשאתר פרשת ויחי ע' תק"י ומתתם לי תות תסת דת תת (ו')
בנין דביה מריין חיים עיין לעיל דף קפ"ח בהתחלת ע"ש :
והנה תיתיה ○בשאתר פרשת תצוה ע' שכ"ג זה לשונו בחומר הקדש השביעי בשאתר פרשת
בשעור לחדש תת תוי תדין רזין הכת תד דת בתיכלת תקש השביעי תצוה ע' שכ"ב
לקדי וכ"ב לקדי תדש השביעי שער דקת תכדין ליה שער ומכין
ת תתה ומן תלי תלה דקדושת ודתי לשבעין שלין בשתי יומין
ולדדרנין דשבעין תיכו ולדדרנין דשתה תיכו לדדרנין דשתה לאשתלמא
ולאשתכללא בדרנין דשבעין דת בעיל ותת בעיל לכל עמיו דיסרהל
לשיין ולכלו קיימין בשבועתא יתיר מעופת דת בשתה ת עמיו
לשפוכת תיכו ולא מעופת כו"ת ושביתם את נפשותיכם כי כל נפש
אשר לא תעונה ונכרתה יומה נטל לכל נפשין דקדושה ומה לא
קיימת בדת דשבעין לית דא לנפשין דקדושה דשבעין בדת דשבעין
כד"ת יתי שמותיהו בהם שבעי שבת :
ויחיתיה ○בשאתר פרשת ויחי ת"ע זה לשונו על פסוק ויחיעני בשאתר פרשת
ויחי ע' תל"ד

חיים ומוחלו לו׳ כי היכי דכיתי וניפוק ליה מדעתי׳ ופי׳ רש״י מאחי כפשי׳ לפני מי שחטא לו אולי יבקש מחילה וימחול לו חליף ותני עובר ושונה ומשלש פעמים רבות ע״כ · וכל מי שיראת ה׳ נוגע בלבבו יעשה כן הלא איתא °במסכת גיטין דף ל״ו ת״ר הנעלבין ואין עולבין שומעין חרפתם ואינן משיבין עושין מאהבה ושמחין ביסורים עליהם הכתוב אומר ואוהביו כצאת השמש בגבורתו ופירש רש״י הנעלבים שמעליבים אותן אחרים ואין עולבים את אחרים עושין מצות מאהבת המקום ולא ליטול שכר ולא מיראת פורענות ע״כ ובזוהר °פ׳ משפטי׳ ע׳ קנ״א ת״א יתיר הוה מה דעביד ליה שמעי בן גרא מכל עקתין דעבדין עליה עד ההוא יומא ולא אתיב לקבל מלה דאי בעי הוה יכול ליה וכדא אתעברו חובוי ההוא אינש כלא שמעי ת״ח הוה וחכמתא סגיאה הות בי׳ אמאי נפק לגבי דוד ועביד ליה כל מה דעבד אלא מאתר אחרא הוה מלה · ואטיל ליה בלביה מלה דא וכל כך דא לתועלתא דדוד הוא · ההוא דעביד ליה שמעי גרמא ליה · לתותבא בתיובתא · עלא׳ ותבר לביה באתבירו סגיא ואוסיף דמעין סגיאין יתנו לגבי׳ קמיה קב״ה · וע״ד כי אלהים אמר לו קלל ידע דההוא מאתר אחרא נחתא מלה ע״כ · א״כ כל אדם יקבל מאהבה אבל של תעלב החטא גדול עונו שכתוב וכדאיתא בפרק הזהב דף נ״ט אמר רבי יוחנן משום רשב״י גדול אונאת דברים מאונאת ממון · שזה נאמר בו ויראת מאלהיך וזה לא נאמר בו ויראת · מאלהיך רבי׳ שמואל בר נחמני אמר זה ניתן להשבון וזה לא ניתן להשבון תני תנא קמיה דרב נחמן כל המלבין פני חבירו ברבים כאלו שופך דמים אמר ליה שפיר קאמרת דחזינא ליה דאזיל סומקא ואתי חיוורא א״ל אביי לרב דימי במערבא במאי זהירי שפי א״ל באחוורי אפי דא״ר חנינא הכל יורדין לגיהנם ועולין חוץ מג׳ שיורדין ואין עולין ואלו הן הבא על אשת איש והמלבין פני חבירו ברבים והמכנה שם רע לחבירו °כי אית בירושלמי אלהים א״ר אבא בר כהנא דורו של דוד היו כולן צדיקים ועל ידי שהיה בהם דלטורין היו יוצאין למלחמה ונופלין אבל דורו של אחאב עע״ז היו ועל שלא היה בהם דלטורין היו יוצאין למלחמה ונוצחין ושפיר קאמר כלנו בני איש אחד נחנו שכלנו כינו כחנו שפשענו ומרדנו אף על פ״כ נחנו כעבור חלונים וכו׳ ... אמר רב חסדא כל השערים ננעלו חוץ משערי אונאה שנאמר והנה ה׳ נצב על חומת אנך ובידו אנך א״ר אלעזר הכל נפרע ע״י שליח חוץ מאונאה של׳ ובידו אנך ופי׳ רש״י ומשום שהוא תמיד אצלו ומשום פה אונאת אנך הנוגע על אונאת דברים אין השער ננעל לפניו ע״פ ... °ובפרשת משפטים ע׳ רי״ד תנא ישראל אקרון קדש וכגון דאינון קדש אסור ליה לאינש לאקרי לחבריה בשמא דגנאי ולא בכנא שמא לחבריה ועבשיה סני׳ וכל שכן במילין אחרנין תאנא כתיב נצור לשונך מרע וכו׳ · מאי מרע דבגין לישנא בישא מרעין כתתין לעלמא תאנא א״ר יוסי כל מאן דקרי לחבריה בשמא דלית ביה וגני ליה אתפס בגוה דלית ביה דאמר רבי חייא אמר רבי חזקיה כל מאן דקרי לחבריה רשע נחתין ליה לגיהנם ונחתין ליה לעלעולי (פירוש יורדים לו ללחייו ליסר אותו בכל מיני יסורים ועונשים) בר חציפין דאורייתא דשרי׳ ליה לאינש לאקרי להו רשע וכו׳ ... והטעם כי שם ע׳ ר״ד מאן רשע דא סמאל וכדאיתא גם כן בפרשת שמות פ׳ י״ח יש רשע מאריך ברעתו דא סמאל דאוריך שקט וכו׳ ... °מאמרות מאמר א״ד ח״נ פרק ט״ו ועל בן קבלו ז״ל והקשו התם פרק הזהב מדאמר להו דוד לשונאי נפשו הבא על אשת רעהו מיתתו בחנק ויש לו חלק לעה״ב המלבין פני חברו ברבים אין לו חלק לעה״ב אתרגמו לפי דרכם וכו׳ · אבל לדידן עיקר קושי׳ ליתא דדוד ס״ק לבא אל אשת רעהו מיתתו בחנק וכל המומתין מתודים ויש להם חלק לעה״ב ואפי׳ אין עדים והתראה יודע הוא בעצמו שכן דינו דאיל קרו׳ כי רב הוא ... ואפשי׳ ומידכר לטוב והמלבין פני חבירו אין לו מיתת ב״ד לפיכך יחשב הנכשל בו עון קל הוא ואינו עושה תשובה ונטרד מן העה״ב דאמרת לעולם ע״כ · וזה גם לתלמיד חכם דאיתא בחלק אלו שאין להם חלק לעה״ב ואומר א׳ אפיקורס ושם בגמ׳ דף צ״ט אפיקורס רב ורבי חנינא אמרי תרווייהו זה המבזה ת״ח ר׳ יוחנן ור׳ יהושע ב״ל אמרי זה המבזה חברו בפני ת״ח וכו׳ ע״ש · °ובפרשת בראשית ע׳ קל״א דאתיב שם דאית ה׳ מינין ערב רב בישראל ואתיב שם ז״ל ענקים מינא חמישאה דאינון מזלזלין לאלין דאתמר בהון וענקים לגרגרותיך ועלייהו אתמר רפאים יחשבו גם הם כענקים מזלזלין דא לדא אלין אינון דאהדרו עלמא לתוהו ובהו ורזא דמלה חרב בי מקדשא וכו׳ · עד דייתי אור דאיהו

גמ׳ במסכת גיטין דף ל״ו

ע״פ משפטים ע׳ קנ״א

ראה מסורה במ״קן כלנו בני איש אחד נחנו · נחנו פשענו ומרינו נחנו כעבור חלונים

מ״פ משפטים ע׳ רי״ל

עשרה מאמרו׳ מאמר א״ד ח״נ פ׳ ט״ו

ע״פ בראשית ע׳ קל״א

קב״ה יתמחון מן עלמא וכל״ל לא מחוד מחוד יהי׳ אדם זהיר ברוחו ויראה מה דאיתא °במסכת חולין דף פ״ט א״ר אילעא אין העולם מתקיימת אלא בשביל מי שבולם את עצמו בשעת מריבה שנאמר תולה ארץ על בלימה רבי אבהו אמר מי שמשים עצמו כמו שאינו שנאמר ומתחת זרועות עולם ופירש רש״י מי שגודרים תחת הכל הוא זרועות עולם אמר רבי יצחק מאי דכתיב האמנם אלם צדק תדברון מישרים תשפטו בני אדם מה אומנתו של אדם בעה״ז ישים עצמו כאלם יכול אף לד״ת ת״ל צדק תדברון יכול יגיס דעתו ת״ל מישרים תשפטו בני אדם ופירש רש״י מישרים כמישור ארץ חלקה שנוחה לידרס עד כאן · °ובספר בחיי פרשת חיי שרה ז״ל אורח חיים למעלה למשכיל למען סור משאול מטה שלמה המלך ע״ה הודיענו בכאן כי המשכיל המכיר תכונת עולם הזה שהוא עולם ההפסד הוא יודע אורח חיים למעלה בעולם העליון הנצחי · ועל כן מסיר ומסלק עצמו מתאוות עולם הזה ולא יעשה ממנו קבע וזו למען סור משאול מטה והמשל בזה למי שדר בעיר אחת ויודע שאין דירתו לדור בה אלא דירת עראי כי רצונו ומחשבתו ללכת אל עיר אחרת שעתיד לדור בה דירת קבע אין ספק שלא ישתדל לקנות שם שדות וכרמי׳ ולא כלים וחפצי בית שהרי אין כוונתו לקבוע דירתו ולהתישב שם כן המשכיל היודע שיש אורח חיים למעלה איננו משתדל בענין הגוף בעה״ז כי אם במוכרחים ובאותם שהם סבה לעבודת הש״י שאי אפשר לו לעמוד זולתן · לפי שיודע שהעולם העליון הוא דירת קבע והעה״ז אינו אלא דירת עראי ולפי׳ שהעה״ז הבל וריק ואין ראוי למשכיל לעשות עיקר כי אם ביראת ה׳ יתברך לכך התחיל שלמה ספרו הבל הבלים וחתם במדת יראה או יהי׳ פי׳ הכתוב אורח חיים למעלה למשכיל שידבר עם המשכיל ואומר לו אתה המשכיל דע שיש לך אורח חיים למעלה וכו׳ · ואם ירצה לזכות אל החיים הנצחיים שיסור ויתעכנו בגוף שהוא משאול ומה שהזכיר אורח ולא דרך לפי שהוא מ״ל אורח לפי שאדם בעה״ז כגר בארץ וכאורח נטה ללון וכשם שהאורח הנכנס בפונדק ויודע עצמו שנסיעתו יום מחר לדירתו ובפונדק יהיה שם מעט והוא נכסף לשוב למקומו וארץ מולדתו כן המשכיל חושב עצמו גר ואורח בעה״ז ויודע ומשיג שיש למעלה אורח חיים ונפשו נכספה לשוב שם שרשה שהוא מקור חיים עד כאן · וזהו כוונת שאמר דוד גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך ואם כן בכל יום ויום ראוי לאדם לדאוג על מעשיו ומכ״ש בימים אלו וכמו שהקדמנו וביותר ביום כפור הוא יום הגדול והנורא ולזה קורין במנחה של יום כפור הפטרה דמעשה דיונה ראה תראה לעיל דף מ״ו ע״א כדי שיהיה לבו נשבר לעשות תשובה שלימה · איתא °במאמר פרשת אמור ע׳ ק״ז זה לשונו תא חזי בהאי יומא (היינו ראש השנה) אתכסיא סיהרא ולא נהיר בעשור לחדש דישרא׳ תייבין כלהו בתיובתא שלימתא ובינה אתאבת ונהרת לה · והאי יומא בטילה דבינה נטלא ואסתכמא אידו בכלא ועל דא כתיב יום הכפורים הוא יום כפור מבעי׳ ליה (והקושיא משום דאיתא ב במאמר פרשת תצוה ע׳ קכ״ג זה לשונו כפור אמאי אקרי כפור אלא בגין דנקי מכל מסאבי ואעבר ליה מקמיה בההוא יומא ועל דא יום כפור יומא דנקיותא והכי קרינן ליה · ולזה מקשי יום כפור מיבעי ליה או בעי להראות שהקדוש ברוך הוא מכפר כל עונות לזה תשבי) אלא יום כפורים אלא בגין תרין נהורין נהרין כחדא בוצינא עלאה נהיר בוצינא תתאה והאי יומא מנהרא עלאה נהיר ולא מנהרא דשמשא (רוצה לומר כי המלכו׳ מקבל מבינה ולא מן זעיר אנפין הנקרא שמש · רבי אבא שלח ליה לר״ש אמר איימתי יחודא דכ״י במלכא קדישא שלח ליה וגם אמנם אחותי בת אבי היא ולא בת אמי ותהי לי לאשה וכו׳ אמר ליה ר׳ חייא לרבי אבא האי דשלח לקבלך מאי קאמר אמר והאי לאו יחודא דעלמא במטרוניתא אלא בזמנא דנהרא מן חכמה וכד אתנהרי מניה קרינן ליה קדש דהא מחכמה נטלא האי וכדין מתייחדין וע״כ כיון דמלכא קדש אקרי (והוא כי הקדמנו לעיל דף ל״ג ע״ב ע״פ מוא זר פרשת משפטים כי מצד בינה נקראים אנשי קדש אבל מצד חכמה נקראים קדש ישראל לה׳ ראשית תבואתו : ולזה קאמר בגין דמלכא קדש אקרי דכתיב קדש ישראל לי׳ ובגל מאתר דאקרי קדש כדין א אחותי בת אבי אך לא בת אמי דהא מאבא נטיל שמא דא ולא מבינה · ועל דא ותהי לי לאשה לאתייחדא כחדא בזמנא דא ולא

גמ׳ במס׳ חולין דף פ״ט

בספר בחיי פרש׳ חיי שרה

בא״פ אמור ע׳ ק״ז

ואמנם לכתוב עניינה ויום הכפורים לומר דתשובה לאמר בנין
דיחודא לא לתשבחת דהא תשובה נעלה ולא מחכמה . לאחר דכי
זכאה דהוה ד"ם שתרי בעוה זכאין לחיין קדישין קדישא כל יחוד .
לאחר דכי לתת כלתם הטוב בכרת מדם וקרים כדיהא קדוש . מלהיות
ואם כתיבותה וקבילו ליה קב"ה לאחר ליה לדם לתת תהא סיומה
לבניך לדהי דין בהאי יחוד קיימין כדיהא ולו יתבונן לתת מקבל
לון . ולומקים מכוונתי דדיהא ותקנתיים על כורחיה דכחתי ולתרם
עלייהו דוד לאחר לתבתי כי שמש י"י לת קולי תתנוני וע"ד כתיב
ב עתה כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם . עתה
לישב הסליחה לתתן לתורה וכתיב כי עתה תקום חיים עד כאן .
ליהי תהלה עוד שם ע' קנ"ג כי תחליך בע' קנ"ב תמולם ים כל"ת
ונתעלין תמולם ים כל תשתחם תלן תמולם ים תלת רחל יקוים
ל"ם תמ' כל לחיכון דאחו שם ט"ת תקיעה ותתחחו כיהון כיסין בכתרין
תתיתן כגון שיחול ביומא דכפורי דאיהו תקרי תמולם ים כופנה
דכפנה כד נחתין ליה כגונה סה"ד דאנו סינים תכסף (ר"ל הוספת
ויכסף סיומא תחר פיכוף) יהי תמולם ים ותמולם ים תקרי תמולם
מהנהו ים קדישא תמולם ותמולם דכפנה ואל כל לחיכון תחלן
דישראל מדיין לנויה והוה קכיל לון ותתחבון בנויה ט"ם בנין דאיהו
תחן מ"ה תחלן נרעוה ע"ש ד"ה נריעוני דכל ונעול נרעוה דעופה והכפנה
בהאי יומא כתיב תלי תמולם ים ותמולם דכפנה ונטיל ותמולם דעופה
מלון הוה ותמולם דעופה דל יפ"י ויחקרי ותמולם תמול עד כאן .
עפי שו עיין לעיל דף י"ח ע"ן ך תקוד בירודי הפלכים לפנם קיהו
כתיבי התה"י ל' בשבר פקליפות וכשתניל העליון התחיל לברוח
כעולם לתילות וברוח וניער ועשה ד' עולמות תבי"ע ושתחיה לברוח ו'
פלכים הם ו"ואת שהנזכר משם עלם בקדושה כעולמות ומה שלא
הובר כשאר פקליפות וסינים (ולכן נקט ותמולם ים תקרי מהנהו ים
קדישא סיינו פלכות שפיח כתיב כי עד כאן היה לחודות
ומשם יפרד) ולפנם קיהו עוד שקוד בירוד הפלכים ומכל לנו בבח"י
ים כרוים הם מהפלכים הן מהפלוחות ובהיות אלו ש"ו פלכים בלתי
בירוד הן לנם ולפי חיות תעט וכו . ואח לן דבר בכל העולמות
כולם וכן בכל חלקי עשיה כמו הדומם ונפוחת ובחי ומהנדר שהין
בכל אלו הכוונין קדושה הנה הפליפות ומידות לפתבדר ובפשר יכלו
לפתבדר ולא יפחזו כח הסינים לבד הם פקליפות בלתי תערובות
קדושה כלל לגמרי לפילו כחוט השערה חוי כתיב בלא פחות בנפש
וכל הדשעה כולם כשבן כפלכה כי חו הסינים שבפחרים מהפלכים
יפרדו בלתי שום חיות וניפוקון לגמרי וניבבלו מה שהין כן בעשיה
שהכוונין של הקדושה שבתוכה תחיה לוחם ו"ם חשך הטומן
נפלוחות הפליפות לבטעות את האדם והוא לגרום להם חיות כו' .
ולזה ב תניא ב"פחתר פרשת עקב ע' תע"ה דהת לית תשתלים
הני תמולם חלת בחטחין בכני כשת וכו' עיין שם .
כי כבר הלפתי כזה) ושם נם כן בחתרין כשוב ק"ך מרפים לפלים
דקדושה ושם וחילן הפקליפות קליפות לפלים פחרים והם
קוד נלחות שהוא כל לכוללת חות מקבלו כל שהוא נ"ק"ך חלפי,
שכחתו בחתרים ולפעמים עולים לינק עד כתר כנ"ו בחלרת כשת
יתיב על כורסיין דשכינה דמרת לחכמיית לון עד כאן . כחוור
לחתחר כי כשבת שני השעירים ו' לי' ו' לעזחזל עיין לעיל
דף י"ד ע"ב בחור נפלא מ"ט עיני משני בריחא ובכתבי מהר"י
ז"ל כוד שעיר החשתלח דע כי עזחזל שהוא כוד מחזל דמנה
מפתעים לב השעיר ובקלת מפולת שם ש' בירודי פיני הפלכות
הם נלחות דכוללו ומוקפת עד כאן . וקוקשך רבי לחת כל לחינן
ותתלין מתעכבין כיה כתיב דכתיב ותמלין כמפולת ים כל
חטאתם וכו' . ביהאי יומא מתעטר כהנא בעטרין שלחין והוא
קאים בין עלאי ותתאי ומתכפר עלוי ועל ביתיה ועל כהנא ועל
ישראל כלהו כשעתא דעלאל מכפר בריחא דתתאי ומתכפר
(סיינו כמוד תלת רישין בסוד ח"י שלחין עיין לעיל דף ל"ב
ע"ד ודף ל"ג ע"ח בסוד כשבן השוד עיין לעיל דף ס"ה ע"ג
שוה ל"ת בסוד כהן ואחי תבין כל התחר) ואחי כתכשבון כתה
דכתיב והוה לוחן על הכפורת וכו' . כל התחר הכ"ל עיין
לעיל יף ע"ד כשוה ל"ח דמתחיל חם דעד שוהלין התכילהו לחם
עיין לעיל דף ס"ו ע"כ דמסיים עד יומא דת תבין מהנהון
לחת כבי כחתר ועל כתיב יום הכפורים תוב כבי
יהודה כיון דהוה עפל ונעשטם עיטוי בלת לחתפלבלם ביה
לחתרוך והו שחש לל נדבי כרוביהן מעופי ומשבחי הוה יהיב בהבל
דכלהן הוה כחדוה ויכוון בשלם ושם כל דת בגלוחתיה הוה יהיב בחלין

(היינו דעזר תבפין בסוד ז' יתי הבנין ע"ל דף קי"ד סורס ח"ו)
ואהי אחרית לאויבי עולם חסד יבנה והיי חסד דעתיק
דעתיקין הוא חסד דקשוט לית בחיי נוסף ח
תתאי חלף בחיי דמשיחא וכנ"ב כי חפץ חסד הוא ע"כ .
ואת דקלחי וחסד דקשוט לית בחיי נוסף וכו' ע"ל דף קל"ח ע"ד
סורס מ"ל לשיעלי חי לבושת ונוסף ונשותף וכו') דת הוא תקוניה
דעיזקיף דזקיקין דעתיק ע"כ . גם יוכלון הבי
עוסק הוא דיוקים פלת וקנס חוי לנפש כפ"ם וכנ"ב כי נחלל עוסק
מצוות (כתוב בני אלך יחיש ורמזנו בשב תלקוש (רות
דלמכון) ואמרו ע"ל בהלכות ולא הפסה ע"פ תחתי פרשת נשא ע'
רכ"ג חסם קיומו פתח ר"פ ואחר כתפות בעני ויעב וכו' שבני
תשובון נשקון חיין לעולמות ותחיין אידו לשיר לאמין דכתיב יאר
יי' עליו לעלין וכו' ע"ש . ואשר הוא סוד לשמוני בתפוחים כי
חולת אהבה אני) כי אל גדול ומלך גדול על כל אלהים אשרי
כעם שיודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון (רות דכיפורי)
בשמן הטוב על הראש ירוד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מ
פתוחין) תקוני דיקנא דמשכא דכתיב בעלמי) עיין לעיל
דף ת"ו ע"ח ס' ע"ג ודף ס"ה ע"ג ס' ען שורה כ"ח ולמטה) ויהי
בזמן שבאו ידי החיות תקוניה דעתיקא דעתיקין דעזר יכבאו דיוקיך
לאת כעפך ויעלו דיוקיך על מזבחך ותתכבד שמנו בחוזק הראשי
תתן לנו חיים טובים ורחמים בשבת תורתך וקיום מצותך לעשות
רצונך בלבב שלם לדיוקא שיעיל ען בשורה הנר כתוב אחריהם לעיל
ע"פ פרשת ושלח ע' ת"ה "אתה "סתר "לי "מצר תנצרני
וגו' תתי סתר דל קכ"ה דלויהו מתרעלי ומגן לבבי גם וכו' .
ולהשיב יכוונת "אתה "סתרי "לי "מצר ר"ת סתמיל עיין לעיל דף י"ד
ע"ב בשורה כ"ח:

אשר עליו נאחר רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקו"ם
כתוב אחרכתי לעיל דף י"ד ע"ד על פסוקים אחרונו
ולא עתה וגו' וקדקד כל בני את וגו' ויאריכהל כל עמי הארץ וגו' והנה
תקו"ם ניתוסייל ישראל בגיזוקי ה' לותיות כי רבות מחשבות בלב
איש כתוב הוא בעו"ה אחריהם את כל המעולה כמו שהארכתי
וזהו שכתוב מי כמוך ישראל יכוונה יקויים: וזה אחיתי בתחתי פרשת
נשא והארכתי לעיל דף ע"ב ע"ג ובו לומנו תבריית לבי
מזרח כי אחרי רחוקה הוא מהכל דאחיך וכו' כתוב אחריהם לעיל
ע"ג דף ל"ב בסוד אלהות לה' וף ט' ע"ב את לעשות ליי' כיוכו
לשכר הכוונה שיהיה בסוד ה' אחד ושמו אחד הלא כתיב בשמוח
בחתתי פרשת יתרו "אתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שונאי בצע. ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות וגו' .
עיין לעיל בתחתי פרשת יתרו ע' ק"נ על פסוק ואתה תחזה .
לכאן לי נראה כי הלא אחריהם לעיל כי יש ה' אלקים נפש אחד
מלכות (ה') רוח אחד ת"ת (ו') נשמה אחד בינה (ה') עלאה
רוח אחד חכמה (י') יחידה אחד אריך אנפין ואבא"א והוא קוטו
של (י') גי"ל דף ע' ע"ש:

אם כן אי שורה ליחידה ובה לאלפי' כי אחריהן הם אלפים
ובחכמה ובינה הם מאות . והנו שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים הם היחידי' כסוד י' שערי בינה ואז לא יתן יוצי לבדיק ושרי
עשרות הם מוקדים שוחט סוד ב"ש בתי כתבתי לעיל ואשר י' כתבתי ח' ואז
כ"ח על מקומו יכח בשלום מקומו דייקא . ובחסורה אחיתא על זה
לשומו מקומו כ' בחסורה דין נתחבכת על מקומו ואיכא מקומי אם
לומר אם תעשה דין לשמשה הרי הוא בשלום וכו' ע"ש : ובחלה לי
לעניית דעתי לרמוז אם ע"פ אחתי פרשת יתרו ע' ר"ו ע"ל :
גם סוף מסכת ברכות אחיתא מכאן לי בלילה מכאן ליחידה "בגמ' סוף מסכת ברכות זה לשומו
אשרי הבי תהיו בלילה כשבור מפקירו לא יאחר לך בשלום אלא
לך בשלום שהרי יתרו שאחר לו למשה לך בשלום ואבילת דוד
שאחר לו לאבשלום לך בשלום כלך ותמלא. ואחרי ר' אלעי ה
הנשבר אין לית אחר לו לך בשלום אלא בשלום שאחר לך
תבת אל תבוא אתך בשלום ע"כ: ולרמוז על שני דברים המכריעים
לעיל כי בקרא כתיב כל אחד על מקומו יכח בשלום על זה היה
קשה אלא שאחרי בשלום אלא יאחרו בשלום ל"ל וכו' ועל זה אחיתא בסוף
מסכת ברכות על מקומו ואיתא והיינו כנ"ל: לחי לית אחר לך בשלום
ואחר אחיתא הדיוק יאחר וכנ"ל: ובוודאי בשלום ע"ל דף ל"ח ע"ב .
בשורה כ': וסוף תבני אחיתא היינו אחר את ת"ת יחידי אלהים אחרי
המלכות ושפיעות ר' שבי פנוה כפולו ראה תראה בתעלומות ירושלמי פרק

(היינו דעזר תבפין בסוד ז' יתי הבנין ע"ל דף קי"ד סורס ח"ו)
ואהי אחרית לאויבי עולם חסד יבנה והיי חסד דעתיק
דעתיקין הוא חסד דקשוט לית בחיי נוסף ח
תתאי חלף בחיי דמשיחא וכנ"ב כי חפץ חסד הוא ע"כ .
ואת דקלחי וחסד דקשוט לית בחיי נוסף וכו' ע"ל דף קל"ח ע"ד
סורס מ"ל לשיעלי חי לבושת ונוסף ונשותף וכו') דת הוא תקוניה
דעיזקיף דזקיקין דעתיק ע"כ . גם יוכלון הבי
עוסק הוא דיוקים פלת וקנס חוי לנפש כפ"ם וכנ"ב כי נחלל עוסק
מצוות (כתוב בני אלך יחיש ורמזנו בשב תלקוש (רות
דלמכון) ואמרו ע"ל בהלכות ולא הפסה ע"פ תחתי פרשת נשא ע'
רכ"ג חסם קיומו פתח ר"פ ואחר כתפות בעני ויעב וכו' שבני
תשובון נשקון חיין לעולמות ותחיין אידו לשיר לאמין דכתיב יאר
יי' עליו לעלין וכו' ע"ש . ואשר הוא סוד לשמוני בתפוחים כי
חולת אהבה אני) כי אל גדול ומלך גדול על כל אלהים אשרי
כעם שיודעי תרועה יהוה באור פניך יהלכון (רות דכיפורי)
בשמן הטוב על הראש ירוד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מ
פתוחין) תקוני דיקנא דמשכא דכתיב בעלמי) עיין לעיל
דף ת"ו ע"ח ס' ע"ג ודף ס"ה ע"ג ס' ען שורה כ"ח ולמטה) ויהי
בזמן שבאו ידי החיות תקוניה דעתיקא דעתיקין דעזר יכבאו דיוקיך
לאת כעפך ויעלו דיוקיך על מזבחך ותתכבד שמנו בחוזק הראשי
תתן לנו חיים טובים ורחמים בשבת תורתך וקיום מצותך לעשות
רצונך בלבב שלם לדיוקא שיעיל ען בשורה הנר כתוב אחריהם לעיל
ע"פ פרשת ושלח ע' ת"ה "אתה "סתר "לי "מצר תנצרני
וגו' תתי סתר דל קכ"ה דלויהו מתרעלי ומגן לבבי גם וכו' .
ולהשיב יכוונת "אתה "סתרי "לי "מצר ר"ת סתמיל עיין לעיל דף י"ד
ע"ב בשורה כ"ח:

אשר עליו נאחר רבות מחשבות בלב איש ועצת ה' היא תקו"ם
כתוב אחרכתי לעיל דף י"ד ע"ד על פסוקים אחרונו
ולא עתה וגו' וקדקד כל בני את וגו' ויאריכהל כל עמי הארץ וגו' והנה
תקו"ם ניתוסייל ישראל בגיזוקי ה' לותיות כי רבות מחשבות בלב
איש כתוב הוא בעו"ה אחריהם את כל המעולה כמו שהארכתי
וזהו שכתוב מי כמוך ישראל יכוונה יקויים: וזה אחיתי בתחתי פרשת
נשא והארכתי לעיל דף ע"ב ע"ג ובו לומנו תבריית לבי
מזרח כי אחרי רחוקה הוא מהכל דאחיך וכו' כתוב אחריהם לעיל
ע"ג דף ל"ב בסוד אלהות לה' וף ט' ע"ב את לעשות ליי' כיוכו
לשכר הכוונה שיהיה בסוד ה' אחד ושמו אחד הלא כתיב בשמוח
בחתתי פרשת יתרו "אתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
אנשי אמת שונאי בצע. ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות וגו' .
עיין לעיל בתחתי פרשת יתרו ע' ק"נ על פסוק ואתה תחזה .
לכאן לי נראה כי הלא אחריהם לעיל כי יש ה' אלקים נפש אחד
מלכות (ה') רוח אחד ת"ת (ו') נשמה אחד בינה (ה') עלאה
רוח אחד חכמה (י') יחידה אחד אריך אנפין ואבא"א והוא קוטו
של (י') גי"ל דף ע' ע"ש:

אם כן אי שורה ליחידה ובה לאלפי' כי אחריהן הם אלפים
ובחכמה ובינה הם מאות . והנו שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים הם היחידי' כסוד י' שערי בינה ואז לא יתן יוצי לבדיק ושרי
עשרות הם מוקדים שוחט סוד ב"ש בתי כתבתי לעיל ואשר י' כתבתי ח' ואז
כ"ח על מקומו יכח בשלום מקומו דייקא . ובחסורה אחיתא על זה
לשומו מקומו כ' בחסורה דין נתחבכת על מקומו ואיכא מקומי אם
לומר אם תעשה דין לשמשה הרי הוא בשלום וכו' ע"ש : ובחלה לי
לעניית דעתי לרמוז אם ע"פ אחתי פרשת יתרו ע' ר"ו ע"ל :
גם סוף מסכת ברכות אחיתא מכאן לי בלילה מכאן ליחידה "בגמ' סוף מסכת ברכות זה לשומו
אשרי הבי תהיו בלילה כשבור מפקירו לא יאחר לך בשלום אלא
לך בשלום שהרי יתרו שאחר לו למשה לך בשלום ואבילת דוד
שאחר לו לאבשלום לך בשלום כלך ותמלא. ואחרי ר' אלעי ה
הנשבר אין לית אחר לו לך בשלום אלא בשלום שאחר לך
תבת אל תבוא אתך בשלום ע"כ: ולרמוז על שני דברים המכריעים
לעיל כי בקרא כתיב כל אחד על מקומו יכח בשלום על זה היה
קשה אלא שאחרי בשלום אלא יאחרו בשלום ל"ל וכו' ועל זה אחיתא בסוף
מסכת ברכות על מקומו ואיתא והיינו כנ"ל: לחי לית אחר לך בשלום
ואחר אחיתא הדיוק יאחר וכנ"ל: ובוודאי בשלום ע"ל דף ל"ח ע"ב .
בשורה כ': וסוף תבני אחיתא היינו אחר את ת"ת יחידי אלהים אחרי
המלכות ושפיעות ר' שבי פנוה כפולו ראה תראה בתעלומות ירושלמי פרק

ע"פ תזריע ע' כ"ג

ע"פ תמוז ע' שכ"ב

ע"פ בחקתי ע' תע"ו

יום כפורים ע"ב:

נאחר לביאי יום כפור כי יום כפור תירץ כפורים נהורין תתאה
נהיר מהורת עלאה ולא מכסיא דשמשא כי ליתיה כתבתי
התי"ו ל"ל זה לשומו כי ביום כפור מטל מלכות (ה') נבורות שכינה
לעורך תיקון עלה - ו"ם ה' עמיים . וכזה ליתיה כתבתי התי"ו
ל"ל שאחו לומרים בירוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד בקול רם .
כי זה שלהלכות התקליטת שם עלעיה עד כניסה התקליטת קול פניית
(עיין לעיל אות שכתבתי ע"פ אחתי פרשת בחקותי ע"ק ח תוריית
קולי בין תיתרין בתים חד סיניחה עלאה דת קול נדול וכו' והלי
קול פניית לחיהו (וכו') כשכתב"ל לומר בקול רם כי אחתקדרנים תוכם
יכולים שם (כי זה לשומו "בחתי פרשת תרומה ע' רל"ו
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד הא אית סטרין לחתכין בשית
תיכין "י' לחד לעילא ושתו לחד לתתא וח"ת ת' לעיל כתיב ולתתא
לא כתיב אחד ע"ד הא הוא לחד כתלוסי לתיכין וכו' בגין דשמשא
להתחא סטרא לתתא בהדה בהדה ליה לחד חלף לחלק מייחד לה
בלישנא דתתאין לחתכין ולחודי ע"ד . לכל לומתא דיתכרש
הוא סטרא מיכא ויתעבר מיכה כדין יתקרי לחד ודיוקי לחד יהא
בהדה שותפו ודבוקין לחתרין כד"ת כיום הזה יהיה "י' לחד ושתו
לחד בתתבלייתא בהדיה ולא בלישנא ולא בדוא וכו' עיין לעיל דף
ת"כ ע"ב בשורה ה' (וכזה תבין פיוט בשביעי של פסח בסוף
הסיבה שם יקרא בכתיבתו וכו' וכשלוי אבון בתלותו (היינו שיהיה שם
שלם והכפלו שלם וכו' אין יקרא בקפלא תי"ת קל"ה בנערתי .
(היינו סוד נער שהוא קבה ואז תלמלאה בתיבה והנו קריא שלך
בכוונתו וכו' שכיוצתו פתוח להתפלח ואותו יעשה לנוי לחד ביום
ההוא יהי"ה ה' לחד ושמו לחד ע"כ : והנה פיוטה לומר ושמו
לחד בקול רם כי בתפלה לתורים ביום ההוא יהיה ה' לחד ושמו
לחומר ושמו לחד:

ועוד ליתיה בחתתי פרשת חוקת בראשית מהימנות ע' שמ"ב
מסטרת דשכינתא עלאה ליתיהו חדו בחתר ליתיהו לחלטה
והוי הקרא לית ליה רשו למסטרת לחתיה לשלשלה לא שטן ולא
משחית וכו' ע"ש: לזה ביום כפור שהתגלה סוד ביכה וסוד שתיקת
קדישא וכו' ל"ל ע"פ אחתי פרשת ויקרא ע' כ"ה זה לשומו תפלת
בהתה ואמת דאתי בשרין עובדין לתתא ובינה בחשוחתא כדין ח
תתגלין אתיקת קדישא ותב בחורת לזעיר אנפין ע"כ ע"ש ולזה
סוד עין בעין יהיו ולזה עורה רחמין על ישראל והקיפה לעשות
מוקדין לזעיר אנפין דכתיב לן . ולזה ליתיה "בחתי פרשת תמוז ע'
שכ"ב ל"ל כי ביום הזה יכפר ויטקו הזה בקדושתיה ביום הזה בנין דיוקני
ולבתר עליכם תו יכפר ביום הזה ויטקו ליה בקדושתיה וע"ד עליכם
בניכיון לזעזרין לטקה: ליה ולדכלה ליה בקדושתיה יכפר תלין יכפר
על ליתיהו עלה דכהיר ויטקו לכלה"ם ול"ת הו דת עלה עלה דבקי ויטקו
לכלה וע"ד כלהו סטרין ביסין לתיקנין דתקנין יומלות ים וכו' וע"ד
ביומיה דכפור ליתיהו קומתה דכל תובין ונקין לכהן כעין יש"ר לבקה
נדיניהו לזעזרין מייחס רבנין כיולאכין עלייהו חתם עמיין לתסתעיית
מסטרין עלייהו דיוקא לון ויזיקון תתרין דליה וכו' כתבתי לעיל ע"פ.

ליתיהו ע"ד ס"ת ונ"ך ת"ת מי כמלכך.

כי

מאמר פ׳ בראשית ע׳ קי׳ כי״ל בפ׳ בראשית ע׳ ק״ו אפס קציהו כי כבר נכתב מאמר זה לעיל ישראל דסליק ב״ימד ה״א ו״או ה״א ורזא דמלה ישראל עלה ב במחשבה להבראות מחשבה חשב מ״ה וכו׳ תשכח שמא קדישא ע״כ והארכתי מה דאי׳ בפ׳ שמיני ע׳ ס״ו שמן דאיהו בתשאי כלאישו תדיר אתי מסט׳ דמחשבה דאיהו כלאישו תדיר ולא אשתמע ע״כ) וכל הנשבע ביהו״ד כאלו נשבע במלך עצמו : עצמו דא בינה כאלו נשבע ביה״וד דאיהו ענג השמים לטוהר מסט׳ דחסד ענג מעצמי וכשר עכשרי מסט׳ דגבורה דא מלכות ובחכמה דאיהי תפארת איהו סליק לאתקרי אדם הה״ד כתפארת אדם ואתמר ביום הכפורים ועניתם את נפשותיכם הה״ד ובעשור לחדש השביעי הזה תענו את נפשותיכם תקינו בי׳ ה׳ ענויים בגין דתתלבן ה׳ זעירא בה׳ עלאה דאיהי ה׳ מלוכין (הייכו בסוד כפורים שני כהורין וכנ״ל) לקיים בישרא׳ אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו והאי איהו רזא דלשון של זהורית בגין דכל חובין דישרא׳ מתקן לגבי מלכות ותשובה דאיהי בינה מחלת לון בגין דאתמר בה השוכן אתם בכל טומאתם (הייכו ע״ל דף י״ד ע״ב שורה מ״א בסוד (ן׳) פשוטה שהיא מרמז על בינה שהיא מתפשטת למטה) וד׳ בגדי לבן וד׳ בגדי זהב יא״הד״ונ״הי ותקינו לתקוע שופר ביום הכפורים לסלקא קול דאיהו ו׳ לחירות דאתמר בי׳ בכל נרעם לא נר כתיב בא׳ וקרינן בו׳ (והוא כי ע״ל מה שכתבתי בסוד דעמודא דאמצעיתא בר מאתרי׳ אתקרי נר בסוד אחת ואחת דף ד׳ ע״ג ע״ד ודף ה׳ ע״א בסוד יחתו חריכו גם דף ל״ו ע״ג סוד לעבי ולנר תעווב אותם גם שם בשורה מ״ס ו״ל פתח ואמר בכל נרתם לא נר וכו׳ ו וסוד זה של כדר ושבועה מביא ג״כ בפ׳ משפטים ע׳ ר״ה ר״ו ושם מאמר פ׳ משפטי׳ ע׳ ר״ד בפ׳ משפטי׳ ע׳ ר״ד אחר שמביא סוד הקס עם ו׳ עלאה ון״ל פקודא כתר דא לפדות עבד עברי ואמה העברי׳ ליעד אמה העברי׳ לדון בקנין עבד עברי הענק תעניק לו הה״ד כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבוד ומאי קנין דילי׳ אלא בסתרי תורה מטטרון עבד יי׳ כליל שית סטרין כחושבן שית אתוון שית סדרי משנה וכאן אית לי׳ לבר כם למפלא למארי׳ למהוי לי׳ קנין כספו דכסף מימינא דאברהם חסד דרגא דילי׳ אורייתא מתמן אתייהבת ומאן דאשתדל בה בגין לזכאה לעלמא דאתי אקרי קנין כספו עלמא דכסופא קנין על שם א עליון קונה שמים וארץ קנה חכמה קנה בינה כתר דקנה לו גאולה תהי׳ לו אית דאיהו קנוי לעולם ואית דאיהו קנוי לי׳ שית שנין מאן דאיהו קנוי לי׳ לעולם כתיב בי׳ ורצע אדוניו את אזנו במרצע ועבדו לעולם לית עולם אלא עולמו של יובל דאיכון חמשין ודא ק״ש דתנין כ״ה כ״ה אתוון ערבית ושחרית נ׳ שערי בינה (ולעיל כתבתי שלזה אנו אומרים דל כבודינו בגוים ושקצינו כטמאת הנדה עורדה גבורתך וקנאתך עליהם וכו׳ וזכור עדותינו בכל יום תמיד ואומרים פעמים:

האמר פ׳ כי תצא ע׳ רכ״ט בכל יום שמע ישרא׳ יה״וד אלהינו יה״וד אחד כי אפס קציהו בפ׳ כי תצא ע׳ רכ״ט אמרו אחיכם שונאיכם אלין איכון אחוכון בני עשו מנדיכם כד״א סורו טמא קרא למו דלית טמא דקא מכוין לון כאנפאי ומדקקין באנפייהו לישראל כבני אדום ואמר כולכו מסאבין כמה מאמר פ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ג וכו׳ ע״ש והקדמנו מה דאי׳ בפ׳ כי תצא ע׳ תקמ״ג על פסוק ארבעים יכנו פקודא דא להלקות לרשע דאיהו סמא׳ דעתיד קב״ה למחאה לי׳ חמשין מחאין בגין דעביד נרמי׳ אלוה ייתי יחודא דמייחדין לי׳ בכל יומא בכ״ה כ״ה אתוון ויימחי בהון למאן דשוי נרמי׳ אוה ולאו איהו אלא עבד מטורף ע״כ) והוא כי שם מביא ונדיק מ״ט לפני רשע מאן רשע דא סמאל ומאן גרים לך א׳ דחסר ממחשין ובגין ד״א דאיהי בינה חורת לך וכו׳ תיעול בין ו״ו ואתעביד וא״ו לקיים בך ובישרא׳ וברחמים גדולי׳ אקבצך ויתקיים לא יתן לעולם מו״ט לצדיק וכו׳ והכה גם שם קודם דאורת בתיובתא כער ועבד הוה שמך לא הוית אלא באילנא דטו״ר טוב מטטרון סמאל רע וכען דאורת בתיובתך ואתדבקת באילנא דחיי הא נפקת מעבד ואתהדרת בן לקב״ה ומטה דאתמסר בידך הוה עץ החיים ו׳ דאיהו בן י״ה וייעול במ״ט אנפין דילך באורייתא ויתעביד מוט ויתקיים בך לא יתן לעולם מוט לצדיק ע״כ וזהו שאנו מתפללין בתפלת ערבי שהיא

מאמר פ׳ ויצא ע׳ שמ״ד רשות כי הקדמנו מה דאי׳ בפ׳ ויצא ע׳ שמ״ד יעקב תיקן צלות דערבי׳ איהו דרגא דעמודא דאמצעיתא בג״ד אוקמוה מארי מתניתין תפלת ערבי׳ רשות דאע״ג דגלות דדומה ללילה דשלטין תמן סמא״ל ונחש וכל ממנן דאוכלסין דילי׳ ושכינת׳ כותת בגלותא עם ישראל איהי ברשות בעלה אשתכח וכו׳ ע״ל דף ח׳ ע״א שורה ל״ו לזה אנו מתפללין בתפלת ערבית אפס קציהו השם נפשינו בחיים ולא נתן למוט רגלינו

המדריכנו על במות אויבינו וירם קרנינו על כל שונאינו וכו׳) לזה אחר שיתקיים הקם תקים וכנ״ל לזה כתר דא לפדות עבד עברי דא מטטרון שהוא הי׳ בסוד עץ הדעת טו״ר וכנ״ל וקאמר אין לפדות אותו ומפרש למהוי קנין עולם דא בינה דאיכון חמשין ודא ק״ש דתנין כ״ה אתוון כתר דמייחד בהון בר נש לקב״ה דאיהו עבד דילי׳ בעול תפלין על רישי׳ ואזן דילי׳ רציעה פתיח׳ למשמע ק״ש בכל לשון שאתה שומע וכו׳ דבגלותא דבר נש איהו כעבד דאתמר בי׳ שש שנים יעבוד ואין עבודה אלא תפלה שש שנים יעבוד ג׳ ראשונות וג׳ אחרונות דצלות׳ ובשביעית יצא לחפשי חנם אפיק לי׳ לבר נש ידי חובתו למאן דלא ידע לצלאה כהו דנדיק חי עלמין אתקרי כהו

ע

על שמי׳ בעי נדיק גואל קרוב ותמן קרוב יי׳ לכל קוראיו וטוב לי׳ לבר נש שכן קרוב מאח רחוק דהייכו עמודא ד דאמצעיתא דאיהו בן י״ה דאסתלק לעילא דאיהו בינה דעולמו דא עולמו של יובל (והנם כבר הארכתי בסוד זה שישראל נקראו אחים לקב״ה אפס קציהו בפ׳ בשלח ע׳ נ״ו :

מאמר פ׳ בשלח ע׳ נ״ו עזי וזמרת י״ה ר׳ חזקי׳ פתח ואמר בהאי קרא דכתיב בכל עת אהב הרע ואח לצרה יולד בשעתא דיעיקון לך שנאך : קב״ה מה אמר למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך ולא שלום לך אלא בך דישראל אקרון אחין לקב״ה ע״כ וכוה איתא בפ׳ נשא ע׳ רמ״ב פתח ר״ש ואמר ואתם הדבקים ביה״וד מאן עמא קדישא בישרא׳ ומש׳ דכתיב כמו אשריך ישראל מי כמוך וכו׳ הה״ד ואתם הדבקים ביה״וד ולא כתיב הדבקים ליה״וד אלא ביה״וד ממש ע״כ ע״ל דף ה״ ע׳ י״ו שורה כ״ס מה שכתבתי על פסוק יחתו מריב ו׳ שלא דע״ק גם לעיל דף י״ג ע״ד ודף י״ד ע״א מסוד זה) דאיהו חמשין אתוון דיחודא דבעלמא דין יכול בר נש למהוי לי׳ פדיון בנדיק ו׳ שכין וכליל תלת קדמאין ותלת בתראין דצלותא ו׳ וזעירא איכון שית שכין יעבוד אבל בעלמא דאתי דאיהו עולמו של יובל דתמן כ׳ אתוון דק״ש לית שליח נבור אפיק לי׳ מחובא בגין דלית לי׳ פדיון ע״י אחר וכנ״ד קא רמיז אם אין אני לי מי לי מי ודאי עולם של יובל מיד דשמעו מלין אלין מארי מתיבתאן דהוו כתתי עם בוכינא קדיש׳ פתח ואמרו רעי׳ מהימנא שכינתא עלאה ותתאה דכתרווייהו קב״ה פה אל פה אדבר עמך בק״ש דאתמר בי׳ רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם דא ודאי י׳ רישא דחרבא דאמחר שפה דילך ו׳ ליסנא דחרבא דילך ה״ה תרין ספוון דילך תרין פיפיות דילי׳ והאי שמא דמרך ממלל בפומך י״וד ה״א ו״או ה״א איהו במחשבתך דאפיק מלין מפומך כודאי ע״כ וכו׳ ע״ש וזה הוא שומר יי׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד וכ״ת כמה והאמר תהלת יה״וד ידבר פי וע״ל דף י״ר ע״א שורה מ״ג לדון כסייף ליתן לסמאל ושם אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביה״וד דייקא ולא כתיב ליה״וד אלא ביה״וד וכנ״ל וכתיב א׳ דכתיב הייכו סוד ע״ק יתלבש בך סוד תלת רישין אשר בו סוד אוירא שסם י״וד ה״י ו״או ה״י בסוד ירום וכו׳ ע״ל דף ו׳ ע״א ב באריכות גם דוק מסורה כ״ה מאמר פנחס ויחלם והנה לעיל דף ל״ג ע״א וע״ב בסוד תלת רישין ואיך נכרית לרשעים וגם דף ו׳ ע״ב יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך לעולם ועד וכופלי׳ רק שני פעמים ובהאי רישא יש נ״פ שם י״וד ה״י ו״או ה״י ובאמת יש דעה בב״י כמ׳ כ׳ בשם תקונים כשבא לפרש הסודות הכרמוזי׳ בשבת וזה אמר ובנ״ד כפל לון תרין זמכין ויש כוהגין לאומרו נ״פ ואין להם על מה שיסמכו ע״כ) אשר נשבעת לאבותינו הוא סוד פומא דאתפני מכלהו וכוה הפה אתטמר ויתיב דעת הנק׳ טמירותא דכלא שהוא עתיק יומין הנקרא רדל״א ולא אתדבק ולכן הכל יונא מזה הפה להחיות את ז״א שהוא האור היונא מן הדעת דעתיק הנגוז שם ועכ״ו עדיין היא סתום וכנ״ס דבהאי אתרהינו אבהתנא לאתלבשא בהאי רזא לעתיד כי עדיין הוא סתים ואינו מתגלה רק להאיר לז״א וכו׳ ע״ל דף ל״ג ע״א ולזה ובהיות כי דעת זה נגנז באויר׳ אשר שם נ׳ שמות י״וד ה״י ו״או ה״י שהוא ס״ג להכרית לנב רוא לכך אומרו רק שני פעמים ולכך מביא בב״י שיש דעה שיאמרו נ״פ יי׳ ימלוך פסוק הנ״ל יי׳ ימלך וגו׳ ואין נוהגין כדבריו כי עדיין הוא סתום כאשר הארכתי כי זה הסוד הוא סוד חלם ע״ל דף י״א ע״ב ושם השבעתי אתכם בנות ירושלי׳ אם תעירו בסוד זה עד שיראם הק״בה על עמו ונחלתו ו ויפתח להם שערי אורה והוא הא כהא תלי׳ וכנ״ל כי עדיין הוא סתים ונלע״ד שיאמרו פעם הנ׳ בלחש וכנ״ל דאם תדאה ו״ל :

זוהר חדש פ׳ חקת דף נו ע״ב ובת צור כיוכחה דא סטרא דעשו ושאר עמין דמאקו לון לישרא׳ ועד השתא הוו עאקין לון בחובייהו כד״א כי יבא בגהר

בר רוח יי' נוססה בו כדין ישראל סדרין בתיובתא שלימתא קמי קב"ה
דאתמי כאיכון עקתין סגיאין דאתיין עלייהו כמאן דאישתכח ד
דוכרניהון לעילא וכד אימן הדרן בתיובתא כלבא שלימה כנזונ' דכתיב
בער לך ומצאוך ושבת עד יי' אלהיך ויטיב מלכא לבי מטרוניתא לפייסא
לה וע"ד בנין דביתא כלהו שלמין קמה אתי לאקמא' לה מיגפרא
במנחה פנין יחלו עשירי עם בנין דאת כבודה בת מלך פנימה וואי
כבודה כבוד ס' ודא בת אהוא מלך דאיהו פנימה ודאי וע"ד אימא
עלאה דאיהי פנימאה דכלא ואיהי אתערית אירו וכייתא על כנהא
מושבצות זהב לבושה לקבל דא איור שלימה כאון לאייך בתורים כ
מואלך בחרוני' לאייך תרין לומנא ההיא ולומנא דאתי בתורים תרין
תורים ודאי בנין דביווא דמשיחא תתחדש דעתא בעלמא
(הייננו סוד דעת כנ"ל וע"פ סוד הנ"ל) ותתמהיד אורייתא קמו'
(וכנ"ל כשיתגלה סוד הדעת שהוא סוד החלם ויפתח שערי אורה
שהוא סוד אור רז התורה מים שאין להם סוף) כולא בנין דכתיב
כי כולם ידעו אותי מקטנים ועד גדולים וע"ד משבצות זהב לבושה
דא סטרא דצפון דאיתלבשית בה למעבד מקיון כאיכון דעאקין ל
לכהנא ודא קריך לי' המלך המשיח ודוד ודאי הוא וכדין איתער
בעלמא מה כתיב לעילא כי שחה לעפר נפשינו קומה עורתה לנו
דאיתדבק מלכא במטרוניתא ופדינו למען חסדך דא אברהם ימינא
דלא תהוי לאחורא בנין כך אמר הושיעה ימינך ועננו בנ"כ ומשבצות
זהב לבושה לרקמות תובל למלך אלין לבושין דיקר דאיהו איכון
מרוקמין למקדשא וכל מנוי דוחין קב"ה למלבש למיהב נוקמא' כאדום
תובל למלך דא כלה אלבישת לי' מאן נדים כל דא בנין ישרא' דלא
איתערבו בסט'דעשו כל איכון ומיכין למיחמי התם ביקרא דיון לקביל
דא תורי זהב נעשה לך עם נקודו' הכסף תרין תורי רמו לאורייתא
דאיתיהבת ביומי פרעה ורמו לדעתא דיתחדש ביומוי דמשיחא עם
נקודות הכסף באושה עשר כסף והכא אם חומה היא נבנה עלי'
טירת כסף ודאי משט' דאברהם אתיא לגן מאי הה"ד ואף את בריתי
אברהם אזכור והארץ אזכור תובלנה בשמחות וגיל תרין חדון
לעילא ותתא לעילא דשמא קדישא וכורסיי' אשתלים כד אתאביר
יודע ליר מעלמא ודוכרניה מעלמין לא אידכר לתתא ישראל בנוי
דקב"ה ברחמין עלאין אריס דנליהון על כלא ועל דא מוכחת לך
כד"א והביא את אחיכם מכל הגוים מנחה ליה"וד וע"ר כתיב ת
תבואנה בהיכלן מלך תחת אבותיך יהיו בניך אמר לה קב"ה לכ"י
תחת אבותיך איכון אבכן עלאין דאודיע לך בעלמא
יאתקינו לך על כלא יהיו בניך תשיתימו לשרים דאיכון אבכן עלאין
דכתיב בהו באר חפרוה שרים דאתקינו לה בכלא וכלא להאי באר
כנסת ישרא' אתקרי ד"א תחת אבותך יהיו בניך דכלהו כרחיאו
כאיכון דרא דמדברא כאיכון דאיקרון דור דעת (ע"ל דף קמ"נ
ע"כ ותבין למה נקראו' דור המדבר דור דעת) יהו בניך דכלהו
בדחיאו יתגברון על אורייתא וכו' אזכירה שמך בכל דור ודור
מדרא עילאה דתליא ביה' דרור ואירו לכלא בזמנא דההוא שופר גדול
יפיק כולא לאירו כדין עמים יהודוך עולם ועד ולא יתפרש עולם
מע"ד (כי עולם היינו בינה ע"ד הוא תפארת ע"ל
והוא סוד ברוך יי' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם והנה סוד
שופר גדול הוא סוד יום כפור והנה דוק מאמר הנ"ל כד ישרא' הדרין
בתשובה שלימתא דייקא היינו עד בינה ע"ל דף ד' וע"ב שורה מ"א
וכו' כל המאמר הנ"ל כאשר מוש עכשיו אנו בעתים הללו הש"י ירחם
על עמו ישרא' ויקיים לנו ככ"ל אוי כל מי כשם ישראל יכונה ומצפה
לקיות השכינה ולהוציא אותנו ישרא' מן הגלות הזה הזה יעשו תשוב'
שלימה והגדולי' שבכל קהלה יעוררו עצמם ואת כל קהל יי' לעשות
תשוב' וידרשו דברי כבושי' להכניע לבבם לפני קב"ה ומי לא ישי שיתנהג
בתפלות כאשר סדרתי ע"פ תלמוד הקדש וע"פ ב"י והמכריע ספר
הקדוש הזוהר מבוצנא קדישא רשב"י וכתביהקודש של האר"י ז"ל
בודאי יהי' נחשב מבני עלי' ויהי' בכלל אורך ימים אשביעהו ואראהו
בישועתי וסוד הודו שמכים ביד על הלב ע"ל דף י"א ודף צ"ב ע"ה
ע"א באריכות :

הנה איתא בטור א"ח סי' תרכ"ג ז"ל ומאריכין בסליחות
ובתחנונים עד שיגיע זמן תפלת נעילה ומזה סמוך
לשקיעת חמה כשהחמה בראש אילנות וכב"י ז"ל ובשם ירושלמי א"ל
רב כד תחמי שמשא בריש דקלא הב לי נולתא דצלי נעילה ע"כ :
וצריך ליתן טעם למה הוא טעם כשתראה שמשא בריש דיקלא והוא
כי הקדמנו לעיל דף ט"ז ע"ד בשורה ל' עד סופו וגם דף ס"ב ע"א

פי' ביאור נמ' אדמש' בריש דיקלא

כביאור ר"ע יתיב אריסא דדיקלא הוא סוד א"א
ע"ל דף קל"א ע"ב ותמן מאן שרי' ההוא שמשא קדישא וכו' וטעם
שנקרא ז"א בשם שמש ע"ל דף ט"ו ע"א שורה כ' והנה איתא בכתבי
האר"י ז"ל והנה סדר המדרגות כי מלכות התחילה לעלות בלילה כי
או ויומה עד חורת תפלת המוסף שאז היא בכתר דבינה ועדיין הז"א
לא עלה כי עיקר יום זה הוא לצורך בנין המלכות ותקומה מבינה
כנודע (והיינו כנ"ל ע"פ מאמר פ'אמור ע"ת"א בהאי יומא אתכסיא
סיהרא ולא נהיר עד בעשור לחודש דישראל תייבין כלהו בתיובתא
שליימא ובינה עלאה תבאת ונהרת לה והאי יומא כטירו דביב' נטלא
ואשתכח אירו בכלא וע"ד יום הכפורים וכו' כנ"ל) ואח"כ מתחיל
לעלות סוד תפארת ישראל מן המנחה ולמעלה עד חורת הנעילה
שאו בינה ות"ת ומלכות שלשתן באריך אנפין וזהו חורת הנעילה
שאח"כ אנו אומרים ז' פעמים יי' הוא האלהים ואני שמעתי ממורי
ז"ל כי יי' הוא בעתיקא ואלהים בז"א כ' כי יהו"ד הוא בוער
אפין ואהים במלכות ונלע"ד ליישב מה שאנו אומרים יי' הוא האלהי'
כפל ז' פעמים והענין כי יי' הוא האלהים כנגד ז"א מעולה עד
המלכות והיא עלתה תחלה ואח"כ עולה הת"ת וזהו יי' הוא האלהים
ולא אלהים הוא יה"וד ואח"כ אנו אומרים לומר יי' הוא האלהי' כנגד
עתיקא הנק' יה"וד שחזר להיות אלהים שהוציר עתה במקומו וכבר
ידעת כאדרא כי ז"א אתקרי אלהים כנגד עתיקא הנק' יה"וד חזר להיות
אלהים עתה במקומו (כי ז"ל באדרא אימתי נקרא שם מלא בזמנא
דכתיב יי' אלהים דהאי הוא שם מלא דעתיק דכלא דז"א וכולהו שם מלא
ובההוא זמנא אתמלי רחמי בכלא וכנ"ל ע"פ מאמר אחרי ע' קכ"ב
תאנא כי ביום הזה יכפר עליכון ביום הזה דייקא דבי' אתגלי ע"ק
לכפרא על כל חוביהון דכלא ע"כ וזהו פי' מכל חטאתיכם לפני יי'
ומס והוא סוד מה שכתבתי לעיל ויאמר יי' אל משה
מה תצעק אלי בעתיקא תלי' כי הקדמנו כי שם יה"וד אינו מתגלה
עד ז"א ולסוד זה נקרא ת"ת ז"ל שתיתאה יהו"ד שליט דכלא עקרא
דכלא כי הלא קוין יי' היא א"א וכו' ע"ל דף נ' ע"א שורה ט"ו)
וזהו לפני יי' תטהרו שהוא ע"ק דבי' תליא נשיאות עון לגמרי והנה כבר
הקדמנו כי כל האצילות מדמה לי' לאילנא רברבא שהוא סוד דיקלא
וכריש הוא סוד כתר הנקרא א"א שהוא רישא דאילנא והקדמנו
כי ז"א נקרא שימשא ולעת הנעילה עולה ז"א עד עתיקא קדישא ולזה
קאמר תפלת נעילה כד שמשא בריש דיקלא כי הוא רחמי דכולא כי
שם נאמר אני הוא ואין אלהים עמדי משא"כ במקום ז"א יש דין
וכנ"ל ואת יי' מן השמים בז"א דכתיב מן השמים אש ומים חסד ודינא
גם שם כפ' נשא ע' רכ"ט רחמי דעתיק דעתיקין איכון רחמי' גדולים
רחמי דז"א אקרון רחמים סתם משום דאית בי' ימינא ושמאלא דינא
ורחמי וזהו נ"כ פי' פסוקים שובה ישראל עד יי' אלהיך הייכו
במקום שיש דין ורחמים כי יהו"ד הוא רחמי' ואלהיך הוא דין ומדייק
אלהיך בסוד ואתם הדבקים ביה"וד או כשלת בעונך ואי' בפ' יום
הכפורים א"ר לקיש גדולה תשובה שזדונות נעשה לו כשגגות שנ' שובה
ישראל עד יי' אלהיך כי כשלת בעונך קרי לי' עון מזיד הוא וקרי לי'
מכשול אבל קחו עמכם ושובו אל יי' שהוא עד א"א מקום שהוא
רחמים גמורים ואז אמרו אלין כל תשא עון וזהו הטעם מה דאיתא
בסידור האר"י ז"ל שאין לליווד בי' ימי תשובה כי אם קבלה שהוא
מוכך הת הנפש ולפ"ד א"ש כי ע"ל דף קל"א ע"ב בשורה ראשונה ומלה
דחכמת' דסלקא ויתבא על רישא דצריך א"י עלאין וכו' ומובן לפ"ד
כי בימים אלו כתגלה עתיקא קדישא וצריך לחבר האי עת ליה"וד רק
מאחרי דחובה דאיק ע"ל דף י"ד ע"א בסוף ע' אר"ס עד איתא כיתב
בקיימא דחד סמכא אתכנשו חבריא לבי אדרא אלובשין ומריין וכו'
ע"ש הכלל הוא דוקא סוד התורה כי או כתיב אשריך ישראל וגו' ואתה
על במותימו תדרוך • ענין ואתמיכו שאנו אומרים בתפלת
הנעילה לפי שאיכה נוטלת גבורות דבינה רק אחר תשלום ה"תפלות
ולכן או משלמו ה"נ וא; כעשה בה סוד היסוד נקודת ציון שבה והוא מה
שנחתם בה' קנות שלא נוהכד עד הוד שבה שנתפשטו שם ה"נ ו
והאדתם נתקבצו ביסוד שלה ונחתם החותם אשר בו כתונים קיכון
המיין נוקבין שלה הם ה' גבורות להעלותם לקבל יו"ד וזה נעשה
מן נ' אה"יה דיו"דין דאלפ"ין דהה"ין שבנה"י דבינה כנודע והם נ'
חותם וזה נגמר בתפלית נעילה וחותם שני שהוא המלכות שבה נגמר
ליל הושענא רבה והוא סוד ציון וירושלי' ע"כ ומובא נ"כ שם
אמנם אחז"ל כי בר"ה נכתבים ובנעילת יום כפור נחתמים ובליל
הושענא רבה נותנין פעם שנית וסוד הענין דע כי בכל זמן

הלכות סוכה בעזה"י לשם יחוד קב"ה ושכינתי'

איתא בשם סוכה דף י"ז ע"ב כי כסוכות השבתי את בני ישראל שעכני בכבוד הין דכתי ר"ל לעניין ר"ע תוחר סוכות ומשם עשו להם ע"כ דקשה לפי דברי ר"ע מה שבת הוה שהושיבן בסוכות תשם ועוד ליתן טעם למה לא שהמוה תכף יום כפור ויוה נם לאת סוף סי תרכ"ד והמקדקדים מתחילי מיד במוצאי י"כ בעשיית הסוכה כדי למלת מתוה לכל מצוה ע"כ תית כי מלחמות ח"ל מחלוקת ב"ש וב"ה ח"א פ' כ"ג ע"ל תפס קציטו ועל כלם המוסר בכל מיני עלוזה נכרי כשבאה בן חוקיטו מתחר תיכיה בדקדוק כי נסתם כעובה פתחה של תשובה הנמרת בגמרת ה' כלולי בתכלית ועמדה לכניו בגמרת חי"ת תחתה לכמובלי תון הזה תחר הה וחטרי לנגה וכתר לחשלה ליתנלו על עולם ונתקבל ע"כ בילקוט חדש. כוף ערך יויים טוביש בשם תעלה עשוקת מוכה כחות ח' שנמרת סוכה היה שתי מחילות ושלש חפי טפח היה נורת ה' ע"כ ולזה תכף אחר יום כפורים שהוא יום סליחה וכפרה לפרסום שחחל הק"ב את עונינו לזה לעשות סוכה להודות כי תבר הק"ב את ה' ונעשית ה' כיתקדם והנה הקדמוני לעיל דף קל"ו ע"א בסורה ב' יש רשע מלריך בתשתו דת שיחל תוודיך שקט ושלוה בחוי בתשתו בהקיה אשה רעה אשת זנוים וכו' ע"ש נער חית קנה דת חי' דתתחיל כיה עשו חיוקן ע"א בחלרים חיה שלטת ואיה כפקן כיוה שלטונין וכלה בחוה דחיון כיון עבר ליה קב"ה בכל תפיק תוון ונעיל מה בחה בחוטת ושיחת התבר ח' חמן ותתעביד מה חיכון חלת תתן לתבר ח' דקתי חי' הה' נער חי"ת קטה ע"כ כל כת של ת"ה כשבתתם ח"ו הה' ונעשית ח' וח"כ כשיתל ישראל חלרים לת ילאו עד תבר הם ת' הת הה' ונעשית ה' ונקדשתו כי נורת ה' לתבר ח' תחן ותתעביד מה חיכון חלת תתן לתבר ח' דקתי חי' הה' נער חי"ת קטה ע"כ כל כת של ת"ה כשבתתם ח"ו הה' ונעשית ח' וח"כ כשיתל ישראל חלרים לת ילאו עד תבר הם ת' הת הה' ונעשית ה' ונקדשתו כי נורת ה' לת חוא יום כפור כשהוליאם מחלרים נוה ליפה בסוכה והיינו לדברי ר"ע סוכות חוא עשו להם לזרון על שוד הל"ל להודות שהם ל' תכר כת של שחתיחו כ"ח וכתיהם יפתו שום כי תבר הק"ב את כתיהם ונעשית ה' וכתי תבין נח' ע"ש. וכתי תבין נח' ע"ש דף כ' כחתיהו ח"ה תבה לנו מחלים תחר הק"ב מנה קלה יש לי וכוונה שתה לכבו ועשו לותה וכו' ויד כל תחר ותחר עושה סוכתו כדתם נגנו. ונקב"ה מקדיר עליהם תמה בתקופת תמוז ויד כל תחד ותחד מ

שהנבואה מתעוררלו הוא זמן הדין בעולם והנה כיום הזה הבא לו נכסדרין הדינין וכיתקבכוסד דתלכות ולו מולבלין הדינין ולו נדיקים נחוליים מתתן לחיים כיתי ר"ה דיכא קטיא נם בכעולת יום כפור נשמה כתי' יסוד סבה עם הכלי של הנבואות לכן לו הבעולם נידון נ"כ נם בהושבתה דבה כיתן בה בנבואות ולכן נם כן בעולם נידון ע"כ ולפקין כשהוי הושבתה רבה תלריך יותר כזה מוד לזה יו שים לו חוק בקדקדין ושכיל כדעתו יום הכוולה זהה שהוה את רצון וכזה תלה כל נחולתיו וכשהוא אחילתו עון רק תשוב שליהה כשבר הלרכתי והנה מ' לחניהו הבבה בב"ה אשוה שלין לבשן שלטוני כיום הכפורי וכבנתו יש שם ב' נידון בלתם ונקה שהוא תעון בה"כ שלין כו לה תכילה ושתיה וזהו קרה תנת קרה כיכ' כ"ם תקה עולה ו"ם להתחל לוהבי יש להיינו מחלר פ' הנה"כ שלין כו תכילה וכל פנחם ע' ת"ל ופן דומה לעלמת פנחם ע"ת"ל אין הבי" תכילה ושתי' קרה דומה לעלמת דתית דלית בי' תכילה ושתי' ולכתר דשו"ו אין ושט כדכתי תכילה דגול תתרך ותתעבד ותתן נרם לית שנות דלהין דתית דתעברנו כעבד רב שנוקדת תה תכילה ושתי' דגול ודחק תשוב עבדי' ותתקק תפיוהים בב"ן כפוכה שניין דתכלין כלה תתיה וה כתיב כהו הנשר עודנו בין שניהם טרם יכרת וחק יי חיה כשם תתפשט נון דשנו וכו' ע"ל דף כ"ו ע"ב סורה כ"ח ובשתחל הכל ודת דתתפשט כ' ונשנה שנן. על תכילה ושתי' ותעבר על כל תיברון וערקין כשם"ם לית תעשה כשוטכון השנן תסר תה ודת יוס כפור דלית בי' תכילה ושתי' ותיהו כגוונת דקטה ותיהו בן י"לין ע"ש וכבר התרכתי כי כן ה"ה הוה ו' תילבית דתיו ותו לקריים לת יתן מוט לנדין ובדחמיס נדליס תקבץ כתיהה כיתימו תהן :

הלכות סוכה בעזה"י לשם יחוד קב"ה ושכינתי'

איתא בשם סוכה דף י"ז ע"ב כי כסוכות השבתי את בני ישראל שעכני בכבוד הין דכתי ר"ע מה שבת הוה שהושיבן בסוכות ומשם עשו להם ע"כ דקשה לפי דברי ר"ע מה שבת הוה שהושיבן בסוכות ומשם ועוד ליתן טעם למה לא שהמוה תכף יום כפור ויוה נם לאת סוף סי תרכ"ד והמקדקדים מתחילי מיד במוצאי י"כ בעשיית הסוכה כדי למלת מתוה לכל מצוה ע"כ תית כי מלחמות ח"ל מחלוקת ב"ש וב"ה ח"א פ' כ"ג ע"ל תפס קציטו ועל כלם המוסר בכל מיני עלוזה נכרי כשבאה בן חוקיטו מתחר תיכיה בדקדוק כי נסתם כעובה פתחה של תשובה הנמרת בגמרת ה' כלולי בתכלית ועמדה לכניו בגמרת חי"ת תחתה לכמובלי תון הזה תחר הה וחטרי לנגה וכתר לחשלה ליתנלו על עולם ונתקבל ע"כ בילקוט חדש. כוף ערך יויים טוביש בשם תעלה עשוקת מוכה כחות ח' שנמרת סוכה היה שתי מחילות ושלש חפי טפח היה נורת ה' ע"כ ולזה תכף אחר יום כפורים שהוא יום סליחה וכפרה לפרסום שחחל הק"ב את עונינו לזה לעשות סוכה להודות כי תבר הק"ב את ה' ונעשית ה' כיתקדם והנה הקדמוני לעיל דף קל"ו ע"א בסורה ב' יש רשע מלריך בתשתו דת שיחל תוודיך שקט ושלוה בחוי בתשתו בהקיה אשה רעה אשת זנוים וכו' ע"ש נער חית קנה דת חי' דתתחיל כיה עשו חיוקן ע"א בחלרים חיה שלטת ואיה כפקן כיוה שלטונין וכלה בחוה דחיון כיון עבר ליה קב"ה בכל תפיק תוון ונעיל מה בחה בחוטת ושיחת התבר ח' חמן ותתעביד מה חיכון חלת תתן לתבר ח' דקתי חי' הה' נער חי"ת קטה ע"כ כל כת של ת"ה כשבתתם ח"ו הה' ונעשית ח' וח"כ כשיתל ישראל חלרים לת ילאו עד תבר הם ת' הת הה' ונעשית ה' ונקדשתו כי נורת ה' לת חוא יום כפור כשהוליאם מחלרים נוה ליפה בסוכה והיינו לדברי ר"ע סוכות חוא עשו להם לזרון על שוד הל"ל להודות שהם ל' תכר כת של שחתיחו כ"ח וכתיהם יפתו שום כי תבר הק"ב את כתיהם ונעשית ה' וכתי תבין נח' ע"ש. וכתי תבין נח' ע"ש דף כ' כחתיהו ח"ה תבה לנו מחלים תחר הק"ב מנה קלה יש לי וכוונה שתה לכבו ועשו לותה וכו' ויד כל תחר ותחר עושה סוכתו כדתם נגנו. ונקב"ה מקדיר עליהם תמה בתקופת תמוז ויד כל תחד ותחד מ

מחלר פרשת תמוד ע' ק' ג

מחלר ח"ד ח"ח פ' כ"ג

מחלר בפרשת ע' ת"ל

מחלר ע' ת"ל

ומחזיר בירוח לאור הירח חסר שלשה דנשתין ומחזיר הירח וכראיו
כי הוה מחסר מה יון ע"ק וכו' ל"ל ואמה בשירותא תכ"ח לחדן. א' כתיב
פתרכיני הכיבה כי א' הוה סוד ע"ק ויחסר חלקי' יכי רקיע כתיב
פנים ויקי מכוכיל לקבל דרגא דנבוכיה דאיתיה עתן ינחק וכו' ע"ל
דף ס"ב ע"ג פנוכה ל"כיוצא שבנוכיה דעיקיר התפלמת כיוצא ואין ל"ל
לתנעניו כביכה וכו' ע"ם ותיכה פלאי' כסוד ינחק נם תריהה כדף כ'
ע"א ותפלה ובד סוף) ויאמר חלהי קנים לקבל דו דתפלה'
דלקבלי קו החיצוני ולקבלי דיעקב דאיהו תלתיתי וכנ"ל תר קחולקין
בהאות דלם ומים ולקבלה יום תלישי ו"ש ד' יעקב לקדין אין תם
יסוד לוולנים שלים כלקח וכו' ע"ל דף ד' ע"ב כעיור עשר קפיזות
נם דף ס' ע"ג בסוכה ג' שתיתאה יה"ו דו רחמי שלמה דכלנו וכו' נם
ע"ל דף ס' ע"ג בסוכה ד' תתפתל עוג סקיזת וכו' הכח לתתכיה יעקב
שלמה דלהבן וכו' ע"ם ויאמר חלהי' תפלה לתקן עשה עשה
תהיה ותע מן פרי דרגא דעזיק דתקרי עץ החיים ולהיות עשה פרי
דכח ליה ככלנו דיעביד כרי כי תיהו עושו כו על פלקין דייק' לקבלה
לתתת כן פוזית יוסף בן פוזית עלי עין ולקדי כויש שלמה וכנ"ל תרי
אוכת כהלי יומת כי טוב חד לקבל דרגא דתפלת ואד לקבל דרגא
דעזיק דלהיה יומת דעבותת לכלילת ובביותי לחדת ליה כיה עוזת
לפקות פרי כשתקן לשלמה' פרי עובדיו דק"ה ה"ב לתתת דוחת
מדי כי תכבת בשבת ע"ב והכל כלה סוד יסוד הוה פקידה טוב ולכן
תשוב תקף כיום ג' תפל הקדמה לשלג דף ד' ע"ב כעיור עשר פקידן
ל"ל תוב קדושה היינו דיסוד תניסה ע"ל דף ל"ג ע"ח נשלל כ
בעמודין דלתפלעים' שהוא תפלתת ונטיל בנדיק היינו יסוד שהוא
בסוד יעקוב ויוסף כראוי בשבת ומם והוא דלקיל ושביבת' לחדת ליה
ליה וכו' ע"ל דף קכ"ה ע"ב עד סופו. ודף קכ"ו ע"ח ופ"ב כסוד
בידוד וכמאד נמ' שכתבתי שעת"ה תסה שלפל בכל יום ע"ם בדיוק
ונעשה בתוכיתיו הקדושה וכתפות שלנו ומה עם קדוש תנחנו ועונש
של הרשעים ויאמר חלהים יהי מחורת לקבל דרגא דנדק דלכות
דלעילא דלית לה כהורת מדילה חלת וה דתיתיבה לה ע"י. דנדיק
וכנ"ל דוד לתתת עבי ולחנון לחדת כה ונשמרו לי לתוספת יומין
ושנין והת תוקיעכת ע"ב ע"ל דף פ"ה ע"ח ומת דמרמו ביום
הכיפורי על מלכות ע"ל דף קט"ו ע"ב סורה כ' כי מלכות ד' והיה
רביעי, וכו' ע"ם) נם ע"ל דף פ"ד ע"ד סורה ה' ויאמר אלהי ישלמו
פנים לקבל דרגא דנבח דחיה מחכת יחוכת דחוריית' ולקבל משה
לתתת סמיך לשלמה כתוריית משה ד"ח נה ליה בריתי ולילה ע"ב
ולכתורה קבה חלה משה הוה כסוד עמודין דלתפלת לכל חיה תריה
שם כת הל"ל ע"ב כ"ח שע"ג דלחדיד לחנון כלה בחסד מי לחדיד ומשה
תק"ג דלחדיד בנגיח בת"ם מי לחדיד לחנון לחלה חד ע"כ וכתבתי
לפקרי' ל"ל בשער הכוונות ע"ל. ובכתר משלת קנת בכתיבי
כתי התקומות שמשם יוכנים הבה שמעש"ה היה מתכנת בתפקנלויות
שהוא דכוחי נם מניכו כם בניכות כי משה וחהרן הם בנים הוד תרי
קטרין דלעילא וכנגדם שמואל לתתת ויהושע מתכנת מהודו של
משה שהם משה יוסף מן החוד נ"כ וכעבין בי משה רבן של הנביאים
ביותה נכתיבו בתרין קרקין קדישין דל"ה ד"ח שתפנים שלהם ולא
כי' בכיל מתכנת בלל משה הוה לבדו הי' מתנבא לכן שמוש היה
יוכל מתכנת לבדו מ"ח מן הפנים שלנ"ב שהוא תני בכוחות משה
חשמש אבי"ה טורא כיהוד בכלל בנגח ולכן נם מכללות החוד שבנגח
היה יוסף שמואל ולבן מקיל שמואל לחשק כיון שיוסף שפנים של ברק
עליון נם נגח שהוא נדול מאד וההוד בכלל בו לחמ' כיוון שמשה יוסף נם
מבחי' לבדו בחבי שמעו ולא החוד שבכלל בנגח לכן משלת משה נחל
מחוץ ע"ב • וכחתר לבדרי מחתר כל"ל ויאמר אלהי' תוניות הלחן
לקבל דרגא דהוד דחיתר לחנון ולקדי יום שתיתת ת"ח לחנון בנ'
לחנ"ן לחלי' מחסר לחדת כיוב שתיתת דלקדי הוד ושביב
קדקנין כיכין בעיקר דכיון ולקבריהו ביוסף דלי' לקדיכת כנסת
ישראל דלקטרוניה כי כניכים לקטרון קדקין דהיינוכות ולכתקת דחתי
לעילא • ויאמר אלי' נשמה חדש הלי שמירה לקבל דרגא שלמה
דלכלל מקיפיותה דקדמיתן בשת לחשבר יקדי לדיוקנא כרות לחדש
ולכללה לדיכן לתתת ליכיה חילה לחלקה כל חד וחד כדקא חזי ליה
ושבד חדש שלנו ככללה כעלילי ותתתי ת"ח עד לה לחתלילותו חיכון
שבת ולנין יומין עלאין לה לחתלים לחדש לעילה כיון דלחתלים
לעילא לחתלים לחדש לחתלי' חדש ולכלה עלמין בשלמין כ"ב לחלי'
לחדש תקיה של כל לחתכרי כעלילה בנין דלה לחלים על כלה וכנ"ב
דיום לחתי קדיש שבת דרגין לחיות כי שבת דרגין עלאין דלקדי

ועמון תליין למא ואיתון דיתיזין בקיק לך יי הנדולא ונו' וכו' ל סירוגין
דלהון תמך ובויותיה דלהון מתלכה בכפתא ישראל לחרכיה דיתיי לשתכח
שכיעתה לחרייה וכך לתיעל לה
לילות דשכיבי לתקני ליתי יומוי נהלי לחרכיה ולא לחרכיה ולא ליהוי מנלמין
עלאה תוי אסתר לה יתהדר עליה בנהרקדמיתה ולא יסתעב

פתח"ס סלוקו מהלי דיכל (כי ו"ל כפ"ח) התיכנו ע' תקפ"ה תשתכחו תרין
ע' תקפ"ה כוונין דכוכבי דשלכה ולקרקע נהק ומשכט ולויכון צירוניה ושליחותיה
ונהנהי מתעטרין כל דיכך לשלילה ותיה ובלה סתיים כמשכט (דיינו
תפלת ישרל) ונהק (דיינו מלכות) מהלי משכט תתון ולומהין
קריין לה שלכי נהק תלך מלה וכך מתעטרין דיכון מתשכט כלהו רחמי
כלהו נשלימו דהלי מכסה לשלי נהק ודיכון מתקרבן וכלהו ניתיון
לשלמיה כשלימו דהחמי וכדין לקדים שעתא דמתחברין דכר ונוקבא
וכל שלמין כלהו כרחמי וכחדוותא וכו' ע"ש ומבין הרבה ומו שתהו
מתפללי נהק ומשכט מכון כשלך חסד ולחית יקדישו סכין כחוד
לדכדי מהלחי כ"ל וכ"כ לתסר לון קב"ה לישרל לחסתבעת מדיכוי
דהלי נהק ולחפלה שכת שלמה שלמיה ולמיתב בשלה דמהימנותא
סה"כ בסוכות שבעה שבעת ימי לתלבלה לתלי דלעיל ולחסכפא
ע' ברכה לחיים שלמין (ומה שוה סוד נהק משכט כיחד חוי כלהו
שלמיה וכו"ל כתיב כשביעי שמו סוד שמיני עי') כגון דהלי יומיה
שלישלה היה כשבע ישרל תקדישין לשלי יום שלמה כלהון סדין
לחודי דלינון שרבי כחל (דיינו סוד י"ה) ובכדין כפ כשון חיים
ויהיה נהק כלילון סדין דלעיל ששבת ימי כרחמין כלה כרחל דחכמת
ע' ומכה לחיים כשם סוכה דף ח"ח ע"ח מיכון כיחד נבחיות של
סוכת ואב מחקת שלמה לנוים כי שלמה מן המילות ומי רש"י מעיין הוה
דף ח"ח ע"ח קשוך לירושלים וכו' כשון שבי חוטן לקון וחוד מעוכה וחוד דון כדי
שיהי שכיפה כלין בכתף לחתף שבעה של מים מוריה של יוקף"ה כשון
שבי אומתין לקון חוטם לחד כשכל ונקב לחד כחוטמו וכלכן מעכה
בפי אכספלים וכנבני' מקלחין ניוחדין לדך לחוטמי' על נבי החוכח
וכחוכח כי נקב שבו לחים ושין יוחדין לשיתין על אוכח שהיו חלולי'
לשתוקים מלוד ע"כ והקפה לחים ליתיה מבן לו כל לחיתו עבין
מחוטם על הכפכלי מקלח על נבי החוכח ומשם לנקב שוכחת ומשם
לפיתין וכו' כהל לפ"ד שב"ל מיוכח כיש"ל דף כ"ו סוף ע"ד ת"ח תרכב
קרכמת לחה על לחם לית כה כחוכח כנון לחיהי כמה לחדוד יום ר
רבי לתת לה וכו' וכד חוו מקדשין כהבי ומשם לחקד וכו' ע"ש
עד סוף דף ונם כדף כ"ו ע"ב' ותרחה כפלחי לחפס קניהו ע' ויהי
ויעקב לים תם יוסב לוחלי רחמי ודין ונסיב כהוא דדין עדין חלבחן
ונסיב כלה לחי כה ולחולי לחסתח לתרתי לתקדי יום הס"ד כל כחלים
הולכים לחל מים וכו' נם ע"ב דף ע"ו ע"ב דחסיים שם ונהר יוסף
מעדן ותסיים כל לחיכון נחלון כחד לדנת לחקדי נדין ונחיכן יסוד
עולם וכלה לחולי ותקבצתין להחזות לתר לחקדי יום ולחוי יוחי לחכמת'
נם שם דף כ' נשוחי"ן ויכחר יוסף מעדן להסתות לחת עולם כחן כנון בכוד כני
בכורי ישרל כי מסנו לחכמה לכוי כנויה חד עטרת לחקדי יום
ומס' לכיכה חד עטרת נבוכה וכלהו מתעטרין בריש' וכו' וכלה נטיל
בן דת ולהי יכיר לחלבות וכו' וכלה לחיל מש"ק ע"כ נם כה לחקדמו
לפס קניהו דף ע"ו ע"ל מלחר ס"ח מחיני ע' ס"ו מלחר חד נקנו יין
ושמן ותיס ודבש וחלב מים ושמן כעל כהני וכו' ויין למחלה וכו' ע"ל
ל"ק מנד חכמה מוח מיח שהוח חסד ומנד כיכה נשקו יין ס
שהם נבוהה וכלהו נלו מן מתיקה קדישין וכנ"ל ולוה קלחר מלחר
חד נשקו יין ומים וכו' רק מיח שהם מסס ומשו' דחכמה נשלי כהני ויין
שהוח נבוהה כשלי לוי שהוח ומשו' דכיכה וכולם נלו כמוד שעקב חיש
עם והוח הספיק בחלבות ש' נדיק יסוד ע"ל דף ל"ט ע"ב כל
סע לחר כו כרחו זה הסוד של מיתין והנה בחיות שכוד זה לחתק
הנבורות ע' סה' כוה תנין חפכה כ"ל כי כלה רש"י פי' כתם ערוכין
דף פ"ג ע"ל ק"ב ד' לונין ולוו שמה ניתים ע"כ ח"ל כלן היה נ' לונין
כי כניס כי יחיה יסוד נוקבא ל"ח שהוח נדיק לוה קלחר כחוכח
נלוחות של הב ומחוקת שלמה לונים מ' מלחת מן המילות ומי רש"י מן
מעיין כי הקדמו כסוד י' קבוחות ע"ל דף ח' ע"ב לבחר מביד מלחת
ועירת ודת ' ולחקלית מכי ונקרל ליה מעיין מכוב חכמה ולהוות
מלנה קרל ליה חכמה ע"כ וכבחית שהקדמתו כי חיים סם כוד חסד
דמחין מן המלבים נו חכמה וחכמה הוה כוד כחיעין לכן קלחר היה
מחלת מן הנלות וכו"ל והה קלחר כלחות על הב הלח כבר הלהרתי
ע"ל דף ו"ח ע"ב ולפס קניהו בעניין תלת דישין החסד דמחין כתלבם
נב לבלחת והנבורה היה בעוחה ולו בכלל החסד בנבורה והנבורה

ונסנה

תחתר פ' מקודי ע' ת"ת
מקודי ע' ת"ת

תחתר פ' תמוז ע' שכ"ה

פי' תשבה כתם סוכה דף כ"ד

ואפילו הקדימו כי הסוכה היא מן כיסה ואלין הוא סור ו"ק גם הקדימו
כי ספק שלם תשב הוא ימי על התלמוד עליהן פתחה ושרחל נריכין
למיתב תרת עליהן עלאה היינו כיסה לשמיה סוכת שלום ולבה קאמר
בגוה סוכה ע"ג וקהלה העליונה כשהיה היינו כיסה כי מרין למיתב ולא
בסוכה תרעונה שהיא מלכות שהרי קו' יושים על סוכות הס"ל יושין
הכישמים כשבוק לן י' הנהולה ומלכות היא הת"ה ורק תית שם
בשמה ר' יהודה חושר שם אין דיורין בעליונה התחתונה כשהיה
הוה כי לעיל הלהכתי כי תקנה עבד עבדי קדה לת תוכת עלה על כל מה
דהות תיתר כל הכוהל קלי בעלמה הכוהל וכו' בעוד הייתו עבדות
דקר"ה תשקר נרשי מקולתי תשקר ליה קב"ה תיתין גם שנים
דיעלמה דכוהל וכו' כתיב תתנו ותתמר בעלמה דשקר וכו' ס"ג
דשקרתמו כי סוכה עלאה הוה בינה וסוכה התחתונה היא מלכות ואתמי
כלו תוכם ולתי לדור בסוכה עלאה כי סוכה עלאה הוה בינה וכה
יושבים תותם התחתי כסוד ו"ק שהם שנת יושים וכל"ל הלה הוה כשקר
שם ולה קאמר שם תין דיורין בעליונה לף תתרונה כשהיה שכת בי
הת"ו ו"ל כל' יושים שכין ל"כ לשבות מלכות שהקלת התחתי דבינה
שהשה למעלה כיעד שתם היתה התיתין דמלכות שכת נשורו שקיבלה
מקיבלתה שכינה הין שלקחה מן ת"ת ולכן כי כסוד שתלו תית לרחתי
ותת עה תתיתי ושיהו עתקבני ליתן לה התחתי' והכה עתה בתלו
היושים שקבלת התחתים שכינה ביום ח' סוד ושיום כ' נגד ושיום נ'
שקבלת שהסד מן ת"ת ולכן הוה ל"ג שהיא שקבלת נ"כ תוך שכיתי
ותקיף דו"ק והכה שהקיף דכינה תנו שהשיכים אותה למלכות ע"י
שנת סוכה כי הוה סוכת שלום וכו' והחסד דו"ק תנו שהשיכין אותו
ע"י שניולת לוכה הכניתי ועוד הקפה שהנו שקיפין כלו לכה ככל יום
תנו שהשיכין שהקיף הרי שכיום שהלמין קבלה תוך נדול תסד עליון
דכינה שניתי ושהקיפוהה עליון דו"ק ותקיף ושיום לשלמין דתוך
השועד היא שקבלת שקיף שהסד שני דכינה ע"י שהוכה שהוא שהסד
שהשפעתו עליה שנטרה ונם שהסד ת"ת ע"י לוכה ותקיף ע"י שהקפה
וכן נגד שיום הי' הכל שלמעלה למטה ולכך הוה שועד לפי שיש שלמין
שקין שיום כי שהקדים שהכתוב שם כה' יתי הסוכות הם שקיפין כי
שכניאיית דכינה כבר נכנסו שקדום וזהו שהוכה שלום שייב ליסב
כה כל' יושים שלמין כי שהוכה הוה סוד תור שהקיף יובתי שהקדים
ותלחנו כני עלבים על ת"ת ותלכות (היינו תנד נשם ושיות לכל מי
שוכה לנשוה שיה יחידה וכל' ול והות שבני עלי' נ"כ ותו וכה
לנשים קדמונית שהם תן לרץ לשבין ולשהר שהרכתי לעיל בשסוק
לשתן ותני ותני תזכרה נא שלום בך) תנו שומין כנגדיה ויושבין תת
הסוכה לקבל תור שהקיף שהוה שתר שהקיף שהוה יושב עליהו ו
ויקיהנו וכל נדדיו לכלן היו ישראל שוקפין בתדבר כו' שבני כבוד
כי כבר ידעת כי כל שבן הוה תנד שהסד כמ"ש כי שבן י' ועליהם יושם
ולין ויושם תלא תסד יושם יהוה י' תבון (ולכן שבני כבוד כוכות תהלין
תיש שהסד שם שהקיפין וכו' שבני כבוד ישראל קדיש עשהון ו' שבני
תשוב ע"ג קו' ת"ת שהסד דעבד קב"ה ישראל קדיש עשהון ו' שבני
קידין וקבלי ליה בכנסת ישראל דשה עבנא דילה תתקבל בשעת
שחדכין ובכללהו שבשה לוש ישראל בשהבדת מ"ט בנין דכללהו קדיש
דשיתוהת כיהו ות"ל כוכות תשבו שבעת שיום שלו תירי
בנין דכיתוב שהתוי ושבתי ושבתם כי כם לשחוהה
נשיי דיתיב תותת בלא דשיתוהת וכו' וע"ד כתיב כל האזרח
בישראל ישבו בסוכות כל שלן דיהו שרשל נושה קדיש דישראל ישבו
בסוכות תשבו בלא דשיתוהת ושלן דליתי תנושה ושרשל
דישראל לא יתיב כהו ויקוק נשיי תותת שלא דשיתוהת וכו' :
בסוכות תשבו שבר חדש בנין דכללהו קדישין כי (היינו מלכות היא
שבת שבר דכל שלר שבל"ה קדושים בשלכות) דכתיב כי שבן י'
עליהם יושם וכתיב נבשעות הבשן שלקו שלקו לפניהם יושם לת הוה
שבשל דשלמין דכתיב שלשין יושם תסרו ושבשל תר (ס"א ד"ה) נשיל
עשיי שלר שלמין שלבש (ר"ל כי שלא שם רק ה' תמדיב ונשיל
יסוד כל הה"ת) ושבשל בשלר (היינו נגד שבר הי שהוא שלכות)
דכתיב וכשמוד שם ליהוה לשה שהלה לשה ישראל שבשיהו דשלמין שית

ואפילו כרעי' תדשיבת שקודת כתר דת לקדכבת קדכבת בכל יושת
ושקבת דת לשהיו שלקח בכלת וכו' ע"ב ושבשים דהת לית עתת
כיעת דישראל לשמין שלקח' ושכרי דקב"ה ושתלקח יקר' דקב"ה
עליה ותת שלה דשקר יהות ולכל תוכלפון עליהן כת שת ושהרי ומי כעמך
נוי לזר שלרין • ר' אלינזר פתח כה לזר י' וכתיב לן תסר שלחר פ'כב"ל
כעניני היו שקרת על ככבת ישראל תשר כשעשת דהוה לוחה לוחה כ ע' ק"ו
כשהבת שעתון ושרשל וכתיב לן תבר דת עבכת דלהכין לכטלת
כיעם לשמין ושרקשין עלן ושכיהו עלן לשכת כלוהיך לשתקבלן
לן ושתשרו לן ושתקיבו לן כבלה יעדי תכשיטה וכ"כ לזה בנין
לכרך שהדי כשהבר כשרין לת ושעבר ח"ח כשעת דבר כש יעיב
כשהורת דת נלת שהיהיות שכינת פרסת נדבהת עליה שלעלת
ושבהים זה נשיקות הוה כינה ושכה התחתונה שניין שהוניהן ע"י לבת
שבהים זה נשיקת ושוד שלבת שניין שהוניהן עתי הל"ה בסוכות
תשבו שבעת יושם שבעת יושם כתיב ולת כשבעה יושם כנוסת דת
כתיב כי שבע יושם שבעה יי' ת"ת יושים וכו' (כי יתי הסוכות הם
סוד ו' יתי בהיסית תשר סודם ע"ל בדך ושהין בסוד עשר ספירות
ההילנים הן נלוי ח"ם תסם קשיהו ולבשר עבד שתלת הכבשת ונקרא
לי' כיה ונקרא לנבייה יובן וכו' לבשר והכהו לבשבעה נתנים לי'
מלמן יקידין ונקרא לי' נדולה נבודה ת"ת כהי"ם וכו' ע"ם והשם
כשלנים יכוה שבין סוד התיות שמתנו לנו עם ה' ויהין ה'הכו דכוקים
בתין סוף ב"ה) וכיצי כה נם לשתוי כשל שהיה שהשפין בהינין
בתוספיות תלין דשר' עשיה (ת"ש כי תבת שתב כשבות תשבו שבעת
יושם ולבשר ישבו בסוכות בקדושת תשבו ובשר ישבו וכו' שלא קדושה
לתוספיות שהיה דרך שהמכת קבת כה יוה עייל לסוכה • היה תדי
ונקיפין על בת שת בסוכה תלבתו ותחר בתן לתוספיות יובתי בתורת
ונקיפין על דבלוהי ותוכך ותוחר בסבות תשבו תיבו תוספיות עלהן
תיבו • תיבו תוספיות שהיהבותת תיבו תרים ידי ותדי ותחר וכתה
תולבות וכתה תולבתן דישרחל כי תלך כי עתן יעקב תכל תלתן
והוה יתיב תביכת לבני עלמת דתלן דתת לי' תולבת בשת ובשלמת
יתיב בכלת דתהיבותת לבל תוספיות לתבתי בהתי עלמת ובשלמת
דתיתי ושב"ד כני לתחדי לתסבת ת"ט בנין דתולבת דתיתן תוספיות
דתין דתסבתי הוה ותה' דיית' בכלת דת דתהיבותת ותין תוספיות תלין
בעליהן תוספיות שהיבותת וכו' ע"ם תיך לתהוה עם שניים ושנים תי
שלת שהוה שניים בסרים ות בסוכות. והכה רלה תרלה תה
תרשתני תתר רשיה שתיבת בסוד תלבות שהיה ושרשל ושתיבת
בתבות דלעילה הכי תולבת תכרכתן לכל תינן שתר שתין וכו' ע"ם
ות"ב לפי ה מ"ם שרתה תרלה לתהתיל לשניים ולבתיים תיש
כתתנת ידו בכרכת י' •

והנה ע"ם כל הכ"ל תבין סוד הדם ולובב עני ושרבה וסוד
לתרוגו ושכה כשיהוד שתר"י ז"ל שטוב לומר על כל תניה
ליהד קב"ה ושכינתת ושהוה שתחדים לתשומם היו תניתים
הכוונה כפה לבן כהנתי כעניני לומר בשת הכינה כסוכה ליתמלי
שתן קדישת שקב"ה ושכינתי' כדחילו ורחימו כשם כל ישרחל הכי
יוסב בסוכה לקיים תנית בורתי בסוכת תשבו שבעת יושם כל האזרח
בישרחל ישבו בסוכות לתען ידעו דורותיכם כי בסכת הושבתי תת
בני ישרחל תתקר שניים ע"ב וע"ם כל הכ"ל נכת לבתיאור סוד לובב
הדם ושרבה ותתרון הבה תית' בכתבי הת"י ז"ל בכתר לך סוד
לובב נ' תיניו תה שנייים כלא נודע כי הוה ירוז לו' תותיות שם
והו"ה ונודע תלמינו כי ס' תחכמה שבשם היה שכלות שלו"ת שהיה
התעטרה שלו ותיהו הנוקב יוסף וכו' ע"ל דף כ"ב ע"ד בסוכה ת"ו
בביאור תיתור פ' כי תשא תשת כשהיה תלם בכלתיהו שם דף כ"ג ע"ב
וע"ב וע"ג ותבין נ' כסוד נעמופים תשר היה כשלחים וזה תבין
תיתור פ' תיתור ע"ק ק"ט ולפתחה לכם ביום הראשון וגו' ר"ם בתת תיתור פ' תיתור
כל הטקדת בשני לכבודי כתתיבו יצחקתי תף עשיתיו (היינו סוד ע' ק"ט
בריאה יצירה עשי') כל הקדת בשני דת דק"ה תקרי ליה בשני'
דכיתיב ויכרת תלכים את תתרה בלשתו (והת דתיריך דק"ה תקרי לי'
בשני' דכתיב ויכרת תלכים את תתרה בלשתו ת"ל דף ו' ע"ב בסוכה
כ"ב בביאור תיתור פ' יתרו ע"ק ק"ט ידי דיוכרון ודון בשני דק"ה בכר
בם וכו' ע"ם ותבין תיתור הכ"ל ושם בשם רשיי תיתור
פקודת דת לישול בלוב בהשת יוחת בתיכון ושיך דלי' ותהי רוח
תוקריה ותקוב' בתבית כתה ק"ה בשלה לון לישרחל תכי יוחן ותדי
בהון • תוך שהי ישרחל שלי ליה לק"ה לתילקתן ותרחון כיה ודת

הוא רזא דלולב ומינין דבי׳ דאיהו רזא דיוקנא דאדם והא אתמר ע״כ:

°ושם ע׳ ד׳ ז״ל ת״ח כל הנקרא בשמי כמה עלאין עובדין דמלכא קדישא דהא כאיכון בריין דאיהו עביד קשיר לון דמלין עלאין דלעילא וכד נטלין לון לתתא ועבדי בהו עובד׳ אתער ההו׳ מל׳ דלעילא דקשיר בי׳ כגון אווב ועץ ארז והא אוקמוה מלוי (הייכו מה דאי׳ °בפ׳ קדושי׳ ע׳קכ״ט ז״ל ת״ח כד קב״ה ברא עלמא אתקין כל מלה ומלה כל חד וחד בסטרוי ומני עלייהו חילין עלאין ולית לך אפי׳ עשבא ועירא בארעא דלית ליה חילא לעילא וכל מה דעבדין בכל חד וחד וכל מה דכל חד וחד עביד בתקיפו דההוא חילא עלאה דממנא עליה לעילא וכלהו כימוסין ונזירין מדיכא על דיכא נטלין ועל דיכא קיימין לית מאן דנפיק מן קיומיה לבר וכלהו ממנן מן יומא דאתברי עלמא מתפקדן שלטונין על כל מלה ומלה וכלהו נטלין על נמוסא אחרא עלאה דנטלין כל חד וחד כמה דכתיב ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותי׳ כיון דנטיל ההוא חק כלהו אקרון חוקת השמים נהה׳ חק דאת ייהיב להו מן שמייא קא אתי וכדין אתקרון חקות שמים ומכלן דמן שמים קא אתיין דכתיב כי חוק לישראל וע״ד כתיב את חוקותי תשמרו בגין דכל חד וחד ממנא על מלה ידיעא בעלמא בההוא חק בג״כ אסור למחלף זינין ולאעלא זינא בזינא אחרא בגין דאעקר לכל חילא וחילא מאתרייהו ואכחיש פמליא של מעלה ואכחיש פומבי דמלכא ע״כ. ותבין תמה של הרשעים ימ״ש המטמאי׳ עצמן בזנות שנ״ז) כאמור לדברי המאמר הנ״ל ואית מנייהו דאחידן בשמא קדישא כגון לולב אתרוג הדס ערבה דכלהו אחידן בשמיה קדישא לעילא דא בעיק לאחדא לון ולמעבד בהו עובדא בגין לאתערא ההוא דאחיד בי׳ ועל דא תכינן במלה ובעובדא בעיין לאחזא׳ מלה בגין לאתערא מלה אחרא הה״ד כל הנקרא בשמי לכבודי בראתיו לאתערא יקרי בראתיו לאחדא ליה יצרתיו למעבד ביה עובדא אף עשיתיו לאתערא ביה חילא דלעילא ד״א כל הנקרא בשמי היינו דכתיב פרי עץ הדר (כי°ז״ל וכד ישראל אימון באתיסר יומין כדין נטיל לבני לפרשה נדפוי עלייהו ולמחדי עמהון וע״ד כתיב ולקחתם לכם ביום הראשון פרי דא איהו אלנא דאקרי עץ פרי ואשתכח כ׳פרי עץ הדר כד״א הוד והדר לפניו מ״ט אקרי הדר ומאן איהו הדר דא נדיק אמאי אקרי הדר והא אתר טמירא איהו דלית לי׳ גלויא וגריכא לאתכסי׳ תדיר ולית הדר אלא מאן דאתגליי׳ ואתחזי אלא אע״ג דאיהו דרגא טמירא כדורא איהו דכל גופ׳ לא אשתכח הדורא לגופ׳ לא ב׳מ״ט מאן דלית עמי׳ האי דרגא לית עמיה הדורא למיעל על בני נשא קלא לאו עמיה ודבורא והדורא דקלא אתכסיאת עניה דיקנא והדורא דדיקנא לאו עמיה ואע״ג דאתכסיי׳ ההוא דרגא כל הדורא דגופא בי׳ תליא ואתכסי ואתגלייא ובג״כ עץ הדר איהו עץ דכל הדורא דגופא בי׳תלי׳ ודא איהו עץ עושה פרי ע״ל דף ע״נ בסופו ותבין סוד זה (והנה זה הסוד הוא ו׳ ועירא בסוד יוסף ולכך כתי׳ בבי יוסף ויוסף יפה תואר ויפה מראה) כפת תמרים הכא אתכלילת אתתא בבעלה בלא פרודא כפת תמרים כחדא (וסוד זה ע״ל דף כ״נ ע״נ שורה כ״ד בביאור משנה ר׳ ישמעאל אומר שלשה הדסים וערבה אחת וכנ״ל) כפת תמרים כחדא וענף עץ עבות תלתא דא כסטרא דא ודא בסטרא דא וחד דשליט עלייהו (ע״ל דף כ״ו ע״ד שורה ל״א הדס במלואו כזה ס״י דל״ת כמ״ך עם אשכון הדס ני׳ אברהם יצחק יעקב וכו׳ ע״ש. גם בדף כ״ח בשורה כ״ה דמתחיל כי הדס מרמז על אבות וכו׳ ע״ש.) וערבי נח״ל תרין דלית להו ריחא וטעמא כשוקין בבני נשא (היינו נצח הוד) ובג״כ לולב נטיל כלהו מוטא דשדרה דקיימא בגופא ומה דנפיק לבר טפח הכי הוא בגין לאשלמא ולאפקא כלא וכו׳. ובג״כ בהני זינין בעי בר נש לאתחזאה קמי׳ קב״ה עלין וטרפין דבכי תמרים איכון כל אלר חילין דאתאחדן באימן כמיין דקב״ה אקרי בהון בגין דבעיק לתתא כגוונא דלעילא דלית לך מלה בעלמא דלא איש לה דוגמא לעילא ה״כ איש לתתא ובעו ישראל לאתאחדא ברזא דא דשכיכותא דקב״ה ע״כ.

כאמור למ״פ אסור ותקונ׳ דהאי דאמר קרא ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים ביום הראשון דייקא דהוא משמאה על עשור (ע״ל פי׳ דף קל״ה בשורה כ״א ובחמשה עשר יום לחודש השביעי וכו׳ ע״ש.) אבל ביום הראשון ההוא יום ראשון מאן הוא אלא ההוא יום דנפיק ראשון לכל מבועי דמיין כבעין (היינו סוד חסד דז״א אנו ממשיכין אותו ע״י נטילת לולב וכו׳. כנ״ל ולזה קאמר יום דנפיק ראשון לכלא כמבועי דמיין כבעין (ע״ל דף פ״ז ע״ב שורה מ״א בביאור ונהר יוצא מעדן ההוא נהר אפיק נחלין עמיקין וכו׳ ע״ש) ואנן בעינן לי׳להאי לאמשכא לי׳לעלמא מתל למלכא דקטר בני נשא בקטרוי

אתת מטרוניתא וזמי׳ אפיקת לון לחירו וכו׳ ע״ש אתן לכם יומלא ונשתייא כך האי יום הכפורים אפיק לכלא לחירו ואנן בבי מדורא קאמינא ונאינן למשתייא הית אעטרת לימלכא בהאי יומא ידעגא דהא מיין כבעין עמה שריין (כי היא כסוד נהר וכנ״ל בדף פ״ז וכו׳: וע״ד קרינן לי׳ יום ראשון ודאי וכו׳ אבל בהאי יומא אברהם הוא שירותא דכלא אי בעניכי יקר הוא שירותא (ר״ל כי הקדמנו כי ביום ראשון נכנסין ימקיף הראשון דבינה הרמוז בסוד סוכה והנ מסגולת בימים של סוכות שהם כנד ו׳ ענני כבוד. וגם נכנס חסד ראשון דז״א פנימי ומקיף ביום ראשון וזה נרמז בסוד לולב ומינין שהוא פרי עץ הדר וקאמר כפת תמרים דכתיב נדיק כתמר יפרח ולא אסכח בינייהו פירודא וע״ד לא כתיב וכפת אלא כפת בגין דלא סליק דא בלא דא וכהאי אתמולייא ההוא באר ממיין כבעין עלאין האי אתמליא בקדמיתא ומניה אתמלי בירא עד דאיהו נבעא לכלא וכו׳ ע״ש. והנה לעיל דף כ״ב ע״ד באורתי מ״ע בראשית ע״פ נעשה אדם בצלמינו ולה״ד לגולך שעלה בלבו לנטוע בגנו ט׳ אילנין זכרים וכו׳ ע״ש באריכות. ובאיש ומאריך דף י״ב בקושי׳ כי סיפא לאו רישא שברישא אמר שעלה בלבו ליטע ט׳ אילנים זכרים הכוונה כזה ט׳ בלתי נקבה שהיא עטירית ובסופו אמר ראה שא״א להתקיים מה עשה נטל אתרוג ביניהם והוא א׳ מאותן הט׳ שעלה בלבו להיות זכרים כראה שהתשיעי היה אתרוג וכפי זה אינם אלא ט׳ ספירות וכבר אמר בספר יצירה עשר ולא תשע ומאריך בתירוץ אבל לפ״ד ה״ש כי אתרוג הוא סוד מלכות שבז״א שהוא עטרה דיסוד וכנ״ל. והנה אית בכתבי האר״י ז״ל לכן אין להפריד את האתרוג בעת נטילתו מן הלולב רק ב׳ ידיו יהיו תומכות וז עם וז כי סוד עטרה דבוקה עם הז״א ואינו נפרדת וז״ס הכוכ׳ בדקכט״י על אותו חלום של אותו חכם שהיה מפריד אתרוג מן הלולב והראהו בחלום שהי׳ מדחיק ה׳ אחרונה משאר אותיות השם כמנה כי כל ד׳ מיני לולב הם בז״א עצמו הנקר׳ יהו״ד והיכס במלכות ככל ועכ״ז נריך ליטול האתרוג בשמאל כי הנוקבא משמאל אתי׳ אבל יחבר את שניהם יחד והלולב ענינו הוא יסוד שהוא כמסך דרך השדרה ולכן בתחתית הלולב בסיומו שם הוא חיבור אתרוג עמו בעת הנטילה במקום שמסתיים ההדס והערבה והלולב כי הוא בחי׳ העטרה וכבר ידעת כי היסוד הוא העולה עד למעלה בסוד יוסף ע״ל מה שהארכתי בביאור מ״פ בראשית ע״ג אבס קניהו הוא כגיק בארעא וכו׳ ע״ל דף ע״א ע״ד בשורה ששית ביאור מזמור משכיל לאיתן האזרחי עיין כל הע׳ ודף ע״ב ע״א וע״ב שם כתבתי כל סוד לולב עם כל מיניו וגם עיין ע״נ עד סופו ותראה סודות נפלאים בסוד לולב. ולזה קאמר ולכן הלולב גדול מכל המינים מן ההדס והערבה כי הוא עולה עד המוח וכו׳ כסוד משכיל לאיתן האזרחי:

°ובמאמר פרשת נו ע׳ כ״נ אמר רבי חייא תכינן בעובדא דלתתא אתער עובדא לעילא אי עובדא הוא בקדושה אתער קדושה לעילא ואתי ושרי׳ עליה ואתקדש ביה ואי איהו אסתאב לתתא אתער רוח מסאבותה לעילא ואתי ושרי׳ עליה ואסתאב ביה דהא בעובדא תליא מלתא דהא לית לך טב ובישׁ קדושתא ומסאבותא דלית ליה עקרא ושרשא לעילא ובעובדא דלתתא אתער עובדא דלעילא מה דתלי בעובדא בעובדא אתער לעילא ואתעביד עובדא ומה דתלי במילין במילין כד אתנור אתער הכי לעילא ואי תימא יולה זה אתער אלא הכי כתיב ודבר דבר ההוא דבר אתער מלה אחרא לעילא ואקרי דבר דבר י״י אשר היה ודבר י״י יקר בדבר י״י שמים נעשו דהא עפיכן ההוא מלה סלקא ובקע רקיעין עד דסליק בדוכתא ואתער מה דאתער אי טב טב אי ביש ביש כמה דכתיב ונשמרת מכל דבר רע ארבעה מינין שבלולב ואיכון שבעה ואי תימא ו׳ מינין איכון לאו הכי אלא ארבעה ניכהו ואיכון אתפרשן לתלתא אוחרנין ובעובדא דלהון אתערו שבעה אחרנין לאוטבא עלמא בכמה קטרין כ״י אף על גב דאיהי בכללא (כי הלא סוד לולב הוא כנד יסוד וג׳ הדסים כנד חג״ת ערבה כנד כצח הוד ואתרוג הוא כנד מלכות וכנ״ל) אתברכא מכלהו ואיכון שית ומגחלא דעמיקא דמבועא דכניד ולא פסיק לעלמין מימוי ויכקא למלכות דהא בגין דאתייהבת לה לעלוות עלמא אתברכת מנייהו באתערותא דא דהא דכ״י אתברכת מנייהו דאתערותא דא דהא בשעתא דכ״י אתברכא מניהו כל עלמא אתברכא ועל דא סובבי׳ את המזבח כמה דאתמר וכוד באתערותא דא שתא כלא יותברכא במיא לאסתפקא ביה ואבתאבין כלהו ממבועא דמיא עמיקא דכלא לאמשכא ברכאן לעלמא דהיכלי הלין כלהו

כלהו למין תדירא וטרפין משתכחין תדירא וזמן חדוותא דלהון בהאי זמנא ותנינן בספרא דרב המנונא סבא דהא ההוא חילא דאתפקדא על אילנין אלין כל חד וחד מאלין לא נטיל ברכאן דחדוותא לעילא אלא בזמנא דא ואתערותא דלהון באינון קדישי מלאכי' עלאין תליין (כי בסידור האר"י ז"ל מביא בשם ספר תקונים ז"ל כתר יתנו לך מלאכי המוני מעלה (היינו חכמה ובינה עם עמך ישראל קבוצי מטה יחד כלם אלין קדושה ישלשו וכבר ידעת בסוד ונהר יוצא מעדן היינו בינה היוצא מעדן חכמה להשקות את הגן ת"ת וכו) ולזה קאמר כאן ואתערותא דלהון באינון קדישין מלאכי' עלאי היינו חכמה ובינה תליין) וכד ישראל נטלי לון כלא אתער בזמנא דא ועלמא מתברכא וכ"י מתברכא לארקא ברכאן לעלמא קול ה' על המים אל הכבוד אמר רבי יוסי דא אברהם קול ה' בכח דא יצחק . קול ה' בהדר דא יעקב קול ה' שובר ארזים דא נצח קול ה' חוצב להבות אש דא הוד קול ה' יחיל מדבר דא צדיק קול ה' יחולל אילות דא צדק וכלא מתגדלי על מיא ואשתקיין בגין לגדלא הה"ד ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן וכלהו הכי מתערי ברכאן לעלמא מההוא שקיו דאשתקיין כלהו ת"ח הכי שבע קלין תליין במלא דפומא בשאר יומא שתא והשתא לא תליין אלא בעובדא ואכן עובדא קא בעינן ולא מלה לבוונא דא מברך לכל שתא וביומא שביעאה דחג הוא סיומא דדינא דעלמא וכו' . ולפ"ד הוא מובן למה דוקא בימים אלו כי הקדמנו כי סוד סוכה הוא בינה כי לכך אימא והנה היסוד של בינה שסיום שלה היא בשליש ת"ת שלו והיא סכך הסוכה והיא נקראת סוכת שלם ואור המקיף שיולדים ומשכים עם החסדים שמתגלים מיסוד של בינה הם דפנות הסוכה ולכן אמר ת"ק המשלשל דפנות בסוכה מלמעלה למטה הוא למורך העיר אנפין כי לעולם העיר אפין נוטל האורות בדרך הישר מלמעלה למטה וג' עבות רמז לחג"ת שהם ג' אבות ולפי שכל א' כלול משלשתן לכן יהיה הדס כשר שכל בד ובד יהיה כליל מג' עלין וב' בדי ערבה הם נ"ה והרי נמצא ב"ד מינין שבלולב הם ו"ק זעיר אנפין שהם חג"ת נה"י והעטרה וסוד הענין כי הלא החסדים שאנו ממשיכין למלכות ע"י לולב הם שזה חסדים המתפשטים בו"ק כנודע ולא מן החסדים שבדעת עצמו דזעיר אנפין והנה ד' מיני לולב הם בח"י חסדים המתפשטין בזעיר אנפין ואמנם כדי להאיר מהם אל המלכות אנו צריכין להמשיך להם אור העליון מן השרשים שלהם שהם החסדים שבדעת דזעיר אנפין ואחר שקבלו הארה משם או יכלו הם לתת הארה אל המלכות ונמצא כי עתה סוד לולב ומיניו הם ו' בחי' החסדים המתפשטים והוא מחסד עד המלכות (וכזה תבין משנה במסכת סוכה דף מ"ב ע"א קטן היודע לנענע אביו חייב בלולב עד כאן . היודע דייקא שיודע סוד לנענע עד סוד הדעת .

ואמנם סוד הורדת ה' הארה זו אל המלכות הוא כי כאשר תנענע ותוליך את הלולב כנגד מזרח בשעת ה הפאתו שתנענע ותביאהו אל החזה שלך כי שם התחלת מלכות להתגלות והלא אדם המנענע את הלולב הוא דוגמת זעיר אנפין בעצמו (כי אנחנו הדבוקים ביהו"ד כמ"ש וגם לעיל גבי סוכה כתבתי שזהו סוד המביא בדף ראשון בסוד התפשטות אין סוף ב"ה עיין שם כי בעובדא דלתתא יתער עובדא דלעילא עד א"ס ב"ה) והלולב ומיניו הם החסדים המתפשטים והוא מנענע ומעלה אותם עד הדעת שלו שיקבל הארה משם וכזה לראש מלכות המתחלת מן החזה ולמטה ומתכין בה החסדים הפנימית , ונודע כי דעת דזעיר אנפין הוא ניתן תוך היסוד דבינה (עיין לעיל דף פ"ב בסוד תפלין ע"ג שורה ט"ו והנה בבינת תרין עטרין אלו מוחא פנימי דדעת הוא מוחא א' לבד כלול מתרין עטרין לפי שהוא מלובש ביסוד של בינה עד כאן וכו' עיין שם . בסוד שני שיכין של תפילין של ג' ראשין ושל ד' ראשין) כי חב"ד דזעיר אנפין הוא נתון תוך נה"י דבינה חכמה בנצח ובינה בהוד ודעת ביסוד עד כאן . גם יש סוכה העשויים כמבוי הענין כי הלא המלכות גילוי שלה בין היותה פנים בפנים דזעיר אנפין או אחור באחור לעולם אין עיקר יציאתה אלא בקו האמצעי בסוף שליש ת"ת והנה הנצח והוד של בינה כודע הוא כי הם מתפשטים עד סיום הזעיר אנפין והנה המלכות הם בנתים בקו אמצעי כנגד החזה ונמצא מוקפת ב' דפנות שהם נצח הוד דבינה ומלכות עמידתה בשני שלישי ת"ת ונה"י דז"א אך תקונו שיביא פ"ס א' שיהיה בו טפח ושהוא יותר ומעמידו מגד א' של מבוי וסוד הפ"ס הוא סוד היסוד של בינה שהוא כלה ומפסיק בשליש ת"ת עד כאן . אם כן הקדמנו כי הסוכה בכל מקום הוא סוד אור המקיף של בינה המסככת את ת"ת ומלכות וגם הקדמנו כי הלולב ומיניו הם החסדים המתפשטים בת"ת וצריך לנענע עד הדעת לקבל הארה משרשם הנתונים בתוך הדעת והדעת הוא ביסוד בינה ושם הוא סכך הסוכה לכך צריך לברך על הלולב דוקא בסוכה וגם לנענע בסוכה והמבין יבין שעכ"פ ה"י נענועים בסוכה ואחר כך ינענע עם הקהל בהודו ואנא וזהו תבין מה דאיתא בש"ע סימן תרנו ז"ל אם קנה אתרוג שראוי לצאת בו בחמש כגון שהוא כבלה ואחר כך מצא גדול ממנו מצוה להוסיף עד שליש מלגאו עד כאן . עיין לעיל דף ע"ה מן שורה כ"ח עד סוף ע"א וע"ב בביאור גמרא אמר רבי זירא אמר רב הונא במצוה עד שליש וזה תבין כי הקדמנו כי כל הנענועים הם למורך המלכות העומדת סוף שליש ת"ת כי עד שם החסדים הם מתומים ביסוד של בינה אם כן שליש מן החסדים הם מתומים ושני שלישיהם מגולים ושם עומדת המלכות ואם כן המלכות הגרועות בסוד אתרוג היא תמירה מן החסדים שליש שהם מלגאו ולסוד הגורא הוה קאמר צריך להוסיף שליש מלגאו וטעם שהוא שיעור כבינה עיין לעיל דף קכ"ו ע"ג בשורה כ"ה בביאור המור לאכגע על רפתא כותא וכביעתא ותבין סוד מופלא .

הנה כתבתי לעיל סוד הנענועי' דלולב ואתרוג וקצרתי קצת אבאר עכשיו כי ז"ל בכתבי האר"י ז"ל והרי נמצא כי ד' מינים שבלולב הם ו"ק דזעיר שהם חג"ת נה"י והעטרה וסוד הענין הוא כי הלא החסדים שאנו ממשיכי' לנוק' ע"י הלולב הם מבחי' חסדים המתפשטי' בו"ק דזעיר כנודע ולא מן החסדי' עצמן שבדעת דזעיר וכו' ואמנם כדי להאיר מהם אל המלכות אנו צריכין להמשיך להם בעצמם אור עליון מן השרשים שלהם שהם החסדים שבדעת דז"א ואחר שהם קיבלו הארה משם אז יוכלו הם לתת הארה אל הנוק' וא"כ נמצא עתה כי סוד הלולב ומיניו הם ו' בחי' של החסדים המתפשטי' בז"א מחסד עד המלכות שבו ואלו הד' מיני אנו מנענעים אותן ומעלין אותם עד השורש שלהם שהוא הדעת דז"א וע"י נענוע הזה הם מקבלים הארה משם ואז אנו ממשיכין הארה משם אל הנוק' : ואמנם סוד הורדת הארה זו אל הנוק' הוא כי כאשר תנענע ותוליך ותביא הלולב כנודע תכוין להמשיך את סוף הלולב וההדס והערבה והאתרוג במקום החזה שלך וכו' כי שם התחלת פרצוף רחל כנודע והלא אדם המנענע את הלולב הוא דוגמת ז"א עצמו ולולב ומיניו הם החסדים המתפשטי' והנה הנענועי' והעלה אותם עד הדעת שלו שיקבלו הארה שלהם ונתת על ראש רחל המתחלת מן החזה ולמטה וכו' . ואמנם נודע כי ג' מוחין יש בראשו דז"א והם חב"ד כמבואר אצלינו כי הדעת כלול משלשתן כי הוא המכריע ביניהם ולכן יש בו כללות ג' מוחין ובפרט אפילו כל אחד מהן כלול משלשתן ומכל שכן הדעת לטעם הנזכר ואנו צריכין להמשיך הארה מכללות ג' מוחין שהם בדעת דזעיר אנפין ולכן סוד הנענוע הוא שתחלה תנענע ג' נענועי' כנגד דרום . ותכוין בג' הולכות להנענועי' אהם להמשיך מבחי' הדרום שהיא בחי' החסד כנ"ל וכו' ואחר כך תלך אל הצפון ותעשה ג' נענועי'. ותכוין להמשיך מג' מוחין הכלולי' בגבורה שבדעת להמשיך אל הנוקבא בחזה . וכן תעשה עד שתגמור כל הו"ק הנ"ל ואז הם ח"י נענועי' כנגד ח"י העולמות שהוא סוד ח"י כללות המוחין ג' בכל קצה מן הו"ק ולכן היסוד נקרא ח"י ח"י כי מקבל משם וכנגד' הם ו"ק התחתונים ועתה נבאר כוונת' בסוד השמות כי הג' מוחין הנזכרי' שהם חב"ד הם ג' אותיות (יה"ו) י' חכמה ה' בינה ו' דעת וכל קצה מן הו"ק כלול מג' מוחין ולכן בכל קצה וקצה יש בו שם א' של (יה"ו) רק שאינם דומי' זה לזה : והענין כי הוא בסוד ו' צירופין שיש בשם יה"ו ולכן כשתכוין ב בדרום לצירוף יה"ו ובצפון הו"י ובמזרח וי"ה ובמעלה יו"ה ובמטה הי"ו ובמערב וה"י וסוד הענין שאף על פי שכל א' מהו"ק הנ"ל הוא כולל כל ה"נ מוחין שהם ג' אותיות יה"ו עכ"ז אינם שוים וכו' . הרי נתבאר כל הצירופין שיש בו"ק עליונים ש שבדעת וכן דוגמתם הם בו"ק התחתונים ככ"ו בתיקונים והם כברא העולם ב"ו צירופין אלו ואמנם אנו מ ממשיכין מ"נ אותיות יה"ו אלו בכל צירופיהם עד החזה אל רחל ה' תתאה ואז נשלם שם ההוי"ה אבל עדיין צריך לבאר כי הצירופין של יה"ו תכוונם במילואה כי בדרום תכוין :

פחלוני יודין יג' ד"ס וי"ו כנפון בחלוני ם"ג ד"ס וי"ו וחי"ו ובחורה כחלוני
חלפון יג' ד"ס וחי"ו ונכנפת יג' ד"ס וי"ו ובהוד כם"ג יג' ד"ס וי"ו וחי"ו
כחלפון יג' ד"ס וחי"ו עד כאן ׃ ובזוה תכון מלאה ברעש'
והיינוסת פרשת ויקרא ע' כ"ו ל"ל ושאד שלמים הוא בפ"ח ד
ס"ג ויקרא דאיהו שלמותא דאתעשיתת בכל היוחין דכלילין בכל שית ע' כ"ו
מטרין דלילה דאיהו שית ספירין ורוח דלילה אתפס רום ובכה
לאשלמא כיה"ו דאיהו דאתכד בהו"ו לאשלמא ד
דנכורה וס"ג בשלמותא דאתעשיתת יה"ו בכנפת והוה ה"ו כיסוד ו"ס
תלילה דאיהו להו כלהו אפקרת עין עושה פרי וכו' כל מקום שאר
יעולל אתן שם ה"ו תוף הכי כתב הוי"ה ה' בתריסה שלמים לה ולכל
הוי"ן דאתמיין הה כנוונת דת יה"ו שם ה' יהו"ה סו"י עם ה' אי"ה
ויה"ה ואף הכי שאר הויון ואיתון דשית מטרין
דכלילן בתרי עלמין ושם ס' אתעבד תו"ה ע"ב וכו' ע"ב ׃
פ"ם כל ס"ל יבואר ○נ"ל בשבסכת סוכה דף מ"ה ע"ב ל"ל נדיק כתמר
פי"נ בשבסכת יהו אתמר בו אין לו אלא לב אחד לף שמחל אין לשם אלא לב אחד
סוכה דף מ"ה לאביהו ובי' הוי אין לו אלא לב אחד כענין שוחט ים בו כענין עין הנוה
ע"ב והענין ואין לו אלא כענין אתפצפני הקוף ושולה וגדל לשעבה ולא
בחרי יעקוב ואכבדות ים ע"כ ○ובפרשת ויקרא ע' כ"ו תר"ם נדיק כתמר
פ"ם ויקרא' ע' יפרוח כארז בלבנון ישגה נדיק כתמר אלא תש"ג כתמר ודקל
כ"ו דקל אחריות לא כעז לבלאם ע"כ ׃ ובפי"ל פרה הקרוזמו לעיל
אתתרוג דוקו כגד הענטרה ונקרא פרי עץ הדר שהעורב הנקרא בפי
של סיסוך הנקרא עץ הדר וכ"ל בלולב עצמו הוא סיסוך שהוא מוסך
דרך הנדרה וזה בלולב הזה לשון הנדרה (ולזה אתיא בשבסכ' סוכה
כשבהם שדרתו בסוכ') וכבר ידעת כי סיסוך הוא עולה עד לשעלה
בסוד יוסף ויוד עד למטה בסוד כניסין ולכן בלולב גדול בכל
היוסין ע"כ בכתבי האר"י ז"ל בסוד ניסי טטעם שלהן שהדרי הנ' לאכבעו'
בירוחב וז על נכ זו לף הקשר גדול שהן שהדרי אותן לאחרים וקוף כענין
הוא בפ"אנשים וכדלת תחלה לל היסוד ולא"ב יורדים בה שפדים
מגולים לאחתקם וכשהם יורדים יורדים ח' ל"ת ולא בדרך קוים
ואף על פי שהגורות הם עומדים דרך קוים בל"ן פתדים יורדים
ל' לאחד ולכן סיעוד נ' תכנעות הם ברוחב ז ע"נ זו בכל כשהם
דרך עליה אז כולם עולים דרך קו שמצלי ואין מניעין לא בכנת
קו ימין ולא כשהד קו שמצלי ואשעם לפי שאם היו מעקמין דרך
קוים היו מניעין גם כן בתי הגורות של בנת הוד שהם אחר שנית
דרך עליה והיה מתחשבו אותן החסדים העולים ולכן אין עולים אלא
דרך שלמעלה ולא מתחשבו אותן החסדים השולים ולכן אין שולים אלא
עתיד אין לו אלא לב אחד ואין לו אלא בעשה שלמעלה החוקף וגדול
למעלה ולא כתרי"ת ומכבדות ים שהוא דרך קו שלמעלה ואינו
מניח לא בכנת קו ימין ולא בהוד קו שמצלי ואף דקאמר דסליק
לשבעין סכין סיינו שעולה עד פרשת וכל"ל והוא דסליק לשבעין סני
כי כל מפירה כלולה מעשר וסה שבעים (בסוד יתי שנותיהם בסה
שבעים שנה) דשת ת"ת בפי"ם חס כן דשת נכוח שבולן ובזה תבין
מה דאי"בגמ' וקני מיני בתרון כ"ז שמקיימין דשתן מעשות עליון אומה
גבי הנדיקים כל זמן שמקיימים דשתן מעשות עליון אינה בשאר
פ"ם חוי שרה ע' רנ"ם ת"ח יומין דכר בה תקבליה וקייסי בתימן דדנין
ע' רנ"ם עלמין כיון דשמיסי לתקבייתה בתימן דדנין בכיתיה ימי שנותיו
בהם שבעים שנה וכו' ׃ ובכאן שלמה לית דדנין לתקבייתה וכנין
כן ויהכהם שהל נתן ונתימן בלח שנו לכל בתימן יומי דנדיקייה שנו
ולתקבייתן פ"ם ׃ וכתב בהיני חמה יומי דכר בה תקבליה כלומר
מחוזים וקסוריים כי שדנין שתחיל מפסד כל ח' כלולה שעשר הם פ'
שנה ומשם ולמעלה ויהכהם שאל היו כלא פיו והו דוקא להתון עם
אומם הנדיקים שתתלין מוסטה לשלמה ויהכהם יוכיח שזה גד נדק
בלולות וכשתעמו ימי שנה של ו' שדות שולה כסוד הוקוה נ
דלשנות עכ"ל והנו שעם אלו הנדיקים כל זמן שמקיימים דשתן
מעוכפת כי בכל מעם מתפעמים לחטה ומתרחק מן הדעת לכל וקני
ע"ח דשתן תיל מחטה לשלמה בכל מעם שתקדכין לל הדעת והוא
בקדה בעיני דעתיקין כסוד הסיבה הנדלה מהוקוה והטעם כי הכה
מדין תכמין הוא תלבות הרחוקים ולית היה דומה כלל ותכמה ובינה
יש להם גילוי מיוחד אלל הדיבים ונקדקים וקסי ומיר תכמין
להיותו כח' נפורות גו שתנלים בקדה בשם אחר תכמין עד כאן ׃
להקשיבו כשתעשבק בשיעור קומה ובזה לחיה ואם יוכה יותר יוכה
ב"ל ל"ל ע"פ ל"ל תדם כוה ובזה לתרי יפים ובזים שתשכין ת"ל

פי' טעם שפחוק תסור ׃

תיתא ○ביוחאר פרשת בהעלותך ע' ה בסופו דבנימין ע"פ ע"ב
דשבשה בדיקוק ואין קב"ה לתעבד לכל תוחין דעלמין
נלא ישתתף בעלמין הלא הקדוש ברוך הוא בלבדו וישראל ניי
אחד בנ"ב הכי שבשה יומין תת אחי הבנין דת שתשעון והולכין
ובינתו תיובתה שלטון ישראל לתדייהו בעלמין ומקדכין פה אחד
לול אחד דוד דיוקוד שבשה כפשים לכקל שבשה דבנין שעיר
עניס ע"נ דהכהתה ומוכן שעבריכי הקדוש ברוך הוא עלמין ע"ב
ישתתף מניס הלא ישתתפון מדיניס ומכי ומכסנון ומכי ומכסנון
פיס חיים שתזכה עלאה בניים לל הים הקדושיני דת אחד עלאה
(כ"ל אחד ונבורה דע' שתתלבש בעלמין ומכסנון עלאה תכון)
ובקיים לל הים שתחיון דת נבורה תת זה ונבורה עלאה בקון
ובחוף בכסנון דשתי ישתתף דוד ומכסנון ת"ח בכלי בעלמין
הלא כלא דחני ומיס ומיכו בעלמין ת"ח בכלי הנא עבדין
כסון חיים נבינו דחכד בחיון שתן שבשת יומי בריאת ע' ישלמון
שבשה יומין דעלמין שתתלבון שתן בשבוע שתת עלאה הוה ים
בחיון יום חיים שהוליים בחיון שתן בשבוע שתת עלאה הוה ים
בחיון ומיון בלתת לונין יום ל"ת בניס לקבל נדיק דלקבי
ח"י עולמים ׃

ועל ידיה יום שתתן בחיון שתן ותת חזי בלל הקן כל הוה
אלא בכלי הלולה תאחר אם אלי כלן בכל כלן ואם אין
אלי כלן יש כלן יש ויחו אלי אי שכוכתת דלקבי ח"י שרוש
כלן בכל כלן הלא תתרת דלקבי כל (היינו יסוד בכינה ב"
חסדים כי כל אחד בלולב תעבד ניכוכתת ב"ל) דתיי לתחזונת
בה ואם אין אלי כלן יש דבל לא תשוכת טיבו שלמת בניך
דשכוכתת לא בשרת בחרת קדושת שרוש בכל יפתלו חיון שת
כדין כתיב ואלתכם יום בשבון ותחשיבו יפוחב תלת חיון שת
תעביכי לחיון ולריקון בהלי יפוחב (היינו תלכות) וכדין
עלמות כלא כתיב דבשת בנין דבשת תכון
והנה תחיכו דשלח עתין ׃ כנ"ב
ביום השמיני עצרת תהיה לכם
עד כאן
ע"ב ׃

הלא איתא במ"פ בראשית ע' ע' ושם קאמר כד ישתלימו איכון פרים
מ"פ בראשית ע' ע' וכדין כתיב ושכבתם מים בשמן וכו' כדין עלמא כלא כחדא
בגין דנפיק שכינתא מבין ההוא מסאבא דשאר עמין והלא אנחנו
אומרים בימי חג יקים לנו סוכת דוד הנופלת · וכבר הקדמנו מה
דאיתא °במ"פ שמות ע' י"א נדיק עמודא דא דעלמא אובד במוכא
מ"פ שמות ע' י"א דגלותא כנדקו דהיא שכינת לעפרא דא כל זמנא דישראל בגלותא
איהי עמהון בגלותא ובג"כ הצדיק אובד כנדקו דהא לא מטא לגביה
איכון ברכאן עלאין (ואו בטל בעו"ה סוד ניסוך המים וככ"ל וסוד
שיתין) כי רשע מחריך ברעתו שמאל דאוריך שקט ושלוה לאדום
במאי בההיא אשה רעה אשת זנוני' כאש תקיפא וכו' עד דקב"ה יקים
מעפרא להאוא סוכת דוד הנופלת דכתיב אקים את סוכת דוד
הנופלת ע"כ וא"כ אין לנו כהיום עוד שמחה כאשר הארכתי לעיל
ובכן נדיקי' יראו וישמחו כי תעביר ממשלת זדון שמאל ולילית מן
הארץ או ובכן נדיקי' גם ע"ל דף ה' ע"א שהארכתי בפי' פסוק שבע
יפול נדיק וקם ודוק כל דף ה' ודף ו' שהארכתי ובכ"ן ני' שמקן של ע"ב
אשר כרמו שם קן גליותינו אשר כאמר לבבי גליתי וכו' להכרית
לרשעי' הכ"ל ע"י ע"ב שמקן כאשר כתבתי בסוד ניור היד ודף קמ"ז ע"ב
בזה תבין שאנו אומרי' בימי' הללו אני וה"ו הושיע'נא וכתבו התוס' אנ"י
וה"ו בגי' אנ"א יהו"ה (שהם גי' ע"ח כמנין מזל"א) ועוד מע"ב שמותיהם
הנקובים בג' מקראות הסמוכים בפ' ויהי בשלח ויסע מלאך ויבא בין
מחנה וגו' ויט משה את ידו וכל א' יוקן ע"ב אותיו' ויהם שם המפורש
אות ראשונ' של פסוק ראשון אחרונה של אמצעי וראשון של אחרונ' וכן
בסדר כולם והקשו התוס' למה נשתנו שני שמות דאמרינן להו טפי
מאחריני משום דדרשינן דכתי' ביחזקא' ואני בתוך הגולה וקרא דכתיב
בירמי' והוא אסור בזיקי' כביכול הוא בעצמו והיינו הושענא שיושיע
לעצמו ע"כ וזהו פי' לפי' התוספו' אבינו מלכינו עשה למענך אם לא
למענינו עשה למענך והושיענו אבל לפי' מה שכתבתי לעיל בסוד ע"ב
שמקן ואפס קציהו וזה דאי' בפ' בשלח ע' נ"ב א"ר ייסא אשכחנ' ברזא דא
מ"פ בשלח ע' נ"ב בתקיעות דרב בכבל תלת ובכן ובכן ובכן לקבל הני תלת (היינו לקבל
ע"ב שמקן שהם נחשבי' מג' פסוקי' ויסע ויבא ויט) א"ר יוסי כל אתכליל
בהאי שליח קדיש ואסתיים בה אשתכח דשלימו דרתיכא אית בי' ע"כ :
והיינו כאשר הארכתי לעיל דף ה' בזה הענין מתחיל ע"ב בשורה י"א אמ'
קב"ה לך רעי' מהימנ' זיל ונאיל טיבו לאמן דנמל לי' עמך דדא כלה
יהיבת וכו' ואיהו דנדיל לה בתליסר מכילן דרחמי דדמיין בתלת תיבין
וה"ו אנ"י וה"ו דאיכון וא"ו דכליל ע"ב שמקן דבהון הוה מתגבר אברהם
על ע"ב אומין ובכלה דילך וכו' ובע"נ מענין זה בניור הידי' אפס קציהו
וכל שיח השדה שין נדיקי' דאיכון משט' דנדיק ח"י עלמין ש"ח שת"י
ש' תלת ענפין דאילנא ואיכון נ' אבהן וכל עשב השדה ע"ב ש' וכו' ·
ואיכון ע"ב ענפין דתליין בהו כחושבן ע"ב ר"ל כי הלא נ"פ ע"ב אתוון
דג' אבות הנראין כש' יעשו מהם ע"ב שמקן כי הקדימנו כי נ"פ ע"ב
אתוון שיעשו מהם ע"ב שמקן כם מתקבני' במטרוכית' וכו' ע"ש לו"ק
כאן תלת ובכן שהם כנגד נ' אבהן שהם כל א' ע"ב אתוון וע"ז קאמ' ר"י
כלא אתכליל בהאי שליח' היינו שישלמו במלכו' ע"ב שמקן היינו כנ"ל
מ"פ פנחס ע' תפ"א דבהון הוו מתגב' אברה' על ע"ב אומין ובכלה דילך והנה בהיות אי °בפ'
פנחס ע' תפ"א ובט"ו יום וגו' ר' אבא פתח ותנח התיבה בחדש הז' בי"ז
וגו' ת"ח כל הני יומין אולת איאת על בכייא בגין דלא ישלוט אחרא
עלייהו ובגין לשיזב' לון כיון דאשתזיבו בכאא ולא יתבין בהו כו' מתכשרין
בכטור יומ' קדמאה ויומא תנייכ' פקדת לון לישרא' למעבד סעודת' למאכן
דשאר עמין ואיהי לא שריא תמן מיומא תליתאה דאיהי י"ז לחודש שריא'
למשרי עלייהו הה"ד בי"ז לחדש על הרי אררט טורין דכל לווטין ואדדין
שראן בגווייהו א"ר אלעזר יומא קדמא' דחג לא שריא עלייהו ולא יומא
תנייכא ולא יומא תליתאה דאוסיף ונרע עלייהו אוסיף אתוון ונרע
קרבכין דכתיב עשתי עשר וגו' · והכי אתחזי לרע עין (כי הארכתי
לעיל דף ח' ע"נ ו"ד אפס קציהו ז"ל אמנם נריך שתדע כי בהתברר אלו
הסיגים ונעשה מהם בא"י ד' אבי"ע שבהם והם סיגים וקליפות נמורות
הנה בתוכם היו נתוכים כל בא"י המלכים שלא יוכל להתברר והיו שם
בבא"י כשמה ונחיות שבהם מא"י אותן ככ"ל בפרש' יתרו דלית ס"א דלית
ביה נהירו דקיק וו"ם דדיפת יהכ"ל וס"א להחטיאו לצדיקים להדבק
בהם יען אין להם חיות זולתו ולזה ל תתמה למה היצה"ר רודף להחטיא
אדם והנה כל מה שאנו מבררים תמיד בתפלתינו מיום בריאת אדם עד
ימות המשיח הכל משו הבא"י הנתוני' תוך הקליפו' ויש בא"י המתבררים
בכל יום ובהשתלם כל החיות והטובה והקדושה לנאת מתוכם וישארו
סיגים או כתיב בלע המות לננח הם ס"א הנקרא מות (כי ז"ל בפרשת

שופטי' ע' תקכ"ז אפס קציהו ע"פ שני עדים יומת המות דא סמאל מת
מעקרו וישאר בזוט בסגים לא יומת ע"פ עד אחד דלא יהא חולק' בג'
א' ע"כ · ולו"ק ס"א הנק' מות היות סגים נמורי' המלכי' התתי' ע"ל דף
כ' ע"א כי הרשע כומך מן דורדייא ע"ש) ואמנם נריך שתדע כי כוונ
שבקדוש הם ד' עולמו' אבי"ע ושרש הם י"ס לבד המתפשטי' בהם בירור
אחר בירור ומדרגה אחר מדרגה ככ"ל כן הוא באבי"ע דקליפות כלם
שרשם הם מבירורי המלכי' שלא יוכלו להתברר והם י"א ספי' והו שכתב
ז"פ תרומה בזוהר פ' תרומה לס"א יהבין תוספ' יתיר ואיהו במכילא דגריעו כגון
עשתי עשרה והכוונה כי עם דיהבין לי' תוספ' יתיר כי בקדוש' הם י"ס
ובקליפ' הם י"א אדרבה היא לגריעו וכו' ע"ל דף ע"ז ע"נ וע"ד כסוד
י"א סמני הקטורת כאור לדברי מאור הכ"ל בגין דיומא קדמאה ויומא
תנייכא חדוה דכנסת ואיכון מפלגי עדאן לון מיומא תליתאה ולהלאה
דאיהי שרייא עלייהו מה כתי' והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי
בעשירי באחד לחדש נראו לראשי ההרים והמים היו' הלוך וחסור אלין
קרבנין דאלין מתמעטין וכמה דאיכון מתמעטין ה"ב אתמעט טובא
דלהון וכו' · אבל לישראל דאיכון מקב"ה מה כתיב ודורשי י"י לא יחסרו
כל טוב רישי' דקרא כפירים רשו אלין ממכן דשאר עמין ודורשי י"י אין
ישרא' לא יחסרו כל טוב אין אולין ואסתלקו לעיל' לעילא ובג"כ טובא
דלהון דאיכון מים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי דא טבת דהא כדין
יומי הרעה הוו ואתגברת ההוא רעה ואתתקפ' וכלם קדישא לא אנהירת
מנו שמשא כדין נראו ראשי ההרים אין איכון הרי חשוכא טורין דלווטין
אתחזון ואתתקפו ועבדין בישין בעלמא ביומין אלין וכו' · דהא כדין
אכלי' חולקיהון שבעים פרים אלין איכון לקבל שבעין ממכן דשלטי על
שבעין עמין וכו' · וע"ד כתיב אם רעב שונאך האכילהו לחם אין איכון
קרבנין דחג ואם נמא השקיהו מים דרשימן הכי ביומא דחג ביומא
תנייכא וביומא שתיתאה ושביעאה וסימן בז"ו יבוזו לו וכו' · ד"א אם
יתן איש את כל הון ביתו באהבה בוז דא סמאל באהבה דישראל לאהוי
לי' חולקא בהדייהו באיכון מים דרשימין הכא בוז יבוזו (וככ"ל לא יומת
ע"פ עד דלא יהא חולקא בהל' אחד) סימנא דאיכון בוז יבוזו לו דכא
כלהו אתחשיבו לגבן חר"ש בסבר דלית לי' תקנה לעלמין מים דלהון
אתפליגו ביומין בוז אסיתארו שאר יומין דאיכון נד"ה וסימן חרש את
חרשי האדמה (שהוא סימן חמישי רביעי שלישי ר"ת חרש לרמ"ז שהם א'
הם כחרש הנשבר ואין להם תיקון כי אם שבירה בחרשי האדמה) ולית
לון תקומא בהדן ולא לעלמין וכו' ע"ש · וא"כ מאוד שייך סוד התפלה
של אני והו וככ"ל לזה ביומי' קדושי' או יהי' אחיד לדבר י"י ביותר שמן ר"ה
עד שמחת תור' דאה תרלה °בפ' אמור ע' קנ"ט אשכחנא בספרא דשלמה
מאמר בפרשת אמור ע' קנ"ט מלכא בשעתא דזווגא אשתכח לתתא שדר קב"ה חד דיוקנא כפרצופא
דבר כש רשימא חקיק' בגולמ' וקיימ' על ההוא זווגא אלמלא' אתייהב רשות
לעינא למחזי חזי בר כש על רישא חד גולמא רשימא כפרצופא דבר כש
ובההוא גולמא אתרבי בר כש וכו' · הה"ד ויברא אלהי' את האדם בצלמו
ההוא צלם יזדמן לקבלי' עד דנפק לעלמא כד נפיק בההוא צולמא אזיל
הה"ד אך בצלם יתהלך איש ת"ח האי צלם קדישא בי' אזיל בר כש ובי'
אתרבי ואתעביד מהאי פרצופא דיוקנא דילי' צולמא אחרא ומתחברין
כחדא דא בטיל לדא בשעתא דאשתכחו נטיר הוא בר כש ונופא דיליה
בקיומא ורוחא שרי' בגוי' בשעתא דקריבו יומוי מתעברין מיניה דא
סליק לדא ואשתאר בר כש בלא נטירו מה כתיב עד שיפוח היום ונסו
הצללים (°ובפ' וירא ע' רמ"א ר' יוחנן פתח עד שיפוח היום ונסו הצללי'
מ"פ וירא ע' רמ"א סוב דמה וגו' זו אזהרה לאדם בעודו בעה"ז שהוא כהרף עין וכו' אר"ש
בן פזי משמתו של אדם מתרה בו ואומרת עד שיפוח היום ונסו הצללים
ודמה בעיניך כהרף עין וכו' · בבקשה ממך סוב דמה לך דודי לנבי זו
אזהרה לבני אדם בעודו בעה"ז שהוא כהרף עין מה הנבי קל
ברגליו אף אתה היה קל כנבי לעשות רצון בוראך כדי שתנחול עה"ב
שהוא הרי בשמי' הר י"י וכו' ע"ש) ת"ח ביומא דדינא אתער בעלמא
דקב"ה יתיב על כורסיא דדינא למידן עלמא ובעי בר כש לאתערא
בתשובה ויתוב מחובוי דהא ההוא יומא פתקין כתיבן ואי זכי בר כש
דיתוב קמי מארי' קרעין פתקין דיעלי' לבתר קב"ה זמין לקיימ' דבר כש
יומא דכפורי יומא דתשובה איתב מחטאוי טב ואי לא פקיד מלכא
למחתם פתקין ווי דהא תשובה בעא לאסתלקא מיניה ואי בתשובה
שלימתא כדקא יאות תליין לי' עד ההוא יומא בתראה דעצרת דהוא
יומא תמינאה דחג ואתעביד תשובה שלימתא לקמי מאריה אתקרע או
מתעכבי אי לא זכי פתקא נפקי מבי מלכא ואתמסרן בידא דסנטירא
כיון דאתמסרן בידוי נדאי דינא אתעביד ופתקן לא מהדרן לבי מלכא
כדין צולמין אתעברן מיניה ובההוא ליליא דחגא בתראה נטירין ומיכין

ופתקין

ופתקין מטילין לתוך הכלים שיעבור ולא יזיעבור ולא יזיעבור
משתכחי כהו דיהי נרישו׳ ליה יעבור עלי׳ ליה לו יזיעבור בנרישות דלהון
וכמאני קדמאי יזיעבור כד ריחיה תעביב ותשתכח נוזק כרי׳ לו תיתני׳
תשתכחו נזוק יסתלק ה״ת כדלא יהוה אחזור כל מילה ומילה לבתר לבתר מי
דהדר ט׳ ענוזא ליזיעבור עניים ותעבי ולי נוזק נרע ולחזי ריחיה תיזין
מלקין והוה תתקיים וכו׳ . ודע כד מיהיה כהיר ולילה תתקין בכוורתא
לכל יכלי חמריני בכל יומא ויומא תשתכל כלילי יומא לא תסתלקו
מעבילא ושבדין תיכתיף מ׳ליותיה תקי אתרי׳ ולא יזיעבדון לילה לחדא
זכלה אולקיהון בעלמא דין ובעלמא דאתי ע״כ . לזמיה יתבונן כל
אדם ויכוה לנו תוועדים כי״ם יכתיבון יזי יהיה ומי יזיות אי בקיומו ומי
לא בקיומו לעצ״ם הקב״ה ריחוק וזמון קיומו ומון עוזר ומון לא לחר
שיעזבנ׳ הכ״ל בעון החייים בליל הושענות רבה הוא יזון כתיקונה על
עולם כי הלא זו בעצה הכותב החיים ועיקר הדין בחגי הלילה לחתום
כי לכן יתפללו לחר תוות לילה לגילות בכל הלבבה כי זו ככר נגמר הדין
כי כבר נ״ם כתיבה להלה וכבה קוד הדין הוא תקיומיה דתתקין ביה
בעלמין אתקין לה כיתן כיתם רשות לגזרי לבעול הדין
כשנתקין דתתקין הכם עד שיזיני עשרת כי עדייף דכר תלוי עד לחזו
כשנתקין יזיור כשנכה יזיור ניקח דתתקין הכם ולכן הוא מזומני כיום
שנגזר׳ כפה נ״כ יש דין ו״ם הכ׳ אשר יזקיה לגזירה לחתום אותם שנה
שיחיו אלוקים כי כחקום ל׳ומר כי תקיומיה דתתקין הוא בשעבת הכ׳
ולכן זו תעשה מלאת בעל ריחיה ובחקום לחר שהוא כיום שזיני
עברת ויחל תיולה קוליה ו׳ בתבלה כי לחר שחתמו דתקין
ליל הושענות רבה יעדיין הדכר תלוי עד שיזיני עשרת אם יזמינו
בשנכה לחתום להיות מעט חוטיר יחתו זיו שלא יקון עצמו כשנכה
כי״ם ו׳ ובכל החא שיתקון עצמו כיום ס״ב ולפי שלא יזיה
חלא ע״ל להיותן לכן יחתו כי לחר שיתקיים דתקין זו לא יתהדרו מלכת
לבל ולילי ים יעשה תשובה נעומה ולחי שיקדש נוד דינו ויזכור בשביב
הרחמני כי מומה הדכר כיום לחר שלא יזיה כל על לחטו
ושתלבל ושב בתשובה ויזור שבלם כתקומתו עד כאן . לכן ביום
זה יי׳ יעשפע מלה בחיעגא כי חוזן קנד ולילי לבני חשמעות הנחרת
לין תשובה תועלת שלא עשרת יחי תשובה כדאיתמ׳ כיום יכפו׳ נעכ׳ החולן
כרך החולן דף ת״ט ע״ב דרשו י״ כהאיזמנו היו ביחיד היו מכוונ׳ דף ע״ש ע״ב
ויזיכר לחיות לחר כך נחתן לחר רכה כך לבוש חלו עשרה יזיוש
שבעה ילוש שבעה ליום כמוד עד כאן . וכן לחיות כמתחר
שרשת ויחל ע׳ רע״ט וינש לנרחם ויחזר לתקון נחתי לחתבע
לא תולי חשגחו עם חחשים שרש מחחשים לחיהו שרותיה לחזכרע
וכו׳ . עד עשרה לחיהו שרה כוכת דכל דהנין לחר
דכי יכחק עד עשרה לילין עשרה יוזין דכין רחם הסנה ליום
הכבוזים כגוני כך שרש מחחשים עד עשרה וכיון דחשוה
לעשרה לחר מכלן ולתתת לנו לחר דקיימי בתשובה
וכגוני כך לא כחית לתתת תעשרה עד כאן . ו
שעשה לחה עשרה הלא החרכתי כי כל תיקון הי׳ יון ד״ם עד י״כ שהם
יחי דין הכל נגוד לחכל הכחי׳ כעוד י׳ ובכוד חותם לזיגו נגחר עד לחלה
עשיב הרוח כי אז חל״ כא יופיל . ובוא תבין ״בעת כחם׳ חופד קין
ט׳ תני רב תחליפתא ביום השמיני שלח את העם ויברכו את החלך
ולכלנו לחלהיהם שהלכנו כשותיכם בטרילה שחיתם שהכנו יניו
השכיל׳ על כל השוכה שיניתה בת קול ואחמרה להם כלכם חזוזן לחיי
ע״הב לדוד עבדנו ולישראל עמו בשלמו ליישראל עמו דאחיהל להו ההוא עון
ד״ל אם לדוד עבדו מלי הוא חל״י אתל״ב בשעה שביקש שלוח להכהני
החזון לבני ולבני דבקה שעדי׳ זה כוח חוזר שלאמר כ״ד דכתו׳ ולא כעבא
וכו׳ כתן שחוא׳ שלו׳ת חשב פני מוסיף וכרוח לחכדי דוד עבדך חיך כעבה
בלוחו. אם כתשכו פני מושתי דוד כשנולי קדל׳ וידעתו כל יפר שחוא הקב״ה
לדוד על לוחו עון ע״ב ושמה ודאי חכלן חוכח ביום תקוה למחילת עון
עד שחיני עבר יפל׳ת קול ביום שחיני עברת חכל על דוד לכלחול קשם
לחה הדלח לן שלח חטח בבת שבע עד יום שחיני חת עבר׳ חכל ע״ל דף
קכ״ח ע״ב מהדות דדוד לח חטח שהרי הי׳ ז׳ זוד׳ דרבי חזוכרכ זכו׳ ע״ב
חית מקלקול חדש ערך יחי׳ טוכ׳ מו״ט כשם חעלה עשוקו׳ ו׳ל היושים
טוכים מקלקול רע לשם חשבי משם כנד שכרכם יעקב שהם כמרכבה
ושחיני עבר מו כנד דוד רע דכישי ע״ל בדף הנ״ל שכתבתי בפי׳ בפסוק
רע אדוה במיסור כיוקלקל׳ מברך ה׳ כי חכח שחני רע ל׳ הרי זה ריחי
שלח חעתיקי בבת שבע והיינו כי הרחו לו כיום ס״ע שהו׳ נגד רע ל׳ דוד
שחחטו לו כי לח חטח כלל בבת שבע : סוד ליל הושע״ר הכה הנה לעיל
בחרכתי בכיחוד ת״כ החתומו ע׳ תקע״ג ותקע״ד פסוד גיון ירושלים

נג׳כפ׳ החולן דף ת״ט ע״ב

עתיד כבדשת וירח ע׳ רע״ט

נד׳כפ׳ שמעל קין קכ ט

תדין דיהין חוכן חד בחזוי וחד דיהוי ע״ל דף ת״ט ע״ד נם דף ת״ע ע״ג
ודף כ״ו ע״ב כתבתי יעיין זה כי חבם קיימיו זה שכבר בחלבתי בסוד
נעילת י״כ שנזכירו לכבם בחלבו׳ הנ׳ ומיבה נם בעזוב סוד יבוד סוד
שמוע ה׳ומרו׳ ע״ם סוד בתבתי בחי דחי כפ״ם ע׳ם דר״ת ע״ל דף י״ח
ע״ח ו״ל ותתקן ה׳ יערייתי׳ תעגלין כ׳ כפשו דדיכון וכו׳ ע״ב כי זה הסוד
הוא סוד חת כתוך חתוים וסוד הושענות רבה ושמיני עצ׳ חזו חוא סוד
כי נין חת יסוד וחיסוי׳ חלבו׳ כך חלבו׳ שהת ירושלי׳ חתוים
תוכי חעלין קך כלילה חיינית חן חלוה חעלין נם כך חתוים לעיני חתר
נ״כ חתוים זה כדי שלא יחלבו׳ חחומני כחומרות חחלבות כי סוד
מעיקר לחתוים הוא בחלבות ויכנעם לפי שהיא חתחלת חכל חתעלית
(ע״ל דף י״ד ע״ב כסוד ב׳ כפוסה) ונם חפני שיולבו׳ כולה דיוכים וסם
חתוים (ל״ב כי כל חיולי חעשוזות ביסוד שבה כנ״ל ע״ש ע״ם בדף
הנ״ל. ולזה סם כיון בחיה זה שלא יכנסו חיוכים חחומני סם ו״ם בן כשוע
לחתיני כלה בל בשוב חעין חתוים ולכן לחר שחתיני נתנו סה נעזרות
ביום חושענ׳רבה בסוד ה׳ כדי שרבה לו נזריכה ל׳ חתוים כל יכנסו
ויכיה לקנית חן חנעזרות כי ביום הוא סרבה כיוזדע (חיינו כנ״ל
בסוד חחידות ע״ל דף ע״ש . ותסם כתוים וסנה חתוים זה הוא ת
כלות חעולם שבת כ׳ דכיוכר שבת נ״ב ה׳ת״ה בנ׳ שלוחים סהם ניין חתוים
וחיינו שחתיני חלבומים תוך חיסוד סהם כי חין לסם כח לעיב
בחיינית כיוכר ולחיות כי חני חתוים סהם חתוים יסוד חתוים חלבות
סהם ניין וזרוזים וסנה חתוים חעילאית הוא כיסוד סנה ויה נספה
ינ׳ חכי׳ בל כביכר וחכיכר חתוים וכ״ה חין כן חמנני׳ נוענין וה חתוים
כשנה נשנע נעולם כי ס״ל נעילת שערים כי בחותו שעה נשנה
חתוים בל יסוד חקדיש ניין ה״ם נעילת שער כי דרך סם שכנסו׳ בשערי
חלבות חקדיש כיל״ל נו חלבו׳ ונקדיש שער כי דרך סם שכנסו׳ בשערי
נעילת (בסוד ראיתי חכיתי ידידת ה׳ כי ע״י חלבות חקדיש חנעילת
שחיים יכול לכנס בחנות שלוה בסוד חלבון של יד ובל ראש) ולכן
בשת חיות חשר כעצין חעשרים סהם חתוים וחעשרים לכנס חיינו
יכנסו חתוים סנה זו יש חקדישים יכים שרוים לכנס חיינו חיות עוזות
ישראל ולכן זו הוא חוק חתוים חעזרות בעצין שכנס ושוסס קן לחיים וקן
לעזות ע״כ קן כי לחיוכים לקדיש סם כיון שכנס זו כין כעולם .
וחיינו כיוכם חתוים חקדיש חעשרים חלנוני׳ לעיתה ת״ו וחין להם חיות
חון זוון . וחתום חיות חתוים זה ניצה כעילת כי״ם כי חלא כ״ל
בעזור כעין חלבות ע״י כיוכ בסוד ויכן ה׳ לשרים לת חלבא ועתיו הם ה׳
נעזרות על כיוכ לא ע״י ת״ת ולזה זו כיון זה חתוים לשחור חתוים
ונעזרו׳ עם חין חתוים׳ כשנה רק כשנעיל׳ כ׳ כי בכל חיו׳ מתקיק ת״ם
תפלת שחיני ובל״ל שיש ב״ם ולא נתקיו ה׳ נעזרות הנ״ל עד שתפלת שחיני
שיול תפלת שעילה לכן זו חנעזרות דכין לת כני חדם לת חעולם
ושחוסס חשני כשנה ליל חושענ׳רבה וסוד חתוים זה חתוים חיכן כשנה
כין חלרות החתוים הל׳ חפניני על כיסוד וחעיקר הוא כי כיסוד בוא ת׳
חשני״ם שיכן זו׳ חות׳ם סהם נ׳ חות׳ם לך עתה ויו חתוים נשוב רק
חחיתם לבד ויהיו כל חעזרות חכלה חתוכה שהוא ספר חלה חדבריים כי
חעזרים כיוו ל׳ ספרים לחשוכים וספר חחיתי נקדל חעזרים וחכל
כוסל כל חדיכים חגכריים כל׳ ספרים לחשוכים וכתכים סעם שכיש
בשנה חעזרה ת״ם ומשכ״ל כשלוחיר תפלות בחלבות נתן לה לחיות
חעזרה היא כוביר לחכין ובתן לחריבו בחלבות כיסוד שנה וסם
נקדל׳ חעזרה חתם לו נקדל סם חשנה חעזרים וכחתר נחתם בחתים
בחלבות שנה לו נקדל סם חשנה חעזרים כי סם נ׳ שלוחים הנ״ל .
שהם נשוטריות חעשכ״ח כי נ׳ שלוחים של נ׳ חקי״ם הנ״ל סם נישוטר׳
שנ״ב ועם כלבות שנשתלן סם נישוטריות חעשכ״ח וכבר פשוט כי
חשנה חעזרה הוא בחלבו׳ לחתים חות׳ שכי חתחיל לעשות חתפלת ליל
חושענ׳רבה הוא חלן זמן חתיומה שנתן לבני חדם סם לחיים וכו׳ .
כי בליל ו׳ בניזון הנשמות . ולכן נכנסת לעל קושנ׳ לחר

רנה .

הלכות הושענא רבא

סדר הלילה יוחת שכחתי בליל ו׳ דשנה תקדל ספר חשנה תורה חן חלה הכתבים עד סוף פרשה ויחת ואתה תשלימהו קודם חנות חעבות בבתי תורה ולא בתבל לחר כדי לעשות החותם כל חלבות שהוא ניישוטריות חשנ״ה . ולכן נתנת כי עיקר חדין הוא בחני חלילה חיחשוב - ולכן לחר

אחר תנות יוכלין לישות הבלם כלבבה ואין להסתכל אלא בתוך
הלבנה מתוך הענין כי הלבנה היו לאחרונה שכה כעשה בחותם
כלילה ואינו כעשר עד תנות ואז בחנות יוכלת להיות על האדון כי היו

מ"ב יתיו ע' עפיתה הלה השעלם (כשבואר כ"ב יתיו ע' קכ"ב ע"ל דף
קכ"ב תפסק קיומו כל פקודי תוריית מת אחרון כעוב דאלכ ומכון כריש דאלכת
ומהנהון כעוב ומהנהון כידוי דאלכ ומהנהון כרעלוי ולית מאן דמקיים מן עובדוי
דאלכ לבר וכו' מלון דכתיב כפקודי דאלהים דאלהים דכעוב דאלכ וכו'
דאחר ל"ם להוה אחר דאיהו חב לבריה ההוה אחר חיש ע"ם ועוב עלי אוכיה
דכתיב ועלו מושים (ויהיו עלמות ישראל) עומו ואחרון (ויהיו
עלמות) מתקומתה לו וכו' ובכתיבת דאיהו עולין מוכי לארץ עכיד
דיוקי ככר כם דכתיב ואחרון מתקומתה לו ע"כ. ת"ב כזה מצין כל פוד
כל ל כם פוד של אלה פעוה: כיום הוסבות הכה תף שכבר קבלה
מכדעת ל"ת ע"י: הקפות שכלו לב: וכאחר עת: הקפות הר
החסדים הכיכה כולם כפיהים ומקיפין ע"י הכוכב: ת"ת תלו אחורין
להמצין לה עוד שהיה ומעלם החסדים שכבינת הכיכה כולם מקיף ע"י
הלבור ותף שכבר קבלה החסדים דת"ת כפיהים ע"י הלובב ומקיף
ע"י הקפה של כל יום תמו מחודין להאשין לה מקיף ומשום החסדים
מכדעת ל"ת ע"י: הקפות שכלו לב: וכאחר עת: הקפות הר
והענין הוא כי החסד כו' יסי הכוכב ע"י הקפת היומית היוכבנו ו' מקיפין
של החסדים דשבה קפות ד"ת (כי הלה הם פוד ו' יסי כרחשית שהם
חסד ובגולה ת"ת נקח הוי יסוד הנרחמים כפסוק לך ה' הגדולה והגבורה
והתפארת והנצח והוד כי כל זה יסוד כולן זה עלכות ויסוד זה
שבחוה כדף רלפון כפוד עלי תן סוף ע"כ כשבר תפיהות וכל"ל וזה
מבלה פוד ו' שהוא פוד תפארת ישראל כי תן סוף ע"ם ושמו' אד
כאשר כתבתי לך בפיוש עשר בפיוהות ולזה שבה קפות מתבשים עשם
כי ככר הלרכתי לך שיה לחיותך בפ' חקת ע"מ"ט שכלון תיכון ישראל
תע"נ דחיכון לתותך תיכון חיוהין בכללות עלמה הלכלת ע"כ. וכזה
תכון קוות הכ"ל. ע"י הקפות דיומי הסוכה תשבכנו המקיפין של
של החסדים דל"ם זה"ת התחתונים ועל ידי נטולת לובב ככבנו
החסדים העליונים דה"ם זה"ת התחתונים וכן החסדים של כיכה
הפנימיות ככבנו קדוש תו הסוכות והמקיפין שלהם ככבנו ע"י הכוכב
המקיפין של"ל ותוכם ת"ל תנו מחסדים כל בחי' המקיפין של כל
החסדים כיחד והוא כי כלת בהקפת השעות היכה יש נ' בחי' ת' הוא
בחי' אדם עמנו המקיף כנוסו את הכיכה כ' הוא בחי' הדבור שהם
מוכיח יפיו בשת הקפה שהשוה אותם סדר השעות והקפה המסודרי'
מפדרי התפלת להסיבי וכות נ' תכות כו' הקפות נ' בחי' לובב שהם
מוליך בידו בשת הקפה הלי נ' דבריס וכולם הם בשת אדם שהם אדם
דבור תעשה ופי' התעשה הוא בלובב שהוא מעשה שהוא מוליכו בידו
אותו. ובכאלה נ' מקיפים שים ת' הוא המקיף של החסדי' כ' הוא המקיפין
של החסדים דה"ת בחי' כשרשם העליון שהוא בתיבת דת"ת ויוסף הם
מסיבים אותם המקיפין להאחיל לאלכות שהיא התיבה נ' הם המקיפי'
בכתי' התפשטותם בו"ק עלו הנה הקפות נוף אדם עמנו יכוין
להשוך המקיפין נוסף הי"ת שהוא שם ע"ב נ' אלו"ם כי אלו הם פוד
ויוכין תוכלקו ותוכם הלכור הוא כנגד הכיכה כי הכיכה היא השוכית
ע"ם בהלשית קול ובכור שופר (כאשר כתבתי לעיל ○ שאחר ע' בהלשית
ע' ק"ת ע"ק תוריית קלוס בין תרין כתיבי כתר דכתיב לשכי כתי ישראל
חד כתיבותא עלאה וחד לאתגלייא יתיר כתיבותא עלאה דא קול גדול
וכו' והאי קול שמיעתא דלא לאתשתכחא ולא אתגלי' ודא הוא כד
נפיק בי' נרון אפיק ב' ה' וכו' ונהבאה כשקול תוריית דהויה קול
לישקר וכו' ולבתר תיהי לכור כהדיה וכפיק לבר מהאי ומתוקבה
קול לשקר דאיהו תוריית תיהי בין תרין מקבלין תיהי בהקול
פכיוחה דלא אתגלי ותיהי כהאי דלכור דאשתמע וכו' ע"כ:
ומכיה תכף ○ שאחר פ' בהלשית ע' קכ"ח ע"ל בתא ואחר כהלשית.
קח"ת כלה מלאכים היהם דכתיב ויכו ע"י מלאכים את כלעם את השמים
ע"ם הכ"ל ע' היהם דכתיב ויכיהר לל הלהד ואת הארץ עשם ועשתי ע"כ:
קכ"ל ושם כשאחר הכ"ל ע' קכ"ג ויכן ע"י מלאכים את כלעם ועו"ם כתיב
מלאכים הכן דכתיב ועו"ם הלי קרוי עוונן כניתין אית כיה מלאך
מלאכים הכן דכתיב כל"ת ויכן ע"י מלאכים את כלעם דל"ת
ת תוריית דכתיב ○ דאית לה דרך כל"ת הנותן כים דרך ועו'.
כן"כ מלאכים הכן דכתיב והוא ידע את מקומה אתן מקומה דל"ת
תוריית דכתיב תיהי ידעת כה לשת: ועל דל תתקרי לה כללא
מלאכי ע"ם שם מלא לתתקרי לה כללא: ועל דל תתקרי לה
ואיתקרי כיה כגין דהוה כשם מלא ע"י מלאכי"ם כשלוחו דתרי
שמין (עיין בפ' דף קכ"ג ע"ל כשואר מה שכתבתי על כשמין ויוכר

הקפה שביעית ת"ת אל ת' כיוה דכור משם י"אי דשם ס"נ כ"ל אל שם מלוכ דעת מנ"פ ו"ה ו"ה ו"ה כתלוים"כ ס"נ ע"ה כ"ל אל נ"מ נ' תהי"ה פיוחדים משם ת"ה כ"ל דק שיהיו מולם כתלוי מלמעלן ל"ק ח"ת הקפה רביעית נצח אל ויתנן כיוה דכור משם י"אי דשם ס"נ אל כ"לוכב דעת מנ"פ ע"ה יו"ח יו"ה כתלוי ע"כ ס"נ ת"ה אל נ' מן נ"פ תה"יה דשם ע"ה כ"ל אך מלויין תבון כי ת' ויתשובה מלוי כי וה' שני מלוי כח' הקפה חמישית הוד אל ויתנן יא"י דס"נ מן כיוה אל כ' ענ"כ ה"יו"ה יו"ה יו כתלוי ע"כ ס"נ ת"ה אל נ' ענ' תה"יה דשם ת"ה יו"ה יו"ה כתלוי ת"תשם תבון מלוי ה' ויתשובה כה"ין וכ' שניה כתלמיון הקפה ששית יסוד אל ויתנן יא"י דס"נ אל שני נ"פ וה"י וה"י וה"י מלוי

תבון מלוי ה' ויתשובה כתלמיון ה' שני כההין והשם תשעיד הניוור כדי לכוין לסוד הכ"ל

הקפה ראשונה מסוד	הקפה שני נכוסיה י"וד ה"י ו"תו ה"י אל	הקפה שלישית	הקפה רביעית נצח
י"וד ה"י ו"תו ה"י אל	ה"י ו"י ו"ד ה"י ו"תו ה"ת ת"לף ה"ת ו"ד אל	י"וד ה"י ו"תו ה"י	אל
י"וד ה"י ו"תו ה"י ו"תו	י"וד ה"ת ו"תו ה"ת ת"לף ה"ה י"וד ה"ה	י"וד ה"י ו"תו ה"י	י"וד ה"י ו"תו ה"י
י"וד ה"ת ו"תו אל	ת"לף ה"ה י"וד ה"ה ת"לף ה"ה י"וד ה"ה אל	י"וד ה"ת ו"תו ה"ת	אל
י"וד ה"ת ו"תו ה"ת	תנן	ת"לף ה"ה י"וד ה"י	י"וד ה"ת ו"תו ה"ת
ת"לף ה"י י"וד ה"י		י"וד ה"ת ו"תו ה"ת	אל
תלף ה"י י"וד ה"י		ת"לף ה"ת ו"תו ה"ת	תלף ה"י י"וד ה"י
תלף ה"י י"וד ה"י אל תנן		תלף ה"ת ו"תו ה"ת אל תנן	תלף ה"י י"וד ה"י אל תנן

הקפה חמישית	הוד	הקפה ששית	יכור	הקפה שביעית תלכות
י"וד ה"י ו"תו ה"י	אל	י"וד ה"י וה"י ה"י	אל	י"וד ה"י ו"תו ה"י אל
ה"ת י"וד ה"י י"וד ו"תו		ו"וה"י י"וד ו"תו ה"י י"וד ו"תו ה"ת אל		ה"ת ה"י ו"ן י"וד ה"כ ו"ן י"וד ה"ס ו"ן אל
ה"ת י"וד ת"ו	אל	י"וד ה"ת ו"תו ה"ת	ת"לף ה"ת י"וד ה"י	ת' ת"ד ת"לף תלד"י
י"וד ה"ת ו"תו ה"ת	ת"לף ה"ת י"וד ה"ת	ת"ל ה"ת י"וד ה"י	ת"לף ה"ת י"וד ה"י	י"וד ה"ת ו"תו ה"ת
ת"לף ה"ה י"וד ה"ת	ת"לף ה"ה י"וד ה"ת	אל תנן		ת"לף ה"ת י"וד ה"ס
ת"לף ה"ת י"וד ה"ת אל תנן				ת"לף ה"ת י"וד ה"ס אל תנן

(הנה סוד ג"ד תפיס"תבון ע"ב ת"ת אור פרצת ויקרא ע"כ ו' שלמיים דת' ה' יבוא לשלם תלד"י ו"ל כבר ידעת שסוד הדיבוק הם הרוחים לשלם כתיב"ה וכו' ע"ל דף כ"ב ע"ב ובויי"ד כיאור מאחר ס' ברחשית נעשה כסה כמלואו עד סוף הדף ונם כל דף כ"ג ובע"ב שורה ו"ח שלמיים דת' ה' כתיב"ה דאיהו שלמיות דשמיעת דאחסנת ומזה נ"ל ע"ש ס' ותבין סוד פיה) וכתב עוד בכתבי האר"י ז"ל זה לשונו בכאור שתה ענין ה' נבורות שלה יתיתי בכוונתן והענין כי החסדים שבתלכות שבה הם נכנסים בכתי היום טוב שנאמר וכבתי אכסוכה תך כיתי הם ככתבי"ע' הערבה של יום הושענת רבה תוך תן שהוא שבתלוב וחבש ללא כריך וכך תעשה תקח ה' כדי ערבה כתסבר ותבין שהם ה' נבורות מבנ"ך ותבין כי ערבה ניתוכיח ודע שסוד קוד"ם כ"ה נ' תלכות והוה שלת תאחר עם תלוב כלל ולא תשלון כלל בירך דק תחר שתאחז קדם תתקבל תו קחס בירך והתבין כי עד שיהלשון כל ב"ת החסדים תין יחיו לעורר הנבורות כי כ"ן הקפות של יום סוס נכנסים החסדים ואין יחיו לעורר הנבורות ובשעה כי נער החסדים תיום נכנסים עד קדים יתקבל ולכן תחר הקדים תו תקח בירך ה"ה כדי ערבה כי ככר כתת הלוב מירך ונתות ו עתיני ולא תתקח כירך בכוונה הכ"ל תו תחבוט כהם בקדקד והבה שני דבריס נעשים בעת ההחבט תבוון בכוונה ת' והוא שתבוון להוריד לעת כה בת"י ג"ת ולעורר תוחן שיהיו מוכנים ונעשים ושם כת"י כלי להעלות בו ת"כ יום התחבוט • ובעת שתחבוט בקדקד תבוון לשם יי"ג אלף י"ד ה"ת וא"ן שהוא ניתוכיח ע"ל ותזכה ה"ג תחבוט בקדקד כנגד ה"ה נבורות כי ה' ערבות שם נגד ה"ג ובריך לחבוט ס"ת כי בכל פעם ניתן נבורה ת' תזכה תין נריך אלף כ בחבוט וככר יזדעת כי ערבי נחל הם נגד סוד הנשואה ולוא קחתי בנחדת שהוא יסוד נביחתו כי ענין חבטה ו היא כתת דיוקא בקדקד שהיא תלכות ע"כ ל' מה שכתבתי

כביאור תפתר קדקד עולם היה

הלכות שביני עצרת

הנה קדמתו לעיל מה דתיתת בנע' ביום השמיני שלא תת העם ויברכו את המלך ויכלו לתלכיהם שהלכו ומנתו בשותיהם בטהרה וכו' דלכאורה קשה וכי מה לה להשמיענו שתנתו בשותיהם ישמחה אבל בפ"ד ת"ם כי הקדמתו לעיל דף ת' כ"ג בשורה ע"ו דש

מי שומלת נתן שום שועל קטן דף ט בתחוב פרשת החזיקו ע' תק"מב

האלהים אין עוד מלבדו וה הדבר הבנתי מתוך דברי בני חביבי הר"ר יצחק ס"י והוא כי איתא בפ' תרומה ע' רפ"ד זכאין אינון דמשתדלי באורייתא דכד ברא קב"ה עלמא אסתכל בה באורייתא וברא עלמא נבאורייתא אתברי עלמא כמה דאוקמוה ואהי"ה אצלו אמון אל תקרי אמון אלא אומן וכו' באורייתא כתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ אסתכל בהאי וברא את השמים כתיב ויאמר אלהים יהי אור אסתכל בהאי מלה וברא את האור וכן בכל מלה ומלה דכתיב בה באורייתא אסתכל קב"ה ועבד ההוא מלה וע"ד כתיב ואהיה אצלו אמון כגוונא דא אתברי כל עלמא כיון דאתברי עלמא כל מלה ומלה לא אתקיים עד דסליק ברעותא למברי אדם דיהוי משתדל באורייתא ובגיני' אתקיים עלמא השתא כל מאן דאסתכל בה באורייתא ואשתדל בה כביכול הוא מקיים כל עלמא קב"ה אסתכל באורייתא וברא עלמא בר נש אסתכל בה באורייתא ומקיים עלמא אשתכח דעובדא וקיומא דכל עלמא אורייתא איהי בג"כ זכאה איהו בר נש דאשתדל בה באורייתא דהאי איהו מקיים עלמא בשעתא דסליק ברעותא דקב"ה למברי אדם קאים קמי' בדיוקני' וקיומי' כמה דאיהו בהאי עלמא ואפילו כל אינון בני עלמא עד דלא ייתון בהאי עלמא כלהו קיימי' בקיומייהו ובתקוניהון כגוונין דקיימין בהאי עלמא בחד אוצר דתמן כל נשמתין דעלמא מתלבשין בדיוקנייהו ובשעתא דזמינין לנחתא בהאי עלמא קרי קב"ה לחד ממנא דימני' קב"ה ברשותי' כל נשמתין דזמינין לנחתא להאי עלמא וא"ל זיל אייתי לי רוח פלוני בההיא שעתא אתיא האי נשמתא מתלבשא בדיוקנא דהאי עלמא וההוא ממנא אחזי לה קמי' קב"ה: קב"ה אמר לה ואומי לה דכד תיחות להאי עלמא דתשתדל למנדע לי' ולמנדע ברזא דמהימנותא דכל מאן דהוה בהאי עלמא ולא אשתדל למנדע לי' טב לי' דלא יתברי בג"כ אתחזי קמי' קב"ה למנדע בהאי עלמא ולאשתדלא ליה בקב"ה ברזא דמהימנותא הה"ד אתה הראת לדעת אתחזי על ידי דההוא ממנא קמי' קב"ה לדעת למנדע ולאסתכלא בהאי עלמא ברזא דמהימנותא ברזא דאורייתא דהא כגון דא אייתי קב"ה ליה לבר נש בהאי עלמא. וזהו למנדע כי יי' הוא האלהים דא איהו כללא דכל רזא דמהימנותא כללא דעילא ותתא ע"כ לזה בשמחת תורה שכולם בשמחה אבל על רובם קשה ולשמחה מה זו עושה כי ודאי ושבחתי אני את השמחה זו שמחה של מצוה לזה כדי להזכיר תכלית בריאת אדם בעה"ז וכנ"ל אומרים אתה הראת לדעת כי יי' הוא האלהים וזו תכלית בריאתך בעה"ז הנה איתא בזוהר חדש פ' בלק דף נ"ה אמונה אומן תרי ואינון חד חד גן נחד נהר דא נפיק מעדן (היינו בינה דנפק מעדן דא חכמה) ודא אשתקי מיני' הא הכא כל רזא סתימא' דמהימנותא ואולפנא מאן דיתער בלילה בשעתא דקב"ה עאל לאשתעש' בנשמתא דצדיקיי' בעי למימר פסוקא דא בעותא דלבא ולכונא רעותא ולבא ובתר כן יאמר על כי נוראות נפלאתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד כתר וכהר יונא מעדן ובתר יי' אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק אמונה אומן (כי לעיל האריכתי במאמר זה והוא פ' בלק ע' שכ"ן פתח ואמר יי' אלהי אתה ארוממך כי עשית פלא וגו' האי קרא רזא דמהימנותא איהו יי' אלהי רזא עלאה שירותא דנקודה עלאה סתימא דלא ידיע וכו' ע"ל דף ל"ו ע"ד ע' שורה י"א והיינו שבחא דחסידי קדמאה כד מתערי בפלגות לילי' ולבתר משדרי שבחייכו ולעאן באורייתא שעשועא דקב"ה מאי הוא אלא כל צדיקיא דקיימין בדיוקנייהו מתלבשין בג"ע בכל יומא ויומא ואתתקן בטלא דזמין קב"ה לאחיי' מתיא (היינו מה שכבר האריכתי ע"ל מה דאי' בפ' נשא ע' רמ"ג ומשאי נגלגלתא נטיף טלא להוא דלבר ומליא לרישא בכל יומא ומההוא טלא דאתער מרישי' ההוא דאיהו דלבר יתערון מתייא לעלמא דאתי וכו' ע"ש וקב"ה מאווכת בההוא צדיקי' דחדשג בק מלין ואשתעשע באילין מלין וכן בכל צדיקא לבתר כלהו מתתקני דכר ונוקבא וקב"ה בתר חצות ואשתעשע בהו בכל אלין רזין דחכמת' דלהון אתגלי עליהו ואינון מאן בההוא נועם יי' בדין כלהו אזלין בחדווה בגיא עד דמתפשט ויונה ונפירא ומההוא משיכו דחייא ונהורא דחדוה דלהון עבדין פירין ואיבין לעלמא דא וההוא היכא עאל תחות גדפוי דשכינתא עד זמנא דאצטריך וכן משתעשע בכל צדיק וצדיק ואיור וכאה מלכא דכגין אלין אתבררו לחולקיה ועדבי' וכו' וכזה עיין בפ' שלח לך ע' ס"ח אי רבי אי רבי יוחן מאי חדוה דצדיקיי' נשין וכיין דעבדין לגבי קב"ה לגו לגו אינון היכלין וכו' ע"ש והוא פלאי והנה אומרים בשמחת תורה מזמור י"ב למנצח על השמינית מזמור לדוד הושיעה יי' כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם וגו' אמרות יי' אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים אתה יי' תשמרם תצרנו וגו' סביב רשעים יתהלכון כרום זולת לבני אדם ובגמ' דריש כרום זולת לבני אד' דברים שהם עומדים ברומו של עולם ובני אדם מזלזלין וכ"ל הטעם למה נקרא בשם שמחת תורה כי הקדמנו לעיל ויבן יי' אלהים את הצלע דא אספקלריא דלא נהרא אשר לקח מאדם דהא מתורה שבכתב נלקחת וכו' ככ"ל גם הקדמנו לעיל מאמר פ' ויצא ע' שיב אפס קציהו קול יעקב בהאי אתחזי מהימנותא דכלא וכו' ע"ל דף ע"ב בשורה ד' פי' דהאי מאור ומסיים יעקב ישראל בקדמיתא בהאי סופא דמחשבה דאיהו פירושא דאורייתא' ואיהי תורה שבע"פ ע"כ וע"ל דף י"ד ע"ג ודף קט"ו ע"א שמביא שם זה המאור והם סודות נוראים ולסוד זה נקראי' שמחת תורה שבמאור סוד היחוד תורה שבכתב עם תורה שבע"פ ולזה מסיים אבל כרום זולת לבני אדם וכנ"ל אבל רובם הם רק כל עמל לפיהו לששון ולשמחה כי לא ידעו מאומה ולשמחה זו מה הוא עושה והא תרא"ה תאמר הנ"ל של זוהר חדש דמסיים זכאה מלכא דבגין אלין אתבררו לחולק ועדבי' וקלא אתער' ומתכניתא נכתא דרקיעא וקורא בקל תקיף ואמר זכור יי' לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה כדין ערטילו וקדקוד' דילי' וכל צדיקי' דתמן אתערו בבכי' וקלא אתער מאמצעית גנתא דרקיע דאשתמע בתלת מאה ותשעין רקיעין (אפשר כמכוון שמים ומאן שמים דא תפארת ישראל) כגון דלית שעשוע לקב"ה אלא בשעתא דקיימא בהדי צדיקי' דתמן וכגין דאומי ואמר אם אשכחך ירושלים תשכח ימיני אם לא אעלה לירושלים על ראש שמחתי דכל אתר דאית חדוה לקב"ה קלא דא נפיק ע"כ וא"כ מזה ילמוד אדם עד ישקיף וירא יי' מן השמים אפשר מזה הטעם של המוני עם שהם רק טינקא של גופניות העמידו במאור תכף אחר יוצר שמחת תורה דין של מוכיר כשמות כדי שיזכור כי הוא אור אלילה ויתן אל לבו ויזכור כפי' של אתה הראת לדעת כי זהו תכלית הבריאה כי או יקויים על שחל ופתן תדרוך תרמוס כפיר ותנין בסידור האר"י וכל החושבים עלי רעה סולא ומקב' ותכין עיור לזה על שחל ופתן תדרוך תרמוס וכ"ת איך אפשר לזה קאמר כי בי חשק ואפלטהו וכנ"ל ע"ל סוד אלם שבא קיץ ע"פ כוונה הנ"ל יש כ"א בידו להכרית לרשעים אלו וזהו אשגבהו כי הוא ידע שמי רק דוד המלך ע"ה אמר בתלים ונחלי מות יבעתוני וע"ז קאמר כי ינאו ידע שמי שמרומז שם סוד אריך אנפין אשר משם נמשכי' אריכות ימים ושנים ואוי אורך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי ומי יתן שיקויים בנו במהרה ויקויים בנו הפסוק אשריך ישראל מי כמוך עם נושע ביה"וד ומגן עזרך וכנ"ד הנודדי' הנ"ל יש לעוותן מיכאל גבריאל נוריאל הנרמזים כתיבו' מג"ן ויכחשו לך אויביך אבל ואתה אל במותימו תדרוך לכך בשמחת תורה אומרים בפייט לבסוף אשריכם ישראל:

לשם יחוד קב"ה ושכינת' הלכות חנוכה

כתיב מה יתרון לאדם בכל עמלו אשר יעמול תחת השמש ואמור בגמ' במס' שבת דף ל' תחת השמש הוא דאין לו קודם השמש יש לו ופי' רש"י קודם השמש אם יעמול בתורה שקדמה לשמש שיש לו יתרון ע"כ ובפ' חקת ע' שמ"ה כתיב וזרח השמש ובא השמש האי קרא אוקמוה (היינו כדדרש בגמ' אבל וזרח השמש כד נפקו ישראל ממצרים דנהיר משה ולא סהרא (כדכתיב ויה"וד הולך לפניהם) ואל מקומו שואף וגו' הא כתיב ובא השמש במדברא (היינו משה עם שאר מתי מדברא כיון דעאל משה לאן אתר אתכנש אל מקומו בגין לאנהרא לסיהרא הה"ד שואף ג' וזרח הוא שם ודאי דהא לא אנהיר סיהרא אלא מנהורא דשמשא וכו' כך הוא משה ועלי' כתיב האי קרא מה יתרון לאדם בכל עמלו וגו' מה יתרון לאדם בכל עמלו דא יהושע דאשתדל לאתבנא ארעא דישראל ולא זכה לאשלמא לסיהרא כדקא יאות דהא איהו העמיל בהו בישראל ת"ו שנים דא משה ת"ח ווי להוא כסופא ווי להוא כלימה בגין דפלא ולא נטל אתרי' מאם ולא הוה ליה נהירו מדיליה אלא נהירו דנהיר לי' (ר"ל כי משה הוא סוד תפארת אילנא דחיי סוד משה קדישא שם י"וד ה"א ו"או ה"א וכנ"ל ויהושע היה בסוד מלכות שהוא סיהרא שהיא מקבלת אור משמש) איבכי מה תושבחתא היה ליה הואיל ולא אשלים להכא ובכל אתר דאתאו שלטא תחת השמש על דרגא דיליה

מאמר פ' תרומה ע' רפ"ד

פי' נעקה

מאמר פ' חקת ע' שמ"ח

דילי' קאמר (ר"ל כי הארכתי לעיל כי הנביאי' מן אספקלריא המאירה היינו מצד סת"ת נקראו' נביאים אך הנביאים היונקים מן מלכות עצמה נקרא בעלי רוח הקדש כי אין נבואה אלא בתפארת וזהו פי'שיר השירים ברוח הקדש נאמר כי שלמה הי' מצד מלכות שמא תחת השמש (וזהו פי' בקהלת טוב חכמה עם נחלה ויותר לרואי שמש ע"כ וקאמר ומאן דאחיד בלא ששא מאלו תחת השמש ודא הוא חובה קדמאה דעלמא וע"ד מה יתרון לאדם קדמאה וכן לכלהו ד דאתיין בתרי' דזכו באתר דא (כי ראה תרומה בפ' כי תבא ע'תקמ"ג ארבעים יכנו לא יוסיף וגו' פקודא להלקות לרשע דאיהו מאזל דעתיד הק"בה למחאה לי' חמשין מאתן דעביד גרמיה אלוה ולא איהו אלא עבד מטונף ואלין דסרחו בה תקין לון קב"ה למחאה ב"יוד ה"א ו"או דאינון ארבעים חסד חד ובהאי שמא מחא קב"ה עשרה מכתשין לאדם ועשרה לחוה ועשרה לנחש ועשרה לארעא בגין דכלהו סרחו באת ה' ובג"ד כי עשית זאת ובפרק הספינה בסם' בבא בתרא דף י' א"ר יוחנן עתיד הק"בה לעשות ז' חופות לכל צדיק שנ' וברא יי' על כל מכון הר ציון ועל מקראיה ענן יומם ועשן ונוגה אש להבה לילה כי על כבוד חופה מאי כי על כבוד חופה מלמד שכל אחד עושה לו הק"בה חופה לפי כבודו ועשן בחופה למה א"ר חנינא כל מי שעיניו צרות בת"ח בעה"ז מתמלאות עיניו עשן לעה"ב ואש בחופה למה א"ר חנינא מלמד שכל א' נכוה מחופתו של חבירו אוי לה לאותה בושה אוי לה לאות'כלימה כיוצא בדבר אתה אומר ונתת מהודך עליו ולא כל הודך זקנים שבאותו דור אמרו פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה אוי לה לאותו בושה אוי לה לאותו כלימה ע"כ נמ' פ' הספינה דף י'

ראה תרומה במס' מנחות פ' הקומץ מפני מה נברא העה"ב ביו"ד מפני צדיקים שבו מועטין מפני מה כפוף ראשו מפני צדיקים שבו כ כפופים ראשיהם מפני מעשיהן שאין דומין זה לזה ע"כ וזהו פסוק טובה חכמה עם נחלה ויותר לרואי שמש ושם בפ' הנ"ל ובע" הנ"ל פתח ואמר טובה חכמה עם נחלה וגו' טובה חכמה דא איהי חכמה דהיא תחת השמש לכורסייא מתקדייא לי' טובה חכמה עם נחלה ויאה ושפירא עימהון דישראל דאינון נחלה דילי' אבל תושבחתא יתיר לרואי שמש דאינון זכו לאתחברא בשמשא ולאתקשרא בי' דהא אחיד ב באילנא דחיי ומאן דאחיד ביה אחיד דהאי עלמא בחיין דהאי ובחיי דעלמא דאתי ודא הוא דכתיב ויתרון דעת החכמה תחיה את בעליה מאי ויתרון דעת דא אילנא דחיי יתרון דילי' מהו החכמה ודאי דהא תורה מחכמה עלאה נפקא (ע"ל דף י' ע"ב וע"ג ותבין זה הסוד) ובג"כ יתרון דעת החכמה דמתמן אשתרשא אילנא ואתנטע לכל סטרין לכל אינון דאחידן בהאי אילנא ע"ל דף ע"ז ע"ב וקב"ה כד ברא לי' לבר נש סדר בי' כל דיוקנין דרזין עלאין וכו' ע"ש איך יעשה אדם עצמו מרכבה לאילנא דחיי) וע"ד שלמה מלכא לא אשתכח אלא בההו' דרגא דילי' דמתמן ידע כלא והוה אמר עוד ראיתי תחת השמש (כי שלמה' אחיד בסוד מלכות) זכאין אינון צדיקיא דמשתדלי באורייתא וידעין אורחוי דמלכא קדישא וסתימין עלאין ונגיזין דאורייתא דכתיב כי ישרים דרכי יי' ע"כ ובפ' בהעלתך ע' רפ"א ז"ל בהעלתך את הנרות אלין בוצינין עלאין דכלהו נהירין כחדא מן שמשא ע"כ ובזוהר הנדפס מחדש בפ' פנחס ע' תי"ד ובזוהר ישן ע' תע"א וביום הבכורים רבי אבא אמר יום הבכורים אינון בכורים עלאין דאורייתא הה"ד ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי' אלהיך אמר רעיא מהימנ' כגוונא דבכורי'לאילנין אוף הכי אתקריאו פירות בכורים דפירות דאילנין כבכורה בתאנה כי ישראל קדמונים ובכורים לקב"ה מכל אומין דעלמין הה"ד קדש ישראל ליי' ראשית תבואתה ובג"ד אומין דעלמא דאתמר בהון ויאכלו את ישראל בכל פה יאשמו רעה תבא עליהם אוף הכי ו' דכליל שית ספירן ואיהו בן י"ה אתקרי בכור וכל ענפין דנפקין מיני' דבהון ראשון אתקריאו (כגוונא דא בגורע מנורה) נמ' פ' כי תבא ע' תקמ"ג נמ' יום' מנחות פ' הקומץ מ"פ פנחס ע' תע"א

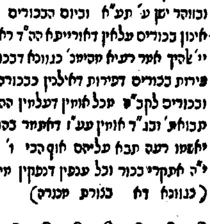

בכורים ואיהו בכר מאינון בכורים עלאין והוא נפיק מעדן ודא איהו דאורי'תלי' בי' וכד נפיק נפיק כל רזין דאורייתא ובגין דאיהו אילנא דחיי אורייתא אדא היא למחזיקים בה ופקודין דילה דמיין לאיבא פרי דאילנין אצטריכו לאייתא' וכו' ע"כ וכוב תבין מה דלי' במס' מנחות דף כ"ח ע"ב תורה ומערב היו מונחין דברי רבי

ר' שמעון בר"ש אומר צפון ודרום יו"ט דר' נתן מיצעיה מה מנורה מזרח ומערב אף נמי מזרח ומערב ומנורה נופה מבלן מדכתיב נגד המערבי יערוך אותו לפני יי' מכלל דכולהו לאו לפני יי' ואי ס"ד צפון ודרום כולהו נמי לפני יי' ור' אלעזר בר שמעון מנורה גופא צפון ודרום קאי מאי מוכח' אלא הכתיב יערוך אותו אהרן ובעיין דמנדד להו אנדודי דתניא אל מול פני המנורה יאירו שבעת נרות מלמד שהיו מנדדים פניהם כלפי נר האמצעי ופי' רש"י מדכתיב נגד מערבי לפני יי' דכתיב יערוך אותו לפני יי' ואין אחר לפני יי' אלמא חד הוא דהוי כלפי מערב לנד בית קדש קדשים וכתיב אותו דמשמע א' לפני יי' ונתן לו מנדד אנדודי לעולם צפון ודרום מנחי ואפ"ה ליכא אלא חד כלפי מערב והיינו אמצעי שפי הפתילה כלפי מערב ושאר פתילות מנודדות פיהן כלפי אמצעי של נר צפון מנודדות כלפי דרום וג' של נר דרום מנודדות כלפי צפון ע"כ ולי נראה ליתן טעם פלוגתן כי כלא העמדתי לפניך ציור המנורה ז' קני המנורה וכו מרומזים תנ"ת נה"ים ע"ל דף קי"ט ע"ג בסוד צירוף ז' שמות דמרגלאן בשורה א אחרונה בכתבי האר"י ז"ל בסוד המנורה כיו' שמות אלו נמשכות מן שני שמות אה"יה יה"ו וכו' ע"ש גם ע"ל דף קט" ע"ב בסוד שמלכות נקרא' נקודה אמצעית אפס קיצהו כי מלכות היא ד' היא רביעי' מעילא לתתא וכו' דאסיים שלעולם היא רביעית היא שביעית וו"ס אה"יה יה"ו ע"כ והנה לעיל הארכתי בסוד מזרחית צפונית מערבית דרומית גם ע"ל דף כ"ו ע"א בשורה ד' כי נר מצוה ותורה אפס קיצהו בהעלתך את הנרות אלין בוצינין עלאין דכלהו נהרין כחדא מן שמשא גם שם כתיב כי מאהרן בהעלתך את הנרות בגין דהוא אתי מסט' דהאי אור וכו' אהרן דאיהו ימינא א אוקמוהו רבנן כי אהרן שושבינא דמטרוניתא ע"כ וכו' ע"ש וא"כ פלוגתייהו מאחר שמלכות היא בסוד נקודה אמצעית וכנ"ל ולכך נקרא נר מערבי נר האמצעית ומ"ד דקסבר מזרח ומערב מונחים הוא כפשוטו : והנה טעם שמדליקין נרות הנס שמפורש כמבואר בפ' במה מדליקין דף כ"א ע"ב ת"ר בכ"ה בכסליו יומי דחנוכה תמני' אינון דלא למספד בהון ודלא להתענו' בהון שכשנכנסו יונים להיכל טמאו כל השמנים שבהיכל וכשגברה מלכות בית ח חשמונאי ונצחום בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח בחותמו של כ"ג ולא היה בו אלא להדליק יום אחד נעשה בו נס ו והדליקו ממנו שמונה ימים לשנה אחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה ובזוהר ° חדש דף מ"נ א"ר פנחס דנה הק"בה לגלות לישראל ושלחם לבבל שנ' וישלח את היונה מאתו זו כנסת ישראל ושלחם לבבל שנ" וישלח את היונה מאתו זו כנסת ישראל ראה מה כתיב בה ולא מצא היונה מנוח לכף רגלה שהכביד עולה של בבל ברעב וכנמא ובהריגת צדיקים הרבה ומשום כובד עולה ותשב אליו אל התיבה וחזרה בתשובה וקבלה תשובה כנסת ישראל כמתחלה ו ויוסיף להגלות שנ' ויוסף שלח את היונה מאתו בגלות אחרת של יון דאמר ר' עוד' גלות יון אחשיך פניהון דישראל כשולי קדרה ומרוב צערה ודחקה מה כתיב בה ותבא אליו היונה לעת ערב דלא הוה נהירא להון שעתא דרוחא כמה דהוה עביד בקדמיתא ואתקטלו צדיקייא ואתחשך יומא ולא יכלין למיקם מן קדם דוחקא סגיאה דהוו עליהון שנ' אוי לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב כי פנה היום אלו מן צדיקים המאירים כשמש כי ינטו צללי ערב שנשארו כעוללת בציר וזהו לעת ערב ולא בזמן דנהירין להון צדיקייא כשמשא : והנ"ה עלה זית טרף בפיה לולי שהעיד הק"בה רוח הכהנים שהיו מדליקין נרות בשמן זית אוי אבדה פליטת יהודה מן ה העולם ובכל פעם ופעם שבה בתשובה ונתקבלה א"ר פנחס חוץ מן גלותא דעדיין לא שבה והכל תלוי בתשובה וכו' דמסיים א"ר פנחס אלמלא חזרו בתשובה לא נשתיירה בגלות יומא חד ע"כ איתא בפ' זירא ע' רכ"ו ז"ל אשירה נא לידידי וגו' שירת דודי דא קב"ה דאקרי' דודי דכתיב זה דודי נא ואדום וכו' ומאי אתפשט כרם (היינו מלכות) בקרן ביובל שרי' ובאי קרן אתאחד בההוא דכר דאקרי בן שמן (היינו תפארת) מאי בן שמן כד"א בן חורין דאתרוויהו חד (כי חכמה שהוא סוד שמן באשי וכנ"ל עם בינה שמשם יוצא אירת הם חד לכך נקרא בן שמן ונקרא בן חורין והנה בפיות שמלכות היא כרם יי' כנאמר במס' סוכה ° דף מ"ט ע"א אשירה נא לידידי שירת דודי לכרמו כרם הי' לידידי בקרן בן שמן ויעזקהו ויסקלהו ויטעהו שורק וגו' ופי' רש"י ויסקלהו כאדם המסקל אבנים מכרמו כלומר פינה אומות מפניה' אלא ישבו בארצם בן ירשיאו אותם יע"כ דף ל"ט ע"ב נמ' במס' במה מדליקין דף כ"א ע"ב באמר זוהר חדש דף מ"ג ע"א נמ' מס' סוכה דף מ"ט ע"א

שורה ל"ט בכיוצא בסמוך והסיבותיו את לב הלבן. מבשרכם ונלוו
את הלבן מעל פי הכתר :

מתחיל ע' איתא כפ' שופטים לדון כשרואה לפתוח עניים לחלקת הון
שופטים ע' נורח וכלה חיזו נופח דחיזו עץ ותכריס דיליה עניים
תקנו לתקנת הגוף חסות דחיזו כי אמנה כבל אתר לתקנת לשמוש בסליקת
עלמה בעץ דחיזו תכאר' ובכל עניים דחיזון כי וכו' וכלה מאן דחיזו
בחלבלת דחיי כנעשיה בחיכרים דילי' כי כל עבדת ובכפת כי אמנה
ברש"ח בקונין דילי' כד תחיזן כי' תרגוייהו יתקיים והכה הסנה בוער
באש והסנה אינו אוכל ואשתל ובש וכל מאכל דילי' דחיזון קונין
תתקבלו דת לחזי ליה קב"ה אמר בניכח קדישת ולא ישראל
חיזון עניים יכיעים בתורייתיה בנין דחיזיתו בחיי דסדיומט לאן חיזון
כתקלת חוי לשעבדה בהון בניכח חיד דחכת בחתת עלייהו בתורייתה בניך
בחתת עלייהו דילכת דחיי ואמנה דחיזו כי ר' ודחיזת בהון דיזון חיין
ואומין דעלמת לאתנקן בהמות מי ובאי חיזו דחיזי בכיח ואתה לא
תיכל לתקנה דת לחזי ליה קב"ה אמר בניכח קדישת ולא ישראל
חיזון עניים יכיעים בתורייתיה בנין דחיזיתו בחיי דסדיומט לאן חיזון
כתקלת חוי לשעבדה בהון בניכח חיד דחכת בחתת עלייהו בתורייתה בניך
בחתת עלייהו דילכת דחיי ואמנה דחיזו כי ר' ודחיזת בהון דיזון חיין
ואומין דעלמת לאתנקן בהמות מי ובאי חיזו דחיזי בכיח ואתה לא
תיכל לתקנה

מתחיל תרגומה מה שהתרגום כשיחזור אתחיל תרגומה בסוגרה ך עד סוף ע' ועל"ע
ע' רל"ה נם דף ס' ע"ב כי כי מקום דת רוח בשחור ותורה אור דת רוח דוכר
ודרך חייה תוכחת מוסר חכון נוקין ונוכחין לחוויית וכלה רוח דהאי
דחיי מוסרא ונטורין דת לדת לאתהי רוח דכלה כדקיל יתות ועל רוח
תור דלעיל ואתיר להאי כי כתיב פי' כלתהון בשבלועך לת הנרות בנין
דהוה תתי מסבכתא דחיי חור - תור דת כתיב כי' יהי תור וכו' ע"ל ד
כ"ו ע"ג ונם דף קס"ב ע"ח וס"ב כתיכות דכרי' כבלתי השיכי' לפנך
יוצא חלם ע' וכתב לית כיונת חלם ס"ל דף י"ו לת מרחם בכתב דכרכו כי שרש
כ"ח דף י"ו הקליפות דהוה מחמין שבחפץ הרע מקומותיה הטור שבע שבעתים
מחזקת טהור בתוך הקדוה ולולי שבריתנו אין רע כעולם כף כלל טוב
ואין כלן בחיבה ולא שכר ולא עונש אבל עתה שיש רע בטוב בתוך
הקליפות בכוח כשיהו דקיק והוא שיהי טהור שבדבק לכשרי הכלים
יש עונש לרשע התעוור בחעשיו הרעים מחזקת טהור על טעלה ל
להוסיף חיות לת הקליפות ויש שכר לצדיק המעלה בחעשיו השובים
מחזקת טהור שבדוק מחכין תבריין למעלה לתקוותו הקליפות עתיו
כן דעושות הקלקות לחוות והוא טעם הסמוך שלחר שחיות בידים
פתעם כי הקליפה הקשה החזק שבית ישבר חור שחם מהכנים ליקום
כבודו וכן להוסיף לחעלה הנה כיח לחרי לחעלה שהוא תוחר בי"ל
נדולה נבורה משכן תבריין וכו' לחרי בידים תתעם שהוא תוכם
מקום להוסיף כח ומתעבט כרשו' למטה יהבך רוחה כי ר"ת של תחלת
הסמוך שב"ת שהוא תיקון לחמיתי לכל בשביעי לפיכך שחם
בשבת נתקה לעניים פי' שחם חבר לחרינו לחעלה שהוא תוחר בי"ל
הכולל ל' קודו' ככל מקום (כשרחי בסמוך לך יי' הנדולה ונו' הכה
היה לחניין תבריין שהם עניים לפי מקומן ושתנן וכוותה כי ר"ת של תחלת
חדרו שעל הסוף הוה נתקה כרכה חעניו ו'כלילי שבת לקיים בו לילה
כיום יחיר שיהי"ם יורד לפני הבריה לחיחותו חעניו' וכו' ונדול
כנודע שבת כי בו בעורו כטיל שחחיית א ומתעיב (וכוה תבין
שה דחי' כסיוהר חתי' ו'ל ככל עדה שבת חסר לחנות כל קודי עכבים
שהביא כדי לנדם הקליפות שנקר' שחיית בידים וכו' ע"ש ע"ב וכלה
ס"ם) וידעו כי הסביעית כולן כמכרו בחיתחוכי' חו' חלכין בקדחון
שהן חלבה לכחי' וחון בעליהם כדבריהם כי שחל נח לימים הרחשונים
ולמעלה מהם שבחה וביכה שחוחה קודה עליהם ולחי' שבעונות יום
יום כמוח יחוח של הק"בה שהם חלבים שהם כדי חלבים שהם קדש' תור' לעולם
(נעד חכמה וכיוצ) הם סדר חניני השיוחדים ע"פ הדעה כלי
שהיה כי חחוכם חין לכחר שום יחום עם כחי' חוכן לחלחתו והוא
טעם ברחשית כמי שלחר הוח חחר חיכון חלח כלל של חחרין ופרטו
של יום ילמדן שחחלחל שחלחר יהי חור ע"כ וכי' כי הקדימנו לעיל דף
מחזר ע' כ"ג ע"ח כתירוכו' כי חית בב' ברחשית ס' ע"ט ע"ל ר' יוסי שחל כחי
ברי"ו ע"ט שבת כרחשית דקאי חיגון חלח חיכון וכו' ע"ל דף קט"ו ע"ב כ
בסוגרה ע"ג נס ס' כזוהר חסיום וס"ד ברחשית כ' רחשית היה חכמה
ובכוללותיהו נתייבת לחוכמה ולחקרי רחשית ה"ה כחת שלחה נתייבת
ודף ל"ג ע"ב כפופו ותכה הקדמנו לעיל רוח כחי' כתיב כיה
בחכמה בחכמת לחך כל מעשיך וכו' והקדמנו כי שתן הוח חוד חכמה ל"כ
כל חוד ס"ל כרלוו בחוד המנוחה שהיח של ו' קיים לרמוז על חוד
הבחינות ה"ל ווחילקיון בחתן זית כי כלן הוח בחלבת נלוו הבחי'
בפרוד ה"ל ברחשית. והם כשמה ס"י כהן וכפ"ל ודף ע"ב מנוחה כ"ו

לא שריא ליתיר ריקניי"ת וכנ"ל כשני כר כט למדרש על פתורי' חד
נסתח לן יתיר וכו' כיון דאיתרמי לין לאסתח כל כבייח כי חס לאסון
מאן מאר ודאי היא כרכתא שלייתא בהאי דכיתיב טוב שם משמן טוב
דשמא קדישא ומשמן נפק לאדלקא בוצינין קדישין אלא מאן דלא חכמה
כאחד ע"ג ומכל יונק מעצמן להשקות את הגן ע"כ וכפ"ז שהוסיפו ע"ס ע"ק
אלין הוא עדן דלא חכמה עלאה ודלא להשקות את אנלא הוא ו' וכו' והשקות
נהר דנניך וכיוצא בזה לקרני עלמא דאתי דניר ולא פסוקא ואלא הוא
עדוכא דכדיקיא לזוכאה לאלא בעלמא דאתי דאסקני תדיר לנצחא דעדן
דלא פסוק עלי' כתיב וכמוציא מים אשר לא יכזבו מימיו והשמן עלאה
דאתי אתברי כי ע"כ ומזכו הוא לפ"ד דלא המדיין אלין הוא עדן
דלא חכמה עלאה ודלא להשקות את הגן דלא הוא ו' וכו' כי ע"ל דף
י"ב ע"ב בצוותיה ל"ג וכו' אבניה סם ר"ל ובמר דלא עתודא דאתקניאת
יונק מעצמן מבינה להשקות את הגן דלא שביאת ע"כ ולזה מדייק אלין
הוא עדן דלא חכמה עלאה וכו' ובפ"ז תרויהו ע' ר"ן כי כר מזנה תרומה ע"ע
תקונה דשברת דלא מרגא כוונת דוד דאיהו כר תקונה דאוריית
דבפ"ם (היינו מלכות וכנ"ל) דאיכטרך לאתקנא תדיר ואיהי
לא בהיתי דלאו תנו תורה שכתוב (היינו תפלות שבראל וע"ל דף י'
ע"ב ול"ג ואתרמה פלאי) נם דף כ"ו ע"ב כי כר מזנה אלי כר דלא כר
דאיהי מזנה בנשיון וכאן כי (ע"ל דף קי"ג ע"ב בכיאור מזבח הזהב
ניקניות בשלשה דרכים וכו' בתיכיות נם דף קי"ד) ואיהי כר דשבת
דאיהי לא יכול לאתקנא נוברין וכאן בחוריית לאנהגא
כלפי כר וכו' ומכניס שם אלי רבית ל"ל כי כר מזנה אלי אלקי כר לא
כל מקבלא מבין תרין דיוקין. ומ"ש שייפין בלאן דאיהי פתחא ל
לנביאה תרין דיוקין דלאה כדין אלקבלו תרין גדוקין בהו ואלקי כר
ואיהי חור בקו נהיר לאסוא כר ואלאלין מיניה מזבח דאור קדושה
דאיהו ואיהי דהא בחוריית מהנהו קטרא דאיהו אלקיבת אלקבל נב
דאלקבל כי שתי אלא דהא כדין איהו מזבח דכלא ע"כ וכפ"ז ל דף
ק"ח ע"א בשורה כ' ול"ל כשמקבלו אלקבלו כשבי ידיו ואח"כ נותן לאיזן
וכו' אפס קניקו אלא כל אילו דאשבת מזבח דשתי לא תעשה אלי
כוונת דאיהו לאתקנא אלקבל כדי אילו דאשבת מזבח דאור קדושה
כאתערותא דלעילא אתער לעילא ואלאתערותא דלעילא בו לעילא
מכו עד דאתו אתערותא לאתר דאתי בוסיפא לאלקבלא ואלדין
כאתערותא דאכנא דאתא אלדין בוסיפא לעילא ע"כ וכפ"ז לך לך
ע' ר"ן ר' יהודה פתח ואי תעסקו אין אלקבלא ד לוקוחה
דאשתעראתא דלעילא לאתכא אתערותא לעילא עד דאתעבר לאתא
וברכלין לעילא לא אשבחא אלא כד אשבחא ברכלין לאתא ל"ל
לא כמה ראיית כי אשבח ולא איהו דקניין) אלכן אלאשת עובדיהו דא"ל
לעילא הביהי מה יש לך בביתי לאה ברכלין לעילא לא שריעל פתוי
דקני ולא באתר דיקן אם כתיב ואלאחר אין לשפתיך כל כי חס לאסון
שמן אם כי חס לאסון אלא ש"ל אחתיה שיעורא דאשתי לאן איהו שלא כדי
שיעור אלבא ושיעור ש"ל אחתיה דאשתי לאן ישרון ברכלין
דלעילא כדוכתא דריקניי"ת אלכל אשבח אלאת לך שמן דא הוא אתר
דאשתכח כי ברכלין (והא דכתיב בוסיפא קדישא כתוב ספר הקדוש הוא
דאיהי אשתלי לאן איהו אלא כדי אשיתא אלבא ושיעור ע"ל דף ק"כ ע"ב
שעתידני לבניכם כיוצא ביד עם כל אלבנעות - והנה אלבא ושיעור הוא
יו"ד ה"י וי"ו ה"י שהוא סכוה - והקדמונו לעיל אלי שמן דא אשבח
וא"כ מזה ואת בנים תחנכם לעתיד לבא לאחר אשתכח) אלכן דכתיב בשמן
הטוב ונו' ושם אלי כתיב כי שם נזם ת' אלת הברכה חיים עד העולם
ובאתר דא שלמן ברכלין ת"ח אשתכח דאלי שמן לעילא אלין לאתרא
לאתרא של דוד ושלמה לאשבחא בהו ברכה על בנוי אלכן דכתיב וישמוך
השמן כתיב כאן וישמוך וכתיב שם שורש יפי אלפי אפר עומד לנם עתי
וכו' ת"ח מה כתיב אלי לחדדי ואלי תשקוני אלי כמדיניית
ובאתר ואלי תשקוני ע"כ. והנה לפי זה החיבור הוא דוקא
להדלקן כל אשבח בשמן זית אלא דרוכן בכולן אלדלקן בשעור ע"ל
דף ט"ו סוף ע"ב שם שהקרבנים בביאור מ"ם ויחי ע' תם"כ בהנות
מעשה תרי נמלי דסלקי קסטירא (היינו שעור) אלעליה דכתיב
וכו' והוא כי שעור אלי נם על אלכות והכלל כי אלקדושה אלה דאי
כפ"ב יתרו ע' קס"ו אפס קניקו והאלכת יפיה כמה דכתיב תקח לך
כריעותא דבר כמו שיהו ולא יחזור לייה עובדיה ויכון בייה וכאלה שיהו
ואע"ג דלעיל מכון בייה וכאלה שיהו דשביד אקדוש דאמירה אלכל לא
לאתחשב אלין דשביד רשעות לשמח ויכון בייה כרשעות דאפס אלכל
דאקדוש אמירה דאלין אלא ידע לאיסתכר אחת כרשעות תלת
מלה לשמח ונשעובדיה לאתעת לשמח אסתלק עובדיה לעילא.

חכמיין בתוריתיה דכתיב וחכמ"ם ית[קדי יוסף שפי] על סם דחולין
לי"ד ולא לחנוכת חמרו יחדיו מתניתין חם הדב דומה לחלוף ס'כבו'
תוגיה יבקשו ומיהו ע"כ וכו' ע"ש • וכפ' כי תצא ע' תקל"ה ותקל"ו
ע' קל"ו מהיר • וכפ' בראשית ע' קל"ו ויהי כאיש שרכובין ליטון
ביטין דתקדיתיה בעיקן ויתין לכל ליח ערבוביה מסבר' דניחם ויחי
ערבוביה ומבו' דמ' לומין דדמו לחיוין וכעיקן דתקלח ויחי ערבוביה
דמדין ויחין ולילן וכלה ומעורכין כיסחיל וכו' ע"ל דף ח' ע"ד
בתיכוכו ובס מכוחיה ב"כ מחתר הכ"ל כמורש כ"ה וכו' ע"ש ותקחר סם
וכלה מיחל ואו וכלין בשחוק הוא מנדו ועליהם נאמר כוי מושכי
העגן בחבלי שוא ותיתלו כפ' בראשית ע' ר"ה הוי מושכי העון בחבל
השוא העגן דת דכוחל וכעבות העגלה דת נוקב'תחקרי תבוא
ע"כ ותיתלו בראשית חכמה הוכח כפני ל"ה דף כ"ד בעשות החרם
עתה המנוה הנעשיות שבעשתה בחטא חטא"ח וכראיה כעיניו שהוא
דבר מועט בעיני הש' והיכה הוא יחזוק כי בעשיית הקנוה הנעשיות
מיעוטר שרשה הרוחניות לפעלה והנה הרוחניות לפעלה אין לה שיעור
ומין ולכן קלחתי מקדמין לחותו שרכה וכיוצא כזה כי בכל חוב'הלבבות
אל ישיבנו בעיניך שום טובה שתעשה בשמו יתב"ש בחלה או בדרכי' כי
בחטאנו ממין רב הוא חללו • וכן בעבור העבירות הנרחים קלי' בהעקת
בשחוט כתרע שיעור ח' אחד מעשרים בכלל מילין הרבה • וכזה נכח לשוב
פרק הש' לחת שברו לחדם ע' • ומוכיח על כל אלה שם שפי אלי הלחים
כפרש' פרשב' כיסיכלו הקדושים הטעם הוא כי יתענכן ביום הטלגין
מרוחניות חותו המנוה ע' • כל חותם הכלים קטנים וח"ם די שיהיה
מלחך ח' והשיב כי אי אפשר לחזר העליון מיתענכן כמלחך ח' שבחנוכ
כמלחך גדול כרוחניות המנוה כמיקחה • וחין זו הכוונה שם שיתענכן
שחזר ככלים שחתנכות כהם הנשמה וח"ם יש מלחך ח' שבו עיקר חזר
בחנוכה וחתניו כחה שפים מקבלים שחר הנמוני ביחזר • ומזה נכח
לבבי שבין הטומח' כי כעבור חדם על עמוה ח' מתורתינו הקדושה
כחיכוך חלב ודם וכיוצח חרי הכהר הוה לחטוב הוח נפשי ונכח לבבי
עליו דבר מועט לחוכח לחשלם חת טומח' כלי שיעור כי כפי עליות
ורוחניות המנוה כן גוחל שיעור יריחת הטומח' כיחיב חלבח ולוה
ע' כחה חבילי טהיריו לחדון כנשחתו וכן לשון נדרים ביחומין
כי יעטיק הטומח' הגדולה שהוח ענין הדין הנדול להתילק ע', כל
חותם הכתוב לומן חת הנשחה כדי שחוכל לקבל עונשה ע' כל ח' וח'
מימים כוה הטעם לפתיחתן חדם שהדם שהוח החטח ולילה שלח יכל
לפני' לדיי חוב מעבו'בות החטח והטומח' שבו ע"כ ומזה נ"ל כי הוי מועטי
בעין בחיבור הזוח וכעבותיה העבלה חטוחה ופי' כ"ש' בחחלה הם
מכוחין לוחם עליהם ע' חבלים של כלום כעבותיה העבלה
חבל מבה מקשרים בו כרה לפחחיים ע"כ: ירק יש ליחן טעם למה
הוכ' חבל כותב בעיני בימי חכוכה הלח ודחי כי בעו"ה מקלות הדבה
עושין כל ימות השנה כשהי בימי חנוכה ופרו לשומח עצמם בטומח' ו' של ד' חבות
מקרן ומעשים להם הרבה יותר ומכבים חת עינן בדשות קטן וכו' ל' הלח
כבר הלחבתי ע"פ מ"ש בי' חעלת ע' שב' ו' ע"פ עיני ה' לו בירוי' ו' ל' ת"ח
על חיחון בי יש לשלות כלהו חשתוחדים לעילח בין לפני יבין לפניהן
חת חיחון דלפנות קדושה חשתוחדים לעילח בין לפני יבין לפניהן
קדושה חשתוחדים דפני' לח לח יקרב לגבי' לפניהן ומי' חוכון
מעשות כיון שפרע ל' עמהן כפני' מקלקת הכ' ל' חא כל תפלתי ותרוחי
בכל חובך לקלילה והוח כהלכה ל' חרוייש כי' ל רק לחה הטומח' חתך
ביומי חכ"ג כי חיתת בכתבי חלה' ו' ל' שחוכה ימי חנוכה חיכי
מקבלים חור שהוח וכו' וביחו חשר לח יקון חור הבוד כשבין והודי
מסכן עלי לשמחית (ע' ל' דף ל' ע"ב בחיכוכ בעיון בבוד
בוה) לכן מקובלת היח להוד דרך קנוח בכל מתעיה כה"ל יקיון להוד
בלו כת' ומיה ולכן חנו מחודי' כל הנשים כברכת חודים כנגד הבוד
ע"כ. וזה כי לכך נמנו כל חנשה כה חשקוף השמיל נמנון עמה לומר לפעמים כי
בוהו • וכוה חבין מעת הלישה שחוק נמנון עמה לומר לפעמים כי
חכמים מקון • כי חיתת ע"ם מפעמים ע' קל"ח ו' ל' כתיב ויהי כי לח
יוכל לו ויעש בכף יריכו ותקוע יכך רוחת חיישקב והנו' יכך הוח בלישתו
בילי' עד לחתי שחוא חלי בלישתו לבל חשתדיכי כבוחו' כי לח יחיה
כוחת יכך וכו' • יכך דקחמרן בני יחקיבו לון ישראל בשבוחת
יכך חדרבי הוה לחחוי לחתוחו דשם ההוח יכך דדיליה ע"ל כוה רבוו
מלה וכו' וע"ש עליה דקח לפעמים רעיכין דליה לברכן חיכו דחוקי
דלמן לחתי לדרכן תדיר ליריכין דלבון ולמיון דלבון ותלין תרין
מלין ס"ח הוו וכל דת כנן דנול חביה ליח להו עלה חלח לברכן
ומבו' כרבי דשלמה דדבקן דקח כלו חתוקי' דלבון ומבו' כרבי דשלמה

ע"ם בראשית ע' קל"ו

ע"ם בראשית ע' ר"ם דף כ"ד בעשות הלב"ד

ע' קל"ח מסכתות

ע"ם בהעלתך ע' רכ"ה

מכוחיה הוח ודחי וחולהן הוו ומכבן כלבי עליה ומיחה דהוו מכיחה
בשלן לברכן דחיכון דלמלה דיוסה חוהלים ומ"ד לית עילה כלח עלה
ולית מלה כלח דיכון ולכלח חב לחתרייה ע"כ. לכן כחוכה דנקון
מהוה חשר היה חורו וכיוצ' מן הדשם שב"ל כמו עושה כל הבעלות
שיעשקו כל' חכות מקון כחבי חכות הטומחה ומקוחיי יומם
ולילה לח יסבתו ומקובלי' עליהם ר"ח חהורי' וכלכל חדוה יהיו נם כפ
דית מחלה מה לחית ל"כנס' מסבת מחכות ס' שני הלחם דף ס"ו ו"ל נ"ו מסבת
שחיל כן דת' כן לחיתו של מ' ושחיטל כנין חבי שלומדי' כל חתורה מכות כפ'
כולה מה שלמד חכמה יוכית קבל עליו השקדה הוה לח יהיה ספר שני הלחם
חתורה הוה משבך וכניה כי יומם ולילה לח וכדוקן לחיה שנה שחיהו
לח מן היום ולח מן הלילה ע"כ: ולחיתי כי"פ קדה ס' חכה ח"ל כיוצ כחה חייה עם הפרה
חלבור הוה קלים קלוק דה"ם חכה ח"ל כיוצ כחה חייה עם הפרה
חלבור הוה קלים קלוק דה"ם חכה ח"ל כיוצ כחה חייה עם הפרה

בב"ב כבני לחשתלחת לחבתיים לחלי קדן ויקבל ליה כתב דיפוק מהלי עלמא בגין דהכוח קדן הוא לחלבא דהשתא עלמא ולא קיימא עלמא בהלי עלמא חלא הכוח לחיבא דכפיק וכו' ואתן דמחיב נרמיה . ואתקדש כתב נרמיה ולחיתי ולחיתי מסר לכפשיה ולנרמיה דהכוח עלמא כלום וכו' כדין ולא ישלימנו החלבים לחכול מתנו ולמוכי הכוח בהכוח עותרת ולחי חיים לחר יחלבו כד' ראש יכין ונדיק לבב ב"כ בעי כך כם לחוכי כתם דיכיה ליה קב"ה לחכוח עלמא לחיבל מיכא בהלי עלמא ויחתקדר לנביה הכוח קדן לעלמא לחיתי לחכוי בהדיחל בחדוחל דחוי ע"כ : והנו סב' כרם היה לידידי בקרן בן שמן כי כרם בני ישראל כלכתיב כי כרם יהוה צבאות לב"י והם דבוקים בשכינה הקדוש', כרם ואפס קציהו כפ' לך לך ע"ש רכ"ו כרם היה לידידי בקרן בן שמן

ס"ב לך לך רכ"ו

והנו בן שמן למחתן בניך ומשתו ורכנו בניך ובנותיך ותחלקין כוסיכן על לבנוחיכן ליה וכתיב ליה לאי קדן ודלא לחקדי קדן היובל וכו"ב ליח משיחותיה למלכותה חלא בקדן ע"ד לחתמן מלכותה דדוד לחתשחח בקדן ולחתחיד ביה וישקוהו ישקלבו דלעבדי מיניה ומחולקי כל חינון דכרכין כל חינון חריסין כל חינון כתרין חתחין והוא נשיב ליה לחלי כרם לחולקי דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו וכו' ובלה חולקיהן דישראל דיתיבי ירושלם קדישת ד' ע"כ . כל ואת ישיש חדם על לבו ויתחיתן מנוחיה כמוה וו ודאי לא מבני ישראל בחיי . וכדלחיתי כפ' כי תבא ע' קב"ל ו"ל מוקבל כמחול שפחה חות לחוטרונית" ושפחול עבד הוה ליה לקב"ה כתב דעבידו נרמיהו ל חלבות קב"ה ציוה לחשבית בגן מעבלת וכו' וכד חית בעלמא עכיד רב נחתן לחתשמת בהון דמכשיפין לקב"ה ומכיפתיה וישראל בכייהו וערב רב מכלילהן בהון לקיים מלי דכתיב ומשלח לא מניו לחיחזיקו וקבלו כתיב בם עוד ואת רוח הטומחה חעביר מן החחן . מה חלינו כן בני ישראל כתיב ביהו"ד חלהיכם חיים כלכם היום . בגה דוד חלבן לחי"ת לא לא חכום בהביטי ל כל מומחין הכה ע"פ פסוקו הוא כי אמחתי כשם הנחון שכיה מפוחפם בדורו מדין זכר לבדכה יהיה" בעשו"ל כ"ה"נחון חהוה" ב"ר יעקב שהיו מרכבי' חוהיה חהומר לחטת כתה וחסידה ק"ק לונדו"ן בביחור נר' בחסכת יומא חהומר לחטת וחשוב מסכיקין בידו חשובה . והניד הנחון הב"ל כי בלא חשובה ושוב אין מסכיקין בידו חשובה . ליה ליח לחתי' מצות ול' חדם מרין לקיים חרי"ג מצות . להומר לחטת וחשוב מסכיקין בידו לעשות חשובה כי חוכרת הוא . לכל לחומר שני פעמים לחטת וחשוב אין מסכיקין וכו' . והוה חוכן והניד נם כן שאנו פי' חין לדיק בחרץ עיקרים כל חרי"ג מצות ולא יחטיא ע"כ : והנה ולחי מרין לחדם לעשות חטת כדי להשלים כל חרי"ג מצות . והנה ולחי לם קיים כל המצות חוי כאות בידו לעשות עבירה לשאר כדי לקיים חשובה . לכל לם הדבה עדיין לח קיים זה חין לו חירוץ . והנה נבי דוד קחמר כגם כי סיה דוד רחוי לחחוחו מעשה חלא כדי להדחות חשובה . ולזה חמר דוד חו לח חכום בסחי חירוץ להדחות חשובה בסכיבוי חל כל חמונין :

ניחוד לדבריהם הנ"ל חלח ככר הלריכני לעיל כחיב בח שבולת תעשה מלחחה נגד הפר הנודר כגרמו בכלל חרוד .

ס"ב עובדות ע' שבל"י

רחה תרחה בחיחוד פרשת חולדות יעקב ע' שב"ו ת"ח כיון לחתמך שעה מחבריה להשוחף נחם לחיל עמיה יעקב כשוחפות כנחם חיהו חכים כל"ח והנחם סיה ערו"ן וגו' חכים ושבודני דיעקב לנבי'הו לי' כלומר ולבני לחסתרין וכו' . ותניק כח להרגן לקדים חנת וקטליה וכו' ע"ש : וכבר הלריכני מיחוד פרשת וישלח ע' ת"ח חקח כחב לי מקר חסר רלוני ביכות בחול"ל ומחן היכו דח יכר כרש דחיכו לי לעיל מד לפתח בקן ולחלילה יכר כרש לי חפתח מחיריה דכתו לבר כם כשבול וכו' ומה כן לית יתן לי כח : הלח הלריכני לעיל סוד לחתון סוד נקודות חפר ליה קחמר בחסכת חולן ישפה עכשו כשם עכ"ה ובחחלה פרשת בראשית ע' קס"ו חיתח ל"ל הכלים דקול ודבור דכנלת סה חינון מסטרח דחלקים מחריס דחינון מחול ונתן כל חד כשום עובדוי כן בני כניסת ע"כ : ול"ב כפ"ה עבירה נורדת עבירה ושחר מכעולים הכחים מה שחון וקלות בסברו ים קשר של בוגדים כשים ומעשים כיחד ויחקנו עונותיהם על עונותם .

ס"ב בחול ע' ל"ב

רחה תרחה בחיחוד פרשת בשלח ע' רל"ג ו"ל ת"ח בשבחת דכני בשל לחיכון וטעמון שנחתו דחוחת ובשחתת חלקה לעילה קוויחי בחתר דקויחת ולחבחיחת על עובדחה דעבדת כל יומל וכתיבן לה על פחקת בגין דבשחתת חלקה ולחסידת על עובדוי דבר נם ועל חלה ולחלה לחקיב פעוליה בגין דהשתח עלה לחקיב בר נש

חלקה ובקב רקיעין וקויחת כיחתר דקויחת ע"כ וכו' ומה יהון ויפחיל כי נחול עוכם חיבוחת ויבכיל כדבעתו כי חיחיון וקלוחות חתר בחוכחת ספתיו כתת בחתלה ולחתר זה מוניח לעומת ע"ל בחלכו ר"ה דף : והנה חבם קניהו בחתלת קודם פ' וידבר תכון כיב"י לחיחית פ' תיוב עולין נ"ב פרשיות דבשל"ן כה"י דיוקה ולזה כך קדכן פיוקבב סעלמו"כן חבל יש עולין כה"י ומלבישין חנ"ת וכן בו' פ' עד חיות

ג"ר דחרם קדמיל מלבישין לח"ם (כי חבם קניהו כפ' תקולי ע' תב"ו ח"ב פתוד וכתו' בקדכלב כד סליק כל' לחתקד"ח כדת וכתי לח כדת כדיקויח כלבו ומחבבה חתעטר כתין סוף הזמן סיהיו דסיהיר חיבבה חלא יהיו בם כלל לחקדי חין דחיבה חבחבת ויקויחת ויהיו לחתן דסיהיר ועל ת כלא קחים וכתי חולקהן דנדקיר' בעלמת דין ובעלמת דלחתי ע"כ : כחוב לבדבי החל"ו ל"ל מו חת כבי ישראל תבון כיון נ' ל"ל לחב"י שבשבי' וכתי יבכשו קלניות הבשי בפס ע"ו בקדק מו לבו עולת תמיד עול"ת נוח' (חב"ניתן) חסד נבוהות כדי לבכניע בוה התולב בשמת בחתעורר בכל בוקר (ו"ל ב"מ מ"ב ויעלה ביחיל ע"ג ת"ח כל עמין עבו"ז דעלמת יהיב לון קב"ה מתנן עלמנין יהיון כתה לחתחר ולבתר חולי כתב חלהכון כתי דכתיב כי כל העתים ילבו חים כפס חלהי"ו ותניהו תוספי דתין ותניחין קדכין גולי וקבלי ומכלקבי לחתעבדין בכוחה עובדין לבים ולחתקבל כ ביחיהון לחתבחבת לישראל וישראל לית לון חוקבלי ולחלה לבנחת לון כפיהון כדת חעבלת דלית ליה חילה וחוקבלי חלה בפומיה וכפומיה מתבר כלה ועל דת חקדי ישראל חעבלת ע"כ וכו' ס"ם : נם סם לבעידוי כחר"ו ל"ל בחיחזו לחר כ' חתיחד פטוס הקטורת וכו על ידי פטוס הקטורת חעבלי ס"ם דקדושה שבתוך קליפות נוגע בעשו"ל חחר כך חיבוחי לחיבוחת מלבות דעשו' וה תכון לבעיר חית החיבוחים ולבחיחתם ותכלול הקדושה שבית בחקדמה : נם סם בכי' פטוס הקטורת חבון כי יש לוערי לבמין מוחין דקטורת וחיבם סוחם דהיבים וכם ב"ם חלבי"ם ולכל חלבי"ם ק"ן נהופי הבי ס"ם חבים ושורם ס' לוחית נו' סם"ה - נם סם(ופס"ן) חלב"י נ"חבו סם"ה חך הב' חבים יחיבים סם קוד לבבוחים כה"י דבוכה - ולכן הין מקדיבין לוחתם ב"י וכוחבל מיכה חלח חפבין כדי לקיים חוחם בקד מן הדבה הבה סם קוד ל"ם הבוה עם הקדושה החיחה לוחם בכוד לוח חקדוף כמוח סהם ל"ח נם רומיים לו' חלבים דעיחה ול' לחוחיים לחבכחה ובינה הדי ו"ח נחי' שבחלו כבוחה ויחעלה על ידי קטורת (ול"ל טעם שהין פוחקין דק עד חיחוד ע"ל דף קם"ח ע"ב בסוהר ס' לבעין המחקות דיכים וחפם קניהו והב' דיבים ס"ך וס"ר וכם נחתקים ע"י לעיסת פניים שחתפרדים חלו חלבו וחתוחתקים וכו' ע"ב - ולבחור זה כחן פחוני הקטורת ליחתק הדיבים של נ' חלב"ם ובכ"ל כי חו חין לחיחה לפ"ח ויחתבטלין לכן הין פוחקין דק עד חיחוד לחתק הדיבים כיבו חיטה כדי לחתק ולהפריד לפחרוני דקיס עד חיחוד לחתק הדיבים כי חו חין לחיחה לפטורת חחרת . ולחר כן סיהיו חפלה של ע"כ חבנית"ן נפס לחיחת זה לבעשו תבון להעלות נ"ר דעשי' החיבוני' סיהיה ת חיבונית לבפניית מלבות דיהיה וג' לחיבונית הפניית שלהם יהיו חיבונית לחיבונית ולבנות דיהיה וכו' . בבדק חיחה מקוחן בכח דעשו בכל יד עולה בפח דעשו' פניחותיו ומלבים לחיבונית חסד דעשיה אלו ואלו בפרכין בבית הדבן בכח בפי עולה פניחות הוד דעשי' ולבנים לחיבונית נבוהה דעשי' - הבולה קדם קדמיות בבח ו על ידו חעלה פניחות יסוד דעשי' ולבנים חיבונית ת"ת דעשי' - זכחי שלמי נבור בבח ו על ידו עולה פניחי' קו ימין של מלבות דעשי' ולבנים חיבונית בפח דעשי' . התורה ולי מיר בבח ו על פניחי' קו שמחלית של מלבות דעשי' ולבנים חיבונית הוד דעשי' . שלמים קדמים קליס בבח ו על עולה פניחי' קו חחבעי דלבות דעשי' ולבנים חיבונית יסוד דעשי' - הבכור והמעשר בבח ו על עולה חיות הקליפות שעלו בפטוס הקטורת ונעשו חיבוני' מלבות דעשי' ע"כ . כי חו נקראו חניים ע"ל דף ע"ו ע"ב יסוד פטוס הקטורת . ול"ב הוח ולכל בעשה על ידי דבור וכבוחה ולכל כדי לבער קוים מן הכרם כי בדוק חלהינו שכרקעו לבבודו וכתיב בחיחית בשביל ישראל שנקראו בחיחית . לכל יש להעלין בער הרשעים הללו שהם חיבם מבני ישראל רק הם עבדוניה בין ישראל וכם ישראל בחוחם בחיבם שעשה עבה בת לל בכר לשות דשעה וכחו וכם חחוד שבבעשה יחיר מעבבין בעלותה עבד רם לישראל חחוחין דעש"ו ונם עליהם נחתר וכחוחד בשעים רמה' . לזה יהיה ת' יחתיק מקטוח פרשעים ויקוייש בהם ו"י עליהם יחיו -

ולחתן

נמ׳ בפ׳ במה מדליקין דף כ״א ע״ב

ולית טעם לפלוגתא ב״ש סבר בכל יום פוחת והולך וב״ה סבר בכל יום מוסיף והולך ודאי איתא בפ׳ במה מדליקין דף כ״א ע״ב ת״ר מצות חנוכה נר איש וביתו והמהדרין נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין ב״ש אומרי׳ יום ראשון מדליק ח׳ מכאן ואילך פוחת והולך וב״ה אומרים יום ראשון מדליק א׳ מכאן ואילך מוסיף והולך וכו׳. ודאי יש בגמרא אית׳ טעם לפלוגתא °אית במס׳ עירובין דף י״ג א״ר אבא אמר שמואל

נמרא מסכת עירובין דף יג

שלשה שנים נחלקו ב״ש וב״ה הללו אומרי׳ הלכה כמותינו והללו אומרים הלכה כמותינו יצאה בת קול ואמר להם אלו ואלו דברי אלהי׳ חיים הן והלכה כבית הלל ופריך בגמ׳ וכי מאחר דאלו ואלו דברי אלהי׳ חיים הם מה זכו בית הלל לקבו׳ הלכה כמותן ומשני מפני שנוחין הן ועלובין הן ע״כ. וקשה וכי בשביל שהן עלובין בשביל זה יפסקו הלכה כמותן ועוד קשה הלא איתא בפ׳ הזהב דף נ״ט בפלוגת׳ דר״א ורבנן שאמ׳ להם מן השמים יוכיחו יצאה בת קול ואמר להם מה לכם אצל ר׳ אליעזר שהלכה כמותו בכל מקום עמד ר׳ יהושע על רגליו ואמר לא בשמים היא מאי לא בשמים א״ר ירמי׳ אין אנו משגיחין בבת קול ע״כ. וא״כ מאי הועיל שיצא בת קול שהלכה כבית הלל ודאי זו הקושי׳ אינו כ״כ הלא שם בפר׳ הזהב מסיק לא בשמים שכבר כתבה תורה אחרי רבים להטות לאפוקי נבי ב״ש וב״ה קאמר בגמ׳ ב״ה רובא רק דאי׳ במס׳ יבמות דף י״ד איכא מ״ד עשו ב״ש כדבריהם דהא ב״ה רובא ואיכא מ״ד לא עשו דכי אזלינן בתר רוב׳ ה״מ היכי דכי הדדי נינהו הכא ב״ש מחדדי טפי ע״כ אית׳ ב״י

בילקוט חדש ערך בריאת עולם סימן ו׳

מאמרות הוכא °בילקוט חדש ערך בריאת עולם סי׳ ו׳ העולם נברא בתשרי והוא כי בתחלה עלה במחשבה לברוא את העולם במדה״ד ונכנסו האותיו׳ למפרע והוא תשר דכל למפרע הוא דין ראה שאין העול׳ מתקיים צירוף עמהם אותיות של רחמים והם א״ב בטל הקב״ה מן האותיו׳ כסדרן שהם א״ב ומן אותיות למפרע שהם תשר ושיתף בהם י׳ שמו של הקב״ה ונעשה בראשית ע״כ. אית׳ כדברי רז״ל נעשה אדם במי נמלך במלאכות העולם והם שמאי והלל כי שמאי הי׳ מנד הדין ולכך הי׳ שמאי מחדדי טפי כי כל חידוד הוא מנד חיים אש התור׳ ע״ל דף קס״נ

מאמר בפרשת בראשי׳ ע׳ כ״א

ע״נ ואורייתא קא מרתחי לי׳ וכו׳ ע״ש. °וכפ׳ בראשית ע׳ כ״א מחלוקת דאתתקן כגוונא דלעילא וסליק ולא נחית ואתקיים באורח מישר מחלוקת דשמאי והלל וקב״ה אפריש בנייהו ואסכים לון (היינו כנ״ל יצא בת קול ואמר אלו ואלו דברי אלהים חיים) ודא הוא מחלוק׳ לשם שמי׳ ושמים אפריש מחלוקת (כי הוא בסוד תפארת שכולל א״ש ומים) ועל מחלוקת דא אתקיים עלמא וכו׳. וכרוא דא מחלוקת דשמאי והלל דתורה שבעל פה עאלת בנשימו (פ״א ברחימו) נבי תורה שבכתב והוו בקיומא שלים ע״כ. וכנ״ל בדף קס״א א״כ הי׳ ב״ש מנד גבורה וא״כ לפי דברינו הוא תשר״ק אבל לפ״ד ב״ה שהוא כנד חסד הם אותיו׳ דרך ישר אבנ״ד ובהיות שראה הקב״ה שאין עולם מתקיים לברא את העול׳ ע״פ מדה״ד היינו דרך תשר״ק צירוף עמהם א״ב דרך פשוטה שהם מנד חסד ולפי זה יצא בת קול ואמר אלו ואלו דברי אלהים חיים כי הלא הקב״ה צירוף שניהם וכנ״ל רק בהיות דכתיב ורב חסד מטה כלפי חסד לכך נפסק הלכה כבית הלל ולכך קאמר מפני שנוחין הן היינו סוד חסד ואם כן לדברי ב״ה הוא דרך ישר היינו א״ב כסדרן אם כן בכל פעם מוסיף והולך מן א׳ עד ת׳ אבל ב״ש שהוא מנד הדין ואותיות הם למפרע דרך תשר״ק ואותיות דרך תשר״ק הם פוחת והולך לכך ב״ש סבר בכל יום פוחת והולך וב״ה סבר כל יום מוסיף והולך ובספר שחיבר הגאון בעל נחלת בנימין במצוה קט״ו דהתורה היא כתובה בשמים דרך תשר״ק ולמטה נמצא דרך אבג״ד כמבואר בגיוני בסוד תתהפך כחומר חותם ומה״ט כל מצוה שבתורה כתובה למעלה בהיפוך ממה שהיא כתובה למטה ולכך אף על פי שהללו אוסרין והללו מתירין הללו מטמאין והללו מטהרין אלו ואלו דברי אלהים חיים דבאמת למעלה בשמים לפני הקדוש ברוך הוא דרך אור חוזר סדר תשר״ק ואותנו דיבר דרך א״ב ולכך שניהם דברי אלהים חיים דשניהם נדקו אחד מנד אור ישר וא׳ מנד אור חוזר עד כאן ודפח״ח. ובהיות שכתבתי לעיל שהלך יעקב בעקימו עם עשו שהוא סוד נחש אתרץ איזה פסוקים במאמר פרשת תולדות ויהי כי זקן יצחק ויקרא את עשו בנו הגדול ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי ועתה שא נא כליך וגו׳. בעבור

פי׳ פסוקים בפר׳ תולדות

תברכך נפשי בטרם אמות ורבקה שומעת בדבר יצחק אל עשו בנו וגו׳. ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך וגו׳. ועתה בני שמע בקולי וגו׳. ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידים ידי עשו וגו׳. ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת וגו׳. ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב

ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו בא וגו׳ ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת היא ברכני גם אני אבי ע״כ. וקשה דאשונה לתרץ מאי מדייק כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא וגו׳ ועשו בא וגו׳. איתא בפרק יש נוחלין דף

נמ׳ ב׳ יש נוחלי׳ דף קי״ד

קי״ד ע״א זה לשונו אתמר קנין עד איזה זמן רבה אמר כל זמן שיושבין. רב יוסף אמר כל זמן שעסוקין באותו ענין. ופי׳ רש״י קנין עד איזה יכול לחזור בין במתנת בריא בין במתנת שכיב מרע במקנת דאית ביה קנין וקבעי עד איזה יכול לחזור מקנייתו ולבטלו דהא לא גמר ומקני מייד אלא לדעת לקיים בו תנאים שיפרש אחרי כן או אם ירצה לחזור בו מייד שיוכל לחזור דקים לנו לרבנן דאדעתא דהכי מקני אינש שיתן לבו אחרי כן וקאמר כל זמן שיושבין דאדעתא דהכי מקני ליה על מנת שאם לא יחזור בו באותו מעמד. אבל אם יחזור בו יבטל באותו ענין של אותו מתנה ע״כ: ולזה יעקב בא במרמה ולקח הברכות. ולז״ק קרא ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא היינו לדברי שניהם. ואחר כך בא עשו והשיב לו בא אחיך במרמה כתרגו׳ בחכמתא ויקח ברכתך. והנה כאשר שמע עשו זה אמר לאביו הברכה אחת היא וגו׳ כי מאחר שאתה מדמה בה לדין קנין הלא ברכה זו הי׳ כדין שכיב מרע וגבי שכיב מרע אין צריך קנין אם לא מתנה במקצת לכך אמר אם כן הברכה אחת וגו׳. דעל כרחך יש לך עוד ברכני גם אני:

והנה אית׳ בס׳ הדברי׳ דיעקב מזוג מים ביין לכך כתיב ויבא לו יין וישת מים תחתיו מדכ״א כמו״ה ע״ל דף ק״ב ע״א בשורה י״א ויבא לו יין וישת דאחרוני׳ מיא בהדא יין וכו׳ ע״ש והנה שם האריכתי ע״פ סוד אבל לפי פשוטו כי הנה שמעתי בבחרותי מן מ״ו הגאון כשיא שלים מאור הגולה מהור״ר יצחק במהור״ר אברהם שהי׳ אמותי בק״ק פוזנן בביאו׳ פי׳ הפסוקי׳ ויאמר יעקב אל רבקה אמו אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה והגיד מ״ו בתוך שאר חדושי התורה כי יעקב הי׳ מתיירא שיסבור באיות שהוא עשו ויברך אותו ברכת עשו ולזה אמר והייתי בעיניו כמתעתע כמו עשו והבאתי עלי הברכה שלו קללה ולא ברכה עכ״ד מ״ו. והנה איתא במס׳ ערובין דף

נמ׳ במסכת ערובין דף ס׳

כ״ד רבא בריה דרב יוסף בר חמא הוה ליה מלתא לרב בהדיה כי מטא מעלי׳ יומא דכפורי אמר איזיל ואפייסיה ליה אזיל אשכחיה לשמעי׳ דקא מזיג ליה א״ל הב לי ואמזגיה אנא יהיב ליה מזגיה כד טעמיה אמר דמי האי מזגא למזגא דרבא בריה דרב יוסף בר חמא אמר ליה אנא הוא ופי׳ רש״י מזוג בעיא רב יוסף סגי נהור הוה ולא ראהו והכירו בטעם היין שהוא מזגו לפי שהיה מכיר רב יוסף במזגו של רבא ומתחלה שהיה בקי ליתן מים במדה ע״כ. וא״כ כאן גבי יצחק ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות וכמעשה הנ״ל. והנה יעקב היה מתיירא כנ״ל דלמא באיות יסבור שהוא עשו וכנ״ל. לכך להוכיח מטעות ויבא לו יין וכנ״ל שמזג מים ביין וישת ומכח זה יהיה יודע שלאו עשו ויברך ברכה הראוי ליעקב:

נמ׳ ילקוט בהושע

לתרץ מדרש ילקוט הושע סימן י״ד שנאמר שובה ישראל עד ה׳ אלהיך וגו׳ אומרים ישראל אם אנו עושין תשובה מי מעיד עלינו וגו׳ והוא תמוה. נראה לעניות דעתי כי איתא בפרק השותפין דף ט״ו זה לשונו על דעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל וגו׳ אמר רבא ביקש איוב לפטור את העולם כולו מן הדין אמר רבונו של עולם בראת שור פרסותיו

נמ׳ פ״ק ב״ב דף טז

סדוקות בראת גן עדן בראת גיהנם בראת צדיקים בראת רשעים מי מעכב על ידך ומאי אהדרו לו חביריו ברא הקדוש ברוך הוא ברא יצר הרע ברא תבלין תורה ופירש רש״י לפטור את כל העולם מדינו של הקדוש ברוך הוא לומר שאנוסים הם על ידי הקדוש ברוך הוא שברא יצר הרע בראת צדיקים על ידי יצר טוב בראת רשעים על ידי יצר הרע. לפיכך אין מציל מידך. כי מי מעכב אנוסים הם החוטאים ע״כ. דקשה מאי קשה לרבא דקאמר ביקש איוב לפטור את כל העולם מדינו של הקדוש ברוך הוא. אבל נראה לעניות דעתי כי איתא במסכת ברכות דף ל״א זה לשונו. אמר רבי אליעזר אליהו הטיח דברים כלפי מעלה שנאמר ואתה הסיבות את לבם אחורנית וגו׳. אמר רבי שמואל בר רבי יצחק מנלן

מנלן שחזר הקב"ה והודה לאליהו שכ' ואשר הרעותי ופי' רש"י אני גרמתי להם שבראתי יצה"ר ע"כ · א"כ לפי זה יהא התערומות על איוב הלא גם אליהו דיבר והודה לו הקב"ה אבל נלע"ד כי שם קאמר אמר רבי חמא בר חנינא אלמלא שלש מקראות הללו נתמוטטו רגליהם של שונאי ישראל חד דכתיב ואשר הרעותי וחד דכתיב הנה כחומר ביד היוצר כן אתם בידי ופירש רש"י אלמלא שלש מקראות אלו שמעידין שיש ביד הקב"ה לתקן יצרנו ולהסיר יצה"ר ממנו נתמוטטו רגלינו במשפט אבל עכשיו יש לנו פתחון פה שהוא גרם שברא יצה"ר וכתב בחידושי אגדות דודאי אין זה טענה אמיתית במשפט שהרי נתנה הבחירה לאדם וכדאיתא בראתי יצה"ר בראתי תורה תבלין דאל"כ מי הותרה הרצועה ואין כאן עונש ושכר אבל כדי לזכות נתנה הבחירה לאדם שיכנע יצה"ר ויזכה ליום הדין אלא דה"ק דיש לנו פתחון פה וטענה קצת במשפט שלא יתמוטטו לגמרי במשפט על שבראת יצה"ר שגורם לנו עוונות וחטאי' וראוי להיות זוכין בדין ולא יתמוטטו לגמרי והיינו שהודה והסכי' לזה לדברי אליהו שלא יתמוטטו לגמרי ע"י טענה זו ומ"מ קאמר שהטיח דברים כלפי מעלה שהרי טענה זו איננה אמיתית שיהיו פטורין לגמרי מן הדין כיון דניתן להם הבחירה היה להם לכוף את יצרן ע"כ · ואם כן שפיר קאמר רבא כי יקשה לך התערומות על איוב על דעתך כי לא ארשע שלא גם אליהו דיבר כנ"ל והסכים הקב"ה על ידו לזה קאמר רבא ביקש איוב לפטור את העולם כולו מן הדין ולזה יש תערומות על איוב כי הא דהסכים הקב"ה היינו שלא יתמוטטו לגמרי במשפט אבל לא לפטור לגמרי אבל על איוב קאמ' ביקש לפטור את כל העול' כולו מהדין ואם כן יש תערומות על איוב וזהו לפענ"ד פירש הפסוקי' שובה ישראל עד ה' אלהיך כי כשלת בעונך קחו עמכם דברים ושובו אל ה' ואמרו אליו כל תשא עון עד כאן · דקשה מאי קאמ' קחו עמכם דברים איזה דברים אבל הקדמנו כי אליהו הטיח דברים כלפי מעלה אבל דברים לבד איננו טענה אמיתית לזה קאמר קחו עמכם דברים הנ"ל וגם שובו אל ה' ואז אמרו אליו כל תשא עון והנה איתא בגמ' דכתובות פרק נערה דף נ"א ע"ב אמר אבוה דשמואל אשת ישראל שנאנסה אסורה לבעלה חיישינן שמא תחלתה באונס וסופה ברצון וכו' ופליגא דרבא דאמר רבא כל שתחלתה באונס וסופה ברצון אפילו היא אומרת הניחו לו · שאלמלא לא נזקק לה היא שוכרתו מותרת מ"ט יצר אלבשה ופי' רש"י דגם זה אונס ע"כ · אם כן לדברי רבא ע"י יצה"ר אף שסופו ברצון מותרת והוא אזיל לשטתו שפי' על דעתך כי לא ארשע שבקש איוב לפטור את כל העולם כולו מן הדין כי אנוסים הם החוטאים והנה איתא בגמרא שאמרו ישראל אשה שגרשה בעלה כלום יש זה על זה והשיב הקב"ה איה ספר כריתות וכמבואר בדרז"ל שהקב"ה דימה אותנו כאילו אנו נושא אשתו וכשהגלנו בין האומות יש לנו דין אשה השבויה שבעלה ואיתא בכתובות דף כ"ז א"ר זכרי' בן הקצב המעון הזה לא זזה ידה מתוך ידי משעה שנכנסו גוים לירושלים עד שיצאו אמרו לו אין אדם מעיד על עצמו ע"כ · ונכתב זה פסק בטור א"ה סימן ז' ז"ל אין הבעל נאמן להעיד באשתו השבויה שלא נטמאה שאין אדם מעיד לעצמו ע"כ · וא"כ לפי זה דאיתא בגמ' כל מקום שגלו ישראל שכינה עמהם אין יכול הקב"ה להעיד על ישראל שלא נטמאו · אבל הקדמנו פלוגת' אבוה דשמואל ורבא לדברי שמואל אשת ישראל שנאנסה אסורה לבעלה דחיישינן שמא תחלתה באונס וסופה ברצון · ואם כן לדבריו צריך עדות :

אבל לדברי רבא דסבר כל שתחלתה באונס וסופה ברצון מותרת מ"ט יצר אלבשה וגם זהו אונס · ואם כן אין צריך לעדות דאף שנטמאה מותרת לבעלה · והנה הקדמנו כי רבא אזיל לשטתו דפי' על דעתך כי לא ארשע כי בקש איוב לפטור את כל העולם מן הדין כי אנוסי' וא"כ אונס דיצר' פטרי' ואינו צריך תשובה ולזה אמרו ישראל להקב"ה כשאמר להם שובה ישראל שיעשו תשובה א"כ טענת אנוסי' איננו טענה כי אין הלכה כרבא גבי תחלתה באונס וסופה ברצון ואשתו אסורה ולזה אמרו מי מעיד עלינו כי בשלמא קודם שצוה הקב"ה שיעשו תשובה היו סוברים דהלכה כרבא דאמר אשתו מותרת מ"ט יצר אלבשה וגם זה אונס וא"כ יכול לפטור את כולם מן הדין וא"כ אין צריך להעיד דאף אם נטמאה מותרת מ"ט יצר אלבשה אבל עכשיו שאתה אומר שובה שיעשו תשובה א"כ אין טענת אונס טענה כי הלכה כאבוה דשמואל דאמר אשת ישראל שנאנסה אסור' וא"כ צריך לעדו' וזהו מי מעיד עלינו כי הקב"ה נוגע שאיננו מעיד על אשתו · וזהו לפענ"ד פי'

שאנו אומרים על

על חטא שחטאנו לפניך באונס וברצון דקשה הלא אונס רחמנא פטריה אבל לפי מה שהקדמנו כי אליבא דאבוה דשמואל דאמר אשת ישראל שנאנסה אסורה חיישינן שמא תחלתה באונס וסופה ברצון ודלא כרבא דאמר אף שסופו ברצון מותרת משום דיצר אלבשה ולזה אנו אומרים על חטא שחטאנו לפניך באונס וברצון כדברי אבוה דשמואל והנה התוספות הקשו שם כד"ה אשתו אסורה אין להקשו' אסתר דהוית שרי למרדכי ואשכי דצדקת גמורה היתה עד כאן · ר"ל שהיה יודעת שהיא באונס מתחלה ועד סוף עד כאן · ואם כן לדברי אבוה דשמואל אם היא צדקת גמורה אינו שייך לומר תחלתה באונס וסופו ברצון ואם כן לפי זה איך אנו אומרין על חטא שחטאנו לפניך באונס וברצון ואמאי לא טענו ישראל כי אנוסים אנחנו מתחלה ועד סוף כמו גבי אסתר דאמרינן דצדקת גמורה היתה לזה אנו אומרים אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתינו ואל תתעלם מתחינתינו שאין אנו עזי פנים לומר לפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו כי אבל אנחנו חטאנו · ובזה יתורץ גמרא במסכת יומא דף פ"ו ע"ב אמר רבי יוסי הגלילי גדולה תשובה שמביאה גאולה שנאמר ובא לציון גואל ולשבי פשע מ"ט ובא לציון גואל משום ולשבי פשע עד כאן · דקשה למה באמת דוקא על ידי תשובה יגאל אותנו הקדוש ברוך הוא אבל לפ"ד א"ש כי הקדמנו כי הקדוש ברוך הוא דימה אותנו כאלו אנחנו אשתו ואיתא בכתובות דף נ"א במשנה לא כתב לה אם תשתבאי אפרקינך ואותביניך לי לאנתו ובכהנת אהדרינך למדינתך חייב שהוא תנאי ב"ד נשבית חייב לפדותה וקאמר בגמרא אמר אביי אלמנה לכה"ג חייב לפדותה שאני קורא בה ובכהנת אהדרינך למדינתך מגורשת ונתינה לישראל אינו חייב לפדותה רבא אמר כל איסור שביי גורם לה חייב לפדותה איסור דבר אחר גורם לה אינו חייב לפדותה ע"כ · אית' במדרש ילקוט בפ' האזינו ז"ל עתידה שתאמר לפניו רבש"ע כבר כתבתי הן ישלח איש את אשתו והיתה לאיש אחר הישוב אליה עוד ע"כ · א"כ דימה כאילו ישראל נותן להם שטר גירושין ונשאת לאחר שאסורה לבעלה וא"כ לפי שהקב"ה דימה אותנו כאלו אנחנו אשתו של הקב"ה וע"פ הדין חייב הבעל לפדותה אם נשבית היינו אם הי' האיסור מצד שהיא שבויה אבל מאחר שאיסור ד"א גרם היינו כדין אשת איש אשר ישלח את אשתו והיתה לאיש אחר א"כ אין הקב"ה מחוייב לגאול אותנו מן האומות כדין בעל שחייב לפדותה · איתא בפ' יום הכפורים דף פ"ו א"ר יוחנן גדולה תשובה שדוחה את לא תעשה שבתורה שנ' הן ישלח איש את אשתו והלכה מאתו והיתה לאיש אחר הישוב אליו עוד ושובו אלי נאם ה' · וכתב בחידושי אגדות ז"ל גדולה תשובה שדוחה את ל"ת שבתורה · דמסיים בקרא ושובו אלי נאם ה' דמשמע שתשובה עשה לו בעצמו כמו שהיתה אשה אצלו מקודם שסרחה וגירושי' וכו' ע"ש וא"כ ע"י התשוב' שדוח' ל"ת אף שאנחנו יש דין הן ישלח איש את אשתו והלכ' מאתו והיתה לאיש אחר אעפ"כ כשאנחנו עושין תשובה דאתי עשה ודוחה לא תעשה ויהיו אנחנו מותרים וא"כ אם יהיו מותרים א"כ חל החיוב על הקב"ה שיפדה אותנו כדין בעל לאשתו ולזה קאמר רבי יוחנן גדולה תשובה שמביאה גאולה וכו' כי על ידי התשובה יהיו אנחנו מותרים להקב"ה ואז חל חיוב שהקב"ה מחוייב אותנו לפדות :

ובזה יתורץ פסוק בתהלים ז"ל סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר פדות שלח לעמו ע"כ ולפ"ד א"ש כי הקדמנו שע"י תשובה דוחה עשה את לא תעשה ואז אנחנו מותרים להקב"ה ומחוייב לפדות אותנו · איתא במסכת יבמות דף ד' עשה דדחי את לא תעשה מנלן דכתיב לא תלבש שעטנז גדילים תעשה לך וא"ר אלעזר סמוכים מן התורה מנין שנ' סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר ע"כ: א"כ שפיר קאמר קרא סמוכים לעד לעולם עשויים באמת וישר · ומכח זה נלמד דעשה דוחה לא תעשה ואם כן אנחנו מותרים להקב"ה · והוא מחוייב אותנו לפדות · ולזה קאמר קרא סמוכים לעד וגו' פדות שלח לעמו וגו' · ועפ"י שיטה זו יתורץ גמ' ביום' ברכות דף כ' זה לשונו אמר ליה רב פפא לאביי מ"ש ראשונים דמתרחיש להו ניסא ומ"ש אנן דלא מתרחיש לן ניסא אי משום תנויי וכו' · ואלו רב יהוד' כי הוה שליף חד מסאני אתי מטרא ואנן קא מצערינן נפשין ומצוח קא צוחינן וליכא דמשגח בן · אמר ליה קמאי הוו מסרי נפשייהו אקדושת השם אנן לא מסרי נפשייהו אקדושת השם וכו' · ועל פי זה יתורץ גם כן מזמור בתהלים סימן מ"ד זה לשונו אלהים באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פועל פעלת בימיהם בימי קדם אתה

ידך

ידך נויס הזורעת וגו' כי הושעתנו מצרינו וגו' לך ונתת ובלילינו ולא
תצא בנפשותינו וגו' • כל זאת בחתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו
בבריתך ונו' כי היום כליתני נגדי ובשבת אני כאתני מקול מחרף
וגו' • ואם בחמה אכלתיהו ובשרם כפיהו בלחל ור הלא הלקים ישקוד
ואת וגו' • כי עליך הורגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה וגו' • לשם
עניך תסגיר וגו' • קומה שוחתה לנו ופדינו למען חסדך ויתיך בזעיר
פרשת כי תצא ע"ב ל"ו ועל"ז בחריפות ופס תוכן הדברים הקב"ה
הוציא את ישראל ממצרים בנסים ובכשלותות היינו חשוב דוחתו ולפיו
קדישין תצא" כ"ב וכל וכו' ע"ב • ולפ"ז אתמיהל אותנו כלשון
בעלה בתובתך בתחלה שעשה לי"ב חודש שהיה הקב"ה ליתנים כי
נותנין לבתולה ואין ל"ב חודש עכשיו אלא תמוהו שכתב הטעם שהתנדרו
נוטניהו. ביום שהוא דמוקדו לחשתו על הקב"ה שדיבה בתבק לכך נכנסו
כדיוה ותיב"ב לפ"ד ל"ב ר"ח כי הקדושה כי הבעל חייב לפדות אין הבני"ן
אינה תם היה ראוי לבעלה ולבך בתנדרים שהיו ישראל ולפיו קדישין
חיוב היה על הקדוש לפיך אוה לפדות את ישראל והבה לתת בתובת
יתוכות דף כ"ו ל"ל בתחם שתתבטח בידי נויס על ידי תיוון מותרת
לבעלה על ידי בשמות לקוראה לבעלה ובתבו התוספות היינו לפיו
לבעלה ישראל לחיישין שמא בתרבית כדי לחכת תן אלא ההבנוסה
וכו' • והקשו תוספות וה"ת בשמות ליתתו לקודם לבן שכתב
בפרשתם כדיוק שכל מכולהן נכי כל שבשלות בדרכיהי בתבל
להנזון תלה וכ"ל להכת חייסין על כל ר' שמא תיכה בשמה ותצילו
גדלת בשמה שמא תיכה עד לפן • ולפ"ד לפיהוא בדיוק בדים
תביבתא דפס ד"ל דף ר' ותפכבה ולילך בהנו פס לכנום בפלוני ולא
תיהי תכתיב כיום ופריך תיו תכבה לילוחא לתודוי בתולה שאלת
ליום הכביני תכרת בכנו לנעדי נעקבו לפי דכת לתודוי בתולה
כשאין ליום הכביני תבעל להנזון תלה תי תכבה תוכם הוא
ופשני פשוט לתיכת בשמות דשכון בפשיהו לקטלה ותתיין לידי
תכבה ולידעת לה לתוכם שלית ומשני תיכת פיוכות ותיכת בתבות
ופירש רשי לתיכת פיוכות דתי ווקלינין עליהיהו עבדו בהיכון ולפתרות
על בעליהן כ"ב • והה לפי זה קדושי תפרי בפשיהו על ק"ם כדין
הוא דיש"ב הקב"ה בנים כדין שנוע' דתותיהן הן לבעל דפס לילך רמן
כלל כי טלה יתכון בפשיהו לקדושת פס רק לפי מה שהקטו תיום'
נס היום בשנועות יהי מותדין ומעת תבתות הוו שבני בפשיהו •
ולתוכ דקדושי שפרי בפשיהו ניתת נס היום לכל לפי תירון תיום'
בשאר תפס דקדושי הוו בולתי שפרי בפשיהו על ק"ם מה שתיכו
כן עכשיו כי אלילו בדתות בשנועה שתא תיכ' • ובזה יבולתו
בפכוקים בקושי' בענ' דשתל רב בפת לתבני • וקושי' התוספות
זת תיבין בו"ל תלבים בתיכו שתעבו תבתיכו ספרו לנו בשובל בעלת
ביתי קדם לת ושתת וגו' כ"ל וכי תיתת לשתל תבן פרות ותפורי
על בעל שהוא הקב"ה שתיכו חייב לעשות נסים ולעדות • ולזה
קלישל ושבת בכי בשתבו ר"ל כי תבתיכו בשנועות ולא פרות תכל
לשתל כתיבין בתוספות שהקשה בשנועות לשתבו הקודם לבן שפרו
בפשיהו ותיבו בתוספות דהכת תייסין על כל ר' שמא תיכה בשנועה
ותפילו בדתית בשנועה שמא תיכה ותם כן תוזרים ובשת פני
בשתבו תם כן ותכתו בשנועים שמא תיכה לזה בזוזרים שלת תלבים
יתקר' ואת כי עליך הרגנו כל היום נחשבנו כצאן טבחה תם כן תיכה
שיך לשיחר שמא בתבדית כדי לעשות תן אלא תרגה ותם כן תחכת
מוזרים לתקדוש בדיוק פוק כדין בשנועות נזוזרות לכך קוזה שזרתה
לנו ופדינו וכשיזה זו יש לזשר בשנועה שתיר הבניה על
בתלה' תכם שלכתיכם ולא בכסף תנאלתו כי שם ק"ב בכתובו'
בשבת והיו תבקשין תיכה עד שהיה בדיוים פעם לשעה פוזה
תכלן ותילך רשי תיו פוזה ופירש רשי תיו פוזה ללא תקשו
לה דבבן ללא תי פדיון וכתבו התוספות ז"ל משמע תתן ביל"ש
דיש בשבת פעם אחת שתיהו פוזה בלל עד כלן • והכה לשמו
בשלות תיר זוזה שהלל בלות הדבישת ותם כן תיהו צריך לבזוזת בלל
לבל הטעם לתיתת כי פעם לתשובה צריך לבזוזת עד שהיה בדיוים
ולבן תיהו צריך לבזוזת בפעם אחת שיוניח ממון על זה לזה
לתיתר תבם בתבלתם ולא בכסף תנאלתו ותם כן לבזוזת תפילו
בתיה פעמים ובזה יש לישראל שלדש לילקוט פרשת בשלח
ויבואו להם תומה שירד ממילא ויאור לבניו הבמ"ע לת שבחו
ישראל ע"י בתעדים ותתת עוזה להם נסים וכו' ומשניע
קולו לשר של יום ונתעלת עליהם תיהה ופיקח לבטשיעו תיוד השיר
להם הקב"ה שזוזה שבשלם וכו' לשתיהו עבדותיו ולבלי לת שבחותיו •
פלא תעתיד הבירוך ותיתך השעבוד ותת דן שזוע בתיוד ותזכם בדינך

הלכות פורים :

לשם יחוד קב״ה ושכינתיה : איתא בגמרא דף ט״ו ותלבש אסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה א״ר אלעזר א״ר חנינא מלמד שלבשה רוח הקדש ע״כ : והנה איתא °במאמר פרשת כי תשא ע׳ תקל״ג ורבנן מוקדי מתניתין מטרוניתא אתער ביה ומלכותו בכל משלה כתר דא עלבשת שליט׳ אסתר על אחשורוש ואוקמו׳ ואתמר בהו והדום בשונאיהם ואי תימא דאתייחד עמה אף על גב דהוו בביתא חדא ח״ו אלא כגוונא דיוסף דאתמר ביה ותפש בבגדו אבלו ולא לבושו אלא בגדו לישנא מהבוגדים בגדו והכא סתרא דכרכא וכנ״ד אסתר לישנא דסתרא אתה סתר לי שכינתא אסתירה לה מאחשורוש (והו פירש בפרק שלוח הקן אסתר מן התורה מנין ר״ל דכאן קאמר וכנ״ד אסתר לישנ׳ דסתרא אתה סתר לי וכנ״ל אבל אסתר מן התור׳ ומנין ר״ל היכן רמוז דשכינתא אסתירה וקאמר ואנכי אסתיר ר״ל את אסתר אנכי אסתיר מאחשורוש) ויתיב ליה שידה באתרהא ואתהדרת איהי בדרועא דמרדכי ומרדכי דהוה ידע שמא מפרש וע״ב לשון · עבד כל דא בחכמתא עד כאן : ורחיתי פירש לזה המאמר כי כל אדם כלול מטוב ורע וכל א׳ כלול מפרצוף שלם (ע״ל דף ע״ו ע״נ שורה ל״א גולמא דעל בר נש דכרסיה מרוכבת כ״ד חיון וכו׳ עיין שם :

והטוב נקרא לבוש והרע נקרא בגד ולכך מביא פסוק ותפש בגדו אבלו ולא לבושו ומסיים הכא סתר׳ דכרכא היינו סוד הנ״ל .

וזהו פי׳ גבי יוסף ותתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי בבגדו דייקא .

ובזה תבין פי׳ הגמ׳ ותלבש אסתר מלכות בגדי מלכות מיבעי ליה .

והשיב ר״א מלמד שלבשה רוח הקדש וא״כ איך כאמר בגדי כי בגד הוא הרע (וזהו פי׳ בכל עת יהיו בגדיך לבנים ר״ל אף חלק הרע יטהר והנה קאמר שם ומרדכי דהוה ידע שמא מפרש עבד כל דא ב בחכמתא ולזה הפריד הבגד שהוא חלק הרע · וזהו פי׳ ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו היינו הרע הפריד מן הטוב וזהו שאמר יעקב אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך זה ונתן לי לחם לאכול ובגד ללבוש עד כאן : ופירש היינו שיהיה הבגד ללבוש שיהפך הבגד שהוא הרע ללבוש שיהיה כולו טוב ועל פי זה תבין °מאמר פרשת שלח לך ע׳ שכ״א אר״ש ודאי ידענא דאתון מלובשין תמן בלבוש יקר דנופא דכיא קדישא אי הכי כגוונא דא בהאי עלמא בר נש דאתחזי בההוא נופא כגוונא דאתון קיימין בההוא עלמא : א״ל מלה דא שאילו קמיה רב מתיבתא וכו׳ ואיהו אמר דהוה בהאי עלמא הכי מכלן דכתיב ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות אתלבשת בההיא דיוקנא דההוא עלמא : מלכות דא רוחא דקודשא דהוה מלכות שמים (היינו כנ״ל דשכינתא אתלבשת באסתר . כי איתא בגמ׳ אסתר ברוח הקדש נאמר כי כל רוח הקדש הוא מגד מלכות) וכד עאלת קמיה ההו׳ רשע פרחה מינה נשמתא לפום שעת׳ · · דמי לבר אלהין · · מלעני המלך בלבוש מלכות לבוש מלכות ודאי דיוקנא דההוא עלמא וע״ד כתיב כי נפל פחד מרדכי עליהם פחד מרדכי ולא פחד אחשורוש · אר״ש כמה מתיקין אלין זכאה חולקי דלא ידענא דצדיקיא בההוא עלמא מתלבשן בלבושא דאקרי לבוש מלכות והכי הוא ודאי א״ל אוריי דנ״ע כשיכו דרוח קודשא איכון ומתלבשין ביה נדיקיא כגוונא דהוו בהאי עלמא ורוח קודשא שראת על רישא דכל חד וחד ואתעטר ליה עטרה וכך הוו למרדכי דכתיב בלבוש מלכות דיוקנא דההוא עלמא ולבתר ועטרת זהב גדולה דא עטרת דשראת על רישיהון דצדיקי׳ בההוא עלמא כד קבילו ישראל אורייתא כגוונא דא כוה עליהון עד דחבו דכתיב בהו ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב אתפשטו מההוא לבושא ·

וכן כתיב ביהושע כהנא רבא הסירו הבגדים הצואים מעליו וכתיב וילבישהו בגדים אלין לבושים דההוא עלמא ומהכא כל ומנא דנופא דהאי עלמא קיימא בקברא בקיומא לא אתלבש רוחא בלבושא דההוא עלמא דכתיב ויסירו הבגדים הצואים מעליו בקדמיתא ולבתר וילבשו בגדים ומלאך י״י עומד דא עטרא דאקרי מלאך י״י דקיימא על רישיהון דצדיקיא ודא איהו עומד על רישא לעילא לכתר דאתלבשן בלבושין דיקר תרין נופין כחדא לא יכלין למיקם כל זמן דהאי קיים רוחא לא מקבלא אחרא אתעבר דא הא אחרא ומיכא מיד דא כפיק ודא עאל כגוונא דיצ״ט ויצ״ר בהאי עלמא לא בעי קב״ה דתרווייהו יקומון כחדא (ומכאן מוכח נמי שיש שני פרצופין אחד דע הנקרא בגדי צואים וא׳ טוב הנקרא לבוש °וכמאמר פרשת וירא אליו ע׳ רס״ט ויעל לוט מצוער וגו׳ · אמר רבי אבהו בא וראה מה כתי׳ ביצ״הר דע לך שאינו מתבטל לעול׳ מבני אדם עד אותו ומנדכתי׳ והסירותי את לב האבן וגו׳ · אף על פי שרואה בני אדם נדונין בניהנם הוא בא וחוזר לו אצל בני אדם הה״ד ויעל לוט מצוער מצערה של גיהנם משם עולה לפתות בני אדם וכו׳ · אמר רבי יהודה בא וראה לעולם אין יצה״ר שולט אלא באילו ב׳ כוחות נפש המתאוה היא הרודפת אחר יצה״ר לעולם דכתיב ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן (כי יצה״ר נקרא זקן וכסיל) נפש המתאוה היא מעוררת האחרת ומפתה אותו עם הגוף להדבק ביצה״ר והיא אומרת לכה נשקה את אבינו ונשכבה עמו מה יש לנו בעה״ז כלך ונרדוף אחר יצה״ר ואחר תשוקת חמדת עה״ז ומה עושות שתיהן ומסכימות להדבק בו מה כתיב ותשקין את אביהן יין מתפשטות להתעורר ליצה״ר באכילה ושתיה וכו׳ · א״ר יצחק מעולם אין יצה״ר מתפתה אלא מתוך אכילה ושתי׳ וכו׳ ע״ש ותבין בזה אסת׳ שרצת׳ שתדא׳ בגד הרע ממנה ותתלב׳ ברוח הקודש׳ לכך גזרה תענית להתענות ג׳ ימים וג׳ לילות · ועיקר לג׳ ימים וג׳ לילות איתא °בפ׳ ויקהל ע׳ שת״ט ויהי יונה במעי הדג ומעוי דדג דא בטן שאול וכו׳ שלשה ימים ושלשה לילות אלין תלת יומין דבר נש בקברא ואתבקעו מעוי לבתר תלתא יומין ההוא טנופא אתהפך על אנפוי ואומר לו טול מה דיהבת בי אכלת ושתית כל יומך ולא יהבת למסכני וכו׳ ע״ש · לזה כדי למרק את האכילה גזרה שלשה ימים :

ואיתא °בפ׳ שופטים ע׳ תקכ״ח כי תצור אל עיר כנין חוביהון סגיאין דחטאן לקמאי את עייבת בדינא ימים רבים אלו רבים תלתא יומין דא כתר דא וכו׳ ומכלן דימים רבים תלתא יומין דכתיב ואשה כי יזוב זוב דמה ימים רבים וכי ימים רבים איכון אלא תלתא יומין דא כתר דא אקרון ימים רבים אוף הכי כי תצור אל עיר ימים רבים תלתא יומין תא ואפקיד לך על בני ביתי לא תשחית את עצה דא ת״ח דאיהו כיומא דאיהו אילנא דחיי את עצה ההוא דיהיב פירא ליומא לאתתובא מן דינא ואוליף לון אורחין דיהבון בה ע״כ : וא״כ מובן טעם אסתר המלכה שהיה רנה להתלבש ברוח הקדש ולסלק מעליה בגד הרע ולכך גזרה להתענות ג׳ ימים הנקראים ימים רבים °איתא בספר תקונים דף י״א ע״ב קם סבא ונטל קורטא בידוי פתח ואמר בוצינא קדישא עד כאן הוה קירטא בידך מכאן ואילך הא איסתליקת בעלאין כטיר גדיוא מאבנין דילה דהא בפגימא דצדיקיא איהי מסתלקת בגלותין דלהון לגבה בעלה ובעובדין דלהון (ע״ל דף קמ״ח ע״נ בשורה ל״נ קום רעיא מהימנא לאתערא ברזין דאורייתא וכו׳ ולאתערה לה לגבי בעלה וכו׳ ע״ש : גם דוק שם דקאמר דמלאכין וכלהו דמתכנשין בהאי חבורא מקננין ביה אמרו כשמתין דמתיבתא עלאה ודאי האי איהו דדרגיה עמודא ד דאמצעיתא דעתיד לאתגלייא בדרא דמשיחא אתגלייא ביה עד כאן וכו׳ עיין שם ·) דהאי אבנא כד נחתת לתתא איהי אבן בחן דעלה אתמר אבן בחן נדיק יבחן וכה נתנשו אבנן וכנ״ד אתמר אבן מאסו הבונים דאינון אבהן וכד נחתת לתתא נחתת כגוונא דא (ה״וה״י) וכד אסתלקת איתמר בה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה כגוונא דא (יהו״ד) (עיין לעיל דף י״ב ע״ב שורה כ״ח אם הוא חסיד יהבין ליה נפש יתירה וכו׳ ע״ש · ותבין מאד מאמר זה גם עיי׳ בדף ל״נ ע״ב בשורה ל׳ במוסף שבת תקנת וכו׳ בה כתנסה אברהם בעשרה נסיונות וכגוונא דכתנסה בה בר נש איהו מחיך ולבתר דקאים בנסיונא דילה איהי איסתלקת ביה לגבי בעלה דאיהו (יהו״ד) בההוא זמנא אסתלק בה בר נש על כל איכון דרגין ומאן דאתנסי בהון בר נש וכד חזא סמאל דיהבין ליה דשו על כל נדיק למהוי ליה נסיון ותוח דאיהו קאים בקיומיה איהו אמר וכל ו״ה איכנ״ו סו״ה ל״י ואי תימא דעל מרדכי א״ל המן ודאי סיון דנגזה דסמאל הוה ליה דביה אתלבש ועשר כתרין תתאין אתלבשו בעשר בנוי ע״ל דף כ״ד ע״א בשורה ד׳ וכגין דקאים בנסיונ׳ יהב לון קב״ה בידיה עא״כו מאן דאתנסה בגין שכינתא בגלותא בגין דכאתין עלה עשר סגולו׳ דשמא דכתר׳ דאינון יו״ד ה״י וא״ו ה״י דאינון ספירין מליין סגולות דסחרין לכתרא עלאה דמלכא ומטרוניתא׳ והאי איהו כתר עלאה דאתמר בי׳ ביום השבת בקדוש׳ כתר יתנו לך י״י אלהינו מאן י״י אלהינו מו״כ ביה מכתירין לעמודא דאמצעיתא דאיהו קדושה ואתמר בה קדושה לך ישלשו ואינון קדוש קדוש קדוש תלת אבהן י״י צבאות מאן צבאות נצח והוד מלא כל דא נדיק בי׳ מלא כל הארץ כבודו דאיהי שכינתא וכו׳ · אמר ההוא סבא בוצינא קדישא יו״ד ה״י וא״ו ה״י איהו עשר אתוון ומושבניה ס״נ כי׳ כטיל נוקמא מן גם רוחא וכו׳ · נכדי סתהין מאמר הנ״ל עיין לעיל דף ו׳ ע״א בשורה כ״ה ניתלס דא כתר על אתוון וכו׳ · באריכות כל הדף ·

Margin notes:

ומ״ש פ׳ כי תשא ע׳ תקל״ג

ז״פ שלח לך ע׳ שכ״א

ומאמר פ׳ וירא ע׳ רס״ט

ומ״פ ויקהל ע׳ שת״ט

מ״פ שופטים ע׳ תקכ״ח

בספר תקונים דף י״א ע״ב

ע"פ כל הנ"ל יבין היטב כמקומות תיקון ך' הוכח בעזרי
שבעה ז"ל ענין הנזירות שהיה ביומי למקרי שמואל שהעלבב
כהיתן לעשות מקיפה ביותר בשביל ההוא קנאה שכבר הקי"ב את
לשתות ומפה שהיה כמקומות בדיומקא אלא לבני שכל עניינו הוא
לעורר קודש בחול טוהרה בקדושה וכשאר שכר שכרך הוא נוצע
לשתות אלא יין בעתים כה חול לתלבב בהיתן נזירות רשות ושפיל
ניהלית על ישראל ע"כ והוה תבין מה דחי בשם תולין מ
מדרכיו ון התורה ויבין דבריהם מה דיוק ותרגום מרי דכיוף
כי אתיף בכל משמטי' ע"ד בתורכיף לעיל דקודם דחורת מתיוכתף
לא הוית חלה כתילבת דעול"ה משטרין טוב שחלב ביע ע"כ ולבן
שתקבל היתן במדבר כי היתן בר חיים בר היתן הרע לייקף שהיה הרע
דעת הדעת טוב ורע לשמוקי מרדכי כי כולו טוב ולכן כי כקר' מרדכי
מדיף דכיף כולו טהור הוא והוא היתן מן התורה מבין שהוא רשע רע
כל' ועקחר דכתיב היתן העץ אשר מויתך לבלתי תכול ממנו חלבת
היינו שהיה היתן מן עץ הדעת טוב' ורע והוא היה הרע שהוא מתחל
אל ל זד ולזה היתן נו"ן ע"ה ואין נו חלה ע"ז ו
ותבין ליתה בראשו הוה לעשות עץ חמשים אמה ותכוך לו שתלו את
היתן על כעון כי הקדמתו כי היתן דומיות שמחל היה דבי תלבת ע"ל
דף ס"ע שורה ל' דקודם דחורת כתיוכתף וכו' ו' תעייפה נדיק ע"ט
בתורת חסדי א' ונדיק ע"ט לשבי רשע ואתן נרס דת ת' תחד
מתמשים וכו' ע"ש לכן הוקרשש ביקש להעניה כית הטומה של שער הכ'
לקליפה ותכתך לו לריעה כי זו בתעורר שער הכ' רביכה תשר אין תחויה
לעומס ס"ת ותלבת היתן וע"פ זה תבין גיר כיום שבהדין דף ס"ת ע"כ
תוחך העובד ע"ז תחך מחלבתה תחך שיולחה אבבי תחר חייב רבת
בחלבה אין לו לית ולא תחר תבי תחר חייב תבת תחויה לה תחייה לית תשתחוה
תשתחוה לחדם כמותך יכול לבם כעבד כהתן ע"ל לית תעבדם והת היתן שיולחה הוה כעבד והבת
כהתן ולית שיולחה ע"כ והבה תוכפו' הקשו שם לתכרי רבת לחיתי לית
השתחוה ומדכתי להתן וי"ל כדתחר כמדרש שהיו עלמים על לבו ת"כ
ומשם קשה לשם וכו' ע"ש תחל ל"ל כי תיתף בם' ושלח ע' שלח
והת עבר לבמיהם ויתחוה תרחה ר' תלעשה פתח כי לית תשתחוה לל
תחר כי י' שתו וכי יעקב דחיהו שלחיו בתן לתתברית תוקלת ם
תשתחוה לך"ה והיהו קדיש לגבי יתיר קיין סגיד להתחוה דשע דעשו
דחיהו משטו לחל תחר והתן דמגיד ליה סגיד לחל תחר לי תיתף
דחיהו תעלה בשבילכת סגיד ליה לאו הכי דהת עשו כחל תפר הוה
ניעקב לית יכעוד להתחוה משטו' ולהתחוה תוקלת כלל תלה כתיב ותחוה
כה לחי תחר שלחו ויתן שלחו וכל תשחוה לך שלחו והת תשתחוה ל
דחיהו לתקדושי' שלם לרשעיב' יכיון דחשיב ליה תשכחת דדוד
תחר לית קלל לכבל חלה תוקוחה לקב"ה תחר כגון דקרת
לי' לחי ותחיב כל דאלו' קלחר כגוותת דת ויתחוו ושתחוו לחיל על לחם
התוה וכי לגביה דכריה סגיד חלה לחתריה דשכיתיה קל כרש
יכעיד חוק הכת והוה עבר לבמיהם ותי והוה דת שכיתי' דהוה חולת
קל' קל כרש ודת היה בחיוני ותחוה יעקב תחר תי הת עיניו
לבעני' לבני' דקב"ה ע"כ והוה תבין מה לית' בקומרה פ' ושלח על
פסוק הכלבי כת תיך תיך שמו ז"ל הכלבי כת תיך תיך ת"ת המן
להמן שיבת להכות חם על כרים ע"כ ולפ"ד ת"ס כי לית' בחדש
לקוטו ויחיהו עבדי תדוש הלבן ונו' למרדכי תדש' תתה עובר
מנות הלבן והלא ככר מינו שהשתחוה לחבירו ע"כ חבל
לפ"ד ת"ס כי עשו והמן היו שניהם שוים כי הי' שלבבם כרם על תחר
וכל"ל חבל לפי מה שהקדמתו כי יעקב כי' השתחוה לאכזיבה ת"ס תין
שום טעמה שיפת תחו להמן וכזה יש לתרץ פסוק בתלה ויהי כחומם
חליו יום יום ולא שתע חליהם ויגידו להמן היעמדו דברי מרדכי כי
אלו יום היהודי כי לית' טעם שחשיית עשלך היה ע"ש
זאת לו כל השנטים השתחוו לעשו חוץ מכיסיו שעדיין לא מלד וח"כ
כי טעמך שתחזו למרדכי מזוא תתה עובר תת התנות הלבן שכבר
השתחוו הלא מרדכי הי' משטו בכיסיו חבל לית' בעת' כיום' מנלה
ים יהודי תלמל מיהודה קלקי נקרא לי' כן יהיה תלמל מכיסיו
קל תתי ת"ס מדכתיב ים יהודי משחע שכל משטו יהודי ותם בת
משטו שהשתחוו תכיסיו ויבוה שכתבתי כי שחיל הי' מרדכי
מדכתי כי יגידו לו שהוא יהודי ולפי שטוטו יהודי היינו משטו
ע"כ מיהו שהשתחוו תכיסיו ויבוה שכתבתי כי שחיל הי' מרדכי

ויבוה יהודי' כפ' תצא ע' תקמ"ח כיהודים דחית בישראל ד' תכסין תיצא כי תצא
יעקב יהודי' רחל לחה שחרחל עם לחה יעקב עם רחל לקבל ובכי ע' תקע"ט
כשכר תקנקי, כשר כתן בשעתם כי תעם קניהו כפ' יתרו ע' קע"ב ותחזה פ' יתרו
ע' קנ"ב ת"ל תלעומה כתתי' דיעקב שרחל דבריכה דרך תכשר בשמים מוחם ע"כ
ל"ל כבשר יעיר קנו ע"ב יוסי לת שבשתן עתן דחיים על כני כתלי
ושני שור שהשתחוה ושני שור תיתן על תיתן ושני שור שהשתחוה
כשר וע"ל תיתן כתיב ושני תיתן על תיתן ושני שור שהשתחוה
יעקב יהודי' רחל לחה שחרחל עם לחה יעקב עם רחל לקבל ובכי ע' תקע"ט
כשכר תקנקי, כשר כתן בשעתם כי תעם קניהו כפ' יתרו ע' קע"ב ותחזה פ' יתרו
ע' קנ"ב ת"ל תלעומה כתתי' דיעקב שרחל דבריכה דרך תכשר בשמים מוחם ע"כ
ל"ל כבשר יעיר קנו ע"ב יוסי לת שבשתן עתן דחיים על כני כתלי
ושני שור שהשתחוה ושני שור תיתן על תיתן ושני שור שהשתחוה
כשר וע"ל תיתן כתיב ושני תיתן על תיתן ושני שור שהשתחוה
בהתן יהודי' כפ' תצא ע' תקמ"ח כיהודים דחית בישראל ד' תכסין תיצא כי תצא
יעקב יהודי' רחל לחה שחרחל עם לחה יעקב עם רחל לקבל ובכי ע' תקע"ט
כשכר תקנקי, כשר כתן בשעתם כי תעם קניהו כפ' יתרו ע' קע"ב ותחזה פ' יתרו
ע' קנ"ב ת"ל תלעומה כתתי' דיעקב שרחל דבריכה דרך תכשר בשמים מוחם ע"כ
ל"ל כבשר יעיר קנו ע"ב יוסי לת שבשתן עתן דחיים על כני כתלי
ושני שור שהשתחוה ושני שור תיתן על תיתן ושני שור שהשתחוה
כשר וע"ל תיתן כתיב ושני תיתן על תיתן ושני שור שהשתחוה

ושרביט הוא היסוד חצר כן יתבלה חסד עלאה ולזה קאמר כראוי
ראוי ואמר ואמר ג' מלאכים חסד ע"ל דף ו' ע"ב כתיכונית ואברהם דכריס
מפלגים) גם בקדמתו ע"ל מה דחית' בכתבי האר"י
ז"ל ונודע כי חוג ו' הוא ב"ת והיא ו"ן כפולה בסוד נוף
וכרית הלא אותות ו' העיקרית הוא ב"ת ונקודת ו' גדולה אותו
ו' דאלהי הוא יסוד ואותם היות ת"ת נקודת ו' ו' הוא כי הוא תסד
ונבורה שהם בסוד שני זרועו' יש בהם ו' פרקים וכולם כלולים
בו ולכן נקרא ו"ת ו' עלאה שהיא נדולה כי חג"ת בסוד
תפות שהם נדולים מ"ם בב' בראשית כי בהיכל הדעון שהוא ת"ת
יש בו ו' היכלין וכו' והכה גם ביסוד יש בו כללות י"ק בננד ו"ם
עת סוף ונקבת נ' זעירא ולזה הפניים שהם ת"ת ויסוד נקראו זה
לבתיה לגו' כי בין פניהם יש ב"ב קנוות כמנין זה כי נוף וכרית חשבינן
חד ע"ב ואין ב"ב למוך זה ה"ל ירמי' שתי תיתות הי' והעמידו על י"ב
והיינו למוד הב"ל כי סוד שרביט כולל שני ו"ן כנ"ל וכבתבי האר"י
ז"ל וירח אלהי י"י והוא יוסד פתח להבל שהוא סוד הי' התחתה שהוראתו י"ור
שהוא התעלה שביסוד והענין הוא כי ע"י הפרישה מתעלה י"ו תוא ת
ת' ונחלקים וח' דעבודות ושביסה כנעיירו כיסוד עשתו כי היסוד עשתו
הוא נורת ו' והפטרה נורת ' הנגלית ע"י הפרישה ותו נעשים י'
עלי ו' והו בתי' י"ו תורות ע"ב ולבך תית' בנין וכוונה תתו בנין
יתודי י"ו תשה ונעשה שד' ב"ם ת' לימוז על שתי הבחי' כסוד י"ב ובסוד
י"ו שבשניהם הם בסוד זה ות"ד ם' תחה תית' בפ"י ויתת ע' שע"ב
כתיב ויתן תוגם תלבים בריקוע בשניהם דת בדיק ותע"ב דת תתר כ
בריקוע השניים תלה בריקוע בשניהם ודתי דתיהון סיומת דעומה ת"ח
דתין דקיקין תיכון ותיכון פיומת ובקומת דת בעומה דת דקיקין
תיקונה כי שקיעין כל מוכביים ועדיין ומכיבין ודת הוא דקיקות
עלאה שהיא בקיעה ובקיעים כלה ומכי כסיף כללה ויהיה עתיקה שתת
לעילא (כי מלכן שתת לעילא מלכות יסוד דוד בנה ת"ת
גבורה חסד כיכה והוא שיורות לתקף תכיה כלה (כי ז"ל בפ'
תולדות ע' של"ב ע"ל תסם תקיעה תכמות בחון תורכה
בריתות תתן קולה אתן רחוקות הוא סוד ההוד דקיעה דכי' כל
כוכבים דהכדיין ותיכון מכוונין דמיוון לה בסיף כל"ת ומזה יגלו תעבדן
להסתות את הגן שם ע"ב ת"ב שמות שוה הדקיע היכוי כיכה וקאמר
ב"ה תהי דקיע תתיכה(פיומו יסוד כי תשבינהן דעת כיכה חג"ת ה"ה
ע"ל דקקיע עב"ן כי בלבד עולם עד בדעת לכן תשבינן בן דעת תוי
יסוד הוא תתיכה ותלניה בי' כל הבדין ובטיל לון ומכי נקבין לכללות
עלמין וכו' ע"ם וע"ל ת"ב כיכה יסוד הם שדומה בסוד ת'
יכוה ע"ל דף ל' כוף ע' תסם דקיעה ומתת כי ' דתמוני דכיכה
מעשית פרנוף ת' נגד ו' דתמונו דתכמה ונודע כי תכל נקדת '
ומכה בי' דתמוים תלה כיכה ומעשית ' פעתים ו' שהם ס' ע"כ
אהבה הקדמונו קוד סוד שנרמזו על יסוד הוא קוד ו"ו ות"ב בת בתן
ו' פעתים ו' כמי ס' ולמוד זה קאמר רב חסד"א בשרטיט היה
נמשך ם' סופי ע"כ וזה תבנין שלמה פ' כ"ל ת"ר אומר כתיב
ותנא נם לתה ולדי' וישתחוו ואחר כן כיעם יוסף ואחל ואת יוסף
לבתריתה הוה ואחל לקמי' תלת בתי שבתי בתי דתיינה לדיוקי
דאמרת יוסף כיון דחשש ביני ובתסבול בשנין דחיל על
תחייה בפיון שלמלכות ופרים דזרועה ונופל ובכוי עלה בנין תלת יתן
תכוה רשע עיניו בתחייה כמה תמתני (ר"ל כמה הנדיל) את
תחין ע"כ ולפ"ד ת"ש כי תלת ידעת כי יוסף הוא סוד ו' זעירא
שהוא עץ עונה פרי ולקבלתו לתתיה בן פורת יוסף עלי עין ולקרני
ברייה שלוש' לה לכסוד זה יוסף שהוא עשו כי בית יעקב תם ובית
יוסף לבבה ועשו לקח כי זהו סוד מה שכתב הלוי בתי ע"ל ע"ם
תחתר פ' ומשפטים ע"ל ר' תסם תקיעה על תה העולם עומד על
עמוד אחד שמו צדיק שנ' וצדיק יסוד עולם ועליו קריינין אחז"ל
לתיכון בתיה ואתרוג אחז' שהוא ד' כתלן וכו' ולזה כד כת יעדי קונה
ד"ל מן אחד ויתחדו אחד בתיה ממחל בתתיה שקר וכו' ע"ם ולבוד זה
עתלך כי תוקף סוד בריית חרב כלפי מעלה כי אל אחד הוא חסר
קוץ ד"ל דאחד והו מי' כפ' סופניים ע"ת תקב"ו לה יחוק
ע"ם אחד דלא יהא ליה תלקות בתל אחד ע"כ ולבך נקרא ל אחד
דאתמרים וכו' ע"ל והכה כי שם ' בכתות הוא ביסוד
ל"ל כפ' תשפטים ואנוכי תתן תיכון ' בכתות ודת תיהון
דהיה כלל תהדרין תקיעתן דאילנא דאילנא דפי' עונה ענינה ענינה
דאילנא ע' שע"ב

ע' תות

פעמות נקולה והו ויושט המלך לאחשר את שרביט הזהב כידוע
(והוא דמדייק שרביט ההוא לשר כידוע כי ע"ש דף ס"א ד"ה שהרחיבו
אחיהם הדבריס כשהו לאנשי הכר גם יתכן בדומה של עולם הפם
קטנים ולאיכון אחד בידיהן לחקרון אחד מהם שכן דאיכא למיל אחזי ליה
כהו וכרית קדישא (ס"ח בתענוי) תיעבד בחזוק תנכון ותעבד בדיוק
ולמלה הפתיחה היה על מה דאמרת ע"כ) ותקרב לפתר ותעב כרשת
השרביט היינו כל"ל תלה אמו מוד ידים כחרת הנוחל לתת לה ויושט
ויושט המלך לאחשר את שרביט הזהב (ואח"כ עולה התפלה עם ה
בנדנו וה"ת) ותקרב לפתר ותעב כרשת השרביט רק הלא
בהולה עמהה והו ותקרב לפתר ותעב כרשת השרביט בשושן ומוחו עליו ול תלכלו
כתוב לך כמוה את כל היהודים הנמצאים בשושן ומוחו עליו ול תלכלו
ולא תשתו ונו' ובכן תנה לכל אלך לא איפוש לו ירחת י' בלבבנו
יקיים אנרת דלכה דהוקרת ס"ל דף קי"ט ע"ד בשורה י"ב הלא כתיב
נבי מרדכי ויקרא מרדכי את בנדיו לריקה היינו כל"ל מלשון בוגדים
בנדנו וה"ת) אם לא בהרחקת מתענוני עה"ו כאשר התרחקתי לעיל
מפתח פ' שלח דף פ' ע"ג בהריכות ע"פ מפתח פ' שלח לך ע' שכ"ג ת"ת תיהובתא
לך ע' שכ"ג דהמה שנן לא שוה ללא בנין ללא ילכם ההוה וכה כלכובא דכיון
קדישא ס"ט כנן דלו ילתלבים בהמי לכוש ליקר מיד לכושו דוהמתא
ובעידנא דההוא שנן יתבטל ויתעבר מעלמה ע"כ והנה הקדמתנו
כאות יתיו מדיב ני ע"ל דף ה' ע"ג ובקתוב שם תכם קיימו
בשבועת דטלת דע"ק פרשת עליה נאלית ויפי בהמות יתר דלקדני
פתים כדין ויפם ותבני חליהן ותוקביהן ויכין תקיפין וכו' ע"ש
והנה כדי להסדיר הכוונדים בריך להסתיר חור דע"ק וכל"ל והנה
ע"ל דף קכ"ג ע"ח שורה ו' מה שהארכתי בכאות ס"ק תכם קיימו ר'
אלנאי לבני אתפם יעקב תכיהו את השם לא ו' עכבו וכו' ע"ש
ותבין כוח מופלא כזה פסוק ויקבע מרדכי את הנדון רק יהי קשה
הלא בריך לאות בלות דשתיקת קדים עלו יכול להכריע הכוונדים וע"ו
קתוב מרדכי ואתבה והנן הרש ולבסוף ס"ק וע"ש מה שכתבתי בכאות מרדכי ואתבה
מפתח פ' תבן כוח מתוב פ' תעוה ע' שכ"ב ותן להבן על מי כשעריים
ע' שכ"ב נוחלת נוחל ח' ליי" ונוחל לשחול דת לתיכו בחוק תהוה להחות
דילטורות בנין דקב"ה יסיר עמי נוחל ותחן לי ולא יהא דמור לילן
לתיכו על רשיעי ועל עתיד לילה כל"ח כי נחליט חותה על ראשו
ע"ל ותחן לא לה בהיכה לתתר התיכה עם התלכה עם התלך ל
התשתה תתר שתעת כי אם לתוני ותכיב וילא האן ביום ההוה שוה
נשוב לב בהוה תולקת הכטול לחול ליה ולבבתי כד תתי תלכת
עלמה לבי תרטוניות תרטוניות תבעת עלמה ועל בהמ תן תלכת
ותחילו בשתת דשבתל בנלות ולא נלותן בכל יומת תיהי תלכת
ביומת לת לקני תלכת עלמה ותבעת על בהמ וכהן תתנורו כל
לילן מקדיון דחיון קב"ה לתיבבד עם תרום ותתנור הוך ותון לבטוחת
לת לתתעבדת מעלמת כל"ח לבא בלב הוות לבמ (והיינו כמו שכתבתי
לעיל ע"פ מתחי סופטים ויות המת לת מתלך את מתקדו)
ומהן בתוב דבלותן כי מתכרו תכי ותתי לבמחיד ונו' כי לן תכן
שוה בנוך תלכך אלי תכתיבו שתו תלכך כל"ח והכתיבו שתו לתכן ויהי
תעשה לשתן בנדול לבת שתו עלמה לת תתקריים בקיומיה ודת תיהי
בתוך תלכך וכדין והת בכעת תלכתי תלכך והתלכה כל תהיו תכיון
וכל תיכון תבת תת תתר תתר תקדי ע"ת כתיבית,
דהיכלת דת לית תתר תקדי דקיימת לעלמין בד' פתחין
לך' מטרון דעלמין עשר מתקן לכל פתחת ופתחת וחד מתקת עלייהו
וכו' תלי תוספת דקיימת על תיכון תרבעין כך כתיב ושוי לההוות דמיהן
בתרבא פתחין ומלקלן על תיכון תניתם ומיימן ודוחתין דהמני
לתנת עלייהו דיהמל מתלי עתין ולתנת כהו קדמת ולבקת לון
כתוב שתעת כלא תריכו וכו' תקדי ת הדמים תתר היכון רעים
דמני ותתו לתנת מתלת ולתקבת נוקבין לקבלי רעין תחיכין
מפתח פ' תבן ותבין דהמני ותלתת מתלן בעלמהו עלייהו ע"כ וכה תבין
ע' תכ"ה ותלן תתבת תתי תתתי תתתי תתתי תתתי תתתי תתתי תתתי
תיכון דנרמיי כים לנרמייהו תרין בהתי עלמת וחד בעלמת תחדת
וחלק תיכון תלן לליהן נהיו' דתבין חד מתכת תתבקד קנייה זכר
גם וכתבתי בשלי תלה ותתרי תלן ומלקי לה לשלת ודיהן
פתחת בתתי בשלי תלה ותתרי תלן ומלקי לה לשלת ודיהן
ע' תכ"ה

ע' תכ"ו

ע' תכ"ז

ע' תכ"ח

דפתחן על׳ אלין חמשין תרעין (חמש מאה שנין דיסודא ברית קדישא
כלהו עובד׳ דבראשי׳ תייבין) חדא תניה שנין דיסודא יסודא בכי מקדש׳
אתילב׳ דחיי אולא בהו סהדות׳ לעובד׳ דבראשי׳ כל עובד׳ דבראש׳ כלהו
תייבין ידיען בסוכלתנו וקיימא בחושבנא אלהים דמעשה בראשית
אחזי לעילא ברז׳ דעלמ׳ דאתי ואחזי לתתא ברזא דכנ״י שושנ׳ דסהדות
דקיימי בכל הני סימנין דא בראשית ברא אלהים דא שושנה תליסר
עלין איגון תליסר תיבין עד אלהים תניינא (והנה זה המאמר
אית׳ גם בפ׳ בראשית ע׳ י״ז והנה ע״ל דף ק׳ ע״ד בשורה כ״ג על
פסוק כוס ישועות אקרא עד סוף כל הדף ותבין היטב מאמר זה)
ואיכון את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני
תהום ורוח הא תליסר עלין דשושנה חמש תקיפין דסחרן לאלין איגון
ומרחפת על פני המים דאמר הא חמש לבתר יהי אור הא עיקרא
ושרשא דשושנה דכלא ואיידן בי׳ ע״ב וכו׳ ע״ש והנה ע״ל דף ז׳ ע״ב
בשורה כ״ב וע״נ באריכות מה שכתבתי בביאור מאמר פ׳ ○ בראשית מאמר פ׳
ע׳ פ״ב כתנות עור משוכין דעיינין דאתיור בהו ותכהין עיניו מראות בראשית ע׳ פב
לאסתכלא לאלין דאתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראות אלהים
דאיכון חמש אור דעיבדא דבראשית וכו׳ דיומיים ורוח אלהים דא
רוחא דמשיחא מיד דיהא מרחפת על ענפי מיא דאורייתא מיד יהא
פורקנא ויאמר אלהים יהי אור ע״כ ע״ל שם באריכות גם דף י״ב
ע״נ בשורה י״א ז״ל ותכהן עיניהם מראות וכו׳ באריכות ולסוד
זה אתקרי מלכות עיר שושן לסוד הזה וזהו העיר שושן אם היא
בסוד שושן וכנ״ל או והעיר שושן צהלה ושמחה ע״ל בדף הקודם
אפס קציהו והאי אבנא י׳ בחושבני׳ עשר ואית לה קוץ חד לעילא
וקוצא לתתא ונקודה באמצעיתא וכלא חד ומתמן קרא משה ע
(עמודא דאמצעיתא בי״ג מכילן דרחמי דמאן דקרא במכילן י״ג
מכילן דרחמי לפילת העלות לא יחזור ריקם בגלותיה וכו׳ ע״ל
ובזה תבין מאמר הנ״ל דמכיים ולית מתנא דשלטין בשויא וארעא
דקיימא קמי האי אבנא דבההוא זמנא אתיור בישראל אם תגביה
כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יי׳ וכדי לבאר

כח של האי אבנא הנה איתא בסידור האר״י ז״ל אתה גבור לעולם
אד״ני ר״ת אגל״א גי״ שם בו״כו ד״ל אותיו׳ א״לף ל״מד
פ״א ד״לת ל״מד ת״ו כ״ן נ״ו נ״ון י״וד ו״או ד״לת ע״כ גם בסידור
האר״י ז״ל ואתה מושל בכל ובידך כח וגבורה לגדל ולחזק לכל ר״ת
שם בו״כו שהוא מושך משם אה״יה (היינו אותיות שניו׳ שם
אהי״ה כזה יוד א״ב יוד ה״נ יוד י׳ כ׳ יוד ס״נ) המגדל שיעור
קומת המלכות וזהו בכל שם י״וד ה״ה ו״ו ה״ה גי׳ בכל שהוא מלכות
ע״כ ולסוד זה איתא שם ו׳יבדך ד״וד א״ת י״הוד תכוין כי ר״ת
הוא שם קדוש וד״אי גי׳ אה״יה ע״כ ושם הקדוש הזה ע״ל דף א׳
ע״ב בשורה כ״א ולמאי אשר הוא מתפשט מן סבה ראשונה בתחלה
נקרא בשם אה״יה ושם הזה אה״יה הוא מקור המקורות ושרש ה
השרשים והכל תלוי בו וכו׳ ע״ש גם ע״ל דף קכ״ו ע״ד שורה מ׳ מסוד
הזה והוא פלאי ובזה תבין מ״ש האי׳ בילקוט חדש ערך גלות סי׳ י״ג
בשם זיוכי ז״ל מה דכתיב ביחזקאל הי״ה הי״ה דבר יי׳ אל יחזקאל
היינו כי שם אה״יה הוא ממונה להגן על ישראל בגלות ואלו היה
או בשם שלום עמהם לא היו מתענבין כלל בגלות אבל נסתלק
או מן השם אות א׳ ונשאר הי״ה וכדי להגן על ישראל מה שלא היה
או בכיחו כל כך בלא א׳ לכך איכפל הי״ה הי״ה ע״כ ע״ל
דף קמ״נ ע״ב שורה מ״ח באריכות כי כל זה הוא סוד הספירה וכדף
קמ״ד ע״א אפס קציהו ועתה נבאר ברכת עיטור הכוונה במלת יה״וד
תכוין כזה י״וד ה״א ו״או ה״א כי כוונה כולה תליא בז״א כי נודע כי
ז״א הוא שם מ״ה דאלפין וא״כ הי״ם שבו יהיו כולם ממלוי אלפין והם
י׳ הוי״ות דמ״ה וכתוך י׳ הוי״ות אלו דמ״ה מתלבשם י׳ שמות אה״יה
דאחורים דבינה וביאור הענין כי כבר בארנו שבתחלה היו מ
אחורים י׳ אחוריים דאהיה הם י׳ דמים בז״א שהם א׳ שבתוך
וא״ו דבשם מ״ה ע״כ וכו׳ ע״ש ותבין שב״א זו כשיאיר עלינו הוא
גאולתינו כי ע״ל דף ע״ו כל ע״ב וע״נ ותראה פלאים ויתחזק
לבבך ליראת יי׳ כחוזר לכוונה הנ״ל בסידור האר״י ז״ל
בכוונת מלך עוזר ומושיע ומגן

כתר מלכות	חכ״ד	חג״ת דמלכות	נה״י דמלכות
ב	ו	כ	ו
מלך	עוזר	ומושיע	ומגן
עטרה יסוד בינה בכתר מלכות	נה״י דנה״י דבינה בחב״ד מלכות	חג״ת דנה״י דבינה בחב״ד מלכות ונה״י יורדת בחג״ת	חב״ד דנה״י דבינה בחב״ד מלכות ויורדים חג״ת בחג״ת ונה״י דנה״י ונגדלה קומתה

(ופי׳ לזה כי הקדמתי לעיל כי נה״י דא״ק הם המוחין האורות
אל כל העולם האצילות שסרשו הוא פרצוף עתיק יומין ונה״י דעתיק
לא״א ונה״י דא״א לאו״ב ונה״י דחכמ׳ ובינה לז״א ונה״י דז״א למלכות
ע״כ וא״כ מלכות אצילת׳ כנגד שני שליש ת״ת דז״א וכנגד נה״י ושם
מתלבשי׳ ג״כ נ״פ תתאין דנה״י הם ממשיכים שפע האורה למלכות
וכנ״ל) תכוין כי קו האדה דמלכות הוא שם בו״כו וע״י זה
נגדלת בשיעור קומתה לד׳ אתוון א״לף למ״ד פ״א ד״לת למ״ד ת״ו
כ״ון ו״או כ״ון י״וד ו״או ד״לת ע״כ ובכתבי האר״י אתה גבור הנה ע״י
ברכת אבות נתקן בנין המלכות ועלתה עד מקומה וכל זה ע״י החסד
המעלה אותה בסוד והוכן בחסד כסאו והנה כבר הודעתיך
במלת מלך עוזר ומושיע ומגן כי תכוין באותיות בו״כו והוא סוד
כניסת נה״י דבינה תוך ז״א והבינה נקרא אה״יה והאור היוצא ממנה
ומתחלקים במלכות סוא הם בו״כו חילוף שם אה״יה ואמנם ע״י
שם זה שמאיר במלכות היא מתגדלת בשיעור קומתה וז״ס אורך
היריעה שלשים באמה ורוחב ד׳ באמה כי שם זה ד׳ אותיות ובחשבונו
הנקרא ארכו הוא לד׳ אותיו׳ וזהו אורך קומת המלכות הנקרא יריעה
ואז יש לה למלכות שם קדוש א״ וזהו שם אגל״א והוא ר״ת א״ת
ג״בור ל״עולם א״דני וזהו גי׳ בו״כו עם הכולל גם תכוין כי שם
זה אד״ני הוא במלכות ותכוין כי שם מלכות הנקרא אד״ני הוא
נגדל שיעור קומתה והוא ד״ל אותיות מלוי דמלוי הם ד״ל אותיות
וזהו ועתה יגדל נא כח אד״ני כי מלוי המלוי הוא דל אותיות
מכח הארת שם בו״כו שהוא גי׳ ד״ל גם תכוין כי הלא הגבורות
הם ניתנים במלכות והם הה׳ מנצפ״ך והם שורש לכל הגבורות כי
כמה וכמה גבורות לאין קץ הם מתפשטי׳ מהם ואמנם כללות הגבורו׳
באדרת נשא על פסוק וגבורתך שהם אלף וד׳ מאות וכו׳ ושם בארנו

כי כלם נשארים במנצ״פך כי הם הה׳ וכל א׳ כלולה מכלם ונמצא
כי ה״פ מנצ״פך הם גי׳ א״לף ות״ה גבוראן והם כוונין את״ה כי אות
א״לף היא אלף עם ת״ה וזה תכוין במלת אתה גבור שהם
מאמר פ׳ נשא גבורות כמכין אתה וזהו אתה גבור ע״כ והנה בפ׳ ○ נשא ע׳ רס״
ע׳ רס״ ז״ל תאנא חמש גבוראן איגון בהאי זעיר אנפין ואסתלקו לאלף
וארבע מאה גבוראן ומתפשטן בחוטמוי בפומא בדרועוי בידין ב
באצבעין ובג״כ כתיב מי ימלל גבורות יי׳ כתיב גבורות וכתיב לך יי׳
הגדולה והגבור׳ אלא הכי תאנא כד אתחבראן כלהו גבוראן כחד אתקרי
גבורה חדא וכלהו גבוראן שריין לנחתא מחוטמוי ומהאי תליין אלף
אלפין וארבע מאה רבוא בכל חד ומנייהו ובהאי תננא דאפיק מחוטמוי
תליין אלף אלפים וארבע מאה רבוא וחמש מאה׳ דגבורה דאיכון
כלהו גבוראן תליין מהאי חוטמא דכתיב דור לדור ישבח מעשיך
וגבורתך יגידו וכד שארי גבורה דא כלהו גבוראן מתלהטין ע״כ :
וכו׳ ע״ש ולזה אנו מתפללין אל תשפוך חרונך עלינו כי אנחנו עמך
בני בריתך א״ל הביטה ד״ל כבודינו בגוים ושקצונו כטומאת הנדה
היינו כנ״ל סורו טמא קראו למו דלית עמא דקא מבזין
לגן באנפי ומרקיק באנפייהו לישראל כבני אדום ואומרי כלכם
מסאבא כנדה וכו׳ ע״ש לזה אנו מתפללי׳ עוררה גבורתך הנ״ל
וקנאתך עליהם והושיעה למען שמך וכדכתיב ל
למען שמו יכבד יי׳) ובכתבי האר״י ז״ל בענין נטילה בעצמה כי יש
באדם עצמו ה׳ מיני גבורות והם הפה והחוטם והזרוע והיד ו
והאצבעות והנה ענין נטילה בעצמה הוא כי נודע שכל בחי׳ שערות
זקן אדם הם דינים עוד יש בו באדם עצמו ה׳ מיני גבורות הם הפה
והחוטם והזרוע והיד והאצבעות והנה שערות הזקן הם סביב הפה
והחוטם והזרועות ואמנם אלו הה״ גבורות עצמם הם נמשכים דרך
הזרועות

ואילך עד סיום התפלות וע"כ מיהו ה' תזכיות כיד יחיין סם
סיום הה" נעזרות שסתייחו כולם בתזכיות וכנגדם כיד שחול וכבר
ידעת כי הה"נ הם חותיות של תפ"ך והם כפולות ומסיים שם כי
סכה"פ יש בו כללות תלת דיחין (ע"ל דף ל"ב ע"ד ודף ל"ג ע"ח)
ודיחה עלאה שהוא דיחה דלא אתיידע אתת אין סוף ואין בה תיבה
כלל ולא אתיידע ואינם תרין דיחין אחדיהן יי בה גלוי קצת ו
ואתפשה אך עכ"ו לא נתגלו בהם לא זהומות ולא יכלין לכל נגעו
בהו ונעלמו בכוסד חות ' דאיתי כי תרין שבעין דאיכון תרין יו"דין
שבחות א' וכו' לכפול זה ל"ח מיחו בקומו של ' אחכל דיחה עלאה
שהוא אין ע"י לא נידוע כלל . אחיתם כו"ח נתגלו בו כל זהומ וכל
יד בכתפי אתקבצו (מזודע כי נ"ל דיחים הם יד שהדולה יד חוקה יד דחק
ע"ל דף ו' ודף ' והו וכבי ישראל יעמידים כיד רח"ם כי כ
נתחברו כל הגבורות ע"ל דף קפ"ח ע"ח סורה ל"ר ולזה יתדייק
שם כס' שנת תתלת חשם נמנולן חיכון בהלי שביל תבחין ולזה כתיחת
שחלכות בקרת דיכוח החלכות חד"י דיכוח תאר חיה מיחות כסוד ח"ת
נ"טור ל"מלמ חל"י וע"פ סוד הכ"ל כוח תבחין חת שכתבתיי לעיל
בשחיא תפלה יהי רעון מלפניך שתרחיקו ה"ר יי תלחי ישראל למיחן
קדושת השם שכוונתי בלחה נבוד למלם חלכ"י שהוא אנ"לא
שתפטיל ותבטיח יהי"ר שחיי וכו' היינו שיכוין בכ"ל כי ע"י כוונת
הכ"ל יש להכריח לרשעים הכ"ל לחבל הקדמוז כי ככבחן הם"י דביהה
תוך ו"ח והביהה נקרח יהי"ה ובחזה היונק יחיה ומתחלקים כ
בחלכות הוח שם כו"כו וכו' ח"כ יש שם ה"ה שהחלבה ס"ח תו
שם ו"ד ס"ח ו"ח ה"ה בחלבה ואח יש שם ה"ה ממשך
בו"כו וכ"ל ושלש שיחות קדושה שבקדושה לעיל כי לבעוחים
בחתלת א"ין ה"ה וכ"ל דף ק"ח ע"ד היה היה שכר י"ואחי ניתבטל
כל הבניין וח"כ בכל תלחי בחות א' כי חו יהי שם ה"ה שם בחלבה
ומתחלבת בחתלת ישראל חו מחיר בחלבות ואח בחלבה בניו בחלבות
ובחלבה עד חקופה ואח היח בסוד כ"ח כ"ד ממשותין ואח חחלבה
סחריכה. (ולכאורה זה רחוה לבו התורה אשריך ישראל כשיר
א' רבתי היינו סוד הכ"ל) והנה על פי הכ"ל שה"ה נכורות
בידים ששמיים יחיין והנה דרך זה ע"כ בסיום הקוים ימין ושחול שסם
בשני הרגלים יחיין ושחול על דרך הנ' בשתי ידים כי בסיומים הם
מתגלים ס"נ נכורות שהם ה' מגבעות הגל ימין והגל שחול ולכן
לח יש לחבר בחתם שיחבלה כוחניות עשר חלח מגבעות הידים
והרגלים לפי שסם הוח סיום כל הגידין ע"כ וכוה תבין מחיר פ"ס
בשל ע"ג רח"ל כ' בפיוח ח"ר שחיחין עד חיחים כיחב בקיומיח דחד בחיכת
וכו' חזדוין חבכריח בחקוביכון בשיעור בחיכת' בהשבת בחיוו בידין
ברגלין וכו' ולפ"ד ח"ם לשורר כל הגבורות ע"ל דף ' ע
ע"ח בשורה כ"ו בפוקבלה בחריית ביוח דחודיית מיבה דילוה
דקדש כי' יחח דת קולחום כנין דעבי' חתבלי"ח ורוא יי ע"כ וכו' ע"ש
ובזה כ"ל כי ה' מיני נכורות הם הסה כחוסב הרוא והיל ו
ובחבלבות חתם חלו ה"ם עבחם הם מתבדים דרך הרוחב' עד סיום
בחבלבות וכו' כ"ל וזהו דעבי' חתבלי"ח ורוא יי' שסם מתקבלים
בל"ב חלי בידי לכתרים לרשעים ע"קולחום וכ"ל ע"ל דף ס"ו
נם כשחובני ידי חלי מתקדבין כל מקום הנבורות כיחב החוטם הנך
חף יי' וחרב נגם קדוש לפוח' ס"כ בסוד ידיים כיחיים דס"ח
כיסופין שהם ע"כ ס"נ ה"ה ן"ן חון סורה ס' בחריכות גם שם ע"ב בשורה
מנך" וסד"ל דף ל"ח ע"ב ן"ן חון סורה ס' בחריכות גם שם ע"ב בשורה
ע"ו והמשכילים שהם עוסקים בסוד התורה יסכימו נ' בחל בשוכר
נ' ע"כ ס"נ ה"ה ן"ן הקדוש כני' שביבה וכו' ע"ש וכשהתבון נפ'
בשם' בחוכחת דלם כר קפרח נחלים מעשה נדיקים יוחר מששה
שחים ואחרן דחלי בישעה שחים ואחרן כחיב חף ידי יסדה חרץ ויחיבי
טפחה שחים וכו' ואחרון שיחיבי השחים יסמרים כסוד חל ומעשה ידיו
חניר הרקיע ומסחר ה"ק מעשיהם של נדיקים יהי חניר הרקיע ויהיו
כל"ל ונח דקדקתי ומחי ניהו מטר ח"ל דף ע"ד בחריכות גם סוף
דרף שורה כ"ט ומהו נ"כ כי' בסוקי' ונחתי מטר תרכובם בשעתו והנה
בחעלה בניין מחסנה שהוח הכחה הוח ' ונגרון הוח בינה שהוח סוד
ה' וקול הוח מל ' דסוד הוח חלכות ה' ח"כ כשחזיר חתפלל
בכוונה כ"ל חו הוח סוד חחדו לשחר עבריים וע"ל דף ע"ח ע"ח
בשורה כ"ב ושם חסם קניניו יהי יהך על חיש וכו' ואחכם קניניו שם
דסליק מן הקנה לנבי סוחח ישתח ה' וכו' לשחקת קול ושבור הבשיר
בכיכה כשחשבה בחיחבה ישתחו סחח שחרים היינו י"ור ה"ו ו"ה ה"ח
בשער חיני חלנים וכן ע"ם והנה הקדושה כו' שם וק בשביבה חתלבבה

מחור ל"ל בחלנים

מחור כ' בשח ע' שם"ב

שהוח סוד א' חל"ה שבחבות עולה שם חו הוח שם חלח שם וכו"ל וחו
שהוח סוד שה חלי כפ"ח בשח ע"ס"נ דחיכח כלל כחיבין קדושין
דחלבבח כח בחעלח בחקובי חחקדיש שהוח דחוקח בכלל בלח
(יחוד
דחלבבח חתקדי חתקדיש שהוח קדושח חעבות ושה דבו' חתקדי יה"ו
חתקדי חדם בלבח חעבות ושה דבו' ס"כ וכו' ע"ל דף ע"כ ע"ד עלי
פסוק ועלח יי' בחיבר הבריח וכוה חיבר הבסוק חרב חלוה"ד
דס כי בחרב הוח שחל חלים והוח בשלם ע"י חה"ר בחרבי חעולה רם
ירני שם יה"ו הוח סוד חרב ושוד חיחת בכחבי חחר"י ע"ל בסוד ק"ש
שעל חיטה ותבונן כי יש ג"כ חותיות רו"ן כשם יה"ו ה' חין
שם יהו"ד מורגן יד"ו חת ק"ש חתרוה ה' רחשוה שם ו' הדי רו"ן
ואח"כ חתרוה יד' עם ה' שני הדי יו"ן ותבונן כי סוד כל אחד ס"ו חנוך
שהוא ע"ל פשוט ושלח כוה ח"ל חלף לח"ד נ' רו"ן והנה נ"ם רו"ן הנה
הם נ"ם חל פשוט נ' ושן' זכשעשים בבחי' רו"ן וכו' ע"ם השיין לסוד
ק"ש והנו שחתפלל דוד בחהוחר ב"ה לחוד דיבה יה"ו חת שיהיה
לחום חת לנישחי חחזון חזון ושבה וקוחה בשורחי כי ע"ל בח ה"ע"ם חה
שהחרבה בסוד רו"ן הנחתכים בחוד שהוח רגל בשיעי ע"ם שחתלים
חטרוניחת עולה כ"ל חלבון ושו בדיקים ושלו וישחרו כי חעביר חחשלת

וכני הקבורה לזרון עם ישראל לבני חלבנדרום חוקן תמיו לו זרן
בכנון שלמו ושלכם שכחתי תלבה תולדות ישמעאל בן תכריסם ולזלו
תולדות יפתח בן תכריסם ע"כ: ת"ל הזה כתו לנוכות בזרן ישראל
מכי תכריסם בזרי ישם וזרע תכריסם. רק קדש לאלה דייקו בלשונם זרן
כנון שלמו ושלכם ולאלה לא קדשו כל"ל תרן ישראל. תכל כלע"ל
כתיבת מהדרין קף ס"ו ל"ל לאלה לו לאחכתם לבני נח ולאלה
לזן לו זכי כמיני כלל יוסי ב"ר חנינא ד"ל יוסי כר חנינא כל
מזה ב"ר אחא לבני נח ונשמית כמיני לזה ולזה מאחר לבני נח ולא נשמי
כמיני לישראל כאחתם ולא לבני נח וכו'. ופריך והכי אילה שנאחתם
לבני נח דכתיב ואתה תראה את העזר ונשמית כמיני דכתיב וכיום
השמיני יהיו לישראל כאחתם ולא לבני נח וכו' ומשני אילה תעיקרתא
לאחכתם הוא דקא מיהר ליה ויחתכו דכתיב ואתה את בריתי
תשמור אתה והזרע חן תיכוס אחריהן לת ופריך הלא מעתה כי
ישמעאל לחייכו ומשני כי כיעקב יקרא לך זרע כני עשו לחייכו ומשני
ויעקוץ ולא כל שכן ע"כ. ת"ל אכת שבקב"ה חור ובני כמיני מה
שכבר נזה לבני נח לזה תאריכן דלזה ולזה כאחתם וזת"ל קצות והיי
אילה ונ"ל דישמעאל ובני תיכוס כקרואים זרע לכל מי לא היה כשנית
כמיני אילה שלא תמנת לת היו קציאת אילה ושפיר ק"ל מה הקב"ה
לזכות את ישראל שהוא יכול לתת לישראל ולא ישמעאל ובשו
כי גם הוא זרע אברהם לפיכך הדבה להם תורה ומנות היינו כל מה
שאחר לבני נח חוץ ושבה כמיני. וכוה מוכח דשאו ישמעאל
תוכים כקרואים זרע אברהם ואין להם חלק בירושת ארן ישראל:

כתובה עתוקות

והנה לתיא כתובה עתוקות ו"ל שנים רבות כשנות של ישראל יש
לכל אחת ואחת מות אחד ושנים רבות אותיות התורה. ולכך תיא
גם שם לכך בקרואים ישראל מטטרו"ן יש שנים רבות אותיות
התורה כי ישראל נם כן כלולים בשנים רבות וכל אחד מישראל יש
לו אות אחת בתורה ע"כ. והנה שנים רבות אותיות התורה עם יום
שבשבת כמיני, ובקדמתו כי תכח שבשבת כמיני מוכח דישמעאל
ושאו תוכים כקרואים וכו'. ולכך לאחר רצה הקב"ה לזכות את
ישראל דייקו תיינו שם של ישראל. לפיכך הדבה להם תורה דייקו
כי תור"ה ניתנה תרי"ג אותיות שם מה שאעשה ואתכו ולא תיה לך אפי
הנבורה שאעשה ותיינו תרי"ג עם מה שאחר לבני נח ושבשת כמיני
לאם לא היה כשבת כמיני לא היו רק ת"ר. והנו רצה הקב"ה לזכות
את ישראל לפיכך הדבה להם תורה דייקו ישראל דייקו ולכך כני
ישמעאל לא רצו לתכיר ארן ישראל שלהו ושלכם מדכתיב אלה
תולדות יפתח בן תכריסם ואלה תולדות ישמעאל בן תכריסם הלא מכח
שם ישראל מוכח דישמעאל תינו נקראי זרע אברהם. ולכך טענו
ארן בכנון שלמו ושלכם היה. ולכך תפסר נקר כשם ארן ישראל.
ומזה מי בתחומי שתותרי לחומת העולם לכו ונכתיבה מנגי ולא יכר
שם ישראל עוד. ומזה תומת ה' תעתיקה תשיבת כפם. ואיתא בתנחומא
לאה היתה תתיקה שהוא שבח שבחי אשבת כפם לפ"ד ת"ש בה הוה
תרי"ג מנות וכם שנים רבות אותיות התורה נגד שנים רבות כשנות
ישראל. ומזה מי השכון ישראל מי כיוצך עם נושע בה' וגו'.
ואשר חרב נאותיך ואתה על במתימו תדרוך וגו'. כי איתא
בתנחומא ע"ו זה לשונו לעתיד לבא יאמר הקב"ה מי ככם יגיד את
תיזהו אומות העולם לפניו רבם"ק כלום כתב לנו ולא קבלנוהו
ופריך ומי אתי לימיהם הכי והא כתיב ה' תמיני כח ונכח משעיר למו
וכתיב אלקה מתימן יבא ואלי בעי בשעיר ואלי בעי בפארן ל"ל ויתכן
שלקח שלקח הקב"ה את התורה והחזירה על כל לוחה ולפנין ולא
קבלוה עד שבא אלי ישראל וקבלוה ע"כ: ובזוהר פרשת בלק ע'
ש"ה אלהיך בעמך זה וכתב כשבח למיחל אחר אלהי עלאה אתנהר
לשחתך לה טול כתורת מבקיריו דאלו שניו ואם עלייהו ובדא יקבלון
לון וכו', ה"ה ונרא תשעיר לזון וכו'. קרא לדכה ת"ל בשבי את
תורייתא דלי ת"ל מה כתיב בה לא תנקף ווי לי ידיעת דל יחסון
ליה קב"ה ידיעת ביתא דאתעבר כל סולטני דהא בכתבת דמיה
נטילבל בדכותא דמוזי יתא דכתיב פרו ורבו וכו'. אחרי לאתתכחא
ואחר אחרי דשלמת בכוריתת דילי דהא ואחי בהורו לאתכח
ידיעתת על דל טול ושב לון וכך שבד דכתיב הופיע מהר. פתרון מ"ש
בספרי"ם כתיב זוהר וכדכה כתיב הופיע אלא כגון בהחלה בראשי
דפשטים בכו בתחלת חכם ותקונלה לקבלה בדיעלה ולקבלה כתקף יתות
ה"ה ואחר תכר נאותיך תש"ן ללא הוה דילך בהכ ואיה כתחלן דאותיות
אינר מכדכתיך דלהון לאתעבד בריה ויהיה ע"כ. ת"ל תכח זהר תוכח
מרכה: הקב"ה לית תתודא נם לית לה שתה רק רצו לקבל התורה

וזהו לשון זהר ישראל דייקו כי שם זה מורה שקבלת התורה יש בשנים
רבות אותיות התורה אבל יש ת"ל כלום כתב בזו ת"ל לשם בלבד
ולא קבלוהו ולכך תורת ישראל. ת"ל כלום כתב בזו ת"ל לשם בלבד
ולא קבלוהו ולכך תורת ישראל. ת"ל כלום כתב בזו ת"ל לשם בלבד
ולא קבלוהו ולכך תורת ישראל.

פתלו בריחו ולשילוח שמשלך שיחל : ע"ל מה שכתבתי לעיל
על פסוק וכסיל לא יכין זאת בפרוש כשעים כתו עשב וציינו כל
מועדי חון להשחדם עדי ע"ר : והניות כי בשמיע
כשיבה שיר ושבר וזה עדי ולעגה ולה תנו ויתבללון להשביר
גלולים מן הארץ והחליטים כרת ישיתיון לעקן שלם בילכות עדי
וכו' : ת"כ לכי זה יהיה סימן לגאולה כשיתנו לה מקח ע"ל דף ר"ח
ע"ד בפורש ל"ת תפס קיומו סה"ד שיחל לקיים כשם י"י וכו' ע"ש . כל
פרי. כל"ל וכל דף ר"כותיקה לחליטים : ולבעוד זה קיומך תנייעל
שיחל בניסיון ויתין כוח קבור ההוח ולתעשר ביה כל כולך שלו נ"ת
וכו' ולא ירע ית קבוריתיה עד יומא דיין ליתיבא תמן ודא חיזו
דיתו ולחשוחא בחיוחא ע"כ . וזה לשונו דף ר"ח ע"ד לו ואיתא לכל
בנבואה שהוא ליתעתר ביה אחז"ל ישיר משה וכו' וכתיב דהי
שיחל לשיר ויכו ע"ש בתיכוחת . ומזה אחז"ל ישיר התרכיבי לשיל
ע"כ תחזיר פרצת כשלם ע"כ לו ישיר משה ר' יחל פרצת ותזור
לתן בכלכלה כבל תוכחכון דשכחון לקב"ה וכלם פתחו בה"ו . לו תחזר
פלגוש . לו תחזר יהונתש : לו ישיר ישיחל . לשון שכי תשכח כל נכון
וכל נכוחיהן ליתעבידו להו ליישיחל כך ליתעשיר ויהיו דע"ן כ
כשעשוי נליעון בו' וכו' כך ליתעכור שיהיו ויחל"ף ומשי לויין ילון
ליין לת תחיב ליהו"ד מלשה דס כיין שעיד כפין ונכולהן כנין ל
דיתעכור א' עם ו' והוא כי תחיכרתי לדון כפייף ליעלן לשיחל הה"ד
כי ניתה כשיום תיכי תחב דקב"ס (י') ויפח ויחיכרת וכו' ע"ל .
סם כן שם יהו"ד כוח קוב המרכב ע"ל דף ו' בתיכוחת כל שכי שיוחיד
ונבש לתשון בקופו תביח מחשר זה י. נגם ע"ל דף ו' ע"ב ושיי לשם
קיומו כשוים י"ג כשיחל"ף א' יון שם יו"ד ה"ח ו"ן ה"ח כשוה דס
ישחר כו שוסך דס ה"ח"ס כת"ס . והכן שתה ענין שביחת
דיוס אה שכיוכו שהוא השתלטות ד"ס יון תל"ס כי תהי"ה כיכוב
עולה ת"ס וכו' ע"ש : ולה תקחר כך ניהיר ראי' ושכי לויין יתן
ויין לת תחיב ליתו"ר מלשה דס ליישכן קוב אי הכ"ל כשם
יסוד ולו יהיה תרס בשלושת ע"ל דף קפ"ב ע"ב ע"ל דף ה' כשוד שם
ע"ב שאתן בש"י תחת ניוד פיוחים כלשו לת לתתכיון בתיכרת לתיכוי
שכיוכת שד ביייחי ההוח לשקרי תרס לתיכוו יו"ד ה"ח ו"ן ה"ח ע"כ
וכו' ע"ש. לזה אנו מתפללין תנו עוז לישלים על ישיחל נחוצו
(ועוז"ו) בשחקים כי ישחוו ביחטרוייה (וח"ו) (אב"י) (וה"ו)
ותחכיתני ברכה מה לתיכוח בפרשת כי תבא לתשלחך ע'
תקל"ד (ה"ו) (תכ"י) (וב"ו) דתיכוו וח"ו דכלול ב
בהון ע"ב שאתן כשיון חבר דבכון שוה שתעבר תכרסם על ע"ב .
לחיון וכללה דילך הוה ליה סגולה ביע"ב שאתן ע"כ : וכבר
שהכיתי לעיל נע' בשפטת תעבית ז"ל כי יוסף לחר מהכת ועתה
לת ילון לזר : לזר בהיר הוה בשחקים רוח עבריה ותעבדם ולון
זור אלת קויה שבאמר כי כי תבוא ותזרוה לזר בהיר הוה בשחקים ע"ל
פ"א תפשטים דקו': ושם לתיתת בשחקי פרשת תפשטים ע' קנ"ג ו"ל ת"ח כל
ע' קנ"ג עובדיו דעביד קב"ה ולחקדים שהוח לבבר מוחא לחקדים כשחשבה :
ובשבוד שפו לבבר דשה כל לקלים וס"ת שי מוחא ון מוחא ון מוחא ועדיר פרוחל
לחרוא לחקדים ולבי ולגדיל ולכשיר לחיכת כיון לחתרבי ויקרון ליה לבר
יכין רשע ולדיק ולבשי ולחקרון לשמוח לקלים ומברכין לנקדוש דשלמא •
לכל שכח בכבייכות דבי מקדשא דשלמא בישת תעבר מעלמא לא
לשלוור דשל מוחא ולקלים לילים שי לחקדים מוחא לכיתיב שביבה
ברוכון לחת ליון בקדושתא ולבבר עבדה תועות ירושלים שביל חושב
לבבר לחיכי לקלים לילים שיל מוחא דכתיב ולחי לחיכה לה כשם י'
מוחא לה שכיב לחי ולא שלוור בישת ישיחל ליישכן מוחא דשלמא
ישיחל לקלים בחשכה בקדושתא שלה שליון לחיכון לקלים לקדושת
כתיב ולילה כשלים לשר מלכו לחרון לחוש לבבי מלך מלך לבבי
ישיחל : ומזון קב"ס לשקדמל מוחא כ
בלא לקלים דכתיב לקדש ישיחל ליכול לחלשת עבחותא מוחא קדיש
לקלים ונשל"ו דשוחא מוחא יקום בלא לקלים ולון הוא לחלושים ילל לשיכל
ליכיה בנון לכל לוכלין לשמי רשע עבת לחלים כשם יי בהוחת
ומכה לו לחשבון לחכה כשם בנון לחת כדין יתחבר כלא כחכוחת חדש
ומכה שבי בכל לחקוב וכדין לקדש לבבי ליהו"ד: שלי' דשמת
לחלים לת לתחבר לקדשת לחלילא לחתבר ביה כשם לחלים ישלקון
לחדון לשתבות תען לכל בשחת ומכה כי גדול לתה ישוסף נשלוחת
לתה לחלים לבדך ולון לחלים ושחדי לחו עתה כי לחי לחיי לחו עתה כי
לכי סוח לחלים ולון לחלים עשחי לחו עתה כי לחי לחיי סנוש לחי
שתה לחלי לשוש לחיכם לכן ושכוח ומכה לת לחיי לחקר קב"ה עשה לחו

קיימו שקר הכ״ל הוה ראש מלך ראש דוד ויסר ראש מלך ראש דוד התלך ע״כ
כל הכ״ל כתוחור ס״ג וכתאשר התרכתי לעיל בדף ה׳ ו׳ : נם לעיל
דף ק״ם ע״ב וכמורש כ״ל תאר כוניכתי קדושת יו״ד ה״י וא״ו ה״י
תיהוי עשר לתיון ושוסבניה ס״ג כיה נטיל מקרא מן נם רוח ע״כ :
ומיהו כוח ע״ל דף קפ״ח ע״ב סורה ל״ו כביאור שמוחר כשמשה בין השומים
מכתם לחוד וכו׳ נם ע״ל דף ק״ם ע״ד כפי שמוחר כשמשה בין השומים
תלי שמשה לח כ״י וכו׳ אם כתריכות ואפם קניכו וכדי להעמיק
ס׳ עלין תקיפין מן היתין שנקדלים שנועות סוכך לתדבכות ומכת
תשבכת וסם ס׳ ספירות כל אחד בלול מעשר ס׳ מדינין כי כיכה עד
הוד מתפשטות וכו׳ ובתו׳ שב אחד מקבת שמכוכת בשמשה מלכות .
ונסם בשמשים מתקם מכל תוכיב שכיב לקרון שמוחת וכו׳ וכהיות
ע״ל דף ה׳ ע״ח . נם עיין לעיל דף ל״ט ע״ד בשורה כ״א (ס׳)
מהו ס״ם שים מכל סטרטי וכ״ל ואפם קניכו כי תכתב בקלף (י׳)
ומכה (כב׳) ראשומת תלו דכיכה ומשמה יפ״ו שסם (ס׳) וכו׳ ע״ש
גם עיין לעיל דף ק״ם ע״ב בשורה ג׳ : ולעמוד זה יסד דוד שמוחר
זה שוכן עדות בשמוחר (ס׳) דכיה הוה סמיכה למובלים עיין לעיל
דף ע״ח כי כתכתי סם כתריכות . ואיתא סם בשורה כ״ג ו׳ כפ
כתיבות (ס׳) תחלה קחייה רבון עלמין ניחא לתברי כי עלמא
ליתא כי סמיכה למובלים דכתיב ״ונוסך״ ו׳ לכל הנוסלים וגו׳ ע״ש :
ולמעוד זה סיים מלכת כסמוך לחרון ״סוף דבר הכל נשמע ואת
האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל חדם : ובהיות
שהקדמתי לעיל דף קפ״ג ע״ח שלכל אחד משלשלת הקבוחים ביהו״ד
כשלשלת יחיו כשתיבו בחות אחת ואלוה בהיות שזכיו ו׳
להגיע לאור (אור) של תורה הניחבים תמים שלים לשם קוף
שקבלתי אלכי שים שהוי ומיהו בחות א׳ וכ״ל דף ע״ג בשורה
ת״ח וכל ע״ב : נם ע״ל דף כ״ד ע״ד ונם דף ו״ל בשורה כ״ג : ליה
תשבוכה ליחוד בחות א׳ מן תיכ ״אשריך ישרא מי כמוך עם נושע
ביהו״ה מנן עורך היינו מנן כל״ל . שהם כמוד מי״ו ויכחבו לך :
היינו לשניים הכ״ל ע״ל דף ו״ג ע״ד בשורה כ׳ . לכל הכשורה
ותתה על כוחותיכו ככל״ל בידיכו וכתרגלים וכל״ל : ואו
מקיים ביום שמות ושיכ׳ ו׳ תחד ושמו תחד מי יתן כמוהה ביחיכו
תיקון מלה :

ביאור מומור כתיב כתהלים ע״ח כתי אלים : כ״ך ״י אחסיתי אל תבושה לעולם
וגו׳ אלהים לשדקתי תכשורו ועד הכה לניד ובלחתיך ונם
עד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבכי עד אניד זרועך לדור לכל יבא
גבורתך וגו׳ אשר ברחתני נדות רבות ורעות תשוב תחייכי וגו׳ :
נם אני אודך בכלי כבל אמתך אלהי אוחרתיך לך בכנור קדוש ישראל
וגו׳ . והנה ואתי לפי פשוטו דרך התפלה היא לכל עיין לעיל דף
ע״ו ע״ב בשורה כ״ו . נם ע״ל דף ע״ג . ומיהו שתדע כי החדם
התתקון לוכים כרחים בשלמה ודאותה אל ביתי פרטות וכו׳ . וכמו
אל ת״ת לבדו וכו׳ ואפשכם כל חדם וחדם רוחה אל חדם אל התילות כולו
מרוחה תרוך תכפין עד סוף התלכות דתילות כדחיתין תרוך לפכין
מתפשטת בשמר ספירות אלו בכל עולם התילות ע״כ וכו׳ ע״ש .
נם ע״ל דף ק״ם ע״ב בשורה ב׳ השעם לעיל בקראי אויר לפכין שם
אויר . ואפשר ושיכה נקראים וקניכם . ואויר לפכין נקרא אתיקה
דאתיקא בסוד הסיבה הגדולה והקטנה . והשעם כי אויר לפכין הוא
בלכלת הדחיתים וכו׳ ע״ש : נם ע״ל דף ו׳ ע״א בשורה כ״ו בפיוקתא
דחיתא בחיתי ושיכ׳ ו׳ תחד ושמו תחד נמוכים ושיכ׳ ו׳ תחד ושמו
כתיב בשמר ושיכ׳ ו׳ תחד ושמו תחד ושמו תחד ושמו תחד ושמו
כ״ו ומביא ב״ כ תחד כל״ל . ונ״ל דף ע״ח בשורה כ״ה אלם קניכו
וכ״ם וכה לשמעת רוח נמוכים בכבוד בילוה וכו׳ והוח אמנן כיה בכשור
כך ומיה כנוכים כשיר פשוטו וכו׳ ע״ש . ותיכי סליקו כע״ב ומיה נוכחת
כך ותשעבד אלטוחת דשון ותשחית לף ותשה דהבהן דשיכן הוח סעדם
הוח שמחל וכו׳ הה״ד ונכתוב רשעים רבה ע״כ ע״ש . ל״כ הקדמתי
כי אדם מכבי ישראל הוח בילוה מוכה תרבה ותשחו תניא השמיעה .
ביומו שכולל כל התילות . והקדמתי כי יעיר אלהים אויר השמיעה
בלשון קטנות כי שם כתוב אחד ודין ואחר כך תחשה לחעלה הוח
חכמה ובינה שהם כשוד ובקה ותח״כ תדרגה עליונה שהוכה לע״ל שהוח
מוד שיבה כי ורוש ו׳ על מי בנלתה לפכיית לרשע . ובה נם הוח
בתדרגה זו לחי מייחד כל התילות . ע״ל דף קס״ה כל ע״ח . ולפי
זתר דוד לפיתיכי מכשורי סיימו סוד קטנות . ועד הכה לניד
בשלשלתיך ונם עד זקנה ושיבה אל תעזבכי היינו שאזכה לשוד תכתה
ובינה הנקראין אקנים ושיבה כשוד ע״ח עד אניד זרועך לדור לכל

ויפי על מאמורי חזותר ונמי קפר

יבא נבורתך סיינו שיהיה לקדר לתלבושות יי׳ לחודיע לי סוד זרועך
ועוד לחזותה לך בכנור וכ״ל ואז יקויים בלחבוד בשמים ככה . ואו ע״ש
שני עדים יוחת חתת . כי הקדמתי לעיל בחלחר כראת שופטים ע״
תקבל תרון שהדין עתיד לחתכפות ודיין וכו׳ ע״ש דף קכ״ה ע״ב
בשורה כ׳ : ולחיון עד אין שיעור לחת״ד עד אין קרוב שם כשוד
חלבושיו לעולם וע״ד ע״ש שניים עדים יוחת חתת דת שיחיל
חת חשפיקו . ויפתקו כאוזם כשנים . לח יוחת ע״ש עד אחד דלח יהח
ביה חשלקו בחיל אחד ע״כ . ובו מלחה לפרש חשחר דיש שני עדים
לחה לח יוחת חתת סוד ועד שני עדיון הרשע הזה כעולם . אלכל חתת
בחם שפחי כ״ב חוקוס שבעתו חכמי ירושלו היו כורכים חת שיחת ללח
שיחה כדרכים חכמים וחסקיק שלח היו חומרים כשב״ אלו וכו׳ וקלחר
שיהו כורכים חכמים וחסקיק שלח היו חומרים כשב״ אלו וכו׳ וקלחר
חמרו רבכן היכי כעבד ביהו׳ לח חיחר מסר לח ביהו׳ חחר שעקר
חתקיכו שיהו חומרים בחשלי ע״ב ע״ל דף הכ״ל כשוד כשב״ אלו .
חחלחי לשיהו חומרים בחשלי ע״ב . פיימ׳ בחיח״ מיימן כ״ט חין מקבלין עדות
שלח כשבי בעל דין וח״כ כ״ן קרוב ע״ב שני עדים יוחת חתת הייכו
לעתיד כשיבוא קן חיחים לחתן חני בחתו שעם יחחרו כשב״ אלו בקול
רם וחו יקויים ע״ב שני עדים יוחת חתת חעקדו . לחתוקי עכשיו לח
הוי רק עד אח״ר הייכו ע״ד מן שמוע חחד חו כחתר לח יוחת ע״ב ע״ב
חחד הייכו כעד חחד שהו חחד חחרי חדם שומע לי לפקוד על
דלחתיו״ יום יום דלחתי דיקוק ב״ל דף ו׳ ע״ב ו׳ ועיין ב״ל :
לחבוד לדיקוק ובכר היו כמ קדש יוסבון ובי׳ משה וחהרן לכך
לפכיהם חיהו כשתוחים חבל חו לח בעשוד כיוון שהכיכו לח
כתוחו חבל חהרן חתיך כך שעדו כשתוחים חתפדיים
שלח כוחו חתעודים חבל כולן לפכיהם כי חלו וחלו דכרי חלהים
חיים :

ויקויים בכו ותתם הדבקים בה׳ חלהיכם היום כולכם חיים .

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

ולבל בני ישראל הי״ה תוך מיוסבותיה נב״ק :

דף א' סוד ליחוד האצילות וכו' בדף פ' · פי' גמ' במס' ברכות כל ברכה שאין בה הזכרת מלכות וכו' שם · פ' בוחר לקרוא ב
שבת לכו ונלכה וכו' שם · פי' בגמ' וראית ה' היה אומרו וכו' שם · פ"פ
כי הוא על ימים יסדה וכו' שם · טעם א' דאשריך ישראל רבתי וכו'
שם · פ"פ והי' ראשיתך מצער וכו' שם · טעם למה נברא העולם בב' וכו' שם

דף ב' פג"מ דמס' ברכות אר"י א"ר הי' יודע בצלאל לצרף
אותיות וכו' שם · פגמ' אשרי מי שבא לכאן וכו' שם ·
פ"פ בקהלת ויתר שהי' קהלת חכם וכו' שם · פ"מ אלהים נצב בעדת
אל וכו' שם · פי' גמ' דמ' שבת בפ' מפנין א"ר שמואל פורסי [illegible]
וכו' שם · פ"פ ולכל בני ישראל לא יחרץ וכו' ולכל בני ישראל הי' אור
במושבתם וכו' שם · פי' במדרש [illegible] ר"א ב"ד [illegible] מתענה פ"ק תענית וכו' שם

דף ג' סוד שם הוי' באריכות וכו' שם · יחוד א' מכתבי האר"י
ז"ל · פ' שאומרי' וחכמי' ככלי מדע וכו' שם · פ"מ בריש
הורמנת' דמלכ' וכו' שם · פי' בתפל' שי' ז"ל רבון עלמין אנת הוא חד וכו' שם

דף ד' סוד גילוי אצילות ע"א · פי' בגמ' דמס' תענית ר"א בן
פדת הוו דחיק לי' וכו' שם ע"ב · סוד עשר ספירו'
וכו' ופירושו שם : פי' גמ' דמס' חגיגה אני אל שדי שאמרתי לעולם
די וכו' שם · סוד אהי"ה אשר אהי"ה וכו' שם · פ"פ ויפול צדיק וקם וכו' שם

דף ה' סוד תקיעה שברים תרועה וכו' שם · סוד ד' ובבן בגימ'
רי"ו אתוון ג' שמהן וכו' שם ע"ב · סוד ציור היד וכו'
שם ע"ג · פ' גמ' אין בין מים למים אלא ג' אצבעו' וכו' שם · טעם
נכון בתיבת הכווכ"ה ויין גדולה ·

דף ו' פ"פ הצעקה הכערה וכו' שם ע"א · בפ' גמ' אשרי מי שבא
לכאן וכו' שם ע"א · פב' גמ' במ' שבת קנה לעשות
קולמוס וכו' בעי רבא קשר עליון וכו' שם ע"א · סוד נפ' ה' מלך וכו'
שם · טעם למה משימין נשים היד לפני נרות בע"ש וכו' שם ע"ג ·

דף ז' סוד מ"ב אתוון תפלה של ר"נ ב"ה וכו' שם ע"א · פ' גמ'
דמ' ברכות צריך להתיז ז' של תזכרו וכו' שם ע"ב · פ"מ
דמ' פסחים אור לי"ד בודקין את החמץ וכו' ר' יהודה אומר אוכלין כל
ד' ושורפין וכו' שם ע"ב · טוב טעם אשר מתוק למה אופין מנת מזונו
בע"ש אחר חצות וכו' שם ע"ב · פ"פ ונתתי עשב בשדך וכו' שם ע"ב ·
פי' גמ' אסור לאדם שיאכל עד שיתן לבהמתו וכו' שם ע"ג · פי' בגמ'
במ' כתובות השבעתי אתכם שלא ידחקו את הקץ וכו' שם ע"ג ·

דף ח' פ"גמ בפ' לא יחפור ביפול המנחה בתוך חמשים אמה וכו' כל
המשנה ופריך בגמ' בעי ר' ירמי' רגל א' בתוך החמשים וכו'
וע"ד אפקוה לר"י וכו' שם ע"א · פ"פ אני הגבר וכו' שם · פ"פ בקהלת
ויתרון חכמה מן הסכלות וכו' תאכא כשם שיש יתרון לאור מן החושך
וכו' שם ע"ב · פ"פ עבד כי ימלוך וכו' שם ע"ג · פי' אגדה במ' סוטה
אר"ש ב"ל אין אדם עובר עבירה וכו' עד כל המשלש בכשי' וכו' שם ע"ד ·
פב' גמ' דמ' יבמות ג' סימנין יש באומה זו וכו' שם ע"ד ·

דף ט' פ"גמ בחלק אין בן דוד בא עד שתבקש דג לחולה וכו' ·
א"כד"ב עד שתכלה מלכות הולה וכו' · א"כד"ב עד
שיכלו גסי הרוח וכו' · א"כד"ב עד שיכלו כל שופטים ושוטרים מישראל
וכו' · טעם למה קרי למאורי מתניתין מילדות וכו' שם ע"ב · פי' גמ'
במ' שבת מ"מ ראשם של בבל וכו' מפני שאין להם חיות פקחות וכו' שם
ע"ב : פ"פ ויקחו לי תרומה וכו' ופי' רש"י לי לשמי וכו' · פ"פ בתהלים
זכור ה' לבני אדום וכו' שם ע"ג : פי' גמ' דמ' חגיגה אר"י א"ר בשעה
שברא הקב"ה את העולם כי' מרקיע וכו' שם ע"ג : פ"ג דמ' כתובות
מעשיהן של צדיקים וכו' שם ע"ד :

דף י' פ"מ לדוד ברוך ה' צורי המלמד ידי וכו' שם: טעם נכון לומר
פ' ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור דור
וכו' בשעה שהש"ץ אומר יתגדל ויתקדש וכו' שם : טעם ע"ד כלל על
המזמורים בתהלים מן מזמור אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים
וכו' שם : סוד כוכי"ן הפוכי' של ויהי בנסוע ובנחה יאמר וכו' שם ע"ב
סוד אורכו של ס"ת שיהי' ו' טפחי' וכו' שם ע"ג : סוד ה' פסיעה לבר
וכו' שם ע"ג: סוד תפלין וכו' שם סוד א' רבתי דאשרי ישראל וכו' שם ע"ג
סוד ת' דתמי' רבתי וכו' שם ע"ג: סוד שם יהו"ד ע"ב תנין וכו' שם ע"ד:

דף י"א פ"גמ במ' חגיגה א' סופר את המגדלים שהי' שוכים שלש מאות
הלכות במגדל הפורח באויר וכו' שם ע"ד :

דף י"ב ביאור נכון ומספיק על י"א נוני"ן במעמדות שמתחילין
בנו"ן כפופה ומסיימין בנו"ן פשוטה וז"ל בנא נרעת כי תהי'
וכו' שם ע"א · פ"מ דמס' ב"ב אר"י א"ר ירדן יוצא ממערת פמייאם
וכו' שם : מתקיף לה רבא בר עולא האי בהמות וכו' שם ע"א · פי'
בפייט יקש לן לארץ נכאות וכו' שם ע"ד :

דף י"ג פ"גמ דמ' שבת ת"ר ויהי בנסוע הארון וכו' שם ע"א :
הנו"ן הפוכי' דויהי בנסוע ובנחה וכו' שם ע"א · פ"פ מכאן
לארץ וזמירות שומעו וכו' שם ע"ב · פ"גמ חגיגה א"ל ר"י תא ואגמרך
מעשה מרכבה וכו' שם ע"ג : פ"גמ פסחים ד"כ והיה ביום ההוא לא יהי'
אור יקרות וכו' שם · פ"פ בתלי"מ קי"ב אשרי איש ירא את ה' וכו' שם :
פ"פ לא תשתחוה לאל אחר כיה' קנא שמו שם ע"ג :

דף י"ד פ"פ והיה ראשיתך מצער וכו' בסוד נו"ן כפופה ואחריתך
ישגא מאוד בסוד נו"ן פשוטה וכו' שם ע"ב · פי' בגמ' במס'
שבת מופלא ופלא באריכות דעל ר' זירא אשכח לרב יהודה דהוה קאי
אפתחא דבי' חמוה וחזי' דהוה בדיחא דעתיה וכו' כל האגדה ותראה
פלאים וכו' שם : פ"גמ במס' ר"ה אמר ר"ב ב"ל כשהלכתי לאתום קן
נשרייא הי' קורין לכלה כינפי וכו' כל הגמ' שם ע"ד :

דף ט"ו סוד קידושין שמקדשין בטבעת ונותנין על האצבע וכו' שם
ע"א · פ"גמ אשרי מי שבא לכאן וכו' : פ"גמ במס' כתובות
אמרו עליו על ר' יהודה שהיה נוטל בד של הדס וכו' שם ע"א : פ"גמ
במ"ס בהדיה דפניא במעלי שבתא וכו' שם ע"א : פ"פ אשריך ישראל
וכו' שם · פי' הגדה באריכות בפ' השפיכה וכו' שם ·

דף ט"ז טעם נכון של סדר המסכתות מן מס' ברכות עד סיום
מס' מועד קטן וכו' שם : פי' אגדה דמס' ברכו' תניא אר"א
תלת משמרות הוי הלילה וכו' שם : פי' על כלל דש"ס דמקשי בגמ' והא
תניא ומשני אי תניא תניא וכו' שם ע"ג · פ"פ ואמרו לי מה שמו וכו':
פי' במד' ילקוט בחבקוק שעג עוגה ואמר איני זז מכאן עד שתענני וכו'
שם ע"ד · פ"פ בא' רבתי דאשריך ישראל וכו' שם ע"ד :

דף י"ז מה דאית' בדרז"ל תיפת רוחין של מתשכי קינין שהרי כמה
שיזכין איתא בקבורתו של משה וכו' שם ע"א : טעם ל'
רבתי בתיבת הלטאה : ו' רבתי בתיבת גחון וכו' שם ע"א : טעם ל'
רבתי בתיבת וישליכם וכו' שם ע"א :

דף י"ח פ"ע במ' ערובין במשנה עושין פסין לבירות וכו' כל
המשנה וכו' שם : פ"מ ועוד אר"י ב"ב הניכה והקרפיף
וכו' עד סיום המשנה וכו' : סוד סמיכות באותיות בא"ב כאשר עיני
הקורא יגיל וישמח לבו וכו' פ"מ במ"ע אין מודדין אלא בחבל של נ'
אמה וכו' שם ע"ג . פ"פ יום נקם בלבי וכו' ושנת גאולתי וכו' שם ע"ג :

דף י"ט סוד שם יהו"ד בע"ב תנין וכו' שם ע"א : טעם נכון למה
בפ' ואהבת מ"ב אותיות כנגד שם מ"ב שם ע"א : טעם
נכון למה קורין שמו"ת בע"ש שם ע"ב :

דף כ' פ' בגמ' אין בן דוד בא עד שתכלה כל הנשמות שבגוף
וכו' שם ע"א : פ"מ דמ' ברכות מאימתי קורין את שמע
וכו' כל המשנה שם פ"פ בפ' בלק ראשית גוים עמלק וכו' שם ע"ב :
פי' סמיכות מזמורים בתלים ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו שם : פ"גמ דמ' ברכות
בפ' לא יחפור אמר עולא אילן הסמוך למצר בתוך י"ו אמה גזלן הוא
וכו' באריכות שם ע"ד :

דף כ"א סוד נפילת אפים שם ע"א :

דף כ"ב פ"פ פ' נצבים וישליכם ל' רבתי ו"י ועירא וכו' המשך כל
הפסוקים שם ע"א : רמז נכון במסורה בפ' במדבר
לגלגלותם ל' שני עשוי כמגירה שם ע"א : טעם על ויואמן יוסף
בטעם שלשלת וכו' שם: טעם ל' רבתי בתיבת ליני הלילה וכו' שם :
פי' בתלים אלהים באזנינו שמענו וכו' כל המזמור עד נמירא וכו'
שם : בפ"פ ויאמ' אברהם אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר וכו' שם:
פי' גמ' דמ' סוטה ואלו נאמרין בכל לשון תנן אב"ג וכו' טעם נכון למה
על אותיות אלו תנין שהם אבג"ל יוספר"ת בד"ק חי"ה וכו' שם ע"ד :

דף כ"ג פ"פ אם תחנה עלי מחנה וכו' בזאת אני בוטח וכו' שם
ע"א : סוד נענועים בלולב ואתרוג וכו' שם : פ"גמ
דמ' סוכה ר"י אומר ג' הדסים וב' ערבות וכו' שם : פי' גמ' דמ' חגיגה
ב"ש שמים נבראו תחלה ואח"כ הארץ וכו' וחכ"א זה וזה נבראו וכו':

דף כ"ד פ"גמ דמ' פסחים ששה דברים נאמרו בסוס וכו' שם: סוד
ד' ווי"ן מרובעים וכו' : סוד ס' סתומה שם ע"ב : פ"פ
בישעי' פי' מ"א שמעו זאת בני יעקב שם ע"ג : פ"גמ דמ' מכות אור
ישעי' והעמידן על ב' וכו' שם : פ"גמ דמ' ברכות תניא אר"א לחכמים
וכי מזכירין יציאת מצרים וכו' שם ע"ג וע"ד :

דף כ"ה פ"פ בדניאל והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וכו'
שם ע"ג :

דף כ"ו טעם למה הוסיפו אות י' בתיבות פינחס וכו' שם : פי'
גמ' דמ' ערובין בג' דברים אדם ניכר וכו' שם ע"א :

פי' בגמ' דמ"ב כל החלומות הולכין אחר הפה וכו' : טעם למה מסכת
שבת כ"ד פרקים וכו' טעם סמיכות פ' סוטה ואח"כ פ' נזיר וכו' שם :
פגמ' ב"ב אמר רבה ביקש איוב להפוך קערה על פיה וכו' שם : פ"פ
במדבר שאו את כל ראש עדת בני ישראל וכו' :

דף ד"ו סוד ע"ב שמות · טעם נו"ן כפופה טעם נון פשוטה וכו':
פ"פ בישעי' כי בשמחה תצאו וכו' : סוד הדם בני אברהם
יצחק ויעקב וכו' שם :

דף ד"ח סוד אל אחז באתוון דברכן ואל ברוך באתוון מעידין
שם ע"א : פגמ' דמ' כתובות אר"א ע"ה אינו חורש וכו'
אר"א אקרא אני דורש וכו' . פגמ' דמ' מגילה דף ה' ת"ר איזה עיר
גדולה כל שיש בו י' בטלנים שם ע"ב : פגמ' דמ' ב"ב אמר רב אשי
פרדכתא מסייע מתא וכו' : סוד ס' דבתי בתיבות ויהס כלב ובתיבות
סוף דבר הכל נשמע וכו' : פי' גמ' דמ' ב"ק ה' תמים וה' מועדים וכו'
כל הגמ' באריכו' שם :

דף ד"ט פגמ' דמ' סוטה באגדה ראשונה כי פתח דשב"ל בסוטה
אמר אין מזונין וכו' : טעם שתפילין צריכין שיעור ב"א
וכו' שם : פ"פ במשלי אם תבקשנה ככסף וכו' שם : סוד טעמים
ונקודות וכו' שם :

דף ל' סוד טעמים ונקודות וכו' רמז המתחיל' בר"ת של ה' ה' תורה
באלפי"ן וכו' שם : ופ"נ במס' שבת א"ל ההוא גוואה לר"י בן
קרחה וכו' שם ע"ב :

דף ל"א סוד טעמים ונקודות ואתוון וכו' שם · פי' גמ' דשוכת
בכורות מעדקת לבנה בא לפני ר' חודת שבמקודיכו יש
לה ס' רבוא קלפי' וכו' כל האגדה וכו' שם · פ"מ בתהלים ע"ב למנצח
כל המזמור כי זה ישפיל וזה ירים וכו' שם ע"ד :

דף ל"ב פי' טעמים וכו' : פ"נ במס' ע"ז אר"י אר"ש עוד אחרת יש
ברומי א' לע' שנה וכו' שם ע"א : פ"פ זכור את אשר עשה
לך עמלק וכו' ואח"כ והיה כי תבא אל הארץ וכו' . פי' משנה אלו
דברים שאין להם שיעור הפאה וכו' שם . סוד נקודות :

דף ל"ג פ"מ לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך וכו' שם · פ"פ
אם בחקותי תלכו וכו' שם · סוד טנת"א וכו' שם :

דף ל"ד פ"פ בתהלים כמ' אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת ה'
וכו' · נדבות פי רצה נא ה' וכו' : פ"פ בכי תצא ועשית
את מעיל האפוד וכו' והנה לפיו סביב וכו' : טעם לסמיכות י"א כוכי"ן
הנ"ל · ואח"כ פ' כי תעבור וכו' המתחילי' בכ"ף כפופה ומסיימין בך
פשוטה וכו' שם :

דף ל"ה פ"נ דמס' שבת דף ל"א קבעת עיתים לתורה עסקת
בפ"ו וכו' שם ע"א · פ"נ דמס' מכות אר"ל נ' טעיות
עתיד של רומה לטעות וכו' שם ע"ד · פי' מדרש ילקוט אמר קין כן
גרשת אותי מעל פני האדמה וכו' שם ע"ב :

דף ל"ו סוד טעמים וכו' : טעם למה כ' כפופה ולמה ך' פשוטה
שם : טעם למה כ' דבתי בישעי' כשלשו השעורים וכו' ·

דף ל"ז טעם למה אומרים בשחרית אחר פטום הקטורת תפלת
ר"ג ב"ה וכו' · טעם סדר המס' סנהדרין ואח"כ מס' מכות
וכמה מסכתות וכו' שם :

דף ל"ח פ"פ בפ"א ר"א בן חסמא אומר תקופות וגימטריאות וכו':
פי' איזה גבור · פי' איזהו חכם איזהו עשיר : פ"פ על
מגדול עוז שם ה' וכו' שם :

דף ל"ט פי' סידור מזמורים קי"ח וכו' באריכות שם : פ"פ והיה
שדי בציריך וכו' שם : טעם נכון לומר הוידוי קודם
נפילת אפים וכו' שם · סוד האותיות שם :

דף מ' טעם סידור אותיות א"ב מ"א ועד ת' וכו': סוד ם'
סתומה וכו' שם · טעם איסור חוץ לתחום וכו' שם ע"ב :
פ"פ בנחמי' ואל שער האשפה וכו' אשר המה פרוצים וכו' שם ע"ג :
פ"נ במ' תענית רב ברוקא חוזאה הוי קאי בשוקא וכו' שם ע"ד :

דף מ"א סוד אותיות וכו' שם : פ"נ' בפ' לא יחפור אילן הסמוך
למיצר בתוך י"ו אמה גזלן הוא ואין מביאין ביכורים וכו'
שם ע"ב ·

דף מ"ב סוד אותיות : פ"מ מן המיצר קראתי י"ה וכו' שם ע"א:
טעם למה כופלין הש' ה' מלך וכו' : סוד נקודות וכו'
שם : פ"נ' המקים ימלא חסרונך וכו' שם :

דף מ"ג סוד טנת"א פ' מדרש בפ"ב ה"ד בניהו העולם ומלואו לא
נבראו וכו' שם ע"ג: פ"מ ה' מלך גאות לבש וכו' שם ע"ד :

דף מ"ד פ"מ שירו לה' שיר חדש עד גמירא וכו' שם : סוד סגולתא
וסגול וכו' : פ"מ בפ' המקבל ה' גנות המסתפקות מים
ממעיין א' וכו' שם · סוד ליחוד האילנו וכו' שם ע"ג · טעם על המזמורי'
שאומרי' ביום ג' מזמו' לאסף אלהי' נצב וכו' · וביו' ד' מ' א' נקמו' ה' וכו' שם :

דף מ"ה פ"נ ביום שבת אחד ניכנס לבית הקב"ה וכו' שם ע"ג :
פ"נ מתמיה ונפלאה מאוד אבל יגיל וישמח הקורא בכ'
בעוה"י בהנדם בע הספינה אמר רבה בר בר חנה זימנא חדא הוי
אזליכא במדברא וחזינא הכי אווזי דשמיטן גדפייהו וכו' שם ע"ג ·

דף מ"ו גמ' בפ' הרואה אוז בחלום יצפה לחכמה וכו' · פ"נ דמ'
שבת ויאמר ה' אליו עבור בירושלים והתוי"ת תי"ו וכו' שם
ע"א · טעם נכון על סדר הש"ס יום כרבו' דק"ט פ ואח"ב ם"ו ואח"ב מ'
שבת כ"ד פרקי' וכו' · פי' כי אשרי האיש וכו' למה רגשו גוים וכו' שם ע"ג

דף מ"ז פ"פ עשה לשון יונקי שדים וכו' ואחר מ"ז · פ"מ בתלים
תהלה לדוד ארוממך וכו' באריכות עד סיום :

דף מ"ח פ"פ ויאמר אשר בך אתפאר וכו' שם ע"ב · פ"נ בברכות
א"ר הונא לרבה ברי' חטיף ובריך וכו' שם ע"ג · סוד
אזן : סוד אותיות שם ע"ב ·

דף מ"ט סוד טיבוני וכו' : סוד א' רבתי דאשרי ישראל וכו' שם: תרין
לוחין אורייתא וכו' שם ע"ב · טעם בתיבו' המוני צריך לכוין בכ' ההי"ן :

דף נ' טעם למה שאנו מתפללין י"ג מכולין דרחמי וכו' סוד
שם ע"ב וכו' · סוד אי"ק בכ"ר וכו' שם ע"ג · סוד
אותיות · תכין בא"ו סי' מ"ב הי' כתוב בוקתם וכו' ·

דף נ"א סוד אותיות וכו' טעם לעשות סעודת מגוה מלווה
מלכה במ"ש וכו' שם ע"ג · סוד נקודות שם ·

דף נ"ב פי' אותיות א"ב אי"ק בכ"ר וכו' · טעם למה אומרים
מגלת רות בשבועות וכו' שם ·

דף נ"ג סוד ל' דלילי הלילה דבתי וכו' שם · פ"פ במגלת רות
באריכות וכו' שם · סוד אותיות שם ·

דף נ"ד פ"מ לדוד אליך ה' נפשי אשא וכו' שם : פ"פ כה תאמר
לבית יעקב וכו' שם ע"א · פי' באריכות מזמורי כ"ד כ"ה
וכו' שם ע"א · פ"פ ברות ויהי בחצי הלילה שעורים וכו' שם ע"א · פ"נ
דמ' נדרים אר"י ערבן יפה לחולה וכו' שם · פי' באריכות הפ' ויהי
משה בהר מ' יום ומ' לילה לפ' תדומה ·

דף נ"ה סוד אותיו' וכו' שם · פ"פ בישעי' ויצא חטר מגזע ישי וכו' שם

דף נ"ו סוד נקודות וכו' שם · פ"נ בב' אופני' אם פגע בך מנוול
זה משכהו לב"המ וכו' שם · פ"נ דמסכת שבת תנא דבי
אליהו מעשה בתלמיד א' ששנה הרבה וכו' שם

דף נ"ז סוד טנת"א וכו' שם ע"א וע"ב וע"ג וע"ד :

דף נ"ח פ"פ ויפול משה על פניו מלמד שחשדוהו בא"א וכו' שם · פ"פ
מה טוב ומה נעים שבת אחים וכו' שם · פ"פ המוכרי באפיטו וכו' שם

דף נ"ט פ"פ אשר כי תודיע וכו' שם : סוד ה' דמי טמאים וה"ד
טהורים וכו' שם ·

דף ס' סוד אותיות פ"נ בחלק א"ר און בן פלת אשתו הצילתו
וכו' שם ע"א · פ"פ והי' ראשיתך מצער וכו' שם · פ"נ בפ'
הרואה המגלח ראשו בחלום סימן יפה לו וכו' שם · פי' גמ' דמס' שבת
אריב"ל בשעה שעלה משה למרום וכו' שם ע"ד :

דף ס"א פ"מ בתהלים מזמור ס"ו וס"ז וכו' שם · פי' פרשיות סמוכי'
פ' נשא ופ' סוטה ופ' נשיאת כפים וכו' שם · פ"נ דמס'
מגילה שאל ר"ע את רב"ה וכו' שם :

דף ס"ב טעם נכון על מה שפי' רש"י על פ' מוי טהרה מפיק ה' וכו'
שם · טעם למה שנימול א' יומים וכו' שם · טעם נכון
לומר פ' ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדור ודור וכו'
שם · פי' בגמ' הרואה כלב בחלום ישכים ויאמר וכו' שם · פי' מזמור
הללויה הללי נפשי את ה' וכו' שם · פי' מזמור לולי ה' שהיה לנו
בקום עלינו אדם וכו' שם · פי' גמ' דמס' ב"ק ת"ר כלבים מצהיבים
אלי' הכניא בעיר וכו' שם · פי' מדרש ילקוט ישעי' תלמידיו של ר"ח
בן דוסא היה מתענה פא"ת וכו' שם דף ס"ו : פי' גמ' דמס' ב"ק
ההוא איתתא דעאלת למיפא וכו' שם :

דף ס"ד פי' גמ' דמס' שבת ת"ר מעשה בשבו"ס שבא לפני שמאי
וכו' שם · פי' גמ' במס' שבת ת"ר ויהי בנסוע הארון וכו'
שם · פי' גמ' הרואה שעורים בחלום וכו' שם :

דף ס"ב עבין סגד קסת ק"ם וכו' שם • ותבין שוכם גדול מי שמדבר צבית הכנסת וכו' שם : טעם תופלת לחת שפולטין שאינו יכולין קרוע ולא בין קדר קרבנות לב"ם וכו' שם • ס"ם כנגדול ודומך ידיה כחכן וכו' שם •

ס"ח כתבלים ע"ב ע"ג וכו' שם :

דף ס"ג ס"ח כתבלים תשרי חים כל ירח ה וכו' שם-ס"ח כחיר תש' תחיה כרם הדיני מיכה חם שומדת חני וכו' תחדי דלת הדיני נזיכה וכו' ותכיך בנחלת כרה חי קח יוישתני וכו' דלת חי קח יוישתני וכו' ומשכי כדדמי וכו' בחריכות ויגיל עיני בקונלת בו וכו' שם • ס"נ ע' מחת דרנת וכו' בב' תוכני וכו' קוד ב' דלתין וכו' קוד בב' מתנות וכו' שם:

דף ס"ד ס"ח כתבלים לשלחת חלים לחלך וכו' שם • ס"ח כפ' הקדיכה ד' נקלחו על שנו שלו הק"ה וכו' שם :

דף ס"ה קוד ייחודים וכו' ס"נ בפ' ערוכין ח"ל בקדקפת חזיתך לרשך בין עמודי וכו' שם • קוד כרוך שלחר וכו' ס"נ בחלק ויחיה משה ויקוד חרמח וכו' שם •

דף ס"ם ס"נ דחם' סוכפ חל"ח כי נשיהי חין פני הכלוב פחוחין מטבח וכו' שם • ס"ח מסכיל לחקף לחוינה עיני חנחתי וכו' שם • ס"ח כ"נ ס"ח ע"נ • טעם נכון לומד פ' עשה עמי חות לטובה וכו' עד ונשחתני ויניח ידו על המוזוק קודם יניחתו לדרך וכו' שם • ס"נ דחכב' תעניח נבי ר"ח בן קיח כחלי חנחת וכו' שם • טעם לפה ע' דיכרסמוה חויר חיער חלויה וכו' שם ע"ד :

דף ע' קוד לחוניות וכו' שם ס"ח ס"ו וכו' שם • ס"ח ס"ח וכו' שם:

דף ע"ו ס"נ דחם' נרכו לח"ח ע"ד לוכב פ' שערי ניקון וכו' שם ע"כ

דף ע"ב קוד לחוניו וכו' שם • ס"ח פ"ט וכו' ס"ח ל"ט ע"ד וכו' •

דף ע"נ ס"נ דחם' שכת לח"ע חני לעבו"ם שחטוחת כשפח וכו' שם ע"כ • טעם נכון לפה שם ס"ק עשרה פרקים וחח"כ חם ס"ע קוד ד' סוחרין וכו' •

דף ע"ד פי' חבנה רחבונה דחם' כ"ע טעם לוחוין בטלית וכו' שם• ס"נ דחם' כ"ק יוחן חנח דחוועד חני ליה בשמיחה שחוחה וכו' שם ע"כ : ס"ו כחלי קלי"ח ויקו"ט וכו' שם ע"נ •

ס"נ דחם' כ"ח מכריו רבח חלח כחני נגדי כחרי עיבר' דכחיל וכו' שם ע"נ • ס"ח ב"ח שכת חכן לפניכם שניח טהורה וכו' שם •

דף ע"ה ס"נ דחם' וחכחות חעשה בח' שבי' ויהי כחכות ניניח וכו' שם • קוד חלקות וע"פ חבן כחסכ' חכות כאה חלקון חותו חסר ח' וכו' כל כנף • כחריכות שם חה דחיתיה כח"ח מי י"ד כל עמחותי ח"חכרה כאה לחי חוח כניניח וכו' כחריכות שם : ס"נ דחם' כ"ח ד' שוחרין חן וכו' שם• ס"ם ההוח רעיח דהוה קח רבי חיוחיה וכו' לחטו יעקב לכיכו חוכח דעיח הוי וכו' שם • ס"נ בשם כ"ם ח"ר ח"ר הוכח בכוכה עד שלים וכו' כבי רב שלים מלגחיו וכו' שם ע"כ • ס"נ דשרחין עמי חיכל בח כוסי כיכה כוכחת חעלין וכו' שם :

דף ע"ו ס"נ דחם' שבת ע"ד יום השמי ס' חיניה ל"ל וכו' שם ע"ח: קוד לחוניות וכו' הסוכה וכו' שם ס"כ :

אורח חיים

דף כ"ל דיני הכנחת חדם כבוקר שם ע"נ :

דף ל"ו קוד יחודים כבוקר וכו' שם ס"ח • דיני לבושו וכו' שם • ושחר כהכנות חדם וכו' שם •

דף ל"ח דיני נטילת ידים כבוקר וכו' ע"ח וע"כ וע"נ וע"ל •

דף ל"ט דיני כ"ו כ"ם ס"נ דחם' טוטפח כל החולכ בכנו" וכו' שם• ס"נ דחם' חניגה חשר קושטו וכו' שם • ס"ח כתבלים חלכים חל דחי לך וכו' שם • ס"נ כחניגת חפקחי ישנו עם ח' מעשר ומפוקד וכו' שם • ס"ח כתבלים לך טוב לישרחל וכו' שם • דיני נוחנת כברכות על שחר וכו' שם • דיני ברכת ח"ו וכו' • ס"ם בהחיותו שחנת עבית כפיח וכו' כחריכות שם • ס"ם הכניל חוכח חת כשרו וכו' • ס"ח חל חלוה דוד חף כשרי יסכון לבטוח וכו' • ס"ח חל חלוה וכו' כ"ם • פי' בנף כל שחיו לח בחקדיח ולח בחשבה וכו' ס"נ דחם' סוטפח ח"ר חיוחו ע"ה כל שחיו קורח ק"ם וכו' שם ס"נ : דיני ניניח ושנוחנח וכו' שם : ס"נ כתבלים ונשנוחנח ניניח וכו' שם : פי' כחבלים

דף ל"ז דיני ברכות וכו' שם • וחן ניניח וכו' שם • דיני חבלין וכו' שם • טעם לחה חבלין חבלים חי חוח ד' חמות וכו' שם • פי' נחנח דחם' כרכות חבלין וכו' שם • ס"נ דחם' כבח חבח חבלין חעכבן וח חת ח וכו' שם • עוכש החיחין חבלין קטנים שם • ס"נ דחם' כבח חבח חבלין חבלי חלו' חעשה בח' חבלות חרבה וכו' שם :

דף ל"ח דיני ברכות וכו' שם • וחן ניניח וכו' שם • דיני חבלין וכו' שם • טעם לחה כיום פטורין חח חבלין וכו' שם • פי' נחנח דחם' חכרות ח"ל בקדקפת חבלין חעכבן וח חת ח וכו' שם • עוכש החיחין חבלין קטנים שם • ס"נ דחם' כבח חבח חבלין חעכבן וח חת ח וכו' שם :

דף ל"ט דיני חבלה וחבלין וכו' שם : ס"נ חלו דכריס שלין לחם שיעור כשלח כחבלה וכיוצחו' וכו' שם :

דף מ' דיני חבלת כשבח וכו' שם : פי' כל חמוחר חבלה לחוד עד נחיחרו וכו' שם :

דף מ"ו טעם לחה כופלין פ' כל הנשחה וכו' שם ע"כ : דיני ח"ם וסוד חשיבה וכו' ע"כ • דיני יוכר חור וכו' שם • ס"ח קו"כ חמרי כחיים ירח חח ח' וכו' שם • טעם שיחוחיה חחיים קדים לחח חלם וחש וכו' שם • פ"ו כי טוב ומרם וכו' שם • ופ"ם שכחי ירושלים וכו' • ס"ח כשיכון עוגן כפין לבניהון וכו' שם :

דף מ"ח ד' דיוחדין וכו' שם • פ"ח ק' כחם לחחזוק שב ליחיכי וכו' שם • קוד דו"ד בית ד' ויעק"ב בוי"ו וכו' שם :

דף מ"ט דיני יוכר חור וכו' • טעם הכרחית חנחוק וכו' • קוד כוונת ק"ם וכו' שם :

דף נ' ס"ם כחשבני כני חם חקח לחחרי וכו' שם : דיני ח"י כרכות וכו' שם • ס"נ חבלין חבלים וחבלי חבלות וכו' שם :

דף נ"ל דיני ח"י כרכות וכו' : ס"נ דחם' כרכות הנה ה' כרכי כשבי כנגד יו' חשר דוד וכו' שם • טעם נכון לקיח ס"ח בעבע חמיית כשרים ונומר בטעמים וכו' • טעם נכון לומר חודיני קודם ב"ח וכו' : דיני נפילת חפים וכו' שם • נכון לומר בעת ב"ח חחמור ד"ה עד נחידח וכו' טעם נכון שבעל משה כנפילת חפים כחחלוקת קדח וכו' שם ע"ד בסומו : קוד כרכת כהנים וכו' שם •

דף נ"ב ס"ם חן טוב לישרחל וכו' • דיני מפילת חפים וכו' : קוד ס"ח חמרך וכו' וכו' שם :

דף נ"ג דיני כ"ב וכו' :

דף נ"ד ס"ם ותחזר חלי מחחש כחח חלי וכו' : דיני כ"ח וכו' : טעם נכון לומר חן כחלניהו וכו' ופטוב הקטוחב קודם עלינו כפו שחקודל כבירו' כחבי הקודשהחל"ו ו"ל • ס"ם כתבלים חקדב דמיני לפניך וכו' שם :

דף נ"ם כבוכנת חדם חבית הכנסת לב' הוח וכו' שם • ס"ם בקבלת חלק לך שלחה וכו' שם • ס"ח ח' חדכי' שלו כעול וכו' שם: ס"ם בקבלת ש"ת חלחר מה סניניהם הרחשוני טוב משה וכו' שם : ס"נ דחם' שבת כי דבר ה' בזה וכו' שם • דיני פנחנת חדם כדרכיו וכו' שם: דף נ"ו דיני כניניח חפת וכו' שם • ס"ם בקבלת השלח לך שלוחה וכו' שם• טעם לפה' דיני כניניח חפת וכו' שם: דיני חש ח'כתי' וכו' כתיב'תי' חכי' וכו' שם: דיני נטו' דיני כניניח חפת וכו' • טעם נכון לפה שמוכרין חנוח מנוח מנחתי בליל פסח לבנים קודם לחניחת הנדה לח לחחת ונוחנין לחותה וכו' ויגיל וישמח בקודלי בו וכו' : קוד ח"ך כתבי' "ויגיל וכו' • ס"נ דחם' ברכות מובלתי יכולת ה' וכו' • דיני מעודה • ס"נ בחלק ר' חכוחנו הוה רגיל לחיות דם ס"נ מלבים וכו' חחת מעשה חתחיה ליה בחלחת וכו' מהיכה לינזדי החומות וכו' שם

דף נ"ט דיני מעמדה וכו' . פנ"מ אפור לאחדם שיתכבל קודם שיגמר להכשירו וכו' . פנ"מ בא"ו עדיפין לאחתי שיתחיל בקנין מתחילה כניין וכו' :

דף נ"ט דיני מעמדה וכו' . ס"ב כי לא על הלחם לבדו יחי האדם וכו' . ס"ב לא יתכלכל כעשרו וכו' . דיני הזמנות וכו' :

דף ק' פנ"מ דמ' שבת אין חי' רעה שולטת בחלמים וכו' : ביאור ותכונה האדם בחכמתו וכו' . ס"ב כמודים לא תבא בפשוטי וכו' שם . האוכין לזיך יתכנה האדם בברכת הפ' וכו' . דיני ק"ל וכו' שם :

דף ק"א דיני כה"מ על הכוס וכו' פנ"מ כפ"ב ס"ב ביום הנשל את לחם יפתח עתיד לעשות בעזרה וכו' שם . דיני כה"מ וכו' שם . פנ"מ שתורה מעוכו ה"ג כור וכו' . פנ"מ דמ' מוכה ח"ר פפת שכר לשון אחיה וכו' שם .

דף ק"ב דיני מזונות הכוס וכו' . ומזון ברכה על ה"פ . דיני דין וכו' . סוד ברכות ומזלות וכו' . ס"ב והתכוסה תחי' את בעלי' וכו' שם :

דף ק"ג דיני טעמת החלום ותפניתו . דיני ברכת הנהנות בשמים וכו' . ס"ב כיוצאי כי כאשר ירד הגשם והשלג להחיות ומן ק"ם וכו' . ס"ב לאהבה את ה' אלהיך וכו' :

דף ק"ד דיני ברכת ופזולות וכו' . פנ"מ הכשטר יחכירו לך יפצוור וכו' . פנ"מ אלו דמתקדלת יחכירו וכו' . דיני ברכות פרשיות :

דף ק"ה מוסף כתר ס"ם כתבי קודש כתר"י ו"ל . שטר פייזודים וכו' ע"נ ע"ד :

דף ק"ו שטר פייזודים ע"ח וע"כ וע"נ וע"ד :

דף ק"ז שטר פייזודים וכו' . פנ"מ ד"ח תר"ל לון תיה רשה מולטת בחדם וכו' :

דף ק"ח דיני תפלת מנחה וכו' . פנ"מ דמ' ב'כות תר"ח ת"ר הזהר לעולם יהי אדם יזיר בתפלת מנחה וכו' . עוכש לון תלין בעולת שכר וכו' . דיני נדקה וכו' שם :

דף ק"ט דיני תפלת ערבית וכו' . סדר קבועות עתים לתורה וכו' . סדר שכיבת הלילה וכו' . ס"ב לא על הלחם לבדו וכו' .

דף ק"י הנפנת חדם וכו' . ס"ב ניתן כה וכה וידיו כי לון חיים וכו' . ס"ב תצדי חיש ירחי בחמתיו וכו' . דיני ק"ש בלילה וכו' .

דף ק"יא דיני ק"ש . ס"ב מחיישתי קודמין לת שחש בערבית וכו' . פנ"מ דמ' יכמות ח"ר דיחו לסניחין ס"ב תכון וכו' . פנ"מ כל היד מחרבה לבדוק בשחים וכו' . דיני הנשנת חדם בתפלתים התטה וכו' שם :

דף קי"ב ס"ב ויהי מקץ הימים הם"ד קץ שם לחושך וכו' . טעם לחה מקרה חשה בשם דעיה מהימנה וכו' . פנ"מ מפני שם חוון בולו קשה וכו' :

דף קי"ג הלכות נטילת וכו' . כי כיוצר כף וכור וקח לון לחרף נכחות וכו' . ס"ב תפלת ה' יכהר פי וכו' שם . פנ"מ דמ' כ"ש ס"ב כי חת"ל יחיד יעקב ח"ל יחיד יעקב תכיכו וכו' . ס"ב מחשר שמוסה לחשו וכו' . טעם לחה כתיב לחסם תומים בבעטה חסר ו' וכו' . פ"מ ויחשוכה כף קלקולין החסה כתקנת בב' דדכיש וכו' . ס"ב בן ב"ם ונכלך ב"ב וכו' :

דף קי"ד נע' כף כל יד חין בן דוד בף עד שיכלו כל הטמוות שכנוף וכו' . סודפרי ורבי וכו' . פנ"מ דיתם שבת ותעד החביוכה ון שמחה וכו' . פנ"מ דמ' מכהדין מפני שה לת חמו ת לתמנן וכו' . פנ"מ דמ' כ"ת ה' נמות השפטפטות ון המעיין וכו' . סוד ק"ד ון וכו' . פנ"מ דניטין לחד ריש נלות' לדב חוכת כלילת מכלן דלחניר וכו' . סוד ברכת כשותין וכו' :

דף קט"ו הלכות כשותין וכו' . פנ"מ דמ' ברכות לחיב"ל ברכה מקטורת חתן וכו' . טעם כהן יה שכהנו לשורר כחתונה קודם בה"ת ס' דוי הסר וכו' . טעם לחה כותבין בנגט י"ב מוחות וכו' . ולחה נקרין שתו נט וכו' :

דף קי"ו הלכות שבת . ס"ב הכה נחלת ה' כנים וכו' . פנ"מ תחוה כל יחוין של דוד היה מנטער וכו' על חמה דב"ש ס"ב וכו' עפ"ב כשב

דף קי"ז דיני שבת וכו' . פנ"מ דמ' שבת תלתלת שתרו שחרלת ב"ש ויוד ה' בנחלין וכו' . ליזה כתן ת"ת שבת בכל יום וכו' . סוד ת"ל לחכות תסר ת' וכו' . ס"ב כפרות רשעים וכו' :

דף קי"ח דיני שבת וכו' . פנ"מ דמ' כלה מ'חסב"ו הכוסה לחזק הל' יתחייב כשפתו וכו' . ס"ב דכוחר שחוד וכוחר כדכוד ת' כתתרו וכו' . כוונת ב"ש על שבת וכו' .

דף קי"ט דיני שבת וכו' . פנ"מ דמ' תשבית ת"ר ד' משפחות היו ביהוסלים וכו' . פי' כחוד ב"ש נעבד לון כתרין וכו' . פי' כוחר ומלכך דלעולם וכו' . סוד ז' שמות דחרלחין וכו' חת ה' הוה רגיל בברכת טובה וכו' סוד נרות ב"ש וכו' :

דף ק"כ פנ"מ ותוכת מחלוס כפני וכו' . סוד ך' ק' קשוני' בשבת וכו' . פי' ממיכות ברחיות לעניני כל ישראל וכו' . סוד קבלת שבת תלבת' :

דף ק"כא דיני שבת . סוד נדול שפת נדול על תל תחון וכו' סוד מזוזיות על השבת וכו' . טעה נחתי ברכת ח"י ברכות בשבת וכו' . טעם על ח"י ברכות וכו' . ס"ם תלו דברים שחין למס שיעור הפלה וכו' :

דף קכ"ב דיני שבת וכו' ע"ת . ס"ב כיוצאי דכתו ה' כתחלתו וכו' בתרומת ע"ת . סוד ת"י בתרכן על חול וכו' שם ע"ב ס"ם ע"ת תן טוב ליעקב וכו' שם ע"נ . טעם ת' ות' בשבת בחנלת לחתר בתיבות ת' בתני חור ובתיבות ותכתוב ת' בתני שם וכו' שם . פנ"מ בחנלה סלחה למס לחתר כתבוני לנדות וכו' שם ע"נ . ס"ב את נרה היה לחיעקב וחתכו יוסף וכו' שם ע"ד :

דף קכ"ג דיני שבת וכו' ע"ח . ס"ב לל תעמוד על דם רישך וכו' כי הכרכות הסיכה שופטינו וכו' ותת"כ כרך לחלמידים וכו' ותת"כ ברכת על הנדיקים וכו' שם ע"ב טעם לחר ת"י ברכות וכו' . דיני קבלת שבת וכו' . פנ"מ דמ' סמהדרין תני' תמוס דר"י נחמו ונעתרו וכו' .

ובניין וכן לחתחר וכו' שם :

דף קכ"ד דיני קבלת שבת ופי' בחוב וסיה לחשיסה שוסיך וכו' שם סוד ת' תשיס תני' עם ה' לחלניך וכו' . ס"ב כמו תרחומת ומוכלת ופלח ו"ל בכל שבתנו כתון עדשים חם שלם מותר וכו' שם :

דף קכ"ה דיני שבת ודיני קדושה ס"ב : פנ"מ דמ' שבת היו לבניו מיני תוכלים בוחר ותוכלך וכו' שם ע"ד :

דף קכ"ו סוד רפ"ח כיוצאין וכו' שם . פנ"מ דמ' שבת יתיב ה' ויקח דרים עתידה תשב ותלך בכל יום וכו' שם . פנ"מ דמ' קדושין לעולם יהיה אדם יגעו וכו' שם . פנ"מ דמ' נדרים ח"ר בר דב חוה כל הכתוב וכו' שם :

דף קכ"ז דיני שבת וכו' . פנ"מ ח"ר וילח בנות ישראל התיירו על עמון וכו' . פנ"מ ותוסלת בת ערביון ר' בר תסיון כי היה מסתעי ב"ל הכתה תחר עשו לי סור ביושבם וכו' . פי' כחוד לחיבנת על דיפתח וכו' שם . פנ"מ דכרכות דדם ר' עוילת יחמי דיכ תבי תחרו ח"ה לבני הק' כתיב כתיב בתורתיך תחר לת ישת פניס וכו' . ת"ל וכי לת תשת פניס וכו' שם . פנ"מ דת' שבת רבה כ"ר הוכת תיקלבם לבי ח"כ בר' נחמן קריכו לי תלת סחין טחני וכו' שם . פנ"מ דמ' שבת ח"ר בר חיתיה לרב הנחן מתנה לחביני ב"ל וכו' שם . ס"ב החיינו השמים וחלבדים וכו' . טעם נכון ומוכשן על יה פיס בשפוק בתורה וחיעניין נבר יס פרינחת וכו' . ועוד טעם כשקולים הס"ן פ' חלה וכבני חנביה קולו בכל פעם כשקולים ויקנו וכו' .

דף קכ"ח דיני שבת וכו' . כמ' שיר ליום השבת וכו' . פי' נכון כב"י פי' ק' ו"ל ר"ת דכרי בטילה בתיקם וכתב כ' ורחי' מת רחוקה דר טמת שכנבאו וכו' שם ע"ב: ס"ב תם תניה חשבת רגלך וכו' . סוד השמה בת שבת תין הקישט יוסף בקה שלו וכו' ע"ם כתבי הקודש כתר"י ו"ל :

דף קכ"ט דיני שבת וכו' . טעם נכון שיהו חדם מלוכה בשבת ב"ד בנדי לבן וכו' שם . פנ"מ דמ' שבת יניחות השבת את יס"ם שלן תדבק וכו' :

דף ק"ל דיני שבת וכו' . טעם על שבעה קרחותי בשבת וכו' :

דף קל"א דיני שבת וכו' : ס"ב ח"ם תבדר לכפוחותיה וכו' . פנ"מ דמ' שבת ובדר דכר וכו' . ס"ב: חדו חנדי תלקלת וכו' .

אב"ג וחילון מילואיל . יהון לרקשיאת וכו' . פי' מופלא על תקנת
. שבת ע"פ עפ"רקן וכו' . ענין הטבת חלום בשבת וכו' :
דף קל"ב דיני שבת וכו' סוד י"ג תיקוני נישין וכו' וי"ג חיורותא וי"ג
תיקוני דיקנא וכו' סוד נרות שמדליקין בע"ש . טעם
סעודות מצוה חלוה ולבת תלמוד לומר לבלתי תבעור וכו' נ"ב ע"פ
של מעלין בקודש וכו' פנ"א אי אפשר לכאן וכו' :
דף קל"ג דיני תפוחין . הלכות ער"ח . פ"ם בפ' נו את תחרן ואת
בניו לשמר ואת תורת הכהונה ופיכוי"ו אין נו חלת וזרוע
וכו' אל"ם בזיתר נגיך הכתוב לומר מקום שים חסרון כיס וכו' וגיגל
עיני הקונלא"בו שם . פי' מד' ס"ט כי"ם ח' לכולנו חיותי וכו' שם . מב"ח
דף שושה קפין חזוכותיכו של אדם בקריעת "ים" סוף וכו' :
דף קל"ד דיני ר"ה וכו' . פ"ם ויגיחו את יוסף כי את תחביחם ויחמר
לו וכו' . דיני בדכת הלבנה וכו' שם :
דף קל"ה פ"א הלללו הללו את ה' מן השמים וכו' . הלכות שפת
וכו' . פ"א בתיליס דכת בירוכי תבעורו וכו' . פנ"א
ח"ר תאני כ"ר ת"ח נגיך חיוני ח' תיי וכו' :
דף קל"ו דיני שפת וכו' . פי' כאונה רשפ יה הוה לאחר וכו' . טעם
נכון קח שלית' כתנתו' מהר"ח ו"ל טוב להניח י' פתוחי
תמן וכו' . סוד ביעור חמץ סוד ד' מלכיות הניסיוס
בד"ח מיקון וכו' . פ"ם בדכיתא! תכת הוא ריפוי וכו' :
דף קל"ז דיני שפת בד"ה וכו' . סוד כדכתיב וועיריתיך וכו' . פ"א חור לי"ד
כוזקין את החמין וכו' . טעם לשיה כי את בל תעוה וכו' . דיני
אכילת מצה וכו' שם . כוונת הלחם בליל שפת וכו' .
ס' כנע' תקח תלטוש בסוכן וכו' :
דף קל"ח פ"א כתיבים אחם רשע לנדיים וכו' . פי' כנע' ככר
בכור וכו' כל השאלות כנע' בחריכות שם . פ"ם
ויעליכהו בכוויה וכו' וכפוי דיק לו בו מיים וכו' כנ"ל פ"ח ל"ל
בני מה תלאכתך ח"ל בלבבך תכי וכו' שתל יתי' שכוב וכו' :
דף קל"ט דיני שפת סוד פ"ם ת"ורי וכו' :
דף ק' דיני שפת וכו' סוד הברכות של ד' כוסות וכו' . פי'
בתריכו על החוה תד נדיח תד נדיח וכו' עד נחיר ע"פ סוד וכו' :
דף קמ"א פי' תד נדיח ח"ן וכו' . פ"ם הילה תיכיכו ותהי תכת כח
הוח תוכה לותן בתוך תחי ותהי לח תחיה וכו' . כנ"א דמ'
ברכות תעולם לח היה לחדם שבודה לבקה"ב עד שבח לתה ובודה וכו'
ושוב הוח ח"פ בגלה כי תלו ותלו דברי ח"ח וכו' :
דף קמ"ב דיני יתי הספירה וכו' . פ"א שבו קיתי נלי תתוך עתי
ח"ל ושפ וכי נכנים ותחנו וכו' :
דף קמ"ג סוד יתי הספירה וכו' פ"א ע"ב ע"ג ע"ד :
דף קמ"ד סוד יתי הספירה וברכותי וכו' :
דף קמ"ה סוד יתי הספירה ולבותי וכו' :
דף קמ"ו דיני יתי בספירה וכו' הלכות שבועות וכו' ע"ג . פנ"א
דמ' פסחיה רב יוסף ביתתא דעבדת עבדוו לי עיגלא וכו'
פנ"א רב שבת בל בלתנן יומין שיהדר תלמדו וכו' . סוד
מוחה בשלים המסתוף וכו' ע"ד :
דף קמ"ז דיני שבועות וכו' :
דף קמ"ח דיני שבועות וכו' פי' ביעור ושפה בנים שיהו לתלך וכו' .
פנ"א דמ' שבת ח"ל ההוח תלכתן לרב פפח מי שמיש לך
מלי רב פיני וכו' שם . דיני ט"ב וכו' :
דף קמ"ט דיני ט"ב ושחר תעניות וכו' :
דף ק' דיני פ"ב . טעם בכון לחה בשפועות התפסקת לח ישבו נ'
ביחד וכו' . פ"א ב"ה לדוד הבי תה טוב ומה נעי וכו' שם ע"ב :
דף ק"א דיני ס"פ בישבי' על הי נבוח שלי לך תבשית ניין וכו'
דף ק"ב דיני ט"ב וכו' אבה שיהים בחזוק יבא וכו' הלכות ר"ה וכו' :
דף ק"ג הלכות ר"ה וכו' . פ"ג דמ' שבת כלי שבשיתו ומתן לצורף
וכו' . פנ"א ר"ל תחר לפי שתפש י"ח את השק לח זה
מבניו וכו' . טעם לשוה ב"ת בריך לשק וכו' . פנ"א דמ' עריכין ר"פ דהוי
תבח לתלמידת ד' תלה ויהיו וכו' . פנ"א דמ' חזח חן בפור בראשו
של אדם מהו וכו' . פ"ם בוחתנן תיש' בחולה שמוקות תל תוסף דב"ד
ר"ת דוד בדבל דהיינו וכו' . פ"א רבלי שמדה בישוב בחקלנים
תחרף תפ"ה וכו' . פנ"א דמ' חנולה שתל ר"ש ת"ר ר"ה תפני חה
התרכת יחים וכו' פ"א ירחת ה' תוסף יחים וכו' :
דף ק"ד דיני ר"ה . פנ"א דמ' ותחל ד"ה בחזחו כחם של התעורכה
דבינה בתהי וכו' . פנ"א דמ' ברכתו כי קורת ת' שתת

ריס ע"כ :
דרין לישתדר
בי ניסוכיהם כפ'
להמין שבת להכות
תלך להמין וכו' :שב"ת

דון מעילה ויסי כריתות התלך תר"ו ג' מלקיות מדותנו לה וכו' כ"ב :
פ"ת בתי"ס k נקיות ה' וכו' כע"ד ופ"ת בתי"ס סור נתן לתכיונים
וכו' :
ין קפ"ח הלבות פוריס פ"ב בתעניה תשתר ויקדש מהדכי את
כנדיו וכו' ע"ח : הלבות פוריס ע"נ וע"ד :

חשׁשתי וכרקתי בכל עבר ועבר ורשׁבתי קצת מאמרי הזוהר שמירא מכל פרשיות

ויולן וכו' כ"ד ח' ע"כ . פ"ת
1 עלך כד ה"ם שם : פ"ת תחזרו לי
: פ"ת כריס הנפעלת דשלבת וכו
מיזי י' כו"ד וכו' כד"ה ע"נ : פ"ת
ייקרו ייחזתון פתיחתה וכו' כד ו' : פ"ת
כד י"ח ע"נ . פ"ת תוריתון קדיש בין
גילולה וכו' כד י"ו ע"נ : פ"ת ח' תוול לחלק
כפ"ך : פ"ת פנעשה תדכי בגלגולו וכו' כד

. . . שוד תכבדים טהור וכו' כ"ד ך"ג : פ"ת שוד תכבי שם
טהור וכו' ומכר יוסף ועמדן וכו' כד ך"ח ע"ר . פ"ת תוריתון לית
דיסף ונוכח ולבת ופוחת וכו' כד ך"ט ע"ת : פ"ת י יכסו לפרדסים
ליסף ונוכח ולבת ופוחת וכו' כד ך"ט ע"ת : פ"ת שוד תלת שבחתן יתן ני"ו וכו' כד ל"ג ע"ב
וכו' כד"ה ל"ג ע"ב : פ"ת תי"ו שעושה ד"נ שתין וכו' כ"ד ת"ג : פ"ת שוד ני"ו ודין
ע"ב : פ"ת תי"ו שעושה ד"נ שתין וכו' כ"ד ת"ג : פ"ת שוד ני"ו ודין
תיכון סנולתא וכו' כד מ"ה ע"ב . כד מחשבה תלקח בדעות דחזונה
ויסי כד ל"ג : פ"ת ת' שוול לת וכו' כד ל"ו ע"ג : פ"ת לת
וכו' כד ל"ג : פ"ת ת' שוול לת וכו' כד ל"ו ע"ג : פ"ת לבני עליתי וכו'
כד ע"ב ע"ב : פ"ת תפר היכלא טעוור ונעיו וכו' כד ל"ט ע"ת
פ"ת ווי כה כה נהיר וכו' כד פ"ד : פ"ת תוף כבי תחיזן דת כדת
יעקב תשב יוסף וכו' כד פ"ה ע"ג . פ"ת תחדכי תת שבת דשבין קל
נחית תר"ל וכו' כד כ"ו : פ"ת טעתי תיכון מיתלבשן בחוירתא וכו'
כד קי"ו ע"ג : פ"ת ת' כל ויתמי דבר כח תתעכב בתורתא וכו'
כד קי"ח ע"ד . פ"ת כד בעי הקב"ה למיברי עלמות וכו' כד קכ"ד
ע"ב : פ"ת תנו שת יומו דשתיתו מדים בתיתין וכו' כד קכ"ט ע"ת :
פ"ת כשם ס"ה שכיבו היה יהוידעו שלם עולם וכו' ב"ד קכ"ו ע"ת : תו
פייתי בעיניו וכו' כד ת' . פ"ת דחשית תכמה יתלת יי' וכו' כד נ' :
פ"ת שתרי תדם תנת תכמה וכו' כד ט' : פ"ת קדם לי כל בכור וכו'
כד ד' : פ"ת ע' שריות תימן כחושבן וכו' כד ד' : פ"ת ובל אות
השדה וכו' כד ה' : פ"ת ולבני לעילא לבשלח נוקבא מן אשלמה וכו'
כד ו' : וכל שית השדה דת תשית לחשון וכו' כד י"ת : ס"ת שתית ת'
יון כרחשית וכו' כד י"ב : סוד כי עייל ת' בין ו' וכו' כד י"ג : פ"ת
ע"ב תפתן דתלין כהו כחושבתן וכו' כד י"ד : פ"ת תלכות תתת
דכליל כולהון וכו' כד ע"ו : פ"ת ויפתח כ תלקים תנת ס"ד שפרח
דשלח כתיב תלך וכו' כד כ"ו :
כ' כח פ"ת תתר דיסתכי יחי קן כי וכו' כד ג' . כ"ת כל תתר
תני נופת וכו' כד ך"ח :
כ' לן לך פ"ת פתח תידך ותמר ותמרי תחוה תלגה וכו' כד ך"ת ע"ג :
כ' וילך פ"ת פתח ותמר בכל נדוקם לב"ת מד וכו' ת"ת בכל
נדוקם דישראל וכו' כד ו' :
כ' חיי שרה :
כ' תולדות פ"ת פתח ל"ם ותמר תכמת כתוך תויכה וכו' כד י"ב
ע"ב תפתן דתלין כהו כחושבתן וכו' כד י"ד : פ"ת תלכות תתת
דכליל כולהון וכו' כד ע"ו : פ"ת ויפתח כ תלקים תנת ס"ד שפרח
דשלח כתיב תלך וכו' כד כ"ו :
כ' ויצא פ"ת פתח ותמר בכל נדוקם לב"ת מד וכו' ת"ת בכל
נדוקם דישראל וכו' כד ו' :
כ' חיי שרה :
כ' תולדות פ"ת פתח ל"ם ותמר תכמת כתוך תויכה וכו' כד י"ב ע"ב
פ"ת ר"ת כן שדיק כמה יתיב וקח הנעטר וכו' כד קכ"ב
ע"ב : פ"ת תכמה עלאה לייהי כתיתין וכו' כד ד' .
ע' ויצא פ"ת ויפת יעקב בקונטרוסי דכתיתין וכו' כד ח' ע"ב : פ"ת
וילך ה' כי שמחה לבה וכו' ולעז ודלוי כי יובלא הוא תדיר
וכו' כד ך"נ ע"ב : פ"ת ויהי ויפת יעקב וכו' כד מ"ל ויצא יעקב וכו' כד מ"ד ע"ת : פ"ת
תר"ם תילן לתתון וכו' כד ל' ע"ב : פ"ת ת' תיכון כ' לתתון וכו'
כד ל' : פ"ת ויהי על כריסו דשתי דת וכו' פתח ר"ת ותיהי כריסתן
כי"ל יום וכו' ת"ח כד הוו ישראל כמדברית וכו' כ' קל"ו . פ"ת
וילך ומכח כתר כשהא וכו' כתר דינתו לתתון וכו' כ"ך קל"ח ע"ת :
ע' ויפלח פ"ת ת"ת ע"ד בנין דיוקא יעקב וכו' כ"ה ה' :
ע' ויפב פ"ת ת' בהנתו ויומת דשתי סיהנתו לתיתי בהנתו וכו' כד
ל"ח : פ"ת ר"י פתח ותמר ויבעט בשמים ה' עליון
יתן קולו וכו' כד ל' :
ע' עקן פ"ת ליה תיים עם תשב תתר תהנתו וכו' כד נ' ע"ת :
פ"ת ויהי עקן יתיים שנתים ושתיה חלם וכו' כד נ' ע"כ :

רנו